# Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

# ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑ,

Καὶ εἰς αὐτὴν ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

# HOMERI
# ODYSSEA,

Et in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

*Unà cum* NOTIS *Perpetuis, in* TEXTUM *&* SCHOLIA, *necnon* VARIIS LECTIONIBUS *longè Plurimis, & Versione* LATINA, *accuratiori limâ perpolita.*

---

——ἄλις παίτεσσιν Ὁμήρου·
Οὗτος Ἀοιδῶν λῷστος. *Theocrit.* Idyll. 16. v. 20.

---

Operâ, Studio, & Impensis,

*JOSUÆ BARNES*, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA, Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

*CANTABRIGIÆ*,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celeberrimæ Academiæ Typographum; apud quem etiam, EDITORIS Nomine, Prostant Venales, MDCCXI.

## In hoc *Secundo* Volumine Continentur,

*DEDICATIO.*
Præfatiuncula.
Argumentum *Græcum* totius *Odyſſeæ.*
*Odyſſea* HOMERI, cum *Argumentis* & *Epigraphis* Veterum; *Scholiis* Emendatiſſimis; *Notis* in *Textum* & *Scholia*, Neceſſariis; *Variis Lectionibus* innumeris; necnon *Latinâ* Verſione accuratius Emendatâ, à *p.* 1. ad *p.* 643.
*Tractatus*, de *Batrachomyomachiâ.*
HOMERI *Batrachomyomachia*, cum Tribus MSS. *Oxon.* collata.
*Hymni* & *Epigrammata.*
*Præloquium*, de HOMERI *Fragmentis.*
*Fragmenta*, per *Iliadem* totam & *Odyſſeam*, &c.
*Tractatus*, de *Margite.*
*Margites.*
*Thebais*, ſive *Amphiarai* Expeditio.
*Epigoni.*
*Ilias* Minor.
*Oechalia* Expugnatio.
*Cercopes.*
*Index*, in *Odyſſeam.*
EDITORIS ſuper toto opere *Epilogus.*

UNIVERSITÀ DEGLI STUDI
ISTITUTO DI FILOLOGIA CLASSICA

*Illuſtriſſimo, Ornatiſſimoque Domino,*

# Domino LAURENTIO HYDE,

## Comiti ROFFENSI,

## *Concilii Regii Præſidi*, &c

## JOSUA BARNES, χαίρειν.

*Illuſtriſſime* COMES,

MULTUM me & olim Tua inſignis Humanitas obſtrinxit, quandò EDVARDI *Tertii* Regis Hiſtoriam, honoris causâ Tibi offerentem, tam benignè, honorificè, liberaliter excepiſti. Beneficia quidem ex meâ Memoriâ minimè ſolent excidere; at ea facilè rependere rarò hactenus mihi datum. Inter multa verò, quæ mihi ſecùs acciderint, hoc Unum certè Felicitatis argumentum reputo; quòd cùm *Homeri* noſtri Editio jam ad Umbilicum duceretur, Optatiſſimus ad aures Nuntius venit, Eximium Virum, Prudentiâ gravem, Pietate inſignem, Fide Nemini ſecundum, Reginæ Avunculum, Comitem *Roffenſem*, & ipſum olim *Hiberniæ* Proregem, non modò in *Regium* tandem *Concilium* cooptatum, verùm ejuſdem *Præſidem* creatum.

Hanc itaque, tot Bonorum Votis omnibus expetitam, Gratulandi occaſionem ſtatim arripui, Quam licet *Optanti Divûm promittere Nemo Auderet, volvenda Dies en! attulit ultrò*; hanc, inquam, occaſionem auream arripui publicè Gratulandi publicum *Eccleſiæ*, *Reginæ*, *Monarchiæ*, Bonis *Literis* & præſertim *Græcis*, Emolumentum, Incrementum, Succeſſum. Volui equidem, Comes Ornatiſſime, Veniam præfari; nè fòrs invitum, vel potiùs nimis occupatum, vel minùs ſaltem reverentèr, accederet atque interpellaret hæc *Epiſtola*. At id mihi,

uti ſpero, condonabit tua Prudentia ſingularis, cum ſingulari Comitate conjuncta; quòd nec tantundem Moræ paterentur Temporis anguſtiæ: Nam aut hodiè faciendum erat, quod facio, aut nunquam; jam nunc enim hâc unâ in ſchedâ *Coronis* Operi erat imponenda.

Et Dividendus erat iterum *Homerus*, & Diſpertiendus Utrique Volumini ſuus Honos. Qui enim dudum anxius hærerem, an ullibi terrarum Patronum fortè poſſem *Unum* aliquem invenire, *Homero* reverà dignum (præter Illam, quam *Unicam Duobus* præficiendam ſtatueram) nunc *Duos* reperi, *Unum* ILIADI jam antè præfixum, *Te Alterum* ODYSSEÆ, divinitùs, ut puto, conceſſum & reſervatum. Quod quidem duplex Beneficium redimere ferè poſſe videatur, multiplex illud & irreparabile Damnum, quòd *Homo Inimicus* Operi meo Mihique intulit, qui ſereniſſimæ Reginæ Animum, jam tum in hujus *Editionis* Defenſionem paratiorem, impio & inhoneſto Mendaciorum artificio avertere non eſt veritus. At iſtiuſmodi hominum inſidioſa *Malignitas* & impoſturæ (Deo gratias) indies incipiunt pateſcere. Larvata *Pietas*, fucata *Moderatio*, humilis *Superbia*, crudelis *Miſericordia*, æqua *Iniquitas*, lucroſa *Religio* ſatis iterùm nunc notæ. Satis & hoc notum, ut multa eaque magna Bona Malis nuper fuerint accumulata, multáque & magna Mala Bonis illata, majora etiam deſignata, ita & mihi, inter Alios, præcluſum hactenùs omnem ad honores aditum, ea propter, quod *Britannicæ Eccleſiæ* & *Monarchiæ* perpetuus eſſem aſſertor, & ex *Græca* olim Cathedrâ ſtrenuè defenderem.

Hoc ut nuper *Fraudi* mihi fuiſſe memini, quando nempè Ἡμεῖς ἐπ' ἄκρην ἤκομεν γραμμὴν κακῶν, ità nunc *Beneficio* futurum ſpero; cùm ſcilicet Deo ſit viſum & Reginæ Optimæ, Virtutis & Literarum præmia non ampliùs iis relinquere, qui in partium ſtudia duntaxat erogarent, verùm in Eorum manibus deponere, qui ſint & ipſi æquiſſimi Rerum & Perſonarum æſtimatores, & Munerum atque Honorum diſpenſatores fidiſſimi.

Gratulor itaque *Homero*, qui verè nunc ſuis Oculis videtur reſtitutus; quùm Te videat Dignitatis illud Culmen tandem aſcendiſſe, quo ſemper dignus fueris habitus, multóſq; tuî ſimiles unà tecum Gubernaculis admotos: quibus Dei honos & *Eccleſiæ* illius firmamentum & augmentum, præ omnibus, cordi; quibus Reginæ Sereniſſimæ Intemeranda Majeſtas præcipuè Curæ; quibus Virtus, Veritas, Probitas, Sinceritas, Fides, Reipublicæ Tranquillitas & Commodum, Doctrinæ deniq; & Linguarum ſtudium, ſummo ſemper pretio ſolent haberi. Congratulor item omnibus Bonis & Piis Animis, quòd vetus M. *Britanniæ* Gloria & Virtus reflorverit; quòd Novus Sol *Orbi*, Nova *Eccleſiæ* Pulchritudo, Novum Reginæ Decus & Tutamen, Novus *Græcis* Literis ſplendor, Novus Ingeniorum Induſtriæ Favor, atque adeò *Aurea* nobis *Secula* affulſerint.

Nec

--Nec ullus hujuſmodi *Seculo* aptior Poeta, quam *Homerus:* qui & Regum auctoritatem divinitùs ortam & ſtabilitam agnoſcit, hoc loco,

Οὐκ ἀγαθὸν Πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ Θέμιστας· ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.

Regias idem Virtutes paſſim condocet & Artem Regnandi tradit; quo præcipuè nomine *Alexandro* M. & *Julio Cæſari*, aliiſque Mortalium Maximis placuiſſe dicitur. Idem Reges, non niſi à peſſimo & viliſſimo homuncione *Therſite*, opprobriis laceratos facit, eóſque, uti fit, Optimos, *Achillem* ſcilicet & *Ulyſſem*. Quin, ut ſciant omnes, Qualem Poetam Nomini tuo Dedico Offeroque, idem *Annæ* noſtræ ſanctiſſimæ Reginæ Virtutes, & Regni felicitatem his verbis graphicè depingit,

Ὦ γύναι, Οὐκ ἄντις σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἢ γὰρ σεῦ κλέος εὐρὺν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει,
Ὥστε τευ ἢ βασιλῆος ἀμύμονος· ὅστε θεουδὴς,
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρησι δὲ γαῖα μέλαινα
Πυρούς καὶ κριθάς· βρίθησι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτει δ' ἔμπεδα μῆλα· θάλασσα δὲ παρέχει ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἀρητῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.

Verùm abundè patebit, Hoc Opus attentè verſantibus, *Homerum* non modò Poetam præſtantiſſimum, ſed & Prophetam θεόπνευστον, & Scriptorem Omni Arte, Scientiâ, Facultate & Virtute Peritiſſimum. Tu itaque, *Mæcenas* Optime, Poetam hunc Sanctiſſimum, Cura noſtra jam multo Terſiorem, quem, ex ſincero Animi affectu, Illuſtri Tuo Nomini Dicatum volui, Præſidio dehinc Tuo Munitum & Ornatum, Optimis & Maximis Principibus, quibus ferè ſolis Digniſſimus eſt ſemper habitus, reddas acceptiorem indies & gratiorem, atque proinde Me, Illius, Tuîque Cultorem Humillimum, Excellentiæ Tuæ Obſtrictiſſimum.

Dabam, ex Ædibus meis, *Hemmingfordiæ-Abbatis*, propè D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon. Septemb.* 29. Feſto D. *Michaelis*, 1710.

PRÆ-

# PRÆFATIUNCULA
## IN
# ODYSSEAM.

ILIADOS *quidem Materia tam Vaſta, quam Univerſa ipſius Naturæ Facies:* Odyſſeæ *mediocris Moles, at accurata Mundicies:* Illius immenſos miratur *Græcia* campos: Eſt huic non magnus, ſed benè cultus Ager. Γλιχερὴ γὰρ, ἡ ὀλιγόυλος· ἡ δ' Ὀδυσσείας ὑπόθεσις· *aſt hìc tamen tantum* Amplificationis *Artificium adhibet* Homerus, *ad Tenue Opus explendum, ut Ipſum ſuis Cothurnis innixum gradi, nec minus* Iliade, *Gradum grandire, ut cum* Plauto *loquar, videatur; quam rem* Grammatici πλατυσμὸν μηχανὰς, *venuſte ſatis appellant. Multo quidem demiſſior, humiliorque Perſonarum Conditio, in* hoc *Opere, quàm in* Illo, *ſi modo* Therſiten *forte excipias; licet Virtutis Exempla & Vitæ Documenta, neſcio, an* Odyſſea *non Plura exhibeat, quàm* Ilias; *unde* Alcidamas Eleates, *Philoſophus & Orator haud Ignobilis,* Τὴν Ὀδύσσειαν, Καλὸν ἀνθρωπίνου βίου κάτοπτρον, *vocavit.*

Critici *omnes agnoſcunt,* Caſtitatem & Temperantiam, *præcipuum eſſe hujus Poematis ſcopum, &* Amorem *legitimum,* Conjugalem; *in quo* Penelope *illius Exemplum inſigne proponitur. Miram etiam* Ulyſſis *Prudentiam & Conſtantiam, in Variis Fortunæ Caſibus graphicè depingit* Homerus, *necnon Dei O. M. Providentiam, qui Pios & Probos Homines in Periculis verſantes, nunquam penitus deſerit, aut obliviſcitur, quod vel hæc* Jovis *dicta teſtantur,* Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην; Ὃς σοὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, σοὶ δ' ἱερὰ θεοῖσιν Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοί ῥ' ἀεκὼν εὐρὺν ἔχουσιν.

*Monet præterea Poeta, Ab omni Injuſtitia, Injuria, Petulantia & Intemperantia prorſus abſtinendum; ubi iniquiſſimos & inſolentiſſimos Procos haud bene Fatis concedere oſtendit. Recte itaque* Euſtathius, *in Proœmio,* Σωφροσύνης, τῆς Ποιήσεως ταύτης ὁ κεφαλαιωδέστατος σκοπὸς· ἡ φιλανδρίαν δὲ παιδεύει ἔννομον τὸ βιβλίον τοῦτο, προτεθέμενον τὴν Πηνελόπην εἰς Ἀμφοτέρων ἀρχέτυπον· ἤδη δὲ ἡ Ἀδικίας ἀπέχεσθαι ὑποτίθησιν, οἷς τὲς Μνηστῆρες ἀδίκαια πλημμελήσαντες, ἀπαλλάττεσθαι οὐκ εὖ, ἰσορρεῖ. Luciano *itaque* Ὅμηρος, ὁ μέγας Ἀληθείας καὶ Παῤῥησίας προφήτης *dicitur, &* Dion Chryſoſtomus, Τὸν μὲν Ὅμηρον νομίζε δαιμόνιον καὶ θεῖον τῷ ὄντι Κήρυκα τῆς Ἀρετῆς.

*Plura equidem habui, de his rebus dicenda, præter ea, quæ diximus in* Præfatione *ad* Iliada, *quæque* Dionyſius Halicarnaſſenſis *& alii in* Prolegomenis; *quæ tamen in aliud Tempus differenda ſtatui; ne Moles hujus Operis enormior æquo exurgat.*

*Εἰ θεός ἐστιν Ὅμηρος, οὐ ἀθανάτοις σεβέσθω· * *Anthology.* l. 4. c. 27. fol. 366.
Εἰ δ' αὖ μὴ θεός ἐστι, νομιζέσθω θεὸς εἶναι.

* Ἡ

# *Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ὈΔΥΣΣΕΙΑΣ.

* Ex *Tzetza* Scholiis ad *Lycophron*. v. 818. *Posteriana* Editionis.

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ὀδυσεὺς ἐξωθεῖται ἀνέμοις, καταίρει πρὸς Κίκωνας, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν Ἴσμαρον πορθεῖ, τὴν νῦν λεγομένην Μαρώνειαν· καὶ ἔμικτον ἀπώλεσεν, οἱ δὲ φίλοι αὐτῷ σὺν ἴσῃ αὐτὸν τῇ ἐπαύρεσιν οἱ Ἠπειρῶται Κίκονες παυσάμενοι ἀφροδίτης, παυημερίας ἐμαίνοντο· ἔνθα δὲ ἐπίσημον οἱ Ὀδυσσέως ἡπειρῶται, ἀπολωλότες ἀνδρες Ἑβδομηκοντάδυο, ἤτοι ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἄνδρες ἓξ, δώδεκα δὲ εἶχε ναῦς ὁ Ὀδυσσεύς· ὅτου δὲ ἡ πλάνησις. * ἐκεῖσε ἀπέπλευσε· ἀνέμοις δὲ συχνοῖς φερόμενος ἐκ μόλις ἐξελήλυθε * γρ. ἀκέσεις γῆν, δύο ὅλας ἡμέρας ἔκειτο πρὸς τὴν γῆν· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλεῖν ἀπαρξάμενοι, μικρὸν δεῖν σίους, malè. ἀβλαβεῖς ἦσαν πρὸς τοὺς πατρίδας· ἀπὸ δὲ Μαλέας, ἀκρωτηρίου Πελοποννήσου, ἐξωθέντες, εἰς ἄπειρα συχθημέρους, λιμοῖς ἀνέμοις ἐφέροντο· δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ τῇ γῇ τῇ Λωτοφάγων, ἤτοι τῇ Κιμμερικαίων, ἀγχοσπάλασαν· ὑδρευσάμενοι δέ. * διεπέμψατο † πρὸς τοὺς ναῦς, εἶτα ἔπεμψαν τρεῖς ἰδεῖν τὴν χώραν· οἱ ἡγεσάμενοι δὲ Δωτᾶ, ὑπαντήσαν σὺν ὅπλοις· διασὰς δὲ Ὀδυσσεὺς αὐτοὺς, ἀπέπλευ, καὶ ἦλθον κυκλῶ, * γρ. διεπέμψατο, malè. σὺν εἰδόσι, εἰς ἦσαν μικρὸν τὸ Κυκλώπων, ἔρημον, ἀῖγας δὲ αἰγείας πολλὰς ἔχουσαν· ὧν τῇ ἐπαύρεσαν ἑκατόν, εἶκοσι, ἑκάστῃ δὲ ἐκλῶ διαιρεθέντες, εἰσῆλθε πανημερίας· ἔνθα δὲ ἐσπέρᾳ καὶ πῦρ ἔδειναν, σὺν † γρ. ἔνθα, malè. τῇ γῇ Κυκλώπων, καὶ φωνῆς ‡ ἀμυδρᾶς ἤκουσεν· τῇ ἐπαύρεσαν δὲ πρὸς μὲν ἔνδικα ναῦς Ὀδυσσεὺς αὐτὸς καθελκύσαν· τὸ τῇ ¶ μικρᾷ νήσῳ, τῇ ἑαυτῷ μόνῃ ἀπέπλει ἔως τὴν γῆν τὸ Κυκλώπων, καπνὸν ‡ γρ. ἀμυδρᾶς, malè. λασίᾳ χρησάμενον, καὶ πολὺ πρόσω πρὸ ἄντρου καὶ δάπεδον αἰγιαλὸν τοιοῦτον ἀπέκρυψεν τῷ ναῦν τοῖς λαιψηροῖς ἑταίροις· αὐτὸς δὲ δώδεκα μόνους λαβὼν τῶν ἑταίρων, ἐν οἷς * Μαρωνεὺς ἀσκὸν καὶ ¶ γρ. μυκρὴν. βρόμιον, εἰσῆλθε, εἰς ὃ Κύκλωψ ἀπέλαυσεν, εἶτεν ἔφερε νόμον τὸ προβάτων ἠχολμένον· * γρ. Μαρωνεῖτα, malè. ἱκετεύοντας δὲ τὸν φίλον, φαγεῖν τυρὸν, καὶ γάλακτος ἐκ τῶν προβάτων λαβεῖν, καὶ ὑποχωρῆσαι σὺν ἥβελον· ὃς ὁ Κύκλωψ ἔφερε ἑσπέρας ἐλθὼν, αὐτὸς ἐν τῷ ἀπηλαύν καπῆχε, καὶ ἠρώτησε πῶς τὰ ναῦς αὐτοῦ ἔσιν, καὶ ὅπως αὐτὸς πρόλοιτο; ὁ δὲ αὐτὸν ἀπατᾷ, τὴν ναῦν μὲν εἰπὼν ὑπὸ δὲ κλύδωνος λυθῆναι, αὐτὸν δὲ Οὖτιν καλεῖσθαι· ὁ δὲ δῶν λαβὼν τῶν Ὀδυσσέως ἑταίρων, κατέφαγεν· εἶτα ὁμοίως καὶ τῇ ἐπαύρεσαν δεύτερον, καὶ τοὺς λοιποὺς κλαίοντας· ἐξάλειπτο τὸν ἀγκύλον ἐπὶ νομῷ· οἱ δὲ ἔφερε τὸ Ὀδυσσέα αὐτοπάτορα ξύλον ἀπακτημένον, ὑπὸ πυρκαϊᾶν ἥμισυ, ὅπερ ξηρανθὲν πρωΐθεν καὶ συνέβαλε τοῦτο τυφλῶσαι αὐτόν, ὁ δὲ ἐπίκουρος ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ περὶ ἑσπέραν, καὶ εἰσελάσαντος εἰς τὸ ἀπήλαιον πάντα τὰ κτήνια, καὶ πάλιν κλῆσαι ἐπιφέροντος, * κλείσαν αὐτῷ εἶναι, ὁ μεθύσκοντες, τυφλῶσαι αὐτὸν τὸ δὲ βοῶντος, προσ- * legend. ἐπλήρωσαν· ἐλθόντες οἱ Κύκλωπες, μεθύσκοντες δὲ βοῶντος αὐτὸ, Οὖτίς μοι ἐτύφλωσε, μεμηνότα δοκήσαντες αὐτὸν, ἀπεχώρησαν· ὁ δὲ τῇ σχοίνῳ τὸ κτήνια ἐκβάλλει, † πρὸς τὸν ἄντρον δὲ ἀπηλαύν καθεδόμενος, ὅπως ὕστερον κλείσας τὰ ἀπήλαια, καὶ ἕνδον αὐτὸς λάβῃ, ἀνίλλᾳ· οἱ δὲ φροξελήνης ὑποκάτω * male ibi, *pro* ἐκ. ἀκκοῦς, λίθον βαλὼν εἰς τὸν ἀγκύλον ἐστρέψεν, ὑπὸ δὲ κλύδωνος, αὐτῶν τὴν ναῦν εἰς τὴν γῆν· ὡς δὲ πάλιν ἀπέπλευσεν ἐδόκει, λέγετο τῷ Παπιδῶνι, μὴ ἀπιθεῖν αὐτὸς εἰς τὰς πατρίδας, καὶ πάλιν ἐμοῦσε λίθον βαλὼν, ἥνυσεν αὐτὸς εἰς τὴν γῆν· εἶτα λοιπὸν ἀπέπλευσεν ἤλθον εἰς τὸ μικρὸν νῆσον, ὅπου ἐ αἱ λοιπαὶ εἶχε αὐτῶν· αὖθις δὲ δακρύοντες τοὺς ἑταίρους, καὶ τὸν μὲ εὐσεβήσαντες κοιμῶν.

Τῇ ἐπαύρεσαν δὲ κἀκεῖθεν πλέοντες ἦλθον εἰς Αἰολίαν, καὶ ἀστεύσαντες φαεῖν μῆνα, λαβόντος Ὀδυσσέως παρ' Αἰόλου τὸ τῶν ἀνέμων ἀσκὸν, ἀπέπλευ. Ζεφύρου οὖτοι ευξὶ καὶ ἡμέρας πτέροντες· τῇ δεκάτῃ δὲ τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνθρώπους, καὶ πῦρ καὶ κασπὸν ὁρᾶσαν· κεκμηκότες δὲ Ὀδυσσεὺς, καθευδήσαντες, λύσει τὸν ἀσκὸν, νομίσαντες χρήματα ἔχειν· καὶ ἀχθόμενον τὸ ἀνέμων, ἀναπαύεις αὐτὸς ὁ κλύδων πάλιν φέρει πρὸς Αἰόλον· ὁ δὲ Αἴολος αὐτὸς ἐκπέμπειν ἀπεῤῥίπτει, ὡς θεοῖς ἐχθρός. Οἱ δὲ ἀφεῖσα ἓξ * ἡμέρας πλέοντες, γε. ἥματα malè. ἐνδέκατον πάλιν Λαιστρυγόνων ἦλθον· καπνιθέντες δὲ οἱ Λαιστρυγόνες κρτίξαν τὰς ἑνδεκα ναῦς αὐτῶν πέτρας, σὺν τοῖς λαοῖς πᾶσι, μόνῃ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀποκόψας τὸ ἑαυτοῦ νηὸς τὸ πρυμνήσιον, ἔφυγε· κἀκεῖθεν δὲ πλέοντες, ἦλθον εἰς τὸν Αἰαίην, ἵνα τῆς Κίρκης, ἣν ἐλεύσεται τὰς ἀνθρώπους, καὶ δύω ἡμέρας ὅλας ἐπὶ γῆς ἔκειτο ἠνεῦντες· τρίτῃ ὑπνῷ ἐλαφρῷ ὑπνῷ εἰς δύο μέρη ἔστησαν, τὸ μὲν τοῦ ἑνὸς Εὐρύλοχος, καὶ εἰκοσάδυο ἑταίρους, τὸ δὲ τοῦ ἑτέρου Ὀδυσσεὺς, δεκατέσσαρες δὲ καὶ εἰκοσάδυο ἑταίρους· καὶ κληρωθέντες, ἔπεσεν, ὁ κλῆρος ἐπὶ Εὐρύλοχον, ὥστε ἀναλθεῖν τοὺς μετ' αὐτὸν ἐπὶ τὴν Κίρκην· ἀναλθὼν δὲ σὺν ὀκείοις, εἶδεν ἴχνη τὸ αὐλῆς τὸ Κίρκης λύκους, καὶ λέοντας· ἡμέρως, σαίνοντας αὐτοὺς πᾶς ὑγρῶς· εἰσελθόντων δὲ τὸ φίλων, αὐτὸς ἴχνη ὑπελείφθη· κἀκείνους μὲν ἡ Κίρκη χείρας ποιεῖ· ἔνθα πᾶν αὐτοῖς οἷον μεμιγμένου τυροῦ, ἀλφίτου, καὶ μέλιτος· Εὐρύλοχος δὲ ἦλθε πρὸς Ὀδυσσέα, καὶ τὰς λοιπὰς, ἀφανὲς μὲν συνεχόμενον, ἐξ ὀφθαλμῶν δὲ ἀσκητὶ καθεζόμενον τὸ δάκρυα, μόλις δέ ποτε εἰς ἑαυτὸν γεγονὼς, τὸ πᾶν ἀφηγεῖται· ἐ Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ αὐτὸν τὴν ὁδὸν ὑπολείπει, ὡς δ' ὐκ ἐπείθη. μόνον Ὀδυσσεὺς τῆς πορείας ἀπαρέχεται. Ἑρμῆς δὲ αὐτῷ συναντήσας, τὰ τῆς Κίρκης πάντα κατέλεξε, ἐ δίδωσιν αὐτῷ τὸ Μῶλυ, ὡσῇ ἐπ βοτάνη αὐτοπαθῶς μαγείας· ἐ ἵνα πρὸς Κίρκην ἐλθὼν, ἐ μόνον σὺν ἐλεεπαθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένον ἐπ' αὐτὴν ἐλκύσας,

ἀλκύονας, ἔπεσε δὲ τὰς φίλας αὐτοῦ πάλιν ἐκ χώρων ἀνθρώπους ποιῆσαι· καταλθὼν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀνήγαγε καὶ τὰς ἑταίρας φίλας αὐτῷ, τὰς μετ' Εὐρυλόχου, δὲ χρόνον πρὸ τῆ Κίρκη διατρῖψαι, συγκαθευδούσῃ Ὀδυσσεῖ τῇ Κίρκῃ.

Μετὰ δὲ τὸ μιλλεῖν αὐτὰς λοπτελεῖν, εἶπεν αὐτοῖς, Μὴ ἄλλως εἶναι αὐτοῖς εἱμαρμένον ἀποθανεῖν, εἰ μὴ καπλθωσι ποτὲ οἶδεν, καὶ χρησωνται μαντείαις ἐκ τῆς Τειρεσίου ψυχῆς· καὶ δὴ οἱ ὅλης ἡμέρας καθεύδοντες, κατῆλθον ἀφ' τῆ Ἑσπερίᾳ καὶ Κιμμερίᾳ ὠκεανῳ· δὲ συγγένειον βοθρον ὀρύξαντες, καὶ σφάξαντες κριὸν καὶ οἶν θήλειαν, ἐξέχεαν εἰς τὸν βοθρον τὸ αἷμα, καὶ ἔθυσαν χοὴν τοῖς νεκρῶν, καὶ ἦλθον αἱ ψυχαὶ πᾶσιν αἷμα· Ὀδυσσεὺς ὁ κατέχων ξίφος, οὐκ εἴα πιεῖν, πρὶν, αὐτῷ *καταλέξαι Τειρεσίαν, ἅπερ βούλοιτο. Καὶ πρώτη μὲν ἡ Ἐλπήνορος ἦλθε ψυχὴ, ὃς οὐ τῇ Κίρκης οἰκίᾳ ἔτι ἄταφος ἔκειτο· ἀδυπτία δὲ ἡ Ἀντίκλειαι ἡ μήτηρ Ὀδυσσέως· εἶτα Τειρεσίας, ὃς πάντα τὰ μιλλοντα αὐτὸν καταλήψεσθαι ἐμαντεύσατο· μετὰ ταῦτα πάντες οἱ Ἥρωες ἦλθον, καὶ αἱ τῶν Ἡρώων γυναῖκες, λέγοντες αὐτῶν ὁ καθένα τίς ἐστι. Ὅσα ἐπατάνθη· εἶτα φοβηθέντες, μὴ ἡ Γοργὼ †ἐξέλθῃ, ἐμβαίνουσι εἰς τὴν αὐτῶν ναῦν, ὡς πρὸς τὴν Κίρκης νῆσον, ὅθεν αὐραῖς κεμπόμενοι, ἀπέπλευσαν· ὁ δὲ ψάλπης τὸν Ἐλπήνορα ἀπενίκησε, παρὰ τῆς Κίρκης τὰ χρειώδη λαβόντες, καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ μαθητῇ παρ' αὐτῆς, ὅτι δὲ παρὰ Τειρεσίᾳ, τὰς Σειρῆνας, τὰς Πλαγκτὰς, τὴν Σκύλλαν, τὴν Χάρυβδιν, τὰς βόας Ἡλίου, καὶ πάντα ἁπλῶς· κηρῷ δὲ Ὀδυσσεὺς ἀλείψας τὰ ὦτα τῶν ἑταίρων, παρέπλει αὐτὸς ἐπὶ τῆ ἰσῆ σκαρμοῦ ὢν, δὲ ἀκάλυπτα ἔχων τὰ ὦτα· παρελάσαντες γῦν τὴν λειμῶνα τῶν Σειρήνων, δὲ τὰ μίλη σκεδασθέντα, ὑφ' ὧν ἠλεήθρησαν οἱ ἀκούοντες, λύσει τὸν Ὀδυσσέα ἐξ ἰσῆ ἔπεσε παραπλεύσαντες τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, αἳ *πρὸς ἀλλήλας συνεκρέτουν· δὲ φοβερὸν ἀπέπλευ τὸ κῦμα· †ἦλθον ἀφ' Χαρύβδεως δὲ Σκύλλης, πλησίον μᾶλλον τῆ Σκύλλης· ἀφαρπαλέντων ὁ παρὰ τῆ Σκύλλης ἓξ τῶν νεῶν ἀνδρῶν ἓξ, οἱ λοιποὶ, συνθέοντες τῇ ἱερσίᾳ χρεσάμενοι, ἐφάνησαν.

* Non hoc ampliùs, poſtquam *Argo* præterierat.
† Hic omitto nonnihil παρεληλθὸν.

Περὶ ὃν νύκτα, ἐν Ἡλίου νήσῳ Θρινακίᾳ ἐσεπιλάζουσι, καὶ Ὀδυσσεὺς παρακαλεῖ αὐτοὺς σκίλδειν· οἱ ὃν μὴ πειθόντες ἐξῆλθον· δὲ πρῶτον μὲ ἡμερινῇ καὶ ἀγκισρίᾳ δίζων· ὡς ὃν Νότος ἔπνει ἐσὸς μῆνα ὅλον, ἀνελθόντες Ὀδυσσέως εἰς τὸ σόδρεον τῆ νήσου, Εὔξαντο, καὶ καθαγισμηθέντων, σφάττουσιν οἱ μετ' Εὐρυλόχου βόας *σύτα, καὶ ἐδίουσιν ἐπὶ ἐξ ὕλαις ἡμέραις· τῇ ἑβδόμῃ ὃν παυσαμένου δὲ δεινὸ ἀνέμου, ἐμβαίνουσι, ὧπερ πλεῖν, Ζεφύρου πρῶτον μεγάλου σωθραύοντος· εἶτα κεραυνῶντος· Ὀδυσσεὺς ὃν μόνος τῷ τρόπῳ κατέχων, *ἰσῷ συνεζυγμένῳ, †ὁλοσύκλον ἐφέρετο· ἀνατείλαντος ὃν ἡλίου, Νότου φερόμενος, ἦλθε ἐσὸς τὸν Χάρυβδιν, καὶ δεσκαίδεκα τῆ ἐσὸς τὰς πόρας ὁλκείνης ἐσαίσης συκῆς, ἀπερείδεται *ἐξ αὐτῆς, τὰ δὲ ξύλα καπίδυ πρὸς τὸ βυθόν· ὀψὲ δὲ ἀναδυόντων αὐτῷ, καθεῖς ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς συκῆς, ἐπιλάβετο τῶν ξύλων· καὶ σύτα μὲ ὕπνος ἡμέρας σύηκτο, δικάτῃ δὲ πρὸς τὸν Ὠγυγίαν νῆσον ἦλθε τῆς Καλυψοῦς, καὶ ἐκεῖ χρόνος σκεύῃ συνδιῆγε· τῇ δὲ ὀγδόῃ ἀπιλύθη μετὰ χειδίας, Διὸς *ἐκπέμψαντος τῇ Καλυψοῖ.

* Numerus *Homero* non dicitur.
* Addo ex *Homero*.
† χρ. male ὁλοσυκλίας.
* γρ. ἐπὶ αὐτῆς.
* χρ. ὀρχηθέντος, malè.

Καὶ ὅτε μὲ τὰ χειδίας Ὀδυσσεὺς ἐπεκαίδεκα ἡμέρας ἔπλευσεν, ἐκτῃ καὶδεκάτῃ δὲ τὸν Φαιακίαν, ὅτε τὸν Κέρκυραν, εἶδεν· ἀνέμων δὲ ὄμβρων, ὀργῇ Ποσειδῶνος, καπέχθη ἡ χειδία· δύο δὲ ὅλας ἡμέρας σύηκτο, τελευτᾷ δὲ ἡ Λεύκοθέα ἐλεήσασα αὐτὸν, δίδωσι τὸ κράδεμνον αὐτῆς· ᾧ δ' ἐξῆλθε εἰς τὸν γῆν τῶν Φαιάκων, καὶ καθεπισθὸν τὸ ὕλη σκαθεύδει· τῇ δὲ Ἀλκίνου θυγατρὸς Ναυσικάᾳ, μετὰ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, ἐλθούσης πλῦναι, δὲ περθῆναι παιγνίοις, καὶ σφαιριζουσῶν, ὡς ἀπήλας, βοῆς χρεμώδης, ἐγείρεται Ὀδυσσεὺς, καὶ ἱκετεύει αὐτήν· ἡ δὲ τρεφθεῖσα καὶ εἵμασι δύσασα, κελεύει τοῦτον ἐλθεῖν ὡς τὸ οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτῆς, δὲ τῶν αὐτῆς ἱκετῶν μητέρα Ἀρήτην, ὡς ἂν τύχοι ὑπὲρ δὲ βούλοιτο· σαίσει *γῶν ἐρωτᾶσα, παρὰ Ἀλκίνου καὶ τὴν Ἀρήτης, καὶ τοῖς πᾶσιν. ἣν ἴδοιμεν, διηγεῖται Ὑπόθησιν, καὶ δῶρα παρ' αὐτῶν μυρία λαβὼν, εἰς τὴν Ἰθάκην πέμπει, ἑταίρους μὲ ἐπιβὰς τὸ νεὼς ἐκ τῆ Φαιακίας, περὶ ὃν ἐσφόρεον πίθακας σαίσης· καὶ εἰσελθὼν, ὡς πίνει. * παρὰ τὸ Εὔμαιον, τὸν συβώτην, ἦλθε ὡς τὴν μνηστῆρας, καὶ πολλὰ παρὰ πολλῶν παρεμυθεῖς, γνωρίζει ἑαυτὸν τοῖς οἰκέταις † σοῖ, καὶ Τηλεμάχῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀνελὼν τὴν μνηστῆρας, ἀναγνωρίζει δὲ τῇ ἑαυτῆ γυναικὶ, καὶ συγκαθευδήσας αὐτῇ, πάντα καθὼ λεπτὸν διηγήσαιτο· τῇ ἐπαύριον δὲ πρωΐας ἔξεισι ¶ παρὰ τὸ ἀγρὸν· οἱ δὲ μνηστῆρες συγγενεῖς μαθόντες τὸ μηχανὸς, πρῶτα μὲν εἰς τὸν Ὀδυσσέως οἰκίαν ἐλθόντες, διέφθειραν τοὺς νεκρὺς, ἔπειτα δὲ ἀπελθόντες, ἐξέρχονται δὲ αὐτοῦ ὡς τὸ ἀγρὸν, Ὀδυσσεῖ πολεμήσοντες· Ἀθηνᾶς δὲ βουλῇ φιλιώσατο, καὶ τὸ τεῖκος καθαπαύσατο.

* χρ. καταλέξαι, ἅπερ Contra Hiſtoriam & fidem *Homeri*.
* χρ. ἐξέλθοι.
* χρ. δ'.
* χρ. περί.
† Hæc tria vocabula addo, ex *Homero*.
¶ χρ. περί.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α΄.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Α.

Θεῶν ἀγορὰ γίνεται περὶ τῆς Ὀδυσσέως εἰς Ἰθάκλιν πλοῦ τῆς Καλυψοῦς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηνᾶ εἰς Ἰθάκλιν παραγίνεται πρὸς Τηλέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντῃ βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παρακινήσασα ἡ Ἀθηνᾶ Τηλεμάχῳ, παραγενέσθαι πρός τε τὸν πατρὸς ζήτησιν, εἰς Πύλον μέν, πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δέ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἐμφήνασα θεὸς, ὡς θεὸς εἴη. Καὶ τῆς μνηστῆρας γίνεται εὐωχία.

### Ἐπιγραφή.

Θεῶν ἀγορά. Ἀθηνᾶς παρακίνησις πρὸς Τηλέμαχον· Μνηστήρων εὐωχία.

### Ἄλλως.

Ἄλφα, θεῶν ἀγορὴ, Ὀδυσσέως Παλαιὸν ἄρσος. LIB. I.

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμόν

VIrum dic mihi, Musa, sagacem, qui valdè multùm
Erravit, postquam Troiæ sacrum oppidum diripuerat;
Multorum interim hominum vidit urbes, & mores novit:
Plurimos autem ille in mari passus est dolores, suo in animo

### ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄνδρα.] Νῦν τὸ φύσει. ἐὰν γὰρ εὐθέως ἐπιφέρῃ τὸν ἄνδρα κυρίως, ἢ σεσημειωμένως. δηλοῖ γὰρ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ὡς, Ἀνδρὸς ἀποβλώσαντος. καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς, Νήπιος, ὃς πρὸ νῦν γε μετ' ἀνδράσιν ἔζετο δειλός. καὶ τὸν γήμαντα, ὡς, Ἄνδρα μέ, ὦ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ. καὶ τὸ φύσει, Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες. Ἔννεπε.] Εἰπέ. Πολύτροπον.] Ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὸν λόγον, συνετὸν, ἢ πολλῶν ἔμπειρον τόπων.

2. Πλάγχθη.] Ἐπλανήθη. Ἐπεὶ Τροίης.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν. Ἱερὸν πτολίεθρον.] Διὰ τὸ πεπεῖσθαι ὑπὸ θεῶν, ἢ ἀφ' οὗ τὸν θεὸς τὸ Δίκαιον εὐσέβειαν. Ἔπερσεν.] Ἐπόρθησεν.

3. Ἄστεα.] Πόλεις.

4. Πάθεν ἄλγεα.] Ἐνεχθῆναι εἰκότως, εἶπε δὲ καθ' ὑμόν. Ἀριστοτέλης] Τὸ ἀφ' ἑαυτῷ σεσημειῶσθαι καὶ σώζειν ἑαυτὸν, καὶ τοὺς ἑταίρους· ἢ αὐτὸ δὲ καθολοσχερῶς τὸν ἑαυτοῦ ψυχικὸν, καὶ τὸν εἰς τὸ οἶκον πρωτεῖον, ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους· ἀλληγορεῖται ἐπὶ τοῦ καὶ νόσου. Πόντῳ.] Θαλάσσῃ. Ὃν κατὰ θυμόν.] Καθ' ὑμᾶς τὸν ἑαυτοῦ ψυχήν.

### NOTÆ.

V. 1. Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα.) *Johan. Charax*, vetus *Grammaticus*, in libello περὶ τῶν Ἐγκλινομένων, Μέμφομαι) οἱ ἀκριβεῖς, τὸ θέσει τρισυλλαβὸν ἔχοντα δύο ἐξείας ἐφεξῆς, ὡς, ἀλλές τις κεὐλέγω εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος τὸν ἐβελληνη δοῦναι εἰς τὸν, Ἄνδρα μοι, δύο ὀξείας, ἀλλὰ μίαν ἄν, φάσκων, Ἐν ἀρχῇ τῆς Ποιήσεως παρέλογον ἡ ποίησις. Confer *Joh. Rodolphi Wetstenii* Dissert. de Accentibus *Græcorum*, §. XIII. *Livius Andronicus* hunc Versum ità reddit, *Virum mihi, Camœna, versutum insice.* A. Gell. Noct. Att. l. 18. c. 9. Vid. ad v. 64. & v. 225.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Πολύτροπον) χρ. πολύκροζ, *Aristoph.* Schol. fol. 74. *Flor.* Ed. *Edmundi-Burg*, Not. MS. *Eust.* f. 1381. l. 47. ubi non hanc tam *Lectionem*, quam scommaticam alicujus *Parodiam* dicit, nec sine ratione.

4. Ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν, Ἀριστοφάνης) χρ. ἄλγεα· ὃν κατὰ θυμὸν Ἀριστοφάνης, MS. CCC. & *Breviæ* Scholia.

ϛ' Ἀρνύμθ☉ ἰῶ τε ψυχὴν ἠ νόστον ἑταίρων·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμθος περ·
Αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο·
Νήπιοι, οἱ κατ' βοῦς ὑπερίονος ἠελίοιο
Ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Τῶν ἀμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
Οἶκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφυγότες ἠδὲ θάλασσαν·
Τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
Νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
Εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένῳ ἦεν ἀέθλων,

Magnâ-curâ-ſervans ſuamque animam, & reditum ſociorum:
Sed neque ſic eripuit ſocios, tametſi cupidus,
Suis enim ipſorum nequitiis perierunt;
Stulti, qui boves ſupergradientis Solis
Comederunt: aſt ille iis abſtulit red.-tûs diem.
Horum partem aliquam, dea, filia Jovis, dic & nobis.
Jam alii quidem omnes, quotquot effugerant ſævam mortem,
Domi erant, belloque elapſi & mari;
Hunc ſolum, reditûs indigentem atque uxoris,
Nympha veneranda detinebat Calypſo, diva dearum,
In ſpecubus cavis, *illum* inprimis cupiens *ſibi* maritum eſſe.
Sed quando tempus venit, circumvolventibus annis,
Quo ei deſtinârunt dii domum redire
In Ithacam; (neque tum expers erat certaminum,

## ΣΧΟΛΙΑ

5. Ἀρνύμθ☉.] Ἀνλικαζκαστόμθ☉. Ἡσ.] Τῷ ἑαυτῷ· νόστον ἤτ φησὶ, τῷ οἰκαδὲ ἐπάνοδον.

6. Ἐρρύσατο.] Ἔσωσεν. Ἱέμθος ὢϝ.] Καὶ ὢϝ σεσθυμμένθ☉.

7. Σφετέρῃσι.] Τῶν ἑαυτῶν. Ἀτασθαλίῃσιν.] Φρενοβλαβείαις. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

8. Νήπιοι.] Ἄφρονες, ἀνόητοι. Οἱ κατὰ βοῦς.] Ἐμνήσθη τούτων, ἐπὶ ὧν σωφρόνεσεως ἀδικήσαντες, ἀπώλοντο. Ὑπερίονος.] Ἐπιφανοῦς, ἢ ἡλίου· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰόντος. Ἡσίοδ☉ δ' Ὑπερίονον αὐτὸν ἐξηγήσατο.

9. Νόστιμον ἦμαρ.] Τῷ τὴν ἀνακομιδὴν ἡμέραν.

10. Τῶν ἀμόθεν γε.] Τῶν ὧδε τὴν Ὀδυσσέα, ὁπόθεν φίλες, ἀφ' ἑαυτῶν, ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγεῖ ἡμῖν. Ἀμόθεν.] Ποθέν· ἔστι λέξις τῆς Ἀττικῆς. ἡ ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν φίλες. Θύγατερ Διός.] Ἀντὶ τοῦ, ὦ μοῦσα. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν.] Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

11. Αἰπύ.] Δεινὸν, χαλεπόν.

12. Οἶκοι.] Εἰς τὰ οἰκεῖα, ἐπὶ τὰ οἰκίας.

13. Οἶον.] * Μόνον, ὁποῖον. Νόστ.] Τῆς οἰκαδὲ ἐπανόδ. Ἠδὲ γυναικὸς] οἰκείως ὡσπάθεικεν, ἵνα καὶ ἀφεργήσῃ καὶ ἡδὺς ἱρώσης.

14. Πότνια.] Σεμνὴ, ἴλιμ☉, σεβασμία. Ἔρυκε.] Κατεῖχεν, ἐκώλυεν. Καλυψώ.] Ἄτλαν☉ς θυγάτηρ. Δῖα.] Ἐνδοξοζάτη.

15. Ἐν σπέσι.] Σπηλαίοις. Γλαφυροῖσι.] Κοίλοις, βαθέσιν. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.

16. Περιπλομένων.] Περιερχομένων, πληθυμένων.

17. Τῷ οἱ.] Ἐν ᾧ αὐτῷ. Ἐπεκλώσαντο.] Εἱμαρμένον ἐγένετ ἐπιπέμπειν.

18. Ἔνθα.] Τόπ, χρηστικὸν ἐπίῤῥημα, καὶ τόπου. Πεφυγμέν☉.] Διαπεφυγώς. Ἀέθλων.] Κακοπαθειῶν.

## NOTÆ.

9. Αὐτὰρ ὁ) Ὁ pro ὃς, vel ὅτος, ut ſæpè alias.

10. Ἀμόθεν) *Heſych.* ἀπό τινος μέρους, ὁπόθεν φίλεις, Quæ ipſa Verba *Br. Schol.* habent, tum locum hunc profert. Ἀμὸς, ἀντὶ τοῦ, ὁ ἐμὸς· ἡ, ὁ πῆς· ἀδαμὸς, μηδαμὸς, ἀντὶ τοῦ, ἀδίς, μηδὶς, ἄπις, μήτις· ἀδαμόθεν, ἀντὶ τοῦ, ἀδίποθεν, ἐξ ἀδενὸς μέρους, ἢ τόπου. Ἀμᾶς, ἀμᾶ, ἀμασγάπως, ἀμηγάπη· ἀδαμᾶς, ἀδαμᾶ, καὶ ἀδαμὰ, παρ' Ἀνακρέοντι. Vid. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 52. *Anacreontis* locus, v. 1084. Ἀμυδὶς aliò pertinere cenſetur. Ejuſmodi voces ſunt, ἄλλοθεν, vel ἄλλοθι, πάντοθεν, ἄκροθεν & ἔμπροθεν, *Theocrit.* Idyl. 9. v. 6.

11. Αἰπὺν ὄλεθρον) Αἰπὺς, ὑψηλὸς, σκληρὸς, χαλεπός. *Euſtath.* fol. 16. lin. 44. & *Etymolog.* M. Item ἄφυκλος, ut *Iliad.* ν'. v. 773.—νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.

18. Πεφυγμένος) De hac voce diximus, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

5. Ἀρνύμεν☉) ἀνλικαζκαστόμεν☉· ἐπειδὴ διῄρηται τὰ ἀόνων καὶ τὰ ἄλλων ζώων τὰς ἀμοιβὰς ἐποιήσαντο οἱ ἀρχαῖοι. *Euſtath.* fol. 1383. lin. 7.

13. *Οἶον) μόνον. Οἷον) ὁποῖον. MS. *Gonvillo-Caienſe.* Ibid. Κεχρημένον) ἐπιδύμουν, χρήζοντα. MS. GC. *Ibid.* Περιθέικεν) ὡσπάθεικεν, MS. *id.*

## VARIÆ LECTIONES.

7. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν. Item κεῖνοι, *Etymolog.* M. v. Ἀπασθαλία. Aſt ille locus, *Iliad.* δ'. v. 409.

18. Πεφυγμέν☉) γρ. πεφυγμέν☉. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

Καὶ

Καὶ μετὰ οἷσι Φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
Νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μνώεσκεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μελεϊστὶ τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσομένου ὑπαρίου, οἱ δ' ἀνιόντος,
Ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
Ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
Τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκτανε Ὀρέστης·
Τῆ ὅγ' ἐπιμνησθείς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα,
Ὤ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Etiam inter ſuos amicos) dii quidem miſerabantur omnes,
Præter Neptunum: ille enim indefinenter iraſcebatur
Divino Ulyſſi; antequam ſuam in terram veniret.
Sed ille quidem Æthiopas acceſſerat longè ſemotos,
(Æthiopas, qui bifariàm diviſi ſunt, ultimi hominum,
Alii quidem ad occidentalem ſolem, alii vero ad orientalem)
Participans taurorumque & agnorum hecatombam.
Ibi ille deleſtabatur convivio aſſidens: cæterum dii alii
Jovis in regiâ Olympii congregati erant.
His utique ſermones cœpit pater hominumque deorumque;
Recordabatur enim in animo nobilis Ægiſthi,
Quem Agamemnonides inclytus occidit Oreſtes:
Hujus ille memor his verbis immortales affatus eſt,
"Dii Boni, ut ſcilicet deos mortales culpant!
"Ex nobis enim inquiunt mala eſſe; hi vero & ipſi

## ΣΧΟΛΙΑ.

19. Οἷσι.] Τοῖς ἑαυτῶ. Ἐλέαιρον.] Ἠλέουν.

20. Νόσφιν.] Χωρίς. Ὁδ' ἀσπερχές.] Οὗτος δι' ὅλης. Μενέαινεν.] Ἐχολᾶτο, ὠργίζετο.

21. Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ καὶ ἀριστεῖ. Πάρος.] Πρίν, πρότερον.

22. Μετηίθεα.] Μετῆλθεν. Τηλόθ' ἐόντας.] Μακρὰν οἰκοῦντας.

23. Δίχθα.] Διχῶς, εἰς δύο. Δεδαίαται.] Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπὶ ἀνατολαῖς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμαῖς. Τινὲς δὲ πρὸς ἕω καὶ Νείλῳ χίζουσ αὐτοὺς λέγουσιν.

24. Δυσομένου ὑπερίονος.] Τῆ μὲν πρὸς δύσιν ἡλίῳ βάλλειν δὲ εἰκὸς τοὺς Αἰθίοπας, τοὺς πρὸς δύσιν ὄντας. Οἱ δ' ἀνιόντος.] Ἀνατέλλοντος· τοὺς ἀνατολικοὺς δηλοῖ.

25. Ἀντιόων.] Μεταληψόμενος, ἤτοι ὑπαυτῶν, ἢ μεταλαμβάνων. Ἑκατόμβης.] Μεγάλης θυσίας.

26. Δαιτί.] Εὐωχίᾳ. Παρήμενος.] Παρὼν, ἀπολαύων.

27. Ὀλυμπίῳ.] Τῷ τὸ ὄλυμπον οἰκοῦντι. Ἀθρόοι.] Ὁμοῦ.

28. Τοῖσι δέ.] Ἐν τούτοις ἢ τοῖς θεοῖς. Μύθων.] Λόγων. Ἦρχε.] Προκατήρχε. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

29. Μνήσατο.] Ὑπεμιμνήσθη. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο.] Ἥτοι, καλῶς ὡς ἔθος μνησθεῖσα, ἢ ἔτι καὶ γένος αἰνεῖ.

30. Τόν ῥα.] Ὅτινα δή. Τηλεκλυτὸς.] Οὗ πόρρωθεν δόξα διήρχετο.

31. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32. Ὤ πόποι.] Ὤ παπαί. ἔστι δὲ ἐπίρρημα χαρτλιασμοῦ δηλωτικόν. Αἰτιόωνται.] Αἰτιῶνται.

33. Ἐξ ἡμέων.] Ἐξ ἡμῶν. Φασί.] Λέγουσιν. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπασθαλίῃσιν.] Τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀπασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, οὐ ἴσον τοῖς, Αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. Οἱ δὲ περισπῶσι τὸ καὶ σύνδεσμον, ἢ σπάνιον οἱ δέ.

## NOTÆ.

23. Αἰθίοπας, τοὶ δίχθα δεδαίαται) Vid. *Strabon.* Geogr. l. 1. fol. 54. & quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 423.

32. Ὤ πόποι) Πόποι, δεινόπαν γλαίσσῃ, ἠοί. *Eſtath. Heſych.* Vid. *Andreæ Dounai*, in *Lycophron*: v. 943. Prælect. VII. MS.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Μεταληψόμενος) Quæ ſequuntur, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Agnoſcit etiam MS. *GC.*

29. Αἰγίσθοιο) Præmitto ἀμύμονος, quoniam Scholion eò pertinet. Ita MSS. *Aloyſii Alem.* & *GC.*

## VARIÆ LECTIONES.

24. Οἱ μὲν — οἱ δὲ) γρ. ἡμὲν — ἠδὲ, *Crates* apud *Strabon.* l. 1. fol. 54.

27. Ὀλυμπίῳ) γρ. Ὀλύμπιος.

31. Ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα) γρ. ἔπειτα πρὸς ἀγορεύει. MS. in Margine Ed. *Flor.* & MS. *Aloyſ. Alem.*

33. Ἔμμεναι· οἱ δὲ &) γρ. ἔμμεναι οἵδε· καὶ *Br. Schol.*

Σῇσιν ἀταθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχησιν.
Ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
Γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοσφισσάσθαι,
Εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρὸ οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐύσκοπον Ἀργειφόντην,
Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
Ἐκ γὰρ Ὀρέστᾳο πόσις ἔσται Ἀτρεΐδαο,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρῃ αἴης.
Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἁθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,

" Suis ſtultitiis præter fatum angores patiuntur.
" Quemadmodum & nunc Ægiſthus præter fatum Atridæ
" Duxit uxorem ſponſam, ipſum etiam occidit reverſum,
" Sciens ſuam certam mortem; quoniam illi prædiximus nos,
" Mercurio miſſo ſpeculatore Argicidâ:
" Neque ipſum occide, nec duc uxorem:
" Ex Oreſte enim erit ultor Atridæ *filio*;
" Poſtquam pubuerit & ſuam deſiderabit ditionem.
" Sic ait Mercurius; ſed non menti Ægiſthi
" Perſuaſit bona conſulens: nunc itaque, ſimul omnia luit.
Huic reſpondit tandem dea cæſia Pallas;
" O pater noſter Saturnie, ſumme regum,
" Et valdè ille quidem meritâ periit morte:
" Sic pereat & alius, quicunque talia fecerit!
" Verùm mihi pro Ulyſſe bellicoſo cruciatur cor,

## ΣΧΟΛΙΑ.

34. Ἀπαθαλίῃσιν.] Ἀπαθαλίαις, ἀμαρτίαις. Ὑπὲρ μόρον.] Ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον.

36. Γῆμε.] Ἔγημεν. Ἄλοχον.] Γαμετὴν. Μνηστὴν.] Τὴν ἐκ μνηστείας γεγαμημένην γυναῖκα. Νοσφίσασθαι.] Ὑπερρίψασθαι, ἐπαισχύνεσθαι.

37. Εἰδώς.] Ἐπισάμενος. Πρὸ οἱ εἴπομεν.] Προεῖπομεν αὐτῷ.

38. Ἀργειφόντην.] Τὸν ὀργὸν φόνε καὶ ἐρεπτικόν. ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον, τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλαττε τὴν Ἰώ.

39. Κτείνειν.] Ἀναλοῦν, φονεῦσαι. Μνάασθαι.] Μνηστεύεσθαι.

40. Τίσει.] Ἀντὶ τοῦ ἔκπεσις, πτῶσις, κόλασις. Ἔσσεται.] Γενήσεται. Ἀτρεΐδαο.] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον, ἢ τοῦτο Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος καὶ Ὀρέστου.

41. Ἡβήσῃ.] Ἀκμάσῃ. Ἱμείρῃ.] Ἐπιθυμεῖ.

42. Ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο Πειθ' ἀγαθὰ φρονέων.] Καὶ τοῦτο δηλονότι δύο τροπὴ ἑκατὸν εἰσὶν εἰμαρμένας. αἱρεῖται ὃ ἔκας, ἢν βούλεται.

43. Ἀθρόα.] Ὁμοῦ πάντα. Ἀπέτισεν.] Ἀπέδωκεν.

45. Ὕπατε.] Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. Κρειόντων.] Βασιλέων, ἀρχόντων.

46. Καὶ λίην.] Πάνυ μὲν οὖν. Ἐοικότι.] Ὁμοίῳ. Ὀλέθρῳ.] Θανάτῳ.

47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος.] Ἐμφαίνει τὰς μνηστῆρας. Ῥέζοι.] Ἐπιτελοίη, παρὰ τὸ αἴτια πορίζων.

48. Δαΐφρονι.] Πολεμόφρονι· δαὶς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν

## NOTÆ.

40. Ἐκ γὰρ Ὀρέστᾳο πόσις ἔσται Ἀτρεΐδαο) De Productione ᾳο, ante τ', in *Ceſura*, diximus ad *Iliad.* α'. v. 45. De *Rhythmo* dicturi ſumus, ad *Odyſſ.* ξ'. v. 199.

41. Ὁππότ' ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρῃ αἴης) Ἱμείρεται, ἀντὶ ἱμείρει, Ὁριστικὴ, ἀντὶ Ὑποτακτικῆς, Ἀπικὸν χῆμα. Ità infra, v. 57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται, pro ἐπιλήσηται; ſic v. 85. Ὀτρύνομεν, pro ὀτρύνωμεν. Sic *Odyſſ.* κ'. v. 328. Ὅς κε πίῃ καὶ πρῶτον ἀμειψήσεται, pro ἀμείψηται. Et v. 334. — ἄφρα μιγείητε Εὐνῇ καὶ φιλότητι πεπείσθομεν ἀλλήλοισιν.

47. Ὅπως] Pro ὅστις, ut v. 9. ὁ, pro ὅς. Quodque mirere magis, Ὅπνα, pro ὕπνα, *Odyſſ.* θ'. v. 204. & ὅτινας, pro ὕστινας, de quâ re fuſius ad *Iliad.* ε'. v. 491. & 591.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

38. Τὸν πολυόμματον κύνα) *Argus Areſtoris* filius, cùm Homo eſſet multioculus, hìc κύων dicitur, ὡς τὸ φυλακτικὸν, quòd Vaccam *Io* tam diligenter cuſtodiret, ut *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. XI. Diſtinguendus igitur ab *Argo*, *Ulyſſis* Cane, vid. ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1122.

48. Δαΐφρονι) Hoc *Scholion* emendo, & lego pro Δαὶς, δαὶς, & διδασκευὴ καὶ φρέαρ, pro διδασκυία,

## VARIÆ LECTIONES.

34. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπίρμορον, vid. *Text.* ad *Iliad.* β'. v. 155. & *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 527.

*Ibid.* Ἄλγε' ἔχησιν) γρ. ἄλγε' ἐπίσπον, *Heraclit.* ὥσει ἐπίσων, in ipſo fine.

41. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππόταν, & ὁππότ' ἄρ', *Steph.* Ibid. Ἱμείρηται) γρ. ἐπιβήσεται, MS. CCC.

44. Τόνδ' ἠμείβετ') γρ. τὸν δ'. At *Euſtathius* & alii Antiqui Codices, τόνδ' &c.

48. Δαΐφρονι) γρ. καὶ, *Euſtath.* & *Br. Schol.*

Δυσμόρῳ

Δυσμόρῳ, ὅς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
Νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἀτλαντὸς θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅστε θαλάσσης
Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
Τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει.
Αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
Ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
Ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρει· οὐδέ νυ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· ἦ νύ τ' Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων ἔδοι νηυσὶ παρὰ Τροίην εὐρείην; τί νύ οἱ τόσσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τίνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

"Infelice; qui sanè diù, procul ab amicis, calamitates patitur
"Insulâ in circumfluâ, ubi & umbilicus est maris,
"Insula sylvosa: dea verò intra domum habitat
"Atlantis filia multiscii, quique maris
"Omnes profunditates novit, sustinetque columnas ipse
"Longas, quæ terramque & cœlum differminant:
"Ejus filia infortunatum lugentem detinet;
"Semper enim mollibus & blandis sermonibus
"Demulcet, ut Ithacæ obliviscatur: cæterùm Ulysses,
"Cupiens vel fumum exilientem videre
"Suæ terræ, mori desiderat: necdum tibi saltem
"Convertitur charum cor, Olympie. Nonne tibi Ulysses
"Græcorum apud naves gratificabatus sacrificando,
"Trojâ in latâ? quid illi tantum iraceris, ô Jupiter?
Huic respondens allocutus est nubium-congregator Jupiter,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

δὲ ἐπὶ τῇ Πηνελόπης λέγει, διδαπικυίᾳ καὶ φρένας, τουτέστι μεμαθηκυίᾳ, ἐξ ὧν τῷ συνετὴν καὶ σώφρονα βέλεται δηλῶν. Δαΐφρ.] Διακόπτει. Τὸ δὲ ναίει, ἐρύσης.

49. Δυσμόρῳ.] Κακομόρῳ. Δηθά.] Πολλά. Φίλων ἄπο.] Πόρρω τῶν φίλων.

50. Ἀμφιρύτῃ.] Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥεομένῃ. Ὅθι.] Ἀντὶ τοῦ ὅπου. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης.] Μέση τῷ περὶ αὐτὴν θαλάσσῃ, ἢ τὸ βάθος. Ὀμφαλός.] Τὸ μεσαίτατον.

51. Ναίει.] Οἰκεῖ.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ.] Ἡσίοδος δέ, οὐ θεογονίᾳ, φησὶ, τὸν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Ὀλοόφρων.] Ὀλεθρία. ἐπὶ πολλοῖς τοῖς θεοῖς· οἱ δὲ τὸ ἀξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρων. Οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵνα ᾖ, περὶ τὸ ὅλων φροντίδα· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸ κόσμου βαστάζων παραδίδοται. ἢ ἐγίγραπτο, καθὰ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρων, (ὃ ἐστιν ὀλοόφρων) εἶτα τὸ μὴ νοήσας ἐτονίσθηκε τὸ ος.

53. Βένθεα.] Βάθη. Ἔχει δὲ π.] Νῦν ἐπιμελεῖται.

## Ν Ο Τ Æ.

57. Ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται)) *Indicativus* pro Subjunctivo, ut suprà, ad v. 41.

## ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

quod facit etiam MS. *Alcysian*: Notandum verò hic *Scholiasta* μνημονικὸν ἁμάρτημα. Nusquam enim *Homero* Penelope δαΐφρων, dicitur; & hic tamen error *Etymologum* tenuit, v. Δαΐς. ἐπεὶ δὲ, Δαΐφρων Πηνελοπείης, ἢ σημαίνει τὴν πολεμικὴν, ἀλλὰ τὴν σώφρονα καὶ συνετήν. Quibus & *Eustathius* ipse συναμαρτάνει, fol. 1500. lin. 4. Ἰφθίμην. ὁ Ποιητὴς φησιν, ὡς καὶ τὴν Πηνελόπην δαίφρονα.

50. Ἢ τὸ βάθος] Ex MSto G. C.

52. Ἄτλαντος θυγάτηρ) Hoc *scholion* ex MS. GC. melius ordinatur & suppletur. Voces Ἡσίοδος, ad Τηθύος, Nos addimus. Videntur tamen diversæ.

60. Κεχαρισμένως) Ità MS. GC. pro κεχαρισμένον, rectè.

## VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐν δώμασι ναίει) γρ. ἐν δώμασι ναίει, *Eustath.*

52. Ὀλοόφρονος) γρ. ὀλοόφρων, *Br. Schol.* & *Florentina* Edit. Margo. MS. D. *Edmund. barg.*

60. Οὔ νύ τ') γρ. ἦ νύ κ', MS. CCC. Verùm ἦ νύ τ' melius, cum τ' ponatur pro τοὶ, vel σοί.

Τέχνον

Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην;
Ὃς πέρι μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱερὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
Ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
Πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ, ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
Ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
Ἀλλ' ἄγε δὴ, ἡμεῖς οἵδε φρονέωμεν πάντες
Νόστον, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
Ὀργὴν· οὐ γὰρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἷος.
Τὸν δ' ἠμείβεθ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἴ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα οἶκόνδε δέμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην

"Mea filia, qualis tibi ſermo excidit ſepto dentium?
"Quomodo unquam ego Ulyſſis divini oblivi ſcerer?
"Qui ſonge ſuperat prudentiâ homines; plurima vero ſacra Diis
"Immortalibus perſolvit, qui cœlum latum inhabitant?
"verùm Neptunus terram continens aſſiduò ſemper
"Ob Cyclopem iraſcitur, quem oculo privavit,
"Immanem Polyphemum, cujus robur eſt maximum
"Inter omnes Cyclopas; Thoosa verò eum peperit nympha,
"Phorcynis filia, maris indomiti principis,
"In ſpecubus cavis Neptuno mixta.
"Ex eo tempore Ulyſſem Neptunus terræ-quaſſator
"Neutiquam occidit, ſed errabundum arcet à patriâ terrâ.
"Verùm agite, nos ipſi diſpiciamus omnes
"Super-reditu, quo pacto revertatur; Neptunus autem remittet
"Suam iram: neque enim quicquam poterit contra omnes
"Immortales, invitis ſcilicet Diis, contendere ſolus.
Huic reſpondit deindè dea cæſia Minerva,
"O pater noſter Saturnie, ſupreme regnantium,
"Siquidem nunc hoc gratum beatis diis,
"Redire Ulyſſem prudentem ad ſuam domum,
"Mercurium tum internuncium Argicidam

## ΣΧΟΛΙΑ.

66. Περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸ ἐκείνων πάντων καὶ συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

68. Γαιήοχος.] Ὁ τὴν γῆν ὀχῶν, ἢ κατὰ τὰ γῆς ὀχούμενος. Ἀσκελές.] Ἀμετακίνητος, καὶ ἀδιάλειπτος καὶ ἀεὶ σφοδρῶς. Αἰὲν.] Αἰεὶ καὶ ἀδιαπαύστως.

69. Κεχόλωται.] Ὠργισται. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

70. Ἀντίθεον.] Νῦν τὸ ἀσεβοῦμενον τοῖς θεοῖς, τὸ ἀσεβῆ. Ὅου.] Οὗπερ. Ἔσκεν.] Ὑπῆρχεν.

71. Θόωσα.] Μήτηρ Πολυφήμου κύκλωπος κυρίως ἔτως λεγομένη.

72. Φόρκυνος θυγάτηρ.] Ἐναλίου δὲ θεὸς ὁ Φόρκυς. Μέδοντος.] Βασιλεύοντος· συνήθως γὰρ τὰς ὑπαρχὰς βασιλείας ἔλεγον. ἢ σωματεῖον μέδοντος τὸ σπέος, ὥστε τὸ σπηλαίοις δὲ Ποσειδῶνος γυναικῶας τὰ Κύκλωπα.

73. Μιγεῖσα.] Κοινωνήσασα.

74. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐκ τούτης δὴ τῆς αἰτίας. Ἐνοσίχθων.] Ὁ τὴν γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75. Καταπτείνει.] Ἀναιρεῖ. Πλάζει.] Πλανᾷ. ποιεῖ. Ἀπό.] Πόρρω.

76. Περιφραζώμεθα.] Βουλευσώμεθα.

77. Νόστον.] Τὸν ἐπάνοδον. Μεθήσει.] Ἐάσει, παύσει.

78. Ἀντία.] Ἀντικρύ.

79. Αἰκηλίη.] Ἀκαιρίᾳ γνώμῃ. Ἐριδαινέμεν.] Φιλονεικεῖν.

82. Φίλον.] Προσφιλὲς, ἀρεστόν.

83. Νοστῆσαι.] Ἐπανελθεῖν. Ὅνδε δέμονδε.] Εἰς τὰ ἑαυτοῦ οἶκον.

84. Διάκτορον.] Ἄγγελον σαφῆ.

## NOTÆ.

64. Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.) *Livius Andronicus* ità reddit, *Mea puera*, mea *puera*, *quid verbi ex ore tuo profugit?* Nonius Marcell.

69. Ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν.) Vid. *Odyſſ. ι'.* ubi Hiſtoria.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὅου.) Pro ὅ, de quâ re diximus ad *Il. β'.* v. 315. *Ibid.* Ἔσκεν.) Ità pro ἦεν, ex eodem MS.

## VARIÆ LECTIONES.

70. Ἔσκεν.) γρ. ἦσκε, vid. Not. in *Br. Schol.*

Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
Νύμφῃ θυπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται·
Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
Μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
Εἰς ἀγορὴν καλέσασα καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Πᾶσι μνηστῆρσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστου πευσόμενον πατρὸς φίλου, εἴ πού μιν ἀκούσῃ,
Ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέι χαλκῷ,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι σίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίντε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Βῆ δὲ καθ' ὑλύμποιο καρήνων αἴξασα·
Στῆ δ' Ἰθάκης ἐπὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,

"Insulam in Ogygiam destinemus; ut celerrimè
"Nymphæ pulchricomæ edicat firmam nostram sententiam,
"Reditum Ulyssis prudentis; uti redeat.
"Porrò ego in Ithacam proficiscar, ut ei filium
"Magis excitem, & ipsi robur in mente ponam,
"Ut in concionem vocans comatos Achivos,
"Omnibus procis interdicat, qui ejus semper
"Pecora pinguia mactant, & flexipedes sinuosis cornibus boves.
"Mittam etiam in Spartam & in Pylum arenosam,
"Reditum scisciturum patris dilecti, sicubi audiverit;
"Atque ut eum gloria insignis inter homines habeat.
Sic fatus, pedibus subligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipsam ferebant tàm super mare,
Quàm super rotundam terram, simul cum flatu venti:
Accepit item validam hastam, acuminatam acuto ære
Gravem, magnam, solidam; quâ domat acies virorum
Heroum, quibus utique irascitur fortiparre-nata.
Descendit autem ab Olympi verticibus impetu-ruens:
Stabat deindè Ithacæ in Demo ad vestibulum Ulyssis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ὠγυγίην.] Ἡ Καλυψὼ νῆσος. Ὀτρύνομεν.] Παρορμήσωμεν, ἐπείξωμεν.

86. Εὐπλοκάμῳ.] Εὐκόμῳ, λίαν μέρος καλῇ.

87. Ταλασίφρονος.] Τῇ ἑαυτῆ φρονήσει πάντα ἐπορθοῦντος. Νέηται.] Ἐπανέλθῃ.

89. Ἐποτρύνω.] Παρορμήσω.

90. Ἀχαιούς.] Τοὺς Ἰθακησίους.

91. Ἀπειπέμεν.] Ἀπαγορεῦσαι. Οἵτε οἱ.] Οἵ τινες αὐτῷ.

92. Ἀδινά.] Ἤτοι λιπαρὰ, ὡσὲι σύλλεγεσιν ἢ βοῶν, ἢ αἰγῶν· ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδιαλείπτως, ἵνα ᾖ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. Ἕλικας.] Ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93. Ἠμαθόεντα.] Ἀμμώδη.

## N O T Æ.

85. Ὀτρύνομεν) Pro ὀτρύνωμεν, ut suprà, v. 57. & 41. Σχῆμα ὃ εὐρετὴς καὶ βασιλικόν.

92. Εἰλίποδας) De hac voce diximus ad *Il.* ι'. v. 462.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀμβρόσια) Olim πίμια tantum; præmitto, ἄφθαρτα, χρύσεα, ex MS. GC.

99. Ἐν τῇ κ'. τ' Ἰλιάδος) Malè olim excidérat κ'. restituo itaque jam, Sensu postulante; nam hic locus extat in κ'. *i.e.* in Decimo *Iliados*. *Scholia* non benè ἀθετοῦσι hos Versus; nam & hìc, & in *Iliade*, Ἀθηνᾶς σκεῖος describitur.

101. Ὀβριμοπάτρη) Hoc *Scholion*, ex *Iliad.* ε'. v. 747. corrigo & emendo, mutilatum hactenus.

94. Πευσόμενον.] Ἀκουσόμενον. Ἤν πού.] Ἐάν που.

97. Ἀμβρόσια.] Ἄφθαρτα, χρύσεα, τίμια. Τά μιν.] Ἅπερ αὐτῷ.

98. Ἀπείρονα.] Τὴν πέρας ἐν τέλει μὴ ἔχουσαν, λέγει δὲ τὴν γῆν. Ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.] Ἴσα ἀνέμῳ.

99. Εἵλετο δ'] ἄλκιμον ἔγχος.] Ἀθετοῦνται μὲν ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ κ' τῆς Ἰλιάδος καλῶς. Ἀκαχμένον.] Ἐσπιλωμένον.

101. Κοτέσσεται.] Ὀργισθήσεται. Ὀβριμοπάτρη.] Γενναία καὶ τὸν πατέρα· ὄβριμος γὰρ ἰσχυρὸς πατὴρ ἐγένετο.

102. Βῆ.] Ἔβη, ἐπορεύθη.

103. Δήμῳ.] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπου ἐῶ τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον.

99. Εἵλετο δ'] ἄλκιμον ἔγχος) Vid. Not. ad *Scholia Brevia*.

103. Δήμῳ) *Scholiastes* δῆμον hìc *proprium* esse nomen ait loci, ubi *Ulyssis* erat Palatium; quod tamen ego somnium otiosorum hominum putarem; ut ad *Euripid.* Phœniss. v. 847. Θῆβαι) πόλις Θήβης, *Scholiast.* quæ Vox tamen simpliciter *sedes* sonat. *Stephanus* tamen ὠδὲ πόλεων, ni & ipse à *Grammaticis* deceptus, Δῆμος) ὁ τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ὃς καὶ Κεφάλειον. Aliàs tamen, *Odyss.* ν'. v. 96. Φόρκυνος λιμὴν ἐν δήμῳ Ἰθάκης dicitur, quod certè aliud.

Οὐδῦ ἔπ' αὐλείῃ· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Εἰδομένῃ ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.
Εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
Οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
Νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τοῖσδε πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
Ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τηλεμαχος ἦτορ,
Οὐτόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν
Μνηστήρων τ' ἂν σκέδασιν κατὰ δώματα εἴη,
Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
Τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἰσιδ' Ἀθήνην·
Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο· νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
Ξείνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δ' ἆς
Χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φίλησαι· αὐτὰρ ἔπειτα
Δεῖπνα πασάμενος μυθήσαι, ὅτεό σε χρή.

Limine in aulæ, in manu verò gerebat ferream haſtam,
Similis hoſpiti Taphiorum duci Mentæ.
Invenit porrò procos ſuperbos, qui quidem tum
Talis ante januam animum obiectabant,
Sedentes in pellibus boum, quos occiderant ipſi,
Præcones verò ipſis & ſeduli famuli,
Hi quidem vinum miſcebant in crateribus & aquam,
Illi autem ſpongiis foraminoſis menſas
Abſtergebant & proponebant, & carnes multas dividebant.
Hanc longe primus vidit Telemachus deo ſimilis;
Sedebat enim inter procos charo mœrens corde,
Expectans patrem probum in mente, ſi alicunde veniens
Procorum quidem diſperſionem per ædes faceret,
Honorem autem ipſe recuperaret, & bonis ſuis imperaret.
Hæc cogitans, procis aſſidens, vidit Palladem:
Ibat itaque reſtà ad veſtibulum; indignabatur enim animo
Hoſpitem diù ad januam ſtare: propè itaque adſtans,
Manum prehendit dextram, & ſuſcepit æream haſtam,
Et ipſam alloquutus verba alata dicebat,
"Salve, hoſpes; à nobis amicè tractaberis: cæterum deinde
"Cœnâ refectus edſſeres, quæcunque opus ſit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

104. Οὐδῦ.] Βαθμοῦ. φλιᾶς. Παλάμῃ.] Τῇ χειρί.
105. Ταφίων.] Τάφῳ, ἢ νήσῳ τῇ Ἐχινάδων, ἣν κατῴκουν Τηλεβόαι.
106. Ἀγλώσσας.] Ἄχαν αὐλαίδες, ὑβρισταί.
107. Πεσσοῖσι.] Τοῖς κύβοις, ἀπὸ τῆς δὲ παίζειν ἐκημάτισαν, ἢ παρὰ τὸ πίπτειν, βολίοις τὸ πιστὸν· πιστοὶ γὰρ, οἱ ψῆφοι. Προπάροιθεν.] Ἐμπροσθεν.
108. Ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι.] Διὰ τέτο τὸ βιαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ τὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις καθημένων. Ῥινοῖσι.] Βύρσαις. Ἔκτανον.] Ἀνεῖλον.
109. Ὀτρηροί.] Δραστικοί.
110. Οἱ μὲν] Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν, οἱ δὲ, ἡμῶν Γοργόπης.
111. Πολυτρήτοισι.] Παντοχόθεν πεφορημένοις.
112. Νίζον.] Ἀπέπλυνον. Ἰδὲ.] Ἀντὶ δὲ, καὶ. Προτίθεντο.] Παρέθεσαν. Δατεῦντο.] Ἐμερίζον.
114. Τηλεμάχος ἦτορ.] Τηλεμαχειακῶς τὸν ψυχικόν.
115. Οὐτόμενος.] Ἀνειδωλοποιεῖται καὶ φαντασιοῦται, ὡσεὶ δοκῶν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων.
116. Σκέδασιν.] Σκορπισμὸν, φυγὴν Θεὸς] Ποιήσειε.
117. Κτήμασι.] Δώμασι. Ἀνάσσοι] Βασιλεύοι.
118. Τὰ φρονέων.] Ταῦτα συνυπεμφέρεται. Μεθήμενος.] Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.
119. Βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο.] Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ προθύρου· οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ πρὸ τ' ὂν τοῦ τυπίῳ καλυμένῳ δαπέδῳ. Νεμεσσήθη.] Μεμπτὸν ἡγήσατο.
123. Φιλήσαι.] Φιλοφρονηθήσῃ, ξενισθήσῃ.
124. Δεῖπνα.] Τὸ κοινὸν τῶν ἡμέραν ἀείσης. Μυθήσαι. Εἰς λόγους ἥξεις ἐκ λέξεως. Ὅτεό σε χρή.] Εἴ τινός σοι χρεία ἐστί.

## Ν Ο Τ Æ.

107. Πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων) De hoc Procorum luſu, *Athenæus*, l. 1. fol. 16. & 17. &c. *Euſtath.* in locum.

123. Χαῖρε, ξεῖνε, παρ' ἄμμι φίλησαι) Vid. *Thomaſin.* De Teſſeris Hoſpital. p. 34. &c.

## Ν Ο Τ Æ Ι Ν S C Η Ο L Ι Α.

107. Ἢ παρὰ τὸ πίπτειν) Addo, βολίοις τὸ πιστὸν, ex MS. *Aloyſ. Aleman.* confer *Euſtath.* in locum.
110. Κήρυκες) Hoc *Scholion* ex MS. G C.
115. Καὶ φαντάζεται) Ex MS. C C C.
124. Σοί χρεία) Ità lego, pro corrupto σὲ χρεια, & ità legit MS. G C.

Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Δουρὸς δόκης ἔντοσθεν εὐξόου, ἔνθα περ ἄλλα
Ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἶσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πέδιλα
Καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
Μνηστήρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
Δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μεμιγμένος,
Ἠδ' ἵνα μὶν πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχυτο φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· πὰρ δὲ τράπεζαν ἐτάνυσσε τρήπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Δαιτρὸς δ' κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων, πὰρ δὲ σφι πότ' χρύσεια κύπελλα.

Sic fatus præibat, atque sequebatur Pallas Minerva:
Illi verò quandò intra domum venerunt excelsam,
Hastam quidem *Telemachus* statuit ferens ad columnam longam,
Intra armarium benè politum; ubi utique aliæ
Hastæ Ulyssis prudentis stabant multæ:
Ipsum verò in thronum collocavit, stragulo substrato,
Pulchro, ingeniosè facto; & sub pedibus scabellum erat.
Ipse etiam sellam juxta posuit variegatam, seorsùm ab aliis
Procis; nè hospes, offensus strepitu,
In convivio turbaretur, cum superbis congressus;
Atque ut ipsum de patre absente interrogaret.
Aquam verò ancilla ex gutto profundebat ferens
Pulchro, aureo, super argenteum pollubrum
Ad lavandum: juxtáque politam stravit mensam.
Panem verò veneranda cellæ-custos apponebat,
Fercula multa apponens, gratificans de præsentibus.
Coquus quoque carnium lances appositit sumens
Omnigenûm, ipsis etiam apponebat aurea pocula;

## ΣΧΟΛΙΑ.

127. Κίονα.] Στύλον.

128. Δουρὸς δόκης.] Δοκὸς ξύλινης. νοητέον δὲ ἀπηξύσθαι τὰς κίονας, καὶ εὐπαῤῥῆ γενέσθαι τὰ δόρατα. Εὐξόου.] Καλῶς ἐξεσμένης. Ἔντοσθεν.] Ἔνδοθεν.

130. Λῖτα.] Λευκὰ ἐπίτηδες. Πεπάσας.] Ἀστιλώσας.

131. Δαιδάλεον.] Ποικίλον. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

132. Κλισμόν.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα, καθέδραν. Θόα.] Ἀπίθανα. Ἐκθοάζω. Χωρὶς, ἰδίᾳ, ἐξωθεν.

133. Ἀνιηθείς.] Λυπηθείς. Ὀρυμαγδῷ.] Κυρίως μὲν τὸ ὄρος ψόφου· ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδὸς, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβου.

134. Ἀδήσειεν.] Ἀηδὼς ἀφωτισθείη. Ὑπερφιάλοισι.] Ὑπερφάνοις, ὑπερηφόροις. Μεμιγμένος.] Συνειλημένος.

135. Ἀπιχομένοιο.] Ἀπόντος, ἀποδημοῦντος. Ἐροιτο.] Ἐρωτήσειε, πύθοιτο.

136. Χέρνιβα.] Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὑδατα. Ἀμφίπολος.] Θεραπαινα, ἀπὸ τοῦ περὶ τὴν διακονίαν πολιτεύεσθαι, ὅπερ ἐστὶν ἀναστρέφεσθαι. Προχόῳ.] Ἀγγείῳ περχνικῷ. ἀπὸ δὲ χέειν τὸ ὕδωρ, τῷ καθ' ὑμᾶς ξέειν. Ἐπέχυτο.] Ἐπίβαλλεν.

136. Λέβητος.] Τοῦ καθ' ὑμᾶς χαλκίου.

138. Δαιτρὸς.] Τὸν καλῶς ἐξεσμένον, ἢ καπτοδυασμένον. Ἐπάνυσσε.] Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, τιμία. Ταμίη.] Ταμιοῦχος, φύλαξ.

140. Εἴδατα.] Βρώματα, ἐδέσματα. Χαριζομένη παρεόντων.] Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδοῦσα.

141. Δαιτρὸς.] Μάγειρος, ὁ ἀφαιρῶν τὰ κρέα.

142. Παρὰ δὲ σφι.] Παρ' αὐτοῖς δέ.

## NOTÆ.

134. Ἀδήσειεν) Cum α' producto, quòd ab ἀηδὼν, ut *Eustath.* in locum, fol. 1400. lin. 33. scribitur & cum duplici δ'. ut in voce ἄδδω & ἀδδηκόπις, passim in *Iliade*, quæ correctior esse solet. Vid. infra, ad v. 398.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀνάκλιντον) Ità ex eodem MS. pro corrupto ἀνάκλιζον.

138. Ἐξεσμένον καὶ καπτοδυασμένον) MS. GC. ἐξεσμένον. ὅπερ ἐστὶ κατεσκευασμένον.

## VARIÆ LECTIONES.

131. Ἦεν) χρ. εἶεν. MS. CCC.

134. Ἀδήσειεν) χρ. ἀηδήσειεν & ἀδδήσειεν, Vid. Not. in *Textum*.

Κήρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπώχετο οἰνοχοεύων.
Εἰς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲ ἔπειτα
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυσαν·
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
[Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι.]
Σῖτον δ' ὀμωαὶ παρενήνεον ἠ κανέοισιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, παρκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
Μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
Κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
[* Φημίῳ, ὅς τέ νυ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας, ἀείδων,]
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρ' μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

Præcóque eos sedulò obibat vinum fundens.
Ingressi autem sunt proci superbi, qui quidem continuò
Ordine sedebant per sedilia thronósque:
Hisce quidem Præcones aquam in manus fuderunt;
Puerique crateras coronârunt potû:
Distribueruntque omnibus ordientes poculis.
Panem itidem Ancillæ accumulabant in canistris.
Illi deinde ad cibos paratos & appositos manus extendebant.
Sed postquam potûs & escæ desiderium exemerunt
Proci, ipsis quidem alia in mente curæ erant,
Cantus saltatióque: hæc enim sunt ornamenta convivii.
Præco autem in manus citharam perpulchram posuit
Phemio, qui quidem multùm superabat omnes, versus fundens,
Phemio, qui quidem cecinit inter procos vi, *coactus*.

## ΣΧΟΛΙΑ.

143. Θάμ' ἐπώχετο.] Τὸ ἀπωδαῖον δ' κήρυκος δηλοῖ Θάμα. Πυκνῶς, συνεχῶς. Ἐπώχετο.] Ἐπορεύετο. Οἰνοχοεύων.] Οἰνοχοῶν, κιρνῶν.

144. Ἀγήνορες.] Ἄγαν αὐθαδεῖς.

145. Ἕζοντο.] Ἐκαθίζοντο. Κλισμούς.] Δίφρους, καθέδρας.

146. Ἔχυσαν.] Ἐπίβαλλον.

148. Νώμησαν.] Ἐμέρισαν. Δμωαὶ.] Θεραπαιναι. Παρενήνεον.] Παρεσώρευον. ἀπὸ τούτου δὲ τὸ παρηγμένον ἐδεσμάτων ἐμφανές. Κανέοισι.] Κανίσκοις.

149. Ὀνείαθ'.] Τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα ἐδέσματα. Ἴαλλον.] Ἐφίλουν, ἐξέτεινον.

## NOTÆ.

146. Τοῖσι δὲ κήρυκες) Hìc ex *Florentinâ* Editione Versus forte excidit, atque proindè ex omnibus ferè illius sequacibus, exceptâ *Eustathii Romanâ*, quæ ità ordinat suppletque, Τοῖσι δὲ κήρυκες — Κοῦροι δὲ κρητῆρας — Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν — Σῖτον δὲ δμωαὶ — Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα. Et hanc *Lectionem* secutum esse *Brevium Scholiorum* Compilatorem, manifestum est, qui ad v. 148. Νώμησαν) Ἐμέρισαν, legit. Quare is Versus omninò nobis supplendus erat. Confirmatur hæc Ordinatio, ex *Iliad. ι'.* v. 174. &c. Item, *Odyss. γ'.* v. 338. & *φ'.* v. 270. Quare in *Textum* sumo, nec Numerum tamen muto, ut & in aliis ejusmodi Casibus; nè *Seberi* Indicem minùs utilem reddam.

147. Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο) Quià dicitur, κρητὴρ ἐπιστέφης οἴνου, ut *Iliad. θ'.* v. 232. & *Odyss. β'.* v. 430. dicimus etiam κρητῆρα ἐπιστέφειν οἴνου, ut ἐπιστέφω sumatur, pro ἐπιστεφῆ ποιῶ, qualia plura apud *Græcos* Auctores reperias. *Athenæus* l. 15. fol. 674. Στέφειν πλήρωσίν τινα σημαίνει.

* Hunc Versum ex *Herodoti* Vitâ *Homeri* restituo; nec tamen sequentem tollendum omninò reor; qui & olim in omnibus, & ob œconomiam necessarius; ut *Br. Schol.*

148. Δμωαὶ) Θεραπαιναι. MS. *GC.*

149. Ὀνείαθ') Ad finem hujus *Scholii*; & olim, Νώμησαν) ἐμέρισαν. Unde apparet, *Versum* Νώμησαν

## NOTÆ IN SCHOLIA.

δ' ἄρα πᾶσιν, hìc adesse debere, ut ab *Eustathio* rectè adhibetur. Vid. Not. in *Textum* & *Var. Lect.*

150. Πόσιος) Ποτοῦ. Ἐδητύος) Βρώσεως. Ità re-

## VARIÆ LECTIONES.

149. Σῖτον δὲ δμωαὶ — οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, — Κοῦροι δὲ κρητῆρας —) *sc.* Σῖτον — Κοῦροι — οἱ δ' ἐπ', &c. *H. Steph.* At *Eustathii Romana*, ut Nos nunc.

150. Αὐτὰρ ἐπεί.] Ἔπειδὴ δὲ. Πόσιος.] ποτοῦ. Ἐδητύος.] Βρώσεως. Ἔξ ἔρον ἕντο.] Ἐπλήρωσαν τὸ ἐπιθυμίαν.

151. Τοῖσιν δὲ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει.] Πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῇ. Μεμήλει.] Ἐμελλεν.

152. Μολπή.] Ἡ μὲν ἁδὴ παιδιά· ἡ δὲ ὄρχησις.] Ὀρχήσεις. Ἀναθήματα δαιτός.] Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀναθημάτων.

153. Κίθαριν.] Κιθάραν. Περικαλλέα.] Ἄγαν ἐκπρεπῆ.

154. Ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.] Προπαροξύνεται, ἵνα ὁ Φήμιος σαφῇ ᾖ τῇ μνηστηροφονίᾳ. Ἤειδε.] Ἤιδεν.

Ἦτοι ὁ Φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν·
Αὐταὶρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
Ἄγχι μάλ' ἀγχοῦ κεφαλῆς, ἵνα μὴ πθυθοίατ' οἱ ἄλλοι,
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅ, τι κεν εἴπω;
Τοῖσιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις τε καὶ ἀοιδὴ,
'Ρεῖα', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
Ἀνέρος, οὗ δή που λευκὰ ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
Κείμενα ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδῃ.
Εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
Πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
Ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῦ τε ἑανοῦ τε.
Νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, ὄφρα καὶ ἄλλος
Θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἦγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι βίχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ κε σε πεζὸν ὀίομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,

Et ſanè ille cithârâ ludens aggreſſus eſt pulchrè canere:
Verùm Telemachus alloquutus eſt glaucis-oculis Palladem,
Propè habens caput, ut nè audirent alii,
" An, hoſpes chare, *obtid* mihi iraſceris, quod dixero?
" His quidem hæ curæ ſunt, cithara & cantus,
" Facilitèr *ſanè*: quoniam alienam ſubſtantiam impunè abſumunt
" Viri, cujus cercè alicubi alba oſſa putreſcunt imbre,
" Jacentia in continenti, vel *illa* in mari unda verſat.
" Atqui ſi illum in Ithacam viderint reverſum,
" Omnes optârint celeriores pedibus eſſe,
" Quàm inſtructiores auro veſtéque.
" Nunc verò ille ſic obiit malam mortem, neque ulla nobis
" Spes eſt, etiamſi quis terreſtrium hominum
" Dicat rediturum eſſe; hujus enim periit reditûs dies.
" Sed agè, mihi hoc dic & verè enarra,
" Quis? unde es hominum? ubi tibi civitas, atque parentes?
" Quali autem in navi advenisti? quo pacto te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam *ſe* eſſe prædicant?
" Neque enim ullo pacto te peditem exiſtimo huc venisse:
" Et mihi hoc dic verè, ut benè cognoſcam,

## ΣΧΟΛΙΑ.

155. Φορμίζων.] Κιθαρίζων. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρούετο, ᾠδοποιεῖτο.

157. Ἄγχι μάλ' ἀγχοῦ.] Ἐγγὺς ᾠδοποιεῖσθαι. Πθυθοίατο.] Ἀκούσειαν.

158. Νεμεσήσεαι.] Μέμψῃ. Ὅ, τι κέν.] Ὅπερ ἄν.

159. Ἀοιδή.] Ὠιδή.

160. Ῥεῖ'.] Τὸ ἐξῆς, ἐπὶ ῥᾴδιά ἀλλότριον. Βίοτον.] Περιουσίαν. Νήποινον.] Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον. Ἔδουσιν.] Ἐσθίουσιν.

161. Οὗ.] Οὗ τινος.] Πύθεται.] Σήπεται.

162. Ἐπ' ἠπείρου.] Ἐπὶ γῆς. Εἰν ἁλί.] Ἐν τῇ θαλάσσῃ. Κυλίνδῃ.] Κυλίῃ.

163. Ἰδοίατο.] Θεάσαιντο, ἴδοιεν.

164. Ἀρησαίατο.] Εὔξαιντο.

165. Ἀφνειότεροι.] Πλουσιώτεροι.

166. Ὣς.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλετο, ἀπέθανεν.

167. Θαλπωρή.] Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.

168. Φησὶν.] Φάῃ, εἴπῃ. Ἐλεύσεσθαι.] Ἐλθεῖν. Ὤλετο.] Ἀπώλετο. Νόστιμον ἦμαρ.] Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπάνοδος.

170. Τίς.] Ὑπάρχεις. Πόθι.] Πῦ. Τοκῆες.] Γονεῖς.

171. Ὁποίης.] Ὁποίας. Νηὸς.] Νεὼς, πλοίου. Ἀφίκεο.] Παρεγένου.

172. Εὐχετόωντο.] Ἐκαυχῶντο.

173. Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζόν.] Πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδύνατον ἐλθεῖν.

174. Ἀγόρευσον.] Εἰπέ. Ἐτήτυμον.] Ἀληθῆς. Εὖ εἰδῶ.] Ἀσφαλῶς γνῶ.

## NOTÆ.

155. Ἦτοι ὁ) Rurſum ὁ pro ὅτος, ut ſuprà v. 9. *Ibid.* Ἀνεβάλλετο) Ἐφερμηνεύει. Ἀναβολὴ γὰρ περοιμιον, ὡς ὁ Πίνδαρος, Ἀναβολὰς πύχης ἐλελιζομένας, *Pythionic.* Od. 1. v. 7.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

Ἀτιμώρητον MS. GC. Olim, Πάσι Βρώσεως, quo nil abſurdius.

167. Θαλπωρὴ) Χαρὰ, παραμυθία, ἐλπωρὴ, ἐλπὶς, κ. λ. Tria priora Vocabula addo ex MS. GC.

171. Ὁποίης) Ὁποίας. Ità MS. GC. Deleo itaque ὁποίης, *Poeticum.*

## VARIÆ LECTIONES.

157. Πθυθοίαθ' οἱ ἄλλοι) γρ. πευθοίαθ ἄλλοι. 158. Εἰ καί μοι) γρ. ἤ καί μοι, MS. CCC.

Ἦ νέον μεθέπεις, ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι
Ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
Υἱὸς, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
Πλέων ἐπ' οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
Ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
Ἐν λιμενὶ Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑληέντι.
Ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
Ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν

" An nunc-primùm veniſti, aut etiam paternus es
" Hoſpes? quoniam multi frequentabant viri noſtram domum
" Alii; quoniam etiam ille verſabatur inter homines gratioſus.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Enimvero ego tibi hæc valde verè narrabo:
" Mentes Anchiali prudentis præfero eſſe
" Filius: cæterùm Taphiis navigandi ſtudioſis impero.
" Nunc verò huc cum navi veni atque ſociis,
" Navigans ſuper obſcurum pontum ad alienæ linguæ homines,
" Ad Temeſen propter æs: duco autem ſplendidum ferrum.
" Navis verò mihi ſtat ad agrum, ſeorſim ab urbe,
" In portu Reithro, ſub Neio ſylvoſo.
" Hoſpites autem invicem paterni gloriamur eſſe
" Ab initio; ſiquidem ſenem interroges accedens

## ΣΧΟΛΙΑ.

175. Ἦ νέον μεθέπεις.] Ἦ νεωστὶ ὡς ἡμᾶς ἦρχη. Μεθέπεις.] Μετέρχῃ, ἐλήλυθας.

176. Ἴσαν.] Ἐπίστανται. Δῶ.] Δῶμα, οἴκημα.

177. Ἐπίφρων ἦν ἀνθρώπων.] Ἐπιφρόνη καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῶν ἀνθρώπων, ἢ ἐξ λόγου ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπεχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Ἐπίφρων.] Συναναστρεφόμενος.

181. Φιληρέτμοισι.] Ναυλικοῖς.

182. Ὧδε.] Οὐδὲ ποτε κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ τὸ ὧδε τοπικὸν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἔτι.

183. Οἰνοπα πόντον.] Μέλαινα πόντον. Ἀλλοθρόους.] Ἀλλοδαπούς, ξένους, βαρβάρους.

## NOTÆ.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους) Si hoc modo legas, Verſus exit μακρακέφαλος, βραχυκέφαλος, ſive ἀκέφαλος. *Jambum* habens pro *Spondæo*, ut *Iliad* Ψ. v. 2. Ἐπειδὴ Τρῶάς τε καὶ Ἑλλησποντον ἴκανον. Alii, ut ſanetur huic vitio, legunt πλεῖων, vel πλεῖον, utraque vox *Homerica*, ut *Odyſſ.* π'. v. 368. ι'. v. 240. Alii demùm, poſt πλέων addunt τὸ ἐπὶ, Πλέων ἐπὶ, ut ſit Συνίζησις in πλέων, quod facit imprimis Editio *Florentina*, tum *Lovaniana*, item MSS. CCC. necnon *Euſtathius* ἐν Παρεκβολαῖς, fol. 1408. lin. 55. Ὅτι ὁ εἰς ἀλλοδαπὴν

## NOTÆ IN SCHOLIA.

182. Ὧδε) Hoc *Scholion*, ut multa alia, ex *Euſtathio*, vel ab illo ἐν τῷ Παλαιῶν. Idem ait *Etymolog.* M. verùm neſcio, an ſatis rectè. Nam & in hoc ipſo loco videtur τοπικῶς ſumi, ut in illo, licet ab *Euſtathio* aliter explicato, Ἥφαιστε, σχόμην ὧδε. Idem dicendum de voce πέλα, v. 251. & de voce μίλλω, v. 232.

184. Βρεντήσιον) *Stephano* ἐκ τῶν πόλεων, Βρεντήσιον. *Ptolemæo*, Βρενδέσιον, & ità MS. GC.

186. Νηΐῳ) Τῷ κλ. Ità MS. GC. pro corrupto Τῷ.

## VARIÆ LECTIONES.

183. Πλέων οἰνοπα πόντον) χρ. πλέων ἐπὶ οἰνοπα πόντον, MS. CCC. *Florentin.* & *Euſtath.* &c. Vid. Not. ad *Textum*.

184. Τεμέσην) χρ. Ταμέσην, *Steph.* ἐκ τῶν πόλεων, v. Ταμασσός. *Ibid.* Μετὰ χαλκὸν) χρ. μετὰ χαλκόν.

186. Ὑπὸ Νηΐῳ) χρ. κατὰ νηΐῳ, *H. Stephan.*

Λαέρ-

Λαέρτιν ἥρωα· τὸ δὲ κλέος φασὶ πολίτας
Ἐρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
Γρηΐ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε, πόσιν τε
Παρλιθεῖ· εὖτ' ἄν μιν κάμαλ(ι)ος ἔχῃ γυῖα λάβῃσιν,
Ἕρπύζονθ' ἀνὰ γυνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
Νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφασθ' ἐπιδήμιον εἶναι
Σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόν γε θεοὶ βλάπτεσι κελεύθου.
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἔτι πὴ ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
Ἄγριοι, οἵ πὲρ κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαλθήσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλεσι, τὰ δὲς τελέεσθαι ὀΐω,
Οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
Οὔτι ἔτι δηρὸν γε φίλης ἄπο πατρίδος αἴης
Ἔσται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
Φράσσεται, ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῦ τόσσος πάϊς εἰς Ὀδυσῆος.
Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

" Laertem heroëm, quem non amplius ajunt in urbem
" Venire, sed seorsum in agro dolores pati
" Vetulâ cum ancillâ, quæ illi cibúmque potúmque
" Apponit, quoties ipsum labor circa membra invaserit,
" Repentem per fertile solum Areæ vitibus-consitæ.
" Nunc autem veni; dudum enim illum aiebant peregrè reversum adesse
" Tuum patrem; verùm adhuc huic dii impediunt iter;
" Nondum enim mortuus est super terram divinus Ulysses;
" Sed adhuc alicubi vivus detinetur in lato ponto,
" Insulâ in circumfluâ; sævíque ipsum viri tenent,
" Feri, qui alicubi illum invitum detinent.
" Porrò nunc tibi ego vaticinabor, quemadmodum in animo
" Immortales suggerunt, & quemadmodum perfectum iri puto,
" Non quasi vates sim, neque auspiciorum clarè peritus;
" Nequaquam adhuc diu charâ à patriâ terrâ
" Erit, neque si etiam ferrea vincula *illum* detineant;
" Cogitabit enim, qui redeat; quoniam callidus est.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarrato,
" Si utique ex ipso tantus filius es Ulysse;
" Vehementèr enim & capite & oculis pulchris similis es

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

190. Ἀπάνευθεν.] Ἄποθεν, μακρόθεν. Πέρσαι.] Κακαί.
191. Γρηΐ.] Γραΐ. Βρῶσιν.] Τροφήν. Πόσιν.] Ποτόν.
192. Παρλιθεῖ.] Παρελθεῖ. Εὖτ' ἄν μιν.] Ὁπότ' ἂν αὐτόν.
193. Ἕρπύζοντα.] Μετὰ ὀδύνης δὲ αἰτίας ἑρέσσει βαδίζοντα, ἀλλὰ τὸ γῆρας. Γυνόν.] Τὸ γονιμώτατον δὲ καὶ λίαν. Ἀλωῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς. Οἰνοπέδου.] Οἰνοφόρου.
194. Ἔφασθ'.] Εἶπεν. Ἐπιδήμιον.] Ἐπιδημοῦντα.
195. Βλάπτεσιν.] Ἐμποδίζουσιν.
197. Ζωός.] Ζῶν. Καπρύκεται.] Κατέχεται, κωλύεται. Εὐρεῖ.] Πλατεῖ, μεγάλῳ.
198. Ἐν ἀμφιρύτῃ.] Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιεχομένῃ.
199. Ἐρυκανόωσι.] Ἐπέχουσι, κωλύουσιν. Ἀέκοντα.] Ἄκοντα καὶ μὴ βουλόμενον.
202. Οὔτε τι.] Οὐδαμῶς. Οἰωνῶν σάφα εἰδώς.] Ὀρνιθοσκοπίας ἔμπειρος, ἢ οἰωνιστὴς ὤν.
204. Δέσματα.] Δεσμοί. ΤΟΝ δὲ Ἀττικοῖς τὸ χρησιμωτικὸν ὠδίνος λέγειν. ὠδὶ δὲ λέγω, δέσματα, καὶ ὧδε δέω, δέσμαται. Ἔχῃσι.] Κατέχῃ, φυλάσσῃ.
205. Φράσσεται.] Διανοηθήσεται. Νέηται.] Ἀνακομίζηται. Πολυμήχανός ἐστιν.] Πολύβουλός, συνετός.
207. Αὐτοῖο.] Ἐξ αὐτοῦ.
208. Αἰνῶς.] Νῦν ἀντὶ δὲ λίαν. Ἔοικας.] Ὅμοιος εἶ.

## N O T Æ.

203. Οὔτι ἔτι δηρόν γε) *Ultima* Οὔτι ἔτι producitur in *Cæsurâ*, & antè δ'. ἐκβλαχὼν, Literam etiam Ἀναπλασιασμῷ capacem. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 416. & ad *Odyss.* ζ'. v. 296.

205. Φράσσεται) Pro φράσεται lego, *Metri* causâ. Quoties enim *Vocalis* ante σ'. Naturâ fit *brevis*, si res postulet, duplicabitur σ'. ut sic Productio fiat, ut *Hesiod.* lib. 1. v. 263. Φρασσάμενος τά κ' ὔπειτα ἓ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνω. Quod passim in his Notis probatur.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

204. Ἔχῃσι) Κατέχῃ, φυλάσσῃ. MS. GC. habet κατέχῃ, φυλάσσῃ.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

196. Ἐπὶ) χρ. ἐνὶ. MS. CCC.
203. Οὔτι ἔτι) χρ. ὔτοι ἔτι.

Κείνῳ, ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
Πεύ γε τ' ἐς Τροίλω ἀναβήμεναι, ἔνθα πὲρ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλης ἐπὶ νηυσίν·
Ἐκ τῶδ', ὅτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ὅτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τλώ δ' αὖ Τηλέμαχον πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι γ' ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πω τις ἐὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τοι ἔμμεναι υἱὸς
Ἀνέρος, ὃν κλέα πάντα ἐοῖς ἔπι γήραος ἕτλμε·
Νῦν δ', ὃς ἀπολμότατός γε γένηλο θνητῶν ἀνθρώπων,
Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τῶτ' ἐρεείνεις.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὐ μέν τοι γενεὴν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
Τίς δαὶς, τὶς ἦ ὅμιλος ὅδ' ἔπλελο; πάπτε δέ σε χρεώ;

" Illi; quoniam frequenter ad hunc modum verſabamur invicem,
" Antequam in Trojam ille conſcenderet; quo utique alii
" Græcorum optimates ierant cavis in navibus:
" Ex hoc tempore neque Ulyſſem ego vidi, neque me ille.
Hanc rurſus Telemachus prudens alloquebatur,
" Etenim ego tibi, hoſpes, valde verè enarrabo;
" Mater quidem me inquit ejus eſſe; cæterùm ego
" Neſcio: non enim ullo pacto aliquis ſuum genitorem ipſe cognovit.
" Adeò utinam ego felicis alicujus forem filius
" Viri, qui em in facultatibus ſuis ſenium deprehendiſſet:
" Nunc verò, qui infeliciſſimus eſt mortalium hominum,
" Ex hoc me inquiunt natum eſſe; quoniam tu me hoc interrogas.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Non ſanè tibi genus utique dii ignobile in poſterum
" Dederunt: quandoquidem te talem peperit Penelope.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarrato,
" Quod epulum, quæ verò hæc turba eſt? quod verò te opus urget?

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Θαμὰ] Συχνῶς. Τοῖον.] Τοιοῦτον· ἤτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Ἐμισγόμεθα.] Ἐμιγνύμεθα.

212. Ἐκ τῶ.] Ἔκτοτε, ἐξ ἐκείνου δ' χρόνου.

213. Πεπνυμένος.] Σεσοφισμένος, πεπαιδευμένος, συνετός.

216. Γόνον.] Γεννήτορα. Ἀνέγνω.] Ἐπέγνω.

217. Ὄφελον.] Ὤφειλον. Νύ τοι.] Δή που.

318. Κτάπτοσι.] Κτήμασι. Ἑοῖς ἔπι.] Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. Ἔτλμε.] Κατέλαβεν.

219. Ἀποτμότατός γε.] Δυσχέστατος.

220. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς, συνθήκην.

222. Νώνυμον.] Ἀνώνυμον, ἄτιμον.

225. Δαὶς.] Εὐωχία. Ὅμιλος.] Ἀθροισμα, πλῆθος. Ἔπλελο.] Ὑπάρχεις. Χρεώ.] Χρεία.

## N O T Æ.

225. Τίς δαὶς; τὶς ἦ ὅμιλος) *Quæ hæc Daps eſt? Quis feſtus Dies*, ut *Livius Andronicus* olim vertebat. *Ammonius* ὡδὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων & *Ariſtarchus* legunt, Τίς δαίς; τὶς δαὶ ὅμιλος; Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 408. *Ibid.* Τίπτε δέ σε χρεώ) Non hic, ut nonnulli putant, χρεὼ eſt *Neutrum*, uti neque *Odyſſ.* δ'. v. 312. Τίπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγε, Δήμιον, ἢ ἴδιον. Ἔκθεσις videtur, Τί ποτέ σε χρεὼ πεῖσεν, τὶς χρεία σὲ εἰς ταῦτα ἐλαύνει; Et πάπτε δέ σε χρεὼ δεῦρ' ἤγαγεν; Ἐκπεπληγῶς, ἀντὶ τοῦ, διὰ τί ποτε; vel πάπτε pro πότε, ut pro πῇ πολε; Nec obſtat, quod Δήμιον. ἢ ἴδιον, ſequitur; neutra enim Epitheta ſunt, ſed χρεὼ, vel certè abſolutè ſunt ſumpta; ut *Quanam te res hæc impulit? Publicumne quid, an privatum?* Ubi enim *res* intelligitur, ibi *Adjectivum* effertur *Neutraliter*. Vel fit per Σχῆμα, ἀπὸ τὸ σημαινόμενον, quià χρεὼ idem ſonat, quod χρεῖος, qu modò φίλας πίκτον. In illis locis, *Odyſſ.* β'. v. 28. — τίνα χρεὼ τόσον ἦκε; Et *Odyſſ.* ε'. v. 189. — ὅτε μὴ χρεὼ τόσον ἴκοι. *Adverbium* eſt τόσον, non *Adjectivum* & *Tantoperè* ſonat. Apertè enim hanc Vocem *Homerus Femininam* facit, ut *Iliad.* κ'. v. 172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς. Et bis aliàs. *Iliad.* κ'. v. 118. & λ'. v. 609. χρεὼ δ' ἰκάνει) ὧδε ἐπ' ἀνεκτός. Hoc tamen in loco, χρεὼν legitur, apud *Athenæum* fol. 362. quod certè *Neutrum* eſt, & ità ſcribitur, *Odyſſ.* σ'. v. 201.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

209. Θαμὰ) Συχνῶς. Τοῖον) Τοιοῦτον· ἤτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. Ità ordinandas voces cenſeo.

## VARIÆ LECTIONES.

220. Σύ μοι) χρ. σύ γε. *H. Steph.*

225. Τίς δαῖς; τὶς ἦ ὅμιλος;) χρ. τὶς δαῖς; τὶς δαὶ ὅμιλος; Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χρεὼ) χρεῶν. Vid. ut prius.

Εἰλα-

Εἰλαπίνῃ, ἐ γάμῳ; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.
Ὡς τέ μοι ὑβριζόντες ὑπερφιάλως δακέεσσι
Δαίνυσθ', κτλ. δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
Αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τὼς δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
Μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς ἠμὲν ἀμύμων
Ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἐνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
Νῦν δ' ἕτερος ἐβάλλετο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
Οἴ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν ὡεὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,
Εἰ μὴ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
Ἢὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ὀπίσσω·
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·

"An splendidum convivium? an nuptiæ? quoniam non symbolum hæc sunt.
"Adeò mihi supra modum contumeliosè videntur
"Convivari per domum: indignè ferat utique vir
"Flagitia multa videns, quicunque cordatus intervenerit.
Hanc rursum Telemachus prudens contrà alloquutus est:
"Hospes, quandoquidem me hæc interrogas atque percontàris,
"Futurum quidem erat, ut aliquando domus hæc locuples & indemnis
"Esset, quamdiu adhuc ille vir præsens erat:
"Nunc verò alitèr statuerunt dii malè cogitantes,
"Qui illum quidem evanidum fecerunt suprà omnes
"Homines, quoniam non ob mortuum utique sic lugere possem,
"Si inter suos socios occisus fuisset Troianorum in populo,
"Aut amicorum in manibus; postquam bellum egregiè administrâsset,
"Tunc utique ipsi tumulum fecissent omnes Græci,
"Atque etiam suo filio ingentem gloriam retulisset in posterum;
"Nunc verò ipsum inglorie Harpyæ discerpserunt:

## ΣΧΟΛΙΑ.

226. Εἰλαπίνη.] Ἡ μεγάλη εὐωχία, ἀπὸ τοῦ εἴλας καὶ συστροφὰς εὐωχοῦντας. Ἐπὶ οὐκ ἔρανος.] Ὡς ἐν ἐράνοις κοσμιωτέρους καὶ εὐπλειστέρους ὄντος. ἐ εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φιλίας πρὸ γίνονται. ὁ δὲ ἔρανος, ὡς ἑκάστος τι καρίσεσιν. Ἔρανος.] Τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον.

227. Δακέσσι.] Δακοῦσι φαίνου).

228. Νεμεσσήσαιτο.] Μεμφῶν ἀγήσαιτο.

229. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας. Πινυτός.] Σώφρων, συνετός. Μετέλθοι.] Ἐπέλθοι.

231. Ἀνείρεαι.] Ἀνερωτᾷς. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

232. Μέλλεν.] Ὠφελεν. αὕτη ἡ λέξις ἐδείκνυτο κεῖται παρὰ τῇ Ποιητῇ, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆ.

## NOTÆ.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμῳ) Ità scribo, pro εἰλαπίνῃ, ἢ γάμῳ, quam ad *Var. Lect.* rejicio, quia illa potior, tutiorque videtur *Lectio*. Ità, Ἔν ᾗ δικαιοσύνῃ συλλήδην πᾶσ' ἀγορὴ ἵζει. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 277. & infrà, ad v. 290.

234. Νῦν δ' ἕτερος ἐβάλλετο θεοὶ) Quòd ἐβάλλετο fit scriptum, agnoscit *Eustath.* quamquam hic ἐβλήθη præferat ob εὐφωνείαν. Vid. ad *Var. Lect.* βέλλετο tamen potuit, salvo etiam Metro, stare. Vid. plura ad *Odyss.* π'. v. 387. Εἰ δ' ὑμῖν ὧδε μῦθος ἀφικτὸς ἀάσθη, ἀλλὰ βάλεσθε.

241. Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο) De *Harpyiis*, vid. *Fulgentii* Mytholog. l. 1.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

226. Ἔκαστός τι κοσμήσειεν) Pro corrupto κοσμήσειεν, lego & emendo κομίσειεν. Ità MSS. *Alogs.* & GC. Sensu item postulante.

232. Μέλλεν) De hoc *Scholio*, vid. ad v. 182.

241. Ἅρπυιαι) Addo in fine, ἢ ὄρνεα ἁρπακτικά. ex *Alogsi* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

226. Εἰλαπίνη ἐ γάμῳ) χρ. εἰλαπίνη ἢ γάμῳ, εἰλαπίν', ἢ γάμῳ. Vid. Not. in *Textum*. *Iord.* Ἐπὶ οὐκ ἔρανος) χρ. ἐπὶ δ' γ' ἔρανος, *Eustath.* fol. 207. lin. 33.

234. Ἐβάλοντο) χρ. ἐβλήθη. MS. *GC. Florent.* Edit. *Lovaniana Rutgeri Rescii, Br. Scholi.* & *Eustathius* qui tamen ἐβάλοντο præfert ob εὐφωνίαν. Mallem βέλεθ', ut *Sensui* & *Metro* sufficiens.

Οἴχε-

Ὤ͂χε͂ται ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
Κάλλιπεν· οὐδ' ἔπι κεῖνον ὀδυρόμενος γεναχίζω
Οἷον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔθυξαν.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατὰ οἰκία νέουσι,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνῶνται, πρύχουσι δὲ οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φρεσὶν ἧσιν ἔδουσι
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρραίσουσι καὶ αὐτόν.
Τόνδ' ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη,
Ὤ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀπιχόμεθ' Ὀδυσῆος
Δηρόν, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν, δόμον εἰς πρώτησι θύρῃσι
Στείη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὸ πρῶτ' ὠπτησα,
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
Ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο,

" Periit obſcurus, ingloriùs, mihi verò dolores luctúmque
" Reliquit; neque amplius illum lugens defleo
" Solum, quoniam mihi alia dii mala incommoda fecerunt.
" Quotquot enim inſulis dominantur optimates
" Dulichióque, Samæque, & nemoroſæ Zacyntho,
" Atque quotquot aſperam Ithacam regunt,
" Tot matrem meam ambiunt, deſtruúntque domum.
" Illa autem neque abnuit odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi verò dilapidant epulantes
" Domum meam; mox etiam me malè perdent & ipſum.
Hunc indignabunda alloquebatur Pallas Minerva,
" Dii Boni! Profectò plurimùm abſentis Ulyſſis
" Indiges, qui utique procis impudentibus manus inficiat.
" Si enim nunc veniens, domûs in primis foribus
" Staret, habens galeam & ſcutum & duo haſtilia,
" Talis, qualem ipſum ego primùm vidi,
" Domo in noſtrâ bibentémque lætantémque,
" Ex Ephyre reverſum ab Ilo Mermeridâ,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

242. Ἄϊστος.] Ἀνιστόρητος. ἀφανὴς. Ἄπυστος.] Ἀνήκουστος. Ὀδύνας.] Λύπας. Γόους.] Θρήνους.

243. Κάλλιπεν.] Κατέλιπεν. Σπαράξω.] Σπαράζω.

244. Ἐπεί νύ μοι.] Ἐπειδή μοι. Ἔτυξαν.] Κατασκεύασαν.

245. Ἐπικρατέουσι.] Κρατοῦσιν, ἄρχουσι.

246. Δουλιχίῳ.] Νήσῳ κοντὰ τὴν Κεφαλληνίαν. Ζακύνθῳ.] Νήσῳ καὶ αὐτῇ ἡ Κεφαλληνίας. Σάμῃ.] Τὴν Σάμην, Σάμην εἶπε. ἔπι γὰρ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

247. Κραναὴν.] Τραχεῖαν. Καταοικέουσι.] Βασιλεύουσι.

248. Μνῶνται.] Μνηστεύονται. Πρύχουσι.] Καταδαπανῶσι.

249. Στυγερὸν.] Μισητὸν, φοβερόν. Τελευτὴν.] Τέλος, τελείωσιν.

250. Φθινύθουσι.] Φθείρουσιν, ἐλαττοῦσι. Ἔδουσι.] Ἐσθίουσι.

251. Τάχα.] Αὕτη ἡ λέξις ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ποιητῇ διηκτικῶς, ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ' ἐκάστοτε ἀντὶ

## N O T Æ I N S C H O L I A.

251. Τάχα) De hoc quoque *Scholio*, vid. ad v. 182.

254. Δεύῃ) Ἐνδεῖ, λείπῃ. Hoc in loco, εὐδεῖ, pro εὐδῇ, εὐδῇ, Vocis *Mediæ*, & λείπῃ, pro λείπει, *Atticè*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

247. Καταοικεανέουσι) γρ. κάτα κειρανέουσι.

252. Τὸν δ' ἐπαλαστήσασα) γρ. τὸν ἦ παλαστήσασα. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

ἦ ταχέως. Διαῤῥαίσουσι.] Διαφθερῶσιν.

252. Ἐπαλαστήσασα.] Ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς ἀλαίτοις καὶ δειναῖς οὖσι, δεινοπαθήσασα. ἐὰν ἦ ἡ χωλὲς ᾖ ς, παλαστήσασα, ἴσον τῷ παλαιᾷ, ἤ ἐπ τοῦ ἀγκῶνι τῆς χειρὸς, νύξασα. Παλλὰς.] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ παλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Παλλαντα αἰνεῖλεν, ὅτε τοὺς γιγάντους.

253. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Πολλὸν ἀπιχόμεθα.] Ἐπιπολὺ ἀποδημοῦντες, ἢ πολλὸν δηὸν, ἐπιπολὺ λείπῃ τούτους ἡμωειδαι ὑποχεῖν.

254. Δεύῃ.] Ἐνδεῖ, λείπῃ. Ὅ, κε.] Ὅς τις δὴ, ὅς τις ἄν. Ἔφειη.] Ἐπιβάλλῃ.

255. Εἰ γάρ.] Εἴθε γάρ. Δόμον.] Οἶκον. Ἐν πρώτῃσι θύρῃσιν.] Ἐν αὐταῖς ταῖς πρώταις θύραις.

256. Στείη.] Στῇ. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν. Δοῦρε.] Δόρατα, ἀκόντια.

257. Ἐνόησα.] Ἐθεασάμην.

258. Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντα.] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δίκαιον καιρὸς, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις.

259. Ἐφύρης.] Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύρα ἡ πρὸς

## N O T Æ I N S C H O L I A.

259. Ἐξ Ἐφύρης) Sex *Ephyras* notat *Euſtathius*; Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* ζ. v. 152. *Strabo*, fol. 338. & *Thucydidis* Scholiaſt. l. 1. fol. 27.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

254. Δεύῃ) γρ. δεύει, *Lovaniana*, *Rutgeri Reſcii*, Edit. Item, δεύεαι, ὃς μνηστῆρσιν.

Ὤιχετο γὰρ καὶ κεῖσε θοὴν ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς,
Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
Ἰὸς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν ἤ οἱ
Δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
Ἀλλὰ πατὴρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἦ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ αὐτοῦ,
Οἷος ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δ' ὄφρα φεύγεσθαι ἄνωγα,
Ὄφρα πως κεν μνηστῆρας ἀπόσπιον ἐκ μεγάροιο.
Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμοῦ ἐμπάζεο μύθων,
Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι.
Μητέρα δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
Αἶψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.

" Profectus enim erat illuc celeri in navi Ulyſſes,
" Venenum mortiferum inquirens, ut ipſi eſſet
" Ad ſagittas ungendas ære-acuminatas: ſed ille quidem non illi
" Dedit; quoniam deos verebatur ſempiternos:
" At pater illi dedit meus, amabat enim vehementer.
" Talis exiſtens procis ſi obverſaretur Ulyſſes,
" Omnes & brevis fati fierent & amaris-nuptiis *mactarentur*.
" Verùm enimverò hæc deorum in genibus poſita ſunt,
" Sive reverſus ulciſcatur, necne,
" Suis in ædibus: te autem conſiderare jubeo,
" Quonam modo procos expellas ex ædibus.
" Sed agè nunc attende & meam adverte orationem;
" Cras in concionem *ubi* vocaveris heroas Græcos,
" Orationem ediſſere omnibus: dii verò teſtes adſunto;
" Procos quidem ad propria abire jube:
" Matrem autem *jube*, ſi ipſi animus inceſſit nubere,
" Redeat in domum patris multùm potentis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

νισίν. ἢ τε Θεσπρωτικὴν [ἢ] ἡ νῦν Κόρινθον, καὶ ἡ τρίτη Ἦλις Ἀνίονται.] Ἀναχθήσεσθαι. Μερμερίδαι.] Μερμέρης παιδές.

260. Ὤιχετο.] Ἀπῆλθε. Θοὴν.] Ταχείαν.

261. Ἀνδροφόνον.] Ἄνδρας φονεύσιν. Διζήμενος.] Ζητῶν. Οἱ] Αὐτῷ.

262. Ἰὸς χρίεσθαι.] Προσαρτήσασθαι, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιρῶνται οἱ μνηστῆρες. Ἰὸς.] Βέλη. Χαλκήρεας.] Χαλκᾷ ἡρμοσμένους.

263. Νεμεσίζετο.] Ἐσέβετο, ἐπτοεῖτο.

264. Φιλέεσκε γὰρ] Καὶ εἴδετε, ὅτι καὶ ἐχθροῦ φησὶ. Αἰνῶς] λίαν.

265. Ὁμιλήσειε.] Συναναστραφῇ.

266. Γενοίατο.] Γένοιντο. Πικρόγαμοι.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τῶν μνηστευομένων.

267. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Ἐν τῇ τῶν θεῶν ἐξουσίᾳ ἐστί.

268. Ἀποπόεται.] Τιμωρίαν εἰσπράξεται.

269. Ἄνωγα.] Κελεύω.

270. Ἀπόσπιον.] Ἀποδήσεις, ἐκβαλεῖς. Μεγάροιο.] Τῆς οἰκίας, τῆς οἰκείας.

271. Ξυνίει.] Νόησον, ἄκουσον. Ἐμπάζεο.] Ἐπιτρίψῃς. ἀνύποιδε, φρόντιζε.

273. Πίφραδε.] Εἰπέ. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274. Σφέτερα.] Τὰ ἴδια. Σκίδνασθαι.] Σκορπίζεσθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

275. Μητέρα.] Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγίγεσαπε μήτηρ ἀντὶ τοῦ μήτηρ· τοῦτο ἀγνοήσας τις ἀπεστέρησε τὸ α. ἢ σωτῆρ ῥητέρα ὁ ὑπομελαμφὺς τὸν Δημοσθενόμορον. Ἐφορμᾶται.] Ἐπιθυμεῖ, ἀφίεται. Γαμέεσθαι.] Γαμηθῆναι.

276. Αἶψ.] Ἐπίρρημα συνζυγικὸν, [καὶ καιρὸν παρασημαντικόν] πάλιν, εἰς τὸπίσω, καὶ ἐν δευτέρῳ. Ἴτω.] Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορευέσθω. Μέγα δυναμένοιο.] Μέγα ἰσχύοντος ἐν τοῖς ἐπάνω.

## NOTÆ.

261. Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος) Huc refer Ælian. Animal. l. 5. c. 16. De *Veſpis* Aculeos ſuos *Viperino* veneno imbuentibus.

276. Δυναμένοιο) Prior *Syllaba* ex Neceſſitate *producitur*, quamvis in δύναμαι ſit *brevis*; quomodò in aliis *Polyſyllabis*, ut ad *Iliad.* α'. v. 265. Idem fit, *Odyſſ.* λ'. v. 413. *Ireſione*, v. 1. Præterea τὸ ν' ἐπαλλικὸν ἐστιν, unde & ἡμιονὸς, *Mediam* producit,

## NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπόσεται) Ἀποδήσεις. Male ἀποδήσεις, *Impreſſi* & MS. *Aloyſ.*

276. Quæ inter συνπακτικὸν & πάλιν, ex MS. *Aloyſii*.

## VARIÆ LECTIONES.

275. Μητέρα) γρ. μήτηρ, *Br. Schol.*

Οἱ ἧ γάμον τεύξωσι, ἠ ἀρτυνέουσιν ἕεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι·
Σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἶψα πίθηαι·
Νῆ ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
Ἔρχεο πεύσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
Ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, ἠ εἴρεο Νέστορα δῖον·
Κεῖθεν ἧ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον ἠ νόστον ἀκούσῃς,
Ἦ τ' ἂν, τετληότι περ, ἔτι τλαίης ὀιζυρὸν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδέ τ' ἐόντος,
Νοσφίσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσαι, ἠ ἐπὶ κτέρεα κτερείξαι
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· ἠ ἀνέρι μητέρα δῶναι·

" Hi nuptias conficient & apparabunt dotem,
" Sanè eximiam, quantam decet charam filiam comitari.
" Tibi autem ipſi prudenter conſulam, ſiquidem parueris:
" Navi inſtructâ remigibus viginti, quæ ſit optima,
" Proficiſcere interrogaturus de patre diù abſente:
" Si quis tibi dicat mortalium, aut famam audiveris
" Ex Jove, quæ potiſſimum indicationem fert hominibus.
" Primùm quidem ad Pylum abi, & interroga Neſtorem divinum:
" Illinc in Spartam ad flavum Menelaum;
" Hic enim noviſſimus venit Græcorum loricatorum.
" Si fortè patris vitam & reditum audieris,
" Tum ſanè, triſtis quantumvis, adhuc perduraveris in annum:
" Sin mortuum audieris, neque ampliùs viventem,
" Reverſus poſteà charam in patriam terram,
" Monumentum illi erige, & parentalia perfice
" Eximia valdè, qualia decet; & viro matrem dato.

## ΣΧΟΛΙΑ.

277. Τεύξωσι.] Ποιήσωσι, καλλωπισυάσωσι. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἕεδνα.] Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. εἴρεσθαι ἧ τὰ ἕεδνα, τὰ τῶν ὠνῶν καὶ παραμυθίαν ἐσόμενα τῇ νύμφῃ.

278. Ἔοικε.] Πρόσκειται, ἀξίαν. Ἕπεσθαι.] Ἀκολουθεῖν.

279. Πυκινῶς.] Πυκνῶς, συνετῶς. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω. Πίθηαι.] Πειθῇς.

280. Ἄρσας.] Ἁρμόσας, εὐτρεπίσας. Ἐρέτῃσι.] Ἐρέταις, κωπηλάταις. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσιν.

281. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Πευσόμενος.] Ἀκουσόμενος. Οἰχομένοιο.] Ἀποδημοῦντος.

282. Ἤν τις.] Ἐάν τις. Ὅσσαν.] Τὴν ἐκ θεῶν κλεηδόνα.

283. Ἤτε.] Ἥτις. Ἤτε μάλιστα φέρει, κ. λ.] Κλεηδόνα ἐφ' ἡμῖν ἀφ' ἑαυτοῦ ἀγαθοποιοῦσαν. Κλέος.] Νῦν κλεηδόνα, τυτέστι κλέος καὶ δόξαν.

284. Πρῶτα μὲ ἐς Πύλον.] Πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, ὡς ἄριστα ἔνδοξον ἐσόμενον, ἐπεὶ λέγει πατέρα ἀποδήμησεν. Εἴρεο.] Ἐρώτησον.

285. Κεῖθεν.] Ἐκεῖθεν. Ξανθόν.] Πυῤῥόν.

286. Ὃς γάρ.] Οὗτος γάρ. Δεύτατος.] Ἔσχατος.

287. Βίοτον.] Βίον, ζωήν.

288. Ἦ τ' ἂν.] Καὶ ὡς. Τρυχόμενος.] Καλωπισμένος. Τλαίης.] Καρτερήσεις, ὑπομείνεις.

289. Τεθνειῶτος.] Τεπελευτηκότος, ἀποθανόντος.

291. Σῆμα.] Τάφον. Χεύσαι.] Χῶσαι, ἀντὶ τοῦ χῶσαν. Κτερείξαι.] Ἐνταφιάσαι. Κτέρεα.] Ἐνταφίαια.

292. Δῶναι.] Ἀντὶ τοῦ δίς.

## NOTÆ.

Hymn. *Mercur.* v. 44. Ita δάπιδον, *priorem*, alias *brevem*, hic producit, Δαπίδα καὶ δισμὰς χρυσᾶς ἐ παιδαμάτωρ, *Anthолog.* l. 7. Vid. *Anacreon.* v. 123.

290. Νοσφίσας δὴ ἔπειτα) Ita ſcribendum ſtatuo, cum pro δὴ & ἔπειτα ponatur, non pro ἧ & ἔπειτα. Poteſt etiam ἧ & ἔπειτα eodem modo *Coaleſcere*, diverſo *ſcribi*, viz. δ' ἤπειτα. Poteſt item legi ἧ ἔπειτα, nec *Contrahi*. Vid. *Radulph. Winterton.* ad *Heſiod.* l. 1. v. 290. & in *Theogon.* v. 405.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

277. Ἕεδνα) Ab εἴρεσθαι, *incluſivè*, & deinceps, ex *Aloyſii* MSto.

281. Ὅσσαν) Τὴν ἐκ θεῶν κλεηδόνα. Ex MS. *GC.*

289. Ἀποθαιόντος) Ità MS. GC. pro Corrupto illo ἀποθανῆντος.

## VARIÆ LECTIONES.

288. Ἤτε) ἴσως, ἐπί.

289. Τεθνειῶτος) *ꝛc.* πεθνηῶτος, MS. GC. *Ibid.* Μηδέ τ' ἐόντος) *ꝛc.* μηδ' ἔτ' ἐόντος.

290. Δὴ ἔπειτα) *ꝛc.* δ' ἤπειτα, Vid. Not. in *Textum.*

291. Χεῦσαι) *ꝛc.* χεῦαι, vid. infrà, ad β'. v. 354.

Αὐταὶρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
Φράζεσθαι δὴ ἔπειτα φρένα καὶ κραδίην ἐνὶ θυμῷ,
Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐοὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· ἐσθλὰ γὰρ σε χρὴ
Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
Ἦ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁράω καλόν τε μέγαν τε,
Ἀλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
Ἠδ' ἑτάροις, οἵ πού με μάλ' ἀχαλόωσι μένοντες·
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
Ὡς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ ὅππῃ λήσομαι αὐτῶν·
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεραπόμενός τε φίλον κῆρ,
Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων σὸν θυμῷ,
Τιμῆεν, μάλα καλόν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
Ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι δίδωσι.

" Porrò poſtquam ſanè hæc finieris & perfeceris,
" Conſidera deinde in mente & in animo,
" Quo pacto procos intra ædes tuas
" Interficias, ſive dolo, ſive palàm: neque enim ampliùs te convenit
" Puerilia conſectari, quoniam non ampliùs tantillus es.
" An non audiſti, qualem gloriam conſecutus eſt divus Oreſtes
" Omnes per homines, poſtquam interfecit patricidam,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interemerat?
" Et tu, amice (te enim video eximiúmque magnumque)
" Strenuus eſto; ut aliquis te etiam poſterorum eximiè laudet.
" Cæterùm ego ad navem celerem deſcendam jam,
" Atque ad ſocios, qui ibi me plurimùm anguntur expectantes.
" Tibi autem ipſi curæ ſint, quæ dixi, & meos adverte ſermones.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Hoſpes, profectò hæc amicè ſentiens dicis,
" Perinde atque pater ſuo filio; & nunquam obliviſcar illorum.
" Sed agè nunc expecta, accelerans licet iter,
" Ut & lotus & oblectatus amicum pectus,
" Donum habens ad navem eas, gaudens in animo,
" Preciоſum, valdè eximium, quod tibi reconditi muneris loco erit
" Ex me; qualia amici hoſpites hoſpitibus dant.

## ΣΧΟΛΙΑ.

293. Αὐτὰρ ἐπὴν.] Ἐπειδὰν δή. Τελευτήσῃς.] Τελειώσῃς, πληρώσῃς, Ἔρξῃς.] Πράξῃς.
295. Τεοῖς.] Τοῖς σοῖς.
296. Ἀμφαδόν.] Φανερόν.
297. Νηπιάας ὀχέειν.] Τὰ νήϊον φρονεῖν καὶ φέρειν. ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τυτθὸν ἄφρονα εἶναι. Τηλίκος.] Τηλικοῦτος, μικρὸς, αὐτὶ τοῦ πάνυ νέος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις.
298. Ἀΐεις.] Ἀκούεις, αἰσθάνῃ.
299. Πατροφονῆα.] Τὸν τοῦ πατρὸς φονέα.
300. Δολόμητιν.] Δόλια βουλεύσαντα. Ἔκτα.] Ἀπέκτεινεν.
302. Ὀψιγόνων.] Μεταγενεστέρων. Ἔσσο.] Γινοῦ.
303. Κατελεύσομαι.] Κατέρχομαι.
304. Ἀχαλόωσι.] Δυσανασχέτως ἔχουσι, δυσχεραίνουσι.
305. Μελέτω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔστω. Ἐμπάζεο.] Ἐπιστέφου, ἀντιποιοῦ, φρόντιζε, ἐπιστροφὴν ποιεῖ τῷ σῷ.
307. Φίλα φρονέων.] Φιλοφρονέμενος.
308. Λήσομαι.] Ἐπιλήσομαι.
309. Ἐπειγόμενος.] Σπεύδων.
310. Λοεσσάμενός τε.] Λουσάμενός τε. Τεραπόμενος.] Τερφθείς.
311. Κίῃς.] Πορεύθῃς.
312. Τιμῆεν.] Τίμιον. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον χρῆμα.

## NOTÆ.

298. Ἦ οὐκ ἀΐεις) De hac Coalitione δυοῖν συλλαβοῖν εἰς μίαν, Vid. *Iliad.* ι'. v. 533.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Ἐπιστροφὴν ἀντιποιοῦ & φρόντιζε &c. quæ in multis deſiderabantur, ex *Aldo* & *Aloyſio*.

## VARIÆ LECTIONES.

294. Δὴ Ἔπειτα) Vid. ſuprà, ad v. 290.
296. Οὐδέ π) χρ. οὐδ' ἔπι.
297. Νηπιάας) χρ. νηπιάχους. *H. Steph.*
298. Ἔκλαβε) χρ. ἔλαβε, MS. CCC.
307. Φίλα φρονέων) χρ. φιλοφρονέων.

Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δῶκας φίλον ἦτορ ἀνώγει,
Αὖθις ἀνερχομένῳ δόμεναι, οἴκονδε φέρεσθαι,
Καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
Θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς
Μᾶλλον ἔτ', ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δ' ᾗ, φρεσὶν ἧσι νοήσας,
Θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀίετο γὰρ θεὸν εἶναι.
Αὐτίκα δ' ἡνιόχοισι καὶ ἵπποις ἐπόρουε δίοισι.
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
Εἵατ' ἀκηχέμενοι· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
Λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ' ὑπαΐων ἐνὶ φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Huic respondebat deinde dea cæsia Minerva,
" Ne me ampliùs nunc detine cupidum *nimirum* itineris:
" Donum verò quodcunque mihi dare tuum cor jubet,
" Rursus redeunti da, ut domum feram,
" Etiam eximio accepto; tibi vero dignum erit gratiis.
Ilia autem sic loquuta abiit cæsia Minerva;
Avis autem ut Anopæa avolabat: huic verò in animo
Indidit robur & audaciam, recordaríque fecit sui patris
Magis adhuc quàm antèa: hic verò mente suâ considerans,
Obstupuit in animo; putabat enim deum esse.
Statim verò procos adibat deo æquandus vir:
Illis autem cantor canebat insignis; hi verò tacite
Sedebant audientes: ille itaque Achæorum reditum canebat
Molestum, quem ex Trojâ indixit Pallas Minerva.
Hujus è cornaculo mente intellexit divinam cantilenam

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

315. Κατέρυκε.] Κάτεχε, κώλυε.

316. Ἀνώγῃ.] Βούλῃ. ἀσφαλῶς.

317. Αὖθις ἀνερχομένῳ.] Ὑποτρίφοντι ἐκ τῆς Ἰθακήσης. Φέρεσθαι.] Ἀποφέρειν.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.] Ἀξίως ἀμείψασθαι. ἢ τυναιτίον. παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἄν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ ἢ οἱ ξενιζόντες εἰδόσιν δῶρα, Βελλεροφόντης ὁ χρυσοῦν ποτήριον. Ἀμοιβῆς.] Χάριτος.

319. Ἦ μὲν.] Αὕτη μὲν. Ἀπέβη.] Ἀπῆλθεν.

320. Ὄρνις δ' ὡς.] Καταπτὰς δ' ὄρνις. Ἀνόπαια.] Εἶδος ὀρνέου. ἢ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, ἢ ἀόρατος, ἀπὸ τοῦ ὡς ὄρνις ταχέως ὁρμῆσαι. καὶ Ἀρίσταρχος δέ φησιν ὄνομα ὀρνέου. ἢ ἀνόπαια, ὡς φύην εἰδυῖα· ἔνιοι δὲ ἀνὰ τὰς ὤπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς. Διέπτατο.] Διέπτη.

321. Ὑπέμνησεν.] Ἐπιμνησθῆναι ἐποίησεν.

323. Θάμβησεν.] Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν. Ὀίετο.] Ὑπενόησεν.

324. Ἐπόρουε.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεον.] Ὅμοιον θεῷ κατὰ δεύτερον. Φώς.] Ὁ ἀνήρ.

325. Ἀοιδὸς.] Ὁ Φήμιος δηλονότι. Ἄειδε.] Ἤδετο. Περικλυτὸς.] Περιστῶς ἔνδοξος.

326. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.

327. Λυγρόν.] Χαλεπόν. Ἐπετείλατο.] Περιέπεμψε.

328. Ὑπερφιάλου.] Ἐκ δὲ ἀναγραίας οἴκου, ἀπὸ δὲ ὑπερβολῆς. Σύνθετο.] Συνῆκεν, ἢ ἤκουσεν. Θέσπιν.] Θείαν, θαυμαστήν.

## N O T Æ.

323. Ὀίετο) Ita cum duplici σ'. scribendum asséro, & ita legit, MS. *Gonvillo-Caiense*; nec enim alias *Antepenultima* produceretur, *brevis* enim *Naturâ* probatur, per ὠϊσάμην. Idem dicendum de ἐπλισάμεσθα, *Odyss.* μ'. v. 292. unde *Odyss.* β'. v. 20. ὠπλισαμένους scribendum Curo in nostra hâc Editione, quod & facit MS. CCC. ut ι'. v. 291. & alias etiam antehac scriptum erat: Vid. suprà, ad v. 205. & infrà, v. 323. & v. 398.

326. Ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε) De Reditu *Græcorum* ex *Trojâ*, vel ipsi *Trojano* hosti, miserando, multi retulerunt. *Homerus* Odyss. γ'. v. 130. ad v. 194. Q. *Calaber*, Παραλειπομένων, l. 14. v. 418. ad finem. *Euripides* in *Troum* Prologo. *Lycophron*, in

## NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς) Locus de *Bellerophonte* explicatur, ad *Iliad.* ζ'. v. 220.

325. Περικλυτὸς.) Περιστῶς ἔνδοξος, ità MS. GC. pro Corrupto illo, περιστὸς, ἔνδοξος.

## Variæ Lectiones.

314. Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη) γρ. τόνδ' ἀπαμειβομένη προσέφη γλ. Ἀ. MS. CCC. in ipso *Textu*; verùm in Margine, ut nos Legimus.

320. Ἀνόπαια) γρ. ἀνοπαῖα, & ἀν' ὀπαῖα, & παρὸπαῖα, *Etymolog.* M. in v.

323. Ὀίετο) γρ. οἴετο. Vid. Not. in *Textum*. MS. GC, οἰόμενος legit, cum ος'.

Κέρη

Κύρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν καταβήσετο οἷο δόμοιο,
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇ γε γ' ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἠμὲν ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀνέμυψε λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη,
Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν,
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
Ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
Τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
Οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀπόπαυε ἀοιδῆς
Λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον.
Τοίλιν γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
Ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις, ἐρίηρον ἀοιδὸν

Filia Icarii prudens Penelope:
Per scalam verò altam descendit suæ domûs,
Non sola; unà cum hâc ancillæ duæ sequebantur.
Illa verò quando jam ad procos pervenisset diva mulierum,
Stabat sanè juxta limen aulæ benè fabricatæ,
Ante genas habens tenues vittas:
Ancilla verò certè ei honesta utrinque astabat,
Lacrymansque demùm alloquebatur divinum cantorem,
" Phemie, multa sanè alia mortalium oblectamenta novisti,
" Gesta hominúmque deorúmque, quæ celebrant cantores;
" Horum unum ipsis cane assidens; illique silentio
" Vinum bibant: ab hâc verò quiesce cantilenâ
" Molestâ, quæque mihi perpetuò in pectoribus charum cor
" Affligit; quando me in primis incessit dolor immensus.
" Tale enim caput desidero, memor semper
" Viri, cujus lata est gloria per Græciam & medium Argos.
Hanc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Mater mea, quare utique invides, jucundum cantorem

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

329. Ἰκαρίοιο.] Πηνελόπης πατήρ. Περίφρων.] Σωφρων.

330. Καταβήσετο.] Κατῆλθεν. Οἷο.] Τῆς ἑαυτῆς.

331. Οἴη.] Μόνη Δύ'.] Τὸ πλῆθος, δύο.

332. Ἀφίκετο.] Παρεγένετο.

333. Στη. ῥα μού. παρὰ σταθμόν. Τέγεος.] Καταγείου οἴκου. Πύκα ποιητοῖο.] Τῆ ἐπιμελῶς κατασκευασθέντος.

334. Ἄντα.] Ἐμφατικῶς. Ἄντα παρειάων.] Προκαλυψαμένη τὰ καλύμματα. Σχεμύην.] Καλυψαμένη, κατασχέσασα. Λιπαρά.] Ἀπαλὰ, καλά. Κρήδεμνα.] Τὰ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσμια.

335. Κεδνὴ.] Προσώπου σώφρων, συνετή. Ἑκάτερθεν.] Ἐξ ἑκατέρου μέρους.

337. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγητρα ἢ ἀπατῶντα τὰς ἀνθρώπους.

338. Κλείουσιν.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσι.

339. Σιωπῇ.] Μετὰ σιωπῆς.

340. Πινόντων.] Πίνεται σιν, Ἀττικῶς.

341. Λυγρῆς.] Χαλεπῆς.

342. Τείρει.] Καταπονεῖ. Καθίκετο.] Καθῆψατο. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληπτον.

343. Τοίην γὰρ κεφαλήν.] Τοιοῦτον γὰρ ἄνδρα.

344. Καθ' Ἑλλάδα.] Καὶ τὴν Θετταλίαν, ἀπὸ μιᾶς πόλεως, ὁνομαζὶ Ἑλλάδος.

346. Ἐρίηρον.] Εὐάρμοστον, σωστικόν.

## N O T Æ.

*Alexandra*, *Laurentii Rhodomanni* Troica, & Parva *Ilias*. *Virgilius Æneid.* l. xi. v. 255. *Ovid.* Metamorph. l. xiv. §. 10. *Æschyl.* Agamemnon. *Seneca*, Agamemnonis, *Act.* 3. *Josephus Iscanus*, *Anglus*, in ipso fine *Daretis Phrygii*, à se versi; *Angelus* denique *Politianus*, in *Ambra*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Κρήδεμνα) Τὰ ἐπὶ &c. pro Ἐπὶ &c. MS. *GC.* optime.

335. Κεδνὴ) Voces, σώφρων, συνετή ex MS. *GC.*

345. Ἐρίηρον) Εὐάρμοστον. Ità pro Corrupto εὐάρμοστον, MS. *GC.*

## VARIÆ LECTIONES.

330. Καταβήσετο) *Ms.* καταβήτω, MS. CCC. Vid. infrà, ad β'. v. 388. & Not. in *Textum* ad β'. v. 337.

341. Αἰεὶ) *Ms.* αἰὲν, ut mox v. 343. & semper, ubi Vocalis sequitur.

346. Τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις) *Ms.* τί τ' ἄρα φθονέεις MS. CCC. & *H. Steph.*

Τέρ-

Τέρπειν, ὅππη οἱ νόος ὄρνυ᾽; ἢ νύ τ᾽ ἀοιδὴ
Αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
Ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν, ὅπως ἐθέλησιν ἑκάστῳ.
Τούτῳ δ᾽ ἠ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ᾽ ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
Σοὶ δ᾽ ὑπερμενέτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν.
Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ,
Ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο·
Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἱστόν τ᾽ ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ᾽ ἄνδρεσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ᾽ ἐμοί· τῆ γὰρ κράτος ἔστ᾽ ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει.
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ᾽ ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ᾽ Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ᾽ ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,

" Oblectare, quócunque illi mens impellitur? non sanè cantores
" In causâ sunt, sed interdum Jupiter in causâ est; qui suggerit
" Viris ingeniosis ità, ut velit unicuique.
" Huic verò non reprehensio *debetur*, quòd Danaûm adversa canit;
" Eam enim cantilenam magis celebrant homines,
" Quæcunque auditoribus recentissima existat.
" Tibi verò sustineat cor & animus audire.
" Non enim Ulysses solus perdidit reditûs-diem,
" In Trojâ; multi verò alii viri perierunt;
" Sed in domum profecta, tua opera administra,
" Telámque & colum, & ancillis impera
" Opus accelerare; sermo verò viris curæ erit
" Omnibus; potissimùm vero mihi; hujus enim imperium est in domo.
Illa quidem attonita, rursus in domum ivit;
Filii enim dictum prudens ponebat in animo.
Ad cœnaculum ubi conscendisset cum ancillis mulieribus,
Flevit subinde Ulyssem charum maritum, donec illi somnum
Dulcem palpebris immisit cæsia-oculis Minerva.
Proci verò tumultuabantur per ædes obscuras,

## ΣΧΟΛΙΑ.

347. Ὄρνυτ᾽.] Προσέρπτει.
349. Ἀλφηστῆσιν.] Ἐφαρμοστικοῖς, ἐπιτηδείοις, σοφοῖς.
350. Οἶτον.] Θάνατον.
351. Ἐπικλείουσι.] Ὑμνοῦσι, δοξάζουσιν.
352. Ἀκουόντεσσι.] Ἀκούουσι. Νεωτάτη ἀμφιπέληται.] Περί τινων λέγει συντελεσθήναι.
353. Ἐπιτολμάτω.] Ὑποφθέγγω.
355. Ἐν Τροίῃ πολλοὶ δὴ καὶ ἄλλοι.] Διασταλτέον ἀναγνωστέον. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Φῶτες.] Ἄνδρες.
356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα.] Ἀφιεῖσα σεαυτὴν, ἐπὶ τὰ ἔργα.
Ἠδ᾽ Ἐλλοπος καλῶς. Κόμιζε.] Ἐπιμελείας ἀξιῶ.
357. Ἠλακάτην.] Ἐργαλεῖον ἐργαλεῖον.
358. Ἐποίχεσθαι.] Ποιεῖσθαι.
359. Κράτος.] Νῦν ἡ διατροφή.
360. Θαμβήσασα.] Ἐκπλαγεῖσα, θαυμάσασα. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.
361. Πεπνυμένον.] Συνετόν. Ἔνθετο θυμῷ.] Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκεν.
362. Ὑπερῷα.] Τὰ ἀνώγαια οἰκήματα.
363. Ὄφρα.] Μέχρις ὅτε, ἕως. Οἱ.] Αὐτῇ.
365. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Καθ᾽ τοὺς οἴκους. Σκιόεντα.] Σύσκια, διὰ τὸ ὑψος.

## NOTÆ.

351. Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον) Vid. *Athenæ*: fol. 122.
356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Iliad.* ζ. v. 490.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

356. Ἀλλ᾽ εἰς οἶκον ἰοῦσα) Male hìc *Critici* Quatuor hos Versus ἀθετοῦσι, quos in *Iliade*, ab *Hectore* benè proferri agnoscunt. *Telemachus* enim Virum jam agere incipit & in Paternæ Domûs jus succedit; quare nihil amplius per Matrem, verùm omnia se deinceps per se ministraturum profitetur. Confer *Sophocl.* Ajac. v. 294. & *Scholiastem*, in locum.

*Ibid.* Κόμιζε) Ἐπιμελείας ἀξιῶ. Ità *Scholiastem* emendo, qui hactenus, Κόμιζεν & ἠξίου, quasi *Imperfectum* esset *Indicativi*, non *Imperativi* Præsens.

## VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐπικλείουσ᾽) κ. ἐπιφημίουσ᾽, *Plato* de Rep. L. 4. & *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* p. 151.
352. Ἀκουόντεσσι) κ. ἀοιδόντεσσι, *Plato*, ibid. &c.
360. Οἰκόνδε βεβήκει) κ. οἶκόνδ᾽ ἐβεβήκει, MS. CCC.

Πάντες

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Τοῖσι δ' ὃ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
Νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
370 Ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.
Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα πάντες
Πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀγορεύω,
Ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
375 Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους.
Εἰ δ' ὔμμιν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι,
380 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύνλες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
Τόνδ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
385 Ὑψαγόρην τ' ἔμμεναι, ἠδ' ἀθαρσαλέως ἀγορεύειν·
Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

Omnes autem cupiebant eum illâ in lectis reclinari.
Illis verò Telemachus prudens incepit sermonem,
" Matris meæ proci, immensâ contumeliâ elati,
" Nunc quidem convivantes delectemur, neque clamor
" Adsit: nam hoc honestum est audire cantorem
" Talem, qualis ille est, diis assimilis voce.
" Manè verò in concionem considea-mus venientes
" Omnes, ut vobis sermonem audentèr renunciem,
" Ut excatis ex ædibus: alias porrò sequimini dapes,
" Vestra bona absumentes, alternis *conviviis* per ædes *singulas*.
" Si verò vobis videtur hoc satius & melius
" Esse, viri unius victum impunè perdere,
" Absumite; ego verò deos invocabo sempiternos,
" Si unquam Jupiter det vicissim retributionem fieri;
" Inulti sanè postea intra ædes peream-tis.
Sic ait; illi verò omnes mordicùs labiis compressis
Telemachum admirabantur, ob id, quod audacter loquutus esset.
Hunc rursus Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" O Telemache, certè admodùm te docuerunt dii ipsi
" Sublimiloquum esse, & confidenter proloqui.
" Nè te utique in circumfluâ Ithacâ regem Saturnius

## ΣΧΟΛΙΑ.

366. Παραὶ λεχέεσσι.] Παρὰ κοίταις. Κλιθῆναι.] Συγκλιθέντας.

368. Ὑπέρβιον, κ.λ.] Ὑπερηφάνως, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.

369. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι. Βοητύς.] Βοὴ, κραυγή.

371. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.

372. Κίοντες.] Ἐλθόντες.

373. Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, τραχέως. Ἀπειπὼν.] Ἀποφασιζόμενος.

374. Ἐξιέναι.] Ἐξελθεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐξέλθητε. Ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας.] Ἄλλας ὑμῖν ἑστίασεις φροντίδας ἔχετε εὐωχίας.

375. Ὑμὰ.] Ὑμέτερα.] Ἀμειβόμενοι.] Ἐκ ἀλλήλων ὑποδεχόμενοι, ἢ ἀμοιβῆς.

376. Δοκέῃ.] Δοκεῖ. νομίζῃ. Λωΐτερον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

377. Νήποινον.] Ἀτιμωρήτως, ἀνεκδίκητον.

378. Κείρετε.] Συντόμως ἀθρόως. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπικαλέσομαι.

379. Παλίντιτα.] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἴσου τιμωρία γένοιτο.

380. Νήποινοι.] Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι. Ὄλοισθε.] Ἀπόλοισθε.

381. Ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες.] Ἐνδακόντες τὰ χείλη.

382. Ὃ.] Διὸ. Θαρσαλέως.] Τολμηρῶς, καὶ παῤῥησιαστικῶς.

385. Ὑψαγόρην.] Μεγαλορρήμονα.

386. Ἀμφιάλῳ.] Περιῤῥεομένῃ πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

## NOTÆ.

374. Ἐξιέναι μεγάρων) Hi septem dehinc Versus iterum occurrunt, *Odyss.* β'. v. 139. ut plurima alia &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

371. Ἐναλίγκιος) Ὅμοιος. Et hoc ex *Aloysii* MSto.

372. Καθεζώμεσθα) Κοιμηθῶμεν. Deleo ex hoc loco, cùm nihil in *Textu* simile reperiatur. Ad *Odyss.* η'. v. 188. pertinet.

377. Νήποινον) Ἀτιμώρητον, ἀδίκητον. Ex *Aloysii* MSto. Lego, ἀνεκδίκητον, ut Mox.

380. Νήποινοι) Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι, MS. *GC.*

Πο.ήη-

Ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ παρεόντι μάλιστα.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', εἴπερ μοι κεχολώσεαι, ὅ, τί κεν εἴπω;
Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
Ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλεύεμεν· αἶψά τε οἶ δῶ
Ἄφνειὸν πέλεται, καὶ τιμήεντερος αὐτός·
Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο,
Καὶ δμώων, οὕς μοι λήισατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·
Κτήματά δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
Μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι

" Conſtitutat, quod tibi propter genus ex patre hæreditarium eſt!
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Antinoe, an mihi irafceris, ſi quid dixero?
" Et ſanè hoc vellem, Jove utique concedente, accipere.
" An dicis hoc peſſimum in hominibus eſſe?
" Non enim ullo pacto malum eſt, Regem eſſe; ſtatim ei domus
" Dives fit, & honoratior ipſe:
" Sed certè reges Achæorum ſunt etiam alii
" Multi in circumfluâ Ithacâ, Iuvenes & Senes:
" Horum aliquis hoc habeat; quoniam mortuus eſt divus Ulyſſes.
" Cæterùm ego domûs rex ero noſtræ,
" Et mancipiorum, quæ mihi acquiſivit divus Ulyſſes.
Hunc ſtatim Eurymachus Polybi filius contrà alloquutus eſt,
" Telemache, certe hæc deorum in genubus poſita ſunt,
" Quinam circumfluæ Ithacæ dominabitur Achæorum:
" Bona verò tu, ſi habeas & ædibus illius imperes.
" Non enim ille veniat vir, qui te invitum vi

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

389. Ἀχάσσεαι.] Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι.] Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βουλομένου. Οὐ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακόν. Ἀρίσ.] Ὑπενίγκασθαι.

391. Ἦ φὴς.] Ἦ ἆρα λέγεις.

392. Βασιλεύομεν.] Βασιλεύειν.

393. Τιμιώτερος.] Τιμιώτερος.

396. Ἔχῃσιν.] Ἔχοιτο.

398. Δώμασιν.] Δώμασιν, οἰκετῶν. Λήισαθ.] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. Λεία γὰρ κυρίως, ἡ τῶν πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή.

399. Πολύβου παῖς] Εὐρύμαχος.

403. Βίηφι.] Βιαίως, βίᾳ.

## N O T Æ.

397. Αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἠμετέροιο) De *Rhythmo*, vid. ad v. 40.

398. Λήισαθ') Ità pro λήισατο ſcribendum, ut in omnibus Exemplaribus ſcriptum, *Iliad.* σ'. v. 28. Vid. ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) Τουτέστι, δώμασιν αὐτοῦ, δηλονότι, τοῦ Ὀδυσσέως.

403. Μήτοι ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφιν) Ex omnibus, quæ viderim, Exemplaribus aberat τὸ σ', pro σε, quæ Vocula poſt ὅστις excideraf, ut fieri ſolet,

## N O T Æ I N S C H O L I A.

389. Ἀχάσσεαι) Θαυμάσεαι, ἢ φθονήσεις. Ità pro φωνήσεις, quod hactenùs obtinuit. *Aloyſii* MS. φοσήσεις, Litera θ', per incuriam omiſsâ, vel in Literâ φ' deſignatâ, Veterum more.

390. Καί κεν τῶτ' ἐθέλοιμι) Τὸ ἰδιωτεύειν. Ità lego pro corrupto ἰδιοπεύειν. Verùm *Scholiaſtes* hìc fallitur; non enim τὸ ἰδιωτεύειν, ſed τὸ βασιλεύειν hoc in loco ſubindicatur. Dicit enim *Telemachus*, ſe quidem Velle etiam Regnum Paternum accipere, *Jove* annuente; nec enim illud malum, ἐδὲ γὰρ ἐπὶ πάνυ κακὸν, MS. *GC.* ἐ γῦ, &c. Ego κακὸν lego, pro καλὸν, ut & *Aloyſii* MS. eſt enim ἐξηκριβωκὸν illius, v. 391. Ἦ φὴς τοῦτο κάκιστον; Utcunque res ceciderit; Domûs ſaltem Paternæ adminiſtrationẽ ſibi vindicat.

398. Λήισαθ') Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσαθ'. Hæc ex MS. *GC.* ſumpta, præinferenda duxi; ad ſequentium dilucidationem. Malè olim in *Impreſſis* aberant, quanquam MS. *Aloyſii* agnoſcat.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

398. Λήισαθ') *χρ.* Λήισαθ. Vid. Not. in *Textum*, & ſuprà, ad v. 323.

402. Δώμασιν οἷσιν) *χρ.* δώμασι σοῖσιν.

403. Ὅστις σ' ἀέκοντα) *χρ.* ὅστις ἀέκοντα, Vid. Not. in *Textum*.

Κτήματ'

Κτήμαΐ' ἀπορράισῃ, Ἰθάκης ἔπι ναιετάωσης.
Ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, καὶ ξείνοιο ἔρεεσθαι,
Ὁππόθεν ἦσθα ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ ὑπάτων εἶναι
Γαίης· πῆ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
Ἦέ τοι ἀγγελίην πατρὸς φέρῃ ἐρχομένοιο,
Ἦ ἐὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐλεύσομαι τόδ' ἰκάνῃ;
Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
Γνώμεναι· ἠ μὰν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐώκῃ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἦτοι νόσφι ἀπώλετο παῖδος ἐμοῖο,
Οὔτ' ἂν ἀγγελίης ἔπι πείθομαι, εἰσόθεν ἔλθοι,
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα μήτηρ
Ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
Ξεῖνος δ' ὅτος ἐμὸς πατρώϊος ἔκ. Τάφῳ ἔστι,
Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
Υἱός, ἀταρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν

" Bonis deprædaturus sit, Ithacâ adhuc habitatâ.
" Sed volo te, optime, de hospite interrogare,
" Unde ille vir, quali autem gloriatur esse
" E terrâ, ubinam ei genus & patrium solum:
" An tibi nuncium patris adfert venientis;
" An suum ipsius debitum expetens huc venit?
" Ut facto impetu statim abiit, neque sustinuit,
" Ut cognosceremus: neque enim vulgaris hominis vultum præ se ferebat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Eurymache, certè reditus periit patris mei,
" Neque sanè nuncio ampliùs credo, ficunde veniat:
" Neque vaticinium curo, si quem mater
" Domum vocatum vatem consulat.
" Hospes verò hic meus paternus è Tapho est,
" Mentes Anchiali bellicosi fatetur esse
" Filius; cæterùm Taphiis navigandi-studiosis imperat.
Sic sit Telemachus: mente vero immortalem deam cognovit.
Hi autem ad saltationem & amatoriam cantilenam

## ΣΧΟΛΙΑ.

404. Ἀπορράισῃ.] Διαφθορεῖ, ἀπορπάσῃ. Ναιετάωσης.] Οἰκεμένης.
405. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι, πυθέσθαι.
406. Ὁππόθεν.] Πόθεν. Ποίης δ' ἐξ.] Ἐκ ποίας δέ.
408. Ἀγγελίην.] Ἀπαγγελίαν.
409. Ἐὸν αὐτοῦ.] Ἑαυτοῦ. Χρεῖος.] Χρέος, ὄφλημα. Ἐλεύσομαι.] Ἐπιγνώσομαι. Τόδ' ἰκάνῃ.] Ἐνταῦθα παραγίνεται, ἐλήλυθεν.
410. Οἷον.] Ἀντὶ τοῦ ὅπως. Ἀναΐξας.] Πορευόμενος. Ἄφαρ.] Ταχέως.
411. Εἰς ὦπα.] Τὸ πρόσωπον. Ἐώκῃ.] Ὁμοῖος ἦν.
413. Νόσφι.] Ἢ οἰκοθεν ἐπαύσθης.
415. Θεοπροπίης.] Μαντείας. Ἐμπάζομαι.] Ἀντιποιοῦμαι.
416. Ἐξερέηται.] Ἐρωτήσῃ, πύθηται.
421. Ἱμερόεσσαν.] Ἐπέρασον, καλήν.

## NOTÆ.

ob Literam ejusdem soni, non tamen sine Versûs periculo, Sensúsque ipsius jacturâ. *Eustathius* certe in suâ Paraphrasi agnoscit, fol. 1426. lin. 32. Μὴ ἦλθοι ἄνηρ, ὃς σε αἴσιόν βίῃ κλέψας ἁρπάσῃ. Præterea MS. CCC. apertè legit, ὅσις σ' αἴσιον. Quare τὸ σε in suum dehinc locum reponimus.

406. Ποίης ἐξ ὑπάτων) Pro Veteri ἐξ ὑπάτων; Malo separatim legere, ἐξ ὑπάτων, ut sit ποίης ἐκ γαίης ὑπάτων εἶναι; Ità *Odyss.* ι'. v. 192. τίων δ' ἐξ ὑπάτων εἶναι Ἀνδρῶν. Id certè *Homerus* ipse aliàs facit, *Iliad.* ξ'. v. 472. Ἄξιος· ὃ μέν μοι κακὸς εἶδε, ὃδὲ κακῶν ἐξ. Et *Brevia Scholia* ita videntur legisse. Ità *Odyss.* ν'. v. 130. Pro ἔξεισι, lego, ἐξ εἶσι.

411. Ἐώκῃ) Ab ἔοικα, Duplicato *Atticè* Augmento, fit ἐώκειν, ut ab οἶκα, *Ionico*, fit ᾤκειν. Unde *Nossis*, Ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾶς ματέρος πάντα ποτᾴκῃ. Quod Vir quidam Doctus temerè refert ad *Præsens*, factum ex *Præterito*; cui refragatur *Accentus*. De voce ἐώκτει, vid. ad φ'. v. 96. De ἐώγει, ad δ'. v. 693.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

410. Ἀναΐξας) Πορευόμενος) MS. *Aloysii*. 416. Ἐξερέῃ) Ἐρωτήσῃ, πύθῃ). Malè olim ἐρώτῃ). *Aloysii* MS. ἐρωτήσῃ, l. ἐρωτήσῃ.

## VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐξ ὑπάτων) γρ. ἐξ ὑψόθεν).
414. Ἀγγελίης) γρ. Ἀγχιάλης, *Eustath.* ut sit τῆς &c. quod tamen omisit *H. Stephan.*
415. Ἥντινα) γρ. ἥντινα, MS. CCC. Tum ad θεοπρόπος refertur; sin ἥντινα, ad θεοπροπίαν.

Τρεψάμβοι τέρποντο· μένον δ', ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Τοῖσι δὲ τερπομβύοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
Δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
Ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
Ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνήν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλη ψ', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τήν ποθε Λαέρτης πρίν περ κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐείκοσι δ' ἔδωκεν.
Ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
Εὐνῇ δ' οὔποθ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·
Ἣ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
Δμωάων φίλεεσκε, τὴ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσα.
Ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
Ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
Ἣ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
Παστάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὲξ πεπταμένοισι λέχεσσι,

Conversi oblectabantur, expectabantque vesperum adventare.
Dum hi igitur oblectabantur, niger vesper supervenit.
Et tunc dormituri ibant domum unusquisque.
Telemachus autem, ubi ipsi thalamus perpulchræ aulæ
Sublimis ædificatus erat, perspicuo, *vel cooperto*, in loco,
Illuc ivit ad lectum, multa mente reputans.
Huic simul ardentes faces ferebat pudica sciens
Euryclea, Opis filia Pisenoridæ:
Quam olim Laërtes emerat facultatibus suis
Impubem adhuc, preciumque viginti boum dedit,
Perinde autem ipsam ac pudicam uxorem honorabat in ædibus:
Coitu verò nunquam commixtus est; iram nempè vitabat uxoris.
Hæc illi simul ardentes faces ferebat,
& ipsum maximè
Ancillarum amabat, & enutrierat, parvulus cùm esset.
Aperuit autem januas thalami benefacti;
Sedebatque in lecto, molléque exuit indusium:
Et id quidem aniculæ fedulæ imposuit in manus.
Illa quidem plicato & aptato indusio,
Ad clavum suspenso juxta vermiculatos lectos,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Τρεψάμβοι.] Τραπέντες. Ἕσπερον.] Ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα, ἑσπερος· μετέπλασε τὸν ἑσπέραν εἰς τὸ ἑσπερον δεύτερον.

424. Κακκείοντες.] Καθεκοιμηθησόμβοι.

425. Θάλαμος.] Ὁ κοιτών.

426. Δέδμητο.] Ὠικοδόμητο. Περισκέπτῳ.] Ὑψηλῷ, ὅθεν εὐπερισκέπαστος· ἢ παντόθεν ὀρωμένῳ, περιοπτῷ. Χώρῳ.] Τόπῳ.

427. Μερμηρίζων.] Διανοούμενος, μεριμνῶν, εἰς πολλὰ μέρη λογιζόμενος τὸν ψυχικόν.

428. Αἰθομένας.] Καιομένας, λαμπούσας. Δαΐδας.] Δᾷδας, λαμπάδας. Κεδνά.] Συνετά, πρόσφιλῆ. Εἰδυῖα.] Ἐπιστάμενη.

429. Ὦπος.] Περιωπτικοῦ, λόγῳ τῶν ἀντικρουσιν εἰς τὸ ὀφθαλμῶν. Ὦπος θυγάτηρ.] Εὐρύκλεια.

430. Πρίατο.] Ἠγόρασεν.

431. Πρωθήβην.] Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. Ἐεικοσίβοια.] Εἴκοσι βοῶν ἄξια.

432. Ἶσα.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Κεδνῇ.] Τιμίᾳ. Τίεν.] Ἐτίμα.

433. Ἔμικτο.] Ἐμίγη. Ἀλέεινε.] Ἐφυλάσσετο.

435. Φιλέεσκεν.] Ἐφίλει.

436. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν. Πύκα ποιητοῖο.] Καλῶς κατεσκευασμένου.

437. Ἔκδυνε.] Ἐξεδύσατο. Λέκτρῳ.] Κοίτῃ.

438. Πυκιμηδέος.] Συνετῆς.

439. Πτύξασα καὶ ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440. Πεπταμένοισι.] Τορευτοῖς, ἐμπεπλεγμένοις.

## N O T Æ.

424. Κακκείοντες) Pro κατακείοντες, ut κακκῆαι, *Odyss* λ'. v. 74. pro καθακῆαι. Sic καββάλλω, κκλείπω, ἀμβαίνω, ἀγκρεμάω, pro ἀναπρεμάω, v. 440.

## Variæ Lectiones.

440. Ἀγκρεμάσασα) γρ. ἐγκρεμάσασα, *Florentin.* & *Lovaniana* Edit. *Ibid.* Πεπτοῖσι λέχεσσι) γρ. πεπταμένοις λεχέεσσι.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρῃσι δ' ἐπέρυσε κορώνην
Ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
Ἔνθ' ὅγε παννύχιος κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
Βάλλεν Φρεσὶν ἧσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

Festinabat ire ex thalamo; januámque attraxit annulo
Argenteo: insuper autem pessulum obtendit loro.
Hic ille pernox, tectus ovis floridâ lanâ
Considerabat in animo suo viam, quam significaverat Pallas.

## ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ἐπέρυσε.] Ἐφειλκύσατο, ἐπισπάσατο. Κορώνην.] Τὴν λεγομένην κόρακα. Κορώνην.] Τὴν ἐπισπάστρα τῆς θύρας.

442. Ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.] Τὸ λεγόμενον ἐφ' ἡμῶν κλεῖθρον. δύο δὲ τοῦτο εἶχεν ἱμαντίας ἐξηρτημένας ἀφ' ὧν ἦν πῆσαι. ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἀνοίξαι καὶ κλεῖσαι. ὧν ἦν τὸ κλεῖθρον περίτειναι καὶ παρήχαγε τὴν ἱμάντα.

443. Οἷός ἀώτῳ.] Τῇ ἄνθει, καὶ τῇ καλλίστῃ τῶν προβάτων. λέγει δὲ τὰ ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων μαλακώτατα προβαλόμενον.

444. Βάλλεν.] Ἐβαλλόμην. Φρεσὶ.] Εἶπεν, ἀντὶ φρονήσει.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Ἐπέρυσε) Ἐφειλκύσατο. Ità MS. *GC.* pro ἐφελκύσατο. Κορώνην) Τὴν ἐπισπάστρα. Ità ex MS. CCC. ex *Eustathio*, & aliis, pro Corrupto ἐπισπάσω. Huc referrem elegans *Scholion* ex MS. CCC. nisi ad verbum sumeretur ex *Eustathio*, fol. 1429. lin. 1. vel potiùs viceversâ; nam hoc MS. pluribus annis *Eustathio* Antiquius, & ipse etiam Archiepiscopus *Theodorus*, à quo certè *Scholia* ejusdem MSti descripta testatur Dr. *Matthæus Parker* Archiep. *Cantuar.* his Verbis, *Manus Commentarii* Græci *est* Theodori *Archiepiscopi.* Et hæc omnia ab *Eustathio*, sunt desumpta, sive ex hoc ipso Codice, sive ex alio transcripta. Quod de totâ illâ *Scholiorum* farragine dicendum, quæ in Nobilis illius *Homeri* MS, cum *Ω. Calabro* adjuncto, margine sunt scripta, in Biblioth. CCC. apud *Cantabrigienses* nostros.

## VARIÆ LECTIONES.

441. Ἐπέρυσε) γρ. ἐπέρυσεν.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Β.

Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος, παραγίνεται τοῖς μνηστῆρσιν ἐξίστα τὰ οἰκίας δ' Ὀδυσσέως· λαβὼν δ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ ὦθεν τὰν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δ' τὰ Ἀθήνας ἐτοίμως τὰ καὶ ναῦν, εἰς ὠλὸν ἀνάγει, ἡλίῳ δύναντι.

### * Ἄλλη ὑπόθεσις.

* Ἄλλη Ὑπόθ. Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, κ.λ.) Hoc Argumentum ex MSto *Gonvillo-Caiensi*.

Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος, συναγαγὼν εἰς Ἐκκλησίαν τὰς Ἰθακησίους, κελεύει τὰ οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττειν· καὶ ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν, ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῇ, ἀπαντυχάνει. Παρὰ δὲ Νέστορος λαβὼν, καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τὰ τροφὸς, λάθρα τὰ μητρὸς ἀπαλλεῖ.

### Ἐπιγραφαί.

Ἰθακησίων ἐκκλησία, καὶ Τηλεμάχου ἀπόδημια.

Ἄλλως.

Εἵμ' ἀγορὴν ἔχων, οὐκ ἀγρὸν, οὐδὲ μετ' Ἀθήνας. LIB. II.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Εἵματα ἑσσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ.

QUando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit tunc ex lectulo Ulyssis dilectus filius,
Vestes indutus, gladium acutum verò suspendit ab humeris:

### ΣΧΟΛΙΑ.

Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε. Ἠριγένεια.] Τὸν ὀρθρον χρυσῶν, τυπὶς τὰν ἀρωΐαν, ἢ ἐν τῷ ἦρι χρωννύῃ· ὃ ἐστιν ὄρθρος. Ῥοδοδάκτυλος ἡ, ἀπὸ τὰ ἀρωΐας ἀνατολᾶς καὶ δ' χρώματος, δ' ὃν τὸ λάμπειν τὸ ἀρωΐον, τὰν ἡμέραν οἱ ἐπῆται κεκόσμηκεν. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχειρες λέγει μέσης, καλή. Ἠώς.] Διάφορα σημαίνει. Τὰν τε γὰρ σημαινομένην θεὸν, λέγει τὸ φαίνειν τὰ Ποιητάν, Ἠὼς δ' ὅτε λευκὸν ἔαρ ἀνακύπτει Τιθωνοῖο Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσι. Ὃ τὰ ἡμέρας, φερωνύμως καλεῖται, ἀπὸ τὰ ὁρᾶσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τὰ κρίσις, καὶ ὃ τὰ οἰκεῖα πεπόνθασι ἔργα. ὅταν φάσιν, Ἠὼς ῥ' ἀκροκόμοιο κιόλατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν· καὶ τὸ ἀπὸ ἀρωΐας, μυρίας ὥρας ἔκτα, λέγεσθαι, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲ ἠὼς ἦν, καὶ αὐξετο ἱερὸν ἦμαρ. καὶ τὰν ὅλην ἡμέραν, καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται, ὁ ἀπὸ ἀνατολᾶς ἐς ἡλίου δρόμον, μιᾷ ἐνὶ ἐνιαυσίῳ, ὁπόσ τὰν ὧραν ἡμᾶς πιέσεται φεράν, ὁ ἥτις ἔστι, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον, Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοί, Ἠοῖ τῇ ἀφετέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μαχέσσῃ· καὶ, Ἤματι τῷ ἀφετέρῳ, ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ. καὶ τὸ συναμφότερον, ἡμέραν τε ἠδὲ νύκτα. καθ' ὃ συμκινόμενον καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἡδὲ δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλυθα. καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸ τόπον, ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, καὶ Ἀρίσταρχος, Ὦ φίλοι, ἢ μὰρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ἠδ' ὅπη ἠώς, Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπη ἀνείῃ. νὺ γὰρ, καθὰ φησὶν ὁ Κράτης, τῶ ποιέρων δ' κόσμος μιμηνται μυρεῶν, Ἄρκτε, μετημοιβὸς, ἀνακαλὸς, ἀὐτως· αἵτως ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτε ἀντίκειται. ἡ μὲ ἄρκτος, τῇ μεσημβρίᾳ· ἡ δ' ἀνατολὴ, τῇ δύσει.

2. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τὰ κρίσις.

3. Ἑσσάμενος.] Ἐνδυσάμενος. Θέτο.] Περιέθετο.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 1. Ἦμος δ' ἠριγένεια) Huc referatur illud *Merici Casauboni*, De Nuperâ *Homeri* Editione, Dis-

Post

Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεᾷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Αἶψα δ' ἣ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο·
Θέσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, ἰδὲ μυελὸν ἤδη.
Καὶ ῥ' ὅ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν,
Ἀνδροφόνῳ αἰχμητῇ· τὸν δ' ἄγελος ἔκτανε Κύκλωψ
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον.

Pedibusque nitidis alligavit pulchra calceamenta;
Festinabatque ire è cubiculo deo simili coram.
Continuò autem præconibus canoris imperavit
Convocare ad concionem comatos Achæos.
Hi quidem convocârunt; illi autem congregabantur valdè celeriter.
Porrò postquam congregati sunt, confertimque adierunt,
Ivit utique ad concionem, manu autem tenebat terream hastam,
Non solus, simul eum duo canes veloces sequebantur.
Divinam certè huic gratiam perfudit Pallas:
Hunc sanè omnes populi advenientem admirabantur.
Sedebat verò in patris sellâ; cesserunt autem senes.
His tandem heros Ægyptius cœpit concionari,
Qui ob senectutem incurvus erat & plurima sciebat.
Atqui hujus dilectus filius cum divino Ulysse
Ad Ilium pulchros-equos-nutriens, conscenderat cavis in navibus,
Antiphus bellator: illum verò sævus interfecit Cyclops
In spelunca cavâ; ultimamque paravit cœnam.

## ΣΧΟΛΙΑ.

10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος.] Ἀντὶ σκήπτρου, τὸ δόρυ κατέχει, ὡς ὁ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεύς.

11. Κύνες ἀργοί.] Ὑπὸ συνηθείας, ἢ ἀσφαλείας χάριν. Ἀργοί] Λευκοί, ἢ ταχεῖς.

12. Θεσπεσίην.] Θείαν, ἀνυμνητήν. Κατέχυθεν.] Κατέχει, κατέβαλεν.

13. Θηεῦντο.] Θεωρεῖσθαι ἐπεθύμουν.

14. Θώκῳ.] Τοῦτον οἱ Ἀττικοὶ θᾶκον λέγουσιν. ἔστι δὲ

## NOTÆ.

V. 4. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν) *Ultima* Ῡ ὑπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. ὐπδλιπαρ. Aliàs potuit & ὑπαὶ legi, ut in *Iliade*.

11. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες) *Ultima* Ῡ οἶος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* αὐτοδυνάμου, σ', & ante *Asperum* cum *Acuto*.

20. Ὡπλίσατο) Ità MSS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad α'. v. 323.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

fertat. t. p. 45. & c. Cui tamen condonemus immeritam illam suspicionem, quam ceperat, *In prioribus verbis aliquid Desiderari ad explendam sententiam*. Omnia enim nunc plena, plana & aperta sunt, ut Nos disiinximus, & *Aloysianum* MS. mecum concordat. Ubi χυτωθῇσι, pro χυτρώσῃ, lego, & illud, & MS. *Gonvillo-Caiensi* consentiunt. De cæteris, nihil mutavi, nisi quòd semper Versuum Initia Literis majusculis scribenda curaverim, & post Δίφησια, Voculas, ὡς τὸ, ex MS. CCC. addiderim. Ad locum de *Aristarcho*, in hoc *Scholio*, confer quæ *Casaubon.* in *Strabon.* l. x. fol. 698.

18. Εὔπωλον) Καλοῖς ἵπποις χρωμένην. Quæ sequuntur, ἢ ὅτι ἡ καλῶς ἀναγραφήναι ἔξεστι, (ἔξεσι,) MSS. *Aloysii* & GC.

20. Πύματον δ' ὡπλίσατο δόρπον) Hoc *Scholion* ex MSS. prædictis emendavi; excepto, quòd *Aloysii* MS. habeat, Ἐπὶ φησὶν τοῦτο εἴρηκεν. MS. GC. ἐπιφερόμενον τοῦτο εἴρηκεν, ὄντως πύματον ἢ ἔχαβεν· διὰ τὸ τιμωρεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως· ἐκεῖνος γὰρ Κύκλωψ ἔφαγε, συναπελθὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Codices *Impressi* ἐπιφερόμενον, ex quibus omnibus, ἐπιφερόμενον formavi; & Æschyli quoque Versum plenum exhibeo.

## VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ὑπὸ) χρ. ὑπαὶ. Vid. Not. in *Textum*.

20. Ὡπλίσατο) χρ. ἀπλίσατο, Vid. Not. in *Text.*

Τρεῖς

Τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· ᾗ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον παιζώϊα ἔργα·
Ἀλλ' ὅτ' ἀς δ λήθοι' ὀδυρόμενόν τε καὶ ἀχεύων·
Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θώκος,
Ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
Νῦν ἢ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
Ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
Ἦέ πὴ ἀγγελίην πρατὸς ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
Ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε προτερός γε πύθοιτο;
Ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκει, ἠδ' ἀγορεύει;
Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δ Φήμη Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
Οὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
Στῆ δ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καταπόμενος προσέειπεν,

Tres autem illi alii erant: & unus inter procos versabatur
Eurynomus; duo autem perpetuò habebant puerna opera:
Sed neque sic illius obitus erat lugens & dolens:
Hos lachrymans alloquutus est, & dixit,
" Audite sanè nunc me, Ithacenses, quodcunque dixero;
" Nunquam nostrum concilium factum est, neque consessus,
" Ex quo Ulysses divinus abiit cavis in navibus;
" Nunc autem quis huc congregavit? quem necessitas tantum urget?
" Sive ex junioribus viris, aut qui seniores sunt?
" An aliquem nuncium exercitûs audivit venientis,
" Quem nobis palàm dicere queat, quùm prior audiverit?
" An quippiam publicum aliud declarat, aut profert?
" Probus mihi videtur esse, juvans, *vel felix*: utinam illi ipsi
" Jupiter benè vertat, quæcunque mente suâ cogitat.
Sic ait: gaudebat autem ob omen Ulyssis charus filius,
Neque amplius diù sedit, cupiebat enim concionari.
Stabat itaque in medià concione; sceptrumque ei impositit manui
Præco Pisenor, prudentia consilia edoctus.
Primùm tandem ad senem conversus loquutus est,

## ΣΧΟΛΙΑ.

πον, ἀφ' τὸ πμαρηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως ἢ πύμαθεν τ ἐξ ἧ δέρπον πύμαπι, ὁκκὶπ ἧ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Δόρπον.] Τὸ καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. τρισὶ δ τροφαῖς ἐχρῶντο. καὶ τὴν μὲ πρώτην ἀπάλυε ἄριστον. ὧδ ἰλαμβανον πρωΐας· ἀχεδὸν ἔπ σκοπιᾶς ἦσης, ἐ ἀνομάσθη ἄριστον. ἢ πτοιᾷ τὸ λαμβάνοντας αὐτὲς εἰς τὸ ἀρίστειαν προτρέπεσθαι. ἢ ἀπὸ δ προσφέρειν πούτῳ πρώτην τὴν τροφήν. παρὰ τὸ Ἄειρε, ἀνομασμένης τ λέξεως, Μή μοι οἶνον ἄειρε μειλίφρονα, πότνια μῆτερ. τὴν δυτέραν, δεῖπνον, μεθ' ὃ ἴσθι ποιεῖν, ὅπερ ἐστὶν σύμπαν· λαμβάνοντες γὰρ πούτῳ τῷ τροφῇ, πάλιν ἀφ' τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόνεν. τὴν δ τελίτην δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἐ ἐπὶ καθ' τὸ ἔτυμον, ἰαύπνον, ὅταν εἰς τὸ ἰαύειν πορευώμεθα· ὃ ὥς ἐπὶ κοιμᾶσθαι. Αἰσχύλ γ δ τ πάξεως τ ὀνομάτων μάρτυς ἐπὶ λέγων, Ἄεισα, δεῖπνα, δόρπα δ' αἰρεῖσθαι, τέλα.

21. Ὁμίλει.] Συναναστρέφετο.

22. Ἔχον.] Εἶχον, κατέχον. Ἔργα.] Τὰ γεώργια.

26. Θόωκ.] Συνέδριον.

28. Ἤγειρε.] Συνήθροισεν, παρώρμησεν. Ἵκει.] Ἀφικνεῖται.

29. Προτέρων.] Πρεσβύτερος.

30. Στρατὸν ἔκλυεν.] Ἤτοι πολεμίων, ἢ τ μετ' Ὀδυσσέως.

31. Ὅπ.] Ἡνίκα. Προτέρ.] Πρῶτος.

32. Δήμιον.] Δημόσιον. Πιφαύσκεται.] Προσημαίνει.

33. Ὀνήμεν.] Ὄνησιν ἑαυτῷ λαβοῦσι, λείπει τὸ εἴη· ὀνήμεν αὖη.

34. Μενοιν.] Καὶ ἀγόρευσαι συμβουλεῦσαι.

35. Φήμη.] Τῇ κληδόνι.

36. Μενοίνησε.] Προεθυμήθη.

39. Καταπόμεν.] Ἤτοι τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν πειθόμεν, ἀμυνόμενος, ἀποτεινόμενος, ἢ κωλύσαντων καὶ προσαγόμεν.

## NOTÆ.

25. Κέκλυτε δὴ νῦν μευ) Vocula μοὶ excidérat *Elzeviriane* Edit. ut multæ aliæ.

28. Τίνα χρειὼ τόσον ἵκει) Vid. ad α'. v. 225.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

22. Ἔργα) Τὰ γεώργια, MS. GC.

## VARIÆ LECTIONES.

28. Ἵκει) χε, ἵκει, Vid. Not. in *Textum* ad α'. v. 225.

Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς ὅτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
Ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
Οὔτε τιν' ἀγγελίην γρατὸ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
Ἣν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρώτερός γε πυθοίμην,
Οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, ὐδ' ἀγορεύω·
Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῷ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν
Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Νῦν δ' αὖ χ' πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
Πάσχυ ἀφαρπάισαι, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσαι.
Μητέρι μοὶ μνηστῆρες ἐπέχραον ὐκ ἐθέλοῦσῃ,
Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ σφάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι.
Οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθαι
Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἑεδνώσαιτο θύγατρα,
Δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, καὶ ὄϊς, καὶ πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἰθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,

" O senex, non procul abest ille vir,
(statim autem ipse cognosces)
" Qui populum congregavit; potissimum enim me dolor urget,
" Neque ullum nuncium exercitûs audivi ven entis,
" Quem vobis palàm enarrem, quàm prior audiverim;
" Neque quicquam publici aliud profero, neque dico;
" Sed meum ipsius negocium, nam malum in domum incidit
" Duplex: alterum, quòd patrem eximium perdidi, qui quondam inter vos
" Ipsos imperabat; paterque velut mitis erat.
" Nunc autem longè majus, quòd mox citò domum universam
" Funditus evertet, facultates autem omnino disperdet.
" Matri meæ proci instant nolenti,
" Eorum virorum chari filii, qui hîc utique sunt optimi;
" Qui patris quidem in domum nolunt proficisci
" Icarii, ut ipse utique dotet filiam;
" Det verò cui voluerit, & qui ipsi gratus venerit:
" Illi verò in nostram *domum* divertentes diebus omnibus
" Boves mactantes, & oves, & pingues capras,
" Splendidè convivantur, bibúntque generosum vinum
" Temerè: plurima verò absumuntur; non enim adest vir,

## ΣΧΟΛΙΑ.

40. Εἰσεαι.] Μαθήσῃ.
42. Ἔκλυον.] Ἤκουσα.
43. Πυθοίμην.] Ἀκούσω.
44. Πιφαύσκομαι.] Προμηνύω, προλέγω.
45. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ.] Μεῖζω τοῦτο ὑποστατέον.
46. Δοιά.] Δύο, ἢ διχᾶς.
47. Τοῖσδεσσιν.] Ἐν τούτοις.
49. Διαρραίσαι.] Διαφθεῖραι. Ὀλέσαι.] Ἀπολέσαι.
50. Ἐπέχραον.] Μεῖζον βλάβης ἐπηρείας ἐπῆλθον.
52. Ἀπερρίγασι.] Δεδίασι, φοβοῦνται, διδοίκασιν.
53. Ἑεδνώσαιτο.] Ἕδνα ἐπιδώσῃ. ἐὰν χυρίως μὲν ἴδνα ἐστὶ τὰ ἀδέμονα λεπὸν γαμοῦντες τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις, ἀντὶ δὲ χρήματα ἐπιδίῃ.
54. Ὧί.] Ὡί ἄν. Κεχαρισμένος.] Περισφιλὴς, ἡδύς.
55. Πωλεύμενοι.] Παρακινούμενοι, ἀναστρεφόμενοι. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.
56. Ἱερεύοντες.] Θύοντες, Ὄϊς.] Πρόβατα. Πίονας.] Λιπαρᾶς.
57. Εἰλαπινάζουσιν.] Ἐν εὐθρόσυνοις εὐωχοῦνται, ἑορτάζουσιν.
58. Μαψιδίως.] Ματαίως. Καταίνυται.] Καταναλίσκεται.

## NOTÆ.

41. Ὅς λαὸν ἤγειρα) *Jambus* in *secundo* loco; sanatur tamen hîc Syllaba brevis, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ* ρ'. etiam cum *Tono*.

47. Τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν) Hunc locum explicat *Tho. Gataker* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 15. §. 9. Οἶκε δὲ παροιμιωδῶς κλ. *Hemistichium* posterius infra occurrit, v. 234. & ι'. v. 12.

58. Τὰ δὴ πολλὰ καταίνυται) Ἀναλίσκομαι, *Primâ* productâ, pro ἀναλίσκομαι. Idem Versus occurrit, *Odyss.* ρ'. v. 537. ubi *Elzevir.* malè καταίνυ). *Hesych.* Καταίνυ)) Καταναίνεται, ἀναλίσκει). *Iliad.* κ'. v. 251 Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δὲ ἠώς. *Hesych. Etymolog. M.* v. Ἀνεῖ). *Apollon.* Argonaut. l. 2. —— νέον ἦμαρ ἀνομένοιο. *Odyss.* γ'. v. 496. Ἤνοι ὀδύν.

## VARIÆ LECTIONES.

40. Τάχα) γρ. μάλα Edit. *Florentin.*
54. Δοίη δ' ᾧ κ' ἐθέλοι, ᾧ οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι) γρ. Δώῃ δὲ ᾧ κ' ἐθέλῃ, κἠν ᾧ οἱ κεχαρισμένος ἔλθῃ, MS. CCC.
57. Εἰλαπινάζουσιν) γρ. πλαπινάζουσι. MS. GC. τὸ ν'. assumit.

Οἷσι;

Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴ δὲ οἱ ἔκπαγλος ἀμῦναι·
Ἡμεῖς δ' ἤ νύπ τοῖσι ἀμυνόμεθ' ἠ ἐπέοικε
Λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ ἠδ' δεδαικότες ἀλκὴν·
Ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ ἔργα πέλονται, οὐδ' ἔπι καλῶς
Οἴκῳ ἐμῷ διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοί,
Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
Οἳ περινάιουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
Λίσσομαι ὑμὲ Διὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
Τείρεσθ'· εἴ πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐὺκνήμιδας Ἀχαιούς·

" Qualis Ulyſſes erat, qui detrimentum à domo arceat:
" Nos verò neutiquam pares fumus reſiſtendo: quinetiam
" Imbelleſque ſumus, & neque peritiroboris:
" Omninò ſanè reſtitiſſem, ſi mihi vis adeſſet.
" Non enim jam tolerabilia facinora patrantur, neque honeſtè
" Domus mea perit: indignemini & ipſi,
" Aliosque revereamini vicinos homines,
" Qui circùm habitant: deorum verò timete iram,
" Ne quid immutent infeſti malis facinoribus.
" Oro ſive per Jovem Olympium, ſive Themidem,
" Quæ hominum concilia tam dimittit, quam cogit,
" Abſtinete, amici, & me ſolum ſinite dolore moleſto
" Affligi: ſiquid uſpiam pater meus probus Ulyſſes
" Hoſtili animo malis affecit fortes Achivos;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

60. Ἦ νύ ἔπειθ'.] Οὕτως δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρῆσαι.

61. Λευγαλέοι.] Ἀθενεῖς, ἀδύναροι. Δεδαικότες.] Εἰδότες, μεριμνητικοί. Ἀλκὴν.] Τὸν τρόπον τῆς βοηθείας, δύναμιν.

62. Ἀμυναίμην.] Ἀντὶ τοῦ, ἠμυνάμην.

63. Ἀνεκτὰ.] Ἀνεκτὰ, ὑπομνηματικά. Τετεύχαται.] Κατεσκευασμένα εἰσίν.

64. Διόλωλε.] Διεφθάρη, ἀπώλετο. Νεμεσσήθητε.] Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

65. Περικτίονας.] Τοὺς περιοικοῦντας.

66. Νεμεσσήθητε.] Οἰκοῦσιν. Ὑποδείσατε.] Φοβήθητε.

67. Μετατρέψωσι.] Μεταβάλωσιν. Ἀγασσάμενοι.] Χολωθέντες.

68. Θέμιστος.] Αἰολικῶς τὴ Θέμιδος.

69. Ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς.] Τινὲς φέρουσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρειας Θέμιδος ἀγαλμα.

70. Σχέσθε.] Βοηθήσατε. τὸ γὰρ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τὴν μνησικάκειαν, ἵνα ᾖ ἐπίχειρα.

71. Τείρεσθ'.] Καταπονεῖσθαι.

72. Δυσμενέων.] Ἐχθραίνων. Κακὰ ἔρεξεν.] Ἐκακοποίει.

## N O T Æ.

62. Ἦτ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη) Idem ferè *Iliad.* χ'. v. 20. Ἦ σ' ἂν πεφίλοιμι, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.

65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε) Vid. *Scholiaſt. Thucydid. Hudſon.* Edit. fol. 207. §. 104.

67. Μήπ μετατρέψωσιν ἀγασσάμενοι) Ità *Iliad.* γ'. v. 181. Ὡς φάτο· τὴ δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο φώνησέ τε. Vid. ad α'. v. 205. & 323. item κ'. v. 249.

71. Τείρεσθ' εἴ πού πατὴρ ἐμὸς) Ità Codex *Cantabr.* & *Caſtellion.* in Margine legit, quam *Veram* eſſe *Lectionem* ſuadet Ratio. Hic enim Senſus loci; *Sinite me ſolum cum meis Miſeriis colluctari. Sicubi fortè Pater meus Vos injuriis affecerit, ea propter Me Vos opprimite, vindictam ſumentes.* Sciebat autem, quod *Ulyſſes* iis ſemper — πατὴρ ἂν, ἠπίῳ ἦεν. Quare μὴ, ante πω, malè irrepſit, Senſum enim turbat & Verſum mirificè lædit. Nam *Florentina, Lovaniana, Caſtelliana, Hervagiana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω. At *Romana* & *Stephaniana,* Τείρεσθ', εἰ μή πω, ut Verſui nempè conſulatur; nè aliâ *Lectione* indicatâ. Verùm ut *Prioris* Lectionis falſitatem evincam, Advertite, Εἰ μὴ πω πατὴρ ἐμὸς ἐκάκωσεν ὑμᾶς, ἐς ὑμεῖς ὑπὲρ τούτων ἐμὲ κακὰ ῥίζετε, quo nihil ineptius.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Φίλοι, lego pro φίλον, nec tamen ſine MSStorum auctoritate, *Aloyſiani* & *GC.* nequid de *Textu* dicam.

## Variæ Lectiones.

63. Ἀνεκτὰ) γρ. ἂν κεῖα, *Lovan.* Edit.

67. Ἀγασσάμενοι) γρ. ἀγασσόμενοι. Vid. Not. in *Textum.*

70. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε. Verùm ob *Metrum* duplicanda Litera σ'.

71. Τείρεσθ', εἴπω λ') γρ. Τείρεσθ', εἰ μή πω π & τείρεσθ', εἰ μή πώ π. Vid. Not. ad *Textum.*

Τῶν

Τῶν μ' ἀποτιννύμμοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
Τύτθυς ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη,
Ὑμέας ἐδέμμεν κειμήλιά τε, πεφάσίν τε·
Εἰ χ' ὑμεῖς γε Φάγοιτε, τάχ' ἂν πολε ἡ τίσις εἴη.
Τόφρα γὰρ ἂν κτ' ἄστυ πολισσυσοίμεθα μύθῳ,
Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
Νῦν δέ μοι ἀπρήκτυς ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμμος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
Δάκρυ' ἀνακρήσας· οἰκτῷ δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.
Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ὕτε τὶς ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμμος προσέειπεν,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μθυς ἄχετε, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας αἰχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
Σοὶ δ' ὔπι μνηστῆες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
Ἐξ ὅ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν Ἀχαιῶν·

" Eorum tum me vindictam capientes male afficite hostili animo.
" Istos incitantes: mihi verò satius esset,
" Vos absumere, quicquid pretiosi est in ædibus, & proventum:
" Quòd si vos comederitis, fortassis olim etiam retributio fuerit.
" Tam diù enim per urbem prehensaremus colloquio,
" Bona repetentes, donec omnia persoluta sint:
" Nunc verò mihi irremediabiles dolores injicitis animo.
Sic ait iratus, sceptrum autem projecit in terram,
Lachrymas distillans: commiseratio adeò cepit populum omnem.
Tunc alii quidem omnes taciti erant, neque quisquam audebat
Telemacho verbis respondere molestis:
Antinous verò ipsum solus respondens alloquutus est,
" Telemache altiloque, animo indomite, ut loquutus es,
" Nos dedecorans? vis utique nobis maculam inurere.
" Tibi verò neutiquam proci Achæorum in causâ sunt,
" Sed tua mater; quæ sanè imprimis versutias callet:
" Jam enim tertius est annus, statimque aderit quartus,
" Ex quo eludit animum intra præcordia Achæorum:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

73. Τῶν.] Ὑπὲρ ὧν. Ἀποτιννύμμοι.] Τιμωρέμμοι. Ῥέζετε.] Πράττετε. Δυσμενέοντες.] Δυσχεραίνοντες, ἀχθομδῶς ἀγανακτέμμοι.

74. Ὀτρύνοντες.] Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75. Πεφάσιν.] Πεφάσθαι, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν· ἐκ τούτε τὸ ἐσία. Πεφάσιν.] Τὸ πᾶν κατεσκευάδιν εἶπεν.

76. Τίσις.] Ἀπόδοσις.

77. Πολυπτυσοίμεθα.] Πολυπρισίζοιμεθα, παραβάλλοιμεν, ἢ ἀχάριστοι γενοίμεθα.

78. Ἀπαιτίζοντες.] Ἀπαιτοῦντες. Ἕως.] Μέχρις ὅτε.

79. Ἀπρήκτυς.] Ἀπρόκλυς.

81. Δάκρυα ἀνακρήσας.] Δακρύων τὸν θυμὸν ἐκείμμον. Οἰκτῷ.] Ὀδυρμὸς, λύπη.

82. Ἀκὴν ἔσαν.] Ἡσυχοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84. Ἀμειβόμμος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀντικοκεινόμενος.

85. Ὑψαγόρη.] Μεγαλορήμων. Μῦθος ἄχετε.] Ἀκατάσχετε τῇ δυνάμει· ἐρωνικῶς, ἀδύνατε.

86. Μῶμον.] Ψόγον. Ἀνάψαι.] Περιποιῆσαι, περιθεῖναι.

88. Κέρδεα.] Δόλυς, πανουργίας, ἢ συνέσεις.

89. Εἶσι τέταρτον.] Ἐλεύσεται.

90. Ἀτέμβει.] Σπείρει, ἀφαιρεῖται.

## N O T Æ.

Sic Ovidius, Nuces vocat *Poma*. *Homerus* certè μῆλον, de *Capellâ* dixit, Ὀδυσσ. ξ'. v. 105. Τῶν αἰεὶ σφὶν ἔκειτο ἐπ' ἤματι μῆλον ἐόντων Ζαπτριφίων αἰγῶν. Ego simplicitèr *Proventum* expono. Confer *Brevia Schol.*

81. Δάκρυ ἀνασπήσας) Excussis lacrymis, ad Miserationem ciendam; ut sequitur, Οἰκτῷ δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα. Vid. *Eustath.* fol. 1433. lin. 30. Quòd verò Viri non citra decorum lacryment, ostendo, ad α'. v. 357.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

73. Ἀποτιννύμμοι) γρ. ἀποτινύμμοι.

77. Πολυπτυσοίμεθα) γρ. πολυπτυσσοίμεθα, *Brevia Scholia*, & MS. GC.

81. Δάκρυ') γρ. δάκρυ.

85. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, *Eustath.* fol. 1435. lin. 61.

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ, καὶ ὑπέρχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα, νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Ἡ ὃ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
Λεπτὸν καὶ ἄμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰπάκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄλῃται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Μήπις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Ἔνθα καὶ ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παρὰ θεῖτο.

"Omnes quidem sperare facit, & prosequitur viros singulos,
"Nuncios præmittens, mens autem illi alia cogitat:
"Illa verò dolum hunc alium in mente deliberavit:
"Exorsa magnam telam in ædibus texebat,
"Subtilem & immensam; statimque nos alloquuta est,
"Juvenes mei proci, postquam mortuus est divinus Ulysses,
"Sustinete urgentes meas nuptias, donec Vestem *pretiosam*
"Perfecero, ne mihi vana fila pereant,
"Laerti heroi sepulchralem, *in tempus*, quando tandem ipsum
"Fatum malum prehenderit asperæ mortis:
"Nè aliqua me in populo mulierum Achivarum culpet,
"Siquidem absque tegumento jacuerit, multa possidens.
"Sic ait: nobis verò statim persuasus est animus generosus.
"Tum etiam interdiu quidem texebat magnam telam,
"Nocte verò dissolvebat, postquam faces adhibuisset.

## ΣΧΟΛΙΑ.

91. Ἔλπῃ.] Εἰς ἐλπίδα ἄγει, ἐλπίζειν ποιεῖ.

92. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.

94. Στησαμένη.] Στήσασα.

95. Περίμετρον.] Μέγαν, σφόδρα μέτρον ἔχοντα· φασὶ δὲ, μὴ μνηστεύεσθαι, ἕως ἂν τοῦτο.

98. Μεταμώλια.] Μάταια, μὴ ὄντως, μὴ ἄνια, μάνια, καὶ μωλίαι, αἱ ῥίπτου, λίπτου· πτοιούμεναι, πλεύμεναι.

99. Ταφήϊον.] Ἐνταφιον· τοῦτο δὲ ἦν τὸ σωλῆνα τοῦ γάμου· καλῶς παρῄνησεν ἡ η. ὡς πολεμήϊον.

100. Ὀλοή.] Ὀλεθέλα. Καθέλῃσι.] Καταλάβῃ. Τανηλεγέος] Μακρογημήτου.

101. Ἀχαιϊάδων.] Ἑλληϊδων. Νεμεσήσῃ.] Μέμψεται.

102. Αἴκεν ἄτερ σπείρου.] Ὡς ἀξίαν ἐμαυτὸν ἀναπλάττουσα αὐτῷ ἡ μὲν παντελῶς ἐπαινεῖ σπεῖρον, ὑφασμα, δυνάμενον σπείρειν, καὶ σπαργανᾶν, τὸ αὐτῷ προσῆκον· ἡ δὲ ἀπαιτεῖ τὸν γάμον, ἐπειδὴ ἐτελείωσε τὸ ὕφασμα.

103. Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο) Olim in pluribus erat, αὖτι πεπείθετο. Sola *Eustathii Romana* rectè habuit, αὖτ' ἐπεπείθετο, ut & olim, *Odyss.* μ'. v. 324. ubi rectè in omnibus; ut & τ'. v. 148.

## ΝΟΤΑ.

104. Ἔνθα τότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impressis paritèr compositum.

*Thema* enim ἐπιπείθημαι. Ità *Odyss.* κ'. v. 406.—— ἶμιον' ἐπιπείθῃς, & τ'. v. 14.—— Τηλέμαχον ὃ φίλα ἐπιπείθῃ πατρί. Quare & hic locus erat vindicandus

## NOTÆ IN SCHOLIA.

91. 92. 94. 95. 99. 100. 101. 102. Hæc *Scholia*, ex *Aloysii* MS. auxi, aut addidi, fere omnia: Pauca enim ex singulari Codice MS. GC. ut totum 94. Partem 99. 100. 101. Ad *Scholii* 99. explicationem, Confer *Hesych.* v. Ταφήϊα.

104. Ἔνθα τότε) Totum hoc *Scholion*, ex MSS. & Impressis paritèr compositum.

105. Ἀλλύεσκεν) Hoc *Scholion*, post ἀτίλυεν, ab ἐκτὸς δαΐδας, *usque*, in MSto *Aloysii* deest, nec tamen ideò, quod aliquis in *Ilia*de semper pronuntiat, à *Schrevelio* sufflaminatur; exstat enim in *Aldinâ* Scholiorum Editione; quod dictum de Omnibus aliis, quæ in *Odysseâ Schreveliana* Editionis habentur, nec in MSS. comparent.

## VARIÆ LECTIONES.

99. Εἰς ὅπου) γρ. εἰσόπου, vid. ad *Odyss.* τ'. ν. 144.

Ὡς

Ὣς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν γ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν·
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
Αὐτὸς σὸν θυμόν, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
Τῷ, ὅτεῳ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνῃ αὐτῇ.
Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσῃ γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμόν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
Ἔργα τ' ἐπίστασθαι ἀγακλειτά, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
Κέρδεά θ', οἷ' ὑπὸ πὶν ἀκούομεν ἐσθλὰ παλαιῶν,
Τάων, αἳ πάρος ἦσαν εὐπλόκαμίδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τὲ, εὐπλόκαμός τε Μυκήνη·

" Sic triennio quidem latuit dolo, & perſuaſit Achivis:
" Sed quum quartus ven.t annus, & advenerunt horæ,
" Et tunc certe aliqua dixit mulierum, quæ benè ſciebat;
" Et ipſam diſſolventem invenimus pulchram telam.
" Sic illa quidem perfecit, etiam nolens, præ neceſſitate.
" Tibi verò ſic proci reſpondent, ut ſcias
" Ipſe tuo animo, ſciant & omnes Achivi:
" Matrem tuam dimitte; jube autem ipſam nubere
" Illi, cuicunque pater juſſerit, & placuerit ipſi.
" Si verò amplius vexabit multo tempore filios Achivorum,
" Hæc agitans in animo, quæ ei abundè dedit Pallas,
" Operáque ſcire inſignia & mentem ſanam,
" Verſutias, quales nunquam aliquam audivimus neque veterum,
" Earum, quæ olim fuerunt pulchricomæ Achivæ,
" Tyróque, Alcmenéque, pulchricomáque Mycene:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

106. Τελέτες.] Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μειζοχηματικὸς δι' χρόνου, ὀξυτόνως. Ἔληθεν.] Ἐλάνθανεν, ἢ ἔλαθεν.

107. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι.] Ὥραι δὲ τετάρτου ἔτους· ὡς σωσίπατρος ἔλεγε, Τάχα δὲ εἶσι πέμπτον, οἷον τελειωθήσεται.

108. Καὶ τότε δή τις ἔειπε.] Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὸ ἐξῆς, ἵνα καὶ τῷ τῆς ἀγαπησίας ἀναίρεσιν ἐτοίμως παραδεξώμεθα· δηλοῦσα ἡ ἀλλοία ἀπάτη.

110. Καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης.] Τὸ βίαιον τῶν μνηστήρων ἐδήλωσεν.

111. Σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται.] Ἀντὶ τοῦ ὕστερος ὑποκρίνονται. ὡς ὁ Ἀντίνοος ἑαυτὸν τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ πάντες· καλῶς ὡς ἐπὶ πάντων αὐτὸς πεισίτεως, ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς.

114. Ὅτεῳ.] Ὅτῳ, ὡς Πλείλεω· ἀφ' οὗ δ τὸ γινώμενος ἰκμελὲ δεδήλωται· ἐν ᾧ φῶσι, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τι καὶ ἰζομένοισι τὰ κάλει· Εὐμμαχίῃ γαμέεσθαι.

115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνήσει γε πολὺν χρόνον.] Ἡ ἀντιπεύδοσις, ἐκ τοῦ, Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δ' λοιπὰ λεῖπε μίσει, ἢ ἀναβαπόδοτον τὸ, Εἰ καθ' ὡς ἐώθει ποιεῖν· ὡς καὶ τὸ, Ἀλλ' εἰ μὴ δώσει γέρας. Ἀνήσῃ.] Ἀνιάσῃ, λυπήσῃ.

116. Ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη.] Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης. Ἀφχίνει αὐτῷ βάλλει τῇς ἐγκωμίοις.

117. Ἐπίστασθαι.] Εἰδέναι.

118. Κέρδεα.] Παναρχαίμφως· οὐχ ὡς ἡμεῖς, τὸν Φιλοχρηματίαν.

119. Εὐπλοκάμιδες.] Εὐπλοκαμὶς, ὡς εὐκρηπὶς, πενυψηφίς.

120. Τυρώ.] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔχει δὲ ὁ Ποσειδῶν Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη.] Ἡλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκήνη.] Ἰνάχου θυγάτης ἢ Μελίας τοῦ Ὠκεανοῦ. Εὐπέπλοις.] Καλὸν πέπλον ἔχουσαι· πέπλον δὲ κόσμος γυναικείος.

## N O T Æ.

106. Τελέτες) *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, Τρίτος βαρυτόνως, καὶ τελετὴς ὀξυτόνως, διαφέρει, φησὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης· ἐὰν μὲν χρόνον βαρυτονήσωμεν, ἴσως ἐπὶ χρόνου, διὸ καὶ Ποιητής φησιν, Ὡς τελέτες μὲν ἔληθε δόλῳ· ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν, τελετὴς, ὡς εὐφυὴς, ἴσως ἐπὶ ἡλικίας, οἷον, τρίτης τὸ πεισθὲν ἦλθε τὸ Ἐξητ' ἀδμήτην· χρὴ δὲ ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ Ἀσκαλωνίτης. Conter *Iliad.* ψ'. v. 266.

114. Ὅτεῳ) *Ionicè* pro ὅτῳ. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 491.

## NOTÆ IN SCHOLIA

106. Τελέτες) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* & *Gonvillo-Caiens.* MSStis.

115. Ἀνιάσῃ) Et hoc ex duobus prædictis.

117. Ἐπίστασθαι) Et hoc itidem.

120. Τυρὼ) Hoc *Scholion* ex duobus Prædictis MSS. addo, aliud alio ſupplendo.

## VARIÆ LECTIONES.

120. Εὐπλόκαμος) κ. εὐπέπλους, MS. CCC. & MS. *GC. Br. Schol.* & *Pauſanias*, Corinth. fol. 58.

Τάων ὅπις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείη
Ἤϊδη· ἀταρ μὴν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησεν.
Τόφρα γὰρ ἂν βιότου τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδηται,
Ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
Ἐν στήθεσι πηδῆσι θεοὶ μέγα μὴν κλέος αὐτῇ
Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποθὴ πολέος βιότοιο.
Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, ὅτε πῃ ἄλλῃ,
Πέρ γ' αὐτὴν γήμαιτο Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνο', ὄφρα ἐκ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με, πολλὰ δ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
Ἐκ γὰρ τοῦ παρος κακὰ πείσομαι, ἄλλα δ' δαίμων

" Illarum nulla similes artes Penelopæ
" Norat: cæterùm quidem hoc laudandum nequaquam cogitavit.
" Tam diu igitur victum tuum & bona consument,
" Donec illa hunc habebit animum, quem quidem nunc illi
" In pectoribus posuerunt Dii: magnam quidem gloriam sibi
" Comparat, cæterùm tibi desiderium multi victûs.
" Nos verò nec ad res nostras antè ibimus, neque aliquò alò,
" Antequam ipsa nubet Achivorum, cuicunque voluerit.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà allocutus est,
" Antinoë, nullo modo licet è domo invitam expellere,
" Quæ me peperit, quæ me enutrivit; pater autem meus alicubi terræ
" Vivit, sive mortuus est: durum sanè esset, me multa reddere
" Icario, siquidem ipse volens matrem dim sero.
" Ex patre enim mala patiar, aliaque Deus

## ΣΧΟΛΙΑ.

125. Ἐν στήθεσι πηδῆσι θεοί.] Θεόσφορον λέγει τὸν Πηνελόπην, ἀλλ' οὐχ ὅτας ὁ υἱὸς ἀλλ' ἐφοβήθη τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τοῦ μητέρα· ἢ ἀφ' τὸ ἴδιον συμφέρον παροξυνᾶ τὸν Τηλεμάχου ἵνα ᾖ τοῦτο τῇ φήμῃ ἐκπεμφθήσομένη. ἀληθῶς γὰρ ὅτας ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσιν.

126. Πολέος.] Πολλῶν.

127. Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐπὶ ἔργα.] Τοῦτο ὡσεὶ κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλλως τραπομένοις, ὁμως πάνυ ὀμοῦ εὐρεθέντες, πανωλεθρίαν ἔπαθον. εἰ δὲ ἀν ὁ τελευταῖος ὅτας ᾖ Ἀντίνόου λόγος, ὡς οἷά τις καὶ τῶν μνηστήρων ἀσεκτήλικτα ἀναφώνησις. Ἴμεν.] Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128. Γήμαιτο.] Γαμηθῆναι.

130. Ἀντίνοε.] Πυκνότατα, καὶ συνθήμασιν, καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐπιδεικνυται ὁ Τηλέμαχος. Δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι.] Καὶ ὅτας πυκνικῶς ἄγαν μεγαλοῖ τὴν αὐτῆρησιν ποιεῖται. ὡσεὶ μὲν γὰρ τὸ ἀπάτης καὶ τὸ ὑποκρίσεως σιωπᾷ. παρατηρήσας ᾗ, ὅτι μάλιστα ἀπερυθριάσῃ ὁ Ἀντίνοος, ὡσεὶ τοῦτο τῶν αὐτῆρήσιν ποιεῖται. ἵνα γὰρ ὡσφορον ἐν πλήθει. τὸ ὑπὲρ τὸ φύσεως λόγον αὐτικαπασῆσαι· ὁρᾶ ᾗ ἐν τῷ ὑπαλλαγῇ ῥήμασιν· ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀπόπιμψον. ὁ ᾗ οὐκ ἂν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα· ὁ ᾗ, Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψε, ἐπὶ τούτοις, τὸ εἰπεῖν. Ἀπῶσαι.] Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

131. Ἣ μ' ἔτεκ', ἣ μ' ἔθρεψεν.] Ἐπίτασιν δηλοῖ γονεοτόκησιν τὸ, ἣ μ' ἔθρεψε, πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκτιθέασι παῖς πτωχὰς τὰ τέκνα. Διὸ ἐπεξέργως ἀφ' τὴν ἄκουσιν εἰλήφασιν.

132. Ζώει.] Ἀντὶ τοῦ ζῇ. Κακὸν δέ με πάμπολ' ἀποτίνειν.] Ἐντεῦθεν εἰκότως λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἔσαι, πολλοῖς ὑπάρχειν μὲν πρόφασιν, ἀποπέμψαντά τὴν θυγατέρα τοῦ Ἰκαρίου. Κακὸν δέ με πάμπολ' ἀποτίνειν.] Κατ' ἰσαμοιβαίαν τῶν ὑποφορημάτων, ἢ τούτων ἐξήγησις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ ὡς ἔθος. εἰ τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήμασιν ἀποτίνειν, τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τοῦ πατρός. φησὶν οὖν, ὅτι κακόν ἐστι, καὶ οἷον ἀλυσιτελές, εἰ ἐκβαλοῦμεν τὴν οἰκουσαν τὸν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσει τοῦ Ἰκαρίου ἄμεινον ἦ ὥστε ἀφαιρεθῆναι. Κακὸν δέ με πάμπολ' ἀποτίνειν.] Καὶ ὁ ὡσεὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ ὡσεὶ τῶν ὑπαρχόντων. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ᾗ δαίμων Δώσῃ. εἶτα καὶ ὑπερβατόν, ἀπὸ ἀποπέμψω τὸν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ ὡσεὶ χρημάτων ἦλεγε, συμικρολόγος ἀνεφαίνετο ᾧ πατρός· ᾧ γὰρ ἀπιγνώσῃ αὐτὸν. ἐπειδὴ, φησὶν, ὁσούμβου πατὴρ ἐβλαν σοὶ φρεσίν. ἄμως π καλῶς Καλλίμαρχος, χαλεπὴ μιλῶν ἐπιχείρημα. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ, Ἔσεῖ. ὡς ἐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον εἰσῶ. ὡσεὶ ὁσὸς γὰρ ἔσαι ὁ πατὴρ τοῦ τὴν λύπδοσιν.

134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρός.] Ἀπὸ τοῦ πατρός. Πείσομαι.] Ὑποφωῶ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

126. Πολέος) Πολλῶ, ex iisdem MSS.

127. In fine, Ἴμεν) Πορεύόμεθα, ἄπιμεν, ex iisdem MSS.

128. Γήμαιτο) Γαμηθῆναι, MS. GC.

130. Ἀπῶσαι) Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν, ex duobus MSS. ut prius.

132. Ζώει) Hoc *Scholion*, usque ad Ἰκαρίῳ, ex duobus MSS. Ad hujus loci explicationem facit illud *Demosthenis* contra *Bœotum*, Καὶ μὴν παῖτα, ἦ ἀνδρες αὐτῆς τελευτήσαντος, ἀπολιπόντα τὸν οἶκον, καὶ κομισαμένη τὴν προῖκα, κλ. Scilicet ex stipulatione & lege.

## VARIÆ LECTIONES.

123. Βιότου τε τεὸν) ex. βίοτον τ' σὸν, MS. GC.

132. Ζώει) ex. ζώῃ, MS. GC. & *Br. Schol.*

Δώσῃ.

Δώσῃ· ἐπεὶ μήτηρ γυναικὸς ἀρήσατ' Ἐρινῦς,
Οἴκῳ ἀπερχομένῃ· νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
Ἔσσεται· ὡς δ' αὖτον ἐγὼ τόδε μῦθον ὀνίψω.
Ὑμέτερος δ' εἰ μὴν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
Ἔξιτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατ' οἶκους·
Εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
Ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
Κείρετ'· ἐγὼ δ' ὑμὲς θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
Αἴκε ποτὲ Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ ὑψίπτερα Ζεὺς
Ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πετέσθην.
Τὼ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο,
Πλησίω ἀλλήλοισι πτερύγεσσι πεπαλνομένω πλεύγεσθην·

" Dabit, poſtquam mater odioſas imprecata fuerit Furias,
" A domo diſcedens; reprehenſio verò mihi ex hominibus
" Erit. Adeò hunc ego ſermonem nunquam dicam.
" Veſter verò ſiquidem animus indignatur illis,
" Exite è domo meâ; alias curate dapes,
" Veſtra bona edentes, alternis *conviviis* per *ſingulas* domos.
" Si verò vobis videbitur ſatiùs & meliùs
" Eſſe, viri unius ſubſtantiam impunè perdere,
" Corrodite; ego verò deos invocabo ſempiternos;
" Si unquam Jupiter dabit talionis opera fieri,
" Inulti deinceps intra domum pereatis.

Sic ait Telemachus: huic verò duos aquilas late-videns Jupiter
Ex alto à vertice montis præmiſit volare.
Hi aliquandiù volabant ad flatum venti,
Propinqui invicem, extendentes alas:

## ΣΧΟΛΙΑ.

135. Ἀρήσατ' Ἐρινῦς.] Τοῦτο ἔλεγον ἐπιθλίζειν τῇ λέξει οἱ ὕστεροι, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ἀρήσῃ] Καπύξῃ. ἐπικαλέσῃ.

137. Ἐνίψω.] Τὸ μετὰ σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, σοφιστεύω, λοιδορήσω.

138. Νεμεσίζεται.] Μεμπτὸν ἡγεῖται.

139. Ἔξιτε.] Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους.] Ἐναλλὰξ οὕτως κατὰ ἀλληλοχήν.

143. Κείρετε.] Συντόμως εἰθίστε. Ἐπιβώσομαι.] Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι.

146. Τῷ δ' αἰετώ.] Τὸ τῷ τοσοῦτον ἐστὶ τῷ τοσούτῳ. Αἰετώ.] Αἰετὼς, δίκαιος. Τῷ δ' αἰετώ.] Ἡ μὲν ἐξ ὄρους ἀφιξις, τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαινοῦσι Ὀδυσσέα, καὶ ὡς παιδὸς, σημαίνει. καὶ ἡ μὲν ἀρχῆς ἡρμοσμένη πῖπ-

## NOTÆ IN SCHOLIA.

135. Ἀρήσατ' Ἐρινύς) Τοῦτο ἔλεγον ἐπιθλίζειν τῇ λέξει οἱ ὕστεροι, ὡς παρὰ Φερεκράτει. Ita emendo ultimam vocem, ex malè disjunctis ejuſdem Syllabis, ὡς παρὰ Φερεκράτει, ut olim. Quæ noſtra Lectio confirmatur ex his *Euſtathii*, fol. 1438 lin. 36. Ἔνθα σημειοῦται, καὶ ὅτι τὸ Ἐρινὺς ἀρήσῃ, ἤτοι ἀράσῃ τινα, ἐπιθλίζειν ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ, ἀντὶ δὲ καθαρεύσαι, ὡς Φέροντες καὶ χρῆσιν Φερεκράτους τοιάνδε, Ὕστερον ἀφεῖ ἐπιθλίβῃ τῷ πατρί. *Plato* quoque in *Phædro* utitur. Hinc explicatur illud *Heſychii*; Ἐπιθλίψας] Κατακλάσας. Ἐπιθλίζειν δὲ τὸ καθαρεύειν, σὺν θλῖψει τινὶ ἐπικλήσεως.

137. Ἐνίψω) Voculas, μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, ex utriſque MSS.

144. Αἴκε πότε Ζεὺς δῶσι) *γρ.* αἴκε πόθι Ζεὺς δῶσι, ut Codd. ferè omnes, ad α'. v. 128. Αἴκε Ζεὺς δώῃσι, *Florentin.* in hoc loco; at in illo, ut reliqui, αἴκε πόθι &c.

138. Νεμεσίζεται) Μεμπτὸν ἡγεῖται. MS. *GC.*

139. Ἔξιτε) Ἐξέρχεσθε. Ἀλεγύνετε) Εὐτρεπίζετε, ex eodem MS. Vid. ad α'. v. 374.

140. Ἀμειβόμενοι κατ' οἴκους) Ἐναλλὰξ οὕτως καὶ ἀλληλοχήν. MS. utrumque. Καὶ οἴκους ego addo, ex *Textu*, ut Expoſitionis Ratio pateret.

143. Κείρετε) Συντόμως εἰθίστε, MS. *Aloyſii.* Ἐπιβώσομαι) Ἐπιβοήσομαι, ἐπικαλέσομαι, MS. *GC.*

146. Τῷ δ' αἰετώ) *Scholii* pars prior, ad δίκαιος, ex utroque MS. Pars altera jam olim ex *Euſtathio*, aut viceverſâ.

147. Ὑψόθεν) Hoc ex MS. utroque.

149. Τιταινόμενοι & deinceps, ex utroque MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσῳ ἀγορῷ πολύφημον ἱκέσθην,
Ἔνθ' ὀπιδνηθέντε πιναξάσθην πτερὰ πολλὰ,
Ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλὰς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
Δρυψαμένω δ' ὀὐλοχύτοισι παρειὰς, ἀμφί τε δειρὰς,
Δεξιὼ ἤιξαν ἀφ' τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.
Θάμβησαν δ' ὄρνιθας, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ὡρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἄωρ τελέεσθαι ἔμελλον.
Τοῖσι δ' ἐὺ μετέειπε γέρων ἥρως Ἀλιθέρσης,
Μαστορίδης, ὃ γὰρ οἷος ὁμηλικίῃσι ἐκέκαστο,
Ὀρνίθων γνῶναι, καὶ σημάσιμα μυθήσασθαι,
Ὅς σφιν ἐὺ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω·
Μνηστῆρσιν δὴ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω,
Τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Δὴν ἀπέσσυται φίλων ὧν ἔσω, ἀλλά που ἤδη

Sed cùm jam ad mediam concionem celebrem perveniſſent,
Hic converſi, quatiebant alas denſas,
Aſpexerunt autem omnium capita, portendebantque mortem:
Laniantes verò unguibus maxillas, circumque collum
Ad dextram volârunt, & per ædes & per urbem ipſorum.
Admirati verò ſunt aves, poſtquam viderunt oculis,
Diſpiciebantque in animo, quæ perfici debebant.
His verò interfatus eſt ſenex heros Halitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus æquales vincebat,
In avibus dijudicandis & fatalibus edicendis,
Qui inter eos benè ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite nunc me, Ithacenſes, quodcunque dixero;
" Procis autem potiſſimum ſignificans iſta dico,
" Illis enim ingens periculum imminet; non enim Ulyſſes
" Diù ſeorſum à ſuis amicis aberit, ſed alicubi jam

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Πολύφημον.] Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151. Ἔνθα.] Ἐκεῖ. Ἐπιδινηθέντε.] Ἐπισπαφίσιες. Τιναξάσθην.] Ἐπάξαν. Πολλά.] Πυκνά. Πτερὰ πολλά.] Ἢ διότι πολλὰς ἀπέβαλον καὶ τὰ ὑπηκόους, μυηστῆρας δηλαδὴ καὶ κήρυκας, καὶ τινας τῶν ἔσω οἴκων· ἢ διότι μαχαιρώσει τοὺς μυηστῆρας, οἷς ἐπιφέροντες πτερύσεις.

152. Πάντων κεφαλάς.] Κοινὴν βλάβην δηλοῖ. Ὄσσοντο.] Προεμαντεύοντο.

153. Δρυψαμένω.] Καζασπαράξαντες ἐκπεύσαντες. Δρυψαμένω δ' οὐλοχύτοισιν.] Ἐπειδὴ ὁ μόνος μυηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθακησίων ἦσαν κακὰ καὶ πολλοὶ πὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύπτουσι. καὶ Ἰαμβλιχος οἵδιν ὄρνιθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦσιν, ἐπὶ δηλώσει μείζονος κακοῦ ὑπὲρ φύσιν ἰδού τοι.

154. Δεξιὼ ἤιξαν.] Ἀναβλητικοὶ, οἱ οἴονται. Καὶ πόλιν αὐτῶν.] Ἢ τῶν Ἰθακησίων, ἢ τῶν ἀστῶν· ὡς ἐπανασταφέντων ἔνδοθεν οἴκοι· ὃ καὶ ἐδήλωσε, ὡς καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος ἀπελόντες τοὺς μυηστῆρας, αὖθις εἰς ἀρχὰς ἀπλεύσουσι, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν καταπαυσιν τῶν ἀστῶν λέγῃ, ἀφ' ἡμῶν δὲ βασιλικὴ τότε ζοή.

156. Ὡρμηναν δ' ἀνὰ θυμόν.] Οἱ μὲν κακοὶ πὰς σχέσεις κακὰς καὶ πὰς ἐλπίδας ἔχουσι· τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ θαρρεῖν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴ τῶν ἐλπιζομένων. Ὡρμηναν.] Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπερ.] Καθάπερ.

157. Γέρων ἥρως.] Τοιούτων μὲν ἀνδρῶν, ἡ πολυπειρία. Ἀλιθέρσης.] Νησιώτην καὶ ἁλιευτικὸν σχῆμα ὄνομα, ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι θεραπεύων.

158. Ἐκέκαστο.] Ἔσχεπε.

162. Πιφαυσκόμενος.] Προμηνύων, σαφηνίζων. Εἴρω.] Ἐρῶ, λέξω.

## N O T Æ.

160. Ὅς σφιν.) Olim ὅ σφιν, quòd *Amanuenſium* incuriâ σ' alterum excideret, quod in ſimilium Literarum congreſſu, fieri ſolet. *Homerus* enim σφὶν & σφίσιν & σφὶ ſæpè, nunquam φὶν, φίσιν, aut φὶ dixit; quod Notandum, quoties hæc ſcriptura occurrit, ut ſæpè ſæpiùs olim, in MSS. & *Impreſſis*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

150. Πολύφημον.) Et hoc ex MSS. iiſdem.

151. Ἔνθα.) Ἐκεῖ, MS. GC. Ἐπιδινηθέντε.) Ἐπισπαφίντε, MS. GC. ἐπισπαφίντες, MS. *Aloyſ.* Τιναξάσθην.) Ἐπάξαν, MS. utrumque. Πολλὰ.) Πυκνὰ, MS. GC. Reliqua jam olim ex *Euſtathio*, cujus auctoritate, pro ὃ, lego δηλαδὴ.

153. Δρυψαμένω.) Καζασπαραξάντες, ἐκπεύσαντες, ex utroque MSto; quæ ſequuntur, jam olim Impreſſa, ut plurimùm ex *Euſtathio* ſunt ſumpta; certè ab illo lucem mutuantur.

156. Ὡρμηναν.) Διελογίζοντο, διενοήθησαν. Ἄπερ.) Καθάπερ. Ex utroque MS. *Aloyſii* & GC.

158. Ἐκέκαστο.) Ἔσχεπε, MS. *Aloyſii*.

162. Πιφαυσκόμενος.) Hoc *Scholion*, ex MS. GC.

## VARIÆ LECTIONES.

151. Πτερὰ πολλὰ.) *al.* πτερὰ πυκνὰ, MS. *Gonvillo-Caiens.*

154. Δεξιὼ ἤιξαν.) *al.* δεξιὰ ἤιξαν, MS. CCC.

160. Ὅς σφιν.) *al.* ὅς φιν, vid. in *Textum*.

Ἐγὼ

165 Ἐξηνὺς ἐών, τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύῃ·
Πάντεσσιν πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν ἀκοὴν ἔσται,
Οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὸν
Φραζώμεσθ', ὡς κεν καταπαύσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοί
Παυέσθων· καὶ γὰρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊον ἔσται.
170 Οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
Καὶ γάρ ἑκείνῳ φημὶ τελουτηθῆναι ἅπαντα·
Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Φῆν κακὰ πολλὰ παθὼν, ὀλέσας' ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
175 Ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐείκοστῷ ἐνιαυτῷ,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
Οἴκαδ' ἰὼν, μήπῃ τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω.

" Propè cùm sit, his ipsis eadem & factum clanculùm molitur
" Omnibus; pluribus etiam aliis malè erit,
" Qui habitamus Ithacam claram; sed longè antea
" Consideremus, quomodo finem faciamus; quinetiam ipsi
" Quiescant: etenim ipsis statim hoc utilius est.
" Non enim inexpertus vaticinor, sed benè doctus.
" Etenim illi animo perfecta esse omnia;
" Quemadmodum illi prædixeram, quando ad Ilium conscenderunt
" Argivi, cum ipsis etiam conscendit versutus Ulysses;
" Dixi, postquam mala multa passus esset, amisissétque omnes socios,
" Incognitum ab omnibus, vicesimo demum anno,
" Domum venturum; hæcutique nunc omnia perficiuntur.
Hunc rursus Eurymachus, Polybi filius, contra alloquutus est,
" O senex, agedum nunc vaticinare tuis liberis
" Domum vadens; nè fortè quid mali patiantur in posterum:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

165. Φυτεύῃ.] Καζασκευάζῃ· ἔνθεν οἱ ὕστερον ὑποφύτην, τὸ δολίευσιν.

166. Πολέσιν.] Πολλοῖς. Κακὸν ἔσαι.] Ἔσται ζημία.

167. Οἳ νεμόμεσθα.] Συνάπτει ἑαυτὸν τοῖς κακωθεῖσι μάλιστα διὰ τὸ φιλάλληλοι. Νεμόμεσθα.] Οἰκοῦμεν. Εὐδείελον.] Εὐφεώρειον, ἢ εὔδηλον καὶ φανερὰν, καθὸ νῆσός ἐστι. Πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι συσκιάζονται ἠπείροις εὐδηλότατα ἔχουσι τὰ ὄρεα. ἢ τὴν εὖ κειμένην δύσιν ἢ δειλὴν κειμένην. Δείλη γὰρ, ἡ δύσις, τουτέστιν ἑσπερία.

169. Ἄφαρ.] Συναπλικῶς, εὐθέως· ἀπὸ τοῦ ἅπλα, ἄψω, ἧφα, ἄφαρ· ψιλοῦται ὡς Αἰολικῶς.

170. Ἀπείρητος.] Ἄπειρος, ἀμαθής. Μαντεύομαι.] Μαντικῶς λέγω.

171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ.] Συνιεῖσι ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, πάντα λέγει. Φημί.] Πιστεύω, μαντεύομαι. Τελευτηθῆναι.] Τελειωθῆναι, πληρωθῆναι.

172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμην.] Συναπλέον ἐστὶ, τὸ παλόμενος Ὀδυσσεὺς, δύναται δέ τις καὶ ἐπὶ τοῦ μυθεύομαι τίζειν, τοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδιδοὺς, ἢ ἀφ' ἑτέρας ὑστεροῦς ἀναγινώσκειν, ὅτι Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἵν' ὑποτίθωμαι μὲν τὸ Ἀργεῖοι, ἢ Ὀδυσσεύς. ἡ δὲ ἀπόδοσις, Φῆν κακά.

174. Φῆν κακὰ πολλὰ παθών.] Μίχει δὲ, Τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται, συνόψει πάσης τὴν Ὀδυσσείας. Φῆν.] Ἔφην, εἶπον.

175. Ἄγνωστον.] Μὴ γνωριζόμενον.

## N O T Æ.

178. Ἐπιβάσεμεν) Ionicè, pro ἐπιβήσομαι, ut ἐπίβωτις, pro ἐπιβότης, *Anacreon* v. 1104. & νεμεμίνω, pro νενομίνω, *id.* v. 1259. Ità νεκάμεν pro νεκάμομεν *Theocrito*, βεβωμένω & ἀνίβωσι, *Herodoto*; ut & βοηθόσειλις, pro βοηδόσειλις. Vid. *Eustath.* fol. 288. lin. 13. fol. 1428. lin. 30. & fol. 1856. lin. 11.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

165. Φυτεύῃ) Καζασκευάζῃ· Ità MS. *Aloysii* rectè, καζασκαπάζῃ, MS. GC. non bene. In alterâ *Scholii* parte, pro ὑποκρύπτειν, & δολιχεύειν substituo, ὑποφύπτειν & δολιεύειν, ex *Eustathio*, fol. 1440. lin. 2. Ὅθεν οἱ ὕστερον, λαβόντες ἀρχὴν ὑποφύπτειν φασὶ, τὸ δολιεύειν. Et ità Vett. Codd. Impressi apertè legunt.

167. Νεμόμεσθα) Οἰκοῦμεν. Εὐδείλου &c. ad finem. Omnia ex utroque MSSto, excepto, quòd Δείλη γὰρ—ad finem, in *Aloysii* solo.

170, ad 175. 182. ad 186. Omnia, quæ addita sunt in his *Scholiis*, ad ea, quæ antehàc erant *Impressa*, ex alterutro, vel utroque MSto sunt desumpta; ut 170, ex utroque; 171, ex MSto, *Aloysii*, excepto, quòd ibi μαντεύω, quam Vocem *Lexica* vix agnoscunt. *Ibid.* Τελουτηθῆναι, &c. ex solo MSto, *GC.* ut & 174. in fine, Φῆν &c. 175, Ἄγνωστον, &c. ex utroque; 180, πολλὸν &c. ex MS. *GC.* 182, Φοιτῶσι &c. ad μαντικοὶ, *inclusivè*, ex utroque; & ità de aliis.

## VARIÆ LECTIONES.

170. Μαντεύσομαι) γρ. μαντεύομαι. *Br. Schol.*

Τοῦτον

Ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
Ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο
Φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλετο τηλ'· ὡς ἦ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
Ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνίεις,
Σεῦ οἴκῳ δῶρον πολιδέγμενον, αἴκε πόρησιν·
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε δὴ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴκε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδώς,
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρότερον ἔσται,
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·
Σοὶ δέ, γέρον, θωὴ ὀπιθήσομαι, ἣν κ' ἐνὶ θυμῷ
Τίνων ἀχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτός,

" In his autem ego te longè melior sum
" ad vaticinandum:
" Aves sanè multæ sub radiis solis
" Volitant, neque omnes ad auspicia
" aptæ; porrò Ulysses
" Periit longè: utinam etiam tu periisses cum illo
" Desiisses: non tanta vaticinans blaterares,
" Neque Telemachum iratum sic incitares,
" Tuæ familiæ donum expectans, si
" quod præbeat:
" Sed tibi edico, quod etiam perfectum
" erit,
" Si juvenem virum, veteraque &
" multa doctus,
" Deceptum verbis incitaveris ad irascendum,
" Illi quidem ipsi molestius *atque* erit,
" Efficereque tamen neutiquam poteris illorum gratiâ:
" Tibi verò, ô senex, mulctam infligemus, quam in animo
" Luens, indignè feras; gravisque tibi
" erit dolor.
" Telemacho autem inprimis ego suadebo ipse,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολλόν.] Πολύ.

182. Φοιτῶσι.] Παρεγίνοντο. Ἐναίσιμοι.] Μαντικοί.

183. Ὡς ἦ σὺ καταφθίσθαι.] Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, ἢ συναπτέον ἐπὶ τὸ ἐπάνω. ἢ ἀντὶ τοῦ, εἶπε, ἢ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Καταφθίσθαι.] Καταφθαρῆναι.

185. Ὧδ' ἀνιείς.] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείς. κυνηγετικὴ ἡ λέξις· ὅτε τὸς κύνας τοῦ δίσκου ἀνίεις, ἀφίησι καὶ διηρός. διασωστέον· ἐστὶ γὰρ αὐτὶ τοῦ ἀναπτήσεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν, τῶν ἐφιέντων ἱμάντας τοῖς κυσίν. Ψιλοῖ δ' Ἑλλάνικος παρὰ τὴν αἰτίαν, καὶ διχόμενος τὸ λυπεῖσθαι. εἰ γὰρ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν, ἀνιᾷς. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἄλλως, Ἀνιείης.] Ἀναπτεῖσθαι· ἢ ὃ μεταφορά τοῦ λέξεως εἴληπται ἀπὸ τῶν κυνηγῶν τὰς ἱμάντας ἀφιέντων.

186. Ποτιδέγμενον.] Προσδεχόμενον, Πόρησιν.] Παράσχῃ.

189. Παρφάμενος.] Παραπίσας, παραλογιζόμενος. Ἐποτρύνῃς.] Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν.] Ὀργίζεσθαι.

190. Ἀνιηρότερον.] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδιότερον. ἄφελε γὰρ ἀνιηρότερον. ὅτω δὲ ἀμορφότερον, δικαιότερον, ἀκριβέστερον, λεπτότερον, παιδαιότερον, ἀναγκαιότερον, ἀθλοιότερον, ἐπιτηδειότερον, ἀφνειότερον. ἢ Ἀριστοφάνης, καὶ Σίλδυκον, ἴγραφε φιλοκπαιότατε, παρ' Ὁμήρῳ.

192. Θωὴ ἐπιθήσομαι.] Θωὴ, ἡ ἐπιζημία πολλὴ ξημία· ὅθεν ἀθῷος, ὁ μὴ ζημιωθείς. Ἄλλως, ζημίαν.] Ζημίαν. Ἐπιθήσομεν.] Ἐπιβαλῶμεν.

193. Τίνων.] Ἀποτίνων, ἀποδιδὺς. Ἀχάλλῃς.] Δυχερανῆς.

194. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσομαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

189. Ἐποτρύνῃς) Παροξύνῃς. Χαλεπαίνειν) Ὀργίζεσθαι, ex utroque MSto.

190. Ἀνιηρότερον) Λυπηρότερον &c. Ut sciamus, Hæc *Scholia* nequaquam magno & Veteri illi *Didymo* tribui debere, notandum & hoc ex *Eustathio*, sumi, apud quem apertiùs explicatur, fol. 1441. lin. 40. &c. Post φιλοπαιανέστατε, addo ego, παρ' Ὁμήρῳ, etiam ex *Eustathio*, & ad sensum diluciandum; quoniam ità legit *Aristophanes* Grammaticus, teste *Seleuco*, pro *Homerico* illo, φιλοπαιανέστατε, *Iliad. α'. v.* 122. Plurima hujusce modi mox videbimus, ex *Eustathii* Scriniis compilata, undè & plura emendantur.

192. Θωὴν ἐπιθήσομεν) A voce, Ἄλλως, ad ἐπιβαλῶμεν, ex utroque MSto.

193. Τίνων) Et hoc ex utroque MSto, excepto, quòd MS. GC. ἐπιδιδὺς legat, MS. *Aloysii* ἀποδιδὺς, melius. Quæ inibi sequuntur, ἢ ἀπὸ τοῦ, τίνος, τίνων, quæ Sensui & Metro repugnant, ut indigna rejeci. Ἀχάλλῃς) Δυχερανῆς, ità rectè *Aloysii* MS. Utrumque per ις profert MS. GC. minùs bene.

194. Ὑποθήσομαι) Συμβουλεύσομαι, ex utroque MS.

## VARIÆ LECTIONES.

185. Ἀνιείης) χρ. ἀνιᾷς. Vid. *Brevia Scholia*.

191. Δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε) χρ. δυνήσεαι οἷσ- ἀπ' ἄλλων, MS. CCC. in *Textu*, at in Margine, ut Nos. *Ibid.* Δυνήσεαι) χρ. δυνήσῃ.

Μητέρα

Μητέρα ἰὼ ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἑεδνα
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
Οὐ γὰρ πὲρ παύσασθαι οἰόμεθ' υἷας Ἀχαιῶν
Μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ ὔπνια δείδιμεν ἔμπης,
Οὔτ' ἂρ Τηλέμαχον, μάλα πὲρ πολύμυθον ἐόντα.
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἰὼ σὺ, γεραιὲ,
Μύθεαι ἀκρεκέως, ἀπεχθάνεαι δ' ἔπι μᾶλλον.
Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, ὐδέποτ' ἶσα
Ἔσσεται, ὄφρα κὲν ἧμιν ἀγαλείβηαι Ἀχαιὺς
Οἶον γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, πολιδέγμονες ἤματα πάντα,
Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, ὐδὲ μετ' ἄλλας
Ἐρχόμεθ', ἂς ἔπειχε ὀπυέμεν ἐξὶν ἑκάστῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
Ταῦτα μὲν ἤδη ὑμέας ἔπι λίσσομαι, ὐδ' ἀνερύω·

" Matrem ſuam ad patris *domum* jubeat redire;
" Illi verò nuptias facient, & component dotem
" Inſignem, quam convenit charam filiam ſequi.
" Non enim antea quieturos puto filios Achæorum
" A conjugii ambitu: quoniam neminem timemus, utut *ſit*,
" Ne quidem *ipſum* Telemachum, tametſi multiloquus ſit,
" Neque vaticinium curamus, quod tu, ſenex,
" Loqueris irritum; odio autem eris adhuc magis:
" Bona verò rurſus malè abſumentur, neque unquam paria
" Erunt, dum hæc ità diſtulerit Achæos
" Suis nuptiis; nos verò rurſus, expectantes diebus omnibus,
" Gratiâ ejus virtutis contendimus, neque ad alias
" Ibimus, quas decens ducere eſt unicuique.
Hunc rurſum Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Eurymache, & alii, quotquot proci generoſi,
" Iſta quidem non vos ampliùs precor, neque dico:

## ΣΧΟΛΙΑ.

195. Ἧν.] Τὴν ἑαυτῦ. Ἀνωγέτω.] Κελευέτω.

196. Οἱ δ' γάμον τεύξουσιν.] Εἰπὼν εἰς πατρὸς, μετέβη εἰς τὸ πληθυντικόν· οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ ἑτοιμάζουσιν ἕδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδεσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Οἱ δὲ γάμον τεύξουσι.] Τὸ χῆμα σχετλιόν. ἄτιμον. Ἀρτυνέουσιν.] Ἑτοιμάσουσιν. Ἕεδνα.] Τὰ παρὰ τῶν νυμφίων· μείλια δὲ, παρὰ τῶν πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα.

199. Μνηστύος ἀργαλέης.] Τῆς μίσους νῦν ἀκαπριάσεως. Μνηστύος.] Μνηστείας.

200. Οὔτ' ἂρ Τηλέμαχον.] Θερσίτειον ταῦτα τὰ Ἀντινόου. Πολύμυθον.] Ἀκεστόμυθον· σκώπτει εἰς πονηρίαν· ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς πονηρίαν λόγε ἴσκωψεν· θερσιτικὸν δὲ, ἐπὶ ὕπνῳ δείδιμεν ἔμπης, ὕπ Τηλέμαχον, ὕτε τῶν μαντείαν, ὑκέτ' ἐπίσχεθε, ὕτε ἄλλον τινά· καὶ τὸ

ὁ λόγος ἀπῆτε· καὶ εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος.

201. Ἐμπαζόμεθα.] Ἐπιφερόμεθα, φροντίζομεν.

202. Μυθέαι.] Εἰσηγῇ, λέγεις. Ἀπεχθάνεαι.] Εἰς μῖσος ἄγεις.

203. Κακῶς βεβρώσεται.] Ὁμολογεῖ τῷ βίαιον. Οὐδέ ποτ' ἶσα.] Ἤγουν, ἀεὶ ἐλαττωθήσονται τοῖς ἐξ ἀρχῆς. ὐδέποτ' ἶσα ἔσται.

204. Διαλείβηαι.] Διατελέσει, τὸ χρονοτελεσθῆν, ἀναβάλλεται, καὶ τελιομερεῖν. Ἄλλως, Διατρίβησιν.] Παρίλκει, δαπανᾷ χρονίζουσα.

205. Πολιδέγμονες κ.λ.] Περιμένομεν.

207. Ὀπυίμεν.] Γαμεῖν.

209. Ἀγαυοί.] Νῦν ἀντὶ δὲ εὐχρηστῆς, λαμπροί.

210. Ταῦτα μὲν.] Λείπει ἡ εἰς ἀντὶ δὲ, εἰς τοῦτο.

## NOTÆ.

202. Μύθεαι) Regularitèr eſſet μυθῇαι vel μυθῇ, ut ϐ'. v. 180. à μυθέεαι, quandò etiam *Media* corripi poſſit, ut in ἐπεὶ; at *Euſtathius* μυθέαι legit, ut ad *Var. Lect.* Poteſt etiam μύθεαι legi, à μύθομαι, pro μυθέομαι, undè μυθέσκετο, *Iliad.* σ'. v. 289. Idem dicendum de Πωλέαι, ϑ'. v. 811. quæ παροξυτονεῖ) in MSS. & ab *Euſtathio*, fol 1441. lin. 35. & fol. 1518. lin. 57.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Ἧν) Τὴν ἑαυτῦ. Ἀνωγέτω) Κελευέτω, & hæc ex utroque MSto. Omnia denique alia, quæ in hoc certè ſecundo *Odyſſeæ* libro, vel addita, vel inſerta, vides in his *Scholiis*, ex utroque MS. ſunt deſumpta; quod ubique, in omnibus aliis hujus certè *Libri* locis intelligendum; niſi quid contrà expreſſè dixerim. Idque meâ fide Orbi Literato præſto; nè in infinitum res eadem repetenda nauſeam creet.

202. Μυθέαι) Εἰσηγῇ. *Aloyſii* MS. εἰ ἠμὶ MS. *GC.* εἰσῃ ἴ. ex utriſque εἰσηγῇ, emendo, vel εἰσηαῖ, *Atticum*.

## VARIÆ LECTIONES.

202. Μύθεαι) χρ. μυθέαι, *Euſtath.* fol. 1441. lin. 35. Μυθῇαι, & μυθῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

228. Χεύσει) χρ. Χεύσει & Χεύει, MS. GC.

Ἤδη γὰ τά γ' ἴασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
Οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς δίου οἰχομένοιο,
Ἤν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούω
Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
Ἦ τ' ἂν, τετληότι περ, ἔτι τλαίην ὀιζυρόν·
Εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
Νοσφισάμην δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείξω
Πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἦτοι ὅγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
Καὶ οἱ ἰὼν ὑπ' ὄμμασιν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Μήτις ἔπι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
Ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω

" Jamdiù enim hæc sciunt dii & omnes Achivi.
" Sed agè mihi date navem celerem, & viginti socios,
" Qui mihi hinc atque hinc secent viam *maris*.
" Ibo enim in Spartam & Pylum arenosam,
" Reditum interrogaturus patris diù absentis,
" Si quis mihi dicat mortalium, aut famam audiam
" Ex Jove, quæ potissimum fert gloriam hominibus:
" Siquidem patris vitam & reditum audivero,
" Sanè, quantumvis afflictus, adhuc sustineam annum:
" Si verò mortuum audivero, neque ampliùs superstitem,
" Reversus posteà charam ad patriam terram,
" Sepulchrum illi condam, & parentalia celebrabo
" Eximia, qualia convenit; & viro *alienæ* matrem dabo.
Certè ille sic loquutus consedit; his autem surrexit
Mentor, qui Ulyssis inculpati erat socius,
Et illi, cùm proficisceretur, commisit totam familiam,
Obedirèque seni, & securè omnia custodire:
Qui inter eos benivolus concionatus est & dixit,
" Audite certè me nunc, Ithacenses, quodcunque dixero,
" Nè quisquam ampliùs benignus, mansuetus & mitis sit
" Sceptriger rex, neque in mente pia opera cogitans,
" Sed semper infestus sit, & injusta perpetret.
" Adeò nullus recordatur Ulyssis divini
" Populorum, quibus præfuit; & velut pater mansuetus erat.
" Verum enimverò procos superbos nequaquam invideo

## ΣΧΟΛΙΑ.

212. Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε νῆα.] Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους. ἢ τάχα ὑποῦσαν ἀποτελεσόμενος, αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστήρων τὴν ὡδὸν τὴν πορείαν. πῶς γὰρ ἠδύνατο σκυβωτῶν καθὼς αὐτῶν πολίτας ἐπαθλεύειν ἔχων; Ἑταίρους.] Νῦν ἐρέτας.

213. Διαπρήσσωσι.] Διαπερῶσι. Κέλευθον.] Τὴν ἁλὸς θαλάσσης ὁδόν.

219. Τρυχόμενον.] Καταπονούμενον. Τλαίην.] Καρτερήσω, ὑπομενῶ.

222. Σῆμα.] Τάφον. Χεύω.] Χώσω. Κτέρεα.] Ἐκφορὰν, ὑγῆ. Κτερείζω.] Ἐνταφιάσω.

225. Ἀμύμονος.] Ἀμώμητος.

226. Ἐπίτρεπεν.] Ἐξουσίαν συνεχείριζεν, ἐδίδου.

227. Ἔμπεδα.] Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229. Κέκλυτε νῦν μευ, Ἰθακήσιοι.] Ὁρᾷ τοὺς μνηστῆρας ἀπηνθρακότας, ὑπὸ τοῦ αὐτοὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ τοῦ τὸ κοινόν. ὑδὲ τι δικαιολογεῖται ἔχει ἡ δημηγορία. καθαφορικὴ ἡ. καὶ ἀγαθῇ ἐπιτρόπῳ πρέπουσα.

230. Πρόφρων.] Πρευμενής. Ἀγανός.] Πρᾶος, πραΰς.

231. Αἴσιμα.] Πρόσφορα, πρέποντα.

232. Αἴσυλα ῥέζοι.] Ἄδικα ποιεῖ, οἷονεὶ, αἰσίσυλα, ἢ καθάπερ σεσυλημένα. Ἄλλως, Αἴσυλα.] Ἀσεβῆ ἄδικα.

233. Ὀδυσσῆος θείοιο.] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται ἢ Ὀδυσσέως, οὐχ ὡς θεία μή τοι, ἀλλ' ὡς γυναῖκα εὐσεβῆ ἔχοντος καὶ φρενῶν.

235. Μεγαίρω.] Μισῶ.

## VARIÆ LECTIONES.

228. Ὅς σφιν) γρ. ὅς φιν, ut v. 160.

Ἔρδειν

Ἔρδειν ἔργα βίαια, κακορραφίῃσι νόοιο·
Σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδυσι βιαίως
Οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
Νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες
Ἧδ' ἄνεῳ, ἀταρ ὔτι καθαπλόμβοι ἐπέεσσιν,
Παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τόνδ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
Ἀνδράσι γ' πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
Εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυὺς
Ἐξελάσαι μεγάροιο μνοιοινήσῃ σὺν θυμῷ,
Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ κατέουσα,
Ἐλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,
Εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' ἃ κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ' ἄγε, λαοί, μὴ σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
Τύτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἀλιθέρσης,
Οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοί εἰσιν ἑταῖροι.
Ἀλλ', οἶμαι, ἢ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων

" Committere facinora violenta mens confilii mentis:
" Sua enim objectantes capita conſumunt violenter
" Domum Ulyſſis, quem non ampliùs putant rediturum eſſe.
" Nunc autem reliquo populo ſuccenſeo; ut omnes
" Sedetis muti, neque ullo pacto redarguentes verbis,
" Panciores procos compeſcitis, cùm ſitis plures.
Hunc Eurynorides Liocritus contra alloquebatur,
" Mentor convitiator, ingenio ſtolide, ut loquutus es,
" Nos adhortans deſiſtere? Difficile autem erit
" Cum viris etiam pluribus pugnare de convivio.
" Etiamſi Ulyſſes Ithacenſis ipſe adveniens
" Convivantes per domum ſuam procos eximios
" Expellere è domo cogitaverit in animo,
" Non ſanè illo lætata fuerit uxor, quantumvis va dè cupiens,
" Veniente; ſed ibi ſævam mortem invenerit,
" Si pluribus pugnârit. Tu verò non ex officio loquutus es.
" Sed agè, populi, quidem diſpergamini ad opera unuſquiſque:
" Huic autem diſponat Mentor viam & Halitherſes,
" Qui illi à principio paterni ſunt amici.
" Sed, puto, & diù ſedens, nuncios

## ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἔρδειν.] Πράττειν, ποιεῖν. Κακορραφίῃσι.] Κακοσυμβουλίαις, κακοβουλίαις, κακομηχανίαις.

237 Παρθέμενοι κεφαλάς.] Προτείναντες ὡς ἐπιξένια, ἤγουν ἐπικόπτα. ὥστε κρᾶτα. Παρθέμενοι.] Ἐνέχυρον θέμενοι. αὐτὶ δ', ὡς μὴ ἐπικείμενοι τοὺς ἑαυτῶν κεφαλὰς, ἀλλὰ παραπεθέμενοι αὐτὰς, ὅπερ ἐστὶ, αὐτὶ δ' παραβάλλοντες.

240 Ἧδ' ἄνεῳ.] Καθήσθε ἄφωνοι, ἀναυδοι. Οὔτε καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν.] Αἰσχύνῃ τὰς Ἰθακησίας, εἰ μηδὲ λόγοις ἀπώσονται τὴν βιαίαν μνηστῆρων· τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον. Καθαπτόμενοι.] Νῦν αὐτὶ δ' ἐπιπλήσσοντες.

241. Παύρους.] Ὀλίγους. Κατερύκετε.] Κατίσχετε, κωλύετε. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

242. Λειώκριτος.] Οἷον ἴκκριτος δ' λαῦ. ὁ Ποιητὴς τὴν μὲν Ἀντίνοον, ἁπλούστερον ἐποίησε δημαγωγοῦντα καὶ ἀφελέστερον· τὴν δὲ Εὐρύμαχον, ἐμβριθέστερον δὲ καὶ σεμνότερον. σὺν ταύτῃ δὲ Λειώκριτόν τινα μνηστῆρα βραχύλογον μὲν πλὴν τοῦ, θρασύτερον δὲ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τὸν Ὀδυσσέα ἐξευτελίσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀγγελὸν ταχὺ λύσαι. ὥστε πειθὼ τῷ ἀγγελοῦντι θέμις μὴ ὀκνῆσαι, ἀγαμέσθαι δὲ ἀνδρὸς ὕβριν ἄλυσε.

243. Ἀταρτηρέ.] Ἀτηρὲ, βλαβερὲ, ὀβριστικὲ, χαλεπέ. Φρένας ἠλεὲ.] Ἠλίθιε καὶ ἀνόητε τὰς φρένας, μάταιε.

245. Περὶ δαιτί.] Οἱ γὰρ τὸ δαιτὶ οἴονται ἀνυπόστατον εἶναι τῷ ἀλκῷ, δ' οὐ γραπτέον· λέγει δὲ, ὅτι δύσκολόν τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλείονας ὄντας αὐτοκράτορας δαινυμένους τοὺς μνηστῆρας· ὅπερ ἐπὶ κύριον τοῦ ἀδυνάτου.

248. Μενοινήσῃ.] Προθυμηθῇ.

249. Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ.] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα γεράσηται. Κεχάροιτο.] Χαρείη, ἡδείη. Κατέουσα.] Χρήζουσα.

250. Ἐπίσποι.] Καταλάβοι.

253. Τύτῳ δ' ὀτρυνέει.] Ταῦτα τὸ ἠδὴ εἶπεν. Ὀτρυνέει.] Παρασκευάσῃ.

255. Δηθὰ.] Πολλά.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Παρθέμενοι) Quæ addo ad hujus *Scholii* finem, ex utroque MSS. ſumpta. Vid. *Euſtath.* fol. 1443. lin. 15. & *Heſych.* v. Παρθέμενοι. Item v. Ἐπίξενον.

## VARIÆ LECTIONES.

249. Οὔ κεν) Οὐ κεν. οὐκ ἂν &c.

Πεύσετ' ἐν Ἰθάκῃ, τελέῃ δ' ἐδὲν ὕστερον αὖτις.
Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο κατὰ σφέας δώματ' ἕκαστος·
Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώμαθ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
Χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μοι, ὅς χθιζὸς θεὸς ἦλυθες ἡμέτερον δῶ,
Καί μ' ἐκέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Νόστον πευσόμενον πατρὸς δηρὸν οἰχομένοιο,
Ἔρχεθαι· τὰ δὲ πάντα διαπρήσσουσιν Ἀχαιοὶ,
Μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἠδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, ἠδ' ἀνόημων
Εἰ δή τοι σῷ πατρὸς ἐνέφυκεν μένος ἠΰ,

" Audiet in Ithacâ: perficiet verò iter nunquam hoc.
Sic certè loquutus est & solvit concionem celerem.
Hi quidem dispergebantur ad domum quisque suam:
At Proci ad ædes ibant divini Ulyssis.
Telemachus autem seorsum profectus ad littus maris,
Manus lavans e cano mari, supplicavit Palladi,
" Audi me, qui heri deus advenisti ad domum meam,
" Et me in navi jussisti per obscurum pontum
" Reditum interrogaturum patris diù absentis
" Ire: hæc verò omnia dilapidant Achivi,
" Proci autem potissimùm malè superbientes.
Sic ait precatus: propè autem illum venit Pallas,
Mentori similis facta, tum corpore, tum etiam voce,
Et ipsum compellans verba alata dixit,
" Telemache, neque in posterum ignavus eris, neque stolidus;
" Siquidem tibi tui patris instillata est indoles bona,

## ΣΧΟΛΙΑ.

257. Λῦσεν δ'] Ὡς ἀπὸ δισμῦ τινός. Αἰψηρήν.] Ἀντὶ τῦ αἰψηρῶς. ὡς τὸ, Τότε μοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών· ἀντὶ τῦ εὐρύ. Αἰψηρήν.] Ταχεῖαν.

258. Ἑὰ.] Τὰ ἴδια.

260. Ἀπάνευθεν.] Πόρρω. Θινί.] Τῦ αἰγιαλῦ.

262. Κλῦθί μοι.] Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἁπλῶς φησὶν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ, τίς ἦν θεῶν ὁ φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ Ποιητὴς, εὔχεται Ἀθήνῃ, φησί.

263. Ἠεροειδέα πόντον.] Μέλανα, δύκλω αἴρει, ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπταμένον, ἢ μέγαν, ἢ ἀφ' τὸ μόνον ὠέρα ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν. Ἢ ἐπεὶ τὸ αἴρειν καθορᾶν ἐστι καὶ τῷ ὕδατι· ἢ ὅτι αἴρει ὁμοῖα ἡ θάλασσα τὴν χροιάν.

265. Διατρίβουσιν.] Ἐκλύουσι, δαπανῶσι, χρονίζουσιν, ἐμποδίζουσι, παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀφαιρεῖσθαι μητρὸς γάμον.

266. Ὑπερηνορέοντες.] Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267. Σχεδόθεν.] Πλησίον, ἐγγὺς, ἢ ἐγγύθεν.

270. Τηλέμαχε.] Πρὸς παῖδα οὐ γεγονότα. τὸ δὲ, ὄπιθεν, ἀντιφραστικῶς, ὡς ἐπὶ τῷ ἀκολούθως ἐμφρόνως ἀφαιθεμένῳ. ἢ ὃ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, ἢδὲ ἄφρων, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις, ἐκ τῦ πατρὸς ἀπορᾷς ἔχεις τὸ σύμβολον. Ὄπιθεν.] Ἐξ ὑστέρου. Κακὸς.] Δειλός. Ἔσσεαι.] Ἔσῃ, γενήσῃ.

271. Ἐνέφυκεν.] Ἔοικεν ἠρτῆσθαι τὰ ἀοχικῆς ἀπερματικῆς δὲ εἶναι δυνάμεως. Ἐνέφυκεν.] Ἔνεστι, πέφυκεν. Ἠΰ.] Ἀγαθόν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

260. Ἀπάνευθεν) Πόρρω. Θινὶ) Αἰγιαλῷ. Hæc ex MSto *GC.* Cùm verò θῖνι scribatur in *Scholio*, & in ipso *Eustathii* Textu, nolui hic, in θῖνα vertere, licet ità *Textus* noster legat; cùm θῖνι sit *Lectio* nihilo inferior. Θῖνα tamen *Florentina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, &c. *Stephanusque* legunt: at *Stephanus* certè debuit, θινὶ saltem reponere inter *Var. Lect.* ob *Eustathii* reverentiam.

263. Ἠεροειδέα πόντον) Quæ post βαθὺν, in hoc *Scholio* sequuntur, ex duobus MSS.

265. Διατρίβουσιν) Hoc *Scholion* ex iisdem MSS. quoniam verò etiam *Homero* ἀφαιρεῖσθαι sonet κωλύειν, Addo ego, ἐμποδίζω, ὡς παρ' Ὁμήρῳ, Οὔτε ἀφαιρεῖσθαι μητρὸς γάμον, *Odyss. υ'.* v. 341. Ità *Hesych.* v. Διατρίβουσι) Παρ' Ὁμήρῳ ἢ, ἀφαιρεῖσθαι, ἐμποδίζειν.

266. &c. ad 277. *inclusive* & 279. ad 284. In his omnibus *Scholiis*, quæ addita sunt Nova, vel Veteribus affuta, ea omnia ex duobus MSS. exceptis mox excipiendis; ut v. 273. ubi pro ἄλλα, ἀλλὰ, suppleo & emendo ex *Eustathio* & MS. *GC.* item *Aloysii* MS. si excipias inibi κεδνὴ, malè, pro κεινὴ. v. 279. Παραλείλοιπεν) Ex *Aloysii* MSto καταλείλοιπεν, ex MSto *GC*, ὑστέρησε supplevi, licet ibi male ὑστερήσῃ. v. 281. Ταῦ) Διό. Hoc in *Aloysii* MS. ut v. 280, Ἐλπωρὴ) Ἐλπὶς in MS. *GC.* non item in *Aloysii*. In genere autem dicendum, quod quæ prius, in hoc libro, obtine-

## VARIÆ LECTIONES.

260. Ἀπάνευθεν ἰὼν) *γρ.* ἀπάνευθε κιὼν *H. Steph.* *Ibid.* Θῖνα) *γρ.* θινὶ, MS. *GC.* & *Eustathii* Text.

262. Ὅ) *γρ.* ὃς, *H. Steph.*

Οἷος ἐκεῖνος ἔλιω τελέσαι ἔργον τὲ ἔπος τὲ,
Οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
Εἰ δ' ὃ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνόημων,
Οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος τετελέσται,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Τῷ νῦν μνηστήρων μὴ ἔα βουλήν τε νόον τὲ
Ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
Ὃς δή σφιν ἀεθλὸν ὀΐω ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσσαι.
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς.
Τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώιός εἰμι,
Ὅς τοι νῆα θοὴν τελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
Ἀλλὰ σὺ μὲν δεῦρ' εἰς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,

" Qualis ille erit ad perficiendum opusque dictumque,
" Non sanè continuò vanum iter erit, neque imperfectum:
" Si verò non illius esses filius & Penelopes,
" Non sanè præterea sperarem *te* perfecturum esse, quæ moliris.
" Pauci enim filii similes patri sunt;
" Plerique pejores; pauci verò parentibus meliores.
" Sed quoniam neque in posterum ignavus eris: neque stolidus,
" Neque te penitùs intelligentia Ulyssis reliquit,
" Spes tibi deinceps est *te* perfecturum esse hæc opera.
" Ideò nunc procorum mitte consiliumque mentemque
" Insipientium; quoniam neutiquam prudentes, neque justi *sunt*,
" Neque ullo pacto sciunt mortem, & fatum nigrum,
" Quæ *mors* illis jam imminet, *uno* in die omnes perire.
" Tibi verò iter non amplius differetur, quod tu cupis:
" Talis enim tibi socius ego paternus sum,
" Qui tibi navem celerem parabo, & simul sequar ipse.
" Sed tu quidem domum vadens procis converfare,

## ΣΧΟΛΙΑ.

273. Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη.] Ἁλίη ἢ ἀτέλειος οὐκ ἄνευ ἀσεϊσμοῦ λέγοντες· ἔσεται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς ἀφ' ἧς ἄλλα, ἁλίη, ὡς ἀφ' ἁλὸς ἁλιεῦσι πλοῦς· ἀπ' ὁμοίας δὲ ἁλίη ἔσῃ, τετυ-ῆσι ματαία καὶ κενή, οὐδ' ἀτέλεστος. Εἰ δὲ παιζούσης, ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ ὃ μάτην ὀδύσεις· ἀλλὰ μᾶλλον παιζούσης, ὡς ἡ δημηγορία σοῦ ἔδειξεν· ἔσῃ ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. ὁ δὲ Ποιητὴς τῷ χωρίῳ ἐπιμιμήσκεται καὶ γνωμικὸν στιχάριον, ὃ ᾧ ἀεὶ ἀφῆσεσι παίδων φιλοσοφεῖν καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον.

274. Γόνος.] Γέννα, υἱός.

275. Τελευτήσειν.] Ἐς τέλος ἄξειν.

276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες.] Τὸ αὐτὸν ἔθος διασαμεῖ. Παῦροι.] Ὀλίγοι.

277. Κακίους.] Χείρους, ἰλαττόνες. Ἀρείους.] Κρείττονες, βελτίονες. Παῖδες ἀγαθοί. ] Ὅποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλεὺς, Ἔκτωρ.

279 Μῆτις.] Βουλὴ, γνώμη. Περιλέλοιπεν,] Καταλέλοιπεν, ὑστέρησε.

280. Ἐλπωρή.] Ἐλπίς.

281. Τῷ.] Διό.

282. Ἀφραδέων.] Ἀβούλων, ἀσυνέτων, ἀνοήτων. Νοήμονες.] Συνετοὶ. πρόνοιαν ἔχοντες. Οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι.] Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος ἀσύνετός ἐστι.

283. Οὐδέ τι ἴσασι.] Διασαφεῖ τὸ νοήμονες.

284. Ὅς δή σφιν κεδόν.] Ἀναφώνησις πρὸς μνηστῆρας πάνυ ὀργή. Ἐπ' ἤματι.] Ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. Ὀλέσσαι ] Ἀπολέσαι, ἀποθανεῖν.

286. Ἑταῖρος.] Συνεργὸς, βοηθός.

287. Στελέω.] Ἐκπλεύσῃ ἑτοιμάσω.

288. Ὁμίλει.] Συναναστρέφου.

## NOTÆ.

283. Οὐδέ τι ἴσασιν θνητοῖσι, ἣ κῆρα μέλαιναν, Ὅς καί σφιν κεδόν ἐστι) Nota *Transpositionem*, ὡς refertur ad remotius θνητοῖσι, non ad propius, κῆρα μέλαιναν.

## NOTÆ IN SCHOLIA

bant in *Impressis*, *Scholia*, ex *Eustathio* sunt, ut plurimùm, sumpta; ut cuivis patebit conferenti, præsertim ad v. 146. 151. 190. 237. 263. 270. 271. 277. 289. 300. 315. 346. 350. &c.

284. Ὅς δή σφιν κεδόν) Ἀναφώνησις &c. Πεφαντάφωνησε legerem; nisi & ita esset apud *Eustathium*. Quod sequitur ad hunc versum ex duobus MSS. ut illa ad v. 286, 287. Idem, ut diximus, dicendum de omnibus omninò *Scholiis*, quæ huc adjecta.

Ὅπλισ-

Ὁπλιοτόν τ' ἤια, καὶ ἄγξιν ἄρσον ἁπάντα,
Οἶνον δ' ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
Δέρμασιν δὲ πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
Πολλαὶ δὲ ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί.
Τάων μὲν τοι ἐγὼν ὀπόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
Ὦκα δ' ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔπι δήν
Τηλέμαχος παρέμεμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Βῆ δ' ἴμεν' κατὰ δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
Εὗρε δ' ἔνδα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
Αἶγας ἀπαινύμενος, σίαλους δ' εὖοντας ἐν αὐλῇ.

" Apparaque viatica & vasis accommoda singula,
" Vinum in amphoris, & farinam, medullam hominum,
" Utribus in densis: ego verò per populum socios
" Statim voluntarios colligam: sunt etenim naves
" Multæ in circumfluâ Ithacâ novæ & veteres.
" Harum quidem ego dispiciam, quænam optima sit,
" Statimque armatam deducemus in latum mare.
Sic ait Pallas, filia Jovis; neque jam adhuc diù
Telemachus morabatur postquam deæ audivit vocem.
Festinabat verò ad domum ire, suo tristatus corde;
Invenit etenim procos superbos in ædibus,
Capras excoriantes, porcosque assantes in aulâ.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

289. Ὁπλιοτόν τ' ἤια.] Ἐπίμασον τὰ ἀφόλμ. οἱ παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἤια κυρίως αἱ ἀσπερίων κλαίμαι, καὶ εἰσυλλάβως ἐκ σιωπερισμ. ἦα· ὡς Φερεκράτης. Τὴν γαστέρ' ἦων καχύων στεναγμάτων. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ εἰς ναῦν ἐπισιτισμόν. Ἄρσον ἅπαντα.] Γέμισον, ἐκ δὲ παραγωγῆς ἐθέντο· ἠρώτησε γὰρ τὸ πληρῶν τοῦ πληρωθῆν. Ἄλλως, Ὁπλιοτον.] Παρασκεύασον. Ἤια.] Νῦν τὰ εἰς τὸ ἴσιμ ἀφόδια· σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄχυρα, οἷον ἡμιῶνα τιναξῆ· ἐκ τὰ ἄλευρα, Ἐν δὲ καὶ ἤια Καρύκῳ· ἐκ τὸ Ἐπορευόμην, Ἤια, πολλὰ θεὸς γυναμθ. Ἄρσον.] Ἅρμοσον· ἀντὶ τοῦ ἔμβαλε.

290. Ἀμφιφορεῦσι.] Κεραίοισι ἤτοι ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὁ ἐστιν ἀμφωτοι, οὕτως· ὡς ἀμφιδυλ, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γωνιῶν δέλ. Ἄλλως, Ἀμφιφορεῖσιν.] Ἀμφορεῖσιν· ὁ ἢ ἀμφορεὺς εἴδος κεραμίου ἀμφώτου. Ἀλφίτα, μυελόν.] Ἀλέσματα μυελοπτιὰ, ἡμιτελικά.

291. Δέρμασιν δὲ πυκινοῖσιν.] Ἐν τοῖς στερεοῖς φυλάκοις.

292. Ἐθελοντῆρας.] Ἑκουσίους.

293. Ἀμφιάλῳ.] Ἀμφίκλυστος νῆσος, ἢ περίεχε θάλασσα παντόθεν.

295. Ἐφοπλίσαντες.] Παρασκευάσαντες. Ἐνήσομεν.] Ἐμβαλοῦμεν.

297. Παρέμεμνεν.] Παρέμενεν.

298. Τετιημένος.] Λελυπημένος.

300. Αἶγας ἀπαινύμενος.] Ἐκφερόμενον γὰρ δυσπόνητος ἡ μνηστήρων. Ἀπαινύμενος.] Ἐκδέροντας, ἀπὸ δὲ συμ-

## N O T Æ

289. Ὁπλιοτόν τ' ἤια, καὶ ἄγξιν ἄρσον ἅπαντα.) In *Tertio* loco *Anapæstus*, ut fæpè in *Primo*, *Iliad.* ι'. v. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος. *Odyss.* ε'. v. 181. Ἴκεσιον ἢ σύας, & ι'. 283. Νέα μὲν μοι κατέαξε. Fit etiam in Secundo loco, ut *Odyss.* ο'. v. 83. Αὖτας ἀποπέμψω. Et *Horatius* in *Primo* loco, *Vehemens & liquidus, puroque simillimus Amni*, & in *Quinto* admittit, *Epist.* l. 2. §. 2. v. 67. *Militat in Sylvis Casulus. Nunc adhibe puro Mentem animo.* Ratio est, quod *Anapæstus*, *Dactylus* & *Spondæus* sint Pedes περιοχέως & ἰσοδύναμοι. Quod ab hoc locum spectat, potest etiam *Media* Syllaba & ἤια produci; ut infra, v. 410. Δεῦπε, φίλοι, ἤια φερώμεθα. Et *Iliad.* ν'. v. 103. Θοὰν, παρδαλέων τε, λύκων τ' ἤια πίλνο. Licet eadem alias Syllaba *Brevis* sit, ut *Odyss* μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆας ἐξικόμεθ' ἤια πάντες.

296. Ὡς φάτ' Ἀθηναίη) Ut mali exempli perniciem meliùs attendamus, sciendum, Ab uno fonte

## SCHOLIA.

291. Δέρμασιν δὲ πυκινοῖσιν) Ἐν τοῖς στερεοῖς φυλάκοις. In MSS. Ἐν φυλάκοις. In *Impressis* olim, licet extra ordinem, *viz.* v. 190. Ἐν πυκινοῖσιν) Ἐν στερεοῖς. Ex duobus ægrotantibus, Unum sanum dedi.

292. Vocem ἑκουσίους) Ex *Alexio* addo.

293. Ἀμφιάλῳ) Hoc *Scholion* ex duobus MSS. hoc est ex utroque, quæ mirè concordare solent.

295. 297. 298. Ex utroque simul MSto.

300. Αἶγας ἀπαινύμενος) Totum hoc *Scholion* ex

## Variæ Lectiones.

289. Ὁπλιοτον) *ge.* Ὁπλισον, *Lovanian.* Edit.

295. Ἐφοπλίσαντες) *ge.* ἐφοπλίσαις, *Lovan.* ut prius.

298. Βῆ δ' ἴμεναι) *ge.* βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.*

300. Αὐλῇ) *ge.* αὐγῇ, vid. *Iliad.* ε'. v. 206. *Odyss.* ζ'. v. 305.

Ἀπὶ-

Ἀντίνοος δ' ἰὼν γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
Ἓν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μεγάθυμε, μήπι τοὶ ἄλλο
Ἐν στήθεσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
Ἀλλὰ μάλ' ἐδριάασθαι καὶ πίνεμεν, ὡς τὸ πάρος περ.
Ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
Νῆα καὶ ἐξαίτους ἑρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀντίνοε, πῶς ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μετ' ὑμῖν
Δαίνυσθαί τ' ἀέκοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἔκηλον.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅς τοπάροιθεν ἐκείρεται πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,

Antinous autem ridens obviam veniebat Telemacho,
Illumque manu apprehensum affatus est & nomine compellavit,
" Telemache magnuloque, animo indomite ne tibi aliud
" In præcordiis malum sit curæ vel opus vel verbum,
" Sed egregie comede, & bibe, ut antea:
" Ista enim omninò omnia perficient tibi Achivi,
" Navem, & electos remiges, ut ociùs venias
" Ad Pylum divinam, ad inclyti parentis famam.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Antinoë, neutiquam licet cum vobis superbis
" Convivari invitum, & lætari quietum.
" An non satis est, quòd antea quidem absumpsistis eximia
" Bona mea, proci: ego autem infans eram?
" Nunc verò quando grandior sum, & aliorum orationem audiens
" Percipio, & sanè mihi intùs augescit animus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

βαίνοντος· ἀπὸ τοῦ κάτω ἢ πρὸ ἄνω ἴοντας οἱ τοιοῦτοι. Σιάλους.] Σιτόδους χοίρους. Εὐσίτους.] Ἐντεῦθεν τὸ σιαλήσιον, ἔνθα καὶ σιαλευτής. Ἔστι δὲ τὸ μὲ εὔειν ὀρχαῖον, ὅπου ἐπινοηθέντες ἐν μαδαροῖς ὕδατι ζέοντι. ὀθνεῖον σῦρα, ἐργαστήριον, ἀπὸ οὗ χοῖροι εὐόντες. ἢ κατὰ Παυσανίαν, τὸ ἀπὸ σταχύων καυθέντων εἴδισμα, τὰς ἀνθρακιὰς λέγουσιν. ὅτοι ὁ ἀποκεκαυμένος στάχυς. Ἄλλως, Ἀνιερμένους.] Ἀνατείνοντας ἀπὸ τοῦ κάτω μεροῦς ἐπὶ τὸ ἄνω ἑλκοντας ἢ ἀναθέροντας, κάπηθεν ἀρξαμένους, ἢ ἀφ' ὑψηλοῦ πυρὸς ἱερωμένους. Σιάλους.] Λιπαροὺς καὶ εὐτραφεῖς χοίρους. Εὐόντας.] Πεπεκαίοντας καὶ φλογίζοντας.

301. Ἀντίνοος δ' ἰὼν γελάσας.] Ἱλαρώτερον νῦν πεποίηται τὸν Ἀντίνοον, ἢ καθὰ τῶν ἀγορᾷ. Ἰὼν.] Ἐπ' εὐθείας, ἀπτικῶς.

303. Μήτι τοὶ ἄλλο κὺ σηθέσι.] Ταῦτα θυμῷ ἀποκατ, antè τὸ δ'. vid. ad α'. v. 203.

312. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅς τὸ πάροιθεν) Vid. ad α'. v. 298.

315. Καὶ δή μοι αἰξέται ἔνδοθι θυμὸς) D. Luc. c. 2. v. 52. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ, καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

## NOTÆ.

*Florentinæ* Editionis fluxisse & derivatum esse in omnes sequentes Editiones, Errorem, ὡς ἔφατ' Ἀθηναίης; qui tamen per Versum minimè stare potest, sola *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* una, rectè legunt φατ'. *Ibid.* Οὐδ' ἄρ' ἔπ' ἀλλ') Quare *Ultima* ἔπ', produ-

## NOTÆ IN SCHOLIA.

*Eustathio*, excepto quòd minus accuratè descriptum sit; ut εὔειν τὸ μαδᾶν ὕδατι ζέοντι, Lego ex *Eustathio*, Ἔστι δὲ τὸ μὲ εὔειν ὀρχαῖον, ὅπου ἐπινοηθέντες ἐν μαδαροῖς &c. Ab Ἄλλως ad φλογίζοντας, ex duobus simul MSStis sumpta, excepto, quòd καὶ ante φλογίζοντας MS. GC. habeat, *Alcyssii* MS. non item.

301. Ἰὼν) Et hoc ex MSS.

305. Ὡς τοπάροιθεν πίρ.) Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μίχλα μᾶ ἄρτι ἀσταθουμένῳ, νῦν δ' ἐξαίφνης, ἀπὸ δὲ χολάζειν χαρὶ, πειραμένῳ μισθαλλεῖν.

306. Ταῦτα δὲ τοι.] Λόγον εἰρωνικὸς ἀποτελοῦντες εἰς φήμην· ὅτω δὴ ἀληθῶς ἀπίθη. Τελευτήσουσι.] Τελειώσουσι, πληρώσουσι.

307. Ἴκηαι.] Καταλάβοις.

311. Ἔκηλον.] Ἡσυχον.

312. Πολλὰ δ' ἐσθλά.] Ποσῶς δ' ἂν τις ἐπιζήσειε τὸ κακόν.

313. Ἦα.] Ἀντὶ δ' ἦν.

314. Μέγας εἰμί.] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων.] Διδακτικὴ ἄρα ἡ φρόνησις.

315. Πυνθάνομαι.] Ἀντὶ δ' πυνθανόμην ἀκούω.

## VARIÆ LECTIONES.

305. Ἀλλὰ μάλ' ἐδριάασθαι) *Ms.* ἀλλά μοι ἐδριάασθαι, *H. Steph.*

Πειρήσω

Πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω,
Ἠὲ Πύλονδ' ἐλθών, ἢ αὐτῇ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
Εἶμι μὴν, οὐδ' ἀλίη ὁδὸς ἔσται, ἰὼν ἀγορεύω,
Ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων
320 Γίνομαι, ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χίεν σπάσεν Ἀντινόοιο
Ῥεῖα· μνηστῆρες δ' δόμον κτ' δαῖτα πένοντο.
Οἱ δ' ἐπελώβεον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοωρεόντων,
325 Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·

" Tentabo, ut vobis malum fatum inferam,
" Sive in Pylum profectus, aut hîc in hoc populo.
" Ibo sanè, neque vanum iter erit, quod dico,
" Vel nave conductâ; neque enim navis compos, neque remigum
" Sum; sic utique vobis videtur conducibilius esse.
Dixit, & ex manu manum avulsit Antinoi
Facilè: proci autem per domum convivium apparabant.
Hi vero cavillabantur & convitiabantur verbis,
Atque ita aliquis dicebat juvenum superborum,
" Enimverò Telemachus cædem nobis molitur;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Αἴξεται ἔνδοθι θυμός.] Αὐξανομένου γὰρ τοῦ σώματος συναυξάνεται καὶ τὰ λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαλλιῶνα. Καὶ Ἡσίοδος, Αὐξανομένου γὰρ τοῦ σώματος, συναυξάνεται καὶ αἱ φρένες. πνεῦ ἐπὶ ὀργῆς. ἤγειρ ἔμφρον ἦβη θυμοῦσθαι, καὶ μὴ ἀφ' τέλος ἀόργητον εἶναι. αὐξητέον δὲ τὸ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδαναπάλου, θυμὸν αἴξειν, τὸ σπεῖν ἐπιθυμίαν ζῆν.

316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰήλω.] Ἐπιτίμησιν θυμῷ περιβολὴ ὁ λόγος ἵνα τοῦ Τηλεμάχου. πλάσεται μὲν εἰς Πύλον, ἀ πειράσει δὲ τι πιθανόν.

319. Ἔμπορος.] Ἔμπορον ὁ Ποιητὴς τὴν ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβαίνουσαν λέγει, τὴν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτιν, ὡς ἐμπόρια παρ' αὐτοῖς λεγόμενα δι μισθώσεως, καὶ πραγματευτήν. καὶ μάλιστα δὲ ἀφ' θαλάσσης περῶντος, ἔνθα Ἀττικοὶ τὰς σὺν παῖς τελείοις καπηλίδας, ἐπιβάτας λέγουσιν· ἐπιβάτας δὲ, τοὺς μαχητὰς Ἐπηβολον.] Ἐπιτυχὴς, ἐγκρατής. ἀπὸ τῆς βολῆς, ἐν δὲ βάλλειν. ὅθεν δὲ σκοπὸν τυγχάνειν, ὅθεν καὶ τὸ, Σὺ δ' οὐ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ἀντὶ δὲ ἐπιτυχῶς λάβωσαι. ἐν ἡ βυλὴ δὲ, οἷον βολή τις ἐστίν. ὅθεν ἴφθη, Σῇ δ' ἦλω βυλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια· ὡς εἰ ἔλεγε τοῖς ὅπλοις, ἐν τοῖς σοῖς τόξοις ἐν βέλεσι. λύσις εὐπιθῶν, ἐν τὸ, Ἢ ὃ Φεραὶς ἐπίβαλλεν ἐπιτρεπομένη Διὸς ἔρῳ· ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ πόρρωθεν ἐπιβολὴν ποιουμένων, ὅπερ τυχεῖν τοῦ Φερῶν. ἔστι δὲ τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὁμηρον κέχρηνται.

320. Ὡς νύ τοι ὔμμιν ἐείσατο.] Τοῦτο ὑμῖν ἀφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἴδιον ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον ἀποπλεῖν. οἱονεὶ λέγει· ἀντὶ ναυκλήρου, ἐπιβάτης δὲ ὑμῖν γένομαι, τὰς τε ἱερὰς καθαναλώσουσας ἄπαντα κτήσεις.

321. Καὶ ὰ χειρός.] Ἡ δηλοῖ, μὴ ἐπιβάλλας ἅψηται τοῦ χειρὸς, ἢ ὅτι γλαῦκ ἥψατο ὁ Ἀντίνοος.

323. Ἐπιλώβειον.] Ὑβριζον Λαῖβη ἢ ὡς τοῦ κοινοῦ ὕβρις, οἱονεὶ λαοβὴ, ἢ ὡς τοῦ λαοῦ ἐπιβαίνουσά τινι.

324. Ἴσασι δέ τις εἰπέσκειν.] Μεμίξθαι τὰς μνηστῆρας· ὧν οἱ μὲν δίδασιν, οἱ δὲ ἀμφιβαλώτερον ἀφήκειν.

## N O T Æ.

319. Ἔμπορος) Hæc vox quomodò accipienda, vid. *Salmaſ.* De Uſuris, p. 422. *Ibid.* Ἐπιβόλος) De hâc voce, vid. *Brevia Scholia* & quæ ad ea Nos notamus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

apertius atque latius, uti fit, apud eundem legitur. Quod mihi certè Argumentum eſt, Hæc ab illo deſumi, non illum ex his ſuffurari, ut nonnulli malè ſtatuunt (ſiquidem ità de *Scholiis* quoque in *Odyſſeam* ſtatuant) nam & Auctores ipſos laudat *Euſtathius*, quorum Nomina tantùm hæc *Scholia* memorant. Et quis jam *Aloyſium Alemannum*, vel horum *Scholiorum* Auctorem ſanus ſtatuat, vel ab illo non viſum & perlectum *Euſtathium*; cùm *Aloyſius* vix ampliùs Ducentis abhinc annis hæc *Scholia* deſcripſit? Videndum, quomodò alias tanta ſit inter hæc & illa *Euſtathii*, congruentia, quæ apparebit conferenti, innumeris in locis fuiſſe. Locum de *Sardanapalo* fuſius explicat *Euſtathius*, ibidem.

lego audacter, Σῇ δ' ἦλω &c. Eſt enim Verſus *Homeri*, *Odyſſ.* χ'. v. 230. Ad finem *Scholii*, addas ex *Porphyrio*, ζητήματι εἰς Ὅμηρον, α'. quæque ille ex *Sophocle*, *Platone*, *Xenophonte*, *Hyperide*, *Archippo*, &c. Confer *Euſtath.* fol 1448. lin. 5. qui *Porphyrium* vidit, ex quo hoc *Scholion* ad verbum. Idem *Euſtath.* Edit. *Baſil.* fol. 479. lin. 21. Καὶ νηὸς ἐπιβόλου ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ ἐπιτυχὴς ἤτοι ὃ ἐν φρεσὶν ἐπιβόλου. Vid. *Longin.* περὶ ὕψους, p. 47.

320. Ἐείσατο) Ἐδίδαξεν, *Aloyſii* MS. malè, an ἔδοξεν;

323. Ἐπιλώβειον) Ὑβριζον Λαῖβη &c. Vocem ὑβριζον ex *Aloyſio* addo; pro λαϊβη, ſcribo λαοβη, ex *Euſtathio*, & pro λαιῷ, lego λαοῦ, ex eodem. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαοβη.

## VARIÆ LECTIONES.

320. Ὡς νύ τοι) *κ.* ὡς νύ που, *H. Steph.*

321. Χείρα σπάσεν) *κ.* χεῖρ' ἔσπασεν.

323. Καρτόμεον) *κ.* ἀκαρτόμεον, *H. Steph.*

Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξῃ ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ ἵεται αἰνῶς·
Ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλῃ πίειραν ἄρουραν
Ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερφιαλεόντων,
Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς,
Τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥς περ Ὀδυσσεύς;
Οὕτω κέν κε καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
Κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἶκία δ' αὖτε
Τύτθ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀτρύνοι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
Εὐρύν, ὅθι σφιν ἔκειτο χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἐκείλει,
Εἵματά τ' ἐν λοιποῖσιν, ἅλις τ' ἐρυώδεα ἔλαιον.
Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
Ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς

" Aut quosdam ex Pylo ducet auxiliatores arenosâ,
" Aut ipse etiam ex Spartâ; quandoquidem sane affectat vehementer:
" Aut & in Ephyram vult pinguem terram
" Proficisci; ut inde mortifera venena afferat,
" Injiciatque crateri, & nos omnes perdat.
Alius rursus dicebat juvenum superborum,
" Quis scit, an etiam ipse profectus cavâ in navi
" Longè ab amicis perierit, errans, ut Ulysses?
" Sic & magis augere poterit nobis laborem:
" Bona enim omnia divideremus, domum verò
" Illius matri daremus habendam, atque ei, qui *illam* duxerit.
Sic ajebat: ille vero *in* altè-cameratum Hypogæum descendit patris
Latum, ubi cumulatum aurum & æs jacebat,
Vestisque in cistis, abundéque odoriferum oleum.
Ibi vero dolia vini veteris dulcis
Stabant, purum, divinum potum intus habentia,
Ordine ad murum aptata: si quando Ulysses

## ΣΧΟΛΙΑ.

326. Ἠμαθόεντος.] Ὅτι ἄμμαθος, ἡ ἐν τῇ πιδίῳ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ ἐπὶ θαλάσσαις ἄμμος.

328. Εἰς Ἐφύρην.] Τὴν Θεσπρωτίαν, ἣ Κίχυρος μετωνομάσθη. Πίειραν.] Εὐδαίμονα.

329. Θυμοφθόρα.] Φθαρτικὰ λοιχσμοῦ καὶ ἀναιρετικὰ, κατὰ τὰς Παλαιάς. Ἐνείκῃ.] Ἐμβάλῃ.

333. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

334. Ὀφέλλειεν πόνον.] Αὐξήσῃς, αὐξάνει ἀοριστικῶς, ὡς τύψεις. πῆς δὲ ὁ πόνος, λέγε. Κτήματα γάρ κεν, εἱρωνικῶς· πῆς, τὴν ἐμὴν σπουδήν.

337. Ὀδ' ὑψόροφον.] Ὑψηλόν· ἀπὸ τοῦ ἀνατεθεῖσθαι.

Θάλαμον.] Τὸ ταμιεῖον.

338. Εὐρύν.] Διὰ τοῦ βαθὺν καὶ εὔτονον Ὁ Ὀδυσσέως. Νηπύς.] Σεσωρευμένος. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο.] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκουσα ὅπως ποιητέον τὰς οἰκοδομὰς κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τῷ οἰκοδεσπότῃ.

339. Ἐν λοιποῖσι.] Χηλὰς, λάρναξ, κίστης, σορός. Ἐρυώδεα ἔλαιον.] Ἴσως μὲ τὸ τ' ἐλαίας, εἰκὸς ἦν καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον, οἷον τὸ ἔλεινον, στεμφύχινον.

341. Ἄκρητον.] Ἀμιγῆ.

342. Ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες.] Ἵνα τὸ μέσον ἦ θαλάμου εἰς ἄλλως χρήσιμον.

## NOTÆ.

337. Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὑψόροφον) *Florentina* Editio, *Lovaniana*, *Romana*, *Stephaniana*, *Spondani*, *Oxoniensis*, *Cantabrigiensis*, φὰν legunt; φάντ' *Elzevir:* manifesto Errore, ut & φάτ' *Hervag. Castellion.* Omninò enim ante *Asperum* φάθ' legendum; *Plurale* autem non benè ad ἄνω refertur, qui loqui dicitur v. 331. Cùm tamen ἄλλος sit quasi Nomen *Multitudinis*, & φὰν stare possit ob Quantitatem, committenda est *Var. Lectionibus.* *Ibid.* Καπβήσατο) Ità in omnibus Editionibus in hoc loco legitur; non, ut in aliis καπβήσετο.

338. Εὐρὺν, ὃθι νηπὺς) *Ultima* Ὑ ὃθι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

339. Ἐδθής τ' ἐν χηλοῖσιν) De voce χηλὸς, vid. ad θ'. v. 424. *Ibid.* Ἅλις τ' ἔλαιον) Τὸ ἅλις absolute hic ponitur, vid. *Eustath.* fol. 554. lin. 34. Aliàs ἄλις ἐλαίᾳ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

326. Ἠμαθόεντος) Hoc *Scholion* ex solo *Aloysio.*

328. Pro ἣ Νίχυρον, lego ἣ Κίχυρος, ex *Eustathio.* fol. 1448. lin. 33. quem tamen haud rectè capit *Scholiastes* noster.

## VARIÆ LECTIONES.

326. Ἦ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας) γρ. Ἦ τινας ἄξῃ ἀμύντορας ἐκ Πύλου, *Plutarch. Homeri* Vitâ.

327. Ἦ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν) γρ. Ἦ νυ καὶ ἐκ Σπάρτηθεν. *Plutarch.* ibid.

337. Ὣς φάθ' ) γρ. ὣς φάν. Vid. Not. in *Textum.*

Οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
Κληῖσαι δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
Δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε ἰὰν πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη, θάλαμόνδε καλέσας,
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
Ἡδύν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτερος, ἐν σὺ φυλάσσεις,
Κεῖνον ὀϊομένη τὸ κάμμορον εἴ ποθεν ἔλθοι
Διογενὴς Ὀδυσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον ἐϋῤῥαφέεσσι δοκοῖσιν·
Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.

In patriam reverteretur, etiam dolores multos paſſus.
Obſeratæ verò erant fores accuratè aptatæ,
Duplici-clave: intus erenim mulier cuſtos noctesque dieſque
Erat, quæ omnia aſſervabat mentis multâ-ſolertiâ,
Euryclea, Opis filia Piſenoridæ:
Hanc tunc Telemachus alloquutus eſt, in thalamum vocatam,
" Nutrix, agè mihi vinum in amphoris hauri
" Suave, quod quidem pòſt illud dulcius eſt, quod tu ſervas,
" Illum expectans infelicitſimum; ſi quando venerit
" Generoſus Ulyſſes, mortem & fatum evitans.
" Duodecim verò imple & operculis apta omnia:
" Mihi etiam farinam infunde beneconſutis utribus:
" Viginti autem ſint menſuræ molitæ farinæ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κληῖσαί.] Ἐπικεκλεισμένας. Ἔπεσαν.] Ἐπῆσαν. Σανίδες.] Αἱ θύραι.

345. Δικλίδες.] Διχόθεν κλειόμεναι, δίθυρα.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσιν.] Πολυπειρίαις. Περίφρασις δὲ κεδνή.

349. Ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον.] Ἐκ πίθου ἀπάντλησον εἰς ἀμφιφορεῖς.

350. Λαρώτερος.] Ἡδύτερος· ὁμοίως τῷ, Τηλέμαχ', ὅτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος· χρηστὸν ἢ θᾶσσον ἀποφώλιος· ἢ γὰρ τὸ καλλίστου, ἀπὸ τοῦ μετ' ἐκεῖνον δίπειρον αἰπεῖ τὸ περιπόθητον τῷ πατρὶ φυλάσσῃ.

351. Κεῖνον ὀϊομένη.] Νομίζουσα, ἐλπίζουσα, προσδοκῶσα.

353. Πώμασιν ἄρσον.] Πώμασον.

354. Χεῦσον.] Ἔμβαλε. Εὐῤῥαφέεσσιν.] Εὐαρμόστοις. Δοκοῖσι.] Καμάραις, παρὰ τὸ χωρεῖν· ὑλακίοις. Φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασιν, ἀντὶ σάκκων, εἰς ἀλφίτων φυλακήν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν ἀλλοφορῇ, σηπόμενον τὸ πυκνότητι.

355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα.] Τὸ μέτρον ἐπί τε ξηρῶν, ἐπί τε ὑγρῶν λέγεται. ὡς τὸ τοῖς περὶ Κύκλωπος. Scholiaſtes, qui & hic *Euſtathium* in compendium redigit, undè περὶ poſui ante Κύκλωπος. Alludit ad *Odyſſ. ι'.* v. 209. ubi de *Cyclope*, Ἐν δέπας ἠμελόγαιον

## NOTÆ.

344. Ἔπεσαν) Pro ἐπὶ ἔσαν, non à πίπτω.

346. Ἔσκεν, ἣ πάντ' ἐφύλασσε) In *Scanſione* legendum, Ἔσκ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε. Nam ab ἔσκε, *erat*, non ab ἔχε, *habuit*; quare ut Diſtinctio ſatis notetur, manet ἰδιογραφία, nec tamen, ut diximus, in *Scanſione* notanda: verùm conſideranda, quaſi *Ultima* Syllaba reverà elideretur, & *Tenuis* in *Aſperam* mutaretur. Male itaque *Oxon.* ἔσκ', ἦ, *Tenui* ante *Aſperam*. Dicendum aliùs, quod ſtet *Amphimacer* in *Primo* loco, pro *Dactylo*, aut *Spondæo*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ἅπαντα, &c. item, σ'. v. 246. Πλεόνεσσι καὶ μυηστῆρες &c.

350. Λαρώτερος) Pro λαρέστερος, ut ὀϊζυρώτερος & κακοξεινώτερος. Vid. ad *Iliad. ρ'.* v. 446.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

344. Ἔπεσαν) Ἐπῆσαν. Hoc addo, nequis ἔπισαν, pro ἔπεσαν, capiat.

346. Νόῳ πολυϊδρείῃσι) Πολυπειρίαις, ex *Aloyſio* ſolo. Τῇ κεδνῇ ſcribo ego, pro δὲ κεδνῶς, quæ vox eſt πηχικὴ, & ipſe *Euſtathius*, qui horum *Scholiorum* Auctori, ſive Auctoribus, Auctor erat præcipuus, ità fol. 1448. lin. 53. Ὁ δὲ περιφραστικὴ ἑρμηνεία ἐστὶ δὲ κεδνὴ, καὶ κεδνὰ εἰδυῖα, καὶ πυκιμηδής· ἦν δὲ ἡ ταμίη Εὐρύκλεια. Locum reſpicit, *Odyſſ. α'.* v. 438. ubi πυκιμηδὴς, de *Euryclea*.

## VARIÆ LECTIONES.

346. Ἔσκεν, ἣ) γρ. ἔχ', ἣ. Malè *Oxon.* ἔσκ', ἦ. Vid. Not. in *Textum*.

350. Λαρώτερος) χρ. λαρώτατος, *Euſtath.* in Textu & ad *Iliad.* fol. 1154. lin. 12. Vid. *Brevia Scholia*.

354. Χεῦσον) χρ. χεῦον, *Florent. Roman. H. Steph.* MS. *GC.* in *Scholiis*, at χεῦσον, *Seberus*, ex Vet. Exempl. & *Iſaac. Caſaubon.*

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω.
Ἐσπέριον γὰρ ἐγὼν αἰσήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
Μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
Εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
Νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δ' ἡ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα
Ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
Μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
Διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φρασσονται ὀπίσσω,
Ὡς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
Ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θάρσει, μαῖ'· ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή·
Ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ ταύτην μυθήσασθαι
Πρὸ γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,

" Ipſa quoque ſola ſcias: hæc autem maturata ſint omnia;
" Sub noctem enim accipiam, quando certè jam
" Mater ad cœnaculum conſcenderit, & lecti curam habuerit.
" Vado enim ad Spartam & Pylum arenoſam,
" Reditum interrogaturus patris chari, ſicubi audiero.
Sic dixit, ejulavit verò chara nutrix Euryclea,
Et quidem lugens, verba alata dixit,
" Cur verò tibi, chare fili, in mente hæc ſententia
" Eſt? Quonam vis ire multam per terram,
" Solus, cùm ſis dilectus? Is verò periit longè à patriâ terrâ
" Generoſus Ulyſſes, ignoto in populo:
" Et hi tibi ſtatim profecto mala machinabuntur poſthac
" Ut dolo pereas, atque hæc ipſi omnia dividant.
" Sed mane hic, apud tuos ſedens; neutiquam te oportet
" Per pontum indomitum mala pati, neque errare.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra loquutus eſt,
" Confide, nutrix: quia non abſque deo hoc conſilium eſt:
" Sed jura, non matri charæ te hæc dicturam,
" Priuſquam undecimáque duodecimáque *dies* aderit,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπὶ πυχῶν λίγεται, ὡς οἱ τοῖς περὶ Κύκλωπα. Μαλησθάτω.] Τῆς ὑπὸ μύλης κατεμμένης. Ἀκτῆς.] Δωρικῶς, ἢ ἐξ κλάσματος, παρὰ τὸ κλᾶν· ἢ ἀκτῆς, ὅτι σωματικῆς, τροφῆς.

357. Αἰσήσομαι.] Λήψομαι.

361. Κώκυσεν.] Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον.] Φίλε υἱέ· πυνθανομένη καὶ γνῶναι προσδοκῶσα τὸ νόημα ἢ τροφός.

364. Ἔπλετο.] Ἐγένετο. Ἰέναι.] Πορεύεσθαι.

365. Ἀγαπητός.] Περισπάδας.

366. Ἀλλογνώτῳ.] Ἄλλοις, καὶ οὐχ ἡμῖν, γνωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτῷ, ἢ καθὼ γίνεται οἰκείῳ. Ὧ δὲ ἂν ἀλλογνώτῳ, καθὸ τὸ ἄγνωστον πάσχοντι.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι.] Περισπαφώνησις· τῆτο δὲ γίγνεται. Ἰόντι.] Πορευθέντι.

369. Ἀλλὰ μέν' αὖθ'.] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς Ἀντίνοον εἰλέχθη, δυσμενῶς μέν τοι.

370. Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον.] Ἀκαταπόνητον, ἢ ἄκαρπον. Ἀλαλήσθαι.] Πλανᾶσθαι.

374. Γένηται.] Ἔλθῃ ἡμέρα.

## N O T Æ.

367. Φράσσονται) Ità cum gemino σ'. ſcribo, *Metri* cauſâ: *Florentin. Lovanian. Hervagian. Roman. Elzevirian.* Φράσσουσι), malè. *H. Stephan.* Φράζονται, ità *Spondan.* ità *Oxon.* & *Caſtellion.*

369. Ἀλλὰ μέν') Pro μέν, omninò ſcribendum, ut *Florentin. H. Stephan. Caſtellion.* & *Oxon.* τὸ μὲν *Elzevirianum* nihili eſt.

## N O T Æ IN S C H O L I A.

σας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. Hæc *Euſtathius* apertius & plenius; *Scholiaſtes* noſter, ſive potius *Euſtathii* compilator, ſuo more, contractiùs.

361. Κώκυσεν) Hoc ex *Aloyſio*; ut & *Scholion*, v. 364. ubi tamen Ἰέναι &c. ex *GC.* ſolo.

365. Ἀγαπητὸς) Περισπάδας, ex *Aloyſio* ſolo.

367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι) Περισπαφώνησις. Ità pro Ἀναφώνησις, vid. ad v. 284. *Ibid.* Ἰόντι) Πορευθέντι, MS. *Aloyſii.*

370. Πόντον &c. ex *Aloyſii* MSto.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

367. Φράσσονται)) χρ. φράζονται), *H. Steph.* 369. Μέν') Malè, μὲν, in nonnullis. *Ibid.* Σοῖσι) χρ. τοῖσι, *Steph.*

Ἢ αὐτὼ ποθέσαι, ᾗ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα καὶ ὡραῖα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ὅρκον μέγαν ὤμοσεν ἀπώμνυ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Αὐτίκ' ἔπειθ' οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσεν,
Ἐν δέ οἱ ἄλφι χέυεν εὐρραφέεσι δοκοῖσιν.
Τηλέμαχος δ' ἐς δῶμα' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα καὶ πόλιν ἄγετο πάντη,
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παεσταμένη φάτο μῦθον·
Ἐσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.
Ἦδ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα Φαίδιμον υἱὸν
Ἵππευε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἵρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
Ὅπλ' ἐπίθη, τά τε νῆες ἐύστελμοι φορέουσιν.

" Aut ipſa deſideret, & me ſolviſſe reſciverit;
" Videlicet nè flens pulchrum corpus lædat.
Sic loquutus eſt; anus verò deorum magnum juramentum juravit.
Cæterum poſtquam juravit, pertecitque jusjurandum,
Statim poſtea illi vinum in amphoris hauſit:
Farinam etiam illi infudit benè-conſutis in utribus.
Telemachus verò domum ingreſſus cum procis verſabatur.
Tum rurſus alia cogitavit dea cæſia Minerva,
Telemacho enim aſſimulata urbe obibat,
Et ſingulis viris aſtans dicebat ſermonem:
Sub noctem verò ad navem celerem congregari juſſit.
Ipſa rurſus Phronii Noëmona clarum filium
Rogabat navem celerem; ille verò ipſi lubens promiſit.
Occiditque ſol, obumbrabantúrque omnes viæ.
Et tunc navem celerem in mare protraxit, omniaque in ipſa
Arma poſuit, quæ naves benè tabulatæ ferunt.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ἢ αὐτὼ ποθέσαι.] Ἔδει, σχὶν αὐτὴ ποθέσῃ· ὁ δ' ὡσαυτῶς ἐχρήσατο, ἀφ' τοῦ δ' σχὶν ἐπιῤῥήματος δύναμιν. Ποθέσαι.] Ζητῆσαι. Ἀφορμηθέντος.] Ἐξελθόντος.

376. Ἰάπτῃ.] Διαφθείρῃ, παρὰ τὸ ἴον· ὄθεν, καὶ τὸ, Ἄϊδι προΐαψεν.

377. Ἀπώμνυ.] Ἀποφαντικῶς, ἀλλ' ἑαυτὸν τὸ ἐπώμνυ.

378. Ὀμόσσεν π.] Ὀμόσσαι μέν, τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, καὶ τοὺς Ἐλευσινίους θεούς. Τελεύτησέ π τὸν ὅρκον.] Τὸ ἀποδοῦναι τὸν εὔορκον λόγον, οἷον ποιῆσαι τόδε, ἢ τὸ ποιῆσαι.

383. Τηλεμάχῳ δ'.] Αἰτίαται, ὡς ἕκαστος τῶν Ἰθακησίων τῷ δὲ νέῳ δημηγορίαν εἰς νῆα φέρων, καὶ τὸν δὲ βασιλέως ἀνειδωλοποιούμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσάμενον, ἐκ κελεύων δίκαια ἀκοῦσον εἰπεῖν, ἐκ αἰτήσαντας, ἀμοῦναι μὲ ἐκ θαρρῆσαι, ἀφ' τὸ κινδυνῶδες δ' ἔργου, νῆα ἢ δοῦναι λογιζόντας, καὶ αὐτῶν πῆμα εἰς ἐρέτας ἐσόμενον δεινόν. Εἰκυῖα.] Ὁμοία.

386. Φρονίοιο Νοήμονα.] Ἀσεμνοποιεῖ. πάντως γὰρ ἀκοῦσον νῆα ἐπέσχεθε, ὁ μὴ καὶ τὰς μνηστῆρας ἀφραδεῖς καὶ ἀνοήμονας ἐπὶ τοῖς μέλλουσι.

387. Πρόφρων.] Ἑτοίμως. Ὑπέδεκτο.] Ὑπέσχετο.

388. Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.] Ἡ γὰρ νὺξ, σκιὰ γῆς. Σκιόωντο.] Ἐσκιοποιοῦντο. Ἀγυιαί.] Τὰ ἀμφόδια, αἱ ὁδοί. Σπιόχους Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε.] Καθεῖλκυσεν.

390. Ὅπλ' ἐπίθη.] Τὰ σκεύη τῆς νηός. Εὐστελμοι.] Εὐσκευίδωτοι. Λέγει δ' ἐπιτηδείως τὰς ναῦς, σέλμασι γὰρ καὶ τοῖς ἔνεσι σκευοδωμεῖται.

## N O T Æ.

377. Ὡς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ὅρκον μέγαν ὤμοσεν ἀπώμνυ) Ità pro Veteri γρηὺς, μετουσιάζεται, διουλαβῶς lego γρηΰς, vel γρηὺς, utroq; enim modò ſcribitur. Διάλυσις enim.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

275. Quæ addita ad finem, à ποθέσαι, ad ἐξελθόντος, ex eodem *Aloyſio*.

383. Εἰκυῖα) Ὁμοία, *Aloyſius*.

386. Φρονίοιο Νοήμονος) Ὠνομαζοπιποίηκεν, *Aloyſ.* ut *Impreſſi*. Ὠνομαζοπιποίηται, MS. GC.

388. Quæ poſt σκιὰ γῆς ſequuntur, ex MSS. ut & illud *Vetus* Scholion, Σπιόχους Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν.

389. Εἵρυσε) Καθεῖλκυσεν, ex duobus MSS.

390. Ab εὐστελμοι — ad σανιδώμασι, *incluſivè*, ex utroque MSto.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

377. Γρηΰς) γρ. γρηὺς, & γρηῦς. Vid. Not. in *Textum*.

388. Δύσετο) γρ. δύσετο. Vid. ad α'. v. 330. & ad η'. v. 289. Δύσετό τ') γρ. δύσετο δ'.

Στῆσε δ'

Στῆσε δ' ἐπ' ἐχαλκῆς λιμένος· θοὶ δ' ἑταῖροι
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δόμον' Ὀδυσῆος θείοιο.
Ἔνθα μιν ἡδείῃσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχυεν,
Πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
Οἱ δ' εὖδεν ἄρνυντο κατ' ἄστυ· οὐδ' ἄρ' ἔτι δηὖ
Εἵατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων θυαμεταύντων,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν,
Τηλέμαχ', ἤδη μοί τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
Εἵατ' ἐπηρέτμοι, τιὼ σιὼ προϊδέσθαι ὁρμήν,
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ κατειρύωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὅδ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο,
Δεῦτε, φίλοι, ἤια φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

Statuit verò in extremitate portûs; circùm autem eximii socii
Frequentes congregabantur: dea verò concitabat singulos.
Tunc alia cogitavit dea cæsia Minerva,
Festinavit ire ad domum Ulyssis divini.
Hic procis dulcem somnum infudit:
Disturbavit autem bibentes, è manibus verò excussit pocula.
Hi itaque dormitum festinabant in urbem, neque amplius
Sedebant, postquam ipsis somnus palpebris incidit.
Cæterùm Telemachum alloquuta est cæsia Minerva,
Evocatum ex ædibus benè-habitatis,
Mentori similis facta, tum corpore tum voce,
" Telemache, jam dudum tibi parati socii
" Assident remigio, tuum expectantes nutum:
" Sed eamus, nè diutiùs differamus iter.
Sic certè locuta præcessit Pallas Minerva
Subitò: ille continuò ad vestigia sequutus est deæ.
Cæterùm postquam ad navem pervenerunt atque mare,
Invenerunt postea ad littus comatos socios.
Hos verò interfatus est divus Telemachus,
" Venite, amici, viatica repetamus; omnia enim jam

## ΣΧΟΛΙΑ.

391. Ἐπ' ἐχαπῆς.] Ἐπὶ τὸ ἄκρον δ' λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Ἐχατῆς.] Τοῦ πλωτοῦ μέρους. Ἑταῖροι.] Οἱ σύμπλοοι, ἢ σωιραῦ).

395. Ὕπνον ἔχυεν.] Τὸ ὑγρὸν δ' ὕπνου δηλοῖ.

396. Πλάζε δὲ πίνοντας.] Παρεπῶνται δ' ἐγκαρσίαι. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορητῶν ἐποίησεν. Χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.] Ἀδωματισῶν, ἀφ' ὧν ὕπνον.

398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.] Βάρος ὕπνου δηλοῖ, πρὸς τὸ βλέφαρα πλείοντες.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη.] Ἔξω καλέσασα.

391. Ἐχαλκῆς.] Hæc ad συνναυ), ex utroque MSto, excepto, quòd *Aloysf.* ναῦται, GC. συνναῦται.

396. Πλανᾶσθαι δὲ παραφορητῶν ἐποίησεν, ex MS. GC. solo.

400. Ἐκπροκαλεσσαμένη) Ἔξω καλέσασα. Hoc ex utroque; mirè enim in multis concordant.

402. Εὐκνήμιδες) Hoc *Scholion* ex utroque MSto, excepto, quòd vox προϊσκωπτοι desit in *Aloysio.*

403. Ἐπήρετμοι) Pro ἐπείσειεν, vel πείσειεν, lego ἐρέσσειεν. Περσδίγμενοι) Περσδιχόμενοι, ex utroque MSto, ut etiam *Scholia*, 404. 407. 411. 415. 419.

409. Ἴς) Βίη, MS. *Aloysii.*

410. Δεῦτε, φίλοι) In fine hujus *Scholii*, addo, ex *Aloysii* MSto. Ἤια) Ἐφόδια.

402. Εὐκνήμιδες.] Κατὰ μεταίλημιν, προϊσκωπτοι, οὗ ὡπλισμένοι τὰ πρὸς τὸ πλεῖν.

403. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι, ἤτοι μετ' ἐρέσσειν. Περσδίγμενοι.] Περσδιχόμενοι.

404. Διατελέσωμεν.] Ἐκλύσωμεν, παρέλκωμεν.

406. Μετ' ἴχνια βαίνε θεοῖο.] Εὐσεβεῖ σχήματι.

407. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.

409. Ἴς] Βίη.

410. Δεῦτε, φίλοι.] Δημαγωγικῶς, εὐκαίρως κελεύει. Ἤια] Ἐφόδια.

## VARIÆ LECTIONES.

391. Ἐχαλκῆς) γρ. ἐχαλκῇ, τοῦ πλωτοῦ μέρει, MS. GC. Idem MS. *Scholia Aloysii Alem.*

403. Περσδίγμενοι) γρ. προϊδίγμενοι, MSS. GC. & *Aloysii.* Vid. Not. in *Scholia.*

Ἀθρόοι.

Ἀθρῷ· σὺν μεγάλῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ ὅττι πέπυσται,
Οὐδ' ἄλλαι δμῳαί, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, ἐϋσταθέι νηῒ
Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
Νηῒ δὲ σὺν πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
Ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἀνὰ βάντες, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον ἧρε γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀκρην, ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὁπλων ἅπτεσθ'· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν,
Ἰστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ πρυτόνοισιν ἔδησαν,

" Maturata ſunt in ædibus: mater verò neutiquam ſcit,
" Neque aliæ ancillæ; unica ſola rem audivit.
Sic certè loquutus præceſſit, hi ſimul ſequebantur.
Ipſi verò ſimul omnia portantes benè tabulatam in navem
Depoſuerunt, quomodo præceperat Ulyſſis charus filius:
Telemachus verò navem conſcendit. præivitque Minerva,
Et in Navis puppe conſedit, propéque eam
Sedebat Telemachus: ipſi verò retinacula ſolvebant,
Etiam ipſi aſcendentes per tranſtra ſederunt.
His verò ſecundum ventum miſit cæſia Minerva,
Vividum Zephyrum, reſonantem per obſcurum pontum.
Telemachus interim ſocios hortatus juſſit
Rudentes tractare; hi verò adhortantem audiverunt,
Malum itaque abiegnum cavam intra baſem, *vel* modium,
Conſtituerunt elevantes, rudentibúſque colligârunt,

## ΣΧΟΛΙΑ.

411. Πέπυσται.] Ἤκουσεν.

412. Μία σὺν οἴη.] Λεληθότως, ἀπέῤῥητον αὐτοῖς ποιοῦσθαι τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξεπίστωνται ποῖ.

415. Κάτθεσαν.] Καπέθηκαν.

416. Νηὸς βαῖνε.] Ἐπὶ νηός.

417. Νηῒ δὲ σὺν πρύμνῃ.] Ἀντὶ τοῦ νεὼς πρύμνῃ· ὡς ἐν Ἰλιάδι, Νηῒ δὲ σὺν πρύμνῃ ἔναρε βροτόεντα Δόλωνα.

418. Πρυμνήσια.] Τὰ πείσματα.

419. Κληῖσι.] Ταῖς ναυπηγαῖς καθέδραις. Κάθιζον.] Ἐκαθέζοντο.

420. Ἴκμενον.] Ὑγρὸν, παρὰ τὴν ἰκμάδα· ἢ τὸ φορᾶν, καὶ εἰς τὸ ἰκέσθαι ἐπιτήδειον, οἱονεὶ ἱκόμενον· ἴκμενον, διὰ γοργόν· καὶ ἄλλαχοῦ, Ἀνέμων μῶλον ὑγρὸν κέντων. ἢ τὸ ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα. Ἧρε γλαυκῶπις Ἀθήνη.] Ἡ καλὴ τοὺς ναύτας ἐμπειρία ἢ φρόνησις, ἣ λεηλατήσαντες ἔπλευσαν.

421. Ἀκρην ζέφυρον.] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα ὡσὸς τὴν χρείαν, ἄπλοον, ἤγουν ἐλαφρὸν· ἢ τὸ μὴ κεκραμένον. καὶ ἀκεραίως ζέφυρον· τινὲς εὐκρανῆ. Ἄκρως, Ἀκρανῆ.] Ἄκρως πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. Κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.] Ἤτοι ἠχοῦντα καὶ τὴν θάλασσαν τὸν ἄνεμον· ἢ καὶ τὸ κελάδοντα πόντον, πνέοντα. Κελάδοντα.] Ἐπιθετικὸν δὲ πόντου, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τοῦ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν.

424. Ἰστὸν τ' εἰλάπινον.] Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα. Μεσόδμης.] Τῆς ληνὸς λέγει, εἰς ἣν ἐμβαίνεται ὁ ἰσός. Ἔστι δὲ μέση δὲ πλοίου, κοιλότοπον. Ἔντοσθε μεσόδμης.] Μεσόδμη, ἡ ὁπὴ, δι' ἧς ὁ ἰσὸς εἰσέρχεται, παρὰ τὸ εἰς μέσον τῆς νηὸς διόδμωσθαι.

425. Ἀείραντες.] Ἐπάραντες. Πρυτόνοισι.] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἰσὸς ἀποδισμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι· οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωσι. Ἀπὸ δὲ καρχησίων εἰς πρῷραν καὶ πρύμναν ἀλατεύοντας.

## NOTÆ.

417. Νηῒ δὲ σὺν πρύμνῃ) Appoſitio, ut *Virgil.* Æn. l. 1. v. 690. *Laticem Lyæum.*

424. Μεσόδμης) Illa Cavitas, in quam Mali baſis inſeritur; *Modium* vocat *Iſidorus. Iſaac. Caſaubon.* manu ſuâ notavit ad locum. Aliàs dicitur *Ἰσπίδη*, μό. v. 51.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

420. Ἴκμενον) Nihil omnino hujus *Scholii* habet *Aloyſii* MS. excepto, Τὸν ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα. MS. GC. addit, ἢ διὰγοργον καὶ ἀπαλόν. Vocem priorem Codd. *Impreſſi* agnoſcunt.

421. Ἄκρως, Ἀκρανῆ) Ἄκρως πνέοντα &c. uſque ad πόντου, πνέοντα, ex utriſque ſimul MSS. excepto, quòd inibi πόντου πλέοντα, malè; quare emendamus.

424. Ἰστὸν τ' εἰλάπινον) Hoc *Scholion*, ad κοιλότοπον, *incluſivè*, ex duobus paritèr MSS. In fine *Impreſſorum* διόδμωσθαι, emendo in διόδμησθαι, ex *Euſtath.*

425. Ἀείραντες) Ἐπάραντες, ex MSS. Προτόνοισι) Τοῖς διὰ δὲ Καρχησίοις εἰς πρῷραν ἢ πρύμναν ἀλατεύοντας καλοῖς, eadem MSS. Verùm *Impreſſis* eadem Mens; nihil itaque muto.

## VARIÆ LECTIONES.

421. Ἀκρανῆ) γρ. εὐκρανῆ. *Brevia Scholia.*

Ἕλκον

Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐῤῥέπτοισι βοεύσιν.
Ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἦϊε δ' ἔθειρε κατ' κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον·
Δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,
Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
Λείβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
Παννυχίη μὲν ῥ' ἧγε καὶ ἠῶθεν πείρε κέλευθον.

Traxeruntque vela alba benè tortis loris,
Inflavit verò ventus in medium velum: circàque fluctus
Carinam purpureus insonabat, navis eunte.
Illa currebat per fluctus sulcans iter.
Cùm ligarent igitur rudentes celeremper navem nigram,
Constituerunt crateras plenas vini;
Libabantque diis immortalibus sempiternis;
Ex omnibus autem potissimùm Jovis glaucis-oculis filiæ.
Per totam noctem quidem illa & diem trajiciebat iter.

## ΣΧΟΛΙΑ.

426. Εὐῤῥέπτοισι.] Εὐμαλάκτοις, εὐκλώστοις, καλῶς εἰργασμένοις. Βοεῦσι.] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ ἀφελῆ τὰς παύρας δρακικὰς, φακῶν ἁρμασι, ἢ ἄλοις τισὶ τοιούτοις, τῷ τὸ χοινίκιον χρείαν ἀποπληροῦσι. Βοείας καὶ βοείῃ, λέγει τὰς ἐκ βοείων ἱμάντας καλάμους. Ἄλλως, Βοεῦσι.] Τοῖς ἱμᾶσιν· ὕστερον δὲ οἱ κάλοι ἐπενοήθησαν.

427. Ἔπρησεν δ'.] Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλπωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστὴρ.

428. Σπείρῃ.] Τῇ τρόπιδι, ἀφ' οὗ τὸ πείρειν εἶναι. Πορφύρεον.] Μέλαν. Νηὸς ἰούσης.] Πορευομένης. Ἴαχεν.] Ἤχησεν, ὁτοποιΐα.

429. Διαπρήσσουσα.] Διαπερῶσα.

430. Δησάμενοι.] Δήσαντες.

431. Ἐπιστεφέας.] Πλήρεις μείχεος σταφυλῆς ἢ ξηρᾶς ἀπὸ τοῦ, Κρητῆρας ἐπιστέψαντο ποτοῖο.

433. Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.] Τῇ Ἀθηνᾷ.

434. Παννυχίη.] Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶθεν.] Τὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καιρὸν λέγει, τουτέστι τῷ ἡμέραν. Ἄλλως. Ἠῶ.] Τῷ μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἀνατολῆς ὥραν· ὥφελε ἢ εἰπεῖν, ἠώ. Πείρει.] Διεπέρα, διήρχετο. Ἔθεν καὶ τὸ Ἀλεγεινά τε κάμαθ' πείρων.

## NOTÆ.

430. Στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο) *Ultima* ἑ ἐπιστεφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*; ut nihil dicam, de præcedenti & sequenti *Acuto*. Vid. ad α'. v. 147.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

426. Εὐῤῥέπτοισι) Post εὐκλώστοις, addo ex utroque MS. καλῶς εἰργασμένοις.

427. 428. 431. 433. Quicquid his in locis, additum, immutatum, aut innovatum, in *Scholiis*, id omne ex prædictis MSS.

434. Παννυχίη) Διὰ πάσης νυκτός. Ἠῶ) Τὸν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τουτέστι, τῷ ἡμέραν, ità utrumque MS. quæ ut dextrè capiantur, ἡμέρα in Priori loco exponitur *Dies*, in Posteriori *Tempus-matutinum*. In sequentibus, post διεπέρα, addo, διήρχετο, ex duobus MSS. nec tot piget Repetitiones facere, ut *Fidem* & *Diligentiam* noſtram Orbi Literato comprobemus.

## VARIÆ LECTIONES.

428. Πορφύρεον) γρ. πορφύρεον. Vid. Not. in *Textum*, ad ξ'. v. 16. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* α'. v. 482.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΤΗλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι, καὶ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενον δὲ τὰ περὶ τὸν μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὸν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

### Ἄλλη ὑπόθεσις.

ΤΗλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ, καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι· καὶ τὰ περὶ τὸν πατρὸς αὐτῷ πυθομένῳ, ἐκπέμπει τινὰ τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων· μετὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὀρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ σωτηρίοις, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

### Ἐπιγραφή.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Πύλον.

Ἄλλως.

Τὰ ἐν Πύλῳ.

Ἄλλως.

Τάμυ' ὑπὸ Νέστωρ δίκτο, σιωῶρτο θ' ὃς υἷϊ, θυὰ ἔπλη. LIB. III.

Ἦ Ἕλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
ἵκον· τοὶ δ' ἐπὶ θῖνὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
Ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

SOL verò surrexit, relicto pulchro lacu, *i.e.* Oceano,
Cœlum in firmum, ut immortalibus illuceseret,
Et mortalibus hominibus super almam terram:
Illi utique ad Pylum, Nelei benè-ædificatum oppidum,
Pervenerunt: ipsi autem in littore maris sacra faciebant,
Tauros omninò-nigros Neptuno cæruleâ-cæsarie:

### ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀνόρουσεν.] Ἀνώρμησεν. Λίμνην.] Νῦν, τὸν ὠκεανόν.

2. Πολύχαλκον.] Ἰσχυρὸν, στερεόν. Φαείνῃ.] Φαίνῃ, λάμπῃ.

3. Ζείδωρον.] Τὴν τὰ σπόρα ζωὴν δωρουμένην.

5. Ἵκον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ῥέζον.] Ἔπραττον, ἔθυον.

6. Ταύρους παμμέλανας.] Ταύρους μὲν, διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης· μέλανας δὲ, διὰ τὴν χρόαν ἣν ὀδὰξ τὴν ἐν βάθει. Ἐνοσίχθονι.] Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι

### NOTÆ.

V. 5. Ἵκον) Vid. quæ ad *Iliad.* ε'. v. 773. 6. Ταύρους ἐνοσίχθονι) *Virgil. Æn.* l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno.*

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Φαείνῃ) Φαίνῃ, λάμπῃ, MSS. *Gonvillo-Caiense* & *Aloysii Alemanni.*

6. Μέλανας) Lego ità, pro *corrupto* μίλανας. Κυανοχαίτῃ) Μελανότριχι. Ità Duo MSS. prædicta, & *Hesych.* Κυανοχαίτης) Μελανόθριξ. Quare, pro μελανοχρῶτι, in *Impressis*, μελανότριχι lego.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Φαείνῃ) *sic.* φανείη.

Ἐννέα

Ἐννέα δ' ἕδραι ἧσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
Εἵατο, καὶ ἐννῦχοι ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεὸν δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
Οἱ δ' ἰθὺς καταβάντες, ἰδ' ἱστία νηὸς ἕλοντο,
Στεῖλαν ἀείραντες, τλὼ δ' ὥρμισαν· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη·
Τὸν πρότερη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἦ μάν σε χρὴ ἔτ' αἰδῶ ἠδ' ἠθαίην,
Τέκνα γὰρ ἢ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
Πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὁππῃ πότμον ἐπέσπεν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορα ἱπποδάμοιο·
Εἴδομεν, ὅππα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;
Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
Αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

Novem quidem ſedilia erant, quingentique in ſingulis
Sedebant, & præbebant ſingulis novem boves:
Hic illi viſcera guſtárunt, deoque coxas incendebant.
Hi autem recta *portum* ſubibant, atque vela navis æquatæ
Contrahebant tollentes, illamque firmárunt; ipſi verò egreſſi ſunt.
Ergo Telemachus navi exivit, præibátque Pallas:
Illum prior alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Telemache, minimè te decet amplius pudor nè tantillum quidem:
" Ideò enim & pontum pernavigâſti, ut perconteris
" De Patre, ubi occultet terra, & quodnam fatum conſequutus ſit.
" Verùm agè nunc rectà vade ad Neſtorem equorum domitorem:
" Videamus, quodnam conſilium in præcordiis celet.
" Precare verò ipſum, ut vera dicat:
" Mendacium tamen non dicet; valde enim prudens eſt,
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mentor, quo pacto accedam, quo pacto ſalutabo ipſum?
" Neque unquam ſermonum experimentum habeo prudentium:
" Pudor verò, juvenem virum ſeniorem interrogare.
Hunc rurſus alloquuta eſt dea cæſia Minerva,
" Telemache, alia quidem in mente tuâ perſpicies,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τλὼ γῆν· ἴνοσις ἧς, ἡ κίνησις. Χθὼν ὁ, ἡ γῆ· δηλοῖσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτῆς εἶναι. Κυανοχαίτης.] Μελανότριχος.

7. Ἐννέα ἕδραι ἧσαν.] Ἐννέα συνέδρια ἦν τῇ πόλει, ἀφ' ὧν τὸ συνεδρεύειν εἶναι τῷ Πύλῳ.

8. Εἵατο.] Ἦντο. Πρέχοντο.] Παρεῖχον, παρεῖχε, ἢ κατεῖχον, ἐπὶ τῷ σφάζαι. Ἑκάστοθι.] Ἑκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9. Ἔνθ' οἱ] Αὐτίκα ἦτοι. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

10. Ἐίσης.] Ἴσης καὶ τὰς τοίχας.

11. Στεῖλαν.] Συνέστειλαν· Ἐκ δ' ἔβαν.] Ἐξέβησαν δῆ.

12. Βαῖνε.] Ἐξέβαινεν.

13. Τὸν πρότερη) Nonnulli Codd. hunc Verſum non habent, inquit Dr. *Scattergood*; de quo mihi nondum liquet.

14. Ἔτ' αἰδῶς.] Ἔπ αἰδεῖσθαι.

15. Ἐπίπλως.] Ἐκπλεύσεις.

16. Κύθε.] Κεύθει, κρύπτει, ἢ ἐκρυψεν. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.

18. Εἴδομεν.] Γνῶμεν, μαθῶμεν. Μῆτιν.] Βουλὴ, γνώμην.

22. Ἴσω.] Προβῶ, Προσπτύξομαι, προσταιρίσομαι, προσπαγρεύσω, φιλοφρονήσομαι.

23. Πεπείρημαι.] Ἔμπειρος εἰμὶ· οὐκ ἤσκημαι λόγοις. Πυκινοῖς.] Σωφρόσιν.

24. Γεραίτερον.] Παλαιότερον. Ἐξερέεσθαι.] Ἐπερωτᾶν.

## N O T Æ.

26. Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς) Hunc locum egregiè ornat explicatque *Meric. Caſaubon.* Tractatu, De *Enthuſiaſmo*, p. 189. *Phalaris* apertè alludit, Epiſt. 146. *M. Antoninus*, τὰς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείους ἐμοὶ γνώμης διδασκαλίας vocat. Vid. *Max. Tyr.* §. 26.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Εἵατο) Ἦντο, MS.

22. Προσταιρίσομαι) Lego, ut recte MS. GC. Malè προσπαγρεύσομαι, *Aloyſ.* & *Impreſſi.*

## VARIÆ LECTIONES.

9. Ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο) γρ. ἔνθ' οἱ σπλάγχνα πάσαντο, *H. Stephan.*

18. Ἦντινα) γρ. ἤτινα.

Ἄλλα ἦ κ' ἀθάνατοι ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ἐοίκε
Οὕτω σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ἡ δ' ἕπετο μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἵξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγυιάς τε καὶ ἕδρας.
Ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
Οἵδ', ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
Χερσίν τ' ἀσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγεν.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν, παρὰ δαιτί,
Κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δ' ἣ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο,
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἐπιτήδεε δεῦρο μολόντες.
Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστί,
Δὸς καὶ τῷ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
Σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τῷγε οἴομαι ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν κατέδυσ' ἄνθρωποι·
Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
Τοὔνεκά τοι πρότερῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ πίθῃ δέπας ἡδέος οἴνου,

" Alia vero & deus ſuggeret; non enim puto,
" Te, dis invitis, natumque eſſe nutritumque.
Sic quidem loquuta præceſſit Pallas Minerva
Celeriter: ille verò continuò pòſt veſtigia incedebat deæ:
Venerunt itaque in Pylorum virorum congregationem & ſedilia.
Hic ſanè Neſtor ſedebat cum filiis: circumque ſocii
Convivium apparantes, carnes aſſabant, aliaſque transfigebant.
Illi igitur, ut hoſpites viderunt, conferti venerunt omnes,
Manibuſque prehenſabant, & conſedere juſſerunt.
Primus Neſtorides Piſiſtratus propè accedens,
Utrorumque prehendit manum, & collocavit ad epulum
Pellibus in mollibus ſuper arenas marinas,
Juxtáque fratrem Thraſymedem, & patrem ſuum.
Præbuit autem viſcerum partes, infundebárque vinum
Aureo in poculo, propinanſque allocutus eſt
Palladem Minervam filiam Jovis,

" Supplica nunc, ô hoſpes, Neptuno regi;
" Hujus enim dapium participes eſtis huc venientes.
" Cæterùm poſtquam libaveris & ſupplicaveris, ut decens eſt,
" Da & huic deinde poculum dulcis vini
" Libare: quoniam etiam hunc puto immortalibus
" Supplicare: omnes enim diis indigent homines:
" Sed junior eſt, ætate ſimilis mihi ipſi;
" Propterea tibi priori dabo aureum poculum.
Sic loquutus in manibus poſuit poculum dulcis vini;

## ΣΧΟΛΙΑ.

27. Ὑποθήσεται.] Ὑποβαλῇ.
28. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμῃ. Γενέσθαι.] Γεννηθῆναι.
31. Ἵξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Ἕδρας.] Τὰ συνέδρια.
33. Ἐντυνόμενοι.] Παρασκευαζόμενοι. Ἔπειρον.] Περιέπειρον, σὺν ἧπαρ διεπερόησαν.
37. Ἵδρυσεν,] Ἐκάθισεν.
38. Κώεσι.] Κωδίοις, δέρμασι θηρβάτων. Ἁλίῃσι.] Θαλασσίαις.
40. Μοῖρας.] Μερίδας. Δειδισκόμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος.
44. Δαίτης.] Εὐωχίας. Μολόντες.] Ἐλθόντες.
45. Σπείσῃς.] Θύσῃς. Ἠτήσατο.] Ἐπιτύχῃ, σωφρονήσῃς.
49. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ, σωηλικιώτης.
50. Πρότερῳ.] Πρώτῳ. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα ἐκτετραδράχμον, οἷον κύλικιον ὑπάρχει, ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶ ἄλις πιεῖν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Ἐνῄεσαν) Pro *corrupto* σὺν ἧπαρ lego, ipſis licet MSS. cum *Impreſſis* refragantibus. Ità enim *Heſych.* Ἔπειρον) Ἐνιῆσιν. Ἐνῄεσαν enim & ἐνιῆσαν, ab ἐνίημι.

## VARIÆ LECTIONES.

28. Τὲ τραφέμεν τὲ) *Ex.* τετραφέμεν τὲ, *H. Steph.*
33. Κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον) *Ex* κρέα κρέα τ' ὤπτων, ἄλλα τ' ἔπειρον, *Florentin.*

Χαῖρε

Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
Οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
Αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Κλῦθι, Ποσείδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε,
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν,
Σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
Δὸς δ' ἔπι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
Οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ πάντα τελεύτα,
Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
Ὡς δ' αὕτως ἠρᾶτο Ὀδυσῆος φίλος υἱός.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
Μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Νῦν δὴ χάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Ξείνους, οἵ τινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ τι κατ' πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε,
Οἷά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται

Gavisa est autem Pallas propter prudentem virum justum,
Eò quòd ipsi priori præbuerit aureum poculum.
Statimque supplicavit multa Neptuno regi,
" Audi, Neptune, terram-continens, neque invideas
" Nobis supplicantibus perficere hæc opera.
" Nestori quidem primò & filiis gloriam præbe:
" Cæterùm postea aliis da gratam remunerationem,
" Omnibus Pyliis, ob inclytam Hecatombam:
" Da insuper Telemachum & me rem confectâ redire,
" Cujus gratiâ huc venimus celeri cum nave nigrâ
Sic utique tandem precabatur, & ipsa omnia perficiebat:
Dedit verò Telemacho pulchrum poculum rotundum.
Eodem etiam modo supplicavit Ulyssis charus filius.
Hi postquam assarunt carnes superiores & abstraxerunt,
Partibus distributis, celebrârunt splendidum convivium.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium exemerunt,
Illis utique sermones cœpit Gerenius eques Nestor,
" Nunc certè satius est inquirere & interrogare
" Hospites, quinam sint; postquam saturati sunt cibo.
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidas vias?
" An ob aliquod negocium, aut temerè erratis,
" Tanquam prædones per mare; qui errant,

## ΣΧΟΛΙΑ.

55. Μεγήρῃς.] Φθονήσῃς.
58. Ἀμοιβήν.] Χάριν, ἔκτισιν.
59. Ἀγακλειτῆς.] Ἄγαν εὐδόξου.
62. Τελεύτα.] Ἐτελείου, ἐπλήρου.
64. Ὡς δ' αὕτως.] Οὕτως δή.
65. Ὑπέρτερα.] Τὰ ὑπὲρ ἡβὴν καὶ μείζονα ἔχοντα τὸ ἔνδον· ἔστιν ὧν ταπεινὰ, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν.
66. Δασσάμενοι.] Μερισάμενοι.
68. Γερήνιος.] Καθὼ μὲ Ἡσίοδον, ὁ τὸ Γερήνιος ἀναγράφεις κρεῖσσον ἢ Δαιδαλίδην, ὁ ἔντιμος, παρὰ τὸ λέγω.
69. Καλλιον.] Καλὸν. Μεταλλῆσαι.] Ἐπιζητῆσαι. Ἔρεσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
70. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν.
71. Πλεῖτε.] Πλέυσετε.
72. Ἀλάλησθε.] Πλανᾶσθε.
73. Οἷά τε λῃστῆρες.] Οὐκ ἄδοξον ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ λῃστεύειν, ἀλλ' ἔνδοξον. Λῃστῆρες.] Λῃσταί. Ὑπὲρ ἅλα.] Κατὰ τὴν θάλασσαν. Ἀλόωνται.] Πλανῶνται.

## NOTÆ.

52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ) Ità Oraculum *Pythii* apud *Eusebium* & *Lactantium*, Εὐσεβέσιν ᾗ βεβοῖς χαίνυμαι τόσον, ὅσσον Ὀλόμπῳ.

73. Οἷά τε λῃστῆρες) Vid. Not. in *Brevia Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Ὑπέρτερα) Voculam τῶν, ante ἔχοντα, deleo, MSS. duorum auctoritate.

*Ibid.* Ὑπὲρ ἅλα) Vetus scriptio; licet ὑπὲρ ἅλα stare potuerit, ob *Asperam* ῥ', *Finalem*. vi etiam *Toni* & ob sequentem *Asperum* cum *Acuto*.

73. Οἷά τε λῃστῆρες) Huic *Scholio* lucem præfert *Thucydides*, l. 1. §. 5'. fol. 3. Οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην

## VARIÆ LECTIONES.

73. Ὑπὲρ ἅλα) γρ. ὑπὸρ ἅλα. *Br. Schol.* *Ibid.* Τοίγ' ἀλόωνται) γρ. τοί τ' ἀλόωνται, *H. Steph.*

Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέρουσ᾽;
Τόνδ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆκ᾽, ἵνα μὶν περὶ πατρὸς ἀπιχομένοιο ἔροιτο,
Ἠδ᾽ ἵνα μὶν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴρεαι, ὅππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπονηίου εἰλήλουθμεν,
Πρῆξις δ᾽ ἦδ᾽ ἰδίη, ἀ δήμιος, οὐ μετόπισθε,
Πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤπερ ἀκούω,
Δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
Σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολεμίζον,
Πεύθομεθ᾽, ἧχι ἕκαστος ἀπώλεσε λυγρῷ ὀλέθρῳ·
Κεῖνον δ᾽ αὖ κ᾽ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
Οὐ γάρ πις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππόθ᾽ ὄλωλεν·
Εἴθ᾽ ὅγ᾽ ἐπ᾽ ἠπείρου δάμη ἀνδρῶσι δυσμενέεσσιν,
Εἴτε κὲν ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
Τὤκεχα νῦν τὰ σὰ γούναθ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα
Κεῖνον λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπερ ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας

" Animis *in diſcrimen* conjectis, malum alienis ferentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alioquutus eſt,
Confidens; ipſa enim intra præcordia confidentiam Pallas
Poſuit; ut ipſum de patre abſente interrogaret,
Et ut ipſum gloria ingens inter homines conſequatur:
" O Neſtor Neleïade, ingens gloria Græcorum,
" Interrogas, unde ſimus; ego quidem tibi enarrabo:
" Nos ex Ithacâ ad Nejum *ſita* venimus,
" Negotiumque hoc privatum eſt, non publicum, quod d cam:
" Patris mei decus ingens inquiro, ſicubi audiero,
" Divi Ulyſſis patientis, quem pridem ajunt,
" Unà tecum pugnantem, Trojanorum urbem evertiſſe.
" Alios qu dem omnes, quotquot cum Trojanis pugnârunt,
" Audivimus, quo in loco unuſquiſque periit ſævâ morte:
" Illius verò etiam mortem incognitam fecit Jupiter.
" Neque quiſquam poteſt clarè dicere, ubinam perierit:
" An ille in continenti domitus ſit à viris hoſtibus,
" An in Pelago inter fluctus maris
" Ideò nunc ad tua genua venio, ſiquidem velis
" Illius ſævam mortem dicere, ſicubi videris
" Oculis tuis, an alterius orationem audiveris

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

74. Ψυχὰς παρθέμενοι.] Ἀφειδήσαντες ἑαυτῶν, παραβαλόντες. Ἀλλοδαποῖσιν.] Τοῖς ἀλλοφύλοις ξένοις.
80. Εἴρεαι.] Ἐρωτᾷς.
81. Ὑπονηίου.] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης.
82. Οὐ δήμιος.] Οὐ δημοσία.
83. Μετέρχομαι.] Ἐπιζητῶ.
84. Ταλασίφρονος.] Ὑπομονητικοῦ.
85. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.
87. Πεύθομεθα.] Ἐμαθόμεθα, ἠκούσαμεν. Λυγρῷ.] Χαλεπῷ.
88. Ἀπευθέα.] Ἀνήκουστον.
91. Ἀμφιτρίτης.] Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ ἔστι ἡ Ποσειδῶνος γυνή.
92. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
93. Ἐνισπεῖν.] Εἰπεῖν. Ὄπωπας.] Ἐθεάσω, ἐώρακας.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

τούτῳ δ᾽ ἔργα, φέροντες δή τι καὶ δόξης μοῖραν. Δηλῶσι δὲ τὸ τῶν Ἡπειρωτῶν πίστις ἐπὶ τῷ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν, καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ ποιητῶν πᾶσις τὸ καταπλεόντων, παυσαμένους ὁμοίως ἑαυτοῦντας, Εἰ λησταί εἰσιν· ὡς ὕπο ὧν πυθόμενοι ἀπαξιώντων τὸ ἔργον· οἷς τ᾽ ἐπιμελὲς τ᾽ εἴη εἰδέναι, σὺν ὀνειδίζοντες.

81. Ὑπονηίου) *Scholioli* hujus Auctor videtur, cum *Cratete*, Νήϊον accipere pro Νήριτον, de quâ re *Euſtath.* fol. 1613. lin. 29. *Heſychius* exponit, Ὑπονηίου) Τόπος, ἀνδρῶν ἔχων· ἐν οἷς ἐδύσμενον τὰς ναῦς.

84. Ὑπομυηλικοῦ) Ità ſemper lego, pro corrupto ὑπομνηλικοῦ. Ità *Aloyſii* MS. *Euſtathius* ὑπομνιηλικὸς haud ſemel; verùm à μεμφήκα, μεμφήσομαι, fit Regulariter ὑπομνηλικὸς, à *Tertia* nempè *Præteriti* Act. Vid. ad *δ*. v. 636.

## Variæ Lectiones.

81. Ὑπονηίου) *ꝛc.* ὑπὸ Νηΐου, vid. ad *α*. v. 186. & *Br. Schol.*

82. Ἀγορεύσω) *ꝛc.* ἀγορεύω, *H. Steph.*

92. Αἴκ᾽ ἐθέλῃσθα) *ꝛc.* αἴκε θέλητε, olim in *Impreſſis*, at malè; cùm θέλω non ſit *Homericum*, ut ad *Il. α*. v. 133. & ità hic verſus legitur, *Il. σ*. v. 457.

Πλαζο-

Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἴδες ὀφθαλμοῖσι·
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς,
Ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων· ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
Δήμῳ ἀνέτλημεν μῦθος ἄχετοι ἡμῖν Ἀχαιῶν,
Ἥ μὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠερσειδέα πόντον
Πλαζόμενοι κτὶ ληίδ', ὅππη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
Ἠδ' ὅσα κὴ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Μαρνάμεθ', ἔνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι·
Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
Ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ἔνθα δ' ἐμὸς Φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς κὴ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, περὶ μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
Ἄλλα τε πολλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
Πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐδ' εἰ πενταετές γε κὴ ἑξαετὶς τῶδε μίμνων
Ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
Πρὶν κεν ἀνιηθεὶς σὴν παλαίδα γαῖαν ἵκοιο.
Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέπουσες

" Errantis, nimium enim ipsum rerumnosum peperit mater.
" Neque ullo pacto me veritus blandiaris, neque misertus;
" Sed planè mihi narres, utcunque contigit videre:
" Supplico, si unquam tibi pater meus bonus Ulysses,
" Sive dictum, sive factum, promittens perfecit
" Populo in Troianorum; ubi passi estis clades Græci,
" Horum nunc mihi memor sis, & mihi veritatem dicas.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" O amice, quoniam memorem me facis calamitatis, quam in illo
" Populo passi sumus robore indomiti filii Achivorum,
" Sive quæcunque cum navibus per obscurum pontum
" Errantes ad prædam, ubicunque duceret Achilles:
" Sive quæcunque circa urbem magnam Priami regis
" Pugnavimus; ibi subinde occisi sunt, quotquot optimi.
" Illic quidem Ajax jacet martius, illic Achilles,
" Illic & Patroclus diis, consilio æquiparandus,
" Illic & meus dilectus filius, simul fortis & inculpabilis,
" Antilochus, supra modum currendo velox atque pugnator:
" Aliaque multa præter hæc passi sumus mala. Quis illa
" Omnia utique enarraret mortalium hominum?
" Neque si quinquennio utique & sexennio hic permanens
" Interrogaveris, quæ illic passi sunt mala divi Græci:
" Prius utique tædio affectus tuam ad patriam terram perveneris.
" Novennio enim ipsis mala nexuimus hinc inde aggredientes

## ΣΧΟΛΙΑ.

95. Ὀϊζυρόν.] Ἐπίπονον, παλαίπωρον.
96. Μειλίσσεο.] Μείλιχα κὴ ἡσυχίᾳ λέγε. Ἐλεαίρων.] Ἐλεῶν.
97. Κατάλεξον.] Ἔκαστα εἰπέ. Ἴδες.] Ἀπλῶς ἴδες. Ὀφθαλμοῖσι.] Θέασαι, παρὰ τὰς ὄψεις, ἢ φωνῆς, παρὰ τὸ ὄπα,
99. Ὑποσχὰς.] Ὑπομείνας, νῦν ὑποχόμενος. Ἐξετέλεσσε.] Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.
101. Μνῆσαι.] Μνημόνευσον. Ἐνίσπε.] Εἶπε.
104. Ἀνέτλημεν.] Ὑπεμείναμεν. Μέτ' ἄχετοι] Τῷ δύναμιν ἀκαπέχεται, ἀνδρεῖοι.

## NOTÆ.

114. Καταθνητῶν) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 402.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

97. Ἀπίντησας) Ità pro, *malo* ἐπίντησας, & pro ὄπας, lego ὦπας, nec sine MSS. Auctoritate.

106. Κατὰ ληίδα.] Κατὰ τὴν λείαν, ἀφ' ὧν τὴν τῶν λαφύρων κτῆσιν. Ὅππη.] Ὅπου. Ἄρξειεν.] Ἡγήσαιτο.
108. Μαρνάμεθα.] Μαχόμεθα.
110. Θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος.] Θεοῖς ὁμοῖος.
114. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
115. Παρεμίμνων.] Παρεμένων.
116. Ἐξερέοις.] Ἐξερεύνησας, ἐρωτήσας.
118. Κακὰ ὀπάσσομεν.] Κακὰ ἐβαλλόμεθα, συνηγείρομεν, ἐτεχνώμεθα.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

118. Συνηγεῖρομεν) Ità pro *corrupto* συνήγομεν, quod in omnibus hactenùs Exemplaribus, etiam in *Aloysii*

## VARIÆ LECTIONES.

106. Ὅππη) *scr.* ὅπῃ, MS. GC.
114. Καταθνητῶν) *scr.* καθ' ὑπνητῶν, vid. Not. in *Textum.*

Παν

Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
Ἔνθ' ὅτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντιον
Ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεύς
Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτόν γε
Κεῖνον ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα·
Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε Φαίης
Ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
Ἔνθ' ἦτοι εἴως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔτε πότ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπήν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
Μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,

" Omnigenis dolis; vix tandem finem dedit Jupiter,
" Ibi nullus unquam prudentiâ ſimilis eſſe poſſet
" Voluit; nam valdè multùm vincebat divus Ulyſſes
" Omnimodis doliis, pater tuus; ſiquidem tu verè
" Illius filius es; admiratio me tenet aſpicientem:
" Profectò enim ſermones ſimiles; neque utique diceres
" Virum juniorem uſque adeò ſimilia loqui.
" Ibi profectò quouſque quidem ego & divus Ulyſſes *aderamus*,
" Nunquam in concione diverſum dicebamus, neque in conſilio,
" Sed eundem animum habentes, mente & prudenti opinione
" Conſultabamus, Græcis ut quàm eximie optima fierent.
" Cæterùm poſtquam Priami urbem expugnavimus excelſam,
" Abivimuſque in navibus, deuſque diſperſit Græcos;
" Et tunc certè Jupiter triſtem in mente machinabatur reditum
" Græcis; nam neque prudentes neque juſti
" Omnes erant: ideóq; ipſorum plures malum fatum conſequuti ſunt,
" Irâ ex perniciosâ Minervæ terribilem-patrem-habentis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Ἤθελεν.] Ἠθέλησε.
122. Τεός.] Ὁ σός.
123. Ἔκγονος.] Παῖς. Σέβας.] Ἔκπληξις.
124. Μῦθοι.] Λόγοι. Φαίης.] Εἴποις, ἀντὶ δ' εἴποι τὶς ἄν.
126. Εἴως.] Ἐφ' ὅσον χρόνον.
127. Δίχ' ἐβάζομεν.] Ἐδιχογνωμονοῦμεν, ἐλίγομεν.
128. Ἕνα θυμὸν ἔχοντε.] Ὁμογνοοῦντε. Ἐπίφρονι.] Σωστῇ. Βουλῇ.] Σκέψει, γνώμῃ.
129. Φραζόμεθα.] Ἐβουλευόμεθα.
130. Διεπέρσαμεν.] Παντελῶς ἐπορθήσαμεν.
131. Βῆμεν.] Ἐβημεν, εἰσήλθομεν.
134. Σφέων.] Αὐτῶν. Ἐπέσπον.] Ἐπλήρωσαν.
135. Μήνιος.] Ἐπὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν ὅτι ἐκόλασαν, βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς Κασσάνδραν. Μήνι.] Ὀργῆς.

## N O T Æ.

121. Ἐπὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός) Et aliàs Laudi ducitur eſſe, παντοίοισι δόλοισι κεκασμένον, & ipſe aliàs de ſe, Εἶμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μου κλέος οὐρανὸν ἵκει. De quâ re, Nos fuſius ad *Odyſſ.* α'. v. 417. *Prælection.* XXIX. Vid. infrà, ad v. 198.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

MSto, at in MSto GC. συνήργεμεν, unde *συνεργᾶμεν* emendamus; quâ voce *Euſtathius* utitur, in locum.

122. Τεὸς) Ὁ σός. Hoc ex Duobus MSS. In *Impreſſis* puto omiſſum, præ contemptu; cùm aliàs nè ἴωτα, in totâ hâc *Rhapſodiâ*, in *Impreſſis* omittatur, quod in MSS. reperiatur, exceptis, quæ excipio.

127. Ἐδιχογνωμονοῦμεν.) Quanquam ἐδιχονοῦμεν, quod priùs obtinuerat, ſit vox proba; cùm tamen MS. *Aloyſii* ἐδιχγνωμοῦμεν, & MS. GC. ἐδιχγνωμονῦμεν aperte præferat, ità ſcribo. Cætera melius ordinavi; & ad ſequens *Scholion*, quo pertinebant removi.

135. Μήνι.) Pro ἐκόλασσαν, lego, ὅτι ἐκόλασεν, ex *Hiſtoriâ*. Nam quod huic *Ajaci*, in *Minervæ* templo *Caſſandram* violaſſe, Impunè fuit, nec in illum à quovis animadverſum, ὅτι ἐκόλασεν, ideò *Minerva* cum omnibus pariter *Græcis* irata eſt. Vid. Prologum *Euripidis*, Troadum & *Hyginum*, Fab. CXVI. *Nauplius*.

## VARIÆ LECTIONES.

123. Ἔκγονος) γρ. ἔχθρος, *Euſtath.* fol. 1460. lin. 17. Nec hoc *H. Steph.* vidit, ut nec alias plurimas. De harum vocum inter ſe differentia, *Tzetzes* in *Lycophron.* v. 580.

127. Δίχ' ἐβάζομεν) γρ. οἶκα βάζομεν, *H. Steph.*

Ἦτ'

Ἦτ' ἔριν Ἀτρεΐδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
Τὼ ὃ καλεσσαμένω ἀγορῇδ' ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
Μᾶψ, ἀτὰρ ὀ χ' κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες ἡῆες Ἀχαιῶν,
Μῦθον μυθείσθην, ὅ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
Ἔνθ' ἦτοι Μενέλαος ἀνώγῃ πάντας Ἀχαιοὺς
Νόστῳ μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
Λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
Ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο,
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων·
Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν
Ἕζοντο· οἱ δ' ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δὲ σφισιν ἤδανε βουλή.
Νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
Ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·
Ἠῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἵλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Κτήματά τ' ἐνθέμεθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας·
Ἡμίσεες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
Αὖθι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμίσεες δ' ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ ὃ μάλ' ὦκα
Ἔπλεον· ἐξόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.

" Quæ contentionem Atridas inter injecit utrosque.
" Hi verò convocatis ad concionem omnibus Achivis
" Frustra, sed neque ex decoro ad solem occidentem,
" Venerunt enim vino gravati filii Achivorum,
" Sermones explicabant, cujus gratiâ populum congregârant.
" Ibi tum Menelaus jubebat omnes Græcos,
" Reditûs memores esse super lata dorsa maris:
" Neque Agamemnoni penitûs placebat: volebat sanè
" Populum detinere, & facere sacras Hecatombas,
" Ut Palladis vehementem iram placaret;
" Stultus; neque istoc noverat, quòd non persuasurus erat:
" Non enim statim deorum vertitur mens sempiternorum.
" Sic hi quidem asperis inter se altercantes dictis
" Stabant: ipsi verò surrexerunt fortes Græci,
" Clamore ingenti: bifariàm autem ipsis placebat consilium.
" Noctem quidem dormivimus pernicioſa mente cogitantes
" Invicem; insuper enim Jupiter parabat damnum maximum:
" Manè autem naves quidem deduximus in mare humidum:
" Resque imposuimus, demissas zonas habentesque mulieres.
" Dimidii autem populi retenti sunt manentes
" Ibidem, apud Atridem Agamemnona, pastorem populorum:
" Dimidii a. conscensâ *nave* provecti *sumus*; hæ autem valdè velociter
" Navigabant: stravit enim deus magnum pontum:

## ΣΧΟΛΙΑ.

137. Καλεσσαμένω.] Καλέσαντες.

140. Μυθείσθην.] Ἔλεγον. Ἄγειραν.] Συνήθροισαν.

144. Ἐρυκακέειν.] Καθέχειν, κωλύσαι.

145. Ἐξακέσαιτο.] Θεραπεύσειεν, ἰάσαιτο.

146. Πείσεσθαι.] Πείσειν.

147. Τρέπεται.] Μεταβάλλεται.

148. Ἀμειβομένω.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἀποκρινόμενοι.

149. Ἔξεσσαν.] Ἀντὶ τοῦ, διέσησαν. Ἀνόρουσαν.] Ἀνέβησαν.

151. Ἄεσσαμεν.] Ἀνεπαυσάμεθα, ἀκοιμήτησεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἠμείναμεν. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι, βουλεύόμενοι.

152. Ἤρτυε.] Παρεσκεύαζεν.

155. Ἐρητύοντο.] Ἐμένετο οἰκείᾳ τῇ γνώμῃ.

157. Ἡμίσεες.] Ἡμίσεις.

158. Ἐξόρεσσεν.] Ἔσπασεν, χαλκεύσας ἐποίησεν. Μεγακήτεα.] Μεγάλα κήτη ἔχοντα.

## NOTÆ.

143. Ἐήνδανε) Pro ἤδανε. Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 25.

147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν) Vid. *Iliad.* ι'. v. 493.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

146. Πείσεσθαι) Πείσειν, ut benè Duo MSS. malè *Impressi* πείσεινν, nisi simul sumas ἴμεναι, πείσεσθαι ἴμεναι) Πείσειν.

155. Γνώμῃ) Ità MSS. Duo; quare βουλῇ, quod olim in *Impressis*, minùs placet.

## VARIÆ LECTIONES.

144. Ῥίζειν) γρ. ῥίξαι, *H. Steph.*

Ἐς

Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱερὰ θεοῖσιν,
Οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ' οὔπω μήδετο νόστον,
Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔβαλεν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον ἔριν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνέφυγον ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἀμφ' Ὀδυσῆα ἄνακτα δαίφρονα ποικιλομήτην,
Αὖτις ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων.
Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἐν Λέσβῳ ὀ' ἔκιχεν δολιχὴν πλόον ὁρμαίνοντας,
Ἦ καθύπερθε Χίοιο νεώμεθα παιπαλόεσσης,
Νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτῷ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες,
Ἦ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.
Ἠιτέομεν δὲ θεὸν φῆνα τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
Δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
Τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπεκ κακότητα φύγοιμεν.
Ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς ἔργον ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
Ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γερηστὸν

" In Tenedum autem quum advenimus, fecimus ſacra diis,
" Domum *pervenire* cupientes: Jupiter autem nondum curabat reditum,
" Infeſtus: qui contentionem concitavit malam ſecundò iterum.
" Alii quidem reverſuri aſcenderunt naves remis utrinque impulſas,
" Qui circa Ulyſſem erant regem prudentem varii conſilii,
" Rurſus Atridæ Agamemnoni gratificantes.
" Sed ego cum navibus congregatis, quæ me ſequebantur,
" Fugi: quoniam cognoſcebam; quòd jam mala meditabatur deus.
" Fugit & Tydei filius bellicoſus, impulitque ſocios:
" Serò autem ad nos venit flavus Menelaus,
" In Lesbo etenim offendit de longâ navigatione deliberantes,
" An ſupra Chium iremus aſperam,
" Ad Inſulam Pſyriam, ipſam à finiſtris habentes,
" An ſub Chio, ad ventoſum Mimanta.
" Rogavimus itaque deum oſtendere ſignum: ſed hic nobis
" Oſtendit & juſſit pelagus medium in Euboeam
" Sulcare; ut quàm celerrimè infortunium fugeremus.
" Cœpit autem ſtridulus ventus ſpirare; hæ verò valdè velociter
" Piſcoſas vias percurrerunt; & ad Geraſtum

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

159. Ἐρέξαμεν.] Ἐπρᾶξαμεν, ἐθύσαμεν.

164. Ἥρᾳ.] Ἐπῳδυμπαί.

168. Μετὰ νῶϊν.] Ὡς πρὸς ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς.

169. Λέσβ-.] Λέσβου, νῆσου Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύῤῥαν, Ἔρεσσον, Μιτυλλώνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. Ἔκιχεν.] Κατέλαβεν. Δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας.] Διανοουμένους περὶ μακρᾶς πλόης.

170. Καθύπερθεν.] Ὑπερῴκησεν. Νεώμεθα.] Περάσωμεν, ἀντὶ τοῦ πλεύσωμεν. Παιπαλόεσσης.] Τραχείας.

171. Νήσου ἔπι Ψυρίης.] Νησίδιόν ἐστι λυπρὸν ἀπέχον σταδίους π', ἧ Χίος· ὃ καὶ αἰχμαλὸν ἔχει, ὃν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ὑποδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πλάγιος παραστοιβὰς τοὺς ναύτας· μέμνηται Δημοσθένης· εἶτα ἡ νῆσος Χίου μέση τῆ Ψυρῶν καὶ τῆ Μιμαντικῷ. Αὐτῷ ἐπ' ἀριστερὰ ἔχοντες.] Τῷ Χίον λέγει.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.] Ὁ Μίμας, ὄρος ἀπὸ Μιμαντικοῦ, ἑνὸς τῶν γιγάντων, ὀνομασθέν. Ἠνεμόεντα.] Ἀνέμοις καθεστηκόμενον, κατήνεμον, ὑψηλόν. Ὑπένερθεν.] Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἄκρης Χίᾳ, τῇ νήσῳ.

173. Ἠιτέομεν.] Ἠτοῦμεν, παρεκαλοῦμεν. Φῆνα.] Δεῖξαι.

174. Ἠνώγει.] Ἐκέλευεν. Πέλαγος μέσον.] Τῷ τότων μέσῳ ὁδόν. Εὔβοιαν.] Νῆσον, ἐγγὺς Ἀθηνῶν.

175. Τέμνειν.] Διαπερᾶν. Κακότητα.] Τὸν κίνδυνον, τῷ πάθει.

176. Οὖρος.] Πόμπιμος ἄνεμος. Ἀήμεναι.] Πνεῖν, φυσᾶν.

177. Ἰχθυόεντα κέλευθα.] Τῷ θαλασσαν λέγει. Γερηστὸν.] Γεραιστὸς, λιμὴν Εὐβοίας.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

169. Ἔρεσσον) *Aloyſii* MS. & *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἔρεσον legunt, undè *Theophraſtus* Ἐρέσιος. *Strabo* tamen Ἐρεσσὸς legit, cum Duplici σ'. & *Acuto* in ultimâ.

172. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.) Ὁ Μίμας, ὄρος Ἐρυθρῶν &c. Ità corrigo, Auctoritate MSti *Aloyſiani*, quod legit imprimis, Μίμας δ' ὄρος ἐρυθρὸν ἐν Ἰωνίας, ἄκρης Χίης τῇ νήσῳ. Ἐρυθρὸν corrigo, in Ἐρυθρῶν, & καὶ rejicio, à *Strabone* doctus; qui Montem hunc ad *Erythras* ponit, quam & ille *Jovia* Civitatem docet, fol. 645. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἐρυθραί. Quod olim in fine hujus *Scholii* ſequebatur, Μίμαντα) Ὁ Μίμας, ὄρος ἐρυθρὸν ἀνίκρυ Χίου, nunc deleo, cùm omnem ejuſdem vim in principio extractam habeas. De Gigante *Mimante*, vid. *Horat.* l. 3. Od. iv. Sed quid *Typhœus*, aut validus *Mimas* &c.

Ἐγγύ-

Ἐννύχιαι κατέλεγλο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετησάντες.
Τέτρατον ἦμαρ ἦεν, ὅτ' οἱ Ἄργεϊ νῆας ἐίσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεϊ ἰπποδάμοιο
Ἔστησαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσθη
Οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς ὤρεγε ἄηναι.
Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθέες· οὐδέ τι οἶδα
Κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἠμετέροισι
Πεύθομαι, ἦ θέμις ἐστί, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου Φαίδιμος υἱός·
Εὖ δ' Φιλοκτήταο, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
Πάντας δ' Ἰδομενῆς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας.
Ἀτρεΐδην δ' αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
Ὡς τ' ἦλθ', ὡς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἦτοι κεῖνος μὲν ὀπισθογερῶς ἀπέτισεν·

" Nocturnæ deductæ sunt: Neptuno autem taurorum
" Multas coxas imposuimus, pelagus magnum emensi.
" Quartus dies erat quando in Argis naves æquales
" Tydidæ socii Diomedis bellicosi
" Constituêre: Sed ego Pylum versus cursum tenui; nec unquam cessit
" Ventus, postquam primùm deus præmisit flare.
" Sic veni, dilecte fili, inscius; nec scio quicquam
" De illis, qui servati sint Achivorum, quique perierint.
" Quæcunque autem in domibus sedens nostris
" Audivi, quatenus fas est, doceberis, neque te celabo.
" Benè quidem Myrmidonas dicunt rediisse hastâ exercitatos,
" Quos duxit Achillis magnanimi præclarus filius.
" Benè autem Philocteten, Pœantis illustrem filium:
" Omnes autem Idomeneus in Cretam duxit socios,
" Qui fugerunt ex bello: pontus etenim ipsi nullam abstulit.
" Atridem verò & ipsi auditis, quanquam procul sitis,
" Et quomodò venit, & quomodò Ægisthus molitus est tristè mortem:
" Sed ille quidem etiam miserabiliter persolvit:

## ΣΧΟΛΙΑ.

178. Ἐννύχιαι.] Ἑωθιναὶ, ὑπὸ νύκτα.

179. Μετησάντες.] Διελθόντες, ἀφαπερήσαντες, ἐλαυνόμενοι.

182. Ἔσθη.] Ἐσθίει, ἐπαύετο.

183. Ἄηναι.] Πνεῦσαι.

184. Φίλε τέκνον.] Ἤτοι ἀεὶς τὸ Σημαινόμενον ἀπήντησε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον ἐδύπησεν· ἢ ἀεὶς τὸ συναίνυμον, τὸ παῖς. Ἀπεύθης.] Μηδὲν πυνθανόμενος, ἢ ἀκούσας.

185. Ἐσάωθεν.] Ἐσώθησαν.

187. Πεύθομαι.] Πυνθάνομαι, ἀκούω. Ἦ θέμις.] Ὡς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. Δαήσεαι.] Μαθήσῃ. Κεύσω.] Κρύψω.

188. Εὖ μὲ Μυρμιδόνας.] Οἱ πάππροι τ Νεοπτόλεμον εἰς τὸν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγεσι.

192. Πόντος δέ οἱ ὕπνον ἀπούρας.] Οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος ὕπνου, ὥς π ὁ καπετάνιος πνά.

194. Ἐμήσατο.] Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195. Ὀπισθογερῶς.] Ὀπιπόνως, τὸ μόγις μετείληπται· Αἰολικῶς ὃ ἐστὶν, ὀπιπόνως.

## NOTÆ.

179. Πόλλ' ἐπὶ μήρ' ἔθεμεν) Ità *Euſtath.* & *H. Steph. Florentina* verò μηρί' ἔθεμεν, quam *Lectionem* ſunt qui defendunt, per συνεκφώνησιν contrahentes Duas breves in unam longam. Verùm non modò μηρία *Homero*, ſed & μηρὰ, ut *Odyſſ.* ν'. v. 27.

184. Ἀπήντησε φίλος· τὸ γὰρ) Olim ἀπήντησε. φίλος γὰρ τὸ &c. impeditiſſimè; quod niſi *Aloyſii* MS. diremiſſet, ità legerem, Φίλος γὰρ ἀρτενικὸν, τὸ δὲ τέκνον ἐδύπησεν.

185. Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* ᾱ ἐνὶ producitur, vi *Toni ſui* & ob μ'. ut β'. v. 338.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

*Heſych.* Ἐπισμυγερῶς) Ἐπιπόνως. Agnoſco vocem σμυγερῶς, aliàs occurrere; verùm in *Textu* hujus loci, nequaquam; quare neque in *Scholiis*, in quibus Verba *Textûs* repeti debent. Μετείληπται lego, pro corrupto illo μετήλπται, *Impreſſ.* & μετήλειπται, *Aloyſian.* & *Aldin.*

## VARIÆ LECTIONES.

179. Μήρ' ἔθεμεν) γρ. μηεί' ἔθεμεν, *Florentin.* vid. Not. ad *Textum.*

185. Οἵ τ' ἐσάωθεν) γρ. οἵ π σάωθεν, MSS. *GC.* & *Aloyſii*; in *Schol.* enim ibi, & in *Ald.* Σάωθεν) Ἐσώθησαν.

195. Ἐπισμυγερῶς) γρ. ἐπὶ σμυγερῶς, Vid. Not. in *Br. Schol.*

Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα κατακτάμενον λιπέσθαι
Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίσταο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὃς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Καὶ σύ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
Ἄλκιμος ἔσσο, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐπίσταο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
Οἴσουσι κλέος εὐρύ, καὶ ἐσομένοισιν ἀοιδήν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν περὶ θεῖεν
Τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
Ἀλλ' οὔ μοι τοῖόν γε ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν ἦ χρὴ τελάμιν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλὺς
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
Εἰπέ μοι, ἦέ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἦ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὑποσπόμενοι θεοῦ ὄμφῇ;
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθών,
Ἦ ὅγε μοῦνος ἐών, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
Εἰ γάρ σ' ὡς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς τότ' Ὀδυσῆϊ περικήδετο κυδαλίμοιο,

" Adeò bonum, & filium interemptî relictum esse
" Viri, quoniam & ille i. e. *Oreſtes* ultus est patricidam
" Ægisthum dolosum, qui ejus patrem inclytum interfecerat.
" Et tu, amice, vaide enim te video bonumque magnumque,
" Fortis esto; ut aliquis tibi, & posterorum benè dicat.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O Nestor Neleide, magna gloria Græcorum,
" Et jure ille quidem ultus est, & ei Græci
" Deferent gloriam latam, & posteris præconium.
" Utinam enim mihi tantam dii vim dedissent
" Ulciſci procos injuriæ molestæ causa,
" Qui me contumeliâ afficientes nefanda moliuntur.
" Sed neutiquam mihi hujusmodi destinârunt dii honorem,
" Patrique meo & mihi; nunc igitur opus est pati nihilo secius.
Hunc excepit verbis Gerenius eques Nestor,
" O amice, quandoquidem de his me admones & loquutus es,
" Ferunt procos, tuam matrem propter, multos
" Domi, te invito, mala machinari.
" Dic mihi, an lubens victus es, an te cives
" Odio habent publicè, sequentes dei impulsum?
" Quis novit, an aliquando ipsorum violentiam punier, quando veneri,
" Sive ille solus, sive universi Achivi?
" Si enim te sic vellet amare cæsia Minerva,
" Quemadmodum Ulyssis quondam supra modum curam habuit glorioſi

## ΣΧΟΛΙΑ.

196. Καταφθιμένοιο.] Ἀποθανόντος. Λιπέσθαι.] Καταλειφθῆναι.
205. Αἴ γὰρ ἐμοί.] Εἴθε γὰρ ἐμοί.
206. Ὑπερβασίης.] Ὑπερφανίας.
208. Ἐπέκλωσαν.] Εἱμαρμένον γενέσθαι ἐπέτρεψαν. Ὄλβον.] Εὐδαιμονίαν.
209. Τετλάμεν.] Καρτερεῖν.
213. Μηχανάασθαι.] Ἐπινοεῖν.
214. Ὑποδάμνασαι.] Ὑποτάττεσθαι.
215. Ἐχθαίρουσι. Μισοῦσιν. Ἐπισπόμενοι.] Ἀναλαθόντες καὶ πειθόμενοι. Ὄμφῇ.] Χρησμῷ, κληδόνι, μαντείᾳ.

## NOTÆ.

196. Ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι) Hunc locum egregiè ornat *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 4. c. 45. De *Leone*, ſocii ſui *Canis* necem, ab *Urſo* vindicante.
198. Αἴγισθον δολόμητιν) Hic *Dolus malus* damnatur. Vid. ad v. 121.

## VARIÆ LECTIONES.

204. Ἐσομένοισιν ἀοιδήν) γρ. ἐσομένοισι πυθέσθαι. *H. Steph.*
211. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, *H. Steph.*
219. Περικήδετο) γρ. πέρι κήδετο.

Δήμῳ

Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
Οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Εἴ σ' ὥπας ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γέρον, ὥπως τοῦτο ἔπος τελέεται ὀΐω·
Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγαμαι μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
Ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὧς ἐθέλοιεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλέμαχος, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ῥεῖα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαώσαι.
Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιον, ὡς Ἀγαμέμνων
Ὤλετ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοίιον οὐδὲ θεοί περ
Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὁππότε κέν δὴ
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ.
Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη
Φέρσαντ' ἀθάναλοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
Τεὶς γὰρ δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·

" Populo in Trojanorum, ubi passi sumus dolores Græci;
" Non enim unquam vidi usque adeò deos manifestè amantes,
" Quemadmodum illi manifestè astitit Pallas Minerva;
" Si te, *ingnum*, adeò velit amare, curaréque in animo,
" Sanè quispiam illorum utique obliviscereturnuptiarum.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" O senex, nondum hunc sermonem perfectum iri existimo:
" Supra modum enim magna dixisti, stupor me tenet; non utique mihi
" Speranti ea contingerent; neque si dii sic vellent.
Hunc rursus alloquebatur dea cæsia Minerva,
" Telemache, quod tibi dictum effugit septum dentium?
" Facile Deus sane, si voluerit, etiam ex longinquo virum servaverit.
" Mallem verò ego etiam dolores multos pasius
" Domum redire, & reditûs diem videre,
" Potiùs quàm veniens perire in propriâ domo; veluti Agamemnon
" Periit, ab Æghisti fraude & suæ uxoris.
" Verum enimverò mortem omnibus communem, neque dii ipsi
" Etiam ab amato viro volunt arcere, quandocunque tandem
" Fatum pernitiosum corripuerit asperæ mortis.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Mentor, nè amplius hæc differamus, tristes licet:
" Illi verò non ampliùs reditus certus; sed ei jam
" Destinârunt immortales mortem & fatum nigrum.
" Nunc verò volo aliud inquirere & interrogare
" Nestorem, quoniam præ *aliis* novit jura & prudentiam:
" Ter enim ipsum dicunt imperâsse sæculis virorum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

221. Ἀναφανδά.] Ἐκ τοῦ φανερῶ, φανερῶς. Φιλοῦντας.] Φιλοῦντας.
223. Κήδοιτο.] Φροντίζοι.
224. Ἐκλελάθοιτο.] Ἐπιλάθοιτο.
231. Σαώσαι.] Σῶσαι, ἀντὶ τοῦ σώσῃ.
234. Ἐφέστιος.] Ἐπὶ τοῦ ἰκανοῦ ἑστίας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.
236. Ὁμοίιον.] Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάντας καλῶ φύσιν ἐρχόμενον.
238. Μοῖρα.] Θαναλικὴ ἀνάγκη.
240. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Κηδόμενοί περ.] Καίπερ λυπούμενοι.
241. Ἐτήτυμος.] Ἀληθής.
242. Φέρσαντο.] Ἐβαλεύσαντο.
244. Δίκας.] Δίκαια, κρίσεις. Φρόνιν.] Φρόνησιν.
245. Ἀνάξασθαι.] Βασιλεῦσαι.

## VARIÆ LECTIONES.

223. Οὕτως ἐθέλοι) κ. ὥπας γ' ἐθέλοι malè; ὥπως γ' ἐθέλοι, melius.
227. Οὐκ) κ. οὐδ', *H. Steph.*
230. Τηλέμαχε) κ. Τηλέμαχε, malè.
240. Λεγώμεθα) κ. λεγώμεθα, *H. Steph.* & MS. GC. & *Aldin.* Schol. & Text. & melior *Lectio.*

Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεσθαι εἰσορόωσιν.
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
Πῇ Μενέλαος ἔπειτα; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ, ἀλλά που ἄλλῃ
Πλάζεσθ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δ', θαρσήσας κατέπεφνε;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
Ἦτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς οἴεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐπὶ μεγάροισιν ἔπτμεν
Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰών, ξανθὸς Μενέλαος·
Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτλὼ ἐπὶ γαῖαν ἔχυσαν,
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ ἐκτὸς ἄπτολιος· οὐδέ κε τίς μιν
Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέσαντες ἀέθλους
Ἥμεθ'· ὁ δ' εὐκτίλῳ μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
Πόλλ' Ἀγαμεμνονέῃ ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν,
Ἦ' ἤτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
Δῖα Κλυταιμνήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·

" Atque mihi immortalibus æquiparatur aſpectu.
" O Neſtor Neleida, tu verò verum dic,
" Quomodo mortuus eſt Atrides latè imperans Agamemnon?
" Ubi Menelaus erat? Quam illi machinatus eſt mortem
" Ægiſthus doloſus? Quoniam occidit ſe multò præſtantiorem.
" Annon in Argo erat Achaico *Menelaus?* An alicubi aliàs
" Errabat apud homines, ille verò ſumpto animo interfecit?
Huic reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor,
" Profectò ego tibi, fili, veram omnia dicam:
" Enimverò quidem hæc ipſe ſuſpicaris, quemadmodum reverà accidit:
" Si viventem Ægiſthum in ædibus invenifſet
" Atrides, à Trojâ profectus, flavus Menelaus;
" Sanè ei neque mortuo fuſilem terram intuliſſet,
" Sed certè canèſque & aves comediſſent
" Jacentem in campo procul ab urbe; neque ulla ipſum
" Deploraſſet Achivarum: valdè enim
ingens admiſit facinus.
" Nos quidem illic *in Trojâ* multa obeuntes certamina,
" Aſſidebamus; ille interim deſidioſus
in receſſu Argi equos-paſcentis
" Multùm Agamemnoniam uxorem
demulſit verbis:
" Ipſa quidem antea certè abnuebat facinus indignum
" Diva Clytemneſtra; mente enim utebatur bonâ:

## ΣΧΟΛΙΑ.

246. Ἰνδάλλεσθαι.] Ὁμοιοῦται, φαίνεσθαι, φαντασθῆναι. Εἰσορόωσι.] Ὁρᾶν, ἀντὶ δ' ὁρῶντι, βλέποντι.

249. Μήσατο.] Εἰργάσατο, ἐπιχειρήσατο.

250. Δολόμητις.] Δόλια βεβουλευμένος. Κτάνε.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν. Ἀρείω.] Βελτίονα.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ.] Ἆρα οὐκ ἐν τῷ Ἄργει ἦν τὸ Ἀχαϊκόν;

252. Κατέπεφνεν.] Ἀνεῖλεν.

254. Ἀγορεύω.] Λέξω, εἴπω.

256. Ἔπτμεν.] Κατέλαβεν.

257. Τροίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Τροίας.

258. Χυτλώ.] Τῷ ἐπιχωμάτῳ τῆς νεκρᾶς γῆς.

259. Οἰωνοί.] Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. Κατέδαψαν.] Κατέφαγον.

261. Μέγα μήσατο ἔργον.] Νῦν μέγα καὶ χαλεπὸν ἐξελεύσεσθε· ὃ ἐστιν, ἔργον χαλεπὸν ἐπιχειρήσετε.

262. Τελέσαντες.] Ἐκτελέσαντες.

263. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐνδοτάτῳ μέρει τοῦ Ἄργους.

264. Θέλγεσκε.] Ἠπάτα.

265. Ἔργον ἀεικές.] Τὸ μοιχεύειν.

266. Δῖα Κλυταιμνήστρη.] Δῖα, εὐγενής, ἀπὸ τοῦ μοιχεύεσθαι. Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι.] Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

## NOTÆ.

246. Ὥστε μοὶ ἀθανάτοις ἰνδάλλεται) Κατ' ἐκεῖνο τοῦ Θαλῆς, Προσβύτερον τῶν ὄντων Θεός· ἀγένητον γάρ. *Diog. Laert.* l. 1. §. 35.

251. Ἦ οὐκ Ἄργεϊ ἦεν Ἀχαιϊκῷ) Ἦ οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ; Οὐ μόνον γὰρ Ἄργος, ἡ Πελοπόννησος, ἀλλ'

## NOTÆ IN SCHOLIA.

249. Μήσατο] Emendo tantùm & lego *ἐπιχήσατο*, pro ἐπιχείρησατο &c.

251. Ἀχαιϊκῷ) Ità ſcribo & emendo pro corrupto Ἀχαιϊκᾶς, ex MSto *Aloyſii*.

## VARIÆ LECTIONES.

251. Ἦ) γρ. ἦ. Ἀχαιϊκῷ) γρ. Ἀχαϊκῇ, *Euſtath.* fol. 1465. lin. 61. omiſit *H. Steph.*

260. Ἄπτολιος) γρ. Ἄργολιος, *H. Steph.*

266. Κέχρητο) γρ. κέχρηται. *Euſtath.* fol. 1466. l. 36.

Πὰρ

Πὰρ γὰρ ἕλω κὴ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν
Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
Δὴ τότε τὸ μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,
Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ κὴ κῦρμα γενέσθαι·
Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν οἶκόνδε δόμονδε.
Πολλὰ δὴ μηρὶ' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
Πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ὄφρα ἤλπετο θυμῷ.
Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης κὴ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
Ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱερὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
Ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχθόνιος κατέπεφνε,
Πηδάλιον μὲν χερσὶ θεσπεσίης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἁπάντων φῦλ' ἀνθρώπων
Νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.

" Etenim aderat cantor vir, cui plurimum mandârat
" Atrides, ad Trojam profecturus, ſervare uxorem.
" Sed cùm jam ipſam fatum deorum irretivit *ad hoc, ut* domaretur,
" Jam tum ipſum cantorem ducens in inſulam deſertam,
" Dereliquit avibus lanienam & prædam fieri;
" Ipſam verò volens volentem duxit ſuam in domum.
" Multa autem tomora adolebat deorum ſuper ſacra altaria;
" Multique Donaria ſuſpendit, veſtesque, aurumque,
" Quòd perfeciſſet magnum negocium, quod nunquam ſi, eraſſet in animo.
" Nos quidem ſimul navigabamus Troſa procùl,
" Atrides *Menelaus* & ego, amica cognoſcentes invicem:
" Sed cùm ad Sunium ſacrum perveniſſemus, promontorium Athenarum,
" Illic gubernatorem Menelai Thebus Apollo
" Suis ſuavibus telis ſuperveniens occidit,
" Clavum in manibus currentis navis geſtantem,
" Phrontin Onetoridem; qui vincebat ſecula hominum
" In nave gubernandâ, quoties ingruebat procella.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω κὴ ἀοιδὸς.] Συμπαρῆν ἢ αὐτῇ κὴ ἀοιδὸς· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπῖχον. Τινὲς δὲ, κακῶς νοήσαντες, τὸ ἐνῆχον ἀπέδοσαν.

268. Εἴρυσθαι.] Φυλάττειν.

271. Κῦρμα.] Ἐγκύρημα, ἐπίτευγμα.

273. Ἔκηε.] Ἔκαιεν.

274. Ἀγάλματα.] Ἀναθήματα. Ἀνῆψεν.] Ἀνέθηκεν. Ὑφάσματα.] Ἱμάτια ὑφαντά.

275. Ἤλπετο.] Ἤλπιζεν.

278. Σούνιον.] Ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς. Ἱερὸν.] Ἱερὸν, τέμενος. Ἀφικόμεθα.] Παρεγενόμεθα. Ἄκρον Ἀθηνῶν.] Ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων εἴρηκεν.

282. Φοβῆται Ὀνητορίδην.] Παρὰ τὸ φορτίζειν καὶ ὄγκους εἶναι, πίπλακα τὸ ὀγκῶδες. Καίνυτο.] Ἐτέλεσε. κυρίως δὲ τὸ καίνυσθαι, τὸ κτείνασθαι νικήσαντα· καίειν γὰρ τὸ φονεύειν ἐστί. τὸ δὲ ἀντίρροπον, ἀντὶ δὲ παπαίνειν.

## N O T Æ.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω κὴ ἀοιδὸς) *Strabo*, l. 1. fol. 16. καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς ἀοιδοὺς σωφρονιστὰς εἰρηκεν, καθάπερ τὴν τῶν Κλυταιμνήστρας φύλακα, κτλ. *Athenæ.* l. 1. fol. 14. Σάφορον δέ πῃ καὶ τὸ τῶν ἀοιδῶν γένος καὶ φιλόσοφον ἀληθῶς ἐπῖχεν. Vid. Gisberti Cuperi Apotheoſin *Homeri*, p 115. *Euſtath.* fol. 1466. *Halicarn.* in Act. c. 8. v. 27. De Eunucho *Candaces*. Confer *Br. Schol.*

279. Ἔνθα κυβερνήτην) Qui ſuâ morte *Viri* cadebant, præſertim ſi inexpectatò, aut repentè, ab *Apolline* ſagittis petiti dicebantur; *Mulieres*, à *Diana*. Etiam, qui non morbo, ſed ætate; ut *Odyſſ* ε'. v. 408. Etiam, de Fœminâ, in Navigatione ſubitò moriente, *ibid.* v. 477. *Euſtath.* fol. 637. lin. 14. Ὅτι ὃ τῇ Ἀρτέμιδι, τυτθὶ τῇ σελήνῃ, τὰς αἰφνιδίους φωτὸς τῶν γυναικῶν ἀναπαύσεις ἡ Ἑλληνικὴ δέξα· ὡσαύτως ὁ Ἀπόλλων, ἥλιος, αὖτ' λέγῃ δ' αἰφνίως θνήσκειν τοὺς ἀνθρώπους. Vid. etiam fol. 1467. lin. 152. Vid. *Turnebi* Adverſar. l. xi. c. viii. fol. 346. lin. 159. & *Everhardi Feithii*, Antiqu. *Homeric.* l. 1. c. 2. *Iſaac. Caſaubon.* Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo Fine.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

267. Πὰρ γὰρ ἕλω κὴ ἀοιδὸς) MSS. ἀὲδὲς, & ἀὲδοὶ legunt, in *Scholio*.

274. Quæ inter Ἀγάλματα & Ὑφάσματα, pono, id Duorum MSS. facio auctoritate.

282. Pro τὸν κλείναντα, Lego eadem auctoritate, τὸ κλείνασθαι νικήσαι, ut τὸ referatur ad νικήσαι.

## Variæ Lectiones.

275. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, *Br. Schol.* Verùm ἤλπετο ſonantius, & ſexies in *Iliade* occurrit.

280. Ἀγανοῖς βελέεσσι) γρ. ἀγανοῖσι βέλεσσι, *H. Steph.* & alii Codd. verùm *Iliad.* α'. v. 759. ut hîc Nos.

283. Σπέρχοιεν) γρ. σπέρχωσι, *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
Ὄφρ' ἕταρον θάπῃσι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερείσειεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἶξε θεών, τότε δὴ μιν ἐγείρωλὺ ὁδὸν βυσσόπα Ζεὺς
Ἐφέσταλο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀῶτμήν χεῦε,
Κύματά τε προφέροντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν·
Ἔνθα δ' ἔτ' ἀμφὶ μέξας, τοὺς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
Ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Ἔστι δέ τις λισσὴ, αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,
Ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδεῖ πόντῳ·
Ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
Ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
Αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπευδὴ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
Ἄνδρες, ἀταρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
Κύματ'· ἀταρ τὰς πέντε νέας κυανοπρῳρείους

" Sic ille quidem ille detentus eſt, feſtinabundus licet ad iter,
" Ut ſocium ſepelliret, & parentalia parentaret.
" Sed quando utique & ille vadens in obſcurum pontum
" In navibus cavis, Malearum montem exceſſum
" Pervenit currendo, tum certè inviſum iter lato conſpectu Jupiter
" Decrevit: ſtridulorumque ventorum flatum effudit,
" Fluctuſque intumeſcebant ingentes, æquales montibus.
" Illic ſejungens *Jupiter* claſſem, has quidem *Naves* Cretæ admovit;
" Ubi Cydones habitabant, Jardani circa fluenta.
" Eſt autem quædam levis, præruptáque in mare petra,
" Ad fines Gortynis, in obſcuro ponto:
" Huc Auſter ingentem fluctum ad ſiniſtrum promontorium pellit
" Ad Phæſtum: parvulus autem lapis ingentem fluctum impedit.
" Illi quidem huc venerunt: vix autem effugerunt mortem
" Viri: cæterùm naves ſanè ad ſaxa fregerunt
" Fluctus: cæterùm quinque naves cæruleis-proris

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

284. Κατέχετο.] Ἐν λιμένι κατεχέτη.

285. Κτερείσειεν.] Ἐνταφιάσῃ.

277. Μαλειάων ὄρος.] Τὸ Μαλέαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289. Ἐφέσταλο.] Ἐβελεύσατο. Ἀῶτμήν.] Ἀῤῥενικῶς τὴν αὖτμήν, ἀπὸ ὀρθῆς, ἡ αὖτμος· αὖτμὴν οὖν, ἡ πνοὴ ἡ σφοδρά. Χεῦε.] Ἔβαλεν.

290. Τροφέροντα.] Ηὐξάνοντα. Πελώρια.] Μεγάλα.

292. Κύδωνες.] Ἔθνος Κρήτης, καὶ Κυδωνία, πόλις Κρήτης, πολεμοῦν ἔχουσα Ἰάρδανον.

293. Ἔστι δέ τις Λισσή.] Λεῖα πέτρα· ἢ καὶ μετατεθασμόν, εἶπεν τὴν καλλίμορον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίσση. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας· ὄθεν Κρῆτες, σὺν τῷ ιν. γράφει Λισσίν.

294. Ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις.

295. Σκαιὸν.] Δεινὸν, χαλεπόν.

296. Φαιστόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζόμενον, ἐὰν δὲ βορρᾶταί τις αὐτῷ γένηται· ἀπὸ δὲ μεσημβρίας ἀεὶ δὲ ὅλως, καὶ τὰ δὴ νότια μέρη τῆς ἐγγειρούσης κύματα· ἀφ' ὃ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος εὐσκηπάσαις εἰς θάλασσαν πέτρας εὐεράστεσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ Φαιστὸν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπερ ἐχώρησεν Ἐπιμενίδης. Μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμα ἀπείργει.] Τὸ δὲ νῦν ἐστὶ νότου κῦμα τὸν Φαιστὸν ἂν ἐπιόν ἀλιμενον, εἰ μὴ εὐσκεπεμένος ὁ λίθος ἐκώλυεν ἐντὸς μέγα γίγνεσθαι κῦμα εὐσκεχυμένων εἰς αὐτὸν τῶν κυμάτων· γράφεται δὲ, Μαλέης δὲ λίθος. Μάλεον γὰρ ὀνομάζεται καὶ τὸ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. Ἀποέργει] Ἀποκωλύει.

297. Ἥλυξαν.] Ἐξέφυγον.

298. Σπιλάδεσσι.] Παρὰλίοις πέτρασις, παρὰ τὸ ἐσπιλάδωσθαι· ἢ παρὰ τοῖς καὶ θαλάσσαις εὐειλημμένοις ὑπὸ ὀλίγου ὕδατος. Ἔαξαν.] Ἔκλασαν.

## N O T Æ.

290. Κύματά τε τροφέροντα) Vid. ad *Varias Lectiones.*

*Ibid.* Ἶσα ὄρεσσιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 109. —prærupti aquæ Mons.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

290. Τροφέροντα) Ηὐξάνοντα. Ità Duo MSS. *Aldus*, & Codex *Hervag.* quare procul ablego Codd. *Impreſſorum* delirium, τροφέροντα) ηὐξάνοντα, quod evidenter corruptum, pro noſtrâ *Lectione*, aliàs enim αὐξάνεται ſcriberetur. Vid. *Var. Lection.*

296. Ἄλλων μερῶν, pro πολλῶν κυμάτων, lego, ex *Euſtathio* fol. 1469. lin. 13.

## Variæ Lectiones.

289. Ἐπ' αὐτμήν χεῦε) γρ. ἐπ' αὐτμὴν χεύας, *H. Steph.*

290. Τροφέροντα) γρ. τροφέρονται, *H. Steph.* Τροφέροντα, MSS. GG. *Aloyſiusque*, *Aldus*, & *Hervag.* *Br. Schol.* quæ *Lectio* videtur hîc proba & ſana; at in *Iliad.* ε'. v. 621. Τροφέροντα, vel τροφέρονται omnino legendum.

295. Ποτὶ) γρ. πρὸς *H. Steph.*

296. Μικρὸς δὲ λίθος) γρ. Μαλέης δὲ λίθος, *Br. Schol.*

Αἰγύπτῳ

Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε ϗ ὕδωρ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον ϗ χρυσὸν ἀγείρων,
Ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
Τόφρα ϗ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
Κτείνας Ἀτρεΐδην· δεδμήατο ϗ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
Ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
Τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἦλυθε δῖος Ὀρέστης
Ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, ϗ δ' ἔκτανε παφοφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
Ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
Μητρός τε στυγερῆς ϗ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
Αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑπερφιάλως· μή τοι κτ' πάντα φάγωσι
Κτήματα δασσάμενοι, σὺ δ' ἤπυτα ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαί ϗ ἄνωγα
Ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
Ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν ϗκ ἔλπoιτό γε θυμῷ
Ἐλθέμεν, ὅππα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι
Ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τε τὸν ϗδ' οἰωνοὶ
Αὐτόθεν οἰχνεύουσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.

" Ægypto admovit ferens ventúſque & unda.
" Sic ille quidem illic plurimum victum & aurum congregans,
" Errabat cum navibus ad alterius-linguæ homines.
" Interea verò illa Ægiſthus molitus eſt domi triſtia,
" Occidens Atridem: ſubactus eſt etiam populus ſub illo.
" Septennio itaque imperavit divitibus Mycenis:
" Illi verò octavo in anno malum & *vindex* venit divus Orestes
" Rurſus ab Athenis: occidit autem parris interfectorem,
" Ægiſthum doloſum, qui illi patrem inclytum interfecerat.
" Sanè hic cùm hunc occidit, dedit cœnam-ſepulchralem Argivis
" Matriſque inviſæ & imbecillis Ægiſthi:
" Eopſe verò die ſupervenit bello bonus Menelaus,
" Plurima dona ducens, quanta illius naves ob pondus portare poterant.
" At tu, amice, nè diutius à domo longè aberres,
" Boniſque relictis viriſque in tuis ædibus
" Adeò ſuperbis; nè tibi omnia abſumant,
" Facultatibus diviſis, tu verò inaniter feceris.
" Sed ad Menelaum quidem ego adhortor & conſulo
" Proficiſci; *ille* enim nupèr alicundè venit
" Ex illis hominibus, undè non ſperaret in animo
" Redire, quemcunque primùm abegerint procellæ
" In pelagus tam vaſtum: unde utique nec aves
" Intra annum venire poſſunt, quoniam ingens, horrendumque.

## ΣΧΟΛΙΑ.

302. Ἠλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο.
304. Δέδμητο.] Ὑπετέτακτο.
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων.] Ὄντως ἐπαναδύσετο.
309. Τόν.] Τοῦτον τὸν Αἴγισθον. Δαίνυ.] Κατεσκεύασε.
310. Μητρός τε στυγερῆς.] Φείδεται λέγων τούτων Ὀρέστου· τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸ δὲ ἀνάλκιδος παρεσιώπησεν. Ἀνάλκιδος.] Ἀσθενοῦς.
312. Ἄειραν.] Ἐβάστασαν.
313. Ἀλάλησο.] Πλανῶ.
314 Προλιπών.] Καταλιπών.
316. Τηὔσιν.] Ματαίαν.
318. Εἰλήλουθεν.] Ἦλθεν.
319. Ἐκ τῶν.] Ἐξ ἐκείνων. Ἔλπετο.] Ἤλπισεν.
320. Ἀποσφήλωσιν.] Ἀποκρουσθῶσι καὶ ἀποσφαλῶσι ποιήσωσιν.
322. Αὐτόθεν.] Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. Οἰχνεῦσι.] Παραγίνονται.

## NOTÆ.

308. Ὅς οἱ) Ità lego, pro ὅ οἱ. ut aliàs in eodem verſu, α'. v. 300. & ſuprà, v. 198. etiam in aliis Editt. *Florent. Steph. Hervag. Caſtell. Cantab.* priori; quare ὃς reſtituo, ut *Aldina*, quanquam & aliàs ὁ, pro ὃς ſtabit.

316. Τηὔσιν ὁδὸν ἔλθῃς) Vid. *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 47, 48. Rectè *Br. Schol.* per ματαίαν reddunt; cum ad *Tohm. Hebr.* referatur.

322. Αὐτόθεν οἰχνεῦσιν· ἐπὶ μέγα τε δεινόν τε) *Ultima*, & αὐτόθεν producitur, in *Caſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*; ut τὲ etiam ante δεινὸν, ob δ'. ἀκόλουθον, ut α'. v. 203.

## VARIÆ LECTIONES.

302. Νηυσὶν ἐπ') γρ. νηυσὶ κατ', *H. Steph.*
307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων) γρ. αἶψ' ἀπ' Ἀθηναίων, *H. Steph.* & ἂψ ἀπὸ Φωκήων, *Euſtath.* fol. 1469. lin. 38. non vidit *Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
Εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρός τε καὶ ἵπποι,
Πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
Λίσσεαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένός ἐστιν.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
Ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράσατε δὲ οἶνον,
Ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
Δαιτὸς θεῖον ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
Ἄμφω ἰέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι·
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι,
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

" Sed vade nunc cum nave tuâ & tuis ſociis:
" Aut ſi mavelis per terram ire, aderit curruſque & equi.
" Aderunt tibi etiam filii mei, qui tibi duces erunt
" Ad Lacedæmonem florentem, ubi flavus Menelaus.
" Precare autem eum ipſum, ut vera dicat:
" Mendacium timen non dicet: valdè enim prudens eſt.
Sic ait: ſol autem deſcendit & tenebræ advenerunt.
His verò & dixit dea cæſia Minerva,
" O ſenex, profectò hæc ex officio dixiſti:
" Sed agite, dividite quidem linguas, & miſcete vinum,
" Ut Neptuno & aliis immortalibus
" Ubi libaverimus, de lecto cogitemus; ejus enim hora adeſt.
" Jam enim lumen ivit ſub occaſum, neque decet
" Diu deorum in epulo ſedere, ſed redire.
Dixit ſanè Jovis filia; hi verò audiverunt loquutam.
His quidem præcones aquam manibus infuderunt,
Juvenes autem crateras coronârunt vino;
Diviſerunt autem omnibus, auſpicati à poculis;
Linguas etiam in ignem conjecerunt, ſurgentesque libârunt.
Cæterum poſtquam libârunt, biberuntq; quantũ deſiderabat animus,
Tum certè Pallas & Telemachus deoſimilis
Ambo deſiderabant cavam ad navem redire:
Neſtor autem ſtatim detinuit inceſſens verbis,
" Jupiter hoc prohibeat, & immortales dii alii,
" Ut vos à me celerem ad navem eatis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

324. Πάρα τοί.] Πάρεσι σοί.
325. Πομπῆες.] Πεζοπομποί.
326. Δῖαν.] Εὐδαίμονα.
327. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.
332. Τάμνετε μὲν γλώσσας.] Ἔθος ἦν πρεσβύτοις καὶ ἡγεμόσι τὸ καθεύδειν, ἢ ἱερεῖον τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν, ἢ καίειν τοῖς θεοῖς, τὰς λόγους ἐπιμελουμένους· διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εὐήθης γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους. λέγει δὲ Ἀπίκιος εἶναι τὸ ἐπὶ, λαβόντων τὰ ἀρχὰ σύτεθεν. Κεράσατε δέ.] Ἀντὶ τοῦ κιρνᾶτε.
334. Κοίτοιο.] Κοίτης, ὃ ἐστιν ὕπνου.
335. Ζόφον.] Τὸ σκότος. Οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐ πρέπον ἐστίν.
336. Θαασσέμεν.] Καθίσαι, διατρίψαι.
337. Αὐδησάσης.] Εἰπούσης.
344. Ἰέσθην.] Ὥρμησαν.
345. Καθαπτόμενος.] Φιλοφρονούμενος.
346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε.] Τὸ ὑμᾶς χωρεῖσθαι ἀπ' ἐμοῦ, ὡς πονηρόν, ἢ ἀνελεῖν δύνασθαι. Ἀλεξήσειε.] Ἀπείρξειε, κωλύσειεν.
347. Κίοιτε.] Ἀπέλθοιτε,

## N O T Æ.

331. Κατὰ μοῖραν) *Ultima* Ᾱ κρᾶσει producitur, in *Ceſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante μ'.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

346. Ὑμᾶς ſcribo, pro ἡμᾶς, quod malè in *Impreſſis*; ὑμᾶς enim in *Textu*, *Aldinâ*, & MSS. 2.

## Variæ Lectiones.

335. Οἴχεθ') γρ. ἔχθ'.

Ὡς

Ὥς τεῦ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνέμονος, ἠὲ πενιχρῆ,
Ὧι ὅτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
Οὕτ' αὐτῷ μαλακῶς, ὅτε ξείνισιν, εὐδέειν.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.
Οὐ θὴν δὴ τῷδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλου υἱὸς
Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
Ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφηθα, γέρον Φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔπτω.
Ἀλλ' ὅτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα καὶ δύῃ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
Εἶμι, ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τέ ἕκαστα·
Οἵους γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
Πάντες ὁμηλικίη μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
Ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Νῦν· ἀταρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους
Εἶμι, ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὐδέ νέον γε,
Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τὸν ἵκετο δῶμα,
Πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
Οἵ τοι ἐλαφρότατοι θέειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

"Tamquam ab aliquo vel prorsus veste carenti, aut pauperculo,
" Cui neque veltes & operimenta multa domi;
" Ut neque ipsi molliter, neque hospitibus, dormiendi copia sit.
" Cæterùm mihi adsunt veltes & operimenta pulchra:
" *Sin minus*, nequaquam illius Viri Ulyssis charus filius
" Navibus in tabulatis pernoctaverit, dum ego
" Vixero, prætereáque liberi in regiâ linquantur,
" Qui hospites suscipiant, quicunque ad domum meam perveniet.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Benè sanè hæc dixisti, senex amice: te verò decet
" Telemachum flectere, quoniam longè melius sic.
" Verùm ille quidem nunc te sequatur; ut dormiat
" Domi tuæ: ego autem ad navem nigram
" Vado, ut confirmem socios præcipiámque singula:
" Solus enim inter illos senior glorior esse:
" Alii verò ob amicitiam juniores viri sequuti sunt
" Omnes æquales ætate magnanimi Telemachi.
" Illic utique dormiam cavâ in navi nigrâ
" Nunc: sed manè ad Cauconas magnanimos
" Vado, ubi debitum mihi debetur, neque adeò novum,
" Neque parvum: tu verò hunc, quandoquidem tuam pervenit domum,
" Mitte cum curru & filio: da etiam illi equos,
" Qui tibi celerrimi currendo & robore fortissimi.
Sic certè loquuta abiit cæsiis oculis Minerva,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

348. Ἀνείμονι.] Μὴ κεκτημένῳ ἱμάτια.
349. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἱμάτια καὶ ποικίλματα· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.
350. Μαλακῶς.] Ἁπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, ὡς ἁπαλοῖς.
351. Παῤῥα.] Πάρεισιν.
352. Τῷδ' ἀνδρός.] Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως· ἢ τῷδε ἀνδρός, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ.
353. Ἐπ' ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τῶν κατεστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῶν νηός. Καταλέξεται.] Κοιμηθήσεται.
354. Λίπωνται.] Καταλειφθῶσι.
355. Ξεινίζειν.] Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.
357. Ἔφηθα.] Εἶπες.
359. Εὕδῃ.] Κοιμηθῇ.
361. Θαρσύνω.] Παρορμήσω, θαῤῥεῖν ποιήσω.
362. Γεραίτερος.] Παλαιότερος.
365. Λεξαίμην.] Κοιμηθείην.
366. Μετὰ Καύκωνας.] Νῦν τὸ Ἀρχαϊόν μείμημται· ἐκεῖθεν γὰρ ἡ Ἀθηνᾶ ὡδὶ τὸν Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι χάριν ἐπιτιλῶντο υἱῷ τοῦ θυγατρὸς Μενελάου. Ἀλλοτρία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ.
367. Ὀφέλλεται.] Ὀφείλεται, χρεωστεῖται.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Ἀρχαῖοι, pro Ἀχαιοί, scribo, nec sine 2 MSS. auctoritate, etiam *Eustathius* in locum, fol. 1471. lin. 55. Καὶ τὸ ῥῆξαι, ὃ ἐστι βάψαι, καθὰ γλῶσσαν, ὡς φασιν οἱ Παλαιοί.

## VARIÆ LECTIONES.

367. Ὀφέλλεται) γε ὀφείλεται, *Strabo*, l. 8. fol. 526. *Ibid.* Οὔτι νέον γε) γε. Ἠλιδὶ δίῃ, *Strabo*, qui *Cauconas*, à Fluvio *Elidis*, *Caucone*, dictos vult.

Φήνη εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας·
Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Τηλεμάχῳ δ' ἄρα χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
Εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕποντο.
Οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
Ἧτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
Ἀλλὰ, Ἄναξ, ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
Αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ ἀλόχοιτι·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἐυρύμετωπον,
Ἀδμήτιν, ἣν οὔπω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἐὰ περὶ δώματα καλά.
Ἀλλ' ὅτε δώματ' ἵκανεν ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
Ἑξείης ἕζοντο κατ' κλισμούς τε θρόνους τε.
Τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλάσσαι ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν
Οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἐνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ
Ὤιξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε.
Τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεραίσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
Εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
Τόνδ' αὐτῇ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,

Aquilæ, similis: simpor adeò invasit omnes videntes.
Admiratus etiam est senex, postquam vidit oculis:
Telemachi itaque prehendit manum, verbumque dixit, & loquutus est:
" O amice, non te opinor ignavum & imbellem fore,
" Siquidem te juvenem sic dii ductores sequuntur.
" Non enim quisquam hic alius cœlestes domos habitantium,
" Quam Jovis filia prædatrix Pallas,
" Quæ tibi & patrem pium inter Græcos honorabat.
" Quare, Regina, propitia sis; da item mihi gloriam bonam,
" Mihi ipsi & filiis & venerandæ uxori:
" Tibi autem ego sacrificabo bovem aniculam, lata-frontem,
" Indomitam, quam nullus dum sub jugum duxit vir.
" Hanc tibi ego sacrificabo, aurum cornibus circumfundens.
Sic ait supplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva.
Illis itaque præibat Gerenius eques Nestor,
Filiis & generis suis, ad suas ædes pulchras.
Sed postquam ad domum venerunt inclytam regis,
Ordine sedebant per sediliáque thronósque.
His verò senex venientibus craterem miscuit
Vini dulcis, quod undecimo anno
Aperuit ancilla, & operculum removit.
Hujus senex craterem miscuit; plurimùm verò Palladi
Supplicavit, libans filiæ Jovis Ægiochi
Cæterùm postquam libârunt biberantque, quantum voluit animus,
Alii quidem dormiturientes abiêrunt ad domum singuli:
Hunc vero illic dormire fecit Gerenius eques Nestor
Telemachum, charum filium Ulyssis divini,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

372. Φήνῃ.] Φήνῃ. εἴδει ὁμοίᾳ, ὅμοιον αὐτῷ.
373. Θαύμαζεν δ' ὁ γεραιός.] Ὅτι νέῳ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συμπολεμεῖ ἡ Ἀθηνᾶ.
375. Κακόν.] Δειλὸν, ἀσθενῆ.
376. Ἕποντο.] Ἀκολουθοῦσιν.
380. Ἵληθι.] Ἵλεως καὶ εὐμενὴς ἴσθι. Δίδωθι.] Δίδωμι πάρεχε.
388. Ἄναξ κλυτέ.] Ἄναξ ἔνδοξε.
392. Κρήδεμνον.] Τὸ πῶμα ἢ πῖδα, μεθ' ὃ φορεῖται.

## Ν Ο Τ Æ.

378. Τριτογένεια) De *Tritone* fluvio, & Τριτὼ, *Caput*, vid. *Diodor. Sicul.* fol. 12. & quæ Nos ad *Euripid.* Ion. v. 872. & ad *Iliad.* θ'. v. 39.

381. Παρακοίτη) Παρακοίτιδι, παρακοίτῃ, παρακοίτῃ, *Ultimâ* longâ. Sic. *Odyss.* σ'. v. 299. Μάτι τὰ κλόσια καὶ κρήδεμνα.

## Varia Lectiones.

372. Εἰδομένῃ) γρ. ἰσοδομένῃ.
378. Ἀγλαΐης) χρ. κυδίης, *H. Steph.* & *Seberus.*
388. Ἵκανεν) χρ. ἵκανον.
392. Ὤιξεν) χρ. ὤιξε.

Τρη-

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
Πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίῳ Πεισιστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὃς οἱ ἔτ' ἠίθεος παίδων ἦν ὁ μεγάθυμος·
Αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ὦρτο τ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἐκ δ' ἐλθὼν, καὶ ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
Οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,
Λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἐπὶ μοῦνοι
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἤϊδόσδε βεβήκει·
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ἥρως Ἀχαιῶν,
Σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τὲ, Στρατίος τὲ,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
Τοῖσιν δ' ἕπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἦλυθεν ἥρως·
Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
Τοῖσιν δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
Ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
Ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεὸς ἐς δαῖτα θάλειαν.
Ἀλλ' ἄγ', ὁμὴν πεδίονδε βοῶν ἴτω, ὄφρα τάχιστα

Teſſellatis in lectis ſub porticu ſonanti:
Juxta eum verò bellicoſum Piſiſtratum, principem Juvenum,
Qui ei adhuc cælebs filiorum erat in regiâ;
Ipſe verò reverſus dormivit in ſeceſſu domus excelſæ:
Huic utique uxor Regina lectum præparaverat & cubile.
Quando autem manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
Surrexit quidem ex lecto Gerenius eques Neſtor:
Egreſſúſque ſedit ſuper politos lapides,
Qui illi erant ante fores excelſas,
Albi, reſplendentes unguenti inſtar: quibus quidem antea
Neleus ſedebat diis conſiliarius æquiparandus:
At ille quidem jam fato domitus ad inferos deſcenderat.
Neſtor autem tum infidebat Gerenius, cuſtos Græcorum,
Sceptrum habens: circùm autem filii frequentes congregabantur,
Ex thalamis egreſſi, Echephrónque, Stratiuſque,
Perſeuſque, Aretuſque, & divinus Thraſymedes:
His verò deinceps ſextus Piſiſtratus venit heros:
Juxta verò Telemachum deo-ſimilem collocárunt ducentes.
Il is demùm alloqui cepit Gerenius eques Neſtor,
" E veſtigio mihi, filii chari, perficite deſiderium;
" Ut certè primùm deorum propitiem Palladem,
" Quæ mihi palàm venit dei ad convivium celebre.
" Verùm age, alius quidem rus cauſâ bovis eat, ut celerrime

## ΣΧΟΛΙΑ.

399. Αἰθούσῃ.] Τῇ ἀπὸ ἄλλων στεγασμάτων, παρὰ τὸ αἰθριάζ· οὐ αὐτῇ φῶς, ὅ ἐστι καθαρόν. Ἐριδούπῳ.] Μεγάλως ἤχῳ ἀποτελούσῃ ἀφ' ὧν ἀνάγκης, ἠχήεντι.

400. Ἐϋμμελίῳ.] Καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενον. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.

401. Ἠίθεος.] Ὁ λίαν νεώτερος καὶ ἄπειρος ἐτῶν, ὡς ἀντιπαίδων, ἢ ἄγαμος. ἔστι δ' ἄγαμος.

403. Πόρσυνε.] Ὑπέστρωσεν.

408. Ἀποστίλβοντες.] Ἀπολάμποντες. Ἀλείφατος.] Λείπει τὸ ὡς· ἔστι γὰρ, ὡς ἐλαίῳ.

409. Ἵζεσκεν.] Ἐκαθέζετο.

411. Ἔφιζε.] Ἐκαθέζετο.

416. Θοοείκελον.] Θεοῖς ὅμοιον. Εἶσαν.] Ἐκάθισαν.

418. Κρηήνατε.] Ἐπιτελέσατε.

419. Ἱλάσσομαι.] Ἐξιλεώσομαι.

420. Ἐναργὴς.] Φανερὸς. Θάλειαν.] Θαλίαν καὶ αὔξην ποιοῦσαν.

421. Ἴτω.] Βαδιζέτω.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

399. Αἰθούσῃ) In fine hujus *Scholii*, τὸ ἠχήεντι addo, prius in alium ex hoc loco divagatum.

416. Pro ἐκάθισαν corrupto, lego ἐκάθισαν, ut MSS. prædicta.

## VARIÆ LECTIONES.

399. Ἐριδούπῳ) κε. ἐριγδούπῳ, MSS. *GC.* & *Aloyſii.*

402. Καθεῦδε) κε. καθηῦδε. Vid. ad *Iliad. α'.* v. 611.

416. Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες, Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε) κε. Πὰρ δ' ἄρα, κλ. Οἱ δ' ἐπεὶ ὦν ἤγαγον, ὑπαγορίης τ' ἐλάσαντο, Τοῖσιν μύθων, *H. Steph.*

421. Ἄλλ' ἄγ' ὁμὴν) κε. ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν *Dioſcorides* apud *Suidam*, v. Ὁμηρος.

Ἐλθήσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
Εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ νῆα μέλαιναν
Πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
Εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελεύθω
Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
Οἱ δ' ἄλλοι μίμνετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἰπάτε δ' εἴσω
Δμωῇσιν κατὰ δῖα, ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
Ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰνέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίτυον· ἦλθε μὲν ἀρ βοῦς
Ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς περὶ νηὸς ἑῖσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεύς,
Ὅπλα κερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείραθ' τέχνης,
Ἄκμονά τε, σφῦραν τ', εὐποιήτου τε πυράγρην,
Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη
Ἱερῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
Χρυσὸν ἔδωκ'· ὁ δ' ἔπειθε βοὸς κέρασιν περιχεύειν
Ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.
Βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρήτης ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
Ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ἀλφὰς
Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μιφιτόλεμος Θρασυμήδης
Ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

" Veniat, adducâtque bovem bubulcus vir.
" Unus ad Telemachi magnanimi navem nigram
" Omnes protectus socios adducat, relinquat tamen duos solos:
" Unus iterum aurificem Laërceum huc jubeat
" Venire, ut bovis aurum cornibus circumtundat.
" Vos verò alii manete illic sedulò; dicite autem intùs
" Ancillis per domum augustam convivium apparare,
" Sedilia que, lignaque undique, & limpidam afferre aquam.
Sic ait; illi certe omnes ministrabant: venit quidem bos
Ex agro, venerunt etiam celeri à nave æquatâ
Telemachi socii magnanimi; venit etiam faber
Arma in manibus tenens fabrilia, administra artis,
Incudemque malleumque benefactamque forcipem,
Quibus scilicet aurum faciebat; venit quoque Minerva,
Sacris porritura: Senex autem eques Nestor
Aurum dedit: ille verò deinde bovis cornibus circumfudit
Aptans, ut devotam rem dea gauderet videns:
Bovem autem ducebant cornibus Stratius & divus Echephron:
Gutturnium que ipsis Aratus in floribus-celato malluvio
Venit ex thalamo ferens: alteraque gestabat molas
In canistro: securim autem bellicosus Thrasymedes
Acutam gestans in manu astabat, bovem cæsurus
Perseus autem vas *sanguini recipiendo* tenebat: senex a. eques Nestor

## ΣΧΟΛΙΑ.

424. Λιπέτω.] Καταλιπέτω, ἐασάτω. Οἴους.] Μόνους.
425. Κελεύθω.] Κελευσάτω.
426. Περιχεύῃ.] Περιβάλλῃ.
430. Ἐποίτυον.] Ἐνήργουν.
433. Ὅπλα.] Τὰ ἐργαλεῖα. Χαλκήϊα.] Χαλκουργικά. Πείραθ' τέχνης.] Οἷς ἡ τέχνη συμπεραίνεται.
436. Ἀντιόωσα.] Μεταληψομένη.
440. Ἀνθεμόεντι.] Ποικίλῳ, ἀφ' οὗ κατατυπτόμενα αὐτῷ ἐπιτίρεται.
441. Ὠλάς.] Ἐλαιοβρόχους κελεάς.
442. Πέλεκυν.] Δίσυμον ἀξίνην.
444. Ἀμνίον.] Ἔστι μὲν τὸ ἄπαξ εἰρημένον ἡ λεξις· σημαίνει γὰρ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἷμα ἐδέχοντο. καὶ ἔστι καλὸν τὸ ὕτυμον, ἀμνίον, ὃ ἐστι περιληπτὸν ἢ μόνως, τουτέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσι.

## NOTÆ.

438. Ἴν' ἄγαλμα) Ἄγαλμα, πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 269. & v. 1448. Malè olim per *simulacrum* vertebatur & hìc & suprà. v. 274.

444. Ἀμνίον) De hâc voce, *Etymolog.* M. *Suidas*, & *Eustath.* in locum, fol. 138. lin. 4. & 12. ubi & αἷμνιον *Apollodoro*, δάμνιον, *Nicandro* & *Theodoridæ*.

## VARIÆ LECTIONES.

434. Ἐποίτυον) γρ. ὑπεῖτυον.

444. Ἀμνίον) γρ. αἰμνίον, & δάμνιον. Vid. ad *Textum*.

Χέρνι-

445 Χέρνιβά τ' ἠλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ'' Ἀθήνῃ
Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τείχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὕζανλο, καὶ ἠλοχύτας ἀφεβάλοντο,
Αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
Ἤλασεν ἄγχι στὰς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,
450 Αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
Θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη Εὐρυκλείη
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Ἔσχον· ἀταρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
455 Τῆσδ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
Αἶψ' ἄρα μὲν διέχυαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
Πάντα κατὰ μοῖραν, καθά τε νίοσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
460 Λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἔκαη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Τοφεάδε Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
465 Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ, Νηληϊάδαο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

Aquamque molasque prælibavit: multisque Minervæ
Supplicavit auspicans; ex capite pilos in ignem jaciens.
Cæterùm postquam precati sunt, & molas porrexerunt,
Statim Nestoris filius generosus Thrasymedes,
Impulit prope stans; securis autem abscidit nervos
Cervicales, solvitque bovis robur: ipsæ verò lætæ exclamabant
Filiæque nurusque, & pudica uxor
Nestoris Eurydice, maxima natu Clymeni filiarum.
Hi quidem deinde corripientes casam bovem à terra spaciosâ
Tenebant: cæterùm jugulavit Pisistratus dux virorum.
Ex illâ postquam niger sanguis fluxit, reliquitque ossa animus,
Celeriter ipsam diviserunt statim autem coxas exciderunt
Omnia ritè, insuperque omento cooperuerunt,
Bifariàm facientes; super ea verò cruda imposuerunt:
Torrebat autem super ligna senex, & insuper nigrum vinum
Libavit: juvenes verò juxta eum tenebãt manib. verua-quinq;-cuspidis;
Cæterùm postquam coxæ combustæ sunt, & viscera gustârunt,
Minutatimque dissecuerunt, aliáque verubus-transfixerunt;
Assârunt que, acuta verua in manibus tenentes:
Interea Telemachum lavit pulchra Polycaste,
Nestoris minima-natu filia Nelei filii.
Porro postquam lavit, & unxit pingui oleo,
Circaque ipsum indusium pulchrum jecit atque tunicam,

## ΣΧΟΛΙΑ.

445. Χέρνιβά τ' ἠλοχύτας τε κατήρχετο.] Χερνίβων καὶ ἀλῶν ἀρξάμενος ἤρχετο.

449. Ἤλασεν.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Τένοντας.] Παίοντα τὰ ἀμφοτέρωθεν τοῦ ὄμου τένοντα καλεῖ.

450. Ὠλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς ηὔξαντο.

451. Νυοί.] Νύμφαι.

452. Πρέσβα.] Πρεσβυτέρα, ἢ ἔντιμος.

453. Ἀνελόντες.] Ἐκφέροντες. Εὐρυοδείης.] Πλατείας ὁδοὺς ἐχούσης.

454. Ἔσχον.] Κατέσχον.

455. Ῥύη.] Ἔρρυσεν.

456. Διέχυαν.] Καθὼ μέρη διῄλουν. Τάμνον.] Διέτεμνον, διέκοπτον.

463. Ἀκροπόρους.] Ὀξεῖς. ἐν τὸ ἄκρον ἀφ' ἧς πεφυκότων εὐχερῶς δίεισιν ἀφ' τὸν ἐδώδιμον.

465. Ὁπλοτάτη.] Νεωτάτη.

466. Λίπ' ἐλαίῳ.] Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

## NOTÆ.

450. Αἱ δ' ὀλόλυξαν) Quòd vox ὀλολύζω lætam in sacris præcipuè acclamationem notet, vid. *Meric. Casaubon.* de nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 38. & quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1337. ad *Troad.* v. 1073, *Electr.* v. 691. & *Anacreon*, v. 634.

## VARIÆ LECTIONES.

463. Ὤπτων) γρ. ὄπτων, in *Cantabr.* 2d. verùm ὄπτων suprà, v. 33. & hic ὄπτων *Florentina Rescians. Lovania, H. Stephan.* &c. Ὤπτων δ') γρ. ὄπτων τ'.

Ἔκτε

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·
Πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
Δαίνυθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ἕποντο,
Οἶνον οἰνοχοεύοντες ἐπὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Παῖδες ἐμοί, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίδιφρα ἵππω
Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
Ὅσσα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
Ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος θεσπεσίην ἐπὶ δίφρον
Πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀκοντε πετέσθην
Ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.
Οἵδε πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

E lavacro exiit corpore, immortalibus similis:
Apud Nestorem verò profectus resedit, pastorem populorum:
Hi vero postquam assarunt carnes exteriores & detraxerunt,
Epulabantur sedentes; deinde viri primarii surgebant,
Vinum infundentes in aureis poculis.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Inter illos sermonem cœpit Gerenius eques Nestor,
Filii mei, agite, Telemacho pulchros pilos habentes equos,
Conjungite sub currum ducentes; ut conficiant iter.
Sic ait, hi certè illum statim audierunt atque parierunt:
Celeriter autem junxerunt sub currum veloces equos:
Custos vero ancilla panem & vinum imposuit,
Obscenaque, qualia edunt à Jove-nutriti reges.
Telemachus certè perpulchrum conscendit currum;
Juxta eum verò Nestorides Pisistratus, princeps juvenum,
In currumque conscendit, & habenas cepit manu:
Verberavitque ad impellendum; illi verò non inviti volabant:
Ad campum reliquerunt autem Pyli arduam urbem.
Illi ea totâ die quatiebant jugum utrinque tenentes:
Occidit que sol, obumbrabanturque omnes viæ:

## ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἐζόμενοι.] Καθιζόμενοι. Ὀρθῶς. Ὧραιον.
472. Ἐνοινοχοεύοντες.] Κερνῶντες.
476. Πρήσσωμεν ὁδοῖο.] Πορεύωμεν εἰς τὸ ὁδόν.
480. Ὅσσα.] Ἐδώδιμα. Διοτρεφέες.] Ὑπὸ Διὸς τεθραμμένοι, τύχοντες.
486. Σεῖον ζυγόν.] Παρενδεχτικῶς, ἀντὶ δὲ παρεσκευάσμενον τὸ σεσηγμένον, ἀντὶ δὲ ἄδηνον.

## NOTÆ.

476. Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρμαθ' ἅγησθε) Quanquam olim in omnibus ferè, quas vidi, Editionibus, ζεύξαθ' esset scriptum, Versûs tamen periculo territus, ausus sum τὸ σ'. delere: & *Homerus, Odyss. σ'.* v. 47. Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἅμα. Et infrà, v. 478. Καρπαλίμως ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν. *Eustathii* Textus ζεύξαθ', ut Nos, legit, & fol. 1477. lin. 29. Τὸ δὲ ἀνωτέρω τούτου, Ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγεσθε, ὃ πολὺ δῆλον, ὅτι ζεῦξαι ὑφ' ἅρμασι, οὗτω δὲ ἁπλῶς, ὑφ' ἅρμασι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

472. Ἐνοινοχοεύοντες) Ità pro οἰνοχεύοντες, *Textûs* & MSStorum auctoritate.
486. *Eustath* fol. 141. lin. 49. Ὅπερ τὸ, Πατρὸς ἐμοὶ σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες, ἀντὶ δὲ ἐφαρμόζοντες ἐκπονοῦντες· καὶ αὖθις ἕλκοντες τὸν ζυγόν. ὑφ' ὃν εἶσι καὶ φασὶν οἱ Παλαιοί. ὅτι παρεκδοχικῶς ἐρρέθη ἀντὶ δὲ παρεσκευάσμενον τὸ σεσηγμένον. ἀντὶ δὲ ἄδηνον.

## VARIÆ LECTIONES.

469. Πὰρ δ' ἄρα) γρ. παὶ δ' ὄγε, *H. Steph.*
472. Ἐνοινοχεύοντες) γρ. οἰνοχεῦντες, *Br. Schol.*
476. Ζεύξαθ' ὑφ') γρ. ζεύξαθ' ὑφ', in pluribus, verum Error. Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Πρήσσωμεν) γρ. πρήσσωσιν. *H. Steph.*
479. Ἔθηκεν) γρ. ἔχουσι, *H. Steph.*
484. Ἀκοντε) γρ. αἴκοντε, *H. Steph.*
487. Δύσετο) γρ. δύνατο, Vid. ad β'. v. 388. & infrà, v. 497.

Ἐς

Ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
Ἔνθάδε νύκτ' ἄεσαν· οἱ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα παικάλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν θεσπεσίου, ἠχὴ δ' ἀνὰ δοῦπος ὀρώρει.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
Ἵξον δ' ἐς πεδίον πυροφόρον· ἐνθάδ' ἔπειτα
Ἦνον ὁδὸν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

Ad Pheras autem venerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orsilochi, quem Alpheus genuit filium.
Ibi per noctem quieverunt: ille autem illis hospitalia appositit.
Quando vero mane-genita apparuit rosseis-digitis Aurora,
Equosque junxerunt, currusque pulchros conscenderunt;
Eque vestibulo agitârunt, & è porticu resonanti:
Flagellavit autem *Pisistratus*, ut irent; illi verò non inviti volabant.
Venerunt igitur in campum frugiferum: hic tandem
Perficiebant iter; tam gnaviter currebant veloces equi,
Occiditque sol, inumbrabanturque omnes viæ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

488. Φηρ.] Φηραὶ, πόλις ἡ Ἠλείων Μεσσηνίας. οἱ δὲ ἡ Λακωνικῆς.

489. Ἀλφειός.] Ποταμὸς ἡ Ἠλιάς.

490. Ἄεσαν.] Ἀνεπαύσαντο, ἐφιλοφρόνησαν.

495. Πυροφόρον.] Σιτοφόρον.

496. Ἦνον.] Ἦνον, διήρχοντο. Τοῖον δὲ ὑπέκφερον.] Οὕτω δὲ μὴ πάχυς ἔστιχον.

## NOTÆ

490. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν) Ἄεσαν, *Eustathius* per ἀνέπαυσαν semper exponit & per consequentiam, per ἐφιλοφρόνησαν. ὅτι οἱ ξενισθέντες ἀναπαύονται καὶ ἀναπαύουσι τοὺς ἐμφιλεῖν καμόντας. Verbi ἄω, πνέω, vel ἀάω, ἀάσω & ἀήσω, unde ἄημι. *Hesych.* Ἀάσαι) Ἀῆσαι, κοιμηθῆναι.

495. Ἦνον ὁδόν.) Ab ἄνω, pro ἀνὰ, priori longâ. Vid. ad β'. v. 58.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

488. Huc refer *Pausan.* in principio Μεσσηνιακῶν & *Strabon.* l. 8. fol. 367. quorum auctoritate putarem, pro ἰλῶν, scribi Ἠλείων, nisi & Urbs esset *Messeniæ*, Ἕλος, unde Εἱλώτης, de quâ *Homerus*, *Iliad.* β'. v. 584. Οἵτ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ', ἠΦολον πτολίεθρον. Verùm cum & *Dioclis* Domus sit, in *Elide*, & *Alphæus*, illius Avus, sit Fluvius *Elidis*, Ἠλείων omninò legendum statuo.

## VARIÆ LECTIONES.

488. Ἐς Φηρὰς δ') ἴκοντο) γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκοντο. Vid. *Var. Lect.* v. 296.

489. Ὀρσιλόχοιο) γρ. Ὀρτιλόχοιο, *Florentin. Roman. Hervagian. Rascian. Lovania, H. Stephan. Castellion.* etiam *Pausan.* in *Messeniacis* & *Strabo*, fol. 367. MSS. etiam omnia Ὀρτίλοχος semper scribunt. Nihilominùs Ὀρσιλοχος est *Vera Lectio*, quæ in *Iliade* semper, in omnibus Exemplaribus obtinet. *Ilias* autem paulò correctior esse solet *Odysseâ*. Et ità legitur *Odyss.* ο'. v. 187. & φ'. v. 16.

490. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα ἣ, & vice versâ. *Ibid.* Ὃ δὲ τοῖς παρ ξείνια θῆκεν) γρ. ὁ δ' ἄρα ξεινίῃσι δόμεν, *H. Steph.*

492. Ἵππους τ' ἐζεύγνυντ') γρ. ἵππους τὲ ζεύγνυντ'.

494. Ἄκοντε) γρ. ἀέκοντε, *H. Steph.*

497. Δύσετο] γρ. δύσατο, vid. suprà, ad v. 487.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Δ.

ΠΑρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὸν Ἰθάκλου ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. Ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος ὡς ἐκ γόου τῆς Εἰδοθέας, καὶ τὰ Πρωτέως μαντεῖα, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βελὴ δ' γίνεται τοῖς μνηστῆρσιν, ὡς ἐκ τοῦ Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθεῖται δὲ ἡ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσφοροῦσαν. Ἀφ' εἰδώλου, ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ, τῇ τοῦ Πηνελόπης ἀδελφῇ.

### Ἐπιγραφαί.

Ἄφιξις Τηλεμάχου εἰς Σπάρτην.

Ἄλλως.

Τὰ εἰς Λακεδαίμονα.

Ἄλλως.

Δίπτα, μαθὼν ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδαο, λοχαίμου, υἱός. Lib. IV.

Οἱ δ' ἵξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώμαθ' ἕλων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Τόνδ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἑτῆσιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἷϊ πέμπεν·

HI itaque venerunt cavam Spartam amplam:
Ad domum autem agebant Menelai gloriosi.
Hunc invenerunt exhibentem nuptiale-epulum multis civibus,
*Ob nuptias* filii atque filiæ inculpatæ, suâ in domo
Hanc quidem Achillis bellicosi filio mittebat:

### Σχόλια.

Κοίλην Λακεδαίμονα.] Ἐπὶ ὑψηλοτάτης ὄρεσι περικύκλῳ. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2. Ἕλων.] Ἥλαυνον.

3. Δαινύντα.] Ἑστιῶντα. Ἑτῆσιν.] Πολίταις.

5. Ῥηξήνορος.] Ἀνδρεῖα, δὲ ἀφ' ὧν τὴν ἀνορίας ῥῆσιν τὰς τάξεις.

### Notæ.

Ἵξον) Vid. ad γ'. v. 5. & quæ Nos ad *Iliad.* ε'. v. 773. *Ib.* Κοίλην) Vid. ad *Il.* β'. v. 581. *Ib.* Κητώεσσαν) Ælian. Animal. l. 17. c. 6. Κήτη δὲ καὶ Λάκαιναν θάλατταν ἀκούω γίνεσθαι μεγέθη μέγιστα. καί τινες γε τὸν Κελτικὸν τὸν Ὠκεανὸν οὕτω εἰπεῖν φασὶ, Λακεδαίμονα κητώεσσαν. *Strabo*, l. 8. fol. 564. Γραφόντων δὴ τὸ μὲν, Λακεδαίμονα κητώεσσαν, τὸ δὲ, καυσώεσσαν, ζητοῦσι, τίνι κητώεσσαν τὴν δίκελλαν χρὴ, εἴτε ὑπὸ τὸ κητῶν, εἴτε μεγάλην· ὅσῳ δεκεῖ πλατυτέρου εἶναι· τίνι τε καυσώεσσαν, οἱ μὲν, Καλαμινθώδη λέγειν· οἱ δὲ, ὅτι οἱ λιθ τὸ σεισμῶν ῥωγμοὶ, κοινοὶ λέγειν· καὶ παιδὸς τὸ δεσμωτήριον εἰσεῖδεν, τὸ παρὰ Λακεδαιμονίοις σκήλαιόν τι ἔνιοι δὲ κάνεις μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λέγειν φασὶν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ, Φηρσὶν ὀρεσκῴοισιν. Εὔστειος δὲ ἡ Λακωνικὴ καὶ δὴ τὸ Ταϋγέτου κορυφὴν τινα ἀπόρραγῆναί τινες μυθολογοῦσιν. Vid. *Bochart.* Ἱεροζωικὸν, 1 Vol. fol. 851. lin. 17. *Athenæum*, hujus libri initium contrahentem merito exagitat *Casaubon.* l. IV. c. 28. fol. 325.

### Variæ Lectiones.

V. 1. Κητώεσσαν) γρ. καυσώεσσαν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 1478. lin. 35. *Strabo* &c. Vid. Not. in *Textum*.

Ἐν

Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι,
Μυρμιδόνων πρὸς ἄστυ θεόκλυτον, οἷσιν ἄνασσεν·
Υἱέι δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
Ὃς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἐκ δούλης· Ἑλένῃ γὰρ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε ξανθὴν Ἀφροδίτην.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες, ἠδὲ ἕταροι Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μέσῳ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

In Troja enim primùm ſpoſponderat, atque annuerat
Dare: illis verò dii nuptias perficiebant.
Eam certè ipſe illuc equis & curribus mittebat ire,
Myrmidonum ad urbem inclytam, quibus imperabat.
Filio autem ex Sparta Alectoris ſuſcepit filiam,
Qui ei in ſenectute-natus erat fortis Megapenthes
E ſervâ: Helenæ autem dii prolem non amplius dabant,
Ex quo ſemel genuerat filiam amabilem
Hermionem, quæ ſpeciem habebat auream Veneris.
Sic hi quidem epulabantur per ſublimem magnam domum
Vicini, & ſubditi Menelai glorioſi,
Oblectati: inter eos verò cantabat divinus cantor,
Citharam pulſans: duóque ſaltatores inter eos
Cantum auſpicantes ſaltabant in medium.

## ΣΧΟΛΙΑ.

7. Δωσέμεναι.] Δοῦναι, παρασχεῖν.

9. Μυρμιδόνων ποτὶ ἄστυ.] Ἢ Ὁμηρικῶς μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10. Σπάρτηθεν.] Ἐκ τῆς Σπάρτης. Ἀλέκτορος κύριον.] Οἱ μὲν Ἰφιάνειραν, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τὸ δὲ Ἀλέκτορα γλυκυλογοῦσιν Ἀργείῳ ὄντι Πέλοπος. Ἤγετο.] Ἐλάμβανε.

11. Τηλύγετος.] Ἤτοι τηλοῦ τοῦ ἡλικίας, τουτέστι ποθουμένου τοῖς γονεῦσι γηρῶσι παῖς, μᾶλλον ὃν ἐκείνοις ἐλπίζουσι πεπαῦσαι, ἢ μονογενής· κυρίως Τηλέμαχος τοῦ Ὀδυσσέως καὶ Ὀρέστης τοῦ Ἀγαμέμνονος. Μεγαπένθης.] Ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μὴ τῶν ἁρπαγῶν τέτευ ἔχειν.

12. Ἐκ Δούλης.] Οἱ μὲν κύριον τὸ Δούλης· οἱ δὲ Τηλεδάμη, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον.] Πιθανῶς, ἵνα ἁπλεῖσον ἀκμάσῃ· ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ σχῇ· οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν Ἀλεξάνδρου Κόρυθον, Ἑλένου δὲ καὶ Μενελάου Νικόστρατον γλυκυλογοῦσι.

16. Γείτονες ἠδ' ἕταροι.] Γείτονες μὲν νῦν οἱ ἀσυγκίτους· ἕταροι δὲ ψιλῶς, ἵν' ᾖ, οἱ πολῖται· ἔστι δὲ ἴσως μεταληπτικὸς ὁ γάμος.

17. Ἐμέλπετο.] Ἤδετο.

18. Κυβιστητῆρε.] Κυβισταὶ, ὀρχησταί.

19. Μολπῆς.] Τῆς παιδιᾶς. Ἐδίνευον.] Κυκλόσε ἐφέροντο· ὠρχοῦντο.

## NOTÆ.

8. Νίσσ) Ἁπλῶς, ἀντὶ δὲ τοῦ εἶσι. Ἰτὰ νόσις, pro ἔλυσις, & νοστέω, pro ἔρχομαι. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rheſ. v. 427. & Helen. v. 481. & 897.

9. Μυρμιδόνων) De *Myrmidonibus*, vid. ad *Iliad.* β'. v. 684.

13. Ἐπειδὴ τοπρῶτον) Hic Verſus ἀκέφαλος dicitur, de qua re, ad α', v. 183. & θ'. v. 252.

17. Δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε) Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 605. Unde *Ariſtarchus* ſumpſiſſe hæc dicitur, & ad hunc locum non benè poſuiſſe, ab *Athenæo.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἤγετο) Ἐλάμβανε, MSS. *Gonvillo-Caienſe* & *Aloyſii Alemanni.*

12. Ἐκ Δούλης) Οἱ μὲν κύριον τὸ Δούλης· οἱ δὲ, Τηλεδάμη· Τηλεδάμη δὲ, τὸ κύριον &c. Ità MS. utrumque. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. XI. §. 1. Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε, καὶ παῖδα πάνυ Νικόστρατον· ὁ δὲ Δούλης, Πιερίδες, γίνονται Αἰτωλίδες, ἢ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι, Τηλεδάμης, Μεγαπένθη· ὁ δὲ Κινοσίας δὲ νύμφης, καλῶς Εὔμηλον, Ξενόδαμον. *Ibid.* Οἱ δὲ νεώτεροι) Mirum, cùm ipſe *Heſiodus* ſit hujus auctor ſententiæ; ità enim *Sophocl.* Scholiaſta ad *Electr.* v. 540. Ὅμως συμφωνεῖ τῷ Ἡσιόδῳ λέγοντι, Ἡ τίκτει δ' Ἑρμιόνην δουκλείτῳ Μενελάῳ· Ὅτι ὁ μὲν δὲ ἔπεκτεν Νικόστρατον, ὃν Ἀρχέλαον. *Pauſanias* quidem *Nicoſtratum* & *Megapenthea*, fratres ex *Menelao*, at non ex *Helenâ*, fol. 60. lin. 33. & fol. 102. lin. 24. Vid. *Br. ſchol.* ad *Iliad.* γ'. v. 175. & *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 303. lin. 27.

19. Ἐδίνευον) M.le olim κυκλοῦντο &c. Emendamus ex utroque MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

12. Ἐκ δούλης) γρ. Τηλεδάμης, MS. *Gonvillo-Caienſe.* Fortè, per Appoſitionem.

Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε ἠδ' ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἡγὼς καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Στῆσαν· ὁ δ' ἐγγὺς ἰδὼν προμολὼν ἴδετο χρεῖων Ἐτεωνῆος,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων ἀνὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξείνω δή τινε τάδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄνδρε δύω, γενεὴ δ' Διὸς μεγάλοιο ἔοικτον·
Ἀλλ' εἶπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
Ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἰκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
Τοπρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὡς, νήπια βάζεις.
Ἦ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴκε ποθὶ Ζεὺς
Ἐξοπίσω πάρ παύσῃ· ἰοὶ ζυγὸν· ἀλλὰ λύ' ἵππους
Ξείνους, ἐς δ' αὐτοὺς πρότερον ἄγε δαινυσθήμεν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
Ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι οἱ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰφθίμους τε
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείοισι κάπῃσι,
Πὰρ δ' ἔβαλον ζειὰς, ἀνὰ δ' ἤ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς οἰώπια παμφανόωντα,
Αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δέ, ἰδόντες

Forrò in veſtibulo ædium ipſique & equi,
Et Telemachus heros, & Neſtoris inclytus filius,
Steterunt: ipſe verò procurrens vidit præſtans Eteoneus,
Sedulus famulus Menelai glorioſi:
Ivitque celeriter annuncians per domos paſtori populorum:
Propè autem ſtans verba alata dixit,
" Hoſpites jam quidem hi, ὁ à-Jove-nutrite Menelaë,
" Viri duo, proſapiæ verò Jovis magni ſimiles ſunt.
" Sed dic, ſi ipſis ſolvere debeamus veloces equos,
" Aut ad alium mittamus ire, qui eos amet.
Hunc graviter ingemiſcens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Non quidem ſtultus erai, Boëthœda Eteoneu,
" Antea, cæterum nunc quidem puer veluti puerilia loqueris.
" Profectò jam nos, τα & ego, hoſpitalia multa ubi edimus
" Aliorum virorum huc venimus; ſi alicubi Jupiter
" In poſtremum ſaltem liberârit ab ærumnâ: ſed ſolve equos
" Hoſpitum, ipſos verò deinde introduc ad epulandum.
Sic ait: ille verò ex ædibus prorupit, vocabat etiam alios
Fidos famulos unà ſequi ſeipſum.
Hi verò equos quidem ſolverunt ſub jugo ſudantes:
Et hos quidem alligârunt ad equina præſepia,
Apponebant autem avenas & hordeum album commiſcuerunt:
Currus verò poſuerunt ad parietes pellucidos;
Ipſos autem duxerunt in magnificam domum: hi utique videntes

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

22. Προμολών.] Προελθών. Ἴδετο.] Ἐφράσατο. Κρείων.] Ἐξέχων καὶ ἀφικέλλω.

23. Ὀτρηρός.] Σπουδαῖος, ἀφροντικός. Θεράπων.] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ὑπάρχων.

24. Ἀγχιλέων.] Ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι.

26. Ξείνω δή πνε.] Εἰσαγγέλλει μόνῳ πρὸς ξένον Μενελάῳ διὰ τὸ προβεβουλεῦσθαι ὑπὸ ξένου.

27. Γενεὴ.] Γεννήσει, γένει. Ἔοικτον.] Ἐοίκασιν.

28. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.

29. Ἄλλον.] Πρὸς ἄλλον. Ἰκανέμεν.] Παραγενέσθαι. Φιλήσῃ.] Φιλικῶς ὑποδέξηται.

35. Ἐξοπίσω.] Ἐς ὕστερον, εἰς τὸ μὴ παῦσαι.

36. Θοινηθῆναι.] Εὐωχηθῆναι.

40. Κάπῃσι.] Φάτναις· ἄλλως ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπαλαῖς, κεκοσμημέναις.

41. Ζειὰς.] Ὀλύρας.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

26. Προβεβουλεῦσθαι) Ita lego, pro ἐπιβεβουλεῦσθαι, ex *Aloyſii* MSto, cùm & MS. GC. προβεβουλευσάσης, ſerat.

27. Γενεὴ) MSS. legunt. Γενὲν, ἢ Γένεσιν) γένει.

28. Σφῶϊν) Αὐτοῖς. MSS. αὐτῶν.

35. Ἐς ὕστερον, MSS. ἐξ ὑστέρου.

## VARIÆ LECTIONES.

26. Τώδε) *pr.* τώγε *H. Steph.*

27. Γενεὴ) *pr.* γένει, MSS. *Aloyſii* & GC. Vid. Not. in *Schol.*

28. Ἔοικεν) *pr.* ἔοικεν, *H. Steph.*

38. Ἅμ' ἑπόμεσθα) *pr.* ἅμα πομεσθα, *H. Steph.* Vid. Not. ad χ'. v. 323.

Θαύ-

Θαύμαζον χτ' δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς γὰρ ἠελίου αὐγὴ πέλεν ἠὲ σελήνης,
Δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λόεσθην.
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλκαν βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος καχλῷ ἐπέχυτο φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
Παντοίων· παρὰ δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
Τὼ δὲ δεξιτερὴ προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Σίτυ δ' ἄπλεθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δείπνου ταναμύσαι, εἰρησόμεθ', οἵ τινες ἐστόν·
Ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῷν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
Σκηπτούχων· ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιοίδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν
Ὀπτὰ χερσὶν ἑλών, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Ἄσχι ἐμοὶ κεφαλῇ, ἵνα μὴ πολυθρόα δ' οἱ ἄλλοι,
Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ,

Admirabantur per domum à Jove-nutriti regis:
Instar enim solis splendor erat atque lunæ,
Domum per excelsam Menelai gloriosi.
Cæterùm postquam saturati sunt videndo oculis,
Ad labra descendentes perpolita lavabant.
Hos postquam igitur ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque chlænas villosas posuerant atque tunicas,
In thronos collocârunt juxtà Atridem Menelaum.
Aquam autem ancilla in gutturnio fud.t ferens,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtáque politam extendit mensam.
Cibum verò venerandæ promisonda apposuit ferens,
Fercula multa imponens, de rebus præsentibus largiens:
Coquus autem carnium lances proposuit sublatas
Diversarum: ipsisque apposuit aurea pocula.
Hos etiam dextrâ alloquutus est flavus Menelaus,
" Cibumque gustate, & gaudete: cæterùm deinde
" Cibo saturati, interrogabimus, quinam sitis
" Virorum: non enim vestrorum utique genus evanuit parentum,
" Sed virorum genus estis à-Jove-nutritorum regum,
" Sceptriferorum: quoniam neutiquam ignavi hujusmodi parere possunt.
Sic ait, & ipsis terga bovis pinguia apposuit
Assata in manibus capiens, quæ sibi dona apposuerant ipsi.
Hi verò ad cibos paratos appositos manus extendebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Jam tum Telemachus alloquutus est Nestoris filium,
Propè admovens caput; nè audirent alii,
" Confidens, Nestoride, meo gratissime animo,

## ΣΧΟΛΙΑ.

59. Διοτρεφέος.] Διξιτρεφέος.
61. Εἰρησόμεθα.] Ἐρωτήσομεν.
62. Οὐ γὰρ σφῷν γε γένος.] Σὺν τῷ τ γεγενῆσθαι, ὦ μακάριε, σφῶϊν, δηλονότι· οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐστὲ γονέων.
64. Κακοί.] Δειλοί, ἀσθενεῖς. Τέκοιεν.] Γεννήσειαν.
66. Τά ῥά οἱ.] Ἅ πᾶσι δὴ αὐτοῖς. Γέρα.] Καλὰ παρίσηκεν. Πάρθεσαν.] Παρέθηκαν.
71. Φράζεο.] Νῦν αὐτὶ τοῦ, ὅρα.

## NOTÆ.

71. Τῷ μοι κεχαρισμένε θυμῷ) *Virgil.* Æn. L. XII. v. 142. Animo gratissime nostro.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Γεννήσειαν) Ita, pro χαρίσειαν, duo MSS.

## VARIÆ LECTIONES.

60. Σίτυ θ' ἄπλεθον) *Ms.* σίτου ἄρ' ἄπλεθον, *H. Steph.*
61. Παταμύσαι — οἵ τινες) *Ms.* παυσαμύσαι — ὅ τινες, *H. Steph.*
62. Γένος) *Ms.* γόνος, *H. Steph.*

Χαλκῷ τε στεροπῇ τε καδδώματα ἠχήεντα,
Χρυσῷ τ', ἠλέκτρῳ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντος.
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλή.
Ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τῷδ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῷ οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
Ἀθάνατοι γὰρ τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
Ἀνδρῶν δ' ἤκεν τίς μοι ἐριστής, ἠὲ καὶ οὐκί,
Κτήμασιν· ἢ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς

" Æriſque ſplendorem, per domum ſonantem,
" Aurique, electrique, & argenti, atque eboris:
" Jovis nimirum talis eſt Olympii intùs aula.
" Quanta hæc pretioſa quam multa! Admiratio me capit intuentem.
Hunc ita alloquentem intellexit flavus Meneläus,
Et ipſos compellans, verba alata dixit;
" Filii chari, haud ſanè cum Jove mortalium ullus contenderit:
" Immortalia enim hujus habitacula & res ſunt.
" Hominum vero ſive aliquis mihi contendere poſſit, ſive minus,
" Opibus: certè plurima paſſus & multùm errans

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

72. Σπεροπῆ.] Ἐκλαμψει. Ἠχήεντα.] Μεγάλα.

76. Ξύνετο.] Συνῆκεν, ἤκουσεν.

80. Ἐριστής.] Φιλονεικήσῃ.

81. Ἐπαληθείς.] Πλανηθείς· οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μακρᾶς ἐμπειρος.

## N O T Æ.

72. Καδδώματα) Ità pro καὶ δώματα lego. Quicunque enim ſatis attentè perpenderit, τὸ στεροπῇ referri, ad χαλκῷ, χρυσῷ, ἠλέκτρῳ, ἐλέφαντος, mirabitur, quid καὶ δώματα, quæ prior erat *Lectio* ſignificet, & mecum fortè agnoſcet, καδδώματα potiùs legendum, ut ſuprà, ad v. 45. & 46. Ὥστε δὲ ἠελίῳ &c. Δῶμα κατὰ ὑψηρεφές. Certe mos erat, ante *Typographicam* inventam, Unum aliquem Doctum hominem multis Scribis eodem tempore prælegere; undè plurimæ Voces, ex Vocalium & Literarum conſimilis ſoni malè acceptâ & conceptâ notione, in Exemplaribus temerè mutatæ. At in hujuſmodi Erroribus Antiquitas plurimum Veritati obſtat; nec enim Omnes vident, & Pauci contra flumen audent navigare. Huc refer *Plinii*, l. 33. c. 4. Et *Electro* auctoritas, *Homero* teſte, qui *Menelai* Regiam Auro, Electro, Argento, Ebore, fulgere tradit. *Sam. Bochart.* Ἠρόζω. 2 Vol. l. 6. c. 16. fol. 872. De *Electro*, ubi ex *Ariſtophanis* Scholiaſt. pro ὕαλον, poni ab *Homero*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλὴ) Hanc Lectionẽ defendit *Ariſtarchus* contra *Seleucum*; ut *Athenæ.* l. 5. fol. 189. & ex eo *Euſtath.* fol. 1483. lin. 39. qui negabat, ullibi apud *Homerum* vocem Αὐλὴ ſignificare *Palatium Regium*, at potiùs, τόπον τινὰ ἀμφιπόλοις, ὅ ἐστιν ὑπαίθρου, ὡσὶ τῶν μεγάλων οἴκων. Ὅμηρος δέ, φησι, τῇ Αὐλῇ οἱονεὶ τοῖτῳ ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων, ἔνθα ἦν ὁ Ἑρκείου Ζηνὸς βωμός· ὁ μὲν τοι γε Πηλεὺς καθελαυνάνετο, Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δ' χρύσειον ἄλεισον, Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν. Ὁ δὲ Πελάσγος, Αὐλῆς ἐν Χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον· καὶ ὁ Ὀδυσεὺς ἀφροσύνῃ τοῖς ἐοῖ τ' Φήμιον, Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων εὖ ναιεταόντων, Ἐκ φόνου εἰς αὐλήν. Et verè quidem in his locis, ut *Seleucus* ait, *Homerus* apertum locum, per αὐλὴν ſignificat; nec minùs tamen manifestè, quod *Ariſtarchus* ait, in aliis locis idem per Αὐλὴν, *Palatium* notat, ut in hoc ipſo, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλή. Quem locum *Seleucus* longè aliàs profert, nè hanc Αὐλὴν ſignificationem cogatur admittere, *viz.* Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, quâ *Lectione*, in hoc loco nihil abſurdius; licet bene infrà, v. 127. Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται. Alius etiam locus hanc noſtram aſſertionem confirmat, *viz.* α'. v. 425. ὅθι οἱ θάλαμοι ἐρικαλλέες αὐλῆς Ὑψηλὸς δέδμηται. In quem locum *Euſtath.* Αὐλὴ μέν, κυρίως τόπος ἐστὶ λιθοπερίμετος, ὅ ἐστιν ὑπαίθριος, ὡσὶ τῶν μεγάλων οἴκων ἡ Αὐλαί, τὰ βασίλεια, ἀφ' τὸ μεγάλους ἔχειν ὡσὶ τῶν οἴκων ὑπαίθρους τόπους. Συνεκδοχικῶς δ', ἡ ὅλη οἰκία, ἐν τῷ, Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν Αὐλή. Vid. *Iſaac. Caſaubon.* in locum *Athenæi*, fol. 335. *Gerard. Croiſius*, Ὁμήρου Ἑβραΐσμ. p 423. Poeta alludit ad interius Atrium, ſive *Sanctuarium*, Tabernaculi, quod erat in *Iſraele*, in quo Deus dicebatur verſari, quod quidem ſplendidiſſimum fuit.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

75. Ἄσπετα) Πολλά. Hoc *Pſeudo Scholion* deleo; quòd utræque voces ſint in *Textu*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

72. Καδδώματα) γρ. καὶ δώματα, vid. Not. in *Textum*.

74. Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίῳ ἔνδοθεν αὐλὴ) γρ. Ζηνός που τοιαῦτα δόμοις ἐν κτήμασι κεῖται, *Seleucus*, vid. Not. ad *Textum*.

76. Ξύνετο) γρ. ξύνιεν, malè ut *Euſtath.*

78. Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν) γρ. τέκνα φίλα, Ζηνὶ μὲ βροτῶν, *H. Steph.* incogitanter ductâ *Interpretatione*, pro *Variâ Lectione*. *Ibid.* Βροτῶν) γρ. βροτῷ, *Gerard. Croſ.* p. 423.

Ἠγα-

Ἠγαγόμην ἐν νηυσί, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον
Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαλητὰς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβούς,
Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κερατοὶ τελέθουσι.
Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἔνθα μὴ ὅτε ἄναξ ἐπιδεύεται, οὔτε τι τυρὸν,
Τυρῷ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπιτροχόωντα γάλα θηλυς.
Ἕως ἐγὼ ταῦτ' εἰς κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
Ἠλώμην, τέως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
Λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ ὀλομένης ἀλόχοιο·
Ὡς ὅτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
Καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵ τινες ὔμμιν
Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πολλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὧν ὄφελον τριτάτῳ περ ἔχων ἐν δώμασι οἰκεῖν

" Vectus in navibus, & octavo demum anno veni domum;
" Cyprum, Phœnicemque, & Ægyptios oberrans,
" Æthiopasque adii, & Sidonios, & Erembos,
" Et Libyam, ubi agni protinùs cornuti sunt.
" Ter enim pariunt oves per annum integrum:
" Ibi quidem neque herus indigens est, neque pastor
" Casei & carnium, neque dulcis lactis:
" Sed semper præbent per-totum-annum lac mulgendum.
" Dum ego in his partibus multas facultates colligens
" Errabam, interea mihi fratrem alius interfecit,
" Clàm, insperatò, dolo pernicioſæ uxoris.
" Adeò neutiquam gaudens istis facultatibus impero.
" Et ex patribus ista debebatis audivisse, quicunque vobis
" Sunt: quando quidem valdè multa passus sum, & perdidi domum,
" Perquam benè habitatam, continentem multa & preciosa.
" Quorum utinam debuissem vel tertiam habens in domo partem

## ΣΧΟΛΙΑ.

83. Αἰγυπτίους.] Ἐπὶ τοὺς Αἰγυπτίους.

84. Ἱκόμην. Παρεγχρόμην. Σιδονίους.] Τοὺς παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θαλάσσαν λέγει· ὅθεν μετῳκήκασιν οἱ Φοίνικες. Ἐρεμβούς.] Τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἕρεβον δύνειν· οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, παρὰ τὸ Ἔρεβος· μέλανες γάρ εἰσιν καὶ Κρατῖνος ἑρεμνοὺς γράφει. οἱ δὲ ἰδίως ἐθνος. ἔνιοι δὲ τοὺς Ἄραβας, καὶ μεταχαράττουσιν ὕστερον· Αἰθίοπας θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους, Ἀραβάς τε.

85. Ἄφαρ κερατοί.] Ταχέως φέρουσι λέγει τοὺς ἐνιαυσίους. οἱ δὲ ἐπίθετον τὸ ἀρνῶν τὸ κερατοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ ἀτρώμασι γίνονται.

86. Τελὲς δὲ τίκτει μῆλα.] Ἄλλοτε ἄλλα, ἢ δὲ ὅλα τοιαῦτά εἰσιν αἱ γυναῖκες, οὐκ ἄσπερ ἡμῖν μόνῳ τῷ ἄρρενι.

87. Ἐπιδεύεται.] Ἐνδεῖται.

89. Ἐπητρεῖον.] Ἐπιπολὺ, ἄφθονον. Θηλυς.] Κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἴρηται, παρὰ τὴν θηλήν.

91. Ἠλώμην.] Ἐπλανώμην. Τέως.] Τηνικαῦτα.

92. Ἀνωϊστὶ.] Ἀνυποπτώτως, ὥστε μηδὲ αἰσθέσθαι τινά.

95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον.] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ, ἢ τὸν Πελάμου.

96. Κεχανδότα.] Χωρητικά.

## NOTÆ.

84. Σιδονίους) Vid. ad *Iliad.* ζ'. v. 290. Ἐρεμβοὺς) Ab ἔρεβος, fit τὸ ἐρεμβὸς, *Sophocl.* Aj. v. 395. undè ἐρεμνὸς, tenebrosus, & Gentile, Ἐρεμβός. De quâ voce, præter *Br. Schol.* vid. *Eustath.* in locum, item in *Dionys.* Perieg. v. 180. & v. 963. & quæ Nos ad prædict. locum *Sophoclis. Zeno,* Ἀραβάς τε legit, ut *Strabo* l. 1. fol. 70. & l. 7. fol. 458. & l. 16. fol. 1131.

85. Καὶ Λιβύην) *Steph.* ἆρα πόλιων, v. Ἀσία.

86. Τοιαῦτα εἰσὶν) MS. *Aloysii* τοιαῦται, pro αὐταὶ &c.

89. Θηλάσῃ) Ità pro corrupto θηλάσῃ, ex MSS.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

95. Πότερον) MS. *Aloysii* ità, pro ὥσπερον, *Sensu* maximè flagitante.

## VARIÆ LECTIONES.

84. Καὶ Ἐρεμβοὺς] γρ. Ἀραβάς τε. *Zeno. Crates,* & *Posidonius,* καὶ ἑρεμνούς. Vid. Not. in *Textum,* & *Brevia Scholia.*

90. Ἕως ἐγὼ] γρ. εἴως ἐγὼ, *Hervag.* Edit. 1551.

94. Ὑμμιν) γρ. ὑμῖν, *H. Steph.*

95. Πολλ' ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, *H. Steph.*

Ναίειν,

Ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμεθ' ἠμὲν ἀχεύων,
Πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενοι ἠμετέροισιν,
Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε
Παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος χρυεροῖο γόοιο.
Τῶν πάντων ἅ τόσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρῃ ἠδ' ἐδωδὴν
Μνωομένῳ· ἐπεὶ ἔπλε Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμάγησεν,
Ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤεθλησε· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
Αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχε' αἰὲν ἄλαστον
Κείνου, ὅππως δὴν δυγὸν ἀπείχεθ'. ἥδέ τι ἴδμεν,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν. Ὀδύρεται νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα παῖδος ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, παῖδος ἀκούσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἑοῖο μνηστύν ἀνώγοι,
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα καὶ κατ' θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·

" Habitare, & viri salvi essent: qui tum perierent
" Trojâ in latâ, longè ab Argis pulchros equos-pascente.
" Sed tamen omnes quidem lugens & desiens,
" Crebrò domi desidens nostræ,
" Interdum quidem luctu mentem oblector, interdum rursus
" Quiesco: brevis verò satietas molesti luctus.
" Horum omnium causâ non tantùm lugeo, tametsi tristis,
" Ut unius gratiâ, quique mihi somnum invisum facit & cibum
" Recordanti; quoniam nullus Græcorum tantum laboravit,
" Quantum Ulyties laboravit & pertulit: huic utique in-tutis-erat
" Ipsi, dolores ut essent, mihi verò mœror semper gravissimus
" Illius *causâ*, quoniam diù longè abest, neque scimus,
" An vivat ille, an mortuus sit. Desient utique illum
" Laërtesque senex, & prudens Penelope,
" Telemachúsque, quem reliquit recèns-natum in domo.
Sic ait; huic certè ob patrem desiderium excitavit luctûs.
Lacrymas verò à palpebris humi fudit, de patre audiens,
Chlænam purpuream oculis obtendens
Utráque manu: observavit autem Menelaus ipsum:
Cogitavit verò deinde in mente & in animo,
An ipsum cum patris sineret memoriam inducere,
An prior interrogaret singuláque diceret.
Interim dum ille ista deliberabat in mente & in animo,
Helena ex thalamo odorifero excelso
Egressa est, Dianæ aureum-arcum habenti similis:

## ΣΧΟΛΙΑ.

102. Γόῳ φρένα τέρπομαι.] Πληθυντικῶς.
103. Αἰψηρὸς δὲ κόρος.] Ὁ ἰσοῖρ τῷ ἄλλων μὲν θρηνῶ ταχέως θραύεται.
104. Ὀδύρομαι.] Ἀποκλαίομαι.
105. Ἀπεχθαίρῃ.] Εἰς μῖσος ἄγῃ.
106. Μνωομένῳ.] Μνησθυμένῳ. Ἐμόγησεν.] Ἐκοπίασεν.
107. Ἤρατο.] Ὑπέμεινεν.
109. Ἀπείχεθ'.] Ἄπεισιν, ἀποδημεῖ.
119. Ἐξερέοιτο.] Ἐξεμυήσοιτο, ἀνακαλύπτοι. Μυθήσαιτο.] Εἴποι.
121. Θυώδεος.] Εὐώδους.

## ΝΟΤΑΕ.

102. Ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι) *Aristot.* l. 1. περὶ Πολιτ. fol. 176. Probat, Voluptatem quandam in Luctibus &c.
120. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys*, Dactylo ἰσόχρονον, ut suprà v. 90.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

123. Ἀνάκλιντον) Ità pro corrupto ἀνάκλιτον, ex *Eustathio*.

## VARIÆ LECTIONES.

118. Ἐάσειε) γρ. ἐάσει, Prior. Codd.
119. Μυθήσαιτο) γρ. πειρήσαιτο, *H. Steph.*

Τῇσ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστη κλισίην εὐτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δ' ὑπέπτα φέρεν μαλακὴν ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπτίῃς, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
Δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσείην τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑποκύκλιον ὄπασεν,
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκρύφαλο.
Τὸν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
Νήμαλος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἠλακάτη τέτατο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν εἶεν.
Αὐτίκα δ' ἣγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐξείρετο ἔκαστα,

"Ιδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, οἵ τινες οἵδε
Ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἰκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
Οὐ γάρ πω πρὶν φημὶ ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
Οὔτ' ἀνδρ', οὔτε γυναῖκα, σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,

Huic ſtatim Adraſta ſellam benè factam appoſuit:
Alcippe verò tapeta ferebat mollis lanæ:
Phylo autem argenteum quaſillum ferebat, quem illi dedit
Alcandra, Polybi uxor, qui habitabat in Thebis
Ægyptiacis, ubi plurima in ædibus bona jacent;
Qui Menelao dedit duo argentea labra,
Geminoſque tripodas, decemque auri talenta:
Seorſim verò rurſus Helenæ uxor dederat pulchra dona,
Aureamque colum, quaſillúmque rotundum præbuit
Argenteum, auro verò labia perfecta erant:
Hunc ſanè ei ancilla Phylo appoſuit ferens,
Filo elaborato repletum: cæterùm ſuper eum
Colus extenſa erat, violaceam lanam habens.
Sedit verò in ſellâ, & ſcabellum ſub pedibus erat:
Continuò autem illa verbis maritum interrogabat ſingula,
" Scimúſne, Menelaë rex, quinam hi
" Virorum gloriantur, veniſſe noſtram domum?
" Mentiar, an verum dicam? Jubet me animus.
" Nullum enim unquam puto ſimilem adeò vidiſſe
" Neque virum neque mulierem: admiratio me tenet aſpicientem,

## ΣΧΟΛΙΑ.

123. Κλισίην.] Δίφρον, ἀνάκλιντον ἔχοντα.
125. Τάλαρον.] Κάλαθον.
126. Θήβῃς.] Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἡ νῦν καλουμένη Διὸς πόλις.
130. Κάλυμμα.] Ἄγαν καλά.
131. Τάλαρον ὑποκύκλιον.] Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑπόστρογγον.
132. Κεκραδαντο.] Ἐτετελείωτο.
134. Νήματος ἀσκητοῖο.] Εἰς τὸν ἐπιτηδειότερον καλῶς γεγονότος. Βεβυσμένον.] Πεπληρωμένον.
135. Ἠλακάτη.] Ἐργαλεῖον. Τετάτυστο.] Ἐπέκειτο. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν, ἢ πορφυροῦν. Εἶρος.] Ἔριον.
139. Εὐχετόωνται.] Ἔνιοι, Εὐχετάονται. Ἐκαυχῶντο.
141. Εἰοικότα.] Ὅμοιον ὄντα.

## NOTÆ.

126. Ἀλκάνδρη Πολύβοιο δάμαρ) Θέωρις βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐν Ὀδυσσείᾳ Φαραὼ μὲν ὑπ' αὐτοῦ, φησὶ, Μενέλαον συν τῇ Ἑλένῃ, μὴ τῶν ἄλλων Τροίας κατηχθαι πλανώμενον. *Euſebii* Chronic. Canon. fol. 115. & *Joſeph. Scaligeri* Animadverſ. fol. 70. *Thuoris*, *Rex Ægypti* ab *Homero Polybus vocatur*, *maritus Alcandræ*. Θήβης Αἰγυπτίης) De *Thebarum Ægyptiarum* Opulentiâ, *Euſtath.* ad *Iliad.* ι'. v. 381. & in hunc locum, fol. 1488. lin. 47. In fine vocis Αἰγυπτίης, Συνίζησις; ut v. 229.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

131. Ἔχουσα) Pro ἔχον, lego.
134. Νήματος ἀσκητοῖο) Nihil hìc addo, nihil demo, nihil muto; excepto verborum ordine, qui rectè ſe non habebat, & caſu Ϝ ἐπιτηδειότερος, qui malè &c.

## VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς ἔναι' ἐνὶ Θήβῃς) χρ. ὃς ἄνακτ' ἐνὶ Θήβῃς, Vid. in *Textum*.
127. Ἐν κτήματα) χρ. ἐνὶ κτήματα. Vid. ad v. 74. Not. in *Text.* & *Iliad.* ι'. v. 381.
131. Χρυσείην) γρ. χρυσῆν, at Incontracta *Homero* uſitatiora.
139. Εὐχετόωνται) χρ. εὐχετάονται, *Br. Schol.* & MSS. *Aloyſii* & *GC.*

Ὡς

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε
Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
Κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἦλθεθ' ὑπὸ Τροίῃ, πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Οὕτω νῦν ᾗ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἰσκεις.
Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
Ὀφθαλμοί τε βολαί, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαίτη.
Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένῳ ἀμφ' Ὀδυσῆϊ,
Μυθεόμενον, ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Κείνῳ μὲν τοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὧδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
Ἄντα σέθεν, τῷ νῶϊ, θεῷ ὣς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
Αὐτάρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθ'· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
Ὄφρα οἱ ἢ πὶ ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς πάϊς οἰχομένοιο,
Ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·

" Ut iſte Ulyſſis magnanimi filio ſimilis
" Telemacho, quem reliquit recens natum domi ſuæ
" Ille vir, quando mei inverecundæ gratiâ Græci
" Veniſtis ad Trojam, bellum ferox excitantes.
Hanc viciſſim reſpondens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Sic nunc ego reputo, uxor, ut tu putas.
" Illius enim ejuſmodi pedes, ejuſmodique manus,
" Oculorumque jactus, caputque & ſuperne comæ.
" Et nunc ſanè ego recordatus de Uliſſe,
" Loquebar, quantas ille ærumnas patiens toleravit
" Pro me: cæterùm hic amaras à palpebris lacrymas ſtillabat,
" Chlænam purpuream oculis obtendens.
Hunc rurſus Neſtorides Piſiſtratus contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove-nutrite, dux populorum,
" Illius quidem hic filius eſt certo certiùs, quemadmodum dicis,
" Sed modeſtus eſt, indignaturque in animo,
" Huc veniens primùm, jactationes verborum oſtentare
" Coram te, cujus nos, dei tanquam, delectamur voce.
" Cæterùm me præmiſit Gerenius eques Neſtor,
" Hunc ſimul comes ut ſequerer; cupiebat enim te videre;
" Ut ei aut verbis conſulas, ſive reipſâ.
" Plurimos enim dolores patitur ob patrem filius abſentem,
" Domi ſuæ, cui non alii auxiliatores ſunt;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Εἰσκεις.] Ἀπεικάζεις.
149. Τοῖαι.] Τοιαῦται.
150. Βολαί.] Τὰ βλέμματα. Ἐφύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
152. Μυθεόμενον.] Ἔλεγεν, διηγέμενον. Ὀϊζύσας.] Ταλαιπωρήσας.
158. Σαόφρων.] Σώφρων. Νεμεσσᾶται.] Ἐντρέπεται, αἰδεῖται.
159. Ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν.] Τὰς γλυκυμύθους καὶ μαγικὰς τῶν μυθήτορων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ πὰς τοῦ τὸ εἶκον αὐτῷ φλυαρεῖσθαι, καὶ λοιδορεῖσθαι, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης ὁ βάλλει τοιαῦτα λόγον. ἐπεσβολίας δὲ νῦν πὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ὁρμὰς. Ἀναφαίνειν.] Φαίνειν, διεξιέναι.
162. Εἰλδέσθαι.] Ἐπιθυμεῖ.
163. Ὑποθήσεαι.] Ὑποβάλλῃς.
165. Ἀοσσητῆρες.] Βοηθοί.

## Ν Ο Τ Æ.

149. Κείνῳ γὰρ τοιοίδε πόδες) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 490. *Sic oculos, ſic ille manus, ſic ora ferebat.*

165. Ἐν μεγάροις· ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔασιν) Olim in plurimis Editt. πολλοὶ, quod Senius reſpuit; non enim neceſſe eſt, ut Orphanus *multos* habeat Patronos, at ſaltem ut *alios*, præter ſe habeat; nè dicam *Verſum* cum voce πολλοὶ laborare. Rectè itaque *Euſtathius* in Commentariis legit, ἄλλοι, ut ſit συνίζησις, ſive συνεκφώνησις, quaſi ſcriberetur, ᾧ μὴ ᾽λλοι. Quem *Latinorum* morem nec *Græcis* planè incognitum probo, ad *Eurip.* Oreſt. v. 596. Ità *Theogn.* v. 927. Φειδίαο μ' ἄμεινον· ἐπὶ ὀδὸν χαλεπὴν· ἀπελαύν. Vid. *Iliad.* π'. v. 31. *H. Stephan.* ἄλλοι etiam inter *Var. Lect.* habuit ut *Romana* Editio, in *Textu.*

## Variæ Lectiones.

165. Ἄλλοι) γρ. πολλοὶ, vid. Not. ad *Textum.*

Ὡς

Ὣς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
Εἴσ', οἵ κεν χατ' δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλῳ ἀνέρι υἷος ἐμὸν δῶ
Ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
Καί μιν ἔφιν ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
Νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς·
Καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτυξα,
Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
Αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσοντ' δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Καί κε θαμὰ σφάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
Ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τὲ,
Πρὶν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν ἀγαστὸς θεὸς αὐτὸς,
Ὃς κεῖνον δύσμορον ἀνόστιμον οἷον ἔθηκεν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος·
Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτῳ ἔχεν ὄσσε·
Μνήσαλο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Τόν ῥ' Ἠὼς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ ὅγ' ὀπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι
Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
Καὶ νῦν, εἴπ πῇ ὄφελ, πίθοιό μοι· ἐσθλὸν γὰρ ἔγωγε

" Sic nunc Telemacho *est*: hic quidem abest, neque eidem alii
" Sunt, qui per populum avertere possent calamitatem.
Hunc vicissim respondens alloquitur, est flavus Menelaus,
" *Dii boni!* Certè perquam amici viri filius meam domum
" Pervenit, qui mei gratiâ plurima subiit certamina:
" Atque ipsum statuebâ aliquandò reducem amplexurũ me præter cæteros
" Græcos, si nobis super mare reditum dedisset
" Navibus velocibus fieri Olympius latè-tonans Jupiter:
" Et sanè ei in Argo erexissem urbem, & ædes ædificassem,
" Ex Ithacâ reducens cum facultatibus & filio suo,
" Et omni populo, unâ urbe evacuatâ *eatum*,
" Quæ circum-habitabantur, imperantur autem à me ipso:
" Et sanè crebrò hic unà fuissemus versati: neque nos —
" Aliud diremisset amantésque oblectantésque,
" Antequam mortis nigra nebula obruisset.
" Sed hæc quidem forte erat, ut *invideret* deus ipse,
" Qui illum infelicem absque reditu solum reddidit.
Sic ait: his verò omnibus desiderium excitavit luctûs.
Flebat quidem Argiva Hèlena ex Jove nata,
Flebat etiam Telemachúsque & Atrides Menelaus:
Neque sanè Nestoris filius absque lacrymis habebat oculos;
Recordabatur enim in animo inculpati Antilochi;
Quem sanè Auroræ interfecit splendidæ inclytus filius:
Hujus ille recordatus verba volatilia dixit,
" Atride, supra alios immortales te prudentem esse
" Nestor dicebat ille senex; quando recordaremur tui
" Suis in domibus, & nos mutuò alloqueremur.
" Quare nunc, si forte licet, pareas mihi; non enim ego

## ΣΧΟΛΙΑ.

167. Ἀλάλκοιεν.] Κωλύσωσι, βοηθήσωσιν.
171. Ἔφην.] Ἔλεγον. Φιλησέμεν.] Φιλοφρονήσασθαι.
174. Νάσσα.] Κατῴκησα. Ἔτυξα.] Κατεσκεύασα.
175. Τέκεϊ.] Τέκνῳ.
176. Ἐξαλαπάξας.] Μεταστήσας τοὺς οἰκοῦντας εἰς ἕτερον τόπον.
179. Διέκρινεν.] Διεχώρισεν.
180. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν.
181. Ἀλλὰ τὰ μὲν πω μέλλεν.] Ἀλλὰ τότε μὲν ἐμέλλεν. Ἀγάστος.] Φθονήσειν.
182. Ἀνόστιμον.] Ἐπανόδου μὴ τυχόντα.
188. Ἠὼς υἱός.] Ὁ Μέμνων. Τίθωνὸς γὰρ καὶ τῆς Ἡμέρας υἱός.
192. Ἐρέοιμεν.] Ἐρωτήσαιμεν.
193. Εἴπ πῇ ἴσαν.] Εἰ εὐδοκεῖ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Διέκρινεν) Διεχώρισεν. Addo, ex MS. *Augustani*.

Τέρπομ' ὀδυρόμενος· μεταδρήσεται· ἀλλὰ καὶ Ἠὼς
Ἐσται ἀνιγένεια· νεμεσσητόν γε μὴν οὐδὲν
Κλαίειν, ὅς κε θάνῃσι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἷον ὀιζυροῖσι βροτοῖσι,
Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὅττι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἥντησ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, ταχὺν ἠδὲ μαχητήν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ
Εἴποι καὶ ῥέξειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε·
Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε ζαθέμπερὲς ἤματα πάντα,
Αὐτὸν μὴν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
Ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
Δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησόμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
Χεύάντων· μύθοι δὲ καὶ ἠῶθεν θρῴσκοντας
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοί, ζαφελίσσομεν ἀλλήλοισιν.

" Delector flens inter cænandum : Sed
" & mox Aurora
" Aderit manè genita ; moleſtè quidem
" neutiquam fero
" Deplorare ; quicunq; mortuus fuerit
" mortalium, & ratū conſequutus fuerit.
" Illud certe munus ſolum eſt miſero-
" rum mortalium,
" Tondereque comas, profunderéque
" lachrymas à genis.
" Etenim meus mortuus eſt frater, neu-
" tiquam peſſimus
" Græcorum : ſcies autem tu, non
" enim ego
" Obviam tui, neque vidi : ſupra autem
" alios ferunt fuiſſe
" Antilochum, ſupra quidem curren-
" do velocem, atque bellatorem.
Hunc mutuis verbis excipiens allo-
quutus eſt flavus Menelaus,
" Amice, quandoquidem talia dixiſti,
" quæcunque prudens vir
" Diceret & faceret, etiam qui major
" natu eſſet :
" Tali enim natus es Patre ; quare
" etiam prudenter loqueris.
" Facile conſpicuus eſt Filius Viri,
" cui Saturnius
" Fauſtitatem deſtinavit Nuptiis pariter
" & Natalitiis :
" Sicut nunc Neſtori dedit aſſidue die-
" bus omnibus,
" Ipſum quidem molliter ſeneſcere do-
" mi ſuæ,
" Filios rurſus prudentes, & haſtâ eſſe
" optimos.
" Nos tamen fletum relinquamus, qui
" priùs incidit :
" Cœnæ verò rurſus memores ſimus,
" manibuſque aquam
" Profundant : ſermones autem etiam
" manè erunt
" Telemacho & mihi, ad colloquen-
" dum invicem.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

194. Μεταδρήσεται.] Μετὰ τὸ δεῖπνον· ἢ ὕστερος, οὐκ ἀρίστου μοι θρηνεῖν μᾶλλον τὸ δεῖπνον. Ἄλλως, Μεταδρήσεται] Δείπνου ὥρα, ἤγουν ὁ τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ἐν δήμῳ ὤν.

195. Νεμεσσητόν.] Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.

199. Κάκιστος.] Δειλός.

200. Ἴδμεναι.] Εἰδέναι.

205. Ῥέξειε.] Πράξοι.

206. Ὅς.] Διὸ ὅ.

207. Ἀείγνωτος.] Εὔγνως.

208. Ἐπικλώσῃ] Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Γεινομένῳ.] Τεκνοποιεῖν, χρυσῶσαι.

210. Λιπαρῶς.] Εὐδαιμόνως, μεγάλως.

211. Πινυτούς.] Σώφρονας, σωστικούς.

213. Μνησώμεθα.] Ἐπιμεληθῶμεν.

214. Χεύάντων.] Ἐπιχύσωσαν, Ἀττικῶς.

215. Διαειπέμεν.] Διαλεχθῆναι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Νεμεσσητόν) Νεμεσίζομαι, μέμφομαι. Pro corrupto νεμεσσῶμαι, lego νεμεσίζομαι· quæ tamen unica vox deeſt MSS. illa enim νεμεσσῶμαι, μέμφομαι, tantum legunt.

208. Ἐπικλώσῃ) Εἱμαρμένον ποιήσῃ. Ità MSS. quæ cùm *Varia Lectionis* veſtigia præferant, licet ἐπικλώσῃ ſit in *Textu*, minimè mutanda cenſeo. *Schrevel.* Edit. ἐπικλώσῃ) ποιήσῃ &c.

## VARIÆ LECTIONES.

197. Οἷον) χρ. οἷον, θαυμασικῶς, inquit *Euſtathius*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

207. Ἀείγνωτος γόνος] χρ. ἀείγνωτον γένος, *H. Steph.*

208. Ἐπικλώσῃ) χρ. ἐπικλώσῃ, MSS. *GC.* & *Aloyſii.*

212. Ἡμεῖς δ') χρ. ἡμεῖς δὴ, *Euſtath.*

Ὣς ἔφαθ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυθεν,
Ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα παρηκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε Διὸς κυγερὴ θυγάτηρ·
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·
Ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
Οὐδ' εἰ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱόν,
Χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
Ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' ὀλοά.
Ἰητρὸς δ' ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
Ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.

Sic ait: Asphalion verò aquam manibus infudit,
Sedulus famulus Menelai gloriosi.
Hi vero ad cibos paratos appositos manus mittebant;
Ibi tum alia excogitavit Helena è Jove nata:
Protenus sanè in vinum misit pharmacum, unde bibebant,
Absque dolore & irâ, malorum oblivionem inducens omnium:
Qui illud deglutierit, postquam crateri mixtum erit,
Non utique totâ die profundere poterit lachrymas à palpebris,
Neque, si ei mortui fuerint matérque patérque,
Neque si ei coràm fratrem, aut charum filium
Ferro trucidarent, ipse vero oculis videret.
Talia Jovis filia habebat pharmaca utilia,
Bona, quæ illi Polydamna præbuit Thonis uxor,
Ægyptia; ubi plurima producit alma terra
Pharmaca, multa quidem salubria mixta, multa quoque lethalia:
Medicus verò unusquisque peritus suprà omnes
Homines: sanè enim Pæonis sunt ex prosapiâ.

## SCHOLIA.

216. Ἀσφαλίων.] Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἀσφάλειαν.

221. Νηπενθές.] Ἀπενθές. Ἄχολον.] Τὸ τῷ χόλῳ παίζον. Ἐπίληθον.] Προπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληπτικόν. οἱ δὲ προπερίσπασαν, ἵν' ᾖ ἐπιλανθανέσθαι ποιῶν.

222. Καταβρόξειεν.] Καταπίοι.

223. Ἐφημέριος.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐφ' ᾗ ἔπιεν.

226. Δηιόωεν.] Ἀναιροῖεν. Φονεύοιεν.

227. Μητιόεντα.] Περικλικά, ἢ ὑπὸ συνίσεως ὑφηρμένα.

228. Πολύδαμνα.] Ἀμφίβολα, πότερον τὰ φαρμακίδος ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα χρόνους, κατὰ τὸν Θῦμον Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ χρονικῶν φησί.

231. Ἰητρὸς δ' ἕκαστος.] Ἕκαστος τὰ οἰκεῖα ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστὶν· ἐπεὶ Παιήονος λαμπρότατοί εἰσι. γεγόνασι δὲ καὶ πάντων φαρμακοῦται· ἐξ οὗ πάντες πάντα ἴσασιν. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

232. Παιήονος.] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, ἐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ κεχωρισμένος. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ, διάφορον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων·

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐπ' ἀνδράσι σάωσιν,
Ἢ αὐτὸς Παιήων, ὃς ἁπάντων φάρμακα οἶδεν.

## NOTÆ.

221. Νηπενθὲς) De *Nepenthe*, *Plutarchus*, *Plinius*, *Macrobius*, & alii apud *Duport.* Gnomolog. in locum; quibus add. *Martinii* Lexicon *Philolog.* v. *Nepenthes*, *P. Petiti* l. cui Nomen, *Homeri Nepenthes*, sive de *Helena* Medicamento, *Traject.* 1689. *Joh. Bodin.* Theatr. Nat. l. 3. p. 282. *Meibomium* etiam in Jusjurand. *Hippocratis*, p. 156. n. 16. *Ælian.* denique, Animal. l. 4. c. 41. in fine; & Nos ad *Anacreon.* v. 775.

229. Αἰγυπτίη) Vid. ad v. 126.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

221. Προπαροξυτόνως) Ità duo MSS. pro corrupto, παροξυτόνως.

227. Συνίσεως ὑφηρμένα) Ultimam vocem, utpote necessariam, ex MSS. addo.

228. Θῦμον, ut proprium Nomen scribo, & pro χρόνων, χρονικῶν, pro quo νόμων legit *Fabricius*.

232. Παιήονος) In hoc *Scholio*, κεχωρισμένος ex MSS. lego, pro κεχωρισμένως, & ex iisdem atque *Eustathio*, Versus *Hesiodi* emendo; excepto, quòd Παίων, pro Παιήων, Metri gr. legam.

## VARIÆ LECTIONES.

221. Ἐπίληθον) *ex.* ἐπιλήθον, *Br. Schol.* ἐπιληθὲς, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*

229. Αἰγυπτίη, τῇ) *ex.* Αἰγυπτίη, τῷι, *Theophrast.* φυτῶν, l. 9. c. 15. fol. 96. *Ibid.* Φέρει) *ex.* φύει, *Id.* ibid.

230. Μεμιγμένα) *ex.* πεπιγμένα, *Theophrast.* ibid.

Αὐταρ ἐπεί ῥ' ὀφέηκε, κέλθυσέ τε οἰνοχοῆσαι,
Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ἦδέ κ' οἴδε
Ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλο τ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
Καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
Πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι ὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος εἰσὶν ἄεθλοι·
Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε κὴ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί.
Αὐτὸν μὲν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταπρύτων ἤϊσκε
Δέκτῃ, ὃς ὐδὲν τοῖος ἔΐλ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀβάκησαν
Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
Καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δ' ἐρεδσύνῃ ἀλέεινεν.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόβην κὴ ἔξιον ἐλαίῳ,

Cæterum poſtquam immiſit, juſſitque vinum infundere,
Denuò verbis excipiens alloquuta eſt,
" Atride Menelaë, a-Jove nutrite, atque etiam hi
" Virorum fortium filii, porrò Deus aliud in alium
" Jupiter bonúmque malúmque confert; poteſt enim omnia.
" Sanè nunc convivamini, ſedentes in domibus,
" Et ſermonibus delectamini: decentia enim ordine dicam.
" Omnia quidem non ego enarrare queam, neque nominare,
" Quot Ulyſſis patientis ſunt certamina:
" Sed qualiter iſtud fecit, & ſuſtinuit fortis vir
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci:
" Seipſum plagis indecentibus domando,
" Vilibus pannis circumjectis ad humeros, ſervo ſimilis,
" Virorum hoſtium ingreſſus eſt urbem latam:
" Alii verò ſeipſum viro diſſimulans aſſimilavit
" Mendico, qui neutiquam talis erat apud naves Græcorum:
" Huic ſimilis ingreſſus eſt Trojanorum urbem, illi vero ignorabant
" Omnes: ego verò ipſum ſola agnovi talem exiſtentem,
" Et ipſum interrogabam: ille vero præ aſtutiâ tergiverſabatur.
" Sed quando certò ipſum lavi & unxi oleo,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

233. Οἰνοχοῆσαι.] Κεράσαι.

238. Ἦτοι νῦν δαίνυσθε.] Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδη κὴ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα τερπνοιεῖ. νῦν μέντοι ἡμῖν τὸ εὐωχεῖσθαι.

239. Καταλέξω.] Ἐκφανῶ εἶπω.

241. Ἄεθλοι.] Ἆθλοι, ἀγῶνες.

244. Αὐτὸν μὲν.] Δύο ἱστοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Ἀεικελίῃσι.] Δεμασπαῖς, δεινοῖς, χαλεπαῖς.

245. Σπεῖρα κακά.] Ἱμάτια, περισείηκε γὰρ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Οἰκῆϊ] Οἰκέτῃ, δούλῳ.

246. Ἀνδρῶν δυσμενέων.] Οἱ μὲν, ἵνα μετρήσῃ τὸ πεῖχος, οἱ δὲ, ἵνα πείσῃ τὸν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. Κατέδυ.] Εἰσῆλθεν.

247. Ἤϊσκεν.] Ἀπεικάζει, ὡμοίου.

248. Δέκτῃ.] Ἐπαΐτῃ, ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι. Ὃς ὐδὲν τοῖος ἦεν.] Τὸ δὲν παρέλκει.

249. Ἀβάκησαν.] Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βάζω ἐχνημάτισμαι· ἡ δὲ λέξις, πᾶσαι εἰρημέναι εἰσίν.

250. Ἀνέγνων.] Ἐπέγνων.

251. Ἀνηρώτων.] Ἠρώτων. Κερδοσύνῃ.] Δόλῳ, πανουργίᾳ. Ἀλέεινεν.] Ἐφυλάττετο.

252. Ἐλόβην.] Ἔλουσα· ἵνα ἀκριβέστερον τὸ καθ' ἑαυτὸν μάθῃ, αὐτὴ ἔλουσεν αὐτόν.

## N O T Æ.

244. Αὐτὸν μὲν) Ità Codd. omnes; verùm puto, αὐτὸν μὲν, ſcribi debere. Nam ut ἑαυτὸν dicimus, ſic ἐ αὐτὸν agnoſcimus, non ἑ αὐτόν. Judicent Docti. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 271.

249. Ἀβάκησαν) *Brevibus Scholiis* adde *Euſtath.* fol. 1494. Ἀβακὴς *Sappho*, ἀβακίζομαι habet *Anacreon*, v. 1202.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

244. Δαμασικαῖς) Ità pro δυσήναις, MSS. auctoritate lego; eſt etiam δύσηνος, ὁ κὴ ἡ.

249. Ἀβάκησαν) Lego, ἡ δὲ λέξις &c. ex MSS. Vid. ad *Anacreon.* v. 1202.

## VARIÆ LECTIONES.

236. Ἄλλο τὶ) χρ. ἄλλοτε, *Br. Schol.*

244. Αὐτὸν μὲν) χρ. αὐτὸν μὲν, vid. Not. in *Textum.*

Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δ᾽ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
Μὴ μὰ τὸν Ὀδυσῆα πρὸ Τρώεσσ᾽ ἀναφῆναι,
Πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ᾽ ἀφικέσθαι.
Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.
Πολλοὺς δὴ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
Ἦλθε μετ᾽ Ἀργείους· χαῖρε δὲ Φρύνιν ἄγαγε πολλόν.
Ἔνθ᾽ ἄλλαι Τρωαὶ λίγ᾽ ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Χαῖρε, ἐπεὶ ἤδη μοι καδίη τέτραπτο νέεσθαι
Αὖ οἰκόνδ᾽· ἄτλη δὲ μετέτρεπον, ὣς Ἀφροδίτη
Δῶχ᾽, ὅτε μ᾽ ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ παλείδος αἴης,
Παῖδά τ᾽ ἐμὴν νοσφισαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
Οὔ τευ δεύόμενον, οὔτ᾽ ἄρ᾽ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὼς δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τὲ
Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ᾽ ἐπελήλυθα γαῖαν·
Ἀλλ᾽ οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ,
Οἷον καὶ τόδ᾽ ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ,
Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν᾽ ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελεύσεμεν δέ σ᾽ ἔμελλε
Δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι,

" Veſtibus autem indui & juravi firmum juramentum,
" Non ante Ulyſſem Trojanis me prodituram,
" Quàm ipſe ad naves celeres tentoriáque perveniſſet:
" Et tunc tandem mihi omnem mentem aperuit Græcorum.
" Plurimos autem Trojanorum cùm interfeciſſet longo ferro,
" Venit ad Græcos: aſtutiam verò induxit multam.
" Ibi aliæ Trojanæ ſtridulè ejulabant: ſed meum pectus
" Gaudebat: nam jam mihi cor verſum erat redire
" Rurſus domum: damnum verò deflebam, quod Venus
" Dederat, quando me duxit illuc charâ à patriâ terrâ,
" Filiámque meam ſeparans, thalamumque, maritumque,
" Nullius rei indigentem, neque mentis, neque formæ.
Hanc dictis excipiens alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Certò hæc omnia, uxor, ut decet, dixiſti:
" Jam quidem multorum cognovi conſiliumque mentemque
" Virorum heroum, multamque peragravi terram:
" Sed nondum talem ego vidi oculis,
" Quale Ulyſſis patientis erat gratum pectus,
" Quale etiam illud fecit, & ſuſtinuit fortis vir,
" Equo in polito, ubi inſidebamus omnes optimates
" Græcorum, Trojanis cædem & fatum inferentes.
" Veniſti deinde illuc: juſſiſſe autem te videbatur
" Deus, qui Trojanis voluit gloriam præbuiſſe,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

253. Ἕσσα.] Ἐνέδυσα.
254. Ἀναφῆναι.] Μηνύσαι, δεῖξαι.
257. Ταναήκεϊ.] Τεθαμμένῃ ἔχουσι τὴν ἀκμήν.
258. Καὶ ὃ φρένας ἤγαγε πολλήν.] Καταφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν· τυγχάνει, ἢ αὐτὸς καταφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τὰς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, δι᾽ ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην· ἢ φρονήσεως ἀπείρως ἑαυτῷ παρεδείξατο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ νεώτεροι, φρένας τὴν λείαν ἀποδέξασθαι.
259. Λίζα.] Ὀξέως. Ἐκάκυον.] Ἐθρήνουν.
260. Νέεσθαι.] Πορεύεσθαι.
261. Μετέτρεπον.] Μετεμελόμην.
263. Νοσφισαμένη.] Χωρίσασα, καταλιποῦσα. Πόσιν.] Ἄνδρα.
264. Τεῦ.] Τινός. Δεύόμενον.] Ἐνδεῆ ὄντα, σπανιζόμενον.
267. Ἐδάην.] Ἔμαθον.
268. Ἐπελήλυθα.] Ἐπῆλθον.
272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ.] Τῷ δουρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. Ἐνήμεθα.] Ἐμβεβλημένοι ἦμεν.
274. Κελεύσεμεν.] Προτρέψαι.

## N O T Æ.

272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῷ) Hiſtoriam Equi *Trojani* tangit iterum, θ'. v. 492. Vid. ad *Euripid.* Troad. v. 10.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

264. Ἐνδιόμενον) In MSS. non ἐνδεόμενον, quod *Poeticum* eſſet.

## VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔσκε) γρ. ἦεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελ' ἕσπετ' ἰδυῖα.
Τρὶς δὲ παρίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
Ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀείρας,
Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἥμεθοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν, ὡς ἐβόησας.
Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
Ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἦσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀνίκλος δὲ σέ γ' οἷος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
Ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
Νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
Τόφρα δ' ἔχ', ἕφρασε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ἄρχαμε λαῶν,
Ἦλγιον· οὐ γάρ οἵ πι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', εἰς εὐνὴν τρέπετ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμῳῇσι κέλευσε

" Et te Deiphobus deo-ſimilis ſequebatur procerum.
" Ter autem circumiuſtrâſti cavas inſidias attrectans,
" Nominatim verò Græcorum nominabas optimates,
" Omnium Græcorum voce aſſimulatâ uxoribus.
" Cæterùm ego & Diomedes & divus Ulyſſes
" Sedentes inter medios, audivimus, ut vocabas.
" Nos quidem ambo prompti eramus facto impetu
" Vel exire, vel intus ſtatim obtemperare & reſpondere;
" Verùm Ulyſſes prohibuit & continuit quantumvis cupidos.
" Ibi alii quidem omnes tacebant filii Græcorum:
" Anticius verò te ſolus convenire verbis
" Voluit; ſed Ulyſſes os manibus compreſſit
" Indefinenter fortibus, ſervavitque omnes Græcos:
" Tam diù detinuit, donec te ſeorſim adduxit Pallas Minerva.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Atride Menelaë, à-Jove-nutrite, dux populorum,
" Durius eſt: non enim ei iſta depulerunt triſtem mortem,
" Neque ſi ei cor ferreum intus eſſet.
" Sed agite ad cubile mittite nos, ut jam
" Somno à dulci delectemur dormientes.
Sic ait: Argiva autem Helena ancillis præcepit

## ΣΧΟΛΙΑ.

276. Καΐπτι Δηΐφοβος.] Ἐπὶ τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου, Δηΐφοβος ἐγαμήθη τὴν Ἑλένην. Θεοείκελος.] Θεοῖς ὅμοιος. Ἰδυῖα.] Ποθουμένη. Τοί.] Σοί.

277. Παρίστειξας.] Περιῆλθες· ἀπὸ τοῦ στείχειν, ὃ ἐστι πορεύεσθαι. Κοῖλον λόχον.] Τὸν ἵππον. Ἀμφαφόωσα.] Ψηλαφῶσα.

278. Ἐκ δ' ὀνομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος.

279. Ἴσκουσα.] Ἀπεικάζουσα.

282. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Μενεήναμεν.] Προθυμήθημεν.

283. Ἔνδοθεν.] Ἔσωθεν.

284. Κατέρυκε.] Κατέχων, σκώλυεν. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν. Ἱεμένω περ.] Καὶ προθυμουμένω.

285. Ἀκήν.] Ἡσυχοι.

286. Ἀμείψασθαι.] Ἀποκρίνασθαι.

287. Μάστακα.] Τὸ στόμα. Πίεζε.] Ἔσφιγγεν.

288. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Σάωσε.] Ἔσωσεν.

289. Ὄφρα.] Ἕως.

292. Ἄλγιον.] Λυπηρόν. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν.

295. Γλυκερῷ.] Ἡδεῖ. Τερπώμεθα.] Τερφθῶμεν.

## NOTÆ.

279. Πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκων' ἀλόχοισιν) *Ptolemæus Hephæſtion.* l. 4. Φασὶν, Ἦχω μὲν τὴν Ἑλένην τὸ κύριον κληθῆναι, ἀφ' οὗ τὸ φωνόμιμον αὐτῇ γενέσθαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

284. Ἔφθεν) Ἐπέσχεν, ex MSS.

286. Ἀποκρινάσθαι) Ita MS. *GC.* Ἀποκρίνεσθαι, MS. *Aloyſii*; Neutrum ἀποκριθῆναι, quod olim.

287. Πίεζε) Ἔσφιγγεν. Ita pro ἔσφυγεν, nec ſine MSS.

## VARIÆ LECTIONES.

279. Ἴσκουσ') γρ. εἴσκουσ', *Florentin.* & *Reſcii Lovaniana.*

294. Τρέπετ') γρ. τράπετ', *Euſtath.* *Ibid.* Ὄφρα κεν) γρ. ὄφρα καὶ, *H. Steph.*

295. Τερπώμεθα) γρ. περπώμεθα, MS. *GC.* & *Aloyſii*, & *Seberi* Index; *H. Steph.* παρπώμεθα, in *Textu*, & περπώμεθα, in Margine.

Δέμνι'

Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμψαι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐπιβαλέειν, τοιήσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἀμφιέμψαι ἕλας καθύπερθεν ἑσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δαὶς μὴ χερσὶν ἔχουσαι.
Δέμνια δὲ τοίεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κήρυξ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
Ἀτρεΐδης δὲ καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Πὰρ δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Ὦρνυθ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Εἵματα ἑστάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐήσατο καλὰ πέδιλα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλέμαχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι μερμηρίζετον ἔνισπε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦλυθον, εἴπνά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐίσποις·
Ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα.
Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλείη δόμος, οἵ τε μοὶ αἰεὶ

Cubilia sub porticu ponere, & stragula pu chra
Purpurea injicere, sterneréque supernè tapetas,
Chlamídásque imponere villosas ad supra cooperiendum.
Iliæ ibant ex ædibus facem in manibus gestantes:
Cubilia verò straverunt, hospites autem eduxit præco.
Hi quidem in vestibulo domûs illic dormiebant
Telemachusque heros, & Nestoris inclytus filius;
Atrides verò dormivit in recessu domûs excelsæ,
Juxtáque Helena lato peplo cubabat præstans mulierum:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
Surrexit ex lectulo bello præstans Menelaus
Vestes indutus, acutum verò gladium circumposuit humero,
Pedibus verò mollibus subligavit pulchros calceos;
Festinabatque ire ex thalamo deo similis coram;
Telemachoque assidebat, sermonemque habuit, & sic fatus est,
" Ecqua tete necessitas huc egit, Telemache heros,
" Ad Lacedæmona divinam, per lata dorsa maris?
" Ad publicum quid, an privatum? hoc mihi verè dic.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est:
" Atride Menelaë, à Jove nutrite, rex populorum,
" Veni, siquam mihi famam de patre diceres.
" Dissipantur mihi facultates, pereunt verò pinguia opera:
" Hostium virorum plena est domus, qui mihi perpetuò

## ΣΧΟΛΙΑ.

297. Δίμνια.] Στρώματα.
298. Ἐφύπερθε.] Ὑπερφανῆ.
300. Δαὶς.] Φῶς, λαμπὰς δὲ.
301. Στόρεσαν.] Ἔστρωσαν.
302. Προδόμῳ.] Τῷ πρὸ τῆς θαλάμου.
304. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.
305. Ταναύπεπλος.] Τεθαμένον πέπλον ἔχουσα. Ἐλέξατο.] Ἐκοιμήθη.
306. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε.
310. Ἤμεν.] Παρεθλίβετο.
312. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα.
313. Νῶτα θαλάσσης.] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν.
314. Δήμιον. Δημόσιον. Νημερτές.] Ἀληθές.
317. Κληηδόνα.] Κληδόνα, φήμην. Ἐίσποις.] Εἴποις.
319. Πλείη.] Πλήρης.

## NOTÆ.

312. Τίπτε δέ σε χρειὼ, — δήμιον, ἢ ἴδιον) Subaudi, πρᾶγμα &c. ut ad α'. v. 225.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

297. Στρώματα) Quæ hactenùs sequebantur, deleo; viz. τὸ δὲ στρώματα ἡγνόηκε, quòd τὸ ἡγνόηκε sit δηλωτικὸν τοῦ ἐσφάλται, quæ vox non in hunc est locum; quare in alium removi, ad γ'. v. 399. Vid ad η'. v. 345.

305. Ταναύπεπλος) Τεθαμένον. Ità pro corrupto πεπαμένον, ex Aloysii MS.

317. Κληηδόνα) Κληδόνα, φήμην. Media Vox ex duobus MSS.

## VARIÆ LECTIONES.

304. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει, vid. ad α'. v. 611. Br. Schol.

Μὴλ' ἀδινὰ σφάζυσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
Μητρὸς ἑμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
Τὕνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴπου ὄπωπας
Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
Πλαζομένῳ· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
Μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
Ἀλλ' εὖ μοι καθάλεξον, ὅπως ἴδες ὀφθαλμοῖσι.
Λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσεὺς
Ἢ ἔπος ἠέ τι ἔργον ὑποσχὰς ἐξετέλεσσε
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπε.

Τόνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατερῷ λέοντι
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα εἰὼ εἰσήλυθεν ὕλῃ,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσῃ.
Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποθ', ἐυκλεμέῃ ἐνὶ Λέσβῳ,
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,

" Oves teneras mactant, & flexipedes finuoſos boves,
" Matris meæ proci, mirâ inſolentiâ præditi.
" Propterea nunc ad tua genua venio, ſiquidem velis
" Illius ſævam mortem dicere, ſicubi vidiſti
" Oculis tuis, aut alterius ſermonibus audiviſti
" Errantis: ſupra modum enim ipſum ærumnoſum peperit mater.
" Neque quicquam me veritus blandiaris, neque miſertus,
" Sed planè mihi enarra, quomodo tibi contigit videre.
" Precor, ſi unquam tibi aliquod pater meus bonus Ulyſſes
" Aut dictum, aut etiam factum, ſuſtinens effecit
" Populo in Trojanorum, ubi paſſi eſtis ærumnas Græci,
" Horum nunc mihi memor ſis, & mihi verum enarres.

Hunc multùm ſuſpirans alloquutus eſt flavus Menelaus,
" Dii Boni! Certè utique perquam fortis viri in cubili
" Voluerunt cubare, imbecilles ipſi cùm ſint.
" Quemadmodum ſiquando in luſtro cerva fortis leonis
" Hinnulos collocans nuper-genitos lactantes,
" Juga inveſtigat, & valles herboſas
" Paſcens, hic deinde ſuum ingreſſus cubile,
" Et utriſque illis indecentem mortem immittit:
" Ita Ulyſſes illis turpe fatum immittet.
" Utinam, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis ſit, qualis olim, benè conditâ in Lesbo,
" Contentione cum Philomelide luctatus eſt inſurgens:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

321. Ὑπέρβιον.] Μεγάλην.
322. Ἱκάνομαι.] Ἱκετεύω.
323. Ὄπωπας.] Εὑρακας.
325. Ὀϊζυρόν.] Ταλαίπωρον.
326. Μειλίσσεο.] Προσηνῶς λάλει γε.
329. Ὑποσχάς.] Ὑποδεχόμενος.
331. Ἐνίσπε.] Εἰπέ.
334. Ἀνάλκιδες.] Ἀσθενεῖς.
335. Ξυλόχῳ.] Σωσθένδρῳ τόπῳ, κοίτῃ θηρίων.
336. Νεβρούς.] Τὰ ἔγκατα τῶν ἐλάφων. Νεηγενέας.] Νεογνούς γαλαθηνούς.
337. Κνημούς.] Τὰς ὑποβάσεις τῶν ὀρέων. Ἐρέῃσι.] Ἐξερευνᾷ. Ἄγκεα.] Τὰς νοτίους πόας τῶν ὀρέων. Ποιήεντα.] Βοτανώδη.
338. Ἑήν.] Τὴν ἰδιαν. Εἰσήλυθεν.] Εἰσῆλθεν.
340. Ἐφήσῃ.] Ἐπιβαλεῖ.
343. Φιλομηλείδῃ.] Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός.

N O T Æ.

336. Νεβρὸς — νεηγενέας, γαλαθηνούς) *Anacreon.* v. 1129. Νεοθηλέα γαλαθηνὸν νεβρόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ) Hoc *Scholion* examinatur ad ζ'. v. 134. Not. in *Schol.* Vid. quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 307.

VARIÆ LECTIONES.

329. Ἠέ π) γρ. ἢ ἔπι, *H. Steph.*
336. Γαλαθηνούς) γρ. γαλαθηνούς, *Heſych.* γαλακτοτρόφους, *Cal. Rhodig.* fol. 150. Error in utroque.

Καὶ δ'

Κὰδ' δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἀν ἔλωγε
Ἄλλα παρέξ εἴποιμι ἁμαρτίδιον, οὐδ' ἀπατήσω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρων ἁλιος νημερτὴς,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ὀπιθήσω.
Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων·
Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύστῳ ὑπὶ πόντῳ,
Αἰγύπτιοι προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
Τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς
Ἤυσεν, ἢ λιγὺς οὖρος ὀπισθοπνείησιν ὄπιθεν.
Ἐν δ' λιμένι εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐίσας
Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
Ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔσχον θεοί, οὐδέ πω' οὖρα
Πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
Πομπῆες γίνονθ' ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Καί νύ κεν ἤια πάντα κατέφθιτο, καὶ μενοεικῶν,
Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύσατο, καί μ' ἐσάωσε,

" Proſtravit verò fortiter, gaviſi ſunt autem omnes Græci:
" Talis exiſtens cum procis verſaretur Ulyſſes,
" Omnes ſanè brevis-vitæ fierent amarique-matrimonii.
" Iſta verò, quæ me interrogas & precaris, non utique ego
" Alia præter *verum* dixero declinando, neque decipiam:
" Sed ea quidem, quæ mihi dixit ſenex marinus verus,
" Ex his neutiquam tibi ego celabo dictum, neque occultabo.
" In Ægypto me adhuc dii cupidum redire
" Detinuerunt, quoniam non ipſis exhibueram legitimas Hecatombas:
" Dii enim ſemper volunt nos memores eſſe præceptorum.
" Inſula deinde quædam eſt valdè undoſo in ponto,
" Ægyptum ante, Pharum verò ipſam vocant,
" Tantùm ſemota, quantùm toto die cava navis
" Contecerit, cui ſtridulus ventus aſpiret à puppi:
" In eâ autem portus portuoſus, unde naves æquales
" In pontum deducunt, poſtquam hauſerunt nigram aquam:
" Illic me viginti diebus detinuerunt dii, neque unquam venti ſecundi
" Spirantes apparuerunt marini, qui ſanè navium
" Duſtores ſunt ſupra lata dorſa maris.
" Et fortaſſis viatica omnia conſumpta eſſent, & animi virorum,
" Niſi me aliqua dearum reſpexiſſet, & me ſervâſſet,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. Κὰδ' δ' ἔβαλε.] Κατέβαλε ἐν ἑφῦκεν, ὕπτιον ἔψυξεν. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.

345. Ὁμιλήσειεν.] Συμβάλοι, μαχέσαιτο.

347. Λίσσεαι.] Ἱκετεύεις, παρακαλέσεις.

348. Παρέξ.] Ἔξω παρὰ τοῦτο. Παρακλιδόν.] Παρακλιθείσης, παρεξοκλασθείσης τῆς λέξεως.

349. Γέρων ἅλιος.] Θαλάσσιος γέρων, ὁ Πρωτεύς. Νημερτής.] Ἀληθὴς, ἀψευδής.

355. Φάρον.] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν τῶν Ἀλεξανδρέων.

356. Τόσσον ἄνευθε.] Εἰκὸς, τοσοῦτον εἶναι καθ' ὅσον τὸν ἡμέρινὸν χρόνον τὸ ἀξύστομον, ἔπειτα ἀπογαιωθῆναι, ἢ Νεάλιος ἀρχιεύς τὴν ἰδίαν ἰλὺν ποταμόχωστος ἡ ἡ Αἰγυπτία, καθὰ Ἡρόδοτος. Ἄνευθε.] Μακρὰν, πόρρω. Πανημερίη.] Διὰ πάσης ἡμέρας. Γλαφυρὴ.] Κοίλη.

357. Ἤυσεν.] Διεπίεσεν. Ἐπιπνείησιν.] Ἐπιπνέῃ.

358. Εὔορμος.] Εὐκαθόρμιστος.

359. Ἀφυσάμενοι.] Ἀντλήσαντες.

361. Ἁλιαέες.] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες.

363. Ἥιε.] Ἐφάδια. Κατέφθιτο.] Κατηνάλωτο, ἀπέλιπεν.

364. Ὀλοφύσατο.] Ὤκτειρεν.

NOTÆ.

348. Φιλομηλείδῃ) Quòd *Patronymica* formentur etiam ex Matribus, oſtendo, in Notis ad *Schol.* ε'. v. 134.

352. Ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν) Hic *Ultima*, & ἐπεί, unà cum τῷ οὐ, coaleſcit, ut ad v. 165. & infrà, ad v. 682. notamus. Vid. ad *Iliad.* ν'. v. 777.

355. Αἰγύπτιοι) Vid. infrà, ad v. 477.

NOTÆ IN SCHOLIA.

348. Παρακλιδόν) In fine, addo τῆς λέξεως, ad Senſum dilucidandum.

356. Τόσσον ἄνευθε) Pro ὁπότε, lego εἰκὸς, pro ἀπὸ γαιωθῆναι, junctim lego, ἀπογαιωθῆναι, & ἰδίαν pro ἰδίαν, *Aloyſii* MS. præeunte, Senſu ipſo confirmante.

VARIÆ LECTIONES.

353. Βούλοιθ') γρ. βάλοιθ. *H. Steph.*

364. Ἔσαωσε) γρ. ἐλίσσε, *H. Steph.*

Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα,
Ἥ μ' οἴῳ ἐρέοντι συνίστατο, νόσφιν ἑταίρων.
Αἰεὶ γὰρ τοὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Ἦλθε δ' ἐμοὶ ἄγχι στᾶσα ἔπος τ' ἐφάτο, φώνησέν τε,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
Ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
Ὡς δὴ δηθὰ σοὶ νῆσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ π τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναται, μενύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἔκ μοί τοι ἐρέω, ἥτις σύ γε δῖα θεάων,
Ὡς ἐγὼ οὔ π ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπέ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀληθέως κατερέξω,
Πωλεῖται πις δεῦρο γέρων ἁλίοιο νημερτὴς,
Ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης

" Proteï glorioſi filia, marini ſenis,
" Idothea: huic ſanè potiſſimùm animum commovi,
" Quæ mihi ſoli deſperabundo obvia fuit, ſeorſum à ſociis.
" Semper enim circa inſulam errantes piſcabantur
" Curvis hamis: domabat etenim ventrem fames.
" Hæc me prope aſtans, verbum dixit, & proloquuta eſt,
" Stultus es, ô hoſpes, maximoperè, aut remiſſo animo,
" Aut ſponte ceſſas, & delectaris dolores ferens,
" Adeò utique diù in inſulâ detineris, neque ullum finem
" Invenire poteris; minuitur autem tibi cor ſociorum.
" Sic ait: cæterum ego ipſam mutuis excipiens alloquutus ſum,
" Sanè tibi dicam, quæcunque tandem ſis dearum,
" Quòd ego neutiquam voluntarius detineor, ſed videor
" Immortales offendiſſe, qui cœlum latum habitant:
" Sed tu mihi dic, dii enim omnia ſciunt,
" Quiſnam me immortalium impedit & moratur iter,
" Reditumque; ut in pontum deveniam piſcoſum.
" Sic dicebam: illa verò ſtatim reſpondebat dea dearum.
" Enimverò ego tibi, ô hoſpes, valdè vera enarrabo:
" Verſatur quiſpiam hic ſenex marinus veridicus,
" Immortalis Proteus Ægyptius, quique maris

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

365. Πρωτέος θυγάτηρ.] Εἰδοθέα.
366. Ὄρινα.] Ἐπόησα.
367. Ἔρέοντι.] Μετὰ λύπης περιόντος καὶ φθειρομένου.
368. Ἀλώμενοι.] Πλανώμενοι. Ἰχθυάασκον] Ἰχθῦς ἔθηρων.
369. Γναμπτοῖς.] Ἐπικαμπέσιν. Ἔτειρε.] Κατεπίνει.
371. Χαλίφρων.] Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἢ ἠλίθιος.
372. Μεθῇς.] Ἀμελεῖς.
373. Ἐρύκεαι] Κατέχῃ, κωλύῃ.
374. Μενύθει] Ἐλαττοῦται, μειοῦται.
377. Κατερύκομαι.] Κατέχομαι. Μέλλω.] Ἔοικα.
378. Ἀλιτέσθαι.] Ἁμαρτῆσαι.
380. Πεδάᾳ] Ἐμποδίζῃ, κατέχῃ.
384. Πωλεῖται.] Ἀναστρέφεται, παρεμφέρεται.

## N O T Æ.

365. Πρωτέος—θυγάτηρ—Εἰδοθέη) Εἰδοθέα, ἀφ' ὅλου θεῶν εἴδησιν *Euripides*, Θεονόην vocat, nomine ejuſdem ſignificationis, ut *Simmias Rhodius* Μακρογπόλεμον dixit, pro Τηλέμαχον, & eidem *Penelope* dicitur, Οὐδυσῆος σύμβατερον, quòd *Ulyſſes* ejus Maritus ἔπι ſe vocatum voluit, in *Cyclopis* antro. Hanc etiam Εὐρυνόμην vocat *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 1500. lin. 40. *Conon* hanc narrat, Amore captam *Canobi*, *Menelai* naucleri, *Narrat.* 8.

379. Θεοὶ δέ π πάντα ἴσασιν) Prior Ἴσασιν *Communis*; hìc *Brevis*, & *Iliad.* ζ'. v. 151. at producitur, *Iliad.* ι'. v. 36.

380. Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ) Τὸ ἐξῆς, Εἰπέ μοι, ὅστις θεῶν με πεδᾷ, & ἔδησε με κελεύθου. & νόστον εἰπέ. Ità mox, v. 423. Εἰρεσθαι, ὅστις σὲ θεῶν χαλεπαίνει, & νόστον, εἰρεσθαι ἀλιόπτ.

## Variæ Lectiones.

366. Εἰδοθέη) γρ. Εὐρυνόμη, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 365.

369. Ἔτειρε) γρ. ἔθειρε, *H. Steph.* errore preli; quem tamen ſecuti, *Caſtellio*, *Spondan.* *Schrevel.* in *Textu* & *Scholiis*, &c.

Πάσης

Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάων ὑποδμώς·
Τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
Τόνγ' εἴπως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα·
Καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴκ' ἐθέλῃσιν,
Ὅ, τι τοὶ ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
Οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αὐτὴν νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
Μήπως μὲ προϊδὼν, ἢὲ προδαείς, ἀλέηται·
Ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην, ἡδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
Ἡμόσε δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκῃ,
Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
Πνοιῇ ὕπο Ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς,
Ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
Ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,

" Totius profunditates novit, Neptuni minister;
" Hunc meum inquiunt patrem esse, atque genuisse:
" Quem si quo pacto tu poteris ex insidiis prendere,
" Ille tibi dicat viam & mensuras itineris,
" Reditumque, ut per mare proficiscaris piscosum:
" Atque præterea tibi dixerit, ô nobilis, si modo velit,
" Quodcunque tibi in domibus malúmque bonúmque acciderit,
" Absente te per longam viam difficilemque.
" Sic ait; cæterùm ego ipsam vicissim alloquutus sum,
" Ipsa nunc explica insidias divini senis,
" Nè quo pacto me prævidens, aut præsciens, effugiat;
" Difficilis enim est deus mortali homini domari.
" Sic dicebam, ipsa continuò respondit diva dearum,
" Enimvero ego tibi, hospes, valdè vere dicam:
" Quando sol medium cœlum ascenderit,
" Tum certè è mari emergit senex marinus verè cus,
" Flatu sub Zephyri, nigrâ procellâ obtectus,
" Egressus verò dormit sub specubus cavis.
" Circa ipsum vero Phocæ, progenies pulchræ Halosydnæ,
" Frequentes dormiunt, è cano mari egressæ,

## ΣΧΟΛΙΑ.

386. Ὑποδμώς.] Θεοράπων, ὑπηρέτης.

388. Δύναιο.] Δυνηθείης. Λοχησάμενος.] Ἐπιβουλεύσας. Λελαβέσθαι.] Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.

393. Δολιχήν.] Μακράν.

395. Φράζευ.] Διανοοῦ, βουλεύου.

396. Προδαείς.] Προϊδών. Ἀλέηται.] Ἐκκλίνῃ, φυλάξηται.

397. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.

400. Ἀμφιβεβήκῃ.] Περιέχῃ.

401. Ἐξ ἁλός.] Ἤτοι ἔξω τῆς θαλάσσης.

402. Φρικί.] Τῇ ἐπιφυομένῃ μελανίᾳ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐπιπολαίου κινήσεως τὸ ὑδάτινον.

404. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι.] Περὶ αὐτὸν ἡ φώκαις συνδιαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδεύουσι γὰρ τὰ ἁλίων ζώων τοῦτο εἰς κοιμήσεως. Νέποδες.] Αἱ ἀπὸ τῆς θαλάσσης πορείαι ποιήσεις, ἢ ἄπεδες. Ἁλοσύδνης.] Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ σὺν ἁλὶ σεύεσθαι.

405. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

## ΝΟΤΑ.

404. Ἀμφὶ δέ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης) Νέποδες, τέκνα, ἀπίγονοι. Hinc *Callimach.* de *Simonide, Hyrrhici* filio. Οὐ γὰρ ἐρχάτην τειφω τὸν μῦσον, ὡς ὁ Κεῖος Ὑρρίχιος νέπους. *Philoxenus* ἰχθύας καλεῖ τέκνα θαλάσσης, ut *Athenæ.* l. 1. fol. 5. *Theocrit.* Idyll. 17. v. 25. Ἀθανάτοι δ' καλεῦνται, ἤτοι νέποδες γαμάδες. Vid. *Isaac. Casaubon.* Lect. *Theocrit.* c. XVIII. & *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, Differt. 1. p. 33. Quin *Eustath.* fol. 1502. lin. 36. Νέποδες γὰρ θαλάσσης, αἱ φῶκαι, ὅ ἐστι τέκνα. Νέπους γὰρ, καθά τινα γλῶσσαν, ὁ ἀπίγονος. *Apollon.* l. 4. v. 1755. Τοῖς νεπόδεσσιν ἐοίκει. Vid. *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Nepos.*

405. Ἀθρόαι εὕδουσιν) *Martial.* Dormitis nimium, Gires, Vitulique marini. *Plin.* l. 9. c. 13. Nullum animal graviore somno premitur. Vid. *Ælian.* Animal. l. IX. c. L. & *Pierii* Hieroglyph.

## VARIÆ LECTIONES.

389. Ὅς κεν) γρ. ὅς κεν, ἀντὶ τοῦ, ἄσχεσι, *Hesych.* Vid. ad *Iliad.* β'. v. 325. Not. in *Textum.*

391. Ἐθέλῃσιν) γρ. ἐθέλησθα, vid. *Eustath.*

399. Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δ' εἰς φρεσὶ βάλλεο σῇσι. *H. Steph.* ex Romanâ *Eustathii* Edit. Nostram tamen, præter Vulgares, & ipsum *Steph.* defendit Lectionem, præfertque *Florentina*, & *Lovaniana.*

Πικρὸν ἀποπνείουσαν ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
Ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένφιν,
Εὐνάσω ἐξείης· σὺ δ' εὖ κείνασθαι ἑταίρους
Τρεῖς, οἵ τοι νηυσὶν ἐϋστέλμοισιν ἄριστοι·
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια τοῖο γέροντος.
Φώκας μὲν τοὶ πρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπεισιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσῃ, ἠδὲ ἴδῃται,
Λέξεται ἐν μέσσοισι, νομεὺς ὡς πώεσι μήλων·
Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα καταυνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ὔμμιν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
Αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐστύμενόν περ ἀλύξαι.
Πάντα δὲ γιγνόμενον πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετα γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
Ὑμεῖς δ' ἀτρεμέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσιν,
Τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
Καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
Εἰρέσθαι δέ τ' ἔπειτα θεῶν ὅστις σὲ χαλέπτει,
Νόστον θ' ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕταροι ἐν φαμάθοισιν,
Ἴα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.

" Acerbum ſpirantes maris profundi odorem.
" Illuc te ego ducens, ſimul aurorâ illucelcente,
" Collocabo ex ordine: tu verò probè elige ſocios
" Tres, qui tibi apud naves tranſtratas optimi ſunt:
" Omnes autem tibi enarrabo aſtutias ipſius ſenis.
" Phocas quidem primùm numerabit, & inſpiciet;
" Cæterùm poſtquam omnes per quinterniones numerârit atqui inſpexerit,
" Cubabit in medio, paſtor veluti in grege ovium:
" Atqui ubi primùm ſopitum videritis,
" Tum deinde vobis curæ ſit robúrque viſque,
" Illic utique tenere cupientem & geſtientem licet elabi.
" Omnia verò factus molietur, quæcunque in terrâ
" Animalia ſunt, & aqua, & divinitùs ardens ignis:
" Vos tamen firmiter tenete, magiſque premite.
" Sed quando utique te ipſe interrogaverit verbis,
" Talis apparens, qualem conſopitum videritis,
" Et tum certè deſiſte à vi, ſolvéque ſenem,
" Heros: interroga verò, deorum quiſnam te affligat,
" Reditumque; ut per pontum proficiſcaris piſcoſum.
" Sic loquutus, in pontum ſubiit fluctiſonum:
" Cæterùm ego ad naves, ubi ſtabant in arenâ,
" Ibam multùm verò mihi cor cogitabat euntí.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

406. Ἀποπνείουσαν.] Ὀζουσαν. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἔχόσης.
408. Εὐνάσω.] Καθακλινῶ, κοιμίσω. Κείνασθαι.] Ἐπιλίξασθαι.
410. Ὀλοφώια.] Ὀλίθρια, ἢ λύπηρα, ἢ ὄλεθρα.
411. Ἔπεισιν.] Ἐπιλεύσεται.
412. Πεμπάσσῃ.] Κατὰ πέντε ἀριθμήσῃ.
413. Λέξεται.] Καθακλιθήσεται. Νομεὺς ὡς.] Ὡς ποιμὴν. Πώεσι.] Ποιμνίοις.
414. Κατευνηθέντα.] Κοιμηθέντα.
416. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.
417. Πειρήσεται.] Πειράσεται.
418. Ἕρπετα.] Κυρίως μὲν οἱ ὄφεις· καταχρηστικῶς δὲ πᾶν, πάντα τὰ θηρία.
419. Ἀσπαίρων.] Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμεταπτώτως. Μᾶλλον πιέζειν.] Βιαιότερον κρατεῖν.
420. Ἀνείρηται.] Ἐρωτήσῃ.
422. Σχέσθαι.] Παῦσαι.
423. Εἰρέσθαι.] Ἐρωτᾶν. Χαλέπτει.] Βλάπτει.
424. Ἐλεύσεαι.] Ἔλθῃς, πορεύσεις.
425. Ἐδύσατο.] Κατέδυσε.
427. Ἴα.] Ἐπορεύθην, ἢ ἐπορευόμην.
427. Πόρφυρε.] Ἐν βάθει τῆς διανοίας ἐσκόπει καὶ ἐπραγματεύετο· ὥσπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀδυνωμένων· ὁ δὲ τοῖσιν ἐν διαλόγοις πρέπει.
418. Θεσπιδαὲς πῦρ) Vid. *Heraclit.* περὶ ἀπίστων, c. 29. *Lucian.* hæc facetè ridet, Dialog. 2.
423. Εἰρέσθαι) Vid. ad v. 380.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

408. Εὖ κείνασθαι) Cùm *olim* εὖ malè adeſſet, ſcribendum vidi, ἐὺ, cum notâ ἀμφιλόγως. *Verſus* cauſſâ; nam σὺ, *brevis* Natura. Sic *Iliad.* γ'. v. 235. Οὓς κεν ἐὺ γνοίω. Ità *Odyſſ.* η'. Argument. Ἦτοι δ' ἐὺ φρονέουσι. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 885. Ἀγαυὸν

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Τ Æ.

τῶν· ὁ δὲ τοῖσιν ἐν διαλόγοις πρέπει.

## VARIÆ LECTIONES.

408. Ἐὺ) γρ. εὖ, vid. Not. in *Textum*.
414. Ἴδησθε) γρ. ἴδησθα, *H. Steph.* & illius ſequaces, haud bene.
421. Ἴδησθε) γρ. ἴδησθα, vid. ad v. 414.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον δ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε δὴ ῥ' ἴομεν θίνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Ἴμεν, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
Τρεῖς ἄγον, οἵσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί·
Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι λαγαλάψασ' ἀλίησιν,
Ἧστο μένουσ', ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς.
Ἐξείης δ' εὖνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνοτάτῳ λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
Τίς γὰρ δὴ εἰναλίῳ θοῷ κήτεϊ κοιμηθείη;
Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
Ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
Ἡδὺ μάλα πνείουσαν· ὄλεσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
Πᾶσαν δ' ἠοίλῳ μένομεν τετληότι θυμῷ.
Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα

" Cæterùm poſtquam ad navem veni atque mare,
" Cœnam apparavimus, deinde acceſſit divina nox,
" Tum obdormivimus in littore maris.
" Quando verò mane-genita apparuit roſeis-digitis aurora,
" Tunc ad littus maris lata-vada-habentis
" Ibam, plurimùm diis ſupplicans: porrò ſocios
" Tres ducebam, quibus potiſſimum confidebam ad omne molimen.
" Interea verò hæc ingreſſa maris latum ſinum,
" Quatuor Phocarum ex ponto pelles attulit;
" Omnes verò erant recens-excoriatæ: dolum autem ſtruebat patri:
" Cubilibus enim in arenâ exſculptis marinâ,
" Sedebat expectans, noſque valdè prope venimus eam.
" Ex ordine itaque collocavit, injecitque corium unicuique.
" Illic ſanè moleſtiſſimæ inſidiæ erant: affligebat enim graviter
" Phocarum in mari-nutritarum peſſimus odor:
" Quis etenim marinum propè cetum poſſet cubare?
" Sed ipſa ſervavit & excogitavit magnum remedium:
" Ambroſiam ad nares unicuique poſuit afferens,
" Dulce admodùm ſpirantem: repreſſitque ceti odorem.
" Totum matutinum tempus expectavimus patienti animo.
" Phocæ autem è mari venerunt frequentes: illæ quidem deinde.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ταν, τὰ δὲ βάθος κινέμενα μελαίνεσθαι. Κιόντι.] Ἀπόντι.

429. Ὁπλισάμεσθα.] Παρεσκευάσαμεν. Ἀμβρο-σίη.] Ἄφθαρτος, θεία.

434. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐτόλμων. Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.] Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν ἢ πρᾶξιν.

435. Ὑποδῦσα.] Κατελθοῦσα. Εὐρέα.] Πλατὺν, ἢ μέγαν.

437. Νεόδαρτα.] Νεωστὶ ἐκδαρθέντα.

438. Διαγλάψασα.] Διακοιλάνασα.

440. Εὔνησεν.] Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

441. Αἰνοτάτῳ.] Δεινοτάτῳ, χαλεπωτάτῳ. Τεῖρε.] Κατεπόνει.

442. Ἁλιοτρεφέων.] Τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τρεφομένων. Ὀλοώτατος.] Ὀλεθριώτατος.

443. Εἰναλίῳ.] Θαλασσίῳ.

444. Ὄνειαρ.] Ὠφέλειαν.

445. Ἀμβροσίην] Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον.

446. Ἡδὺ] Ἡδέως.

447 Ἠοίῳ.] Τὸν ἀπὸ ἀρχαίας ἕως ὥρας ἕκτης καιρόν. Τετληότι.] Καρτερικῷ, ὑπομονητικῷ.

## N O T Æ.

435. Εὐρέα κόλπον) Notandum, quod Vulgari *Grammaticæ* deeſt, Nomina Adjectiva in ὺς, duplicem habere *Accuſativum*, in *Maſculo*, ut εὐρέα, pro εὐρὺν, ut hìc, ἡδὺ pro ἡδὺν, &c.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

435. Εὐρέα) Πλατὺν, ἢ μέγαν. Ità pro πλατεῖαν, ἢ μεγάλην, ut concordet cum τῷ κόλπον, in *Textu*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

438. Διαγλάψασ') γρ. ἀμφιγλάψασ', *H. Steph.*

441. Κεῖθι δὴ αἰνοτάτῳ) γρ. ἔνθα καὶ αἰνοτάτῳ, *H. Steph.*

443. Τίς γὰρ κεν εἰναλίῳ) γρ. τίς γὰρ κ' εἰναλίῳ, *H. Steph.*

Ἑξῆς ἡνάζοντο ϖαρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἕνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλός, εὗρε δ' ἔπειτα
Φώκας Ζαρηφέας ϖάσας· ἀρ' ἐϖώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
Ἐν δ' ἡμέας ϖρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ ϖ θυμῷ
Ὠίσθη δόλον εἶναι· ἔϖειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐϖεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
Ἀλλ' ἤτοι ϖρῶτα λέων γένετ' οὐγένειος,
Αὐτὰρ ἔϖειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
Γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
Ἡμεῖς δ' ἀτρεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενον ϖροσέειπεν,
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
Ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τίνα σὲ χρὴ;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος ϖροσέειπον,
Οἶσθα, γέρον· τί μὲ ταῦτα ϖολυϖρεπέα ἐρεείνεις;
Ὡς δὴ δηθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
Εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθῃ δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν.
Ὅστις μ' ἀθανάτων ϖεδάᾳ καὶ ἔδησε κελεύθου,
Νόστον θ', ὡς ἐπὶ ϖόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.

" Ordine ſopiebantur juxta littus maris.
" Meridianus autem ſenex venit è mari, inveniitque Phocas
" Obeſas: omnes verò adibat, recenſuitque numerum.
" Nos autem primos recenſuit inter cetos, nec omninò in animo
" Suſpicabatur dolum eſſe, deinde cubavit & ipſe.
" Nos vero protinùs vociferantes irruimus: circumque manus
" Jecimus, neque ipſe ſenex doloſæ oblivifcebatur artis,
" Sed certè primùm leo factus eſt magnis-jubis,
" Porrò deinde draco, & panthera, atque ingens ſus:
" Factus eſt etiam liquida aqua, & arbor altis-foliis:
" Nos vero firmitèr tenebamus forti animo.
" Sed cùm jam anguſtabatur ſenex, verſutias doctus,
" Tunc certè me verbis interrogans alloq utus eſt,
" Quiſnam tibi, Atrei fili, deorum conſilium conſcia,
" Ut me caperes invitum inſidiatus? cujus rei opus habes?
" Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Scis, ſenex; quid me ifta decipiens interrogas?
" Quòd jam diu in inſulâ detineor, neque uſquam ja
" Invenio exitum, nomentur autem mihi in ùs cor.
" Sed tu mihi dic, dii etenim omnia ſcunt.
" Quinam me immortalium impedit (& ſ ertu à via)
" Redeuntem e, et per pontum vadam piſcoſum.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Ἑξῆς.] Ἐφιξῆς, καθ' εἷχον. Ηὐναζοντο.] Ἐκοιμῶντο.

450. Ἔνδιος.] Μεσημβρινὸς· τότε γὰρ ἀρχὴ λοιπὸν σύδδιν ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν, ἡ ἀκτὶς ἡλίου.

451. Ζαρηφέας.] Εὐτραφεῖς. Λέκτο.] Ἠριθμησεν.

452. Λέγε.] Κατελέμβ.

453. Ὠίσθη.] Ἰπτιόησεν. Λέκτο.] Νῦν σαθηδύθησεν.

454. Ἰάχοντες.] Βοήσαντες. Ἐπεσσύμεθα.] Μετὰ ὁρμῆς ἐπήλθομεν.

456. Ἀλλ' ἤτοι πρῶτα.] Οὐχ ὅλως μεμίβαλεν, ἀλλὰ φαυλοσίαν ἐποίησε τέχνη μαχεῖ· ἐλήφθη γὰρ ὁ σὸ δόλω ὑπομενετύφθω, καὶ πρόφλακως ἐστὶ πᾶς μεμῦθος μαντείας. Ηὐγένειος. Καλὸν ἔχων γένειον.

459. Ἔκμιν.] Κατέχομεν.

460. Ἀνίαζεν.] Ἐστέναζεν.

461. Ἀνειρόμενον.] Ἐρωτῶν.

463. Τίνα σὲ χρὴ;] Τίνος σοὶ χρεία ἐστίν;

465. Παρφιλοπέων.] Παυσαλοχίζομεν.

466. Ἐρυκόμαι.] Κατέχομαι.

469. Πεδάᾳ.] Ἐμποδίζει, καταχεῖ.

470. Ἐλεύσομαι.] Ἔλθω, ἀφικέσθαι.

## N O T Æ.

454. Ἡμεῖς δ' αὖ ἰάχοντες) Ità *Virgil.* Georg. l. 4. v. 439. Cum clamore ruit magno &c. totum denique hunc locum, à v. 411. ad v. 465. imitatur ibid. à v. 429. ad v. 447. &c.

470. Νόστον θ') De *Syntaxi*, vid. ad v. 380.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

456. Οὐχ ὅλως) Ità lego pro ὁ καλῶς, *Senſu* omninò poſtulante; quanquam in hâc parte nihil favent MSS. Alterutrum tamen eorum, MS. GC. πρόφλακως, pro προφησκως, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

465. Ἐρεείνεις) γρ. ἀγορεύεις, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀλλὰ μάλ' ὄφελες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
Σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο
Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσι·
Καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοί, ἣν σὺ μνωῇ.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἰγυπτίην ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ταῦτα μὲν δὴ πάντα τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοί,
Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἦ πού τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀεθλιέι ἧς ἐπὶ νηός,
Ἦ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι σε χρὴ
Ἰδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σε φίλει

"Sic dicebam; ille verò rursus respondens allocutus est,
"Atqui omnino debebas Jovi, aliisque diis
"Sacris litatis, conscendere, ut velocissime
"Tuam in patriam venires, navigans per nigrum pontum.
"Non enim tibi antea fatum est amicosque videre & venire
"Ad domum bene constructam, & tuam ad patriam terram,
"Quàm Ægypti à Jove-fluentis fluvii
"Rursus ad aquas redieris, fecerisque sacras Hecatombas
"Immortalibus diis, qui cœlum latum tenent:
"Et tunc tibi dabunt viam dii, quam tu affectas.
"Sic ait; cæterùm mihi infractum est charum cor,
"Eò quod me rursus jubebat per obscurum pontum
"Ægyptum ire, longam viam difficilemque
"Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
"Ista quidem sic perficiam, senex, ut tu præcipis:
"Sed age mihi hoc dic & verè recense;
"Num omnes cum navibus illæsi redierint Græci,
"Quos Nestor & ego reliquimus à Troiâ iro esti,
"An quis iam periit morte inopinatâ suâ in nave
"Aut amicorum in manibus, postquam bellum confecerunt?
"Sic dicebam; ille me rursus excipiens alloquutus est,
"Atride, Quid me ista interrogas? neque tibi quidquam te convenit
"Scire, neque explorare meum animum; neque te puto

## ΣΧΟΛΙΑ.

472. Ὣφελες.] Ὤφελες.

473. Ἀναβαινέμεν.] Ἀναβαίνειν, ἐπὶ τῶν πλοίων δηλονότι.

474. Ἵκοιο.] Παραλήψεσθε, ἔλθοις.

477 Αἰγύπτοιο.] Αἰγυπτίου, ὁ Νεῖλος παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐκαλεῖτο Διιπετής. Τὸ γὰρ Διὸς πλημμυρῶν.

481. Κατεκλάσθη.] Ἐλυπήθη λίαν.

483. Δολιχὴν.] Μακράν.

485. Ταῦτα μὲν δὴ πάντα.] Τελέσω, πλεύσω, πληρώσω.

489. Ἀδμῆτι.] Ἀπροσδοκήτῳ, ἀλλοπρόσ.

490. Τολύπευσεν.] Ἐπιχαλινώσῃ, μὴ καταπαθέως πολεμήσῃ. πολυπόνως ἐπράξατο· τολύπη, ἡ ἐργασία· τολυπεύτον, κρίσιμον καὶ πολυθρύλητον ἔργον.

492. Διείρεαι.] Ἐρωτᾷς.

493. Δαῆναι.] Μαθεῖν.

## NOTÆ.

477. Αἰγύπτοιο διιπετέος ποταμοῖο) Ἡ Αἴγυπτος, γῆ· ὁ Αἰγύπτιος, ποταμός· ὃς καὶ ὕστερον Νεῖλος Vid. Eustath. & Br. Schol. in loc. cum; cui Nomen Sihor, & Hismo, Siris; item Melus, & Triton. Vid. Festum in Melo, & Scalig. in Festum; Diodor. Sicul. lib. 17. Heliodor. Æthiop. l. 10. Servium in Virgil. Plin. l. 5. c. 9 &c.

485. Ταῦτα μὲν δὴ πάντα) Ampnimacer in Erimo loco, ut σ'. v. 246. Πλεόνεις κεν μνησῆρας ὑπ' ὑμετέροισι δόμοισιν. Ità Virgil. Æn. l. 6. v. 791. *Hic Vir, hic est, tibi quem promitti sæpiùs audis.* Vid. ad β'. v. 346.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι) Hic damnatur impertinens Curiositas de Futuro, vid. *A Gell.* l. 14. c. 1. & quæ Nos ad *Euripid.* Heracl. v. 345.

## VARIÆ LECTIONES.

492. Ἀτρεΐδη, πῖ με ταῦτα διείρεαι;] γρ. Ἀτρεΐδη, μὴ ταῦτα διείρεο, *H. Steph.* licet ille μὴ tantùm proferat; nec consequenter alium vocem, ut debuit.

Δλω

Διὸ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ εὖ πάντα πύθηαι·
Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο.
Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐν νόστῳ ὀλόοντο· μάχῃ δέ τ' ἐσύ περ ἔθηκας.
Εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ
Αἴας μὲν μοῦνος νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
Πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξέσαωσε θαλάσσης·
Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἄασθη·
Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
Τῷ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·
Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ παλαρῇσιν,
Ἤλασε Γυραίῃ πέτρῃ, διὰ δ' ἔχισεν αὐτήν.
Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ
Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἄασθη,

" Diù absque lacrymis fore, postquam
" bené omnia audieris:
" Multi etenim istorum domiti sunt,
" multique relicti.
" Duces verò duo soli Græcorum la-
" tricatorum,
" In reditu periêrunt; pugnæ etenim
" & tu interfuisti:
" Et unus adhuc alicubi vivus detine-
" tur lato in ponto.
" Ajax quidem inter naves domitus est
" longos-remos habentes:
" Ad Gyras quidem primùm Neptu-
" nus advexit
" Petras ingentes, & servavit è ma-
" ri:
" Et sanè effugisset mortem, quantum-
" vis invisus Palladi,
" Nisi impium dictum protulisset, &
" graviter offendisset:
" Dixit, invitis diis, se effugiturum
" ingentes fluctus maris.
" Hunc Neptunus magnifica audivit
" jurantem:
" Statim deinde, tridente arrepto, ma-
" nu forti,
" Percussit Gyream petram, abscidirque
" ipsam.
" Et unum quidem illic mansit, alte-
" rum fructum incidit mari:
" Huic sanè Ajax primùm insidens,
" valdè læsus est,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

498. Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο.] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἐδίπτυε εἰς τὴν αὐτοῦ παρὰ οἰκίαν.

497. Παρῆσθα.] Παρῆς.

499. Δολιχηρέτμοισι.] Μεγάλαις, ἐπιμήκεσι, μακροπτέροις.

500. Γυρῆσι.] Πέτρας πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου, ἅπερ καλεμβάλους, ἐπεὶ εἰσὶ φερίφερεῖς. Ἐπέλασσε.] Προσώκισεν.

502. Ἐκχθόμενος.] Ἀπεχθόμενος.

503. Ὑπερφίαλον.] Ὑπερήφανον. Ἀάσθη.] Ἐβλάβη.

504. Ἀέκητι.] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην. Δαίσσομαι.] Βάπτω, ἢ ἀφίημι.

507. Ἔλασσεν.] Ἔπληξεν. Γυραίῃ πέτρῃ.] Τὰς Γυρὰς.

508. Αὐτόθι.] Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου. Τρύφος.] Τὸ ἀπόκλασμα.

509. Ἐφεζόμενος.] Ἐπικαθήμενος.

## N O T Æ.

495. Πολλοὶ γὰρ τῶνδε δάμεν) De *Græcorum* Reditu infelici, vid. ad α'. v. 327.

499. Αἴας μὲν μοῦνος νηυσὶ δάμη) *Sil. Italicus*, Qualis Oïliades fulmen jaculante Minervâ, Surgentes domuit fluctus ardentibus ulnis. *Plinius* notat *Ajacis* Picturam fulmine percussi, *Apollodori* opus *Athenienſis*, à se visam *Pergamo*. Solus ferè *Timæus Siculus*, Histor. l. 2. *Ajacem* Iram *Neptuni* evasisse scribit, Μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν, πολλοὶ τῶν Λοκρῶν περὶ τὰς Γυρὰς ναυαγησάντων ἀνηρέθησαν· οἱ δὲ λοιποὶ σὺν Αἴαντι μόλις εἰς Λοκρίδα διεσώθησαν. Φθορᾶς δὲ καὶ λοιμοῦ τὴν χώραν αὐτῶν, μέχρι τὸ τέλος ἔτους, ἐχόντων, ἀφ' οὗ μὲν ἔξω τὴν Κασσάνδραν, ἔχρησεν ὁ θεὸς, εἰς ἔτη χίλια τὴν Ἀθηνᾶ τὴν ἐν Ἰλίῳ ἱλάσκεσθαι, πέμποντας δύο παρθένους ἐπὶ κλῆρον. Vid. *Elia Schedii*, De Diis *Germanis*, l. 2. c 33. p. 398. *Ajacis* hujus historiam vid. in *Brevibus Scholiis*, ad *Iliad* δ'. v. 66.

502. Καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα — εἰ μὴ ὑπερφίαλον) Ostendit Poeta, *Peccatores ultrò sibi ſuum exitium accelerare, Deo ferè invito; neque per ſuum pati ſcelus Iracunda Jovem ponere fulmina.*

503. Ἔπος ἔκβαλε) Ità Vett. omnes, sola *Elzeviriana*, ἔβαλε, per errorem.

## Variæ Lectiones.

494. Διὸ ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπεὶ εὖ) γρ. διὰ ἄκλαυτοι ἔσεσθαι, ἐπεί κ' εὖ, *H. Steph.*

495. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν) γρ. πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνγε θάνον, & πολλοὶ μὲν σύτοι ὄλοντο, *H. Steph. Ibid.* Πολλοὶ δὲ λίποντο) γρ. πολλοὶ δ' ἐλίποντο.

498. Εὐρεῖϊ πόντῳ) γρ. εὐρεῖϊ κόσμῳ, *Tzetzes* Chiliad. VII. §. 110.

503. Ἔκβαλε) γρ. ἔβαλε, vid. Not. in *Textum*; & ἔκφαλε.

Τόνδ'

Τόνδ' ἐφόρεϊ χ' πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
Σὸς δέ κε ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
Ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
Ἀχρῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
Τοπρίν, ἀταρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κἠκεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
Ἄψ ἦ θεοὶ ὦρσαν τρέψαν, κὴ οἴκαδ' ἵκοντο,
Ἦ τοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
Καὶ κόνιν ἀμφέμυθος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῆς
Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
Τόνδ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ἑτὼ δ' ἔχετο μισθὸν,
Χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
Μή ἑ λάθοι παριὼν, μνησαίατο δ' ἠνορέης.
Βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων τοῖς δώμασι ποιμένι λαῶν·
Αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίῃ ἐφράσσατο τέχνῃ·
Κεινάμενος κατ' δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους
Εἶσε λόχονδ', ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ἵπποισιν κ' ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
Τόνδ' ὃ γε εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε κ' κατέπεφνε
Δειπνίσας, ὥστις τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Οὐδέ τις Ἀτρεΐδεω ἑτάρων λίπετ', οἵ οἱ ἕποντο,

" Hunc enim detruſit in mare ingens, undoſum.
" Sic ille quidem ibi periit, poſtquam bibit ſalſam aquam:
" Tuus verò utcunque effugit mortem frater, atque elapſus eſt
" In navibus cavis, i. e. *in Claſſe*: ſervavit enim venerandam Junonem.
" Sed quando nunc ſtatim videbatur Malearum montem arduum
" Pervenire, tum certè ipſum abreptum procella
" Pontum per piſcoſum tulit valdè ingemiſcentem,
" Agri ad extremam oram, ubi ædes habitabat Thyeſtes
" Priùs, cæterùm tunc habitabat Thyeſtiades Ægiſthus.
" Sed cùm jam & illinc apparebat reditus illæſus,
" Retroque dii ventum verterunt; & domum venerunt,
" Certè ille quidem gaudens conſcendit in patriam terram,
" Et oſculabatur attingens ſuam patriam: multæque ab ipſo
" Lacrymæ uberes effundebantur, quoniam lubenter vidit terram.
" Hunc ſanè à ſpeculâ conſpexit ſpeculator, quem conſtituit
" Ægiſthus doloſus, ducens: promiſit etenim mercedem,
" Auri duo talenta; obſervabat verò hic toto anno,
" Nè ipſum lateret accedens, memorque foret ſtrenui roboris.
" Feſtinabat itaque ire annunciaturus ad ædes paſtoris populorum:
" Statimque Ægiſthus doloſam excogitavit fraudem:
" Delectis ex plebe viginti viris fortiſſimis,
" Conſtituit in inſidiis, & ab alterâ parte juſſit convivium apparari.
" Cæterùm ipſe ivit invitans Agamemnonem, paſtorem populorum,
" Equis & curribus, indecentia deliberans.
" Hunc imprudentem ad mortem deduxit & trucidavit,
" Convivio excipiens, veluti ſi quis interfecit bovem ad præſepe:
" Neque quiſquam Attidæ ſociorum relictus, qui eum ſequebantur,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἐφόρεϊ.] Ἤνεγκεν. Ἀπείρονα.] Τὸν μέγαν, καὶ πίσης μὴ ἔχοντα.
512. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγε.
514. Μαλειάων.] Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.
515. Ἵξεσθ.] Ἀφίξεσθαι. παραλήγεται. Θύελλα.] Ἀνέμων συνοφή.
517. Ναῖε.] Ὠκεῖ.
518. Θυεστιάδης.] Θυέστου παῖς, Αἴγισθος.
522. Κόνι] Προσεκύνει.
525. Ὑπὸ δ' ἴκιθε.] Ὑπέκυθε δὲ. Τμῆσις.
527. Μνησαίατ.] Μνησθείη.
529. Τέχνῃ.] Μηχανῇ.
530. Κεινάμ.] Ἐπιλεξάμενος.
531. Ἑτέρωθ.] Ἀναχωρεῖν. Πένεσθ.] Ἐνεργεῖν, πράττειν.
535. Δειπνίσας.] Εὐωχήσας. Κατέκτανεν.] Ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν.

N O T Æ.

511. Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν) Animam putabant Veteres extingui per Aquam ſuffocatis; quare omnes horrebant id genus Mortis.

520. Ἄψ ἦ θεοὶ) Vocula ἦ exciderat Edit. *Elzev.* *vir.* & v. 563. ἀλλ' σ', pro ἀλλά σ' &c.

531. Λόχονδε) Εἰς λόχον, ut ξ'. v. 217. Ὁπόσοι κείνοιμι λόχονδε Ἀνδρῶν ἀρίστων. Olim λόχον, non æquè bene.

Οὐδέ πις Αἰγίσθῳ· ἀλλ' ἔκτανεν ὐ μεγάροισιν.
"Ως ἔφαι· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
Κλαῖον δ' ὐ ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
Ἤθελ' ἔτι ζώειν τ' ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής,
Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ὧπω
Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν πινα δύσομαι· ἀλλὰ τάχιστα
Πείρα, ὅππως κέν δὴ σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
Ἦ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἦ κεν Ὀρέστης
Κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀνιβολήσαις.
"Ως ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένω περ, ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τύτθος μοὶ δὴ οἶδα· σὺ δὲ τέτον ἄνδρ' ὀνόμαζε,
Ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται θυέι πόντῳ,
Ἦὲ θανών· ἐθέλω δὲ καὶ ἀχνύμενός περ ἀκοῦσαι.
"Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
Τόνδ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὴν κατὰ δάκρυ χέοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

" Neque quiſquam Ægiſthi; ſed contrucidati ſunt in regiâ.
" Sic ait, cæterùm mihi confractus eſt charus animus:
" Flebam igitur in arenis deſidens; neque mihi cor
" Volebat amplius vivere, & videre lumen ſolis.
" Portò poſtquam flendo *neque* ipſum volutando ſaturatus ſum,
" Tum me alloquutus eſt ſenex marinus verídicus,
" Nè amplius, Atrei fili, longo tempore indefinenter ſic
" Fleas, quoniam non remedium aliquod inveniemus: ſed citiſſimè
" Tenta, quo pacto jam tuam ad patriam terram pervenias.
" Aut enim ipſum vivum deprehendes, aut Oreſtes
" Interfecit prævéniens: tu verò cœnæ ſepulchrali intereris.
" Sic ait; cæterùm mihi cor & animus generoſus
" Rurſus intra pectus etiam quantumvis triſti, gaviſum refloruit:
" Et ipſum alloquutus verba alata dixi,
" Iſtos quidem novi: tu verò tertium virum nomina,
" Qui adhuc vivus detinetur in lato mari,
" Aut mortuus: volo autem quantumvis mœſtus audire.
" Sic dicebam: ille me rurſus excipiens alloquutus eſt,
" Filius Laërtæ, in Ithacâ domos habitans, *eſt Tertius*:
" Hunc vidi in inſula lacrymas uberes fundentem,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate quâdam
" Detinet; nec ille poteſt ſuam patriam terram adire:
" Non enim ei adſunt naves remigio inſtructæ, & ſocii,
" Qui utique ipſum reducere poſſent per lata dorſa maris.
" Tibi autem non à fato decretum eſt, nobilis ô Menelaë,

## ΣΧΟΛΙΑ.

540. Ζώειν.] Ζῆν.
541. Κυλινδόμενός τ'.] Κυλιόμενός τ'.
543. Ἀσκελές.] Ἀδιαλείπτως.
544. Οὔτιν.] Πρᾶξιν. Δύσομαι.] Εὑρήσομεν.
545. Πείρα.] Πειρῶ, σπεύδαζε.
546. Κιχήσεαι.] Καταλάβοις.
547. Κτείνεν.] Ἔκτεινεν, ἀνεῖλεν. Ὑποφθάμενος.] Προλαβών. Τάφου.] Τῆς ταφῆς. Ἀνιβολήσαις.] Μεταίχοις.
549. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἤνθη.
558. Ἴσχει.] Κατέχει, κωλύει.
559. Ἐπήρετμοι.] Ἐπίκωποι.
560. Πέμποιεν.] Διακομίζοιεν.
561. Θέσφατον.] Τὸ ὑπὸ θεῶν πεφημισμένον, εἱμαρτόν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

547. Μεταίχους) Ità MS. pro μεταίχης.
560. Πέμποιεν) Διακομίζοιεν. Ita ſcribo, *Senſu* poſtulante, licet omnes Impreſſi pariter & MSS. vel δεκιμάζοιεν, vel δεκιμάζοιμεν, habeant. Κομίζειν enim & πέμπειν gemina ſunt, & facilis mutatio &c.
561. Πεφημισμένον) Ex duob. MSS. Πεφασμένον itaque, ut Poëticum, rejicio.

## VARIÆ LECTIONES.

552. Εὐρέϊ πόντῳ) *ſc.* εὐρέϊ κόσμῳ, ut ſuprà, v. 498.

Ἄργεϊ ὲν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ὑπισπεῖν·
Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς,
Τῇ περ ῥηϊδίη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἄρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποθ' ὄμβρος,
Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
Οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.

"Ως εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
Δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐν δ' ἱστοὺς πήσαντο καὶ ἱστία νηυσὶν εἴσης·
Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον,
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο, διιπετέος ποταμοῖο,
Στῆσα νέας, καὶ ἕρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
Χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.

" In Argo equos-pascente mortem & fatum oppetere:
" Sed te ad Elysium campum, & fines terræ
" Immortales mittent; ubi flavus Rhadamanthus est,
" Ubi utique facillima-vivendi ratio est hominibus;
" Non nix, neque hyems longa, neque unquam imber,
" Sed semper Zephyri suavitèr-spirantes auras
" Oceanus emittit, ad refrigerandum homines:
" Quòd habes Helenam, & ipsûs Jovis gener es.
" Sic loquutus subiit in pontum fluctuosum:
" Cæterùm ego ad naves simul cum divinis sociis
" Ibam; plurima autem mihi cor fluctuabat incedenti.
" Cæterùm postquam ad navem venimus atque mare,
" Cœnamque apparavimus, supervenitque solitaria nox,
" Tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Naves quidem ante omnia deduximus in mare divinum;
" Malos autem imposuimus & vela navibus æquatis:
" Ipsi etiam ingressi super transtra sederunt;
" Ordine autem confidentes spumosum mare verberabant remis.
" Rursusque ad *aquas* Ægypti, à-Jove-cadentis fluminis,
" Constitui naves, & perfeci legitimas Hecatombas.
" Cæterùm postquam sedavi deorum iram immortalium,
" Extruxi Agamemnoni tumulum; ut immensa gloria esset.

## ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἠλύσιον πεδίον.] Τὸ τοῦ ἡρώων εὐδαιμονικὸν χωρίον, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθῆρος, εὐσεβεστάτου γενομένου· ἢ παρὰ τὸ ἅλυσιν τὸν αὐτοῦ μένειν τὸ σύμπαν· ὁ ὑπὸ τοῦ, τὸν πᾶσι κεκλημένους μακάρων νήσους.

565. Ῥηΐδιη.] Ἀρετὴ, ἄφθονος. Βιοτή.] Ζωὴ, βίος.

566. Νιφετός.] Χιών.

567. Λιγυπνείοντας.] Ἡδέως ἔχοντας πνοήν.

568. Ἀνίησιν.] Ἀναδίδωσιν, ἀναπέμπει. Ἀναψύχειν.] Ἀνακτᾶσθαι.

570. Κυμαίνοντα.] Κυματούμενον.

572. Πόρφυρε.] Διενοεῖτο. Κιόντι.] Ἀπόντι, πορευομένῳ.

577. Ἐρύσσαμεν.] Εἱλκύσαμεν, κατηχάγομεν.

580. Πολιὴν.] Λευκὴν διὰ τὸ ἀφρόν.

584. Χεῦα.] Ἔχωσα. Ἄσβεστον.] Ἀκατάπαυστον.

## NOTÆ.

563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον) Huc refer *Plutarch. Sertorio* & Consolat. ad *Apollon.* ex *Pindaro*, item *Photium*, Biblioth. ex Vitâ *Sertorii*, fol. 1199. *Origen.* contra *Celsum*, l. 7. p. 350. *Servium* in *Virgilii* illud — *amœna Piorum Concilia, Elysiumque colo.* Vid. Not. ad v. 520.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

563. Ἐλευθῆρος) MSS. Ἐλευθέου, sed quum *Pausanias* meminerit Ἐλευθῆρος *Apollinis* filii, nihil muto.

## VARIÆ LECTIONES.

567. Λιγυπνείοντας) κ. λιγὺ πνείοντας, *Eustath.* fol. 1509. lin. 49.

568. Ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους) κ. ἀνίησι παναψυχὴν ἀνθρώποις, *Pindar.* Schol.

577. Ἐρύσσομεν) κ. ἐρύσσομεν, vid. Not. in *Text.* ad ι'. v. 73. & λ'. v. 2.

Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ἔργον
Ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐμοῖσιν μεγάροισιν,
Ὄφρα κεν ἑνδεκάτην τε δυωδεκάτην τε γένηαι·
Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δόσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
Τρεῖς ἵππους ἠδὲ δίφρον εὐξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
Δέπας καλὸν ἄλειστον, ἵνα σπείσῃσθα θεοῖσιν
Ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ καθεδοίμην σοί γ' ἀνεχοίμην
Ἤμενος, οὐδέ κέ μ' οἶκος ἔλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων.
Αἴνως γὰρ μύθοισιν ἔπεσί τε σοῖσιν ἀκούων
Τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοὶ ἀπαίζουσιν ἑταῖροι
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
Δῶρον δ', ὅ, τι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔσται·
Ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
Ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις
Εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολύς, ἐν δὲ κύπειρον,
Πυρός τε, ζειά τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
Ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἀρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
Αἰγιβολεῖ· ἦ μᾶλλον ἐπηετανὸν ἱπποβότοιο.
Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,

" Hæc ut perfeci, redii: dederunt etenim mihi veniam ſecundum
" Dii, qui me celeriter charam ad patriam miſerunt.
" Verùm age nunc mane in ædibus meis,
" Donec undecimáque duodecimáque oriatur *dies*;
" Et tunc te bene dimittam; daboque tibi ſplendida dona,
" Tres equos & currum benè politum: cæterùm præterea
" Dabo pulchrum poculum, ut libes *dis*
" Immortalibus, mei memor diebus omnibus.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Atride, nè ſane me multo tempore hic detine.
" Etenim ad annum ego apud te utique perduratem
" Sedens, neque me domûs caperet deſiderium, neque parentum:
" Vehementer enim verbis ſermonibuſque tuis audiens
" Oblector: ſed jam mihi pertæſi-ſunt ſocii
" In Pylo divinâ: tu autem me *longum* tempus hic detines.
" Donum autem, quodcunq; mihi dare cupires, *tale* ſit, ut ferri & recondi poſſit:
" Equos enim in Ithacam non ducam, ſed tibi ipſi
" Hic relinquam in delitiis: nam tu campo imperas
" Lato, in quo quidem lotus frequens, in quo cyperus,
" Triticum, ſpeltæ, atque latè germinans hordeum album.
" In Ithacâ autem neque ſanè curricula lata, neque ullum pratum:
" Capris-paſcendis apta *eſt Ithaca*; & *mihi* optabilior equorum-paſcuo.
" Nulla enim inſularum ſpacioſa neque pratis accommodata,

## ΣΧΟΛΙΑ.

585. Τελευτήσας.] Τελειώσας, πληρώσας. Νεόμην.] Ἐπορεύόμην.
594. Ἔρυκε.] Κατέχει.
595. Ἀνεχοίμην.] Ὑπουργοίμι, εἰζοίμι.
596. Ἤμενος.] Ἀπρακτως καθιζόμενος.
598. Ἀπαίζουσι.] Λυπεῖ, ἀνιῶντες.
599. Ἔρυκεις.] Κατέχεις.
602. Λείψω.] Καταλείψω ἐάσω.
603. Λωτός.] Εἶδος πόας, καὶ δένδρου. Κύπειρον.] Εἶδος πόας, τὸ κύπειρον.
604. Ζειαί.] Ὁλύρα. Εὐρυφυές.] Τὸ ἐπὶ πλάτος καὶ ἐπιπολὺ φυόμενον. Κρῖ.] Κριθή.
606. Αἰγιβολεῖ.] Τραχεῖα, φησὶ βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. Καὶ μᾶλλον ἐπηετανὸν ἱπποβότου.] Ἀπὸ ἄλλης ὀχυρᾶς τοῦτο· ἐν ᾗ, καί τοι αἰγιβολεῖ ὄσα, τ' ἱπποτρόφῳ ἁρμὸι μᾶλλον ἐπηετανὸν ἱπποβότου· ἐπηετανὸν δ', ἢ ἐπίρατος.
607. Ἱππήλατος.] Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία. Εὐλείμων.] Καλὸς λειμῶνας ἔχουσα.

## NOTÆ.

607. Οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος) Hoc de minoribus Inſulis intelligendum, quales Inſulæ Maris *Ægei* & *Jonii*; minimè etenim verum de *Siciliâ*, *Cretâ*, *Sardiniâ*, aut *Britanniâ* noſtrâ, quæ paſcendis, generandis, & exercendis equis optimè inſerviunt.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

606. Αἰγιβοτες) In ipſo *Scholii* fine, ἐπίρατος, cum MS. lego, pro ἐπίρατος.

## VARIÆ LECTIONES.

603. Ἔνι) *Rec.* ἐν, *H. Steph.*
604. Ζειαί τε, ἰδ') *Rec.* ζειαί τ', ἠδ', eodem recidit.
605. Ἐν δ' Ἰθάκῃ ὅτ' ἀρ) *Rec.* ἐν δ' Ἰθάκῃ ὅ γ', *Turneb. Volcob.* & *Bongarſius*; nec bene.

Αἳ Θ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ πέλει πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αἷμάλος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταφήσω· δύναμαι γάρ.
Δώρων δ', ὅσ' ἂν ἐμοῖ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ πολυτελέστατόν ἐστιν.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσοῖ δ' ἐπὶ χείλεα κεκόσμηται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως
Σιδονίων βασιλεύς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε
Κεῖσέ με νοστήσαντα· τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα θοὸν βασιλῆος ἵκανον·
Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήρατα οἶνον·
Σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλιζώνοισι κόμισσαν.
Ὣς οἱ μὲν τότε δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο

" Quæ mari clauduntur: Ithaca etiam supra omnes.
Sic ait: risit verò bello fortis Menelaus,
Manuque ipsum prehendit, verbúmque dixit atque nominavit,
" Sanguinis es boni, chare fili, qualia loqueris.
" Atqui ego tibi hæc *Dona* commutabo; possum enim.
" Donorum autem, quicunque in meâ domo thesauri jacent,
" Dabo, quod pulcherrimum & pretiosissimum est:
" Dabo tibi craterem elaboratum: argenteus utique
" Est totus, auro autem labra perfecta sunt:
" Opus verò est Vulcani; donavit autem illud Phædimus Heros
" Sidoniorum rex, quando ejus domus fuscepit
" Illuc me profectum: tibi autem volo id præbere.
Sic hi quidem hujusmodi inter se loquebantur:
Convivatores verò in domum ierant regis divini:
Et hi quidem adducebant oves, asferebantque animosum vinum:
Panem verò ipsis uxores pulchrisvittis intulerunt.
Sic illi quidem circa cœnam in domo *Menelai* laborabant.
Proci interea ante Ulyssis domum

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

608. Ἁλὶ κεκλίαται.] Περιέχονται τῇ θαλάσσῃ. Περὶ πασέων.] Ὑπὲρ πάσας.
611. Αἵματος.] Γένους. Οἷα.] Ὁποῖα.
612. Μεταφήσω] Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.
616. Κεκράανται.] Τετελείωνται, πεπλήρωνται.
617. Φαίδιμος.] Ὄνομα κύριον.
618. Ἑός.] Ὁ ἰδιος. Ἀμφεκάλυψε.] Περιεκάλυψεν· ἀντὶ τοῦ ἐσκέπασε.
619. Τεήν.] Σοί. Ὀπάσαι.] Παραχωρῆσαι.
621. Δαιτυμόνες.] Οἱ ἑστιαταί.
622. Εὐήρατα οἶνον.] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα τὸ καρδιοπότουν.
623. Καλλιζώνοισι.] Καλαῖς περιβόλαιον ἐπὶ τῆς περιφαλῶν ἐχούσαις.

## N O T Æ.

612. Μεταφήσω) De hâc voce, vid. ad *Iliad.* ν'. v. 745.

617. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως Σιδονίων βασιλεύς) Τὸ ἑξῆς, Σιδονίων βασιλεύς, Φαίδιμος ἥρως, ὅπερ ἐστὶν ὁ μὲν δωρήσασθαι. Τάττει ὄνομα Σεθλῶν, ἢ Σοβαλῶν (an Σολομῶν) ἢ Σύρων· ὡς Εὐπόλεμος· ὡς τὸ Ἀχιλλεσφα, Ἱερομος, Εἰραμος, ἢ Χειραμος. Et *Clemens Alexandrin.* Stromat. l. 1. Εἰραμος τῷ ἑαυτῷ θυγατέρα Σολομῶνι δίδωσι καθ' ἃς χρόνους, μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν. Μενελάῳ δὲ εἰς Φοινίκην ἄφιξις· ὡς φησι Μενανδρος, ἐν Λαΐτοις ἐν τοῖς Φοινικικοῖς. Vid. *Tatian.* Edit. *W. Worthii*, Oxon. pag. 128. § 58. Τὸ δὲ Φαίδιμος ἥρως, ἄλλον κρίνει τῶν Παλαιῶν, εἴπερ κύριόν ἐστιν ὄνομα. Τινὲς δὲ Σωβαλον αὐτὸν, οἱ δὲ Σίθλων ἱστόρησαν, inquit *Eustathius*, fol. 1892. lin. 44. in hunc locum. De *Syntaxi*, vid. ad ο'. v. 117.

621. Δαιτυμόνες δ' ἐς δῶμα') Poeta adhuc de *Menelao* & illius rebus loquitur, non de Procis; ut *Eustathius* deceptus putat, fol. 1512. lin. 3. ubi Δαιτυμόνες exponit, per τοὺς τῷ δαῖτα ἑτοιμάζοντας, per θεῖα βασιλῆος, *Ulyssem* notat, per ἄλοχοι, Famulas *Ulyssis*, quæ potiùs exponuntur *Menelai* filiorum & amicorum Uxores; nondum enim Poeta ad *Proeos* venit, nisi ad v. 625. Μνηστῆρες δὲ πάροιθ', &c. Quare *Eustathio*, diligentissimo alioquin Interpreti, condonandus hic lapsus, notandus tamen; ne pueres illius auctoritate decipiantur, præter Doctorem *Stephanum*, ad *Ogilbæi Homer.*

## Variæ Lectiones.

617. Φαίδιμος) χρ. Χείραμος. Vid. ad ο'. v. 117. & quæ hîc, in Notis ad *Textum*.

623. Ἕνεικαν) χρ. ἔπεμπον, *H. Steph.*

Δίσκον

Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
Ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
Τοῖσδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμην προσέειπεν,
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκί,
Ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνετ' αὐτῆς,
Ἠλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
Ἀδμῆτες· τῷ κέν τιν' ἐλαυνάμενος δαμασαίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· ἦ γὰρ ἔφαντο
Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
Ἀγροῦ, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
Νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ὤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
Κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι; ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
Θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπούρας νῆα μέλαιναν,

Diſcis delectabantur & amentis jaculantes
In ornato pavimento, ubi anteà inſolentiam exercebant.
Antinous verò conſederat & Eurymachus deo-formâ-ſimilis,
Duces procorum; virtute enim erant longe optimi:
His filius Phronii Noëmon propè accedens,
Antinoum verbis interrogans alloquebatur,
" Antinoe, Nunquid ſcimus in mente noſtrâ, an non,
" Quandò Telemachus redit ex Pylo arenoſâ?
" Navem mihi abiit abducens: mihi verò opus eſt illius,
" Ut Eidem in ſpacioſam trajiciam, ubi mihi equæ
" Duodecim fœminæ, ſubtùs autem muli patientes-operis
" Indomiti: ex quibus aliquem adigens ſubjugarem.
Sic ait: hi vero in animo obſtupeſcebant; non enim putabant
Pylum abiiſſe Neleïam, ſed alicubi illic
In agris, aut ovibus adeſſe, aut cum ſubulco.
Hunc ſtatim Antinous alloquutus eſt Eupithei filius,
" Verè mihi dic, quando abiit, & quinam illum
" Juvenes ſequuntur ex Ithacâ electi? an proprii ipſius
" Mercenariique mancipiaque? potuitne hoc etiam perficere?
" Et mihi hoc dic verè, ut benè ſciam,
" An te per vim invitum privavit navi nigrâ,

## ΣΧΟΛΙΑ.

627. Τυκτῷ δαπέδῳ.] Καπνοδυασμῷ καὶ λειωμένῳ ἐδάφει.
633. Ὁππότε.] Ποτέ. Νεῖται.] Ἐπανήξει, ἐλεύσεται, παραγένεται.
635. Διαβήμεναι.] Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.
636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί.
637. Ἀδμῆτες.] Ἀδάμαστοι.
638. Ἐθάμβεον.] Ἐξεπλήττοντο.
644. Θῆτες.] Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες. Δμῶες.] Οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι, ὅ ἐστι κατασκάπτεσθαι.

## NOTÆ.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) Ità Reſtituo ex *Florentinâ*, *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* malè, χρεὼ γίνετ' αὐτῆς, quandoquidem prior in γίνομαι & γιγνώσκω *Naturâ* producatur; quare tunc oportebat legere χρειὼ γίνετ' αὐτῆς. Verùm Vetuſtiores libri prævaleant.

643. Ἦ ἑοὶ αὐτοῦ θῆτες) Τὸ ἑοὶ πρὸς τὸ θῆτες φέρεται, ἀλλ' ὁ πρὸς αὐτοῦ λείπεται ἢ δι' ἃν τίτε, ἑὸν αὐτοῦ.

645. Ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπούρας) *Malignè* videtur *Antinous* hic *Noemona* ad Mendacium & falſum teſtimonium dandum provocare, contra *Telemachum*, modeſtum & probum Juvenem, quem ſibi ſimilem fingit, improborum hominum more. Verum *Noemon* apertè & ſincere loquitur, de Regis ſui filio, & tacitè ipſos Procos iniquitatis in eum arguit. De *Noemone*, notat *Euſtathius*; de *Antinoo*, non item.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

627. Λελειωμένῳ.) MS. *Aloyſii* ità legit, pro veteri λελειομένῳ corrupto.

636. Ταλαεργοί.] Ὑπομενητικοί. Ità *Aldi* Editio, 1528. ita *Aloyſii* MS. Rejicio itaque ὑπομενητικοί & hic, & v. 447. fit enim à μεμένημαι. Vid. ad γ'. v. 84.

## VARIÆ LECTIONES.

634. Χρεὼ γίνετ' αὐτῆς) χρ. χρειὼ γίνετ' αὐτῆς &c. Vid. Not. in *Textum*.

643. Ἑοὶ αὐτοῦ) χρ. ἑὸν αὐτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

Ἠὲ

Ἦέ ἑκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ παρεσπίσαλο μύθῳ;
Τόνδ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ἑκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
Ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
Αἰπήν; χαλεπὸν κεν ἀνήναθαι δόσιν εἶη.
Κοῦροι δ', οἵ κ' ἐμεῖο μετεύσοι μετ' ὑμέας,
Οἵ οἱ ἕπονθ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐόησα
Μέντορα, ἢὲ θεόν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐΐκτην.
Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
Χθιζὸν ὑπ' ἠῶιον· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ποσὶ δώματα πατρός.
Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγαυῶν·
Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
Ἀχνύμενος· μένος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐίκτην·
Ὤ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ ἀτελέεσθαι.
Ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως
Νῆα ἐρυσσάμενος, κείνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀείρας.

" An ſponte ei dediſti, poſtquam convenerat te ſermone?
Hunc filius Phronii Noëmon contrà alloquutus eſt,
" Ipſe ſponte ei dedi: quid utique faceret etiam alius,
" Quando vir talis, habens curas in animo,
" Peteret? difficile ſanè negare munus foret.
" Juvenes autem, qui in populo excellunt poſt vos,
" Illi eum ſequuntur; ducem verò ego conſcendentem agnovi
" Mentorem, aut deum; illi verò ipſi omnimodo ſimilis erat.
" Sed hoc admiror, vidi hic Mentorem divinum
" Heri ſub aurorâ; tum tamen conſcenderat navem ad Pylum.
Sic loquutus abiit ad domum patris;
His autem utriſque perculſus eſt animus generoſus;
Proci verò ſimul conſederunt, & quieverunt à certaminibus.
Et illis Antinous interfatus eſt Eupithei filius,
Triſtatus: furore enim multùm præcordia nigra
Implebantur, oculique ei igni ſplendenti ſimiles erant.
" Dii Boni! Certè ingens facinus inſolentèr commiſſum eſt,
" Telemacho profectio iſthæc! Dixerimus ei non perfectum iri.
" Tot nempe invitis juvenculus puer abiit temerè
" Nave deductâ, electiſque per populum optimis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

647. Παρεσπίσαλο.] Ἐκολάκευσεν, ἐξελιπάρησεν, ἐφιλοφρονήσατο.

649. Τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος.] Τί ἂν ποιήσειε καὶ ἄλλος, αἰτοῦντι τοιοῦτος; πάντως συνέδωκεν.

650. Μελεδήματα.] Μερίμνας, παρὰ τὸ μέλη ἔδειν, ὅ ἐστι ἐσθίειν.

651. Αἰπήν.] Αἰτῆ, παρακαλῇ. Ἀνήναθαι.] Ἀρνήσασθαι. Δόσιν.] Δωρεάν.

652. Κοῦροι δ' οἵ κατὰ δῆμον.] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λοχαγοὶ Ἰθακήσιοι, οἱ μετ' ὑμᾶς κρατοῦσιν.

653. Βαίνοντα.] Εἰσιόντα.

656. Ὑπ' ἠῶιον.] Ὑπὸ τὴν ἕω, ὀρθρινόν. Ἔμβη.] Εἰσῆλθεν.

658. Ἀγάσσατο.] Ἐθαύμασεν, ἐξεπλάγη.

666. Ἐρυσσάμενος.] Ἑλκύσας, καθαγαγών. Κείνας.] Τὰς κρείττονας ἐκλεξάμενος.

## NOTÆ.

652. Ὑμέας) Ità pro ἡμέας, quod hactenùs malè in omnibus obtinuit; ità enim *Brevia Scholia* etiamnum legunt, & Senſus omninò poſtulat: *Noemon* enim non ſe inter Optimos numerat, ſed *Procos*; dicitque, *Juvenes Ithacenſium nobiliſſimi, quique poſt Vos, ô Proci, ſunt præcipui, unà cum Telemacho abiere*; μετ' ὑμέας, *poſt Vos*. Quare omninò Veram *Lectionem* aſſerendam duxi. Nòrunt Docti, quàm facile ὑμεῖς & ἡμεῖς, inter ſe invicem mutentur, in antiquis MSS.

658. Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν) Εὐρυμάχῳ τε Ἀντινόῳ, ἢ μόνους τῶν μνηστήρων ἐποιήσατο Νοήμων, παιζόντων τῶν ἄλλων. Vid. ad v. 628.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

652. Μετ' ὑμᾶς) Licet in *Textu* omnes fere Codices ἡμέας malè legant, in *Scholiis* tamen Omnes ὑμᾶς rectè legunt, ut Duo MSS. etiam Editt. *Aldina*, *Hervag. Pariſian.* An. 1530. *Elzevirian.* &c.

## VARIÆ LECTIONES.

651. Αἰπήν) γρ. αἰπῆ, *H. Steph.*

652. Ὑμέας) γρ. ἡμέας, vid. Not. in *Textum*.

656. Ὑπ' ἠῶιον) γρ. ὑπηοῖον, *ex Conjecturâ*.

Ἀρξῇ γ᾽ αὖτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίλλω, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοὶ δότε νῆα θοὴν γ᾽ εἴκοσ᾽ ἑταίρους,
Ὄφρα μὲν αὐτὸν ἴόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλόεσσης·
Ὡς ἂν ὀπισσυγερὼς ναυβλαβὴς εἵνεκα πατρὸς.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ᾽ ἐκέλευον·
Αὐτίκ᾽ ἔπειθ᾽ ἁγεσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος·
Οὐδ᾽ ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
Μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλὰς,
Αὐλῆς ἐντὸς ἐών· οἱ δ᾽ ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
Βῆ δ᾽ ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείης·
Τόνδε καθ᾽ ὁδὸν βάντα προσπύδα Πηνελόπεια,
Κῆρυξ, ἦ πέπλε σε προέσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν Ὀδυσῆος θείοιο
Ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ᾽ αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
Μὴ μνηστεύσαντες, μηδ᾽ ἄλλοθ᾽ ὁμιλήσαντες,
Ὑσταῖα γὰ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,
Οἵ θάμ᾽ ἀγειρόμενοι, βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
Κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· ἠδέ τι παῖδων

" Incipiet & ulterius malum esse: sed illi ipsi
" Jupiter perdat vim, antequam nobis malum moliatur!
" Verùm agite, mihi date navem celerem & viginti socios,
" Ut eum ipsum redeuntem insidiis excipiam, atque observem,
" In freto Ithacæque Samique aspera:
" Ut cum suâ pernicie naviget propter patrem.
Sic ait; hi certè omnes laudabant atque jubebant.
Statim deinde, ubi surrexissent, ibant in domum Ulyssis.
Neque sanè Penelope longo tempore fuit insciа
Sermonum, quos proci in mente profundè cogitabant.
Præco enim illi dixit Medon, qui audierat consilia,
Cùm extra aulam esset: illi verò interiùs consilium texebant.
Festinabat igitur ire annunciaturus per domum Penelopæ.
Hunc sub limen venientem alloquebatur Penelope,
" Præco, cur te præmiserunt proci inclyti?
" An ut dicas ancillis Ulyssis divini
" Ut à labore cessent, ipsisque convivium apparent?
" Nè amplius procantes, nec usquam aliò decedentes,
" Ultimò & postremò nunc hic cœnent.
" O Vos, qui simul congregati, victum absumitis multum,
" Facultatem Telemachi prudentis: nec quicquam à patribus

## ΣΧΟΛΙΑ.

667. Ἀρξῇ γὰρ πρότερον.] Οἷον προεκακώσῃ ἡμᾶς. οἱ δ᾽ ὄνομα, ἀπὸ εὐθείας τὴ ἄρξις· ἴν᾽ ᾖ, ἀπὸ ταύτης τὴ ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσῃ.

670. Λοχήσομαι.] Ἐνεδρεύσω. Φυλάξω.] Τηρήσω.

671. Πορθμῷ.] Τῷ μεθ᾽ προφορᾷ τῷ στενῷ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. Παιπαλοέσσης.] Τραχείας.

672. Ἐπισσυγερὼς.] Ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως. Ναυβλὴς.] Πλέῃ.

675. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος, ἀνήκουστος.

676. Βυσσοδόμευον.] Κατὰ βάθος τῆς διανοίας ἐβουλεύοντο.

678. Ὕφαινον.] Καπηλεύαζον.

681. Πρόεσαν.] Προέπεμψαν.

684. Μηδ᾽ ἄλλοθ᾽ ὁμιλήσαντες.] Μηδὲ ἄλλοθί που συγχρώμενοι.

685. Πύματα.] Ἔσχατα, πλευταῖα.

686. Ἀγειρόμενοι.] Σωματοποιοῦμενοι. Κατακείρετε.] Καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε.

687. Πατρὸς.] Πατέρων, συγγενῶν.

## NOTÆ.

674. Ἀνσάντες) *Suavius* hoc & Ὁμηρικώτερον, & ἀνασάντες, ut π′. v. 358. ρ′. v. 177. &c. quare & hic ità lego, τῷ ἀνασάντες ad *Var. Lect.* rejecto.

682. Ἦ εἰπέμεναι δμωῇσιν) Τὸ ἦ & τὸ εἰ — Coalescunt, ut suprà, ad v. 165. & 352.

685. Πύματα) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsura*, ante Literam ἀναδίπλασιασμῷ capacem, & ad ostendendum πάθος loquentis. *Ib.* Δειπνήσειαν) *De* Procis jam loquitur, & versu sequenti, versâ velut in eos facie, *ad* ipsos loquitur. καταδαπανᾶτε &c. adeò egregiè animi παθος exprimit Poeta; quæ res exemplo non caret etiam apud *Prophetas* Sacrosanctos.

## VARIÆ LECTIONES.

668. Φυτεύσαι) γρ. φιάξ, *H. Steph.* γίνεσθ, *Seberi* Index, refragante *Metro*, ut Not. in *Textum* v. 634.

674. Ἀνσάντες) γρ. ἀνασάντες, Vett. fere omnes in hoc loco, nec benè; vid. Not. in *Textum*.

686. Οἵ θάμ᾽ ἀγειρόμενοι) γρ. οἱ δ᾽ ἄμ᾽ ἀγειρόμενοι, Editt. *Florentin.* & *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἑοῖο,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
Ἐν δήμῳ· ἦτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
Ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κὲ φιλοίη.
Κεῖνος δ' ὅππότε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερῳ θυμὸς κὴ ἀεικέα ἔργα
Φαίνεθ', ὑδέ πις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τιὸν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Αἶ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖον κακὸν εἴη,
Ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε κὴ ἀργαλεώτερον ἄλλο
Μνηστῆες φέζουσ', ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μνάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτῇ λύτο γούνατα κὴ φίλον ἦτορ·
Δηρὸν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ὀψὲ δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέειπε,
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ὑδέ τί μιν χρεὼ
Νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵτ' ἄλοσ ἵπποι
Ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πηλὸν ἐφ' ὑγρόν;

" Veſtris antea auditis, pueri cùm eſſetis,
" Qualis Ulyſſes erat inter veſtros parentes,
" Neque ullum tractans iniquè, neque quicquam loquutus
" Publicè; qui tamen mos eſt magnorum Regum;
" Alium ſubditorum odio *quis coram* habeat, alium amplectatur.
" Ille verò nunquam prorſus improbè aliquem affecit;
" Sed veſter quidem animus, & indigna facinora
" Apparent, neque ulla eſt gratia poſt beneficia *accepta*.
Hanc rurſus alloquutus eſt Medon, prudentia doctus,
" Utinam ſanè, ô regina, hoc maximum malum eſſet;
" Sed multò majuſque & perniciosius aliud
" Proci tentant, quod nequaquam perficiat Saturnius!
" Telemachum cupiunt interficere acuto ferro,
" Domum revertentem; ille verò profectus eſt ad patris famam
" Ad Pylum ſacram, atque ad Lacedæmona divinam.
Sic ait; aſt hujus illic ſoluta ſunt genua & amicum pectus;
Diù ipſam filentium-verborum cœpit; ipſius verò oculi
Lacrymis impleti ſunt, & tenella ei derepta eſt vox;
Tandem verò ipſum verbis excipiens alloquuta eſt,
" Præco, cur mihi filius abiit? neque ipſum neceſſitas erat
" Naves celeres conſcendere, quæ in mari equi
" Hominibus ſunt, penetrantque immenſum humidum *mare*;

## ΣΧΟΛΙΑ.

690. Ἐξαίσιον.] Ἔξω δικαίου, ἄδικον.
691. Δίκη.] Νόμος, ἢ τρόπος.
692. Ἐχθαίρῃσι.] Μισοῖ.
693. Ἀτάσθαλον.] Ἁμαρτωλὸν, ἄδικον. Ἐώργ.] Εἰργάσατο.
694. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπά.
695. Εὐεργέων.] Εὐεργεσιῶν.
698. Ἀργαλεώτερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
699. Τελέσειεν.] Εἰς τέλος ἄγειν.
701. Νεισόμενον.] Ἐπανερχόμενον, ὑποστρέφοντα.
704. Ἀμφασίη.] Ἀμφασία, ἀφωνία· κεῖται τὸ ω' πρόσθεσον.

## NOTÆ.

693. Ἐώργ.] Vid. ad φ'. v. 96.

695. Οὐδέ πις ἐστὶ χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Εὐεργέων, ἀντὶ τοῦ εὐεργετῶν, *Euſtath.* fol. 1514. lin. 31. Ut ſit εὐεργὴς, pro εὐ ποιῶν, cùm aliàs ponatur, pro εὖ ποιητής, ut *Iliad.* ε'. v. 585. — εὐεργέων ἔκπιστος δίφρω. An τοῦ εὐεργέων, παρὰ τὸ εὐεργία, ut τὸ εὐεργὲς, pro εὐεργασία; Ità *Br. Schol.*

703. Τῆσδ' αὐτῇ λύτο γούνατα) *Marc. Meibomius*, ad *Diog. Laert.* in *Zenone*, monet legendum, τῆσδ' αὖ λῦτο τὰ γούνατα, nullâ auctoritate, falſâque inſuper ductus ratione; quod ſemel aut bis λῦτο legiſſet. Verùm non vacat omnium Intemperias perſtringere.

708. Αἵ θ' ἅλοσ ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται) *Heſych.* Ἵππειος Ποσειδῶν) Φυσικῶς φασι διὰ τὸ λέγειν Ποιητὴν, αἵθ' ἅλοσ ἵπποι Ἀνδράσι γίγνονται. Malè ibi λέγει πρὸς τὸν τ' εἰθαλός.

709. Πηλὸν ἐφ' ὑγρὸν) Vid. infrà, ad μ'. v. 369.

## VARIÆ LECTIONES.

697. Αἶ γὰρ) γρ. αἴ γε, *H. Steph.*
701. Νεισόμενον) γρ. νεισόμενον, & νισόμενον.
703. Αὐτῇ λύτο γούνατα) γρ. αὖ λῦτο τὰ γούνατα. Vid. Not. ad *Textum.*

Ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτῆ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὼ δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Οὐκ οἶδ', εἴπις μιν θεὸς ὄρορεν, ἠὲ καὶ αὐτὴ
Θυμὸς ἐφορμήθη ἶμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
Πατρὸς ἑοῦ, ἢ νόστον, ἢ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμα Ὀδυσῆος.
Τὼ δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδέ τ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
Ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,
Οἴκτῳ ὀλοφυρομένη· περὶ δ' ἀμφαὶ μινύριζον
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δῶμα' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
Τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια,
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
Ἐκ πασέων, ὅσαι μοὶ ὁμῆ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
Ἦ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλόν, ὅ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
Ἀκλέα ὅν μεγάρων· οὐδ' ὁρμηθέντ' ἄκουσα.
Σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς ὧδε κὰκ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
Ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπεὶ δάμεν σάφα θυμῷ,
Ὅσσοι δὴ κεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνουσαν,
Τῶ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ εἰ σφόδρα ἦεν ὀδοῖο,
Ἢ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
Ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,

" An ut ne quidem nomen ejus inter homines relinquatur?
Hanc alloquutus est deinde Medon, prudentia doctus,
" Haud scio, an aliquis ipsum Deus impulit; an & ipsius
" Animus impulsus est ire ad Pylum, ut audiat
" Patris sui, aut reditum, aut quonam fato interiit.
Sic utque loquutus abiit per domum Ulyssis.
Hanc autem dolor circumfudit animū crucians, neque amplius sustinuit
In sellâ sedere, licet multæ in domo essent;
Verùm super limen sedebat elaborati thalami,
Miserabilitèr lugens: circùm igitur ancillæ ejulabant
Omnes, quotquot in domo erant juvenes atque vetulæ:
Illas affiduò lugens alloquebatur Penelope,
" Audite, amicæ, supra modum enim mihi cœlites dolores dederunt
" Ex omnibus, quæcunque unà mecum nutritæ, atque natæ sunt:
" Quæ anteà quidem maritum bonum amisi animosum,
" Omnibus virtutibus ornatum inter Græcos,
" Eximium, cujus gloria lata per Græciam & medium Argos.
" Nunc rursus filium dilectum abripuerunt procellæ
" Inglorium ex ædibus, neque de abeunte audivi.
" Infelices, neque vos quidem in mente induxistis unaquæque
" E lectulo me suscitare, scientes manifestè in animo,
" Quando ille conscendit cavam navem nigram.
" Si enim ego sciviſſem istam profectionem molientem,
" Sanè statim aut mansisset, quantumvis festinans ad iter,
" Aut me mortuam in domo reliquisset.
" Sed aliquis famulus Dolium accersat senem,

ΣΧΟΛΙΑ.

710. Λίπηται.] Καταλειφθείη.
712. Ὤρορεν.] Παρώρμησεν.
713. Πύθηται.] Ἀκούσῃ, μάθῃ.
714. Ἐπέσπεν.] Ἐπλήρωσεν.
716. Θυμοφθόρον.] Βλαπτικὸν λογισμῶν.
717. Ἐφίζεσθαι.] Ἐπικαθίζεσθαι.
718. Πολυκμήτου.] Μετὰ πολλῶν κοσμάτων κατασκευασθέντος.
719. Οἰκτῳ.] Ἐλεεινῶς. Μινύριζον.] Ἡσύχως ὤκλαιον, ἐθρήνουν.
721. Ἀδινόν.] Ἀθρόως, ἀδινῶς.
724. Θυμολέοντα.] Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.
725. Κεκασμένον.] Κεκοσμημένον.
728. Ἀκλέα.] Ἄδοξον. Ὁρμηθέντος.] Ἐξελθόντος.
729. Σχέτλιαι.] Ἀγνώμονες, χαλεπαί. Θέσθε.] Ἀποθέσθε, ἠσυχάζετε.
732. Πυθόμην.] Ἤκουσα, ἔμαθον. Ὁρμαίνοντα.] Περθυμούμενον.
734. Ἔλειπεν.] Ἀφῆκέ μου.
735. Ὀτρηρός.] Ἔντιμος, Ὀτρηρῶς. Δραστικῶς, σπουδαίως. Δολίον.] Ὄνομα κύριον.

VARIÆ LECTIONES.

727. Ἀνηρείψαντο θύελλαι) *scr.* ἀπέκτειναν μιαιφόνοι, *M. Steph. & Florentin.* ut *v.* 18.
735. Ὀτρηρὸς) *scr.* ὀτρηρῶς, *Br. Schol. & MS. Aloysii,* Ὀτρηρῶς) Δραστικῶς.

Δμῶ

Δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Καί μοι κῆπον ἔχ᾽ πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
Εἴ δή πῦ τινα κέντρον ἐνὶ Φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἵ μεμάασιν
Ὅν τ᾽ Ὀδυσῆα θεὸν γόνον ἀντιθέοιο.
Τλῶά' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεῖ χαλκῷ,
Ἦ ἔα σὺν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω·
Ἤδη ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσ᾽ ἐπέλθοτε,
Σῖτον τ᾽ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ᾽ ἔλετο μέγαν ὅρκον,
Μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
Ἢ σ᾽ αὐτὴν πυθέσθαι, ἢ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
Ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατ᾽ εἶδος καλὸν ἰάπτῃς.
Ἀλλ᾽ ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροὶ εἵματ᾽ ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ᾽ ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχεο Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο·
Ἣ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ.
Μὴ δ᾽ γέροντα κάκα κεκακωμένον· ἐ γὰρ οἴω
Πάσχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴ Ἀρκεισιάδαο
Ἔχθεα· ἀλλ᾽ ἔπι πῦ τις ἐπέσται, ὅς κεν ἔχῃσι
Δώματά θ᾽ ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
Ὡς φάτο· τῆς δ᾽ ὔνησε γόον, κέθε δ᾽ ὄσσε γόοιο.

" Mancipium meum, quem mihi dedipater huc eunti,
" Et mihi hortum ſervat arboriferum; ut celerrime
" Laërtæ hæc omnia aſſidens indicet;
" Si torraſſe aliquod ille in mente conſilium commentus,
" Progreſſus apud populum deploret *de iis*, qui cupiunt
" Suam & Ulyſſis perdere prolem divini.
Hanc rurſus alloquuta eſt chara nutrix Euryclea,
" Domina chara, tu quidem me interfice crudeli ferro,
" Sive relinquas in ædibus, ſermonem certè non celabo:
" Novi ego iſta omnia, præbui autem illi, quæcunque poſtulavit,
" Panem & vinum dulce: à me etenim exegit magnum juramentum,
" Non priùs tibi dicere, quàm duodecimáque adeſſet *dies*,
" Aut tu ipſa deſiderares, & abiiſſe reſciſceres:
" Nè flens corpus pulchrum lædere.
" Verùm lota, puras corpori veſtes induens,
" In cœnaculum conſcendens, cum ancillis mulieribus,
" Supplica Palladi, filiæ Jovis Ægiochi:
" Hæc enim ipſum tandem etiam ex morte ſervabit.
" Nè verò ſenem afflige afflictum; non enim exiſtimo
" Penitùs diis beatis ſobolem Arceſiadæ
" Inviſam eſſe; ſed alicubi aliquis ſupererit, qui poſſideat
" Domos exceſſas, & porrò-jacentes fertiles agros.
Sic ait: hujus autem ſedavit luctum; cohibuit & oculos à luctu.

## ΣΧΟΛΙΑ.

736. Κιόντι.] Πορευομένῳ.
737. Κῆπον ἔχ᾽.] Νῦν ἀντὶ Ϝ, ἐπιμελεῖται.
738. Καταλέξῃ.] Εἴπῃ ἅπαντα.
739. Μῆτιν.] Σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἢ Φ. Ὑφήνας.] Καταπλέξας.
740. Ὀδύρεται.] Ἀποκλαύσεται.
741. Φθίσῃ.] Διαφθείρῃ.
743. Κατάκτανε.] Ἄνελε, φόνευσον.
746. Ἔλετο.] Ἔλαβεν.
749. Ἰάπτῃς.] Διαφθείρῃς.
750. Ὑδρηναμένη.] Λουσαμένη, ὕδατι περιχυθομένη. Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, ἀντὶ Ϝ εὐδυσαμένη.
754. Κάκα.] Λύπας.
755. Γονὴν.] Γένος. Ἀρκεισιάδαο.] Πατρωνυμικῶς, Ϝ Λαέρτου.
756. Ἔχθεα.] Μισεῖται. Ἐπίσεται.] Καὶ εἰς τὸ μέλλοντα ἔσται.
757. Ὑψηρεφέα.] Ὑψηλόστεγα. Πίονας.] Τοὺς παίοντας, τοὺς λιπαροὺς, πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους.
758. Εὔνησεν.] Ἔπαυσεν, ἐκοίμισεν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

743. Κατάκτανε) Ἄνελε, φόνευσον. Ità MS. *Aloyſii*. Olim, Κατάκτανε νηλεῖ) φόνευσον. Sciolus aliquis, τὸ ἄνελε, vertebat in νηλεῖ; cujus tamen nihil in Scholio δηλωλικὸν.

757. Ὑψηλόστεγα, pro ὑψηλόπυργα, ex MSS. reſtituo.

## VARIÆ LECTIONES.

741. Φθίσῃ) χρ. φθείσῃ, MS. *Aloyſii*. *Al.* φθίσας.
744. Δέ τι) χρ. δή τοι.
745. Ἐκέλευσε) χρ. ἐκέλευε, *H. Steph.*
747. Τὲ) χρ. δὲ, *H. Steph.*
753. Σαώσῃ) χρ. σαώσει, *H. Steph.* in *Textu*, at non *Florentin.*

Ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἐν δ' ἔθετ' ἠλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνην,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴποτέ τοι πολύμητις ὀϊὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
Ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
Τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον ὄφρα σάωσον,
Μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς·
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων,
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
Ἀρτύνει· ὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος ἐγγὺς ἐφῆπται.
Ὣς ἄρα τίς εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Δαιμόνιοι, μύθοις μὴ ὑπερφιάλοις ἀλέασθε
Πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναιδάντες τελέωμεν
Μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ὀϊὶ φρεσὶν ἤρεσεν ἡμῖν.

Ipſa verò lota, puras corpori veſtes induens,
In cœnaculum conſcendit cum ſervis ancillis:
Impoſuitque molas caniſtro, ſupplicavitque Palladi,
" Audi me, Ægidem-tenentis Jovis filia indomita,
" Si unquam tibi verſutus in ædibus Ulyſſes
" Aut bovis, aut ovis pingues coxas adolevit,
" Horum nunc memor ſis & mihi charum filium ſerva:
" Procos verò averte malè ſuperbientes.
Sic loquuta, ejulavit; dea autem illius audivit preces:
Proci verò tumultuabantur per atria obſcura:
Atque ità aliquis dicebat juvenum ſuperbientium,
" Profectò jam nuptias nobis à multis ambita Regina
" Apparat, neque ullo pacto novit, quòd ſuo cædes filio ſubornatur.
Sic certè quiſpiam dicebat: ea autem neſciebant, ut erant decreta.
Illis verò Antinous concionatus eſt & fatus,
" O improvidi, ſermones quidem arrogantes fugite
" Omnes pariter; nè fortè quiſpiam annunciet etiam intús.
" Sed agè ſilentio ſic exurgentes perficiamus
" Conſilium, quod jam etiam omnibus in mente placuit nobis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

766. Ἀπάλαλκε.] Ἀποκάλυε. Ὑπερηνορέοντας.] Ὑπερίχοντας τῇ δυνάμει· σημαινὴ δὲ καὶ ὑπερηφανεῖς.

767. Ὀλόλυξεν.] Ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο. Ἀρῆς.] Εὐχῆς.

768. Ὁμάδησαν.] Ἐθορύβησαν. Ἀνὰ μέγαρα.] Κατὰ τοὺς οἴκους.

770. Πολυμνήστη.] Ὑπὸ πολλῶν μνηστευομένη.

771. Ἀρτύνει.] Παρασκευάζει.

772. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ἐγίνωσκον.

774. Δαιμόνιοι.] Μαινόμενοι, θυμωδεῖς. Ἀλέασθε.] Ἐκκλίνατε, φυλάξασθε.

776. Σιγῇ τοῖον.] Μετὰ σιγῆς ὅτου. Τελέωμεν.] Τελειώσωμεν, πληρώσωμεν.

777. Ἤρεσεν.] Ἤρμοσεν.

## NOTÆ.

767. Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε) De Voce ὀλολύζω, vid. ad γ'. v. 450. Fatendum tamen, vel ex hoc loco, Vocem aliquandò ab *Homero* accipi, Modernorum more, pro *ejulavit*, ὀλοφυρμὸν ἐφθέγξατο, ut *Br. Schol.* quod cùm etiam rectum ſit in *Batrachom.* v. 100. & *Anacreon*, v. 634. vix ſatis cautè videtur notâſſe *Iſaac. Caſaubonus* ad locum, viz. *Batrachom.* v. 100. " *Homerus* hâc voce nunquam ſic eſt uſus: " Nec *Homeri* eſt hoc Carmen: nec ullius optimi " Poetæ; nedum *Homeri*. Certè in hoc loco, *Homerus* hâc voce ſic eſt uſus. Vix enim credibile eſt, *Penelopen* aliter ſe, in hâc tantâ animi acerbitate & anguſtiis gerere potuiſſe. *Euſtathius* tamen alitèr ſentit, & credit eam etiam nunc *lætiori* quâdam acclamatione, Pietatis ergò uſam; undè Proci putabant illam Nuptiis tandem animum intendere. Et ſanè Poeta dixit conſolationem aliquam cepiſſe ex *Euryclea* verbis. ad v. 758. Τῆς δ' εὖτινα γέον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

766. Ὑπερηνορέοντας) Ὑπερίχοντας hanc ſolam vocem addo, ex MSS.

771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, vid. ad *Var. Lect.*

## VARIÆ LECTIONES.

762. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μευ, *Dionyſ.* Halicarn. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 37.

771. Ἀρτύνει) γρ. ἀρτύει, MSS. *Aloyſii* & GC.

775. Μήπως τις) γρ. μήπου τις, *H. Steph.*

776. Τοῖον) γρ. τοῖσιν, *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς εἰπὼν, ἐκέκλετ' ἐείκοσι φῶτας ἀείρας·
Βὰν δ' ἴεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖαν ἁλάασθαι.
Νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·
Ἐν δ' ἰστόν τ' ἐπίθεντο καὶ ἱστία νηὶ μελαίνῃ·
Ἡρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροπῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν.
Τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες,
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τιθέν γ' ὅρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοὶ,
Ἐνθάδε δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα θείφρων Πηνελόπεια
Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ὀρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
Ὅσσα δ' μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον θὲι κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὀρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
Εὗδε δ' ἀνακλιθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαδίοιο·

Sic loquutus, elegit viginti viros optimos:
Festinabant verò proficisci ad navem velocem & littus maris.
Navem quidem principio maris in altum traxerunt:
Malum verò imposuerunt, & vela navi in nigra:
Aptabantque remos vertebris coriaceis,
Omnia ritè; sursumque vela alba expanderunt.
Arma verò ipsis tulerunt gloriosi famuli,
Et altè in humidum hanc stiterunt; ingressique sunt ipsi,
Illic cœnam sumpserunt, expectârunique hesperi adventum.
Cœnaculùm verò cum conscendisset prudens Penelope,
Jacebat sanè jejuna, non gustans cibum, neque potum,
Cogitans, an mortem fugeret ejus filius inculpatus,
An ipse à procis impiis domitus foret.
Quàm multa autem cogitat leo virorum in turbâ,
Timens, cùm circà ipsum dolosum circulum, *i.e.* Rete, ducant:
Tam varia ipsam cogitantem corripuit dulcis somnus:
Dormiebat verò recumbens, solutæque sunt ei compages omnes.
Ibi tum alia excogitavit dea cæsia Minerva,
Idolum effinxit, corpore autem affimulatum erat mulieri
Iphthimæ, filiæ magnanimi Icarii;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

778. Ἐκέκλετο. Ἐπελίξατο.

781. Ἐν δ' ἰστὸν ἐπίθεντο.] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν.

782. Ἡρτύναντο.] Παρεσκευάσαντο. Ἐρετμά.] Κώπας· Τροπῖς δὲ λέγει τοὺς ἱμάντας.] Πελεκητοῖς· ὅτι τὰς τροπωτῆρας, θὲι δὲ αἱ κῶπαι πήγνυσθαι καὶ φέρεσθαι διὰ τῶν ἱμάντων τῶν περιδεδεμένων ταῖς κώπαις.

784. Ὑπέρθυμοι.] Ἀνδρειότατοι.

785. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ τόπῳ. Νότιον.] Τῷ λιμένι· οἱ δὲ, ἐνοσίῳ, τῷ πρὸς νότον τόπῳ. Ὥρμισαν.] Ἡσύχασε ἱστάναι τὰ τῶν ἐποίησαν. Ἔβαν.] Ἔβησαν, ἐσῆλθον.

786. Ἕλοντο.] Ἔλαβον. Ἕσπερον.] Τὸν ἑσπέριον.

788. Ἅπας.] Ἅγνυσις.

789. Ὀρμαίνουσα.] Λογιζομένη.

791. Ὁμιλῷ.] Πλήθει.

792. Δόλιον θὲι κύκλον.] Τὸ δίκτυον.

794. Ἅψεα.] Ἅψεα δὲ, μέλη φησὶν, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι.

796. Εἴδωλον.] Φάσμα. Ἴκτο.] Ὅμοιον ἦν.

797. Ἰφθίμῃ.] Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δέ φησι, Κοῦραί τ' Ἰκαρίοιο Μίδεια καὶ Πηνελόπεια. Ἀνδρῶν δὲ * Δηϊτύλου λέγει.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

781. Ἐπίθεντο) MS. *GC.* & *Aloysii*, ἐπίθεντο. Cætera, ut Nos.

782. Στρέφον), ità MSS. pro τρέφον).

785. Βαθυτέρῳ τόπῳ) Pro καταστέρῳ τρόπῳ, emendo, ex MSS. & mox ἐνοσίῳ, unicâ voce.

792. Δόλιον θὲι κύκλον) Δίκτυον. Ità *Oppianus* Hal. l. 1. v. 251. — ὑποχῆς θείησιν κύκλῳ.

797. Ἄσιος δὲ) Hæc ex *Aloysii* MS. excepto, quòd pro Δηϊτύλου, aliquid corruptum sit, * ὁ πτύλην, quod emendare ex *Eustathio* non licet; nec *Apollodorus*.

## VARIÆ LECTIONES.

780. Νῆα μὲ ἂρ) γρ. νῆα μὲ ἔν, *H. Steph.*

781. Ἐν δ' ἰστὸν τ' ἐπίθεντο) γρ. τὸ δ' ἰστόν τ' ἐπίθεντο, MSS. *Aloysii* & *GC.* pro ἐπίθεντο.

784. Σφὶν ἔνεικαν) γρ. σφ' ἤνεικαν, *H. Steph.*

785. Ἐν νοτίῳ) γρ. ἐνοσίῳ, MSS. *Aloysii* & *GC.* item *Br. Schol.*

787. Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα) γρ. ἡ δ' ὑπερῴῃ αὖθι. *Florentin.* & *H. Steph.*

793. Ἐπίκλαβε) γρ. ἐπήλυθε, *H. Steph.*

Τὼ δὲ

Τὴν Εὔμηλος ἄγαγε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
Πέμπε δέ μιν πρὸς δῶμαΐ Ὀδυσσῆος θείοιο,
Εἴπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γοόωσαν
Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε διὰ κληῖδος ἰμάντα,
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τιθυμμένη ἦτορ;
Οὐ μέν σ' ἔδει ἔασι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
Κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι, ἐπεί ῥ' ἔπι νόσιμός ἐστι
Σὸς παῖς· οὐ μέν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστιν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι,
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἦλυθες; ἦπ᾽ ἄρος γε
Πωλέ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
Καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
Πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

Quam Eumelus duxerat, in Pheris domo habitans,
Misit igitur hanc *Minerva* ad domum Ulyssis divini,
Si quo pacto Penelopen lamentantem, lugentem,
Compesceret à luctu fletúque lachrymoso.
In thalamum verò ingressa est ad serælorum;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
" Dormis, Penelope, charo afflicta corde?
" Nequaquam te sinunt dii facilè viventes
" Flere, neque tristem esse, quoniam adhuc rediturus est
" Tuus filius: nequaquam enim Diis obnoxius est.
Hanc excepit prudens Penelope,
Valdè suaviter dormiens in somniorum portis,
" Cur, ò soror, huc venisti? non antè quidem
" Invisebas, quandoquidem valdè procul domum habitas:
" Et me jubes cessare ærumnâ atque doloribus
" Plurimis, qui me irritant in mente & animo:

## ΣΧΟΛΙΑ.

798. Φερῆς.] Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φηραὶ μὲν πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δὲ, τὰ Θεσσαλίας, ὡς εἰπεῖν. Εὔμηλος δὲ Ἀδμήτου καὶ Ἀλκήστιδος. Ἄδμητος δὲ ὁ Φέρητος, ἐξ οὗ τῇ πόλει ὄνομα.

801. Δακρυόεντος.] Δακρύων ποιητικῶς.

802. Παρὰ κληῖδος ἰμάντα.] Ἀντὶ τοῦ ἀφῆκε παρὰ τὴν κλεῖδα, ἣ τις ἰμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλείθρον.

804. Τιθυμμένη.] Λελυπημένη.

805. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

806. Νόσιμός ἐστι.] Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι.

807. Ἀλιτήμενός ἐστιν.] Ἡμαρτηκώς, ἢ ἡμαρτημένος.

809. Κνώσσουσα.] Κοιμωμένη. Ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσιν.] Ἐν τῷ βαθεῖ δὲ ὕπνῳ· ἀφ' ἧς γὰρ τύπτει ἔρχεται ὄνειρος.

810. Τίπτε;] Τί δή; Κασιγνήτη.] Ἀδελφή. Ἦλυθες.] Ἦλθες.

811. Πωλέαι.] Παραλίᾳ, ἀναστρίφῳ. Ἀπόπροθι.] Πόρρω. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

812. Ὀϊζύος.] Ταλαιπωρίας, κακοπαθίας.

813. Ἐρεθίζουσιν.] Ἐρεθίζουσιν.

## NOTÆ.

811. Πωλέ) Pro πωλέαι. Vid. Not. in *Textum* ad β'. v. 202. ubi μυθέαι, & hic MS. παρεξύνῃ τὸ πωλέαι, quod cùm video *Eustathium* defendere, item tacio, ut loco præd.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

nec alius, quod sciam, verum nomen hujus *Penelopæ* Sororis profert, præter quod *Asius* dicat & *Andron* imperfectè referat. At hæc *Icarii* Genealogia. *Jupiter*, ex *Taygetâ*, *Atlantis* & *Pleionæ* filiâ *Lacedæmona* genuit. Hic ex *Spartâ*, *Eurotæ* f. *Amyclam*; qui ex *Diomedâ*, *Lapithæ* f. *Cynortam* & *Hyacinthum*. *Cynortæ* filius *Perieres*, qui ex *Gorgophonâ Perſei* f. genuit *Oebalum*. Is ex nymphâ *Naiade*, *Bateâ*, *Icarium*, *Apharetum* & *Leucippum*. *Icarius*, ex *Peribœâ*, *Naiade* nymphâ, *Thoantem*, *Damasippum*, *Imeusimum*, *Aletem*, *Perilaum*, filios, & *Penelopen*, atque *Iphthimam*, vel ut alii *Meden*, & *Deipylen*, filias.

798. Φερῆς) Hoc *Scholion*, quòd *Messeniam* nihil ad *Thessaliam* pertinere scirem, ex *Strabone*, *Stephano* τῶν πόλεων, *Pausania*, & *Eustathio* concinnavi. Nihil enim hic MSS. nisi quòd *Aloysius* lacunam videatur agnoscere.

811. Πωλέαι) MS. παρεξυπνεῖ. Vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

802. Ἐς θάλαμον) γρ. ἐν θαλάμῳ, *H. Steph.* errore *Preli*, at *Elzevir.* ἐν &c.

811. Πωλέ) γρ. πώλε, Vid. Not. in *Textum*, pro πωλέαι, aut πωλέο, pro πωλέεο.

Ἦ περὶ μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
Παντοίης ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
Ἐσθλὸν· τοῦ κλέος εὐρὺ κατ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς
Νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ' ἀγορέων.
Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ περ ἐκείνου·
Τοῦδ' ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθησιν
Ἢ ὅγε, τῶν σὺ δήμῳ, ἵν' οἴχεται, ἢ σὺ πόντῳ·
Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται,
Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Θάρσει, μηδέ τι πάσχε μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
Τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕρχεται, ᾗ τε καὶ ἄλλοι
Ἀνέρες ηὐχήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γάρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ' ὀδυρομένῳ ἐλεαίρει·
Ἦ νῦν μέ τοι ἔπεμψε, τεὴν τάδε μυθήσασθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσὶ, θεοῦ τε ἔκλυες αὐδῆς,
Εἶ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν καταλέξον,
Εἴπερ ἔπι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,

" Quæ antè quidem maritum bonum
" amisi magnanimum,
" Omnibus virtutibus ornatum, inter
Græcos,
" Eximium; cujus gloria lata per Græ-
ciam & medium Argos.
" Nunc rursus filius dilectissimus abiit
cavâ in nave
" Pupillus, neque laborum probè gna-
rus, neque commeriorum.
" Hujus causâ jam ego etiam magis lu-
geo, quàm illius;
" Ob hunc undique tremisco & timeo,
nè quid patiatur
" Aut ipse *ab aliquo* illorum in popu-
lo, quò abiit, aut in ponto.
" Hostes enim multi in ipsum insidias
struunt,
" Cupientes occidere; antequam ad
patriam terram veniat.
Hanc respondens alloquutum est si-
mulachrum obscurum,
" Confide, neque prorsus in mente ti-
meas tantopere:
" Talis enim comes unà sequitur, quam
etiam alii
" Viri optârint adesse, pollet enim,
" Pallas Minerva: te verò lamentan-
tem miseratur;
" Quæ nunc me præmisit, tibi hæc ut
dicerem.
Hanc rursus alloquuta est prudens
Penelope,
" Si quidem tu dea es, deæque audi-
visti vocem,
" Agè mihi & illum ærumnosum enarra,
" Num alicubi adhuc vivat, & videat
lumen solis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

814. Πόσιν.] Ἄνδρα.
818. Νήπιον.] Νῦν ὁ πραγμάτων ἄπειρον, ἢ μικρόν. Εὖ εἰδώς.] Ἀκριβῶς ἐπισάμενον.
820. Τρομέω.] Τρέμω. Δείδια.] Φοβοῦμαι, ὑπολαμβάνω.
821. Ἵνα.] Ὅπου.
822. Μηχανόωνται.] Ἐπινοοῦσιν.
823. Ἰέμενοι.] Προθυμούμενοι.
824. Ἀμαυρόν.] Τὸ μὴ βλεπόμενον· οἱ δὲ, τὸ ἄμοιρον παῖς αὔραις φερόμενον, ἀόρατος.
825. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
826. Πομπός.] Παραπέμπουσα, ὁδηγός.
829. Τεὴν.] Σοί.
832. Εἶδ' ἄγε.] Ἄγε δή.

## NOTÆ.

820. Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἢ ὡς ἐκείνου) *Spondanus* hîc, licet impensum Matris amorem agnoscat, non tantam tamen in uxore Reverentiam putat hîc offendi, quantam apud Nos Dei jussu convenit; quanquam *Penelopæ* dolorem super *Ulyssis* absentia tempore penè deletum, aut certè imminutum concedat; ut hic recens de *Telemacho* conceptus dolor esset gravior. Verùm multæ aliæ sunt rationes, quas licet Poeta expresserit, ille satis non attendebat; *Ulyssem* nempè Periculis obeundis magis esse idoneum, hunc prorsus inexpertum, v. 818. Νήπιον, οὔπω πόνων εὖ εἰδώς, οὔτ' ἀγορέων. Illum in dubia belli pericula scientem se misisse, hunc in certam perniciem, inscium & ignarum, v. 822. Δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωνται, &c. Verùm nescio, an ipsæ etiam nostræ Literæ majorem inter Conjuges charitatem expetant, quam inter *Ulyssem* & *Penelopen* facit Poeta: Certè rarò nobis similem vidisse contigit. Hæc, nè optimo Poetæ justa desit Defensio; quoniam nihil hîc *Eustathius*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

820. Δείδια) Hæc ex utroque MS.

## VARIÆ LECTIONES.

820. Ἀμφιτρομέω) γρ. ἀμφὶ τρομέω, *Br. Schol.* & MS. *Aloysii.*
821. Ἐνὶ δήμῳ) γρ. ἐν δήμῳ.
826. Ἅμ' ἕρχεται) γρ. ἅμ' ἕσπεται, *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρὸν,
Οὐ μήν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ζῇ ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὡς εἰπὸν, ταθμοῖο θύρῃ κληῖδα λιάθη
Εἰς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀόρυσε
Κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνησῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
Ἔστι δέ τις νῆσος μέσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
Μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλόεσσης,
Ἀστερὶς, ἣ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ
Ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μύον λοχόωντες Ἀχαιοί.

" An jam mortuus eſt & in Plutonis ædibus.
Hanc reſpondens alloquutum eſt idolum obſcurum,
" Non quidem tibi illum identidem inculcabo,
" Vivat ille, an mortuus eſt; turpe verò vana loqui.
Sic dicens, Januæ apud ſeram evanuit
In flatus ventorum: ipſa verò ex ſomno excitata eſt
Filia Icarii; charum autem illi pectus reſloruit,
Adeò ipſi evidens ſomnium ingruerat noctis in conticinio.
Proci verò conſcendentes navigabant humidas vias,
Telemacho cædem certam in mente meditantes.
Eſt verò quædam inſula medio mari petricoſa,
Inter Ithacámque Samúmque aſperam,
Aſteris, non magna; portus quidem navibus apti in ipſâ
Ab utroq; latere introitū habentes; ibi hunc expectabant inſidiantes Achi.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

834. Τέθνηκεν.] Ἀπέθανεν. Εἰν ἀίδαο.] Ἐν ᾅδῃ.

836. Διλωτείως.] Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἴσως τέλως, τὸ πᾶν ὅλως.

837. Ἀνεμωλία.] Μάταια. Βάζειν.] Λέγειν.

838. Σταθμοῖο.] Τῆς παραστάδος. Κληῖδα.] Τὸν κλεῖθρον. Λιάθη.] Ἐλύθη, ἐχωρίσθη.

840. Ἰάνθη.] Εὐφράνθη.

841. Ἐναργὲς.] Φανερόν. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Ἐν τῇ δὲ μεσονυκτίᾳ ὥρᾳ· καὶ ἔστι καθ' ὃ τὸ ἔτυμον, ὅτι ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν συμβέβηκεν μὴ ἀμίλλαθ' ζῶα· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολίσκῃ. ὃ ἐστι βαδίζῃ· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ ἀμολγὸς, καθ' ἣν ὥραν ὑδὶς μολεῖ, ὅταν ἐπὶ κατοπαθῇ, ἀπὸ ἀναπαύῃ· παῦται ὃ πάντα εἰς τὴν δὲ μεσονυκτίᾳ ὥραν καθεστήκει.

842. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν ἁλμυρὰν θαλάσσης ὁδόν.

844. Μέσῃ ἁλί.] Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ. Πετρήεσσα.] Πετρώδης, τραχεῖα.

846. Ἀστερὶς.] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. Ναύλοχοι.] Ἐν αἷς αἱ νῆες λοχῶσιν καὶ ἐνεδρεύουσιν λαθεῖν δύνασθαι· ἢ οἱ πλοῦς ναῦς ὑποδεχόμενοι πόντου.

847. Ἀμφίδυμοι.] Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εὔορμος καὶ καθεκτικὸς, ἔχοντος· ἢ διπλοῦς. Τῇ.] Ἐκεῖ. Λοχόωντες.] Ἐνεδρεύοντες. Ἀχαιοί.] Οἱ μνησῆρες.

## Ν Ο Τ Æ.

838. Ὡς εἰπὸν, ταθμοῖο) Ità audacter *Textum* ipſum emendavi, in quo hactenùs εἰπὼν obtinuit: De *Mulieris* enim εἴδωλον dictum, de quo bis ſuprà, ad v. 824. & 835. Τήνδ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν. Quod ſi per ᾗμα, ὡσὶς τὸ σημαινόμενον de *Sorore*, vel de *Pallade* intelligatur (de Nemine autem alio ſumi poteſt) tunc eſſet εἰπῦσα; quod minimè hic ſtabit; quare εἰπὸν reſtituendum cenſeo.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

838. Ἐλύθη) MS. *Aloyſii*, ἐκλείθη. MS. *GC.* ἐκλίθη. Impreſſi Codd. ἐκλύθη, quod pro ἐξελύθη. Ex omnibus, ἐλύθη, ſcribo.

846. Ἀστερὶς) *Steph.* ὡδὶ πόλεων, v. Ἀστερία. Μεταξὺ Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης &c. *Apollodorus* Portum hìc novit, ſuo tempore, & urbiculam, cui nomen *Alalcomena*, aut, ut *Stephanus*, Alcomenæ; ubi Templum *Minervæ*. Pertinebat autem *Aſteris* ad *Ithacam*. Vid. *Strabon.* l. x. fol. 700. &c.

## VARIÆ LECTIONES.

837. Εἰπὸν) γρ. εἰπὼν, in Prioribus, malè; ut in Not. ad *Textum*.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ε.

Ἐκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψὼ, κελεύων ἀπιέναι τὸν Ὀδυσσέα· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ τῇ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδοῦσα αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λύει τὸν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτῷ εἴδωσι κρήδεμνον, σύσταλμένη ἐπιβαίνει τῆς γῆς ἀπορρίψας αὐτὸν· καὶ πολλὰ παθὼν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται ἀφυπνωθείς.

### Ἐπιγραφαί.

Ἀπόκλυσις, ἢ Ἀνάπλους, Ὀδυσσέως παρὰ Καλυψοῖ.

Ἄλλως.

Καλυψοῦς ἄπερσις· Ὀδυσσέως σχεδία· ἢ, τὰ περὶ τὴν σχεδίαν.

Ἄλλως.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης Ὀδυσεὺς πόντῳ κεκαδμένος. LIB. V.

Ἦως δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὄρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὃς τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πολλ' Ὀδυσῆος,
Μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Μήτις ἔπι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἤπιος ἔστω
Σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,

Aurora autem ex lecto ab generoso Tithono
Surrexerat, ut immortalibus lumen ferret, atque mortalibus:
Ipsi verò dii ad consessum consederant, inter illos præcipuè
Jupiter altitonans, cujus potentia est maxima:
Illis quidem Pallas recensebat ærumnas multas Ulyssis,
Memor ejus: curæ enim illi erat cùm esset in domo Nymphæ.
" Jupiter, *inquit*, pater, atque alii beati dii semper existentes,
" Nullus amplius benignus, mitis & mansuetus sit
" Sceptrifer rex, neque mente pia *opera* cogitans,

### ΣΧΟΛΙΑ.

Τιθωνοῖο.] Τιθωνὸς, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, Ἠὼς ἀνήρ. ὁ Ἐνδυμίωνα λέγεται συνδυάσαι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ Ἡμέρᾳ· ἀλλ' ἠρέμα ἔτους· ὁ Ἐνδυμίων, εἰς ἄνδρα κωμῳδεῖται, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ ὑδὲ ποσῶς, ἀφ' τὸ ἠχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς, εἰς ἀργότατον, ἐπὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, ἀφ' τὸ ἠχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα.

3. Θωκόνδε.] Εἰς συνέδριον.

6. Μνησαμένη.] Ὑπεμνησθεῖσα. Μέλε.] Διὰ φροντίδος ἦν.

8. Ἤπιος.] Πρᾶος, ἥσυχος.

### NOTÆ.

V. 1. Τιθωνοῖο) *Mythologi* volunt, Hunc Uxorem ex Oriente duxisse, & Urbem *Susa*, ad *Choaspen*, sive *Eulæum*, condidisse; quod alii filio ejusdem *Memnoni* tribuunt, ut *Pausan.* Attic. vid. *Esther.* v. 7.

Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
Ὡς ὄπις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἣ μιν ἀνάγκη
Ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀπὸ κλῆρον μεμάασιν,
Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουήν
Ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τίπτ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτὴ,
Ὡς ἥτοι κείνης Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δ' οὐ πέμψον ὑπασπαλίως, δύνασαι γάρ,
Ὡς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἵκηται πατρίδα γαῖαν ἵκηαι·
Μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, * υἱὸν Φίλου, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα πὲρ ἄγγελος ἐσσι,
Νύμφῃ εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,

" Sed ſemper durus eſto, & injuſta perpetret;
" Ita nemo memor eſt Ulyſſis divini,
" Civium quibus præfuit, ut pater autem lenis erat.
" Sed ille quidem in inſulâ jacet graves dolores patiens,
" Nymphæ in ædibus Calypſûs, quæ ipſum neceſſitate
" Detinet; hic verò non poteſt ſuam in patriam terram venire;
" Non enim ei adſunt naves remis-inſtructæ & ſocii,
" Qui ipſum deducant ſuper lata dorſa maris.
" Nunc rurſum filium dilectiſſimum occidere cupiunt
" Domum revertentem; ille verò abiit poſt patris famam
" Ad Pylum divinam, atque ad Lacedæmona claram.
Hanc excipiens alloquutus eſt nubicoga Jupiter,
" Filia mea, quale tibi dictum excidit ſeptum dentium?
" Annon jam hoc quidem conſultâſti conſilium tu ipſa,
" Ut planè illos Ulyſſes ulciſcatur reverſus?
" Telemachum quidem tu deduc accuratè, potes enim,
" Ut illæſus ſuam in patriam terram veniat;
" Proci verò in nave retrò iter-relegant.
Dixit ſanè, & Mercurium, dilectum filium, alloquebatur,
" Mercuri, tu etenim in aliis nuncius es,
" Nymphæ pulchricomæ dicito firmum *noſtrum* decretum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

10. Αἴσυλα.] Παράνομα, καὶ ἁμαρτωλά.
15. Ἴσχει.] Κατέχει. κωλύει.
16. Πάρα.] Πάρεστιν.
19. Ἀκουήν.] Φήμην.
20. Δῖαν.] Μεγάλην.
23. Οὐ γὰρ δή.] Οὐ τῶτο; ἐν ἑαυτῇ ἀποστενακτέον. Ἐβούλευσας.] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω.
24. Ἀποτίσεται.] Τιμωρήσεται.
25. Ἐπισπασθέως.] Ἐπιχρόνως.
26. Ἀσκηθής.] Ὑγιὴς, ἐξ ἐπιμελείας.
27. Παλιμπετές.] Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω.
28. Ἤυδα.] Ἔλεγεν.
30. Εἰπεῖν.] Ἀντὶ τοῦ εἰπέ. Ταλασίφρονα.] Καρτερόψυχον.

## NOTÆ.

24. Ἀποτίσεται) Ità pro ἀποτίσεται, ut malè haſtenùs in pluribus ſcript. cùm prior Naturâ ſit longa, nec σ'. duplex eſſe debeat, & ità *Florentin.* & *Roman.* & aliàs hæc Vox plus vicies, cum ſimplici σ'. ſcribitur.

27. Ἀποτίσεται) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 113.

28. * Υἱὸν Φίλου) Ità pro φίλου υἱὸν, ſcribo, quod malè haſtenus obtinuit in omnibus; *Metri* cauſâ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. Αἴσυλα) Olim νὰ αἴσυλα ῥέζοι, ex *Textu*; eum verò redderetur nihil ad καὶ & ῥέζοι, iſtas voces rejeci, nec ſine MSto *Aloyſii*. Vid. ad *Var. Lect.*

## VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Αἴσυλα) ϛ. ἀήσυλα, ut *Iliad.* ε'. v. 876. & *Heſych.* Ἀήσυλα) Παράνομα, ἁμαρτωλὰ, ἢ καθήκοντα.

18. Ἀποκτῖναι) ϛ. ἀποκτῶμεν.

24. Ἀποτίσεται) ϛ. ἀποτίσει, *Louan. H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.

27. Ἀποτέον) ϛ. ἀποτέοι, *Seberi* Index, *Florentin. Louan.*

28. Υἱὸν φίλου ἀντίον) ϛ. φίλου υἱὸν ἀντίον. Vid. Not. in *Textum*.

Νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται,
Οὔτε θεῶν πομπῇ, ὅτε θνητοῖσ ἀνθρώποις,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων
Ἥματί κ' εἰκοστῷ Σχερίῃ ἐϊβωλον ἵκοιτο,
Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀσχίθεοι γεγάασιν·
Οἵ κέν μιν ὡεὶ κῆρι, θεὸν ὡς, τιμήσουσιν,
Πέμψουσιν δ' ὀν νηῒ φίλῃ ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε ϗυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
Πόλλ', ὅσ' ἂν ὐδέποτ' ὀν Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
Εἴ ῥ' ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν σὺν λητίδος αἶσαν.
Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, ϗ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον, ϗ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἔφατ· ὐδ' ἀπίθησε Διήκτορος Ἀργεϕόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, ϗρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὺ ἐϕ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
Εἵλετο δ' ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλῃ, τοὺς δ' αὖτε ϗ ὑπνώοντας ἐγείρει.
Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειϕόντης,
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.
Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς,

" Reditum Ulyſſis patientis; ut redire queat,
" Neque deorum ductu, neque mortalium hominum,
" Sed ipſe in rate colligatâ dolores patiens
" Die viceſimâ ad Scheriam fertilem perveniat,
" Thæacum ad terram, qui propinqui diis ſunt:
" Qui ipſum animo, deum veluti, honorabunt,
" Mittentque in navi charam in patriam terram,
" Æſque aurúmque abundè, veſtémque exhibentes,
" Plurima, quanta nunquam ex Trojâ ſuſtuliſſet Ulyſſes,
" Etiamſi indemnis veniſſet, portionem ex prædâ ſortitus.
" Sic enim ei fatum eſt amicoſque videre, & pervenire
" Domum ad excelſum, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; neque non-obedivit internuncius Mercurius:
Statim deinde pedibus ſubligavit pulchra talaria,
Immortalia, aurea, quæ ipſum ferebant ſive per mare,
Sive per immenſam terram, pariter cum flamine venti:
Cepit etiam virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorumcunque vult, alioſque rurſus ſopitos excitat.
Hanc in manibus tenens delabitur fortis Mercurius,
Et Pieriam ſupergreſſus, ex æthere incidit in mare.
Feſtinabat deinde ſuper fluctus, laro avi ſimilis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὔτε θεῶν πομπῇ.] Οὐδενὸς θεῶν παραπέμποντος. Πομπῇ.] Παρακομιδῇ.

33. Σχεδίης.] Λεπτῆς, ἣν τις τῶν αὐτοσχεδίως πηχθείσης. Πολυδέσμου.] Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης δεσμοῖς.

34. Ἠϊ ϗε.] Ἡμέρᾳ. Σχερίῃ.] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος ἡ Φαιάκων· τὸ δὲ μὴ πῶποτε ἐκλῆθη Κερκύρᾳ· τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. Ἐρίβωλον.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον.

35. Ἀσχίθεοι.] Ἤτοι καθότι πεῖται εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν· ἢ ὅτι εὐδαίμονες εἰσὶν· ἢ καθὰ οἱ θεοὶ σωδιατρίβουσιν αὐτοῖς ὁ εὐωχῶν.

36. Περὶ κῆρι.] Περισσῶς, ὁ λίαν τῇ ψυχῇ, ἐκ θύμου.

38. Ἅλις.] Ἱκανῶς, αὐτάρκως.

39. Τροίης ἐξήρατο.] Διαφορητέον. τὸ γὰρ ἐξῆς, Τροίης ἀπὸ λητίδος, ἀπὸ τῆ Τρωϊκῆς λείας. Ἐξήρατο.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.

40. Λαχὼν.] Κληρωσάμενος. Θ.

41. Μοῖρα.] Εἱμαρμένη.

43. Διάκτορος.] Ἀγγελος, σαφὴς, ὁ ἀγάγων τὰς ἀγγελίας.

47. Εἵλετο δ' ῥάβδον.] Λόγος * ὀρθότατος νοητέον, τὴν ῥάβδον Ἑρμῆ ῥαβδον· ὥστε ψυχὰς μὲ πλαγγηδὸν παύειν, ἐκλελυμένας ὑ διεγείρειν. Θέλγει.] Ἀμαυροῖ· νῦν δ, κοιμίζει.

48. Ὑπνώοντας ἐγείρει.] Κοιμωμένους, καθεύδοντας.

50. Πιερίην.] Πιερία, ὀρος Μακεδονίας, ἱερὸν μουσῶν. Ἔμπεσεν.] Ἀθρόως κατῆλθεν.

51. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς.] Τῷ ὀρνέῳ, ὃ τὸ σῶμα λάρος ὑ, ὄρνεον θαλάσσιον.

## NOTÆ.

34. Σχερίῃ) Præter *Br. Schol.* vid. *Conon.* §. III.

38. Ἅλις, *Ultimam* producit, in *Caſurâ*, vi *Finalis* &c.

51. Σεύατ' ἔπειτ') De *Laro*, vid. *Pierii Hieroglyphic.* l. XXIII. fol. 167.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

33. Πολυδέσμου) MS. GC. pro δεσμοῖς, legit ῥόμφοις.

39. Ἐξήρατο) γρ. ἐξ ἧρατο. *Br. Schol.*

45. Φέρον) γρ. Φέροι.

47. Λόγος * ὀρθότατος) Ita pro λόγος ἀθρόητος reſtituo.

Ὅσσε χθ' δεινὰς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
Ἰχθῦς ἀργεώσσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεσθαι ἅλμῃ·
Τῷ ἵκελος πολέεσσιν ὀχήσαλο κύμασιν Ἑρμῆς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
Ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος, ἤπειρόνδε
Ἤιεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
Ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὸν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
Πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
Ἶσον ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.
Ὕλη δ' ὄσπε ἀμφὶ πεφυκὼς τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
Ἔνθάδε τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι θυνάζοντο,
Σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
Εἰνάλιαι, τῇπέρ τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.

Quæ circum magnos ſinus maris indomiti
Piſces venans, denſas alas mergit ſalſugine:
Huic ſimilis plurimos ſuperinvectus eſt fluctus Mercurius.
Sed quando jam inſulam perveniſſet procul jacentem,
Tum ex ponto conſcendens cæruleo, ad continentem
Ibat, donec ingentem ſpecum pervenit, in quo Nympha
Habitabat pulchricoma: hanc verò intùs invenit.
Ignis quidem ad focum ingens ardebat, procul item odor
Cedrique ſilibilis, thuriſque per inſulam redolebat,
Ardentium: ipſa verò intùs cantillans voce pulchrâ,
Telam percurrens, aureo radio texebat.
Sylva autem ſpecum circumcreverat virefcens,
Alniſque, populúſque, & bene-odorata cypreſſus:
Ibi etiam aves extenſas-alas-habentes nidulabantur,
Aſiones, accipitréſque, latáſque-linguas-habentes cornices
Marinæ, quibus utique marina opera curæ erant.

## ΣΧΟΛΙΑ.

52. Κόλπους ἁλός.] Τὰ κοιλώματα τ θαλάσσης.
53. Ἀργεώσσων.] Θηρεύων, ἀγρεύων. Πυκινά.] Πυκνῶς, συνεχῶς. Δεύεσθαι.] Βρέχεσθαι.
54. Ὀχήσαλο.] Ἐπωχήσατο, ἐπέβαμβ.
56. Βάς.] Ἐκβάς, ἐξελθών. Ἰοειδέος.] Μέλανος. Ἠπειρόνδε.] Εἰς τὴν γῆν.
57. Τῷ ἔοικ.] Ἐν ᾧ.
58. Ναῖεν.] Ὠίκει. Εὐπλόκαμος.] Καλὰς πλοκάμους ἔχουσα. Τέτμεν.] Κατέλαβεν.
59. Ἐπ' ἐσχαρόφιν.] Ἐπὶ τ ἑστίας, ἢ ἐπὶ τ ἐσχάρας. Τηλόσε.] Ἄλλοι, Τηλόθι. Πόρρω.
60. Κέδρου.] Εἴδος δένδρου. Εὐκεάτοιο.] Εὐκαταπαύστου, εὐκλαύστου, *εὐχίστου. Θύου.] Εἴδος δένδρου, ἢ φυτοῦ. Ἀνὰ νῆσον.] Καθ' ὅλην τὴν νῆσον. Ὀδώδει.] Ἔπνεεν, κινεῖσθαι, ὄζειν.
61. Δαιομένων.] Καιομένων. Ἀοιδιάουσα.] Ἀείδουσα.
62. Ἐποιχομένη.] Ἐπιπροβαίνουσα.
63. Σπὸς ἀμφί.] Περὶ τὸ σπήλαιον. Πεφυκώς.] Ἐπιφύτευτο, ἦν. Τηλεθόωσα.] Ἄγαν θάλλουσα.
64. Κλήθρη τ' αἴγειρός π.] Εἶδη δένδρων.
65. Τανυσίπτεροι.] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά.
66. Σκῶπες.] Ὄρνεα νυκτερίδικα, *κακόφωνα· σκαιῶπες δέ τινες. Ἴρηκες.] Ἱέρακες. Τανύγλωσσοι.] Πλατύγλωσσοι.
67. Εἰνάλιαι.] Θαλάσσιαι. Τῇσιν.] Αἷς πασι. Θαλάσσια ἔργα.] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἁλιεῖαι.

## NOTÆ.

52. Ὅσσε καὶ δεινὰς) *Ultima* Σ καὶ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* &c.

60. Κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ') De *Cedro*, vid. *Calii Auguſtini Curionis* Hieroglyph. fol. 441. Θύον *Macrobius* exponit per *Citreum* malum, *Saturnal.* l. 2. c. 15. unde εἴμαθα, ab *Homero*, θυώδεα dici, ut infrà, v. 264. *viz.* à θύον *Citreum*, quod Veſtibus interjectum Tineas necat, ut *Oppius* ibid.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

60. *Εὐχίσθου, pro εὐχισίου, reſtituo.
63. Σπὸς ἀμφὶ) Περὶ τὸ σπήλαιον. Ità pro σπέος) ὄσπε &c. *Ibid.* Ἐπιφύτευτο, ità pro πεφύτευτο.
66. Κακόνομα, quod olim poſt, *νυκτερόμορα obtinuit, deleo; ut MS. *GC.* νυκτερικὰ MS. *Aloyſii.*

## VARIÆ LECTIONES.

55. Τηλόθ') *γρ.* τηλόσ', vid. infrà, ad v. 59.
59. Τηλόθι) *γρ.* τηλόσε, *Florentin. Louan. H. Steph. Br. Schol.* & MS. *GC.*
60. Θύου) *γρ.* θείου, *Florentin.* Edit. & *Louan.*
63. Ἀμφὶ πεφυκὼς) *γρ.* ἀμφιπεφυκὼς, *Florentin. Louan.* &c. *Br. Schol.* melius disjunctim.
66. Σκῶπες) *γρ.* Κῶπες, *Ariſtotel.* apud *Ælian.* Hiſt. Animal. l. 15. c. 8. *Ibid.* Ἴρηκες) *γρ.* ἴερηκες.

Ἡδ'

Ἡ δ' αὐτῇ πεφύκυια περὶ σπείους γλαφυροῖο,
Ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθηλυῖα ῥαφυλῇσι·
Κρῆναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
Πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
Ἀμφὶ δ' ἰοειδέες μαλακοὶ ἴον, ἠδὲ σέλινα,
Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός τις ἐπελθὼν
Θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ἧσιν·
Ἔνθα γὰρ θηεῖτο ἄναξ ἑκατηβόλος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐν φρεσὶν θυμῷ,
Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
Ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
Ἀθάνατοι, οὐδ' εἴπερ ἀπόπροθι δώματα ναίῃ.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτ' εἶδε,
Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.

Ibi extensa erat circùm speluncam cavam
Vitis pubescens, florebátque uvis:
Quatuor verò serie fontes fluebant aquâ lympidâ,
Vicini inter se versi aliò alius.
Circùm verò mollia prata violarum, atque apii
Virescebant: eò utique etiam immortalis accedens
Demiratus fuerit tuens & oblectatus suo in animo.
Ibi igitur *aliquantùm* stans mirabatur internuncius Mercurius.
Cæterùm postquam omnia suo contemplatus est animo,
Statim in latam speluncam perrexit, neque ipsum contrà
Ignoravit conspicata Calypso, diva dearum:
Non enim ignoti utique dii invicem sunt
Immortales; neque siquis longè procul domos habitet.
Neque tamen Ulyssem magnanimum intùs deprehendit,
Sed ipse ad littus flebat sedens; ubi antea etiam
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in irrequietum prospiciebat, lachrymas stillans.

## ΣΧΟΛΙΑ.

68. Τεθήνυια.] Ἐξεστάφη. Περὶ σπείους.] Περὶ τὸ σπηλαίου. Γλαφυροῖο.] Τῦ κοίλου.

69. Ἡμερὶς ἠβώωσα.] Ἀμπλῶ, εἰς ἀφροδίτην τὴν ἀγρίαν, ἀκμαίζουσα. Τεθηλυῖα.] Ἐθαλλεν.

70. Πίσυρες.] Τέσσαρες.

71. Τετραμμέναι.] Ἀπεραιωμέναι. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλη, ἀλλαχῦ. τὸ ἄλλη συζυγία ἐστι, ὅθεν ἄλλοθι ἐγράφησαν.

72. Λειμῶνες μαλακοί.] Κακῶς τινὲς ἀφεστίκασιν, ἵν' ᾖ, μαλακοὶ, ἁπαλοί· ἀλλαχῦ γὰρ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. Ἴα.] Ἴον, εἴδος ἄνθους.

73. Θήλεον.] Ἔθαλλον.

75. Θηεῖτο.] Ἐθεᾶτο, ἐθαύμαζεν.

76. Θηήσαιτο.] Ἐθαύμασε, ἐθαύμαζεν.

79. Ἀγνῶτες.] Ἄγνωστοι. Πέλονται.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82. Ἐπ' ἀκτῆς.] Ἐπὶ τῆ αἰγιαλῦ.

83. Στοναχῇσι.] Στοναγμοῖς. Ἄλγεσι.] Κακοῖς, θυμὸν ἐρέχθων.] Καθαπίων τὸ ἑαυτῦ, στένων, λυπούμενος βαρέως.

84. Διρκέσκετο.] Ἔβλεπεν.

## NOTÆ.

72. Λειμῶνες μαλακοὶ ἴον ἠδὲ σέλινα) *Athenæ.* l. 2. fol 61. Σέλ. Σπύσιππος ἐν δευτέρᾳ ὁμοίων φησὶν, ἐν ὕδατι γίνεσθαι σέλινα ἐλεία τὸ φύλλον ἐοικός· διὸ καὶ Πτολεμαῖος, ὁ δίυπερθε, Εὐεργέτης, Αἰγύπτου βασιλεύσας, παρὰ Ὁμήρῳ ἀξιοῖ γεγράφειν, Ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ σίου, ἠδὲ σελίνου· Σίον γὰρ, μὴ σελίνου φύεσθαι, ἀλλὰ μὴ ἴα. Idem ferè *Eustath.* in locum.

79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ) *Florentina, Lovaniana, Stephaniana, Castellionæa, Elzeviriana,* &c. ἀγνῶτές γε θεοὶ legunt, non sine Versûs jacturâ, ex redundanti Syllabâ; nec dicendum τὸ θεοὶ pati hic συνίζησιν, *Romana* enim Editio, cum *Eustathio*, τὸ γὲ nesciunt; quare omittendum duco.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

71. Εὐθηά ἐστιν) Ità lego, pro ἐπίρρημα, ex MSS. & *Eustathio*. Miror autem ἐπίρρημα hic admissum, cum εὐθηία, MS. *GC.* εὐθίως, MS. *Aloysii* habeat. Infrà certè, v. 369. ἄλλη, ἐπίρρημά ἐστι, καὶ μὴ ἔστι γραπτέον.

## VARIÆ LECTIONES.

68. Ἡ δ') γρ. ἡδ', *Florent. Lovan.* &c. At *Roman. Herwag. Stephan. Castellion.* ἠδ'. *Ibid.* Σπείους) γρ. σπείους, & σπείους. pro σπείους, *Plutarch.* fortè σπίους.

72. Ἴα) γρ. σίου, *Eustath.* nec tamen *H. Stephan.* Vid. Not. in *Textum.*

79. Ἀγνῶτες θεοὶ) γρ. ἀγνῶτές γε θεοὶ, Vid. Not. in *Textum.*

82. Πάρος περ) γρ. παρόν γε, *H. Steph.*

Ἑρμείαν,

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα φαεινῷ σιγαλόεντι,
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
Αἰδοῖός τε φίλος τέ; πάρ᾽ οὐ γέ μιν ὄπτα θαμίζεις.
* Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·
Ἀλλ᾽ ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
Ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε ἀμφίπολος Ἀργειφόντης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἥρκεσε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καὶ τότε δὴ μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Εἰρωτᾷς μ᾽ ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Νημερτέως τὸν μῦθον ἀνίσπησω· κέλεαι γάρ.
* Ζεύς μιν ἔμ᾽ ἠνάγκασε θεὸν ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα.
Τίς δ᾽ ἂν ἑκὼν τοσσόνδε ἁλὸς διαμέτρεται ἄλμυρὸν ὕδωρ,
Ἄσπετον; οὐδέ κε ἄγχι βροτοῦ πόλις, οἵτε θεοῖσιν
Ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἑκατόμβας ἀκάμπτους.
Ἀλλὰ μάλ᾽ οὐπὸς ἐπὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο

Mercurium autem interrogabat Calypso, diva dearum,
Cùm eum in throno collocâsset splendido, admirando,
" Cur ad me, Mercuri aureâ-virgâ, veniſti,
" Venerandus & charus? ante quidem neutiquam frequentabas:
" Loquere, quodcunque cupis, perficere autem me animus iubet;
" Si poſſum perficere, & ſi perficiendum eſt.
" Verùm ſequere ulteriùs, ut tibi hoſpitalia apponam.
Sic certe loquuta dea appoſuit menſam,
Ambroſiâ repletam, miſcuitque necrar rubrum:
Cæterùm ipſe bibebat & comedebat internuncius Mercurius.
Porrò poſtquam cenatus eſt & refecit animum cibo,
Tum ipſam verbis excipiens alloquutus eſt,
" Interrogas me venientem dea deum? cæterum ego tibi
" Vere ſermonem enarrabo; jubes enim.
" Jupiter quidem me juſſit huc ire invitum:
" Quis enim volens tantam percurreret ſaſſam aquam,
" Immenſam? neque ulla propè mortalium urbs, quique diis
" Sacra faciant & legitimas Hecatombas.
" Verum nullo modo fas eſt Jovis mentem Ægiochi

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

85. Ἐρέεινεν.] Ἤρώτα.
86. Ἰδρύσασα.] Καθίσασα. Σιγαλόεντι.] Ποικίλῳ.
87. Χρυσορράπι.] Χρυσῆν ῥάβδον * ἔχων.
88. Αἰδοῖος.] Αἰδοῦς ἄξιος, τίμιος. Θαμίζεις.] * Συνεχῶς ἐπορεύου, ἐ ἤρχου.
89. Ἄνωγεν.] Ἐκέλευσεν.
90. Εἰ πεπλεσμένον ἐστί.] Εἰ φύσει ἔχει τὸ δύνασθαι πλεωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.
93. Ἀμβροσίης.] Τῶ τῶν θεῶν βρώματος. Πλήσασα.] Πλεονάσασα. Κέρασσε δὲ νέκταρ.] Νῦν συνέχειν λέγει τὸ ἀρχαίως σωθῆναι· εἰς κεῖρας γὰρ εἰσχέουσι τὸν οἶνον.
94. Ἧστο.] Ἤσθιεν.
95. Ἥρκεσεν.] Ἀρεσθῆναι ἐποίησεν, τουτέστιν ὥρμοσεν.
98. Νημερτέως.] Ἀληθῶς. Ἐνίσπω.] Εἴπω, λέξω.
99. Οὐκ ἐθέλοντα.] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφιχθαι.
101. Ἄσπετον.] Πολύ.
102. Ἑξάντας.] Ἐξαρίτους.

## N O T Æ.

89. * Αὔδα) In omnibus olim Editt. quas vidi, αὖδα, in hoc tantùm loco; de quâ re multùm quæſti ſunt Docti Viri, datis ad me Literis. Verùm cùm hæc vox contrahitur, ab αὔδαε & in aliis locis rectè ſcribatur, ut ſcribi debet, αὖδα, in omnibus iſtiſmodi Editt. in ipſo etiam *Euſtathio*, ad hunc locum, fol. 1525. lin. 22. & MS. etiam αὔδα aperte præ ſe ferat, nemo de verâ ſcriptione dubitare debet. Aliud prorſus dicendum, de ὄπα, pro ὄπας, & ὄπα, pro ὄπασε, per *Apocopen*; undè & errorem in hâc voce ortum puto.

99. * Ζεὺς μέ ἔμ᾽ ἠνάγκ.) Olim in pluribus, Ζεὺς ἔμ᾽ ἠνάγκ, *Caſtellio* ſolus ἐμὲ torum protulit, at nihil ille de *Hiatu*, & *Emphaſi* cogitavit, quorum τὸ μέ huic ſatisfacit, illi occurrit.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

87. * Ἔχων, pro ἔχειν ſcribo, ex *Aloyſii* MS.
83. * Συνεχῶς, pro συνεπῶς, ſubſtituo, ex MS. eodem.

## Variæ Lectiones.

88. Θαμίζεις) γρ. θάμιζες, ex Conjecturâ.
89. Αὔδα) γρ. αὖδα, vid. Not. in *Textum*.
98. Νημερτέως) γρ. νημερτὲς, *Adverbialiter*.
99. Ζεὺς μέ ἔμ᾽ ἠνάγκ) γρ. Ζεὺς ἐμὲ ἠνάγκ, *Caſtellio*. Male olim in aliis omnibus, Ζεὺς ἔμ᾽ ἠνάγκ. Vid. Not. ad *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, ὃϑ' ἁλιῶσαι.
Φησί τοι ἄνδρα παρῆναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ περὶ Πριάμοιο μάχοντο
Εἰνάετες, δεκάτῳ δ' πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ Ἀθηναίῃ ἀλίπτυλο,
Ἤ σφιν ἐπῶρσ' ἄνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσεν.
Τὸν νῦν σ' ἠνώγει ἀποπεμπέμεν, ὄφρα τάχιστα·
Οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἶσα φίλων ἄπο νόστιν ὀλέσθαι,
Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιοι ἐστέ, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
Οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
Ἀμφαδίην, ἤ τίς τε φίλην ποιήσεται ἀκοίτιν.
Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Ἕως μιν σὺν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·

" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere.
" Ait tibi virum adeſſe ærumnoſiſſimum aliorum
" Virorum, qui circa urbem Priami pugnârunt
" Novennio; decimo verò urbem depopulati conſcenderunt navem
" Verſus domum; cæterùm in reditu Palladem offenderunt,
" Quæ ipſis excitavit ventumque malum & fluctus ingentes.
" Ibi alii quidem omnes periêrunt boni ſoci,
" Hunc utique huc ventuſque ferens & fluctus appulit.
" Quem nunc te jubet dimittere quàm celerrimè;
" Non enim ei hic fatum eſt ab amicis ſeorſim perire,
" Sed adhuc illi fatum eſt amicoſque videre & pervenire
" Ad domum excelſam, & ſuam in patriam terram.
Sic ait; exhorruit verò Calypſo, diva dearum,
Et ipſum compellans voce verba alata dixit,
" Improbi eſtis, dii, invidi præ aliis,
" Quique deabus invidetis, ut cum viris dormiant
" Palàm, ſi aliqua charum adepta fuerit maritum.
" Sic quidem cùm Orionem cepit roſeis-d gitis Aurora,
" Tamdiu illi invidiſtis dii facilitèr viventes,
" Donec ipſum in Ortygiâ aureâ-ſellâ Diana caſta
" Suis mitibus-ſagittis aggrediens occidit:

## ΣΧΟΛΙΑ.

104. Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν, ὃϑ' ἁλιῶσαι.] Οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, ἢ περιϊδεῖν ἀπειθῆσαι.

105. Ὀϊζυρώτατον.] Καταπιπτωμένων, πτωλαιπωρημένων.

106. Τῶν.] Ἐκείνων.

107. Πέρσαντες.] Πορθήσαντες. Ἔβησαν.] Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108. Ἀλίπτυλε.] Ἡμαρτε.

109. Ἔπωρσεν.] Ἐπήγαγε.

110. Ἀπέφθιθον.] Ἐφθάρησαν.

113. Τῇδε.] Ἐνταῦθα. Αἶσα.] Πεπρωμένη. Ὀλέσθαι.] Ἀπολέσθαι.

118. Σχέτλιοι.] Ἀγωμένους. Ζηλήμονες.] Ζηλότυποι ἢ, Δηλήμονες. Βλαπτικοί.

119. Ἀγάασθε] Φθονεῖτε. Εὐνάζεσθαι.] Κοιμᾶσθαι.

121. Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίωνα.] Οἱ παλαιοὶ ὑπὸ Σωφοκλέους φασὶν αὐτὸν ἀνηρῆσθαι βιαζόμενον τὴν Ἀρτεμιν· ὁ δὲ Ἀπίλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἵνας μὴ παρὼν τύχῃ.

122. Ἠγάασθε.] Ἐφθονεῖτε.

123. Ὀρτυγίῃ.] Τῇ Δήλῳ· νῆσος ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

## NOTÆ.

108. Οἴκαδ'· ἀταρ σὺν νόστῳ) *Ultima* Θ ἀταρ producitur, in *Cæſura*, vi *Toni* & *Finalis*, ut mox, v. 113. etiam extrà *Cæſuram*.

113. Οὐ γάρ οἱ) Vid. infra, ad v. 143.

120. Ἤπς τὶ φίλον) In *Elzevir.* τὸ τὶ excideràt, quod ex *Florentinâ*, *Lovaniana*, *Stephan.* etiam ex *Hervagianâ* reſtitu o; quæ poſtrema, ἤν τις τὶ habet.

122. Τόφρα οἱ ἠγάασθε) *Antepenultima* Θ ἠγάασθε producitur, vi *Toni* & *Hiatûs*. An ἠμάσασθε, ut *Iliad* γ'. v. 181.

## VARIÆ LECTIONES.

104. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν. *H. Steph.* ex Veit.

106. Περὶ) γρ. πέρι.

118. Ζηλήμονες) γρ. δηλήμονες, *Br. Schol.* & *H. Steph.* Vid. ad *Iliad.* ω'. v. 33.

120. Ἤ τις τὲ) γρ. ἤν τις τε, *Florent. Lovan. Hervag. H. Steph.* τὸ τὲ *Elzevir.* excideràt.

122. Ἠγάασθε) γρ. ἠγάσασθε, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
Ὧι θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δηὶν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαστε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα τεῷ πρόπιος βεβαῶτα
Οἷον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλασας σκιόεντι μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Τόνδε δὲ κῦμα θοὸν καὶ πνοιὴ πέλασσε.
Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
Ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
Οὔτε παρεξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν οὐδ' ἁλιῶσαι,
Ἐρρέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ,
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπη ἔοικε.
Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
Οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

" Sic etiam quandò *Jasio* pulchricoma Ceres
" Suo animo cedens, commixta est in amicitiâ & lectulo,
" Novali in tertiato; neque tum diu fuit ignarus
" Jupiter, qui ipsum occidit feriens candenti fulmine.
" Sic rursus nunc mihi invidetis, dii, mortalem virum adesse.
" Illum quidem ego servavi à carinâ susceptum
" Solum, postea quam illi navem celerem coruſco fulmine
" Jupiter jaculando dimidit medio in nigro ponto.
" Tùm alii quidem omnes perierunt eximii socii,
" Hunc utique huc ventúsque ferens & fluctus adegit:
" Hunc ego amavi & enutrivi, atque promiseram
" Facere immortalem, & absque senio ed ebus omnibus.
" Verùm quandoquidem nullo pacto fas est Jovis mentem Ægiochi
" Neque prætergredi alium deum, neque irritam facere,
" Eat-perituros, si illum ipse excitat & jubet,
" Pontum per irrequietum: dimisero verò ipsum nusquam ego;
" Non enim mihi præstò sunt naves remis-instructæ & socii,
" Qui ipsum deducant per lata dorsa maris.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι.] Τάττε καὶ Δήμητρος ὁ Πλάτων· ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας, ἐξ Διὸς αὐτὸν γεγεννολογῶν. ἔνιοι δὲ φασὶ μαρμαρικαῖσιν ὄντα δίξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι σωφρόνησε. τινὲς δὲ φασὶ μὴ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίωνι σπέρμα πυρὸς εὑρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν Ἀσσωρῆναι φήμιος, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνοικήσασα ἐγέννησε Πλοῦτον.

126. Οἷ θυμῷ εἴξασα.] Ἐπιθυμήσασα.

127. Νειῷ.] Νεοσπόρῳ γῇ. ἡμιόλῳ. Τριπόλῳ.] Τρὶς ἐσπαρμένῃ. Ἄπυστος.] Ἀνήκοος.

130. Ἐσάωσα.] Ἔσωσα. Πρὸς τεῷ πρόπιος βεβαῶτα.] Περιβοήτου τοῦ τρόπου.

132. Ἐλάσας.] Ἔνιοι, Ἔλασας, τολμήσας, κεραυνώσας. Ἐκέασεν.] Ἔκαυσε, διέχισεν.

136. Ἀγήραον.] Μὴ γηρῶντα.

139. Ἐρρέτω.] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσσῆ. Ἐποτρύνῃ.] Παροτρύνῃ.

140. Οὔπη.] Οὐδαμοῦ.

141. Πάρα.] Πάρεισιν.

## N O T Æ.

125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι) *Jasius*, vel *Jasion*, ex *Jove* & *Electrâ Atlantide* natus, *Cereris Amasius*, ex eâ *Plutum* genuit, ut *Hesiod.* Theogon. v. 969. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 6. Sæpe apud Authores hujus nomen per errorem Ἰάσων scribitur, pro Ἰασίων, ut in his *Scholiis* olim semel, *Apollonii* Schol. in *Conon.* §. 21. *Plauto*, in Pseudol. fol. 784. &c. Vid. *Eustath.* fol. 1528. lin. 6. ubi Ἡμίρας etiam pro Ἠλέκτρας, per errorem, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12.

127. Οὐδὲ δηὶν ἦεν) *Ultima* Ε ἐδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & Ε δ'. ἀναλυκτῶ.

139. Ἐρρέτω) De *Ulisse* omninò dictum censeo, quicquid *Br. Schol.* quæ de *Jove* ipso etiam accipi posse dicunt, quomodo *Cicero*, l. 1. De Naturâ Deorum, *Si Deus talis est, ut nullâ gratiâ, nullâ hominum caritate teneatur, valeat.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

125. *Ἰάσωνι, corrigo & lego Ἰασίωνι, ut Not. in *Textum*.

## Variæ Lectiones.

129. Ἄγαστε) γρ. ἀγᾶστε.

132. Ἔλασας) γρ. ἐλάσας, *Florentin. Levan. Br. Schol. H. Steph.* MS. GC. ἔλασας *Romana*, ποικιλώτερον.

138. Παρεξ ἐλθεῖν) γρ. παρεξελθεῖν, vid. suprà, ad v. 104.

Αὐτάρ

Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, ὡς ὄ κ' ἄριστα
Ὧς κε μάλ' ἀσκηθὴς λιὼ πάλιδα γαῖαν ἵκῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μύθων,
Μήπως τοὶ μετόπισθε κοτεσσάμενος μακέλησιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
Ἣδ' ἐπ' Ὀγυγίην μεγαλήτορα πότνια νύμφη
Ἤϊε, ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελίαων.
Τόνδ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποθ' ὅγε
Δακρυόφιν τέρσοντο· καλεύετο δὴ γλυκὺς αἰὼν
Νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι οἱ ἤνδανε νύμφη.
Ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἀνάγκῃ ἰαύεσκεν ὑπ' ἀνῆκη
Ἔν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
Ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠιόσιν καθίζων,
Δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἄγχι δ' ἰσαμένη προσεφώνεε δῖα θεάων,
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ὧδε, ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
Φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα προφέρως ἀποπέμψω.
Ἀλλ' ἄγε, δοῦρα μακρὰ ταμών, ἁρμόζεο χαλκῷ
Εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ

Cæterùm ei lubens consulam, neque celabo,
Quomodò omninò incolumis suam in patriam perveniat.
Hanc illatim alloquutus est internuncius Mercurius,
" Sic nunc dimitte, Jovisque evita iram,
" Nè fortassis tibi in posterum iratus succenseat.
Sic certè loquutus avolavit fortis Mercurius:
Ipsa autem ad Ulyssem magnanimum veneranda Nympha
Ibat, postquam Jovis accepisset mandata.
Hunc utique in littore invenit sedentem; neque unquam oculi
A lachrymis siccabantur, consumebatur verò dulcis ætas
Ob reditum lugenti, quoniam nondum *redirus* placuerat Nymphæ.
Sed certè nocte quidem dormiebat etiam coactus
In speluncâ cavâ, nolens apud volentem.
Die verò in petris & littoribus sedens,
Lachrymis & gemitibus & doloribus animum macerans,
Pontum in indomitum prospiciebat, lachrymas fundens.
Prope igitur astans alloquuta est diva dearum,
" Infelix, nè amplius mihi hìc lugeas, neque tibi ætas
" Consumatur; jam enim te valdè promptè dimittam.
" Verùm age ligneis longis abscissis apta ferro
" Latam ratem: cæterùm tabulata fige super eam

## ΣΧΟΛΙΑ.

142 Πρόφρων.] Πρόθυμος. ἢ ὡσθύμως. Ὑποθήσομαι.] Συμβουλεύσω.

146. Ἔπποιζε.] Ἐπιστρέφου, φοβήτζε.

147. Χαλεπήνῃ.] Ὀργισθείη.

152. Τάρσοντο.] Ἐξηραίνοντο. Καταβιβᾶτο.] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ βίος χρόνος, καὶ καπτήκετο.

153. Νόστον.] Τὴν οἰκαδε ἐπάνοδον. Ἐπὶ ὑκίᾳ ἤνδανε] Κατ' ἐδὲν ἤρεσκεν αὐτὸν ἡ τὸ μὴ ἐπιβῶσιν, ὡς σώσασαν ἴστρξεν· τὸ ὃ μὴ πᾶν ἀνέπη.

154. Ἰαύεσκεν.] Διενυκτέρευεν, ἢ ἐκοιμᾶτο.

158. Διηκέσκετο.] Ἔβλεπεν.

160. Κάμμορε.] Ἦτοι κακόμορε, νῦν παλαίπορε. Αἰών] Ὁ βίος τῆς ἀνθρώπου, τουτέστιν ὁ τῆς ζωῆς χρόνος.

161. Φθινέτω.] Φθειρέσθω.

162. Δόρατα.] Ναῦν. ξύλα. Ταμών.] Κόψας.

163. Σχεδίην.] Τὴν οἰκαίαν καὶ σοσκελῆ καὶ βαθεῖαν ναῦν λέγει. Ἴκρια.] Τὰ ἀρτὶ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῶν νεῶν κατασφάκτα πήγνυται, τὰ ἐγκρίλια λεγόμενα παρ' ἡμῖν. Πῆξαι.] Σύμπηξον.

## NOTÆ.

143. Αὐτάρ οἱ πρόφρων) *Ultima* ᾰ αὐτάρ producitur, vi *Finalis, Ionique* tui, & ante *Asperum*, ut v. 113.

153. Ἐπὶ σφὶ ἤνδανε νύμφῃ) Δηλονότι, νόστος Ὀδυσσέως· οἱ ᾗ νύμφη ἐπ' ἐθείας, σὺν ἔτι ἤρεσεν Ὀδυσσεῖ.

163. Εὐρεῖαν) Ità lego, pro Corrupto εὐρείλιν, quòd εὐρεῖαν semper, in *Iliade* scribatur, quæ utique *Correctior* paulo esse solet; quódque *a brevis* nunquam *Homero*, per η, *Ionicè* proferatur. Vid. infrà, ad v. 251.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Σώσασαν ἴστρξε· τὸ ᾗ) Ità scribo, pro σώσας ἀνίστρξιν· τὸ ᾗ &c. MSS. non distinguunt.

163. Ἐγκρίλια, ex *Eustathio* lego, fol. 1528. lin. 59. pro ἐγκύλια, pro quo MS. *Alcyssii* ἐγκύλια.

## VARIÆ LECTIONES.

153. Νύμφῃ) γρ. νύμφη, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

163. Εὐρεῖαν) γρ. εὐρείλιν, malè olim. vid. in *Textum*.

Ὑψῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
Αὐταρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
Ἐνθήσω μθυερικέ, ἄ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,
Εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ὄπιθεν,
Ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὸν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
Αἴκε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οἵ μθυ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῆναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
Ἣ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
Ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμθυαι Διὸς οὖρῳ.
Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
Εἰ μή μοι πλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλθυσέμθυ ἄλλο.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσι, καὶ οὐκ ἀπφῶλια εἰδώς·
Οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι;
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς θύρθυεν ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειθόμθυον Στυγὸς ὕδωρ, ὅτε μέγιστος
Ὅρκος δεινότατός τε πέλῃ μακάρεσσι θεοῖσι;

" Sublimiùs, ut te ferat per obſcurum pontum.
" Portò ego panem & aquam, & vinum rubrum
" Imponam dulce, quæ tibi famem arceant,
" Veſtéſque induam; mittámque tibi ventum à tergo,
" Ut omninò incolumis tuam in patriam terram pervenias,
" Si modo dii utique voluerint, qui cœlum latum habitant,
" Qui me fortiores ſunt in cognoſcendóque judicandóque.
Sic ait; exhorruit autem patiens divus Ulyſſes,
Et ipſam alloquutus verba alata dixit,
" Aliud quippiam iam tu, dea hàc in re moliris neutiquam profectionem;
" Quæ me jubes rate trajicere ingentes undas maris,
" Horrendas, difficilémque; quas neque ipſæ naves æquales
" Veloces trajiciant, lætantes Jovis vento.
" Neque tamen ego, te invitâ, ratem conſcenderim,
" Niſi mihi ſuſtineas, ô dea, magnum juſjurandum jurare;
" Nè ullum mihi ipſi damnum malum conſulas aliud.
Sic ait; riſit verò Calypſo, diva deorum,
Manuque ipſum demulſit, verbum que dixit & proloquuta eſt,
" Certe veretator es, & non incauta ſciens,
" Qualem enimverò hunc ſermonem excogitáſti proloqui?
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum ſupernè,
" Et ipſa ſubter labens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum graviſſimumque exiſtit beatis diis;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

166. Μητιετα. ] Τὰ μθυλὶ ἁρμόζοντα. Ἐρύκοι ] Κωλύοι.
170. Κρῆναι. ] Τελειῶσαι.
171. Ῥίγησεν. ] Ἔφριξεν, ἐφοβήθη. Πολύτλας. ] Πολλὰ ὑπομείνας.
173. Μήδεαι. ] Ἔννοι, Μήδεται, βουλεύμαζα. Πομπήν. ] Ἔφοδον, ἐξαποστολήν.
176. Ὠκύποροι. ] Ταχέως πλέουσαι. Περόωσιν. ] Διαπεραῶσιν. Ἀγαλλόμθυαι. ] Τερπόμθυαι.
177. Ἀέκητι. ] Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην.
179. Βουλθυσέμθυ. ] Βουλεύσασθαι, ἐπινοῆσαι.
181. *Κατέρεξεν. ] Κατέψησε, καταψηλάφησε, καταπραΰνων· ἀπὸ τοῦ ῥίζω, ῥίξω.
182. Ἀλιτρός. ] Ὁ μὴ ἀπηκριβωμθυένος πανουργίας, ὁ ἀκαρτυλός. Ἀπφῶλια. ] Ἀπαίδευτα· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδοτρόφια· ἢ ἃ οὐκ οἶδε τις ἀπφιάζειν, ὡς ἄρτιος, ἢ ἀστεῖος.
183. Ἐπεφράσθης. ] Ἐβουλεύσω, ἐπενόησας.
184. *Ἴστω. ] Ἀντὶ τοῦ, γινωσκέτω.

## N O T Æ.

174. Ἣ με κέλεαι) Κέλεαι ſcribendum incontractim, verùm in *Scanſione*, quaſi κέλῃ ſcriptum, de quâ re ſæpè monemus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

181. *Κατέρεξε) Totum hoc ex *Aloyſii* MS. 184. *Ἴστω) Et hoc ex eodem.

## Variæ Lectiones.

173. Μήδεαι) γρ. μήδεται, *Br. Schol.* etiam MSS. nec tamen hic bene. 177. Ἐγὼν) γρ. ἴσωγ', *H. Steph.*

Μήτι

Μή τι τοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλεύσομαι ἄλλο·
Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσομαι, ἄσσ' ἂν ἐμοί περ
Αὐτῇ μηδείμιλα, ὅτι μὲ χρειὼ τόσον ἵκοι.
Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Ἶξον δὲ σπείους γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
Καὶ ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
Εἶδαρ καὶ πῖνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν·
Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆϊ θείοιο,
Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.
Εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
Κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
Ἐνθάδε καὶ μετὰ μοῦνος σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
Ἀθάνατός τ' εἶης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
Σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.

"Non ullum tibi ipsi damnum malum *me* consulturam aliud.
"Sed ea quidem dispicio & suadeo, quæcunque mihi ipsi
"Utique suaderem, si quando me necessitas tantoperè urgeret.
"Etenim mihi mens est fincera; neque mihi ipsi
"Animus intra præcordia ferreus, sed misericors.

Sic loquuta, præcessit diva dearum
Celeritèr, ille deinde post vestigia ivit deæ:
Pervenerunt itaque ad speluncam cavam dea atque vir.
Et ille quidem illuc resedit in solio, unde surrexerat
Mercurius: Nympha verò apposuit omnimodum cibum
Ad edendum & bibendum; qualia mortales viri edunt:
Ipsa verò è regione sedit Ulyssis divini,
Atque ipsi ambrosiam ancillæ & nectar apposuerunt.
Hi verò ad fercula parata apposita manus extenderunt.
Cæterùm postquam saturati sunt cibo & potu,
His certè sermonibus cœpit Calypso, diva dearum,
"O inclyte Laërtiade, versute Ulysses,
"Siccine jam domum charam ad patriam terram
"Protenùs nunc vis proficisci? tu tamen gaude nihilominus.
"Sin modò scires tuâ mente, quantos tibi fatum est
"Dolores implere, priusquam ad patriam terram pervenias,
"Certè hîc manens unà mecum hanc domum custod res,
"Immortalisque esses: quantumvis cupidus sis videndi
"Tuam uxorem, cujus usque desiderio teneris dies omnes.

## ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω.] Ἀλλὰ ταῦτα σοι μελήσει, ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβάλωμαι, τὸ τούτῳ σὲ χρείας καταπαύσειν.

189. Μηδείμιλα.] Βελτιστίμελα. Ἵκοι] Ἔλθοι.

190. Ἐναίσιμος.] Ἀγαθός.

194. Ἶξον.] Ἀφίκοντο, ἦλθον. Γλαφυρόν.] Κοῖλον, ἢ τὸ μεγάλωφελὲς.

205. Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι.] Ἐν ἐπερωτήσει. *Ἔμπης.] Τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται, ἐπὶ τούτου τοῦ τόπου, ὁμοίως σημαίνει, ποτὲ μὲν, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ ἀέρνον ἵκετ' αὐτμή.

206. Εἰδείης.] Εἴδοις, ὑπέρσοιο.

207. Κήδεα.] Λύπας, ἀνίας. Ἀναπλῆσαι.] Ἀναπλησῶσαι.

208. Δῶμα.] Καταχρηστικῶς, τὸ σπήλαιον.

209. Ἀθάνατός τ' εἶης.] Ἀθάνατος γένοιο. Ἱμειρόμενος.] Ἐπιθυμῶν.

210. Ἐέλδεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἤματα πάντα.] Πάντα τὸν χρόνον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

205. *Ἔμπης) Hoc ex *Aloysii* MS. vid. *Hesych.* v. ἔμπα & ἔμπης, & *Eustath.* fol. 1854. lin. 41.

## VARIÆ LECTIONES.

195. Κάθιζεν) γρ. καθίζετ', *H. Steph.*

205. Ἔμπης) γρ. ἔμπα, vid. *Br. Schol.*

208. Ἐνθάδε αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ) γρ. ἐνθάδε κ' αὖθι μένων παρ' ἐμοί. *H. Steph.*

Οὐ μὰν ἔγωγε κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικεν
Θνηταὶς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
Πάντα μάλ', ὅσσα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ὄπτα ἰδέσθαι·
Ἡ μὲν γὰρ, βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
Εἰ δ' αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
Ἤδη γὰρ μάλα πολλ' ἔπαθον καὶ πολλ' ἐμόγησα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·
Ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
Τερπέσθην φιλότητι παρ' ἀλλήλοισι μιγέντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαίνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεὺς,
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
Λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δ' ζώνην βάλετ' ἰξυῖ

" Nequaquam certè illâ inferior glorior esse,
" Nec corpore, neque indole: quandoquidem minimè decet
" Mortales cum immortalibus corpore & formâ contendere.
Hanc respondens alloquutus est versutus Ulysses,
" Venerenda dea, nè mihi ob hoc succenseas; scio enim ipse
" Omnia rectè, quòd te prudens Penelope
" Formâ inferior sit, proceritateque, coram aspectu:
" Illa etenim mortalis est, tu verò immortalis & senii expers:
" Sed & sic volo, & desidero diebus omnibus,
" Domumque redire, & reditûs diem videre.
" Quòd si quispiam me malè multârit deorum in nigro ponto,
" Patiar, in pectore habens patientem animum:
" Jam enim valdè multa passus sum & multa pertuli
" In fluctibus, & bello, post quæ & hoc accedat.
Sic ait; & sol occidit & tenebræ subortæ sunt:
Venientes igitur hi in secessum speluncæ cavæ,
Oblectabantur amore, juxta se manentes.
Quando autem mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Continuò chlænamque tunicámque induit Ulysses,
Ipsa quoque candidam stolam ingentem induit Nympha,
Tenuem & gratiosam, zonamque circumposuit lumbis

## ΣΧΟΛΙΑ.

211. Οὐ μὰν ἔγωγε.] Οὐ μὰ δί'.
213. Ἐρίζειν.] Φιλονεικεῖν.
215. Πότνια.] * Σεβασμία, τιμία. Χάϊος.] Ὀργίζῃ.
217. Ἀκιδνοτέρη.] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρᾳ, οἱ δὲ, εὐπλεστέρᾳ· καὶ ἔστι τὸ ἄμεινον, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώπου, * ἀντὶ δὲ εὐπλεστέρου· οἱ μὲν τοι γλωσσογράφοι ἀπίδοσαν πάλιν, ἀσθενεστέρου.
218. Ἀγήρως.] Μὴ γηρῶσα.
220. Νόστιμον ἦμαρ.] Τὸν δ' ἀναχωρητὸν ἡμέρας.
221. Εἰ δ' αὖ τις. Εἴ δέ τις Ῥαίησι.] Διαφθείρῃ.
222. Ταλαπενθέα.] Ἱστορικόν.
223. Ἐμόγησα.] Ἐπεπόνθησα.
226. Μυχῷ.] Τελευταίᾳ, ἐσχάτῃ. Σπείους.] Σπηλαίου.
229. Ἕννυτο.] Ἐνεδύσατο.
230. Ἀργύφεον.] * Λαμπρὸν, λευκόν.
231. Ἰξυῖ.] Ὀσφύϊ.

## NOTÆ.

215. Πότνια θεὰ) Τὸ θεὰ μονοσυλλάβως, ut *Iliad.* α'. v. 18. At MS. *Gonvillo-Caiense* legit, πότνια θεὰ quæ quidem Vox *Odyss.* ϑ'. v. 61. in *Florentin. Lovan. Stephan. Castellion.* &c. licet eædem omnes hoc in loco, πότνια præferant.
219. Ἄδμῳ ἐλέλιμαι κακότητος) Vid. *Iliad.* τ'. v. 423.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

215. *Σεβασμία, pro σεβασμίη lego, quæ vox nihili.
217. * Ἀντὶ δὲ εὐπλείστερον, addo ex MS. *GC.* Pro ἀπίδοσαν πάλιν, MS. *Aloysii* πάλαιοι tantum.
230. * Λαμπρὸν, addo, ex MS. *Aloysii.*

## VARIÆ LECTIONES.

215. Πότνια θεὰ) γρ. πότνια θεὰ, MS. *GC.* vid. Not. in *Textum.*
219. Ἐέλδομαι) γρ. ἴλδομαι, *H. Steph.*
221. Εἰ δ' αὖ τις) γρ. αὖτις, malè, in *Elzevir.* Edit.
222. Στήθεσσιν ἔχων) γρ. στήθεσι φέρων.
226. Σπείους) γρ. σπείους, &c. vid. ad v. 68.

Καλυὼ,

Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἁρμῆνι ἐν παλάμῃσι,
Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Στειλειὴν εὐκαλλὲς, ἐλαΐνου, εὖ ἐναρηρός·
Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἠν ὑψομάχοιο,
Αὖα πάλαι, εὐέκμηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον.
Εἴκοσι δ' ἔκταλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
Ξέσσε δ' ὀπιδμήσως, καὶ ἐπὶ γραμμὴν ἴθυνε.
Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
Γόμφοισιν δ' ἄρα τῷ γε καὶ ἁρμοσύνῃσιν ἄρηρεν.

Pulchram, auream; capitique imposuit calyptram:
Et tum *revera* Ulyssi magnanimo apparabat profectionem.
Dedit quidem ei securim magnam, habilem in manibus,
Ferream, utrinque acuminatam; cæterum in ipsâ *erat*
Manubrium perpulchrum, oleaginum, bene insertum.
Deditque insuper asciam politam; & dux erat viæ
Insulæ ad extremam oram, ubi arbores proceræ enatæ erant,
Clethráque, populusque, abiesque in cœlum pertingens,
Aridæ dudum, vehementer siccæ, quæ ei navigarent leviter.
Cæterùm postquam ostendit, ubi arbores longæ crevissent,
Rediit quidem domum Calypso, diva dearum:
Cæterùm ipse scindebat ligna, celeriterque ei absolvebatur opus:
Viginti quidem dejecit *arbores* ipsas, dolavitque ferro,
Politvitque scitè, & ad perpendiculum direxit.
Interea attulit terebras Calypso diva dearum;
Terebravit igitur omnia & commisit inter se.
Clavis autem illam, *i. e. Ratim* & compagibus aptavit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

232. Καλύπτρην.] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.
233. Πομπήν.] Παρασκευήν.
234. Ἄρμενον.] Ἁρμοστὸν.
235. *Ἀκαχμένον.] Ὀξύ.
236. Στειλειὴν.] Στειλεὸν, ἢ λαβὴν τῆς πελέκεως. Περιηρηρός.] Πάνυ καλόν. Ἐναρηρός.] Ἐναρμοσμένον.
237. *Σκέπαρνον.] Τὸ ξέον. Ἀφ' οὗ τὸ σκέπειν τὰ ἔρια. Ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ πέρυ τὸ δέρμα λέγουσι, ἢ μᾶλλον ἀμφίσημον πέλεκυν.
238. Ἐπ' ἰκριῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰκρίων μικρῶν.

## NOTÆ.

240. Αὖα πάλαι, εὐέκμηλα τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς) *Lil. Gyraldus*, De Navigiis, c. 6. probat, Illa Navigia, quæ ex Humidâ materiâ construuntur, non eundem celeritatis Usum habere, atque quæ ex Aridâ fiunt, exemploque confirmat ex *Cæsare* sumpto; quod facile concedendum. At quod *Homerus* ἰλαὸν. *Abietem*, longis Navigiis commodam facit, id quoque *Theophrastus* probat. Histor. Plant. l. 5. c. 8. Τὰ μακρὰ πλοῖα, ἐλάτινα ποιῶσι, διὰ κυφότητα.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

235. *Ἀκαχμένον) Ὀξύ. Ex *Aloysii* MS.
236. Στειλειὸν. pro στιλειὸς, emendo & εὐαρμοσμένον lego, MS. *Aloysii* auctoritate.
237. *Σκέπαρνον) Hoc *Scholion* ex *Hesychio* & *Eustathio* confarcinatum.
240. *Ἐξυλισμένα, pro ἐξυλισμένα, emendo, *Hesychii* & *Etymologi* M. auctoritate.

## VARIÆ LECTIONES.

236. Ἐναρηρὸς) γρ. ἐπαρηρὸς, *H. Steph.*
237. Εὔξοον) γρ. εὖ ξέον, *Eustath.* fol. 1531. lin. 46.
240. Αὖα πάλαι) γρ. αὖ ἀπάλαι, *Br. Schol.*
244. Ἔκβαλε) γρ. ἔμβαλε, *Lovan.* Editt.
248. Γόμφοισιν) γρ. γόμφοισι. *Ibid.* Ἄρηρεν) γρ. ἄρμηρεν, *Br. Schol.*

Ὅσσον

Ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
Φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
Τόσσον ἔπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
Ἴκελα δ' ἐπάσσας, ἀραρὼν θαμέσι σανίδεσσι,
Ποίει, ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπισχερίδεσσι τέλεσσε.
Ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι.
Φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,
Κύμαλος εἰλαρ ἔμμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
Τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψώ, δῖα θεάων,
Ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά·
Ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλως τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ.
Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τοί γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·

Quantum quisque fundum navis circumscribat faber
Onerariæ latæ, bene peritus fabrilis artis;
In tantum latam ratem confecit Ulysses.
Tabulata vero erigens, compingens frequentibus trabibus
Faciebat, cæterùm longis asseribus perficiebat:
Inque malum fecit, & antennam congruentem ei:
Præterea temonem fabricavit, ut gubernaret.
Communivit quoque ipsam cratibus undique salignis,
Fluctuum obstaculum ut forent; multam autem ingessit materiam:
Interea verò lintea attulit Calypso, diva dearum,
Velis conficiendis, ille autem benè confecit & ista:
Et rudentes antennarum & veli funes pedesque ligavit in eâ.
Vectibus demùm hanc deduxit in mare vastum.
Quartus dies erat, & ei absoluta sunt omnia:

## ΣΧΟΛΙΑ.

ληλας· ἢ πιστάλοις, ἢ πλατίσιν ἐπιέρεσι, ἢ σφήναις. Ἀρμονίησιν.] Ἁρμονίαις. Ἄρσρεν.] Ἥρμοσεν· γρ. φησὶ) νῦν ἄερσεν.

249. Ἔδαφος νηός.] Τὸ κατώτατον κῦτος τῆς νηός. Τορνώσεται.] * Περιγράψει.

250. Φορτίδος.] Φορτηγῶς, τῆς ἐκ ὀλκάδος καλουμένης. Τεκτοσυνάων.] Τῆς περὶ τὴν τεκτονικὴν ἐμπειρίας.

252. Ἀραρών.] Ἁρμόσας. Θαμέσι.] Πυκνοῖς, συνεχέσιν. Σανίσσεσσι.] Τοῖς ἐπιπήκεσι ξύλοις, ἃ παρεμπήγνυται τοῖς ἐκείνοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μιζῶν πρὸς τὸ ἑστάναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήγνυται.

253. Ἐπηγκερίδεσσι.] Ταῖς ἀλλεπαλλήλοις σανίσι, καθὸ μιζήσιν ἕκαστον γ', οἷον ἐπηγκενίδεσσι, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. Τελέσσε.] Ἐπλήρωσε.

254. Ἐπίκριον.] Τὸ κεράαιον, τὸ πλάγιον ξύλον ἕκαστον ἰσῶν, ἃ προσδίδει) τὰ ἄρμενα.

255. Πηδάλιον.] Κώπην. Ἰθύνοι.] Ἐπ' εὐθείας ἄγοι, κυβερνᾷ.

256. Ῥίπεσσι.] Πλέγμασι * ψιαθίοις. Διαμπερές.] Διὰ παντὸς, δι' ὅλου. Οἰσυΐνῃσι.] Ταῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ἃ ἐστι κλαῖδες, ἢ ἀπὸ οἰσυῶν, ἃ ἐστιν ἱμαντώδης φυτόν.

257. Εἶλαρ.] Ἀσφάλειαν· ἢ κωλύμασι καὶ φυλακήν. Ἐπιχεύατο ὕλην.] Ἔρεισμα τῆς σχεδίας.

258. Φάρεα.] Ὀθόνας.

259. Τεχνήσατο.] Ἐφρόνησε.

260. Ὑπέρας.] Τὰς ἐκ τῆς ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξεμβολὰς κάλως· ἢ τὰς τροχιλίας. Κάλως.] Τὰ σχοινία· δι' ὧν ἀνάγεται καὶ καθίεται ἡ κεραία. Πόδας.] Τὰς πόδας τὰς κάτωθεν συνέχουσας τῶν ὀθόνων· ἢ τὰς μεσαζωνὰς ἕκαστον * ἱστοῦ ὑ * φασὶ σχοινία, οἷς συνέχει) ἀπὸ πρώρας καὶ ἀπὸ πρύμνης, ἢ ἰσᾶς· ἢ τὰ ἑκατέρωθεν διδύμια τοῖς ἁρμοῖς σχοινία.

261. Κατείρυσεν.] Καθέλκυσεν.

## NOTÆ.

262. Τέτρατον ἦμαρ ἔην) Mirum, *Clement. Alexandrin.* Strom. l. 5. & *Euseb.* Evangel. Præparat. l. 13. c. 13. ἕβδομον, pro τέταρτον, hic legi dicere. Tum certè, nisi pia fraus sit, etiam in sequenti versu, pro, Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πίμπε, legendum, Ὀγδοάτῳ δ' ἄρα πίμπε.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

249. * Περιγράψει), ita *Aloysii* MS. olim φειγράψειεν.

256. Ῥίπεσσι) * Πλέγμασι ψιαθίοις &c. Ità pro τοῖς τῆς ἰτέας ῥάβδοις, ὅ ἐστι κλαίδις, ἢ ἀπὸ οἰσυΐνων, ἃ ἐστιν ἱμαντώδης φυτὸν, supplevi & ordinavi, ex Duobus toties laudatis MSS. excepto, quòd ψιαθοειδέσιν illic, vox minùs Prosæ conveniens & οἰσυΐνων, *Adjectivum*, &c. Vid. *Hesych.* v. Ῥίπεσσιν, & v. Οἰσυΐνῃσιν & *Eustath.* fol. 1533. lin. 50.

260. Πόδας) In hoc *Scholio*, MS. * φα. Codd. Impressi per φορὰ extulerunt. Lego * φασὶ, idque ex auctoritate *Eustathii*, fol. 1534. lin. 28.

## VARIÆ LECTIONES.

251. Εὐρείῃσι) γρ. εὐρείλλῃ, ex Errore, quòd præcesserit εὐρείης. Vid. ad v. 163.

257. Ποσσὶν ἐπιχεύασθε ὕλην) γρ. πυκνὴν ἐπιχύσθε ὕλην. MS. GC. & *Br. Schol.*

262. Τέτρατον) γρ. ἕβδομον, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψώ,
Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λύσασα.
Ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ κιστῇ
Κωρύκῳ, ἐν δέ οἱ ὄψα πίθῃ μυρσικέα πολλά·
Οὖρον δὲ θοῇσιν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.
Γηθόσυνος δ' ἔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως
Ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

Quinto itaque demisit ab insulâ diva Calypso,
Vestésque indutum odoratas, & lavatum.
Imposuit autem utrem dea nigri vini
Unum, alterumque aquæ magnum, & viatica
In perâ; item ei posuit obsonia vires firmantia plurima:
Ventum insuper præmisit innocuum placidumque.
Lætus igitur vento secundo extendit vela divus Ulysses;
Cæterùm ipse temonem gubernabat artificiosè
Sedens: neque ei somnus palpebris incidebat,
Pleiadásque contemplanti, & tardè occidentem Booten,
Ursamque, quam & Currum cognomento vocant,
Quæ ibidem vertitur, atque Orionem observat:
Sola verò expers est aquarum Oceani.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

264. Ἀμφιέσασα.] Ἐνδύσασα Θυώδεα.] Εὐώδη.

266. Ἥιε.] Ἔφόδια, ἀλφιτα.

267. Κωρύκῳ.] Τῷ ὑλακῷ. Μυρσικέα.] Περιέλκων, ἀρίσκοντα τῇ ψυχῇ, ἁγαθά.

269. Πέπτεν.] Ἤπλωσεν.

270. Ἰθύνετο.] Ἐπ' εὐθείας ἦγε, σκυβέρνα. Τεχνηέντως.] Ἐπιτηδείως.

271. Ἥμενος.] Καθήμενος.

272. Πληϊάδας.] Ἐπεὶ ἀστέρας σωματικῶς, * κατ' ὀφθαλμὸν δὲ Ταύρου κειμένους, οὐ οἱ ἐξ μόνοι φαίνονται· Ὀψὲ δύοντα Βοώτην.] Τότε δὲ μάλιστα δύεται ἵρηξ ἀπολούμενος οἱ βόες. Ὀψὲ δύοντα.] Μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συναναστελλόντων δύοντα. κατὰ δὲ τὸ Ἄρατον, Τέτρασι δὲ μείρεται ἄμυδις ἑκάστῳ Βοώτην Ὠκιαιὸς δύεται· συγκαθίστησι δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορπίῳ, ἀφ' οὗ ἄρχεται, Τοξότῃ, Αἰγοκέρωτι, Ὑδροχόῳ, ἐφ' οὗ λήγει. Βοώτην.] Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται καὶ δικαίως· εἶτα ὁ Ἡκάτερον. Βοώτης δὲ λέγεται, ὅτι κατὰ τὸν ἐπιτελοῦντα αὐτῷ βοηλατοῦσι ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον.

273. Ἄρκτον θ'.] ἣν καὶ ἅμαξαν.] Καὶ ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος. Ἐπὶ ὠκεανοῦ * ἀστέρων τῶν ἐν πλινθίου σχήματι κειμένων, καὶ τῶν ἐφεξῆς τελῶν ὥσπερ ὄχημα τροχῶν ἓξ ῥυμῷ ἁμάξης σχήματι ἐπιπλέοντι. Ἐπίκλησιν.] Ἐπωνυμίαν.

## N O T Æ.

264. Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα) Vid. ad v. 60.

265. Μέλανος οἴνοιο) *Ultima* ῐ *μέλανος* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

266. Ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν) Hoc prudenter dixit, quia multò largior hausus *Aquæ*, quàm *Vini*; ut *Menander*, Τρεῖς ὕδατος· οἶνος δ' ἕνα μόνον. *Hesiod.* Τρεῖς δ' ὕδατος σχέσιες, τὸ ῐ τέτρατον οὐκέτι οἶνος. *Homerus*, Ἐν δέπας ἀμφιπόλησι· ὕδατος αἶψα ἐέρσῃ μίσγε. *Ibid.* Ἐν ῐ ἐθέλῃσι) In *Scansione* considerandum, quasi ϝα scriberetur, ut ad β'. v. 289. & v. 346.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

272. Πληϊάδας) Pro * *κατ' ὀφθαλμὸν* ῐ *Ταύρου*, pro quo legendum *ὀφθαλμὸν* ῐ *Ταύρου*, ut *Eustathius*, aut potiùs *πλινθίου*, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* τ'. v. 486. confer *Br. Schol.* ad *Odyss.* μ'. v. 63. MS. ὠωον habet, quod ego ἀφθαλμὸν scribo, ut *Ovid.* Fastor. l. IV. Ore micant Tauri septem radiantia flammis Sydera. Vid. *Scaliger* in *Manilium*, qui *Plinium* reprehendit, quod & ille deceptus in Caudâ ponat *Tauri*.

273. * Ἀστέρων τῶν ἐν πλινθίου σχήματι κειμένων) Hæc verba, malè olim omissa, ex 2 MSS. restituo. Huc refer *Theon* in *Arat.* p. 7.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

263. Τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ') γρ. Ὠγδοάτῳ δ' ἄρα πέμπ' & ὠγδ. δὲ ἡ πέμπτ', ut ad v. præcedent.

Τὴν

Τῷ γὰρ δὴ μὲν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀειρεϊ χειρὸς ἔχοντα.
Ἑπτακαιδεκάδα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄσχιστον πέλεν αὐτῷ·
Εἴσατο δ', ὡς ὅτε εἶνον ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
Τόνδ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων,
Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
Πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετιὼν θεοὶ ἄλλοσε νεῦσαν
Ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ χεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
Ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀιζύος, ἣ μιν ἱκάνῃ·
Ἀλλ' ἔτι μήν μιν φημὶ ἄδην ἐλάαν κακότητος.
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νέφεα, τάραξε δὲ πόντον,

Etenim ipſam juſſerat Calypſo, diva dearum,
Ponto-navigare ad ſiniſtram manum habentem.
Septendecim quidem navigabat dies iter faciens marinum,
Octodecimâ verò apparuerunt montes umbroſi
Terræ Phæacum, quâ proximum iter erat illi:
Apparebat verò, veluti ſcutum in obſcuro ponto.
Hunc ex Æthiopum *terrâ* rediens potens Neptunus
E longinquo ex Solymorum montibus conſpexit; viſus enim erat ei
Pontum navigans; hinc ergò efferbuit corde vehementiùs:
Movenſque caput ad ſuum dixit animum,
" O dii, profectò jam conſultârunt dii aliter
" De Ulyſſe, cùm ego apud Æthiopas eſſem:
" Atque adeò Phæacum terræ propè *eſt*, ubi ei fatum *eſt*
" Effugere magnam miſeriarum, quæ ipſum occupant.
" Verum adhuc ipſum puto ſatis miſeriarum ſubiturum.
Sic loquutus collegit nubes, & commovit pontum,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

276. Τῷ γὰρ δὴ μεν.] Πρὸς ταῦτα γὰρ δὴ αὐτόν.

277. Ποντοπορεύσεσθαι.] Πρὸς τὸ ἡλίωσιν ἀριστερὰν ἔχοντα πλέειν.

280. Ἄσχιστον δέ.] Τὸ ἐγγύτερον.

281. Εἴσατο δ' ὡς ὅτε εἶνον.] Εἰ μὴ εἶνον ἀναγνωσέον ἦεν, ἐφάνη, ὡς ἀσπὶς, ὃ ἐστι βύρσα· εἰ δὲ ἐλαιὸν, ἦεν συκέα· οἱ δὲ λέγουσιν Ἰκμενίας ἔλαιον λέγειν τὸ ἀχλύν· ἐφάνη ὢν, ὡς ἀχλὺς, ἡ γῆ. Εἶπεν. Ἦ φανῇ, ἔδειξεν.

283. Σολύμων.] Σόλυμος ὄρη τῆς Πισιδίας.

285. Κάρη.] Τῷ κεφαλαίῳ. Προτὶ ὃν.] Πρὸς ἑαυτόν. Μυθήσατο.] Εἶπεν.

286. Μετιὼν ἄλλοσε νεῦσαν.] Μετέγνωσαν.

289. Πείρας.] Ἤτοι τὸ πέρας, τὸ τέλος· ἢ τὸ λυπηρὸν καὶ ἀνωφελές.

290. Ἄδην.] Ἀλγεινὰ. Ἐλάαν κακότητος.] Κόρον κακῶν τῆς κακίας.

291. Σύναγεν νεφέλας.] Πρὸς ἀνθρώπους πάντες πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν.

## N T O Æ.

283. Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γὰρ οἱ) *Florentin. Hervagian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* Edit. ἴδεν habent, non ſine Verſûs detrimento: Legendum ἶδεν, ut *Lovaniana, Spondaniana* & *Romana Euſtathii*; quare *Henr. Stephan* debuit ſiſtrem inter *Var. Lect.* hanc quoque agnoſcere. *Solymi* autem Populus *Lyciæ* conterminus, ut *Pindari* Scholiaſt. ad Olympionic. 13. v. 129. à Monte *Solymo*, aliàs dicto *Vijidæ*, *Plinio* & *Stephano*. Vid. *Strabon.* & *Herodot.* l. 1. c. 173. *Euſtath.* fol. 489. lin. 7.

288. Καὶ δὴ Φαιήκων γαίῃ χεδόν) Ἐπικτίσεις, Ὀδυσεύς ἐστι. *Genitivus* & *Dativus* ad χεδὸν referuntur, hic potiùs γαίῃ legendum, quam γαίης ob σ' ſequens in χεδόν. Vid. ad *Var. Lect.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Ἀχλὺν. pro corrupto ἀρχὴν, vidit hîc olim ponendum *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Editione, p. 66. quod & ſequentia *Scholii* verba confirmant: etiam, ut nunc video, Duo MSS. noſtra; quare ἀρχὴν rejicio. Lego, ἶδεν, pro ἶδεν, & ἦεν, pro εἶνον ex *Heſychio*, Ἦεν) Νέφος.

291. *Scholii* hujus verba per ſe ſatis obſcura, ità explico. Meminit aliquis, quomodo *Neptunus* dicatur συνάγειν νεφέλας, cùm *Jupiter* ſit proprie νεφεληγερέτης; *Scholiaſtes* ait, Πρὸς ἀνθρώπους, οἱ πάντες θεοὶ

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

278. Ἑπτακαιδεκάδα) γρ. ἑπτὰ δ' ἐκ δέκα.

281. Ὡς ὅτε εἶνον) γρ. ὡς ὅτ' ἐεῖνον, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum*.

283. Ἴδεν) γρ. εἶδεν, vid. Not. in *Textum*.

284. Ἐπιπλείων) γρ. ἐπιπλώων, *H. Steph.*

288. Γαίῃ χεδὸν) γρ. γαίης χεδὸν, γαῖα χεδόν. Nam γαίη malè in *Nominat.*

289 Πείρας) γρ. πεῖρα, *H. Steph.*

290. Φημὶ ἄδην) γρ. φήμ' ἄδδην, vid. ad ε'. v. 203.

Χερσὶ

Χερσὶ τελαυναν ἐλάν· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὴ νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶ ϗ πόντον· ὀρώρεϛ δ' ἐξ οὐρανόθεν νύξ.
Σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα ϗ φίλον ἦτορ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηϖ;
Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
Ἣ μ' ἔφαϑ' ὃν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσϑϖ,
Ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖϖ.
Οἷοισιν νεφέεσι περισκέπϖ οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
Παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, ϗ τετράκις, οἵ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ὃν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
Ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν ϗ πότμον ἐπισπεῖν
Ἤματι τῷ, ὅτε μοὶ πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα

Manibus tridente capto: omnes verò concitavit procellas
Omnium ventorum; nubibus utique operuit
Terram simul & pontum; ingruebat adeò à cœlo nox.
Una Eurusque Notusque ruebat, Zephyrusque vehemens,
Et Boreas frigidus, ingentem fluctum provolvens.
Et tunc Ulyssis solvebantur genua & animum pectus;
Trifiatusque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu me miserum, quid mecum tandem fiet?
" Vereor, ne jam omnia dea vera dixerit,
" Quæ me dicebat in mari, priusquam in patriam terram pervenirem,
" Dolores impleturum esse: ea certè nunc omnia perficiuntur.
" Qualibus nubibus coronat cælum latum
" Jupiter! commovitque mare! ingruunt verò procellæ
" Omnium ventorum: nunc mihi repositum certum exitium.
" Ter beati Græci & quater, qui quondam perierunt,
" Trojâ in latâ, Atridis gratificantes.
" Utinam ego debuissem mori, & fatum assequi
" Die illo, quando mihi plurimi ferratas hastas

## ΣΧΟΛΙΑ.

292. Τελαυναν ἐλάν.] Εὐαρεστῶς πρὸς τὸ κινῆσαι. Φέρεται δὲ εἶχεν ἀκολούθως. Ὀρόθυνεν.] Ἐπέσπευδε, συνήγαγεν.

294. Ὀρώρεϛ.] Ἐκινεῖτο, παρωρμᾶτο. Νύξ.] Σκότος.

295. Δυσαὴς.] Δύσπνους, ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ἢ διπλοῦς καθ' ὃ τὸ πνεῖν· ϗ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους.

296. Αἰθρηγενέτης.] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν· ἢ αἰθέρα ποιῶν, ὅ ἐστι πάχος.

297. Λύτο.] Ἀντὶ δ', ἐλύθη.

299. Δειλός.] Δειλαιος. δυσυχής. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται;] Τίνα μοὶ τούτων δύνᾳ χειρόνα μείζονα κακά; πότε ϗ ἀπὸ τοῦ χεῖφῶσιν, ἵν' ἧ μήκιστα, ἀντὶ τοῦ, τίς μοι γένηϖ μοῖρα; οἱ δὲ, τίνι; πῶς; ὡς κακοῦ, Τί νυ βείομαι; πῶς μοι τούτων δύνᾳ μείζω χειρόνα κακά; Μήκιστα.] Μείζονα.

301. Ἔφαϑ'.] Εἶπεν.

302. Ἀναπλήσειν.] Ἀναπληρώσειν.

303. Οἷοισιν.] Ὁποίοις. Περισκέπϖ.] Περιλαμβάνῃ, σκεπαλύπτῃ.

304. Ἐπισπέρχουσι.] Καπειγουσι.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστι, ἀντὶ τοῦ, θανοῦμαι. *Σῶς.] Νημερτής.

307. Χάριν φέροντες.] Χαριζόμενοι.

## NOTÆ.

297. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα) *Livius Andronicus* in *Odysseâ*. Igitur demùm *Ulyxi* cor fixit præ pavore. Vid. *Servium* in Æn. l. 1. v. 96. Vid. ad δ'. v. 703. ubi *Meibomii* Lectio explosa.

306. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ ϗ τετράκις) Hos Versus à Puero *Corinthio* Patriæ suæ superstiti prolatos *Memmio* Victori lacrymas excussisse, memorat *Plutarchus*. *Virgil.* Æn. 1. v. 98. O terque quaterque beati, &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

*παντων ἐξουσίαν ἴσχυσιν.* Ità *Minerva* in *Græcos* ex *Trojâ* redeuntes fulmine usa est. *Pallasne exurere classem Argivûm*, &c.

299. Τί νυ βείομαι, lego ex *Homer.* χ'. v. 431. non obstante MSto & Codd. *Impress.* qui legunt *βίομαι*.

305. Νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.] Τοῦτό ἐστιν, ἀντὶ θανοῦμαι, ita ex MS. *Σῶς νημερτής. & hoc ex *Aloys.* MS.

## VARIÆ LECTIONES.

295. Τ' ἔπεσε] χρ. τ' ἔπεσεν, & τὸ πίσει, *H. Steph. Ib.* Δυσαὴς] χρ. δισσὸς, *Br. Schol.* ut per διπλοῦς, &c. patet.

297. Λύτο] χρ. λῦτο, vid. ad δ'. v. 703.

299. Τί νυ) χρ. τίνα, *Br. Schol. Ibid.* Μήκιστα) χρ. μήκισα, *Br. Schol.* & MS. *GC.*

308. Ὡς δὴ) χρ. ὡς δῆ, *H. Steph.*

Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.
Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μιν κλέος ἦγον Ἀχαιοί.
Νῦν δέ με λιγυαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μὶν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα καὶ ἄκρης,
Δεινὸν ἐπευθύμιον, περὶ ᾧ χεδίῳ ἐλέλιξεν.
Τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ
Ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἰσὸν ἔαξε
Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
Τηλοῦ δὲ σπεῖρον ἑὸν ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ,
Τόνδ' ἄρ' ὑποδρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάθη
Αἶψα μάλ' ἀνασχεθέειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
Εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·
Ὀψὲ δὲ δή ῥ' ἀνέδυ, τόμαλος δ' ἐξέπτυσεν ἅλμην
Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
Ἀλλ' οὐδ' ὡς χεδίης ἐπελήθετο, ταρβήμων περ,
Ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ὑπὸ κύμασιν, ἐλλάβεθ' αὐτῆς·
Ἐν μέσῃ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτου ἀλεείνων.
Τὴν δ' ἐφορᾷ μέγα κῦμα κατ' ῥόον ἔνθα κὰ ἔνθα.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
Ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα κὰ ἔνθα.

" Troës contorſerunt circa Achillem mortuum;
" Tum ſortitus eſſem parentalis, & meam gloriam celebráſſent Græci:
" Nunc me triſti morte decretum eſt perire.
Sic certe ipſum loquutum pepulit ingens fluctus à vertice,
Horrendùm irruens, inverſitque prorſus ratem.
Longè verò à rate excidit, clavúmque
Ex manibus projecit, medium verò malum ei fregit
Horrenda commixtorum ventorum irruens procella.
Longè itaque velum & antenna incidit ponto,
Illum ſub aquâ detinuit longo tempore; neque potuit
Valdè ſtatim emergere, magni ſub fluctûs impetu:
Veſtes enim gravabant, quas illi præbuerat diva Calypſo.
Tandem tamen emerſit, & ex ore evomuit ſalſuginem
Amaram, quæ ei copioſa à capite defluebat.
Sed neque ſic ratis oblitus eſt, tametſi afflictus,
Verùm impetu facto in fluctibus apprehendit eam;
In medio autem ſedit, finem mortis effugiens.
Hanc ferebat ingens fluctus per undarum impetum huc atque illuc.
Quemadmodum quoties autumnalis Boreas fert ſpinas
Per campos, denſæ autem invicem cohærent:
Sic illam per mare venti ferebant huc atque illuc.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

310. Περὶ Πηλείωνι θανόντι.] Ἴσως ἀφ' τῶν Θέτιν, ἣ Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.
311. Τῷ κεν.] Οὕτω φησὶν ἄν. Ἔλαχον.] Ἔτυχον, ἐξιαθῶν. Ἦγον.] Διέφερον, διεδίδοσαν.
312. Λιγυαλέῳ.] Ἀδίξῳ, ἢ ἀδιωάτῳ, ἢ τῷ δι' ὅλου. Εἵμαρτο.] Πέπρωτο. Ἁλῶναι.] Ἀποθανεῖν.
313. Ἔλασεν.] Ἔπεισεν, ἐνέχρωσεν, ἔπληξεν. Κατ' ἄκρης.] Καθ' κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλου· κατ' ἄκρας πόλιν ἐλεῖν, φασίν.
314. Ἐλέλιξεν.] Ἔσεισεν.
316. Προέηκεν.] Ἀφῆκεν, ἐξέλασεν.
318. Σπεῖρον.] Νῦν τὸ ἄρμα.
319. Ὑποβρυχα.] Ὑποβρύχιον· βύθιον ἢ λέγεται τὸ καθαδύκοπα εἰς τὸ ὕδωρ.
320. Ἀνασχεθέειν.] Ἤτοι ἀναχαῖτιν, ἢ ἀναλθῆν.
323. Κρατός.] Κεφαλῆς. Κελάρυζεν.] Μετὰ ἦχου ῥέοντα.
324. Ταρβήμων περ.] Καὶ καθαπτόμενον.
325. Ἐλάβετο.] Ἐπλάβετο, κατέσχεν.
326. Τέλος θανάτοιο.] Τὸ θανάτου.
327. Κατὰ ῥόον.] Κατὰ τὸ ῥεῦμα.
328. Ὀπωρινὸς.] Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας, ὅ ἐστιν ἐν τῷ θέρει πνέων. Φορέησι.] Φέροι, κυφίζοι.
329. Ἔχουσι.] Ἀντέχωσιν.

## N O T Æ.

323. Κελάρυζεν) Ità *Textum* reſtituo, ità olim *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana* &c. *H. Stephanus* κελάρυσε, per errorem prieli, & multa ejuſmodi; hinc alii uſque ad *Elzevir.* &c.
325. Ἐλλάβεθ' αὐτῆς) Vid. ad *Iliad. ε'.* v. 83. & ad *Odyſſ. η'.* v. 145. Ἐλάβεθο, *Br. Schol.*
329. Ἀμπεδίον) *H. Steph.* ἀν πεδίον, nè notatâ aliâ *Lectione*; cùm tamen *Florentina* omnium vetuſtiſſima legat ἀμπεδίον, ut & *Aldina* & *Euſtath.* & in ſequenti Verſu ἀμπέλαγος, quæ vera eſt *Lectio*, & in *Iliade* ferè perpetua, ut ad *Iliad. ε'.* v. 87.
330. Ἀμπέλαγος) Vid. ad Not. præcedent.

## VARIÆ LECTIONES.

323. Πολλὴ) γρ. πολλόν. *H. Steph.* *Ibid.* Κελάρυζεν) γρ. κελάρυσεν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
329. Ἀμπεδίον) γρ. ἀν πεδίον, vid. Not. in *Textum*.
330. Ἀμπέλαγος) γρ. ἀν πέλαγος, vid. ut ſupra.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορέῃ ὤρεβάλεσκε φέρεσθαι,
Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τόνδε ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα,
Νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξ ἔμμορε τιμῆς.
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆι ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγεα πάσχοντα,
Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
Ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον,
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Ὠδύσατ' Ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
Οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,
Εἵματα ταῦτ' ἀποδὺς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
Κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων, ἐπιμαίεο νόστου
Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
Τῇ δ' τόδε κρήδεμνον ἐμὸν φέρεο τάνυσσαι

Interdum quidem Notus Boreæ objectabat, ut ferret,
Interdum vero rursus Eurus Zephyro cessit, ut persequeretur.
Hunc vidit Cadmi filia, pulchris-talis Ino,
Leucothea, quæ antè quidem erat mortalis terrestris;
Nunc vero maris in fluctibus deorum sortita erat honorem.
Hæc Ulyssem miserta erat vagabundum, dolores habentem;
Mergo verò assimilis volatu emersit è gurgite,
Seditque in rate, & ipsum sermone alloquuta est,
" Infelix, quid tibi sic Neptunus terram concutiens
" Iratus est ferociter, quòd tibi mala multa ingerit?
" Nequaquam tamen te perdet, licet hoc summoperè studens.
" Sed certè sic fac, videris mihi non desipere,
" Vestibus his exutis, ratem ventis ferre
" Derelinque; cæterùm manibus natans quære reditum
" Ad terram Phæacum, ubi tibi fatum est effugere.
" Accipe etiam hanc vittam & sub pectore extendas

## ΣΧΟΛΙΑ.

331. Περιβάλεσκε.] Περιεβάλετο, ἔβαλε.
332. Εἴξασκε.] Παρεχώρει.
333. Τὸν ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ.] Ἐλεεῖ αὐτὸν, ὡς ἀνθρωπον χλευάζον. Ἰνὼ, ἡ ὅτε ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεὺς ἡ ἴδεν ἐν Ἀθήμαντος ἐδυσώπησεν· οὐκ ἐναυάζετο δὲ τῷ Ποσειδῶνι. Κἀκεῖνον δὲ οἶδεν, ὅτι διὰ σωφροσύνην αὐτὸν. Καλλίσφυρος.] Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὅ ἐστι πόδας.
334. Λευκοθέη.] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ, ἀπὸ τοῦ θεῶσαι, ὅ ἐστι θορυβεῖν, ἀφ' οὗ λεγομένη Λευκοῦ παῖδα τὸν Μελικέρτην. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι ἀφ' ἑαυτῆς ἀφ' ἑαυτὴν συμβάντα· ἢ ἐπὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες ὡς τὰ ἄλλα ζῶα· Πρὶν ἐδήεσσα.] Ἡ ἐπίγειος ἦσα.
335. Ἐξέμμορε τιμῆς.] Μοῖραν ἔχει τιμῆς.
337. Αἰθυίῃ εἰκυῖα ποτῇ.] Σὺν τῷ ν γραπτέον, εἰ ἢ πῆσιν, ὡς τῷ ὁρμῷ ἀπελλαπομένῃ μὲν τις εἴκασεν τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο, καὶ, Φωνῇ εἰδομένη. αἰθυῖα δ' εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. Ποτῷ, ἢ ποτῇ.] Τῷ πῆσιν, τῇ πῆσαι.
340. Ὠδύσατο.] Ὠργίσθη. Ἐκπάγλως.] Πάνυ ἐξόχως.
341. Καταφθίσει.] Φθαρεῖναι ποιήσει.
342. Ἔρξαι.] Πρᾶξον. ἀπιεμένφασθαι, ἀντὶ τοῦ σωστικῶς. Δοκεῖς.] Δοκεῖς, νομίζῃ. Οὐκ ἀπινύσσειν.] Οὐκ εἶναι ἀσύνετον.
344. Κάλλιπ.] Καταλίπε, ἔασον. Νέων.] Νηχόμενον, κολυμβῶν. Ἐπιμαίεο.] Ἐφίεσο, ἐφικνοῦ.
345. Ἀλύξαι.] Ἐκφυγεῖν.
346. Τῇ.] Λαβὲ, δωρικῶς. Κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον. Τάνυσσαι.] Ἁπλῶσαι, αὐτὸ δὲ ἅπλωσον.

## NOTÆ.

334. Ἣ ῥα νέμ' ἦεν βροτὸς αὐδήεσσα) Quùm neque ἦεν ἔσα, αὐδῆς ἐπειόκεθε, ut mox videbimus, suspicor hoc certè loco legendum, ἐδήεσσα, quam vocem *Br. Schol.* per τὸ ἐπίγειον exponunt. Hæc sanè *Lectio* semper inter *Var. Lect.* numeratur, quoties in *Textu* αὐδήεσσα legitur; & ubi de Deâ inferiori dicitur, ut de *Circe*, *Calypsone*, & hâc *Leucotheâ*, videtur ideò dici; quòd hæ Deæ non utique *Cœlestes* essent, verùm *Terrestres*, aut certè *sublunares*: quare ἐδήεσσα non est hic prorsus nihili habenda. Vox enim αὐδήεσσα æquè ad Cœlestes Deas refertur; quod semel hic moneo: est αὐδήεις, qui

## VARIÆ LECTIONES.

333. Τόνδε ἴδεν) γρ. τόνδ' εἶδεν, *H. Steph.*
334. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.
335. Θεῶν ἐξ ἔμμορε) γρ. θεῶν ἐξέμμορε, *Florentin. Lovan.* & *Br. Schol.*
337. Ποτῇ) γρ. ποτὶ, *Eustath.* MSS. GC. & *Aloysii*, *Br. Schol. H. Steph.*
338. Πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον) γρ. καί μιν ὧδε μῦθον ἔειπεν, *Florentin. Lovan. Aldin.* & *H. Steph.*
342. Ἔρξαι) γρ. ἔρξον, *H. Steph.*
346. Στέρνοις) γρ. στέρνοισι, *H. Steph.*

Ἄμβροτον· οὐδέν τοι παθέειν δέος, οὐδ' ὀπιλέαζ.
Αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
Ἂψ ὀπιδυσάμενος καλέειν εἰς οἰνοπα πόντον,
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ὀπὸ νόσφι τεραπέαζ.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
Αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, μήπως μοὶ ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον
Ἀθανάτων, ὅτε μὲ σχεδίης ὀπιδύμεναι ἀνώγει.
Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
Γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι Φάτο φύξιμον εἶναι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄμεινον·
Ὄφρ' ἂν μὴ κεν δύρατ' ὀν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
Τόφρ' αὐτῷ μιμνέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα πνάξῃ,
Νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μήν πω πάρα φαινομένη ἄμεινον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὦρσεν ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινόν τ', ὀγαλέον τε, κατηφέα· ἤλασε δ' αὐτόν.
Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα πνάξῃ

" Immortalem, neque tibi sic pati timor, neque per te.
" Porrò postquam manibus contigeris littus,
" Rursus resolvens projice in nigrum pontum,
" Longe a continente, ipse insuper seorsum averfus fis.
Sic utique loquuta dea vittam dedit;
Ipsa verò rursus in pontum ingressa est fluctuantem,
Mergo adinilis; nigerque ipsam fluctus obtexit.
Cæterum ipse hæsitabat perpessitius divus Ulysses,
Ingemiscenique dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi, ne quis mihi struat dolum alium
" Immortalium, quando me à rate descendere jubet.
" Veruntamen minimè parebo; quoniam longe ab oculis
" Terram ego vidi, ubi mihi dixit effugium esse;
" Sed sic faciam, videtur verò mihi esse optimum:
" Quamdiù sanè ligna in compagibus compacta perstiterint,
" Tamdiu hic manebo & sustinebo dolores patiens:
" Cæterùm postquam mihi ratem fluctus discusserit,
" Natabo; nam nihil est in promptu excogitare commodius.
Dum ille hæc cogitabat in mente & in animo,
Excitavit ingentem fluctum Neptunus terræ-quassator,
Horrendumque, gravem, & excelsum: impulit etiam ipsum.
Veluti autem ventus vehementer-spirans palearū arcervum conquassat

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

348. Ἐφάψεαι.] Ἐπιλάβῃ.
350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου.] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἀπερείσῃ.
356. Ὑφαίνῃσιν.] Καταστευάζῃ.
358. Πείσομαι.] Πειθήσομαι.
359. Φύξιμον.] Φυκτόν.
360. Ἔρξω.] Πράξω.
361. Ἀρήρῃ.] Ἥρμοσται.
364. Νήξομαι.] Κολυμβήσω. (Οὐ μήν τι πάρα φαινομένη ἄμεινον.) * Τάττει κρεῖττον ἢ μὴ πάρεστι νοῆσαι.
365. Ὥρμαινε.] Διετείτο.
367. Κατηφέα.] Ὑψηλὸν, ἐπισφαλὲς μήν ἐστι καὶ καταφερὲς αὐτόν.
368. Ζαὴς.] Μεγάλως πνέων, πολύπνους. Ἠΐων.] Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἶναι ἢ φέρεσθαι ταχέως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βρόμεσθαι καὶ ἐφόδια. Θημῶνα.] Σωρόν.

## N O T Æ.

*humanâ voce præditus, articulatè loquitur*, ut ζ'. v. 125. Item *Canorus*, ut *Hesiod.* Μουσάων, αἵ τ' ἀοιδῇσι πολυφθόγγοισι πέλονται, Ὅσσοι, ἀοιδηγοί. 365. Ἕως ὁ) *Amphibrachys*, loco *Spondæi*, aut *Dactyli*, ut ad *Iliad.* α'. v. 193. Vid. ad *Var. Lect.* 368. Ἠΐων) Hæc vox διανυκλάβως consideranda, τετρασυλλάβως scribenda, ut v. 266.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

364. Οὐ μήν π πάρα φαινομένη ἄμεινον) * Τάττει κρεῖττον ἢ μὴ πάρεστι νοῆσαι Hæc Verba cùm in *Aloysii* essent MSto, pleniùs exhibui *Textum*, ut utrinque essent Paria.

## VARIÆ LECTIONES.

356. Ἄλλο) γρ. αὖπι, *Florent. Aldin.* & *H. Steph.* Edit. & *H. Steph.* Cætera, ut nos.
359. Φύξιμος) γρ. φευξίμους, MS. *GC.* & MS. *Aloysii.* 366. Ὦρσεν ἐπὶ) γρ. ἔρσε δ' ἐπὶ, tum verò τὸ ἢ παρέλκει, Omnes ferè Codd.
365. Καὶ κατὰ θυμὸν) γρ. δῖος Ὀδυσσεύς. *Roman.*

Καρφα-

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
Ὡς δ' δέρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
Εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
Αὐτίκα δ' ἡδέμενον κὼπὸ φέρνοιο πάνυσεν·
Αὐτὸς δ' πρηνὴς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πέτασας,
Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δ' κρείων Ἐνοσίχθων,
Κινήσας δ' κάρη ᾧγε τὸν μυθήσατο θυμόν·
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἁλόα κῆτ' πόντον,
Εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀιόσεαδ κακότητ'.
Ὡς ἄρα φωνήσας, ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους,
Ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
Ἤτοι τοὺς ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
Παύσαδ' δ' ἐπέλυσε κὴ εὐηθείας ἅπαντας·
Ὧρσε δ' ἐπὶ κραπνὸν Βορέην, ᾧγε δὲ κύματ' ἔαξεν,
Ἕως ὅγε Φαίηξιν φιληρέτμοισι μιγείη
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, θάνατον κὴ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα κύμαι πηγῷ
Πλάζεθ' πολλὰ δέ οἱ κραδίη ᾧρμήσατ' ὀλέθρον.

Aridarum, quas quidem diffipat alias alibi;
Sic ipſius tabulata longa diſperſit: porrò Ulyſſes
In unum lignum conſcendit, celeten ut equũ *divaricat. tibiis* impellens:
Veſtes verò exuit, quas ei præbuit diva Calypſo.
Statimque vittam ſub pectus extendit:
Et ipſe pronus in mare cecidit, manus extendens,
Natare cupidus; vidit verò potens rex Neptunus,
Movénſque caput ad ſuum loquutus eſt animum,
" Sic nunc mala plurima paſſus erra per mare,
" Donec ad homines à-Jove nutritos accedas:
" Sed neque ſic te ſpero floccifacturum ærumnas *tuas*.
Sic certè loquutus impulit pulchricomos equos;
Perveniteque ad Ægas, ubi ei inclytæ ædes ſunt.
Cæterùm Pallas, filia Jovis, alia cogitavit;
Atque aliorum ventorum obſtruxit vias;
Quieſcere verò juſſit, & conſopiri omnes:
Excitavit tamen velocem Boream, cùm fluctus priùs fregerat,
Donec ipſe Phæacibus rei-nauticæ ſtudioſis miſceretur
Inclytus Ulyſſes, morte & fato evitato.
Hìc duas noctes, duóſque dies in fluctu nigro
Errabat: ſæpéque ei cor ante oculos proponebat mortem.

## ΣΧΟΛΙΑ.

369. Καρφαλέων.] Ξηρῶν. Διεσκέδασεν.] Διεσκόρπισεν. Ἄλλυδις ἄλλη.] Ἄλλα ἀλλαχόσε.

371. Κέλητ' ὡς ἵππον.] Ὡς κέλης, ὁ ἐστιν ὁ ἀζευκτος ἵππος. Βαῖνε.] Περιέβαινεν. Κέλητα.] Μόνον ἵππον.

372. Ἐξαπέδυνεν.] Ἀπεδύσατο.

374. Πρὸς ἡώς.] Ἐπὶ ᾠσταπερ.

375. Νηχέμεναι.] Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377. Ἄλοα.] Πλακοῦντα.

379. Ὀιόσεαδ κακότητ'.] Ἐξώτιλήσειν τὴν κάκωσιν, ἢ μίμψεσθαι.

381. Αἰγὰς] Πόλιν τῆς Ἀχαΐας· οἱ δὲ νῆσον φασὶ τὴν Εὐβοΐας, ἱερὰν Ποσειδῶνος.

383. Κατέδησε.] Κατέσχεν, *ἔπαυσεν*. Κελεύθους] Νῦν τὰς πνοάς.

385. Κραπνόν.] Ταχὺν, ἢ ὀξύν. Περὶ δὲ κύματ' ἔαξεν.] Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων *ἀνέμων κύματα· ἐπιφέρεται δὲ, μεταλαβὼν ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

388. Πηγῷ.] Οἱ μὲν γλαυκογενέσθαι, μέλαιναι δὲ ἰχυρὰ· πηγὴ δὲ γαληναίη· κρεῖσσον δὲ, ὑπαγὴ δὲ ὑπεραφίεσθαι εὐμενέσθαι.

389. Πλάζετο.] Ἐπλανᾶτο, ᾠσεὶ πλάζεται τῇ γῇ. Ποιποίσετ' ὀλέθρον] Ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ φαντάζεται ἑαυτῷ ἀπώλειαν.

## NOTÆ

371. Κέλητ' ὡς ἵππον ἐλαύνων) De *Celete* Equo, Nos plura, *Fin. lar.* Prælect. IX. ferè ad finem.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

383. *Ἔπαυσεν) Pro ἔπαισεν lego, ex MSS.

385. Vocem *ἀνέμων, quæ hactenùs deſiderabatur, reſtituo, ex *Euſtath* fol. 1544. lin. 43. Ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, τουτέστι, κύματα ἔπαυσεν ἐπ πνοάς. Conferi prium *Poet.* v. 383.

389. Γὰρ, pro δὲ, legendum.

## VARIÆ LECTIONES.

369. Ἄλλη) γρ. ἄλλη, vid. Not. in *Schol.* ad v. 71.

385. Κύματ' ἔαξεν) γρ. κύματα ἄξεν, *Dionyſ. Halic.* Vit. *Hom.*

386. Ἕως ὅγε] γρ. ἕως ὅτε, *H. Steph.* & ὡς ὅτε.

388. Δύο δὲ] γρ. δυο τ', *H. Steph.*

Ἄλλ'

390 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδὲ γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἰσιδε γαῖαν,
Ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
Ὡς δ' ὅταν ἀσπασίη βίοτος παίδεσι φανείη
395 Πατρὸς, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.
400 Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσι θαλάσσης·
Ῥόχθεε γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
Δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνὴ·
Οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὄχοι, ἀλλ' ἐπιωγαί,
405 Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι· ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Sed quando jam tertiam diem pulchricoma adduxit aurora,
Deinde tunc ventus quidem quievit, atque serenitas
Erat tranquilla; ipse verò propè conspexit terram,
Valdè acutè prospiciens, à magno fluctu levatus.
Ut autem desiderata vita filiis appareat
Patris, qui morbo decumbit immensos dolores patiens,
Diù contabescens, infestus autem ei ingruit deus:
Optatò quidem hunc dii à morbo liberârunt:
Sic Ulyssi optatò apparuit terra & sylva.
Natabat verò, nitens pedibus continentem conscendere;
Sed cùm tantum abesset, quantum auditur clamans,
Illicò sonitum audivit ad scopulos maris,
Murmurabat enim ingens fluctus ad aridam continentis
Horrendùm eructans, obducta verò erant omnia maris aspergine:
Non enim erant navium portus capaces, neque secessus,
Sed littora projecta erant, scopulique saxaque.
Tunc Ulyssi soluta sunt genua & charum cor,
Ingemiscénsque dixit ad suum magnanimum animum,
" Heu mihi; postquam terram insperatam dedit videre

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

392. Νηνεμίη.] Ἡσυχία, χωρὶς πνοῆς.
393. Ἀρθείς.] Ἐπαρθεὶς, κεφαλωθείς.
394. Βίοτος.] Βίος, ζωή.
395. Κραπεδ.] Ἰσχυρ. Ἄλγεα.] Νῦν ὀδύνας.
396. Ἔχραε.] Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπιβάρησεν, ἢ μᾶλλον βλάβης ἐπῆλθεν.
397. Κακότητος.] Τῆ κινδύνῳ τῆ νόσου.
398. Ἀσπαστόν.] Ἐπιθυμητόν.
399. Νῆχε.] Ἐνήχετο, κολύμβα.
400. Ἀπῆν.] Ἀφειστήκει. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας.] Ὡσεὶ ἐξάκουστον γενόμενος βοήσαντος.
401. Σπιλάδεσι θαλάσσης.] Ὑφάλοις πέτραις.
402. Ῥόχθεε.] Ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.] Πρὸς τὸ ξηρὸν τῆς γῆς· λείπει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς.
403. Ἐρευγόμενον] Μεθ' ἧχον ἀποβάλλον, *ἐκβρασσόμενον. Εἴλυτο.] Ἐκεκάλυπτο. Ἀλὸς ἀχνὴ.] Τὸ λεπτομερέστατον καὶ ἀφρῶδες, ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.
404. Νηῶν ὄχοι.] Οἱ συνέχοντες τοὺς ναῦς· ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Ἐπιωγαί.] Οἱ ἀνίεμοι σκέπαι ἔχοντες τόπους· ἢ αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί.
405. Ἀκταὶ.] Ἐξοχαί. Προβλῆτες.] Αἱ προβεβλημέναι τῆς θαλάσσης πέτραι. Σπιλάδες.] Αἱ διεκπεπωμέναι καὶ κεκοιλωμέναι πέτραι, ὑπὸ τῆς πλήξεως τοῦ κυμάτων. Πάγοι.] Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαὶ, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι, ἀναπεφυκότες τόποι.
408. Ἀελπέα.] Ἀνέλπιστον.

## N O T Æ.

402. Ξερὸν ἠπείροιο) Pro ξερὸν, per *Ionicam* συστολὴν, ut *Anacreon*, v. 1267. ῥιγοῦ, pro ῥῖγος, & v. 1272. λοπὸς, pro λοπὸν.
403. Εἴλυτο δὲ πάντ' ἀλὸς ἀχνὴ) Cùm ab omnibus *Scholiastis* ἀχνὴ exponatur, ut *Dativus*, & πάντα sit *Nominativus*, mirum, à Nemine hactenùs scriptum, ut *Dativum*; quod nunc fieri curatum à nobis.
406. Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος) Vid. ad v. 297.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

403. *Ἐκβρασσόμενον lego, pro corrupto ἐκβαζόμενον, ex 2 MSS.
404. Σκέπαι, pro σκέπῃσι, lego, ex *Aloysio*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

397. Ἀσπάσιον) γρ. ἀσπασίως. *Florent. Lou. H. Steph.*
398. Ὀδυσῆι) γρ. Ὀδυσεῖ, ut σ'. v. 157.
403. Ἀχνὴ) γρ. ἄχνη, vid. Not. in *Textum*.
406. Λύτο) γρ. λῦτο, vid. suprà, ad v. 297.

Ζεὺς,

Ζεὺς, ᾧ δὴ τόδε λαῖτμα ἀλαλήμενος ἐπέρησα,
Ἔκβασις ὅππη φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
Ἔκτοθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Βέβρυχεν ῥόθιον, λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,
Ἀλιβαθὴς δὲ θάλασσα· κε ὄππως ἐπὶ πόδεσσι
Στήμεναι ἀμφοτέροισι, κε ἐκφυγέειν κακότητα,
Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι πρηπὶ πέτρῃ·
Κῦμα μέγ' ἁρπάξας, μελέη δέ μοι ἔσσετ' ὁρμή.
Εἰ δέ κ' ἔπι πρηγτέρω παραπλήξομαι, ἤν πῃ ἐφεύρω
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
Δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα,
Ἦ ἔπι μοὶ κῆτος ἐπισσβύῃ μέγα δαίμων
Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·
Οἶδα γὰρ, ὡς μοι ὀδώδυται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατ' φρένα κ κατ' θυμὸν,
Τοφρά δὲ μὶν μέγα κῦμα φέρεν τηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σύν τ' ὀστέ' ἀραχθη,
Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἐπεστύμφθη λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἷως μέγα κῦμα παρῆλθε.

" Jupiter, atque adeò has undas fulcans penetravi,
" Egreſſus nuſquam apparet ex mari cano foras:
" Extra enim ſaxa acuta, undique etiam fluctus
" Fremit impetuoſus, planáque eminet petra:
" Propè autem profundum mare; & nullo modo licet pedibus
" Conſiſtere ambobus, & effugere rumnas,
" Nè fortaſſe egredientem jactet ad lapidoſam rupem
" Fluctus magnus abripiens, vanus verò mihi erit conatus.
" Sin adhuc ultrà natabo, ſi alicubi inveniam
" Littoráque obliqua, portuſque maris,
" Vereor, nè me rurſus abripiens procella,
" Pontum in piſcoſum auferat, gravitèr ingemiſcentem;
" Aut etiam mihi & cetus immittat magnum deus
" Ex mari, qualia plurima nutrit clara Amphitrite:
" Novi enim, quàm mihi infenſus eſt inclytus Neptunus.
Dum ille hoc deliberabat in mente & in animo,
Interea ipſum magnus æſtus tulit ad aſperum littus.
Ibi ſanè cutis eſſet lacerata, ſimúlque oſſa fracta,
Niſi in mentem indidiſſet dea cæſia Minerva:
Ambabus igitur manibus irruens apprehendit petram,
Quam amplectebatur ingemiſcens; donec ingens fluctus præteriiſſet.

## ΣΧΟΛΙΑ.

412. Βέβρυχεν.] Ἠχεῖ, βοᾷ, βρίμῃ, βρυχᾶται. Ῥόθιον.] Ἀπὸ τῆ χιονμῶν ἤχω τὸ σημαινόμενον, ἢ ῥοιζῶ φερόμενον, κε ὁρμητικόν. Λιστή.] Ἡ λεία ἐ ὁμαλή. Ἀναδέδρομε.] Ἀνατείνει, ἀνῆκεν εἰς ὕψος.

413. Ἀλιβαθὴς.] Ἡ ἀγγὺς τ γῆς βαθὺς ἔχουσα.

415. Λίθακι.] Λιθώδη πέτρᾳ * ὑποπλωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ, ἢ ἐξεχούσῃ.

416. Μιλήν.] Ματαία.

418. Ἠϊόνας.] Αἰγιαλούς. * Παραπλῆγας.] Τὰς ὑπὸ πλαγίᾳ κε ἀκρᾳ πυκνὰ, ἢ ὁμαλὰς τόπους· τινὲς δὲ τὰς ἀπὸ κυμάτων παραπλησομένους λιμένας, ἐπιθαλασσίους.

419. Θύελλα.] Ἀνέμων συστροφή.

420. Σπεράχοντα.] Σπεύδοντα.

422. Ἀμφιτρίτη.] Ἀπὸ τ δαίμονος ἡ θάλασσα.

423. Ὀδώδυται.] Κεχόλωται, ὠργισται.

426. Ῥινός.] Δέρματος. Δρύφθη.] Ἀποδάρῃ, ἐξεσπασθῇ ἀραχθη, ἐξιόντος. Ἀραχθη.] Σωστείβη, ἢ ἐράγη.

428. Ἐπεστύμφθη.] Ἐφορμήσας. Λάβε.] Ἐπιλάβετο.

429. Σπεράχων.] Σπεύδων.

## NOTÆ.

426. Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε] *Florentina* Lectio, de quâ ad *Var. Lect.* nequaquam ſtabit, niſi vel τὲ rejicitur, vel prior τ δρύφθη *communis* fiat: aliàs ῥινὸς admitti poteſt, cum τ κ ſubintellecto, ut τὸ ὀστέον quoque; & *Lectio* erit minimè contemnenda; & paulò pòſt, v 435. Ῥινοὶ ἀπὸ δρυφθεῖσαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

415. * Ὑποπλωκυίᾳ, legò, pro ὑποπλωμένῃ, ex 2 MSS.

418. * Παραπλῆγας) Hoc *Scholion* emendo & ſupplco, ex *Aloyſii* MS.

## VARIÆ LECTIONES.

415. Λίθακι πρηπὶ πέτρῃ) γρ. λίθακι ποτὶ πέτρῃ, non æquè bene.

426. Ἐνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη) γρ. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινὲς τε δρύφθη, *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σύν τ' ὀστέ' ἀραχθη) γρ. σὺν δ' ὀστέ' ἀραχθη, Edit. *Euſtathii Romana.*

Καὶ

Καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
Πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλῶ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
Ὡς δ' ὅτε πτελύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
Ὡς τῷ περὶ πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸ δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
Ἔνθα κε δὴ δύσμορος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη δῶκε γλαυκῶπις ἀγλαΐην·
Κύμαλος ἐξαναδύς, τά τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,
Νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὀρώμενος, εἴπη ἐφεύροι
Ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατ' εὐρέα κάλλιρρόοιο
Ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο κῶς ἄμεινον,
Λεῖος πετράων, ἠδ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
Ἔγνω δὴ προφρέουσαν, ἠδ' εὐξάμενος κατ' ὀνυμήν,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστις εἶσι· πολύλλιτον δέ σ' ἱκάνω,
Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἀπειλάς.
Αἰδοῖος μάλ' ἐπὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
Σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.

Et hunc sic effugit: revertens autem fluctus ipsum rursus
Percussit irruens, longéque ipsum injecit ponto.
Sicut Polypodis, e suo domicilio extracti,
Acerabulis multi lapilli adhærescunt:
Sic hujus ad scopulum fortibus à manibus
Cutis lacerata erat; hunc verò ingens fluctus obtexit.
Ibi tandem infelix præter fatum obiisset Ulysses,
Nisi prudentiam indidisset cæsia Minerva:
Ex fluctu emergens, quà propellitur ad littus,
Præternatabat in terram circumspiciens, sicubi inveniret
Littoraque fluctibus percussa, portúsque maris:
Sed quando nunc fluvii ad ostia pulchrifluentis
Pervenit natans, ubi ei visus est locus optimus,
Æquabilis & vacuus à petris, & receptio erat à ventis;
Agnovit sane profluentem, & supplicavit suo in animo,
" Audi, rex, quisquis es; exoptatissimum enim ad te venio,
" Fugiens ex ponto Neptuni minas.
" Venerabilis quidem est etiam immortalibus diis,
" Ex hominibus quicunque venerit errans, quemadmodum ego nunc
" Ad tuum fluentum, tuáque genua accedo, plurima passus.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

430. Ὑπάλυξεν.] Ἐξέφυγε. Παλιῤῥόθιον.] Παλινόρμητον, εἰς τὸ πίσω φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ῥέοντος.
431. Ἐπεσσύμενον.] Ἐπιλῆνον τὸ κῦμα.
432. Πτελύποδες.] Τὰ ὀκταπόδια· εἶδός ἐστιν ἰχθύος· ὁ ἑκταπήχης. Θαλάμης.] Φωλεός, καλιάδυσεως.
433. Πρὸς κοτυληδονόφιν.] Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τῶν πολύποδος πλεκτάναι, εἰναντίως ἔχουσαι τοῖς προβοσκίδιν. Πυκιναί.] Πυκναί, συνεχεῖς. Λάϊγγες.] Μικραὶ λιθάρια, ἢ μικραὶ ψῆφοι.
435. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Ἀπέδρυφθεν.] Ἀπεδρύφησαν, ἀπεσπάσθησαν, ἀπεξέσθησαν.
436. Δύσμορος.] Ἄθλιος.
437. Ἐπιφρασσύνην.] Σύνεσιν, ἐπίνοιαν.
438. Ἔξαναδύς.] Ἀνελθών. Ἐρεύγεται.] Μετ' ὀχλου προχωρεῖ.
441. Στόμα.] Τὸ εὔσοδον. Καλλιρόοιο.] Καλῶς ῥεύματα ἔχοντος.
442. Ἷξε.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Χῶρος.] Τόπος.
443. Σκέπας.] Σκέπη.
444. Ἔγνω.] Ἐθαύμασε· ἢ ἠγάσθη.
445. Πολύλλιτον.] Πολυλιταύστου.
446. Ἐκ πόντου.] Ἀπειλάς.
448. Ἵκηται.] Ἱκετεύσῃ.
449. Ἱκάνω.] Ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.

## N O T Æ.

445. Κλῦθι, ἄναξ, ὅς' ἐσσὶ) *Florent. Aldin. Lovan.* & *Hervagian.* ὅστις ἐσσὶ legunt, & *Christoph. Wase*, de *Senario*, c. 2. p. 13. defendit, nescius, ὅπις dici posse πτηλακώπερον, ut notamus ad *Iliad. γ'.* v. 279. Verùm *H. Stephanus* hìc legit, ὅς' ἐσσί.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

433. Ποτὶ κοτυληδονόφιν) In fine *Scholii*, * προβέβληται, lego, ex MS. *GC.* pro προβέβληκε.

## Variæ Lectiones.

445. Ὅς' ἐσσὶ] γρ. ὅστις, & ὅπις, vid. Not in *Textum*. *Ibid.* Πολύλλιτον) γρ. πολύλλιτος olim in pluribus; verùm *Eustathius*, & *H. Stephan.* Lectionem πολύλλιτον agnoscunt, & *Seberus*, MS. *Schol. Alnwici*, *Br. Schol.* Edit. *Aldin. Hervag.* & *Hesychius*, Sensu etiam postulante.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δ' ὑγρὸν
Πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνιλον· ἦ δ' ἐσάωσεν
Ἐς ποταμοῦ πρηχοάς· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε,
Χεῖράς τε στιβαρὰς· ἀλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
Ὠίδησε δ' ἕλεα πάντα· θάλασσα δ' κήκιε πολλὴ
Ἂν στόμα τε, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
Κεῖτ' ὀλιγοπελέων, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
Καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν,
Ἄψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνὼ
Δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσπηδέα νύκτα φυλάξω,
Μή μ' ἄμυδις σίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἔέρσῃ,
Ἐξ ὀλιγοπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
Αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό·
Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην,

" Verum miſerere, rex, ſupplex enim tibi eſſe profiteor.
Sic ait; ille continuò ſedavit ſuum fluentum, continuit & fluctum:
Et ante eum fecit tranquillitatem, & ſervavit eum
Ad fluvii oſtia: ille verò utrunque genu flexit
Manúſque fortes; mari enim afflictus erat charum cor.
Tumebat verò corpore toto, mare autem manabat copioſum,
Per óſque naréſque; ille adeò abſque anhelitu & voce
Jacebat animo deficiens; vehemens etenim ipſum defatigatio invaſerat.
Sed poſtquam reſpiravit, & in mente animus colle&us eſt,
Tum certè vittam à ſe ſolvit deæ,
Et ipſam fluvium in ſalſuginoſum immiſit,
Retro igitur *illam* ferebat ingens fluctus per aquæ-decurſu: ſtatimq; Ino
Suſcepit manibus *charis*: ille verò ex fluvio ſecedens
Junco recubuit, oſculatuſque eſt almam tellurem.
Ingemiſcens mox dixit ad ſuum magnanimum animum,
" Heu mihi, quid patiar? quid mecum tandem fiet?
" Siquidem in fluvio *per* difficilem noctem excubias egero,
" *Timeo*, nè me ſimul frigus malum & vegetans ros,
" Præ imbecillitate, conficiat afflictum animo;
" Aura enim ex fluvio frigida ſpirat matutino tempore.
" Si verò ad clivum conſcendens & umbroſam ſylvam

## ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐλέαιρε.] Ἐλέησον. Εὔχομαι.] Νῦν, λέγω.
451. Ἔσχε.] Ἐπέσχε, ἔπαυσεν.
453. Πρηχοάς.] Τὰ εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν ῥέοντα, πρὸς πρηνίσεις.
554. Δέδμητο.] Ἐδεδάμαστο. Ἀλὶ γὰρ δέδμητο.] Τῇ θαλάσσῃ κεκαπνισμένῳ ἦν.
455. Ὠίδησε.] Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Κήκιε.] Κατέῤῥῃξ, ἀνεῴγετο.
456. Ἄπνευστος.] Μὴ ἀναπνέων. Ἄναυδος.] Ἄφωνος.
457. Ὀλιγοπελίων.] Ὀλιγοψυχῶν. Ἵκανεν.] Νῦν, σωτεῖχεν.
460. Ἁλιμυρήεντα.] Ἐπιθετικῶς, ἢ εἰς θάλασσαν ἐξερρυηκότα. Μεθῆκεν.] Ἀφῆκεν.
462. Δέξατο.] Ἔλαβεν. Λιασθεὶς.] Χωρισθεὶς.
463. Σχοίνῳ.] Εἴδος πόας, ἢ χοΐνῳ. Ὑπεκλίνθη.] Ἐπέπεσεν. Κύσε.] Κατεφίλησεν.
466. Δυσπηδέα.] Χαλεπὴν, κακοῦχον.
467. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Σίβη τε.] Ἡ πάχνη, καὶ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἐωθινὸν ψῦχος. Θῆλυς.] Θάλπουσα. Ἔέρσῃ.] Δροσίσῃ.
468. Ὀλιγοπελίης.] Ὀλιγοψυχίας. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπνευκότα, ἢ κεκακωμένον.
469. Αὔρη.] Πνοή. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ ἡμέρας.
470. Κλιτύν.] Τὸν ὑψηλὸν προσβᾶσιν ἢ ὄρος. Δάσκιον.] Δασύσκιον.

## NOTÆ.

467. Θῆλυς ἔέρσῃ) Vid. ad *Iliad.* ε'. v. 776.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

455. Ὠίδησε ᾧ χρόα πάντα) Ἔνιοι, ᾤδησε τὸ ὄγκῳ, lego. Ἔνιοι, ᾤδησεν ὄγκῳ. Videtur autem ſub voce ἔνιοι, *Varia Lectio* latere, ut Ἔνιοι, ὄγκῳ δὲ ᾠδήσκει. Judicent alii.
457. Ὀλιγοψυχῶν) Lego, pro ὀλιγοψύχων.

## VARIÆ LECTIONES.

455. Ὠίδησε ᾧ) γρ. ᾤζεσε, *Euſtath.* fol. 1541. lin. 62. & ᾤδησεν, *Br. Schol.* vid. Not. in *Schol.*

Θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθεῖν, εἴ με μετεῖη
Ῥῖγος τε κάματός τε, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
Δείδω, μὴ θῆρσιν ἕλωρ τε κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δ' ἐγγὺς ὕδατος εὗρεν
Ἐν περιφαινομένῳ, δοιὼ δ' ἄρ' ὑπέκλυθε θάμνω,
Ἐξομόθεν πεφυῶτε· ὁ μὲν, φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
Τὼ μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων ἀφθὰ μῶλος ὑγρὸν ἀέντων,
Οὐδέποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος διάσκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ
Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· ὣς ὕπ' Ὀδυσσῆος
Δύσει· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ Φίλητος
Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
Ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς ἄνδρας ἐρυθαί
Ὥρῃ χειμερίῃ· εἰ καὶ μάλα πὴρ χαλεπαίνοι.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐν δ' ἄρα μέσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ κατέκρυψε μελαίνῃ,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῇς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,

" Arbuſtis in denſis dormiero, etiamſi ceſſet
" Frigus & laſſitudo, jucundus vero mihi ſomnus irrepat,
" Vereor, nè feris laceratio & præda fiam.
Sic ſanè ei deliberanti viſum eſt ſatiùs eſſe:
Feſtinabat ire ad ſylvam; hanc autem prope aquam invenit
In circumſpicuo loco; duo ſanè ingreſſus eſt arbuſta,
Una adnata; hoc quidem oleaſtri, alterum autem oleæ.
His neque ventorum perflat vis humida ſpirantium,
Neque unquam ſol lucens radiis percuſſit,
Neque imber penetrabat penitùs; ſic ſanè denſa
Invicem creverunt alternatim intertexta, quæ Ulyſſes
Subiit: ſtatim verò cubile meſſuit manibus ſuis
Latum: foliorum enim erat copia affatim ingens,
Quantum ad duos, vel tres viros tegendos ſat eſſet
Tempore hyberno, etiamſi potiſſimum ſæviat.
Illam quidem videns lætatus eſt patiens divus Ulyſſes;
In medio autem cubuit, copiámque ſuperingeſſit foliorum.
Quemadmodum cùm quiſpiam torrem cinere abſcondit nigro
*In domo* in agro longè remoto *ſitâ*; cui non adſunt vicini alii,

## ΣΧΟΛΙΑ.

471. Θάμνοις.] Δασέσι φυτοῖς. Καθαδραθεῖν.] Καθαδαθῆναι, καθεκτιμηθῶ. Μεθεῖη.] Ἐάσῃ.

474. Κέρδιον.] Ὠφέλιμον, χρεῖττον. Φρονέοντι.] Βαλλομένῳ.

476. Περιφαινομένῳ.] Περιεφαινομένῳ· ὡς ἐν τόπου ὄντος ἔστι ὕλη, ἀλλὰ μόνον θεμένῳ· τὸ ἢ ὡς αὐτὸν, ψιλόν.

477. Ἐξομόθεν.] Ἐκ δ' αὐτῆ τόπου. Πεφυῶτε.] Πεφυκότε, ἀναδεδομένω. Φυλίης.] Εἴδος ἐλαίας τῆ καλουμένης, φυλίας.

478. Διαΐσσ.] Διαπνεῖ, δέεσιν. Ἀέντων.] Πνεόντων.

481. Ἔφυν.] Ὑπῆρχον, ἐπεφύκεσαν. Ἐπαμοιβαδίς.] * Ἐπιπλεγμένοι ἐναλλάξ.

482. Δύσει.] Ἐπίδυ, ὑπεισῆλθεν. Ἐπαμήσατο.] Ἐπεσπάσατο, ἐπεσώρευσεν, ἐπέβαλεν.

483. Χύσις.] Ἄθροισις, πλῆθος. Ἤλιθα.] Ἀθρόως, δαψιλῶς.

484. Ἐρυθαί.] Ῥύσασι, σῶσαι, φυλάξαι.

485. Ὥρῃ χειμερίῃ.] Ἐν τῇ δὲ χειμῶνος ἄρα. Χαλεπαίνοι.] Χαλεπῶς ἐπὶ ῥίγους λέγοντος.

487. Λέκτο.] Ἐκοιμᾶτο.

488. Δαλόν.] Διάπυρον ξύλον. Σποδιῇ.] Κονίᾳ, σποδῷ.

489. Ἐπ' ἐσχατιῇς.] Ἐπ' ἐσχάτων μερῶν.

## NOTÆ.

474. Δοάσσατο) Ἐδόκησε. Vid. infrà ad ξ. v. 242. in Δόκησε.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Ἐπιπλεγμένοι, pro corrupto ἐπιπλεγμένοι.

## VARIÆ LECTIONES.

471. Εἰ μὲ) γρ. εἴ κε, *H. Steph.*

477. Ἐξομόθεν) γρ. ἐξ ὁμόθεν, *Euſtath.* fol. 240. lin. 21.

478. Διαΐσσ) γρ. ἀφθὰ, *Dionyſ.* Halicarn. Vit. Homeri, §. 14. *Æolicumque* dicit, pro ἀφθὰ.

479. Οὐδέποτ' ἠέλιος) γρ. οὐδ' ὡ ἠέλιος, *H. Steph.*

482. Εὐρεῖαν, γρ. ὕλλω, *Euſtath.* fol. 240. lin. 8.

489. Ἐπ' ἐσχατιῇς) γρ. ἐπ' ἐσχαλιῇ, MS. *GC.*

Σπέρ-

490 Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
Ὡς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
Ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦε, ἵνα μὶν παύσειε τάχιστα
*Δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

Semen ignis ſervans, ut nè aliunde incendat:
Sic Ulyſſes foliis abſconditus erat: huic ſanè Pallas
Somnum in oculis fudit, ut ipſum *ſomnus iſte* recrearet confeſtim
Ab anxio labore, charas palpebras abſcondens,

## ΣΧΟΛΙΑ.

490. Σπέρμα πυρός.] Τὸν σπινθῆρα δ πυρός. Αὔοι.] Ἐξάψῃ.

492. Χεῦε.] *Ἐπέβαλεν.

493. Δυσπονέος.] Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέροντος. Ἀμφικαλύψας.] Περιστείλας.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

492. *Ἐπέβαλεν, pro ἐπέλαβεν, ſcribendum.

### VARIÆ LECTIONES.

493. Δυσπονέος) γρ. *δυσεργίου, *Plutarchus*, ſive *Dionyſ. Halicarn.* Vit. *Homer.* §. XXIII. Et hæc vox *Homero* dignior, & *Analogiæ* congruentior. *Euſtathius* quidem δυσπονέος agnoſcit; at timidiùs paulò, fol. 241. lin. 43. ὁ δυσπονής· αἰμοιῶν δ ὃ πρὸς τὸ ἀπρηκτής· ὡς γὰρ ἄπρακτος, ἀπρηκής· οὕτω καὶ δύσπονος, δυσπονής· Τοιοῦτον δ ἐστὶ πρὸ ὀλίγων, ἄλαπτος, ἀλήκτης. Quæ Vox occurrit ſupra, ad v. 408.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ζ.

Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὸν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸ ποτάμιον ἀπαγάγσης πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸ γάμου· ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. Ἔπειτα παίζει μὲν τοῖς θεραπαινῶν· ἀνίσταται δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἱκετεύει τε· καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἔπειτα αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

### Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ναυσικάα, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὸ ποτάμιον κάτεισι, πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα· μετὰ δὲ τὸ πλῦναι, παιδιά τις, οἵα εἰκὸς, ἀμφὶ κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ, θορύβῳ χρώμενος, διεπτοήθη· καὶ ἐσθῆτος τυχὼν, μίσχει δὲ τὸ Ἀθήνας ἱερὸν, ὃ ᾠκοδόμει τὴ πόλεως ἦν, συναύλιος τῇ κόρῃ.

### Ἐπιγραφαί.

Ὀδυσσέως ἄφιξις εἰς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ζήτει δὲ Ναυσικάα κόμιστ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα. LIB. VI.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὕπνῳ δὲ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
Οἵ πρὶν μὲν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
Ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερφιάλων,

SIC quidem illic dormiebat patiens divus Ulysses,
Somno & labore oppressus: interea Minerva
Ibat ad Phæacum virorum populúmque urbémque:
Qui antea quidem habitabant in spaciosâ Hyperéâ,
Propè Cyclopas, viros superbientes;

### Σχόλια.

2. Ἀρημένος.] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν γὰρ ἔσθ' ὅτε καμάτου ἐβέβλαπτο· ὑπὸ δὲ ὕπνου σύν ἔτι. ἢ κατὰ ἀντίφρασιν, τοῦ ἀχειρίαν, ὕπνον ἔφη· ἢ ἐπὶ τοῦ καμάτου τιτέον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ δὲ Ποσειδῶνος βλαβείς, ἢ παρεθείς, ἢ καπχέρμονος.

4. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ὑπερείῃ.] Οἱ μὲν τοῦ ἐν Σικελίᾳ Καμιρεῖται· οἱ δὲ ἀπὸ Ὑπερείας, ὑπὲρ τοῦ ἡμῶν γινωσκομένου· ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν νῦν ὀνόματος πλησίον τῶν Κυκλώπων χώρας.

5. Ὑπερφιάλων.] Ὑπερεχόντων τῇ ἀνομίᾳ, ὃ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ, καὶ ἀφ' οὗτο ὑπερηφάνων.

### NOTÆ.

V. 1. Καθεῦδε) Ità hìc scribendum, non καθεύδει, testatur *Eustath.* fol. 1548. lin. 49. & fol. 162. lin. 39. & Edit. *Basil.* fol. 243. lin. 6. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.*

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Παρεθείς) Ità pro corrupto παραθείς, idque Duorum MSS. auctoritate.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Καθεῦδε) γρ. καθεύδει. Vid. ad *Textum.* 2. Ἀρημένος) γρ. ἀρημένος. *Eustath.* fol. 242. lin. 51.

Οἵ

Οἵ σφεας σινέσκοπε, βίηφι ὑπὸ φέρτεροι ἦσαν.
Ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἐκὰς ἀνδράσιν ἀλφηστῆσιν·
[* Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ.]
Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλῃ, καὶ ἐδείματο οἴκους,
Καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοον δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
Τῷ μὲν ἔβη φοῖβος δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηδομένη.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
Κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
Σταθμοῖιν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.
Ἦλθ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσυρε δέμνια κούρης·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν τοῖον ἔειπεν,
Εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
Ἣ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάρητο δὲ θυμῷ·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Qui ipsos prædabantur; vir.bus enim potiores erant:
Hinc migrare cogens illos deduxit Nausithous deo similis,
Collocavitque in Scheria procul ab hominibus ingeniosis,
[Procul, *inquam*, ab Hominibus, undoso in mari.]
Circum verò murum duxit civitati, ædificavit & domos,
Etiam templa fecit deorum & divisit agros.
Sed hic jam fato domitus, ad inferos descenderat:
Alcinous verò tunc imperabat, à diis consilia doctus.
Hujus quidem perrexit ad domum dea cæsia Minerva,
Reditum Ulyssis magnanimi consultans:
Celeritèr verò ibat ad thalamum fabre-factum, in quo puella
Dormiebat, immortalibus indole & specie similis,
Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi.
Aderant duæ ancillæ, à Gratiis pulchritudinem nactæ,
A postibus utrinque; fores verò imminebant lucidæ.
Illa vero venti veluti flatus accessit ad cubilia puellæ;
Stetitque supra caput, & ipsam sermone alloquuta est,
Assimilata filiæ celebris-a-re-navali Dymantis,
Quæ ei æqualis quidem erat, & grata animo:
Huic seipsam assimilans alloquuta est cæsia Minerva,

## ΣΧΟΛΙΑ.

6. Οἵ σφεας] Οἵ τινες αὐτούς. Σινέσκοπε.] Ἐκάκωσεν, ἠδίκησεν, ἔβλαπτεν.
7. Ἀναστήσας.] Ἀναχωμίσας, ἀπικίσας εἰς ἀλφηστᾶς.
8. Εἶσε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἵδρυσεν. Σχερίῃ.] Ἡ τῶν Φαιάκων πόλις Ἀλφηστάων.] Τῶν εὐρίσκειν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνθρώπων.
9. Τεῖχος ἔλασσε.] Περιέστησε, ἐφείβαλεν· ἢ ὑπὸ μεταφορᾶς· ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου σιδήρου· ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλαύνειν, ὅ ἐστι πῆξαι καὶ σκάψαι. Ἐδείματο.] Κατεσκεύασεν.
10. Ἐδάσσατο.] Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν.
11. Κηρί.] Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. Ἄϊδόσδε.] Εἰς ᾅδου.
15. Πολυδαίδαλον.] Πολυποίκιλον. Ὧι ἔνι.] Ἐν ᾧ.
17. Θυγάτηρ Ἀλκινόοιο.] Ἡ Ναυσικάα.
19. Σταθμοῖιν.] Τῶν παραστάδων. Ἑκάτερθεν.] Ἐκατέρωθεν. Ἐπέκειντο.] Ἐπικεκλιμέναι ἦσαν. Φαειναί.] Λαμπραί.
20. Δέμνια.] Στρώματα.
22. Κούρῃ.] Θυγατρί. Ναυσικλειτοῖο.] Ἐν τοῖς καθ' ναυλικὸν ἔργοις εὐδόξου.
23. Ὁμηλικίη.] Ὁμήλιξ. Κεχάρητο.] Περιττὸν ἦν, ἐφιλεῖτο.

## NOTÆ.

8. Σχερίῃ] *Scheria*, quæ pòst *Phæacia*, nonnullis *Corcyra*: *Herodoro*, *Oasis*, ut *Phot.* Biblioth. fol. 111.
9. * Ἀνθρώπων ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ) Hunc Versum, diù hìc, ob rotunditatem Periodi, desideratum, ex *Plutarcho*, περὶ φυγῆς, fol. 603. restituo. Vid. infrà, ad v. 204.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

10. Ἐδάσσατο) Διεμοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν. Hoc ex MSS. dd. excepto, quòd ibi διενείματο, per incuriam, pro διεμοιρήσατο. *Hervag.* Edit. *Aldina* & *Parisiana*, Ἐδάσσατο) Διεμέρισεν.

## VARIÆ LECTIONES.

8. Ἀνδρῶν) γρ. ἀλλων.
9. Ἀνθρώπων) γρ. Κυκλώπων.
20. Ἐπέσυρε) γρ. ἐπ' ἔσυρε.
24. Τῇ μιν ἐεισαμένη) γρ. τῇ ῥ' ἐεισαμένη. *H. Stephan.* ἐεισαμένη, *Aldina* & *Lovaniana Recusi.*

Ναυσι-

Ναυσικάα, πῖ νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
Εἵματα μὲν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
Σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
Ἕννυσθαι, τά δ' ὀτρύνειν, οἵ κέ σ' ἄγωσι.
Ἐκ γάρ τοι τύπτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
Ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
Ἐντύνειαι· ἐπεὶ ὄτι ἔπι δηρὸν παρθένος ἔσσει·
Ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀείσηες κατὰ δῆμον
Πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
Ἀλλ' ἄγε ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
Ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
Ζώστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
Ἕρχεσθαι· πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι πιέζεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·

" Nauſicaa, ecquid tete ſic negligentem peperit mater?
" Veſtes etenim tibi jacent neglectæ, pulchræ;
" Tibi verò nuptiæ inſtant, quandò oportet pulchras reipſam
" Induere, aliáſque illis præbere, qui te ducent.
" Etenim ex his fama tibi apud homines aſcendit
" Bona; gaudentque pater & veneranda mater.
" Quin eamus loturæ ſimul cum aurorâ apparente,
" Et ego adjutrix ſimul ſequar; ut celerrimè
" Expediaris; quoniam non ampliùs diù virgo eris.
" Dudum enim te ambiunt optimi in populo
" Omnium Phæacum; ubi tibi genus eſt etiam ipſi.
" Verùm age incita patrem inclytum matutino tempore,
" Ut mulos & currum apparet, qui vehere queat
" Tunicáſque, & peplos, & pallia pulchra.
" Quippè tibi ſic ipſi multò honeſtius eſt, quàm pedibus
" Ire; multùm enim abſunt lavacra ab urbe.
Ipſa quidem ſic loquuta abiit cæſia Minerva
Ad Olympum, ubi inquiunt deorum ſedem firmam ſemper
Eſſe, quæ neque ventis concutitur, neque unquam imbre
Rigatur, neque nix admovetur; ſed potius ſereniras
Aperitur innubis, lucidúſque circumfulget ſplendor:

## ΣΧΟΛΙΑ.

25. Μεθήμονα.] Ἀμελῆ, ῥᾳθυμον.

26. Ἀκηδέα.] Μηδὲ μιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα, ἢ ἀτιμαζόμενα, ἀρρώστησα. Σιγαλόεντα] Ἁπαλὰ, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀνθιπίπτει καὶ ἀνθιπτεῖ τὰ δὲ ἁπαλὰ, ὥσπερ σηρικὰ ἐστὶ καὶ ἡσυχάζει.

28. Ἕννυσθαι.] Ἐνδύεσθαι, ἀμφιέννυσθαι. Τὰ δὲ τοῖς παρέχειν.] Ὡς ἔθος τοιοῦτόν ἐστιν.

29. Φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει.] Διαβόητος γίνεται.

32. Συνέριθος.] Συνεργὸς, παρὰ τὸ ἀραθεῖν ἔριν.

33. Ἐντύνειαι.] Κοσμήσεως, πλύσεως, εὐτρεπίσεως. Ἔσσει.] Ἔσῃ, γένῃ.

35. Ὅθι τοί γένος.] Οὐ τυπικὸν ἐστὶ τοῦτο, ἀλλὰ ἰδιαί-

λέγει, ὃ οἷς καὶ αὐτὴ ὁμολογεῖ τοῖς ἀρίστοις, τυτέστιν, ὅτι εἶ εὐγενὴς. γεγονὼς) ἐστὶ, ἢ τοιοῦτος.

36. Ἐποτρῦναι.] Παρόρμησον.

37. Ἐφοπλίσαι.] Παρασκεύασαι. Ἥ κεν.] Ἥτις ἄν. Ἄγῃσιν.] Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι.

38. Ζώστρα.] Τὰ περὶ ζώνην ἱματίδια σουδάρια. λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.

40. Πλυνοί.] Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνουσι.

42. Ἕδος.] Ἵδρυσμα, κάθισμα.

43. Τινάσσεται.] Κινεῖται.

44. Ἐπιπίλναται.] Προσπελάζει. ἀμπίπτει. Αἴθρη.] Εὐδία.

45. Πέπταται.] Ἀναπέπτασται, ἀνέῳγε. Ἀννέφελος.]

## ΝΟΤΑΕ.

45. Ἀννέφελος) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 258. Et *Euſtath.* in hunc locum, fol. 245. lin. 39.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

29. Διαβόητος γίνεται) Ità pro λαβόντοι γίνονται, ut *Textui* reſpondeat, φάτις σοὶ καλὴ ἀνθρώπους.

35. Ὅθι τοί γένος) Ubi *Br. Schol.* ὅπου legunt, MSS. ὅπου τοί, melius.

45. Πέπταται) Ἀναπέπτασται, cum *Aloyſii* MSto lego, pro ἀναπέπτεται *Poetico*, ut & κατηφεισμένα, pro corrupto κατηφεσμένα. Pro ὅπεισιν, MS. ἔπεισιν. Hoc *Scholion* ex τῶ Παλαιῶν laudat *Euſtath.* fol. 246. lin. 7.

## VARIÆ LECTIONES.

35. Ὅθι τοί) χρ. ὅπου, *Br. Schol.* an pro, ᾗ τοι. MSS. *Aloyſii* & GC. ὅτι τοί.

44. Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ) γρ. ὄλυμπόνδ', ὃν φασὶ, *Br. Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 420.

45. Ἀννέφελος) γρ. ἀνέφελος.

Τῷ ἔνι τέρπονθ' μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα·
Ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ ἄρ μιν τέρπε φρένας κύδει.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν εὐθρόνα, ἣ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὐπέπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
Βῆ δ' ἴέναι ἅλαδε δώματ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
Πατρὶ φίλῳ ἠμὲν μητρὶ, κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Ἠλάκατα τρωπῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ ὁ θύρασε
Ἐρχομένῳ ξύμβλητο μέγ κλειτὸς βασιλῆας
Ἐς βουλήν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
Ἡ ὃ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε,
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσειας ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
Ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
Καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μέγ πρώτοισιν ἐόντι
Βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα·
Πέντε δέ τοι φίλοι υἱεῖς ἐν μεγάροις γεγάασιν,
Οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠίθεοι θαλέθοντες·
Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι, νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες,
Ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
Πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόῃ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,

In quo delectantur beati dii diebus omnibus.
Huc abiit Pallas, postquam rem injunxerat puellæ.
Continuò aurora aderat pulchra, quæ ipsam excitabat
Nausicaam pulchris-peplis; cæterùm admirata est somnium.
Festinabat ire per domos, ut annunciaret parentibus,
Patri charo & matri; nacta autem est intùs existentes.
Illa quidem ad focum sedebat cum ancillis fœminis
Pensum versans marinâ purpurâ-tinctum; in hunc autem foràs
Egredientem incidit ad inclytos reges
Ad concilium, quò ipsum invitârant Phæaces generosi.
Hæc ergò valdè propè astans charum patrem alloquuta est,
" Pater chare, annon utique mihi apparaveris currum
" Excelsum, rotundum; ut pulchras vestes ducam
" Ad flumen lotura, quæ mihi sordidatæ jacent?
" Quin etenim tibi ipsi convenit inter primores versantem
" Consilium consulere, pulchras corpori vestes habentem.
" Quinque etiam tibi chari filii in regiâ sunt,
" Quorum duo in matrimonio, tres autem cælebes florentes:
" Hi semper volunt, recens-lotis vestibus induti,
" Ad saltationem ire; hæc meæ menti omnia curæ sunt.
Sic ait; verebatur enim floridas nuptias nominare
Patri charo; ille tamen omnia intelligebat, & respondebat sermone,

## ΣΧΟΛΙΑ.

Νεφελῶν χωρεῖ. ἡ γὰρ κορυφὴ ἡ Ὄλυμπος ἐπεφώνησεν. καλεῖται. ὁ ὢν ἐρημος ὑφ' Ὁμήρου, ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἵνα ᾖ κατηστερισμένος τόπος, σωωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται. Ἐπιδίδρομμ.] Ἔπεισιν, ἐπιτρέχει. Αἴγλη.] Λαμπηδών.

46. Τῷ ἔνι.] Ἐν τούτῳ.

47. Διαπέφραδε. Διεσήμανεν.

48. Εὐθρόνα.] Θρόνον νῦν τὸ ἁρμάτειον λέγει τὸ ἡμᾶς ἁρμάς· ἐ γὰρ ἐστιν ἑδραῖα ἡ θεὸς αὐτὴ, ἡ νῦν εἰρημένη.

50. Ἀγγείλειε.] Ἐπαγγείλῃ, εἴποι.

52. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τῇ ἑστίᾳ· ἑστία ὃ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται.

53. Ἠλάκατα.] Νῦν, τὰ ἔριια. Στρωφῶσα.] Στρέφουσα, ἐργαζομένη. Ἁλιπόρφυρα.] Θαλασσοβαφῆ. Θύρασε.] Ἔξω.

54. Ξύμβλητο.] Συνήντησεν. Κλειτούς.] Ἐνδόξους.

55. Βουλήν.] Νῦν, τὸ τόπον, ὅπου βουλεύονται.

57. Πάππα.] Προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Ἐφοπλίσειας.] Παρασκευάσειας. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

63. Ὀπυίοντες.] Γεγαμηκότες. Ἠίθεοι.] Ἄγαμοι. Θαλιθοντες.] Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65. Χορόν.] Τὸ συνέδριον, *τὸ ἄθροισμα, διδασκαλεῖα.

66. Αἴδετο.] Ἠισχύνθη, ἐντρέπεται. Θαλερόν.] Θάλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιοῦντα. Ἐξονομῆναι.] Ὀνομάσαι. εἰπεῖν.

67. Ἀμείβετο.] Ἀνταπεκρίνετο, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Χορὸν) MSS. legunt *τὸ ἄθροισμα, non ut *Impressi*, τὰ ἀθροίσματα.

## VARIÆ LECTIONES.

50. Διὰ) *γρ.* καὶ, *H. Steph.*

57. Ἐφοπλίσειας) *γρ.* ἐφεπλίσσειεν, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

60. Ἐόντι) *γρ.* ἐόντα, *H. Steph.* & *Eustath.* fol. 247. lin. 33.

67. Πάντα νόει) *γρ.* πάντ' ἐνόει.

Οὔτε

Οὔτε τοὶ ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τοῦ ἄλλου·
Ἔρχου· ἀταίρ τοι δμῶες ἐφοπλίσουσιν ἀπήνην
Ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτελίῃ ἀραρυῖαν.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐνέκελευε· τοὶ δ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐντὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
Ὤπλεον, ἡμίονους δ' ὕπαγον, ζεύξαν δ' ὑπ' ἀπήνῃ·
Κούρη δ' ἐν θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ·
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐπέθῃκε μυρία ἐδωδὴν,
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα πάθῃς, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα ἠδ' ἡνία σιγαλόεντα,
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ὑπὸ ἡμιόνοιϊν.
Αἱ δ' ἅμοτον τανύσσυτο· φέρον δ' ἐσθῆτα, ἠδ' αὐτὴν,
Οὐκ οἶαι· ἅμα τῇγε ἠμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἶψα δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον ἀφικάνεθ' ἵκοντο,
Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ

" Neque tibi mulos invideo, filia, neque quicquam aliud;
" Abi, cæterùm tibi famuli apparabunt currum
" Altum, rotundum, contabulatione instructum.
Sic loquutus, servis præcepit; hi verò paruerunt.
Illi quidem foràs currum velocem à mulis agitatum
Instruebant, mulosque submiserunt, junxeruntque sub curru;
Virgo autem è thalamo ferebat vestes pulchras,
Et eas quidem composuit benè-polito in curru:
Mater verò in cistâ collocabat sufficientem cibum,
Omne genus, obsoniaque imposuit, vinumque infudit
Utrem in caprinum: puella interèa conscendit currum;
Dedit etiam aureâ in ampullâ humidum oleum,
Ut ungeretur cum famulis mulieribus.
Illa verò accepit flagellum & lora pulchra,
Flagellavitque ad cursum *promovendum*; & strepitus erat Mulorum;
Nam illi incessantèr extendebantur, ferebantque vestes, & ipsam,
Non solam; simul cum illâ ibant ancillæ aliæ.
Illæ cùm jam fluvii ad alveum limpidum pervenerunt,
Ubi lavacra erant perennia, multaque aqua

## ΣΧΟΛΙΑ.

68. Οὔτε τοῦ] Οὔτε τινός.

69. Ἐφοπλίσουσι.] Παρασκευάσουσι.

70. Εὔκυκλον.] Εὔτροχον· κύκλοι γάρ, οἱ τροχοί. Ὑπερτελίῃ.] Τῷ ἐπιθήματι πλινθίῳ τῇ ἁμάξῃ, ἐφ' ὃ τὸ πλεῖστα βάρη φέρειν, ὑψηλοτάτῳ, ὃ δὲ πλινθίον καλεῖται· ἢ τῷ ὑπεράνω τῆς ἁμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δεχομένῳ τὸ ἐντιθέμενον φορτίον.

71. Δμώεσσιν.] Θεράπουσιν.

72. Εὐτροχον.] Καλὰς τροχὰς ἔχουσαν.

73. Ὤπλεον.] Ἡτοιμάζον, παρεσκεύαζον. Ὕπαγον.] Ἐξῆγον.

74. Ἐσθῆτα φαεινήν.] Οὐ τὴν τυχοῦσαν φαεινὴν· ἐρύπωτο γάρ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει καθαρὰν.

76. Κίστῃ.] Ἐδισκοπυθήκῃ· * εἰς ἄκραν ἢ ἐγκεῖσθαί τι εἰώθασιν.

77. Ἔχευεν.] Ἐνέχεεν, ἔβαλεν.

79. Ληκύθῳ.] Ἐλαιοδόχῳ ἀγγείῳ. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Οὐ τὸ τῇ φύσει ὑγρὸν, ἀλλὰ τὸ ὑγρωτικόν.

80. Εἵως.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὅπως. Χυτλώσαιτο.] Λούσαιμένη ἀλείψαιτο· χύτλον γάρ, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.

82. Καναχὴ.] Ψόφος, ἦχος.

83. Ἅμοτον.] Ἀπλήρωτον. Τανύσσυτο.] Σπουδαίως ἐφέροντο.

84. Κίον.] Ἐπορεύοντο.

86. Ἐπηετανοί.] Συνεχεῖς, καὶ ἀεὶ ῥέοντες.

## NOTÆ.

79. Χρυσείῃ.) Ità hìc lego, pro χρυσέῃ, *Metri* causâ; ut infrà, v. 215. viceversâ. Cur ὑγρὸν ἔλαιον, Vid. *Plutarch.* Sympos. l. 6. c. 9. fol. 695. & *Eustath.* fol. 248. lin. 15.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

70. Ὑψηλὴν.) In hoc *Scholio*, pro πλινθίον, lego πλινθίον, ex *Aloysii* MS. & ὑπερώνω, voce unicâ.

74. Τὴν τῇ φύσει καθαρὰν.) Ex MS. *GC.* τὴν addo, & καθαρὰν pro καθαρᾷ lego.

76. * Οὐκ ἄκραν.) Hunc locum laudat & explicat *Eustath.* fol. 248. lin. 7. Κίστῃ ὃ παρ' Ἀττικοῖς κ. λ.

86. Ἐπηετανοὶ.) Συνεχεῖς, ἀεὶ ῥέοντες. Ità *Aloysii* MS. nisi quòd ibi σωιχεντες malè, pro σωιχεῖς.

## VARIÆ LECTIONES.

70. Εὔκυκλον) χρ. εὐκύκλον.

73. Ὤπλεον) χρ. ὅπλεον, sine *Augmento*, olim, in nonnullis, & plus semel apud *Eustathium*.

79. Χρυσείῃ) χρ. χρυσέῃ, olim in *Florentin. Lovanian.* &c. malè tamen. Vid. Not. ad *Textum*.

81. Σιγαλόεντα) χρ. φοινικόεντα. Vid. ad *Il.* Θ'. v. 116.

Καλὸν

Καλὸν ὑπεκτροχέ', μάλα πὲρ ῥυπόωντα καθῆραι·
Ἔνθ' αἴγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκτροχέλυσαν ἀπήνης,
Καὶ τὼς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα,
Τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
Εἵματα χερσὶν ἕλοντο, χ' ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
Στεῖσον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
Αὐταὶρ ἐπεὶ πλυνάν τε, κάθηρέν τε ῥύπα πάντα,
Ἐξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἦχι μάλιστα
Λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.
Αἱ δ', λοεσσάμεναι, χ' χεισσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,
Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·
Εἵματα δ' ἠελίοιο μένον περσήμεναι αὐγῇ.
Αὐταὶρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε, χ' αὐτὴ,
Σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
Τῇσι δ' Ναυσικάα λευκώλενος ἦρχετο μολπῆς·
Οἵη δ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεα, ἰοχέαιρα,
Ἢ κατὰ Ταΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,
Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,
Τῇδε δ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

Pulchra profluebat, etiam plurimùm
fordidata ad purgandum *sufficiens*;
Ibi illæ mulos solvebant à curru,
Et eos quidem agebant fluvium ad
vorticosum,
Ut ederent gramen dulce: ipsæ verò
à curru
Vestes manibus ceperunt & injece-
runt in nigram aquam:
Pressabant autem in scrobibus cele-
ritèr certamen proferentes.
Cæterùm postquam laveruntque, pur-
gârunt que sordes omnes,
Ordine extenderunt ad littus maris,
quà potissimùm
Lapillos ad littus abluebat mare:
Illæ verò lotæ, & unctæ splendido
oleo,
Prandium deinde sumpserunt ad ri-
pam fluvii.
Vestes autem solis expectabant dum
siccarentur splendore.
Cæterùm postquam cibo saturatæ an-
cillæque, & ipsa,
Pilâ ipsæ ludebant, capitis redimi-
cula deponentes;
His interim Nausicaa pulchris-ulnis
incepit cantilenam:
Qualis autem Diana incedit per mon-
tes sagittis gaudens,
Aut per Taygetum arduum, aut Ery-
manthum,
Sese oblectans apris, & velocibus
cervis,
Simulque cum illa Nymphæ filiæ Jo-
vis Ægiochi

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

87. Ῥυπόωντα.] Ῥυπαρά.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν.] Ἡ μὲν ὑπό, τῷ ὑπάζυξιν ἀλλοῖ· καὶ ἡ ὑπ. τῷ ἕκλυσιν τῶν ὑπαζυγίων· ἡ δὲ ἀπό, τὸ ἀπὸ τῶν λύσεως.

89. Σεῦαν.] Ἐδίωξαν. Διηγήσατο.] Δίνας καὶ συστροφὰς ἔχοντα.

90. Ἄγρωστιν.] Εἴδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πόα χρησίδης.

92. Σπεῖσον.] Ἐπείγουσαι. Βάθρασι.] Τοῖς ὀρύγμασι. Προφέρουσαι.] Προβάλλουσαι.

93. Ῥύπα.] Τὸν ῥύπον.

94. Πίτνασαν.] Ἐξέτειναν.

95. Λάϊγγας.] Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τοὺς μικροὺς ψήφους. Χέρσον.] Τῇ γῇ. Ἀποπλύνεσκε.] Ἔνιοι, Ἀποπλύσκε. Ἀπέῤῥιπτεν.

96. Λοεσσάμεναι.] Λουσάμεναι. Χεισσάμεναι.] Ἀλειψάμεναι. Λίπα.] Λιπαρῶς.

97. Δεῖπνον.] Ἄριστον. Ὄχθησι.] Τοῖς χείλεσι τοῦ ποταμοῦ.

98. Περσήμεναι.] Ξηραθῆναι.

99. Τάρφθεν.] Ἐκορέσθησαν.

102. Εἶσι.] Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. Ἰοχέαιρα.] Ἰοῖς περιπομένη.

103. Τηΰγετον.] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς. Περιμήκετον.] Ὑψηλόν. Ἐρύμανθον.] Ὄρος τῆς Ἀρκαδίας, καὶ ποταμός· ἔνθα ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος· ὃν τύπτει ὁ λίων ὁ γίνεται.

104. Ὠκείῃς.] Ὠκείαις, ταχείαις.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

88. Ὑπεκτροχέλυσαν) Hoc *Scholion*, in MSS. & *Impressis* corruptum, emendavi, ex *Eustath.* fol. 1553. lin. 8.

102. Ἰοχέαιρα) Ἰοῖς περιπομένη, MS. *Aloysii*, excepto quòd malè ibi, Ἰῶν.

103. Τηΰγετον) In fine hujus *Scholii*, ad hæc, Ἐν τύπτει ὁ λίων ὁ γίνεται, refer *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27. Ὅτι ὁ γίνεται) λίων ὁ Πελοποννήσιος.

## VARIÆ LECTIONES.

95. Ἀποπλύνεσκε) γρ. ἀπεπλύσκε, *Br. Schol.* & MS. GC.

96. Χεισσάμεναι) γρ. ἀλειψάμεναι, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

104. Ὠκείῃς) γρ. ὠκείαις, *Ælian.* Animal. l. 3. c. 27.

105. Τῇδε δ' ἅμα) γρ. τῇδι ἅμα, & τῇ δ' ἅμα, *H. Steph.* Τῇδι δ' ἅμαι, *Callimach.*

Ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε Φρένα Λητώ·
Πασάων δ' ὕωρ ἦγε κάρη ἔχε ἠδὲ μέτωπα,
Ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεθ', καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
Ὡς ἦγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἁδμής.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι,
Ζεύξασ' ἡμιόνους, πλύξασά τε εἵματα καλά,
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ὑφήνε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὡς Ὀδυσεὺς ἔγγοιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
Ἣ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
Σφαῖραν ἔπειθ' ἕρριψε μεθ' ἁμφίπολον βασίλεια·
Ἀμφιπόλῳ μὲν ἅμαρτε, βαθεῖη δ' ἔμπεσε δίνη·
Αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ὤ μοι ἐγώ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
Ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Ὥς με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀυτὴ
Νυμφάων, αἵ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα·
Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.
Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πλόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
Φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροΐ μήδεα φωτός.

Agreſtes ludunt: gaudet interimmente Latona;
Omnes quidem ipſa capite ſupereminet, atque fronte,
Facilis enim cognitu eſt, pulchræ tamen & omnes:
Sic illa inter ancillas excellebat virgo intacta.
Sed quum jam rurſum domum itura erat,
Junctis mulis plicatiſque veſtibus pulchris,
Tum ſtatim alia excogitavit dea cæſia Minerva,
Ut Ulyſſes excitaretur, viderétque pulchris-oculis puellam,
Quæ illum ad Phæacum virorum urbem deduceret.
Pilam deindè jecit ad ancillam Princeps:
Ab ancillâ quidem aberravit; in profundum autem incidit gurgitem.
Illæ itaque altè clamârunt; excitabatúrque divus Ulyſſes:
Sedens itaque deliberabat in mente & in animo,
" Hei mihi, quorúmnam hominum ad terram deveni?
" Anne hic injurii & agreſtes, neque juſti?
" Aut hoſpitales, & ipſis eſt mens deorum-reverens?
" Ut me puellarum invaſit fœmineus clamor
" Nympharum, quæ habitant montium ſummos vertices,
" Et fontes fluviorum, & paluſtria loca herboſa!
" An fortaſſis homines ſum propè vocales?
" Quin ego ipſe experiar atque videbo.
Sic loquutus arbuſtis clàm-egreditur divus Ulyſſes:
Ex denſâ autem ſylvâ ramum fregit manu craſſâ,
Foliis, ut tegeret circa corpus pudenda viri.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

106. Ἀγρονόμοι.] Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι. ἢ ἄγραν νέμουσιν.
108. Ἀριγνώτη.] Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φοβερά.
109. Ἀδμής.] Ἀδάμαστος, ἄγαμος.
111. Πτύξασα.] Διπλώσασα, ἢ διπλωθῆναι ποιήσασα.
113. Ἔγρεθε.] * Ἐξανιστάμενος. Εὐόπιδα.] Εὐόφθαλμον· ὤπις * γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.
116. Δίνῃ.] Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ.
117. Ἄυσαν.] Ἐβόησαν.
121. Θεουδὴς.] Θεοσεβὴς, θεοῖς ὁμοίως· ἢ θεοειδὴς, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεῶν ἔχων αὐδήν.
122. Αὐτή.] Νῦν, ἡ φωνή.
124. Πείσεα.] Τοὺς δύσβατους τόπους· παρὰ τὸ πίσος, ὅ ἐστι ποτίσας.
125. Αὐδηέντων.] * Εὐφώνων, εὐάρθρῳ φωνῇ χρωμένων.
127. Ὑπεδύσετο.] Ὑπεξῆλθεν.
128. Πτόρθον.] Κλάδον, βλαστόν.
129. Ῥύσαιτο.] Καλύψει, σκεπάσει. Μήδεα.] Νῦν, τὰ αἰδοῖσμα μέρη, τὰ αἰδοῖα.

N O T Æ.

125. Ἀνθρώπων — αὐδηέντων) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Odyſſ. ε'.* v. 334.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. *Ἐξανιστάμενος, pro ἐξανίσῃ, ſcribo & *ῆ, pro ἐ, ex Duob. MSS.
125. *Εὐφώνων) MS. *Aloyſii*, ἰμφώνων, meliùs.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀμφίπολον βασίλεια) γρ. ἀμφιπόλῳ βασιλείῃ, *H. Steph. Sylburg.* Vid. *Dionyſ. Halicarn. Hudſon.* Edit. 2 Vol. fol. 11. Not. h.
116. Ἔμπεσε) γρ. ἔμβαλε, *H. Steph.*
127. Ὑπεδύσετο) γρ. ὑπεκδύσετο, *Aldin.*

Βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθώς,
Ὅς τ' εἶσ' ὑόμενός τε καὶ ἀήμενος· ὄσσε δέ οἱ πῦρ
Δαίεται· αὐτὰρ ὁ βουσὶν ἐπέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
Ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ,
Μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
Μίξεσθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἁλμῇ·
Τρέσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠιόνας προϑορόωσαι·
Οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἔκλυεν εἴλετο γυῖα·
Στῆ δ' ἀνταχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσεύς,
Ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν, εὐώπιδα κούρην,
Ἢ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποφασδὰ μειλιχίοισι,
Λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη·
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποφασδὰ μειλιχίοισι,
Μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιμι φρένα κούρης.
Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον,
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτός ἐσσι;
Εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Festinabat ire, veluti leo montanus, viribus fidens,
Qui incedit madidus & ventos-paſſus, inque ſuos oculos
Candeſcit: cæterum hic ad boves accedit, aut oves,
Aut ad agreſtiores cervos; jubet etenim eum venter
Pecudes tentaturum, etiam intra denſam domum ire:
Ita Ulyſſes puellas pulchricomas erat
Acceſſurus, nudus quamvis eſſet, neceſſitas enim urgebat:
Horribilis autem ipſis apparuit, malè affectus ſalſugine;
Diffugerunt itaque huc atque illuc per littora prominentia:
Sola autem Alcinoi filia conſtitit; ipſi enim Pallas
Audaciam in mente indidit, & metum exemerat è membris:
Stetit itaque contra *ipſum* exceptura: cogitabat interea Ulyſſes,
An ſupplicaret genua prendens pulchris-oculis puellæ:
An ut erat, verbis longè ſtans blandis
Precaretur, ſi offenderet civitatem, & veſtes donaret.
Sic ſanè ei cogitanti videbatur ſatius eſſe,
Precari verbis eminùs ſtando blandis,
Nè ei genua prehendenti iraſceretur mente puella:
Protenùs blandum & ſolertem dixit ſermonem,
" Supplicitèr te oro, ô regina, dea ſive aliqua, aut mortalis es:
" Siquidem dea es *eorum*, quæ latum cœlum incolunt,

## ΣΧΟΛΙΑ.

130. Βῆ δ' ἴμεν.] Ὥρμησε δὲ αἰπείαν. Ὀρεσίτροφος.] Ὄρεσι τρεφόμενος.
131. Ὑόμενος.] Βρεχόμενος. Ἀήμενος.] Ὑπὸ ἀνέμου καταπτόμενος.
132. Δαίεται.] Καίεται, *πυρὶ ὁμοίως ἔχει. Ἐπέρχεται.] Μετέρχεται.
134. Πειρήσοντα.] Πεῖραν λαμβάνοντα.
135. Ἐϋπλοκάμοισιν.] Εὐκόσμοις, καὶ μόνοις, τοῖς πᾶν κρωλοῖς.
137. Κεκακωμένος.] Κακῶς ἀλγοῦντος.
138. Τρέσαν.] Φοβηθῆσαι ἔφυγον. Προϑορόωσαι.] Περιβλεπόμεναι.
140. Δίεται.] Φόβου. Εἵλετο.] Ἀφείλετο.
141. Ἀνταχομένη.] Νῦν, ἐξαναστᾶσα ἀναχομένη, καὶ μείναστα.
142. Λίσσοιτο.] Παρακαλοίη.
143. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχει. Ἀποφασδὰ.] Ἐκ ἀλλοτρίας.
145. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.
147. Χολώσαιμι.] Ὀργισθείη.
148. Κερδαλέον.] Σωστόν.
149. Γουνοῦμαί.] Ἱκετεύω. Ἄνασσα.] Βασιλὶς, δέσποινα.

## NOTÆ.

137. Σμερδαλέος) Vid. ad *Var. Lect.*
145. Δοάσσατο) De hâc voce, vid. ad *Il.* ν'. v. 458.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

132. *Πυρὶ ὁμοίως ἔχει) Hæc addo, ex duob. MSS. Senſus, λέων ὡς ἑαυτῷ κατ' ὄσσε δαίεται, ut *Euſtath.* exponit, fol. 1555. lin. 40.

## VARIÆ LECTIONES.

132. Ἐπέρχεται) γρ. μετέρχεται, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
137. Σμερδαλέος) γρ. σμερδαλέως, *Lugdun. Oxon.* & *Cantabr.* malè; cùm *Florent. Lovanian. Euſtath. Aldin.* & *Steph.* σμερδαλέος, benè.

Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κύδιμι μεγάλοιο,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυλώ τ', ἄλοχα εἰσιδέσθαι·
Εἰ δέ τις ἐστὶ βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
Τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ ἠδὲ πότνια μήτηρ,
Τρισμάκαρες ἦ καὶ σίγνητοι· μάλα πού σφίσι θυμὸς
Αἰὲν ἐϋφροσύνησιν ἰαίνεται, εἵνεκα σεῖο,
Ἀθυστόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσιχνεῦσαν.
Κεῖνος δ' αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
Ὅς κέ σ' ἐέδνοισι βείσας οἶκόνδ' ἀγάγηται.
Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς
Τὴν ὁδὸν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
Ὣς δ' αὔτως κἀ κεῖνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῷ
Δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
Ὣς σέ, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
Γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.

" Dianæ te ego, Jovis filiæ magnæ,
" Formâque, staturâque, indoleque, quàm proximè affimile.
" Sin aliqua es hominum, qui supra terram habitant,
" Ter beati tibi pater & veneranda mater,
" Ter beati fratres; valdè nimirùm ipsorum animus
" Usque lætitiâ perfunditur, tui gratiâ,
" Videntibus tale germen ad choream prodeuntem.
" Porrò rursum ille animo felicissimus præter cæteros,
" Quicunque te sponsaliis onerans, domum duxerit.
" Nondum enim talem vidi hominem oculis,
" Neque virum, neque mulierem; admiratio me tenet aspicientem.
" Nuper in Delo tale, Apollinis juxta aram,
" Palmæ recens germen succrescens vidi:
" Protectus enim eram illuc, multúsque mihi erat populus
" In eâ profectione, quæ mihi malum infortunium erat allatura:
" Eodem modo & illud conspicatus obstupui animo
" Diù, quandoquidem nunquam tale sucoreverat lignum è terrâ:
" Ita te, ô mulier, admiror, obstupeo, & vereor vehementèr
" Genua prehendere: difficilis nam me dolor occupat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

156. Ἐϋφροσύνησιν.] Θυμηδίαις. Ἰαίνεται.] Χαίρει. πίπτει.

157. Ἀθυστόντων.] Βλεπόντων. Θάλος.] Βλάστημα. Εἰσιχνεῦσαν.] Εἰσερχομένην, παρδευομένην.

159. Ἐέδνοισι.] Τοῖς σὺν χαρᾷ δόμοις, γαμήροις. Βείσας.] Βαρήσας. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἔστι.

163. Φοίνικος νέον ἔρνος.] Τὸν ἀκαταθίγητα λέγει φοινικα τῇ Λητοῖ, ἣ ἐφανερώθη ἀπίκυσεν. Ἔρνος.]

## ΝΟΤΑ.

154. Τρὶς μάκαρες) Hinc illud *Antholog.* l. 7. fol. 476. Εὐδαίμων ὁ βλέπων σὲ, &c.

155. Μάλα πού σφισι θυμὸς — ἀθυστόντων) *Eustathius* refert ad Σολοικοφανὲς ἢ κακοσχετικὸν, quod tamen rectè solvitur, si ἀθυστόντων *Absolutè* capias. Vid. quæ Nos ad illud *Odyss.* ι'. v. 256. — ἡμῖν ἢ κατακλείθη φίλον ἦτορ, ἀνιαζόντων. Vid. *Dionys.* Halicarnass. de Vitâ & Scriptis *Homeri.*

157. Τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσιχνεῦσαν) *Atticismus* elegans, τὸ θάλος, ἀντὶ τῆ θαλερὰν παρθένον, *Abstractum*, pro *Concreto.* Referri etiam potest ad Σχῆ-

159. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἔστι, ex *Aloysii* MS. ego autem βείσας hoc à βείθω potiùs ducendum reor.

μα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Vid. *Eustath.* fol. 1557. lin. 30. &c.

162. Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ Φοίνικος νέον ἔρνος) *Cicero*, de Legibus, sub initio, Quod *Homericus Ulysses Deli* se proceram & teneram *Palmam* vidisse dixit, hodiè monstrant eandem. Et *Plinius*, l. 16. c. 44. Nec non Palma *Deli*, ab *Apollinis* ætate conspicitur. *Ælian.* Var. Hist. l. 5. c. 4. Περὶ φυτῶν τινων ἐν Δήλῳ θαλλόντων. *Theogn.* v. 6. *Callim.* Hymn. Dian. v. 210. *Homeri* Hymn. in *Apoll.* v. 117. *Eustath.* in hunc locum, *Euripidis* Scholiast. ad *Hecub.* v. 458. &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

159. * Βείζω γὰρ, τὸ κοιμῶμαι ἔστι, ex *Aloysii* MS. ego autem *βείσας* hoc à *βείθω* potiùs ducendum reor.

## VARIÆ LECTIONES.

154. Τρισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, vid. *Dupor.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

155. Τρισμάκαρες) γρ. τρὶς μάκαρες, *Dupor.* ut suprà.

Χαρίζος

Χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἶνοπα πόντον
Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπνά τε θύελλαι
Νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
Ὄφρ' ἔτι που καὶ ἐγὼ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
Παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.
Ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἐς πρώτην ἱκόμην· τὴν δ' ἄλλων ὕπνα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τλιόνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
Ἄσσυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δ' ῥάκεϊ ἀμφιβαλέσθαι,
Εἴ τι που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
Ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τῷ γε κρεῖσσον καὶ ἄμεινον,
Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
Ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τόνδ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα,
Ξεῖνε, ἐπεὶ ἤτε κακῷ, ἤτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
Ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
Καί που σοὶ τάδ' ἔδωκε, σὲ δὴ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
Οὔτ' ἂν ἐσθῆτος δηρήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἰκέτῃσι ταλαπείριον ἀμπαύσαντα.

" Heri vigesimo effugi demum die nigrum pontum:
" Eousque me semper fluctus ferebant & celeres procellæ
" Insulâ ab Ogygiâ: nunc verò me huc appulit deus,
" Ut adhuc fortasse & hîc patiar malum; non enim puto
" Cessatum iri; verùm adhuc multa dii efficiunt ante.
" Sed, ô regina, miserere, ad te enim miserias multas perpessus
" Primam veni, aliorum autem neminem novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram incolunt.
" Urbem mihi ostende, da vero pannum ad me circumcingendum,
" Si quod fortasse integumentum pannorum habes huc profecta.
" Tibi vero dii tanta dent, quanta animo concupiscis;
" Maritum, & familiam, & concordiam præbeant
" Bonam; non enim eo quicquam præstantius & melius,
" Quam cùm concordes consiliis, rem familiarem administrant
" Vir atque conjux; multos dolores hostibus præbentes,
" Gaudia autem benevolis; maximè verò sentiunt & ipsi.
Hunc rursus Nausicaa albis ulnis contra alloquuta est,
" Hospes, quandoquidem non ignavo, nec stulto similis es viro,
" Jupiter ipse distribuit felicitatem Olympius hominibus,
" Bonis atque malis, prout vult, unicuique.
" Et fortasse tibi isthæc dedit, te tamen oportet pati nihilo seciùs.
" Nunc verò, quùm ad nostram & urbem & terram venis,
" Neque vestium indigebis, neque alicujus alterius rei
" Earum, quæ decent supplicem miserum occurrentem.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

171. Φόρει.] Ἔφερεν. Κραιπναί.] Ταχεῖαι, ἢ ὀξεῖαι. Θύελλαι.] Αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνέμων.

176. Ἱκόμην.] Ἱκέτευσα, ἀφικόμην.

179. Εἴλυμα.] * Ἐνείλημα, κάλυμμα, ἐπίβλημα. Σπείρων.] Ἱματίων.

180. Σοὶ δὴ θεοὶ τόσα δοῖεν.] Σωστικῶς ὁ Ὀδυσσεὺς πάντα συντέχνως, ἃ μόνα ἀφ' ἑφωλίδος οἰκῆς εἶναι.

181. Ὁμοφροσύνην.] Γνησίαν φιλίαν. Ὀπάσειαν.] Παράσχωσιν.

182. Ἄμεινον.] Κρεῖττον, βέλτιον.

183. Ὁμοφρονέοντε.] Τὰ αὐτὰ βουλευόμενοι.

185. Χάρματα δ'] Χαρμά. Εὐμενέτῃσι.] Τοῖς φίλοις, τοῖς συμπαθῶς διακειμένοις, καὶ εὐνοοῦσιν. Μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.] Τῆς σφῶν ἀνδρίας εὐφραίνονται καὶ ἀπολαύουσιν.

188. Νέμει.] Ἀπονέμει, ἀφορίζει.

189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσι.] Δύναται καὶ οὕς ἀπομοίρουσι τῶν ἀγαθῶν τὰ κακά, σφῶν αἴτια ὄντα τῶν κακῶν, καὶ τὰ ἀγαθά.

191. Ἱκάνεις.] Παραγίγνεσαι.

192. Δεύσεσθαι.] Ἐνδεὴς ἔσῃ.

193. Ταλαπείριον.] Τὸν πεπειραμένον ἀλγεινῶν· ἢ ὃν ταλαίπωρον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

179. Εἴλυμα) * Ἐνείλημα, pro ἐνείλυμα, ex MS. lego, ut magis *Prosaicum*.

## VARIÆ LECTIONES.

171. Τόφρα δὴ) γρ. τοφρά δι.

183. Οἶκον ἔχητον) γρ. οἰκί' ἔχῶν, *Hieroclis*, in Aur. Carm. *Pythagoræ*.

190. Τάδ') γρ. τάγ', *H. Steph.*

Ἄσσυ

Ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τῖνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Τῆσδ' ὅπ. Φαιήκων ἔχει κάρτος τε, βίη τέ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε,
Στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
Ἦ μήπω τινὰ δυσμενέων φάσθ' ἔμμεναι ἀνδρῶν;
Οὐκ ἔστ' οὗτος ἀνὴρ δειλὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
Ὃς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
Δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ὁπιμίσγεται ἄλλος.
Ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
Τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τὲ, φίλη τέ.
Ἀλλὰ δότε, ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·
Λούσασθε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθι περ νηλεμὲς αἰεί.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἔσαν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
Κάδδ' ἄρ' Ὀδυσσῆ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
Παρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·

" Urbem itaque tibi oſtendam, & dicam nomen populorum.
" Phæaces hanc urbem, & terram habitant:
" Sum autem ego filia magnanimi Alcinoi;
" Ex hoc Phæacum pendet & imperium, & potentia.
Dixit ſanè, & ancillis pulchricomis imperavit,
" Siſtite gradum mihi, ancillæ, quò fugitis, virum intuitæ?
" An ſcilicet aliquem hoſtium putatis eſſe virorum?
" Non eſt hic vir vivus homo, neque eſſe poſſit,
" Qui Phæacum ad terram veniat,
" Hoſtilia inferens: valdè enim chari ſunt immortalibus.
" Habitamus præterea ſeorſum undoſo in mari
" Extremi, neque aliquis nobiſcum homo commercium habet alius.
" Verùm hic aliquis infelix errans huc venit,
" Quem nunc oportet curare: à Jove enim ſunt omnes
" Hoſpites & egeni; donum autem utut exiguum, gratum tamen eſt.
" Quare date, ancillæ, hoſpiti cibum & potum,
" Et lavate in fluvio, ubi defenſio eſt à vento.
Sic ait; illæ igitur ſtabant & ſe mutuò hortabantur;
Ulyſſemque collocârunt ſub umbraculo, quemadmodum juſſerat
Nauſicaa, filia magnanimi Alcinoi;
Propè ipſum verò pallium, & tunicam, veſtes, appoſuerunt:

## ΣΧΟΛΙΑ.

200. Φάσθε.] Ὑπολαμβάνετε.

201. Διερὸς βροτός.] Ζῶν *ἐρραμμένος καὶ ἐκμαδὰς μετέχων· τὸ μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸ δὲ θανάτῳ ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ ἀλίβαντες, *οἱ νεκροὶ, λιβάδας μὴ μετέχοντες.

207. Κομέειν.] Τηρεῖν. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν.] Ὑπὸ τοῦ Διὸς ἐπιτρέπονται καὶ ξένοι καὶ πτωχοί.

208. Δόσις δ' ὀλίγη τὲ φίλη τέ.] Ὀλίγη μὲν τῷ δόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι· ἃ γὰρ ἔνδεια, ἓν τὲ ὀλίγον φίλον ἀγαθόν.

210. Σκέπας.] *Σκέπασον.

## NOTÆ.

201. Διερὸς βροτὸς) *Porphyrius*, De Antro Nympharum, Διὸ καὶ διερὸς τὸν ὑγρὸν ὄντως καλεῖν τὸν Ποιητὴν, τὸν διύγρους τοὺς ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν γὰρ ἐστὶ πνεύματος, ἓν ὁ δὲ ὑγρὸς φύσει φίλος. Vid. *Heſych.* v. Διερὸν, & *Br. Schol.* in hunc locum.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

201. Διερὸς βροτὸς) *Ἐῤῥαμμένος, pro corruptis ἐῤῥαμμένος, ἐῤῥαμμένος, ἐῤῥαυμένος, ex *Aloyſii* MS. & poſt ἀλίβαντες, ex *Euſtathio* & *Heſychio*, *οἱ νεκροὶ, ad *Scholii* dilucidationem. *Euſtath.* fol. 552. lin. 33. Ἀλίβαντες μὲν, οἱ νεκροὶ· διερὸς δὲ βροτὸς, ὁ ζῶν. Vid. Not. in *Textum*.

210. *Σκέπασον) Ità pro σκέπηνον corrupto, ex *Aloyſii* MS.

## VARIÆ LECTIONES.

205. Βροτῶν) γρ. βροτός. *Florentin. Aldin. Lovanian. H. Steph.*

211. Αἱ δ' ἔσαν τὲ ἓ ἀλλήλῃσι κέλευσαν) γρ. αἱ δ' ἔσανθ' ἓ ἀλλήλῃσι κέλευον, *Euſtath.* & *H. Steph.* ἀλλήλοισι, *Florentin. Lovanian. Aldin. H. Steph. Lugdun. Oxon.* &c. Malè omnes.

212. Ὀδυσσῆ εἶσαν) γρ. Ὀδυσσέα εἶσαν, *Euſtath. Roman.* Edit. *Textus*, *H. Steph.*

Δῶκαν

Δῶκαν ἢ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
Ἤνωγον δ' ἄρα μὶν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
Δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίπολοι, στῆτ' ἔτι νῦν ἀπόωσθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
Ἁλμυρὸν ὤμοιϊν ἀπολύσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
Χείσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή·
Αὐτὰρ ἐγὼν οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσομαι· αἰδέομαι γὰρ
Γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεύς
Ἁλμυρὸν, ὅ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
Ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
Ἀμφὶ δ' εἵματα ἕσσατ', ἃ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κὰδ' δὲ κάρηνος
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
Ὡς δ' ὅτε τὶς χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἰδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνιν παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει·
Ὣς ἄρα τῷ κατέχυθε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·
Ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Dederuntque ei aureâ in ampullâ liquidum oleum,
Jusserunt deinde; ut se ablueret in fluvii fluento.
At tum ancillas alloquutus est divus Ulysses,
Ancillæ, state ità è longè; donec ego ipse
" Salsuginem ab humeris abluam, circumque oleo
" Inungam; jam enim diù à corpore est unctio:
" Coram verò non ego lavero; vereor enim
" Nudari inter puellas pulchricomas versans.
Sic ait; illæ autem seorsum abibant, referebantque Virgini *Dominæ*.
Cæterùm ipse ex flumine à corpore lavabat divus Ulysses
Salsuginem, quæ ei dorsum & latos circumfudit humeros:
E capite etiam eluebat maris sordes indomiti.
Cæterùm postquam omnia abluisset, & oleo inunxisset,
Vestesque induisset, quas illi præbuerat virgo intacta;
Hunc quidem Minerva reddidit, ex Jove nata,
Majoremque aspectu, & pinguiorem; à capite verò
Crispas demisit comas, hyacinthino flori similes.
Quemadmodum cùm quis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnifariam, glorioſa verò opera perficit:
Sic huic infudit gratiam capitique & humeris.
Consedit deinde, quùm seorsum cessisset, ad littus maris,

## ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ἤνωγον.] Ἐκέλευον. Ῥοῇσι.] Ῥεύμασι, ῥείθροις.

218. Ἀπόωσθεν.] * Πόῤῥωθεν.

221. Λοέσομαι.] Λούσομαι. Αἰδέομαι.] Αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.

222. Μετελθών.] Ἀντὶ δ' ἀπελθών.

224. Νίζετο.] Ἀπελούετο.

225. Ἄμπεχεν.] Περιέσχεν.

226. * Ἔσμηχεν.] Ἐκάθαιρεν. Ἁλὸς χνόον.] Τὸ λιπαρὸν τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν.

227. Λοέσσατο.] Ἀπελούσατο, ἀπέπλυνεν. Λίπ' ἄλειψεν.] Λιπαρῆ. ἢ λιπανθεὶς ἐλαίῳ ἠλείψατο.

228. Ἔσσατο.] Ἐνεδύσατο.

230. Πάσσονα.] Παχύτερον. Κάρηνος.] Τῆς κεφαλῆς.

231. Οὔλας.] Συστραμμένας. Ἧκεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐποίησεν.

232. Περιχεύεται.] Περιβάλλει.

233. Ἴδρις.] Ἐπιστήμων, πεπείρασται. Δέδαεν.] Ἐδίδαξεν.

234. Χαρίεντα.] Ἐπίρρητα, καλά. Τελείει.] Ποιεῖ, καθοσιοῦται.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Ἀπόωσθεν) * Πόῤῥωθεν. Ità pro ἔμπροσθεν, emendo; nec sensus enim, nec res illud ferat.

226. * Ἔσμηχεν) Ἐκάθαιρεν. Ex *Aloysii* MS. excepto, quod ibi σκαθήρασεν. *Eustathius* & *Hesych.* Σμήχω) Καθαίρω.

227. Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS. purgo, deleto uno ἐλαίῳ, quod erat superfluum.

## VARIÆ LECTIONES.

215. Χρυσέῃ) γρ. Χρυσείῃ, verùm in Metri Detrimentum; quare *Stephanum*, &c. nihil moror, at *Florentinam* sequor, licet *Eustath.* Codex errorem retineat. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 79.

Κάλλει

Κάλλεϊ τ' ἠδὲ χάρεσι φίλεων· θηεῖτο δὲ κῆρ·
Δὴ ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι, λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ὁπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
Πρόσθεν μὲν γάρ δή μοι ἀεικέλιος δοκεν εἶναι,
Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ εὐρυὸν οὐρανὸν ἔχουσιν.
Αἴ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
Ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνειν.
Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο,
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆι θέσαν βρῶσίν τε, πόσιν τέ.
Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἁρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
Εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθη καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὤρσευεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Ὄρσεο δὴ νῦν, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
Πατρὸς ἐμῷ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημὶ
Πάντων Φαιήκων εἰδήσεμεν, ὅσσοι ἄριστοι.
Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδεις, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύστῳ,
Ὄφρ' ἀν μὲν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

Pulchritudine & gratiâ resplendens; admirabatur utique *ipsa* puella:
Tunc ad ancillas pulchricomas loquebatur,
" Audite me, ancillæ, pulchris-lacertis; ut aliquid dicam;
" Non omnibus invitis diis, qui cœlum tenent,
" Ad Phæacas hic vir pervenit Diis-similes.
" Nam antèà mihi nihili videbatur esse,
" Nunc verò diis similis, qui cœlum latum inhabitant.
" Utinam mihi talis maritus vocatus esset
" Hic habitans, & ipsi placeret hîc manere.
" Sed date, ancillæ, hospiti cibumque, potúmque.
Sic ait; illæ sanè hanc diligentèr audiverunt & paruerunt:
Ulyssi verò appositerunt cibúmque, potúmque.
Profectò ipse bibebat, & edebat prudens divus Ulysses
Rapacitèr; diu enim cibum non gustaverat.
Cæterùm Nausicaa albis-lacertis aliud commenta est:
Vestes certè plicatas posuit pulchrum in currum,
Jungens mulos fortibus-ungulis, conscenditque ipsa,
Adhortata Ulyssem, verbúmque dixit & elocuta est,
" Surge nunc, hospes, ad urbem ire, ut te deducam
" Patris mei ad domum prudentis; ubi te puto
" Omnes Phæaces visurum esse, quotquot optimates sunt.
" Sed omninò sic facito, videris enim mihi non prorsus desipere,
" Donec quidem per agros iverimus & opera hominum,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. *Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.
242. Ἀεικέλιος.] Εὐτελὴς καὶ φαῦλος. *Δίατο.] Ἐδόκει, ἐφαίνετο.
245. Ἄδοι.] Ἀρέσκοι.
250. Ἁρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς.
257. Εἰδησέμεν.] Γνῶναι, μαθήσεσθαι.
258. Ἀπινύστῳ.] Ἀσύνετος εἶναι.

## N O T Æ.

242. Δίατ' εἶναι) Vox δίατο, singularis ἀπαξαπλῶς εἰρημένη, videtur ex ℰ δοκεῖ fieri. Notandum verò, Δίατο legi ab *Eustathio*, in ipso *Textu*, ut & Edit. *Lovaniensi Rescii*, item in *Aldinâ*; etiam in MSS. *Aloysii* Scholiis, & in Scholiis Impressis, Edit. *Parisian. Morrhii*, *Aldi*, & *Hervagii*, quæ etiam in *Textu* δίατ' legit; quare ità & nos *Scholia* edimus. *Hesychio*, Δίατευ) φαίνου. δοκεῖ. Δαέρθαι) ἐδιδάσκοντο, ἐδιδάσκοντο. *Etymolog.* M. v. Δία, legit, πρὸς τὸν δή μοι ἀεικέλιος δίατ' εἶναι. Antiqui Lexicographi, Δία, Δίατο, & Διάρθαι, non Δόα, &c.

249. Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἤσθε Ὀδυσσεύς) Vid. quæ ad ν'. v. 215.

250. Ἐδητύος ἦεν ἄπαστος) Pleonasmus *Atticus*, ut νῆσις βορᾶς, *Euripid.* ἄπαις παίδων, *Xenoph.* πυρὸς πιζεύω, *Anthol.* Ità *Odyss.* δ'. v. 788. Κεῖσ' ἄρ' ἄσπετος, ἄπαστος, ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

237. *Θηεῖτο) Ἐθαύμαζεν, Ex *Aloysio*.

242. *Δίατο) Ità pro δίατο, emendo ex Vett. vid. Not. ad *Textum*.

Τόφρα

Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμίονους ϗ ἅμαξαν,
Καρπαλίμως ἔρχεαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
Αὐτὰρ ἐπὴν πόλεως ὑπερβήσομαι, ἣν πέρι πύργος
Ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληϊ,
Λεπτὴ δ' εἴσοδος· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
Εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·
Ἔνθάδε τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδήϊον ἀμφὶς,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἁρμῇσι.
Ἔνθάδε νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
Πείσματα, ϗ σπείρας, ϗ ἀποξύουσιν ἐρετμά.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
Ἀλλ' ἱστοὶ ϗ ἐρετμὰ νεῶν, ϗ νῆες ἐΐσαι,
Ἧισιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
Τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
Μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι χατ' ἄνδρες.

"Tandiù cum ancillis, præst mulos & currum,
"Celeriter venito; ego utique viam præibo:
"Cæterùm postquam ad urbem conscenderimus, circa quam turres
"Altæ, pulcherque portus ab utroque latere urbis,
"Arctus item introitus; navesque per viam utrinque agitatæ
"Subducuntur; omnibus enim statio est unicuique:
"Ibi & ipsis forum est, pulchrum Neptuni circa templum,
"Ingentibus lapidibus excisis locatum.
"Ibi navium armamenta nigrarum curant,
"Rudentes, & spiras; & poliunt remos.
"Non enim Phæacibus curæ est arcus, neque pharetra,
"Sed mali, & remi navium, & naves æquatæ,
"Quibus gaviſi penetrant spumosum mare.
"Horum evito famam amaram; nè quis à tergo
"Obtrectet: valdè enim sunt superbi apud vulgus.

## ΣΧΟΛΙΑ.

261. Ἔρχεαι.] Ἔησι, Ἔρχαι.

262. Ἐπιβήσομαι.] Ἐπιβῶμαι, εἰσέλθωμαι. Πύργος.] Νῦν, τὸ τεῖχος.

264. Εἰσίδηαι.] Εἰσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσίναι· καὶ μειοπλασμὸν τοῦ ἰόντων λέγει.

265. Εἰρύαται.] Εἰλκυσμέναι εἰσίν. Ἐπίστιον.] Ἐπιτήδειον, σκάφη, πλοῖον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἐπίσω. λέγει δὲ, ὅτι πάντων τῶν πλήθους τῶν νεῶν ἐστολισμένων ἐστὶ καὶ εὔσοδος.

266. Ποσειδήϊον.] Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένον τέμενος.

267. Ῥυτοῖσι.] Τοῖς εἱλκυσμένοις, ἃ δὴ τότε μεγάλοις. Καπωρυχέεσσι.] Κατωρυγμένοις.

268. Ὅπλα.] Τὰ τῶν νεῶν χρήσιμα. Ἀλέγουσι.] Διὰ φροντίδος ἔχουσι, ϗ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι.

269. Πείσματα.] Τὰ λίνεια χοινίκια, *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Σπείρας.] Νῦν, τὰς μεγάλας κάλως, δι' ὧν ἕλκουσι καὶ νῆες· παρὰ τὸ σπείρεσθαι. Ἀποξύουσι.] Τὸν φλοιὸν ἀφαιροῦσι.

270. Φαρέτρη.] Βελοθήκη.

272. Ἀγαλλόμενοι.] Χαίροντες.

273. Ἀλεείνω.] Φυλάττομαι. Ἀδευκέα.] Σκληρὰν, χαλεπήν.

274. Μωμεύῃ.] Λοιδορήσῃ, μώμῳ, ψέξῃ.

## NOTÆ.

261. Ἔρχεαι) Olim ἤρχεσθον, *Roman.* Edit. & *Eustathii* Text. undè error in Cætera pòst Exemplaria dimanavit. Verùm in *Florentinâ*, omnium Antiquissimâ, *Aldinâ*, & *Lovanianâ Rescii*, ἔρχαι, qui *Modus* non aliàs modò pro *Imperativo*, verùm hoc in loco multoties ad *Ulyssem* usurpatur ab ipsâ *Nausicaâ*, ut v. 258. 295. 298. 304. 311, &c. Vid. *Var. Lect.*

265. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιον) Præter *Eustath.* & quæ Nos ad *Anacreont.* v. 44. & v. 1091. *Porphyr.* Ὁμηρικῶν ζητημάτων β'. in ipso fine. Πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν) Ἤτοι εὐδὲς ξύλον ἐστὶν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, ϗ ἐφίστιοι κῦρ ἔχοντες· ἀφ' ὧν ϗ ψιλῶς ἑξενήνεκται, ὡς τὸ δίκελλαι, δίκελλαι· ϗ ἐκεῖ, ἐκεῖ. Quod Ionum est.

269. Πείσματα ϗ σπείρας) *Hervagius*, in Textu & Scholiis, *Florentina* Editio &c. σπείρα hìc habent, verùm *Eustathius*, *Aldina*, & *Lovaniana Rescii* Editio, & *Brevia Scholia*, & *H. Stephanus*, τὰ σπείρας agnoscunt; & *Castellio*, & *Scapula*, in v. σπεῖρον, ut etiam *Hesychius*, v. Σπῖραι. Et ut σπείρας *Versui* convenientior *Lectio*, ità & *Sensui*; nam σπεῖρα, τὰ νεῶν μαλάγματα, nempè laceræ vestes, sive lineæ, sive lanæ, aut cannabinæ, molles, & usu attritæ, quibus utuntur Nautæ, ad naves conſarciendas; quomodò *Homerus* utitur, ῥίπασιν οἰσυΐνῃσιν, *Odyss.* ε'. v. 256. At αἱ σπῖραι, *Funes*, ut *Br. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

269. Πείσματα) Τὰ λίνεια χοινίκια· *παρὰ τὸ πείθειν αὐτοῖς τὴν ναῦν. Ex utroque MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔρχεαι) γρ. ἤρχεσθον, *Br. Schol.* vid. in *Textum.*

262. Πόλεως) γρ. πόλιος, vid. infrà, v. 294.

269. Σπείρας) γρ. σπῖρα, vid. Not. in *Textum.*

Καί νύ πις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
Τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε
Ξεῖνος; πῦ δέ μιν εὗρε; πόσις νύ οἱ ἔσται αὐτῇ;
Ἦ πνά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ὄ πινες ἐγγύθεν εἰσίν.
Ἦ πις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
Οὐράνοθεν καταβάς; ἔξει δέ μιν ἤματα πάντα.
Βέλτερον, εἴ κ' αὐτή γε ποδοχμώσῃ πόσιν εὕρῃ
Ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τόσδε γ' ἀπημάξῃ κτεάτεσσιν
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
Ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
Ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφαδὸν γάμον ἐλθεῖν.
Ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
Πομπῆς καὶ νόστου τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμεῖο·
Δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθηναίης, ἄγχι κελεύθου,
Αἰγείρων· ἐκ δ' ὕδωρ κρήνη ναάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
Ἔνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωή,
Τόσσον ἀπὸ πόληος, ὅσον τε γέγωνε βοήσας·
Ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
Ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
Αὐτὰρ ἐπὶν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώμαθ' ἁφῖχθαι,
Καὶ τότε Φαίηκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι
Δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.

" Et fortassè quis sic diceret te deteriùs obviam factus,
" Quis hic, qui Nausicaam sequitur pulcherque magnusque
" Hospes? ubi illum nacta est? maritus certè erit ipsi?
" Aut alicubi errantem benignè eduxit e suâ navi
" Ex viris externis; nam nulli propè sunt hujusmodi.
" Aut quispiam supplicanti multùm exoptatus deus abiit,
" E cœlo delapsus? habebit verò ipsum dies omnes.
" Rectè fecit, si ipsa obambulans maritum invenit
" Aliunde: certè hos sprevit in populo
" Phæacas, qui ipsam ambiunt multique & nobiles.
" Sic dicent; mihi vero hæc probra essent:
" Atque alii succenserem, quæcunque talia faceret,
" Quæ invitis charis patre & matre viventibus
" Viris miscetur, priusquam palàm nuptiæ adveniant.
" Hospes, tu quidem ità meum attende sermonem, ut celerrimè
" Deductionem & reditum assequaris à patre meo.
" Inveniemus pulchrum lucum Palladis, prope viam,
" Ex populis; fons autem effluit, circaque *nemus seu* pratum.
" Ibi patris mei & prædium, & florentes horti,
" Tantum ab urbe, quantum auditur clamans:
" Ibi desidens præstolare aliquamdiù, donec nos
" Ad urbem venerimus, & perveneri mus ad ædes patris.
" Cæterùm postquam nos putaveris ad ædes pervenisse,
" Tum Phæacum eas ad urbem, atque require
" Ædes patris mei magnanimi Alcinoi:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

275. Κακώτερος.] Φαυλότερος, χείρων. Ἀντιβολήσας.] Συντυχών.
276. Ἕπ.] Ἀκολουθεῖ.
278. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν.
279. Τηλεδαπῶν.] Τῶν ἀπὸ τῆς πόρρω ἠπείρου, ἢ ξένων.
280. Πολυάρητος.] Πολύδυκλος.
285. Ἐρέουσιν.] Ἐρέσι. λέξουσιν.
288. Ἀμφάδιον.] Τὸν εἰς φανερόν.
290. Τύχῃς.] Ἐπιτύχῃς.
291. Δήομεν.] Εὑρήσομεν.
292. Ναάει.] Ῥεῖ
293. Τεθαλυῖα.] Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτῶν. Ἀλωή.] Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος τῆς δενδροφόρου γῆς.
297. Ἔλπῃ.] Ἐλπίζῃ, νομίζεις. Ἀφῖχθαι.] Ἐλθεῖν, παραγίνεσθαι.
298. Ἐρέεσθαι.] Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

279. Τηλεδαπῶν) Voculam ἦ, ex *Aloysio*, addo.
291. Δήομεν) Εὑρήσομεν. Ex *Aloysio* MS. excepto, οὐδὲ illud, εὕρωμεν. *Eustathius* autem & omnes, δήομεν, εὑρήσομεν.

## VARIÆ LECTIONES.

285. Ἐμοὶ δ' κ' ὀνείδεα) γρ. ἐμοὶ δ' ἂν ὀνείδεα, *H. Steph.*
294. Πτόλιος) γρ. πτόλιος, vid. suprà, v. 262.

Ῥεῖα

Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐσί, χ' ἂν παῖς ἡγήσαιτο
Νήπιος· ὑμῶ γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
Δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι χ' αὐλή,
Ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἠλάκατα τρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
Κίονι κεκλιμένη, δμῳαὶ δέ οἱ εἵαται ὄπιθεν.
Ἔνθά δε πατρὸς ἐμοῖο θρόνος πολυκέκλιται αὐτῇ,
Τῷ ὅγε οἰνοποτάζων ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
Τὸν παρὰ μειλάμενος, μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
Βάλλειν ἠμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ χ' μάλα τηλόθεν ἐσσί.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, χ' ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον χ' σὸν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
Ἡμιόνους· αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
Αἶψα δ' εὖ μὰν τρώχων, εὖ δ' ἠλίασαν πόδεσσιν.

" Faciles enim cognitu sunt, & vel puer duceret
" Infans; neque ullo pacto similes illis sunt
" Ædes Phæacum, qualis domus Alcinoi
" Herois: sed postquam te ædes celaverint & aula,
" Quàm celeriter ex regiâ domo ulteriùs perge, ut pervenias
" Ad matrem meam; hæc autem sedet ad focum in ignis splendore,
" Pensum versans purpureum, mirabile visu,
" Columnæ recumbens: & ancillæ sedent ponè illam.
" Ibi patris mei solium vergit ad eam,
" Quo ille vino indulgens insidet, velut deus.
" Hoc ubi præterieris, matris ad genua manus
" Extende nostræ, ut reditionis diem videas
" Gaudens statim; etiamsi valdè procul hinc sis.
" Siquidem tibi illa utique benè volet in animo,
" Spes tibi deinde amicosque videre & pervenire
" Domum ad pulchrè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta flagellavit flagello lucido
Mulos; hi verò celeritèr reliquerunt fluvii fluenta:
Illi scitè quidem currebant & pulchrè succussabant pedibus.

## ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἀείγνωτα.] Εὔδηλα, πάνυ φανερά.
303. Κεκύθωσι.] Κρύψωσι, * σκεπάσωσι, χωρήσωσιν.
304. Διελθεῖν.] Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διελθεῖν.
305. Ἥσται.] Καθηται. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ * καταπεφωτισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.
307. Κεκλιμένη.] Ἐπαναπαυομένη.
308. Πολυκέκλιται αὐτῇ.] Περιέχει τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται.
309. Οἰνοποτάζων.] Εὐωχεῖται. Ἐφήμενος.] Ἐπικαθήμενος.
310. Παρὰ μειλάμενος.] Παρελθών. Μητρὸς ποτὶ γούνασι.] Ἵπτι ὡς γυνὴ γυναῖκα σωφρονεῖν, ἤ, ἐπὶ φρονιμωτάτῃ παραδίδοται· καὶ ἄλλως ἡ φιλοικήμων, τὸ ἦθος.
313. Φίλα φρονέησι.] Φιλοφρονεῖν βούλοιτο.
318. Τρώχων.] Ἔτρεχον. Πολυσσόν.] Διάφορον πλίνθος τὸ ὑπὸ τοὺς αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται ἁλόβατον.

## NOTÆ.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι) Observanda Συναιρέσις, sive συνίζησις, Vocalium ω' & σ'. Duæ enim ultimæ Syllabæ Coalescunt, quasi ἥρως scriberetur; ut Λαέρτης, pro Λαέρτης, *Sophocl.* Ajac. v. 1. Ἀεὶ μέ, ὦ παῖ Λαέρτου, & ἥρως *Florent. Aldin.* & *Lovan.* legunt. Sic *Hesiodus*, Ἔργων l. 2. v. 225. Βεσὶ κεν ἡμιόνοισιν ἐπήρατον, αὐτὰρ ἔπειτα. Sic *Pindarus* φωνάεντα dixit pro φωνήεντα, & ἀλκάεντας, pro ἀλκήεντας, ut *Homerus*, *Iliad.* σ'. v. 475. πιμπλάντα, pro πιμπλήντα, quomodò & *Nonnus*, *D. Johan.* c. 18. v. 139. δινοδρώντες, pro δινοδρώεντες. Simile ferè & illud, *Odyss.* θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. & *Iliad.* η'. v. 453. Ἥρωϊ Λαομέδοντι. Ubi tamen *Romana* Editio ἥρῳ legit, subscripto ῳ̃τι, ut *Odyss.* σ'. v. 99. γήρᾳ ἐνθάδε νεῖν. Potest etiam utrobique ω' contrahi, cùm & *longas* Vocales, ante alias, fieri *breves* ostendam, ad *Euripid.* Hecub. v. 1108.

318. Πλίσσονται) Vid. *Eustath.* de hâc voce, *Brevia Scholia*, & Nos in *Anacreont.* v. 1269.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Περιέχωσι) Hæc Vocula ex *Aloysio* addita.
305. * Πεφωτισμένῳ) Ità emendo, ex utroque MSS. pro corrupto illo καταπεφθισμένῳ, & καταπεφλισμένῳ.
310. Vocula ἐπεὶ. ex *Aloysio*.
318. * Πλίσσονται &c. ad πολῶν & finem *Scholii*, ex *Aloysio*.

## VARIÆ LECTIONES.

303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε) γρ. ἥρως· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κεκύθωσι) γρ. κεύθωσι, *Florent.* Edit. *Aldin. Lovanian.* & *H. Steph.*
308. Αὐτῇ) γρ. αὐγῇ. *Br. Schol.*

Ἡ ὃ μάλ' ἠνίοχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοί,
Ancillaque, Ulyſſesque, arte vero impegit flagellum.
Vergebat autem ſol, & illi inclytum ad nemus pervenerunt,
Sacrum Palladi, ubi conſedit divus Ulyſſes:
Statim deinde ſupplicavit Jovis filiæ magnanimi,
" Audi me, Ægidem-ferentis Jovis filia indomita,
" Nunc ſaltem me exaudi, quoniam antea nunquam exaudiviſti
" Jactatum, quandò me jactabat inclytus Neptunus:
" Da, me ad Phæacas gratum venire, atque miſerabilem.
Sic ait ſupplicans, hunc autem audivit Pallas Minerva:
Ipſi tamen nondum apparuerat palam; verebatur enim
Patruum *Neptunum*: is etenim vehementer irascebatur
Divino Ulyſſi, antequam ſuam ad terram veniret.

Ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσῆος ἐνώ δ' ἐπέδαλλεν ἱμάσθλην.
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
Ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
Κλῦθί μοι, Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Νῦν δή πέρ μοι ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
Ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραισε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τῷ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ὀπιζομένῳ γὰρ ῥα
Πατρὸς κασιγνήτου· ὁ δ' ὀπιζαφελῶς μενέαινεν
Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

νόητων. [* πλίσιος γὰρ, τὸ βάδην ἀβαίνειν· καὶ πλίσμα, τὸ ἀφύσημα τῶν ποδῶν.]

319. Μάλα.] Νῦν, ἐπισημότερον. Ἑποίατο.] Ἀνελυθήσειαν.

320. Νέφ δ' ἐπίβαλλεν ἱμάσθλην.] Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321. Δύσετό τ' ἠέλιος.] Νῦν, ὡσὰν δυσμὰς ἀπέλιπεν· ἡμέρας γὰρ ἦν ὕστερος εἰσέρχεται Ὀδυσσεύς, παρὸ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν αὐτῷ καθυφέ.

326 Ῥαιομένου.] Φθερομένου. Ἔρραισε.] Ἔφθειρεν. Ἐννοσίγαιος.] Ὁ Ποσειδῶν, ὁ τῷ γῆν κινῶν· ἔνοσις γὰρ γῆς, ἡ κίνησις.

327. Ἐλεεινόν.] Ἐλέους τυχεῖν.

329. Ἑαυτόν.] Ἀπιστούμενος, καὶ οὐ φανερῶς.

330. Πατροκασίγνητον.] Τὸν οὐ πατρὸς ἀδελφὸν, ἀλλὰ θεόν.

## N O T Æ.

321. Δύσετο) Οἷον, παρὰ τὸ δύσομαι· ἀναδραμόντος δὲ μέλλοντος εἰς σύνεσιν, ut *Euſtathius*. Ità ſanè, ab οἴσω, *Futuro*, fit οἶσα *Præſens*, in *Imperativo*, *Callimacho*, Hymn. *Cereris*, v. 137. etiam *Homero*, *Odyſſ.* χ'. v. 166. & 481. & *Iliad.* τ'. v. 173. οἰσάτω, ut & *Odyſſ.* ϑ'. v. 255. Sic βήσετο, *Homerus*, de quo *Euſtathius*, Τέλειον σχῆμα παρὰ τὸ βήσομαι ῥῆμα μέλλοντος, ὃ καὶ μέλλοντος ἀναδραμὸν εἰς σύνεσιν. At ſciendum & has Voces *Variari* & δύσατο, βήσατο, &c. legi.

329. Αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἑαυτόν) *Minerva* hìc dicitur, ob patrui *Neptuni* reverentiam, nondum ſe apertè *Ulyſſi* manifeſtaſſe, antequam in ſuam Patriam revertiſſet: Dicendum itaque, quùm paulò pòſt, nempè ν'. v. 15. eadem *Minerva* dicatur. Nebulam eidem *Ulyſſi* circumfundere, & mox v. 19. ipſa eidem apparuerit ſub Virginis tenellæ ſpecie, nullibi tamen *Ulyſſi* ſe notam fecit, nequid patrui ſui inimico favere videretur, aut animos illi, invito *Neptuno*, ante tempus præſtitutum dare. *Euſtath.* fol. 1565. lin. 7. Διατὶ δὲ τῷ Ποσειδῶνι ζαφελῶς μενεαίνοντι καὶ Ὀδυσσεῖ, ἡ Ἀθηνᾶ οὐκ ἀντίκη; Εὐριπίδης ἐξ Ὁμήρου καρδίας λύει σαφέστερον τὸ τοῦ κατ' αὐτὸν Ἱππολύτου· ἔνθα ἡ Ἄρτεμις ἔϑος εἶναι θεοῖς φησι, μὴ ἀνακαθίζεσθαι ἀλλήλοις, ὅτι τινὰ βλάπτουσι, κἂν ὁ φίλτατος ἀνθρώπων εἴη· καὶ τὴν αὐτὴν οὐκ ἀντέπραξε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἐφ' οἷς ἔβλαπτε τὸν φίλον Ἱππόλυτον. Vid. *Euripid. Hippolyt.* v. 1328.

## Variæ Lectiones.

321. Δύσετο) γρ. Δύσατο. Vid. Not. in *Textum*.

329. Ἑαυτόν) γρ. σφωϊτέρη, *Euſtath.* fol. 1565. lin. 4. *Ibid.* Αἶδετο) γρ. ἄζετο, Not. MS. ad Edit. *Florent.* Margin.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Η.

ΝΑυσικάα * εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Φ Ἀλκινόου Ε βασιλέως γυναῖκα· καὶ μὴ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔχει, ἐγνώρισε δὲ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ καζὰ τ πλῶν, ἀπὸ τ Ὠγυγίας μέχρι τ τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται.

* Hoc Argumentum & olim obtinuit, verùm hic, pro τὴν Ἀρήτην Ἀλκινόου, lego, Ἀρήτην, τὴν Φ Ἀλκινόου, quod & Editio *Florentina*, *Aldina*, & *Louaniana* facit.

### Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ἀθηνᾶ * τὴν πόλιν παραγινομένῳ Ὀδυσσεῖ ἀπαντᾷ καὶ ἐξῆς αὐτοδείκτυσι τ Ἀλκίνου οἶκον· εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς ἀσπάζεται τοὺς τ Ἀρήτης γόνατα, καὶ δεῖπνα αὐτῆς, πίμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναφήνας δ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δεῖπνον παρέχει. Ἡ δ Ἀρήτη ἠσπασμένη τὴν ἐσθῆτα, συνθάπτεται, πόθεν ἔχει; Ὁ δ διηγεῖται αὐτοῖς τ λεὶ Καλυψοῦς πλοῦν, τ τὸ γενόμενον Ναυάγιον, τ τὴν ἀσφῆ αὐτὸν ἄφιξιν, καὶ ἃ διηγεῖς Ναυσικάᾳ. ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα.

* Hoc Argumentum, ex MS. *Gonvillo-Caiensi* descripsi; nisi quòd ἀξίως ibi, pro ἐξῆς, & vocem πλοῦν, quam post Καλυψοῦς excidisse viderim, restituerim.

### Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως εἴσοδος πρὸς Ἀλκίνουν.

Ἄλλως.

Ἦτοι ὁ μὲν ἐν δώμασι Ὀδυσσῆος θείοιο. LIB. VII.

Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Κύδιμον ἧος ἔτι ἄστυ φέρεν μιν καὶ ἀμύμονα ἶν.
Ἦμος δ' ὅτε δὴ ἔπειτα πατρὸς ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Στῆσεν ἄρ' ὀψόθυροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
Ἰσανὶ, ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.

SIC quidem ibi supplicabat prudens divus Ulysses;
Puellam verò ad urbem ferebat robur mulorum.
Illa itaque quando jam ad sui patris inclytas ædes pervenit,
Constitit in vestibulo: fratres verò ipsam undique
Circumstabant, immortalibus similes; qui sanè à curru
Mulos solvebant, vestemque portarunt intrò.

### ΣΧΟΛΙΑ.

V. 5. Ἀπλίης.] Ἀμαξῆς.

### NOTÆ.

V. 6. Ἡμιόνους ἔλυόν τ', ἐσθῆτά π εἴσφερον) Vocula τὲ, quæ post ἔλυον olim exciderat, restituo; quod Sensus, & *Versus* eam ferè requirant.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. Ἀπήνης) Ἀμαξῆς. Hæc Notula, nec in MSS. nec in *Aldinâ*, *Hervagianâ*, *Parisianâ*, *Morrhii*, &c. Sola *Lugdunensis* & *Amstelodamensis* agnoscunt; verùm, cùm *Hesychii* sit gemmula, per me maneat.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 6. Ἔλυόν τ') γρ. ἔλυον, Vid. in *Textum*.

Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον εἶν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
Γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,
Τὴν πολ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, ὕνεκα πᾶσι
Φαίηκεσσιν ἄνασσε, θεῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν·
Ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
Ἣ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
Μήτις Φαίηκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
Κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐρατεινὴν,
Ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἠγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
Καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔπινα οἶδα
Ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,
Δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
Μηδέ πω' ἀνθρώπων προσιόντα, μηδ' ἐρέεινε

Ipsa verò ad thalamum suum ibat; accendebat autem illi ignem
Anus Epirotica cubicularia Eurymedusa,
Quam olim ab Epiro naves duxerunt biremes:
Alcinoo autem eam in donum elegerunt, eò quòd omnibus
Phæacensibus imperabat, & veluti deum populus audiebat:
Quæ enutrivit Nausicaam pulchrisulnis in regiâ.
Hæc ei ignem accendebat, & intùs cœnam adornabat.
Et tunc tandem Ulysses surrexit ad urbem ire; at Pallas
Multam caliginem circumfudit, benevolens Ulyssi,
Nequis Phæacum insolentium obviam factus,
Convitiaretur verbis, & interrogaret, quisnam esset.
Sed cùm iam civitatem ingressurus esset amabilem,
Tum ei obviàm facta est dea cæsia Minerva,
Virgini similis juvenculæ, urnam gestanti:
Stabat verò ante eum, interrogabatque divus Ulysses,
" O filia, an non mihi domum viri ostendere poteris
" Alcinoi, qui inter hosce homines imperat?
" Etenim ego hospes multa passus huc venio,
" Procul ex alienâ terrâ; quare nullum novi
" Hominum, qui hanc urbem & terram inhabitant.
Hunc contra alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Profectò ego tibi, hospes pater, domum, quam me jubes,
" Monstrabo: quoniam mihi patrem inculpatum juxta habitat.
" Sed eas tacitè, ut facis; ego enim viam monstrabo;
" Neque quenquam hominum alloquere, neque interroga:

## ΣΧΟΛΙΑ.

7. Ἑόν.] Τὸν ἑαυτῆς.
8. Ἀπειραίη.] Ἄπωθεν παρῆσαι, ἠπειρωτικήν· ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Θαλαμηπόλος.] Ἤτοι ἡ ὑπὸ τὸ θάλαμον ἀναστρεφομένη· ἢ ἡ ἐν οἴκῳ ὑπηρετοῦσα.
9. Ἀπείρηθεν.] Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἠπείρου.
10. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
13. Ἐκόσμει.] Παρεσκεύαζεν.
15. Ἠέρα.] Νῦν, τὴν ὁμίχλην.
17. Κερτομέοι.] Χλευάζοι.
18. Δύσεσθαι.] Εἰσελθεῖν. Ἐρατεινήν.] Ἐπέρασεν, καλήν.
20. Παρθενικῇ νεήνιδι.] Παρθένῳ νεωτέρᾳ. Εἰκυίᾳ.] Ὁμοίᾳ. Κάλπιν.] Ὑδρίαν.
21. Ἀνείρετο.] Ἐπηρώτησεν.
24. Ταλαπείριος.] Ἀφίσταμαι μὲν, ἀντὶ δὲ ταλαίπωρος· πηνὶς δὲ, ἀντὶ δὲ ξένος, ὁ πόρρωθεν πεπερασμένως, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος.
25. Τηλόθεν) Πόρρωθεν. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.
31. Προσιόντα.] Ἐνόρκως· ἢ προσαγορεύων· ἢ οὐκ ἐμβλέπων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ἑόν) Τὸν ἑαυτῆς. Ex MS. GC.
8. Ἀπειραίη) Ἠπειρωτικήν. Ex *Hesychio*.
25. Τηλόθεν) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 270. Confer *Eustath.* fol. 102. lin. 40. & *Hesych.*

## VARIÆ LECTIONES.

25. Πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι) γρ. πόλιν ἣ ἵζρα νέμονται, *H. Steph.*

Οὐ

Οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχουσι,
Οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι·
Νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσιν,
Λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεὶ σφισι δῶκε Ποσείδων·
Τῶν νῆες ὠκεῖαι, ὥστε πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
Καρπαλίμως· ὁ δ' ἕπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
Τόνδ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ὀΐσησαν
Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ· μετὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
Εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἣ ῥά οἱ ἀχλὺν
Θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἀπὸ θυμοῦ.
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας τ' ἐΐσας,
Αὐτούς θ' ἡρώων ἀγυιὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἐρητύα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώματ' ἵκανεν,
Τοῖσιν δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
Πεφραδέμεν· δήεις δ' διοτρεφέας βασιλῆας
Δαίτῃ δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
Ταρβεῦ· θαρσαλέος τοι ἀνὴρ ὃν πᾶσιν ἀμείνων
Ἔργοισιν τελέθῃ, εἰ καὶ πόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.

" Non enim hospites hi clementèr homines suscipiunt,
" Nec curantes amplectuntur, quicunque aliunde venerit:
" Navibus celeribus illi freti velocibus,
" Undas ingentes tranant; nam id ipsis dedit Neptunus
" Quorum naves veloces, veluti penna, atque cogitatio.
Sic sanè loquuta præibat Pallas Minerva
Celeriter: ipse deinde post vestigia ibat deæ.
Hunc certè Phæaces inclyti navibus haud advertebant
Vadentem per urbem inter ipsos: non enim Pallas
Sinebat pulchricoma, vehemens dea; quæ ei caliginem
Divinitùs immissam affudit, benè volens in animo.
Mirabatur verò Ulysses portus & naves æquatas,
Ipsorumque Principum curias, & mœnia longa,
Sublimia, vallis munita, mirabile visu.
Sed quando jam *ad* Regis inclytum Patium pervenerunt,
Hisce *verbis* sermones cœpit dea cæsia Minerva,
" Hæc sanè tibi, hospes pater, domus, quam me jubes
" Indicare; invenies itaque à Jove nutritos reges
" Epulum celebrantes: tu verò intrò eas, neque quid animo
" Timeas: audax enim vir in omnibus potior
" Rebus existit, etiam si quando aliunde veniat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

32. Οὐ γὰρ ξείνους οἵ δὲ μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται.] Οὐ ξενίζουσι τοὺς ἀνθρώπους· πῶς δὲ οὐ τοῖς ἐξῆς φιλοξενωτάτοις λέγει; ἢ τὸ μὲ ναυλικὸν ὄχλον τῷ ὄντι εἶναι ἀηδῆ, τοὺς βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἴσως, ἵνα φυλάξῃ, πινὸς πυθέσθαι, ἢ ὡσὺς ἕτερον καθεχθῆναι. *Ἀνέχουσι.] Ἀναδέχονται. ℓ ἀγαπάζουσιν.

33. Ἀγαπαζόμενοι.] Φιλοφρονούμενοι. Φιλέουσι.] Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34. Πεποιθότες.] Θαρρῦντες.

35. Λαῖτμα.] Οἱ μὲ, ὁρμητικὰ· οἱ δὲ, τὸ κύτος· οἱ δὲ, τὸ ἀφρῶδες δὲ πελάγους· ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ ὠκεανὸν λέγει τὸ κῦμα.

36. Ὠκεῖαι.] Ταχεῖαι.

37. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν τ' ὁδὸς ἐγίνετο.

39. Ναυσικλυτοί.] Οἱ περὶ τὴν θάλασσαν ἔνδοξοι.

40. Διὰ σφέας.] Δι' αὐτούς· αὐτοὶ δὲ, δι' αὐτῶν.

41. Δεινὴ.] Φοβερὰ, δίκης ἀξία.

42. Φίλα φρονέουσα.] Τὰ κάλλιστα βουλομένη.

45. Ἀρηρότα.] Σεσωσφαλισμένα.

49. Πεφραδέμεν.] Ἐπιδεῖξαι. Δήεις.] Εὑρήσεις.

50. Κίε.] Ποςεύου.

51. Ταρβεῖ.] Φοβοῦ.

## NOTÆ.

38. Μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο) Θεὸς etiam de *Deâ* dicitur, ut *Virgil.* de *Venere*, Ducente Deo, ità mox, v. 41. δεινὴ θεὸς. Vid. ad v. 291.

47. Τοῖσίδε) Ità lego, pro τοῖσι δ', *Sensu* omninò flagitante, ut aliàs sæpè, & *Br. Schol.* Iliad. θ'. v. 160.

Hic Ordo, Ἀλλ' ὅτε βασιλῆος δόμον ἵκανεν, τόπος δὲ τὰ ἦρχε &c. Quis locus hic pro δ', *verò?* Poeticè τοῖσίδε, vel τοῖσδεσι, pro τόποις, ponitur. Vid. *H. Steph.* ad *Iliad. α'.* v. 58.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

32. In ipso fine, *Ἀνέχουσι] &c. MS. GC. & *Aloys.* MS. usque ad ἀναδέχονται, tantùm.

42. Φίλα φρονέουσα) Ex GC. MS.

## VARIÆ LECTIONES.

35. Δῶκε Ἐνοσίχθων) γρ. δῶκε Κρονίων, *H. Steph.*

47. Τοῖσίδε) γρ. τοῖσι δ', & τοῖσδεσι, Vid. in *Textum*.

Δέσπο-

Δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δ' τοκήων
Τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
Ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,
Ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
Τῇδε Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
Τὸν μὲν, ἄκοιτιν ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
Καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ πίσυνος ἄλλη,
Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
Ὡς κείνη τῇ καὶ τετίμηταί τε, καὶ ἔστιν,
Ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτῆ Ἀλκινόοιο,

" Reginam quidem primò invenies in regiâ,
" Arete nomen eſt inditum ei: ex parentibus autem
" Eiſdem eſt, qui utique genuerunt Alcinoum regem.
" Nauſithoum quidem primùm Neptunus terræ-quaſſator
" Genuit, & Peribœa, mulierum forma pulcherrima,
" Minima natu filia magnanimi Eurymedontis,
" Qui olim ſuperbis Gigantibus imperavit:
" Verùm hic quidem perdidit populum impium, periit & ipſe.
" Aſt cum illâ Neptunus congreſſus eſt, & genuit filium
" Nauſithoum magnanimum, qui Phæacas rexit:
" Nauſithous verò genuit Rhexenoremque, Alcinoumque.
" Illum quidem virili-prole-carentem percuſſit decorus-arcu Apollo,
" Sponſum in regiâ, unicâ ſolâ filiâ relictâ
" Aretâ: hanc Alcinous duxit uxorem,
" Et ipſam honorabat, ut nulla ſuper terrâ honoratur alia,
" Quotquot nunc mulieres ſub viris domum habent,
" Quemadmodum illa ex animo honorabatur & *etiamnum in honore* eſt,
" *Cum à charis liberis, tum ab ipſo* Alcinoo,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

53. Κιχήσεαι.] Νῦν ἀντὶ ξ *ικεπύσεις· ἡ δὲ καθαλήψεαι σημαίνει.

54. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν.] Καθὸ ἀρητῶς ἢ εὐκταίως ἐχρυσήθη. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον. Τοκήων.] Τῶν προγόνων.

60. Ὤλεσεν.] Ἀπώλεσεν.

61. Ἐγείνατο.] Ἐγέννησεν.

63. Ῥηξήνορα.] Ὀνομα κύριον.

64. Ἄκοιτιν.] Ἄμοιρον ἀρρενος παιδὸς, ἣ μὴ γλυκήσασα παῖδα ἄρρενα.

65. Νυμφίον.] Νεωστὶ γαμηκότα. Λιπόντα.] Καταλιπόντα.

67. Τίσεν.] Τιμᾶσαν.

68. Ὅσσαι.] Ὁπόσαι.

## N O T Æ.

53. Δέσποιναν μὲν πρῶτα) Hunc locum copioſè tractat *Julianus* Apoſtata, §. 3. p. 195.

59. Ὃς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν) Ex hoc *Homeri* loco, ut ex SS. Scripturis, abundè conſtat, Vaſtos & robuſtos homines olim extitiſſe, qui communem hominum ſtaturam excederent: de quâ re *Kercherus*, in Mundo Subterraneo, *Fazellus*, De rebus *Siculis*, *Calius Rhodigin.* l. 2. c. 6. *Hugo Grotius*, l. 1. De Veritate *Chriſtianæ* Religionis &c.

66. Τίσεν δ' Ἀλκίνοος ποίησεν ἄκοιτιν) Hinc patet, *Alcinoum* Avunculum eſſe Uxoris ſuæ; quam Relationem, licet aliàs nullibi à ſe obſervatam dicat *Spondanus*, *Gracis* tamen familiarem fuiſſe agnoſcent, qui *Demoſthenem*, reliquoſque *Graces* Oratores perlegerit.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

53. *Ἱκεπύσεις) Ità emendo, pro *ικεπύεις*, idque MS. *Aloyſiani* auctoritate.

54. Ἀρητῶς) Rectè, ut MS. *GC.* cum *Impreſſis*, concordat. MS. *Aloyſ.* ἀρρήτως, errore manifeſto *Exſcriptoris*. Et cum hoc *Scholio* explicit toties nobis laudatum MS. *Gonvillo-Caienſe*, pervetuſtum quidem & authenticum; in cujus fine ſcribitur, manu multùm recentiori, Τἄλλ' ἔχεις ἐν τοῖς πτυπωμένοις βιβλίοις, φύλλῳ οζ'. *Cætera habes in Libris Impreſſis, folio* 77. Quæ verba notant *Hervagianam* Editionem *Homeri*, cum *Scholiis*, *Baſileæ*, An. MDXXXV. In illius enim Editionis folio, 77. hic locus reperitur, & ſequentia auſpicantur.

## VARIÆ LECTIONES.

68. Νῦν μὲ) μὲ. νῦν τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
Δειδέχαθ' μύθοισιν, ὅτε σείχηθ' ἀνὰ ἄστυ.
Οὐ μὰν γάρ πι νόος γε χ' αὐτὴ δαίεθ' ἑαθλῆ,
Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι, χ' ἀνδράσι νείκεα λύῃ.
Εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἐλπωρή τοι ἔπειθ' φίλους τ' ἰδέειν, χ' ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον χ' σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ', ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον· λίπε δ' Σχερίην ἐρατεινήν·
Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, χ' εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου ἐς δώμαθ' ἵε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν' ἰσαμβήῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἢὲ σελήνης,
Δῶμα κάθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδαθ' ἔνθα χ' ἔνθα,

"Et civibus, qui ipſam ſanè veluti deam ſuſpicientes,
"Excipiunt vocibus *fauſtis*; cùm incedit per urbem.
"Minimè enim mente etiam ipſa eget bonâ,
"Quibuſque benè vult, etiam viris lites ſolvit.
"Si tibi igitur illa benè velit in animo,
"Spes eſt tibi poſtea amicóſque videre & pervenire
"Domum in excelſam & tuam in patriam terram.

Sic loquuta, abiit cæſia Minerva
Pontum per indomitum; deſeruit vero Scheriam amabilem:
Venitque ad Marathona, & lativias Athenas,
Et ingreſſa eſt Erechthei benè-munitam domum: ſed Ulyſſes
Alcinoi ad domum ibat inclytam: plurima verò illi cor
Cogitabat ſtanti, prius quàm ad æreum pavimentum veniſſet:
Inſtar enim ſolis ſplendor erat, aut lunæ,
Domum per excelſam magnanimi Alcinoi.
Ærei etenim parietes ducebantur hinc atque hinc,

## ΣΧΟΛΙΑ.

72. Δειδέχαθ'.] Δεξιοῦνθ', ἀσπάζονθ'. Στείχῃσι.] Πορεύῃ.

73. Δαίεθ'.] Ἐνδῶς ὑπάρχῃ.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι.] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη, τῷ νείκη, ἢ πῶς ἂν ὁμόλως λέγοιμεν τὰ ἀνδρῶν, καὶ τὰ γυναικῶν λέγειν.

79. Σχερίην.] Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἣ νῦν Θ· καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρόσπορον ὕπας ἐκαλεῖτο.

80. Μαραθῶνα.] Τόπον τῆς Ἀττικῆς. Ἀθήνην.] Νῦν τὴν πόλιν, πρὸς Ἀθήνας.

81. Δῦνε.] Κατέδυ, εἰσῆλθεν. Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη Ἐρεχθεύς.

86. Ἐληλάδαθ'.] Παρεμπεφυρμένοι εἰ ἦ ἐρηρείδατο, ἁρμοσμένοι ἦσαν.

## NOTÆ.

74. Καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει) Non omittenda hoc in loco, de hâc *Alcinoi* Conjuge Regiâ hiſtoriola, huc pertinens, licet ab *Euſtathio* omiſſa; quam tamen *Onomacritus*, Argonaut. v. 1321. memorat, & *Apollonius Rhodius*, Quando *Æeta* Legati, ſui Regis nomine, ab *Alcinoo* poſtulabant, *Medeam* filiam ſibi reddendam, quæ cum *Jaſone* & *Argonautis* à ſuo Patre illuc confugerat, & *Alcinoo* juſta illa videbatur poſtulatio, *Areta* ſtatim Regina hanc conditionem interpoſuit, Modò *Medea* adhuc eſſet Virgo intacta, nec à *Jaſone* compreſſa; alioquin enim Matrimonium nullo modo ſolvi debere. Quæ conditio quùm *Argonautis* clàm eſſet declarata, *Jaſon* ſtatim, ſuper ſubſtrato Aureo Vellere, Virginitatem illi eripuit, atque ità *Phæacum* protectionem obtinuit.

86. Ἐληλάδαθ') Olim ἐρηρείδαθ', ab ἐρείδω. At Vox ἐληλάδαθ', ut *Br. Schol.* & *H. Stephanus* legunt, huic loco aptior videtur; nam de parietibus æneis, qui ductilibus certè laminis erant induti, Vox ἐλαύνω propriè uſurpatur; mox autem ad v. 95. τὸ δ' ἔρκος ἀμφὶ τοῖχον ἐρηρείδατ', ibi quidem Vox ἐρείδω ſignificantior: quare meo quidem judicio, vox ἐληλάδαθ hoc in loco ſcribenda, ut MS. *Scholia Aloyſii* expreſsè legunt, illo poſteriori loco, ἐρηρείδαθ. Et ipſe mox Poeta, v. 113. eâdem voce utitur, de Sepimento, Muri inſtar erecto, ὣς δ' ἕρκος ἐλήλαται). *Brevia Scholia*, Ἐλήλαται)) Τετείχισται. Sic *Heſiod.* Theogon. v. 726. Τὸν ὣς χάλκεον ἕρκος ἐλήλαται. Hanc denique *Lectionem* agnoſcit *Euſtathius* Edit. *Roman.* fol. 1569. lin. 62. & ſimilem ait, huic, ἕρκος ἐλήλαται), &, ἀμφὶ δὲ πύργος ἅλατο πόλιν. Ἐληλάδαθ, pro ἐληλαμμένοι ἦσαν. & ἐρηρείδαθ, pro ἐρηρεισμένοι, *Ionicè*. Reduplicatione *Atticâ* inſuper aſſumptâ.

## VARIÆ LECTIONES.

74. Οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι) χ. ἧσίν τ' εὖ φρονέῃσι, καὶ ἧσίν τ' εὐφροσύνῃσι, *Euſtath.* & *H. Steph.*

86. Ἐληλάδαθ') χ. ἐρηρέδαθ'. Vid. in *Textum*.

Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ· πρὸ δ' αὐλὴ θυρὸς κυάνοιο·
Χρύσειαι δ' ἔσαν θύραι πυκινὸν δόμον ἔντὸς ἔεργον·
Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι ἐν χαλκείῳ ἕστασαν ὑδοῦ,
Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσείη δ' ὀρόλυγξ.
Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε κύνες ἦσαν, ἃς Ἥφαιστος ἔτευξε δαήμοσι πραπίδεσσι,
Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα.
Ἔν δ' θρόνοι πρὸς τοῖχον ἐρηρέδαται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ διαμπερές· ἔνθ' ἐπὶ πέπλοι
Λεπτοὶ εὐῆνται βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
Ἔνθάδε Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἑτοῖμα γὰρ ἔσκεν ἑκάστῳ.
Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
Ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
Πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·

In intimum receſſum à limine: pinnaculum autem ex cyano:
Aureæ verò fores firmam domum intùs cludebant:
Poſtes item argentei in æreo ſtabant limine,
Argenteum quoque ſuperliminare, aurea item cornix:
Aureique utrinque & argentei canes erant,
Quos Vulcanus fecerat peritis præcordiis,
Domum ut cuſtodirent magnanimi Alcinoi,
Immortales exiſtentes & ſenio non obnoxios dies omnes.
Intus ſolia circa murum firmata erant hinc atque hinc,
Ad intimum receſſum à limine: ubi ſuper iis pulvilli
Tenues benè neti ſtrati erant, opera mulierum.
Hic Phæacum primates ſedebant,
Bibentes & edentes; affatim enim habebant.
Aurei verò juvenes ſuper politis columellis
Stabant, ardentes faces manibus geſtantes,
Illucentes nocte per domum convivantibus.
Quinquaginta autem ei ancillæ per domum fœminæ:

## ΣΧΟΛΙΑ.

87. Ἐς μυχὸν ἐξ ὑδοῦ.] Ἀπὸ τοῦ ὀδοῦ, ἵνα τὸ ἴσον γωνίας. Μυχόν.] Τὸ σύνδεσμον τοῦ οἰκίας. Θεαγκός.] Ὁ περίβολος τοῦ οἰκίας, ἢ τὸ ἐπικάρσιμον τοῦ τοίχου.

88. Ἔεργον.] Ἀπέργει, σωλῆνον, περιέχει.

89. Σταθμοί.] Αἱ παραστάδες.

90. Κορώνη.] Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἤτοι τὸ *κελκίον,

91. Χρύσειοι δ'] ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν.] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἅλως λάγυ, παρ' ὃ καὶ κυνάδας φαμὲν, ἢ τὰς διπλᾶς ἅλως. πρὸς ὃ φασὶν τὰς δηθείσας ὑπὸ Ἥφαιστος Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συμβαλεῖν αὐτῷ περὶ τῶν τοῦ

Διὸς ἐπίθεσιν, ὕστις περιελθὼν εἰς Ἀλκίνοον. Ἐκάτερθεν.] Ἑκατέρωθεν.

92. Ἰδυίησιν.] Ἐμπείροις. Περικτίδεσσι.] Φρεσίν.

95. Ἐρηρέδαται.] Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν.

97. Εὔηνται.] Εὖ νενησμένοι. Βεβλήατο.] Ἐπικέκτηνται.

99. Ἐπιζώνοις.] Ἀδιαλείπτοις.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι.] Ἀνδριάντες πυῤῥοί. Ἐϋδμήτων.] Καλῶς ᾠκοδομημένων. Ἐπὶ βωμῶν.] Ἐπὶ τῶν βάσεων.

101. Ἕστασαν.] Ἵστανται.

102. Δαιτυμόνεσσιν.] Εὐωχουμένοις.

## NOTÆ.

89. Ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ) Quòd σταθμὸς *Primam* habeat communem, nequis Tyronum miretur, ſuppetunt Exempla, quæ congeſſimus ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Legi tamen poteſt, Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι, & longè melius.

92. Ἰδυίησι) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 608.

100. Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι) Hunc locum reſpicit *Maximus Tyrius* §. 3. p. 34. Edit. *Davisiana.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Ultimam vocem *Κελκίον emendo, ex corrupto κεγκίον, cùm κεγκίον nullibi extet, nihil ſonet; at κελκίον fit ὑποκορισικῶς, à κέλκω, *Annulus*, ut κελκίλλιον. Et *Euſtath.* fol. 1570. lin. 31. Καὶ ἡ Κορώνη, τὸ κελκίον δηλαδὴ, ᾧ ἐπισπᾶται τὴν θύραν.

100. Βωμῶν) Ἐπὶ τῶν βάσεων. Nunc de elevatioribus Columellis loquitur, ex primævâ *Etymologiâ*, Bamah, *Ezekiel*, c. 20. v. 29. Vid. *Etymolog.* M. v. Βωμός.

## VARIÆ LECTIONES.

87. Θεαγκὸς) *al.* τειχὸς, *Euſtath.* fol. 271. lin. 41. 44, &c.

89. Σταθμοὶ δ' ἀργύρεοι) *al.* ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ. Vett. Editt.

90. Ἔφ' ὑπερθύριον) *al.* ἐφυπερθύριον.

92. Ἔτευξεν ἰδυίησι) *al.* ἐτεύξ' εἰδυίησι, vid. ad *Iliad.* α'. v. 12. in *Textum.*

97. Εὔηνται) *al.* ἰύηνται, *H. Steph.*

101. Μετὰ χερσὶν ἔχοντες) *al.* μὴ χερσὶ φέροντες, *Max. Tyr.* §. 3. p. 34.

103. Δαΐ οἱ) *al.* δ' ἔσαν, *H. Steph.*

Αἱ

Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,
Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα τροφόωσιν
Ἥμφω, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·
Καιροσέων δ' ὀθονέων ἁπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
Τόσσον Φαίηκες πέρι πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
Νῆα θοὴν εὖ εἰδὼς πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὡς ἢ γυναῖκες
Ἰσὸν τεχνῆσαι· πέρι γὰρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
Ἔργα τ' ἐπίσασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
Ἔκτοθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
Τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθάδε δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα,
Ὄγχναι, καὶ ῥοιαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

Aliæ quidem molunt sub molâ pomacei coloris frumentum,
Aliæ telas texunt & pensum versant
Sedentes, qualiter folia excelsæ populi:
Staminatisque vestibus distillat quasi humidum oleum.
Quantum Phæaces supra omnes periti sunt homines
In celeri nave, per pontum navigare; tantum etiam mulieres præstant
In telâ operandâ: supra modum enim illis dedit Pallas
Operáque scire perpulchra & ingenium bonum.
Extra verò aulam ingens hortus propè januas
Quatuor jugerum: circa autem septum deductum est utrinque:
Ibi arbores proceræ crescebant florentes,
Pirus & malus punica, & *alia* mali pulchrum-fructum producentes,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

104. Ἀλετρεύουσι.] Ἀλεῦσιν. Μύλης ἔπι.] Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. οἱ δὲ, ὅτι τὸ ἔλεον ἐπὶ δὲ μηρῷ ἔγραφον· μύλη δὲ, τὸ ἄκρον δὲ μηρῷ. Μήλοπα καρπόν.] Τὸν πυρόν· μηλοειδὴς γὰρ ἐν τῷ χροΐαν. Ἄλλοι, Μύλης ἔπι.

105. Ὑφόωσιν.] Ὑφαίνουσιν. Τροφόωσιν.] Στρέφουσιν, ἐργάζονται.

106. Ἥμφω.] Καθάπαξ. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο.] Οἱ μὲν, ὅτι ὑλοτομίᾳ πεζῇ ἐπῆλθον καθάπαξ διατροπαδῶς· οἱ δὲ, ὅτι πτανύουσι τὸ δένδρον τῶν φύλλων· φύλλα δὲ, ὅτι ἀφ' ὧν τὸ πλῆθος, ἢ ἀφ' ὧν τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν· ἢ τοῦ τρόπου τοῦ κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τὰ αἰγείρου εὐπερίφορα ἀπὸ λίθου, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως, καὶ ὑπὸ τυχόντος αὔρας· ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν *Ἀτρεῖ· Ὥσπερ δὲ τὰ φύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄκμα μηδὲν, ἀλλὰ τἀκείνης κάρα Κινήσετ', αὔρας καλαισφιεῖ πλερόν. Μακεδνῆς.] Τῆς μακεδνῆς ἐν ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107. Καιροσέων.] Εὐύφων, τὸ κεκαιρωμένον· καίρωμα δὲ ἐστὶ τὸ ἀφαπλικόμενον τοῦ τῷ ἡμίσει, παρὰ τὸ μίτον· ἐκεῖ δὲ μὴ συχνὰς τὰς ἡμιτυας· ὀθόνιον δὲ μερος δὲ μιτόμματος, τὰς ὅλας εὐύφεις λέγει. Ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἤτοι ὕπνος ἦσαν πυκναὶ, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἔξωθεν, ὡς ἔλαιον, ἔσλβον ἀφ' τῷ λοιπόν· ἢ τερφεραὶ ἦσαν, ὡς δοκεῖν ἀπερρεῖν· ἢ ὕπνος ἀπολείβειν τὸ μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποδίδωσιν.

108. Ἴδριες.] Ἐπιστήμονες, ἔμπειροι.

109. Ὡς ἢ γυναῖκες.] Νῦν, τὸ ὡς, ἀντὶ δὲ τοσοῦτον.

110. Τεχνῆσαι.] Τεχνίτιδες.

112. Ὄρχατος.] Ἡ ἐπὶ τίχον, ἢ ὁ πεζὸς ἢ ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος.

113. Τετράγυος.] Τεσσάρων γωνῶν· γύη δὲ μίτρον γῆς γεωργικόν. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τοῖχος. Ἐλήλαται.] Τετείχισται. Ἀμφοτέρωθεν.] Νῦν, παντοχόθεν.

114. Τηλεθόωντα.] Πάνυ θάλλοντα.

115. Ὄγχναι.] Ἄπιοι. Ἀγλαόκαρποι.] Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

## N O T Æ.

107. Ἠχὲν ἔλαιον) Quare ἔλαιον sit præ cæteris ἠχὲν, vid. ad ζ'. v. 79.

110. Τεχνῆσαι) Pro πεχνήσασθαι, ut Δαιρέσιν τελέσσαι χρυσείοιν, *Homerus*, apud *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, ubi pro διαιρέσιμον. *Br. Schol.* videntur τεχνῆσαι legere, & per τεχνίτιδες exponere, ut *Eustathius* etiam, fol. 1572. lin. 8. per τεχνικαὶ exponit, ut πεχνῆσαι pro πεχνήεσσαι formetur, quomodò τιμήντες, pro τιμήεντες, de quâ re, Nos ad ζ. v. 303.

115. Ὄγχναι) Malè olim ὄγχναι in hoc loco; verùm ὄγχνα legendum evincitur, ex α'. v. 246. ubi *Prior* Syllaba communis, ut in τίχνη, quod fieri

## NOTÆ IN SCHOLIA.

106. Corrigo, * τὸ Ἀτρεῖ, pro τὸ Ἀργῶ, pro quo MS. *Aloysii.* τὸ Ἀργεῖ, non æquè benè; Versus emendo, ut conferenti apparebit. *Meursius*, alioquin diligentissimus δεκαπλόγων, hos *Iambos* in *Sophoclis Atreo* ponendos non curavit.

110. Τεχνῆσαι) Τεχνίτιδες. Non hæc in *Aloysii* MSto, verùm nec *Schrevelium* habent Auctorem; nam & in Veteribus, *Aldinâ*, *Parisiensi*, *Hervagianâ* inveniuntur. Male tamen ibi Τεχνῆσαι) Τεχνίδιες. Quod *Scholion*, quià *Variam Lectionem* præferre videtur, intactum fino, aliàs ut falsum & ineptum rejecissem. Vid. in *Textum*.

115. Ὄγχναι) Ἄπιοι. Ita ex *Morrhii* Edit. &c. pro corrupto, Ὄγχνη) Ἄπιον.

## VARIÆ LECTIONES.

104. Μύλης) γρ. μύλῃς, *Br. Schol.*

110. Τεχνῆσαι) γρ. τεχνῆσαι, vid. Not. in *Textum*.

114. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.

115. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνας, vid. in *Textum*.

Συκᾶ τε γλυκερὰ, ἠ ἐλαῖαι πλεθόωσαι·
Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυθ', οὐδ' ἀπολείπει
Χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
Ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
Αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
Ἐνθάδε οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται·
Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λιθυσσόον ἐν χώρῳ
Τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
Ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
Ἄνθει ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποφοινίσσουσιν.
Ἐνθάδε κοσμηταὶ πεφάσιαι ὠδὲ νέατον ὄρχον
Παντοίῃ πεφύασιν, ἐπιστάμεναι γανόωσαι·
Ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπασαν
Σκίδνατ', ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ὁδὸν ἶσιν

Ficúsque dulces, & oleæ virentes.
Ex iis fructus nunquam perit, neque deficit
Hyeme, neque æstate, toto anno durans; sed sine semper
Zephyrus spirans, hæc crescere facit, aliaque matureſcere.
Pirus post pirum senescit, pomum post pomum,
Porrò post uvam uva, ficúsque post ficum.
Ibi ei fructuosa vinea plantabatur:
Hujus alterum quidem apricum solum lato in loco
Aresçit sole; alias sanè vindemiant,
Alias item calcant; ulteriùs tamen uvæ immaturæ sunt
Florem emittentes, nonnullæ iam submatureſcunt.
Ibi exculti horti ad extremam seriem
Omnis generis producuntur toto anno florentes;
Duo præterea fontes aderant, alter quidem per hortum universum
Dispergitur, alter autem ex alterâ parte sub aulæ limen vadit

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

116. Τηλεθόωσαι.] Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118. Χείματος.] Χειμῶνος. Θέρους.] Θέρεος. Ἐπετήσιος.] Ἐκάστου ἐνιαυτοῦ, ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ.

119. Ζεφυρίη] Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. Πέσσει.] Πεπαίνει, πέπειρα ποιεῖ.

120. Ὄγχνη.] Ἄπιος.

122. Ἀλωή.] Ἀμπελόφυτος γῆ. Ἐρρίζωται.] Πεφύτευται.

123. Θειλόπεδον.] Ἔνθα θηλῶσι μάλιστα βοτρύων, καὶ ἁλίσκονται. καὶ ψύχονται ἢ ὁ ψυκτήρ. Λιθυσσόον.] Λεῖον, ὁμαλὸν, ἢ πλατύ.

124. Τέρσεται.] Ἀντὶ τοῦ, * πίφρυκε.

125. Τραπέουσι.] Πατοῦσιν. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσι.] Τὸ πλῆθος ὑπερβατόν ἐστιν· ὁ ἑτέρῳ τόπῳ, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δὲ ὑποπυρκάζουσι, ἤγουν ὅλως.

126. Ἄνθει ἀφιεῖσαι.] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. Ὑποφοινίσσουσι.] Τῇ παρεμφάσει ἀκμαίζουσιν· οἷον ἐκ τοῦ ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεπαινόμεναι.

127. * Κοσμηταὶ.] Ἐν τάξει διαπεθημέναι. Πεφσιαὶ.] Αἱ λαχανεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν πτεφύγωσις χύσεις, ὡς τὸ θαλιθίδα. Νείατον.] Ἔσχατον. Ὄρχον.] Σπόρον ἀμπέλου.

128. Πεφύασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. Γανόωσαι.] Θάλλουσαι, λάμπουσαι. Ἐπιστάμεναι γανόωσι.] Διαφανῶς λάμπουσαι.

130. Ἶσιν.] Ῥεῖ.

## N O T Æ.

non potuit, si cum tribus consonantibus scriberetur. Et ità *Diodorus Siculus* legit fol. 139. & 211. *Max. Tyrius*, §. 4. p. 40. Edit. *Davisian.* cum Editt. *Morrhii*, &c.

119. Ζεφυρίη) Subaudi πνοὴ, vel αὔρα. In hâc voce *prior* Syllaba producitur, ante *Aspiratam*, vel, ut *Polysyllaba* alia, de quâ re, ad *Iliad. β'.* v. 113. vel *Tribrachys*, in *primâ* sede. & proinde Versus ἀκίνητος ἔτη ἐνιαυτοῦ.

124. Τέρσεται) Ἀντὶ τοῦ, * πίφρυκε. Ità emendo, pro πιφύσκεται, quod malè hìc, bene suprà, ad v. 122.

127. * Κοσμηταὶ, ad ἀλφηθμίδας, ex MS. *Aloysi.*

## N O T Æ I N S C H O L I A.

118. MS. *Aloysi.* ad * ἔτῃ legit, nec ampliùs; quare ἐν ἐνιαυτῷ, quod sequitur, in *Aldin. Hervag. Parisian.* & *Schrevelian.* deterem prorsus; nisi scirem, τὸ ἔτος etiam dici de qualibet Anni parte, ut τέσσαρα ἔτη ἐνιαυτοῦ.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

117. Ἀπολείπει) γρ. ἀπολείπῃ, *Hackian.* non æquè bene. *Eustath.* & Vett. ἀπολ.

120. Ὄγχνη) γρ. ὄγχνη, ut suprà, v. 115.

Πρὸς

Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Ἔνθα ϛὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
Καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
Εὗρε δ' Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
Σπένδοντας δεπάεσσιν εὐσκόπῳ Ἀργειφόντῃ,
Ὧι ῥα μετὰ φρεσὶν ἔσκε τελευτῶντι κελεύθου.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἀφ' ἕδρης δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἣν οἱ περίχευεν Ἀθήνη,
Ὄφρ' ἵκετ' Ἀρήτην τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτῃ βάλε γούνασι χεῖρας Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ,
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες.
Θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς,

Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος θείοιο,
Σόν τε πόσιν, σά τε γούνατ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
Τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
Ζωέμεναι, καὶ παισὶν ὀπιτρέφειεν ἕκαστος
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἰκέσθαι

Ad domum excelsam, unde aquabantur cives.
Talia certe in Alcinoi domo deorum erant splendida dona:
Ubi stans admirabatur patiens divus Ulysses.
Cæterùm postquam omnia suo admiratus esset animo,
Celeriter super limen ingressus est domum intra.
Invenit autem Phæacum duces atque consiliarios
Libantes poculis speculatori Mercurio,
Cui ultimo libabant, quandò cogitabant de lecto.
Cæterum ipse ivit per domum patiens divus Ulysses,
Multam caliginem habens, quam ei circumfudit Pallas,
Donec pervenit ad Areten & Alcinoum regem;
Aretæ autem circumjecit genibus manus Ulysses:
Et tum certe rursus ab ipso dissipatus est divinitùs-affusus aër.
Hi verò taciti facti per domum, ut virum conspexerunt,
Admirabanturque videntes: dùm supplicavit Ulysses,

" Aretæ, filia Rhexenoris divini,
" Ad tuum maritum, & ad tua genua pervenio plurima passus,
" Et ad hosce convivas; quibus dii feliciter dent
" Vivere, & liberis transmittant singuli
" Bonaq; domi quæ sunt; honoremque, quemcunque populus concesserit.
" Cæterum mihi deductionem parate ad patriam perveniendi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

131. Ὑδρεύοντο.] Ὕδωρ ἐλάμβανον.
132. Τοῖα.] Τοιαῦτα.
137. Εὐσκόπῳ.] Καλῶς σκοπεύοντι.
138. Ὧι πυμάτῳ.] Ἐπὶ ἀνειρόπτου, ἢ ὕπνου παρεκλυτὴς· διὸ, εἰλίτο ἢ ῥάβδου, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει. Κοίτου.] Κοίτης.
143. Θέσφατος.] Θεῖος, θαυμαστός.
144. Ἄνεω.] Ἡσυχεῖ.
148. Ὄλβια δοῖεν Ζωέμεναι.] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παραλάχοιεν ζῆσαι.
149. Ἐπιτρέψειεν.] Παραδοῖεν.
151. Ὀτρύνετε.] Ἐπείγετε, παρορμήσατε.

## NOTÆ.

131. Πρὸς δόμον ὑψηλὸν· ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) *Florent. Roman. Basiliensis, Aldin.* & *Lovan.* ὑδρεύονται legentes, errorem aliis prosemināvrunt. *Henricus Stephanus* illam vocem ad *Var. Lectiones* rejecit, & in *Textum* ὑδρεύοντο primus recepit, non ob *Metrum* modò, verùm ipso *Sensu* postulante. *Isaac. Casaubonus* versus aliquot similes corruptos huc ad oram sui Codicis congerit, quos defendere satagit, cùm potiùs emendare debuisset. *Brevia Scholia* in omnibus Editt. Ὑδρεύοντο) Ὕδωρ ἐλάμβανον. Quin similem locum habemus, *Odyss. ρ'.* v. 206. *Τυπτὸν, καλλίροον· ὅθεν ὑδρεύονται πολῖται*, ubi Omnes Codd. consentiunt legendo, ὑδρεύονται.

138. Ὧι πυμάτῳ κατὰ δῶμα) Remotis Epulis, proxima Potio erat, Ἀγαθῷ Δαίμονος. *Hesych.* Ἀγαθῷ Δαίμονος πόμα. *Ælian.* Var. Histor. l. 1. c. 20. Edit. *Jacobi Perizonii. Meursius, Græc.* Feriat. v. Ἀγαθείαι. *Suidas*, & *Homeri* Interpretes in hunc locum.

145. Ἐλλιτάνευεν) Vid. ad ε'. v. 325.

## VARIÆ LECTIONES.

131. Ὑδρεύοντο) γρ. ὑδρεύονται, vid. in *Textum*.
132. Τοῖα ῥ') γρ. τοῖ' ἄρ', *H. Steph.*
145. Ἐλλιτάνευεν) γρ. ἐλιτάνευεν, Vid. ad α'. v. 298.
149. Ἐπιτρέψειεν ἕκαστος) γρ. ἐπιτρέψειαν ἕκαστα, *H. Steph.*

Θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
"Ως εἰπὼν καθ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴ ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὀψὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
Ὅς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀλκίνοε, ἦ μάλα τοι τόδε κάλλιον, ἠδὲ ἔοικε,
Ξεῖνον μὴ χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
Οἵγε δὴ σὸν μῦθον πολιὸν ἐγμένοντες ἰσχανόωσιν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
Εἶσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
Οἶνον ὀπιπρῆσαι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
Δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεῖος μῦθος Ἀλκινόοιο,
Χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαίφρονα, ποικιλομήτεω,
Ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
Υἱὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
Ὃς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ἕστησε τραπέζην ἐπάερσε·
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μῦθος Ἀλκινόοιο,

" Ocyùs; quoniam diù ab amicis ærumnas patior.
Sic fatus refedit ad focum in cineribus
Juxtà ignem; illi certè omnes facti taciti silentio.
Serò tandem interfatus eſt ſenex heros Echenéus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,
Et eloquentiâ præſtabat, priſcaque & plurima doctus.
Hic inter eos benignè ſentiens concionatus eſt & interfatus,
" Alcinoë, non ſanè tibi hoc honeſtius, neque convenit,
" Hoſpitem quidem humi ſedere ad focum in cineribus:
" Aſt hi tuum juſſum expectantes deſiſtunt.
" Verùm age tandem hoſpitem in ſede argenteis clavis *diſtincta*
" Colloca ſurgere jubens: tu autem præconibus impera
" Vinum adhuc infundere; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui ſupplices venerandos comitatur:
" Cœnam verò hoſpiti proma det ex *rebus*, quæ ſunt intus.
Porrò ut hoc audivit ſacrum robur Alcinoi,
Manu prehenſum Ulyſſem prudentem, varium-conſilio,
Levavit à foco, & in ſedem locavit ſplendidam,
Filio cedere juſſo, dilecto Laodamante,
Qui ei proximus ſedebat; maximeque ipſum amabat.
Aquam tum ancilla gutturnio ſuperinfudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteum lebetem,
Ad lavandum, juxtáque politam extendit menſam:
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Fercula multa inferens, gratificans de præſentibus *rebus*:
Cæterùm ipſe bibebat & comedebat prudens divus Ulyſſes.
Et tum præconem alloquutum eſt robur Alcinoi,

## ΣΧΟΛΙΑ.

154. Ἀκλύς.] Ἡσύχιος.
157. Κίκησε.] Παρὰ τὸ δακίμη.
160. Ἐπ' ἐσχάρῃ.] Παρὰ τὴν ἐσχάρα.
161. Ἰσχανόωσιν.] Κατέχουσιν.
163. Εἶσον.] Κάθισον.
164. Ἐπικρῆναι.] Ἐπὶ τῷ ὕπνῳ ἕτερον ἐπικερᾶσαι.
165. Ἱκέτῃσιν.] Ἱκέταις. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.
166. Ταμίη.] Ταμιεύουσα, φύλαξ.
168. Ποικιλομήτεω.] Σωστὸν βουλεύοντος.
169. Ὦρσεν.] Ἀνέστησεν. Ἀπ' ἐσχαρόφιν.] Ἀπὸ τῆς ἐσχάρας.
170. Ἀγαπήνορα.] Ὑπὸ ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλάνθρωπον· ἢ τὸ ἀγαπᾶν ἐστὶ ἀνδρίζεσθαι.

## NOTÆ.

158. Ὅς σφιν) Vid. ad β'. v. 160. & ad θ'. v. 271.

## VARIÆ LECTIONES.

158. Ὅς σφιν) γρ. ὃ σφιν, vid. in *Textum*.
169. Ἐσχαρόφιν) γρ. ἐσχαρόθεν.

Ποντόνοε,

Ποντόνοε, κρητῆρα κεραστάμεν μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διΐ τερπικεραύνῳ
Σπείσομεν, ὅστ' ἰκέτῃσιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Τοῖσίνδ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
Ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλείονας καλέσαντες,
Ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
Ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα καὶ περὶ πομπῆς
Μνησόμεθ', ὥσχ' ὁ ξεῖνος ἄνυδρε πόνῳ καὶ ἀνίῃ
Πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἰὼν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
Μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
Πρίν γε τὴν γαίης βῆναι μέλαν· ἔνθά δ' ἔπειτα
Πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα, κραταὶ Μοῖραί τε βαρεῖαι,
Γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε καὶ οὐρανῷ εἰλήλουθεν,
Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ τεκμαίρονται·
Αἰεὶ γὰρ τοιόσδε γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
Ἡμῖν, εὖθ' ἕρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·

" Pontonoë, craterem miſcens vinum diſtribue
" Omnibus per domum; ut & Jovi fulminatori
" Libemus, qui ſupplices honoratos benignè proſequitur.
Sic ait: Pontonous autem dulce vinum miſcebat:
Diſtribuitque omnibus propinans poculis.
Cæterùm poſtquâ libârunt biberuntque, quantùm cupiebat animus,
His Alcinous concionatus eſt & interfatus,
" Audite, Phæacum duces atque conſiliarii,
" Ut dicam, quæ me animus in præcordiis jubet:
" Nunc quidem epulati dormiatis ad domum profecti:
" Manè vero ſenibus pluribus advocatis
" Hoſpitem in ædibus hoſpitio excipiemus, atque diis
" Faciemus ſacra juſta: deinde etiam de reditu
" Cogitabimus, ut hic hoſpes abſque labore & triſtitiâ
" Deductione ſub noſtrâ ſuam in patriam terram adveniat,
" Gaudens actutum; etiam ſi valdè procul ſit:
" Neque quicquam interea mali & damni patiatur,
" Antequam ipſe ſuam terram conſcendat: ibi demum
" Patietur, quæcunque ei Fatum, Parcæque graves,
" Jam nato nerunt filo, quando ipſum peperit mater.
" Quòd ſi quis immortalium utique de cœlo venerit,
" Aliud quippiam hoc deinceps dii meditantur.
" Semper enim etiam antea dii apparent manifeſti
" Nobis, quando facimus inclytas Hecatombas:

## ΣΧΟΛΙΑ.

179. Νεῖμον.] Μίεσον, ἀφ' ὅδε.

181. Αἰδοίοισιν.] Αἰδοῦς ἀξίοις, τιμίοις.

183. Νώμησε.] Διέδωκεν, ἐμέρισεν. Ἐπαρξάμενος.] Τῷ καθαρχὼ τὸ πότους ποιησάμενος.

188. Δαισάμενοι.] Εὐωχηθέντες. Κατακείετε.] Κοιμᾶσθε, καθεύδητε, κατακοιμᾶσθε. Ἰόντες.] Ἀπελθόντες.

192. Ἀνίῃ.] Λύπῃ, ἀνίᾳ.

195. Μεσσηγύς.] Μεταξύ.

197. Αἶσα.] Μοῖρα, εἱμαρμένη. Καὶ Κλωθὼ καὶ Μοῖρα καὶ Ἀνάγκη. Βαρεῖαι.] Αἱ κατακλίνουσαι, καὶ καταμοιρεῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον. Βαρεῖαι.] * Καμπτικαί. Ἄλλως. Καταλλάττουσαι.] Ἐπικλίσεις τῆς μοίρας.

198. Γεινομένῳ.] Τικτομένῳ. Νήσαντο.] Ἔκλωσαν, * ἐπεμοίρησαν.

201. Ἐναργεῖς.] Φανεροί.

202. Ἕρδωμεν.] Θύωμεν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

188. Καθακείετε) Vid. ad α'. v. 372.

197. * Καμπτικαί) οἰκοθεν addo, quoniam τὸ βαρεῖαι hactenus eſſet ἀνακαπόδοτον. Quæ ſequuntur, ex MSto.

198. * Ἐπεμοίρησαν) Quùm olim ἐπεμοίρανται, voce nullâ, *Aloyſii* MS. ἐπεμοίρησαν habebat, at deformiter ſcriptum; unde error, nunc deterſus.

## VARIÆ LECTIONES.

188. Δαισάμενοι) γρ. δαινύμενοι. *H. Steph.*

197. Αἶσα, καθακλῶθές τε βαρεῖαι) γρ. αἶσα, καὶ Κλωθὼ τε βαρεῖαι, & αἶσα καθακλώθουσι βαρεῖαι, *Euſtath.* fol. 1576. lin. 49. & lin. 39. & *Heſych.* & *H. Steph.* nec tamen ideò melius; ut ex ipſâ voce πόνῳ abundè patet.

Δαί-

Δαίνυνθαί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα πὲρ ἡμεῖς. " Convivantúrque apud nos sedentes, ubi & nos.
Εἰ δ' ἄρα τὶς κ' μεῖον ἰὼν ξύμβλῃ ὁδίτης, " Si autem aliquis & solus iens occurrerit viator,
Οὔπ κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμέν, " Nullo modo occultant; quoniam ipsos propè sumus,
Ὥσπερ Κύκλωπές τε, κ' ἄγρια φῦλα Γιγάντων. " Quemadmodum Cyclopesque, & agrestes gentes Gigantum.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος πεφράδη πολύμηλις Ὀδυσσεύς, Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
Ἀλκίνοε, ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε " Alcinoë, aliud quid tibi curæ sit mentibus; non enim ego
Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν, " Immortalibus similis sum, qui cœlum latum habitant,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν, " Neque corpore, neque indole; sed mortalibus hominibus,
Οὕς τινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀίζὺν " Quos vos scitis maximè devehentes ærumnam
Ἀνθρώπων· τοῖσίν κεν ἐγὼ ἄλγεσιν ἰσωσαίμην· " Hominum; hisce utique in doloribus æquiparari debeo.
Καὶ δ' ἔτι κὲν κ' πλείον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην, " Et adhuc etiam plura ego mala dicerem,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα. " Quæ sanè omnia deorum voluntate passus sum.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ· " Verùm me quidem cœnare permittite, licet afflictum;
Οὐ γάρ τι συγερὴ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο " Non enim odioso ventre importunius aliud
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἑὸ μνήσασθαι ἀνάγκη, " Est: qui jubet sui recordari necessitate:
Καὶ μάλα τειρόμενον, κ' σὺν φρεσὶ πένθος ἔχοντα. " Et valdè afflictum aliquem, & in mentibus dolorem habentem.
Ὡς κ' ἐγὼ πένθ μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δ' μάλ' αἰεὶ " Sic & ego luctum quidem habeo mentibus; hic tamen valdè semper
Ἐσθέμεναι κέλεῃ κ' πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων " Comedere jubet, & bibere, & me omnium
Λήθάνῃ, ὅσσ' ἔπαθον, κ' ἐκπλήσασθαι ἀνώγῃ. " Oblivisci facit, quæcunque passus sum, & repleri jubet:
Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν, " Vos autem festinate, simul atque aurora apparuerit,
Ὡς κέ με τ' δύσμορον ἐμῆς ὀπιβήσετε πάτρης, " Ut me infelicem meam inducatis in patriam,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

203. Δαίνυνται.] Εὐωχοῦνται.
204. Εὐμβλῃ.] Συντύχῃ. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.
205. Εἰμέν.] Ἐσμέν.
206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε κὰ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.] Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπές τε κ' Γίγαντες· ἤτοι κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν. ἴστως δὲ ἡμεῖς γειτονες πλησίον, κατὰ δικαιοσύνην.
209. Ἔοικα.] Ὁμοιοῦμαι εἰμί.
211. Ὀχέοντας.] Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας κὰ βαστάζοντας.
214. Ἰότητι.] Βουλῇ.
215. Δορπῆσαι.] Δειπνῆσαι.
216. Κύντερον.] Ἀναιδέστερον, χαλεπώτερον.
217. Ἑὸ.] Ἑαυτῆς. Μνήσασθαι.] Μνημονεύσαι.
221. Λήθάνῃ.] Ἐπιλαθέσθαι ποιεῖ. Ἐκπλήσασθαι.] Πλησῶσαι. Ἀνώγῃ.] Κελεύῃ.
222. Ὀτρύνεσθε.] Ἐπείγεσθε.
223. Δύσμορον.] Δυσχῆ. * Ἐπιβήσετε.] Ἐπιβῆναι ποιήσετε.

## NOTÆ.

215. Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε) Ex hoc loco, & alio, ζ'. v. 249. Ἤτοι ὁ πάντα κὰ ἤδη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, Ἁρπαλέως, *Criticorum* nonnulli *Ulyssem* fecisse volunt helluonem, & ἀδδηφαγίας, ἢ πολυφαγίας reum agunt, ut videre est apud *Athenæum*, l. x. c. 1. fol. 412. Nec boni illi Viri satis perpenderunt, quòd in his locis *Ulysses* diutino jejunio nimis oppidò maceratus inducitur, quibus tamen perpessitius ille Princeps, sui semper memor, ut & Ὃ σχέτλιος Pocta, illiam Rapacitatem suam aliquo modo semper excusare conatur, quod & ipsæ ejusdem circumstantiæ palàm omnibus faciebant.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

214. Βουλῇ, rectè omnes *Impressi*, MS. *Aloysii* βυλῇ, malè: quòd obiter noto, quandoquidem hujus MSti, ut & aliorum, non pauca *Errata*, quæ accuratiùs in *Impressis* reformari video, sicco pede transire soleo; nè fruftrà, illius auctoritatem in aliis labefaciam.

223. * Ἐπιβήσετε) Olim ἐπιβήσεσθε malè in *Impressis*: emendo itaque ex *Aloysii* MS.

Καί

Καί ῥ' πολλὰ παθόντα· ἰδὼν τα μὲ κ' λίποι αἰὼν
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, κ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ καλὰ μοῖραν ἔειπεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
Αὐτὰρ ὁ αὖ μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε, κ' Ἀλκίνοος θεοειδὴς,
Ἧατο· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἦρχε μύθων,
Ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα,
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεύξε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτὴ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πῖς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;
Οὐ δὴ φῂς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ὧδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
Κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Ὠγυγίη τὶς νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
Ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
Μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
Οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἐλάσας ἔκεασε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἑσθλοὶ ἑταῖροι·

Quamvis multa passum: ubi semel videro, etiam relinquat vita
" *Nempe* possessionem meam, famulosque, & altam magnam domum.
Sic dixit; hi autem omnes approbabant & hortabantur
Deducere hospitem, quoniam decenter dixit.
Sed postquam libaverunt; biberuntque, quantum voluit animus;
Hi quidem dormituri ierunt domum unusquisque;
Sed in domo relictus est divus Ulysses,
Et apud ipsum Aretèque, & Alcinous divina-specie-præditus,
Sederunt; famulæ autem auferebant vasa convivii.
His itaque Arete albis-ulnis incepit verba,
Agnovit enim pallium & tunicam, vestimenta videns,
Pulchra, quæ ipsa fecerat, cum ancillis mulieribus;
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Hospes, hoc quidem te primùm interrogabo ipsa,
" Quis? unde venis virorum? quis tibi hæc vestimenta dedit?
" An non dicis, in mari errans huc venisse?
Hanc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Difficile, Regina, perpetuò *sermone* commemorare
" Dolores, quoniam mihi multos dederunt dii cœlestes.
" Hoc autem tibi dicam, quod me interrogas & inquiris,
" Ogygia quædam insula longè in mari jacet,
" Ubi Atlantis filia, dolosa Calypso,
" Habitat pulchricoma, gravis dea; neque aliquis cum ipsâ
" Versatur, neque deorum, neque mortalium hominum.
" Sed me infeliorem domesticum duxit Genius *aliquis*
" Solum; quoniam mihi navem velocem candenti fulmine
" Jupiter iaculatus discidit, medio in nigro mari,
" Ubi alii quidem omnes perière boni socii:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

224. Αἰὼν.] Ὁ βίος.
229. Κακκείοντες.] Καθαγισμοῦ ἠσθμοι.
232. Ἧστο.] Ἐκαθίζοντο. Ἀπεκόσμεον.] Ἀφῄρουν. Ἔντεα δαιτός.] Τὰ ὅπλα τὰ εὐωχίας, οἷον τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.
234. Ἔγνω.] Ἐπέγνω.
235. Τά ῥά] Ἄ δή.
237. Εἰρήσομαι.] Ἐρωτήσω.
241. Διηνεκέως.] Νῦν, ταχέως· ἢ, τὰ σύμπαντα.
244. Ὠγυγίη.] Ἡ Καλυψοῦς νῆσος.
245. Δολόεσσα Καλυψώ.] Δόλιος μηχανᾶται δυνάμενη.
248. Ἐφέστιον.] Ἐπὶ τῷ οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθῆσάμενον.
250. Ἐλάσας.] Σωτηλάσας. Ἐκέασε.] Διέχεεν.
251. Ἀπέφθιθον.] Διεφθάρησαν.

N O T Æ.

224. Ἰδόντα μὲ κ' λίποι αἰὼν) Ita *Jacob.* optat mori, viso Redemptore, *Nunc Dimittis* cecinit. Et *Æschyl.* viso jam filio *Joseph*o, Gen. c. 47. v. 30. Ità *Simeon*, Agamemn. Χαίρω· πεπαῦσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἀντιρρῶ φρενί.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

250. Ἐλάσας) χ. ἴλασας, *Eustath.* & *H. Steph.*

Αὐταὶ ἐγὼ, τρόπιν ἀσκὸς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
Ναίῃ ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἣ με λαβοῦσα,
Ἐνδυκέως ἐφίλῃ τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε,
Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήρων ἤματα πάντα·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἔνθα μὲν ἑπτάετες μύων ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
Δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ὀπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
Πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
Οὖρον δ' ἦ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
* Ἑπτακαίδεκα μὲν πλέον ἤματα πontοπορεύων,
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
Δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ
Πολλῇ, τλῶ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

" At ego, vel carinam ulnis capiens navis utrinque remis agitatæ,
" Novem diebus ferebar: decimâ autem me nocte nigrâ
" Insulam ad Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypso
" Habitabat pulchricoma, gravis dea; quæ me suscipiens
" Accuratè excepit, & alebat, & dicebat,
" Facturam immortalem, & senii-nescium diebus omnibus:
" Sed meum nunquam animum in pectoribus flexit.
" Illic quidem septem annos permansi firmitèr, vestimenta autem semper
" Lachrymis madefaciebam, quæ mihi pulcherrima dedit Calypso:
" Sed quandò jam octavus revolutus annus venit,
" Et tum jam me jussit concitans redire
" Jovis ex jussu, sive etiam animus mutatus ipsius est.
" Misit verò me in rate consutili, multaque dedit,
" Panem & suave vinum, & elegantes vestes indulit.
" Ventum insuper immisit innocuum suavemque.
" Septemdecim quidem navigabam dies per mare ites faciens,
" Decimâ octavâ verò apparuerunt montes umbrosi
" Terræ vestræ; lætatum verò mihi charum cor,
" Infelici: certè enim futurum erat adhuc, ut versarer cum ærumnis
" Multis, quas mihi immisit Neptunus terræ-quassator;

## Σ. Χ Ο Λ Ι Α.

252. Τρόπιν.] Τὸ κατώτατον μέρος τῆς νεώς, ὡς ἀπὸ τρίζεται τὸ κῦμα, ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Ἀγκὰς ἐλών.] Ἐναγκαλισάμενος, ὡσεὶ λαβών.

256. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἔλεγεν.

260. Δεύεσκον.] Ἔβρεχον. Ἄμβροτα.] Θεῖα.

261. Ἐπιπλόμενον.] Συμπληρούμενον, ἐπιπορευόμενον.

262. Ἐποτρύνουσα.] Ἐπείγουσα.

263. Ἀγγελίης.] Νῦν, κελεύσεως.

265. Ἕσσεν.] Ἐνέδυσεν.

266. Ἀπήμονα.] Ἀβλαβῆ. Λιαρόν.] Ἡδύ.

270. Ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ.] Συμπαθείας τῇ παλαιπωρίᾳ.

## N O T Æ.

252. Τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης, Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò hoc, inquiunt, Ὁμηρομάστιγες; Ἄσιτος γὰρ, καὶ ἄπαυστος, καὶ αὔπνος. Hoc itaque in loco, si unquam aliàs, *Homerus* cæcutiisse videtur, & ipse *Longinus*, inter *Homeri* Dormitationes hoc recensèt, vid. *Langbain.* in locum, p. 71. Dico autem Ego, Hæc cum Grano salis esse sumenda, non quasi prorsùs ab omni cibo abstineret, verùm ab ordinario, tempestivo, & lautiori. Confer locum Πραξαποστ. c. 27. v. 33. ubi D. *Paulus* Ducentos Septuaginta quinque alloquitur Navigationis socios, dicens, Τεσσαρεσκαιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προσδοκῶντες, ἄσιτοι διατελεῖτε, μηδὲν προσλαβόμενοι. Quin ipse Poeta satis sibi consuluit, quod observant *Br. Scholia*, ad μ'. v. 447. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς (σύνημαρ) διακαρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰπόντος τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θοὸς εἶμι, διαμπερὲς ἣ σε φυλάσσω, Ἐν πάντεσσι πόνοισι, υ'. v. 47. & γ'. v. 301. — ἦτε τοι αἰεὶ Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω.

261. Ὄγδοον) Διουλάβως metire, per συνίζησιν.

267. * Ἑπτακαίδεκα) Hoc olim in loco, in omnibus Exemplaribus, erat ἑπτακαίδεκα. At cùm in eodem illo Versu, ε'. v. 278. ἑπτακαίδεκα legant omnia itidem *Exemplaria*, MSS. & Impressa; quidnì hunc locum ex illo saniorem reddamus & emendatiorem?

## Variæ Lectiones.

259. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, *H. Steph.*

262. Δέ μοι κέλευσεν) γρ. δή μ' ὤτρυνεν, *H. Steph.*

267. * Ἑπτακαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, vid. in *Textum.*

Ὃς

Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμῳ, κατέδησε κελεύθου,
Ὦρσεν δ' ἁλὸς εὐρείης ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
Εἴα ἐπὶ χθονὸς ἀδινὰ στενάχουσα φέρεσθαι.
Τὼ μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
Ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε ϗ ὕδωρ.
Ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βίη ἁλὸς ἔνδον ἐόντα
Πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βάλοι ϗ ἀτερπέι χώρῳ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ὄφρα ἐπῆλθον
Εἰς ποταμόν, τῇ δή μοι ἐείσατο κῶρος ἄριστος,
Λεῖος πετράων· ϗ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
Ἔκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
Ἦλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο
Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δ' ἄρα φύλλα
Ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς καθ' ἀπείρονα χεῦεν.
Ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Εὗδον παννύχιος, ϗ ἐπ' ἠῶ, ϗ μέσον ἦμαρ,
Δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ δίνῃ τῆς εὑρόντα θυγατρὸς
Παίζουσας, ἐν δ' αὐτὴ ἴσην εἰκυῖα θεοῖσιν.
Τὼ ἱκέτευσ'· ἡ δ' ὑπὸ νόημα γε ἤμβροτεν ἐσθλῆ,

" Qui mihi excitatis ventis impedivit iter:
" Commovit verò mare immensum; neque ullo pacto me fluctus
" Sinebat in rate vehementer ingemiscentem vehi:
" Hanc quidem deinde procella dispersit: cæterùm ego
" Natans profundum illud emensus sum; donec me terræ
" Vestræ adegit ferens ventúsque & aqua.
" Ibi me egredientem allisisset fluctus ad terram,
" Petras ad magnas jaciens, & inamœnum locum:
" Sed regressus natavi rursus, donec veni
" Ad fluvium, qui mihi visus est locus opportunissimus,
" Liber à petris, & insuper defensio erat à vento.
" Excidi itaque animum-colligens: divina verò nox
" Advenit; ego autem seorsim ab Jove cadente fluvio
" Egressus in arbustis dormivi: circumquaque verò folia
" Congessi; somnumque deus immensum infudit.
" Hic quidem in foliis, dilecto afflictus corde,
" Dormivi totâ nocte, usque ad auroram, & meridiem,
" Inclinabatque sol, & me dulcis somnus dereliquit.
" Ancillas verò in littore tuæ agnovi filiæ
" Ludentes; inter eas autem ipsa erat similis diis:
" Illi supplicavi: illa verò neutiquam ab indole aberravit bonâ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφορμήσας.] Ἐπιγείρας. Κατέδησεν.] Ἐνεπόδισεν.
273. Ὦρσεν.] Ἐπέρρωσεν. Ἀθέσφατον.] Πολύ.
274. Ἀδινά.] Ἀθρόως, εἰκῇ.
276. Νηχόμενος.] Κολυμβῶν. Διέτμαγον.] Διέτεμνον.
277. Ἐπέλασσε.] Ἐγγίσαι ἐποίησε.
279. Ἀπρηΐξ.] Ἀηδῆ, χαλεπῆ.
280. Νῆχον.] Ἐνηχόμην, ἐκολύμβων.
281. Εἰσατο.] Ἐφαίνετο.
282. Λεῖος.] Ὁμαλός. Σκέπας.] Σκέπη.
283. Θυμηγερέων.] Λειποψυχῶν, ἢ συναμυδώντων, ϗ συνάγων, ϗ ἀναπτύσσων τὴν ψυχήν.
284. Διϊπετέος.] Τοῦ ἐκ τοῦ Διὸς ὄμβρου πληρουμένου ποταμοῦ.
285. Κατέδραθον.] Κατεκοιμήθην.
286. Ἠφυσάμην.] Κυρίως ὁ ἀφυσιβολούμενος, ἀλλ' ἐπιλύτλησα, ϗ ἐπέβαλον ἀθρόα τῶν ἐπιτυχόντων. Ἀπείρονα.] Πολύν.
287. Τετιημένος.] Λελυπημένος.
289. Ἀνῆκεν.] Ἀφῆκεν.
290. Τῆς.] Τῆς σῆς.
292. Ἤμβροτεν.] Ἥμαρτε, ἀπέτυχεν.

## ΝΟΤΑ.

280. Ἕως ἐπῆλθον) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 193. Potest tamen hic & aliàs Versui prospici, si legamus ἐπῆλθον, & ἵως, uti fit, contrahamus μετοσυνάδβως. Verùm antiqui Limites non sunt nobis evellendi.

291. Εἰκυῖα θεοῖσιν) Potest quidem & θεῇσιν legi; licet nec opus, quùm ὁ θεὸς absolutè ponatur, pro Divinâ quâvis Personâ cujusvis Generis; etiam ὁ θεὸς absolutè dicatur, de Deâ quâvis. Reperitur quoque θεὸς *Emphaticè*, pro ἥλιος, ubi *Sensus* postulat: de quibus, pluribus Nos, ad *Euripidem*.

## VARIÆ LECTIONES.

273. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔπι, & οὐδέ μοι.
280. Ἕως ἐπῆλθον) γρ. ἵως ἐπῆλθον, vid. in *Textum*.
289. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad α'. v. 330.
*Ibid.* Ἀνῆκεν) γρ. ἀφῆκεν.
291. Θεοῖσιν) γρ. θεῇσιν, vid. in *Textum*.

Ὡς ὑ *κἀν ἔλπτοιο νεώτερον ἀντιάσαντα
Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
Ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
Καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν.
Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἧτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
Πατὴς ἐμὴ, ὕνεκά σ' ὔπ μεῖ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτιν ἱκέτευσας.
Τόνδ' ἀπαμφάμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἥρως, μή μοι τοῦνεκ' ἀμύμονα νείκεε κήδειν·
Ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰχνύμενός τε,
Μήπως ἐν σοὶ θυμὸς ὀπισχύσαιτο ἰδόντι·
Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ξεῖνε, ἔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ φίλον κῆρ
Μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,

" Ità non utique ſperaveris juniorem obviantem
" Facturam, ſemper enim *aliàs* junio-res deſipiunt.
" Quæ mihi cibum dedit affatim, & ſplendidum vinum,
" Et lavit in flumine, & mihi has ve-ſtes dedit.
" Hæc tibi, tametſi afflictus, verè enarravi.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, certè quidem hoc decenter non conſideravit
" Filia mea, quòd te neutiquam cum ancillis fœminis
" Duxit in noſtram *domum*: tu tamen *illam* primam ſupp icaſti.
Hunc excipiens all quutus eſt verſutus Ulyſſes,
" Heros, ne mihi ideò innocuam re-prehendas puellam:
" Hæc etenim me juſſit cum ancillis ſubſequi:
" Sed ego nolui timens, reverituſ-que,
" Nè fortaſſis tibi animus commove-retur *videnti*:
" Suſpicioſi ſiquidem ſumus ſupra ter-ram genus hominum.
Huic rurſus Alcinous reſpondit, dixitque,
" Hoſpes, non mihi hujuſmodi in præ-cordiis charum cor
" Temerè iraſci ſolet; potiora autem honeſta omnia.
" Utinam, Jupiter pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis *nimirum*, qualis es, eaque, quæ ego, ſentiens,

## ΣΧΟΛΙΑ.

293. Ἔλπτοιο.] Ἐλπίσειας.
294. Ἐρξέμεν.] Πρᾶξαι. Ἀφραδέουσι.] Μωραίνουσι.
295. Ἄλις.] Ἀδιάκριτος.
297. Κατέλεξα.] Ἔλεξα εἶπον.
299. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον.
301. Ἐς ἡμέτερον.] Τυπίσιν, εἰς τ' ἡμέτερον οἶκον. Ἀπίκος δ' ὁ χαμαιτυπός.
303. Ἀμύμονα.] Μᾶμμην καὶ ψόγον οὐκ ἔχουσαν, ἀγαθὴν Νείκιος.] Μέμφου.
306. Ἐπισχύσαιτο.] Ὀρχηθείη.
307. Δύσζηλοι.] Κακόζηλοι, φθονεροί.
308. Ἀπαμείβετο.] Ἀνθαπεκρίθη, ὅ ἐστιν, ἐξ ἀμοιβῆς ἐφθέγξατο.
310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.] Τὰ καθήκοντα πάντα καλὰ ἐστιν.

## NOTÆ.

293. Ὡς ὑ *κἀν ἔλπτοιο) Litteras olim malè disjunctas, nunc meliùs conjunxi, pro οὐκ ἂν, legens ὑ κἂν, & eodem tenore, *Metro* & *Senſui* conſului. Vid. ad *Var. Lect.*

297. Ἀληθείην) Ità ſcribendum noto, pro corrupto, ἀληθείην, ad *Iliad. Ψ.* v. 361.

307. Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν) Nota Poetæ Prudentiam. *Ulyſſes* non quidem *Alcinoum* vocat *Suſpicioſum*, verùm ſe involvit, dicens, *Nos homines ſuſpicioſa gens ſumus.*

312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι) In *Secundo* loco, ων, ωος, *Dactylicè* metimur; de quâ re diximus ad *Iliad. ε'.* v. 275. & ad *σ'.* v. 105.

## VARIÆ LECTIONES.

293. Ὡς ὑ κἀν ἔλπτοιο) γρ. ὡς οὐκ ἂν ἔλπτοιο. vid. Not. in *Textum.*

304. Ἐκέλευε) γρ. ἐκέλευσε, *H. Steph.*

306. Ἐπισχύσαιτο) γρ. ἐπισχέσειε, & ἐπισχύζοιτο, *Euſtath.* & *H. Steph.*

Παῖδά τ'

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
Αὖθι μένων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
Αἴκ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντά δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.
Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τελαείομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Αὔριον· ἐς τῆμόσδε σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ
Λέξαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαληνίην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστίν·
Εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔμμεν Εὐβοίης·
Τηλοῦ γάρ τηλόθι φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαιήιον υἱόν·

" Ut filiam meam habere velis, & meus gener vocari,
" Hic manens; domum autem ego & bona darem,
" Si modo volens maneas: invitum verò te nullus detinebit
" Phæacum; neque hoc gratum Jovi patri esset.
" Reductionem verò in hoc ego designo, ut benè intelligas,
" Cras: in id temporis tu quidem domitus somno
" Dormias: illique remigabunt tranquillè; donec perveneris
" In patriam tuam, & domum, & si cubi aliàs tibi gratum fuerit;
" Etiamsi valdè multò longiùs est Eubœâ:
" Eam enim longissimè ajunt abesse, qui eam viderunt
" Ex populo nostro; quandò flavum Rhadamanthum
" Duxerunt, invisurum Tityum, Terræ filium:

## ΣΧΟΛΙΑ.

313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν.] Ταῦτα λέγει περιόμενος δ' Ὀδυσσέως, εἰ παῖς ἀληθείας παραπέμπει ἢ ψεῦδος· εἰ δ' ἀφανῶς ὑποχθὴς γαμήσειν, πάντως ἀλιγγυήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. Ἐχέμεν.] Γαμῆσαι.

314. Δοίην.] Παρέξομαι.

317. Τελαείομαι.] Τελειῶ.

318. Τῆμος.] Τηνικαῦτα. Δεδμημένος.] Δαμασθείς, ὑποζυγίς, ἢ δεδαμασμένος.

319. Λέξαι.] Κοιμηθήσῃ. Ἐλόωσιν.] Ἐλάσουσιν. Γαληνίην.] Γαλήνιον, ἡσύχως.

320. Εἴ περ τοι φίλον ἐστίν.] Ὅπως ἂν σοι εὐαρεστῶν ἔσται.

321. Ἑκαστέρω.] Πορρωτέρω.

322. Τηλοῦ τηλόθι.] Πορρωτάτω.

324. Ἐποψόμενον.] Θεασόμενον. Τιτυὸν γαιήιον υἱόν.] Τὸν τῆς γῆς υἱόν, κτηλικὸς ὁ τύπος. Ἐλάρα ὑ τῇ Ὀρχομενῷ, πρὸς Μίνωος, σατυλθὼν Ζεὺς, ἐμίγη τῇ Θ. Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν καὶ γῆς. ἃ ὑ ἀπῆκε παῖδα ἰσχυρότατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυὸς, ὃς ἠγάσθη Λητοῦς.

## NOTÆ.

316. Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον) Μηδ' ὅπως scriptum olim erat, ex *Amanuensium* errore, soni similitudine deceptorum. De Solâ *Florentinâ* Editione loquor, & illius sequacibus, ex quocunque MS. sumpta illa fuerit: nam *Eustathii Roman.* & *Basil.* Editt. μὴ τοῦτο apertè legunt. Quare *Isaac. Causabon.* MS. pugnat ad palum & cum larvâ luctatur; cùm hunc & alios similes *Homericorum* Versuum errores defendit. Vid. ad v. 131.

320. Εἴ περ τοι φίλον ἐστὶ) In *Florentin. Aldin. Roman.* & *Basileensi*, cum *Lovaniensi*, per errorem legitur, εἴ περ τὸ φίλον ἐστὶ, quandoquidem in *Florentina* margine *Scholæ Etonenses*, explicatur, Ὅπως ἂν σοι περισφιλὲς ἐστι, quod *Br. Schol.* habent, & in ipso *Eustathii* Textu, inter παρεκβολὰς laudato, ῥητῶς laudatur, fol. 287. lin. 21. Edit. *Basil.* — ὄφρ' ἂν ἵκηαι Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπερ τοι φίλον ἐστὶ. Quare rectè *Cantabrigienses* τοὶ legit, nempè pro συί· quod & notandum, ad ν'. v. 66. ubi idem Versus occurrit, eodem errore olim maculatus, nunc purgatus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

318. Δεδμημένος) Δαμασθείς, MS. *Aloysii*, nec amplius. *Schrevelius* hæc etiam, ὑποζυγίς, ἢ δεδαμασμένος, quæ non ex suis tamen addit; sequuntur enim in *Aldin. Hervagian.* & *Parisiensi Morrhii.*

324. In hoc *Scholio* emendo, & lego, * τύπος, pro τόπος, ex MS. *Aloysii*, & pro * Ἐλάρα, lego, Ἐλάρα, pro Μίνως, * Μίνως, ex eodem MS. & *Eustathio*, fol. 1581. lin. 60. & *Basil.* Edit. fol. 287. lin. 44. an Μινῶϊ; ità pro διὸς, substituo δίκαιος, quanquam & δίκαιος, & ὃ Διὸς ἦν. Confer *Apollodor.* l. 1. c. 4. §. 1. *Strabon.* l. 9. *Pausan. Lacon.* & *Apollonii* Scholiast.

## VARIÆ LECTIONES.

314. Δὶ ἐγὼ) γρ. δή τ' ἐγώ. *H. Steph.*

316. Μὴ τοῦτο) γρ. μηδ' ὅπως, vid. in *Textum.*

318. Τῆμόσδε) γρ. τῆμος δ', non æquè benè.

320. Εἴπερ τοὶ) γρ. εἴ περ τὸ, vid. in *Textum.*

321. Ἑκαστέρω) γρ. ἑκατέρω, *Florentin. Lovanian.* & *Br. Schol.* Verùm error apertus.

Καὶ

Καὶ μὴν οἱ ἔνθ' ἦλθον, ϗ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν
Ἥμαλι τῷ αὐτῷ, ϗ ἀπήγαγον οἶκαδ' ὀπίσσω.
Εἰδήσεις ἦ ϗ αὐτὸς ἐνὶ Φρεσὶν, ὅσσον ἄεσσαι
Νῆες ἐμαὶ ϗ κοῦροι, ἀναρῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν ἦ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσειεν ἅπαντα,
Ἀλκίνοον· τῷ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
Ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, ϗ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ὕλας, καθύπερθεν ἑσσαμένους.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μὴ χερσὶν ἔχουσαι·
Αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι

" Atque illi hinc venerunt, & abſque labore tranſiêrunt
" Die eo ipſo; & abduxerunt domum retrò.
" Cognoſces verò & ipſe in mente, quam optimæ
" Naves meæ & juvenes, in percutiendo mari remis.
Sic ait; gaviſus eſt autem multiſcius divus Ulyſſes:
Supplicans verò dixit verbum, orationemque habuit,
" Jupiter pater, utinam quæcunque dixit, perficiat omnia,
" Alcinous: hujus quidem per almam terram
" Immortalis gloria eſſet; ego etiam ad patriam venirem.
Sic illi quidem hujuſmodi invicem colloquebantur.
Juſſerat autem Arete albis-lacertis ancillis
Ut ponerent ſub porticu cubilia, & ſtragula pulchra
Purpurea ut injicerent, inſternerentque deſuper tapetas,
Chlænaſque imponerent villoſas, ad ſuperne induendum.
Illæ verò ibant ex ædibus, facem in manibus geſtantes.
Cæterùm poſtquam ſtraverunt pulchrum lectulum accelerantes

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῆς, καὶ ἐπεξιοῦσι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἦκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ Δίκαι ἢ Τιτυῷ, ἢ δίκαιον ἂν, ἐπιφέρουσιν αὐτόν. Φαίνονται ἂν οἱ Φαίακες πλησίον τῶν μακάρων νήσων καθικνοῦντες. Γαιήιον.] Τὸν τῆς γῆς γόν.

326. Ἥμαλι τῷ.] Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327. Εἰδήσεις.] Γνώσῃ, μαθήσῃ. Ἄεσσαι.] Κάλλιστοι.

328. Ἀναῤῥιπτεῖν.] Καπηλικῶς· ἀναῤῥίπτει γὰρ τὸ ὕδωρ οἱ τὰ κωπηλατοῦντες. Πηδῷ.] Νῦν, ἐκ πηδαλίου (ἐν ᾧ ἔχουσι πηδάλια) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τῶν γαλαστῶν πηδὸν * γὰρ, εἶδος ξύλου ἢ, πηδῷ, τῷ πλατεῖ τῆς κώπης.

331. Τελευτήσειεν.] Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336. Δέμνια.] Στρώματα. Αἰθούσῃ.] Στοᾷ. Ῥήγεα.] Βαπτὰ, ἐκτετραμμένα.

338. Οὖλας.] Ἁπαλάς. * Καθύπερθεν.] Ἀνωθεν, ὑπερφανῶς.

339. Δάος.] Φῶς, λαμπάδα.

340. Ἐγκονέουσαι.] Σπεύδουσαι, σύεργοῦσαι ἐπιμελῶς.

## N O T Æ.

328. Ἀναῤῥίπτειν) *Euſtath.* fol. 1582. lin. 22. *Rom.* Editt. τὸ δὲ ἀναῤῥίπτειν, γραφεῖ καὶ ἐκτεταμένως. N. B. Nullum Verbum *Barytonum*, in *Præpoſitionum* Compoſitione ἐκτεταμένον, quod tamen in *Nominum* Compoſitione patiuntur; ut à γράφω) Ἀναγράφω, Διαγράφω, ἐκγράφω, ἐγγράφω, ἀντιγράφω, & ità ſemper, cum *Præpoſitione*. Sin cum *Nomine*, mutatur *Barytonum* in *Circumflexum*, ut Γεωγραφίη, εἰκονογραφίη, ἀνθρωπογραφίη, ἠθογραφίη, ἰχνογραφίη, καλλιγραφίη, λογογραφίη, & eodem modo, de Omnibus aliis dicendum. Quare & ἀναῤῥίπτω ſcribendum eſſet, minimè ἀναῤῥιπτέω, niſi quòd ſimplex quoque ῥιπτέω dicatur, undè ἀναῤῥιπτέω Regulariter formatur; quare & hæc Lectio rectè ab *Euſtathio* memoratur. Præterea Notandum, Nomina ab iſtiuſmodi *Verbis*, cum *Præpoſitione* compoſitis, deſinere in ὴ, cum *Nominibus*, in ίη, ut Περιγραφὴ, ἀναγραφὴ, ἐπιγραφὴ &c. Γεωγραφίη, λογογραφίη, χωρογραφίη, &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

328. Πηδὸν γὰρ, * εἶδος) * Hoc *Scholion* alludit *Euſtath.* fol. 1582. lin. 24. & *Baſil.* fol. 1288. lin. 28. Ἐν δὲ τοῖς σχολίοις Παλαιοῖς εὑρηται, ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. Hinc corrigo illud πῆδον, & lego, πηδόν.

338. * Καθύπερθεν) Hæc ex *Heſychio*.

## Variæ Lectiones.

326. Ἀπήγαγον) γρ. ἀπήνυσαν, *H. Steph.*

328. Ἀναῤῥίπτειν) γρ. ἀναῤῥιπτεῖν, vid. in *Textum*.

332. Μίν κεν) γρ. μὲ ἂν, *H. Steph.*

338. Ὕπερθε) γρ. ὕπεσθε.

Ὠκεανοῖο

Ὄτρυνον Ὀδυσῆα παρειςάμεναι ἐπέεσσιν,
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίηται δέ τοι εὐνή·
Ὡς φάν· τῷ δ' ἀσπασὺ ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδμένῃ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
Πὰρ δ' ἄρα οἱ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

Excitârunt Ulyſſem aſtantes verbis,
" Surge dormiture, hoſpes; paratus eſt tibi lectus.
Sic dicebant: huic verò gratum viſum eſt dormire.
Sic ille quidem illic profundè dormivit multa paſſus divus Ulyſſes,
Torno elaboratis in lectis, ſub porticu ſonante.
Alcinous verò dormiebat in recеſſu domûs excelſæ;
Juxtaque uxor regina lectum apparavit & ſtratum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

342. Κίων.] Κοιμηθησόμενος.
343. Ἀσπασίν.] Ἀσπαστῶς, ἡδέως.
345. *Ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδμένῃ.] Ὑπὸ τῷ ἠχήεντι.
346. Λέκτ.] Ἐκοιμᾶτο. Μυχῷ.] Τῷ ἐσωτάτῳ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

345. *Ὑπ' αἰθούσῃ) Hæc, olim in locum non ſuum divagata, huc removi. Vid. Not. in *Schol.* ad δ'. v. 297.

## VARIÆ LECTIONES.

341. Ὄτρυνον) γρ. ὄτρυναν, *Baſil.* Edit. & *H. Steph.*

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

## ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

### ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ'.

Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Θ.

Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τῆς ξένου, καὶ ναῦς καθίλκεται περὶ ἀποπομπῆς τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ ἱππεύουσι παρὰ τὸ Ἀλκινόου τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι, ἐν μὲν παύσῃ δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες ἐν Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὸν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὸν εἰσαγωγὴν τοῦ Δουρείου ἵππου· καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος. ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται, διὰ τί κλαίῃ, καὶ τίς, καὶ πόθεν εἴη.

Ἐπιγραφαί.

Σύστασις τοῦ Ὀδυσσέως πρὸς τοὺς Φαίακας.

Ἄλλως.

Ἀλκίνου ἀπόλογοι· ἢ, Τὰ τοῦ Ὀδυσσέως παρὰ Ἀλκίνῳ.

Ἄλλως.

Τὰ παρὰ Ἀλκίνῳ πρόδηγήσεως· ἢ, Τῶν παρ' Ἀλκίνῳ πρόδήγησις.

Ἄλλως.

Θῆπε δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσῆϊ πείρηθεν. Lib. VIII.

Ἠμὸς δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,
Ὦρτο δ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαίηκων ἀγορηνδ', ἣ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δ' κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
Πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετώχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηχανόωσα·
Καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον,
Δεῦτε ἄγε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

QUandò mane-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Surrexit ex lecto sacrum robur Alcinoi;
Præterea inclytus surrexit urbium-eversor Ulysses:
Illis præibat sacrum robur Alcinoi
Phæacum ad concionem; quæ ipsis apud naves constituta erat.
Venientes igitur considebant in politis lapidibus
Propè *invicem*; ipsa interea per urbem pertranſibat Pallas Minerva,
Assimilata præconi prudentis Alcinoi,
Reditum Ulyssi magnanimo meditans:
Et sanè unicuique viro assistens dixit verbum,
" Huc agè, Phæacum principes, atque consiliarii,

Σχολια.

Ἠμ.] Ἠέλιος, ὅτι. 3. Ὦρτο.] Ἀνέστη. 5. Ἣ σφιν.] Ἧτις αὐτοῖς. 11. Δεῦτ' ἄγε.] Ἀμφότερα παρακελευστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται.

Variæ Lectiones.

V. 1. Ἠμὸς δ') γρ. ἦμος δ', *Vett.* malè. 4. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσιν ᾗ, *Vett.* malè: vid infrà, ad v. 25. 6. Δὲ κάθιζον) γρ. δ' ἐκάθιζον, ut in similibus, vid. ad v. 94.

Εἰς

Εἰς ἀγορὴν ἴέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθηαι,
Ὅς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
Πόντον ὑπερπλαγχθείς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰπὼν, ὤρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτοῦ ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι,
Ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
Υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷδε δ' ἄρ' Ἀθήνη
Θεσπεσίην κατέχυτο χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·
Καί μιν μακρότερον καὶ παχύτερον θῆκεν ἰδέσθαι,
Ὡς κε Φαιήκεσσι φίλος πᾶσι γένοιτο,
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
Πολλούς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆϊ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
Ἠὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἑσπερίων ἀνθρώπων·
Πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
Οὐδὲ γὰρ ὅστις πώ τις ἄλλος, ὅστις κ' ἐμὰ δώματ' ἵκηται,
Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
Πρωτόπλοον· κοῦροι δὲ δύω, καὶ πεντήκοντα,

" Ad concionem ite; ut hoſpitem audiatis,
" Qui recèns Alcinoi prudentis venit ad domum,
" Ponto pererrato, corpore immortalibus ſimilis.
Sic loquuta incitavit alacritatem & animum ſingulorum:
Mox verò implebantur hominibus forumque, & ſedilia,
Congregatis; multi enim admirabantur conſpicati,
Filium Laërtæ prudentem: huic certè Minerva
Divinam ſuperinfudit gratiam capitique, & humeris,
Et ipſum proceriorem & ſucculentiorem reddidit aſpectu,
Ut nempè Phæacibus omnibus gratus fieret,
Graviſque & venerabilis, & ut perficeret certamina
Multa, quibus Phæaces periculum facerent de Ulyſſe.
Cæterùm poſtquam convenerant congregatique erant,
His Alcinous concionatus eſt & interloquutus,
" Audite, Phæacum duces, atque principes,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hoſpes ille, haud ſcio quiſnam, errando venit meam domum,
" Sive ab Eois, ſive Heſperiis hominibus,
" Deductionemque flagitat, & precatur ratum eſſe.
" Nos verò, ut antea quidem, maturemus deductionem:
" Neque enim quiſquam alius, quicunque meam domum pervenerit,
" Hic lugens diù manet propter deductionem.
" Sed agè, navem nigram deducamus in mare divinum
" Prætoriam; juvenes autem duo, & quinquaginta,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

12. Ἴέναι.] Πορεύθῆναι. Πύθηαι.] Ἀκούσῃς.
16. Ἔμπληντο.] Ἐπληρώθησαν. Ἀγοραί.] Αἱ συκλησίαι. Ἕδραι.] Τὰ συνέδρια.
17. Ἀγερομένων.] Ἀθροιζομένων. Ἐθηήσαντο.] Ἐθαύμασαν.
19. Κατέχυτο.] Κατέχευε.
20. Παχύτερον.] Παχύτερον, ἢ πλατύτερον.
22. Δεινός.] Δεινὸς καὶ φόβου ἄξιος. Ἐκτελέσειεν ἀέθλους.] Πληθυντικῶς εἶπε τὸ δ' δίσκου ἆθλον. Κρᾶτης ὑ τὸν καθ' Ἰθάκην ἤκουσεν πόνους.
29. Ἠοίων.] Τῶν ἀνατολικῶν. Ἑσπερίων.] Τῶν δυτικῶν.
30. Ὀτρύνει.] Ἐπείγει. Λίσσεται.] Παρακαλεῖ. Ἔμπεδον εἶναι.] Τὸν θεὸν πάντας ἐκμηδὲν πομπὸν, ταύτην δ' ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν.
31. Ἐποτρυνώμεθα.] Παροξυνώμεθα.
34. Δῖαν.] Μεγάλην.
35. Πρωτόπλοον.] Καινὴν.

## Ν Ο Τ Æ.

20. Παχύτερον) Ἀντὶ τοῦ, πυκνότερον· ὡς μάλιστα, ἀντὶ τοῦ, μακροτέρου· βράδιστα, ἀντὶ τοῦ, βραχυτέρου· ἐλάχιστα, ἀντὶ τοῦ, ἐλαχυτέρου. Vid. *Euſtath.* in locum, fol. 291. lin. 14. *Etymolog.* in v.
25. Τοῖσιν δ') Ità lego pro τοῖσιν θ', cum τὸ ὑ nihil huc attineat; quòd αὐτὰρ præcellerit.
35. Πρωτόπλοον) *Euſtath.* fol. 297. lin. 31. Πρωτόπλοον ὑ ναῦς, ἀ μόνον ἡ ἐκ καινῆς ναυπηγηθεῖσα,

## Vᴀʀɪæ Lᴇcᴛɪoɴᴇs.

12. Πύθηαι] γρ. πύθοιτο, *Euſtath.* fol. 290. lin. 18.
16. Ἔμπλητο] γρ. ἔπλητο, *Br. Schol. Aldin.* Edit.
17. Γὰρ ἐθήσαντο] γρ. δ' ἄρα θήσαντο, *H. Steph.*
25. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ'. Vid. Not. in *textum.*

Κεκλάδων κτ' δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
Δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κλισίῃσιν ἐρετμὰ
Ἔκβητ' αὐτὰρ ἔπειτα δόλῳ ἀλεγύνετε δαῖτα,
Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
Ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
Μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δ' ἠῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
Τερπνήν, ὅππῃ θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Σκηπτοῦχοι· κῆρυξ δ' ἐπορέξατο θεῖον ἀοιδόν.
Κούρω δ' κεινθέντε δύω, κὲ πεντήκοντα,
Βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἵ γε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
Ἐν δ' ἱστόν τ' ἐπίθεντο κὲ ἱστία νηὶ μελαίνῃ.
Ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα, κτ' μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασαν·
Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τλῦ γ' ὥρμησαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.

" Eligantur è populo, quicunque sunt omnium optimi.
" Ligatis benè omnes ad transtra remis
" Exite: cæterùm continuò subitum apparate convivium,
" Ad nostram *domum* profecti; ego autem rite omnibus præbebo.
" Juvenibus quidem hæc præcipio: cæterùm illi alii
" Sceptrigeri reges ad meam domum pulchram
" Veniatis; ut hospitem in regiâ amplectamur,
" Neque quisquam recusét: advocate etiam divinum cantorem
" Demodocum: huic etenim deus excellenter dedit cantilenam
" Ad oblectandum, quocunque animus *ipsum* impulerit canere.
Sic certe loquutus præibat, illi simul sequebantur
Sceptrigeri; præco verò accersivit divinum cantorem.
Juvenes interea electi duo, & quinquaginta,
Ibant; ut præcepit, ad littus maris indomiti.
Porrò postquam ad navem venerunt atque mare,
Navem quidem ipsi nigram in maris profundum deduxerunt,
Malúmque imposuerunt, & vela navè nigrâ:
Aptâruntque remos per vincula coriaria,
Omnia, ut decebat: veláque alba extenderunt.
Altè verò in humidum hanc protraxerunt: cæterùm postea
Festinabant ire Alcinoi prudentis in magnam domum.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

36. Κεκλάδων.] Ἐπιλεχθέντων.
37. Δησάμενοι.] Δήσαντες. Κλισῖσι.] Καθέδρας.
38. Θοήν.] Ἀντὶ τοῦ θοῶς. Ἀλεγύνετε.] Εὐτρεπίζετε.
39. Ἡμέτερον δῶ.] Εἰς τὴν ἡμέτερον οἰκίαν.
40. Κούροισι.] Νέοις.
42. Φιλέωμεν.] Φιλοφρονησώμεθα.
45. Ὅππῃ θυμός.] Ὅσα βάλεται αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἀκούοντος. Ἐποτρύνῃσι.] Παρορμᾷ.
47. Μεταχεῖ.] Μεταῖ.
53. Τορπῶς.] Τοῖς τορπαστῆρσι.
55. Νοτίῳ.] Ὑγρῷ. τῷ διύγρῳ.

## N O T Æ.

ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη καλεῖ τὸ πλέειν· ἢ μὴ πρώτας πινὸς πλέυσας, ὅ ἐστι, ναυαρχίς. Metiendum, quasi esset πρωτόπλουν. *Ibid.* Κούρω δ' δύω, ἐ πεντήκοντα, κεινθέων.) Ità mox, v. 48. Κούρω δ' κεινθέντε δύω, κὲ πεντήκοντα, Βήτην, *Eustath.* fol. 292. lin. 23. Ὅτι σεμνοῖς παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὁ παρ' Ὁμήρῳ δύο ἀριθμὸς, ἐ μὰ μείζονος σεσημείωται φυσικῶς λόγου τὸ ἐλάττονος· ὅταν γὰρ ἓν δίδυμα, ἐ δυάδικα, φαμὲν, ἐ δύο κὲ ἑκατόν· ἄλλο γὰρ ἕτερα μυρία· διὸ κὲ σοφῶς ὁ ποιητὴς ὁ μύριον δύο κὲ πεντήκοντα λέγει, ἀλλὰ κὲ τὸν ἐν λόγῳ σύνταξιν σῴζει τὸ δύο ἀποτείνει, ὁ σῴζει τὸ πληθυντικὸν, εἰπών, Κούρω, &c. Dicendum, Duos Juvenes, aliis Quinquaginta superadditos, ut Duces & Principes; undè Poeta, de Duobus, ut præcipuis loquitur, quare distinctionem nos facimus pungendo. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 182.

48. Κούρω δ' κεινθέντε) Ità omninò scribendum, non ut hactenùs, κεινθέντε, non modò ob Versum, verùm ex aliorum normâ; nam in omnibus & olim Exemplaribus, *Iliad.* γ'. v. 129. Κεινθέντες, in quem locum vide, quæ Nos.

## Variæ Lectiones.

44. Πέρι δῶκεν) κε. ἐξέδωκεν.
45. Τερπνὴν) κε. πρᾶξιν, *H. Steph.* ex *Eustathio*, & Editt. *Florentin. Aldin.* & *Lovan. Rescii.*
48. Κεινθέντε) κε. κεινθέντε, Vid. Not. in *Textum.*

Πλῆτο

Πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, ϗ ἔρκεα, ϗ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
Ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βῶς·
Τὼς δέρον ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐραλεήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
Κὰδ δ' ἐκ παστάλοφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
Αὐτῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, ϗ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι
Κῆρυξ· παρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
Παρ δ' ὄπασε οἶνοιο, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ϗ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἄνηκεν ἀείσεμεν κλέα ἀνδρῶν,
Οἶμης, ἧς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
Νεῖκος Ὀδυσσῆος ϗ Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος,

Implebantur itaque porticúsque, & septa, & domus viris
Congregatis: multi autem erant juvenes atque senes.
Illis verò Alcinous duodecim eves mactavit,
Octo autem albis-dentibus sues, duos flexipedes boves:
Hos excoriabant, apparabantque convivium jucundum.
Præco autem prope venit ducens amabilem cantorem:
Quem supra modum Musa dilexit, dedit vero bonumque malumque;
Oculis quidem privavit, dedit autem dulcem cantilenam.
Huic sanè Pontonous præco appositi sedem argenteis-clavis distinctam,
In medio convivantium, ad columnam longam applicans:
Ad paxillum autem suspendit citharam sonoram,
Ipsius supra caput, & monstrabat, quo pacto manibus prenderet,
Præco, juxtáq; apponebat canistrum, pulchramque mensam,
Juxta etiam poculum vini, ut biberet, quoties animus juberet:
Illi itaque ad edulia parata apposita manus mittebant.
Cæterùm postquam potûs & cibi cupiditatem expulerunt,
Musa utique cantorem excitavit, ut caneret laudes virorum,
Cantilenæ, cujus tunc gloria ad cœlum latum pervenit,
Contentionem vim. Ulyssis & Pelidæ Achillis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

57. Πλῆντο.] Ἐπλησθησαν. Αἴθουσαι δ, αἱ ὡς ἥλιον τετραμμέναι τοιαί. Δόμοι.] Οἶκοι.

60. Ἀργιόδοντας.] Λαμπρὺς ἐξ ἕξεως ὀδόντας ἔχοντας. Ὕας.] Χοίρους.

62. Ἐρίηρον.] *Μεγαλωφελῆ, ἀγαθὸν, ἐχυρόν.

63. Δίδυ δ' ἀγαθόν τε κακόν τε.] Πῶς δὲ ἐφίλησεν; ἢτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ ἔχοντες πολλὰ ἀσχολήματα· ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὴν Ὀδυσσέως· ἢ ἐπὶ πάντων ἀνθρώπων ὅτι δεῖ καλόν τι δυσχεῖν. Τινὲς δέ φασιν, εἰς * αὐτὸν ταῦτα αἰνίττεσθαι τὸν Ποιητήν.

64. Ἄμερσεν.] Ἐστέρησεν.

66. Ἐρείσας.] Ὑποθήσας.

67. Κὰδ δ' ἐκ παστάλοφιν.] Κατὰ δὲ παστάδα. Λιγεῖαν.] Ἡδεῖαν.

68. Ὑπὲρ κεφαλῆς.] Ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς. Καὶ ἐπίφρασε χερσὶν ἑλέσθαι.] Λαβεῖν. Ἵνα ἐπήρεισεν, ἵνα ἐπιφράσῃ χερσὶν ἑλέσθαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

62. Ἐρίηρον) *Μεγαλωφελῆ. Ita scribo, ex *Aloysii* MS. pro *Aldino* μεγαλοφελῆ, nec enim Vox illa satis authentica; & pro *Schreveliano* μεγαλοφιλῆ, quæ Vox nihili. *Hesych.* Ἐερίηες) Μεγαλωφελεῖς.

63. Δίδυ δ' ἀγαθόν τε κακόν τε) In fine hujus *Scholii*, pro αὐτὸν, lego ex *Aloysii* MSto ἑαυτὸν, vel αὐτόν. *Eustath.* fol. 293. lin. 34. ad hoc *Scholion* alludit, Τινὲς δὲ ἐκ Ὁμηρικῶν τοῦτο, εἶπε πρὸς ἀγαθὸν εἶναι τὸ ἀοιδὸν ϗ τὸ ἐν ὀφθαλμοῖς ἄμερσαι, ὃ ἐστιν ἀμαυρῶσαι· ἐπεὶ φασι, μουσικώτερον ὁ τυφλὸς, ὡς μὴ ἀσχολούμενος πρὸς πολλά.

75. *Χρειομένῳ) Ita rectè *Aloysii* MStum; quare χρειομένῳ, in χρειομμένῳ emendo.

## VARIÆ LECTIONES.

70. Ὅπ) γρ. ὅ, π.

74. Ἀνδρῶν, οἵμης) γρ. ἀνδρῶν οἵμης, *H. Steph.*

Ὡς ποτε δηϊόωντο, θεῶν ὀτρυνθέντε θαλείῃ,
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
Ὡς γὰρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ὀν ἠγαθέῃ, ὅτ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ πιδαρῇσι,
Κακκεφαλῆς εἴρυσε, κάλυψε δ' ἧ καλὰ πρόσωπα·
Αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
Ἦτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
Δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἄπο φᾶρος ἔλεσκε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
Αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρπουσ' ἐπέεσσιν,
Ἂψ Ὀδυσεὺς κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπέφραδε, καὶ νόησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ γὰρ στενάχοντος ἄκουσεν·
Αἶψα δὲ Φαίηξι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,

Ut quondàm contenderunt, deorum in convivio celebri,
Vehementibus verbis: rex autem virorum Agamemnon
Gaudebat animo, quòd optimates Græcorum contenderent:
Sic enim illi vaticinans prædixerat Phœbus Apollo,
In Pythiâ divinâ, quando supergressus est lapideum limen
Oraculum petiturus: tunc enim versabatur mali principium,
Inter Trojanos & Græcos, Jovis magni per voluntatem.
Ista sanè cantor cantabat inclytus; cæterùm Ulysses
Purpureâ ingenti veste acceptâ manibus fortibus,
In caput traxit, obtexitque pulchram faciem:
Reverebatur enim Phæacas, sub superciliis lachrymas stillans.
Sed quandò desinebat canens divinus cantor,
Lachrymis abstersis, à capite tunicam demebat,
Et poculum rotundum accipiens libabat diis:
Cæterùm quandò rursus inciperet, & concitarent, ut caneret,
Phæacum optimates, quoniam oblectabantur *illius* carminibus,
Rursus Ulysses capite obvoluto, lugebat.
Ibi alios quidem omnes latebat, lachrymas stillans,
Alcinous verò solus ipsum deprehendit, atque animadvertit,
Sedens propè ipsum; graviter enim suspirantem audivit:
Continuò igitur Phæacibus studiosis remorum loquebatur,
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Δηϊόωντο.] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Θαλείῃ.] Τῇ θαλούσῃ, ἢ θάλλειν ποιούσῃ.
77. Ἐκπάγλοις.] Ἄγαν ἐλεγκτικοῖς.
78. Δηϊόωντο.] Ἐφιλονείκουν.
79. Χρείων.] Χρησμῳδῶν, μαντευόμενος.
80. Πυθοῖ.] Πυθὼ, πόλις τῆς Φωκίδος, ἣ αὐτὴ καὶ Δελφοί.
81. Χρησόμενος.] Μαντευσόμενος. Κυλίνδετο.] Ἐκυλίετο. ἐπῆλθε.
85. Κακκεφαλῆς.] Κατὰ τὴν κεφαλῆς.
86. Αἴδετο.] Ἠδέετο.
87. Λήξειε.] Παύσαιτο.
88. Ὀμορξάμενος.] Ἀποψησάμενος. Ἔλεσκε.] Ἀφῄρει.
90. Ὀτρύνειαν.] Ἐπεύξειαν.
92. Κρᾶτα.] Τὴν κεφαλήν. Γοάασκεν.] Ἐθρήνει.

## N O T Æ.

88. Κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἔλεσκε) *Isaac. Casaubonus* MS. in locum, Cod. Episcopi *Elienſis*, κεφαλῆς ἄπτο legit: verùm Vir magnus non vidit, Referri posse ad τὸ ἔλεσκεν, ut sit per τμῆσιν, pro ἀφίλεσκε.

92. Κατὰ κρᾶτα) Apparet hinc, quòd κρὰς sit *Masculinum*, quicquid contrà *Eustathius* per incogitantiam, de quâ re Nos ad *Anacreon.* v. 71. Quòd Heroem lacrymare non dedeceat, vid. ad *Iliad.* α'. v. 357.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

76. Δηϊόωντο) γρ. δηϊόωντο, & δηϊόωντο, vid. ad v. 78.
78. Δηϊόωντο) γρ. δηϊόωντο, vid. ad v. 76.
81. Χρησόμενος) γρ. χρειόμενος.
88. Κεφαλῆς ἀπὸ) γρ. κεφαλῆς ἄπτο, vid. N. in *Text.*
92. Ἂψ Ὀδυσεὺς) γρ. ἀψ δ' Ὀδυσεὺς, *H. Steph.*
93. Λείβων) γρ. εἴβων, *Eustath.* fol. 295. lin. 19. & *H. Steph.*
94. Ἠδὲ νόησεν) γρ. ἠδ' εἰόησεν, *H. Steph.* vid. ad v. 6.

Ἦδη

Ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐίσης,
Φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
Πάντων· ὥς κ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
Πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τὲ, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο·
Κὰδ δ' ἐκ παναλόφιν κρέμασε Φόρμιγγα λιγεῖαν·
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῇσιν ὁδὸν, ἣν περ οἱ ἄλλοι
Φαίηκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες·
Βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν, ἅμα δ' ἕσπετο πυκνὸς ὅμιλος,
Μυρίοι· ἀν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί·
Ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεύς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
Ποντεύς τε, Προρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
Ἄν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τὲ,
Πάντων Φαίηκων, μετὰ ἀμύμονα Λαοδάμαντα·
Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
Οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσιν·
Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
Καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·

" Jam quidem convivio explevimus animum æquali,
" Citharaque, quæ convivio congruens est lauto:
" Nunc ergò exeamus, & certamina experiamur
" Omnia; ut hospes narret suis amicis,
" Patriam reversus, quantum superemus alios,
" Pugnisque, luctaque, & saltu atque cursu.
Sic certè loquutus præibat, illi verò unà sequebantur;
E palo itaque suspendit citharam stridulam;
Demodocumque prehendit manu, & eduxit ædibus
Præco: præibat verò ei eandem viam, quam & alii
Phæacum optimates certamina spectaturi.
Iverunt autem ad forum, simulque sequebatur ingens turba,
Infiniti; surrexerunt verò juvenes multique, & fortes,
Surrexit quidem Acroneus, & Ocyalus, & Elatreus,
Nauteusque, Prymneusque, & Anchialus, & Eretmeus,
Ponteusque, Proreusque, Thoon, Anabesineusque,
Amphialusque, filius Polyneï Tectonidæ;
Surrexit quoque Euryalus, homicidæ similis Marti,
Naubolidesque, qui optimus erat specieque, corporéque
Omnium Phæacum, post inculpatum Laodamantem.
Surrexerunt item tres filii inculpati Alcinoi,
Laodamasque, & Halius, & divinus Clytoneus.
Hi utique primùm periculum fecerunt pedibus.
Illisque à carceribus extensus est cursus; & hi simul omnes
Celeritèr volitabant pulverem excitantes in campo,
Horum currendo longè optimus erat Clytoneus inculpatus;

## ΣΧΟΛΙΑ.

99. Συνήορος.] Συμπρεσβεύων.
103. Ἅλμασιν.] Πηδήμασιν.
108. Θαυμανέοντες.] * Θιασώμενοι.
109. *Ὅμιλος.] Λαός.
110. Ἀνίσταντο.] Ἀνέστησαν.
115. Βροτολοιγῷ.] Ἀνδροφθόρῳ.
121. Νύσσης.] Καμπτῆρος.
122. Κονίοντες.] Κόνιν ἐγείροντες.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

108. Θαυμανέοντες) * Θιασώμενοι. Ità pro θιασώμενοι, corrigo, ex *Eustathio*, quod *Causabonus* monuit faciendum; Differt. de Nuperâ *Homeri* Edit. p. 57. & futurum tempus designatur; quare & *Hesychius* per ἐψώμενοι explicat.

109. *Hoc *Scholion*, ex *Aloys.* MS.

## VARIÆ LECTIONES.

99. Συνήορός ἐστι θαλείῃ) γρ. συνήορός ἐστιν ἑταίρῃ, *Eustath.* & *H. Steph.*

108. Θαυμανέοντες) γρ. θοῦρος. νέοντες. Ἀπόπτως. *Eustath.* in locum, οὐκ ἂν δὴ ἐπαινοῖτο ἡ τοιαύτη γραφή. Fit enim Luxuriâ quâdam otiosi ingenii, ut *Sophocl.* Ajac. ἰλουδεῖ, ἴλοι δορί.

113. Θόων) γρ. Θόων τ'.

Θοῶν,

Ὅσσον τ' ἐν νειῷ θὴρ πέλεϛ ἡμιόνοιϊν,
Τόσσον ὑπεκπροθέων λαὸς ἴκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
Οἱ μὲν παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο,
Τῆδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
Ἄλμαλι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν.
Δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
Πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρένα ἄεθλοις,
Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο,
Δεῦτε φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴπερ ἀέθλων
Οἶδέ τεϛ, ἠ δεδάηκε· φυὴ γε μὲν ὐ κακὸς ὄϛι,
Μηροί τε, κνῆμαι τε, ἠδ' ἄμφω χεῖρες ὕπερθεν,
Αὐχένα τε σθαρεὸν, μέγα τε σθένοϛ· οὐδέ τι ἥβης
Δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέρρηχε πολέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔγωγέ πω φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
Ἄνδρα τὸ συσχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Λαοδάμα, μάλα τῶτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Αὐτὸς νῦν προκάλεσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μῦθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
Εἴ πού πω δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

Quantumque in novali ſpatium ſolet effe mularum, *ante boves arantium*,
Tantum prætercurrens ad populum venit: alii vero relinquebantur.
Alii quidem moleſtiæ luctæ periculum fecerunt;
In hâc rurſus Euryalus vicit omnes optimates:
Saltu verò Amphialus omnium optimus erat,
Diſco è contrà omnium præſtantiſſimus erat Elatreus:
Pugnis rurſus Laodamas, eximius filius Alcinoi,
Cæterum poſtquam omnes oblectarunt animum certaminibus,
His utique Laodamas interloquutus filius Alcinoi,
" Agite, amici, hoſpitem rogemus, ſi quod certamen
" Et ſcit & didicit; indolem ſanè minimè aſpernendus eſt,
" Femoraque, & Crura, & utraque Brachia deſuper
" Cervicemque firmam, ingenſque robur; neque prorſus vegetâ ætate
" Eget; verùm malis debilitatus eſt multis.
" Non enim ego exiſtimo pejus aliud mari,
" Ad hominem debilitandum; etiam ſi valdè fortis ſit.
Hunc rurſus Euryalus excepit dixitque,
" Laodama, ſanè hunc ſermonem decenter dixiſti:
" Tu ipſe nunc provoca vadens & conveni ſermone.
Cæterùm poſtquam hoc audivit eximius filius Alcinoi,
Stetit in medium profectus & Ulyſſem alloquutus eſt,
" Huc agè & tu, hoſpes pater, periculum fac certaminum,
" Si quod fortaſſis didiciſti; nam par eſt, te ſcire certamina;
" Neque enim major gloria hominis, quoad fuerit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

124. Νειῷ.] Ἠρτεμασμένῃ γῇ. Οὖρον.] Ὁρμημα. Ἀφέσημα.
125. Ὑπεκπροθέων.] Προτρέχων. Ἐλίποντο.] Κατελείφθησαν.
126. Ἀλεγεινῆς.] Ἐπιπόνου. Πειρήσαντο.] * Διάπειραν ἔλαβον.
127. Ἀπεκαίνυτο.] Διέφερεν, ἐνίκα.
129. Προφερέστατος.] Δωματώτατος, κρείττων.
133. Ἐρώμεθα.] Ἐρωτήσωμεν.
134. Δεδάηκε.] Μεμαθηκε.
137. Συνέρρηκται.] Συμπέπλωκεν, ἠλάττωται, συγκέχυται.
139. Συσχεῦαι.] Κακῶσαι.
141. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ πρέπον.
142. Πέφραδε.] Διασήμαινε, εἰπὲ.
145. Δεῦρ' ἄγε.] Ἀμφότερα * κελευστικά.
146. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
147. Ὄφρα κέν.] Ἕως ἄν. Ἦσιν.] Ἀντὶ τοῦ ἦτορχά.

## NOTÆ.

136. Αὐχένα τε σθαρεὸν) Vocula τὲ excidérat Editioni *Hackianæ*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ità pro Ἀφὲ πείρας.
145. * Κελευστικὰ, omninò legendum, pro κελευτικά. v. 213.
146. Εἰδέναι, pro οἴδαμεν, legendum, ut & mox, v. 213.

## VARIÆ LECTIONES.

130. Παῖς) γρ. πάϊς, ut & infrà, v. 132. & v. 143.

Ἦ

Ἦ ὅπ ποσίν τε ῥέξῃ ϗ χερσὶν ἐῇσιν.
Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ·
Σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔπι δηρὸν ἀπέσσεῖ, ἀλλά τοι ἤδη
Νηῦς τε κατείρυσαι, ϗ ἑπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τόνδ' ἀπαμφέρμμος προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον σὶ φρεσὶν, ἠῶρ ἀεθλοι,
Ὅς πεὶν μὴ μάλα πολλ' ἔπαθον, ϗ πολλ' ἐμόγησα·
Νῦν ᾗ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόσφιο χατίζων
Ἧμαι, λιστόμμος βασιλῆά τε, πάντα τὲ δῆμον.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντιμ,
Οὐ γάρ σ' ὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐίσκω
Ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μεῖ' ἀνθρώποισι πέλονῃ·
Ἀλλὰ τῳ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκληῖδι θαμίζων,
Ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,
Φόρτυ τὲ μνήμων, ϗ ἐπίσκοπ@ ἧσιν ὁδαίων,
Κερδέων θ' ἁρπαλέων· ὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεὺς,
Ξεῖν', ὐ καλὸν ἔειπες· ἀταυθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας·
Οὕτως ὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

" Quàm cùm pedibus strenuè agat & manibus suis.
" Verum age, fac periculum; & pelle mœstitiam ab animo:
" Tibi enim profectio non diutiùs aberit, sed jam utique
" Et navis deducta est, & præparati sunt socii.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Laodama, quid me ista juberis improperantes?
" Dolores mihi etiam magis in animo, quàm certamina;
" Qui antea valdè multa passus sim, & multa pertulerim:
" Nunc verò in vestro consessu reditu indigens
" Sedeo, precans regemque, omnemque populum.
Huic rursus Euryalus respondit objurgavitque palàm,
" Minimè te, hospes, gnaro viro assimilo
" Certaminum, qualia multa inter homines sunt:
" Verùm ifiiusmodi viro potius, qui simul navi transfratà frequentans,
" Princeps nautarum, qui & negotiatores sunt
" Vecturæque memor, & administer est viaticorum,
" Lucrique rapacis; nequaquam athletæ similis es.
Hunc torvè intuitus alloquutus est prudens Ulysses,
" Hospes, non honestè dixisti; protervo viro similis es.
" Adeò non omnibus Deus gratiosa donat,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Σκέδασον.] Σκόρπισον. Κήδεα.] Κακά.
150. Ἀπέσσεῖ.] Ἀπέσῃ.
151. Νηῦς.] Ναῦς. Κατείρυσαι.] Καθείλκυσαι. Ἑπαρτέες.] Ἕτοιμοι, ἐξηρτισμένοι.
153. Κερτομέοντες.] Χλευάζοντες.
156. Χατίζων.] Χρῄζων, δέομεν@.
157. Λιτόμμος.] Παρακαλῶν.
159. Δαήμονι.] Ἐμπείρῳ.
161. Θαμίζων.] Πυκνῶς πλέων, ϗ παρεγγυόμενος.
162. Πρηκτῆρες.] Πραγματῆρες, ἔμπειροι.
163. Φόρτυ τὲ μνήμων.] Ἐπιμελόμεν@ τῦ φορτίων, ἢ μνημονεύων ἔσχεν, πόσυ ἦν ἄξιον. Ἐπίσκοπος.] Ἔφορ@, ἢ φύλαξ. Ὁδαίων.] *Ἡίων.
164. Κερδέων.] Ὠφελειῶν. Ἁρπαλέων.] Ἁπάντων ἁρπάσεις ἀφ' ἡδονῆς. Ἀθλητῆρι.] Ἀγωνιςῇ.
166. Ἀταυθάλῳ.] Ὑπερφάνῳ, ὑβριςῇ.

## N O T Æ.

154. Κήδεά μοι ϗ μᾶλλον) *Is. Casaub.* MS. notat, de voce ϗ, ante τὸ μᾶλλον, quòd vacat, ego *Emphaticam* dico.
163. Ἐπίσκοπ@ ἧσιν ὁδαίων) Ità *Theocrit.* §. 24.
v. 105. — ἐπίσκοπον εἶναι ὁἰῶν. Undè patet, illius conjecturam, qui hunc locum emendavit, ἐπὶ σκοπὸν εἶναι ὁἰῶν, Ingeniosam licet, non tamen satis firmam.
167. Οὕτως ὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) Hanc

## NOTÆ IN SCHOLIA.

161. Πυκνῶς πλέων ϗ παρεγγυόμεν@. Ità *Aloys.* MS. pro corrupto, πυκνῶς· πλέων, &c.
163. Ὁδαίων) * Ἡίων.
164. Κερδέων) Ὠφελειῶν. Cum prius omnia in unum confusa essent hoc modo, Ὁδαίων, κερδέων, ὠφελειῶν, ex *Aloysio* * ἡίων addo, & reliqua distinguo. Ἁπάντων) pro ἅπας, ex *Aloysio.*

## VARIÆ LECTIONES.

148. Ῥέξῃ) *ge.* ῥέξῃ.
161. Ἀλλὰ τῳ, ὅς θ' ἅμα) *ge.* ἀλλὰ τῳ, ὃς θαμὰ, *H. Steph.*
163. Ἐπίσκοπ@) *ge.* ἐπίσροφ@, *H. Steph.*
167. Θεὸς χαρίεντα δίδωσιν) *ge.* Θεοὶ χαρίεντα δίδωσιν, *Florentin. Aldin.* & *H. Steph.*

Ἀνδρὶ

Ἀνδράσιν, ὅτε φυλὸν, ὅτ' ἄρ' Φρένας, ὅτ' ἀγορηΐην·
Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλε ἀνὴρ,
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
Τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
Αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δ' ἰθυπρέπεσιν ἀγρομένοισιν·
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν.
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
Ἀλλ' οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφει ἐπέεσσιν.
Ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἐπιπρεπές, οὐδέ κεν ἄλλως
Οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί·
Ὠρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσι φίλοισιν,
Εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νήϊς ἀέθλων,
Ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἴω
Ἔμμεναι, ὅππ' ἤδη τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι.
Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

" Hominibus, neque indolem, neque prudentiam, neque eloquentiam;
" Alius quidem formâ inferior eſt vir,
" Verùm deus formam verbis ſupplet; alii verò in ipſum
" Oblectati aſpiciunt; hic itaque ſecurè loquitur
" Modeſtiâ dulci, eminetque inter congregatos;
" Et incedentem eum per urbem, veluti deum, ſuſpiciunt;
" Alius iterum formâ quidem ſimilis immortalibus:
" Verùm haud ei Gratia circum affunditur ſermonibus;
" Sic & tibi ſpecies quidem decora, neque alitèr
" Nè Deus quidem fingeret; Mente tamen rejectaneus es.
" Laceſſiſti mihi animum in præcordiis charis,
" Loquutus indecenter: ego verò minimè ignarus certaminum,
" Ut tu loqueris, verùm inter primores puto
" Eſſe, ſiquidem juventâ fiderem & manibus meis:
" Nunc verò occupor ærumnis & doloribus; multa enim paſſus ſum,
" Virorúmque bella, ſævoſque fluctus penetrans.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Ἀγορητύν.] Διάλεκτον, δημηγορίαν.
169. Ἀκιδνότερος.] Παρὰ τὸ αἰκίζω, ἀκίζω, ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' ἧς καὶ συγκριτικὸν ἀκιδνότερός ἐστιν, ἀδυνατίστερος, ἢ ἀσθενέστερος, ἢ ἀμφότερον.
170. Ἔπεσι.] Λόγοις. Στέφει.] Κοσμεῖ.
171. Λεύσσουσιν.] Λεύσσοντες, ἤγουν βλέποντες. Ἀσφαλέως.] Μὴ σφαλλόμενος, * μὴ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν. Ἀγορεύει.] Διαλέγεται.
172. Ἀγορμένοισι.] Συνηθροισμένοις.
174. Ἀλίγκιος.] Ὅμοιος.
175. Περιστέφει.] Παραγλυκαίνει, πάρεσιν.
176. Ἀθισπεσίης.] Ἐπίσημον, φανερόν. * Οὐδέ κεν ἄλλως.] Εἰ θεὸς θελήσῃ καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον, οἷος εἶ σύ.
177. Τεύξειε.] Ποιήσειεν. Ἀποφώλιος.] Ἀπαίδευτος.
178. Ὠρινας.] Ἐπέρασας.
179. Νῆϊς.] Ἄπειρος.
180. Μυθεῖαι.] Λέγεις.
181. Πεποίθεα.] Ἐπεποίθειν, ἐθάρρουν.
182. Ἔχομαι.] Συνίσχομαι. Ἄλγεσι.] Κακοῖς. Ἔτλην.] Ἐκαρτέρησα.
183. Πείρων.] Διαπερῶν.

## N O T Æ.

*Lectionem* ipſe *Euſtathius* in utráque Editione, *Romanâ* & *Baſileenſi* retinet, inter παρεκβολὰς, licet utraque Editio, in *Homeri* Textu, malè habeat, θεοὶ, & δίδωσι. Noſtram Lectionem *Henr. Stephanus* pluribus confirmat. Vid. *Var. Lect.*

169. Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος) Hunc locum ità illuſtrat *Galenus*, Protreptic. c. 4. Χρὴ πίνειν τὸ νέον, πειθόμενον τῷ παλαιῷ παροιμιάζοντι, τῷ ἑαυτῷ μορφῷ οὐ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἕκαστον, εἰ μὴ Καλὸς εἴη τῷ ὄντι, αἰσχύνην ποιοῦντα τῇ ψυχῇ, ἄτοπον ἡγησάμενον οὐ καλῷ σώματι ψυχὴν αἰσχρὰν οἰκεῖν· εἰ δὲ Αἰσχρὸς αὐτῷ φαίνοιτο, τῷ δὲ σώματι ἴδιον εἶναι, τοσῷδε μᾶλλον ἐπιμεληθῆναι τῆς ψυχῆς, κ.λ.

175. Ἀμφιπεριστέφει) Ità *Euſtathius*, & confert cum illo, v. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει. Ità quoque *Henricus Stephanus*, qui tamen agnoſcit in Margine *Lectionem*, ἀμφιπεριστρέφει, quam *Florentina*, *Etonenſis*, in *Textu* & *Scholiis* MSS. retinet; *Aldus*, *Hervagius*, *Morrhius*, *Caſtellio*, ſolam agnoſcunt, *Spondanus*, in margine notat. Vid. *Var. Lect.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

171. * Μὴ ἁμαρτάνων) Has voces addo, ex MS. *Aloyſiano*. 176. Οὐδέ κεν) Et hic &c.

## Variæ Lectiones.

175. Ἀμφιπεριστέφεται) *Al.* ἀμφιπεριστρέφεται, & ἀμφὶ περιστέφει. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ καὶ ὣς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων
Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναίξας λάβε δίσκον
Μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίζον πέρ,
Ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.
Τὸν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
Βόμβησεν δ' λίθος· κατὰ δ' ἔπιξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
Λᾶας ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπατο σήματα πάντων,
Ῥίμφα θεῶν ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρμαθ' Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, ψαχεύοιτο τὸ σῆμα
Ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δ' θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
Οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων, ὅνεκ' ἐταῖρον ἐνήσατο νηῒ λευκῇ ἐν ἀγῶνι,
Καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι,
Τῶν νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον
Ἥσειν, ἢ τοσσοῦτον, οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.

" Verum & sic, mala multa *licet* passus, periculûm faciam certaminum,
" Mordax enim *tuus es* sermo; & proritâsti me locutus.
Dixit utique, & cum ipsâ veste impetum faciens prendit discum
Majorem & craſſiorem, firmioremque haud paululùm,
Quàm quali Phæaces ludere solebant invicem.
Hunc circumrotatum misit validâ de manu:
Stridebat verò Lapis & procubuere ad terram
Phæaces longis-remis-utentes, navigandi-periti viri,
Lapidis ab impetu: ille demùm supervolavit signa omnium
Rapidè ruens à manu: fixit verò signum Pallas
Viro corpore assimilata, verbúmque dixit & locuta est,
" Etiam cæcus tibi, ô hospes, posset dijudicare signum
" Palpitando, quandoquidem neutiquam mixtum est multitudini,
" Verùm longè primum; tu itaque cœnde quoad hoc certamen;
" Nullus Phæacum ad hoc pervenier, nedum transmittet.
Sic ait; & gavisus est patiens divus Ulysses,
Lætus, quòd socium benignum vidisset in certamine,
Et tum leniùs Phæacas alloquutus est,
" Hunc nunc assequimini, Juvenes; brevi denuò alium
" *Me* missurum esse tantumdum puto, aut adhuc graviorem.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

184. Ἀλλὰ καὶ ὣς.] Ἀλλὰ καὶ ὅμως.
185. Θυμοδακής.] Τῆς ψυχῆς ἀψάμενος. Ἐπώτρυνας.] Παρεξέωσας.
186. Αὐτῷ φάρει.] Σὺν τῇ ἁμαλίᾳ, ὡς εἶχεν.
187. Πάχετον.] Παχύτερον.
189. Τὸν ῥα περιστρέψας.] Ὁ δίσκος οὐ μέσην χοῖνιν εἶχε.
190. Βόμβησεν δ λίθος.] Τὸ ἐξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος ἀφ' ἧς τὴν γῆν, ὡς τὰς Φαίακας καταπλήξας· δύναται δὲ, καὶ ἐνδοσιμωρίας τοῦ γλῶ ὅπερ σὺ καταπλήξῃ ποιῆσαι. Ἔπιξαν.] Κατέδυσαν ἐπλαγίασαν.
191. Δολιχήρεμοι.] Μακραῖς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυλικοί.
192. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς, βολῆς. Σήματα.] Σημεῖα· πινὰς δὲ, βήματα.
193. Ῥίμφα.] Ῥᾳδίως, εὐχερῶς. Τέρματα.] Σημεῖα.
195. Ἀλαός.] Ὁ τυφλός. Διακείνειε.] Διακρίσειεν.
196. Ἀμφαφόων.] Ψηλαφῶν.
198. Ὑπερήσει.] Ὑπερβιβάσει, ὑπερβαλεῖ.
200. Ἑνήσατο.] Πρᾶον, ἀσφαλῶς. Λευκῇ.] Ἐθέλοντι, βλέποντι.
201. Κουφότερον.] Ἐπιῤῥεμέστερον, παῤῥησιαστικώτερον, εὐθυμότερον. Μετεφώνεεν.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.
202. Τῶν νῦν ἀφίκεσθε.] Τὸν τύπον, ἢ τὸ λέγον.
203. Ἥσειν.] Πέμψειν, ἀκοντίσειν. Μᾶσσον.] Μακρότερον.

## N O T Æ.

185. Θυμοδακὴς δ μῦθος) Vid. ad illud *Anacreon.* v. 127. Δακέθυμά μοι λήγοντες.
192. Ὑπέρπατο) Ità optimi Codd. *Florentin. Eustath. Aldin. Lovanian. Rescii. Stephan. Oxonienſ.* quare malum *Hackian.* τὸ ὑπέπαλτο rejicio.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Εὐθυμότερον) Hæc vox in *Aloyſii* MSto deest, at in *Aldinâ*, & Vett. omnibus adest merito.

## Variæ Lectiones.

192. Ὑπέρπατο) γρ. ὑπέπαλτο, *Hackian.* Edit. *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σήματα) γρ. βήματα,
202. Ἀφίκεσθε) γρ. ἵφικεσθε, *H. Steph.*

Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη, θυμός τε κελεύῃ,
Δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω· ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
Ἦ πύξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσίν, ὑπ μεγαίρω,
Πάντων Φαιήκων, πλεὼ γ' αὐτῷ Λαοδάμαντι·
Ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
Ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ ἀπηλεγὴς πέλῃ ἀνὴρ,
Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρῃ ἀέθλων,
Δήμῳ ὃ ἀλλοδαπῷ· ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ·
Τῶν δ' ἄλλων ὕπερ πὶν ἀναίνομαι, ὐδ' ἀθεείζω,
Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
Πάντα γὰ ἐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα ἐύξοον ἀμφαφάασθαι·
Πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, διστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
Ἄλκι παρεζόμενοι, καὶ τοξάζοιατο φωτῶν.
Οἷος δὴ μὲ Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξάζοιμεθ' Ἀχαιοί.
Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
Ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Ἀνδράσι δ' οὐ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλησω,
Οὔθ' Ἡρακλῆι, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆι,
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·

" Ex aliis igitur, quemcunque cor animusque invitat,
" Huc age, periculum faciat, quoniam me irritâstis valde,
" Aut cestu, aut luctâ, aut etiam cursu; nihil detrecto;
" Ex omnibus, imprimis, Phæacibus, præter ipsum Laodamantem:
" Hospes enim mihi ille est; quis cum amico pugnaret?
" Insipiens ille & nullius precii est vir,
" Quicunque cum hospite contentionem obtulerit certaminum,
" Populo in alienigeno, suique ipsius res omnes perturbat.
" Aliorum utique nullum rejicio, neque despicio;
" Sed volo explorare & periculum facere palam:
" Non enim usquaquaq; ignavus sum inter homines, quotquot certamina sunt;
" Benè enim arcum novi perpolitum tractare;
" Primus utique virum contingerem, sagittans in turbâ
" Virorum hostilium; etiam si valdè multi socii
" Juxtà assent, & arcum tendant in viros.
" Solus sanè me Philoctetes vincebat arcu,
" Populo in Trojanorum, quoties sagittabamus Græci:
" Aliorum me assero longè eximium esse,
" Quales nunc mortales sunt in terrâ pane vescentes:
" Cum viris autem priscis contendere nolo,
" Neque cum Hercule, neque cum Eurylo Oechaliensi;
" Qui etiam cum diis contendebant de arte sagittandi:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

205. Ἐχολώσατε.] Εἰς ὀργὴν ἐκινήσατε.
206. Μεγαίρω.] Φθονῶ.
209. Οὐδαμὸς ἀνήρ.] Ἀνὴρ ἀδόξος λόγου ἄξιος.
210. Προφέρῃ.] Προβάλλῃ.
211. Ἀλοδαπῷ.] Ἀλλοφύλῳ. Κολύῃ.] *Καζασείῃ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ. Ἔο τ' αὐτῷ πάντα κολύῃ.] Ἀφανίζῃ καὶ ἐλαττοῖ τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα.
212. Οὔ πνα.] Οὐδένα. Ἀναίνομαι.] Παραιτοῦμαι, ἀρνοῦμαι. Ἀθεείζω.] Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω.
213. Ἴδμεν.] Εἰδέναι.
215. Ἀμφαφάασθαι.] Μεταχειρίζεσθαι.
220. Τοξαζοίμεθα.] Εὐτύχως τοξεύοιμεν.
224. Οἰχαλιῆι.] Ἡ Οἰχαλία, πόλις τῆς Θετταλίας.

## N O T Æ.

204. Ὅπνα) Pro ὅτινα, *Æolûm* Dialectus. Vid. ad *Iliad.* ο'. v. 492. & infrà, ad ο'. v. 394.

215. Εὖ μὲν τόξον δ' οἶδα) Olim τὸ ϑ' excideràt ex pluribus, &c.

224. Οὔθ' Ἡρακλῆι) *Ultima* ῆ Ἡρακλῆι producitur, in *Cæsurâ* & in Medio Versûs, ubi Syllaba quævis potest esse *Communis*, etiam ante *Incisum*, ob *Hiatum*, & sequentem *Acutum*. Ità nonnulli legunt id *Horat.* Non usitatâ, aut tenui ferar pennâ. De *Rhythmo*, infrà, ad ξ'. v. 199.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

211. *Καζασείῃ) Hanc vocem addo, ex *Aloysio*, licet omnibus aliis desit; quòd *Hesych.* v. Κολύῃ) Καζασείῃ, σπᾶῖ, κωλύῃ, ἐμποδίζῃ, κολοβοῖ.

213. Vid. ad v. 146.

## VARIÆ LECTIONES.

215. Τόξον δ' οἶδα) γρ. τόξον οἶδα.
216. Πρῶτός κ' ἄνδρα) γρ. πρῶτος ἂν ἄνδρα. *Eustath.* fol. 303. lin. 10.
221. Εἶναι) γρ. εἶναι.

Τῷ

Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
Ἵκεθ' ἑὸν μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
Ἔκτανεν, ὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι·
Δυσὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ·
Οἴοισιν δείδιξα ποσὶν, μήπις μὲ παρέλθῃ
Φαίηκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδῇ χε νῆα
Ἧεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γοῦνα λέλυντο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Ἀλκίνοος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάεια μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύῃς,
Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
Χωόμενος, ὅτι σ' ἧτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι πάσασθαι
Νείκεσεν ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς ὧπις ὄροιτο,
Ὅστις ἐπίφρων ἦσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
Εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ σῇσί τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα πίθησι χαμπερὲς ἐξέπα πατρῶν.
Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ,

" Itaque etiam statim mortuus est ingens Eurytus, neq; ad senectutem
" Pervenit in ædibus; iratus enim Apollo
" Occidit, eò quod ipsum provocârat ad certamen arcuum.
" Hasta itidem jaculor, quantum nullus alius quisquam sagittâ:
" Solis timeo pedibus, ne aliquis me superet
" Phæacum; nimiùm enim duriter domitus sum
" Fluctibus in multis; quoniam minimè accurata-tractatio in navi
" Erat perennis; ideoque mihi chara genua soluta sunt.
Sic ait; illi verò omnes obmutuerunt:
Alcinous tamen ipsum solus respondens alloquutus est,
" Hospes, quandoquidem non ingrata inter nos hæc concionaris,
" Sed vis virtutem tuam ostendere, quæ tibi famulatur,
" Iratus; quòd te ille vir in certamine astans
" Objurgavit: Adeò tuam virtutem mortalis nullus vituperet,
" Quicunque scit suo judicio commoda dicere:
" Sed agè, nunc meum intellige sermonem; ut etiam alii
" Dicas Heroum, quandò tuis in ædibus
" Epulaberis apud tuam uxorem & tuos liberos,
" Nostræ virtutis memor; qualia etiam nobis
" Jupiter opera imposuerit perpetuò jam inde à majoribus.
" Non enim pugiles sumus exquisiti, neque luctatores,

## ΣΧΟΛΙΑ.

226. Τῷ ῥα.] Διὸ δή.
230. Οἴοισι.] Μόνοις.
231. Ἀεικελίως.] Ἀσχέτως, χαλεπῶς.
232. Κομιδῇ.] Ἐπιμελείᾳ.
233. Ἐπηετανός.] Ἀναψυλὴς, αὐτάρκης.
236. Ἀχάεμεν.] Ἀπλῆ.
237. Φαινέμεν.] Δεικνύειν.
239. Ὄνοιτο.] Μέμψαιτο.
240. Ἐπίφρων.] Εἰδυῖα. Ἄρτια.] Ἀκριβῆ μάθια.
241. Ξυνίει.] Νόει, ἄκουε.
246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι.] Ἐλεγχθεὶς ἀρτῆ), ὅτως εἰς τὸ μὴ περιέχειν τὴν Ὀδυσσέα. Ἀμύμονες.] Ἄμεμπτοι.

## NOTÆ.

227. Ἐνὶ) Ità pro ἐπὶ restituo, ex *Eustathii* authoritate, fol. 304. lin. 10. & ipsius *Homeri*, in aliis locis.

232. Ἐπὶ ῥ' κομιδὴ κατὰ νῆα ἦν ἐπηετανός) De *Eustathii* interpretatione, vid. fol. 304. lin. 4. Ego puto hic simpliciter *Ulyssem* damnare Vitam marinam, ut minùs elegantem, salubrem, aut rebus convenientibus & necessariis instructam. Aliàs certè, satis *Calypso* Navem rebus commodis instruxerat, ut apparet, *Odyss.* ε'. v. 264. &c. nihil adeò mali passus est, ante Naufragium.

240. Ἐπίφρων) Ità *Aloysii* MS. & *Br. Schol.* etiam *Aldina* Scholiorum Editio, apertè legunt, ut in *Textu*. Vid. ad *Iliad.* ξ'. v. 92.

243. Δαινύῃ) *Media* Syllaba hic longa, at ε'. v. 328. Δαινύῃ, ἀνήρατται ἧ, &c. brevis. Ratio obvia.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

241. Ξυνίει) Νόει. ἄκουε. Ità pro, νοεῖ. ἀκούει.

246. Ἐλεγχθεὶς ἀρτῆ) Ità lego, pro ἀντῆται.

## VARIÆ LECTIONES.

227. Ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἐπὶ μεγάροισι, *Florentin. Aldin. Lovan. H. Steph.* sed malè. Vid. *Textum.*

240. Ἐπίφρων) γρ. ἐπίσιμα, Vid. Not. in *Textum.*

Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομϐν, ἠ νηυσὶν ἄειρϑι·
Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαὶς τε φίλη, κίθαρίς τε, χορόί τε,
Εἵματά τ' ἐξημοιϐὰ, λοετρά τε θερμὰ, ἠ εὐναί.
Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
Παίσατε· ὡς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
Οἶκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
Ναυτιλίῃ, ἠ ποσσὶ, ἠ ὀρχηθμοῖ, ἠ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λίγειαν
Οἴσετω, ἥ πῃ κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοειδέλος· ὦρτο δὴ κῆρυξ
Οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
Αἰσυμνῆται δὴ κριτοὶ ἔνεα πάντες ἀνέσαν
Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήστηρον ἔκαρσαν·
Λείηναν δὴ χορὸν, καλὸν δ' εὐρύναν ἀγῶνα.

"Sed pedibus celeritèr currimus, & navibus optimi sumus;
"Semperque nobis conviviumque gratum, citharaque, chorique,
"Vestesque mutatoriæ, lavacraque calida, & cubilia.
"Verùm agè, Phæacum saltatores, quotquot optimi,
"Ludite; ut hic hospes dicere queat suis amicis,
"Domum reversus, quantum superemus alios
"Arte navigandi, & pedibus, & saltatione, & cantu.
"Demodoco verò aliquis statim profectus citharam sonoram
"Afferat, quæ alicubi jacet in nostris ædibus.
Sic ait Alcinous augustus; surrexit autem præco
Laturus citharam suavem domo ex regis.
Præsides-Ludorum interea electi novem omnes surrexerunt
Publici, qui in certaminibus rectè administrabant singula;
Planum faciebant chorum, & pulchram ampliârunt aream.

## Σχολια.

247. Θέομεν.] Τρέχομεν.

249. Ἐξημοιϐά.] Ἄλλοτε ἄλλα ἀμοιϐάδμα καὶ ἀλλαοσόδμα.

250. Βητάρμονες.] Ὀρχησαὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμονίως.

251. Παίσατε.] *Παίξατε, Ἀτικῶς, χρεώσαλε. Ἐνίσπῃ.] Εἴπῃ.

252. Περιχυτόμεθα.] Ὑπερέχομεν.

253. Ναυτιλίῃ.] Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνην. Ὀρχηθμοῖ.] Ὀρχήσει.

256. Ὦρτο.] Ὥρμησεν.

## Notæ.

249. Λοετρά τε θερμὰ) De Balneis, *Plin.* Nat. Hist. l. xxxi. c. 11. *Joh. Petr. Lotichii* Comment. in *Petronii* Satyricon. l. 1. c. xi. p. 74. ad 76.

251. Παίσατε) Ἀτικοὶ παίσαλε λέγουσιν, ἀλλ' ὁ παίξατε. Vid. *Matthiæ*, Dialect. Attic. p. 46. & *Br. Schol.*

254. Φόρμιγγα λίγειαν) Ità hoc in loco, & aliàs, λίγειαν τετραχρόνους scribendum dicit *Eustathius*; quoniam, inquit, ità Voluit *Homerus* dici, ab Unâ *Sirenum*, cujus nempè Nomen λίγεια· alias fatetur λιγέα scribi debere, à λιγύς. Ego, ut dicam, quod puto, Criticorum deliriis rejectis, credo in illis locis, ubi λίγειαν primitùs scriptum, debere semper λιγέαν scribi, nisi ubi *Proprium* sit Nomen. Verùm nolo Ego Libros temerare.

255. Οἰσέτω) Vel dicendum, Hanc Vocem esse *Futuri α'. Imperativi*, quale Tempus à *Grammaticis* nondum assignatur, vel οἴσω fieri *Præsens*, ex *Futuro*; de quo diximus ad ζ'. v. 321. & in Prælect. *Odyss.* x.

256. Ὡς ἔφαθ' Ἀλκίνοος) Malè *H. Steph.* ἔφαθ', Hinc omnes, facto Agmine, *Castellio*, *Spondanus*, *Hackius*, ἔφαθ', at rectè *Florentina* ἔφατ', ut *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Basilienses Eustathii*, male tamen infra & harum aliquot, v. 433. ὣς ἔφαθ' Ἀρήτη, pro ἔφατ'. Ità mox, v. 343. legendum, ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ὑγίλως; quicquid Editt. malè feriatæ.

258. Αἰσυμνῆται) De hâc voce consulendi *Eustath.* fol. 306. lin. 22. *Br. Schol. Hesych. Etymolog.* M. *Euripid.* Schol. ad *Medeæ*, v. 19. Item quæ Nos ad *Iliad. α'.* v. 347.

## Notæ in Scholia.

250. Βητάρμονες) *Strabo*, l. x. fol. 725. Καὶ Κορύβαντες δὲ ἀπὸ τοῦ Κορύττεσθαι βαίνειν, ὀρχηστικῶς δὲ καὶ βητάρμονας λέγει Ποιητὴς, Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ἄριστοι. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. *Παίξατε) Ità pro πλήξατε.

## Variæ Lectiones.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

257. Οἴσων.] Κομίσων. Γλαφυρὴν.] Κοίλην, ἀφ' τὸ γεγλύφθαι.

258. Αἰσυμνῆται.] Οἱ παρὰ ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταὶ καὶ ἀγωνοθέται· ἤτοι ἐπίσκοποι δὲ ἀγῶνος· καὶ εἴη ἂν, καθὸ τὸ ἔτυμον, αἰσιομνηταὶ, οἱ τὸ αἴσιον, ὅ ἐστι τὸ καθὸ μοῖραν καὶ καθῆκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. Κριτοί.] Ἐπίλεκτοι.

259. Δήμιοι.] Δημόσιοι. Πρήστηρα.] Ἐργάτας, ὑπηρέτας.

260. Λείηναν.] Ὁμαλὸν ἐποίησαν. Χορὸν.] Τὸν τόπον, ἔνθα ἔμελλον χορεύειν. Εὔρυναν.] Ἐπλάτυναν. Ἀγῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

## Notæ.

257. Οἴσων) Vel dicendum, Hanc Vocem esse *Futuri α'. Imperativi*, quale Tempus à *Grammaticis* nondum assignatur, vel οἴσω fieri *Præsens*, ex *Futuro*; de quo diximus ad ζ'. v. 321. & in Prælect. *Odyss.* x.

258. Αἰσυμνῆται) De hâc voce consulendi *Eustath.* fol. 306. lin. 22. *Br. Schol. Hesych. Etymolog.* M. *Euripid.* Schol. ad *Medeæ*, v. 19. Item quæ Nos ad *Iliad. α'.* v. 347.

## Notæ in Scholia.

250. Βητάρμονες) *Strabo*, l. x. fol. 725. Καὶ Κορύβαντες δὲ ἀπὸ τοῦ Κορύττεσθαι βαίνειν, ὀρχηστικῶς δὲ καὶ βητάρμονας λέγει Ποιητὴς, Ἀλλ' ἄγε, Φαίηκων βητάρμονες, ἄριστοι. Confer *Br. Schol.* infrà, v. 383.

251. *Παίξατε) Ità pro πλήξατε.

## Variæ Lectiones.

257. Λιγυρὴν) γρ. γλαφυρὴν, *Br. Schol.* & *H. Steph.*

259. Ἐϋπρήστηρον) γρ. ἐὺ πρήστηρον, *Br. Schol.* verùm *Hesych.* ἐϋπρήστηρον, ὑπηρέτην.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δ' ἄρα οἱ
Πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
Πέπληγον δ' χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δ' θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητι, εὐστεφάνῳ τ' Ἀφροδίτης,
Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
Λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤχυνε κῆ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὃς σφ' εἰόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἡφαιστος δ', ὡς ἓν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμούς
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρῃ,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
Πολλὰ δ' κὴ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
Ἠΰτ' ἀράχνια λεπτά, τά κ' οὐ νέ πις ὐδὲ ἴδοιτο

Præco verò propè advenit ferens citharam sonoram
Demodoco; & is deinde ibat in medium; circúmque juvenes
Jam-pubescentes stabant, periti saltationis:
Quatiebant igitur divinum chorum pedibus: cæterum Ulysses
Micationes admirabatur pedum, stupescebatque animo.
Cæterùm ipse citharam-tangens cœpit pulchrè canere,
De Martis amore, pulchréque-coronatæ Veneris,
Ut primùm coierint in Vulcani domibus
Clàm: plurima enim dedit, lectúmque deturpavit & cubile
Vulcani regis: statim verò illi nuncius venit
Sol, qui ipsos observârat commixtos amore.
Vulcanus autem, ubi acerbum sermonem audivit,
Festinabat ire ad officinam, mala animo profundè-cogitans:
Imposuit incudi-repositorio magnam incudem, cuditque vincula
Infrangibilia, insolubilia; ut firmiter illic manerent.
Cæterùm postquam struxit dolum, iratus Marti,
Festinabat ire in thalamum; ubi chara cubilia stabant.
Circumfudit lecti fulcris vincula circulo undique;
Multaque etiam desuper è trabe effusa erant,
Perinde atque tela araneæ subtilis, quam nemo ne videre queat

## ΣΧΟΛΙΑ.

263. Πρωθῆβαι.] Τὸ ἄκρον τ' ἀκμῆς ἔχοντες, ὅ ἐστιν, ἀκμάζοντες. Δαήμονες.] Ἔμπειροι. Ὀρχηθμοῖο.] Ὀρχήσεως.

264. Πέπληγον.] Ἔπληξαν, ἔκρουσαν.

265. Μαρμαρυγάς.] Τὰς σωτήσεις τ ποδῶν κινήσεις· ἢ τὰς ὀξείας κινήσεις λέπλαψις τ ποδῶν γάρ. Θηεῖτο.] Ἐθαύμαζεν.

266. Ἀνεβάλλετο.] Ἀνεκρέκετο, ἀντιμιμιάζετο.

267. Ἀμφ' Ἄρεϊ φιλότητος.] Περὶ κοινωνίας Ἄρεως & Ἀφροδίτης· μακρόθεν παιδευθ αὐτὸς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς κ θεῶν ἀφ τῦτο ἀχημονούντων. Εὐστεφάνου.] Καλῶ στεφάνῳ ἐχούσης· στεφάνη γ, κόσμος γυναικῖος.

271. Ἥλιος, ὃς σφ' εἰόησεν.] Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγε τ θεόν. Σφε.] Αὐτούς. Μιγαζομένους.] Μιγνυμένους. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

272. Θυμαλγέα.] Τῷ ψυχῷ λυπηρόν.

273. Χαλκεῶνα.] Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐχαλκεύετο, τὸ χαλκεῖον. Βυσσοδομεύων.] Καθ' βαθυς τ ἀφροσύνης βαλλόμενος.

274. Ἀκμοθέτῳ.] Τῷ ἐρείσματι, ἐπ' ᾧ ὁ ἄκμων ἐπέκειτο. Κόπτε.] Κατεσκεύαζεν.

276. Δόλον.] Παγκρατίαν.

277. Δέμνια.] Στρώματα.

278. Ἑρμῖσι.] Τοῖς πρὸς τ κλίνης· ἕρμα γὰρ ὕστερον εἰσὶ τ κλίνης, παρὰ τὸ εἴρειν. Χέε.] Περιέβαλλεν. Δίσματα.] Δεσμούς.

279. Μελαθρόφιν.] Ἐκ τ ὀροφῆς. Ἐξεκέχυντο.] Ἐξήρτηντο.

280. Ἀράχνια.] Τὰ τ ἀραχνῶν *ὑφάσματα.

## NOTÆ.

267. Ἀμφ' Ἄρεος φιλότητος) *Ovid.* Art. Amandi, l. 2. Fabula narratur, toto notissima Cœlo, &c. Vid. de hujus Fabulæ Interpretatione, Sensu & Defensione, *Eustath.* fol. 310. lin. 19. & *Br. Schol.*

271. Ὅς σφ') Vid. ad β'. v. 160.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

280. *Ὑφάσματα) Hanc vocem addo, ex *Etymolog.* M.

## VARIÆ LECTIONES.

271. Ὅς σφ' εἰόησε) χρ. ὅς φ' εἰόησε, vid. Not. in *Textum.*

Οὐδ'

Οὐδὲ θεῶν μακάρων πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
Λυτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
Εἶσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Ἧ οἱ γαιάων πολὺ φίλτατη ἐστὶν ἁπασέων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
Ὡς ἴδεν Ἡφαίστου κλυτοτέχνεω νόσφι κιόντα·
Βῆ δ' ἴμεν εἰς δῶμα περικλυτὸν Ἡφαίστοιο,
Ἰχανάων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
Ἧ ὃ νέον πρῶτόν τε παρὸς ἐλεύσετο Κρονίωνος
Ἐρχομένην καὶ ἄρ' ἕζετ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ἦλθε,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μετὰ Σίντιας ἀγριόφωνους.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
Τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
Οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι·
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

Neque ex diis beatis: adeò enim dolosa fecerat.
Cæterùm postquam omnem dolum circa lectulum fudit,
Simulabat se iturum in Lemnum, pulchrè structum oppidum,
Quæ illi terrarum multò charissima est omnium.
Neque cæcam speculationem habuit aurato-freno-utens Mars;
Ut vidit Vulcanum inclytum arte seorsum euntem:
Festinabat itaque ire ad domum inclyti Vulcani,
Cupidus amoris pulchrè-coronatæ Veneris.
Illa verò jam recens à patre præpotente Jove
Veniens deiedit; quandò ille intra domum vadebat,
Manúque illam apprehendit, verbumque dixit atque compellavit,
" Age, chara, ad lectulum divertamus concubituri;
" Non enim amplius Vulcanus domi est, sed alicubi
" Profectus est jam in Lemnum, ad Sintias barbaros.
Sic ait; illique gratum videbatur cubitum-ire.
Illi in lectulum ut conscenderunt, concumbebant: vincula autem
Fabrefacta circumfundebantur prudentis Vulcani:
Neque ullo pacto movere membra poterant, neque assurgere.
Et tum certè agnoverunt, non ampliùs effugia patere.
E propinquo interea venit inclytus Vulcanus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

281. Θεῶν μακάρων.] Μακαρίων δημοσίων. Δολόεντα.] Πανούργως κατεσκευασμένα.
283. Εἶσατο.] Προσεποιήσατο.
285. Ἀλαοσκοπιὴν.] Τυφλὴν τὴν καθοσκοπήν. Χρυσήνιος.] Χρυσοῦς ἡνίας ἔχων.
286. Κλυτοτέχνεω.] Ἐνδόξου περὶ τὴν τέχνην.
287. Περικλυτὸν.] Περισσῶς εὐδόξου.
288. Ἰχανάων.] Ἐπιθυμιῶν. Κυθερείης.] Ἐπὶ Κυθήροις ἐσεσημείωτο. Κύθηρα ὄ, τῆσ· ἡ Λακωνικῆς.
289. Ἐλεύσετο.] Καλῶς δύναμιν ἔχοντος.
290. Ἧ ὅ.] Ἐπορεύετο.
291. Φῦ χειρί.] *Ἀντὶ τοῦ περιεπόλησεν αὐτὴν τῇ χειρὶ· ἀπὸ τοῦ φύω.

## NOTÆ.

281. Περὶ δὲ δολόεντα) *Lugdunensis* Editio sola legebat γὰρ, quod rejecimus, & δὲ loco suo pristino restituimus, ut *Florent. Aldin. Lovan.* & omnes alix.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

291. *Φῦ χειρὶ) Hoc *Scholion* ex *Aloysii* MS.

## VARIÆ LECTIONES.

281. Γὰρ) χ. γὶ, vid. in *Textum*.
287. Ἴμεναι) γρ. ἶναι, *H. Steph.*
292. Εὐνηθέντε) χ. εὐνηθέντες, *Br. Schol.*
298. Οὐδέ τι) χ. οὐδ' ἔτι, ut in similibus, plus semel.
299. Φυκτὰ) γρ. φυκτὸν, vid. in *Textum*.

Αὖτις

Αὖτις ὑποτρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἥλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον·
Βῆ δ' ἴμεν' εἰς δῶμα, φίλον τετιημένῳ ἦτορ·
Ἔστη δ' ἐν προθύροισι· χόλος δέ μιν ἄγχι παρῆλθε,
Σμερδαλέον δ' ἐξόρουσε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Δεῦτ', ἵνα ἔργα γελαστὰ ἰδὼν ὀπιπεύσετε θᾶσσον·
Ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
Οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
Ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοὶ αἴτιος ἄλλος,
Ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθ' ὄφελλον.
Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε κατὰ δεσμοὺς ὑπὸ φιλότητος,
Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντε· ἐγὼ δ' ὀρόων ἀκάχημαι.
Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κείσεσθαι ὕπνῳ,
Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
Εὕδειν· ἀλλὰ σφῶϊ δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
Εἰσόκε μοὶ μάλα πάντα πατὴρ ἀποδῶσι ἕεδνα,
Ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα, κυνώπιδος εἵνεκα κούρης.

Retrò reverſus, antequam ad Lemni terram veniſſet:
Sol enim illi ſpeculationem habuit, dixitque rem:
Feſtinabat itaque ire ad domum, charo afflictus pectore.
Stabatque in veſtibulo: ira enim ipſum vehemens cepit,
Horrendumque clamavit, audirequefecit omnes deos,
" Jupiter pater, atque dii beati alii ſemper viventes,
" Venite, ut opera ridicula & non tolerabilia videatis;
" Ut me, claudus quòd ſim, Jovis filia Venus
" Semper dehoneſtat, amatque pernicioſum Martem:
" Eò quòd ille quidem pulcher & ſanus pedibus; ſed ego
" Imbellis factus; cæterùm neutiquam mihi cauſa alia eſt,
" Quàm parentes duo, qui non genuiſſe debebant.
" Verùm videte, ubi illi dormiunt in amore,
" Meo conſcenſo lecto; ego autem aſpiciens triſtor.
" Non illos quidem ampliùs puto vel paululùm dormire hoc modo,
" Quantumvis ſe amantes; non fortè volent ſimul
" Dormire; ſed ipſos dolus & vinculum detinebit;
" Donec mihi omnem pater retribuat dotem,
" Quantam illi præbui, impudentem ob puellam:

## ΣΧΟΛΙΑ.

302. Σκοπὴν ἔχε.] Καθίσπερ ἦν.
303. Τετιημένῳ.] Ἀντὶ τοῦ πλημμεληθέντι καὶ λελυπημένῳ.
304. Βῆ ῥ'.] Ἐλάμβανε.
305. Γέγωνε.] Ἐξάκουον ἐβόησε.
307. Γελαστά.] Γέλωτος ἄξια. Οὐκ ἀνεκτά.] Οἷς οὐκ ἂν τις εἴξειεν.
309. Ἀΐδηλον.] Ἄδηλον, ἀφανιστικόν.
310. Ἀρτίπους.] Ἀρτίπους, ὁ ἀρτίως καὶ ὁλοκλήρους τοὺς πόδας ἔχων.
311. Ἠπεδανός.] Ἀσθενής.
312. Τοκῆες.] Γονεῖς. Γείνασθ.] Ἐννῆσαι.
313. Ὄψεσθ'.] Θεάσασθε. Τώγε.] Οἵους.
314. Ἀκάχημαι.] Λυποῦμαι.
315. Μίνυνθά γε.] Ὀλίγον. Κείσεσθον.] Καθεύδειν.
316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε.] Τὸ ὅλον. Καί ὡς καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, ὥ δυνήσονται ὁμιλοῦσιν ἀλλήλοις ἀφ' οὗ τοὺς δεσμοὺς ἡ ἀκάτη βλάψει, φόβῳ τῶν δεσμῶν, πάλιν συνελθεῖν.
317. Δόλος.] Μηχάνημα.
319. Ἐγγυάλιξα.] Ἔδωκα, παρέσχον.

## NOTÆ.

307. Διῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ) Semper ſuſpicabar legendum ἔργα γ' ἄλαστα, nam nec putandum, ipſi *Vulcano* hæc Opera γελαστὰ videri, nec τὸ γελαστὰ ſatis commodè cum τῷ οὐκ ἀνεκτὰ conveniat, ἄλαστα ſanè plurimum. Verùm quicquid ſentio, nullum *Exemplar* Conjecturæ noſtræ favere video. Judicent alii. Sin ἄλαστα legas, *irremiſſibila* vertere liceat; quia nec vere condonantur Injuriæ, quæ memoriæ traduntur; unde illud Noſtrum, FORGET AND FORGIVE.

315. Σφίας) Ità ſcribo, pro σφῶϊ, nec enim *Enclitica* vox; quare & Duæ *breves* contractæ unam efficiunt *longam*; & hæc vox plus tricies occurrit *Homero*. Altera vox σφᾶς, eſt *Adjectivum*, à σφὸς, σφὴ, σφὸν, ut *Odyſſ. β'.* v. 237. Σφὰς δ' παρθήσουσι κεφαλάς.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Τετιημένῳ) Vid. infrà, ad v. 472.

## VARIÆ LECTIONES.

307. Γελαστά) γρ. γ' ἄλαστα, vid. N. in *Textum*.
315. Σφίας) γρ. σφῶϊ & σφας, vid. in *Textum*.

Οὔνεκα

Οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
Ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος, ἦλθ' ἐνοσίχθων
Ἑρμείας, ἦλθεν δ' ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θηλύτεραι δ' ἔσαν αὖθι κατὰ μέγα δώματα πατρός.
Ἕσαν δ' ἐν προθύροισι θεοί, δοτῆρες ἐάων·
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ὄρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
Ὧδε δέ πς εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·
Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
Ὠκύτατον τῶν ἔσται θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Χωλὸς ἐών, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἑρμῆι δ' ἔπτοτε εἶπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων,
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἐάων,
Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατερῇσι πεδεῖσθαι
Εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης,
Αἲ γὰρ τῆτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
Δεσμοὶ μὲν κἠς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

" Quòd illi pulchra filia, cæterùm neutiquam pudica.
Sic ait, ipsique congregati sunt dii æream in domum:
Venit Neptunus terræ-quassator, venit & valde-utilis
Mercurius, venit etiam rex jaculator Apollo;
Fœminæ autem dex manebant pudore domi singulæ,
Stabant itaque in vestibulo dii, datores bonorum;
Immensus vero risus excitatus est Diis beatis,
Artes inspicientibus ingeniosi Vulcani.
Tum verò aliud quis ità dicebat intuens proximum alium,
" Non recte succedunt mala opera: assequitur tardus celerem:
" Ut nunc Vulcanus, cùm sit tardus, cepit Martem,
" Qui est velocissimus deorum, qui Olympum tenent,
" Claudus, tamen, technis: propter quod & mulctam debet.
Sic illi quidem talia invicem dicebant:
Mercurium verò alloquutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Mercuri, Jovis fili, internuncie, dator bonorum,
" Numquid in vinculis velles duris compressus
" Dormire in lectulo, juxta auream Venerem?
Huic respondit continuò internuncius Mercurius,
" Utinam hoc heret, ô rex jaculator Apollo:
" Vincula quidem ter talia inextricabilia circumfusa essent,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

320. Οὐκ ἐχέθυμος.] Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ ὁ κρατῆσαι τῶν ἐπιθυμιῶν, ὁ σώφρων.
321. Χαλκοβατές.] Χαλκῷ βεβηκὸς, στερρόν.
322. Ἐρεμύης.] Μεγαλωφελής.
323. Ἑκάεργος.] Μακροβόλος, τοξότης, ὁ ἔνθεν ἐνεργῶν.
324. Αἰδοῖ.] Αἰσχύνῃ.
325. Δωτῆρες ἐάων.] Ἀγαθῶν δοτῆρες.
326. Ἄσβεστος.] Ἀκαπάπαυστος. Μεταφορικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς ἐπὶ τὸ γέλασται μεταφορικῶς. Ἔνθορτο.] Διεγήγερτο.
327. Τέχνας.] Δόλους.
329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα.] Οὐκ ἀρετῶσι· ῥῆμα ἐπὶ συζυγίας δευτέρας τοῦ ἀφιστορήματος· δηλοῖ δὲ, οὐκ ὀρθῶς καὶ εὐτυχῶς τὰ κακὰ ἔργα. Ἢ ἀλλαχῶς, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ, εὐδοκιμοῦσι. Κιχάνει.] Καταλαμβάνει.
330. Εἷλε.] Νῦν, καταλαβε.
331. Ὠκύτατον.] Ταχύτατον.
332. Τέχνῃσι.] Δόλοις, μηχαναῖς. Μοιχάγρια.] Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τὰ ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν ἐκπεπυθμένα. Ὀφέλλει.] Ὀφειλέ, χρεωστεῖ.
335. Δῶτορ ἐάων.] Δοτὴρ ἀγαθῶν.
337. Λέκτροισι.] Κοίταις. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.
338. Διάκτορος.] Διαπόντιος τὰς ἀγγελίας.
340. Ἀπείρονες.] Μεγάλοι. Ἀμφὶς ἔχοιεν.] Περιείχοιεν.

## N O T Æ.

329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα) Hic satis sensum suum Divinus aperit Poeta. *Theogn.* v. 329 Καὶ βραδὺς εὐβέλως εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκων.

336. Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις) Ità rectè *Eustathius* in Textu, & παρεκβολαῖς, Malè *Florentina* & *Aldina*, δεσμοῖσι θέλοις. vid. ad *Iliad.* ω. v. 133.

## VARIÆ LECTIONES.

336. Δεσμοῖς ἐθέλοις) γρ. δεσμοῖσι θέλοις, vid. Not. ad *Textum*.

337. Χρυσῇ) γρ. χρυσῷ.

Ὑμεῖς

Ὑμεῖς δ' εἰσορόωντε, θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Αὐτὰρ ἐγὼν εὔδοιμι παρὰ ξανθῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λισσέτο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
Τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
Δειλαί τοι δειλῶν γε κὴ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.
Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Εἴπερ Ἄρης οἴχοιτο, χρεὸς κὴ δεσμὸν ἀλύξας;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
Οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύμητις Ἀμφιγυήεις,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μύθος Ἡφαίστοιο.

Vos autem videritis, dii, omnesque deæ,
Nihilominùs vellem dormire apud auream Venerem.
Sic ait, risusque excitatus est ab immortalibus diis:
Neque tamen Neptunum risus tenebat, precabatur autem instantèr
Vulcanum inclytum-artificem, ut solveret Martem;
Et ipsum alloquutus verba alata dicebat,
Solve; ego autem illum sponde, ut tu jubes,
Solutarum esse decentia omnia inter immortales deos.
Hunc rursus alloquutus est inclytus artifex Vulcanus,
„ Ne me, Neptune terræ-quassator, hæc jubeas:
„ Miseræ pro miseris etiam sponsiones ad spondendum.
„ Quo enim pacto ego te obligàrim inter immortales deos,
„ Siquidem Mars abierit, debito & vinculis evitatis?
Hunc rursus alloquutus est Neptunus terræ-quassator,
„ Vulcane, etiamsi Mars debitum renuens
„ Abierit fugiens, ipse tibi ego hæc persolvam.
Huic respondit continuò inclytus Vulcanus,
„ Non fas est, neque decet, tuam orationem abnuere.
Sic locutus, è vinculis solvit robur Vulcani.

## ΣΧΟΛΙΑ.

341. Ὀρόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.
345. Κλυτοεργὸν.] Ἐνδοξον κατὰ τὸ ἔργον.
347. Ὑπίσχομαι.] Ὑπισχνοῦμαι.
348. Τίσειν.] Ἐκτίσειν, ἀποδῶναι.
349. Ἀμφιγυήεις.] Ἀμφοτέρους τοὺς πόδας ἔχων χωλούς.
351. Δειλαί τοι δειλῶν γε.] Δειλαὶ κὴ ἀσυνετεῖς αἱ ἐγγύαι, κὴ δειλὸν, τὸ ἐγγυᾶσθαι· ἢ, αἱ φεῦς τὰς δειλαίας & ἀσθενεῖς ἐγγύας ἀδύνατον) τὸ ἀδυνατούντων ἐπιξελθεῖν, δι' ἀσθένειαν μὴ δυναμένων· ἢ ὅτως, αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν κὴ δειλῶν ἐγγύαι, κὴ αὗται κακαί εἰσι, τὰ μὴ ὑπὲρ τοιούτων μηδενὸς τρεῖν δυναμένου· παρὰ τοῦτο ὃ κὴ τὸ ὃ σοφῶς, Ἐγγύη· πάρα δ' ἄτη.
352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι.] Εὐελπιστοιμι, καὶ λαμβάνοιμι, ὡς, Δέεις τόν γε σύοντα· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι; οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ δῆσαι * κὴ δεσμεῦσαι. ὁρᾷς, φησὶν ὁ λόγος, ἀρτίως δὲ, ὅ δύναμαί σε δῆσαι, ὁ δὲ ἰσχυόμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ δὲ ὁ Ἄρης λαθεδήσας, φησὶν, οἴχεται φυγὼν, πῶς ἂν σε αὖτ' ἐκεῖνα δήσαιμι, ὅτε μοῦ πολλῷ χθυναιότερος; ἢ ὅτι ἀφ' τῷ αὐτῷ ἀσθένειαν, ἢ ἀφ' τῷ φεῦς ἐκεῖνον αἰδῶ. Δέομαι.] Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.
353. Οἴχοιτο.] Ἀπόλθοι.
355. Χρεὸς.] Ἀντικῶς τὸ χρέος, τὸ ὄφλημα.
356. Τίσω.] Ἐκτίσω, ἀποδώσω.
359. Ἀνίῃ.] Ἄλυσιν.

## NOTÆ.

359. Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει) *Aldina, Florentina, Romana Eustathii & Basileensis*, & *Lovaniana*, δεσμῶν omnes legunt, δέσμων, *H. Steph.* qui nè alteram *Lectionem* visus vidisse; nec enim inter *Varias* habet. *Eustath.* fol. 313. lin. 17. ὁ δὲ δεσμῶν λῦσε, τὸ δ' αὐτὸ κὴ ἀνιέναι λέγεται, ὡς δηλοῖ τὸ, Δεσμῶν ἀνίῃ. Δεσμὸν itaque Error Prælii, &c. Εἰπὼν, refertur ad Ἀμφιγυήεις, quod præcesserat, non ad μύθος &c. nisi per χῆμα ἀπὸ τοῦ σημαινομένου.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Πῶς) Totum hoc *Scholion*, usque ad δεσμεῦσαι, apud *Etymolog.* M. unde &, pro * κὴ σὺ θρασὺς, quod nihil huc attinebat, melius lego * κὴ δεσμεῦσαι.

## VARIÆ LECTIONES.

352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι) γρ. πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι, *Aristarch.* Vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Δέοιμι.
355. Χρεὸς) χρ. χρεώς, *Eustath.* fol. 313. lin. 37.
359. Δεσμῶν) χρ. δεσμὸν, vid. Not. in *Textum.*

Τὼδ' ἐπεὶ ὧκ δεσμοῖο λύθεν, κρατερῷ περ ἐόντος,
Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἐς Πάφον· ἐνθάδε οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἐνθάδε μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
Ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
Ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄφαρ περικλυτὸς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρεμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσεν
Μοῦνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεὶ σφισιν οὔτις ἔριζεν.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μὲν χερσὶν ἔλοντο
Πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος ποίησε δαίφρων,
Τὴν ἕτερος μὲν ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθείς,
Ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν ἅδας ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
Ὀρχήθμῳ δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πυκνοβοτείρῃ,
Ταρφέ' ἀμειβομένω· κῆροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
Ἑσταότες καθ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ἀνὰ κόμπος ὀρώρει.
Δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς,

Illi postquam nexu soluti sunt, quantumvis duro,
Statim impetu facto, ille quidem in Thraciam descendit,
Illa verò ad Cyprum pervenit risum-amans Venus,
In Paphum; ubi illi lucus araque odorata.
Hic ergo ipsam Gratiæ lavârunt, &c. unxerunt oleo
Immortali, ut diis in usu est immortalibus:
Vestes autem induebant desiderabiles, visu suspiciendas.
Hæc utique cantor cantabat inclytus: cæterùm Ulysses
Oblectabatur mente suâ audiens, atque etiam alii
Phæaces longorum-remorum, navibus-inclyti viri.
Alcinous autem Halium & Laodamanta jussit
Solos tripudiare, quoniam cum ipsis nemo contendebat.
Hi igitur postquam pilam pulchram in manibus acceperunt
Purpuream, quam ipsis Polybus fecerat prudens,
Hanc alter jaciebat ad nebulas umbrosas
Flexus retrò, alter autè à terrâ in altùm elevatus, viz. in aëre suspensus,
Facilè accipiebat, antequâ pedibus in solum veniret:
At postquam pilâ in rectum periculum-fecerunt,
Saltaverunt postea in terrâ almâ,
Frequentèr alternantes; juvenes autem applaudebant alii,
Stantes in certamine: multúsque strepitus ortus est.
Jam tunc Alcinoum alloquutus est nobilis Ulysses,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

361. Ἀναΐξαντε.] Ἀνορμήσαντες.
362. Φιλομμειδής.] Φιλέρωτος, ἐλαφρᾶς.
363. Πάφον.] Πόλις Κύπρου. Θυήεις.] Θυμιαμάτων πλήρης.
365. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπλεῖ, ἐπέκεινα.
366. Ἐπήρατα.] Ἐπέρασται, καλά.
369. Δολιχήρεμοι.] Μακροβόητοι.
371. Μοῦνὰξ] Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ἐπὶ σφισιν.] Ἐπ' αὐτούς. Ἔριζεν.] Ἐξισοῦτο.
374. Ῥίπτασκε.] Περίπτε.
375. Ἰδνωθείς.] Καμφθείς. Ἀερθείς.] Ἐπαρθείς.
376. Μεθέλεσκε.] Μεταλάμβανε.
377. Ἀν' ἰθύν.] * Ἔγκειται τὸ ἄνω, * ἢ ἀνά, ἢ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμᾶσθαι· * ἴλλοντο χαίρ.
379. Ταρφὲ' ἀμειβομένω.] Πυκνῶς ἀλλαττόμενοι, εἰς ἀλλήλους σκιρτῶντες. Ἐπελήκεον.] Ἐπιβοῶντο, ἐπικρότουν τοῖς ποσίν.
380. Ἑσταότες.] Ἱσάμενοι.

## N O T Æ.

361. Ἀναΐξαντες) Ità, pro ἀναΐξαντε, quomodò *Eustath.* fol. 314. lin. 11. *Ib.* Ὁ μὲν Θρήκηνδε ἐβεβήκει. *Ovid.* Art. Am. l. 2. *Mars Creten* occupat, illa *Paphon.* Pro *Creten*, tu *Threcen* lege, hujus loci auctoritate.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

365. Ἐπενήνοθεν) Præter *Scholia*, consule *Hesych.* *Suidam*, *Etymolog.* M. in v. *Eustath.* fol. 314. lin. 23.
371. Μοῦνὰξ) Καθ' ἕνα, * ἢ μόνους. Ità *Aloys.* MS.
pro corrupto καθ' ἕνα, * ἢ μόνους.
377. * Ἔγκειται & * ἴλλοντο, pro παρὸ & ἴλλοντο, emendo. Voces * ἢ ἀνά, addo *&c.*

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

361. Ἀναΐξαντες) *χρ.* ἀναΐξαντε, *Br. Schol.* & multæ Editt.
371. Ἐπεί σφισι) *χρ.* ἐπὶ σφισι, *Br. Schol.*
*Aldin.* Edit.
377. Ἀν' ἰθύν) *χρ.* ἀνιθύν, *H. Steph.*
380. Κόμπος) *χρ.* δοῦπος, *H. Steph.*

Ἀλκι-

Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦ μὺ ἀπείλησας βηβάρμονας εἶναι ἀείσυς,
Ἦ δ' ἄρ' ἐτοῖμα τέτυκλο· σέβας μ' ἔχῃ εἰσορόωντα.
Ὣς Φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μὺθῳ Ἀλκινόοιο·
Αἶψα ὴ Φαίηκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὅ ξεῖνος μάλα μοὶ δοκέῃ πεπνυμένῳ εἶναι·
Ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·
Δώδεκα γὰρ κτ' δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
Ἄρχοὶ κραίηυσι, τρισκαιδέκαλῳ δ' ἐγὼ αὐτός·
Τῶν οἱ ἕκαςος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε πημέλῳ.
Αἶψα ὴ πάντα φέρωμὲν ἀολλέες, ὄφρ' ὑπὸ χερσὶ
Ξεῖνος ἔχων, ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ὑὶ θυμῷ
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν διοτάδω ἐπέεσσι
Καὶ δώρῳ· ἐπεὶ ὄπι ἔπῳ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
Δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι κήρυκα ἕκαςος.
Τόνδ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φάσκε τε.
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ταγὰρ ἐγὼ τ' ξεῖνον διοτάσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

"Alcinoë rex, omnium clariſſimè populorum,
" Certè pollicitus es tripudiatores eſſe optimos,
" Protectò manifeſtè factum eſt: ſtupor me habet inſpicientem.
Sic dixit, lætata autem eſt ſacra vis Alcinoi;
Statimque Phæacenſes amantes-remos alloquutus eſt,
" Audite, Phæacenſium ductores ac principes;
" Hoſpes mihi valdè videtur prudens eſſe.
" Verùm agite, ei demus hoſpitale munus, uti decet:
" Duodecim enim in populo præclari reges
" Principes imperant, tertius decimus autem ego ipſe.
" Ex his ei veſtem ſinguli benè-lotam & tunicam,
" Et auri talentum ferte precioſi.
" Statim verò omnia portemus congregati; ut in manibus
" Hoſpes tenens ad cænam veniat lætus in animo.
" Euryalus autem illum ipſum conciliet verbis,
" Et dono; quoniam nequaquam, ut decuit, loquutus eſt.
Sic dixit; omneſque laudaverunt, & juſſerunt;
Donáque ut ferret, præmiſerunt præconem ſinguli;
Huic rurſus Euryalus reſpondit, loquutuſque eſt.
" Alcinoë rex, omnium clariſſime populorum;
" Tibi equidem hunc hoſpitem conciliabo, ſicut tu jubes;
" Dabo ei hunc enſem totum æreum, cui eſt manubrium

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

382. Κρεῖον.] Ἄρχων, βασιλεῦον. Ἀριδείκετε.] Ἄριςε ἐκλελε, ἐπιςημονέςατε, ἀκριβέςατε.
383. Ἀπείλησας.] Περιετείνω, ὑπέχω, ἐκαυχήσω περὶ τὸ δίον. Βηβάρμονας.] Ὀρχηςὰς, οἱ ἀφ' ἕ παιδὸς ὀρχέμενοι, ἀπὸ ᾧ ἁρμονίας βαίνειν.
384. Ἐτοῖμα τέτυκλο.] Φανερὰ ἦν, ἅπερ εἶχον.
386. Φιληρέτμοισι.] Φιλοκίνηοις, ναυβάταις.
389. Ὡς ἐπιεικές.] Ὡς πρέπει.
391. Κραίηυσι.] Διαπρέπουσι, ὑπάρχουσι.
393. Ἐνείκατε.] Ἀγάγετε, κομίσατε. ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ συναχθέντες, αὐθρόοι.
395. Δόρπον.] Δεῖπνον. Ἴῃ.] Πορεύηται.
396. Ἀριδείκετε.] Φιλοφρονηκώτατε.
399. Προίσσω.] Περίπεμψω.
402. Ἀρίσσομαι.] Φιλοφρονήσομαι.
403. Κώπη.] Ἡ λαβή.

## N O T Æ.

396. Εὐρύαλος δή ἑ αὐτὸν.] *Henricus Stephanus* & *Euſtathius*, ἑ αὐτὸν videntur tantùm legiſſe, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana* & *Baſileenſis*, ἑ ἑαυτὸν, quæ ultima Vox ſi junctim legatur, minimè hìc ferenda; ſin disjunctim, veram habes Lectionem, Εὐρύαλος δή ἑ αὐτὸν, geminâ nempe voce pro μὺν αὐτὸν, ut δ'. v. 643. Non benè *Iſaac. Caſaubon.* ἑαυτὸν ex *Euſtathio* & aliis Editt. legendum monet, non enim reciprocatur cum *Euryalo*, verùm ad *Ulyſſem* refertur, quem ille irritaverat, unde nunc urgetur ab ipſo Rege, ſibi conciliare & placare.

## Variæ Lectiones.

384. Ἦ ὀ' ἄρ' ἔτοιμα) γρ. πᾶσι ὀ' ἑτοῖμα.
391. Τρισκαιδέκαλος) γρ. τρισκαιδέκαλος, *Euſtath.* fol. 318. lin. 29.
393. Ἐνείκατε) γρ. ἐνέγκατε.
394. Ἀολλέες) γρ. ἀολλέες, *H. Steph.*
396. Εὐρύαλος δή ἑ αὐτὸν) γρ. Εὐρύαλος ἑ ἑαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.
403. Παγχάλκεον) γρ. παγχρύσεον.

Ἀργυρέη, κολεὸν ἢ νεοπρίστῳ ἐλέφαντος
Ἀμφιδεδίνηϑ'· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ὀν χερσὶ πάλ' ξίφος ἀργυρόηλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακϑ'
Δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι·
Σοὶ ἢ ϑεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
Δοῖεν· ἐπειδὴ δηϑὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, ϑεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
Μηδέ τι τοι ξίφεός γε ποϑὴ μετόπισθε γένοιτο
Τύτϑ, ὅ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι ϑέτο ξίφος ἀργυρόηλον·
Δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν.
Καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
Δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔϑεσαν ϑείκαλλέα δῶρα.
Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἐλϑόντες δ' κάϑιζον ἐν ὑψηλοῖσι ϑρόνοισι·
Δὴ ῥα τότ' Ἀρήτῃ ϑοτσέφη μύϑον Ἀλκινόοιο,
Δεῦρο, γύναι, φέρε κηλὸν ἀειπρεπέ', ἥτις ἄρίστη·
Ἐν δ' αὐτῇ ϑὲς φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα·
Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, ϑέρμελε δ' ὕδωρ,
Ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
Δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνϑάδ' ἔνεικαν,
Δαιτί τε τέρπηϑ, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούῃ·
Καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν ϑείκαλλὲς ὀπάσσω,

" Argenteum, vaginâque nuper-fectâ eboris
" Circumvoluta est, multo autem ei dignus erit.
Sic dicens, in manibus posuit ensem argenteis-clavis,
Et ipsum alloquens verba pennata dixit,
" Gaude, pater ô hospes; verbum verò si quod dictum est
" Grave, statim illud auferant rapientes turbines.
" Tibi autem dii uxorem videre, & in patriam redire,
" Concedant, quandoquidem diu ab amicis incommoda pateris.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Et tu, amice, valdè gaude; dii verò tibi felicia dent,
" Neque ampliùs tibi ensis desiderium posthac fiat
" Hujusce, quem jam mihi dedisti concilians verbis.
Dixit & circa humeros posuit ensem argenteis-clavis;
Occiditque sol, & huic inclyta dona adfuerunt.
Et hæc in domum Alcinoi tulerunt præcones conspicui.
Suscipientes autem filii eximii Alcinoi,
Matrem juxta venerandam posuerunt perpulchra dona.
His itaque præibat sacra vis Alcinoi;
Venientes verò sederunt in altis soliis:
Tunc utique Areten alloquuta est vis Alcinoi,
" Agè, mulier, fer arcam pulchram, quæ optima;
" Inque eâ impone vestem benè lotam & tunicam.
" Et pro eo super ignem lebetem calfacite, fervefaciteque aquam;
" Ut lotusque, & videns benè posita omnia
" Dona, quæ ei Phæaces eximii huc tulerint,
" Et convivio oblectetur, & cantilenæ carmen audiens.
" Atque ei ego hoc poculum meum pulchrum præbebo,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

404. Κολεόν.] Ἡ ξιφοθήκη.
405. Ἀμφιδεδίνηϑ'.] Κύκλῳ πεφίκασι.
408. Βέβακται.] Πεφλυάρηϑ'. Ἐνϑυμοῦ γὰρ βαίῃ, ὁ περάσας, παρὰ τὸ βαίζειν.
413. Ὄλβια.] Ὄλβον, εὐδαιμονίαν, πλοῦτον.
414. Ποϑή.] Ἐπιζήτησις.
417. Δύσετο.] Ἔδυ.
424. Δεῦρο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄγε. Κηλόν.] Κιβώτιον. Ἀειπρεπέα.] Ἀγαν ὑπερτερῆ.
426. Ἰήνατε.] Θερμάνατε. χλιάνατε.
430. Ὀπάσσω.] Δώσω, παρέχω.

## Ν Ο Τ Æ.

424. Κηλὸν ἀειπρεπέ, ἥ τις ἄριστη) Hinc patet Vulgarium *Lexicorum* Error, quibus ὁ κηλὸς, cùm tamen & hìc, & ν'. v. 68. & φ'. v. 51. & 52. & *Iliad.* π'. v. 221. & 222. Fœminininum esse appareat.

## Variæ Lectiones.

408. Πατὴρ) γρ. πάτερ, ut sæpè aliàs. Mallem, χαῖρε, πατὴρ ὁ ξεῖνε, &c. *Ibid.* Βέβακται) γρ. λέλακται, *Plutarch.* Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in hunc locum.
417. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. ad η'. v. 289.

Χρύσεον,

Χρύσειν, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
Σπένδῃ οἰνὶ μεγάρῳ Διί τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀρήτη δ' ἄμυδις δμωῇσιν ἔειπεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
Αἱ δ' ἄρα λοετροχόον τρίποδ' ἔστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ·
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δ' ἔβαλον ξύλα δαῖον ἐλοῦσαι.
Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
Τοῖσιν δ' ἄρ' Ἀρήτη ξεινῳ θείκαλλέα κηλὶν
Ἐξέφερεν θαλάμοιο, πόθι δ' οἱ κάλλιμα δῶρα,
Εἵματα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
Ἐν δ' αὐτῇ Φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
Μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε
Εὐδῇσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
Ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε Φρεσὶ πότνια Κίρκη.
Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λόεσθαι ἄνωγεν,
Ἐς ῥ' ἀσαμίνθου βάντ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ ὔπω κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·

" Aureum; ut mei memor diebus omnibus
" Libet domi *suæ* Jovique, aliisque Diis.
Sic, ait; Arete autem ancillis loquuta est.
Ut circa ignem locent lebetem magnum quam celerrime.
Hæ itaque lavacralem lebetem locârunt ad ignem ardentem;
Aquam vero infuderunt, subtusque ligna accendebant congesta;
Alvum quidem tripodis ignis circumdedit, calebebat autem aqua.
Interea Arete hospiti pulchram cistam
Extulit è thalamo, imposuit verò pulchra dona,
Vestem, aurumque, quæ ei Phæaces dederant.
Inque ea indusium imposuit, pulchramque tunicam,
Et ipsum alloquuta verba volatilia dixit,
" Ipse nunc vide de operculo, statim verò vinculum circumliga,
" Nè quis tibi in itinere damnum afferat, cùm forte
" Dormieris dulcem somnum, profectus in nave nigrâ.
Cæterum postquam hoc audivit prudens divus Ulysses,
Statim aptavit operculum, celeriterque vinculum ligavit
Varium, quod olim illum docuerat ingenio veneranda Circe.
E vestigio autem ipsum ancillarum moderatrix lavari jussit,
In lavacrum ubi conscendisset; ille verò libenter vidit animo
Calida lavacra; quoniam nequaquam curatus frequentaret *talia*,
Ex quo reliquit domum Calypsûs pulchricomæ:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Λοετροχόον.] Εἰς ὃν τὸ λουτρὸν χεῖται. Κηλέῳ.] Καυσίμῳ.
436. Δαῖον.] Διάκαυτον.
437. Γάστρην.] Τὸ χώνευμα, ἢ τὸ πυθμένα.
443. Ἴηλον.] Ἐπίβαλε.
444. Καθ' ὁδόν.] Κατὰ πλοῦν.
445. Εὕδῃσθα.] Καθεύδεις.
447. Ἐπήρτυεν.] Ἐφήρμοζεν. Ἴηλε.] Ἐπέβαλεν.
448. Δέδμει.] Ἐδίδαξεν, ἀφ' τὸ, τὰς ἑταίρας αὐτῆ λοῦσαι τὸν ἐν ἀσκῇ δεσμόν.
449. Αὐτόδιον.] Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ, οὐκ ἀλλαχοῦ πῆ χωρεσθείσης. ἢ Αὐτοδίως, σφὶν αὐτοῖς προεδόθη, μὴ τὸ δῆσαι τῷ κιβωτὸν ἡ Ὀδυσσεύς.
450. Ἀσαμίνθου.] Πόσιλον, κατὰ ἐμπίπτειν τῷ ἄσπρῳ ἡ σώματος. Ἀσπασίως.] Ἐπιθυμητῶς.
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν.] Οὐδὲ ὅλως ἐκοσμεῖτο, οὐδὲ ἐπιμελείας ἠξιοῦτο.
452. Ἐπειδή.] Ἀφ' ἧς δή.

## N O T Æ.

436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν) Olim in omnibus Exemplaribus, hoc in loco, ἔχεαν· verùm in ἔχειαν emendandum censui, quod ità in omnibus legatur, *Iliad.* σ'. v. 347. *Isaac. Casaubon.* χῦαν, ex *Eustathio* legendum monet, fol. 320. lin. 36.

452. Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς) Versus ἀκέφαλος, μικροκέφαλος, βραχυκέφαλος. *Iambus* enim pro *Spondeo*, in principio, Vid. *Athenæ.* l. 14. c. 8. fol. 632. & quæ Nos ad *Iliad.* ψ'. v. 2.

## Variæ Lectiones.

435. Ἔστασαν) γρ. ἵσασαν, *H. Steph.*
436. Ἔχεαν) γρ. ἔχευαν, χῦαν, vid. N. in *Textum.*
449. Αὐτόδιον) γρ. αὐτοῖαις, *Br. Schol.*
451. Κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν) γρ. κομιζόμενός γε θάμιζεν, ut infrà, v. 481.

Τόφρα

Τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεὸς ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
Τόνδ' ἐπεὶ ἓν δμωαὶ λῦσαν, καὶ χεῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μὴ οἰνοποτῆρας
Ἤιε. Ναυσικάα δ', θεοῖν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα κατ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν κατὰ πατρίδι γαίῃ
Μνήσῃ ἐμεῖ, ὅτι μοὶ πρώτῃ ζωάγρει' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
Οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Οἶκάδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
Τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεὸς ὡς, εὐχετοώμην
Αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κεράσαντό τε οἶνον.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
Μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Νώτου ἀποταμών· ἐπὶ ἦ πλεῖον ἐλέλειπτο
Ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφὴ,
Κῆρυξ, τῇ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ

Tunc enim ei curatio, tanquam deo, perpetua erat.
Hunc postquam ancillæ lavârunt & unxerunt oleo,
Circaque ipsum chlænam pulchram jecerunt atque tunicam,
Ex labro egressus viros ad vini-potatores
Ibat. Nausicaa verò, à diis pulchritudinem habens,
Stetit juxta portam tecti pulchrè fabricati;
Admirataque est Ulyssem oculis aspiciens,
Et ipsum alloquuta verba alata dicebat,
" Salve, hospes, ut etiam olim, cùm eris in patriâ terrâ,
" Memineris meî, quòd mihi vitæ *conservatæ* mercedem debes.
Hanc respondens alloquutus est solers Ulysses,
" Nausicaa, filia magnanimi Alcinoi,
" Sic nunc Jupiter ratum-faciat valdesonans maritus Junonis,
" Domum ut veniam, & reditûs diem videam:
" Idcirco tibi etiam illic, velut deo, vota faciam
" Semper diebus omnibus: tu enim me servâsti, puella.
Dixit, & in thronum sedit juxta Alcinoum regem.
Hi verò jam partes dividebant, miscebantque vinum.
Præcoque propè venit ducens amabilem cantorem,
Demodocum, populo venerandum; collocavitque ipsum
In medio convivantium, ad columnam longam firmando *eum*.
Jam tum præconem alloquutus est sagax Ulysses,
A tergo proscindens; multum enim supererat
Albidentis suis, multaque erat circum pinguedo,
" Præco, en! hanc præbe carnem, ut comedat,
" Demodoco, & *dic*, ut ipsum complectar, tametsi tristis:
" Omnibus enim hominibus terrestribus Poetæ

## ΣΧΟΛΙΑ.

453. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια.
456. Οἰνοποτῆρας.] Τὰς εὐωχουμένους.
458. Σταθμόν.] Παραστάδα. Τέγεος.] Ἤτοι δὲ μειλάδρυ, οἶκον.
462. Ζωάγρια.] Τὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ὀφειλόμενα. Ὀφέλλεις.] Ὀφείλεις, χρεωστεῖς.
467. Τῷ κέν τοι.] Διὸ ἂν σοι. Εὐχετοώμην.] Εὐχόμην.
468. Ἐβιώσαο.] Τὸ ζῆν παρεσκεύασας, ἔσωσας.
470. Μοίρας.] Μερίδας. Ἔνεμον.] Ἐμέριζον.
472. *Τετιμένον.] Ἔντιμον, γεραρόν.
475. Ποσταμών.] Ἀφελών.
476. Θαλερή.] Θάλλουσα. Ἀλοιφή.] Πιμελὴ, λίπος.
477. Τῇ.] Δίξας, λάβε.
478. Προσπτύξομαι.] Φιλοφρονήσομαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

472. *Τετιμένον) Hoc *Scholion* ità ad *Textum* conformo: quod hactenùs malè huc intruserat, in suum locum repono, nempe ad v. 303.

## VARIÆ LECTIONES.

462. Μνήσῃ) γρ. μνήσκῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Ἐμεῖ) γρ. ἐμεῦ. 464. Θύγατερ) γρ. θυγάτηρ, *H. Steph.*

Τιμῆς

Τιμῆς ἔμμοροί εἰσι ϗ αἰδῶς, ἕνεκ' ἄρα σφέας
Οἵμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δ' ἀοιδῶν φῦλον.
Ὣς ἄρ' ἐφη· κῆρυξ δ' ἄρα φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Ἡρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ϗ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέγ' Ἀπόλλων·
Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
Ὅσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, ϗ ὅσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
Ὡς τέ που ἢ αὐτὸς παρεών, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, ϗ ἵππου κόσμον ἄεισον
Δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
Ὅν ποθ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλου, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἱ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
Ὡς ἄρα τοὶ πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν,
Ἔνθεν ἑλών, ὡς οἱ μὲν εὐσταλμοιν ἐπὶ νηῶν

" Honore digni ſunt, & reverentiâ; eò quòd ipſos
" Cantum Muſa docuit, amatque genus cantorum.
Sic ait; præcoque ferens in manibus poſuit
Heroi Demodoco: ille autem ſuſcepit, gaudebatque animo.
Hi itaque ad fercula apparata propoſita manus extenderunt.
Cæterum poſtquam potûs & cibi appetitum poſuerunt;
Jam tum Demodocum alloquutus eſt conſilio-valens Ulyſſes,
" Demodoce, longè te ſupra mortales laudo omnes,
" Sive te Muſa docuerit, Jovis filia, ſive Apollo:
" Valde enim ornatè Græcorum fatum canis,
" Quanta fecerint, paſſique ſint, & quanta laborârint Græci:
" Tanquam alicubi vel ipſe præſens fueris, vel ab alio audieris.
" Verùm progredere, & Equi apparatum canta
" Lignei, quem Epeus fecit auxilio Palladis;
" Quem quondam in arcem, Strategema, duxit divus Ulyſſes,
" Viris ubi impleviſſet, qui Ilium everterunt:
„ Siquidem enim mihi hæc elegantèr enarraveris,
„ Tum ego omnibus pronunciabo hominibus,
„ Quòd certè tibi benignus deus præbuit divinam cantilenam:
Sic ait, at ille concitatus à deo cœpit, apparabatque cantilenam,
Inde exorſus, quo pacto illi quidem bene-tabulatis navibus

## Σχολια.

480. Ἔμμοροι.] Μέτοχοι.
481. Οἵμας.] Ὠιδάς.
486. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.
487. Αἰνίζομαι.] Θαυμάζω ϗ ἐπαινῶ.
489. Κατὰ κόσμον.] Καθ' τάξιν. Οἶτον.] Μέρος, θάνατον.
490. Ἔρξαν.] Ἔπραξαν. Ἐμόγησαν.] Ἐκακοπάθησαν.
492. Κόσμον.] Καταστολήν.
493. Δουρατέου.] Ξυλίνου ἵππου. Ἐπειός.] Ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Ὄνομα ἴδιον κύριον. Ἐποίησεν.] Ἐδιδάξειν.
495. Ἐμπλήσας.] Πληρώσας. Ἐξαλάπαξαν.] Ἐπόρθησαν παντελῶς.
496. Καταλέξῃς.] Ἑκάστω εἴπῃς.
498. Ὤπασεν.] Παρέσχεν, ἔδωκεν.
499. Φαῖνε.] Ἐδείκνυεν.
500. Ἔνθεν ἑλών.] Ἐντεῦθεν ἀρξάμενος.

## Notæ.

483. Ἡρωϊ Δημοδόκῳ) Vid. ad ζ'. v. 303. N. in *Text.*
488. Ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς) Sive te *Jovis* & *Monetas* filia docuit, *Livius Andronicus.*
492. Ἵππου κόσμον ἄεισε) Brevitèr hìc attingit Poeta *Equi Lignei* hiſtoriam, ut & δ'. v. 272. Ἵππῳ ἔνι ξεστῇ, & λ'. v. 522. Αὐτάρ ὅτ' εἰς ἵππον καταβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειός. Verùm poſt *Quintum Calabrum*, *Virgilius* hanc Fabulam graphicè depingit, *Æn.* l. 2. à v. 16. *Inſtar* Montis. Equum, *&c.* Confer *Simmia Rhodii* Securim; *Pauſania* Corinthiaca; *Tryphiodori* Ἅλωσιν, ubi de *Epéo*, & Equo, illius fabricâ.
493. Τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ) En! inſigne Παρεγκλίσεως exemplum, quale ſuprà, v. 481. φίλησε δ' φῦλον ἀοιδῶν. De quâ re *Euſtathius* plus ſemel, & in hunc locum, fol. 322. lin. 42.

## Variæ Lectiones.

481. Ἐδίδαξε· φίλησε) γρ. ἐδίδαξ'· ἐφίλησε, ut ſuprà, v. 451.
483. Ἡρωϊ) γρ. Ἥρῳ, *Romana Euſtathii*, Edit. Vid. Not. in *Textum.*

Βάντες

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ δ' ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.
Ὣς ὁ μὲν εἰστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
Ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· πρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βουλή,
Ἠὲ διαμπῆξαι κοῖλον δόρυ νηλεῖ χαλκῷ,
Ἦ κεν πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
Ἦ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν.
Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
Δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
Ἤισθεν δ', ὡς ἄρα δὴ πέρθον ὑῆες Ἀχαιῶν,
Ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπεφυγόντες.
Ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
Αὐτὰρ Ὀδυσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
Βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, θεὰ μεγάθυμον Ἀθήνη.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
Ὅς τε ἓῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
Ἀϊστεῖ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
Ἣ μὲν τ' θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,

Conscensis enavigârunt, igne in tentoria injecto,
Græci: alii verò jam inclytum apud Ulyssem
Sedebant in Trojanorum concilio, obtecti Equo:
Ipsi enim eum Trojani in arcem protraxerant.
Sic ille quidem *in arce* constitit: illi autem incerta multa proferebant,
Sedentes circa ipsum: tritariam enim ipsis placuit consilium,
Aut perscindere cavum lignum sævo ferro,
Aut de rupe dejicere protractum in summitatem,
Aut finere ingens Donarium deorum placamentum esse:
Quâ utique sententiâ etiam postea, ut fieret, futurum erat.
Fatale enim erat, ut perirent, postquam urbs intra se receperat
Ligneum ingentem Equum, ubi sedebant omnes optimates
Græcorum, Trojanis cædem & mortem afferentes.
Cecinit etiam, ut urbem depopulati sunt filii Græcorum,
Ex Equo effusi, cavis insidiis relictis:
Aliumque aliàs cecinit urbem depopulatum esse excelsam;
Cæterùm Ulyssem ad domum Deiphobi
Conscendisse, tanquam Martem, cum eximio Menelao.
Illic jam gravissimum bellum dicebat ausum
Vicisse etiam continuò, per magnanimam Palladem.
Hæc certè cantor cecinit eximius: cæterùm Ulysses
Tabescebat; lacrymaque irrigabat sub palpebris genas.
Ut fœmina flet dilectum virum circumvoluta,
Qui suam ante urbem populumque ceciderit,
Urbi & liberis vindicans sævum fatum:
Hæc quidem illum morientem & adhuc palpitantem conspicata,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Κεκαλυμμένοι.] Πεπυκασμένοι.
504. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.
506. Τρίχα.] Τειχῶς. Σφίσι.] Ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.
507. Διατμῆξαι.] Διατεμεῖν. Κοῖλον δόρυ.] Τὸν δούρειον ἵππον.
508. Ἐρύσαντες.] Ἑλκύσαντες.
509. Ἄγαλμα.] Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. Θελκτήριον.] Ἱλαστήριον.
512. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.
514. Διέπερθον.] Διεπόρθησαν.
515. Ἱππόθεν.] Ἐκ τοῦ ἵππου. Ἐκχύμενοι.] Ἀθρόως ἐξελθόντες.
516. Κεραϊζέμεν.] Διαφθείρειν.
517. Περὶ δώματα Δηϊφόβοιο.] Ἐκ τούτου οἱ μετανάστεροι τὸν Ἑλένου καὶ Δηϊφόβου γάμους λέγουσιν.
522. Ἔδευεν.] Ἔβρεχεν.
524. Ἓῆς.] Τῆς ἑαυτοῦ.

## N O T Æ.

507. Κοῖλον δόρυ) *Virgil.* Æn. l. 2. v. 39. — cavo se robore promunt.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

524. Πρόσθεν πόλιος) γρ. περιπάροιθε πόλιος. *H. Steph.* ut συνίζη) πόλιος, διευκαβάβως.

Ἀμφ'

Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκυτῷ· οἱ δέ τ' ὄπιθεν
Κόπτοντες δέρεσι μεταφρένου, ἠδὲ καὶ ὤμους,
Εἴσεσον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀιζύν·
Τῆσδ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
Ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
Ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δὲ μιν οἶος ἐπεφρασάτ', ἠδ' ὀφρόνησεν,
Ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δ' ἐγάχουτο γοῆσιν·
Αἶψα δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη φορμίζετω λίγεια·
Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδω.
Ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδός,
Ἐκ τοῦδ' ὕπνου παύσατ' ὀιζυροῖο γόοιο
Ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν·
Ἀλλ' ἄγε, μὲν καὶ ἔπειτα, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
Ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ὧδε.
Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
Πομπή καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
Ἀνὴρ καὶ ξυνίησι ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
Ἀνέρι, ὅστις ὀλίγον περ ὑποφαύσκῃ πραπίδεσσι.
Τὼ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
Ὅ, τί κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
Εἰπὲ ὄνομ', ὅ, τί σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
Ἄλλοι θ', οἵ χ' ἄστυ, καὶ οἱ περιναιετάουσιν·
Οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμος ἔστ' ἀνθρώπων,

Super illum fusa stridulè ululat; illi vero è retrò
Cædentes hastis tergum, atque etiam humeros,
Servitutem inducunt, laboremque sustinendum & calamitatem;
Hujus miserabilissimo dolore tabescunt genæ:
Sic Ulysses miserabiles sub palpebris lacrymas stillabat.
Tunc alios quidem omnes latuit lacrymas fundens:
Alcinous autem ipsum solus consideravit atque observavit,
Sedens propè ipsum, vehementerque ingemiscentem audivit,
Statim igitur Phæacibus navigandi peritis dicebat:
" Audite, Phæacum principes, atque consiliarii,
" Demodocus jam cohibeat citharam sonoram;
" Non enim fortassis omnibus gratificans hæc cantat.
" Ex quo cœnavimusque, & cœpit divinus cantor,
" Ex hoc nunquam cessavit ab ærumnoso luctu
" Hic hospes; valdè alicundè ipsum dolor mente circumdedit.
" Sed agè, ille quidem cesset, ut simul oblectemur omnes,
" Hospitio-suscipientes hospesque: quoniam multò honestius est ita fieri.
" Nam ob hospitem hæc venerandum parata sunt,
" Celebritas & amica dona, quæ illi dedimus amantes.
" Instar fratris & hospes & supplex est factus
" Viro, qui etiam vel paululum attingit mente.
" Ideoque nunc ne tu cela ingenio vafro,
" Quodcunque interrogavero: dicere etenim te melius est:
" Dic nomen, quo te illic vocabant materque, paterque,
" Aliique, qui in urbe tuâ, & qui circum vos habitabant vic ni:
" Non enim quisquam omninò absque nomine est hominum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

527. Χυμένη.] Παρεχυθῶσα, ἐπιπλακεῖσα. Λίγα.] Ὀξέα, ἠδέα. Κωκυτῷ.] Θρηνεῖ.
529. Εἴσεσον.] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις καὶ ἀναπίπλασθαι κατ' ὀρχὼ παρὰ τὸ ἐρᾶν μὴ ἀληθείας εἶδος καὶ λέγειν τὰς ὄλας.
531. Ἐλεεινόν.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.
537. Σχεθέτω.] Ἐπίσχῃ, παυσάσθω.
539. Δορπέομεν.] Δειπνοῦμεν.
546. Ἀντὶ καασιγνήτου.] Ἴσως ἀδελφοῦ.
547. Ἐπιφαύσκῃ πραπίδεσσι.] Ἀπτεται τοῖς φρεσὶν, ὅ ἐστι φρονίμως ἐστι.
548. Νοήμασιν.] Ἐννοίαις. Κερδαλέοισι.] Πανούργοις.
549. Εἴρωμαι.] Ἐρωτήσω. Φάσθαι.] Εἰπεῖν.

## NOTÆ.

550. Κάλεον) Τελευκλέβως *scribendum*, at διυλλέβως legendum, quasi καλέουν, ut mox de voce πόλιας, notandum. v. 560.

## VARIÆ LECTIONES.

539. Δῖος) γρ. ἠΰς, *H. Steph.*
550. Κάλεον) γρ. καλέουν, ut suprà, v. 524.

Οὐ κακὸς, οὐδὲ μὺθῳ ἐοικὼς, ἐπεὶ τὰ πρῶτα γένηται,
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι τοκῆες.
Εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
Ὄφρα σὲ τῇ πέμπωσι πινυτόμυθοι Φρεσὶ νῆες.
Οὐ γὰρ Φαίηκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
Οὐδέ τι πηδάλιὰ ἐστι, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
Ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ Φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ πάντων ἴασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
Ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχιστ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
Οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὐδ' ὀπολέσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων·
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐὺ ἠερόεντι πόντῳ
Ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἅς πινας ἵκεο χώρας
Ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιετάουσας.
Ἦ μὺθοι ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγκυλοι, οὐδὲ δίκαιοι·

" Neque ignavus, neque eximius, poſtquam primùm natus ſit;
" Sed omnibus imponuntur, ſimulatque genuerint parentes.
" Dic etiam mihi terramque tuam, populumque, urbemque,
" Ut te illuc mittant conjectantes quaſi animo naves.
" Non enim Phæacibus gubernatores ſunt,
" Neque ullo pacto gubernacula ſunt, quæ aliæ naves habent;
" Sed ipſæ ſciunt propoſitum & mentem virorum;
" Et omnium ſciunt urbes & pingues agros
" Hominum: & undas celerrimè maris tranant,
" Caligine & nebulis obtectæ: neque unquam ipſis
" Neque damnum-patiendi ſubeſt metus, multò minùs pereundi.
" Verùm hæc ità quondam patrem ego dicentem audivi
" Nauſithoum, qui narrabat Neptunum ſuccenſere
" Nobis, quod ductores illæſi ſumus omnium.
" Dicebat aliquando Phæacum virorum bene-compactam navem
" Ex deductione redeuntem in obſcuro ponto
" Perditurum eſſe *Neptum.* ingentemque nobis montē urbi circumducturū.
" Sic dicebat ſenex: ea verò deus vel perfecerit
" Vel imperfecta fiverit, ut illi placitum eſt in animo,
" Verùm agè mihi dic hoc, & verè enarra,
" Ubinam aberraveris, & ad quamnam perveneris regionem
" Hominum, *enarra* ipſoſque, urbeſque benè-habitatas:
" Sive quot moleſtique & agreſtes, neque juſti,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

556. Τιτυσκόμεναι.] Καθιστανόμεναι.
559. Ἴσασιν.] Γινώσκουσι, ἐπίστανται. Νοήματα.] Ἐννοίας, βουλάς.
563. Πημανθῆναι.] Βλαβῆναι. Ἔπι.] Ἔστιν. Δέος.] Φόβος.
565. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
566. Πομποί.] Οἱ παραπέμποντες. Ἀπήμονες.] Ἀβλαβεῖς.
569. Ῥαισέμεναι.] Διαφθεῖραι. Ἀμφικαλύψαι.] Περιστέψαι.
571. Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη.] Νῦν, τὸ εἰῇ, ἀντὶ τοῦ ἐάσειεν· καὶ ἡ τοῦ διήγησιν ἡδονῆς, τοῦ ἀφέρητος ἐπελάθετο. Ἀλλὰ πῶς ὁ Ὀδυσσεὺς πάντα ἀκούσας, τὸν Ποσειδῶνα μηνύει ὀργήν; ἢ ἠθέλησε τὸ ἀληθὲς εἰπεῖν.
573. Ἀπεπλάγχθης.] Ἀπεπλανήθης.
574. Εὖ ναιετάουσας.] Καλῶς οἰκουμένας.

## N O T Æ.

560. Πόλιας) Ut πόλεις *legendum*, vid. ad v. 550.

569. Ἧμιν) *Circumflexus* ob *Metrum*, ab *Ultimâ* Syllabâ, ad *Primam* retrahendus, ut oſtendo ad *Anacreon.* v. 903. 915, &c. Vid. *Euſtathium.*

571. Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη) Si, ut *Brevia Scholia*, pro ἐάσειε ponitur, ſcribendum omninò εἰῇ, ab εἴω, *Ionicè*, pro ἐάω, & hæc *Lectio* Syntaxi magis favere videtur, ut reſpondeat τοῦ πλείονος· quàm εἴη, ab εἰμὶ, *ſum*; quod Pauci viderunt.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

571. Ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη) Vid. in Not. ad *Textum.*

## VARIÆ LECTIONES.

571. Εἴη) γρ. εἰῇ, vid. Not. in *Textum.*

Οὔτε

Οἵτε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστι θεουδής.
Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου οἶτον ἀκούων.
Τὸν δὴ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
Ἀνθρώποισιν, ἵνα ᾖσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
Ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρό,
Ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
Κήδιοι τελέθουσι, μετ' αἵματά τε, καὶ γένος αὐτῶν;
Ἦ τίς πη καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
Ἐσθλός· ἐπεὶ ἢ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
Γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

" Quique hospitales, & quibus mens est deo placens :
" Dic item, quidnam fleveris & luxeris intra animum,
" Argivorum, Græcorum, atque Ilii fatum audiens.
" Hoc autem dii quidem fecerunt, destinâruntque excidium
" Hominibus, ut sit & posteris cantilena & *exemplum*.
" Nunquìs tibi cognatus periit ante *Ilium*,
" Qui eximius erat gener, aut socer, quales potissimùm
" Curæ sunt, post sanguinem & genus nostrum ?
" An aliquis fortasse socius vir grata sciens
" Eximius ? Quoniam non sanè fratre inferior
" Est, qui, cùm sit socius, prudentia scierit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

576. Θεουδής.] Θεοσεβὴς, ἢ θεοῖς ἀρέσκων.
577. Ὀδύρεαι.] Θρηνεῖς, κλαίεις.
579. Τεῦξαν.] Ἐποίησαν.
580. Ἐσσομένοισιν.] Μεταγλωττέον.
581. Πηός.] Συγγενὴς, κατ' ἐπιγαμίαν, ἢ πάππῳ συγγενής.
583. Κήδιοι.] Λόγου καὶ φροντίδος ἄξιοι, συγγενικῶτατοι. Τελέθουσι.] Γίνονται.
586. Εἰδῇ.] Γινώσκῃ.

## Variæ Lectiones.

579. Ἐπικλώσαντο δ') γρ. ἐπεκλώσαντο τ'.
580. Ἀνθρώποις, ἵνα ᾖσι) γρ. ἀνθρώποισιν ἄπασι, *H. Steph.*
583. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν, *H. Steph.*
584. Ἦ τίς πη) γρ. ἤ πη τις, *H. Steph.*

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ι.

Ἀρχὴ τῆ Ὀδυσσείας διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπλανῆσθαι τὸν Κίκωσι, καὶ ὡς τοὺς Λωτοφάγους παρεγένετο, καὶ ὡς τὸ Κύκλωπα Πολύφημον περιῆλθεν· καὶ τοῦτον φαγόντα ἐξ ὕδη ἑταίρους ἀπώλεσεν.

### Ἐπιγραφή.

Τὰ περὶ Κίκωνας, καὶ Λωτοφάγους, καὶ Κύκλωπας.

Ἄλλως.

Κυκλωπεία.

Ἄλλως.

Λωτοφάγων, Κικόνων, καὶ Κυκλώπων, Ἰθάκη. L. 1 B. IX.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
Τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐπαλίγκιος αὐδήν·
Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
Ἢ ὅταν θ' ὑφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,

HUnc excipiens alloquutus est versutus Ulysses,
" Alcinoë imperator, omnium eminentissime populorum,
" Certè hoc jucundum est, audire cantorem
" Talem, qualis hic est diis assimilis voce:
" Non enim ego quippiam puto tandem elegantius esse,
" Quàm quoties lætitia quidem detinet populum universum,
" Convivantesque per domum audiant cantorem,

### Σχολια.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί.] Ταύτῃ ἁρμοζόμενος τῇ καιρῷ λέγει, ὃ ὃν πάντες ἂν βέλτιον εἴρεσιν τὸν ἀοιδὸν, ἀπὸ συμπτώσεώς τινος.

6. Εὐφροσύνη.] Θυμηδία.

7. Ἀκουάζωνται.] Ἀκροῶνται. Ἔνιοι, ἀκουάζονται.

### Notæ.

V. 3. Ἦτοι μὲ τόδε καλὸν) Felicitatem Populi sub benigno & pacifico Rege degentis depingit. Cui similis locus, 1 *Reg.* c. 4. v. 20. *Juda* & *Israel* plurimi erant, *&c.* Comedentes & Bibentes & Lætantes, *viz.* sub *Solomone* Rege. Qui & *Ecclesiastæ* c. 5. v. 18. Est hoc Bonum & Pulcrum, ut quis Comedat & Bibat & fruatur lætitiâ. Huc refer *Br. Schol.* item *Senecæ* Epist. 88. ubi de *Homero*; *Angel. Politian.* fol. 485. Edit. *Basil.* & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 18.

5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ) D. *Basil.* ὡς τὰς τύχας. Οὐ τοίνυν ἐκπλαγείημεν τὰς ποιητὰς, — ὡς ὂν τερπίζῃ τὸ πλῆθος, καὶ ᾠδαῖς ἀνημένους τὸν εὐδαιμονίαν ἐρίζοντας.

6. Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ) *Eratosthenes* apud *Athenæum*, pro κατὰ δῆμον ἅπαντα, legendum voluit, καθήπτος ἀτύπως, quam Emendationem rectè rejicit *Athenæus*, & *Casaubonus* ad *Athenæ.* l. 1. c. XIV. Vid. *Dupers.* Gnomolog. in locum.

### Notæ in Scholia.

V. 7. Ἔνιοι, ἀκουάζονται) In *Aldinâ* desunt.

### Variæ Lectiones.

V. 5. Αὐδὴν) γρ. αὐδῇ, *Strabo*, fol. 959.

6. Ἔχῃ) γρ. ἴσχῃ, *H. Steph.* *Ibid.* Κατὰ δῆμον ἅπαντα) γρ. καθότι τὸν ἀτύπως, vid. N. in *Textum.*

7. Ἀκουάζονται) γρ. ἀκουάζονται, *H. Steph.*

Ἤμβροι

Ἥμθμοι ἑξείης· ϖᾶδα δ᾽ ἑ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτϖ τε κρειῶν· μέθυ δ᾽ ἐκ κρητῆϱος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέησι τε ἐγχείη δεπάεσσιν·
Τῆτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
Σοὶ δ᾽ ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετρέπετο γονόεντα
Εἴρεσθ᾽, ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος γοάχίζω.
Τί πρῶτον, τί δ᾽ ἔπειτα, τί δ᾽ ὑστάτιον καταλέξω;
Κήδε᾽ ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Νῦν δ᾽ ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
Εἴδετ᾽· ἐγὼ δ᾽ αὖ ἔπειτα, φυγὼν αἰπὺ νηλεὲς ἦμαρ,
Ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπότροθι δώματα ναίων·
Εἰμὶ᾽ Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
Ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει.
Ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ
Νήϊον, εἰνοσίφυλλον, ἀειπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
Πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παρυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
Πρὸς ζόφον· αἱ δέ τ᾽ ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ᾽ ἠέλιόν τε,
Τρηχεῖ᾽, ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε

" Sedentes ordine; juxta itidem impleantur menſæ
" Pane & carnibus; vinumque ex cratere hauriens
" Pincerna adferat & infundat poculis:
" Hoc quiddam mihi pulcherrimum in mente videtur eſſe.
" Tibi verò animus meos dolores cupit lacrymoſos
" Inquirere; ut adhuc magis lugens ingemiſcam.
" Quid primùm, quid deinde, quid ultimùm narrabo?
" Dolores quandoquidem mihi plures dederunt Dii cœleſtes.
" Nunc verò nomen primùm dicam; ut & vos
" Sciatis; egoque, poſtquam effugi ſævum fatum,
" Vobis hoſpes ſim, etiam longè domum habitans:
" Sum Ulyſſes Laërtiades, qui omnibus dolis
" Hominibus curæ ſum, & mea gloria cœlum attigit:
" Habito autem Ithacam clariſſimam:
in ipſa verò mons eſt
" Neritus, multis arboribus clarus:
circumque inſulæ
" Plures inhabitantur valde prope invicem,
" Dulichiumque, Sameque, & nemoroſa Zacynthus:
" Ipſa autem terræ-continenti-finitima ſupereminens in mari jacet
" Ad Occaſum, illæ verò ſeorſum ad auroram ſolemque
" Aſpera, ſed bona juvenum altrix.
Nihil ego

## ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ἡλήθωσι.] Πεπλήρωσι.
9. Ἀφύσσων.] * Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.
10. Ἐγχείη.] Ἐγχείᾳ.
11. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.
12. Ἐπιτροπεύει.] Προσθυμεῖται.
14. Ὑστάτιον.] Ἔσχατον.
20. Μέλω.] Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.
21. Ναιετάω.] Οἰκῶ. Εὐδείελον.] Πρὸς δύσιν τὸ ἄλλων κεκλίσθαι. * Εὐδείελον.] Ἤτοι ἐπιφανῆ, διὸ ὁρᾶς τὰ ἄλλα κειμένα· εἰ δὲ σημαίνῃ τὰ ἄκρα, δασύνεσθαι ἀνάγκη· ἔλη γάρ ἐστι τὰ ἐν ἁλὶ αὐγή, οἷον καὶ τὸ εἰλαπινεῖν, τὸ ἁλίῳ χρῆσθαι.
22. Νήϊον.] Ὄρος. Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον. Ἔνοσις γάρ, ἡ κίνησις.
24. Δουλίχιον.] Μία τῶν Ἐχινάδων. Ὑλήεσσα.] Ὑλώδης, σύμφυτος.
25. Χθαμαλή.] Ταπεινή, κοίλη τὴν θέσιν· πῶς δὲ παρυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων, ὡς πρὸς δύσιν. Παρυπερτάτη.] Ὑπερκειμένη.
26. Ζόφον.] Νῦν, δύσιν. Ἠῶ.] Νῦν, τὴν ἀνατολήν.
27. Κουροτρόφος.] Νεωτέρων τροφός.

## ΝΟΤΑ.

25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ παρυπερτάτη) *Strabo*, fol. 454: Καὶ τοῦτο δῆλος ὑποπολύτροπος πανὰ δηλῶν· Χθαμαλὴ δέ ἐστι, ἡ πεπιεσμένη καὶ χαμαλή· παρυπερτάτη δέ, ἡ ὑψηλή, κλ. Ἐξηγοῦνται δὲ οἱ κακῶς, ὅτι ἐστὶ χθαμαλὴ δίκην.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἀρυόμενος.) Ità pro ἀρύμενος.
21. * Εὐδείελος &c. ad finem, ex *Alcyſſi* MSto.
25. Χθαμαλὴ) Ad hujus *Scholii* explicationem facit locus *Strabonis*, quem vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

9. Δ᾽ ἐκ κρητῆρος) γρ. δὲ κρητῆρος, *Max. Tyr.* §. 37.
10. Φορέησι) γρ. ἐφέπουσιν, *Max. Tyr.* ibid. at ſequens vox ἰσχείῃ refutat hanc *Lectionem*.
19. Εἰμὶ᾽) γρ. εἰμὶ, pro εἰμί.
21. Εὐδείλου) γρ. Ἐπαίλιθον, *Xylander* in *Strabon.* fol. 696. malè, ut ex *Homero*, *Odyſſ. ν.* v. 605.
22. Νήϊος) γρ. Νήριτος, ut α'. v. 376. Vid. *Euſtath.* in illud *Dionyſ.* Περιηγ. v. 495. Τῆς δ᾽ ἐπὶ Νηρικίης Ἰθάκης ἴδος ἠπείρου.

Ἡς,

Ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι·
Ἦ μήν μ' αὐτόθι ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ὡς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.
Ὡς γὰρ γλύκιον ἦς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
Γίνεθ', εἴ περ καί τις ἀποπροθι πίονα οἶκον
Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ ἀπάνευθε τοκήων.
Εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκλαυτὸν ἐνίσπω,
Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν μὲ φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθάδ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους τε καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης·
Ἔνθ' ἦτοι μὰν ἐγὼ διερὸν πολὺ φόβονδε κέλευον
Ἠνώγεα· τοὶ δ' οὐ μέγα νήπιοι ὄρσαν ἐπίθοντο.
Ἔνθάδε πολλὸν μὰν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
Ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.

" Suâ *cujaſque* terrâ poſſum dulcius aliud videre.
" Certe quidem me illic detinuit Calypſo, diva dearum,
" In ſpecubus cavis, cupida maritum eſſe:
" Conſimiliter Circe detinuit domi ſuæ
" Ææa, doloſa, cupiens maritum eſſe:
" Sed meum nunquam animum intra præcordia perſuaſerunt.
" Adeò nihil dulcius ſuâ patriâ neque parentibus
" Eſt, etiamſi & quis longè procul divitem domum
" Terrâ in alienâ habitet ſeorſum à parentibus.
" Agè verò tibi & reditum meum lacrymoſum dicam,
" Quem mihi Jupiter immiſit à Trojâ profecto.
" Ab Ilio me ferens ventus Ciconibus appulit
" Ad Iſmarum; ibi ego urbem depopulatus ſum, occidique ipſos *incolas*.
" Ex urbe verò uxoribus & bonis multis acceptis
" *Ea* diviſimus, ut non aliquis mihi privatus abierit ſuâ parte:
" Tum verò quidem ego celeri pede fugere nos
" Juſſi: hi verò valdè ſtulti non parebant.
" Hic multum quidem vini bibitum eſt, multas item oves
" Mactabant ad littus, & flexipedes nigros boves.

## ΣΧΟΛΙΑ.

31. Καπετήτυεν.] Κατέσχεν.

32. Αἰαίῃ.] Ἐξ Αἰαίας νήσου τῆς Τυρρηνίας, ἣ Κολχικῆς. Αἶα γάρ, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. * Νῦν δὲ Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος, ἡ πλησίον δὲ ἄδυτα ἔστι, ἀπὸ τῶν συναγωγίμων τῇ οὐσίᾳ, παρὰ τὸ αἰὲν αἱ θρησκικαὶ ἐπάρχημα. Λιλαιομένη.] Ἐπιθυμοῦσα.

34. Γλύκιον.] Γλυκύτερον. ἡδύτερον.

36. Ἀποδυσῇ.] Ἀποφύλῳ. ξένῃ. Ναίεις.] Οἰκεῖς.

37. Πολυκηδέα.] Πολλῶν κακῶν πλήρη. Ἐνίσπω.] Ἐρῶ, λέξω.

38. Ἐφέηκε.] Ἐπέπεμψε. Ἰόντι.] Ἐπανιόντι.

40. Ἰσμάρῳ.] Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας, ἥτις νῦν * Μαρώνεια λέγεται. Πόλιν ἔπραθον.] Ἐπὶ οἱ Κίκονες τῷ Πελάσῳ συνεμάχησαν, Κικόνων ἡγούμενος Μέντης.

42. Δασσάμεθα.] Ἐμεριζόμεθα. Ἀπεμβόμενος.] Σπερισκόμενος. Κίοι.] Ἀπέλθοι. Ἴσης.] Ἰσότιμος.

43. Διερὸν ποδί.] Μεταφορικῶς, τῇ ταχεῖ οἱ ὃ διερὸν, τῷ ὀξεῖ, ἢ ταχεῖ· οἱ δὲ, τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ λάσιοι νόες. ἢ γὰρ ὑγιεινοῖς, * διερὸς βορέας, φησὶν οἱ δὲ, τῇ καθαρᾷ· οἱ δὲ, τῷ διερῷ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, περὶ ξηρανθέντων τῶν ἀπὸ τῆς βάσεως ὑγρασίαν· λέγει δὲ τὸ ἰδρῶτα.

44. Ἠνώγεα.] Ἐκέλευον.

* *Odyſſ.* ζ'. v. 201.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

32. Αἰαίῃ) In hoc *Scholio*, pro * Αἰαίας, lego, * Αἶα γὰρ ἡ πόλις τῆς Κολχίδος, ex *Stephano*, περὶ πόλεων & *Euſtath.* fol. 333. lin. 36. ut oſtendo in Not. ad *Scholia*, *Iliad.* β'. v. 856. * Νῦν δὲ Αἰαίη κλ. ex *Aloyſii* MS.

40. Ἰσμάρῳ) * Μαρώνεια ſcribo, pro * Μαρωθών. Ità *Euſtath.* fol. 335. lin. 19. Ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ἴσμαρος, ἡ, καὶ Ἴσμαρα ὕστερον, Κικόνων φασὶ πόλις, ἐγγὺς Μαρωνείας. *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἴσμαρος, & Μαρώνεια. Nomen poſt habuit à *Marone*, *Evanthis* filio, qui erat *Bacchi*, vid. infrà, *Br. Schol.* ad v. 197. Vid. *Suidam*, v. Ἰσμαρικὸς οἶνος.

## VARIÆ LECTIONES.

34. Γλυκίον ἦς πατρίδος) γρ. γλυκίον γ' ἦς πατρίδος, & γλυκίον γῆς πατρίδος. *Anthol.* fol. 88.

36. Ναίῃς) γρ. ναίῃ, *Euſtath.* fol. 333. lin. 44. nec vidit *H. Steph.*

40. Ἔγὼν) γρ. ἐγὼν, at non benè ante *Conſonam*.

Τόφρα

Τόφρα δ' ἄρ' ὀιχόμβοι Κίκονες Κικόνεσι γεγάνευν,
Οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
Ἤπειρον ναίοντες, ὀπιζάμβοι μὲν ἀρ' ἵπτων
Ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,
Ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
Ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
Στησάμβοι δ' ἐμάχοντο μάχην ὠκὺς παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα δ' ἀλεξάμβοι μένομεν πλεόνάς περ ἐόντας·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιῶν
Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι
Ὤλοντ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δ' ἠπτόμεθα πλέομεν ἀκαχήμβοι ἦτορ,
Ἄσμβοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Οὐδ' ἄρα μοὶ πρόσθεν νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

" Interea verò digreſſi Cicones Ciconibus acclamabant,
" Qui ipſis vicini erant ſimul plures & meliores,
" Continentem habitantes, docti quidem ab equis
" Hominibus pugnare, & cum opus eſſet peditem pugnare.
" Venerunt continuò, quot folia & flores ſunt vere,
" Matutini; tunc ſanè malum Jovis fatum affuit
" Nobis infelicibus; ut dolores multos pateremur.
" Siſtentes etenim gradum pugnabant pugnâ ad naves veloces;
" Feriebantque invicem æreis hastis.
" Quamdiù quidem mane erat & augebatur ſacra dies,
" Tam diù defendentes ſuſtinebamus, plures licet eſſent:
" Quandò verò ſol ibat ad veſperam,
" Et tum jam Cicones invaluerunt domando Græcos.
" Sex igitur à ſingulis navibus benè ocreati ſocii
" Perierunt: alii effugerunt mortemque, fatumque:
" Illinc verò ulteriùs navigavimus triſtes corde,
" Læti ex morte evitata, charis amiſſis ſociis.
" Neque certè mihi ulteriùs naves procedebant utrinque agitatæ,

## ΣΧΟΛΙΑ.

47. Ὀιχόμβοι.] Ἀπιλθόντες. Γεγάνευν.] Ἐκλιναν, ἐβόων.

49. Ναίοντες.] Οἰκοῦντες.

51. Ὤρῃ.] Τῷ ἔαρι καιρῷ.

52. Ἠέριοι.] Ὀρθρινοί.

53. Αἰνομόροισι.] Κακομόροις.

57. Ἀλεξόμβοι.] Ἀμυνόμενοι ἢ ἀκμάζοντες.

58. Βέλυσι.] Τὸν καιρὸν, ὅτε ἡ βόες ἀπολύονται τὸ ἔργον.

59. Κλῖναν.] Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. Δαμάσαντες.] Ἀνελόντες.

61. Ὤλοντο.] Ἀπώλοντο.

62. Πρετέρω.] Εἰς τὸμπροσθεν. Ἀκαχήμβοι.] Λυπούμβοι.

63. Ἄσμβοι.] Εὐκλεῖοι. Ὀλέσαντες.] Ἀπολέσαντες.

## NOTÆ.

58. Μετενείσετο) *Euſtath.* fol. 335. lin. 47. Τὸ δὲ μετενείσετο, ἀντὶ τοῦ ἐπεστρέφθη. μετῆλθε, διὰ διφθόγγου γραφόμενοι οἱ Παλαιοί· ὡς ἀπὸ τοῦ νέω, νείω, νείσω· οὕτω καὶ κείω, κείσω· καὶ χέω, χείσω, τὸ χωρῶ· ἐξ οὗ καὶ χειμάδιον, τὸ, Οὐδὲς δ' ἀμφετέρους ὅδε χείσεται, ὅ ἐστι, χωρήσει· οἱ δὲ ὕστεροι, ὧν τινές φασιν, ὡς ἀπὸ τοῦ νῶ, νίσω, μετὰ τοῦ δύο σ'. ὡς καὶ ἦλθον αὐτοὶ, οὐκ ἐπόμενοι τοῖς Παλαιοῖς.

60. Ἐξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς) Paulò infrà apparebit, *Ulyſſis* Naves Duodecim fuiſſe, v. 159. Νῆες μὲν μοι ἕπονθο δυώδεκα. Periêre itaque omninò 72 Socii in hâc ad *Iſmarum* pugnâ. Neque ſe cruciet Lector, neque Poetam incuſet, quod Navium numerum hìc non ponat; ut ſociorum occiſorum Numerus apertiùs innoteſcat. Sciendum enim, illum in *Navium Catalogo* poni; ut *Il.* β'. v. 636. Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε— τοῖ' ἅμα νῆες ἕπονθο δυώδεκα. Ille autem locus omnino debet hunc præcedere. Huc refer illud *Senecæ*, De Vitæ brevitate, c. XII. *Græcorum* iſte morbus fuit, Quærere, quem nunc rerum Remigum *Ulyſſes* habuiſſet; priorne ſcripta eſſet *Ilias*, an *Odyſſea*? Præterea, an ejuſdem eſſet Auctoris. *Euſtath.* fol. 334. lin. 50. Ἐνταῦθα δὲ ἐπιφύεται Ζωίλος ὁ Ὁμηρομάστιξ, λέγων, Ἀπιθάνως ἴσως ἀφ' ἑκάστης ἀπλοΐας νεὸς κρίνεται ἐξ ἑπτὰ ἐγράφησαν· οἱ δὲ λύουσι, Ἀπολέσασιν αὐτοῦ πιθανῶς ὅτι δ' ἀπολέσθησαν τὸ ἀπολωλότων τοῖς ὅλοις ναυσὶ καὶ ἀπὸ δ' πρώτου ἀριθμοῦ ἐπλεισάντων μιᾷ ἑκάστῃ ἀνὰ ἓξ ἀνδρῶν.

## VARIÆ LECTIONES.

51. Ὤρῃ) γρ. ἦρος, *Euſtath.* fol. 334. lin. 42. & *H. Steph.*

57. Ἀλεξάμβοι) γρ. ἀλεξόμβοι, *Br. Schol.*

58. Μετενείσετο) γρ. μετενίσετο, vid. Not. in *Textum.*

Πεὶν

Πεύ τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τεὶς ἕκαστον ἄυσας,
Οἳ θάνον ὀν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
Νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέλω νεφεληγερέτα Ζεὺς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δ' νεφέεσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμῶς ἠ πόντον· ὀρώρει δ' ὐρανόθεν νύξ.
Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ὀπικάρσιαι, ἱστία δὲ σφιν
Τειχθά τε ἠ τετραχθὰ διέχισεν ἰς ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
Αὐτὰς δ' ἐσυμφόως ὠσεφερύσαμεν ἵππειόνδε.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεὶ
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, ἠ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
Ἱστὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,

" Priuſquam horum miſerorum ſocie-
" rum ter unumquemque vocâſſem,
" Qui perierunt in campo à Ciconibus
" trucidati.
" Navibus autem immiſit ventum Bo-
" ream nubicogus Jupiter
" Cum procellâ ingenti, nubibus verò
" cooperuit
" Terram ſimul & pontum, ruitque è
" cœlo nox.
" Hæ quidem deinde ferebantur obli-
" quæ; at vela ipſis
" In tres quatuorque partes diſcidit vis
" venti.
" Et hæc quidem ad naves recondimus
" timentes interitum;
" Ipſas verò magnâ feſtinatione ſub-
" duximus ad continentem.
" Hic duas noctes & duos dies contì-
" nenter ſemper
" Jacebamus, ſimulque labore & dolo-
" ribus animum macerantes:
" Sed quando jam tertium diem pul-
" chricoma perfecit aurora,
" Malis erectis, velifque albis expli-
" catis
" Sedimus: illas ventuſque guberna-
" toreſque dirigebant.
" Et illæſus fortaſſis perveniſſem in
" patriam terram,

## ΣΧΟΛΙΑ.

65. Τεὶς ἕκαστον ἄυσας.] Ἀρχαῖον ἴθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων τὰς ψυχὰς ἀναπαλεῖν τρίτον τοὺς φίλους φθίνοντας. * ἐπὰν ἀπίωσιν οἴκοδε· ἢ ἵνα ἐ * εἴ τις ἔτι ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, ὠσεστέλθοι.

66. Δῃωθέντες.] Ἀναιρεθέντες.

68. Λαίλαπι.] Τῷ μετ' ἀνέμων ὄμβρῳ.

70. Ὀπικάρσιαι.] Πλάγιαι.

71. Ἰς ἀνέμοιο.] Ἀνεμῶν.

72. Κάθημεν.] Κατεθήκαμεν.

73. Ἐσυμένως.] Προθύμως. Περιερύσαμεν.] Περικαθειλκύσαμεν.

74. Ἤματα.] Ἡμέρας. Συνεχὲς.] Συνεχῶς.

75. Θυμὸν ἔδοντες.] Τῷ ψυχῷ ἐδωδίμους, ἀντὶ τοῦ καταθυμένους.

76. Τέλεσε.] Ἐπλήρωσεν, ἐπλήρωσεν.

77. Ἐρύσαντες.] Ἀνελκύσαντες.

78. Ἥμεθα.] Ἐκαθήμεθα. Ἴθυνον.] Ἐπ' εὐθείας ἔφερον.

79. Ἀσκηθὴς.] Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας.

## NOTÆ.

65. Τεὶς ἕκαστον ἄυσας) Vid. *Joh. Meurſii* Spicilegium ad *Theocrit.* Idyll. 13. v. 58. Τεὶς μὲν Ἔγλαν ἄϋσεν. *Joh. Tzetzes*, Chiliad. v. §. 14. Περὶ ἔθους παλαιοῦ, Τῷ καλεῖν ἐξονομακλήδην τελεσῶς τὸ ἐπὶ ξένης θανόντας τοὺς ἔτι σῳζομένους, κλ. Vid. *Euſtath.* fol. 335. lin. 4. Ἔθος δ' ἦν, τοὺς ἐπὶ ξένης ἀπολυμένων ψυχὰς, κλ. Huc refer Notas in locum ad *Ogilbei Homer.* fol. 115.

66. Δῃωθέντες) Ità quidem ſcribendum, incontractim, verùm legendum, quaſi δῃωθέντες ſcriberetur.

72. Κάθημεν) Pro κατέθημεν, ut καθημένη *Heſiodo*, & κάθητο & κάθηντο *Homero*. In *Scanſione* tamen hic ἀπολύπτως legendum, quaſi κἄθημεν ſcriberetur; certè τὸ α', ante τ' & θ', omnino corripiendum. In Hymno *Apollinis*, v. 487. καθῆντο, & v. 503. καθῆσαν, pro κάτηθο & κάτηντο, ſcribuntur; quidni & hic?

73. Περιερύσαμεν) *Ariſtarchus* hoc in loco ὠσεφερύσομεν legit, probabiliter, ut *Euſtath.* fol. 336. lin. 20. quare inter *Varias Lectiones* ſaltem pono; quanquam *Henr. Stephan.* nec hoc vidit. Quin eadem Vox occurrit, *Odyſſ. ν'.* v. 279. Σπεύδῃ δ' ἰς λιμένα ὠσερέσσομεν. Et ſanè ὠσερύω propriè dicitur, quando Navem ex Portu in altum protrahunt, ὠσερέσσω, quandò ex Alto in Portum remigando reducunt.

74. Συνεχὲς) *Euſtath.* fol. 336. lin. 22. Καὶ ὅρα ὁ τύπος τὸ σωνεχὲς ὡπεῖπον τῷ κατάρχεται ὠσέθησιν ἀσυνήθως· διὸ καὶ ἐτάλμησάν τινες, ὥσπερ ἐπὶ ζώνισιν, ἵνα ἐ συναῦλα διπλῶσαι τὸ ἀμπίσβολον, ἀφ' ἑλκτύλου. Vid. quæ Nos ad *Iliad. μ'.* v. 26.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

65. Τεὶς ἕκαστον) In hoc *Scholio*, pro ἐπ' ἂν ἐπίωσιν, lego * ἐπὰν ἀπίωσιν & voces * εἴ τις addo.

## VARIÆ LECTIONES.

72. Καθῆμεν) γρ. κάτημεν, vid. Not. in *Textum*.

73. Περιερύσομεν) γρ. ὠσερέσσομεν, vid. Not. in *Textum*.

74. Συνεχὲς) γρ. σωνεχὲς, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλεαν,
Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δ' Κυθήρων.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ,
Αἶψα δ' ἄρ' δεῖπνον ἕλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταίροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
Ἄνδρε δύω κείνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
Οἵδ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶνδ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπόν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι.
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
Νηυσὶ δ' ἔνι γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἑρύσσας.
Αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους

" Sed me unda, æſtuſque, circumflectentem Maleam,
" Et boreas abjecit, & excidere fecit Cytheris.
" Hinc novem diebus ferebar adverſis ventis
" Pontum per piſcoſum: cæterum decimo die conſcendimus
" Terram Lotophagorum, qui floridum cibum edunt.
" Hic littus conſcendimus, & hauſimus aquam;
" Statimque prandium ceperunt celeres apud naves ſocii.
" Porro poſtquam cibum comedimus, & potum,
" Certè tum ego ſocios præmittebam, ut eundo percontarentur,
" Viris duobus ſelectis, tertium præconem ſimul adjungens,
" Quinam viri eſſent in terrâ cibum ſumentes.
" Hi ſtatim digreſſi venerunt ad viros Lotophagos.
" Neque ſane Lotophagi parabant ſociis malí quippiam
" Noſtris, ſed ipſis præbuerunt lotum guſtare.
" Horum quicunque loti comediſſet dulciſſimum fructum,
" Non jam renunciare rurſum voluit, neque redire:
" Sed illic volebant cum viris Lotophagis
" Lotum edendo manere, reditûſque oblivíſci.
" Hos quidem ego ad naves ducens flentes neceſſitate,
" Navibus in cavis ſub tranſtra ligavi attractos.
" Cæterùm alios juſſi percharos ſocios

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

80. Ῥόος.] Ῥῆς, ῥεῖθρον. Περιγνάμπτοντα.] Περικάμπτοντα. Μάλεαν.] Ἀκρωτήριον τῆ Λακωνικῆς *λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε.

81. Ἀπέωσεν.] Ἀπωθήσατο. Παρέπλαγξεν.] Ἀπεπλάνησεν. Κυθήρων.] Κύθηρα, νῆσος τῆ Λακωνικῆς.

82. Ὀλοοῖς.] Ὀλεθρίοις.

84. Ἄνθινον εἶδαρ.] Τὸν λωτὸν, ἢ τρέφω ἐξ ἀνθῶν.

85. Βῆμεν.] Ἔβημεν, ἐξήλθομεν. Ἀφυσσάμεθα.] Ἠντλήσαμεν.

87. Ἐπασσάμεθα.] Ἐγευσάμεθα. *ἠθίομεν. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

88. Περῖην.] Περίπεμπον. Πευσόμενος.] Πυθόμενος, μαθητήν.

89. Τρίτατον κήρυκα.] Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητος ὦσι, μόνῳ τῷ κήρυκι. Ὀπάσσας.] Παραχώρ.

90. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν.

91. Οἰχόμενοι.] Πορευόμενοι. Μίγεν.] Ἐμίχθησαν.

92. Μήδοντο.] Ἐβουλεύοντο.

97. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες.

99. Ὑπὸ ζυγά.] Ὑπὸ τὰς καθέδρας. Ἑρύσσας.] Ἑλκύσας.

## N O T Æ.

88. Περῖην) De hâc voce, vid. ſuprà, ad ε'. v. 478. & infrà, ad κ'. v. 100.

93. Λωτοῖο πάσασθαι) De *Loto* multa *Euſtath.* fol. 337. lin. 17. Vid. & *Br. Schol.* ad δ'. v. 603. & *Athenæ.*

## N O T Æ I N S C H O L I A.

80. * Λίαν ἐπικίνδυνον) Hæc addo, ex Vett. Notis.

87. *Ἠθίομεν) Hanc vocem addo; quòd ſola illa hoc in loco ſit exegetica. *Heſych.* Παρεσιτεῖ) ἐσθίει. Infrà, v. 93. λωτοῖο πάσασθαι, mox, v. 94. καρπὸν λωτοῖο φάγοι, & v. 102. λωτοῖο φαγών.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

88. Περῖην) γρ. περῖειν, vid. Not. ad *Textum.*

Σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
Μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστοιο λάθηται.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἁλὸς δ' ἐπὶ κληῖσι καθίζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς·
Ἔνθεν δὴ περτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,
Ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν,
Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
Πυροὶ καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
Τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
Ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα
Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δ' ἕκαστος
Παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.
Νῆσος δ' ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τεθάνυται

" Festinantes naves conscendere celeres,
" Nè fortassis quis lotum comedens reditûs obliviscereturque.
" Hi igitur statim ingressi sunt & per transtra sederunt:
" Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
" Atque illinc ulteriùs navigavimus tristes corde.
" Cyclopum autem ad terram immanium, solitariorum,
" Venimus, qui sanè diis freti immortalibus,
" Neque plantant manibus plantam, neque arant:
" Sed hæc inseminata & inarata omnia proveniunt,
" Triticum & hordeum, atque vites, quæ quidem ferunt
" Vinum, ex magnis uvis, & ipsis Jovis imber incrementum dat:
" Illis verò neque conciones consiliariæ sunt, neque jura;
" Sed ipsi cesforum montium inhabitant cacumina,
" In speluncis cavis; jus autem dat unusquisque
" Liberis atque uxoribus: neque se invicem curant.
" Insula deinde brevis è portu obtenditur

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν.] Δίκαιοι ὅτοι, πλὴν Πολυφήμου· ὄθεν τὸ μὲ ὑπερφιάλων, νῦν μιξάλιον· τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων, ἀφ' τὸ θεμιστεύει ἕκαστος Παίδων ἠδ' ἀλόχων. πῶς οὖν ἠδίκουν τὰς Φαίακας καὶ ἐλύπουν; ἀφ' τὸ ἀνόμιστον τ' πολιτείας.

* Ἀθεμίστων.] Ἀκοινωνήτων.

108. Ἀρόωσιν.] Ἀροτριῶσιν.

109. Ἀνήροτα.] Ἀναροτρίαστα.

111. Ἐριστάφυλον.] Ἐκ πλείω καρπῶ τ' φυομένης γινόμενον.

112. Βουληφόροι.] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ἵνα ἐπιτελῶσιν. Θέμιστες.] Κοινὰ νόμιμα.

113. Κάρηνα.] Ἀκρωρείας.

114. Θεμιστεύει.] Ἄρχει, δικάζει.

116. Λάχεια.] Εὔγεως, ἢ εὐσκαφῶς, λαχαίτεως καὶ σκάπης δυναμένη· οἰκονομικῶς δὲ εἰς τοιοῦτο νόστον κατηνέχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. Παρὰ λιμένος.] Ἔξω δὲ λιμένος. Τεθάνυται.] Ἐκτέταται, διήκει.

## N O T Æ.

108. Ἀρόωσιν) Hic *Grammatici* cæspitant, & *Eustath.* fol. 340. lin. 27. Τὸ δὲ ἀρόωσιν, ἔοικε δύτερας εἶναι συζυγίας τῶ ἀφιστωμένων· ἢν δ' ἂν καθαρῶς τελῇς, εἴπερ ἐγκρίνοι ἀρόωσι, vix satis attentè; quandoquidem Poetæ *Tertiam* Conjugationem *Contractorum* nonnunquam, ut *Secundam* formant, & *Secundam* haud rarò, ut *Tertiam*. Quævis item Verba Contracta, cujuscumque Conjugationis, si ο' præferant τῷ — ῶσι, per όωσι Poetæ efferunt, Κομόω, pro κομάω, & proinde κομόωσι; nam à quolibet Verbo, in όω, faciunt όωσιν, ut hoc in loco ἀρόωσιν. Quam Lectionem, præter *Eustathium*, confirmat *Hesychius*, Ἀρόωσις) Ἀροτρίωσις. Corrige & lege, Ἀρόωσιν) Ἀροτριῶσιν, Ipsa *Brevium Scholiorum* verba. Sic φυσιόωντας, pro φυσιῶντας, *Homerus*, & φυσιόωμεν, pro φυσιῶμεν, *Greg. Nazianz.*

111. Ἄσπαρτα) Τὸ ἦ, ἄσπαρτα ὑπτεῖναι τῶ λήγουσιν, inquit *Eustath.* fol. 340. lin. 28.

116. Νῆσος ἔπειτα λάχεια) Puto legi debere, Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια. *Eustath.* fol. 341. lin. 25. Τινὲς μέν πι τὸ Λάχεια, ὄνομα τῆ νήσῳ ὑπάπτουσιν, ὡς γνωσθὲν ἀφ' Κίρκης τῆ Ὀδυσσεῖ ἐξ ἐρωτήσεως· ἕτεροι ἦ λάχειαν, τῶν εὐγέων φασὶ καὶ ἐπιτηδείαν λαχαίτεως, ἤτοι σκάπης· ὄθεν καὶ τὸ λάχανον· κεῖται ἦ ἐφ' ᾧ πᾶσα ἡ λέξις, Ἀκτή τε λάχεια· εἰ ἦ γεγράφηται τετρασυλλάβως, ἐλάχεια, εἴη ἂν ὥσπερ λιγύς, λίγεια, ὕσπ καὶ ἐλαχύς,

## NOTÆ IN SCHOLIA.

106. *Ἀθεμίστων) Hæc addo, ex *Aloysii* MSto.

## Variæ Lectiones.

114. Παίδων ἠδ' ἀλόχων) *al.* παίδων ἠδ' ἀλόχοις, *Aristot.* Moral. l. x. & alii, non malè; ut θεμιστεύῃ, &c. alias tamen, id. *Aristot.* ἀλόχων.

116. Νῆσος ἔπειτ' ἐλάχεια) *al.* νῆσος ἔπειτα λάχεια, vid. Not. in *Textum*.

Γαίης

Γαίης Κυκλώπων, ὕτε χερδὸν, ὔτ' ἀποτηλῶ,
Ὑλήεσσ'· ὐ δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
Ἄγριαι· ὐ μὰν γὰ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
Οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
Ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
Οὔτ' ἄρα ποίμνησιν κατατίθεται, ὔτ' ἀρότοισιν,
Ἀλλ' ἦν' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα,
Ἀνδρῶν χηθήσ, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
Οὐ γὰ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρηοι,
Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
Νῆας εὐσταθέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
Ἄστε ἔπ' ἀνθρώπων ἰκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν,
Οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
Οὐ μὰν γάρ κε χερὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
Ἔν μὰν γὰ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
Ὑδρηλοί, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.

" Terræ Cyclopum, non propè, neque remota,
" Sylvosa: in eâ verò capræ infinitæ naſcuntur
" Sylveſtres; neque enim frequentatio hominum prohibet:
" Neque ipſam inveſtigant venatores, qui per ſylvam
" Dolores patiuntur, juga montium luſtrantes.
" Neque certè gregibus occupatur, neque arationibus,
" Sed ipſa inſeminata & inarata diebus omnibus
" Viris caret; paſcit verò balantes capras.
" Non enim Cyclopibus naves adſunt milto-pictæ,
" Neque viri præſtò navium fabri, qui conficiant
" Naves tranſtratas, quæ utique perficerent ſingula,
" Ad urbes hominum euntes; veluti crebrò
" Viri ad ſe invicem mare tranſmittunt navibus,
" Qui utique ipſis & inſulam bene-habitatam colerent.
" Nequaquam enim contemnenda; tulerit utique cæmpeſtiva omnia,
" Inſunt enim prata maris cani ad littus
" Irrigua, mollia; inprimis enim perennes vites eſſent.

## ΣΧΟΛΙΑ.

118. Ἀπειρέσιαι.] Ποικίλ.

119. Πάτος.] Ἀνατροφή. Ἀπερύκει.] Ἀπείργει, καλύπτει.

120. Εἰσοιχνεῦσιν.] Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121. Ἐφέποντες.] Ἐπιζητοῦντες.

122. Καταίσχει)) Κατέχει. * Ἀρότοισιν.] Ἀροτριάσεσιν.

123. Ἀνήροτος.] Μὴ ἀροτριωμένη.

124. Χηρεύει.] * Σπανίζει, ἔρημος ἐστι. Μηκάδας.] Μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Μηκὴ γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή· ἡ λὰν δὲ ἐπὶ τῶν μόνων κέρων, * ὃ ἐστι περιόδους.

125. Μιλτοπάρηοι.] Μίλτῳ τὰς πρῳρὰς κεχεσμένας, τυτέστι τὰς σφύρας. Μίλτος γὰρ, πηλὸς φυσιώδης.

126. Ἔνι.] Ἔνεστιν. Κάμοιεν.] Καταπονοῦσιν.

127. Τελέοιεν.] Περάτοιεν, ὑπουργοῖεν.

128. Ἰκνεύμεναι.] Παραγινόμεναι.

130. Ἐκάμοντο.] Κατεργάσοιντο, κατασκευάσοιντο.

131. Ὥρια.] Τὰ κατὰ ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια· * τοῦ καθ' ἕκαστον καιρὸν ὥρια.

133. Ὑδρηλοί.] Καθυγροί. Μαλακοί.] Ἁπαλοί. Ἄφθιτοι.] Ἄφθαρτοι.

## NOTÆ.

ἰλάχεια, ἰλαχίση. Auctor *Etymolog.* M. v. λαχαίνειν, adcundus, qui λάχεια vult legi, & πάρος, pro παρὲκ, ſcribit, per errorem. *Heſychius*, Ἐλάχεια, (ita lego pro ἰλαχία) μικρά· ἢ βαθύγειοι, καὶ εὔγειοι. Ubi ut ex priori interpretatione μικρὰ, *Lectionem* τῆ ἐλάχεια agnoſcit, ità ex poſteriori, λάχεια quoque. Quare Vetus error reputandus; licet rurſus occurrat, *viz.* κ'. v. 509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια, & *Apollin. Hymn.* v. 197. Τῆσι μὲ ὔτ' αἰχρὴ μοιζαμόλπῃ), ὔτε λάχεια. Ad priorem locum, *Scholia*, Λάχεια) ἰλαχίση. Ex altero loco ſole clarius patet, ἰλάχεια legi oportere, αἰχρὴ enim & ἰλάχεια, τὸ, μεγάλη καὶ εἶδος ἀγητὴ, opponitur, ubi λάχεια, à λαχαίνω, locum nullum habet. Vid. *Kuſteri Suidam*, v. Λάχεια.

126. Οἵ κε κάμοιεν) Vid. ad *Var. Lect.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

122. * Ἀρότοισιν) Ità pro ἀρότρωσιν, cum ἄροτος, ſit ἄρωσις, vel ἀροτρίασις. Hæc in *Schol.* v. 123. olim poſita, ad ſuum locum nunc reſtituo.

124. * Σπανίζει) *Aloyſ.* MS. legit σπανίζει)· * quod additur in fine, ex eodem MSto.

131. * Τὰ κατὰ καιρὸν ὥρια, ex MS. *Aloyſ.*

## VARIÆ LECTIONES.

126. Οἵ κε κάμοιεν) γρ. οἱ κεκάμοιεν, vid. in *Textum*, ad *Iliad.* η'. v. 5.

133. Μάλα κ') γρ. μαλ' ἀν, *Euſtath.* fol. 341. lin. 17.

Ἐν δ' ἄρσις λείη· μάλα κὲν βαθὺ λήϊον αἰὲν
Εἰς ὥρας ἀμῶσεν· ἐπεὶ μάλα πὰρ ὕπ' ἠδὰς.
Ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' ὑ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
Οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
Ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
Θυμὸς ἐποτρύνῃ, ϗ ἐπιπνεύσωσιν ἄῆται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
Κρήνη ἐοῦσ' σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
Ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
Νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προφαίνετ' ἰδέσθαι.
Ἀὴρ γὰρ περὶ νηυσὶ βαθεῖ ἦν, οὐδὲ σελήνη
Οὐρανόθεν προφύαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
Ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Οὔτ' ἂρ κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
Κελσάσῃσι δ' νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
Ἐκ δ' αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Ἔνθα δ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεύμεθα καθ' αὐτήν.
Ὧρσαν δ' νύμφαι, κοῦραι Διὸς Αἰγιόχοιο,

" In eâ quidem oratio facilis; valdè altam messem semper
" Suo tempore metèrent: quandoquidem valde pingue solum suoelt.
" In eâ portus opportunus, ut non opus funibus sit,
" Neque anchoras ejicere, neque rudentes alligare,
" Sed qui appulerint manere aliquamdiu, usquedum nautarum
" Animus voluerit & aspirârint venti.
" Cæterùm ad initium portûs fluit limpida aqua,
" Fons sub specu: circumque alni nascuntur.
" Huc appulimus, atque aliquis deus dux viæ fuit
" Noctem per obscuram: non enim antea apparebat, ut videretur,
" Caligo enim circa naves densa erat, neque luna
" E cœlo lucebat; obscurata enim erat nubibus.
" Hinc nullus insulam vidit oculis;
" Neque sanè fluctus immensos provolutos ad littus
" Vidimus, antequam naves bene-tabulatas applicâssemus.
" Appulsis autem navibus collegimus vela omnia;
" Ipsi etiam egressi sumus in littus maris,
" Inibique dormientes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur mane-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Insulam admirantes, ambulavimus per eam,
" Excitârunt verò Nymphæ, filiæ Jovis Ægidam-habentis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Ἄρσις.] Ἀρτεία σις. Λείη.] Ὁμαλή. Ἀῆϊον.] Σιδήρεον πεδίον.
135. Ἀμῶσεν.] Θερίζοιεν. Πὰρ.] Λιπαρὸν, εὔγειον. Οὐδὰς.] Τὸ ἔδαφος.
136. Εὔορμος.] Εὐναώλιμος. Πείσματός.] Ἀπογείου χοινίου, ᾧ πείθῃ ἡ ναῦς.
137. Εὐνάς.] Ἀγκύρας. Ἀνάψαι.] Προσδῆσαι.
138. Ἐπικέλσαντας.] Ἐπικελεύσαντας τῇ γῇ, ἐπιψαύσαντας.
139. Ἐποτρύνῃ.] Παροξύνῃ, παρορμᾷ. Ἄῆται.] Οἱ ἄνεμοι.
140. Κρατὸς λιμένος.] Τῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος.
143. Προὔφαίνετο.] Προεφαίνετο.
144. Ἀὴρ.] Ἀχλὺς, ὁμίχλη. Βαθεῖ.] Σκοτεινή.
145. Προὔφαινεν.] Ἔφαινεν, ἔλαμπεν.
146. Ἔδρακεν.] Εἶδεν, ἐθεάσατο.
147. Ποτὶ χέρσον.] Πρὸς τὴν γῆν.
149. Κελσάσῃσιν.] Ἐπορκελάσαις τῇ γῇ.
151. Ἀποβείξαντες.] Ἐπὶ βορᾶ κὴ πνοῇ λαμπρῇ ἀπορριφθέντες.
153. Θαυμάζοντες.] Θεάρμοι. Ἐδινεύμεθα.] Περιερχόμεθα, ἀνεπισφόμεθα.
154. Ὧρσαν.] Διήγειραν.

## N O T Æ.

136. Οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 172. —*hic fessas non vincula Naves Ulla tenent, unco non alligat Anchora morsu.* Vid. *Macrob.* de *Virgilii* Imitatione *Homeri.*

144. Ἀὴρ δὲ περὶ νηυσὶ) Cùm olim ποὶ in Omnibus Exemplaribus legeretur, *Henricus Stephanus*, ad *Erotionis* Lexicon *Hippocrat.* p. 14. περὶ legendum probat; quod tamen in suâ Editione non vidit. Quare & in *Textum* περὶ sumo. ποὶ ad *Var. Lect.* rejicio; quùm & illa Vox cum *Dativo* ferri possit, at non satis commodè in hoc loco.

## Variæ Lectiones.

134. Μάλα κὲν) χρ. πάχα κὲν, *Eustath.* ib. lin. 18.
144. Περὶ) χρ. πρὸ, vid. Not. in *Textum.*
145. Γὰρ) γρ. δὲ, *H. Steph.*
147. Περὶ) γρ. ποτὶ, non æquè benè.

Αἴγας

Αἶγας ὀρεσκῴους; ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
Εἱλόμεθ' ἐν νηῶν· ἁμὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μυοφόνεα θήρην.
Νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἶοι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρός,
Ἀλλ' ἔτι πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἔκαστοι
Ἤφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἐλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
Καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἰῶν τε, καὶ αἰγῶν.
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ', ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
Ἐλθὼν, τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵ τινές εἰσιν,
Ἢ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὡς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· κέλεσσα δ' ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.

" Capras montanas, ut prandium sumerent socii.
" Continuò incurvos arcus, & hastas longo-ferro
" Cepimus ex navibus; & in tres partes instructi
" Jaculabamur; statimque dedit deus decentem venationem:
" Naves quidem me sequebantur duodecim, in unamquamque autem
" Novem sortito tulerunt capras, & mihi decem elegerunt soli.
" Sic tùm toto die ad solem occidentem
" Sedebamus, convivantes carnes multas, & vinum dulce.
" Non enim ex navibus absumptum erat vinum rubrum,
" Sed supperebat; multum enim in amphoris singuli
" Hausimus, Ciconum sacrum oppidum depopulati.
" Cyclopum autem versus terram prospiciebamus, propè degentium,
" Fumumque, ipsorumque murmur, oviumque, & caprarum,
" Quando autem sol occidit, & crepusculum advenit,
" Tum dormivimus in littore maris:
" At quando manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Et tum ego concione habitâ ad omnes loquutus sum,
" Alii quidem nunc manete mihi, dilecti socii;
" Cæterùm ego cum navi meâ & cum sociis meis
" Transmittens, hos homines explorabo, quinam sint,
" An illi contumelioſi & agreſtes, neque justi,
" An hospitales, & ipsis mens sit pia.
" Sic fatus navem conscendi; jussi verò socios
" Ipsosque conscendere, & rudentes solvere:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

155. Ὀρεσκῴους.] Τὰς ἐν ὄρεσι ἀγριεμβόσας.
156. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Αἰγανέας δολιχαύλους.] Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντα, ἤτοι ξύλα, ἢ σίδηρον.
157. Εἱλόμεθα.] Ἐλάβομεν.
158. Μυοφόνεα.] Τοῦ μῦς ἀρμόζουσαν.
160. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.
161. Πρόπαν ἦμαρ.] Διὰ ὅλης τῆς ἡμέρας. Ἠέλιον καταδύντα.] Περὶ δύσεως ἡλίου.
162. Ἄσπετα.] Πολλά. Μέθυ.] Οἶνον.
163. Ἐξέφθιτο.] Ἐξελέλοιπτο, ἀνήλωτο.
164. Ἀλλ' ἔτι.] Ἀλλ' ἐτὶ. Ἀμφιφορεῦσιν.] Ἀγγείοις διώτοις.
165. Ἠφύσαμεν.] Ἠντλήσαμεν.
166. Ἐλεύσσομεν.] Ἐφαίνεσθα, ἐωρῶμεν, ἐθλέπομεν.
169. Ῥηγμῖνι.] Τοῦ αἰγιαλοῦ.
171. Θέμενος.] Ποιησάμενος.
176. Φιλόξεινοι.] Φιλόξενοι.

## N O T Æ.

160. Ἔννέα λάγχανον αἶγες) Si vera *Lectio*, quod valdè dubito, licet Omnia omninò Exemplaria αἶγες legant, tum λάγχανον, hic *Passivè*, pro ἐκληροῦντο, ut *Eustath.* fol. 342. lin. 42. Credo tamen legendum αἶγας, ut sit, ἐς ἑκάστην οἱ ἑταῖροι ἐλάγχανον ἐννέα αἶγας, οἱ δὲ ἐμοὶ μόνῳ ἄλλα ἔξελον. At quùm infrà, v. 334. ἔλαχον, occurrat, pro *sorte electi erant*, nihil muto; nisi in *Versione* tantùm.

## Variæ Lectiones.

160. Αἶγες) χ. αἶγας, vid. Not. in *Textum*.
172. Μίμνετ' ἐμοὶ) χ. μίμνετέ μοι *H. Steph.*

Οἶδ'

Οἵδ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' ἤδη χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
Ἐνθάδ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἰδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
Ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἐνθάδε πολλὰ
Μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
Μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
Ἐνθάδ' ἀνὴρ οἰάνυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα
Οἷος ποιμαίνεσκεν ὑπερφιάλως· οὐδέ μετ' ἄλλους
Πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
Καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐοικὼς
Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
Ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνετ' οἷον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτοῦ πὰρ νηῒ τε μένειν, καὶ νῆα ἐρύσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεύας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
Βῆν· ἀτὰρ αἶγειον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
Ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,

" Illi continuò conſcenderunt, & per tranſtra ſederunt;
" Ordine autem ſedentes, canum mare verberabant remis.
" Sed cùm jam in locum pervenimus propinquum,
" Hic in extremâ parte ſpeluncam vidimus propè mare
" Excelſam, lauris denſam; ubi multa
" pecora, oveſque & capræ quieſcebant: juxtaque aula
" Excelſa ædificata erat exciſis lapidibus,
" Longiſque pinis, & quercubus alticomis.
" Hic vir habitabat ingens, qui certè pecora
" Solus paſcebat longè, neque cum aliis
" Verſabatur; ſed ſeorſum exiſtens infanda ſciebat.
" Etenim monſtrum erat horrendum, neque ſimilis
" Homini frumentivoro, ſed cacumini ſylvoſo
" Excelſorum montium, quando apparet ſolum ab aliis.
" Tum alios juſſi dilectos ſocios
" Illic apud navemque manere, & navem cuſtodire:
" Ipſe verò eligens ſociorum duodecim optimos
" Ibam; cæterum caprinum utrem habebam nigri vini
" Suavis, quod mihi dedit Maron, Euanthei filius,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

180. Πολιλώ.] Λαδυκήν.

182. Ἐπ' ἐσχατιῇ.] Ἐπὶ τῷ ἐσχάτῳ καὶ πλαγιαίῳ μέρει.

183. Κατηρεφές.] * Καπνισμασμένον.

184. Μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες.] Περιπέζας τὸ γένος, ἐπίτηδες τὸ εἶδος. Ἰαύεσκον.] Διενυκτέρευον, ἐκάθευδον.

185. Δέδμητο.] Ἐδεδόμητο, ᾠκοδόμητο. Κατωρυχέεσσι.] Τοῖς ὑπὸ τῇ γῇ ἐσωρυγμένοις, ὅ ἐστι πεφυτευμένοις.

186. Ὑψικόμοισιν.] Ἐν ὑψηλῇ κομαούσας.

187. Ἐνίαυε.] Διέτριβεν· ἢ, ἐκάθευδεν.

189. Πωλεῖτ'.] Ἀντὶ τοῦ ἀφίστατο. Ἀθεμίστια.] Ἄδικα.

191. Ῥίῳ.] Ἀκρωτηρίῳ, ὄρους ἐξοχῇ.

194. Ἐρύσθαι.] Φυλάξαι.

197. Μάρων.] Εὐάνθους υἱός. Εὐάνθης ἦ, Διονύσου.

## N O T Æ.

184. Μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες) Vid. ad β'. v. 75. & infrà ad v. 237.

187. Ἐνθάδ' ἀνὴρ οἰάνυε πελώριος) Rectè in *Siciliâ* ponit *Gigantes*; nam & *Thomas Fazellus* Hiſtor. *Sicil.* Decad. 1. l. 2. c. 1. ſe vidiſſe, ait, inibi in Domo ſuâ Humana Corpora, quorum *Dentes* quatuor, vel quinque Uncias penderent; *Statura* autem ad 18. 20. 22. & 25. aliquando Cubitus aſſurgeret. Vid. *Camerarii* Hiſtor. Meditat. l. 5. c. 3.

191. Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ) Σιτοφάγον ἀνὴρ, αὐτὶ τοῦ, ἡμερον, ὡς Ἡσίοδος, —Οὐδὲ τὰ σῖτον Ἥδιον, ἀλλ'

## NOTÆ IN SCHOLIA.

183. * Καπνισμασμένον) Ità pro κατεσκευασμένον, ex *Euſtathio*, repono. Hoc vidit *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. p. 58. Eundem cum Impreſſis errorem errat MS. ut ſæpe aliàs.

## VARIÆ LECTIONES.

181. Ἐόντα) γρ. ἐόντες, *H. Steph.*

182. Ἔνθα δ') γρ. ἐνθάδ', *H. Steph.*

Ἰησοῦς

Ἰρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκῃ,
Οὔνεκά μιν σὺν παισὶ φειδόμεθ', ἠδὲ γυναικί,
200 Αἰδόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
Χρυσοῦ μέν μοι δῶκε εὐεργέα ἑπτὰ τάλαντα·
Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
205 Ἡδύν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
Ἤιδη δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
Ἀλλ' αὐτός τ', ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴῃ.
Τόνδ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατι δ' ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
210 Χεῦ· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδῃ,
Θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ κῆϊα
Κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀίσατο θυμὸς ἀγλαΐῃσιν,
Ἀνδρ' ἐπελθόντα μεγάλῳ ὀπιπεμφύσιν ἀλκῇ,
215 Ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.
Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
Εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κατὰ πίονα μῆλα.

" Sacerdos Apollinis, qui Ismarum incolebat;
" Quòd ipsum cum liberis defendimus atque uxore,
" Reverentiâ moti: habitabat enim in luco arborifero
" Phœbi Apollinis; ille mihi dederat pulchra dona;
" Auri quidem mihi dedit elaborati septem talenta;
" Deditque mihi craterem totum argenteum: cæterum posteà
" Vinum in amphoris duodecim ipsis hausturn,
" Suave, impermixtum, divinum potum; neque quisquam illud
" Noverat famulorum, neque famularum in domo,
" Sed ipse, uxorque chara, promaque una sola.
" Hoc quoties biberent dulce vinum rubrum,
" Uno poculo impleto, aquæ viginti mensuras
" Immiscuit: dulcis tamen odor ab cratere spirabat
" Divinus; tum non tibi abstinere gratum fuisset.
" Hujus ferebam impletum utrem magnum; viatica quoque
" In perâ: statim enim mihi expectabat animus generosus,
" Virum adfuturum ingenti præditum fortitudine,
" Agrestem, neque jura benè doctum, neque leges.
" Celeriter autem in antrum venimus, neque ipsum intus
" Invenimus; sed pascebat per pascua pinguia pecora.

## ΣΧΟΛΙΑ.

198. Ἀμφιβεβήκῃ.] Κατέχει, ἐφύλαττεν.
199. Περιχόμεθα.] Περιστέλλομεν, ἐφυλάξαμεν.
200. Ἀζόμενοι.] Σεβόμενοι, ἐντρεπόμενοι. Ἄλσει.] Ὑδρηλῷ καὶ πόαν ἔχοντι τόπῳ.
204. Ἀφύσας.] Ἀντλήσας.
205. Ἀκηράσιον.] Καλὸν, καὶ ἀδιάφθαρτον, ἢ ἀκέραιον.
206. Δμώων.] Οἰκετῶν, δούλων.
208. Ἐρυθρόν.] Πυῤῥόν.
209. Ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι.] Πεφυκοτόμησεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσοῦτος ἐκορέσθη.
211. Ἀποσχέσθαι.] Ἀπογεύσασθαι.
212. Κῆϊα.] Ἀλφίτα.
213. Κωρύκῳ.] Θυλάκῳ.
214. Ἐπελθόντα.] Ἐπιόντα. Ὀπιπεμφύσιν.] Περιβεβλημένον.
216. Ἄντρον.] Τὸ σπήλαιον.
217. Ἐνόμευεν.] Ἔνεμεν. Νομὸν κατὰ πίονα.] Εἰς τὸν * καθαιρούμενον.

## NOTÆ.

199. Παισὶ) *Eustath.* fol. 347. lin. 48. Τὸ ᾗ, σὺν παισὶ φειδόμεθα, Ἀρίσταρχος, σὺν παιδί.

208. Τόνδ' ὅτε πίνοιεν) *Plinius.* Nat. Hist. l. 14. c. 4. *Maroneum* Vinum vicies tanto addito Aquæ miscendum *Homerus* prodidit. Durat etiamnum vis in terrâ huic Generi, vigorque indomitus: Quippe cum *Mutianus* ter Consul, ex his qui nuperrime prodidere, Sextarios singulos octonis Aquæ miscerì compererit, præses in eo tractu. De Vino hoc, videsis *Marsilii Cognati* l. 3. c. 13. Quis ille *Maron*, unde Nomen hoc manavit, diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 141.

212. Ἓν ᾗ κῆϊα) In *Scansione* legendum, quasi ᾗα scriberetur; de quâ re, ad β'. v. 346. & ε'. v. 368.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

217. * Καθαιρομένῳ) Pro corrupto, καθαιρόν.

## VARIÆ LECTIONES.

198. Ἰρεὺς) χρ. Ἰερεὺς, Æolicè, *Eustath.* & Ἰηρεὺς, *Anapæst.* pro *Spondæo.*

199. Παισὶ) χρ. παιδὶ, vid. Not. in *Textum.*

Ἐλθόντα-

Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βεῖθον, πεινοῖτο δὲ σηκοὶ
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δ' ἔκαστα
Ἕρκαλο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέταυραι,
Χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,
Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρώτιστα ἕταροι λιάζονθ' ἐπέεσσι,
Τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
Σηκῶν ἐξελάσαντας ἁλὸς πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
Οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἐνθάδε πῦρ κείαντες ἐμείναμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ

" Venientes igitur in antrum perluſtrabamus ſingula:
" Vaſa quidem caſeis onerabantur, repleta erant ſtabula
" Agnorum atque hœdorum; ſeparatæ vero ſingulæ *pecudes*
" Incluſæ erant; ſeparatim quidem maturiores, ſeorſim juniores,
" Separatim recenter-natæ: natabantque ſero vaſa omnia,
" Mulctraliaque, ſcaphæque, accommodata; quibus immulgebat.
" Tum me præcipuè ſocii precabantur verbis,
" Ut ſumptis caſeorum *nonnullis* rediremus; cæterum deinde
" Celeriter ad navem celerem hœdoſque & agnos
" Ex ſtabulis agentes navigaremus ſalſam aquam.
" Verum ego non parui, certè multo ſatius fuiſſet,
" Donec ipſum viderem, & fors mihi hoſpitalia daret:
" Neque ſanè futurus erat ſociis viſus amabilis.
" Ibi ignem accendentes manſimus, & ipſi

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Ἐθηεύμεσθα.] Ἐθαυμάζομεν, ἐθαυμάζομεν.

219. Ταρσοί.] Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς τυρὸν κομοῦσι, καὶ ἐκτυπῶσι. οἱ τυροί. Λέγει δὲ καὶ πάλαρα ἐν ψυχοῖς, ἢ ψυκτῆρες· διὸ ὅτι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχει. Ἔστι δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ παρὰ τὸ τέρσω, ὃ ἐστι ξηραίνω. Βρίθον.] Ἐπιπλήρουτο. Στείνοιτο.] Ἔστενοχωροῦντο. Σηκοί.] Αἱ μάνδραι καὶ αἱ βόες, ἐν οἷς συσκίαλίσεως τὰ θρέμματα, ἢ κοιλάδυσεις τῶν θρεμμάτων.

220. Διακεκριμέναι.] Διακεχωρισμέναι, ἢ ἐπίλεκτοι.

221. Ἔρκαλο.] Συνείχοντο, συγκλεισμοῖοι ἦσαν. Πρόγονοι.] Πρωΐτεραι, παλαιότεραι. ἢ μεγαλύτεραι τῇ ἡλικίᾳ. Μέταυραι.] Μέσαι, μετρίλικες.

222. Ἕρσαι.] Αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ δὲ θρεσσάδες.

## N O T Æ.

221. Ἕρκαλο, χωρὶς μὲν πρόγονοι) Huc refer *Heſych.* in v. Πρόγονοι, ubi hic locus expenditur, ut in Not. ad *Br. Scholia.*

225. Τυρῶν αἰνυμένους) Ità mox τυρῶν αἰνύμενοι. Ἁπλικῶς· ἐκ γὰρ πάντας ἐκεῖ τοὺς τυροὺς ἦν αἰνυσθαι, ἀλλὰ μέρος αὐτῶν. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 1292. lin. 31. & ad *Odyſſ.* fol. 351. lin. 9. Τὸ δὲ τυρῶν αἰνυμένους,

## N O T Æ I N S C H O L I A.

221. Πρόγονοι) *Heſych.* Πρόγονοι) οἱ πρωΐγονοι ἄρνες· οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς, Μέταυραι. Ἔρσαι δὲ, ἁπαλοὶ ἐκ τοῦ ἁπτεσθαι γινόμενοι· Ἔρσατο γὰρ πρόγονοι· χωρὶς δὲ, μέταυραι· χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι. *Ariſtoph.* Grammat. apud *Euſtath.* fol. 349. lin. 51. Τῶν αἰγῶν, οἱ μὲν τέλειοι, τράγοι καὶ ἴξαλοι· ἢ δὲ ἐχομένη ἡλικία, χίμαροι· τὸ δὲ νεώτερα, ἔριφοι. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἐν Ὀδυσσείᾳ,

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

223. Τοῖς ἐνάμελγεν) *Sch.* τοῖσιν ἀμιλγεν, *Br. Schol.*

225. Αἰνυμένους) *Sch.* ἀχθομένους, *Euſtath.* fol. 351. lin. 25.

231. Ἐμείναμεν) *Sch.* ἐθύσαμεν, vid. Not. in *Textum.*

λὸ τὸ ἔρσης· ἢ ἐνδείᾳ τῇ ἡλικίᾳ. Νᾶον.] Νῦν, ἀντὶ δὲ * ἀφειρρέοντο καὶ καπρέοντο· ἢ ἐπιπλέοντο, ἢ ἄκνυ. Ὀρῷ.] Τῷ διαφορέτι γαλακτὶ, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ δὲ γάλακτος· ὀρὸς γὰρ λέγεται, ἡ δὲ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

223. Γαυλοί τε.] Ἀγγεῖα ποιμενικὰ σκαφοειδῆ, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. Εὐθετῶσι δὲ εἰς τυρῶ ἀπόθεσιν. Σκαφίδες.] Ὑποκοριστικῶς, αἱ σκάφαι. Τετυγμένα.] Κατεσκευασμένα. Τοῖσιν.] Ἐν οἷς.

225. Αἰνυμένους.] Αἴροντας, βαστάσοντας.

230. Ἐρατεινός.] Ἀγαπητὸς καὶ ἐπέρασος. Ἡ ἡδὺς καὶ εὐσταλής.

231. Κείαντες.] Καύσαντες, ἀνάψαντες.

Τυρῶν αἰνύμενοι Φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
Ἤμενοι, ἔως ἐπῆλθε νέμων· Φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
Ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη·
Ἔκποθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
Ἡμεῖς ᾗ δείσαντες ἀπεστύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,
Ἀρσίν τε τράγους τε, βαθείης ἔκποθεν αὐλῆς.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἅμαξαι
Εὐδμηταὶ, τετραβάκυκλοι, ἀπ' οὐδεος ὀχλίσειαν·
Τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρησιν.
Ἕζόμενος δ' ἤμελγεν ὄις καὶ μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατ' μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
Αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκε·

" Caseos sumentes comedimus, expectavimusque ipsum intus
" Sedentes, donec venit Pastoris-more: ferebat autem ingens pondus
" Ligni aridi, ut illi ad cœnam esset;
" Extrà itaque antrum dejiciens strepitum fecit;
" Nos autem perterriti discurrimus in recessum antri.
" Cæterùm ille in latam speluncam egit pinguia pecora,
" Omnia prorsum, quæ mulgebat: at mares reliquit foris,
" Arietesque, hircosque, altam extrà aulam.
" Cæterùm deinde admovit repagulum ingens altè levans,
" Grave: non illud duo & viginti currus
" Fortes quaternis rotis à solo dimovere potuissent:
" Tantam excelsam petram admovit januæ.
" Sedens itaque mulsit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum subjecit singulis.
" Statim autem dimidium coagulans albi lactis
" Textilibus in calathis constructum reposuit:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Αἰνύμενοι.] Λαμβάνοντες.
233. Νιμων.] Βόσκων. Ἄχθος.] Φόρτον, * βάρος τῆς ὕλης.
234. Ἀζαλέης.] Ξηρᾶς. Ἵνα οἱ πολυδόρπιον εἴη.] Ἀντὶ τοῦ, ἵνα αὐτῷ δειπνῆται φῶς παρείη.
235. Ἔκποθεν δ' ἄντροιο βαλών.] Δηλονότι, τῷ σιρφετώδη ὑλίαν.
236. Ἀπεστύμεθα.] Ἀνεχωρήσαμεν.
238. Θύρηφιν.] Ἔξω.
240. Θυρεόν.] Τὸν μοχλόλιθον.
242. Τετραβάκυκλοι.] Τετράτροχοι. Ὀχλίσειαν.] Κινήσειαν.
243. Ἠλίβατον.] Ὑψηλόν. Τόσσην.] Τοσαύτην.
245. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν.] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμως δὲ, ὑστεραστέον τῇ συνηθείᾳ, Βρίθει μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρὸς, Ἔμβρυον δὲ, τὸ ἐσόμενον, ἢ τὸ τίκτον.
246. Θρέψας.] Πήξας.
247. Ἀμησάμενος.] Περισκαλεύσας, συναγαγών.

## N O T Æ.

gentes ἐθύναμεν, in *Textu*. Verùm hanc Lectionem hoc in loco *Sensus* vix admittit, & *Florentina*, omnium Vetustissima habet, ἐμείναμεν, ut & *Aldina*, *Lovan.* & *Castell.* quod melius. Quomodo enim imparati in Antro alieno sacrificarent, de rebus non suis? Fateor tamen infrà etiam sequi, μένομέν τέ μιν ἔνδον. Nisi forte quis ad illorum referat metum; ut sacrificarent, periculi metu. Videsis *Meric. Casaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 27.

233. Ἤμενοι, ἕως ἐπῆλθε) De *Amphibrachy* in Secundo loco, diximus ad γ'. v. 280. & ad δ'. v. 90. & 120.

237. Πίονα μῆλα) Mox dividit inter κρεοὺς τε τράγους τε, de quâ re, vid. suprà, ad v. 184.

242. Ἐὐδμηταὶ, τετραβάκυκλοι) Olim πετράκυκλοι, quòd Vox illa occurat in *Iliad.* α'. v. 324. at πετραβάκυκλος Vox huic loco, & *Homero*, aptior, quomodò τετραβάθειον, *Iliad.* ψ'. v. 705. Τετράκυκλοι certè nequaquam hujus loci, quare ad *Var. Lect.* rejicio; relinquo tamen in *Br. Schol.*

245. Πάντα κατὰ μοῖραν) *Ultima* Ᾱ κατὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 299. Τὸν μὲν ἐγὼ βάλφουσι κατὰ μεγαλήτορα θυμόν· & *Odyss.* μ'. v. 35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα. Ità etiam sine *Toni* adjumento, *Iliad.* χ'. v. 133. Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον. *Ibid.* Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν) Ex hoc loco & alio *Iliad.* ψ'. v. 266. constat, *Homerum* voces βρίθω & ἔμβρυον contra nostrum usum vicissim usurpare; de quâ re *Eustath.* fol. 352. lin. 30. & *Br. Schol.* Hinc *Theocr.* §. 9 v. 3. Μάχας βαστὶν ὑφάντις.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Βάρος τῆς ὕλης) Ex *Aloysii* MSto.

## Variæ Lectiones.

241. Ἄμαξαι) *Rec.* ἅμαξαι, vid. ad *Il.* ε'. v. 487. 242. Τετραβάκυκλοι) *Rec.* πετράκυκλοι, vid. N. in *Textum*.

Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔχυσεν ὸ ἄγχεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
Πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ πολυδέρκιον εἴη.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σπεῦσε ποτησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἰσίδεν, εἴρετο δ' ἡμέας,
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
Ἦ πε τι πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε;
Οἵά τε λῃστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μιν ἔπειτα ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ὑποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
Οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
Ἤλθομεν· ὣς πῃ Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
Τῷ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
Τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
Πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε καθικόμεθα τὰ σὰ γοῦνα
Ἱκόμεθ', εἴ πῃ πόροις ξεινήϊον, ἢὲ καὶ ἄλλως
Δώῃς δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.

" Dimidium verò rursus constituit in vasibus, ut ei esset
" In potum comedenti, & ei ad cœnam sufficeret. '
" Cæterùm quandoquidem festinavit expeditis illis suis operibus,
" Et tum ignem accendit & aspexit, & interrogavit nos,
" O hospites, quinam estis? unde navigatis humidum mare?
" Num ad negotiationem, aut temerè erratis?
" Perinde atque piratæ supra mare, qui errant,
" Animas periculo objicientes, malum alienigenis ferentes.
" Sic ait; nobis autem statim exanimatum est charum cor,
" Timentibus sonitumque gravem, ipsumque monstrum.
" Verùm etiam sic ipsum verbis excipiens alloquutus sum,
" Nos quidem à Troiâ aberrantes Græci,
" Diversis ventis super ingentes fluctus maris,
" Domum perentes, aliâ viâ, aliis itineribus
" Venimus, sic fortassis Jupiter voluit moliri.
" Milites autem Atridæ Agamemnonis gloriamur esse,
" Cujus certè nunc maxima sub cœlum gloria est:
" Tantam enim evertit urbem, & perdidit populos
" Multos: nosque demum procumbentes ad tua genua
" Supplicamus, si quod præbeas hospitale munus, sive etiam aliter
" Donum dares, qualis inter Hospites mos est.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

248. Ἔχυσεν ὸ ἀγχίσιν.] Εἶασεν ὸ πρὸς ἀγγείαις.
249. Δαινυμένῳ.] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι.
250. Σπεῦσεν.] Ἐκακοπαθήσεν. Ποτησάμενος.] Ἐργησάμενος, σκεψάμενος.
252. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὰ διὰ θαλάσσης ὁδόν.
255. Παρθέμενοι.] Παραβαλλόμενοι.
259. Ἀποπλαγχθέντες.] Πλανηθέντες.
261. Ἱέμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.
262. Μητιάασθαι.] Ἔνιοι, Μητίσασθαι, ἐργάσασθαι.
265. Διέπερσεν.] Διεπόρθησεν.
266. Καθικόμεθα.] Παραχυθόμεθα.
267. Ἱκόμεθα.] Ἱκετεύομεν. Πόροις.] Παρέχοις.
268. Δωτίνην.] Δωρεάν.

## Ν Ο Τ Æ.

252. Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ;) Locus extat suprà, χ'. v. 71. & Hymn. *Apoll.* v. 452.

256. Ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ Δεισάντων) Ἡμῖν δεισάντων, videtur *Solœcismus*, at non est; rectè enim ἡμῖν ἦτορ κατεκλάσθη tum sequitur δεισάντων, δηλονότι ἡμῶν. Sic de illo, *Iliad.* κ'. v. 187. Ὡς τ' ἠδύμος ὕπνος ἀνὴρ βλιφάρεσσιν ἄλυσσε, Νύκτα φυλασσομένοισι, quasi diceret, ὑπνῷ αὐτῶν, ἄλυσσεν αὐτοῖς. Ità *Iliad.* ξ'. v. 139. Ἀχιλλῆϊ ἀλοὸν κῆρ Γηθῆ—Δηϊοτῆτι, hoc est, Ἀχιλλῆϊ κῆρ γηθῆ αὐτῇ.

## Ν Ο Τ Æ.

licet in aliis locis, προϊδιπομένῳ, legat διπομένῳ. *Eustathius*, & *Henricus Stephanus*. Ità *Odyss.* ψ'. v. 205. Τῆς δ' αὐτῆ λύτο γόνατα καὶ φίλον ἦτορ, Σήμαθ' ἁναγνώσῃ, licet nonnulli & hic legant ἀναγνώσει, elegantiæ nempè imperiti. Vid. *Eustath.* fol. 253. lin. 39. Ὅρα ὃ τὸ, Ἡμῖν ὃ καθικλάσθη ἦτορ δυσείντων, ὅπερ εἰ καὶ Σολοικοφανὲς δοκεῖ, ἀλλ' ὅμως πέφευγε τὸ αὐτὸ παζιλλήλως τῷ καμεῖν καὶ τῇ διλίᾳ. κλ. Vid. similem locum, ad ζ'. v. 155.

## Ν Ο Τ Æ.

## Variæ Lectiones.

249. Εἰν) γρ. αὐτῷ.
250. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή.
262. Μητιάασθαι) γρ. μητίσασθαι. *Br. Schol. H. Steph.* *Seberus.* Rectiùs, μητίσασθαι.
268. Ἦτε) γρ. ἤτε, *H. Steph.*

Ἀλλ' αἰδεῖο, Φέρισε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιλήπτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισι ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δείδιμεν, ἢ ἀλέασθαι.
Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,
Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην,
Οὔτε σεῦ, οὔτ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύοι.
Ἀλλά μοι εἰπέ, ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
Ἦ πῃ ἐπ' ἐσχατιῆς, ἢ ἄγχι, σχεδόν, ὄφρα δαείω.
Ὣς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι,
Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πρὸς πέτρῃσι βαλών, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
Ἀκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔωσεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
Σὺν δ' δύο μάρψας, ὥστε σκύλακας προτὶ γαίῃ

" sed vetere, optime, deos; ſupplices enim tibi ſumus:
" Jupiter etenim ultor eſt ſupplicumque, hoſpitumque,
" Hoſpitalis, qui hoſpitibus ſimul venerandis opitulatur.
" Sic loquutus ſum; ille vero mihi rurſus reſpondit ſævo animo,
" Stultus es, ô hoſpes, vel longè advenisti,
" Qui me deos jubes ſive timere, ſive obſervare.
" Non enim Cyclopes Jovem à capranutritum curant,
" Neque deos beatos, quoniam multo præſtantiores ſumus.
" Neque ego Jovis inimicitias evitans pepercerim,
" Neque tibi, neque ſociis, niſi me animus jubeat.
" Sed mihi dic, ubi appuleris huc profectus bene factam navem;
" An alicubi in extremis locis, aut propè, ut ſciam.
" Sic ait tentans: me tamen non latuit ſcientem plurima;
" Sed ipſum verſiſſim alloquutus ſum dolioſis verbis,
" Navem quidem fregit Neptunus terræ-quaſſator,
" Ad ſcopulos conjectam, veſtræ ad fines terræ,
" Promontorio adactam: Ventus autem ex ponto intulit:
" Cæterùm ego cum hiſce effugi arduam perniciem.
" Sic loquutus ſum; ille autem mihi nihil reſpondit ſævo animo.
" Sed ipſe irruens ſociis manus intulit;
" Duoſque corripiens, quemadmodum catulos ad terram

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

270. Ἐπιλήπτωρ.] Ἐπόπτης, βοηθός.

271. Ὀπηδεῖ.] Ἀκολουθεῖ.

274. Δειδίμεν.] Φοβηθῆναι. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι.

275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν.] Ἀσεβῶς ὑπ' ὁ Πολύφημος λαμβάνει τοὺς λοιπούς· ὅτι γὰρ ὀκτίνοι εἰσὶ τῶν ἄλλων, παρίστησιν ὁ ποιητὴς λέγων, Νῶϊν γ' ὔπως ἐεὶ Διὸς μεγάλου ἀλίασθαι.

277. Πεφιδοίμην.] Φείσαιμην.

279. Ἔσχες.] Κατέσχες. Εὐεργέα.] Τὴν καλῶς κατασκευασμένην.

281. Πειράζων.] Ἐπιβρεύων.

282. Ἄψορρον.] Πάλιν, ἐκ ἀπαλῆς.

284. Ὑμῆς.] Ὑμετέρας.

285. Προσπελάσας.] Προσαγάγοις, ἀντὶ δὲ προσερέξας.

288. Ἴαλλε.] Ἐπέβαλλεν.

289. Μάρψας.] Ἁρπάσας, συλλαβών. Σκύλακας.] Τοὺς νεογνοὺς κύνας.

## N O T Æ.

269. Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς) *Florentina* αἰδῆ legit, ut ſit αἰδέω, *Ionicè*, αἰδῆο, quæ *Lectio* certè extat alibi, *Iliad.* α'. v. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεούς· Ἀχιλεῦ. Verùm *Euſtathiana* παραβολαὶ præferunt αἰδοῖε, ut ſit *Optativum*, αἰδοῖο, αἰδοῖε, ità legunt *H. Steph. Aldina*, & *Lovaniana*, Editt. *Duportus*, *Seberus*, *Elzevirian.* & *Oxonienſ.* &c. quare utrique *Lectioni* ſuus debetur honos.

283. Νέα μέν μοι) *Anapæſtus* in *Primo* loco, de quâ re vide, quæ Nos ad Θ'. v. 289.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

275. * Νῶϊν γ' ὔπως) * Ità pro νῶϊν ἄγ' emendo: Verſus enim ſequitur mox, v. 411. Senſum hujus *Scholii* plenè exhibet *Euſtath.* in locum.

285. * Προσερέξας) Ità ex *Aloyſ.* MS. pro corrupto, προσρήξας.

## VARIÆ LECTIONES.

269. Αἰδεῖο) γρ. αἰδῆο, vid. Not. in *Textum*.

274. Δειδίμεν) γρ. δειδίμεν, *H. Steph.*

Κόπτ'· ὀπὶ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεύε δ' ἰὴ γαῖαν.
Τόνδε μελεϊστὶ τάμων ὠπλίσατο δόρπον.
"Ηδιε δ', ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ' ἀπέλιπεν
Ἔγκατά τε, σάρκας τὲ, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
Ἡμεῖς δὴ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
Σχέτλια ἔργ' ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν,
Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίων,
Κεῖτ' ἔντοσθ' ἄντροιο τανυσσάμενος μετὰ μήλων·
Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,
Ἆσσον ἰών, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Οὐτάμεναι κατὰ στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,
Χειρὶ ψαυσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν.
Αὐτῇ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·
Οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
Χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν ἐπέθηκεν.
Ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα

" Illisit: cerebrumque humi effluebat, irrigabatque terram.
" Hos membratim resecans apparabat cœnam,
" Devorabatque, quemadmodum leo montanus, neque reliquit
" Intestinaque, carnesque, & ossa medullis plena.
" Nos interea flentes sustulimus Jovi manus,
" Miseram rem videntes; desperatio etenim invasit animum.
" Cæterùm postquam Cyclops magnum impleverat ventrem,
" Humanas carnes comedens & ad hæc merum lac bibens,
" Jacuit intra antrum extensus inter pecora.
" Hunc quidem ego volui, ex magnanimo animo,
" Propiùs accedens, gladium acutum stringens ab fœmore,
" Vulnerare ad pectus, ubi præcordia hepar circumdant,
" Manus admovens *capulo*: aliud autem consilium me impedivit.
" Illic enim etiam nos periissemus certâ morte:
" Non enim poteramus ab januâ excelsâ
" Manibus movere saxum grave, quod admoverat.
" Itaque tum ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
" Quando igitur manè-genita apparuit roseis-digitis aurora,
" Tunc ignem accendit, & mulsit pulchra pecora

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

290. Κόπτ.] Σωίτερψε.
291. Μελεϊστί.] Καθ' μίλα. Ὡπλίσατο.] Παρεσκεύασεν.
292. Οὐδ' ἀπέλειπεν.] Διὰ τοῦτο, οὐδὲ ὅλα λειψάνη τινὸς μένοντα ἐπέχειν τὴν ὠμότητα αὐτοῦ ὁ Ὀδυσσεύς.
293. Μυελόεντα.] Μυελῶ πλήρη.
294. Ἀνεσχέθομεν.] Ἀνετείναμεν.
295. Ἀμηχανίη.] Ἀπορία.
296. Ἐμπλήσατο.] Ἐπλήρωσεν, ἐκόρεσεν. Νηδύν.] Τὴν γαστέρα.
297. Ἀνδρόμεα.] Ἀνθρώπεια. Ἔδων.] Ἐσθίων.
298. Ἄκρητον.] Ἐκζητές. Ἐμφατικῶς ὃ δηλῶσαι τὸ μίγα.
299. Βούλευσα.] Ἐβουλευσάμην.
301. Οὐτάμεναι.] Τρῶσαι. Ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν.] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ στηρίζουσιν.
302. Ἐπιψαυσάμενος.] Ἐφαψάμενος. Ἕτερος.] Ἄλλος. Θυμός.] Νοῦς, λογισμός.
303. Ἄμμες.] Ἡμεῖς.

## N O T Æ.

299. Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμόν) *Ultima* Ε *κατὰ* producitur, ut suprà, v. 245. Verùm frigidè disputat *Spondanus* de causis, quare *Ulysses Polyphemum* nollet occidere, quasi nimirum Cæcitas esset ipsâ Morte gravior pœna; nec vidit, quod hìc Poeta dicit, *Ulyssem* illum omninò occisurum; sed cohibuit unica illa consideratio; quòd tum ipse cum sociis omninò periret, utpote quibus nullus ex antro pateret aditus, nempe quod occluderetur ingenti Rupis fragmine, quod erat soli *Polyphemo* tollendum. Quam rationem qui non vidit satis firmam, ipso Cyclope cæcior mihi videtur. Et *Eustath.* fol. 357. lin. 16. Καὶ ἦν μὲ εὐχερέστερον ἀνελεῖν αὐτὸν Ε ἐπιφλῶσαι· ὅτι ἦν ἐλπὶς ἐκ σωθῆναι, λίθῳ τὴ παμμέγεθι ἠλίβατον λίθον Ε ὄγκιῳ, δεύτερα γίνεται σοφωτέρας φρενήσεως τὸ κατὰ τὸν τύφλωσιν, καὶ ὅτι ὠφεισάμεθα.

## Variæ Lectiones.

291. Διαμελεϊστὶ) γρ. Ἀμμελεϊστὶ, Ἀμμελεϊστὶ, *Strabo*, fol. 137.
295. Ἐμπλήσατο) γρ. ἐπλήσατο, *H. Steph.*

Πάντα

Πάντα κατὰ μοῖραν, ἑὸ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστῃ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε ποιησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δεῖπνον.
Δειπνήσας δ' ἄντρῳ ἐξήλασε πίονα μῆλα,
Ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἂψ ἐπέθηκ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
Πολλῇ ὄ ῥοίζῳ ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
Εἴπως τισαίμην, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
Χλωρὸν, ἐλαίινον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φορῆϊ
Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες,
Ὅσσον τ' ἰσὸν νηὸς εἰκοσόροιο μελαίνης,
Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπερόᾳ μέγα λαῖτμα·
Τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσορόασθαι.
Τοῦ μὲν ὅσσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστάς,
Καὶ παρέθηκ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
Οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
Ἄκρον, ἄφαρ δ' ἂρ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ καιλέῳ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα καχρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
Ἣ ῥα κατὰ σπείους κέχυλο μεγάλ' ἤλιθα πολλή·

" Omnia, ut decuit, & *suum* fœtum ſubmiſit ſingulis.
" Porrò poſtquam feſtinavit perficiens ſua opera,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit jentaculum.
" Ut jentavit autem, ex antro egit pinguia pecora,
" Facile dimovens obicem ingentem: cæterum poſtea
" Rurſus admovit, veluti ſi pharetræ operculum imponeret.
" Plurimo autem ſibilo ad montem egit pinguia pecora
" Cyclops: ſed ego relinquebar mala profunde-cogitans,
" Si quo pacto ulciſcerer, daretque gloriam Pallas.
" Hoc autem mihi in animo optimum apparebat conſilium;
" Cyclopis enim jacebat ingens clavà ad ſtabulum,
" Viridis, oleagina; hanc quidem excideràt, ut ferret
" Arefactam, quam & nos aſſimilabamus inſpicientes,
" Quantus eſt malus navis viginti-remis-agitatæ nigræ,
" Onerariæ, latæ, quæ penetrat ingentes fluctus;
" Tanta erat longitudo, tanta ſpiſſitudo aſpectu:
" Ab hâc, quantum ulna eſt, ego abſcidi aſtans,
" Et appoſui ſociis, poliréque juſſi.
" Hi verò planum levigârunt, egoque acui aſtans
" Summitatem: ſtatimque apprehendens aduſſi in igne ardente.
" Et hanc quidem benè depoſui abſcondens ſub ſtercore,
" Quod per ſpeluncam fuſum erat multum denſè abundè.

## ΣΧΟΛΙΑ.

313. Θυρεόν.] Λίθον.
315. Ῥοίζῳ.] Ἀσήμῳ φωνῇ, συριγμῷ.
317. Τισαίμην.] Τιμωρησαίμην.
319. Ῥόπαλον.] Ξύλον. Σηκῷ.] Τῇ μάνδρᾳ.
320. Χλωρόν.] Νεωστὶ σκληρόν. Ἔκταμεν.] Ἐξέπεσεν. Φορῆϊ.] Φέρει, βαστάζει.
321. Αὐανθέν.] Ξηρανθέν. Εἴσκομεν.] Ἀπεικάζομεν.
323. Φορτίδος.] Φορτηγοῦ.
325. Ὄργυιαν.] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα. Ὄργυιά ἐστι.
327. Ἐθόωσα.] Ἀπέξυνα· ἐκ τοῦ σωωτύμως τὸ ὁμαλύνω. Ὁ τροπὸς μεταπλάσεως.
328. Ἐπυράκτεον.] Ἐπύρωσα εἰς τὸ διαλῦσαι τὴν σκληρότητα. Καιλέῳ.] Καυστικῷ.
330. Ἤλιθα.] Χύδην, παρὰ τὸ ἄλις· ἢ ἀθρόως, δαψιλῶς.

## NOTÆ.

309. Πάντα καλὰ μοῖραν) De *Ultimâ* & καλὰ productâ, vid. ad v. 299.

311. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) Olim σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε, evidenti errore, cùm τὸ ὅ bis occurreret frustrà; nunc ὅ ſemel adeſt, & ὅδε, rectè pro ἅτε, ut mox, v. 318. ὅδε δ' ἅτε ἂρ ὅ ὄγε ὅ, minimè ferendum. Aliàs σὺν δ' ὄγε αὖτε, idem locus occurrit mox, v. 344.

## VARIÆ LECTIONES.

311. Σὺν δ' ὄγε δ' αὖτε) γρ. σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δεῖπνον) γρ. δόρπον, *H. Steph.*

320. Ἔκταμεν) γρ. ἔκσπασεν, *Euſtath.* fol. 358. lin. 12.

329. Ὑπὸ κόπρῳ) γρ. ὑπὸ κόπρῳ, *Euſtath.* fol. 358. lin. 24.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ τὲς ἄλλες κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
Ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας,
Τείψαι σὺ ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
Οἱ δ' ἔλαχον, τὲς ἄν κε κ' ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
Ἐσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα
Πάντα μάλ'· οὐδέ τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
Ἤ τι ὀϊοστάμενος, ἢ κ' θεὸς ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
Ἐξόμενος δ' ἤμελγεν ὄις κ' μηκάδας αἶγας,
Πάντα κατὰ μοῖραν, κ' ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἑκάστη.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσατο δόρπον·
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων αἶψα παροιτὰς,
Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο,
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νῆες ἐκεκεύθει
Ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλέησας
Οἶκαδε πέμψας· σὺ δ' μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε κ' ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο

" Cæterum alios ſorte ſortiri juſſi,
" Quinam auderet mecum vectem ſublatum
" Inferre in oculum, quando illum dulcis ſomnus occuparet.
" Et illi ſorte ſunt electi, quos utique voluiſſem ipſe capere,
" Quatuor, cæterùm ego quintus cum his numerabar.
" Veſpertinus igitur rediit villoſa pecora curans:
" Continuò verò in latam ſpeluncam egit pinguia pecora
" Omnia omninò; neque ullum reliquit profundam extra caulam,
" Aut ſuſpicatus, ſive etiam deus ſic juſſit.
" Porrò deinde admovit repagulum ingens altè ſublevans,
" Sedenſque mulſit oves & balantes capras,
" Omnia, ut decebat, & fœtum ſuum ſubmiſit ſingulis.
" Cæterùm poſtquam feſtinavit, perfectis ſuis operibus,
" Simul ille rurſus duobus correptis apparavit cœnam:
" Et tum ego Cyclopem alloquebar propè aſtans,
" Poculum in manibus tenens nigri vini,
" Cyclops, accipe, bibe vinum, poſtquam comeditti humanas carnes;
" Ut ſcias, qualem utique potum navis occultaverat
" Noſtra; & tibi quidem libamen tuli, ut mei miſertus
" Domum mittas: tu autem furis non amplius tolerabiliter.
" Infelix, quomodo quiſquam ad te in poſterum alius accedat

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

331. Πεπαλάχθαι.] Κληρωθῆναι.
335. Ἐλέγμην.] Ἠριθμούμην.
336. Ἐσπέριος.] Δειλινός. Νομεύων.] Βόσκων.
339. Ὀϊοστάμενος.] Ὑπολαβών.
346. Κισσύβιον.] Ἤτοι πομπικὸν ποτήριον, ὃν κισσοῦ ξύλῳ κατασκευάσαντες· ἢ ὅτι ὁμοίως κύκλον ποιεῖ, ἢ ἔχων ποσὸν ἄξωμεν.
347. Τῇ.] Λάβε, δέξαι.
348. Ἐκεκεύθει.] Ἐκρυπτεν.
349. Λοιβήν.] Σπονδήν.
350. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.] Οὐκ ἀναχωρητῶς, οὐχ ὑπομενητῶς.
351. Σχέτλιε.] Ἄδικε. Ἵκοιτο.] Ἱκετεύοι.

## N O T Æ.

334. Οἱ δ' ἔλαχον) Παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐκληρώθησαν, vid. ſuprà, ad v. 160.

342. Πάντα κατὰ μοῖραν) Vid. ad v. 309.

344. Σὺν δ' ὅδε γ' αὖτε δύω) De hoc loco, diximus ad v. 311. Notandum verò, In Editione *Elzevirianâ*, ſolo tamen hoc loco, & in *Oxonienſi*, ſolo in alio loco, legi, σὺν δ' ὅγε αὖτε, verùm cum hoc temerè videatur utrobique factum, nihil refert.

346. Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο) De Voce κισσύβιον, quod ſit πομπικὸν ποτήριον ἐκ κισσοῦ ξύλου. *Euſtath.* fol. 358. lin. 52. *Athenæus*, & Nos ad *Euripid.* Ultima ſyllaba μέλανος producitur, in *Cæſurâ*, vi Literæ αὐτοδυνάμου, & ante *Acutum*.

347. Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον) *Hierocles* ſeverâ libus plagis flagellatus, ſanguine ſuo reſperſit Judicem, hoc verſu utens; ut *Suidas*. vid. ad *Var. Lect.*

## VARIÆ LECTIONES.

331. Πεπαλάχθαι] γρ. πεπαλάσθαι. *Ariſtarch.* apud *Euſtath.* fol. 357. lin. 52.

333. Τείψαι σὺ ὀφθαλμῷ) γρ. τείψαι ἐπ' ὀφθαλμῷ. *H. Steph.*

335. Ἐλέγμην) γρ. ἐλίχθην. *H. Steph.*

347. Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον) γρ. Κύκλωψ, τῆ πῖ' οἶνον. *Suidas*, v. Ἱεροκλῆς, quod corrigendum hinc. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 299. *Br. Schol.*

351. Πῶς κέν τις) γρ. πῶς ἄν τις. *H. Steph.*

Ἀνθρώ-

'Ανθρώπων πολέων, ἐπεὶ ὃ κακὸν μοῖραν ἐρύξας ;
" Ex hominibus plurimis, quoniam non ex officio egisti ?

"Ως ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἤσατο δ' αἰνῶς
" Sic dixi ; ille accepit & ebibit, gavisusque est vehementer

Ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ἤτεε δεύτερον αὖτις,
" Dulcem potum bibens ; & me rogavit secundò rursus,

Δός μοι ἔπι τρέφρων, καί μοι τεὸν ὄνομα εἰπὲ
" Da mihi adhuc benignus, & mihi tuum nomen dic

Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοὶ δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
" Statim nunc ; ut tibi dem hospitale munus, quo tu gaudeas.

Καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
" Etenim Cyclopibus fert alma terra

Οἶνον ἐριστάφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
" Vinum generosum, & illis Jovis imber auget :

Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
" Verùm hoc ambrosiæ & nectaris est latex.

Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
" Sic ait : cæterum ei rursus ego dedi ardens vinum :

Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
" Ter quidem præbui, ter autem ebibit insipientiâ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἦλυθεν οἶνος,
" Cæterùm postquam Cyclopem circamentem occupavit vinum :

Καὶ τότε δή μιν ἔπεσι προσηύδων μειλιχίοισι,
" Tum certè ipsum verbis alloquebar blandis,

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν ; αὐτὰρ ἐγώ τοι
" Cyclops, interrogas me nomen inclytum ? cæterùm ego tibi

Ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὡς περ ὑπέστης.
" Dicam, tu autem mihi da hospitale munus, ut pollicitus es.

Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἔστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
" Nemo mihi nomen est, Neminemque me vocant

Μήτηρ, ἠδὲ πατήρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
" Mater atque pater, atque omnes alii socii.

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ,
" Sic dicebam ; ille verò me rursus excepit sævo animo,

Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἕδομαι μετ' οἷς ἑτάροισι,
" Neminem ego extremum edam post suos socios,

Τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοὶ ξεινήιον ἔσται.
" Alios quidem priùs ; hoc tibi hospitale munus erit.

Ἦ, καὶ ἀνακλιθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
" Dixit, & recumbens cecidit supinus ; cæterùm deinde

Κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδδὲ μιν ὕπνος
" Jacebat inflexus crassum cervicem, & illum somnus

## ΣΧΟΛΙΑ.

352. Ἐρυξας.] Γρ. ἐρρξας.
353. Ἔπιστο.] Ἤδη, ἐτέρθη, ἐχάρη, εὐφράνθη.
358. Ἐριστάφυλον.] Μεγαλοσάφυλον.
359. Ἀποῤῥώξ.] Ἀπόῤῥοια, ἀπόσπασμα.
361. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.
369. Ἔδομαι.] Βρώσομαι.
372. Ἀποδοχμώσας.] Πλαγιάσας· δοχμὰς γάρ, τὰ πλάγια.

## NOTÆ.

353. Ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν) Quandò olim in pluribus ἔπιεν scriberetur, ob Versus periculum indolui ; qui tamen aliquo modo sanari poterat. Verum sciebam, Sensum ipsum requirere, ut ἔκπιεν hic scriberetur ; quia bibacitatem & aviditatem *Cyclopis* Poeta voluit innuere, ut aliàs, rapacitatem ejusdem in edendo, v. 292. Ἤδη δ', ὅτε λέων ἐρεσσάμενος. ἐδ' ἀπέλειπεν Ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα. Sed nec simpliciter πιεῖν erat *Cyclopi* periculosum, verum ἐκπιεῖν. Et res ipsa ostendit, totum illum ebibisse poculum, quod illicò poscat aliud & subindè aliud. Quare licet *Florent. Aldin. Lovanian. Hervag. Stephaniana, Castelliana, Elzeviriana, Oxonienses*, & quæ nascuntur ab illis, ἔπιεν legant omnes, in hâc certè parte *Romanam* & *Basileensem Eustathii*, omnibus præfero, quæ ἔκπιεν apertè legunt, ut & *Cantabrigienses*, 1664. *Eustathius* plus sexies ἔκπιεν repetit, & ipse Poeta, v. 361. Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν, ut in illo loco legunt Omnes Edit. Ità quoque κ'. v. 237. Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον. Video jam & hoc vidisse *Isaacum Casaubonum*, in hunc locum, *Lego*, inquit, ἔκπιεν, *ut mox*, respiciens ad locum prædictum, v. 361.

366. Οὖτις ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν) De hoc *Utide Homeri*, ut & de *Asteropæo*, scripsit *Ptolemæus Alexandrinus*, *Aristarchi* discipulus, ut Nos docet *Suidas*. Certè *Ptolemæus Hephæstion*, & ipse *Alexandrinus*, licet longè infrà *Aristarchi* ætatem, dicit, in l. 1. Ὅτι Ὀδυσσεὺς, διότι ὅτε μεγάλας εἶχεν, Οὖτις ἐκαλεῖτο.

## VARIÆ LECTIONES.

353. Ἔκπιεν) γρ. ἔπιεν, vid. Not. in *Textum*. 354. Αὖτις) γρ. αὖθις. 356. Καίροις) γρ. χαίρῃς.

Ἡΐξεν παυδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσυλο οἴνῳ,
Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
Καὶ τότ' ἐγὼ τ' μοχλὸν ὑπὸ σποδιῆ ἥλασα πολλῆς,
Εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσί τε πάντας ἑταίρους
Θάρσυνον, μήτις μοὶ ὑποδδείσας ἀναδύῃ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος εἰν πυρὶ μέλλεν
Ἀφαυῆ, χλωρός περ ἐών, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
Καὶ τότ' ἐγὼν ἄορτον φέρον ἐγγὺς πυρός, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.
Οἱ μὲν μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
Ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀείρας
Δίνεον, ὡς δ' ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
Τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποστείουσιν ἱμάντι
Ἀψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δ' ἦ πρέχει ἐμμενὲς αἰέν·
Ὡς τῷ γ' ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
Δινέομεν, τὸ δ' αἷμα περίρρεε θερμὸν ἐόντα.
Πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὖσεν ἀϋτμὴ,
Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.

" Cepit, omnia domans; è gutture verò erumpebat Vinum,
" Fruſtaque humanæ carnis; & ipſe ejectabat vino-gravatus:
" Et tum ego veſtem ſub cinere demiſi multo,
" Ut calefieret; verbiſque omnes ſocios
" Confirmavi, ne aliquis mihi ſubveritus declinaret.
" Sed cùm mox veſtis oleaginus in igne erat
" Arturus, viridis exiſtens, candebatque vehementer;
" Et tum ego propiùs attuli ex igne, circum autem ſocii
" Stabant, cæterum animum inſpiravit ingentem Genius *aliquis*.
" Hi quidem veſte apprehenſo oleagino acuto in ſummitate,
" Oculo infixerunt; ego autem infernè innixus
" Verſabam; veluti quis terebrat lignum vir navale
" Terebro, alique infra torquent loro
" Prenſantes utrinque, illud autem circumvolvitur aſſidue ſemper:
" Sic ejus in oculo ignitum veſtem prenſantes
" Verſabamus; hunc autem ſanguis circumfluebat calefactum.
" Ipſas verò ei palpebras circum & ſupercilia cremavit vapor
" Pupillâ ardenti: ſtridebantque ei ſub igne radices.

## ΣΧΟΛΙΑ.

373. Ἡΐξεν.] Καπλάμβανεν. Παυδαμάτωρ.] Ἐπιθηλικῶς, ὁ ὑπὸ πάντας δαμάζων καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους. Φάρυγος.] Σωικδιχικῶς δὲ σώματος. Ἐξέσυτο.] * Ἐξῆλθ.

374. Ψωμοί.] Σάρκες, μίλη. Οἰνοβαρείων.] Βεβαρημένος τῷ οἴνῳ.

375. Ἥλασα.] Ὑπέβαλον.

376. * Εἵως.] Ὅπως, ἵνα.

377. Θάρσυνον.] * Διήγειρα. Ἀναδύῃ.] Παραιτήσηται.

379. Ἀφαυῆ.] Ἀφθήσαλ. Διεφαίνετο.] Διαφαινὴς ἦν, ὅτι ἐπιπύρωλο.

381. Ἐνεπνεύσεν.] Ἐνέβαλεν.

383. Ἐνέρεισαν.] Ἐπεθάρρυναν, ἐνέπηξαν.

384. Δίνεον.] Ἔστρεφον. Δόρυ.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

385. Ὑποστείουσι.] Τὸ πλῆρες. τρύπανον.

386. Ἀψάμενοι.] Ἅψαντες, δήσαντες.

387. Πυριήκεα.] Πεπυρωμένον.

388. Διηνεκὲς.] Ἐστρόφυλο.

389. Εὖσεν.] Ἐφλόγισεν.

390. Γλήνης.] Κόρης. Σφαραγεῦντο.] Διετείνοντο, ἐσείοντο, ἢ καπνοῦντο, ἢ * ἐσπαράσσοντο.

## ΝΟΤΑ.

373. Φάρυγος.) *Euſtath.* fol. 363. lin. 44. Τὰ γοῦν ἀκριβέστερα τῶν Ἀριστοφάνους. Λέγε τὸ εὐμετεπότερον, φάρυγος κλ.

384. Τρυπᾷ.) *Euſtath.* fol. 364. lin. 38. Τὸ δὲ τρυπᾷ, ὅτι ἐκ τρυπάνου, τρυπᾷς, γίνεται συνιζητικῶς· ἀπὸ τοῦ τρυπάνου, τρυπᾷς, καὶ τρυπᾷ, ὡς ἀπὸ τοῦ πειθάνου πειθᾷς καὶ πειθᾷ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

373. * Ἐξῆλθ) Ità, pro corrupto ἐξέῖν, emendo.

376. * Εἵως) Ὅπως, ἵνα, ex *Aloyſii* MSto.

377. * Διήγειρα) Emendo pro διήμειρον.

390. * Pro ἐσπαράσσοντο, ſcribo & emendo, ex *Euſtath.* fol. 364. lin. 49. * ἐσπαράσσοντο, *Aldin.* ἐσπαράσσοντο.

## VARIÆ LECTIONES.

373. Φάρυγος) γρ. φάρυγχος, vid. Not. in *Textum*.

384. Ὡς δ' ὅτε) γρ. ὡς ὅτε, *H. Steph.*

385. Ὑποστείουσιν) γρ. ὑποστείουσιν, *Br. Schol.*

387. Πυριήκεα) γρ. πυριηκία, vid. in *Textum*.

*Ibid.* Ἐλόντες) γρ. ἴσχοντες, ex *Ariſtarcho*, *Euſtath.* fol. 364. lin. 19.

390. Πυρὶ ῥίζαι) γρ. ἐν ῥίζαις, *Euſtath.* fol. 364. lin. 21.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον,
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
Ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ ἐνὶ μοχλῷ.
Σμερδαλέον δ' ὤμωξεν· ἀτὰρ δ' ἴαχε πέτρη.
Ἡμεῖς δ' δείσαντες ἀπεστύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥα μιν ἀμφὶς
Ὤικεον ἐν σπήεσι δι' ἄκρεας ἠνεμοέσσας·
Οἱ δ', ὅσσοι ἀίοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Ἱστάμενοι δ' εἴροντο πρὸς σπέος, ὅττι ἑ κήδοι,
Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀγήμενος ὧδ' ἐβόησας,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ἠδ' ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;

" Veluti cùm vir faber ſecurim magnam, aut aſciam,
" In aquâ frigidâ mergit valdè ſtridentem,
" Corroborans; hoc enim ferri utique robur eſt:
" Sic hujus ſtridebat oculus oleaginum circa veſtem.
" Horrendè itaque ejulavit, inſonuitque petra;
" Et nos perterriti diffugimus: cæterum ille veſtem
" Exemit oculo aſperſum ſanguine multo;
" Illum quidem deinde abjecit à ſe manibus anxius.
" Cæterùm ipſe Cyclopas altè vocavit, qui circa ipſum
" Habitabant in ſpeluncis per promontoria ventoſa:
" Illi igitur vocem audientes accurrebant aliunde alius;
" Stantesque interrogabant circa ſpeluncam, quidnam ipſum afflligeret,
" Cur tantum, Polypheme, læſus ſic clamâſti,
" Noctem per divinam & inſomnes nos feciſti?

## ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἰάχοντα.] Ἠχοῦντα.

393. Φαρμάσσων.] * Στηρίσσουσιν, σφοδρῶν, σφοδρυνουσιν. Σιδήρου τὸ κρατοῦν ἐστί.] Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸ πυρωθὲν σίδηρον. Ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394. Σίζε.] Καὶ τοῦτο ἀνομοιοπαθῶς, ἀπὸ δὲ μὴ τοῦ λίπος γινομένου * σισμοῦ, ὅ ἐστι, συνηχείας.

397. Ἐξέρυσεν.] Ἐξείλκυσεν. Πεφυρμένον.] Ἡμαγμένον.

398. Ἀλύων.] Ἀδημονῶν, δυσφορῶν.

399. Ἤπυεν.] Ἐβόα, ἐκάλει. Ἀμφὶς ᾤκεον.] Περιῴκουν.

400. Δι' ἄκρεας.] Τὰς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους, ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Ἠνεμοέσσας.] Ὑψηλάς, ἀπὸ ἀνέμων κατασκεμμένας.

401. Ἐφοίτων.] Περιῄεσαν.

402. Εἴροντο.] Ἠρώτων. Ὅ, τί ἑ.] Ὅπως αὐτόν. Κήδοι.] Λυποῖ, βλάπτοι.

403. Ἀγήμενος.] Βεβλαμμένος.

404. Τίθησθα.] Διατίθεις ποιεῖς.

## NOTÆ.

392. Μεγάλα ἰάχοντα) Refer ad πέλεκυν, quod præceſſerat, non ad σκέπαρνον, κατ' ἐπικράτησιν δὲ ἀρσενικῶς. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* σ'. v. 594.

398. Ἀπὸ ἕο) *Ultima* δὲ λάθ, vi *Toni* ſui, & *Aſperi* ſequentis cum *Acuto*, producitur in Cæſurâ, quanquam aliàs ἀπαὶ legi poſſet, ut in aliis locis non paucis. Ità infrà, v. 461. Ὡς εἰπὼν τὸ κριὸν λάβ' ἕο. Vid. ad φ'. v. 136. & 163. *Ibid.* Χερσὶν ἀλύων) *Media* δὲ ἀλύω, aliàs *brevis*, nunc producitur, ad Monſtri deplorabilem animi defectum innuendum. Et aliàs δὲ δακρύων penultima, producitur, *Batrachom.* v. 68. Vid. ad α'. v. 276. λ'. v. 413. & ad *Anacreon.* v. 123. Περιγράφουσι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἴωπα ἐπὶ τοῦ ἀλύειν, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπυίειν. *Euſtath.* fol. 365. lin. 14. & mox, Ἔνιοι δέ φασι ἓν ὕπνος, Ἀλύειν, τὸ ἅπαξ ἐκφερόμενον, δασυντέον· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, ψιλοῦται.

404. Ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα) *Euſtath.* fol. 365. lin. 52. Τὸ δέ, ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα, φανερῶς τὸ ἄμμε δίκην,

## NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Στηρίσσουσιν) Ità, pro monſtro *φαρμαφόρρισιν*, ex *Aloyſii* MS. ſuffragante *Euſtathio.*

394. * Σισμοῦ, ὅ ἐστι, συνηχείας) Pro *σισμοῦ*, olim *σισιλιγμοῦ*, pro quo *Aloyſ.* MS. *σισιλισμοῦ*. Et hæc *Euſtath.* fol. 365. lin. 6. Οἱ δὲ Παλαιοί φασι, ἐπὶ ὄπα ἀνομοιοπαθῶς τὸ σίζειν ἀπὸ δὲ καὶ τὸ λίπος γινόμενα σισιλισμοῦ. quod tamen nec ille explicat, nec ſcio quî poſſit. Mallem equidem legere *σισμοῦ*, ὅ ἐστι *συνηχείας*, παρὰ τὸ σίζω.

398. Ἀλύων) *Euſtath.* fol. 365. lin. 12. Ἀλύειν δέ, νῦν μέν, τὸ ἀδημονεῖν· ἐπὶ δὲ τοῖς μὴ πεῦται τὸ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἢ ἀλύεις, ὅτι Ἴρον εἰσήκασας· μοῖσα δὲ ἡ λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφορά· καὶ ἡ τύχη· καὶ ὁ ἀκμών, ἐπὶ τὰ ὅμοια ἐκφερόμενα. Ἐνιοι δέ τινες τῶν Παλαιῶν τὸ ἴωπα ἐπὶ τοῦ ἀλύειν, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀπυίειν· ἀ μὴν ἀκεπάρητόν ἐστιν. Ἴστεον δέ, ὡς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς γράφεται καὶ ταῦτα. Ἀλύῃ) Αἰτιατικὴ δέ· μενεῖς· ἀπὸ τοῦ ἄλυσις· φαύλως ἀφῃρημένου· ἀμηχανεῖς, κλ.

## VARIÆ LECTIONES.

392. Βάπτῃ) γρ. βάπτῃ, *H. Steph.*

398. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum.*

*Ibid.* Ἀλύων) γρ. ἀλύειν. Vid. Not. in *Textum.*

[* Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν ᾗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς;] " [Nunquis te cæcavit & abſtulit oculi tui lumen?]
Ἦ μή τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνῃ; " Num quis à te oves mortalium invito abegit?
Ἦ μή τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι; " Anne aliquis teipſum peſſundat dolo, aut vi?
Τὸν δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κραταιὸς Πολύφημος, " Hoc rurſus ex antro alloquutus eſt fortis Polyphemus,
Ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνῃ δόλῳ, ἠδὲ βίηφι· " Amici, Nemo me interfecit dolo, neque viribus.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον, " Illi verò reſpondentes verba volatilia dixerunt,
Εἰ μὲν δὴ μήτις σὲ βιάζεται, οἷον ἐόντα, " Siquidem itaque nemo te affligit, ſolitarium exiſtentem,
Νοῦσόν γ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι· " Morbum nequaquam fas eſt à Jove magno miſſum evitare;
Ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι. " Verùm tu precare Patrem Neptunum regem.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ, " Sic dixerunt abeuntes; meum autem riſit charum cor,
Ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων. " Quòd nomen decepiſſet meum & inculpatum conſilium.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι, " Cyclops igitur ingemiſcenſque, & contriſtatus doloribus,
Χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἵλε θυράων· " Manibus palpitans, lapidem quidem amovit à januâ;
Αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας, " Ipſe verò intra januam ſedebat, manus extendens,
Εἴπνά που μεθ' ὅεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε· " Si aliquem fortaſſis inter oves caperet exeuntem foràs;
Οὕτω γάρ που μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι. " Sic enim me putabat in mente ſtultum eſſe.
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο, " Cæterùm ego deliberaveram, quid factu optimum eſſet,
Εἴπῃ ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ " Si quam ſociis mortis ſolutionem, atque mihi ipſi
Εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον, " Invenirem; omnes igitur dolos & conſilium texui,
Ὡς τε περὶ ψυχῆς, μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν. " Videlicet ob vitam, ingens enim malum præſens erat.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

405. Ἐλαύνῃ.] Ἀπελαύνῃ.
418. Στείχοντα.] Πορεύομενον. Θύραζε.] Ἔξω.
420. Βούλευον.] Ἐβουλεύομην.

## N O T Æ.

ἀντὶ πολλῶν πλήθους λαμβάνει, καθὼ διφορίαν Ἰωνικήν. Eleganter autem hoc Poeta facit, quod *Duos* jam *Polyphemus* turbet, nempè *ſeipſum* & *alios*.

405. *Τίς δέ σ' ἐτύφλωσεν, ᾗ ἀφείλετο λαμπάδος αὐγάς) Hic Verſus, diu ex *Homero* exulans, nunc ſuo loco reſtituitur, ex *Diogenis Laertii Zenone*, l. 7. §. 163. *Heſychius*, Λαμπάδες) Ὀφθαλμοί. Et *Virgil.* Æn. l. 3. v. 37. *Cyclopis* oculum, puto, ex hoc loco adjutus, dicit, *Argolici Clypei, aut Phœbea Lampadis inſtar.* Unde eleganter *Lycophroni* dicitur *Ulyſſes* λαμπαδηφοκλέπτης.

406. Κτείνῃ) Ità pro κτείνῃ ſcribo, ut cum ἐλαύνῃ congruat, quanquam κτείνῃ in plurimis Exemplaribus. *Caſtellio* quidem & Pauca alia mecum legunt κτείνῃ. Verùm hi *Modi* mutuò ſibi fraudem facere ſolent, ut ex *Variis Lectionibus* hinc inde patet. Qui Poetam putant reſpicere ad nomen Οὖτις, v. 414. in μῆτις ἀμύμων, fruſtrà ſunt. Eſt quidem fortuita alluſio, μῶπις & μῶπις, verùm ea nimis frigida, quàm quæ *Homeri* conſilio tribuatur. *Ibid.* Δόλῳ οὐδὲ βίηφι) *Polyænus* Strategemat. Proœm. Δοκεῖ ὁ μοίρας ταῦτα συμβουλεύειν Ὅμηρος· ὅταν γὰρ πολλαχοῦ ἄδῃ, ἢ δόλῳ, οὐ βίηφι, ἄλλως δὲ παραγγέλλῃ, ἢ τείχεσιν, ἢ σταυρώμασι χρῆσθαι, καθὼ ἐπὶ πολεμίων, κτλ.

411. Νοῦσον δ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι) De *Jove* dicuntur Morbi omnes provenire, unde *Sophocles*, Ajac. 137. Νόσους, πλαγὰς Διὸς vocatur, de quâ re Nos in *Prælectionibus*.

421. Εἰ μὲν ἑταίροισιν θανάτου λύσιν) Cum *Marco Meibomio* fixum eſſet, *priorem* Syllabam Ϝ λύσιν & *Derivatorum*, ſemper ante *Conſonam* producere, ſcribendum hic ῥύσιν ſtatuebat, & alios omnes *Homeri* locos contra militantes, mutavit; in quibus ἄλυτος, aut ἀλύτους ſcriberetur, corruptos pronuntiavit, mutare non potuit. Verùm is turpiter errat. Vid. quæ diximus ad δ'. v. 703.

## Variæ Lectiones.

406. Κτείνῃ) γρ. κλείνῃ, vid. Not. in *Textum*.
421. Λύσιν) γρ. ῥύσιν, vid. Not. ad *Textum*.

Ἦδη

Ἥδε δέ μοι κὴν θυμὸν ἀείκη φαίνετο βουλή.
Ἄρσενες οἰῖες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
Καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
Τοὺς ἀχέων συνέειρον εὐστρεφέεσσι λύγοισι,
Τῆς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδώς,
Σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ὃ μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
Τὼ δ' ἑτέρω ἐκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
Τρεῖς ἦ ἔκαστον φῶτ' οἰῖες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Τὸν κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίῃσι κεκλόμενος ἐλυθείς
Κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτῳ θεσπεσίοιο
Νωλεμέως τρεφθεὶς ἐχόμην πτιλόπι θυμῷ·
Ὣς τότε μὲν γενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἧμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκούς·
Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κραπῇσι
Τειρόμενος, πάντων οἰῶν ἐπεμαίετο νῶτα
Ὀρθῶν ἑστώτων· τὸ ἦ νήπιος οὐκ ὀνόησεν,
Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπόκων οἰῶν κέρνοισι δέδεντο.
Ὕστατος αὖτε κριὸς μήλων ἔσεισε θύραζε,
Λαχμῷ πεπόμενος, ἠδ' ἐμοὶ πυκνὰ φρονέοντι.

[ss] Illud verò mihi in animo optimum apparebat consilium.
[tt] Mares oves, *i. e. arietes*, erant benè nutriti, lanosi,
[uu] Pulchrique, magnique, violaceam lanam habentes;
[vv] Hos tacitè colligavi benè tortis funibus,
[ww] In quibus Cyclops dormiebat, monstrosus, impia doctus;
[xx] Tribus-unà constrictis: ille in medio, virum ferebat,
[yy] Duo autem alii utrinque ibant, servantes socios.
[zz] Tres igitur singulos viros oves ferebant: cæterùm ego,
[aaa] Aries enim erat, pecudum longè optimus omnium,
[bbb] Hujus tergum arripiens, villosum sub ventrem delapsus
[ccc] Pendebam; cæterùm manibus lanæ densæ
[ddd] Firmiter implicitus hærebam audaci animo:
[eee] Sic tum quidem ingemiscentes expectavimus auroram divinam.
[fff] Quando autem manè genita apparuit roseis-digitis aurora,
[ggg] Et *tum* continuò ad pascua prorumpebant masculæ pecora;
[hhh] Fœminæ verò balabant immulctæ per stabula,
[iii] Ubera enim gravabantur; Dominus verò doloribus gravibus
[kkk] Afflictus, omnium ovium palpitabat terga
[lll] Recte stantium: illud autem stultus non animadvertit;
[mmm] Ut illi sub villosorum arietum pectoribus ligati essent.
[nnn] Ultimus aries *omnium* pecorum exibat foras,
[ooo] Densitate pilorum gravatus, & mea varia cogitante.

Σ Χ Ο Δ Ι Α.

426. Ἰοδνεφὲς.] Μέλαν. Εἶρος.] Ἔριον.
427. Συνείρεσκον.] Συνίδεον. Λύγοισιν.] Ἱμασιτάδεσι φυτοῖς.
428. Τῆς ἔπι.] Ἐφ' αἷς.
429. Αἰνύμενος.] Λαμβάνων. Φέρεσκεν.] Ἔφερεν, ἐδάσσατο.
430. Ἴτην.] Ἐπορεύοντο.
431. Φέρον.] Ἐβάστασον.
432. Ἀρνειὸς.] Κριός.
433. Λασίῃσι.] Δασείαις. Ἐλυθείς.] Συστραφείς, εἱλυθείς.
434. Ἀώτου.] Τῆ ἀὼτος. Λίην ἦ ἔμελε. Θεσπεσίοιο.] Λαμπρᾶ, ἢ σεμνῆ.
435. Στρεφθείς.] Πεπλεγμένος, ἐμπεφιλημένος τοῖς χαίταις. Ἐχόμην.] Ἀντεσχόμην, κατεῖχον.
439. Ἐμέμηκον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐβλαχῶντο.
440. Οὔθατα.] Οἱ μαστοί. Σφαραγεῦντο.] Ἐπιπλήρωντο.
441. Τειρόμενος.] Καθιστανόμενος. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο, ἐπελαμβάνετο.
443. Εἰροπόκων.] Ἐρίους νεμώντων.
444. Ὕστατος.] Ἐκαλεῖτο, πλουσίως. Ἔσεισε.] Ἐπορεύετο.
445. Λαχμῷ.] Τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γεμόμενος.

N O T Æ.

425. Ἄρσενες οἶες ἦσαν, εὐτρεφὲς, δασύμαλλοι) Facilè Ego legerem, οἷες, ut apud *Theocritum* Idyll. 1. v. 9. Αἶκα τὰ Μῶσαι τὸν οἶδα δῶρον ἔδωνται). Et ità scribendum putarim, quoties Prior Syllaba producenda, qualis ἵκτωρ fieri solet; ut liquet ex ὤα, & οἶα, μηλωτὴ, de quâ re vid. *Eustath.* fol. 1828. lin. 49. Alias οἶες, *Communiter*, & ὄϊες, οἴδιες, vel ὄιες, *Ionicè*.

445. Λαχμῷ) *Eustath.* fol. 368. lin. 29. *Etymolog.* M. λάχνη, ex *Herodiano* & *Seleuco* legunt, &

Variæ Lectiones.

425. Οἶες) γρ. ὄϊες, vid. Not. in *Textum*.
445. Λαχμῷ) γρ. λάχνῃ, vid. in *Textum*.

Τόνδ' ὑπομαστάμβυος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος,
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε μετὰ σπέος ἔσσυο μήλων
Ὕστατος; ἢ πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,
Μακρὰ βιβὰς πρῶτος ἠὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνῃς·
Πρῶτος ἠθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
Ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἄνακτος
Ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
Σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν ἤπω φημὶ πεφυσγμένον εἶναι ὄλεθρον.
Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, πολυφωνήεις τε γένοιο,
Εἰπεῖν, ὅππη κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζῃ·
Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε μετὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
Θεινομένῳ ῥαίοιτο πρὸς οὐδεΐ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
Λωφήσειε κακῶν· τά μοι ὐπδανὸς πόρεν Οὖτις.
Ὡς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
Ἐλθόντες δ' ἠραῖον ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
Πρῶτος ὑπ' ἀρνειῷ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
Καρπαλίμως δὴ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,

"Hunc palpans in tergo alloquutus eſt fortis Polyphemus,
"Ignave aries, quid mihi ità per ſpeluncam exis ovium
"Ultimus? neutiquam antea relictus ibas ab ovibus,
"Sed multò primus paſcebaris teneros flores herbæ,
"Magnificè incedens; primus ad fluenta fluviorum perveniebas;
"Primus autem ad caulam deſiderabas redire
"Veſpertinus; nunc rurſus ultimus; an tu domini
"Oculum deſideras? quem vir malus eruit,
"Cum moleſtis ſociis; poſtquam domuiſſet mentem vino,
"Nemo; quem nondum exiſtimo elapſum eſſe mortem.
"Sin idem-mecum-ſentires, vocaliſque fieres,
"Ut diceres, ubinam ille meum robur effugit;
"Profectò ei cerebrum per ſpeluncam huc & illuc
"Verberato flueret ad ſolum, meumque cor
"Quieſceret à malis, quæ mihi nullius-precii vir intulit Nemo.
"Sic loquutus, arietem ab ſe dimiſit forás.
"Venientes igitur paululum à ſpeluncaque & aula,
"Primus ab ariete ſolvebar, ſolvique ſocios.
"Celeriter exin pecora reſtipeda, pinguia adipe,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κὴν λαχνὴν παρωνύμως τῇ λαχνῇ. Στεινόμενον.] Βαρυνόμενον. Καὶ ἐμοί.] Ἀντὶ σοῦ, καὶ ὑπ' ἐμοί. Πυκινά.] Σωτικά, φρόνιμα.

446. Ἐπιμαστάμενον.] Ἐφαψάμενον.

447. Ἔσσυο.] Ὥρμησας, ἐξῆλθες.

449. Νίφετας.] Βόσκεις, ἐδίδες. Ποίης.] Πόας.

453. Ἐξαλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.

454. Λυγροῖς.] Χαλεποῖς. Δαμασσάμενον.] Δαμάσας, ἀντὶ τοῦ ἀλόησας.

456. Ὁμοφρονέοις.] Τὰ αὐτὰ μοι βέλοι. Πολυφωνήεις.] Ὁμόφωνον; λαλῆσαι δυνάμενον.

457. Ἠλασκάζῃ.] Ἐκκλίνῃ, φεύγῃ.

458. Τῷ κε.] Διὸ ὁ ἄν.

459. Θεινομένῳ.] Τυπτομένῳ. Ῥαίοιτο.] Διαφθείροιτο.

460. Λωφήσειε.] Παύσειε ἢ λήξῃ.

462. Ἠβαιόν.] Ὀλίγον.

464. Ταναύποδα.] Τεθραμμένους τοῖς πόσι βαδίζοντας, ἢ ἰσχνόποδα, ἢ πεζονόποδα. * Ταναὸν γὰρ, τὸ ἐπίμηκες. ἢ τανυστέον τανύοντας τοὺς πόδας ἀπὸ τοῦ ἐλιγμοῦ τῆς περσίας, ὅτε εἰλίττομεν, ὡς οἱ βόες.

## Ν Ο Τ Æ.

*Br. Scholia* agnoſcunt. Λαχμὸν *Etymolog.* pro λακτισμὸν, poni ab *Antimacho*, ut —λαχμὸν δ' ὑ λίδιν ἔκπιεν. *Heſych.* Λαχμῷ στενόμενον) Τῇ δυσύτῃ καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένον.

461. Ὡς εἰπὼν τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο) Vid. ſuprà, ad v. 398.

464. Καρπαλίμως δὴ τὰ μῆλα ταναύποδα) Quùm in voce ταναύποδα Omnes Syllabæ Naturâ eſſent *brevis*, & poſita eſſet pro ταναύποδα, quomodò plurimi Veteres Codices etiamnum habent, licet, ſine Notâ Διαλύσεως, nempè ταναύποδα, hoc quidem *Textui* reſtituendum duxi. Ταναύποδα enim apertè præfert *Florentina*, ut & *Aldina*, *Euſtathii* item *Textus*, qui & expreſsè ταναύποδα dixit *Æolicum*, pro ταναόποδα, ὑ pro ὁ, poſitâ, ut in ὄνομα, & Σίσυφος; vid. *Euſtath.* fol. 357. lin. 13. & fol. 368.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

464. Ταναύποδα) Vid. Not. in *Textum*. * Ταναὸν pro ταινὸν, lego.

## VARIÆ LECTIONES.

461. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*.

464. Ταναύποδα) γρ. ταινόποδα, vid. Not. in *Textum*.

Πολλὰ

Πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
Ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
Οἱ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,
Κλαίειν· ἀλλ' ἐπέλευσα θοῶς ἁλιτείχεα μῆλα
Πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι,
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
Ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
Καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
Σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐκ ἄζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
Ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς πάσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπλητο χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
Καὶ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι·
Ἐκλύσθη δ' ἁλὸς ἀτρυγετοῖο κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δ' αἶψ' ἠπείροιο παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δ' ἐς χέρσον ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν προέμηκα κοντὸν

" Multa circumducentes egimus; donec ad navem
" Pervenimus; desiderati verò charis sociis visi sumus,
" Qui effugimus mortem: alios autem ingemiscebant flentes.
" Sed ego non sinebam, supercilliis enim innuebam singulis,
" Lugere; sed jussi celeriter villosa pecora
" Multa in navem recipientes renavigare salsam aquam.
" Illi statim conscenderunt & per transtra sederunt,
" Ordineque sedentes cavum mare verberabant remis.
" Sed quando tantum aberam, quantum utrìq; audiri potest exclamans,
" Et tunc ego Cyclopem alloquebar convitiis,
" Cyclops, non parabas imbellis viri socios
" Mandere in spelunca cavâ, fortivi;
" Et sanè te deprehensura erant *tua* mala facta;
" Immitis! quoniam hospites non verebaris tuâ in domo
" Absumere, ideoque te Jupiter ultus est & alii dii.
" Sic dicebam; ille autem continuò irascebatur ex corde magis:
" Misit autem abrumpens verticem montis magni;
" Dejecitque ante navem nigram-proram-habentem.
" Paululum verò abfuit gubernaculum extremum nancisci;
" Inundavit enim mare subsidente à petrâ.
" Et hanc (*i.e. navim*) statim ad littus refluus ferebat fluctus,
" Inundatio ex mari, appropinquavitque ut littus attingeret.
" Cæterùm ego manibus apprehendens ingentem contum

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

465. Περιτροπέοντες.] Περιτρέποντες, συγκλείοντες.
466. Ἀσπάσιοι.] Ἐπιθυμητοί.
467. Στενάχοντο.] Ἐστέναζον. Γοῶντες.] Θρηνοῦντες.
468. Κερατῇφι βίηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει· τὸ παθητικόν.
478. Ἄζεο.] Ἐντρέπου.
479. Τίσατο.] Ἐτιμωρήσατο.
480. Χολώσατο.] Ὠργίσθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς.
482. Κυανοπρῴροιο.] Μελανοπρῴρου.
483. Ἐδεύησεν.] Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. Οἰήϊον.] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὅ ἐστι καθοδηγεῖν.
485. Ἠπειρόθι.] Εἰς τὴν γῆν. Παλιῤῥόθιον.] Τὸ εἰς τὰπίσω φερόμενον κῦμα. Ἐκλύσθη.] Ἐκλυδωνίσθη.
486. Πλημμυρὶς.] Πλημμύρα, ἡ τοῦ ἁλὸς ἐπανάστασις· ἢ κλύδωνος φορά, ἢ ἀναχυσις. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.] Ἐσχίνας ἐποίησε τῇ γῇ. Χέρσον.] Γῆν.

## Ν Ο Τ Æ.

lin. 6. & fol. 427. lin. 38. Ità legit *Aloysii* MS. quam *Lectionem Hesychius* agnoscit, *Etymolog.* M. & Lexica non pauca; & Hymn. *Mercurii*, v. 232. *Seberus* πανύποδα legit, etiam *Dinnerus* & alii. Aliàs diceremus, *Antepenultimam* necessariò produci ob πολυβενθείαν, & vi *Toni*, etiam *Acuto* adjuvante. Vid. ad *Iliad.* Ζ. v. 113.

481. Ἦκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο) *Virgil.* Æn. l. 10. v. 127. *Fert ingens toto connixus corpore saxum, Haud partem exiguam Montis.* Vid. *Seneca* Controvers. Suasor. l. 1. p. 8.

482. Προπάροιθε) Puto hìc μετάπτωσιν legi debere, mox, v. 539. προπάροιθε, nempè *vicissim*. Rationes viderint Docti in rebus *Nauticis*.

## Variæ Lectiones.

477. Σέ γε μέλλε) γρ. σέ γ' ἔμελλε.
480. Ἔπλητο χολώσατο) γρ. ἔπειτ' ἐχολώσατο.

Ὣς ἐφά-

Ὥσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐποτρύνας, ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃς, ἵν' ὑπ' ὀπ. κακότητα φύγοιμεν,
Κρατὶ καζανύων· οἱ δ', ὡς περ πεσόντες ἔρεσσον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἄλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλῃς ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
Ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤγαγε νῆα
Αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Εἰ δ' ὅ φθεγξαμένου τεῦ, ἢ αὐδήσαντος ἄκουσε,
Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήια δοῦρα,
Μαρμάρῳ ὀχριόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ἀλλά μιν ἄψορρον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ,
Κύκλωψ, αἴκέν τίς σε καζαθνητῶν ἀνθρώπων
Ὀφθαλμῶν εἴρηται ἀεικελίῃ ἀλαωτύν,
Φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,

" Detrusi ab littore, sociosque excitans, imperavi
" Incumbere remis; ut malum fugeremus,
" Capite annuens: hi igitur incumbentes rem gabant.
" Sed quando jam bis tantum mare fulcantes recessimus,
" Et tum ego Cyclopem alloquebar, circum verò socii
" Blandis verbis inhibebant aliàs alius,
" Infelix, cur vis irritare agrestem virum?
" Qui etiam nunc in pontum jacto telo deduxit navem
" Rursus ad continentem, & certè existimabamus illic perituros.
" Siquidem loquentem aliquem, aut vociferantem audierit,
" Collidere poterit nostra capita, & navalia ligna,
" Saxo aspero jaciens; tantum enim jaculatur.
" Sic dicebant; sed non flexerunt meum generosum animum,
" Sed ipsum rursus alloquutus sum elato animo,
" Cyclops, si quis te inter mortales homines
" Oculi interrogaverit indecentem cæcitatem,
" Dic, Ulyssem urbium eversorem evulsisse,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. Ὥσα παρέξ.] Ἀπίωσα εἰς τὸ ἑαυτοῦ.

490. Προσισόντες.] Σφοδρῶς ἐπισισόντες καὶ ἐγκείμενοι. Ἔρεσσον.] Ἔκωπηλάτουν.

491. Ἀλλ' ὅτε δὴ.] Πῶς ἓν ἀκμῇ, προσέρηκε γάρ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τὸ γέγωνε βοήσας. ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μίξας ἀπέχωρει πάλιν· ἤτοι γὰρ ἡ ναῦς ἠέιρθη. Πρήσσοντες.] Διαπερῶντες. Ἀπῆμεν.] Ἀφιστάκειμεν.

495. Βέλος.] Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸ βληθὲν λίθου λέγει.

498. Σύν κεν ἄραξ'.] Συνέτριψεν. Νήϊα δοῦρα.] Τὰς ναῦς.

499. Ἴησιν.] Ἀκοντίζει. Ὀκριόεντι.] Τραχεῖ.

501. Ἄψορρον.] Πάλιν. Κεκοτηότι.] Ὀργισμένῳ.

503. Εἰρῆται.] Ἐρωτήσῃ. Ἀεικελίῃ.] Δεινῇ. Ἀλαωτύν.] Τὸ ἀφλωσιν, στέρησιν ὀφθαλμῶν.

504. Φάσθαι.] Λέγειν, αὐτὶ δὲ λεγα. Ἐξαλαῶσαι.] Αὐτὶ δὲ, ἐκτυφλῶσαι. * Κεῖται ἀπερίσπαστον, αὐτὶ δὲ ἐκπεπλακέναι.

## N O T Æ.

490. Κρατὶ καζανύων) Nonnulli duplicandum ν', censent; hi καζανύων, illi καζανύων, quin & κάτω νύων legi potest; quovis modo, *Versui* satis consultum. Τὸ α'. enim bene produci potest, ante *Liquidam*, ut suprà, v. 245. Idem dicendum infrà, ad μ'. v. 169. Βῆ δ' καζαφέρδην φέρων, &c.

497. Ἄκουσε) De *Casu* loquitur, quem dudum evaserant, quùm ex violentâ Resilitione fluctuum sub ora *Polyphemi* reducta esset Navicula; potest etiam ἀκούσῃ legi, ut intelligatur de *Statu* præsenti.

498. Σύν κεν ἄραξ') Ità *Delphicum* Oraculum apud *Herodot.* Ἰθμοὶ δ' μὴ πυργοῦτι, μηδ' ὀρύσσετε· Ζεὺς γάρ κ' ἅπαντα νῆσον, εἰ κ' ἐβούλετο.

502. Καζαθνητῶν ἀνθρώπων) Ita unicâ voce pro καζ' θνητῶν, lego; ita legit *Isaac. Casaubon.*

504. Φάσθαι) *Eustath.* fol. 371. lin. 34. Disputat, utrum φάσθαι, περιφυτόνως, an ἐκτεταμένως scribendum; illud κοινὸν, hoc ab Insigni Critico factum ait, lin. 38. Ὁ δὲ βασὺς Ἡσυχιδείως φησὶν θέλειν, φύσει τὸ μακρὸν εἶναι τῷ παρελήγοντι δὲ φάσθαι, ἐ

## N O T Æ I N S C H O L I A.

501. }
504. } * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto omnia.
511. }

## Variæ Lectiones.

490. Καζανεύων) χρ. καζὰ νεύων, & καζανεύων.

497. Ἄκουσε) χρ. ἀκούσῃ, vid. Not. in *Textum*.

502. Καζαθνητῶν) γρ. καζ' θνητῶν, *Eustath.* fol. 372. lin. 33. Τὸ δὲ καζαθνητῶν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ θνητῷ ἐχεῖ τῷ ἀνθρώπῳ. Quare ille ut unicam vocem legebat, quomodo nunc scribo. Vid. Not. in *Textum*.

504. Φάσθαι) γρ. φᾶσθ. *Ibid.* Πτολιπόρθιον) χρ. πτολίπορθον, vid. N. in *Textum*, de utraque *Lectione*.

Τὸν

505 Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνεις.
Ἔσκε τὶς ὀιθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐνέκαστο,
510 Καὶ μανθυόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
Ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
Ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν τε καλόν τε ἐδέγμην
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλῳ ἐπιειμένον ἀλκῇ·
515 Νῦν δέ μ', ἐὸν ὀλίγος τε, τε ἠπιδανός, τε ἄκικυς,
Ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν, ἑπεί μ' ἐδαμάσσατο οἴνῳ.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Τῷ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
520 Αὐτὸς δ', αἴκ' ἐθέλῃσ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
Οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω·
525 Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι

" Filium Laërtis in Ithacâ domum habentem.
" Sic dicebam; ille mihi ejulans respondebat sermone,
" Papæ! Nunc certè me valdè antiqua Oracula attingunt.
" Erat quidam hic vates vir bonusque, magnusque,
" Telemus Eurymedes, qui vaticiniis excellebat,
" Et vaticinans consenuit inter Cyclopas:
" Hic mihi dicebat hæc omnia perfectum iri in potierum,
" Manibus ex Ulyssis privatum iri visu.
" Sed semper quendam virum ingentem & pulchrum existimabam
" Huc venturum esse, magno indutum robore:
" Nunc autem me parvus, & nihili, & imbellis,
" Oculo privavit, postquam domuit me vino.
" Sed age huc veni, Ulysses; ut tibi hospitalia præbeam,
" Deductionemque sollicitem dare inclytum Neptunum:
" Hujus enim ego filius sum, paterque meus gloriatur esse:
" Ipse autem, siquidem voluerit, sanabit, neque quisquam alius,
" Neque deorum immortalium, neque mortalium hominum.
" Sic ait; porrò ego ipsum excipiens alloquebar,
" Utinam anè animâ & vitâ te potuissem
" Spoliatum mittere intra Plutonis domum:
" Adeò haud oculum utique sanabit, neque Neptunus.
" Sic dicebam, ille continuo regi Neptuno

## Σχολια.

507. Παλαίφατα.] Πάλαι πεφασμένα, ἤτοι εἰρημένα. Θέσφατα.] Μαντεύματα.
509. Εὐρυμίδης.] Εὐρύμου παῖς, Τήλεμος.
511. *ἰήσεται.] Οὔτος.
512. Ἁμαρτήσεσθαι.] Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι. Ὀπωπῆς.] Ὄψεως.
513. Ἐδίγμην.] Ἐξιδιχόμην.
514. Ἐπιειμένον.] Περιβεβλημένον.
515. Ἄκικυς.] Ἀσθενής.
516. Ἀλάωσεν.] Ἐτύφλωσεν.
518. Ὀτρύνω.] Παροξυνῶ, σπεύδω. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς.
524. Εὔνιν.] Ἕστερημένον.
525. Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε.] Διὰ τὸ τύφλωσιν, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς φωνῆς τοῦτο, εἰρήθη ὁ Ποσειδῶν. τοῦτο γὰρ ὁ νῦς ἐξ ἧς ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα.

## Notæ.

ΠΟΛΥΦΗΜΟΝΤΑΣ αὐτόν. *Ibid.* Πολυπόρθιον) Cum & hic, & infrà, v. 530. πολυπόρθιον scribatur, certè hic frustra sunt, qui refragrante *Versu*, πολίπορθον legant, cum πολυπόρθιον in hoc Versu habeat *Florentina* & *Aldina* Editt. *Eustathius* πολυπόρθιον legit, fol. 372. lin. 30. & fol. 375. lin. 24. &c. Vid. quæ Nos ad v. v. 316. & infrà, ad v. 530.

509. Τήλεμος Εὐρυμίδης) De hoc Vate, *Theocritus*, §. 6. v. 23. Αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος. Item *Ovid.* Metamorph. l. 13. § 8. *Telemus* interea *Siculum* delatus in æquor, *Telemus Eurymides*, quem nulla fefellerat ales, Terribilem *Polyphemon* adit, Lumenque, quod unum Fronte geris mediâ, rapiet tibi, dixit, *Ulysses*.

## Variæ Lectiones.

509 Τήλεμος Εὐρυμίδης) γρ. Τήλεμος Εὐρύμαχος, *Theocriti* Scholiast. *Idyll.* 6. v 23. in lem.
515. Ἄκικυς) γρ. ἀεικὴς. *H. Steph. Seberi* Index, & *Eustath.* fol. 374. lin. 53.
516. Ἀλάωσεν, ἐπεί μ' ἐδαμάσσατο) γρ. ἀλάωσας, ἐπί μ' ἐδαμάσσαο. Edit. *Basil. H. Steph.*
520. Ἐθέλῃσ', *ἰήσεται) γρ. ἐθέλησιν *ἰήσεται, malè olim; cùm prior Ε ἰήσεται sit *longa*. Vid. v. 525.

Εὔχεται,

Εὐχέλο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
Εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμί, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
Δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πολιπόρθιον οἶκαδ' ἱκέσθαι,
Υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ἔχοντα.
Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ εἰὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήμαθ' οἶκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκε δ' ὀπὶ δινήσας· ἐπέρεισε δὲ μὴ βαρὺ βέλος.
Κὰδδ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὸς κυανοπρῴροιο,
Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἱκέσθαι.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καλλιρρόμβης ὑπὸ πέτρης·
Τὴν δὲ πρόσσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα πέρ ἄλλαι
Νῆες ἐύσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας πολιὸν δέχθαι αἰεί,
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ὅπι ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες,
Δασσάμεθ', ὡς μήτις μοὶ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
Ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
Μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θῖνὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσῃ,

" Supplicabat, manus extendens in cœlum ſtelliferum:
" Audi, Neptune, terram continens nigrâ cæſariem,
" Si utique tuus ſum, paterque meus profiteris eſſe,
" Da, nè Ulyſſes urbium-everſor in patriam veniat,
" Filius Laërtis, in Ithacâ domum habens.
" At ſi illi fatale eſt amicoſque videre & pervenire
" Domum ad bene-ædificatam, & ſuam in patriam terram,
" Serò malè veniat, poſtquam perdiderit omnes ſocios,
" Navè in alienâ; inveniatque vexationes in Domo.
" Sic ait precans, illumque audivit Neptunus.
" Cæterùm ille rurſus multò majore lapide ſublato,
" Miſit circum roratum, intendit autem magnam vim.
" Dejecit itaque poſt navem nigro roſtro:
" Paululum defuit autem, quin gubernaculum ſummum attingeret:
" Exundavit verò mare proruente ab ſaxo.
" Hanc igitur ulterius ferebat fluctus, appropinquabatque terram adire.
" Sed quando jam ad inſulam pervenimus, ubi aliæ
" Naves benè tabulatæ ſtabant denſæ, & in ipſis ſocii
" Sedebant lugentes, nos expectantes ſemper;
" Navem quidem illuc, ubi veniſſemus, ſubduximus in arenas,
" Et ipſi quoque eximus in littus maris.
" Pecora autem Cyclopis, cavâ ex navi deducta,
" Diviſimus; ut nullus mihi privatus abierit ſuâ portione.
" Arietem autem mihi ſoli bene-ocreati ſocii,
" Diviſis ovibus, dederunt extra-ſortem: eum verò in littore
" Jovi atras-nubes-*cogenti* Saturnio, qui omnibus imperat,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

528. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.
538. Ἐπιδινήσας.] Περιστρέψας. Ἵν' ἀπόλεθρον.] Δύναμιν παθεῖν.
540. Ἐδεύησε δ' οἰήϊον.] Ἐπὶ δὲ τοσοῦτον ἀφῆκε· πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ὁ ναῦς ἀνέσχη;
542. Πρόσσω.] Εἰς τὸ ἔμπαλιν, πρόμπιν.
544. Ἀθρόαι.] Ὁμοῦ πᾶσαι.
545. Εἵατο.] Ἐκαθίζοντο. Ὀδυρόμενοι.] Ἀπορολαμόμενοι.
546. Ἐκέλσαμεν.] Ὥρμησαμεν, ἐσαλκήσαμεν.
551. Δασσάμεθ'.] Μεριζόμενοι, διαιρούμενοι. Ἔξοχα.] Ἔξοχον, ἐξαίρετον.

## N O T Æ.

530. Πολυπόρθιον) Quòd caſu *Florentina* hìc legeret πολύπορθον, & hinc *Aldina*, licet in hoc tantùm loco, multi decepti. Vid. ad v. 504.

532. Ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ) *Virgil.* Æn. l. 4. v. 612, *ſi tangere portus, &c. At bello audacis populi vexatus, &c.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 12.

## Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

530. Πολυπόρθιον) χρ. πολύπορθον, ut ſupra, v. 504.
539. Μελάπιθε) γρ. περιπέρσειε. Vid. ſuprà, v. 482.

Ῥέξας

Ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
Νῆες ἐύστελμοι, καὶ ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι.
Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Καὶ τότ' ἐκαμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐπέλευσα,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν ἦ πρόπρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

" Sacrificio facto, femora incendi: ille verò non curabat sacra;
" Sed jam tum deliberabat, quo pacto perderentur omnes
" Naves bene-tabulatæ, & mei dilecti socii.
" Sic tunc quidem totâ die, donec sol occidit,
" Sedebamus, epulantes carnes immensas & dulce vinum:
" Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
" Et tum dormivimus in littore maris.
" Quando autem manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
" Tum ego sociis illos excitans imperavi,
" Et ipsos consoendere & rudentes solvere:
" Illi verò statim ingressi sunt, & per transtra sedebant,
" Ordineque sedentes canum mare verberabant remis.
" Hinc igitur ulterius navigavimus, tristati corde,
" Læti tamen ex morte evitatâ, postquam charos amisimus socios.

## ΣΧΟΛΙΑ.

553. Οὐκ ἐμπάζετο.] Οὐ φροντίζων, οὐκ ἐμφέρετο.
554. Ἀπολοίαθ.] Ἀπόλωνθ.
557. Ἄσμενοι.] Ποθεῖ.
565. Πρόπρω.] Εἰς τὸ πρόσω θέων.
566. Ἄσμενοι.] Χαίροντες.

## NOTÆ.

553. Ἔκηον) Ionicè, pro ἔκαιον.

## VARIÆ LECTIONES.

554. Μερμήριζεν) κ. μερμήριξεν.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Κ'.

ΤΑ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὃς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ὑφιέντα Ζέφυρον, τοὺς δὲ ἄλλους ἀνέμους ἐμπεδοδέρξας εἰς ἀσκόν· ὃν οἱ ἑταῖροι λύσαντες, κομισαμένῳ Ὀδυσσέως, ἅτε οὐ κεχρυσωμένον εἶναι νομίζοντες ὑποτοιοῦσιν αὐτὸς Αἴολον· ὁ δὲ ἀποπεμπόντος ἦ τὸν Ὀδυσσέα, οὐκέτι λαπλίων, εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἔνδεκα μὲν νεῶν ἀπολλύσας, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· κἀκ τοῦ Εὐρυλόχου τοὺς ἡμίσεας ἐπὶ ἑταίρων κλήρου λαχόντας ἀποπέμπει, πρόσοψιν ποιούμενος, τίνες οἱ κατοικοῦντες· μισθωσάμενοι δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰς σῦς ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἐλθών, λαβὼν παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ φάρμακον, τὸ μῶλυ, ἀλλὰ βλάπτειν· ἀλλὰ καὶ τῶν ἑταίρων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἑαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἄδυτα κατέρχεται.

### Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Αἰόλου καὶ Λαιστρυγόνων, καὶ Κίρκης.

Ἄλλως.

* Vid. Not. in *Textum* infra, ad v. 36.

Τὰ τῆς Κίρκης ἱστόρια· ἢ, Κίρκης ἱστόρια.

Ἄλλως.

Κάτω ἴχνη * Αἰόλου, Λαιστρυγόνων, ἔργα τε Κίρκης. LIB. X.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

IN Æoliam insulam pervenimus; ubi habitabat
Æolus Hippotades, charus immortalibus diis,

### Σχόλια.

1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον.] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας, ἀλλά τινα ἄλλην ἐπιβεβυσμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα, Λωβόφαγος μέν, λέγουσι τοὺς τῶν Ἀκραγαντίνων· οἱ δὲ, τοὺς Καμικαλαίους· Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. τοὺς δὲ Αἰόλου νήσους, τὴν τῶν καλουμένων Στροφάδων, καὶ τοὺς λοιποὺς ἑξῆς, Διδύμην, Ἱέραν, Ἰκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσαν, Φοινικοῦσαν· τίνες δὲ ἀπηρξῶντις, Αἴολον μέν, λέγουσι τὸν ἑαυτοῦ· διὸ καὶ παῖδας, τοὺς μῆνας· τίνες δέ, ὅτι παρετήρησεν ἀστρολογίας ἔμπειρος ὤν, ἡλίου ὄντος τοῦ Ταύρου, Ζέφυρον πνεῦσαι· οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσι εἰσοπ, ἐκ καθ' ἑαυτούς, ὡς ἐκ πολλοί· καὶ ἡμεῖς, δίχα βασιλικῆς στρατοπέδου στρατηγοῦντος· τίνες δὲ ταύτας τὰς νήσους εἶναι τῆς Τυρρηνικῆς πελάγη κεῖσθαι λέγουσι.

2. Αἰολος Ἱπποτάδης.] Αἴολοι δὲ δύο· ὅτις μὲν Ἱππότου, ἧς Μίμαντος ἔπαρχος δὲ *Ἕλλης, ἧς Διὸς, ἧς ἐκ Ἡσιόδου μεμάθηται.

### Notæ.

V. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον) De *Allegoriâ* hujus loci, præter *Br. Schol.* Vid. *Eustath.* fol. 376. lin. 42. &c. *Palaphatum*, c. 18. *Heraclid. Ponticum*, *Diodor. Sicul.* l. 5. & quæ Nos infrà, ad v. 349. & mox ad v. 5.

2. Αἰολος Ἱπποτάδης) Τριῶν Αἰολοι οἱ παῖς ἱστορέονται.

### Notæ in Scholia.

V. 1. *Αἰολίην δ' ἐς νῆσον*) *Scholiast. Apollonii*, ad Argonaut. l. 3. v. 41. Ἐστὶ δὲ αἱ δ' Αἰόλου νῆσοι Ἐπτὰ αὐτῶν· Στροφάδες, Εὐώνυμος, Ἱέρα, Λιπάρα, Διδύμη, Ἐρικοῦσσα, Φοινικοῦσσα, περὶ Σικελίαν. *Steph.* περὶ πόλεων, Ἐρικοῦσσα, ἡ Φοινικοῦσσαι, meliùs vocat ultimas Duas. Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. *Plin.* l. 3. *Eustath.* ad *Dionys.* Perieg. v. 461. & ad hunc locum, fol. 377. lin. 32.

2. *Ἕλλης, ἧς Διὸς) Ità pro *Corrupto*, Ἕλλα, ἃς ἦν Διὸς, *Eustathio* præeunte, fol. 1644. lin. 6.

### Variæ Lectiones.

V. 1. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ'. Priores Codd.

Πλωτῇ

Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
Χάλκεον, ἀρρηκτοῖον· λιστὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
Τῇ ἐν δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
Ἕξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' ἡβηταὶ ἠβώοντες.
Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν ἁσὶν εἶναι ἀκοίτας.
Οἵδ' αἰεὶ φίλῳ ἠδὲ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
Δαίνυνθ'· ἅδε δέ σφιν ἀνείατα μυρία κεῖται.
Κισσῆνε δέ τε δῶμα περιπνείηι αὐλὴ
Ἡμαθόεν, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
Εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν πηκτοῖς λεχέεσσι·
Καὶ μὲν τὴν ἱκόμεθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
Μείξα δὲ πάντα φίλῃ μὲ, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,

Natatili in insulâ; totam tamen ipsam circumdat murus
Ferreus, infrangibilis; lævisque *præterea* surrigitur petra.
Hujus duodecim liberi in regiâ nati sunt;
Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes:
Ibi ille filias conjunxit filiis, ut essent uxores.
Hi semper juxta patrem charum & matrem venerandam
Convivantur; juxtaque iis cibaria varia apponuntur:
Odorata autem domus circum personat Aulæ
Die; nocte verò rursus apud pudicas uxores
Dormiunt, intraque tapetas & in tessellaris lectis.
Et ad horum quidem pervenimus urbem & domos eximias.
Mensem vero totum amicè excipiebat me, & interrogabat singula,

## ΣΧΟΛΙΑ.

3. Πλωτῇ.] Ἐνίοτε μὲ τλῶ πλεομένῳ, οἷον τλῶ τὸ πλεομένους τόπους κειμένῳ νῆσον· ὁ δὲ Ἀελίσπορος Πλωτῇ, φορητῇ, οἷον παρεμφερομένῃ, ὥστε ποτὲ μὲ τὸ τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ τὸ τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι· οἷον δέ τι καὶ ἐπὶ τλῶ Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος, λέγων ὅτως, * ἣν δὲ τὸ παρεῖσθαι φορεῖσθαι κυμαίνεσι Δᾶλον πανδόκων ἀνέμων ῥιπαῖσιν. εἰ δὲ ἄλλῳ, ὡσαύτως πλεομένῃ ὑπὸ ἀνέμων φερομένῃ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἀμείνων ἡ τὸ ἀσφαλέστερον· εἰ δὲ ἐπίπλῳ τῇ θαλάσσῃ, οὐκ ἂν οὐδὲ ὁ διὰ τέρας εἶναι αὐτὸν Ὀδυσσεὺς ἐδύνατο. Τεῖχος χάλκεον.] Ἰσχυρὸν ἀσφαλῶς· μάτην δὲ ἐπὶ τλῶ τὸ αὐτὸ λαμβάνει.

4. Λισσή.] Λείαν, ὁμαλὴν, ἢ ἀσφαλῆ. Ἀναδέδρομε.] Εἰς ὕψος ἀνέδραμε.

6. Ἠβώοντες.] Ἀκμαίζοντες.

8. Κεδνῇ.] Σώφρονι, σωστῇ.

10. Κισσῆνε.] Ἥνιον εὔοσμον, ἢ κνίσσης μεστήν, ἀφ' τὸ πλεῖστον τῆς ὑγρασίας. Περιπνείηι.] Περιηχείται.

12. Εὕδουσι.] Καθεύδουσι.

14. Φίλῃ.] Φιλικῶς ἐπεδέχετο. Ἐξερέεινεν.] Ἀκριβῶς ἠρώτα.

## NOTÆ

ὀνομαστί· οἷς, ὁ Κρηθεύς, ὁ Ἀθάμαντος, ὁ Σισύφου πατὴρ, Ἕλληνος παῖς· ὁ Ἕλληνος, γόνῳ μὲν φασι Διὸς εἶναι· λόγῳ δὲ, Δευκαλίωνος· ἔτεκε δὲ Αἴολος, ὁ ὢν Μελανίππης, καὶ Ἱπποτάδης τελτὼν δὲ ὁ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης Ἀσκληπιάδης δὲ, ἐπὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο φησὶ τὴν Ὀδυσσέα ἐλθεῖν.

5. Τῇ ἐν δώδεκα παῖδες) *Eustath.* fol. 378. lin. 9. Ὅτι τὴν ῥηθεῖσαν Αἰολον, ὁ τῆς Ἀληθείας λόγος εἰς Ἑπτὰ τὸν ἀνδρῶν· διὸ καὶ δίδωσιν αὐτῷ δώδεκα παῖδας, τοὺς τῶν μηνῶν δωδεκάδα. *Heraclid. Pontic.* Τὸν μὲν γὰρ Αἰολον ἐξαιρετὸς ἴσχυσε νομίζω εἰσαυτὸν εἶναι, τοῖς ὠδικαμένοις ἐν Χερσῶνι ἐφόδοις ἐπιδιδόμενον.

3. Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος χάλκεον) Hinc Monachorum commentum illud de fratre *Bacone*, nobili Mathematico, *Britanniam* nostram aheneo Muro cinctum: Nec enim illorum Ignorantia *Homeri* detrahit Ingenio; nec his Ille authoritatem conciliat. *Stulti*, cùm sapientes imitantur, semper id ridiculè faciunt, at sapientiæ suus interim honos debetur. Vid. *Eustath.* in locum & *Br. Schol.*

10. Κισσῆνε δ' τε δῶμα) Sensus loci, ut *Demosthenes*, ὁ παραφράσας, Πάντες οἱ παῖδες ἐν Αἰόλου κοινῇ παρὰ πατρὶ δίαιταν εἶχον. πλὴν γε δὴ ὅσοι νύκτωρ ἀναγκαίως χρὴ ἐν ἀλλήλοις εἶναι· ὥστε μετὰ ἡμέραν τὸ δῶμα τῇ αὐλῇ, ἐν ἢ διατρίβουσι, περιηχεῖται· ὅ ἐστι περιηχεῖ, ἢ πυκνοῖς τοῖς θαυμασίοις. Vid. *Eustath.* Edit. *Roman.* fol. 1645. lin. 22. &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

Δὴ τότε τέσσαρες ὀρθαὶ Πρίαμον ἀπώλεσαν ἠνίοχον, Ἂν δ' ἐπὶ κεφαλῇ χίδην πίτναι Ἀθαμαντιάδαι κίονες. Ἔνθα τανῦν ἐνδαίμων Ἐπώνυμα γίνεται. Olim ἐν ὁ γίνεται, quod *Andreas Schottus* sicco pede præteriit, *Casaubonus*, ὁ γίνεται removendum duxit. Tu mecum, ex κὴ ὁ γίνεται, fac Κοῖε γίνεται, Omnia erunt in tuto: *Latona* enim Φοίβης καὶ Κοίε γίνεται. Vid. *Etymolog.* M. v. Δῆλος ἡ ἱερεια, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

7. Ἀκοίτας) κ. ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, optimè, *Eustath.* fol. 378. lin. 22. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκοίτης.

12. Τρητοῖς λεχέεσσι) κ. πηκτοῖς λέχεσσιν, *H. Steph.*

14. Πάντα φίλῃ) κ. παῖ' ἑφίλῃ.

Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐγὼ τοῦ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν οἶκόνδε ἤιτεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
Δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
Ἔνθα δὲ βυκτίων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα·
Κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
Ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλησι.
Νηῒ δ' ἔνι γλαφυρῇ κατέδησ' ἐν μέρμιθι φαεινῇ
Ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παροιτέον ὀλίγον πέρ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀΐσσειν,
Ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐκτελέειν· αὐτοὶ γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλώιομεν, ἐγγὺς ἐόντας.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
Δῶκ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
Οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι προὶς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Δῶρα παρ' Αἰόλεω μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.

Ilium, Argivorumque naves & reditum Græcorum;
Cæterùm ego huic omnia, ut decebat, enarravi.
Sed quando jam ego iter postulabam, atque admonebam
Dimittere, nihil quicquam ille abnuit, paravit autem deductionem.
Deditque mihi excoriatum utrem bovis novennis;
In quo procellosorum ventorum ligavit flatus:
Illum enim promum ventorum fecit Saturnius,
Tam mulcere, quàm tollere, quemcunque velit.
Nave itaque in cavâ alligavit funiculo splendido,
Argenteo, ut nequid præter-flaret nè paululum quidem:
Cæterùm mihi flatum Zephyri immisit ad flandum,
Ut ferret navesque & nos: non quidem id erat
Perfecturus: propriâ nostrâ enim perimus insipientiâ.
Per novem tamen dies continuò navigabamus nocteque & dies:
Decimâ verò jam apparebat patriæ tellus;
Et jam qui faces præferrent vidimus, propè existentes.
Ibi me quidem somnus occupavit defessum;
Semper enim pedem, *i.e. clavum*, navis movebam; neque cuiquam alii
Dedi sociorum, ut celeriùs perveniremus in patriam terram.
Socii interea verbis ad se invicem loquebantur,
Et me dixerunt aurumque & argentum domum reducere,
Dona ab Æolo magnanimo Hippotadâ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἤϊτεον.] Ἤιτουν, παρεκάλουν.

18. Ἀνήνατο.] Ἠρνεῖτο.

19. Ἐννεώροιο.] Ἐννεαετοῦς.

20. Βυκτίων.] Ἀθρόως πνεόντων, εὐφυσήτων πλησθέντων τὰ ἰσία. Κέλευθα.] Πνεύματα.

21. Ταμίην.] Διοικητὴν, φύλακα, ἢ οἰκονόμον.

23. Κατέδησε.] Κατέδησαν αὐτὸν. Μέρμιθι φαεινῇ.] Περιηυτόμησεν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπαπτῶσιν οἱ ἱστίοι· ἡ δὲ ἀὴρ ἐν τῇ κυφότητι τῶν γναφείων· οἰκονόμητο γάρ. Μίρμιθι.] Σχοινίῳ.

27. Ἐκτελέσειν.] Πληρώσειν.

30. Πυρπολέοντας.] Πυρσεύοντας, πῦρ καιομένας, ἢ φῶς τὸ πῦρ ἀναφερομένους. Ἐλώιομεν.] Ἐβλέπομεν.

32. Πόδα νηός.] Τὸν μοχλωτὸν ἢ χειρολαβὸν κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. Ἐνάριζον.] Ἐκύνων, μετέφερον. Οὐδὲ τῳ.] Οὐδενί.

35. Ἄγεσθαι.] Κομίζειν.

## NOTÆ.

19. Ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο) *Aristot.* Histor. l. 6. c. 21. Ἀκμαζεῖ ἢ μᾶλλον ὁ βοῦς πενταέτης ὤν· διὸ καὶ Ὁμηρός φησι πενταετηρίδα πιεῖν ὀρθῶς, πεπαιωθῆναι Ἀρτεμισίου, ἐπὶ τοῦ, βοὸς ἐννεώροιο· δύναται δὲ ταὐτόν.

36. Δῶρα παρ' Αἰόλου) *Media* ου Αἰόλου producitur, ante *Liquidam*, vique *Tomi*, quâdam denique *Metri* necessitate, quæ & multa alia Poetas cogit facere, ut *Athenæus* ostendit, fol. 632. ubi de *Versibus*, qui *Grammaticis* dicuntur ἀκέφαλοι, λαγαροὶ, μείουροι. Nonnulli in hujusmodi casibus λ' geminant.

## VARIÆ LECTIONES.

18. Οὐδέ π) κ. οὐδ' ἔτι. Priores Codd.

20. Ἔνθα δὲ) κ. ἔνθα δή.

25. Περέηκεν) κ. προέηκεν, *H. Steph.*

27. Ἐκτελέειν) κ. ἐκτελέσειν, *Br. Schol.*

31. Ἐπέλυθε) κ. ἐπήλυθε, *H. Steph.*

36. Αἰόλου) κ. Αἰόλοιο, vid. Not. in *Textum.*

Ὣδε δέ πῃ εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὦ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
Ἀνθρώποις, ὅτεόν τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
Πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
Ἀχιλῆος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς σὺν χερσὶ ἔχοντες.
Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε δᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, τι τάδ' ἐστίν,
Ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
Ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
Τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
Κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
Ἐγρόμενος, καὶ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
Ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἠὲ πόντῳ,
Ἦ ἀχέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
Ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
Κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
Αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἐνθάδ' ἐπ' ἠπείρου βήμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
Αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπάσσάμενος καὶ ἑταῖρον,
Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸ δ' ἐκίχανον

As what'ly one did say, espying his companion,
"O dii, quàm hic omnibus gratus est
& magni precii
"Hominibus, ad quorumcunque urbem & terram veniat:
"Multa quidem ex Trojâ ducit cimelia pulchra,
"Ex præda: nos rursus eadem profectione confecta,
"In patriam redimus vacuas manus habentes.
"Et nunc ipsi hæc præbuit gratificans ob amicitiam
"Æolus; verùm age statim videamus, quid hæc sint,
"Quantum quid aurique & argenti utri insit.
Sic dicebant, consilium autem malum vicit sociorum:
Utrem quidem solverunt, ventique omnes eruperunt.
Hos statim furens ferebat in pontum procella
Flentes, terrâ à patriâ; cæterùm ego
Experrectus, in animo simplici deliberabam,
Utrum lapsus ex navi perirem in ponto,
An tacitus sustinerem & adhuc vivis interessem:
Sed sustinui & mansi; velatus autem in navi
Jacebam: illæ interim ferebantur malo venti turbine
Rursus ad Æoliam insulam; lugebantque socii.
Ibi in littus conscendimus, & hausimus aquam:
Statim etiam prandium ceperunt celeres apud naves socii.
Cæterùm postquam cibumque cepimus atque potum,
Tum sane ego præconem comitem eligens & socium,
Ivi ad Æoli inclytas ædes: hunc vero inveni

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

39. Ὅτεον.] Ὧν πῶν.
41. Λητίδης.] Λοίας. Ὁμόν.] Ὁμοίαν.
42. Νισόμεθα.] Ἀπολισθήσομεθα. Κενεὰς.] Κενὰς, μεταφορικῶς.
47. Ὅρουσαν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐξῆλθον.
50. Ἐγρόμενος.] Ἀναστὰς. Μερμήριξα.] Ἐβασάνισα.
51. Ἀποφθίμην.] Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην.
52. Ζωοῖσι.] Ζῶσιν. Μετείην.] Συνοικοίην.
59. Παρασσάμεθα.] Ἐχρησάμεθα.
60. Βῶν.] Ἔβην, ἐπορεύθην. Ἐκίχανον.] Κατέλαβον.

## Ν Ο Τ Æ.

Idem dicendum de hujus *Rhapsodiæ* Argumento Metrico, Κόπτω ἴχι Αἰόλιε, Λαιστρυγόνες, ἔργα τὰ Κίρκης, ut Ego quidem lego. Idem notandum infrà, ad v. 60. Βῶν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα.

42. Οἴκαδε νισόμεθα κενεὰς) *Ultima* Ϝ νισόμεθα producitur, in *Cæsurâ*, & vi Ϝ κ'. ἐκλελυκεῖ. De voce νίσομαι, vid. ad Μ. v. 701. *Var. Lect.*

47. Ἀσκὸν μὲ λῦσαν ἄνεμοι) *Ultima* Ϝ λῦσαν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ*, & antè σγμὴν, necnon ob *Acutum* sequentem. Vid. ad *Var. Lect.*

51. Ἀποφθίμην) Vid. de hac Voce, ad λ'. v. 329.

60. Αἰόλου) Vid. ad v. 36.

## Variæ Lectiones.

42. Νισόμεθα) γρ. νισόμεσθα κενεὰς, νισόμεθα, & νισσόμεθα. Vid. Not. in *Textum*.
47. Λῦσαν) γρ. λύσαν'.
51. Ἀποφθίμην) γρ. ἀποφθείμην.
58. Σίτοιό τ' ἐπασσάμεθα) γρ. σίτοιό τε πασσάμεθα.
60. Αἰόλου) γρ. Αἰόλου, vid. suprà, v. 36.

Δαιμό-

Δαινύμενον, παρὰ τ' ἀλόχῳ καὶ οἴσι τέκεσσιν.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα, παρὰ ζαθέοισιν ἐέδρῃ
Ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔσχεο δαίμων;
Ἦ μέν σ' εὐδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴ πῃ τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ,
Ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καταπλήθων ἐπέεσσιν·
Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ,
Εἰ ῥ' ἐκ νήσου δῆσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
Οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν ὐδ' ἀποπέμπειν
Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
Εἰ ῥ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
Ἔνθεν ἴ σοστέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
Ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·

Convivantem juxta ſuam uxorem & ſuos liberos.
Ut venimus autem in domum ad fores in limine
Sedebamus: illi verò in animo obſtupeſcebant interrogabantque,
" Quomodo veniſti, Ulyſſes? quis tibi malus ingruit dæmon?
" Certe quidem te accuratè dimiſimus, ut pervenires
" In patriam terram & ædes, & ubicunque tibi gratum eſſet.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar, triſtatus corde,
" Læſerunt me ſocii mali, & ad hæc ſomnus
" Infelix; ſed medemini, amici: poteſtas enim penes vos.
Sic loquutus ſum blandis demulcens verois:
Illi verò muti facti ſunt; at Pater excipiebat ſermone,
" Abi ocyùs ex inſulâ, peſſime viventium;
" Neque enim mihi fas eſt excipere neque dimittere
" Virum illum, qui diis inviſus eſt beatis.
" Abi; quoniam certè diis inviſus huc veniſti.
Sic loquutus; dimiſit ex ædibus graviter ſuſpirantem.
Hinc itaque ulteriùs navigavimus, afflicti corde.
Fatigabatur autem virorum animus à moleſtâ remigatione,
Noſtrâ ſoliditate; quoniam non ampliùs apparuit Reductio.
Per ſex tamen continuò navigavimus noctesque & dies:

## ΣΧΟΛΙΑ.

63. Ἑζόμεθα.] Ἐκαθίσθημεν.
64. Ἔσχεσο.] Μανικῶς * ἐπίσχετο.
65. Ἐνδυκέως.] Φιλοφρόνως.
67. Μετεφώνεον.] Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.
68. Ἄασαν.] Ἐβλαψαν.
69. Ἀκέσασθε.] Ἰάσασθε.
72. *Εἰ ῥ'.] Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι. Ἐλέγχιστε.] Ἐπονειδίστε.
74. Ἀπέχθηται.] Μισεῖται.
78. Εἰρεσίης.] Κωπηλασίας.
79. Ματίῃ.] Ματαιότητι, φρενοβλαβείᾳ. Πομπή.] Παράπτωσις.

## NOTÆ.

64. Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ;) *Ultima* Σ ἦλθες producitur, ante Literam μόνοδύναμον, in *Ceſurâ* &c.

66. Εἴ πῃ τοι φίλον ἐστὶν) Ità legendum, pro εἴπῃ σοι, probo ad η'. v. 320.

72. Εἰ ῥ', ἐκ νήσου δῆσον) Huc refer *Joh. Tzetza* Chiliad. I. 9. v. 283.

75. Εἰ ῥ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις) *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Romana & Baſileenſis Euſtathii, Hervagiana, Caſtelliana, Cantabrigienſis, Schreveliana,* Εἰ ῥ', ἐπεὶ ἄρα legunt, pro quo, εἴ ῥ', ἐπεὶ ῥα legendum pronuntio; quòd ἐπεὶ maximè ſit congruum huic loco, ἄρα autem priorem corripiat; ità *Odyſſ. τ'.* v. 556. ἐπεὶ ῥα τοι αὐτὸν Ὀδυσῆος, &c. *H. Steph.* & illius ſequaces legunt εἴ ῥ', ἐπεὶ ἄρα θεοῖσιν, ut θεοῖσιν διευκαίβας ſonet, potuit & legi εἴ ῥ', ἐπὶ ἦρα θεοῖσιν, & εἴ ῥ', ἐπεὶ ῥα θεοῖσιν. At prior Lectio ſanior, & *Homero* convenientior.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

64. *Ἐπίσχε) Ità, pro corrupto ἐπίσχεθ, ex *Aloyſii* MS.

72. *Εἰ ῥ') Μετὰ φθορᾶς ἄπιθι, ex *Euſtathio*.

## VARIÆ LECTIONES.

65. Ἀφίκοιο) γρ. ἀφίκηαι.

66. Εἴπῃ τοι φίλον ἐστὶ) γρ. εἴπω τί φίλον &c. Vid. Not. in *Textum*.

73. Οὐδ' ἀποπέμπειν) γρ. ἢ ἐλαύνειν, *Julian.* Epiſt. 49. fol. 433. Edit. *Spanheim.*

74. Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν, ἀπέχθηται μακάρεσσιν) γρ. Ἀνέρας, οἵ κε θεοῖσιν ἀπέχθωσι· ἀθανάτοισιν, *Julian.*

75. Εἰ ῥ', ἐπεὶ ῥα) γρ. εἴ ῥ', ἐπεὶ ἄρα, εἴ ῥ' ἐπὶ ἦρα & εἴ ῥα, ἐπί ῥα, vid. ad *Textum*.

Ἐξδο-

Ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴ
Ἠπύῃ εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακούῃ.
Ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιὼς ἐξήρατο μισθὼς,
Τὸν μέν, βουκολέων, τὸν δ', ἀργυφα μῆλα νομεύων·
Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος εἰσὶ κέλευθοι.
Ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἵκομεν, ὃν πέρι πέτρη
Ἠλίβατος τετύχηκε περιῤῥὼξ ἀμφοτέρωθεν·
Ἀκταὶ δ' ἠγάσσαντο σαφαιπόλιαι ἀλλήλῃσιν
Ἐν στόμαλι προθύχουσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν.

Septimâ verò venimus Lami ad excelsam urbem
Telepylum Læstrygoniam, ubi pastorem pastor
Evocat impellens, alter verò exigens audit.
Ibi utique insomnis vir pastor duplicem capit mercedem,
Unam pascendis bobus, alteram pascendis nitidis pecoribus:
Propè enim noctisque & diei sunt viæ.
Ibi postquam ad portum inclytum venimus, quem circum petra
Excelsa erat, perpetuo utrinque;
Littoraque prominentia contraria sibi invicem
In ostia procurrunt; angustus autem introitus est.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον.] Ἀπὸ Λάμου βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνων, Λάμου, Ποσειδῶνος παιδὸς, ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνων.

82. Τηλέπυλον.] Μεγάλην· τὴν γὰρ τοιάυτην πολὺ διεστῶσιν αἱ πύλαι· τινὲς δὲ τὸ κύκλον Τηλέπυλον ἐξειλίξαντο· οἱ δὲ τηλέπυλον φασὶ, μακρόπυλον· ὁ γὰρ Ἀφείμαλος, ἀπὸ τοῦ πλατέος τὰς πύλας, ἢ τοῦ μήκους. Λαιστρυγονίην] Τὴν τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τοῦ Λάμου οἰκήτορες. Ὅθι ποιμένα ποιμήν.] Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλοις συμφθέγγονται· Ἀφ' ὁ σύσσημα εἶναι τοῖς νομεῦσι· ἢ μᾶλλον δὲ Ἀφείμαλος τὸ ἀπιστούμενον τῶν πυλῶν μίσγειν ἀπέχων, ἢ ὅτι τοῦ φωνοῦ ἐξελαύνοντος, καὶ δὲ ἐξελαύνοντος. Ποιμένα.] Καθ' ὑπερβατόν εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον.

83. Ἠπύῃ] Φωνεῖ. Εἰσελάων.] Εἰσελαύνων. Ἐξελάων.] Ἐξελαύνων.

84. Ἐξήρατο] Ἀπενέσκαζε.

85. Ἄργυφα.] Λάυκα, ἢ λαμπρά.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.] Αἱ νυκτερειναὶ καὶ ἡμερειναὶ νομαὶ ἐγγύς εἰσι τῆς πόλεως. φασὶ δὲ τὰς Λαιστρυγόνας καπηλικήν τὴν τῶν Λευκόνων ὧδε Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γυναῖκας πολλὰν μώνας, καὶ τὸν οἶνον. ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι, τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτὶ, καὶ ὅτας τὸν διωκάρδιον ἀσκευτεῖν δύο μισθὸς λαμβάνειν. Κεῖται δὲ φησι καλῶς τὸν δεξιὸν αὐτὸν καταστερίζας κεφαλὴν· ὧδε γὰρ Ἄρατος λέγει. Κεῖνος δὲ κεφαλὴν τῇ νείσει. ἤχθαρ ἄκραι Μίσγουσι δύσεις καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν· ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, ὀλίγιον δὲ τὴν νύκτα. ὡς ἀναπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· εἰς ὃν δύσιτας ἀφικνεῖσθαι, διπλᾶς κομίζεται μισθούς.

88. Ἠλίβατος.] Ὑψηλή. Τετύχηκεν.] Ἔστιν, ὑπάρχει. Διαμπερές.] Ἀντὶ δὲ, ἐπίμηκες.

89. Ἀκταὶ δ' ἀγαλλόμεναι.] Αἱ προβεβλημέναι τῇ θαλάσσῃ πέτραι, καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῆς αἰγιαλῶν, καὶ στενὸν ποιοῦσι τὸν εἴσπλουν.

90. Προέχουσι.] Περέχουσιν, ὅ ἐστι προβέβλωται. Ἀραιή.] Ἀσπίς καὶ στενή.

## N O T Æ.

82. Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην) Quanquam ego Τηλέπυλον hìc, ut proprium accipio, quoniam nonnulli scrupulos hinc sibi faciunt, dicendum, Etiamsi Portæ urbis quam maximè à se invicem distarent, posse tamen *Pastores*, aut potius *Bubulcos*, sibi satis attendere: dum Unus enim redit in urbem, alius per eandem Portam exit, & nihil hìc aliud juxta literam velle *Homerum* puto, quam Urbem totam rei *Pastoritiæ* deditam. De cæteris adeas *Eustath.* fol. 383. lin. 2. &c. *Br. Schol.* etiam *Spondan.* in hunc locum fol. 137. *Cal. Rhodigin.* l. 7. c. 10. fol. 339. *Lycophron.* v. 956. & *Scholia* in locum; *Hyginum* l. iv. Titulo *Æquinoctialis*, Quicunque ad ipsius caput *Draconis* habitant, ità longo die utuntur, ut eis nè tertia quidem horæ pars in unaquâque nocte obtingat. Itaque *Aratus* ait, Κεῖνος δὲ κεφαλὴν τῇ νήχεται, ἤχθαρ ἄκραι Μίσγουσι δύσεις καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλησιν. *Cicero* vertit, Quod Caput hic paulum sese subitoque recondit, Ortus ubi atque Occasus parte admiscentur in una. De hoc *Homerus* quoque in *Odyssea*, qui ità brevem Noctem esse dicit, ut Pastores cùm alii exigant, alii reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter Noctem pecus reducat, alter propter Lucem exigat.

84. Δοιὼς ἐξήρατο μισθὼς) *Ælian* Animal. l. 14. c. 29. Δώσω δὲ Ὁμήρου εἰπεῖν μοι, ὅπη ἐκ διπλῶν αἰρεῖται μισθὸν οἷδε οἱ ἄνδρες. τὸ μὲν ἓν ἐκ τοῦ πεδίου, τὸ δὲ ἐκ τῆς· ὡς τὰς αὐτὰς εἶναι καὶ ναύτας καὶ γεωργούς.

86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματος) *Crates* dicit *Læstrygonas* sub *Draconis* Capite positos, ut ad v. 82. ex *Hygino* & *Arato*. Huc refer *Hesiod.* Theogon. à v. 748. —ὅθι Νυξ τε καὶ Ἡμέρα ἐσσομένη ἰούσης; &c. ad v. 758. *Crepusculum* fit, Nocte deficiente, Die oriente, vel contrà.

## Variæ Lectiones.

90. Προέχουσιν) προέχουσαι, *H. Steph.*

Ἔνθ'

Ενθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
Αἰεὶ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμνάς κοίλοιο δέδεντο
Πλησίαι· ὑ μὲν γάρ ποθ' ἀέξετο κῦμά γ' ὀρώρη,
Οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λθυκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
Αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
Αὐτῷ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ὑπὸ πείσματα δήσας.
Ἔσην ἴ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
Ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν φαίνετο ἔργα,
Καπνὸν δ' οἷον ὀρώμην ἀπὸ χθονὸς αἰσσοντα.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροις τρεῖς πεύθεσθ ἴόντας,
Οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες,
Ἄνδρε δύω κέλομαι, τείτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
Οἳδ' ἴσαν ἑπλόμενοι λείην ὁδόν, ἦπερ ἅμαξαι
Ἄξυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
Κούρη ἴ ξύμβλητο τρεῖ ἄντην ὑψορόουσα,
Θυγατρὶ ἰφθίμη Λαιστρυγόνος Ἀντιφάτεω.
Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην καταβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ τρεῖ ἄστυ φέρεσκον.
Οἱ ἴ παριζάμενοι τρεσταφύλοιο, ἔκ τ' ἐρέοντο,
Ὅστις τῆσ εἴη βασιλεὺς, ἠ οἵοισιν ἀνάσσοι.

Ibi illi intus omnes tenebant naves utrinque agitabiles;
Quæ quidem intra portum concavum ligabantur
Propinquæ: nunquam enim attollitur fluctus in ipso,
Neq; magnus, neque parvus; candida enim erat circum tranquillitas.
Cæterùm ego solus tenui extra navem nigram,
Illic in extremâ parte, petræ funes alligans.
Stabamque, speculâ excellâ conscensâ;
Ibi quidem neque boum neque virorum apparebant opera,
Fumum tantum videbamus à terrâ erumpentem.
Cæterùm tunc ego socios præmisi scisciturum profectos,
Quinam viri essent supra terram panem vescentes;
Viris duobus electis, tertium præconem unà comitem traiens.
Illi iverunt egressi *in* planam viam, qua plaustra utique
Ad urbem ab excelsis montibus deducunt lignum.
Puellæ verò obvii facti sunt ante urbem aquam petenti,
Filiæ proceræ Læstrygonis Antiphatæ.
Hæc quidem ad fontem descenderat limpidum
Artaciam, hinc enim aquam ad urbem ferebant.
Illi verò astantes alloquebantur interrogabantque,
Quisnam eorum esset rex, & quibus imperaret.

## ΣΧΟΛΙΑ.

97. Σκοπιήν.] Ὑψηλὸν τόπον. Παιπαλόεσσαν.] Τραχεῖαν. Ἔνθεν καὶ τῇ σωνθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τραχὺν, καὶ μὴ ἁπλῆν.
99. Αἰσσοντα.] Ἀνιόντα.
100. Πρεῖεν.] Πρεσβεύοντον.
103. Λείην.] Λείαν, ὁμαλήν.
104. Καταγίνεον.] Κατέφερον.
105. Εὐμβλητο.] * Συνήρχετο.
107. Καλλιρέεθρον.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.
108. Ἀρτακίην.] Ὄνομα κρήνης. * εἶπεν ἴ τὸ ὄνομα * παρὰ τὴ Κίρκης μαιμαθηκὼς· λέγει γάρ, Οἶδα καὶ αὐτὸν Ἦ μὰ θεὸν οὐ πάντῃ πάγυ ἄλλαν· ἦ κατὰ τὸ συμβόλαιον, παρὰ τὴ φυγόντων, μαθόντων παρὰ τὴ κέρκης, * ἐπύθετο.

## NOTÆ.

100. Πρεῖεν) Olim hoc in loco πρεῖεν, verùm quùm aliàs in omnibus Exemplaribus πρεῖεν legeretur, *viz. δ'.* v. 88. & *μ'.* v. 9. & *Eustathius* ità legat, hoc etiam in loco, ità scribo; nam à πρεῖμαι venit, & πρεῖεν, ad *Var. Lect.* relego.

106. Ἀντιφάτεω) Ab Ἀντιφάτης mox, v. 114. Ἀντιφατῆα, quasi ab Ἀντιφατεὺς, quomodò Γηρυόνης & Γηρυονεὺς, & similia. Plures Rectos habet, *Τυφὼν, Τυφάων, Τυφὼς, Τυφωεὺς*, quod notat *Eustathius*, ut Αἴδης, Ἀΐδης, Ἄϊς, Ἄϊδος, & Ἀϊδωνεύς.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Συνήρχετο) Ità pro corrupto, ἤρχετο, legendum.

108. * Εἶπεν ἴ τὸ ὄνομα παρὰ τὴ Κίρκης μαιμαθηκὼς) Ità pro Corrupto εἶπεν, &c. παρ' αὐτὰς μαιμαθηκότας, & mox, * ἐπύθετο, pro ἐπύθοντο, nam *Ulysses* solus hic loquitur, & de eo solo hoc *Scholion*, quod alludit ad *Circes* dictum, infrà, v. 457. Οἶδα καὶ αὐτὸν, &c. Per κέρκης autem intellige θυγατρὸς Ἀντιφάτου.

## VARIÆ LECTIONES.

100. Πρεῖεν) γρ. πρεῖεν, *Br. Schol.* vid. N. in *Text.*
103. Ἄμαξαι) γρ. ἄμαξαν, ut *Iliad. δ'.* v. 426.
107. Καταβήσεται) γρ. καταβήσεται, *H. Steph.* vid. ad *θ'.* v. 417.

Ἡ δὲ

Ἡ ᾗ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψιεφὲς δῶ.
Οἳδ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὼ δὲ γυναῖκα
Εὗρον, ὅσιν τ' ὄρεος κορυφὴν, καὶ δ' ἔφυγον αὐτώ.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
Ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον·
Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων, ὡπλίσατο δόρπον·
Τὼ ᾗ δύ' ἀίξαντε φυγῇ ὄπι νῆας ἱκέσθην.
Αὐτὰρ ὁ τοῖσι βοὴν ἀφ' ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες
Φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
Μυρίοι, οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
Οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
Βάλλον· ἄφαρ δ' ἀνὰ κῶας ὀρώρει νηῶν ἀϊστός,
Ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων.
Ἰχθῦς δ' ὡς, περόντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τῇ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Αἶψα δ' ἑμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
Ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
Ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
Νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν ᾗ ὥρτέω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
Ἀσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Illa valdè statim patris ostendit excellam domum.
Hi postquam ingressi sunt inclytam domum, ipsam quidem mulierem
Invenerunt, velut montis verticem, & abominati sunt illam.
Illa verò continuò è foro evocabat inclytum Antiphatem
Suum maritum, qui jam illis intendebat sævam mortem;
Statim uno correpto sociorum, apparavit cœnam;
Duo verò ruentes fugâ ad naves pervenerunt.
Cæterum is clamorem excitavit per urbem, atque illi audientes
Ibant fortes Læstrygones aliundè alius,
Innumeri, non hominibus similes, sed Gigantibus;
Qui è petris ponderosis saxis
Jaciebant; statim autem malus strepitus per naves excitatus est,
Virorum pereuntium, naviumque fractarum,
Tanquam pisces verò, transfigentes tristes epulas ferebant.
Dum illi hos perdebant profundum portum intrà,
Interea ego gladium acutum extrahens a fœmore,
Eo funes abscidi navis nigrâ-prorâ.
Statimque meos socios excitatos jussi
Incumbere remis; ut calamitatem subterfugeremus.
Hi simul omnes incumbunt timentes mortem.
Libenter autem in pontum altas effugit petras
Navis mea: cæterùm reliquæ densæ illic perierunt.
Hinc igitur ulteriùs navigavimus tristes corde,
Læti ex morte *evitatâ*, postquam dilectos amisimus socios.

## ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐπίφραδεν.] Ἐσήμανεν, ἔδειξεν.
113. Κατὰ δ' ἴσυγον.] Κατεπλάγησαν.
119. Φοίτων.] Παρεγίνοντο.
121. Ἀνδραχθέσι.] Τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καβαστάσαι· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βασάζουσι.
122. Κόναβος.] Ἦχος.
123. Ἀγνυμένων.] Συντριβομένων.
124. Ἰχθῦς δ' ὡς περόντες.] Ἀντὶ τοῦ, ὑποχόρδους καὶ πτερωτοὺς, ὥσπερ ἰχθύας, ἢ ἀλιπερόντας, ὡς ἰχθύας· χαίρει γὰρ καὶ σπαίρουσι. περόντες δὲ, οἱ αὐτὶ τοῦ διείροντες. Φέροντο.] Προσφέροντο.
130. Ἀνέρριψαν.] Ἐκωπηλάτησαν.
131. Ἐπηρεφίας.] Ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικαλυπτούσας πέτρας.
132. Ἀολλέες.] Ὁμοῦ πᾶσαι.

## NOTÆ.

120. Οὐκ ἀνδράσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν) Hinc vox ἀνδρογίγας facta *Callimacho*, Hymn. *Cereri*, v. 35. Et Nos, *Esther.* v. 1087. Ὦμαί τε καὶ Σηῶνα καπώλισεν ἀνδρογίγαντας. De Gigantibus diximus ad ν'. v. 59.

## VARIÆ LECTIONES.

116. Ἕνα μάρψας) γρ. ἓν' ἀμμάρψας, rectissimè, pro ἀναμάρψας. *Ibid.* Δόρπον) γρ. δεῖπνον, *H. Steph.*
124. Πείροντες) γρ. σπαίροντας, *Er. Schol.*

135 Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθά δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
Αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο.
Ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
140 Ἔνθά δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηλάμεθα σιωπῇ
Ναύλοχον ἐς λιμένα, καί πς θεὸς ἡγεμόνευεν.
Ἔνθα τότ' ἐκβάντες, δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
Κείμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
145 Καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ,
Καρπαλίμως βῆν νηὸς ἀνήϊον ἐς θεοπιλὴν,
Εἴπας ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, σκοπιήν τε πυθοίμην.
Ἔσχον δ', σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,

Æam autem ad insulam pervenimus: ubi habitabat
Circe pulchricoma, veneranda dea, eloquens,
Germana soror prudentis Æætæ:
Ambo enim natæ sunt ex illustrante-homines Sole,
Et matre ex Perse, quam Oceanus genuit filiam.
Hic in littore nave devenimus clàm
Navium-capacem in portum, & Deus aliquis dux erat.
Ibi tum exeuntes, duos dies & duas noctes
Jacebamus, pariter & labore, & dolore animum macerantes.
Sed quando jam tertiam diem pulchricoma perfecit aurora,
Et tum ego meam hastam capiens & gladium acutum,
Celeritèr ab nave recessi in speculam,
Sicubi opera viderem mortalium, vocemque audirem.
Stabam igitur, speculam in præruptam ubi conscendissem,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Αἰαίην.] *Ταύτην ἴνιοί φασι, τὴν τῶν Κίρκαιον ἀφὸς τῇ Ἰταλίᾳ.

136. Αὐδήεσσα.] Ἤτοι θεοειδῆ, ἢ εἰς ἀλάλεξιν καὶ παραγγέλσιν ἀνθρώποις ἱκανὴν· ἢ καθὸ ἐπίχαρις ἦν.

137. Ὀλοόφρονος.] Τῆς σωτείρας καὶ ὁλόκληρα φρονούσης. Αἰήταο.] Κόλχων βασιλέως, παῖδος Μηδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138. Ἐκμαίτην.] Ὑπάρχουσιν. Φαεσιμβρότου.] Τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις φαίνοντος.

139. Πέρσης.] Πέρση, Ὠκεανοῦ μὲν ἦν θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ γυνή. *Ἡλίου δὲ, καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανοῦ, Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ καὶ τὴν Ἐκάτην Περσηΐδα λέγει.

140. Ἀκτῆς.] Παραθαλασσίας τόπου.

141. Ναύλοχον.] Τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς ναῦς κρύπτοντος. ἢ ὑποδεχόμενον.

146. Ἀνήϊον.] Ἀνῆλθον. Περιωπὴν.] Τόπον ὑψηλὸν· ἀφ' οὗ ἔστι κατασκέψασθαι ἐκ μακροπόρου.

## N O T Æ.

136. Θεὸς αὐδήεσσα) Cùm nulla subsit ratio, quare *Circe* θεὸς αὐδήεσσα potius dicatur, quàm quævis alia Cœlestium Dearum, quibus vocem certè *Homerus* minimè negat; quidnì alia Antiqua *Lectio* hic præferenda videatur, αὐδήεσσα, de quâ re fusius ad ε'. v. 334. Certè *Br. Schol.* & hìc eam *Lectionem* alludunt in ipso fine, Καθὸ ἐπίχαρις ἦν.

137. Αὐτοκασιγνήτη Αἰήταο) *Æetes*, Rex *Colchorum*, filius *Solis* & *Perseidos*, vel *Persæ*, *Oceanina*; fororem habuit *Circen*, filiam *Medeam*, filium *Absyrtum*.

138. Ἐκμαίτην) Non hoc *Contractum*, pro ἐκμαίτην, tum enim *Penultima* produceretur; verùm a *Simplici* ἔκμαα, pro ἐκμάα. Fit enim γάμαα, ut μαμαῶς, μαμῶς, *Hesychio*. Sic μαμμαῶς, μεμαῶς, minimè per *Contractionem*. Γεμάτην autem legitur in *Tertiâ* Duali; quià γάμαιν æquè dicitur, atque γαμάοιν. Nam ut *Tertia* Dualis desinit in αν, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ασι, ωσι, ασι, vel ας· Sic è contrà semper desinit in ην, ubi *Tertia* Pluralis exeat in ον, ων, ον, vel τ· quod *Observanti* patebit. Quòd autem γάμαιν, æquè atque γαμάοιν dicatur, id sine Exemplo non fit; nam ità *Bœoticè* πίφελκεν, pro πιφέλκασι, *Lycophron*. v. 252. Ἔοργαν, *Homer*. Batrachom. v. 178. Ἔγνωκεν, *D. Johan.* c. 17. v. 8. Εἴρηκεν, *Apocalyps.* c. 19. v. 3.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

135. *Ταύτην, pro αὐτὴν, lego ex *Aloysii* MS. Hunc locum explicat *Theophrastus* περὶ Φυτῶν, l. 5. c. 9. Τὸ δὲ Κιρκαῖον καλούμενον, εἶναι μὲ ἄκανθαν ὑψηλὴν, δασεῖαν δὲ σφόδρα, καὶ ἔχειν φύλλα ἐλαίας μακρὰ, καὶ μυρρίνης· λέγουσι δὲ τινες ἐγχωρίους, ὡς ἐπαοῦσα ἡ Κίρκη κατοικεῖ, ἐκ δικτύου τὸ ξύλον Ἑλπήνορα πίπτον. — Καὶ ἐστέρεσε μὲν ἄν, νῆσον εἶναι τὸ Κιρκαῖον· νῦν δὲ νήσου τινῶν ἐστὶ χερρονήσου, καὶ εἶναι δοκεῖ· τὸ δὲ ὄνομα τὸ μέχρι νῦν ἐκδεδικηκέναι παιδίου. Vid. *Munck.* in *Hyginum*, p. 194.

139. *Ἡλίου δὲ) Has voculas, Sensui planè necessarias, ex *Aloysii* MSto addendas curavi. Huc refer *Spondan.* in locum, fol. 135. ubi ex *Hesiodo* & *Diodoro Siculo*, multa in hanc rem.

## Variæ Lectiones.

135. Ἔνθα δ') κ. ἔνθα δ'.

136. Αὐδήεσσα) κ. ἠδήεσσα, *H. Steph.* Vid. Not. in Textum.

Καὶ

Καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς ἀϋομένοιο,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
Ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
Ὣδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
Δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, ἔπειτά τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κεδνὸν νῆα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύσατο μοῦνον ἐόντα,
Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
Ἦκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
Πιόμενον, δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο·
Τόνδ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
Πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τῷδ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
Εἴασα· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε.
Πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐϋστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
Πλεξάμενος, συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.

And mihi apparebat fumus à terrâ latâ,
Circes in ædibus, per arbores denſas & ſylvam.
Deliberabam itaque deinde in mente & in animo
Proficiſci, atque ſciſcitari; poſtquam vidi fuliginoſum fumum.
Sic verò mihi reputanti viſum eſt ſatiùs eſſe,
Primùm profectum ad navem celerem & littus maris
Prandium ſociis dare, præmittereque ad inquirendum.
Sed quando jam propè eram vadens ad navem utrinque agitatam,
Certe tum aliquis me deorum miſertus eſt ſolum exiſtentem
Qui mihi excelſis cornibus-cervum magnum in viam ipſam
Miſit; is quidem ad flumen deſcendebat ad paſcua ſylvæ
Potaturus, jamdudum enim ipſum ceperat vis Solis.
Hunc ego egredientem per ſpinam medio tergo
Percuſſi, ipſum verò penitùs haſtile ferreum tranſiit:
Decidit itaque in pulveres vociferans, & evolavit animus.
In hunc ego irruens, haſtam ferream ex vulnere
Extraxi, illam quidem illic reclinans in terrâ
Reliqui; cæterùm ego avulſi virgultaque viminaque;
Funeque ad ulnæ longitudinem beneſorto undique
Complicato, colligavi pedes ingentis monſtri.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Ἐείσατο.] * Ἐφάνη.

150. Διὰ δρυμά.] Διὰ τῶν δρυμωδῶν, καὶ σκιωδῶν τόπων.

152. Αἴθοπα καπνόν.] Τὸν ὑπὸ αἴθοπος, * ὃ ἐστι καίεσθαι, κεκάφθαι.

155. Περάσθαι.] * Περαπέμψαι.

156. Ἀμφιελίσσης.] Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157. Ὀλοφύσατο.] Ἠλέησεν.

158. Ὑψίκερων.] Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159. Κατήϊεν.] Κατήρχετο.

160. Δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.] Τὸν * ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τῆς Ἥλιου καυσεκαῦσθαι, καὶ ὡς ὑπὸ πυρὶ μεμενέναι· διὰ καὶ ἐπὶ τὸ ποτάμιον κεκλίναι, ὑπὸ πιεῖν ἕνεκα.

161. Κατὰ ἄκνηστιν.] Ἐπιτηγήσασθαι μέσα νῶτα, τοῦ ῥάχιν· ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κίνησιν ἔχειν.

163. Μακών.] Ὡμοιωμένως πεπονήκασι τοῦ λόγου, οἷον πεσὼν φωνῇ καὶ ἄσημον ἀπηλάσας.

164. Ἐμβαίνων.] Ἐπιβαίνων, οἱονεὶ λάξ.

165. Εἰρυσάμην.] Εἵλκυσα.

166. Σπασάμην.] Ἀπέσπασα. Λύγους.] Γένη ῥάβδων. Ῥῶπάς τε λύγους τε.] Ἰμαντώδη φυᾶ, ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα.

167. Πεῖσμα.] Σχοινίον. Ὄργυιαν.] Τοῦ τῶν χειρῶν ἐκτάσεως. Ἐϋστρεφὲς.] Καλῶς ἐστραμμένον.

168. Πελώρου.] Τερατώδους, θηρίου.

* Vid. *Pſalm.* 42. v. 1.

## N O T Æ.

160. Πιόμενον.) Ut πῖνω, pro πίνω, *Priorem* haud rarò producit, ità πίω, pro πίνω, non ſemel; de quâ re Nos plura, ad π'. v. 143.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * Ἐφάνη) Ità, pro Corrupto ἰφάνη, nihil hìc à MSto adjutus.

152. * Ὃ ἐστι καιόμενον, κεκάφθαι, ex *Aloyſii* MSto.

155. * Περαπέμψαι) Ità pro περαπέμψασθαι, quod περάσθαι ſit Modi *Infinit.* MS. περαπέμψαι, malè πρὸς τ'. admiſſo.

## VARIÆ LECTIONES.

158. Ὑψίκερων) γρ. ὑψίκερον.

160. Πιόμενον.) γρ. πινόμενον.

Βλῶ ἢ καζαλοφάδεια Φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἔσχε ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ
Χειρὶ Φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεὸς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι, παραΐξασθαι ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως καζαδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
Εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τὲ,
Μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ πτυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Ἐκ δὴ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀπρυγέτοιο
Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
Χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καζαδύντα
Ἤμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἦμος δ' ἠριγένεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Deſcendi itaque in cervice gerens ad navem nigram,
Haſtâ innixus, quoniam nullo paſto poteram in humero
Manu ferre alterâ; valdè enim magnum animal erat.
Dejeci autem ante navem, excitavique ſocios
Blandis verbis, aſtando viros ſingulos,
" O Amici, nequaquam certè deſcendemus, quantumvis afflicti,
" In Plutonis ædes, antequam fatalis dies advenerit.
" Sed agitè, quamdiu eſt in navi celeri cibuſque potuſque,
" Memores ſimus eſcæ; neque vexemur fame.
Sic dicebam; hi celeriter meis verbis parebant:
Egreſſi autem è latebris ad littus maris irrequieti
Admirabantur cervum; valdè enim magna fera erat.
Cæterùm poſtquam oblectati ſunt videntes oculis,
Manibus lotis apparabant eximium convivium.
Sic tum quidem totum diem ad Solis occaſum
Sedebamus, convivantes carnes multas & vinum dulce:
Quando autem Sol deſcendit & tenebræ advenerunt,
Certè tum dormivimus in littore maris.
Quando autem manè-genita apparuit roſeis-digitis aurora,

## ΣΧΟΛΙΑ.

169. Καζαλοφάδεια.] Καζὰ λόφον ἢ αὐχένος, καὶ πραχήλου.

170. Ἐρειδόμενος.] Ἐπερειδόμενος. Οὔπως εἶχεν.] Οὐκ εὐδιέχετο ἔχειν.

173. Παραΐξασθαι.] Παρεσῶς πλησίον.

174. Καζαδυσόμεθα.] Καπλαδυσόμεθα, καπίλλωμεν. Ἀχνύμενοί περ.] Καὶ ὡς λυπούμενοι.

175. Εἰς Ἀΐδαο.] Εἰς ᾅδου. Μόρσιμον ἦμαρ.] Τὴν εἱμαρμένην ἡμέραν.

177. Βρώσιος.] Βρώσεως. Πτυχώμεθα.] Καταπονώμεθα.

179. Ἐκ δὴ καλυψάμενοι.] Ἐκκαλύψασθαι, λάσκεπασάμενοι.

182. Τεύχοντο.] Κατασκεύαζον. Ἐρικυδέα.] Τὴν ποιοῦσαν χαρίεσσαν, ἢ μεγάλως * ἔνδοξον.

184. Ἄσπετα.] Πολλά.

## NOTÆ.

169. Βῆν ἢ καζαλοφάδεια Φέρων) Olim καζαλοφάδε, at *H. Steph.* καζαλοφάδεια legit rectius. Ita & *Seberus*, MS. *Aloyſii*, *Br. Schol.* vid. ſupra ad ε'. v. 490. *Euſtath.* fol. 389. lin. 31. Καζαλοφάδεια ἢ, ἀντὶ ἢ, καζὰ λόφον, καζὰ αὐχένα, καζὰ τραχήλου· λόφος ἢ κυρίως, ἐπὶ ἀλόγων ζώων, τὸ μεταξὺ τῶν κεφαλῆς· ἔνθα τοῖς ζεύγνυμένοις ἐπιτίθηται ὁ ζυγός. Et alias, Ὁ λόφος, ὁ ἄνω τένων, ἤτοι ὁ ὠμὸς τραχήλου· ὅθεν καὶ τὸ καζαλοφάδεια· καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, τὸ, — ὑπὸ ζυγὸν πῶτον εὐλόφως φέρειν· ὡς λόφον ὄντος δηλονότι τοῦ τραχήλου ἐκείνου μέρους, ᾧ ἐπίκειται ὁ ζυγός.

174. Ὦ φίλοι, ἢ γάρ πως) Si quod faveret Exemplar, σὺν ἄρ πως legerem; nihil enim τὸ ἢ videtur huc pertinere. Facilis autem *Amanuenſium* Error, ex ſimilitudine ſoni, inter ἢ γε & σὺν ἄρ, unde ſæpe idem ortus Error. Τὸ γε tamen haudrarò circa initium.

177. Μνησόμεθα) Aperte ponitur, pro μνησώμεθα, ut ex πτυχώμεθα conſtat. Vid. ad α'. v. 41.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

182. * Ἔνδοξον) Ità pro ἐνδιξα ſcribo, nam ad δαῖτα refertur.

## VARIÆ LECTIONES.

169. Καζαλοφάδεια) γρ. καζαλοφάδια, vid. Not. in *Textum*.

170. Οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμῳ) γρ. ὕπως ἦν ἐπὶ ὤμῷ, *H. Steph.* & ὕπως εἶχεν (an εἶχον) ἐπ' ὤμῳ, *Br. Schol.*

174. Οὐ γάρ πως) γρ. ἢ γάρ πως & πως, *H. Steph.* & σὺν ἄρ πως, vid. Not. in *Textum*.

175. Ἐπέλθῃ) γρ. ἐπιλθεῖν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμην μετὰ πᾶσιν ἔειπον,
Κέκλυτέ μευ μύθων, καιμὲ περ πάσχοντες ἑταῖροι,
Ὦ φίλοι, ὃ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ὅππη ἠώς,
Οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ' ὅππη ἀνέτατο· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
Εἴπερ ἔτ' ἔστι μῆτις· ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι.
Εἶδον γάρ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών,
Νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
Αὐτὴ δ' χθαμαλὴ κεῖται, καπνὸν δ' ἐν μέσῃ
Εἶδον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
Μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγοιο.
Κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν χέον ἄμφι δάκρυ χεόντες·
Ἀλλ' ὅ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους

Et tum ego concione coactâ omnes alloquutus sum,
" Audite meos sermones, mala etsi passi, socii,
" O amici, non enim scimus, ubi Septentrio, neque ubi Meridies,
" Neque ubi sol hominibus lucem præstans vadit sub terram,
" Neque ubi resurgit; quare consilium incamus celeriter,
" Si quid adhuc fuerit consilii; ego quidem non existimo esse.
" Vidi enim, speculam ubi ad excelsam ascendi,
" Insulam, quam pontus infinitus circumdat;
" Ipsa verò humilis jacet, fumumque in medio
" Vidi oculis, per arbores densas & sylvam.
Sic dicebam, his verò perculsum est amicum cor,
Recordatis facinorum Læstrygonis Antiphatæ,
Cyclopisque violentiæ, magnanimi, viros-devorantis.
Flebant itaque valdè uberes lacrymas profundentes:
Sed nullum erat emolumentum, quod occurreret, lugentibus.
Cæterùm ego bifariam omnes beneocreatos socios

## ΣΧΟΛΙΑ.

188. Μετὰ πᾶσιν.] Ἔνιοι, μῦθον.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη.] Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπου δύσις, ἢ ὅπου ἀνατολή· πᾶσι δὲ λόγῳ οὐκ ἀπόρων, ἀλλὰ διυποπτῶν τοῖς παροῦσιν.

192. Ἀντίτομεν.] Ἀναπείθῃ, ἀνίσχῃ, ἀναφέρῃ.

195. Ἀπείριτος.] Πολύς. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ ἐφείληται.

196. Χθαμαλή.] Ταπεινή.

197. Ἔδρακον.] Ἐθεασάμην.

199. Μνησαμένοισι.] Ὑπομνησθεῖσιν.

## NOTÆ.

190. Ὦ φίλοι, ὃ γάρ τ' ἴδμεν.) Et hic, οὐκ ἄρ τ' ἴδμεν, ob eandem rationem legerem, & infrà, v. 202. De hoc autem loco videtis *Meric. Casaubon.* De Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 44, &c. quod tamen paulò ante obtervárat *Spondanus*, in locum, fol. 137. qui & *Strabonem* laudat, quod *Casaubono* dissimulâsse vix erat ingenuum: licet ante utrumque *Eustathius* fol. 1654. lin. 11. *Basil.* Edit. fol. 391. lin. 8. digitum tenderet ad *Strabonem*, l. x.

192. Ἀντίτομεν.) Pro ἀνατείτομεν, ab ἀνὰ & τέμνω, rectè itaque duplicatur τὸ τ'. Ità *Eustath.* fol. 391. lin. 2. Ἀνίσχῃ, τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἀντίτομεν, ἀντὶ τοῦ, ἀνατείχῃ, ἀνατείῃ, ἀνίσχῃ, ἀνατέλλῃ. Male itaque *Br. Schol. Florentin. Aldin. Lovanian. Suidas*, &c. quicunque ἀντίτομεν hic legunt.

202. Ἀλλ' ὅ γάρ τις πρῆξις.) Et hic videtur legendum, Ἀλλ' οὐκ ἄρ τις. Vid. supra, ad v. 174. & v. 190. Πρῆξις.) Ἄντυσις, *Hesych.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν.) Ad explicandum hoc *Scholion* & *Versionem*, paritèr nostram, De Quatuor Mundi plagis, eadem faciunt *Br. Schol.* ad ζ'. v. 1. & Not. in *Schol.* & locum ibi notatum *Strabonis*, Ἐπὶ μὲν δὴ δίκαζε τὰ τέσσαρα κλίματα τὰ ἐπὶ δίχα μερίζων· & *Casaubon.* in dictum *Strabonis* locum. *Eustath.* fol. 391. lin. 10. Τῶν πυες δὲ Παλαιῶν, οὐκ ἀπεῖκὸς, διυποπτεύειν δὲ, τὴν Ὀδυσσέα πᾶσι λέγειν φασί. Vid. Not. in *Textum* & *Spondan.* in locum.

## VARIÆ LECTIONES.

188. Μετὰ πᾶσιν) γρ. μὴ μῦθον, *Florent. Lovan. Aldin. Br. Schol. H. Steph.*

191. Εἶσ' ὑπὸ γαῖαν) γρ. εἶσιν ὑπὸ γλῶ, *H. Steph.* non bené.

192. Ἀντίτομεν) γρ. ἀντεῖτομεν, *Suidas*; vid. Not. in *Textum.*

193. Ἔστι) γρ. ἔστιν.

200. Ἀνδροφάγοιο) γρ. ἀνδροβόροιο, & ἀνδροφόνοιο, *H. Steph.*

201. Καὶ δάκρυ χέοντες) γρ. καὶ διακρυχέοντες, *H. Steph.* Vid. infrà, ad v. 409.

202. Οὐ γάρ τις) γρ. οὐκ ἄρ τις, vid. suprà ad v. 174.

Hes-

Ἠείθμεον· ἐν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπαζον·
Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῷ δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρει πάλλομεν ὦκα,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
Κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπιθεν.
Εὗρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
Ξεστοῖσιν λάεσσι, θεὸς περικαλλέϊ χώρῳ.
Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
Οὐδ' οἵγ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
Οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
Σαίνωσ'· αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίσματα θυμῷ·

Numerabam; principemque utrisque præbui:
Alterorum ego dux eram, alterorum Eurylochus deo similis.
Sortes vero in galeâ ferreâ concussimus celeriter;
Et exiliit fors magnanimi Eurylochi.
Festinabat igitur ire; unaque cum eo duo & viginti socii
Flentes; & nos reliquerunt lugentes post eos.
Inveniebant itaque in convalle ædificatas ædes Circes
Politis lapidibus conspicuo in loco.
Circa ipsam verò lupi erant montani atque leones,
Quos illa cicuraverat, postquam mala pharmaca dedisset.
Neque illi irruerunt in viros, sed utique ipsi
Caudis longis adblandientes assurgebant:
Quemadmodum quoties dominum canes è convivio proficiscentem
Circumblandiuntur, semper enim adfert lenimenta furoris;

## ΣΧΟΛΙΑ.

204. Ὄπαζον.] Ἔδωκα.
206. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ. Πάλλομεν.] Ἐσείομεν.
207. Ἔθορεν.] Ἐξεπήδησεν.
210. Ἐν βήσῃσιν.] Ἐν τοῖς προβάσεσι καὶ ὀρεινοῖς κοιλάσιν.
212. Ὀρέστεροι.] Ἄγριοι.
213. Κατέθελξεν.] Πράους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν.
215. Περισσαίνοντες.] Κολακεύοντες.
216. Δαίτηθεν.] Ἀπὸ εὐωχίας.
217. Σαίνωσι.] Κολακεύωσι. Μειλίσματα.] Περὶ ἡδυσμὸν δωρήματα, ἢ κρέα παρὰ, ἢ τῷ ὄντι ὀψαρτυσίαν, ἣν ἐσθιόμενοι οἱ κύνες ἐρεθίζονται.

## NOTÆ.

204. Ἠείθμεον· ἀρχὸν δ') Duæ posteriores ει ἠείθμεον Syllabæ, in *Scansione* sunt contrahendæ in unam, quasi ἠείθμευν scriberetur. De quâ re moneo, ad *Iliad.* σ'. v. 493.

205. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ) Hunc morem sortes in Galeâ movendi tangit *Homerus*, *Iliad.* γ'. v. 316. ubi de *Paride* & *Menelao* congressuris; item *Iliad.* η'. v. 175. ubi de *Hectore* & *Ajace*, de quâ re etiam *Sophocles*, Ajac. v. 1301. Vid. *Spondan.* in locum fol. 122.

211. Ξεστοῖσιν λάεσσι) In multis hactenus, ξεστοῖσι λάεσσιν, ut & mox, v. 215. Οὐρῇσι μακρῇσιν, ubi τὸ λ'. & τὸ μ'. possunt ob vim ectaticam sufficere, infrà tamen, v. 253. ξεστοῖσιν λάεσσιν & olim rectè scriptum, quod & haud rarò in Vetustissimis Codicibus; quare nunc in omnibus, ad vitandam *Tyronum* offensionem & Scriptoris incertitudinem, ità scribendum curavi. Vid. infrà, v. 450.

212. Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν) Huc refer *Spondanum*, multis probantem tales fieri mutationes, à fol. 137. ad fol. 139. *inclusivè*. De λυκανθρωπίᾳ, *Camerarius*, Ds. de *Montaigne*, & alii. Vid. *Eustath.* fol. 392. lin. 39. & mox, lin. 43. Εἴτε ὁ ἐγχώριος λέοντες οἱ ῥηθέντες καὶ λύκοι, εἴτε καὶ ἄλλοθι πόθεν μεταπεμπόμενοι, ὅπερ ᾧετο ὁ Ποιητὴς, ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν παρασημαίνεσθαι.

215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) Vid. suprà, ad v. 211. Περισσαίνοντες) Licet à σαίνω, in *Compositione* tamen, σ'. duplicatur, *Metri* causâ; ut in vocibus ἐϋσσελμος, ὑποσσείω, ἐπισσείουσι, *Iliad.* δ'. v. 167. &c. ità in ἐννέπω, πολυσσώτους, παρράλιος, & *Eustathius*, *Henricusque Stephanus* in hoc loco Duplicant σύγμα. Vid. ad π'. v. 4.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

217. Ad hujus *Scholii* explicationem, & quid sit λιπμασδαλιὰ, facit illud *Pollucis* Onomastic. l. 6. c. 14. Οἱ παλαιοὶ παῖς καλλωπίστους λιπμασδαλιᾶς ἐχρῶντο, αἳ ἦσαν οἱ τῷ ἄρτῳ μιλανὸν καὶ γλισχρὸν, εἰς ὃ λιπψησάμενοι τοῖς κυσὶν αὐτὸ παρέβαλον· ὅθεν καὶ Λακεδαιμόνιοι κυνάδα τὸν λιπμασδαλιὰν καλοῦσιν· ὑπο-

## VARIÆ LECTIONES.

204. Ἠείθμεον) γρ. ἠειθμεν, vid. Not. in *Textum*.
211. Ξεστοῖσιν λάεσσι) γρ. ξεστοῖσι λάεσσι, vid. Not. in *Textum*.
215. Οὐρῇσιν μακρῇσι) γρ. ὀρῇσι μακρῇσι. *Ibid.* Περισσαίνοντες) γρ. περισσαίνοντες, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τὼς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες
Σαίνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
Ἔσαν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
Ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
Λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὃς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε,
Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν,
Καλὸν ἀοιδιάᾳ, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
Ἦ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες·
Ἡδ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· οἳδ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο.
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσάμενος δόλον εἶναι.
Εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατ' κλισμούς τε, θρόνους τέ.
Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, καὶ μέλι χλωρὸν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δ' ὀϊτῳ
Φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, κατ' συφεοῖσιν ἐέργνυ.
Οἱ δ' συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τὲ,

Sic circa hos lupi fortibus unguibus atque leones
Geſtu blandiebantur: hi verò timuerunt, ut viderunt gravia monſtra.
Stabant nihilominùs in januis deæ pulchricomæ:
Circen autem intùs audiebant cantillantem voce pulchrâ,
Telam percurrentem ingentem, divinam, qualia dearum
Subtilia & gratioſa & ſplendida opera ſunt,
Inter hos verba cœpit Polites princeps virorum,
Qui mihi chariſſimus ſociorum erat, maximeque venerandus,
" O ſocii, intus ſanè aliqua percurrens ingentem telam
" Pulchrè canit, pavimentum autem totum reſonat,
" Aut dea, aut fœmina; quare clamemus ocyus.
Sic ſanè dixit; illi verò clamabant vocantes.
Illa continuò egreſſa januas aperuit pulchras,
Et invitabat: illi unà omnes imprudenter ſequebantur:
Eurylochus verò remanſit, ſuſpicatus fraudem eſſe.
Sedere itaque fecit introductos per ſediliaque, thronoſque,
Ipſis intereà caſeumque & farinam & mel flavum,
Vino Pramnio immiſcuit; commiſcuitque pani
Venena nocentia, ut prorſus oblivi-ſcerentur patriæ terræ.
Cæterùm poſtquam porrexitque & ebiberunt, ſtatim deinde
Virgulâ percutiens intra haras concluſit.
Illi ſuum habebant capita, voceſque, corporaque,

## ΣΧΟΛΙΑ.

218. Κρατερώνυχες.] Ἰσχυρόποδες.

219. Αἰνά.] Δεινὰ, χαλεπά. Πέλωρα.] Τέρατα, θηρία.

225. Κήδιστος.] Συγγενικώτατος, φροντίδος ἄξιος. Κεδνότατος.] Τιμιώτατος, κηδεμονικώτατος.

227. Ἀοιδιάᾳ.] Αἰδῇ. Δάπεδον.] Τὸ ἔδαφος. Ἀμφιμέμυκεν.] Ἠχεῖ, ἀφίησι.

230. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξεν.

231. Ἀϊδρείῃσι.] Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232. Ὀϊσάμενος δόλον.] Ἀπὸ τοῦ μόνου ὅσοι φιλοφρόνως αὐτὸς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἡμερόπλου τῶν θηρίων.

234. Μίλι χλωρόν.] Νέον.

235. Πραμνείῳ.] Ἔνιοι μὲν τοῦ ὄνου Πραμνείας ἀμπέλου γινομένου οἴνου· λέγεται δὲ καὶ Πραμνεία ἄμπελος, ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πραμνείῳ, τῷ πραύνοντι τὸ μένος, οἷον τῷ ψυχλῷ εἰς πραότητα ἄγοντι· οἱ δὲ, ὅτι τῶν οἴνων ἔνιοι μὲν καυστικοί, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς· πινὲς δὲ πραμνειστικοὶ καὶ παραμύθιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβαλλόντες. Ἔκυκα.] Ἔπινεν, ἐπέφασκεν, ἔμισγεν, ἀνέδυνεν.

236. Λαθοίατο.] Ἐπιλάθωνται.

238. Πεπληγυῖα.] Κρύπτουσα, πλήξασα. Συφεοῖσι.] Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. Ἔεργνυ.] Συνέκλεισεν.

## NOTÆ.

234. Ἐν δέ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα) Habes hujuſmodi κυκεῶνα, in *Neſtoris* tentorio factum, *Iliad.* λ'. v. 629, &c. quod etiam τυρὸς pro *Placentâ* ponatur, diximus ad ω. v. 69.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

δηλοῖ δὲ καὶ Ὅμηρος, Ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα, κλ. Vid. *Euſtath. Heſych.* & *Suidam*, v. Ἀπομαδάλια, *Spondanum*, &c.

235. Πραμνείῳ) *Athenæ.* l. 1. c. 24. fol. 30. Δίδυμος δὲ Πραμνειόν φησιν οἶνον, ἀπὸ Πραμνείας ἀμπέλου· ὅτου καλαμίνης, hunc locum reſpiciens.

## VARIÆ LECTIONES.

225. Ὅς μοι κήδιστος ἑταίρων ἦν) γρ. Ὅς μοι ἑταίρων ἦν κήδιστος.

Καὶ

Καὶ τείχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπάρος πέρ.
Ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχαλο· τοῖσι δ' Κίρκη
Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,
Ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
Ἀγγελίην ἑτάρων ἐσέων ἠδ' ἀδευκέα πότμον.
Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
Κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ἰήλατο θυμός.
Ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
Καὶ τότε δὴ ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον,
Ἤϊομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμά, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Εὕρομεν ἐν βήσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
Ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
Ἔνθά δέ τις μέγαν ἰστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
Ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ἔϊξε φαεινὰς,

Et fetas; cæterùm mens erat firma, ut antea.
Sic hi quidem flentes concluſi ſunt: his autem Circe
Glandem jugiandemque appoſuit, fructumque corni arboris,
Edere, perinde ac ſues humi cubantes ſemper edunt.
Eurylochus autem continuo venit celerem ad navem nigram,
Nuncium de ſociis relaturus, & amarum fatum.
Sed neque proloqui quibat verbum, cupidus licet,
Cor dolore ingenti perculſus: ipſius verò oculi
Lacrymis implebantur; luctumque arguebat animus.
Sed cum tandem omnes inſtabamus interrogantes,
Tum aliorum ſociorum commemoravit exitium,
" Ivimus, ut juſſeras, per ſylvas, inclyte Ulyſſes,
" Invenimus in vallibus fabricatas ædes pulchras
" Politis lapidibus, conſpicuo in loco.
" Illic quidem magnam telam percurrens eleganter canebat,
" Seu dea, ſeu mulier: hi verò clamabant vocantes.
" Illa continuò egreſſa januam aperuit pulchram,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν.] Οὐχ ὁ σύμπας, ἀλλὰ ἡ καθ' τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὥσπερ ἀληθῶς, φιλάνορα ὄν ἐκ ἔλιπον βιοτὰν, καθ' ὃ Πίνδαρος. Ἔμπεδος.] Βέβαιος.

241. Ἐέρχατο.] Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242. Ἄκυλον.] Τὸν τῆς πείνης καρπόν. Βάλανον.] Δρυὸς καρπόν. Καρπόν τε κρανείης.] Ὁ τῆς κρανείας καρπὸς πτέρυξιν λέγεται.

243. Χαμαιευνάδες.] Ἐπὶ βόθρων ὀρύσσουσιν ἡ κοιμῶνται.

245. Ἀδευκέα.] Ἀηδῆ.

247. Κῆρ.] Τῷ ψυχικῷ. Βεβολημένος.] Τετρωμένος.

248. Ὥατο.] Περισκέπτετο, διενοεῖτο.

249. Ἀγασσάμεθα.] * Ἐμιμψάμεθα. Ἀγαζόμεθα.] Ὀρμιζόμεθα.

251. Ἤϊομεν.] Ἐπορεύθημεν.

## N O T Æ.

244. Εὐρύλοχος δ' ἀψ ἦλθε) Omninò hìc, pro αἶψ', legendum ἀψ, nam de *Eurylochi* Reditu loquitur; qui & ipſe poſtea fatetur, non ſe ſtatim rediiſſe, verùm diu ibidem præſtolatum eſſe, ut v. 260. δηρὸν ὃ καθήμενος ἀσκόπιαζον. Quare ἀψ in *Textu* lego, αἶψ', inter *Var. Lect.* aſſervandum pono.

246. Οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος) *Ultima* ᾰ δύνατο producitur, in *Cæſurâ*, τετραχωρίς, ad *Eurylochi* horrorem exprimendum, per *Hiatum* Carminis. Vid. *Chriſtophori Waſii* Senarium, in *Hiatu*.

252. Δώματα καλὰ) Malè in nonnullis, δώματα Κίρκης. Non quod revera non eſſet *Circæ* domus; at quod illius Nomen nondum potuerit *Eurylocho* innoteſcere, & paulò poſt, 254. Ἔνθά δέ τις, ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή. Vid. Not. *Fabri* & *Tollii*, ad *Longinum* περὶ ὕψους, §. 19. l. 4. p. 133.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

240. Αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος) Fragmentum *Pindari* in hoc *Scholio* notandum erat *Oxonienſibus Pindari* Editoribus: qui tamen egregiam laudem digni ſunt reportare, ob Copioſum *Indicem*, diligentem in plurimis Operam præſtitam, cum *Sudorii* Verſione, &c. *Euſtath.* fol. 395. lin. 21. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ἐφ' ὡς οὐχ ὁ σύμπας νῆς τοῖς τετύχοις προσαίζει, ἀλλ' ὁ καθ' μόνον τὸ φιλάνθρωπον· διὸ ἐφ' σαίνουσιν, ὥσπερ ἀληθῶς οἱ ἀλφῖνες, ἐξ ἀνθρώπων γλυκύμενοι, Φιλάνορα ὄν ἐκ ἔλιπον βιοτὰν, καθ' Πίνδαρον.

## VARIÆ LECTIONES.

244. Ἀψ) γρ. αἶψ', vid. Not. in *Textum*.

246. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔπι, ἠδὲ τα. *Ibid.* Ἐκφάσθαι) γρ. ἐκφάζαι, & ἔκφασθαι.

249. Ἀγασσάμεθα) γρ. ἀγαζόμεθα, *Br. Schol.*

251. Ἐκέλευες) γρ. ὁκέλσσας, *Suidas*, v. Ἤϊομεν.

252. Δώματα καλὰ) γρ δῶμα Κίρκης, vid. Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ κάλεϛ· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείησιν ἕποντο·
Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμφην, ὀϊόμην δόλον εἶναι.
Οἱ δ' ἅμ' ἀϊϛώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
Ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενον ἐσκοπίαζον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
Ὠμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
Τὸν δ' αἶψ' ἡνώγεα αὐτὸν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρόμενον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
Οἶδα γάρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
Ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μένε' αὐτῇ τε δὸς' οἱ χάρῃ,
Ἔδων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
Αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κραναὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
Ὡς εἰπὼν παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσας,
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
Ἔνθα μοὶ Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
Ἐρχομένῳ προτὶ δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ· τῷπερ χαριεστάτη ἥβη.
Ἕν τ' ἄρα μοὶ φῦ χεῖρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,

" Et invitabat; Hi simul omnes illam imperitiâ sequebantur;
" Cæterùm ego subiti, existimans dolum esse.
" Illi igitur simul evanuerunt confertim, neque quisquam eorum
" Apparuit: diù autem desidens animadvertebam.
Sic ait, cæterùm ego quidem gladium argenteis clavis connexum
Humeris circumjeci ingentem, ferreum, arcumque similiter,
Illumque continuò jussi eandem viam monstrare.
Cæterùm ille utrâque prehensis precabatur genibus,
Et me lugens verbis aliis alloquebatur,
" Ne me duc illuc invitum, ô generose, sed relinquas hic;
" Novi enim, quòd neque ipse redibis, neque quenquam aliorum
" Abduces tuorum sociorum: sed cum hisce ocyus
" Fugiamus: adhuc enim forsan effugere poterimus malum fatum.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquebar,
" Euryloche, ideò quidem tu mane hic, hoc in loco,
" Edens & bibens, cavam apud navem nigram;
" Cæterùm ego vadam: ingens enim mihi adest necessitas.
Sic fatus ab nave ego ascendebam, atque mari;
Sed cum jamjam, pergens sacras per valles,
Circes accedebam veneficæ ad magnam domum,
Ibi mihi Mercurius aureâ virgulâ obviam-venit
Incedenti ad domum, adolescenti viro similis,
Primùm pubescenti; cujus gratiosissima est pubertas.
Manuque mihi inhæsit, verbumque dixit & proloquutus est,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Ἀϊϛώθησαν.] Ἠφανίσθησαν.
260. Ἐσκοπίαζον.] Κατεσκόπουν.
266. Ἅμα.] Ἅπαξ. Λίπ.] Κατέλιπεν.
267. Ἐλεύσεαι.] Ἐλεύσῃ.
268. Ἄξεις.] Κομίσεις.
269. Ἀλύξαιμεν.] Ἐκφύγοιμεν.
272. Ἔδων.] Ἐδώδιμον.
273. Εἶμι.] Ποριούμαι. Κραπερή.] Ἰσχυρά.
275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας.] Τὰς ἀσιβήτους.
277. Χρυσόῤῥαπις.] Χρυσῆν ῥάβδον ἔχων. Ἀντεβόλησεν.] Συνέτυχεν.
278. Νεηνίῃ.] Νεωτέρῳ.
279. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἅπτ. * χλοιῶλι. Ὑπλίη δέ ἐϛι, τὸ ἐπάνω χεῖλος, ἀφ' ἑ πρῶτον χλοιάται χνῦς, ὅ ἐϛιν, ἡ ἀτρίχη ἕξ χλοιᾶς ἔκφυσις. Ἥβη.] Ἀκμὴ ἡλικίας.

## N O T Æ.

263. Τόνδ' αἶψ' ἡνώγεα) Et hìc suspicor legendum ἄψ, pro αἶψ', ob easdem rationes, quas suprà, ad v. 244. ut sit, Ἐγὼ δ' τῶν ἠνώγεα ἄψ ἡγήσασθαι αὐτὸν ὁδόν. Οὐ γὰρ αἶψ' ἠνώγα τῶν πονεῖν· ἄκοντα γὰρ πρότερον, ἐ ὡς εἰκὸς, ἐνέγκοιμ' ἄν. Judicent *Docti*.

264. Ἐλλίσσετο) In hujusmodi vocibus Duplicabant *Liquidam* Veteres Codices, ut infrà, v. 481. Ἐλλιζόμενος, & suprà, v. 215.

269. Φεύγωμεν) *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*, & ob *Acutum* sequentem.

## VARIÆ LECTIONES.

263. Τόνδ' ἄψ') γρ. τόνδ' αἶψ', vid. suprà, ad v. 244. *Ibid.* Ἡνώγεα) γρ. ἠνώγειν & ἠνώγεον.

264. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, vid. Not. in *Textum*.

Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
Χώρου ἀΐδρεις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
Ἕρκαι), ὥστε σύες πυκινὺς κλυθμῶνας ἔχουσες.
Ἦ τὸν λυσόμενον δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σε φημὶ
Αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δ' οὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
Ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, οὐδέ σε σαώσω·
Τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλόν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἦμαρ.
Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώια δήνεα Κίρκης·
Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ, βαλέῃ δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς θέλξαι σὲ δυνήσετ)· ὃ γὰρ ἐάσῃ
Φάρμακον ἐσθλόν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δ' ἕκαστα·
Ὁππότε κέν Κίρκη σ' ἐλάσῃ τανυσίπεϊ ῥάβδῳ,
Δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπαΐξας ὥστε κταμένην μνησαίνων.
Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσετ) εὐνηθῆναι·
Ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεῦ εὐνῆι,
Ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
Ἀλλὰ κέλευθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,

" Quorſum, ô infelix, per teſqua incedis ſolus,
" Locorum ignarus? ſocii autem tibi illi in Circes *ædibus*
" Clauduntur, ut ſues denſis latibula inhabitantes.
" An hos liberaturus huc veniſt? neque te puto
" Ipſum rediturum eſſe: manebis verò tu, ubi utique alii.
" Sed agè jam te ex malis ſolvam, atque ſervabo;
" Accipe hoc remedium bonum, habenſque ad ædes Circes;
" Vade, quod ſane à capite avertet malum diem.
" Omnia etiam tibi dicam pernicioſa conſilia Circes.
" Apparabit tibi cinnum, mittet verò venena in panem:
" Sed neque ſic incantare te poterit; non enim permittet
" Remedium eximium, quod tibi dabo: dicam verò ſingula.
" Quando Circe te percutiet prælongâ virgâ,
" Tum ſanè tu gladio acuto exerato à fœmore,
" In Circen irrue, perinde atque interficere cupiens.
" Illa te ſubtimeſcens invitabit ad concubitum;
" Ibi tu neutiquam deinde abnega deæ cubile,
" Ut tibi ſolvatque ſocios, *te* que ipſum benignè excipiat:
" Sed jube ipſam beatorum magnum juramentum jurare,

## ΣΧΟΛΙΑ.

281. Αὖτως.] Ἔνιοι, αὖτ' ἔ. Δι' ἄκριας.] Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τυτίσι παχῖς καὶ ὑλώδεις.
282. Ἀΐδρεις.] Ἀπείρως.
283. Ἕρκαι).] Συρκάκλειν). Σύες.] Χοῖροι. Πυκινὺς.] Πυκνὺς, σαυλοχοῖς. Κλυθμῶνας.] Νῦν τὰς τύπας, ἔνθα κρύπτοντ), καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν.
286. Ἐκλύσομαι.] Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσομαι. Σαώσω.] Σώσω.
288. Ἀλαλκήσῃ.] Βοηθήσῃ.
289. Ὀλοφώια.] Ὀλέθρια. Δήνεα.] Βουλεύματα.
290. Τεύξῃ.] Καθαρκάσῃ.] Κυκεῶ.] Κυκεῶνα καλῶ λέπαστον. Κυκεὼν ὁ λέγ) τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα.
291. Θέλξαι.] Κακῶσαι, * τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι.
293. Ἐλάσῃ.] Τύψῃ, κρούσῃ.
296. Ὑποδδείσασα.] Φοβηθεῖσα.
297. Ἀπανήνασθαι.] Ἀπαρνήσασθαι, αὐτὶ τοῦ ἀπαρνήσῃ.
298. Κομίσσῃ.] Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἀξιώσῃ.
299. Κέλευθ.] Κελεῦσαι, αὐτὶ τοῦ κέλευσον.

## NOTÆ.

290. Τεύξῃ τοὶ κυκεῶ) Non *Dandi*, ſed *Accuſandi* caſu, pro κυκεῶνα, per *Apocopen*; ut Ἀπόλλω, pro Ἀπόλλωνα· ἱδρῶ, *Iliad.* χ'. v. 2. pro ἱδρῶτα· ἰχῶ, pro ἰχῶρα. De Cinno, ſive Κυκεῶνι, *Euſtath. Etymolog. M. Br. Schol. Turneb.* Adverſar. l. 12. c. 8. fol. 386.
291. Ἐάσῃ) Ità, pro ἐᾷσῃ, ob *Metrum*, ut aliàs.
296. Κελήσετ)) A κέλω, κέλομαι, κελήσομαι· ut à θέλω, μέλω, θελήσω, μελήσω. Alii legunt κεκλήσετ), ut *Seberus* in *Indice*, & καλήσετ) vel καλέσετ) aut καλέσετ).

## NOTÆ IN SCHOLIA.

291. * Τὸν νῦν ἀλλοιῶσαι) Ità, pro τὸ νῦν ἀλλοιῶσαι, ex *Aloyſii* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

281. Πῆ δ' αὖτως, δύστηνε) γρ. πῆ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, *Br. Schol. H. Steph.*
287. Τῆ – ἴχω δ' ἐς) γρ τῆ – ἴχων ἐς, *Euſtath.* fol. 386. lin. 43.
288. Ἀλαλκήσῃ) γρ. ἀλάλκησιν, *Aldin.* & ἀπαλάλκῃ, *H. Steph.* expoſitio potius, quam *Var. Lect.*
291. Ἐάσῃ) γρ. ἰάσῃ, vid. Not. in *Textum*.
296. Κελήσεται) γρ. κεκλήσεται, &c. vid. in *Textum*.
298. Κομίσσῃ) γρ. κομίσῃ, vid. ſupra, ad v. 291.

Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βυλθυσέμθω ἄλλο,
Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀήνορα θείη.
Ὡς ἄρα φωνήσας πόρε Φάρμακον Ἀργιφόντης,
Ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτῆς ἔδειξεν.
Ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δ' εἴκελον ἄνθος·
Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
Ἤια· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
Ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
Καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυρόηλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.

" Nè ullum tibiipsi detrimentum malum paret aliud,
" Nè te nudatum imbellem & invirilem faciat,
Sic utique loquutus præbuit remedium Mercurius,
Ex terrâ evulsum, & mihi naturam ejus commonstravit.
Radice quidem nigrum erat, lacti autem simile flore;
Et Moly ipsum vocant Dii; difficile vero effossu
Viris utique mortalibus; dii autem omnia possunt.
Mercurius quidem tum discessit ad magnum Olympum,
Insulam per sylvosam; ego autem ad domum Circes
Ibam; multaque mihi cor cogitabat euntí.
Constiti itaque in portis deæ pulchricomæ;
Ibi stans vocavi; dea autem meam exaudivit vocem.
Illa statim egressa januas aperuit splendidas,
Et invitabat; cæterùm ego sequutus sum, tristatus corde.
Collocavit igitur me introductum in throno argenteis clavis,
Pulchro, fabrefacto; scabellum verò sub pedibus erat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

301. Ἀπογυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήνορα.] Ἀνανδρον. Θείη.] Ποιήσῃ.
303. Ἐρύσας.] Ἑλκύσας. Φύσιν.] Νῦν τὸ εἶδος.
305. Μῶλυ.] Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα· φασὶ δὲ, τοῦτο ἰλεώτερον τὸ ῥίζης, τῷ πλῆθι γάλακτος ἐπιφέρειν τῷ ἀπατᾶσθαι. Χαλεπόν.] Μοχθηρὸν, δυσχερές.
309. Πόρφυρε.] Διετύπου.

## NOTÆ.

305. Μῶλυ δ' μιν καλέουσι θεοί) De herba *Moly*, quòd *Eruditionem* & *Doctrinam* significet, vide *Eustath.* fol. 397. lin. 8. Ἡ δὲ Ἀλληγορία τὸ τοιοῦτον, Ἑρμῆν μὲ οἶδε συνήθως, τὸν λόγον· Μῶλυ δὲ, τὴν παιδείαν, ἧς ἐν μώλυ, τουτέστι κακοπαθείας, περιγινομένης· ἢ Μῶλυ· ἡ μὲ ῥίζα μέλαινα, δηλοῖ τὸ οἷον σκοτεινὸν· ἐ δυσεφίκτου δὲ τίλυς τὸ ἐναργοῦς τῆς παιδείας. ἐ δηλοῖ τοῦτο δυσεξιδύκτου, καὶ ὑδὲ ἡδύ κλ. Ità *Theocritus*, Idyll. 9. v. 35. —— ἐμὶν Μῶσαι φίλαι· ἅς κεν ἐρῶσαι γαθῆσιν, τὼς οὔτι ποτὶ δαλήσαιθ' Ἑλικῶνι, quod nec *Eustathium* fugit, Ὅτι δὲ εἰς ἀλληγορίαν πεσὼν ὁ Κίρκης ἀναγορεύεται, δηλοῖ φανερῶς καὶ ὁ γεφύρας, ὅτι ἅς ἃ σοφοῖσιν αἱ Μοῦσαι, τούτους ποτὶ δηλήσαιθ' Κίρκης. Quin *Eloquentiam*, per *Moly* denotatam credas, παρὰ λόγῳ Ἑρμεῖ nempè traditam. Tum sanè facile referas ad *Hebraicum* MALAL, *Verba fecit, locutus est.* Hæc Deorum Lingua: Et *Homerum* Vocis *Hebræa*, Rituumque, expertissimum agnoscunt Plurimi. Et huic

## NOTÆ IN SCHOLIA.

305. Μῶλυ) Hoc *Scholion* etiam alludit & laudat *Eustath.* fol. 397. lin. 30. Φατὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ καὶ Μῶλυ λέγεσθαι, παρὰ τὸ μωλύειν, ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 4. Περὶ δὲ παρ' Ὁμήρῳ Μώλυος, τὸ βοτάνης ἦν ὁ δὲ αἵματος, ἢ ἀναθέντος, ὁ γάλακτος, ἢ ὑγροῦ τινος, ἐν τῇ Κίρκης νήσῳ, γίγαντος, λέγεται φῦναι ἡ κατ' αὐτὸν ἔχειν λευκόν· ὅτι ὁ συμμαχῶν τῇ Κίρκῃ καὶ ἀντιλῶν τὸν γίγαντα, ὁ Ἥλιος ἦν, μῶλος δὲ, ἡ μάχη· ἐξ οὗ καὶ ἡ βοτάνη. Vid. Not. in *Textum*.

Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσείῳ δέπα, ὄφρα πίοιμι·
Ἐν δέ τε Φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξεν,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κταμένην μνησαίμην.
Ἡ δ' ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἠδὲ τοκῆες;
Θαυμά μ' ἔχει, ὡς οὔπω πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης.
Οὐδὲ γὰρ ἐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
Ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψῃ ἕρκος ὀδόντων.
Σοὶ δὲ νὺς ἐν στήθεσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
Φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ;
Ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα

Adornavitque mihi cinnum aureo poculo, ut biberem,
Intuſque pharmacum miſit, mala meditans in animo.
Cæterùm poſtquam dedit & ebibi, neque me domuit,
Virgulâ feriens, verbumque dixit & proloquuta eſt,
" Abi nunc in haram, cum aliis cuba ſociis.
Sic ait, ego verò gladio acuto ſtricto à fœmore
In Circen irrui, tanquam occidere moliens:
Illa verò magnum exclamans ſubtercurrit & prendit genua,
Et mihi plorabunda verba volatilia dixit,
" Quis? cujas es hominum? ubi tibi urbs atque parentes?
" Stupor me tenet, quod nè bibens hæc venena mutatus es.
" Minimè enim quiſque alius vir hæc venena ſuſtinuit,
" Quicunque hauſerit, & primùm tranſmiſerit ſeptum dentium.
" Tibi verò quædam in pectoribus impermulcibilis mens eſt.
" Nimirum tu Ulyſſes es verſutus, quem mihi ſemper
" Prædixit venturum aureâ-virgâ utens Mercurius,
" Ex Troiâ reverſum celeri cum nave nigrâ?
" Sed agè nunc in vaginam gladium pone: & nos deinde

## ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἔθελξεν.] Ἠλλοίωσεν.
320. Συφεόνδε.] Εἰς τὸν τῶν χοίρων μάνδραν. Λέξαι] Κοιμήθητι. ἢ ἀρεσθῆναι.
322. Ἐπήϊξα.] Ἐφαρμοσα.
323. Μήνα ἰάχουσα.] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι πεπλῆξαι, οὐκ ἀποθανεῖν.
326. Ἐξίλχθης.] Ἠλλοιώθης.
327. Ἀνίστη.] Ὑπέμενεν.
328. Ἀμείψῃ.] Παρέλθῃ.
329. Ἀκήλητος.] * Ἀθελκτος, ἀκαταπειθὴς, ἀνεξαπατητος.
331. Φάσκεν.] Ἔλεγεν.
333. Θέο.] Ἀπόθες, ἔμβαλε.

## NOTÆ.

316. Τεῦξε δέ μοι κυκεῶ) Qui κυκεῶ ſcribunt, malè ad χρυσέῳ referunt, quod cum δέπα congruit, pro quo δέπα, vel δέπας, ut hìc ſcribi poſſit, quomodò, *Odyſſ.* λ'. v. 135. γήρᾳ, & ψ'. v. 283. poteſt & δέπας, ſine *Diareſi*, aut *Subjunctione*, ἀρχαϊκῶς legi. Vid ſuprà, ad v. 290. De voce κυκεῶ.

320. Λέξαι) Olim in *Euſtath.* fol. 399. lin. 1. παρεκβολαῖς. & in *Textu*, λέξαι, ut & in *Florentinâ*; à quibus malè deſciverunt *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, & *H. Stephanus*, λέξον legentes. *Schol. Aldina*, λέξαι) κοιμηθῆναι, ἢ ἀρεσθῆναι, quæ verò, in λέξον) κοιμήθητι, ἢ ἀρεσθήτι, quod iſtius ſint Modi. Λέξαι

## NOTÆ IN SCHOLIA.

320. Λέξαι) Vid. Not. in *Textum*.
329. * Ἀθελκτος) Ita, pro *Corrupto* Ἀθελκτος, ex *Aloyſii* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

316. Δέπα') χ. Νπαϊ, δέπας, δέπα, vid Not. in *Textum*.
320. Λέξαι) χ. λέξον, λέξαι, *Br. Schol.* &c. vid. ad *Textum*.

Εὐῆς

Εὐνῆς ἡμετέρης ὀπιβήσομθμ, ὄφρα μιγέντε
Εὐνῇ ᾗ φιλότητι, πεποίθομθμ ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφαθ', αὐτὰρ ἐγὼ μὲν ἀμφιβάμενος θεσπέσιον,
Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοὶ ἤπιον εἶναι;
Ἣ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
Ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ὀπιβήμεναι εὐνῆς,
Ὄφρα μὲ γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήορα θείης;
Οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ὀπιβήμεναι εὐνῆς,
Εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
Μήτι μοὶ αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην θεσπεσίης εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῇγε μεγάροισι πένονθο
Τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
Γίνονθ' δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
Ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,

" Lectulum noſtrum conſcendamus, ut commixti:
" In lecto & amicitiâ confidamus invicem.
Sic ait, cæterùm ego ipſam excipiens alloquebar,
" O Circe, quo pacto me jubes tibi manſuetum eſſe,
" Quæ mihi ſues quidem feciſti in domibus ſocios;
" Ipſum autem hîc detinens dolos agitans jubes
" In thalamumque ire, & tuum conſcendere cubile,
" Ut me nudatum, inutilem & effœminatum facias?
" Non ſane ego volo tuum conſcendere lectum,
" Niſi mihi ſuſtineas, dea, magnum juramentum jurare,
" Ne ullum mihi detrimentum malum machineris aliud.
Sic dicebam; illa continuò juravit, ut juſſi.
Cæterùm poſtquam juravit & perfecit jusjurandum,
Tum ego Circes conſcendi pulchrum lectum.
Ancillæ autem interea quidem intra domum ſategebant
Quatuor, quæ ei domi adminiſtræ erant.
Natæ verò hæ erant ex fontibus & à ſylvis,
Et ex ſacris fluminibus, quæ ad mare profluunt:
Harum una quidem injecit thronis ſtragula pulchra,

## ΣΧΟΛΙΑ.

335. Πεποίθομεν.] Πεπείσμεθα, διαῤῥήσομεν.
337. Κέλῃ.] Κελεύεις.
340. Ἰέναι.] Εἰσιέναι.
341. Γυμνωθέντα.] Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. Ἀνήορα.] Ἄνανδρον. Θείης.] Ποιήσῃς.
348. Γίνονθ'.] Εἰσέρχονται.
349. Δρήστειραι.] Ὑπηρέτιδες, διάκονοι.
350. Γίνονθ' δ' ἄρα ταί γ.] Ὑφίστανθ' νόμφαι πηγὰς ἐξ ὑδάτων· τινὲς δὲ, ὑστερβατὸν, Ἣ ἡ πόρτις ὕδωρ ἐφίησιν ἐκ τε κρηνέων. οἱ δὲ ἀλληγορεῖσι. Κρήνας μὲν λέγουσι, τὰ σπλάγχνα, τέσσαρας δὲ ἡραπανίδας, τὰς ὥρας· Ἔκ τε κρηνέων, λαί τ' ἀλσέων.] Ἔνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι, ἢ αἱ Δρυάδες.
352. Ἔβαλλεν.] Ἐπιπτῇ.

## NOTÆ.

335. Εὐνῇ ᾗ φιλότητι πεποίθομεν) Vid. ſuprà, ad v. 328.

337. Ὦ Κίρκη, πῶς γάρ μοι) Vid. ſuprà, ad v. 202.

347. Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην θεσπεσίης εὐνῆς) Nequis *Ulyſſem* temerè à Poetâ factum putet, nunc Continentem, nunc Incontinentem, Notandum *Circen*, filiam *Solis*, cæleſtem Influxum innuere, qui *Græcos* reliquos ad Voluptates incitaret, quibus & illi ultrò ſuccumbebant. At huic *Ulyſſi* ſe oppoſuit ſtrenuè, nec eodem ſe poculo faſcinari paſſus eſt. Hunc igitur ſuis amoribus excipit; quòd Sapiens Cæleſti Influxui Domineter & recta innuenti etiam lubens obſequatur, juxtà illud, Sapiens dominabitur Aſtris.

349. Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τῇγε μεγάροισι πένονθο τέσσαρες) *Apertè* hîc ſe *Mythologum* prodit eſſe *Homerus*. *Circe*, Annum ſonat, quo nempe ſpatio apud eam *Ulyſſes* eſt detentus: Famularum *Prima*, Ver; *Secunda*, Æſtatem; *Tertia*, Autumnum; *Quarta*, Hyemem ſignificat; de quâ re *Euſtathius* adeundus, fol. 400. lin. 43. Τινὲς δέ φασι Παλαιῶν, ἀσυμβιβάστως μὲ τοῖς πλάσι ἀλληγορίας, ὅτι ὡς ὑστερόσυν, Ἐνιαυτὸν μὲ, Κίρκην τὸν ὑπατὸν πέσαρας αὐτῆς ἀμφιπόλους, τὰς Τέσσαρας Ὥρας, κλ. Vid *Brevia Scholia*, ad v. 350. item ſuprà, ad v. 1. & v. 5.

## VARIÆ LECTIONES.

337. Πῶς γάρ μοι) *Ex.* πῶς κ' ἄρ μοι, vid. ad *Textum*.

352. Θρόνοις ἔνι) *Ex.* Θρόνους ἐνί.

Πορφύ-

Πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' λῖτ' ὑπέβαλλεν·
Ἡ δ' ἑτέρη πρόπαροιθε θρόνων ἐπίταινε τραπέζας
Ἀργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πίθε χρύσεα κάνεα·
Ἡ δ' τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
Ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεα κύπελλα·
Ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει, ὑπὸ πῦρ ἀνέκαιε
Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα, λό' ἐν τρίποδος μεγάλοιο,
Θυμῆρες κεράσασα κατ' κρατός τε ὑ ὤμων,
Ὄφρα μοὶ ἐκ κάμαλον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων,
Αὐτὰρ ἐπεὶ λῦσέν τε, ὑ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δὲ μοι χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
Εἶσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δ' θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρὰ δ' ξεστὴν ἐτάνυσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμὸν δ' οὐκ ἤνδανε θυμῷ·
Ἀλλ' ἦμαι ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός·
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἤμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
Χεῖρας ἰάλλοντα, θυμηρὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
Ἄσχι παριστάμενη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, καθ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
Θυμὸν ἔδων; βρώμης δ' οὐκ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
Ἦ πού πω δόλον ἄλλον ὀΐεαι; οὐδ' ἔτι σε χρὴ

Purpurea ſupernè, infernè lintea tenuia ſubjecit;
Altera verò ante thoros extendit menſas
Argenteas, & iis impoſuit aureas lances.
Tertia quoque in cratere melliſluum vinum miſcebat
Dulce argenteo, diſtribuitque aurata pocula.
Quarta verò aquam ferebat, & ſuccendit ignem
Magnum ſub tripode magno, caleſiebatque aqua.
Cæterùm poſtquam efferbuit aqua in ſplendido aheno,
In labrum me collocatum lavit ex tripode magno,
Suaviter fuſa aquâ per caputque & humeros,
Donec mihi laborem animum-rodentem demeret membris.
Porro poſtquam lavit & unxit pingui oleo,
Chlænam mihi pulchram circum induit, atque tunicam;
Collocavitque me introductum ad thronum argenteum
Pulchrum, fabrefactum; ſcabellum verò ſub pedibus erat.
Aquam præterea ancilla gutturnio perfundebat ferens,
Pulchro, aurato ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum, juxtaque politam extendit menſam;
Panem verò veneranda proma appoſuit ferens,
Edulia multa appoſitis, gratificata ex præſentibus,
Edereque juſſit; meo autem non placebat animo;
Sed ſedebam alia cogitans, malaque præſagiebat animus:
Circe verò ut vidit me ſedentem, neque ad cibum
Manum extendentem, gravemque me dolorem habentem,
Propè aſtans verba volatilia dixit.
" Quid ſic, Ulyſſes, ſedes ſimilis muto
" Animum macerans? cibumque non attingis, neque potum?
" An aliquem dolum alium times?
Non amplius te oportet

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

353. Λῖτ'.] Ἁπλᾶ ἐνδυβόλαια.
354. Ἐπίταινε.] Ἔτεινεν, εἴλκυεν.
355. Κάνεα.] Κανίσκια.
357. Νέμε.] Διενέιμε.
359. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο.
360. Ἤνοπι.] Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἔστιν ἰδεῖν αὐτόν.
361. Ἀσάμινθον.] Τὸν πύελον, ἤτοι λουτῆρα, παρὰ τὸ ἄσαι μινύθειν. Ἔσασα.] Καθίσασα, ἐμβιβάσασα.
362. Θυμῆρες.] Καταθύμιον, ἡδύ.
363. Θυμοφθόρον.] Τὸν ψυχὸν λυμφθείροντα.
374. Ἀλλοφρονέων.] Ἄλλα σκοπῶν, ἄλλα διανοούμενος. Ὄσσετο.] Προσεώρα.
375. Ἰάλλοντα.] Ἐπιβάλλοντα.
378. Κατ' ἄρ' ἕζεαι.] Καθίζῃ. Ἀναύδῳ.] Ἀφώνῳ.
379. Ποτῆτος.] Ποτοῦ.

## N O T Æ.

362. Θυμῆρες.) Vid. ad *Euripid.* Ion. v. 1154. & ad *Iliad.* σ'. v. 336.

Δειδί-

Δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρήατον ὅρκον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Πρὶν τλαίη πάσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Πρὶν λύσαθ' ἑτάρους τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
Ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε κελεύεις,
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δ' ἰκ μεγάροιο βεβήκει,
Ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χερσὶ, θύρας δ' ἀνέωγε συφειοῦ·
Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δ' ἄρα τοῖσι
Ἐρχομένη προσάλφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
Τῶν δ' ἐκ μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυσε
Φάρμακον ἀλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
Ἄνδρες δ' αὖθ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πάρος ἦσαν,
Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι·
Ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.
Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
Ἡ δέ μοι ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ γῖνα θαλάσσης·
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἠπειρόνδε,
Κτήματα δ' ἐν σπήεσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·

" Timere: jam enim juravi forte juramentum.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens dixi,
" O Circe, quis etenim vir, qui æquus & justus sit,
" Prius audeat gustare cibum, atque potum,
" Antequam redemerit socios & in oculis viderit?
" Sed si jam benigna bibere, edereque jubes,
" Solve; ut palàm videam dilectos socios.
Sic dicebam. Circe itaque ex ædibus ibat,
Virgam tenens in manu, januasque aperuit haræ, &
Exegit porcis similes novennibus.
Illi quidem tum stabant contrarii: hæc verò per eos
Incedens adunxit unicuique pharmacum aliud.
Horum igitur è membris pili defluebant, quos antè produxerat
Pharmacum perniciosum, quod ipsis dederat honoranda Circe.
Virique iterum reddebantur florentiores, quam antea fuerunt,
Et multò pulchriores & majores aspectu:
Agnoverunt verò me illi, inque hæserunt in manibus singuli.
Omnibus itaque jucundus ortus est luctus, perque domum
Horrendum resonabat, dea verò misertа est & ipsa.
Illa igitur prope me stans loquuta est diva deartum,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Vade nunc ad navem celerem & ad littus maris,
" Navem quidem omnium primùm subducite ad continentem:
" Facultates verò in speluncis abscondite, armaque omnia:

## ΣΧΟΛΙΑ.

381. Δειδίμεν.] Φοβεῖσθ.
383. Ἐναίσιμος.] Δίκαιος.
384. Πάσασθαι.] Γεύσασθ.
386. Προφρασσα.] Πρόθυμος.
389. Συφειοῦ.] Τῆ συφεῶν.
390. Σιάλοισιν.] Εὐτραφέσιν Ἐννεώροισιν.] * Ἐνιαύσια ἐτῶν ὄντων.
393. Ἔφυσε.] Ἐποίησε φυῆναι.
394. Οὐλόμενον.] Ὀλέθριον.
397. Ἔγνωσαν.] Ἐγνώρισαν. Ἔφυν.] Προσεφύην ἐπλημμελέστερον.
398. Ἱμερόεις.] Ἐράσμιος, ἡδύς. Ὑπέδυ.] Ὑπεισῆλθεν.
403. Ἔρυσσατε.] Ἑλκύσατε.
404. Σπήεσσι.] Σπηλαίοις. Πελάσσατε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ λάβητε.

## NOTÆ.

389. Συφειῷ) *Eustath.* fol. 403. lin. 34. Πλειοτασμὸν ἔπαθεν, ὁποῖον καὶ τὸ, ἀδελφεὸς, ἀδελφειός.
390. Ἐννεώροισιν) *Eustath.* fol. 403. lin. 35. Ἐννεώροι δὲ σύες, ἤτοι ἐναετεῖς· ἢ ἐξ ἄλλως ἴνας, οἱ ἐνιαὶ ἀρξῶν, ἤγουν ἐτῶν δύο καὶ ἑνὸς μηνός· κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον, καλῶ τὸ, Ἐννέωροι δ' πίγε ἐ ἐνιαυτήχεες, ὡς λέγουσι, ὥρου, ἐνιαυτός· ἐς ὁμώνυμον ἄρα, ἤλιον, ἐείσατο τὸ δὲ, ἐννεώροισι, συνέζησιν ἔτεσι, καὶ ἑ. καὶ ω. εἰς ἕνα πάθος μακρόν.

## VARIÆ LECTIONES.

393. Ἔφυσε) γρ. ἔφυσε.
395. Αὖθ') γρ. ἄψ, ut supra, v. 263.
397. Μὲ κεῖνοι) γρ. μ' ἐκεῖνοι, *H. Steph.*
399. Κονάβιζε) γρ. καπάχιζε, *Eustath.* fol. 404. lin. 1.

Αὐτὰρ

Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι, ἠὲ ἄγειν ἑρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαίων·
Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν ἠδ' ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Εὗρον ἔπειθ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἑρίηρας ἑταίρους
Οἰκτρὸ ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
Ὡς δ' ὅταν ἀγραυλοι πόριες περὶ βοῦς ἀγελαίας
Ἐλθοῦσαι ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ὀχαντίαι· οὐδέ σφιν οἷοί
Ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμενα ἀμφὶ θέουσι
Μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
Ὡς ἔμπαν, ὡς εἰ παλεῖό τ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
Τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο.
Καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,

" Ipſeque tandem revertere & adduc dilectos ſocios.
Sic ait, cæterùm mihi perſuaſus eſt animus generoſus:
Feſtinabam igitur ire ad navem celerem & littus maris.
Inveni deinde juxta navem celerem dilectos ſocios,
Miſerabiliter lugentes, tenellas lacrymas profundentes.
Ut cum in agro degentes buculæ circa vaccas armentarias
Venientes ad mandram, poſtquam herbâ ſaturæ ſunt,
Omnes ſimul ludunt oppoſitæ, neque ipſa ſtabula
Detinent, ſed indefinenter mugientes circum currunt
Matres; ſic *circum* me illi, poſtquam viderunt oculis,
Lacrymantes fundebantur; videbaturque ipſorum animus
Sic eſſe, veluti in patriam veniſſent & urbem ſuam
Aſperæ Ithacæ, ubi & nutriti ſunt, atque nati.
Et me lugentes verbis volatilibus alloquebantur,

## ΣΧΟΛΙΑ.

405. Ἴέναι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἐπιστρέφειν.
409. Οἰκτρὸ ὀλοφυρομένους.] Οἰκτρῶς ὀδυρομένους.
410. Ἀγραυλοι.] Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι. Πόριες.] Νέαι βόες, μόσχοι. *Ἀμαλαίας] Νομαίας, ἀζευκτους.
411. Κόπρον.] Τῶν φασὶ τοῦ βοῶν. Βοτάνης.] Τῆς νομῆς. Κορέσωνται.] Κορεσθῶσι.
412. Σκαίρουσι.] Σκιρτῶσι, σκιρτῶσι. Ὀχαντίαι.] Ἀπειθεῖς. Οἷοί.] Ἐπαύλεις.
413. Ἴσχουσι.] Κατέχουσι. Ἀδινόν.] Οἰκτρῶς. Μυκώμενα.] Βοῶσαι. Μυκηθμὸς γὰρ ἡ φωνὴ τοῦ βοῶν. Ἀμφιθέουσι.] Περιτρέχουσιν.
415. Ἔχυντο.] Ἐπίδηλον. Δόκησεν.] Ὑπέλαβεν.
416. Ὡς ἔμπαν.] Οὕτως εἶναι. Ἔμπ.] Εἶναι.
417. Ἵνα.] Ὅπου. Ἔτραφεν.] Ἐτράφησαν. Ἐγένοντο.] Ἐχρυσώθησαν.

## NOTÆ.

405. Αὐτὸς δ' ἂψ ἴέναι) Hic iterum ἂψ legendum moneo, & ἀῦψ' ad *Var. Lect.* relegandum, ut ſuprà, v. 244. & v. 263.

410. Πόριες) *Florentina* Editio, ità legit, pro πόρπης, & ità MSS. *Scholia* ad illius oram adſcripta, Codicem *Etonenſem* volo; ità *Aldina* Editio *Scholiorum*, & *Pariſienſis*; ita *Hervagiana* in *Textu* & in *Scholiis*; ità *Aldina* & *Reſcii Lovaniana*, in *Textu*; ita *Seberus*, *Scapula*, & *Euſtathius*, hoc certè in loco, videtur hanc Lectionem agnoſcere: probat enim πόριες pro πόρπης vel πόρβακες, dici; &, hoc in loco ut dicatur, *Verſûs* ratio poſtulat. *Euripid.* Bacch. v. 736. Καὶ τὸν μὲν περονίδες εὔπλοκοι πόριν, in quem locum, vid. quæ nos. *H. Steph.* primus πόρλης hìc legit, nè *Lectione* τοῦ πόριες notatâ; hunc ſecuti Moderni omnes; non ſine ignaviæ notâ: at Nos meliori auctoritate moti, πόριες hìc ſcribimus, & πόρλης ad *Var. Lect.* remittimus.

413. Ἀμφὶ θέουσι) Disjunctim potius lego, quoniam Vox ἀμφὶ referenda eſt non tantum ad μηπόρεας, verùm etiam ad ἰμὰ proximè ſequens.

417. Ἵνα τ' ἐτράφεν) De ἵνα, pro ὅπου, dicimus aliàs, *Pindar.* Prælect. fol. 180. Vox ἐτράφεν, pro ἐτράφησαν, παροξυτόνως ſcribenda; ut Scholiaſtes *Theocriti*, ad Idyll. 7. v. 60. ex *Callimacho* Grammatico, quomodò κόσμηθεν, pro ἐκοσμήθησαν, Æolicè, aut Bœoticè. Vid. *Etymolog.* M. v. Κοσμῶσαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

410. *Ἀμαλαίας) Hoc *Scholion* laudat *Euſtathius*, ὡς τοῦ Παλαιοῦ, fol. 404. lin. 8.

## VARIÆ LECTIONES.

405. Ἂψ) γρ. αὖψ', vid. in *Textum*.
409. Καθ' ὁλοφυρομένους) γρ. καθολοφυρομένους, vid. ad v. 201, & λ'. v. 5.
410. Πόριες) γρ. πόρπης, vid. Not. ad *Textum*.
412. Σκαίρουσιν) γρ. σκαίρουσι, *Euſtath.* fol. 404. lin. 9.
413. Ἀμφὶ θέουσι) γρ. ἀμφιθέουσι, vid. Not. in *Textum*.
416. Αὐτῶν) γρ. αὐτῶν, in *Prioribus*, non æquè bene.
417. Ἐτράφεν) γρ. ἔτραφεν, & τέτραφεν. Vid. in *Textum*.

Σοὶ

Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὧς ἐχάρημεν,
Ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἄγε, τὴν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Νῆα μὲν ἀν πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἠπειρόνδε,
Κτήματά τ' ἐν σπέεσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
Αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
Ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκακε πάντας ἑταίρους,
Καί σφεας Φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοί, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρεσθε τοῦτον,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἤ κεν ἅπαντας
Ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσει, ἠὲ λέοντας·
Οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
Ὡσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσαυλον ἵκοντο
Ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
Τοῦτο γὰρ καὶ κεῖνοι ἀταθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώγε μὺ φρεσὶ μερμήριξα,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Τῷ οἱ ἀποιμήξας κεφαλὴν ἐδάσσατο πέλασσαι,

" Tibi quidem redeunti, generose, sic gratulamur.
" Perinde atque si in Ithacam ven.semus patriam terram:
" sed age, aliorum sociorum narra interitum.
Sic dicebant; cæterùm ego alloquebar blandis verbis,
" Navem quidem omnium primùm subducamus in littus,
" Bonaque in speluncis recondamus, armamentaque omnia;
" Vosque accelerate me unà universi sequi;
" Ut videatis socios sacris in ædibus Circes,
" Bibentes & comedentes; copiosum enim victum habent.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis credebant:
Eurylochus verò solus mihi detinebat omnes socios,
Et ipsos alloquutus est, verba levia proloquutus est,
" Ah miseri, quò ibimus? quid mala desideratis ista,
" Circes ad ædes descendere? quæ omnes
" Aut sues, aut lupos reddet, aut leones;
" Qui ei magnam domum custodiamus etiam necessitate.
" Sic sane Cyclops fecit, quando ejus ad stabulum venerunt
" Nostri socii, cumque his audax sequutus est Ulysses:
" Hujus enim etiam illi pervicaciâ perierunt.
Sic ait; cæterùm ego in mente deliberabam,
Extracto gladio oblongo à femore,
Cum illo abscissum illius caput ad solum dejicere,

## ΣΧΟΛΙΑ.

420. Ἀφικοίμεθα.] Παραγενοίμεθα.
424. Πελάσσομεν.] Ἀποθώμεθα.
427. Ἐπηετανόν.] Δαψιλές.
429. Ἐρύκακε.] Κατέχει, ἐκώλυεν.
431. Ἆ δειλοί.] Ἄθλιοι. * Πόσε.] Ἐς τίνα τόπον; Ἱμείρεσθε.] Ἐπιθυμεῖτε.
432. Καταβῆμεναι.] Καταβῆναι * εἰσελθεῖν.
434. Φυλάσσοιμεν.] Τηροῖμεν.
435. Μέσαυλον.] Τὸ ἔσωαυλιν.
436. Θρασύς.] Τολμηρός.
439. Σπασσάμενος.] Ἐπισπασάμενος.
440. Οὐδάσσατο πελάσσαι.] Εἰς τὸ ἔδαφος ῥίψαι.

## NOTÆ.

423. Νῆα μὲν ἂν πάμπρωτον ἐρύσσομεν) Pro ἐρύσσομεν, ut v. 424. Πελάσσομεν, pro πελάσσομεν. De quâ re, vid. supra ad v. 328. 335, &c.
429. Ἐρύκακε) Suspicor & hìc legendum ἐρύκακε, rectissimâ voce *Homericâ*; cùm hæc vox ἐρυκάνω nusquam aliàs occurrat, ἐρυκανόω, semel quidem; quod moneo tantùm. Omnia enim *Exemplaria* ἐρύκακε præferunt.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

431. * Πόσε) Addo, ex *Lexicis*.
432. Καταβῆναι, * εἰσελθεῖν, monstrum vocabuli, εἰσερωϊόθιν lego, at ad v. 558. ubi locum habet, pono; hinc, ubi locum non habet, moveo.

## VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐρύκακε) γρ. ἐρύκακε, vid. Not. in *Textum*.
433. Ἢ λύκους) γρ. ἢ ἐλάφους, *Eustath.* fol. 405. lin. 19. & lin. 34.
439. Σπασσάμενος) γρ. ἀπασσάμενος.
440. Ἀποιμήξας) γρ. ἀπεπλήξας, *Eustath.* fol. 405. lin. 42. &c.

Καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα φχεδὸν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος,
Διογενὲς, τῦτον μὴν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
Αὐτῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἐρυσθαι.
Ἡμῖν δ' ἡγεμόνευε ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὡς φάμενοι, καὶ βὰν νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
Οὐδὲ μὴν Εὐρύλοχον κοίλῃ παρὰ νηΐ λέλειπτο,
Ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὸν ἔπος αἰπύ.
Τόφρα δὲ τὸς ἄλλους ἑτάρους εἰν δώμασι Κίρκη
Ἐνδυκέως λῦσέν τε, καὶ ἕζεσεν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἕλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν εἰν μεγάροισιν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φρασσάντό τε πάντα,
Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὶν δὲ γοάχιζε δῶμα.
Ἡ δέ μεν ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
Ἡμῖν ὅσ' εἰν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντα,
Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ.
Ἀλλ' ἄγε, ἐδέτε βρώμης καὶ πίνετε οἶνον,
Εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ πτέρεσσι λάβητε,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν

**Sciamus** valdè consanguinitate *me* attingeret: sed me locii
Mollibus verbis continuerunt aliunde alius,
" O generose, hunc quidem linquamus, siquidem tu jubes,
' Hic juxta navem manere & navem custodire:
" Nobis autem dux *in* esto sacram ad domum Circes.
Sic loquuti, ab nave discedebant atque mari:
Neque quidem Eurylochus cavam apud navem relinquebatur,
Sed sequebatur; timuit enim meas asperas minas.
Interea verò alios socios in ædibus Circe
Studiosè laveratque, unxeratque pingui oleo:
Circumque pulchras chlænas induerat atque tunicas:
Epulantes igitur pulchrè omnes invenimus in ædibus.
Hi verò postquam invicem conspexerunt, reputabantque omnia,
Flebant lugentes, undiquaque autem resonabat domus.
Illa verò propè me stans alloquebatur diva dearum,
" Generose Laertiade, versute Ulysses,
" Nè amplius nunc uberem luctum excitetis: scio etiam ipsa
" Et quos in ponto passi estis dolores piscoso,
" Et quæcunque hostiles viri nocuerunt in terrâ.
" Sed agite, comedite cibum & bibite vinum,
" Donec denuò animum intra præcordia receperitis;
" Qualem quando primùm relinquebatis patriam terram.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

441. Πηΐ.] Συγγενεῖ. * Κλιμάκῳ γὰρ ἐχρῶντο πρὸς τὸν Ὀδυσσέως ἀδελφόν.
444. Ἔρυσθ.] Φυλάττειν.
445. Ἡγεμονεύ.] Ἡγεῖτο.
446. Ἀνήϊον.] Ἀνήρχοντο.
448. Ἔκπαγλον.] Ὑπερέχον, μεγάλως. Ἐπιπλήξεως.] Ὕβρεως, κακηγορίας, ἐπιπλήξεως, ἀπειλῆς.
450. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
451. Οὔλας.] Ἕνεκα, καλάς.
453. Φρασσάντο.] Ἐπιγνῶσιν.
454. Περὶ δὲ γοάχιζεπ.] Περιήχει.
457. Θαλερὸν.] Ἀνωμαλον, νέον. Ὄρνυτε.] Διεγείρεσθε.
458. Ἰχθυόεντα.] Ἰχθῦς ἔχοντα.
459. Ἀνάρσιοι.] Πολέμιοι. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν.

## N O T Æ.

444. Αὐτῦ πὰρ νηΐ π μίνειν) *Ultima* Ῡ νηΐ producitur, ut ι'. v. 194.

450. Ἔχεσεν λίπ' ἐλαίῳ) Ità scribo, pro ἔχεσε, nec sine Veterum exemplo, ut suprà, v. 211.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

441. *Κπμάκῳ) Ità ex *Aloysii* MS. & *Eustathio* restituo, pro κλιμάκων, quod in *Aldin. Hervagian. Lugdun.* &c. malè obtinuerat.

## Variæ Lectiones.

443. Ἐάσομεν) γρ. ἐάπτειεν, vid. suprà, ad v. 291.
449. Τόφρα δὲ) γρ. τοφράδε.
450. Ἔχεσεν λίπ') γρ. ἴχεσε λίπ', vid. Not. in *Textum*.
451. Οὔλας) γρ. καλὰς, *H. Steph.* & *Br. Schol.*
452. Δ' ἄρα) γρ. δ' εὖ, *Florentin. Hen. Stephanus*
*Ibid.* Πάντας) γρ. τύσδε, & τύσσα, *Eustath.*
457. Θαλερὸν γόον) γρ. συγγενὲς γόον, *Aristoph.* apud *Eustath.* fol. 405. lin. 53. Nec *H. Steph.* vidit.
459. Χέρσῳ) γρ. χέρσου.
460. Πίνετε) γρ. πίεσθ, *Eustath.* fol. 406. lin. 3.

Τρι-

χεί-

Τριχθὰς Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες γε ἄθυμοι,
Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἠδὲ ποθ' ὑμῖν
Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέπαθε.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαίων.
Ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
Καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἑρίηρες ἑταῖροι,
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μεμνήσεο πατρίδος αἴης,
Εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγαίων.
Ὡς τότε μὲν πρόφατον ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς θείοιο λέκτρου,
Γούνων ἐλλιτάνευσα· θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσχες,
Οἴκαδέ πεμψέμεναι· θυμός δέ μοι ἔκτοθεν ἤδη,

" Asperæ Ithacæ: nunc verò defatigati & tristes estis,
" Semper erroris duri memores: neque unquam vobis
" Animus est in lætitiâ, quandoquidem valde multa passi estis.
Sic ait; nobis autem continuò paruit animus generosus.
Hic quidem diebus omnibus plenum in annum
Sedebamus, convivantes carnes immensas, & suave vinum:
Sed quando jam annus erat, & circumvertebantur horæ,
Mensibus delinentibus, circumque dies longi exacti sunt;
Et tum me evocatum alloquuti sunt dilecti socii,
" Infelix, nunc tandem memor esto patriæ terræ,
" Si tibi fatale est servari, atque pervenire
" Domum ad excelsam, & tuam in patriam terram.
Sic dicebant; cæterum mihi persuasus est animus generosus.
Sic tum quidem toto die ad solis occasum
Sedebamus, convivantes carnes immensas & suave vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt per ædes obscuras.
Cæterùm ego Circes conscensо splendido lecto
Ad genua supplex rogavi; dea verò meam audivit vocem,
Et ipsam compellando verba volatilia dixi,
" O Circe, perfice mihi promissionem, quam promisisti,
" Domum ut mitteres; at animus mihi impellitur jam,

## ΣΧΟΛΙΑ.

463. Ἀσκελέες.] Ἄγαν κεκοπωκότες, σκληροί, σκληθύμωμοι, καὶ γενεκρωμένοι· ἢ ἄγαν κεκμηκότες.
Ἄθυμοι.] Κεκακωμένοι τῷ ψυχῷ. εἶον ἄψυχοι.
464. Ἄλης.] Πλάνης.
465. Πίποδε.] Κίκμηκε, πεπόηκε.
468. Δαινύμενοι.] Εὐωχούμενοι.
469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.] Περιῆλθον ἢ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τῷ ἔτει.
471. Ἐκκαλέσαντες.] Ἔξω καλέσαντες.
472. Μιμνήσκεο.] Ὑπομνήσθητι.
473. Σαωθῆναι.] Σωθῆναι.
481. Γούνων ἐλιτάνευσα.] Τῶν γονάτων ἁψάμενος παρεκάλεσα.
483. Ἣν περ ὑπέσχες.] Ἣν περ ὑπεσχέθης.
484. Ἔκτοθ'.] Ἐφορμᾷ.

## NOTÆ.

465. Πίποδε) Eustath. fol. 403. lin. 48. Οἱ μὲν ἐκ τοῦ πίθω, τὸ πιανθῆναι, παράγεσιν, ἀκολουθοῦντες Ἡρωδιανῷ· λέγοντι, ὅτι κεκμηκὼς λέγει, τὸ λαγχάνω· ὃ παρακείμενον τρίτης τοῦ η'. εἰς ο'. λέλοχα, καὶ συνηλίφθη τοῦ γ'. λέλοιφα, ὥστε καὶ ἐν τοῖς μὴ ταῦτα ῥηθήσεται· ὅτι ἐκ πίθω, πέποδα· ὃ παθητικὸν, παρὰ συνηλιφθῆναι τὸ ν'. πεπόθαμεν, καὶ συγκριθῆναι, καὶ ἀλοιφασμὸς τοῦ σύγμα, πέποδε· ἐκ ὅτου μὴ οἱ τιθέντες. Ἀρίσταρχος δέ, τὸ, κεκμὼς πολλὰ πέποδε, πέπαυται γράφει ἀπὸ ἔστι, κέκμηδε. Εἰς μὲν τὸ, ἀφ' οὗ τὸ ὁ. γραφόμενον, πέποδε, κρεῖττον πιέζουσι οἱ συλλαβίζοντες αὐτὸ ἐκ τοῦ πεπόηδε.
Eadem Vox, Iliad. γ'. v. 99. Vid. Etymolog. M. v.

## VARIÆ LECTIONES.

464. Αἰὲν ἄλης) γρ. αἰεὶ ἄλης, non æquè benè, ante Vocalem.
465. Πίποδε) γρ. πέπαδε, vid. Not. in Textum.
467. Ἔνθα μὲ) γρ. ἔνθα καὶ, H. Steph.
470. Μηνῶν φθινόντων) Deest hic Versus, in nonnullis, teste H. Steph. Agnoscit Florent. Ald. in. Lovan.
481. Ἐλιτάνευσα) γρ. ἐλιζάνευσα. Vid. suprà, v. 264.

Ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μοι φθιμένοιο φίλον κῆρ,
Ἀμφ' ἐμὲ ὀδυρόμενοι, ὅτε πὺξ σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμοὶ σὺ μίμνετε οἴκῳ.
Ἀλλ' ἄλλῃ χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
Μάντηος ἀλαοῦ, τῷ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
Τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
Οἴῳ πεπνύσθαι· τοὶ δ', σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐμοιγε κατηκλάσθη φίλον ἦτορ·
Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
Ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
Καὶ τότε δή μιν ἔπειτα ἀμειβόμενον προσέειπον,
Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτῃ ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
Εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηὶ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Διογενὲς Λαερτιάδη, Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ τῇδε νηὶ μελέσθω·
Ἱστὸν δ' στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσας,

" Atque aliorum ſociorum, qui mihi afflignt charum cor,
" Circa me lugentes; quando tu ſeorſum abes.
Sic dicebam; illa continuo reſpondebat diva dearum,
" O generoſe Laertiade, verſute Ulyſſes,
" Nè amplius nunc inviti meâ manete in domo.
" Sed aliam oportet primùm viam perficere, & pervenire
" Ad Plutonis domum, & ſeveræ Proſerpinæ,
" Animam conſulturos Thebani Tireſiæ,
" Vatis cæci, cujus Prudentia ſtabilis & confirmata erat.
" Huic etiam mortuo mentem tribuit Proſerpina,
" Solus ut ſaperet; reliqui vero umbræ circumvolitant.
Sic ait; cæterùm mihi fractum eſt amicum cor:
Flebam autem in lectulo deſidens, neque omninò animus
Voluit ampliùs vivere, & videre lumen ſolis.
Cæterùm poſtquam fléntſque provolutuſque ſatur eram,
Et tum jam ipſam verbis excipiens alloquebar,
" O Circe, quiſnam hanc viam demonſtrabit?
" Ad Plutonem ſanè nemo unquam pervenit nave nigrâ.
Sic dixi; illa continuò reſpondit diva dearum,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Minimè tibi ducis deſiderium pro nave curæ ſit:
" Malum verò erigens, veliſque albis extenſis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

492. Ψυχῇ χρησομένους.] Διατί ἂν οὖν αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς, ἱερώσης αὐτῆς· ἢ καθὸ μὲ σειρῆνας, καὶ τὰ πορθμεῖα, ὡς γέγνωσκα, μηνύσει ἂν ἐκεῖ ὁ Τειρεσίας εἶναι, εἰδὼς ἱερῶσαι τῷ Κίρκῃ· ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιτελέσῃ τῇ μάντει. Χρησομένους] Μαντευσομένους.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι.] Διότι ἐθελήσαντος δύο θεραπόντων συ τῷ Κιθαιρῶνι μαχομένους, ὃ παραληφθὲν τῷ θεράποντι ἀπέβλεψε· καὶ ἔτυς ἐγένετο γυνὴ, καὶ πάλιν τὸ ἄρσεν, καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δὲ καὶ Ἥρα, ἐπεὶ ἑκατέρου μετέσχεν, κελεύει αὐτὸν εἰπεῖν, τίς μᾶλλον ἡδονὴ συνουσίᾳ, ἀνὴρ, ἢ γυνή; ὁ δὲ εἶπεν, Οἵην μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπει ἀνήρ· τὰς δέκα δὲ ἐπιπλήσει γυνὴ τέρπουσα νόημα. διὸ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα, ἐπήρωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντικὴν ἔδωκεν.

495. Πεπνύσθαι.] Συνετῷ καὶ ἔμφρονι εἶναι. Ἀΐσσουσι.] Κινοῦνται.

505. Ποθή.] Ἐπιζήτησις. Μελέσθω.] Ἐν φροντίδι ἔστω.

## NOTÆ.

493. Μάντηος ἀλαοῦ) Vox ἀλαὸς, hoc in loco, *Duas* Priores habet *longas*, Primam, ob *λ. ectaticum*, *Secundam*, ob *Hiatum*, per quem πχνικῶς στρησὶς τις innuitur; aliàs utraſque breves. *Hiſtoriam* Tireſiæ *vid.* ad *Schol.* v. 494. *Ovid.* Metam. l. 3. §. 4. *Tzetzem* ad *Lycoph.* v. 683. *Euſt.* in hunc locum & *Apollodor.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

494. Τῷ καὶ τεθνειῶτι) Hoc *Scholion* lucem fert ex *Euſtath.* fol. 407. lin. 22. ex *Apollodoro*, l. 3. §. 7.

## VARIÆ LECTIONES.

486. Ἀμφ' ἔμ') γρ. ἀμφί μ'.

499. Κυλινδόμενός π κορέσθω) χρ. κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθω.

502. Ἄϊδος δ') γρ. ἀϊδόσδ'.

Ἠδ'

ἨΔ. τῷ δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρησιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
Μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι,
Νῆα μὲν αὐτῇ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
Αὐτὰς δ' εἰς Ἀίδεω ἰέναι δόμον ὑφερόεντα.
Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέθουσι,
Κώκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ,
Πέτρη τε, ξυνέουσι τε δοῦπω ποταμοὶ ἐριδούπω.
Ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χαλκοβαρὲς πέλας, ὡς σε κελεύω,

" Sede; illam verò tibi flatus Boreæ ferat.
" Sed cum jam navi per Oceanum transmiseris,
" Ubi littus breve & nemora Proserpinæ,
" Longæque alni, & salices frugiperdæ:
" Navem quidem illic fisto in Oceano profundis vorticibus,
" Ipse autem in Plutonis eas domum obscuram.
" Hic quidem in Acherontem Pyriphlegethonque confluunt,
" Cocytusque, qui utique Stygis aquæ est fluxus,
" Petraque est & concursus duorum fluviorum valde-sonantium.
" Hic deinde, heros, accedens propè, ut te jubeo,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

507. Φέρησιν.] Ἀποφέροι.

509. Ἀκτή.] Ἡ ἀποτομὴ καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. Λάχεια.] Ἐλαχίση. Ἄλσεα.] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510. Ὠλεσίκαρποι.] Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀπεβάλοσαν· ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἄνθος ἰτέας, ἄγονοι ἀφαιροῦνται. Ὠλεσίκαρποι.] Ἀποβάλλ᾽ δὲ τὸ ἄνθος· οἰκείως δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἐχρήσατο. * ἐκφυτὰ γὰρ ἐσκαρὰ τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος ἐν φυλικοῖς, τὰ * χυλὸν τὰ ἰτέας πινόμενα ἀφανίζειν τὸν γονὸν τῶν ἀνθρώπων.

511. Κέλσαι.] Νεωλκῆσαι, ὁρμῆσαι. Βαθυδίνῃ.] Βαθείας ἔχουσι συρροάς.

512. Δόμον ὑφερόεντα.] Ἤτοι πλατὺν καὶ τὸ ὑφερόν· ἢ σκοτεινόν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα.] Τοῦτο τὸ χῶμα καλεῖται ἀποδιεζευγμένον, καὶ κατὰ ὑποβαλὸν· ὑπὸ οὖν ὁ Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἑξῆς, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε, καὶ Κώκυτος ῥέουσιν. Πυριφλεγέθων.] Ποταμὸς οὐ ἄδης.

514. Κώκυτός θ'.] Ποταμὸς οὐ ἄδης. Ἀπορρώξ.] Ἀπόῤῥοια.

515. Ξυνέουσι.] * Συναφίσεις, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Ἐριδούπων.] Μεγαλοήχων.

516. Χαλκοβαρὲς] Προσπελασθείς. Πέλας.] Ἐγγὺς, πλησίον.

## N O T Æ.

509. Ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια) Legerem & hìc, ἀκτή τ' ἐλάχεια, cùm & *Br. Schol.* per ἐλαχίση exponant; de quâ re *Eustath.* fol. 409. lin. 39. Λάχεια δὲ ἡ ἐλαχίση, καθὰ τοὺς Παλαιούς· ὅπερ μαρτυροῖ ἂν τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἡ ἐλάχεια. Vid. *Etymolog.* M. v. Λαχαίνω, & Λάχεια.

510. Μακραί τ' αἴγειροι, θ') γρ. κλῆθραί τ'. αἴγειροί π, Crantium lapsus, ἐσφ. *Ibid.* Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι) Huc refer illud *Porphyrii* de Styge, apud *Stobæ*: §. 98. fol. 441. Ἤτε Ἰτέα αὐτὴ τὸ καρπὸν ἀποβάλλει, πελὸν ἀκαρπίαν· διὸ ὠλεσίκαρπον αὐτὴν ὁ Ποιητὴς ὀνομάζει· καὶ μάτην ἐρεθίζῃ, ὡς μὴ οἴσει δηλονότι ὁ ταύτης καρπὸς, ἀγόνους ποιεῖ τὰς πόλεις, καὶ καθοσιοῦσι τὸ ἀστεῖον, ἢ μαραίνει πῶς γόνιμον ὁρμήν. Idem *Ælian.* Animal. l. 1 c. 23. Vid. Amici Clarissimi *Gisberti Cuperi*, Apotheos. *Homeri* fol. 89. & *Theophrastum* περὶ φυτῶν.

513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν Κώκυτός θ') Ἀλκμανικὸν χῶμα, quòd *Alcman* hâc Figurâ frequentiùs gauderet, ut Καίσαρ ἀκίαν ἵππων ἐλατῆρα καὶ Πολυδεύκης. Vid. *Eustath.* fol. 410. lin. 6. *Porphyr.* ζητημ. Ὁμηρικ. ε'. *Isaac. Casaubon.* ad *Theocrit.* p. 74. Vid. suprà, *Iliad.* ε'. v. 774. & infrà, *Odyss* ω'. v. 78.

514. Κώκυτός θ', ὃς δὴ) Κώκυτος hoc in loco προπαροξύνεται, ut *Proprium* Nomen, licet ob sequens *Encliticum* habeat etiam *Acutum* in *Ultimâ*; unde Prior *Acutus* o im exciderit, non benè attendentibus *Amanuensibus*.

515. Δύω ποταμοὶ) *Sebenus*, in *Indice*, notat esse *Genitivum* Pluralem antiquum, δύων, pro δοῖν. Ego puto potiùs aliquando ἀπλῶς dici, sive δύω, per omnes *Casus*, & *Genera*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

510. * Ἰκανὰ) Ità emendo, pro εἰκῆνα, & mox * χυλὸν, pro χιλόν.

515. Συναφίσεις) A συναφίημι, non à συναφίω, tum enim συναφὴν, συναφεια, vel σύναψις. Ita *Eustath.* fol. 409. lin. 53. συναφίσεις apertè, ut & omnes Codd. Etiam *Hesych.* συνιφισις legit.

## VARIÆ LECTIONES.

508. Ὁπότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

509. Λάχεια) γρ. ἐλάχεια, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Περσεφονείης) γρ. Φερσεφονείης, *Eustath.* fol. 408. lin. 39.

510. Μακραί τ' αἴγειροι) γρ. κλῆθραί τ' αἴγειροί π. Vid. Not. in *Textum*.

Βάθρον

Βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγὼσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ἀμφ' αὐτῷ δὴ χολὼ χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ὄπι δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
Πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ἴνν ἱερευσέμεν οἶν,
Παμμέλαν', ὃς μῆλοισι μεταπρέπῃ ὑμετέροισιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
Ἔνθ' οἶν ἀρνειὸν ῥέξειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι παπέσθαι,
Ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθάδε πολλαὶ
Ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων καταπεφιδώων.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνειν καὶ ἀνώξαι
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκηε σφαγέντα μηλείῃ χαλκῷ,
Δείρανθ' καὶ κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.

" Fossam fode, quasi cubitalem quoquo versum.
" Super illum libamen funde omnibus mortuis,
" Primùm mulso, deinde & suavi vino,
" Tertium rursus aquâ; insuperque farinam albam sparge.
" Multa verò precare mortuorum imbecilla capita, vovens,
" Ubi veneris in Ithacam, sterilem vaccam, quæ optima sit,
" Sacrificaturum domi tuæ, pyramque impleturum rebus optimis:
" Tiresiæ verò seorsim arietem sacrificaturum soli,
" Prorsus nigrum, qui inter oves excellit ve tras.
" Caterùm postquam precibus oraveris inclyta examina mortuorum,
" Ibidem o em marem sacrifica, fœmellamque nigram,
" Ad Erebum versus, tu se verò seorsum aversus sis,
" Attentus ad fluvii fluenta; ibi verò multæ
" Animæ accedent mortuorum defunctorum.
" Tum continuò sociis impera & jube
" Oves, quæ quidem jacent mactatæ sævo ferro,
" Excoriatas comburere; & vota facere dis,
" Animoso Plutoni, & severæ Proserpinæ.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

517. Βόθρον.] Ὄρυγμα. Ὀρύξαι.] Ἀντὶ τοῦ ὄρυξον. Πυγὼσιον.] Πυγωνιαῖον. Πυγὼν δέ ἐστι, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος, μέχρι τῶν δακτύλων κεκαμμένην, ἀφῆκεν· οἱονεὶ ὃ ἀφ' οὗ τότε τὸ μὴ αἰσθάνεσθαι, μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τὰς πτυκώσεις. ἀλλ' ὥσπερ ἔχεσθαι καὶ ἐγκεκλεῖσθαι. καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

518. Χολώ.] Τῷ πᾶς νεκροῖς ἐπιχεομένῳ χύσιν. Χεῖσθαι.] Ἐπιχέειν.

519. Μελικρήτῳ.] Τῷ μὴ γαλακτώδει μέλιτι.

520. Παλύνειν.] Φυρᾶν, ἀφροῖχθαι.

521. Γουνοῦσθαι.] Παρακαλεῖν. Ἀμενηνά.] Ἀσθενῆ, μόνον οὐκ ἔχοντα, * ἢ σώματος δύναμιν· ἀπὸ τοῦ μένειν ἴσχειν οὐκεῖ τῷ ψυχῇ.

522. Στεῖραν βοῦν.] Εἰς τὸ ὅμοιον· ἄγονα γὰρ καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν.

523. Ἐμπλησέμεν.] Πληρώσειν.

524. Οἶν.] Πρόβατον.

526. Λίσσῃ.] Λιβαδεύσῃς.

527. Ῥιζῶν.] Θύειν. Μέλαιναν.] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὅμοιον.

528. Ἔρεβος.] Σκότος. Νόσφι παπέσθαι.] Ὡς φεύγειν τοὺς ποταμούς.

529. Ἱέμενος.] Προθυμούμενος.

531. Ἐποτρύναι.] * Ἐπιξαι. Ἀνῶξαι.] Κελεῦσαι.

533. Καταπεφιδώων.] Καταπαύσαι.

## N O T Æ.

520. Τὸ τρίτον αὖτ' ὕδατι· ἐπὶ δὲ) *Ultima* in ὕδατι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Punctum*, & ob *Hiatum*, ex paulâ; ut mox, λ'. v. 28.

525. Ὑμετέροισι) Mallem legere ἡμετέροισι, nam *Ulysses* nullius gregis erat Possessor; omnia illi *Circe* ex suis administrabat. At de futuro sacrificio, in patriâ *Ithacâ* post faciendo, si loquitur, rectè se res habet.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Κεκαμμένων) Ità, pro κεκαμμένον, emendo, ex *Eustathio*, Ἐπὶ δὲ πυγὼν, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος, μέχρι δακτύλων κεκαμμένων, ὅ ἐστι συμπεπτυγμένων, ἀφῆκεν.

521. * Ἢ σώματος) Ità, pro *corrupto*, ex σώματος, quod in *Impressis*, ex MS. restituo, ἐν tantum in ἢ verso, &c.

531. * Ἐπιξαι) Ità, pro ἐπεῖξαι.

## Variæ Lectiones.

517. Βόθρον ὄρυξαι, ὅσον) γρ. βόθρον ὄρυξον. ὅσον, & βόθρον ὄρυξ', ὅσσον, *H. Steph.*

523. Ῥίξειν ἐν μεγάροισι) γρ. ῥίξαν σ' ἐν μεγάροισι.

525. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, vid. N. in *Textum*.

528. Στρέψας) γρ. τρέψας, *H. Steph.*

Αὐτὸς

535 Αὐτὸς ὃ ξίφος ὀξὺ ἐρυσάμην παρὰ μηροῦ
Ἥσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἐνθα τοὶ αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
Ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
540 Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
Αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἐννυχος Νύμφη
Λεπτὸν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυΐ,
545 Καλὴν, χρυσείην· κεφαλὴν δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δώματ' ἰὼν ὦρσυνον ἑταίρους,
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραφὰς ἄνδρα ἕκαστον,
Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
Ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
550 Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
Οὐδὲ μὰν οὗδ' ἔνθεν πέρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἔλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτέ τι λίην
Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
Ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων, ἱερῆς ἐν δώμασι Κίρκης,
555 Ψύχεος ἱμείρων καλὴ ἐξέλετο οἰνοβαρείων·
Κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδόν τε δόπον ἀκούσας,
Ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
Ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
Ἀλλὰ καταντικρὺ στέγεος πέσεν ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
560 Ἀσφαράλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἀΐδόσδε κατῆλθεν.

"Ipse interea gladio acuto exerto à femore
"Sedeas, neque permitte mortuorum imbecillia capita
"Ad sanguinem propè accedere, antequam Tiresiam adieris.
"Hic tibi statim vates adveniet, ô dux populorum,
"Qui utique tibi dicet viam & modum viæ,
"Reditumque, ut per pontum proficiscaris piscosum.
Sic dixit, statimque aureâ sede advenit aurora:
Me verò chlamydamque, tunicamque, vestes induit:
Ipsa autem candidam togam ingentem induit Nympha
Tenuem & venustam, zonâque cinxit lumbos
Pulchrâ, aureâ; capitique imposuit flammeolum.
Cæterùm ego per domum vadens excitavi socios,
Mollibus verbis affando, virum unumquemque:
"Nè amplius nunc dormientes indulgete dulci somno;
"Atcamus: jam enim mihi indicavit *omnia* veneranda Circe.
Sic dicebam, illi verò persuasus est animus generosus.
Neque sanè illinc illæsos abduxi socios:
Erat enim quidam eorum junior natu, neque valde
Fortis in bello, neque mente suâ aptus.
Qui separatim à sociis, sacris in ædibus Circes,
Refrigerium cupiens dormivit beneficus:
*Sese* autem moventium sociorum strepitum & tumultum cùm audiisset,
Repente surrexit: & oblitus est mente suâ
Retroversim descendere, veniens ad scalam longam.
Sed prorsùm de tecto decidit, ejus autem cervix
Ex junctûris fracta est; animaque ad inferos descendit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἆσσον.] Πλησίον.
543. Ἀργύφεον.] Λευκόν.
544. Ἰξυΐ.] Ὀσφύϊ.
545. Καλὴν χρυσείην.] Κεφαλίδεσμον.
546. Ὦρσυνον.] Περιέστεφον. ἐκίνουν.
548. Ἀωτεῖτε.] Ἀπανθίζεσθε τὸ ὕπνου.
553. Ἀρηρώς.] Ἡρμοσμένος.
555. Ψύχεος ἱμείρων.] Ἀναψύξαι βουλόμενος τὸ πίνειν
καὶ τῷ μέθῃ ἐπιτηρῶν τὰ αὖρας. Ψύχ.] Ψύχους, τὰ αὖρας. Ἱμείρων.] Ἐπιθυμῶν. Καταλιξάμ.] Ἐκαθίσθησεν, καταχοιμήθη.
556. Κινυμένων.] Κινουμένων.
558. Ἄψορρον.] Ὀπισθόρμητον. * Καταβῆναι.] Ὑπερωϊόθεν.
559. Ἀντικρύ.] Καπυθύ. Τέγεος.] Οἴκου. Αὐχήν.] Ὁ τράχηλος.
560. Ἀσφαράλων.] Σφονδύλων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Καταβῆναι) Ὑπερωϊόθεν. Hoc *Scholion*, quod malè olim aderat ad v. 432. rectiùs huc movendum.

## VARIÆ LECTIONES.

559. Καταντικρὺ) γρ. κατ' ἀντικρὺ, *Br. Schol.*

Ἔρχο-

Ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μῦθον ἔειπον,
Φάσθε νύ πῃ οἴκονδε φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν
Ἔρχεσθ'· ἄλλῳ δ' ἦμιν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
Εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
Ψυχῇ χρησομένω Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ καὶεκλάσθη φίλον ἦτορ·
Ἑζόμενοι δὲ καλαῦτι γόων, πίλλοντό τε χαίτας.
Ἀλλ' ὁ γάρ πις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
Τοφεὼ δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
Ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
Ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν ὧδε ἐθέλοντα
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κιόντα;

Venientes autem hos ego sermone alloquutus sum,
" Existimatis fortasse domum charam ad patriam terram
" Venturos: aliam verò nobis viam prædixit Circe
" Ad Plutonis domum, & severæ Proserpinæ,
" Animam consulturos Thebani Tiresiæ.
Sic loquutus sum; illisque confractum est charum cor.
Desidentes autem illic flebant, evellebantque crines;
Sed neque sic ullum remedium succurrebat lugentibus.
Verum quando jam ad navem celerem & littus maris
Ivimus venisses, calidas lachrymas profundentes;
Interea adveniens Circe ad navem nigram,
*Masculam* alligârat ovem, fœmellamque nigram,
Facile oculos-nostros eludens; quisnam deum nolentem
Oculis videret, aut huc, aut illuc euntem?

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

563. Τειρεσίαο.] Διασημήνασθαι.
567. Γόων.] Ἐφάνην.
568. Πρῆξις.] Ἡ πρᾶξις. Μυρομένοισιν.] Ὀδυρομένοις.
571. Οἰχομένη.] Ἀπιλθοῦσα.
573. Παρεξελθοῦσα.] Λάθρᾳ ποιήσασα.

## N O T Æ.

563. Ἦμιν) Ità omninò, pro ἡμῖν, scribendum, *Carminis* causâ; ut ad *Anacreon.* v. 903.

568. Ἀλλ' ὁ γάρ τις πρῆξις) Vid. suprà, ad v. 202.

## Variæ Lectiones.

563. Φάσθε) γρ. φᾶσθε. *Ibid.* Ἦμιν) γρ. ἡμῖν, non æquè benè.
565. Χρησομένους) γρ. χρησομένοις.
567. Καλαῦτι) γρ. καὶ' αὖτι.
568. Ἀλλ' ὁ γάρ τις) γρ. ἀλλ' οὖν ἄρ τις, vid. ad *Textum.*
571. Τοφεὼ δ') γρ. τόφεω δ'.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Λ'.

Ἀπαγγέλλει, πῶς κατῆλθε Κίρκης ἐντολαῖς εἰς ᾅδου κατὰ λόγον· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου, ὃ μάντεως, περὶ τῆς ἰδίας καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας εἶδε τὰς ἐρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ εἰς Ἴλιον συμπολεμήσαντων εἶπεν, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τίνας.

### Ἐπιγραφή.

* Νεκυΐα) γρ. Νεκυία. ‖ Νεκύα, ut *Eustath.* fol. 1950. lin. 64.

Νεκυομαντεία· ἢ, * Νεκυΐα.

Ἄλλως.

Λαμβάνει δ' ἐν Ἅιδαο ψυχαῖς ἐπιτύμβιον Ὀδυσσεύς. LIB. XI.

Ἄψτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν ἀρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ἐν δ' ἱστὸν πτῆμεν καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν· ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦγεν ἴει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,

Cæterum postquam ad naves venimus & mare,
Navem quidem omnium primùm deduximus in mare divinum:
Malumque imposuimus & vela navi nigræ;
Intra verò pecora accepta induximus; intro & ipsi
Conscendimus tristes, uberes lachrymas profundentes.
Nobis deinde à posteriori parte navis nigræ proræ
Secundum ventum immittit, implentem velum, bonum socium,

### Σχόλια.

3. Ἐν δ' ἱστὸν πτήμεθα.] Οὐχ ἁπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μὴ τὸ ἵστασθαι τὸν ἱστὸν, καὶ ἁπλῶσαι τὰ ἱστία. εἶτα ὑπερπίστασμεν.

4. Ἐβήσαμεν.] Εἰσεβιβάσαμεν.

5. Βαίνομεν.] *Εἴσαμεν, ἐβαίνομεν.

7. Ἴκμενον.] Ἰκμαστίδη, ὑγρόν. Πλησίστιον.] Πλησιέστατα τὸ ἄρρενον. Ἑταῖρον.] Νῦν, τὸ σωτήριον.

### Notæ.

V. 2. Ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν) Idem Versus, δ'. v. 577. Verùm utrobique suspicor legendum, ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν· ut è contrà, ubi ἤπειρόνδε sequitur hoc verbum, tunc ἐρύσομεν legendum. Contrà quidem statuit *Aristarchus*, ut notamus ad ι'. v. 73. undè certè id constat; quòd hæ voces invicem soleant confundi. Quare omninò hoc in loco debet ἐρύσσομεν inter *Var. Lection.* reponi.

7. Πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον) Ἄνεμον καλὸν, τοῖς πλέουσιν ἐσθλὸν ἑταῖρον καλεῖ· ὡς καὶ Φόρμιγγος, Ἐν δέ τι φόρμιγξ Ἠπύει· ἣν ἄεχε δαιτὶ θοοὶ παίσασα ἑταίρῳ. *Odyss.* ρ'. v. 270. καὶ, Θεσπεσίη δέ μιν Φοῖβε κρυόεσσ' ἐπάειρε, *Iliad.* ι'. v. 2.

### Notæ in Scholia.

V. 5. Βαίνομεν) Pro εἴημεν, * εἴαμεν scribo, & ἐβαίνομεν addo, ad *Tempus* notandum.

### Variæ Lectiones.

V. 2. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσομεν, vid. N. in *Textum.*

5. Καθ' δάκρυ χέοντες) γρ. καθδακρυχέοντες, vid. ad κ'. v. 409.

6. Κατόπισθ') γρ. μετόπισθ', *H. Steph.*

Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
Ἥμεθα· τλῶ δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνεν.
Τῆσδε παντημερίης τέταθ' ἱστία πολιοπρῳσὶν,
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἦδ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·
Ἔνθάδε Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
Ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποθ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων καταδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
Οὔτ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι κατ' οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Οὔτ' ὅταν αὖ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν τραπῇσιν·
Ἀλλ' ἐπὶ νυὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλάσαντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
Εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
Ἤϊομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν Φράσε Κίρκη.

Circe pulchricoma, venerandâ dea, vocalis.
Nos itaque armis singulis ordinatis per navem
Sedimus; hanc ventusque gubernatorque dirigebat.
Hujus totâ die extendebantur vela per pontum iter facientis:
Occiditque sol, obscurabanturque omnes vici.
Illa ad fines pervenit profundi Oceani;
Ubi Cimmeriorum erat virorum populusque civitasque,
Qui caligine & nubibus tecti sunt: neque unquam eos
Sol lucidus aspicit radiis,
Neque cùm convertitur ad cœlum stelliferum,
Neque cùm in terram de cœlo defertur:
Sed nox perniciosa supervolat miseris mortalibus.
Navem quidem illuc profecti subduximus, pecoraque
Extraximus, ipsi vero deinde ad fluxum Oceani
Ibamus, donec in regionem pervenimus, quam demonstravit Circe.

## ΣΧΟΛΙΑ.

9. Πονησάμενοι.] Ἐνεργήσαντες, * εὐτρεπίσαντες.
10. Ἄνεμος.] Ὡς ἂν εἰκάσαις τὸ Κίρκης, τὸ ἄνεμον πέμψαν. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας ἦγεν.
11. Παντημερίης.] Διὰ ὅλης ἡμέρας. Πολυπορφύσης.] Τλῶ γαλαόσσῃ διερχομένῃς, πλεούσης.
12. Ἀγυιαί.] Ἀμφοδα.
14. Κιμμερίων.] Ἔθνος Θρᾳκικὸν τὸ ἀρχαῖον, οἱ Κιμμέριοι· ἔνιοι δὲ γεράφυσι Χειμερίων· οἱ δὲ Καρβερίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ κατὰ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐκβαλεῖν αὐτοὺς, καὶ οἰκῆσαι δὲ, Κιμμερίους φασὶν ὑποτιθεὶς τὴν καλὴν τλῶ δύσιν οἰκοῦντας, καὶ παρακρούεσθαι τοὺς καλὰ τὰ ἄδυτα τόπους, ἢ νεκροὺς· διὸ δὲ καὶ τοὺς * ἠρίους καλοῦσι.
16. Ἡλίου φαέθων ἐπιδέρκεται.] Πῶς δὲ ζῶσιν ἢ ἐπιδέρκεται μὴ, φαέθων δὲ ὤν. Ἐπιδέρκεται.] Ἐφορᾷ, βλέπει.
17. Στείχῃσι.] Περιέρχεται.
18. Οὐρανόθεν τραπῇσιν.] Διὰ τέτου δὲ παραμυθεῖται δοκεῖ εἰδέναι ὁ ποιητὴς, ὅτι ὁ ἥλιος τλῶ ἐκάστου παρείαν ποιεῖται τὴν δύσιν εἰς ἀναβολὰς, ὅμως κατὰ δὲ πάντας * ἀνθέλκει εἰς τὸ ὑποκείμενον καὶ αὐτός. Περιτρέπει.] Μεταβάλλει, ἀποκλίνει.
19. Νυὺξ.] Ζοφώδης κήρ. Τέτακται.] Ἥπλωται. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

## NOTÆ.

8. Θεὰς αὐδήεσσα) Vid. quæ diximus, ad κ'. v. 136.
14. Ἐνθάδε Κιμμερίων) *Strabo*, ex *Ephoro*, l. 5. fol. 375. de *Cimmeriis*, quod interdiù sub terrâ latitent, noctu erumpant. *Crates*, Καρβερίων legit, & χειμερίων alii, ut *Proteas Zengmatites* & *Br. Schol.* Vid. *Etymolog.* M. v. Κιμμερίους.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Εὐτρεπίσαντες) Ità emendo, pro εὐτρεπίσαντες.
14. * Ἠρίους) Ità pro Corrupto ἠρωϊκοὺς lego; ità *Sensus* postulat. *Cimmeriorum* nomen de Mortuis usurpari dicit, & ideo vocari, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἠρία, ἢ ἔρεα κεῖσθαι, à jacendo in Monumentis. Hoc ait *Eustath.* fol. 415. lin. 50. Δοκεῖ δὲ παρηλλαγμένως καλεῖν τὴν ἔχουσαν τὰ σεσωρευμένα ἡ λέξις, τοὺς κεῖσθαι ἠρία καμόντας, ἢ κεῖσθαι ἔρεα, ὡς οἷον νεκρίμους.
18. * Ἀνθέλκει) Ità, pro ἀνέλκεται, quod olim obtinebat, scribo, *Sensu* postulante, *Aloysii* Manuscripto suffragante.

## VARIÆ LECTIONES.

8. Αὐδήεσσα) κε. αὐδήεσσα. vid. Not. in *Textum*.
12. Δύσετο) κε. δύσατο, *H. Steph.* vid. ad κ'. v. 107.
14. Κιμμερίων) κε. Καρβερίων, Χειμερίων, & Κειμερίων, ut *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.
15. Ἐπὶ νυὺξ) κε. ἐπινυὺξ, *Strabo*, l. 1. fol. in Margine, ἐπινὺξ, Vett. libb.
16. Ἐπιδέρκεται) κε. καταδέρκεται, *Eustath.* fol. 415. lin. 26.
17. Ὁπότ' ἂν) κε. ὁπόταν.
19. Ἐπὶ νυὺξ) κε. ἐπινυὺξ, & ἐπινὺξ, ut supra, v. 15.
21. Παρὰ) κε. παρὲκ, ut aliàs.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Βόθρον ὄρυξα, ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἀμφ' αὐτῷ δ' ἤχοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
Πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδεῖ οἴνῳ,
Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
Πολλὰ δὲ γυιήμιν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥπις ἀρίστη,
Ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερεύσασθαι οἴῳ
Παμμέλαιν', ἣς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
Τὰς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
Ἐλλισάμην, τὰς δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἶψα δ' ἀγήγερθο
Ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβεσφι νεκύων κατατεθνηώτων,

Hic ſacra quidem Perimedes Eurylochuſque
Geſtabant; ego verò gladio acuto extracto à fœmore
Scrobem fodi, quaſi cubitalem quoquo-verſus;
Circaque libamina fundebamus omnibus manibus,
Primùm mulſu, poſtea vero dulci vino,
Tertiùm demum aquâ; inſuperque farinam albam commiſcui.
Multùm autem precatus ſum mortuorum infirma capita, *pollicitus*,
Ubi venerim ad Ithacam, ſterilem bovem, quæ optima *eſſet*,
Sacrificaturum in ædibus, pyramque impleturum bonis:
Tireſiæ verò ſeorſim vervecem ſacrificaturum ſoli
Pernigrum, qui inter pecudes excellit noſtras.
Hos poſtquam votis precibuſque, gentes mortuorum,
Precatus ſum, & pecudes ubi cepiſſem jugulavi,
Super foſſam, fluebat vero ſanguis niger; & tum congregabantur
Animæ ex Erebo manium defunctorum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ἱερήϊα.] Οὐκ ὀρθῶς, ἐπὶ μὲν νεκρῶν, τόμια καὶ ἔντομα· ἐπὶ δὲ θεῶν, ἱερεῖα· ἢ, ὅτι τὰ θρέμματα, ἱερεῖα ἐκάλουν.

24. Εἶχον.] Ἀντὶ δὲ, κατέχον.

26. Χέομεν.] Ἐπιχέομεν.

28. Πάλυνον.] Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέπασσον.

29. Γυιήμιν νεκύων.] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται οὐδὲ δὲ πιεῖν; εἰς τὸν πημὸν τῆ διανοητῶν· ἢ διηθεῖς, ἢ γυμνωτῶν; ἐπηγγελμένων.

34. Εὐχωλῇσιν.] Εὐχαῖς. Λιτῇσι.] Λιβατείαις, ἱκεσίαις. Ἀπειδειροτόμησα.] Ἀπεκεφάλισα.

37. Ὑπ' ἐξ Ἐρέβους.] Ἀπὸ δὲ σκότους.

## NOTÆ.

25. Βόθρον ὄρυξα) *Magorum* filiis ſolenne erat, in Scrobibus ſacra facere, quod & teſtatur locus, 1 *Samuel* c. 28. v. 13. ubi ſaga loquitur de Diis ex terrâ aſcendentibus. *Ovid.* Metam. l. 7. §. 2. Haud procul egeſtâ ſcrobibus tellure duabus Sacra facit. Et *Horat. de Canidiâ*, & Satyr. l. 1. §. 8. —*Scalpere terram Unguibus.* De his Ritibus, *Max. Tyrius*, §. 26. Ἦν δέ τις ἐν Ἰταλίας καθ' τὸν μεγάλην Ἑλλάδα, ἐπὶ λίμνῃ Ἄορνον ὕπνῳ καλυμένῃ, μαντεῖον ἄντρον, ᾧ προπάντων ἄντρων, ἄνδρες ψυχαγωγοὶ, ὕπνος ὀνομαζόμενοι· οὗτοι δὲ ἔργα· σκιοῦσθαι ὁ δόμενοι ἀφικόμενοι, εὐξάμενοι, σφάγια, χοὰς ἀνακαλοῦντο ψυχῶν ὁτουδὴ τῶν παρόντων, ἢ φίλων· ᾧ αὐτοῖς ἀπήντα εἴδωλον, ἀμυδρὸν μὲν καὶ ἰδίαν ἀμφισβητήσιμον, φθεγγόμενον δὲ μικρὸν· ἐπισυρόμενον ἐπὶ ἂν ἐδίκη, ἀπηλλάττετο. Τοῦτο μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον ἐν Ὁμηρῳ γῆς, προφητεῖς τῇ Ὀδυσσεῖ τὸν ἐπ' αὐτῷ ἐόντα. *Strabo*, l. 1. fol. 46. Νεκυομαντεῖα δὲ τὰ τῇ Ἄορνι πλησίον τὴν Ὁμηρικὴν καὶ δὴ ἐν νεκυομαντείῳ ἱερεῦσιν ἐπιτυχεῖν γυναῖκα, ἐν Ὀδυσσείᾳ εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι. l. 5. fol. 374. Ἐμνήσθην δ' ἐγὼ καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Ἄορνι πλησίον τῆς Νεκυΐας τὴν Ὁμηρικὴν καὶ δὴ ἐν νεκυομαντείῳ ἱερεῦσιν ἐπιτυχεῖν γυναῖκα, ἐν Ὀδυσσείᾳ εἰς τοῦτο ἀφικέσθαι.

26. Πᾶσιν νεκύεσσι) Quamvis πᾶσι νεκύεσσι ſtare poſſit, ob *Ceſuram* & *v. ecthaticum*; cum tamen in aliis ſimilibus optimi vetuſtiſſimique Codd. τὸ ν. aſſumant non rarò, ego etiam in omnibus faciendum ſtatuo, & *Tyronibus* indulgendum.

28. Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι) Vid. ad κ'. v. 520.

37. Ἐρεβέσφι) Ἔρεβος ab *Hebraeâ*, vel *Syriacâ* voce, *Ereb*, Veſper, ut *Joſ. Scaliger* melius, quam *Euſtath.* Ἀφ' τὸ ἐρὸ τῶν ἔρεβος βαίνειν, inquit *Conrad. Ruterhuſ.* in *Oppian.* Rectius autem pro ἐρέβεσφι, nunc ἐρέβευς ſcribimus, cum Exemplaribus ſanioribus & vetuſtioribus. Ità *Horti Adonidis* Θεῶν Κηπαὶ Δωρικῇ δὲ ἐστὶ τὴν τῶν ἀφθόνων γῆν, γῆν· ἀφ' ἧς ἐρέβους, ἐρεβέως. Locum autem *Virgilius* bis imitatur, *Georgic.* l. 4. v. 471. & *Æneid.* l. 6. v. 305. *Matres, atque Viri*, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

24. Εἶχον) *rec.* ἔχον, *H. Steph.*

26. Χοὰς) *rec.* χὴν, *H. Steph.*

35. Ἐλλισάμην) *rec.* ἐλισάμην.

37. Ἐρεβεῦς) *rec.* ἐρέβους· at ἐρέβευς, *Homerica* vox, & antiquior, & *Hiſtoriano* probata; quare & in *Textum* ſumo, rejecto τῇ ἐρέβους, ad *Var. Lect.*

Νύμφας τ', ἠίθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
Παρθενικαί τ' ἀταλαί, νεαπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
Πολλοὶ δ' ὠτάμνοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
Ἄνδρες ἀρηίφιλοι, βεβρολωμένα τεύχε' ἔχοντες,
Οἱ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
Θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δ' ἴχνιον δέος ἥρει.
Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐπωτρύνας ἐκέλευσα,
Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ,
Δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαί τε θεοῖσιν,
Ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Ἧμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
Σῶμα γάρ οἱ μεγάρῳ Κίρκης καλελείπομεν ἡμεῖς
Ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;

Sponsæque juvenesque, & multa passi senes,
Virgunculæque tenellæ, novo luctu affectum animum habentes:
Multi quoque vulnerati hastis ferreis,
Viri bellicosi cruenta arma habentes;
Qui plures circa fossam obambulabant aliunde alius,
Immenso clamore: me verò pallidus timor cepit.
Certè tum tandem socios adhortatus jussi,
Pecora, quæ utique jacebant mactata sævo ferro
Excoriata adolere, & vota facere diis,
Fortique Plutoni, & gravi Proserpinæ.
Cæterum ego gladio acuto stricto à fœmore
Sedebam, neque sinebam mortuorum inania capita
Ad sanguinem propè accedere; antequam Tiresiam conveniſſem.
Prima quidem anima Elpenoris venit socii:
Nondum enim sepultus erat sub terrâ latas vias habente:
Cadaver enim in ædibus Circes reliqueramus nos
Indefletum & indefossum, quoniam labor alius urgebat.
Illum ego deflevi, ut vidi, & misertus sum animo,
Et ipsum alloquutus verba alata dixi,
" Elpenor, quo pacto veniſti sub tenebras obscuras?

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

38. Νύμφας τ' ἠίθεοί τε.] Ἀγνεῦσιν ἔτοι οἱ ἐξ *σίκχοι· ὅπ ὅπου ἐσσσίρχοντ). Ϲ ὅπ ἀδύναζον φέρειν πὰς ψυχὰς τῶ σωμάτων πλησμός· ἀλλὰ σὺν ἀνακεφαλαίωσιν πεποίηπαι τῶ μὴ πεῦπα ῥηθέντων. Ἠίθεοι.] Ἀγαμοι. Πολύτλητοι.] Πολλὰ ὑπομεινάσσες.

39. Ἀταλαί.] Νέαι, ἁπαλαί, αἱ μηδὲν πλῆναι δυπέμεναι. Νεοπενθέα.] Ἐν τῇ νεότητι πενθῆσαι.

41. Βεβρολωμένα.] Δεκτῆζα βεβρωτῶσαι, ὅ ἐπιν ἠμιάχθαι.

44. Δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισι.] Αὐτὸς ἦν, ὡς ὁ Κίρκη ἔφη αὐτῷ, ἐπὶ τῷ βόθρῳ μόνος· ὑποπεῦσα ἓν χωρίζῃ τὰς ἑταίρους, ἵνα μὴ κωλύσωσι τὸ *μαστιῶν.

49. Εἴων.] Σιωπᾶν.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.] Ἐπὶ ἄπαφος τὸ ὃ τοιοῦτον, καὶ ὡς ὃ *πεῖν, φθάσον) αἱ ψυχαί.

52. Εὐρυοδείης.] Μεγάλης, πλατείας.

57. Ἐλπῆνορ πῶς ἦλθες.] Οὐδένα οἶδε τὸ παρὰ τῷ Κύκλωπι, ἢ ὑπὸ λαμπρυνσίας ἀπολομένων· ἔτοι γὰρ εἰ καὶ ἀθύμως, ἀλλ' ὅμως ἐπύθοντο.

## N O T Æ.

51. Πρώτη δ' ψυχὴ Ἐλπήνορος.) *Br. Schol.* ostendunt, quare ille & *Ulyſſem* agnoſcat, & loquatur, licet expers ſanguinis; quòd nempe nondum ſepultus ſit, ut ipſe Poeta ſtatim, Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο.

57. Πῶς ἦλθες.) *Ulyſſes* neſciebat illum mortuum; aut minimè advertebat, mente aliàs occupatâ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Σίκχοι) Hanc Vocem, quæ olim exciderat, reſtituo. At *Scholiaſtes* redarguendus, qui Sex hos Verſus rejiciendos monet; quum Senſus omnino poſtulet, ut Innumeri Mortuorum Populi circa *Ulyſſem* congregarentur: quomodò enim aliàs *Ulyſſes*, aut his potuit ſanguinem bibendum permittere, aut illos repellere, quoſque vellet, convenire; niſi ex omnibus delectum faceret? Præterea *Virgilius* locum agnoſcit, quem bis imitatur, *viz.* Georgic. l. 4. v. 475. & *Æneid.* l. 6. v. 304 ut Notamus ad v. 37.

44. * Μαστιῶν) Ita ſcribo, pro corrupto * μαστηνῶν, quod prius obtinebat.

51. * Πεῖν) Olim malè πεῖσῖ, in multis; πῖν *Alnyſii* MS. *Hervag. Aldus, Morrhii.*

## VARIÆ LECTIONES.

54. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυϛον, *H. Steph.*

57. Ἐλπῆνορ) γρ. Ἐλπήνωρ, *H. Steph.*

Ἔφθης

Ἦφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, ᾗ ἀθέσφατος οἶν@.
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέξμην@ οὐκ ἐόησα
Ἀψορρὸν καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
Ἀλλὰ καταγληχρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
Ἀφραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' ἄϊδόσδε κατῆλθε.
Νῦν δέ σε τῷ ὄπιθεν γουνάζομαι, ᾧ παρεόντων,
Πρός τ' ἀλόχου ᾗ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐν μεγάροισιν ἔλιπες·
Οἶδα γὰρ, ὡς ἐνθένδε νέον δόμου ἐξ Ἀΐδαο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην ᾗσεις εὐεργέα νῆα·
Ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο,
Μή μ' ἄκλαυτον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καλέλειπῃς,
Νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
Ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοί ἐστιν,
Σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ἀνδρὸς δυσμήνοιο, ᾗ ἐσομβρίοισι πυθέσθαι·
Ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,

" Prævenisti *scilicet*, pedes cum sis, quàm ego cum navi nigrâ.
Sic dixi; ille me ejulans excepit sermone,
" Inclyte Laertiade, ingeniose Ulysses,
" Læsit me dæmonis fatum malum, & copiosum vinum:
" Circes in domo cubans non attendi,
" Retro conversus descendere, iens ad scalam longam,
" Sed pronus e tecto decidi, cervixque mihi
" Ex vertebris fracta est: anima verò ad inferos descendit,
" Nunc te per eos, qui procul te sunt, oro, non præsentes,
" Per uxoremque & patrem, qui te enutrivit, parvulus cùm esses,
" Telemachumque, quem unicum in ædibus reliquisti;
" Scio enim, quòd hinc profectus ex domo Plutonis,
" Insulam in Æaam sistes fabrefactam navem:
" Ibi te continuò, domine, hortor recordari mei,
" Nè me indefletum, insepultum discedens pòst relinquas,
" Sejunctus; nequa tibi deorum indignatio fiam:
" Sed me combure cum armis, quæcunque mihi resiant,
" Sepulchrumque mihi erige spumosi in littore maris,
" Viri infelicis, etiam posteris audiendum:
" Hæc mihi perfice, figeque super sepulchrum remum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

58. Ἔφθης,] * Ἔφθασας, ἀσυλλάβως.
59. Οἰμώξας.] Σπουδάσας.
61. Ἀσέ] Ἔβλαψεν. Ἀθέσφατος.] Πολύς.
62. Καταλέξμην@.] Καθηυδήσας.
66. Τῶν ὄπιθεν.] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι, τ' ἢ παρεόντων. Γουνάζομαι ἢ παρεόντων.] Λείπει ἡ ὡσεὶ, ἢ ὡσεὶ τ' ἢ παόντων γουνάζομαι, ἱκετεύω· ἢ ὡσεὶ τ' ἢ ζώντων ἐ ὡσεὶ Διός.
67. Πρός τ' ἀλόχου.] Οὐ ἀσυλλήπτως τὸν μητέρα· ἐρεῖ γὰρ τὸν ψυχὸν αὐτῆς.
68. Μοῦνον.] Μόνον, ἀντὶ τ μονογενῆ.
69. Ἐνθένδε νέον.] Χάριν τ λαβεῖν ἐφόλξας, ἢ μᾶλλον ἵνα ἀσυλλήπτως τ πλῆ.
70. Σχήσεις.] Ὁρμήσεις.
73. Νοσφισθείς.] Χωρισθείς. Μήνιμα.] Μῆνις, ὀργή.
74. Κακκῆαι.] Καταπαῦσαι· ἀντὶ τ καταπαυσον.
76. Δυσήνοιο.] Δυσνοήτου.
77. Ἐρετμὸν.] Τὸν πλοῖον.

## NOTÆ.

61. Ἀσέ με δαίμονος αἶσα) Suavis παρήχησις, & ἀσυλλήπτως τ Ἄτης, ἢ πάντως ἄκαιρος, &c.

67. Πρός τ' ἀλόχου, θ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε) Cùm olim ὃς ἔτρεφε scriberetur, & σε tamen necessarium esset, & ὁ pro ὃς familiare sit *Homero*, legendum statim duxi, ὅ σ' ἔτρεφε. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 283. Quòd Poeta *Uxorem Patri* præponat, id ex Legum auctoritate, & SS. Scripturæ etiam fit, quæ monet, *Patrem, matremque* relinqui debere. & *Uxoribus* adhærere; quod non noto, ut probem *Homero* notas nostras Literas (licet id plurimi agnôrunt) sed ut Critici *Christiani* molliores erga eum fiant; quoniam nil nobis dissonum scribit.

74. Κακκῆαι) Pro καταπαῦσαι. Vid. ad *Iliad.* v. 83. Ità *Anacreon*, v. 1090. κακχόδην, pro καταχόδην, & *Lycophron*, v. 1162. Λαφρᾶια κακκείλουσα.

77. Πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν) Hinc *Virgilii* Æneid. l. 6. v. 232. At pius Æneas ingenti mole

## NOTÆ IN SCHOLIA.

58. * Ἔφθασας) Ita pro ἔφθασε, *Schrevelii*; ἔφθασις *Morrhii*; & ἔφθασας *Bedroti*.

## VARIÆ LECTIONES.

67. Ὅ σ') γρ. ὃς, vid. Not. in *Textum*.
72. Ἄκλαυτον) γρ. ἄκλαυστον, ut supra, v. 54.

Τῷ

Τῷ κ' ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμενος προσέφην,
Ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελεσσήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῦν μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμφιβομένω συγεροῖσιν
Ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνωθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἶσχον,
Εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρων πολλ' ἀγορεῦον·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς καταθνητῆς,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
Τὴν ζωὸν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱερήν.
Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς εἴων προτέρω, πυκινὸν περ ἀχεύων,
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι·
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν,
[* Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,]
Τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,

" Quo etiam vivus remigabam, cùm eſſem cum meis ſociis.
Sic ait; cæterùm ego ipſum excipiens alloquutus ſum,
" Hæc tibi, ô miſer, perficiam & explebo.
Nos quidem ſic verbis *alternatim* excipientes triſtibus
Sedebamus: ego quidem ſuper ſanguine gladium tenens,
Idolum verò ex alterâ parte ſocii multa loquens:
Supervenit tandem anima matris demortuæ,
Autolyci filia magnanimi Anticlea,
Quam vivam reliqui, profectus ad Ilium ſacrum,
Hanc quidem ego deflevi conſpicatus, & miſeratus ſum animo:
Sed neque ſic permittebam priorem, tametſi valdè triſtatus,
Ad ſanguinem prope accedere, antequam Tireſiam audirem.
Supervenit tandem anima Thebani Tireſiæ,
Aureum ſceptrum tenens, meque agnovit & alloquuta eſt,
" Nobilis Laertiade, ingenioſe Ulyſſes,
" Quid huc, ô infelix, relicto lumine ſolis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

78. Ἔρεσσον.] Ἐκωπηλάτουν.
81. Συγεροῖσι.] Μισητοῖς, φελκτοῖς.
82. Ἶσχον.] Κατίσχον.
83. Εἴδωλον.] Εἰ μὲ λάβῃ ἔξω εἰδέναι, ἀφῆ μόνε ἔτι, γρηγορίσω· εἰ δὲ λάβῃ ἔξω εἴδως, προσπλήσῃ τὸ ε'. * Ἀγορεῦον.] Διαλεγόμενον.
84. Καταθνητῆς.] Τελευταίας.
85. Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια.] Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν, * ἀφ' ἧς τὸν πόθον ἔχω παιδὸς, βεβήκει ἑαυτὴν ἐξαγαγεῖν ἐκ βίου.
86. Ζωὸν.] Ζῶσαν.
88. Προτέρω.] Πρώτην. Πυκινὸν περ.] Καὶ περ πολὺ λυπέμενος.
91. Ἐμὲ δ' ἔγνω.] Οὐκ εἶπε εἰμί, ἀλλ' ὅτι σφόδρα κομίζω μὲν τὸ πιεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζει αὐτόν· ὅσῳ δ' ἂν τις ἐνδέχῃ) τυφλοῦται τὴν Τειρεσίαν, ποιητὴς καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα μὴ τὸ ἐλλεῖπον τῆς ὄψεως τῇ τοῦ συνέσεως γνώσῃ πληρώσῃ.

## NOTÆ.

ſepulcrum Imponit, ſuaque arma Viro, Remumque Tubamque. Huc refer *Macrob.* Saturnal. l. 5. c. 13. *Turneb.* Adverſar. l. 28. c. 44. & *Spondan.* in hunc locum. *Archimedis* ſepulcro *Sphæra* & *Cylindrus* inſcribebantur. *P. Ramus* Dialecticen ſibi poſcebat.

83. Ἀγορεῦον) Ità pro ἀγόρευεν ſcribo, ut ſit hìc Ordo, Νῦν μὲν ἥμεθα· ἐγὼ μὲ, ἄνωθεν, φάσγανον ἶσχων· εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν, ἑτέρωθεν, ἀγορεῦον. Ità *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & Editt. *Romana* & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, *Hervag. Pariſin. Argentorat.* & *H. Steph.*

90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ ——— σκῆπτρον ἔχων) Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον, ψυχὴ Τειρεσίου, ἀντὶ τοῦ Τειρεσίας, ἔχων. Vid. *Euſtathius* fol. 420. lin. 20. &c.

92. * Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Mirum eſt. Hunc verſum in tot *Editionibus* loco ſuo excidiſſe, nec ab *Henrico Stephano* notatum quidem, cùm tamen in ipſo *Textu Romano* paritèr & *Baſileenſi*, & proinde in *Euſtathii* Commentario, extet; & quicquid *Brevia Scholia* contendant, ab ipſo *Homero* dictum innuatur, per præcedens illud, ἐμὲ δ' ἔγνω, καὶ προσέειπεν. Nam & antea προοικονομήσας εἶπεν ὁ Ποιητὴς περὶ αὐτῆς, Οἵης πίπτουσι, &c. quod non ſatis advertentes *Grammatici*, hunc Verſum

## NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Ἀγορεῦον) Licet τὸ ἀγόρευεν probam *Lectionem* agnoſcam, in hoc tamen *Scholio* ἀγορεῦον legendum ſcio, quòd explicetur per τὸ διαλεγόμενον. Et ſane inter *Varias Lectiones* dudum repontum, benè in hoc loco laudatur, ut in Vett. *Aldin. Hervag. Pariſin. Argentorat.* &c.

85. * Διὸ τὸν πόθον) Deleo ἀφ' τὸ, quòd præceſſerat olim τῆς, ἀφ' τὸν πόθον.

## VARIÆ LECTIONES.

78. Μετ' ἐμοῖς) γρ. μὴ σοῖς.

83. Ἀγορεῦον) γρ. ἀγόρευεν, Vid. Not. in *Textum*.

Ἦλυ-

Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτρῳτέα χῶρον;
Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπιχε δ' ἆ φάσγανον ὀξύ,
Αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμβνος, ξίφος ἀργυρόηλον
Κωλεῷ ἐσκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν,
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων,
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ οἴω
Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενον, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἔτι μὰν καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
Αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
Ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·

" Veniſti, ut videas manes & triſtem regionem?
" Verùm retrocede à foſſâ; removeque gladium acutum,
" Ut de ſanguine bibam, & tibi vera dicam.
Sic ait; egoque retrocedens gladium argenteis clavis diſtinctum
Vaginâ recondidi; at ille quùm bibiſſet ſanguinem nigrum,
Tum certe me verbis alloquebatur vates inculpabilis,
" Reditum quæris gratiſſimum, eximie Ulyſſes,
" Quem tibi difficilem faciet deus; non enim puto
" Latiturum *te* Neptunum, qui tibi iram repoſuit animo,
" Iratus, quòd ei filium charum excæcâſti.
" Verum adhuc quidem & ſic, mala quantumvis paſſi, pervenietis,
" Modò velis tuum appetitum coercere & ſociorum,
" *Eo tempore*, quando primùm appuleris firmam navem
" Trinacriæ inſulæ, ubi effugeris obſcurum pontum:

## ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ἀπρῳτέα.] Ἀπρηῦ.
94. Ἀποχάζεο.] Ἀναχώρει. Ἄπιχε.] Ἀπόησον, ἀπόπαυσον.
97. Κελαινόν.] Μέλαν.
99. Δίζηαι.] Ἐπιζητεῖς.
100. Θήσει.] Ποιήσει.
101. Λήσειν.] Λαθεῖν.
102. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἐξαλάωσας.] Ἐξετύφλωσας.
103. Ἰκοισθε.] Παραγένοισθε.
104. Αἴ κ' ἐθέλῃς.] Ἐὰν θέλῃς.
105. Πελάσῃς.] Προσορμήσῃς.
106. Θρινακίῃ.] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον, Λιλύβαιον. Ἰοειδέα.] Μελανοειδῆ.

## NOTÆ.

hinc temere moverunt. *Florentina* quidem Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, mulctantur hoc Verſu; at prior & potior, una *Euſtathii* auctoritas.

101. Λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι) *Iſaac. Caſaubon.* in margine Codicis quondam ſui, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Johannis Mori*, calamo hæc notaverat, *An ὃ, pro ὃν, ut ὅ τινα, pro ὅντινα, & ſimilia.* Nequaquam, inquàm ego, ὃ pro ὃν, vel hoc in loco, vel unquam alias. Ὅ igitur hic, pro ὅς, quod ſæpè factum *Homero* & aliis probo, ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525. Ponitur etiam conſequenter pro ὅστις, ut α'. v. 9. Poteſt etiam & hìc, ut aliàs, pro ὅπ poni.

102. Χωόμενος, ὅτι οἱ) *Ultima* Ἕ χώμενος producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſequentis, Literæ *Finalis*, ante *Inciſum* & *Aſperum*.

103. Ἀλλ' ἔτι μὰν καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε) Suſpicor ferè, legendum, Ἀλλὰ δίμοιγα, vel δίμοιδι, quæ *Lectio* proximè ad harum literarum veſtigia & ſonum accedit. Certè ἰκάνω δίμοιρον eſt *Homericum*, ἰκάνω, *Abſolutè*, pro *Redire*, nequaquam. Et infrà, v. 110. εἰς Ἰθάκην ἵκοισθε. Cum tamen vox δίμοιρον poſſit etiam intelligi, & hic locus referatur, ad v. 99. νόστον δίζηαι & v. 100. Τόνδε τοι ἀργαλέον θήσει θεός· tum, ἀλλ' ἔτι μὰν καὶ ὣς ἵκοισθε, nihil muto, verùm omnia Doctis trutinanda relinquo.

106. Θρινακίῃ νήσῳ) *Lycophroni*, νῆσος τριδίκου, dicitur, *Inſula* tribus cervicibus, ut pote *Tribus* inſignis *Promontoriis*, unde & τριγώνου, *Triquetra*, & *Trinacria*, ἀπὸ τῶν τριῶν ἀκρων, quorum Nomina, *Pelorus*, *Pachynus*, *Lilybæum*; Primus, *Italiam* verſus, *Medius*, verſus *Peloponneſum*, Tertius, verſus *Africam*. Sic & noſtra *Magna Britannia* Inſula, τριδείτης, ut *Diodorus Siculus*, Tria habet Promontoria; Unum, inquit, eſt *Cantium*, nec tamen totam illam Regionem intelligit, verùm *Doroberniam* duntaxat, & hoc paulum diſtat à Continente; ſecundum Promontorium, eſt *Bellerium*, Mons nempe D. *Michaelis*, in ultimis Finibus *Cornubiæ*; & hoc diſtat à Continente, ut *Diodorus Siculus*, πλῶν.

## VARIÆ LECTIONES.

93. Ἴδῃς) γρ. ἴδῃ.
103. Ἀλλ' ἔτι μὰν καὶ) γρ. ἀλλὰ δίμοιδι, vel δίμοιγα. vid. Not. in *Textum*.
105. Δὴ) γρ. καὶ) *H. Steph.* *Ibid.* Πελάσῃς) γρ. πλεύσῃς, *Br. Schol.*

Βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδησαι,
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηί τε, καὶ ἑταίροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους,
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήμαθ' οἴκῳ,
Ἄνδρας ὑβριστὰς, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες·
Ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών·
Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
Κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἔρχεσθαι δὴ πεῖτα, λαβὼν εὐήρες ἐρετμὸν,
Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.

" Pascentesque inveniatis boves & pinguia pecora
" Solis, qui omnia videt & omnia audit.
" Hos greges siquidem illæsos permiseris reditúsque memor sis,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet passi, pervenietis:
" Quod si læseris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & sodalibus; ipse verò etiamsi effugies,
" Serò calamitosè redibis, quum perdideris omnes socios,
" Nave in alienâ, invenieſque clades domi,
" Viros superbos, qui tibi substantiam consumunt,
" Procantes divinam uxorem & munera dantes:
" Sed certè illorum injurias ulciscēris adveniens.
" Cæterum postquam procos domi tuæ
" Interfeceris, sive dolo, sive palàm acuto ferro,
" Proficiscere deindè accepto agili remo,
" Donec ad illos perveneris, qui haud sciunt mare
" Viri, neque sale conditum cibum comedunt;
" Neque sanè hi sciunt naves prorasrubricatas habentes:
" Neque agiles remos, qui & alæ navium sunt.

## ΣΧΟΛΙΑ.

107. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, μέγαν πλοῦτον ποιοῦντα.

109. Ἀσινέας.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. Ἐάας.] Καταλείψῃς. Μίδηαι.] Φροντίζῃς.

111. Σίνηαι.] Βλάψῃς. Τεκμαίρομαι.] Τέλειον ἡγοῦμαι λέγω, σεσημαίνω.

112. Ἀλύξῃς.] Ἐκφύγῃς.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι.] Ἐπὶ γὰρ τῶν τὰ βοῦν τελεμάχῳ ἐπιβουλεύσαντα ὅτε πρὸς Καλυψοῖ ἀφικέσθαι· καὶ πάλιν ναυαγήσας εἰς τοὺς Φαίακας κατενεχθῆναι. Νεῖαι.] Ἀπελεύσῃ.

114. Δήεις.] Εὑρήσεις.

115. Καπέδουσι.] Καταθύσι, καταναλίσκουσι.

116. Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον καὶ ἕδνα διδόντες.] Τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ἤδη ὄντα τὸν Ὀδυσσέα, καὶ ἔνδον ἐπ' αὐτῷ κατασφίγουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα· ὧν τε ἄξιον μνηστρεύειν δ' δήεις, ἤ ἐστιν εὑρήσεις.

117. Ἀποτίσεαι.] Τιμωρίαν δ' κόλασιν εἰσπραξῇς.

119. Κτείνῃς.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερῶς, ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ ἡδὺ σοπῶδες τὸ ἢ, καὶ· ἀπῄδηκεν δὲ τὸ σύνδεσμον τῷ μείζονι καὶ φαίνεται ὃν, τὸ μὲ σιγῶντα δόλῳ, ἐξὸν, φανερῶς ἐπιθήσειν.

120. Εὐήρες.] Καλῶς ἐρετμούμενον.

121. Τοί.] Περὶ τούτου. Ἀφίκηαι.] Παραλήγει. Οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν.] Ἵνα καὶ τοῦτο γνῶσι τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν.

123. Φοινικοπαρῄους.] Ἐρυθρὰ βάθρασιν κεχειρωμένας τὰς πλάγια.

## NOTÆ.

ἡμερῶν πλόων, Quatuor dierum navigationem; Tertium est ad Mare *Septentrionale*, & dicitur *Orca*; unde *Orcades* Insulæ.

109. Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας) *Scholia Victoriana* ad *Iliad.* ι'. legunt, Τὰς, pro τὰς, ut videtur, rectè; nam suprà, v. 107. βοσκομένας. Ità infrà, v. 137. Τὰς apertè legitur; quare τὰς in *Textum* recipio, τὰς ad *Var. Lect.* rejicio.

113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι) A νέομαι, in *Secundâ*, νέω, pro quo νέιαι, *Ionicâ* Dialyti, νῆαι & νεῖαι, per *Contractionem*.

120. Δὴ πεῖτα) De hac Scriptione, vid. ad α'. v. 290.

## VARIÆ LECTIONES.

109. Τὰς) γρ. πὰς, vid. Not. in *Textum*.

113. Νεῖαι) γρ. νῆαι. Vid. Not. in *Textum*.

120. Δὴ πεῖτα) γρ. ἦπιτα, & δὴ ἤπιτα.

122. Ἀνέρες) γρ. ἀνέραι. *Ibid.* Οὐδέ θ' ἅλεσι) γρ. ἐὸν ἦ' ἅλεσι, *Strabo*, l. 14.

Σῆμα

Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδές, οὐδέ σε λήσω·
Ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήνῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐήρες ἐρετμὸν,
Ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ὀπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι θεῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ

" Signum verò tibi dicam va'de manifeſtum, neque te latebit:
" Quando utique jam tibi obviam factus alius viator
" Dixerit te ventilabrum habere ſuper ſplendido humero,
" Tum certe quando terræ infixeris agilem remum,
" Feceriſque opima ſacra Neptuno regi,
" Arietem, taurumque, ſuumque maritum verrem,
" Domum revertere, faciaſque ſacras Hecatombas
" Immortalibus diis, qui cœlum latum inhabitant,
" Omnibus ſanè ordine: mors verò tibi ex mari, *& tamen abſq; mari*, ipſi
" Debilis utique talis adveniet, quæ te occidet

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Σῆμα.] Σύμβολον, σημεῖον. Ἀριφραδὲς] Ἄγαν φανερόν.

126. Ξυμβλήμενος.] Συντυχών. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.

127. Φήνῃ.] Εἴπῃ, ὑπολάβοι. Ἀθηρηλοιγόν.] Τῶν ἀθήρων ὀλοθρεύικὸν ὄργανον· ἀθῆρες γὰρ λέγονται κυρίως τὰ ἀσταχύων τὰ ἄκρα· λέγει δὲ τὸ πίνον, Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατανοῦ πτυοφόρῳ, μεγάλῳ ἐνί, ἀλωῇ, Θρῴσκωσι κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι· ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς ἀποδιδοὺς τὸ Ἀλκμήνης κίνημα λέγων ὕπνος, Ὥρμοις ἀληθὲς βραχὺν ὄρχημον φέρων.

129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι.] Ἓν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι εἴτ' ἔν ἀνθρώποις εἴτε ἐν θεοῖς, οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιτο φιλοτιμίας μείζονος, εἰ μή τις τὸ τύπους τισὶ τοῖς πέριξ, καθ' ὃς ὁ πολίτευσις, λαβοῦσι μέρος· σύνταξις δὲ πλείων ἡ χάρις. ἅμα ἡδὺ ἀφ' ἑαυτοῦ παρὰ θεοῦ Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν, ἐπὶ

## N O

127. Φήνῃ ἀθηρηλοιγὸν) Ex hoc loco *Oppianus* didicit vocare *Ventilabrum*, χερσαῖον ἐρετμὸν, *Halieutic.* l. 4. v. 497. Οἷον δ' ἀρχαίνῃ, Δηοῦς πόνον ἐκπαίσασις, Πνοιῇς, χερσαίοις τε λιγυκέλευστος ἐρετμοῖς, κλ.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς ἔσται) De hujus loci ambiguitate, quæ fit, ex diverſâ *Lectione*, vid. *Meric. Caſaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 23, *&c.* item *Euſtath.* in locum, fol. 422. lin. 11. & fol. 423. lin. 32. *Ptolemæus Hephaſtion*, l. 4. in ipſo fine, Ἄλλα, Τυρρηνὸν φαρμακίδα, Κίρκης θεράπαιναν, εἰς ἵππον μεταβεβληκέναι τὸν Ὀδυσσέα τοῖς φαρμάκοις, καὶ περιφέναι παρ' αὐτῆς, ἕως γηράσας ἐπλεύσησεν· ὃν παύσας ὁ Ἱππίας λύει) καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἀπορούμενον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

133. Ψυχαγωγοῖς) Hunc locum aliquantò hactenùs depravatiorem, etiam in MSto, nunc ex *Johannis Meurſii* emendatione reſtituimus; qui in *Æſchyli* Ψυχαγωγοῖς hoc nobis præſtitit; quam illius Emendationem *Stanleius* etiam noſter admiſit, in *Æſchyli* ſui verè Aurei Fragmentis. Quòd ſi *Sophoclis* etiamnum ſupereſſet Tragœdia, Ὀδυσσεὺς ἀκροθινιεὺς dicta, clarior inde Lux fieret huic *Homeri* loco. Huc refer *Andreæ Schotti* Obſervat. l. 3. c. 17. p. 146.

## Ἀ Ρ Ι Α Ι Λ Ε Κ Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

127. Ἔχειν ἀνὰ) γρ. ἴσχειν σ' ἀνὰ. *Ibid.* Φαιδίμῳ ὤμῳ) γρ. φαιδίμου ὤμου, *Euſtath.*

129. Ῥῖξας) γρ. ἷρξας, *H. Steph.*

131. Ἀποστείχειν.] Ἀπιέναι. Ἔρδειν.] Πράττειν, θύειν· ἀντὶ τοῦ, θύσαι.

133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ.] Οἱ νεώτεροι τὸ ὦδε Τηλέγονον ἀνέπλασαν, τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως· ὃς δοκεῖ καὶ ζήτησιν ἔχειν παντὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα ἀμφιχρεὼν πτυόν κίνητρον. Αἰσχύλος δὲ αὐτὸν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει.

Ἐρωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος·
Ὃν ὡς ἔπληξε νηδὺς κοιλώμασιν·
Ἐκ τοῦδ' ἄκανθα πυκτὶς βοσκήμασιν.

Σήψῃ πτελαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές.

Ἐξ ἁλός.] Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ ἔξαλος ἐφ' ἑαυτοῦ, ἀντὶ τοῦ, ἔξω καὶ πόρρω τῆς θαλάσσης. καὶ ἐξ ἁλὸς δηλονότι, ἀφ' οὗ τὸ πτύον κίνητρον, ᾧ ὁ Τηλέγονος, ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134. Ἀβληχρός.] Ὁ ἀδύνατος.

## T Æ.

— Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ. Aliud *Parthenius Nicæenſis*, Ἐρωτικῶν, c. 3. in ipſo quoque fine, ut & *Dictys Cretenſis*, in ipſo fine, Quòd *Ulyſſes* ſpinâ *Turturis* marinæ, ſive *Paſſinacæ*, laucius occubuerit. Vid. *Oppian.* Halieutic. l. 2. à v. 497. ad v. 505. & *Conrad. Ritterhuſ.* Not. in locum; *Andreæ Schotti* Not. in *Procli* Chreſtomath. p. 22. & Obſervat. l. 3. c. 17. *Joh. Meurſ.* Not. ad *Lycophron*, v. 796.

134. Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος) Huc ſpectant illa *Æliani*, Animal. l. 4. c. 41. Ἔοικε δὲ ὁ θάνατος ὑπνῳ, ἐπὶ μάλα γε ἡδεῖ, ἐπ' ἀνωδύνῳ· καὶ οἷον οἱ Ποιηταὶ τὸν λυσιμελῆ φιλοῦσιν ὀνομάζειν, ἢ τὸν ἀβληχρόν.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

133. Ἐξ ἁλὸς) γρ. ἔξαλος, *Br. Schol. Euſtath. H. Steph.* Vid. ad *Textum.*

Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὀλβιοι ἕαται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ τε ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Μητρὸς τλώσ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειυίης·
Ἥ δ' ἀκέων σ' ἧται χεδὸν αἵματος, οὐδὲ τὸν υἱὸν
Ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προσφωνήσασθαι.
Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφη,
Ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
Ὅντινα μὲν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνηώτων
Αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίσπῃ·
Ὧιδέ κ' ὀπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
Ὣς φαμένη, ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφαθ' ἔλεξεν·
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
Ἦλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸ οὔπως ἐστὶ περῆσαι,

" Senectute ſub molli confectum, circumque populi
" Felices erunt: hæc tibi vera dico.
Sic dixit, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum,
" Tireſia, hæc nimirum decreverunt dii ipſi:
" Sed agè mihi hoc dic & verè enarra,
" Matris hanc video animam demortuæ:
" Illa tacita ſedet propè ſanguinem, neque ſuum filium
" Dignatur palam aſpicere, neque alloqui.
" Dic, rex, quo pacto me agnoſcere queat talem eſſe.
Sic dicebam; ille me rurſus excipiens alloquutus eſt,
" Facile tibi verbum explicabo & in mente ponam;
" Quemcunque quidem fines mortuorum defunctorum
" Sanguinem propè accedere, ille tibi verum dicet:
" Cui verò invides, ille tibi abibit retrò.
Sic loquuta, anima quidem abiit in domum Plutonis intus
Tireſiæ regis, poſtquam oracula explanavit.
Cæterum ego illic manebam firmiter, donec mater
Advenit & bibit ſanguinem nigrum: ſtatim verò agnovit,
Et mihi lugens verba alata dixit,
" Fili mi, quo pacto veniſti ſub caliginem obſcuram,
" Vivus cùm ſis? difficile verò hæc viventibus viſu:
" Interſunt enim ingentes fluvii & gravia fluenta;
" Oceanus quidem primùm, quem non licet tranſmittere,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

135. Λιπαρῷ.] Εὐδαίμονι. Ἀρημένον.] Βεβλημένον.
136. Ὀλβιοι.] Εὐδαίμονες. Εἴρω.] Λέγω.
138. Ἐπέκλωσαν.] Ἐπεμοίρασαν.
143. Ἀναγνοίη.] Γνωρίσειεν.
145. Ῥηίδιον.] Ῥᾴδιον, εὐχερές. Θήσω.] Ἐμβαλῶ
147. Ἐνίσπῃ.] Ἐνείπῃ.
156. Μέσσῳ.] Λείπει ὦ. Μέσῳ γὰρ μεγάλοι, φέρεται τοῦτο. τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσον ὠκεανὸς γλοιὸν ὄν, καὶ πέζαν ἐούσαν.
157. Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα.] Καὶ σὺν ἐπήγαγε, διότι ἔστι τέλος· ἀεὶ δὲ καὶ τὸ σιωπώμενον συλλέξασθαι ἔστιν, οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν, ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν πεῖραν ὠκεανόν.

## N O T Æ.

135. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ Ὀλβιοι ἕαται) *Euſtath.* fol. 423. lin. 32. Μέσῳ δὲ πάντως εὐτυχίας βασιλεῖ τὸ μέσον, Ὀλβίους ἐν αὐτῷ εἶναι τοὺς λαούς· διὸ καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, Ἀρητῆσι δὲ λαοὶ ἐν αὐτῷ.
156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα) Confer *D. Lucæ*, c. 16. v. 26. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήριχται, κλ. Quæ licet in *Novo Teſtamento*, ex *Veteri* tamen *Hebraorum* ſapientiâ; ut *Homeri* ferè omnia. *Brevia Scholia*, minimè id aſſecuta, Obelo locum inſignem notant, imperitè ſatis.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

135. Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ) γρ. γήρᾳ ὑπὸ, ὑπὸ &c. *Ibid.* Ἀμφὶ δὲ λαοὶ) γρ. ἀμφὶ δ' ἑπαῖροι, *Euſtath.* fol. 422. lin. 13. *H. Steph.*
136. Εἴρω) γρ. βάζω.
141. Οὐδὲ τὸν) γρ. οὐδ' ἰὸν.
143. Τοῖον) γρ. ἴδον, *Hervag.* Edit. in *Margine.*
144. Ἀμειβόμενος προσέφην) γρ. ἀμείβετο μάντις ἀμύμων.

Πέζαν

Πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ὧδ' ἀφίκεαι
Νηί τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; ἦλθές δὲ πῶ ἤλυθες
Εἰς Ἰθάκην; ἦ δ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβικας ἔειπον,
Μήτηρ ἐμή, χρειώ με καλέσσατεν εἰς Ἀΐδαο,
Ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλυθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζύν,
Ἐξ οὗ τὰ πρῶτα ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὐῴπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέων θανάτοιο;
Ἦ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, οὓς κατέλειπον,
Ἦ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι;
Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε, νόον τε,
Ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
Ἦ ἤδη μιν ἔγημε Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Καὶ λίην κείνη γε μενεπτολέμῳ θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.

" Peditem, niſi quis habuerit bene-compactam navem.
" An verò nunc tu jam à Troja errans huc veniſti
"Navique, & ſociis, ſero tempore? necdum acceſſiſti
" Ad Ithacam? neque vidiſti domi uxorem?
Sic ait; cæterùm ego ipſam excipiens allocutus ſum,
" Mater mea, neceſſitas adegit me ad Plutonis ædes,
" Ab animâ oraculum ſuſcepturum Thebani Tireſiæ.
" Nondum enim propè veni Achaiam, neque noſtram
" Terram aſcendi; ſed ſemper habens erro ærumnam;
" Ex quo primùm ſequebar Agamemnonem divinum
" Ad Ilium eximios-equos-nutriens, ut cum Trojanis bellarem.
" Sed agè mihi hoc dic & verè narra,
" Quod te fatum edomuit ſævæ mortis?
" An diuturnus morbus? Aut Diana ſagittis gaudens
" Suis levibus jaculis ſuperveniens occidit?
" Dic item mihi & de patre & filio, quem reliqui,
" An adhuc in illorum manibus mea bona, an quiſquam jam
" Virorum alius habet, neque non ampliùs putant rediturum?
" Dic etiam mihi deſponſatæ uxoris conſiliumque mentemque,
" An manet cum puero, & ſalva omnia cuſtodit?
" An jam illam duxit Græcorum, qui ſit optimus?
Sic dicebam, ipſa ſtatim reſpondit veneranda mater,
" Et ſanè illa quidem manet afflicto animo
" Suis in ædibus; ærumnoſæ verò illi ſemper
" Abſumuntur noctesque dieſque lacrymanti:

## ΣΧΟΛΙΑ.

159. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.
168. Εὔπωλον.] Ἱππικήν.
170. Ταναηλεγέων.] Μακροχρονίων.
171. Δολιχὴ.] Μακρά.
172. Ἀγαοῖσιν.] Ἀγαθοῖς.
181. Ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί.] * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη (οὐδὲ γὰρ οἱ μνηστῆρες, οὔτε μὴ πίοσαν ἔτι ἐπίασιν) ἀλλά σε ζητοῦσα. Ὀϊζυραί.] Ταλαίπωροι.
182. Φθίνυσιν.] Φθείρουσι, φθινύθουσι.

## NOTÆ.

165. Ἁμῆς) *Euſtath.* fol. 425. lin. 3. Τὸ ἧ ἁμῆς γῆς, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὑμῆς, ὅπερ ἐστὶν, ὑμετέρας, καθὰ δεύτερον ἀντωνυμικὸν σεσημειωται.
171. Νοῦσος) *Ultimam* producit, in *Ceſurâ*, ante σημείωι. &c. *Ibid.* Ἄρτεμις — οἷς ἀγανοῖς βελέεσσι) De hujus Phraſeos mente, vid. ad γ'. v. 279.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων) Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, delendo, φθίνυσι, &c. quæ nil huc attinebant, Parentheſeos notam adhibendo, legendoque, pro ζητῶν, ζητοῦσα, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

168. Εὔπωλον) χρ. εὔπωλον.
171. Ἦ δολιχὴ νοῦσος, ἦ) χρ. ἢ δολιχὴ νοῦσός γ'; ἢ &c.
172. Οἷς ἀγαοῖς βελέεσσιν) χρ. οἷς ἀγαοῖσι βέλεσσι, *Seberus*, vid. ad γ'. v. 280.

Σὸν δ' οὔπω τὶς ἔχῃ καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμοι, καὶ δαῖτας ἐίσας
Δαίνυτο, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
Πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δ' ὃς αὐτόθι μίμνει
Ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ
Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
Ἀλλ' ὅγε χείματα μὲν εὕδῃ, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐν κόνι, ἄγχι πυρός, κακὰ δ' ἕσσεται εἵματα εἵτης·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
Πάντῃ οἱ κτὶ γυὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
Φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
Σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ὅπῃ γῆρας ἱκάνῃ·
Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον.
Οὔτ' ἐμὲ σὺν μεγάροισιν εὐσκοπος Ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
Οὔτε τὶς ὃν μοι νῆσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
Τηλεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,

" Tuum vero nondum quiſquam poſſidet pulchrũ præmium; ſed quietus
" Telemachus poſſeſſionibus utitur, & convivia æqualia
" Epulatur, quæ decet principem virum curare;
" Omnes enim invitant: pater autem tuus illic manet
" In agro, neque in urbem concedit, neque illi lectuli,
" Strata & chlænæ, & ſtragula pretioſa.
" Sed ille hyeme quidem dormit, ubi mancipia, in domo,
" In pulveribus, propè focum, laceras verò corpori veſtes induit.
" Cæterùm poſtquam venit æſtaſque vireſcenſque autumnus,
" Undique illi per fertilem partem vineæ vitiferæ
" Ex foliis delapſis humi ſternitur lectulus.
" Hic ille jacet triſtis, ingentemque in mente dolorem auget,
" Tuum fatum defiens, moleſtaque ſenectus ſupervenit:
" Sic enim & ego perii, & fatum contraxi.
" Neque me domi ſagittandi-perita Diana
" Suis mitibus telis ſuperveniens interemit;
" Neque aliquis me morbus invaſit, qui maximè
" Tabe horrendâ ex membris tollit animum:
" Sed me tuique deſiderium, tuæque curæ, inclyte Ulyſſes,

## Σ Χ Ο Α Ι Α.

184. Τεμένη.] Χωρία.
185. Δαίνυτο.] Εὐωχῆτο. Ἀλεγύνειν.] Κηδεύειν.
188. Ῥήγεα.] Βαπτὰ ἐκτετράμμενα. Σιγαλόεντα.] Ποικίλα.
189. Χείματα.] Ἐν τῷ χειμῶνι. Εὕδῃ.] Καθεύδῃ.
190. Ἐν κόνι.] Ἐν τῇ γῇ. Κακὰ.] Λυπρά. Ἕσσεται.] Ἐνδύσῃ.
192. Γυνόν.] Γόνιμον τόπον.
193. Φύλλων κεκλιμένων.] Κεκλασμένων, πεπτωκότων. Χθαμαλαί.] Οὐχ αἱ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ. ἢ πεπταμέναι. Βεβλήαται.] Βέβληνται, κεῖνται.
194. Ἄιξῃ.] Αὔξῃ.
195. Γοόων.] Θρηνῶν.
196. Οὕτω γὰρ κ. ἐγὼν ὀλόμην.] Οὐχ ὡς αἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὸν ἀνήρτησεν, Ναυσθόη ψαμάθοις μηνύσασα· ἀλλὰ Ὀδυσσεύς. Οὕτω γὰρ κἀγὼ ἐγὼν ὀλόμην.] Ἀπωλόμην, ἀπέθανον.

## N O T Æ.

186. Πάντες) Non videtur verum, *Telemachum* ab omnibus Invitari; quare ſatius forſan eſſet, πάντας legere; quoniam ille, præter Proteos, & alios quoſvis hoſpitio exceperit, καλέουσι verò ad *Telemachi* ſervos refertur. Πάντες certè *Euſtathius* legit in παρεκβολαῖς, fol. 425. lin. 38. Vid. eundem fol. 426. lin. 49.

190. Εἵτης.) Ab ἵω, *Induo*, Præterit. Perfect. Paſſiv. εἷμαι, unde εἵμα, *Veſtis*, quod facit etiam εἵσω, ut in *Pluſquam-Perfecto*, εἵσο, *Poeticè*, & *Ionicè*, ἔσο *Homero*, & ἕεσο, *Iliad.* μ'. v. 464. Certè in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, & *Er. Schol.* ἕσαι, apertè legitur; pro quo ἵεσαι & εἵσαι, ut *Euſtath.* fol. 425. lin. 48.

195. Σὸν πότμον γοόων) *Euſtathius*, fol. 425. lin. 51. legi etiam ait, Σὸν νόστον πενθῶν, minùs accuratè; nam licet *Ulyſſes* reverà non eſſet defunctus, pro deplorato tamen à Patre habitus eſt.

## Variæ Lectiones.

186. Πάντες) γρ. πάντας, Vid. Not. in *Textum*.
189. Ἐνὶ οἴκῳ) γρ. κατ' οἶκον.
190. Ἐν κόνι) γρ. ἐν κόνῃ, *Er. Schol.* Ibid. Εἵτης) γρ. ἕσαι, vid. Not. in *Textum*.
195. Σὸν πότμον γοόων) γρ. σὸν νόστον πενθῶν, vid. Not. in *Textum*.

Σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδὲς θυμὸν ἀπηύρα.
"Ως ἔφαν· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν καταθνητῆς.
Τρὶς μὲν ἐφορμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
Ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Μῆτερ ἐμή, τί νύ μ' ὐ μίμνῃς ἐλέειν μεμαῶτα,
Ὄφρα καὶ εἰν ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε,
Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
Ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
Ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενός τε γεραίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἣ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ,
Ὤ μοι τέκνον ἐμόν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
Οὔτι σὲ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
Ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῷ, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
Ἀλλὰ τὰ μὲν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
Δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λευκὰ ὀστέα θυμός,
Ψυχὴ δ', ἠύτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
Ἀλλὰ φόως δὲ τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσθι, ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἰπήσθα γυναικί.

" Tuaque benignitas dulci animo privârunt.
Sic ait; cæterùm ego volui mente deliberans
Matris meæ animam prehendere defunctæ:
Ter quidem irrui, amplectique me animus invitabat;
Ter autem mihi ex manibus, instar umbræ, vel etiam somni,
Avolabat: mihi verò dolor acutus exorebatur ex animo magis,
Et ipsam alloquutus verba velocia dixi,
" Mater mea, cur me non expectas amplecti cupidum;
" Ut etiam apud inferos, charis circa manibus amplectentes,
" *Nos* ambo sævo saturemur luctu?
" Nunquid mihi idolum hoc illustris Proserpina
" Excitavit, ut adhuc magis lugens ingemiscam?
Sic dicebam; ipsa rursus respondit veneranda mater,
" Eheu, fili mi, super omnes infelix viros,
" Minimè te Proserpina, Jovis filia, eludit,
" Sed ipsa lex est *mortalium*, cum mortui fuerint:
" Non enim ampliùs carnesque & ossa nervi sustentant,
" Sed ea quidem ignis forte robur ardentis
" Absumit statim, ut primùm reliquit alba ossa animus:
" Anima verò, tanquam somnium, avolitans evolitat.
" Sed in lucem *viventium* celerrimè contende; hæc autem omnia
" Scias, ut etiam in posterum tuæ dicas uxori.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

202. Σή τ' ἀγανοφροσύνη.] Εὐσήμως τὸν αἰχμητὴν ἐσώπησεν, ὡς αἰσχίστων τῶν ἐκείνους ἐξαγαγόντων τοῦ βίου. Ἀγανοφροσύνη.] * Ἡμερότητι, φρενῶν πραότητος.

204. Ἐλέῃν.] Πειραθῆναι.

205. Ἐφορμήθην.] Περιῆλθον.

207. Γειάσῃ.] Περισχήσῃς. Κεφαλ.] Ἐν κεφαλῇ, ἀντὶ τῆς ψυχῆς.

210. Εἰν ἀΐδαο.] Ἐν ᾅδου.

211. Κρυεροῖο.] Ψύχους καὶ ῥίγους πεπληκτικοῦ. Τεταρπώμεσθα.] Κορεσθῶμεν.

212. Εἴδωλον.] Τὸν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα, καὶ μηδέ τι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. Ἀγαυή.] Λαμπρά.

215. Κάμμορε.] Δυσχέραινε.

216. Ἀπαφίσκει.] Ἀπατᾷ.

217. Δίκη.] Νόμος.

218. Ἶνες.] Τὰ νεῦρα. Ἔχουσι.] Συνέχουσι.

220. Δαμνᾷ. Φθείρῃ. Λίπῃ.] Καταλιμπανήσῃ.

221. Πεπότηται.] Ἵπταται.

222. Λιλαίεο.] Πρόθυμος, ἐπείγου.

223. Ἴσθι.] Ἐπίστασο, ἴσασθι. Τεῇ.] Τῇ σῇ.

## N O T Æ.

205. Τρὶς μὲν ἐφορμήθην) Hinc *Virgil.* Ter conatus ibi Collo dare brachia circum. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 5. & 7.

206. Εἴκελον) Ità semper scribo, ubi *Prior* longa; aliàs ἶκελον.

210. Φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε) *Pluralis* hic *Numerus* bis jungitur *Duali*, φίλας χεῖρε & βαλόντε. ἀμφοτέρω τεταρπώμεσθα, ut *Iliad.* γ'. v. 435.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

202. * Ἡμερότητι &c.) Ex *Allio* restituo, pro ἀγαότης & ἀφρόνεια.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

206. Εἴκελον) γρ. ἶκελον.

210. Βαλόντε) γρ. βαλόντες.

Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δ' ἄρα γυναῖκες
Ἦλυθον, ὅτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
Ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
Αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο·
Αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐροίμι ἑκάστην·
Ἦδε δέ μοι καθὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Σπασσάμενος ταναΐκες ἄορ παχέος περὶ μηροῦ,
Οὐκ εἴων πιέειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
Αἱ δ', ὡς μνηστῖνας ἐπήισαν· ἡ δ' ἑκάστην
Ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἦτοι πρώτιστα Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,
Ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
Φῆ δ' Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο.
Ἣ ποταμοῦ ἠράατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
Καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος Γαιήοχος ἐννοσίγαιος,

Nos quidem ſic verbis reſpondebamus: ipſæ autem fœminæ
Acceſſerunt, egit enim inclyta Proſerpina
Quotquot optimatum uxores erant atque filiæ:
Illæ circa ſanguinem nigrum frequentes congregabantur.
Cæterum ego conſultabam, quo pacto interrogarem ſingulas.
Illud autem mihi in animo optimum videbatur conſilium,
Stricto acuto gladio craſſo à fœmore,
Non ſinebam bibere ſimul omnes ſanguinem nigrum.
Illæ verò deinceps accedebant, unaquæque autem
Suum genus narrabat: ego enim interrogabam ſingulas.
Hic videlicet primam Tyro vidi nobili patre natam,
Quæ dicebat Salmonei inculpati ſe filiam eſſe;
Dicebatque Crethei ſe uxorem eſſe Æolidæ.
Hæc fluvium amavit Enipeum divinum,
Qui multò pulcherrimus fluviorum per terram labitur;
Et *pra deſiderio* juxta Enipei verſabatur pulchra fluenta.
Huic ergò aſſimilatus Neptunus terram quatiens,

## ΣΧΟΛΙΑ.

228. Ἐρεοιμι.] Ἐρωτήσω.

232. Περμνησῖναι.] Ἦτοι ἐπὶ μίαν ἐξῆς, ἢ ἐπάλληλοι· ἢ ἐπὶ εἶχον· ἢ ἵνα καθὰ τὸ ἔτυμον * σεσμνησῖναι, ἀπὸ τοῦ σεσμάομαι τὸ ἐτίμων.

233. Ἐξαγόρευεν.] Φανερῶς ἔλεγεν. Ἐρέεινον.] Ἠρώτων.

234. Τυρώ.] Σαλμωνίως θυγατέρα. Εὐπατέρειαν.] Ἐν ᾗδέ εἰσιν· δυσεύρετος γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεύς, ἀνιπτόποδι τῷ Διὶ καὶ ἀνταρσίοις ἐπιπτόντων τῷ Διὶ, καὶ ἀνταρσίοις· διὸ καὶ κεραυνὸς ἐπεπτοκὼς αὐτὸν εἰς ἀφανείας ἔβαλεν· διὸ καὶ ἐπιφανὴς ἐγένετο. Εὐπατέρειαν.] Καλὸν πατέρα ἔχουσαν, * εὐγενῆ.

235. Σαλμωνῆος.] Σαλμωνέος. Ἔκγονος.] Θυγάτηρ.

237. Ἐνιπῆος.] Ἐνιπεὺς, Ἠλείος ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας· πῶς οὖν ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἀξιὸς; ἢ ὅτι μὲν Ἀξιὸς τὸ ὕδωρ, ὅτι δὲ Ἐνιπέως τὸ σῶμα· ὅθεν καὶ ἑρμηνεύς.

239. Πωλέσκετο.] Ἀντὶ τοῦ ἐφέρετο.

## NOTÆ.

231. Πιέειν) Ità ſcribo, pro corrupto illo πινέειν, quæ vox eſt nihili; & ità mecum *Seberus* legit. *Florentina* quidem, *Aldina*, *Reſcii Lovaniana*, *Hervagiana*, & *Caſtellionea*, cum *Euſtathio*, πίνειν legunt; quare inter *Var. Lection.* repono, at πινέειν rejectaneum & *Elzevirianum* delirium.

234. Τυρὼ) De hâc, *Br. Schol.* ad β'. v. 120. *Lucian.* Ver. Hiſtor. l. 2. *Candida Tyro*, Propert. l. 2. §. 28. Laudatiſſima formâ, *Ovidio*.

237. Ἐνιπῆος) Ità *Scholiaſtes*, *Propertius*, *Ovidius*, *Lucanus*, *Claudianus*, hunc *Theſſaliæ* fluvium, *Enipea* vocant omnes; nè *Herodotum* & alios memorem. *Strabo* tamen, l. 8. fol. 546. Ἐνιπία nonnullis dictum ait, unde *Euſtath.* fol. 431. lin. 16. Τὸν δὲ ῥηθέντα Ἐνιπία ὁ Γεωγράφος Πελοποννήσιον οἶδε ποταμὸν, ἐμβάλλοντα εἰς τὴν Ἀλφειόν· ὁ γὰρ αὐ Θεσσαλίαν, Ἐνισεύς, φησι, λέγεται, ἐξ οὗ καὶ Ἐνιπεύς. Vid. *Lud. Carrionis* Scholia, ad *C. Valerii Flacci* Argonaut. p. 195.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

232. * Περμνησῖναι) Ità, pro σεσμνησῖναι, ſcribo; vid. quæ Nos ad φ'. v. 230. & *Etymolog.* M. in v.

234. * Εὐχῳῆ) Addo.

## VARIÆ LECTIONES.

231. Πιέειν) γρ. πίνειν, vid. Not. in *Textum*.

232. Ἦδε ἑκάστη) γρ. ἠδὲ ἑκάστη, *H. Steph.*

234. Πρώτιστα) γρ. πρῶτον, *H. Steph.*

237. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, vid. Not. in *Textum*, *Br. Schol.*

238. Ἴησι) γρ. ἵησι, *Euſtath.* fol. 430. lin. 20.

239. Ἐνιπῆος) γρ. Ἐνισῆος, ut ſuprà, v. 237.

240. Τὼ δ' ἄρα εἰσάμενος) γρ. τὼ δ' ἄρ' ἐσσάμενος.

Ἐν

Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἴσον,
Κυρτωθὲν, κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην, καὶ δ' ὕπνον ἔχευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε,
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ,
Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
Ἀθανάτων· σὺ δ' τοὺς κομέειν, ἀπαλάλκεμέναί τε.
Νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, φύλασσε δὲ μηδ' ὀνομήνῃς·
Αὐτὰρ ἐγώ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ἔβη πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
Ἡ δ' ἐνοσσαμένη, Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
Τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
Ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
Ναῖε πολύρρηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
Τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητα, Ἀμυθάονά θ' ἱπποχάρμην.
Τὸν δὲ μέτ', Ἀντιόπην ἴδεν, Ἀσωποῖο θύγατρα,
Ἣ δὴ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι,

Ita ostiis fluvii accubuit vorticosi.
Cæruleus quidem fluctus circumstitit, monti æqualis,
Curvatus, abscondiditque deum, mortalemque fœminam;
Solvit itaque virginalem zonam, somnumque superinfudit.
Cæterùm postquam perfecit deus amatoria opera,
Inhæsit sanè manui, verbumque dixit, & prolocutus est,
" Gaude, mulier, ob connubium hoc, circumvoluto enim anno,
" Paries pulchros liberos; quoniam non inanes concubitus
" Immortalium: tu verò hos nutri & educa:
" Nunc autem eas ad domum, & tibi cave, nè nominaveris:
" Cæterùm ego tibi sum Neptunus terræ quassator.
Sic loquutus, pontum subiit fluctuantem.
Illa igitur imprægnata Peliam peperit & Neleum;
Qui inclyti ministri Jovis magni erant
Utrique: Pelias quidem in spaciosa Iolco
Habitabat pecorosus, hic verò in Pyloarenosa.
Alios quoque marito Cretheo peperit regina fœminarum,
Æsonemque, atque Pheretem, Amithaonaque gaudentem equis.
Post hanc, Antiopem vidi, Asopi filiam;
Quæ utique & Jovis gloriabatur in ulnis dormiisse,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

241. Ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος.] Ἐπαφρολίτας ὁμοῦ καὶ φιλοτείχους, εἰ αὐτῷ μίσσα τῷ ποταμῷ, ἃ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, * τοῦ Ποσειδῶνι κοινωνήσαι * φιλῆσαι, ὥσπερ * ἐπιγελῶσα. Προχοῇσι δ' τοῖς εἰς θάλασσαν τοῦ ποταμοῦ στόμασιν.

242. Πορφύρεον.] Μέλαν. Οὔρεϊ.] Τῷ ὄρει.

244. Λῦσε δ' παρθενίην ζώνην.] Ἀντὶ δὲ, διεπαρθένευσεν.

245. Φιλοτήσια ἔργα.] Ἐρωτικὰ τυτέστι, τὰ μίξιν.

247. Περιπλομένου.] Περιερχομένου.

248. Ἀποφώλιοι.] Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἀπαιδες, ἄκαρποι.

249. Κομέειν.] Ἐπιμελείας ἀξιῶν. Ἀπαλάλκεσθαι.] Ἀμύνειν. Ἐκ νηπίων ἀναπέφυκε.

250. Ἴχευο.] Ἡσύχαζε. Ὀνομήνῃς.] Ἐξείπῃς.

253. Ὑποκυσαμένη.] Ἐγκυος γενομένη.

254. Θεράποντε Διός.] Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολέμου καὶ θεράποντες Ἄρεως.

255. Εὐρυχόρῳ.] Πλατυχώρῳ, μεγάλῃ. Ἰαολκῷ.] Ἰωλκῷ. Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας.

257. Πολύρρηνος.] Πολλὰ ποίμνια ἔχων.

258. Ἱπποχάρμην.] Ἤτοι χαίρουσα ἵπποις· ἢ ἐφ' ἵπποις μαχόμενον.

260. Εὔχετο.] Ἔλεγε, ἐκαυχᾶτο. Ἰαῦσαι.] Κατευδῆσαι.

## N O T Æ.

248. Τέξεις ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναί) Scribo τέκν', ob *Vocalem* sequentem, & *Metri* causâ. Cùm olim in Omnibus τέκνα pleniùs scriberetur; ut *Ultima* & ἐπεὶ & οὐκ coalescerent.

## N O T Æ. I N S C H O L I A.

241. * Ἐπιγελῶσα) Pro ἐπιγελῶσα, emendando scribo, & * τοῦ Ποσειδῶνι, pro & Ποσειδῶνος, & * φιλῆσαι, pro φιλῆσαι, MS. *Aloysii* præeunte. Vid. *Philostrati* Imag. l. 2. § *Meles*, & lib. 1. § *Neptunus*, vel *Amymone*; nam ab illo confusim utramque Historiam agnoscet, qui hunc *Homeri* locum, cum ultimo illo *Philostrati* conferet.

258. * Ἐφ' ἵπποις) Ità pro ἐφ' ἵπποιν, ex *Aldo*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

248. Τέκν') γρ. τέκνα vid. Not. in *Textum*.

Καί.

Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,
Οἵ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἔκλισαν, ἐπτα πύλοιο,
Πύργωσάν τ' ἐπεὶ ἦ μὴ ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
Ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, καλλιρόῳ ἔνι ἐόντε.
Τὴν δὲ μετ', Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
Γείνατ', ὀπ ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα.
Καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱός, μὴρ ἀΐεν ἀτρέμας.
Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

Et peperit duos filios, Amphionemque Zethumque,
Qui primi Thebarum fundamenta locarunt ſeptem-portarum,
Turribuſque circumdederunt, quoniam non abſq; turribus poterant
Habitare latas Thebas, quamvis fortes eſſent.
Poſt hanc autem, Alcmenam vidi, Amphitryonis uxorem,
Quæ fortem ſanè audacem, animum-leonis-habentem,
Peperit, in complexu Jovis magnanimi congreſſa:
Et Megaram, Creontis magnanimi filiam;
Quam habuit *idem* Amphitryonis filius, robore ſemper indomitus.
Matremque Oedipodis vidi, pulchram Epicaſtem,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

262. Οἱ πρῶτοι Θήβης.] Μετὰ ἦ * τύτους, Κάδμος.

263. Πύργωσάν τ'.] Καὶ * ἐπίχσαν. Ἐπὶ μὲν μὴν ἀπύργωτον.] Διὰ τὸς Φλεγύας μὴ ὢν τὸ πλοῦτῳ αὐτῶν, Εὐρύμαχος * ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ * σὺν ἑπτὰ καὶ δεκάτῃ.

264. Ναιέμεν, Οἰκεῖν.

265 Τὴν δὲ μετ'] Ἀλκμήνην ἴδεν Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν.] Τηλεβόαι ἐφιτύσαντες, κλέψαντι τ' Ἠλεκτρύωνος παῖδα τὸν ἠμεμάτων ἀγωνιζόμενον· καὶ Ἀμφιτρύων ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα, φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ ἡ Ἠλεκτρύωνος, σὺν ἐβούλετο γαμηθῆναι, πρὶν πίσαι τὸς Τηλεβόας, ἐκδίκησαι τὸν αὐτῆς ἀδελφῶν ἐκέλευσε· ὃ δὴ τοῦτο Ἀμφιτρύων. καὶ αὐτὸν εἰς Θήβας μεταπεμψάμενος, πρεύει ἐπὶ Τηλεβόας. οὗ παύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸν Ἀμφιτρύωνα ὁμοίαν, ἔχων καρχήσιον ὁμοῖος Ἀμφιτρύωνι· ἡ δὲ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς πόσιν εἶναι, πιυθάνεται τὸν Τηλεβόων, εἰ κατέκλεισεν αὐτός. ὁ δὲ Ζεὺς, λέγων αὐτῇ πάντα, ὅσα ἐγένετο, δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον, φάμενος ἀφίξεσθαι εἰληφέναι παρὰ τῶν ἑρμάων· ἡ δὲ ἀσμένως δέχεται. ἐπὶ παύτῃ σωθυναθεῖς Ζεὺς ἀπέρχεται, ἐν τῇ αὐτῇ παραφυλάττων νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσγει· καὶ γίνεται Ἀλκμήνη, ἐκ μὲν Διὸς, Ἡρακλέα· ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος, Ἰφικλέα· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον.

268. Κρείοντος.] Κρέοντος· ὄνομα ὃ κύριον, ὁ Κρέων. Καὶ Μεγάρη Κρέοντος] ὑπερθύμοιο θύγατρα. Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱός.] Θυγάτηρ Κρέοντος, ἣ Θηβῶν ἐκπλεύσας γαμεῖται Ἡρακλεῖ, παῖδας ἴσχε Θηρίμαχον καὶ Κρεοντιάδην· βαδίζοντος δὲ αὐτοῦ εἰς ἄδου, ἐπὶ τὸ ἔσχατον κύνος ἆθλον, Λύκος ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πέμπει Ἥρᾳ· * καταστέφει τὰς Ἡρακλέους παῖδας, ἵνα θύσῃ· ἐ γὰρ αὐτὸν ἐπανήξειν ἔφατο· παραγίνεται δὲ Ἡρακλῆς, ἀναιρεῖ αὐτὸν, καὶ τὰς ἐκείνου παῖδας· μανεὶς δὲ λέγεται Ἥρᾳ κτεῖναι τὰς ἰδίας ἔμπλεως δὲ καὶ τὸ ἀδελφὸν Ἰφικλέα, εἰ μὴ ἴφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Μένος αἰὲν ἀτειρὲς.] Ὀργῆς ἄφορητος μισός.

270. Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον καλὴν Ἐπικάστην.] Λάϊος, ὁ Οἰδίποδος πατὴρ, παρὰ Φοίβου μαντεῖον λαβὼν, ὅτι πλήσει τὸν αὐτοῦ, ἀναιρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας, γυνᾶ Οἰδίποδα, καὶ τέτοτε σπείρει * Σικυώνιος δὲ ἱππόβοται ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενομένου ὁ Οἰδίπους, ἔλθῃ, εἰς Θήβας, ἐπιζητῶν τὸς γονέας· ἀποκλείσας δὲ ἀκουσίως τὸ πατέρα λαμβάνει ἔριν γάμου, σὺν οἴδας, τὴν μητέρα, ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα. τὸ λέγει, τί ἐστιν τὸ τέτταρες τὸ τρίπες. τὸ τετράπες; ἐ λέγομεν, ὅτι τὸ ὁ πες ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπες γηραιὸν βακτηρίαν, καὶ τὸ πτερύγιον, τὸ πτηνὸν τὸ συρόμενον. γίνεται ὃ σὺν τέτταρα

## NOTÆ IN SCHOLIA.

262. * Τέτυς) Pro τέτοις, ex *Aldo*.

263. * Ἐτείχσαν) Ex *Aldo* reſtituo, pro ἐτείχισαν— * ἠρήμωσε, pro ἤρμωσε, vel ἤρμοσε, MS. legit, quod confirmat *Euſtath.* fol. 432. lin. 28. Pro δικάτῃ in *Impreſſis*, MS. habuit ἰδικάτῃ, hoc eſt * σὺν εἰκαδικάτῃ, ut nunc ſcribo.

268. 269. Ex Duobus, malè olim diſcretis, *Scholiis*, Unum jam compegi, ex MSti auctoritate, *Senſu* item poſtulante, * καταστέφει autem lego, pro καταστρέφει, ex Hiſtoriâ: Coronati enim ad Aram ſiſtebantur mactandi. Huc refer *Euripidis* Hercul. Fur. quem miror, *Scholiaſten* omiſiſſe, *Aſclepiadæ* longe priorem. Vid. *Euſtath.* fol. 433. lin. 46.

270. * Σικυώνιοι δὲ ἱππόβοται) Ita diſtinguo & ſcribo, pro Corrupto, ἀκπῦσι Σικυῶνι· οἱ δὲ ἱππόβοται, &c. Non enim *Sicyone*, verùm in monte *Citharone*, erat expoſitus. Pro Πολυύχυ, lego * πολιύχυ· ἔπειτα δὲ addo, & * βοηθῆτα, pro ἀπιστῆι, ex Hiſtoriâ; quæ *Sophocli*, in *Oedipo*, ἐπὶ Κολωνῷ, qui & ipſe *Androtione* prior, nec à *Scholiaſtâ* nominatus.

## VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔτεκεν) γρ. ἔσχεν, *H. Steph.* *Ibid.* Παῖδ') γρ. παῖδας, & παῖδι, non benè.

263. Οὐ μὲ) γρ. ὅ μιν, *H. Steph.* Olim, ὅ ῥ', malè.

Ἣ μέγα

Ἥ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
Γημαμένη ᾧ υἷϊ· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
Γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυσα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων,
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
Ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
Ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
Ὠῖ ἄχεϊ χομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσω
Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἐριννύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τὴν ποτε Νηλεὺς
Γῆμεν, ἐὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονα Ἰασίδαο·
Ὃς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
Ἠδὲ Πύλῳ βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,

Quæ ingens facinus commisit insipientiâ mentis,
Nupta suo filio; ille item suum patrem ubi interfecit,
Uxorem duxit: statim verò vulgata dii fecerunt hominibus.
Sed ille quidem in Thebe execrabili dolores patiens,
Thebanis imperabat, deorum dira per fata:
Illa autem abiit in Plutonis *domum* validas portas habentis,
Alligato fune longo ab altâ trabe,
Suo dolore correpta: huic autem dolores reliquit post se
Valde multos, quotquot matris Furiæ efficiunt.
Et Chlorin vidi perpulchram; quam olim Neleus
Uxorem duxit, suam propter pulchritudinem, postquâ præbuit sponsalia,
Minimam natu puellam Amphionis Jasidæ:
Qui quondam in Orchomeno Minyeo fortiter imperavit;
Atque in Pylo regnavit: peperitque illi pulchros liberos,

## ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, ἓξ θυγατέρες, Ἀντιγόνη ἓξ Ἰσμήνη· ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνοῦσα, ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλθεν εἰς τὴν Ἀτθίδα, καὶ ᾤκησεν Ἱππίᾳ Κολωνὸν καλούμενον, ἔνθα ἱκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν Δήμητρος, ἓξ πολιάχου Ἀθηνᾶς καὶ Διός· ἔπειθε δὲ ἀγόμενον ὑπὸ Κρέοντος ἔσχε βοηθῶν Θησέα. Τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους ἀφ' ἡδονῆς, παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸ πάθος· ἐθελήσας γὰρ αὐτὸν ἓξ νεκρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι. Ἐπικάσην.] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς, Ἰοκάσης.

271. Νόοιο.] Τῆ νοῦ.

272. Ἐξεναρίξας.] Ἀντὶ τῶν, φονεύσας.

273. Ἀνάπυσα.] Ἀντὶ τοῦ πᾶσι λέγειν, καὶ πανδήμους· ἢ φανερά.

274. Πολυηράτου.] Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλαβὰς θεῶν * ὑπομεισάσης, ἐ γὰρ ἐρασμίως· ὅπως ἂν ᾖ. τῷ ὑποκειμένῳ ἀκολούθως.

275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς.] Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς, Καδμείων ἤνασσεν· ἤχει, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν.

276. Πυλάρταο.] Τῶν πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτώντος καὶ συγκλείοντος.

277. Ἀψαμένη.] Ἐκθέσασα, ἀναψασα. Αἰπύν.] Ὑψηλὸν, ἀπὸ τοῦ γῆν ἀφεστηκότα. Μελάθρου.] Οἴκου, δόκου.

278. Ὠῖ ἄχεϊ χομένη.] Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδίας λύπης. Σχομένη.] Καθαχθεῖσα.

280. Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τὴν ποτε Νηλεὺς γῆμεν ἐὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα, Ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος. Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς, ἐξελαθεὶς ὑπὸ Πελίου, τοῦ ἀδελφοῦ, τὴν Ἰωλκὸν, ἀφίκετο εἰς Μεσσήνην τὴν Πελοποννήσου· καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει· καὶ γαμεῖ Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονος, καὶ Ἰάσου καὶ Φερεσθένης, τῆς Μέλης * θυγατρὸς βασιλεύει τε ὁ μόνος τῆς Πυλίων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ὀρχομενῷ, καὶ γίνεται εὐδαιμονέων. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

282. Ὁπλοτάτην.] Νεωτάτην. Ἀμφίονος Ἰασίδαο.] Ἔπος ὅτι ὁ Ἀμφίων Ἀρχίου, ὁ Διός.

283. Ὀρχομενῷ.] Ὀρχομενὸς, πόλις Βοιωτίας.

## NOTÆ.

281. Γῆμεν ἐὸν διὰ κάλλος) Omninò διὰ legendum, non μὴ, & ità *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* apertè legit διά. Ita *Br. Schol. Aldin.* Sic *Il.* α'. v. 72. Ἥν διὰ μαντοσύνην. Et Hymn. *Vener.* v. 204. Ἥρπασ' ἐὸν διὰ κάλλος. Alii scribunt ad γῆμεν, & legunt ἐὸν μὴ κάλλος ἐπὶ πόρε μυρία ἕδνα, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana, Hervagiana*, quod minùs ferendum. At *Eustath.* fol. 436. lin. 31. Περικαλλέα ἓξ τὴν Χλῶριν λέγει, ἐπεὶ ἓξ διὰ κάλλος αὐτὴν ὁ Νηλεὺς ἔγημεν. Idem tamen fol. 435. lin. 19. Καὶ ἔγημε Χλῶριν μὴ κάλλος, τουτέστι διὰ κάλλος, quare omninò μὴ inter *Varias Lectiones* reponenda.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Ὑπομεισάσης) Ità, pro *Corrupto* ὑπομείνας ἢ. quem errorem errat & *Aloysii* MS.

280. * Θυγατρὸς) Ità, pro θυγατέρα.

## VARIÆ LECTIONES.

278. Ἄχεϊ χομένη) γρ. ἄχεϊ ἰχομένη.

279. Ἐκτελέσῃ) γρ. ἐκτελέωσι.

281. Διὰ) γρ. μὴ, vid. Not. in *Textum*.

285 Νέστορά τε, Χρομίον τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον·
Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,
Τῷ πάντες μνώοντο περικλύτῃ· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσῃ βίης Ἰφικληείης

Nestoremque Chromiumque, Periclymenumque superbum.
Et super his eximiam Pero peperit miraculum hominibus;
Quam omnes ambiebant accolæ: neque dum Neleus
Ulli dabat, qui non boves latis-frontibus
Ex Phylace abegerit violentiæ Iphicleæ

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

285. Νέστορά τε, Χρομίον τε.] Πῶς ἓν τὸ Ἰλιάδι, Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἷες ἦμεν; ἐξ ἄλλων δ' ἄλλων· ὁ μὲν Χλωρίδος ἦν τρεῖς· ἢ οὖν καὶ ἐξεχώρησε τῶν τριῶν ἀμυνόμενος· Χρομίῳ μὲν, ὡς πρεσβυτάτῳ· Περικλυμένῳ δὲ, ὡς ἀνδρειοτάτῳ· Νέστορα δὲ, ὡς σωφρονέστατον. Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.] Ἡσίοδος * τὸ Περικλόμενον δηλοῖ τὸν δῶρον εὐλοφίαν παρὰ Ποσειδῶνος, ὅτι ἀμοίβειν ἑαυτὸν εἰς οἷα ζῷα, ἢ δένδρα, ἐτέλει εἰκόνα. Ἀγέρωχον.] Νῦν, τὸ ἄγαν ῥᾳδίως μεταφερόμενον ἐπὶ τὸ μεταχόμενον εἰς ὃν ἂν βούλοιτο.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ Πηρὼ τέκε θαῦμα βροτοῖσι,
Τῷ πάντες μνώοντο περικλυτῇ· οὐδέ τι Νηλεὺς
Τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βοῦς εὐρυμετώπους
Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσῃ βίης Ἰφικληείης.]

Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἔχων θυγατέρα, Πηρὼ τοὔνομα, καλὴν σύμπαντα τὴν, ᾠδίνι παύτῳ ἐξεσίδη πρὸς γάμον, εἰ μὴ ὕστερον ὑπὸ Φυλάκης τοῦ μητρὸς Τυρῶς ἐλάσῃ τὰς βοῦς παρ' Ἰφίκλου· πάντων δ' ἀπερωώντων, Βίας, ὁ Ταλαοῦ, μόνος ὑπήκοος δεσμὸν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥᾴξαι τὸ ἔργον· ὁ δ' καὶ ὡς εἰδὼς, ἅτε δὴ μάντις, ὅτι ἁλώσεται ὑπὸ τῶν * Ὄθρυν ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ Φύλακες ὑπαυδῶσι καὶ οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ καὶ δήθ', ἐφυλάσσετο, παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιφανῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ ὑὸς ὁ ἐκείνου ὀλίγον πρὸς τὸ πυλεωνῆναι * ἐφικνεῖτο, Μελάμπους ἀκούσῃ ὑπῆρχεν. πυνθανόμενον ἀλαλιγμόν, ὅτι κατεδεδαρθήκοιεν τὸ δεινὸν καὶ τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς ἀμφὶ τοὺς, καὶ κελεύει, αὐτὸν ἐκφέρειν τὰ κλίνη, λαμβανόμενον τῷ μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν, τὸ δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσιν· ὁ δὲ πρώτῳ μὲν καὶ ὁ δεινὸς κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτῃ τῇ γυναικὶ καὶ κλείνῃ αὐτῷ· ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαίφνης τῷ Φυλάκῳ, ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ, τὰ ἡμίσεια. οἱ δὲ ἀλλόντες παρὰ τὸ Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν, τίς ἐστι; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ τὰς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν, ἐὰν μηχανήν τινα εὕρῃ παίδων γένεσιν Ἰφίκλῳ, ἐπεὶ δὲ ἐπιτύχοι. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διὶ ἀμφιρεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνισι· οἱ δὲ ἔρχονται πάντες, πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας, εἴης οἶδε μηχανῶν, πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες· ὑπερῶπτο δὲ σπείρει, κημίζουσι τὸ αἰγυπιόν. ἔτος δὲ τῷ αὐτίκα τὰ ἀπαιδίας ἀπορᾶς εὐθὺς εὕρει. ὀλῶλεν γὰρ τὸ Φύλακον μὴ μαχαίρας τὸ Ἰφίκλου ὄντα, ἀλλὰ τὸ ἰδίᾳ αὐτὸν ἀπόπτο τι πεσόντα, ἔπειτα τὸ Φύλακον μὴ καλλαμβάνοντα, πῆξαι τῷ μαχαίρᾳ εἰς πλευρὰν, καὶ ἀφεῖναι αὐτῷ τὸ φλοιόν· τὸ δὲ Ἰφίκλου ἀλλὰ τὸ δύο μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. ἐπείλουσι δὲ ὁ αἰγυπιὸς τῷ μαχαίρᾳ τῷ ἐν τῷ ἀχύρῳ κρυπτόν, καὶ ἀποσμήξαντα τὸ ἰὸν δίδωσιν αὐτῆς πιεῖν ἐν οἴνῳ δέκα ἡμέρας Ἰφίκλῳ, χρυσῆσαι δὲ αὐτὸν παῖδας ἐν τούτῳ. ποιήσας δὲ ὁ Ἰφίκλος τοῦτο, τῷ γριῷ ἀναιρήσουσι, καὶ ἰσχὺ Ποδάρκῃ παῖδα· καὶ δίδωσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι· * ἃς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδωσι Νηλεῖ τὰ ἆθλα τῆς Πηρῦς, καὶ λαμβάνει αὐτῷ τὸ ἀδελφῷ Βίαν τὴν πρὸς γάμον, ἐξ αὐτῆς γίνονται παῖδες, Περιάλκης, καὶ Ἄρης, καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ.

287. Μνώοντο.] Ἐμνηστεύοντο. Περικλύτῃ.] Οἱ περίοικοῦντες.

288. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσῃ.] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊανείρα τὸ υἱὸν· ὁ δὲ κρίνας αὐτῷ, εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ, ἤδη ὢν Ποσειδῶνος ἐχθυοῦσσαν Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ πρῶτον Νηλεὺς Ἰφίκλου τὸ Φυλάκῃ * Δηϊονέως, ἀπῄτει τὸ μητρός· καὶ ἐς ὅπλα ἀπῆλθον. Μελάμπους δὲ, ὁ Ἀμυθάονος, ὑπὸ δεκάντων τῶν αὐτοκασιγνήτων, ὡς καὶ τὰ κλοπῆς, ὡς καὶ τὰ κλοπῆς ὑπακούειν ζώων, τὰς Ἰφίκλου βοῦς * ἀπελαύνειν ἐπειρᾶτο, ὑπὲρ δὲ γῆμαι Πηρὼ, τῷ Ἀργα-

## Ν Ο Τ Α Ε.

286. Πηρὼ) *Propertius* hujus Fabulam narrat.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

285. Ἡσίοδος * τὸ Περικλύμενον) *Hesiodi* locum profert Scholiastes *Apollonii*, ad Argonautic. l. 1. v. 156.

——Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, Ὄλβιον· ᾧ πόρε δῶρα Ποσειδάων εὐρυσχέος Παντὶ· ἄμαξε μὲ ἧρ ὃ γ' ὀρίθεσσι φάνεσκεν Αἰτός· ἄλλοτε δ' αὖτε πελείοσιν, ἄλλοτε δ' αὖ γε λέοντι, Μύρμηκι· ἄλλοτε δ' αὖτε μελισσάων ἀγλαὸς φῦλα· Ἄλλοτε δεινὸς ὄφις κ' ἀμείλιχος· εἶχε δ' ὅπαζε Παντί, ὃν ὁππότε τε μιν κε ἵκοιτο δόλοιο, Βελλῆ Ἀθηναίης. Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 691.

286. Τοῖσι δ' ἔπ' ἰφθίμῳ) Hoc *Scholion*, olim malè positum, in hunc suum locum reduxi; pro τῷ ὄφλῳ, vel ὄφρῃ, lego τῷ * Ὄθρυν, nam Mons Othrys Latinis *Masculus*; Græcis, ὁ Ὄθρυς, ut *Hesiodo* & *Nicandro*. * Περιήει, pro περίει, lego. Vid. ad v. 289.

289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσσειν) Hoc *Scholion* illustratur ab *Apollodoro*, Biblioth. l. 1. c. 9. §. 12. & ab *Eustathio*, fol. 435. lin. 31. Partem posteriorem hujus *Scholii*, disjungo & ad v. 286. pono; pro * ἃς

## VARIÆ LECTIONES.

285. Χρομίον τε) γρ. Χρομίον τε.

287. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔπ.

Ἀργα-

290 Ἀργαλέας τάσδ' οἷος ὑπέσχεθε μάντις ἀμύμων
Ἐξελάαν· χαλεπὴ δ' θεῶν κρυ μοῖρα πέδησε,
Δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγριῶται.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτευς, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
295 Καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
Θέσφατα πάντ' εἰποῦσα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδάρεω δουλοσύνην,
Ἣ ῥ' ὑπὸ Τυνδάρεῳ καλλερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
300 Τὼς ἄμφω ζωὸς κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἵ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

Indomitas; has solus promisit vates inculpatus
Abacturum: sævum verò dei fatum impedivit,
Vinculaque difficilia, & bubulci rustici.
Sed quando jam menses & dies perficiebantur,
Rursus circumvoluto anno, & advenerunt horæ,
Tum certè ipsum solvit vis Iphiclea,
Vaticinia omnia loquutum: Jovisque perficiebatur consilium.
Et Ledam vidi, Tyndarei uxorem,
Quæ ex Tyndareo magnanimos peperit filios,
Castoremque equorum-domitorem, & pugnis valentem Pollucem.
Hos ambos viventes decinet fertilis terra;
Qui etiam infra terram, honorem ab Jove habentes,
Interdum quidem vivunt alternis diebus, interdum rursus

## ΣΧΟΛΙΑ.

Νηλέως, Βίαντα, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ συλληφθεὶς ὑπ' ἐκείνου εἰρκτῇ ἐμβληθείς, καταπόσας τὰ ἀλλεπαλλήλων σκωλήκων, ὀλίγον ἔπι ἀπέχεσθαι τοῦ δικοῦ, ἐπέλαβεν ἐπιγραμμάτων. Ὃ δὲ οἰκήσας Φυλάκην καπυροβούλῳ, μαθὼν ὁ Ἰφικλος, ὑπισχνεῖται τοῦ Μελάμποδι τὰς βοῦς, εἰ τὸ ἀπεκτάσθαι αὐτὸν ἀλλὰ τέχνης παύσειε· ὁ δὲ Μελάμπους παρ' αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μαίχασιν ἀχύρδα φλοιοῦ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακος τοῦ Ἰφίκλου ἐπὶ τῶν ἀχύρων ἀπατήσαντι τὸ τετράποδα, θύσας τὰ ἱερεῖα, μηνίσαντι ὑπὲρ τοῦ τὸ τετραπόδων εὐνοχίας, τὸν Ἰφίκλον ἀπαγαγὼν πατρὶ Ῥησιλάῳ καὶ Πεδάρκῃ. Φυλάκης.] Πόλεως Θεσσαλίας. Ἐλάσσειν] Ἀπελάσειν. Βίης Ἰφικληείης.] Πελασγικῶς, τοῦ Ἰφίκλου.

290. Ἀργαλέας.] Χαλεπὰς, δυσκόλους· ἀπὸ τοῦ πέζεσθαι ὁ καὶ ἔξω θεῖν· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξάγειν, αὐτὸ τὸ ἀπεχόμενον ὑποδήματος. Ἀργαλέας γὰρ, οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ ἐπὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ ἀπορίαι.

291. Ἐξελάαν.] Ἀπελαύνειν· Χαλεπὴ.] Δύσκολος, κακή.

292. Ἀργοιῶται.] Ἄγροικοι.

293. Ἐξετελεῦντο.] Ἐπλειοῦντο.

## NOTÆ.

297. Τυνδάρεω) Ità *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, *Br. Schol.* &c. verùm ob Τυνδάρεῳ sequens, mutabatur à Sciolis; Τυνδαρέῳ tamen ad *Var. Lect.* invenies. Est autem κοινὸς, Τύνδαρος· Ἀττικῶς, Τυνδάρεως· ἑλληνικῶς, Τυνδάρεος. Ità Πάνδαρος, Πανδάρεως, τ' v. 518. & υ'. v. 66.

300. Τὼς ἄμφω ζωὸς κατέχει φυσίζοος) Ità *Iliad.* γ'. v. 243. Ὣς φάτο· τὼς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα, in quem locum, vid. *Br. Scholia*, & *Eustathium*, ut etiam in hunc locum, fol. 438. lin. 12, &c.

294. Ἀψ περιτελλομένου ἔτους.] Εἰς τὰ πίσω δ' ἴτους περιιόντος.

296. Διὸς δὲ ἐτελείετο βουλή.] Τὸ περαινόμενον ἐλάμβανε τέλος.

297. Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν.] Ζεὺς Λήδας ἐρασθείς, τοῦ Θεστίου παιδὸς, εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετεσκεύασε, καὶ ἀφικόμενος ἐμίγη αὐτῇ. μὴ χρόνου δὲ ὀλίγου πληρωθέντος ὠοῦ, λαπτὸν εἰς λάρνακα, ὅθεν σωθέντες τε Διοσκόρους καὶ τὴν Ἑλένην γόνους μὲ Διὸς, ἐπίκλησιν δὲ Τυνδάρεω. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299. Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα.] Τέτων, ὁ μὲ Πολυδεύκης ἀπὸ δὲ θηλυ ἀπείρικός· ἱστορεῖται χρυσοῦς, ὁ δὲ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδάρεω.

300. Φυσίζοος.] Πρὸς τὸ ζῆν φύσει. Τὼς ἄμφω ζωούς.] Ἀναιρεῖται Κάστορος ὑπὸ * Μελεάγρου, ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἀφθαρτος ὤν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγενῆσθαι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ μερικῶς πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀφθαρσίαν, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους, ὁτὲ μὲ ἐν Ὀλύμπῳ ἁλτεύειν, ὁτὲ δὲ ἐν Ἀιδωνεύς.

302. Ἑτερήμεροι.] Παρ' ἡμέραν ἀμφότεροι, ἢ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

λαμβάνῃ αὐτὸν, lego & suppleo ex *Aloysii* MS. * ἐς λαβὼν εἰς Πύλον, &c.

300. * Μελεάγρου) Quod narrant hìc *Brevia Scholia*, de *Castore* à *Meleagro*, aut *Polynice*, occiso, novum omninò mihi videtur, nec omninò, quod scio, ab ullo alio dictum. Vid. *Br. Schol.* ad *Iliad.* γ'. v. 243. *Pindarum*, ad Olympionicam, §. x. v. 112. *Theocriti* Διοσκόρους, *Apollodori* l. 3. c. xi. *Hygin.* §. lxxx.

## VARIÆ LECTIONES.

291. Μοῖρα πέδησε) γρ. μοῖρ' ἐπέδησε.

297. Τυνδάρεω) γρ. Τυνδαρέῳ, vid. Not. in *Textum*.

Τεθνᾶσιν, πρὶν ἢ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
Τὼ δὲ μέτ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος ἄλοχοιλν,
Εἰσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
Καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω ἢ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλυτόν τ' Ἐφιάλτην.
Οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος Ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ εἰνεαπήχεες ἦσαν
Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην εἰνέργυιοι.
Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπηλήτην, ἐν Ὀλύμπῳ
Φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' ἐρατὸς ἀμβατὸς εἴη.
Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

Moriuntur, honorémque sortiti sunt, æqualiter diis.
Post hanc, Iphimedéam, Aloëi uxorem,
Aspexi, quæ sanè dicebat Neptuno commixtam fuisse:
Et peperit duos filios, brevis autem vitæ fuerunt,
Otumque Deo-parem, inclytumque Ephialtem.
Quos utique longissimos enutrivit alma Terra,
Et longè pulcherrimos, post inclytum Orionа:
Novennes enim cum essent, novem etiam cubitorum erant
Latitudine, cæterum longitudo erat novem ulnarum.
Qui sane immortalibus minabantur, in Olympo
Moturos certamen tumultuosi belli:
Ossam super Olympum conati sunt imponere, cæterum Ossæ
Pelium frondosum; ut cælum pervium esset.
Et fortasis perfecissent, si ad pubertatis mensuram venissent:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

303. Τεθνᾶσι.] Τελοῦσιν. Λελόγχασιν.] Ἔχουσι, κεκλήρωνται.

304. * Ἰφιμέδειαν.] Τὼ δὲ Τέλοπος.

306. Μινυνθάδιοι.] Ὀλιγοχρόνιοι.

308. Οὓς δὴ μηκίστους.] Τί ἐν ὁ Τιτυὸς ἐπ' εὐρέα κεῖτο πέλεθρα; γηθεῖν ἐκεῖνος· τοσοῦτος ὢν αἰτιᾶται ἀνθρώπους.

310. Ἐννέωροι.] Ἐνταῦθα.

311. Εὖρος.] Πλάτος. Ἀτὰρ μῆκός τε γενέσθην εἰνέργυιοι.] Δαιμόνιος ἡ ἀκρίβεια· ἀναλόγως γὰρ σώματι καὶ τὸ πλάτος, * τέτταρα ἐστὶ δὲ μήκους. Ἐννέοργυιοι.] Ἔννοια ὀργυιῶν. Ὀργυιὰ δέ ἐστιν, ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις.

311. Ἀπηλήτην.] Διεβεβαιοῦντο.

313. Φυλόπιδα.] Μάχην. Πολυάϊκος.] Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος.

314. Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ.] Ἵν' ἐξ ἴσου μεγέθους πολεμῶσιν· ἀθετοῦνται δ, ὡς ἀδύνατα· ἀλλὰ μίμησαι, φησίν, οὐκ ἔπραξαν δέ. Ὄσσαν.] Ὄσσα, ὄρος Θεσσαλίας. Ὀλύμπῳ.] Ὄλυμπος, ὄρος Μακεδονίας. Θέμεν.] Ἐπιθεῖναι.

315. Πήλιον.] Ὄρος Θεσσαλίας. Ἀμβατός.] Εὐπρόσβατος.

316. Ἐξετέλεσσαν.] Ἐτελείωσαν, ἐπλήρωσαν. Ἥβης μέτρον ἵκοντο.] Ἀντὶ δὲ ἡλικίαν ἐγένοντο.

## N O T Æ.

303. Τεθνᾶσιν· πρὶν ἢ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσιν) *Eustath.* fol. 483. lin. 25. Σημειωσαι ἢ, ὅτι τὸ λελόγχασι συνέλαβε τὼ παραλήγουσιν, παρὰ τὴν κοινὴν μὲ πεφατικήν, ἢ μακροπαραλήκτῳ οἷδε τὸ τ' τοιοῦτον παρακειμένων τέλος ἀσύνθετα· πλὴν ἄλλως, ἀναλόγως τῇ ἀπὸ αὐτοῦ ὅλῃ κλίσει δὲ λέλογχα· εἰ δὲ ἴσως εὑρεθείη πού καὶ ἐκδλίψιν τὸ λῆγόντως γεγραφόμενον, πρὸν ἢ λελόγχασ' ἴσα θεοῖσι, τάχα ἢ κατὰ αὐτὸ σπουδαζόμενον ἴσως, καθὰ τὸ πτύφασι, καὶ πεποιήκασι, ἐκ τοῦ ὁμοίως.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

304. * Ἰφιμέδειαν) Τὼ δὲ Τέλοπος, ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 7. §. 4.

311. Δαιμόνιος ἀκρίβεια) *Eustath.* fol. 439. lin. 22. Ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ τὸ δαιμόνιον τῆς συμμετρίας συμμαχικὴν ἀκρίβειαν· ἀναλόγως γάρ, φασι, σώματι τὸ πλάτος, τέτταρα δὲ μήκους· ὡς ἐκ τούτου ἑκάστης ὀργυιᾶς ἀνὰ τεσσάρων πηχέων οὔσης, τὸ εὐρος εὑρέθη, τέτταρα ἐστὶ δὲ εὐρυοργυιαι μήκους. Hinc Corrigo *Br. Schol.* & lego * τέτταρα, pro πέπαρα.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

303. Λελόγχασ') γρ. λελόγχασιν, vid. Not. in *Textum*.

309. Μετὰ γε κλυτὸν) γρ. μετ' ἀγακλυτὸν, *H. Steph.*

311. Μῆκός γε) γρ. μῆκός τε, *Br. Schol.* at γε, *Ald.*

312. Ἀπειλήτην) γρ. ἀπειλείτην, *Eustath.* fol. 439. lin. 35.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠύκομος τέκε Λητώ,
Ἀμφοτέρω πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰᾶλυς
Ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυν θυανθέϊ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

Sed perdidit Jovis filius, quem pulchricoma peperit Latona,
Ambos: antequam ipsis sub temporibus lanugo
Floreret, ornaretque genam florenti barbâ.
Phædramque, Procrimque vidi, pulchramque Ariadnam,

## ΣΧΟΛΙΑ.

317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός.] Οἱ νεώτεροι φασὶ, τὸν Ἄρτεμιν ἔλαφον ἑκάστῃ δὲ αὐτῶν, τὴς ὃ * εἰς τὸν ἔλαφον ἀφικόμενος, ἀπόλλυς ἀφικέσθαι.

318. Ἰᾶλυς.] Τὰς καὶ τὸ χνοῖον πρώτας τρίχας, ἰᾶλυς λέγω· ἀφ' ὃ τὸ τὴς ἤδη πώτας ἔχοντος ἄρχεσθαι εἶναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ πλέον λέγω.

319. Πυκάσαι.] Καλύψαι. Εὐσταθίϊ. Ἐὐφυεῖ. Λάχνῃ.] Τριχώσῃ.

320. Φαίδρην τε.] Φαίδρα, Μίνω θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως. Θησεὺς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντιόπης, ἔγημε Φαίδρην, τὸν Μίνω θυγατέρα, ὃ τῆ Κρητῶν βασιλέως· ὑλαβεύμενος ὃ μητρυιᾶς ἐπιβολὴν, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν ὑὸν Ἱππόλυτον, Τροιζηνίων ἄρχειν· ὃν δὲ αὐτὸ ἀφ' τὸν Πιτθέως * Αἴθραν μητέρα τὴς ὀρχὴ δῦναι. Φαίδρα ὃ, ἐρωτικῶς διατεθεῖσα ὃ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ πικουμένη, τὸ μὲ σεμνὸν ἱερὸν Ἀφροδίτης εἰς Ἀθήνας ἱδρύσαθ, τὸν τοῦ Ἱππολύτου καλέμενον· εἰς Τροιζῆνα ὃ ὕστερον παραγενομένη, διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δ' ἐκείνα ἀποδεξαμένε τὸν λόγον, λέγεται * φοβηθεῖσαν αὐτὴν αἰτησάμενον τὴν αἰτίαν, καὶ ὡς ὑὸς Θησέως ἀφικέσθαι, ὡς Ἱππολύτε πειθόντος αὐτήν. ὁ ὃ τελῶν, ὡς φασὶν, αὐτῷ παρὰ τὸ Ποσειδῶνος εὐχὴν εἶναι ὡμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὐξηται συντελέσῃ, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τάττειν γνώσαθ, τὸ δὲ παιδὸς ὀλέθρου. ἐκεῖνον μὲν ὃν ὁμολογῆσαι τὸ ἄρμα χαμαίζοντα, παραφοβηθέντος ἐξαίφνης ὑπὸ τὸ θαλάσσης ταύρου, καὶ παροχθέντων τὸ ἵππων, ἐλκόμενον ἀποθανεῖν· τὸν Φαίδραν ὃ φανερῶς χθομένης τὸ ἀληθοῦς, ἀπάγξασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Πρόκριν τε ἴδον.] Πρόκρις, Ἐρεχθέως θυγάτηρ, Κέφαλον τὸ ἑαυτὸς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ ξήραν ἐξιόντα ἐτήρει λαθραίως, ἀφ' ζηλοτυπίαν· ὁ ὃ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον λάθρᾳ τὸ ὕλης κίνημα, ἔλαθεν αὐτὴν πρόκριν καθανύσας. Πρόκριν τέ.] Κέφαλος, ὁ Δηϊονέως, γήμας Πρόκριν, τὴν Ἐρεχθέως, ὑὸν τῇ Θορικίων κατοίκε. ζήλων ὃ τὴν γυναικὸς ἀπατεραῖς, λέγεται εἰς λιπόδημιαν * ἀπιέναι ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ. καθαλιπὼν αὐτὴν * ἐν νύμφῃ ὄσον· ἔπειτα καθακοσμήσας, καὶ ἀλλοφθῆ ἑαυτὸν ποιήσας, ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθει τὴν Πρόκριν διέξασθαι τάττε, καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ ὃ Πρόκρις ἐποφθαλμισασα τὸν κόσμον, καὶ τὸν Κέφαλον ὀρώσα κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶται αὐτῷ. σκήψας ὃ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτᾶται τὴν Πρόκριν· ἡ μὴν ἀλλὰ καθαλλαγὴς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυνθανομένη δὲ αὐτὸ τάττε ὁρῶν, ὑπώπτευσεν ἡ Πρόκρις, ὅτι μίσγεται γυναικὶ ἑτέρᾳ· ἀποκαλεσαμένη ἐν τὸ οἰκίαν ἐλιγμὸν, εἰ συνοῖδεν· ὁ ὃ θηράτρα ἔφη, τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπὶ πίνος ὄρεος κορυφὴν, καὶ λέγειν συχνὰς, ὦ Νεφέλη, παραχρῆ· καὶ τάττο μόνον συνοιδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα, ἔρχεται εἰς ταύτην τὴν κορυφὴν, καὶ καθακρύπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντος αὐτοῦ πυθομένη, ἀποστρέφεται πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως, ἴσχε ἑαυτοῦ μὴ, καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλῃ μὴ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνῃ. μεταπεμψάμενος δὲ τὸ Ἐρεχθέα, θάπτει πολυτελῶς αὐτήν. ἡ ὃ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ. Καλήν τ' Ἀριάδνην.] Ἀριάδνη, Μίνωος θυγάτηρ, γυνὴ Θησέως· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θησεὺς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μὲ τὸ ἡθέων, εἰς Κρήτην ἦλθε, τῇ Μινοταύρῳ παραπέμψασθαι βρῶμα ἐκ τῆς ἀναίρεσιν· ἀφικομένε δὲ αὐτοῦ, ἐρωτικῶς * ἐκ αὐτὸν ἀφαπτέσθαι ἡ δὲ Μίνως θυγάτηρ, Ἀριάδνη, οἰδοῦσα ἀγαθὸν μέλιτα, λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλε

## NOTÆ.

τόσδε λόγος, τὸ, Εἰ ἐπιβάθη ὁ δεῖνα, πτέρυγας ἔχων ἀλλὰ μὴν οὐκ ἦρε πτέρυγας, οὐδ' ἄρα ἐπιβάθη. Ὁμοίων γὰρ καὶ παῖδα τὸ, Ἐξετέλεσαν ἂν, εἰ ὡς ἥδης μέτεστι ἴσχυς· ἀλλὰ μὴν ὁ δυνατὸν, τὸν θρομαχεῖως ἠβῆσαι· οὐδ' ἄρα δυνατὸν σκάλοπας αὐτοὺς, ὁ ἤθελον. Et mox, fol. 439. lin. 13. Αἰνίττεται δὲ, ἢ ὅπ ψεκασολέχαι ἦσαν· ἢ ὅπ ὑπερέφανοι, ἐ ὑψίκομοι, ὡς εἶπερ μὴ ἦσαν ἐκ γῆς, ἀλλ' ἐξάνιοι· διὸ καὶ οἱ, παρ' αὐτῷ Δειπνοσοφισῇ, τὰ Ἀθηναίων κόλακες, εἰπόντος ὡς τὸν ἐπ' ἐρανὸν ἀναφέρεσθαι ὀδὸν Ἀθηναῖοι οἴδασι μόνοι, τοῦτον ἴσως γνίζεσθε ἐκ αὐτοί.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

317. Τὴς ὃ * εἰς τὸν ἔλαφον.) Τὸ * εἰς addo, ex Historiâ; de quâ vid. *Apollodor.* Ibid.

320. * Αἴθραν.) Ita pro ἴχθραν, ex historiâ & Msto *Aloysiano*. *Euripidis Hippolytus* huic loco lucem dabit; *Asclepiaden* solum notat *Scholiastes*. *Ibid.* pro monstro illo βοηθῆσαι, lego φοβηθῆσαι. Mox in *Procridis* historiâ, addo * ἀπιέναι. Παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ * ἑβδόμῃ, lego pro ἐν τῇ ζῇ, ex Msto. Paulo post, superfluam *textûs* Repetitionem rejicio, quod MS. facit, denique * ἐκ addo, & pro ἐπιφανὴς, lego * ἐπιφανεὶς, eâdem Auctoritate. Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorphoseon, c. 41. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 26. ubi tamen, pro *Graco* Νεφέλη, *Aura*.

## VARIÆ LECTIONES.

319. Γένυν) χ. γένυς, pro τὰς γένυας, *Eustath.* & *H. Steph.* haud ineptè.

Κρήτην,

Κύρλω Μίνω ὁλοόφρονι, ἣν πόλε Θησεὺς,
Ἐκ Κρήτης ἐς γυιὸν Ἀθηνάων ἱεράων,
Ἦγε μὲν, οὐδ' ἔπιγνο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔσχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.
Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, ευγερέθην τ' Ἐριφύλην,
Ἣ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.

Filiam Minois prudentis, quam olim Theseus,
Ex Cretâ in solum Athenarum sacrarum,
Duxit quidem, sed non potitus est: antea enim ipsam Diana detinuit
Diâ in circumfluâ, Bacchi testimonio.
Mæramque, Clymenemque vidi, mœstamque Eriphylem,
Quæ aurum ob dilectum virum accepit pretiosum.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ὁ πίνδαρος, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπειδὴ εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τῆς ἀλαβάνδου σιδήσαι ὡσεὶ τὸ ζυγὸν τοῦ ἅρματος, ἵνα ἀντελίσσουσα ἴσῃ, μίσχους ἀν ἀφίκῃ εἰς τὸ μυχόν. καὶ ἐπὶ αὐτοῦ καθιζάνει μάρτυρι, κρατησαμένη τοῦ τρίχα τοῦ κιφαλῆς, τοῦ Ποσειδῶνι θύσας, ἵνα ἀπείρατος ὀπίσω ἀντελίσσουσα τὴν ἀραβίδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλει, καὶ τὰς ἡβήσας καὶ παρθένους, ἃς δῆπα φθάσαντας τοῦ Μινώταυρον παραστῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας, νυκτὸς μέσης ἀπέπλει· ὡσεπαρμήσας δὲ τῇ Διονύσῳ, σάβας ἐπὶ τοῦ ἠίονος μιζηνομαῖ· καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα, κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾶν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως δὲ Ἀφροδίτη ἐκ φιλοτιμίας χαρίζεται αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσῳ δὲ ἔστεργε γυναῖκα, καὶ εὐκλεῖν ἡδίστης· ὅθεν ὁ θεὸς * ἐπιφανεὶς μίσγει αὐτῇ καὶ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν, ὃν αὖθις οἱ θεοὶ καταστέρωσαν τῇ τοῦ Διονύσου χάριτι. ἀναιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέμιδος, ὡσεμνύνει τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

321. Κύρλω.] Θυμοτίρα.

323. Ἦγε.] Ἔφερεν. Ἀπόνητο.] Ὄνησιν ἔσχεν. Ἔσχε.] Νῦν, ἀντὶ δὲ αἰτείλεν· γράφει καὶ ἔσχε.

324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ.] Δῖα, νῆσος ὡσὲς τῇ Κρήτῃ, ἥτις * νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερὰ δὲ αὕτη τοῦ Διονύσου. Διονύσου μαρτυρίῃσιν.] Ἐπὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν, μιχλίσας σὺν τῷ τριήρει αὐτῆς τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ ναῦται φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως, ἁρπαγεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διονύσου.

325. Μαῖράν τε.] Μαῖραν. Περίτε ὁ Ἀντείας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Ἄλλως, Μαῖράν τε.] Μαῖραν, ἡ Περίτε. ὁ Θερσάνδρου, θυγατέρα, καὶ Ἀντείας, τοῦ * Ἀμφιάραου, ἐγένετο κάλλει ἀφαιρετωτάτη· ἠγαπᾶτο δὲ ὡσὶ πλείστου τὴν παρθενίαν, εἶτεν τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τοῦ κυνηγέσια. ταύτης ἐφάσθεις Ζεὺς, ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν, καὶ λανθάνων ἀφαιρεῖται. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τέκτει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου ὠκιζε. τὴν δὲ Μαῖραν λάθρᾳ τοξεύθηναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος, διὰ τὸ μηκέτι παραγενέσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Κλυμένην τ' εἶδον.] * Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἰφικλος, ὁ Εὐρυναάσσης, τῆς Ὑπέρφαντος, γαμηθεῖσα Φυλάκῳ, τοῦ * Δηϊονέως, Ἰφικλον τίκτει παῖδα παῖδα· † τοῦτον λέγει διὰ τὴν τῶν παίδων ὄρσιν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνίμοις, ἐπί τε τῶν ἀσκαχύνων διέρριξε, καὶ διὰ τὴν τάχος τὴν κυφότητα μὴ ὠσεκιᾶν τὰς ἀθλήσεις. ἔνιοι δὲ αὐτὸν τὸν Κλυμένου ὠσαμηθῆναι φασὶν Ἡλίῳ ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς. ἡ ὁ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Στυγερήν τ' * Ἐριφύλην.] Ἴφιος θυγατέρα, μισητὴν ὄν, ἀφ' οὗ τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους, ἢ Ἄδραστου, χρυσῆν ὅρμον, καὶ ὠσεδιδόναι Ἀμφιάραον, τὸν ἀνδρα αὐτῆς, μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας, εἰδότα, ὡς μάντις, τὸ ἀποβησόμενον.

326. Φίλου.] Περσφίλους. Ἀνδρός.] Ἀντὶ δὲ, καὶ ὠσὸς ἀνδρός. Ἐδέξατο.] Ἠγήσατο, ὑπόμεινεν. Τιμήεντα.] Ἐντιμότερον. * Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην, Ἢ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.] Ἀμφιάραος, ὁ * Οἰκλέος, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διοτχθεὶς ὑπό τινων ὡσὸς Ἄδρηστον, καὶ πάλιν ἀφαλυθείς, ὁρκώμοσεν ἀμολόγησεν, ὑπὸ ὧν ἂν ἀφεθεὶς ὡσὸς ἀλ-

## Ν Ο Τ Æ.

† Vid. *Apollonii* Argonaut.

323. Ἀπόνητο) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. in Ἀπόνασθαι, & Ἀπόνατο, & ad *Iliad.* ε'. v. 25.

325. Στυγερὴν τ' Ἐριφύλην) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 445. — mœstamque *Eriphylen*. *Br. Schol.* in hunc locum *Iphis* filiam; eadem versu proximo, *Talai*. Patris *Adrasti*, quod & *Eustathius* ait fol. 441. lin. 1. qui tamen corrigendus; pro Ταλαοῦ, ἀδελφοῦ Ἀδρήστου, legendum Ταλαοῦ, παιδὸς Ἀδρήστου.

## Ν Ο Τ Æ  I N  S C H O L I A.

324. * Νῦν, ante Νάξος, ex *Aloysii* MS. addo.

325. * Κλυμένην, Μινύου θυγάτηρ, Κλυμένην τὸ ἴδον) His verbis deletis, * Κλυμένη Μινύου, ὃ Ποσειδῶνος, ἢ ὡς ἔνιοι, ὃ Ἰφικλος, ex *Eustath.* fol. 440. lin. 50. *Brevia* tamen *Scholia* mox ad * Ἐριφύλην) Ἴφιος θυγατέρα addunt, cùm notissimum sit, Illam *Talai* filiam, *Adrasti* sororem, ut mox, v. 326. ipsa agnoscunt *Brevia Scholia*; quare Caveat Lector. * Ἀμφιαράου, ὁ * Οἰκλέος, γήμας Ἐριφύλην, τὴν Ταλαοῦ, καὶ διοτχθεὶς ὑπό τινων ὡσὸς Ἄδρηστον, καὶ πάλιν ἀφαλυθείς, ὁρκώμοσεν ἀμολόγησεν, ὑπὸ ὧν ἂν ἀφεθεὶς ὡσὸς ἀλφεσίβοιαν, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ἀλκμαίωνος τοῦ υἱοῦ, καὶ

Πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσας ἠρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θυγατρας·
Πρὶν γάρ κεν ῥ' νὺξ φθεῖτ' ἄμβροσ[ος]· ἀλλὰ ῥ' ὥρη
Εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους;
Ἢ αὐτῷ πομπὴ ὑμῖν τε θεοῖς, ὑμῖν τε μελήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅγε φαίνετ' εἶναι,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας;
Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
Οὕτω χρηίζοντι κολήετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
Κτήματ' ἐν μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέονται.
Τοῖσιδὲ καὶ μετέειπε γέρων, ἥρως Ἐχένηος,
Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,

Omnes verò non ego eloqui poſſum,
neque nominare,
Quotquot Heroum uxores vidi, & filias;
Antea enim etiam nox periret divina: ſed & hora
Me dormire, ſive ad navem celerem digreſſum ad ſocios,
Sive hic, reductio autem diis, vobiſque curæ erit.
Sic ait; hi utique omnes quieti facti ſunt ſilentio;
Voluptate enim tenebantur per domum obſcuram.
His verò Arete albis-lacertis cœpit ſermonibus,
" Phæaces, quomodò vobis vir ille apparet eſſe,
" Formaque, magnitudineque, atque mente intùs pari?
" Hoſpes ſanè meus eſt; unuſquiſque autem particeps eſt honorum:
" Ideò minimè feſtinantes dimittite, neque dona
" Sic egenti decurtate: multa enim vobis
" Bona in ædibus, deorum benignitate, jacent.
Hiſce & interfatus ſenex Heros Echeneus,
Qui certè Phæacum virorum maximus natu erat,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

λήλους αὐτός τε καὶ Ἄδρηστος, ἐπιτρέψῃ Ἐλεφήνορι κελεῦσαι, καὶ πείσῃ αὐτῷ. μετὰ δὲ πῶτα γενομένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας, ὁ μὲν Ἀμφιάραος ἀπέπεμψε τοὺς Ἀργείους. καὶ τὸ ἀσύμφορον ἄλεθρον ἀπεκρύβη· λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ τοῦ Πολυνείκους, τὸ τρίτον Ἄδρηστον, ἔπεισε τοὺς περὶ Ἄδρηστον βιαζομένους. τὸν Ἀμφιάραον ἐν ἐδίοις τοῖς δείκνυσι. καὶ πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενοι, αὐτὸν μὲν ἐξορμῆσαι πρὸς τὸν στρατὸν, Ἀλκμαίωνι δὲ παρήγγειλαν. μὴ πρότερον μὲν τὸν Ἐπίγονον ἐπὶ Θήβας στρατεῦσαι, πρὶν Ἀπόλλωνα πυθέσθαι τὸν μητροκτόνον. ταῦτα δὲ πάντα λάβοντα τὸν Ἀλκμαίωνα, καὶ ἀφικόμενον εἰς Ἀρκαδίαν, τὸν μὲν Ἄδρηστον ὑπολῦσαι τοῦ νόσου· αὐτὸν δὲ, τὸν ὀσίας ἐπιμνησθέντα τοῦ πατρὸς, τῷ μητρὶ καθαπίσαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

329. Φθῖτ'.] Ἐπιλείπει. Ἄμβροσ[ος].] Θεῖος.
333. Κηληθμῷ.] Τῇ μὲν ἡδονῇ καὶ τέρψει. ἴσως χάρ. Ἔχοντο.] Κατεχίζοντο.
334. Ἤρχετο.] Προκατήρχετο.
335. Φαίνετ'.] Δοκεῖ.
336. Εἴσας.] Τὰς ἀναλογούσας τῇ σώμασι. ἢ ὁρᾶς καὶ δικαίας.
337. Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστι.] Διὰ δύο φησὶν ἠρέσθαι τὸν Ἀρήτην ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογίας, ὅτι δὴ καὶ αὐτῆς ἐστι ξένος, αὐτὴ γὰρ πρώτη τὸν ἐρώτησιν καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. μέμορε τιμῆς.] Οἷαν μοῖραν ἔχει καὶ ὑσίαν. ὥστε καὶ τιμῆς δύνασθαι.
339. Χρηίζοντι.] Διορθοῦνται. Κολήετε.] Ἐλαττοῦτε, ἐμποδίζετε.
340. Ἰότητι.] Βουλήσει. Κέονται.] Ἀπόκεινται.

## N O T Æ.

329. Φθῖτ' ἄμβροσ[ος]) *Euſtath.* fol. 441. lin. 22. Τὸ δὲ φθῖτα, οὐκ εὐδηλον, εἴτε ἀπὸ διφθόγγου, ὡς λύω φθίω, φθῶ εἴτε ἀπὸ φθίω, ὡς οἶκ φθίω· πλειοναζούσης δὲ καὶ ἀπὸ διφθόγγου γραφή. Rectè itaque Nos φθῖται ſcribimus; φθῖτ' enim, pro φθίτο, corripitur, ut *Theogn.* v. 1137. Εὐσεβίων ἀνδρῶν γὰρ ὀλίγος φθῖτε. Et *Odyſſ.* ο'. v. 356. & v. 357. ἀποφθιμένη & ἀποφθῖσθαι, & φθίσας, & φθεῖσας alias. *Penultima* tamen ἀποφθίμενος producitur, *Odyſſ.* κ'. v. 51. quare φθῖτ', retineo in *Variis Lectionibus.* An φθίτ; *Florentina, Aldina, Lovaniana,* φθῖτ' legunt; at in Margine *Florentin.* MS. Scholiis, φθεῖτ', legitur, & in *Br. Scholiis, Aldin.* &c. φθεῖτ', ἐπιλείπει.

333 Κηληθμῷ δ' ἔχοντο) *Andronicus Rhodius,* περὶ παθῶν, Κήλησις ἡδονὴ δι' ἀκοῆς καθεκτικὸς· ἢ ἡδονὴ ἐν λόγοις τοῖς μουσικοῖς, ἢ δι' ἀκοῆς γινομένη, ἢ ἀπάτης. Vid. *Etymolog.* M. & *Suidam,* v. Κληθμός. Et *Ægid. Menag.* ad *Diog. Laert.* l. 7. §. 115.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

326. * Ἐπιγόνων & * ἀποκλείνειν) Olim ἐπιγόνων & ἀποκλινεῖ. 339. * Κολύπτε) Ita, pro κολούεις, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

329. Φθῖτ') κ. φθίτ', *H. Steph.* vid. ad *Textum.* 333. Ἔχοντο) κ. ἴχοντο.

Ὦ φίλοι, ἢ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοπῆ ὧδ' ἀπὸ δίξης
Μυθεῖται βασίλεια πεφίρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόῳ δ' ὅν τοῦδ' ἔχεται ἔρμενε τέ, ἔπος τέ.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴκεν ἔγωγε
Ζωὸς Φαίηκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
Ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
Ἔμπης εὖ ὑπαμεῖναι ἐς αὔριον, εἰστε πᾶσαν
Δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τόνδ' ἀπαμείβετο πρόσφρων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοις αὐτόθι μίμνειν,
Πομπήν τ' ὀτρύνοις, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Πλειοτέρη σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
Καί κ' αἰδοιότερός τε φίλος τε ἀνδράσιν εἴην
Πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσορόωντες εἰσορόωνλες,

" O amici, non ſcilicet vobis præter opinionem & à ſcopo
" Loquitur regina prudens: ſed obedite:
" Alcinoo autem ex ipſo ſequetur opuſque, dictumque.
Hunc rurſus Alcinous excepit dixitque,
" Hæc utique ità erit res, ſi modo ego,
" Vivus Phæacibus navigandi peritis imperem.
" Hoſpes autem ſuſtineat, tametſi reditûs indigus eſt,
" Nihilominùs expectare in craſtinum, donec totum
" Munus perficiam: deductio enim viris curæ erit
" Omnibus, potiſſimùm autem mihi; hujus enim imperium eſt in populo.
Huic reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Alcinoë rex, omnium gloriosiſſime populorum,
" Si me etiam in annum juſſeritis hìc manere,
" Deductionemque apparaveritis, & ſplendida dona dederitis,
" Profectò illud mallem, & ſanè utilius eſſet,
" Pleniori cum manu charam ad patriam pervenire;
" Et magis utique honorandus & charior viris eſſem
" Omnibus, quotquot me in Ithacam viderint reverſum.
Hunc rurſus Alcinous alloquutus eſt dixitque,
O Ulyſſes, ad neutiquam ſuſpicamur te aſpicientes,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

343. Ἀπὸ σκοποῦ.] Ἄποθεν ἢ σκοποῦ, ἀπὸ εἰκασμοῦ· εἰρηκὼς ἢ ἀπὸ τοξοτῶν. Ἀπὸ δίξης.] Ἄποθεν ἢς ἔχομεν καὶ τὰς ξένας ἀφῆσε.

344. Μυθεῖται.] Λέγει.

345. Ἀλκινόῳ δ' ὅν τοῦδε.] Οἷον, ὁ Ἀλκινόος ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. Ἔχεται.] Ἤρτηται.

347. Ἔσται.] Γενήσεται.

349. Τλήτω.] Καρτερησάτω.

355. Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοις αὐτόθι μίμνειν.] Χαριέντως τὸ λέγειν, ἑτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ἐναυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, ἢ διδομένων αἰεὶ πλειοναζόντων. Ἀνώγοιτε.] Κελεύοιτε.

356. Ὀτρύνοιτε.] Ἐπίγοιτε, παρασκεύαζοιτε.

358. Πλειοτέρη σὺν χειρί.] Σὺν πλείοσι κτήμασιν· ἢ μᾶλλον, ἢ διδομένων πληρεμένη.

359. Αἰδοιότερος.] Αἰδὼς ἀξίως· ἐντεῦθεν Ἡσίοδος, πλέτῳ δὲ ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ· ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος, * βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' εἰσορόωμεν.] Τὸ μέν, ὑπερφυῶς τὸ ἔμμεμμα καὶ ἐπίκλοπον, οὔτι σ' εἰσορόωμεν.

## N O T Æ.

351. Πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει) Ut appareat *Homeri* Dexteritas, in rebus Diverſis eodem modo, aut in rebus iiſdem diverſimodè efferendis, conferat curioſus Lector, quomodo, paucis mutatis, hæc eadem *Hector* proferat, *Iliad.* ζ'. v. 492. & *Telemachus*, *Odyſſ.* α'. v. 358. & ipſe nunc *Alcinous*. Adeo ſui *Homerus* παρῳδὸς primus; undè orta *Parodia*. Vid. *Euſtath.* fol. 442. lin. 27.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο) Extat *Iliad.* δ'. v. 402. Addo autem ad *Senſum* implendum.

## VARIÆ LECTIONES.

345. Ἀλκινόῳ) χρ. Ἀλκίνοε, *H. Steph.* oſcitantèr, quùm *Proſaica* vox minimè in Verſu ſtabit.

350. Ἐς αὔριον) γρ. ἐσαύριον, *H. Steph.*

Ἠτεγο-

Ἠπεροπῆά τ' ἔμμεν ἠ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
Βόσκῃ γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
Ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
Σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δ' ἦθος ἐναλί.
Μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπιστάμενος κατέλεξας,
Πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτῆς, κήδεα λυγρά.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
Νὺξ δ' ἤδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
Εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα·
Καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοὶ σὺ
Τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
Ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη καὶ ὕπνου.
Εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Τύνων σοὶ φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
Κήδε' ἐμοῦ ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·
Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
Ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη
Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
Ἦλθέ δ' ὅτι ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ

" Impostoremque te esse & furem, perinde ut multos
" Pascit terra nigra errones homines,
" Mendacia concinnantes; unde quis nequaquam viderit:
" Tibi verò inest elegantia verborum, mentesque bonæ;
" Historiam verò, ut & Poeta, ex ordine recensuisti
" Omnium Græcorum, tuique ipsius dolores tristes.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra;
" Si quosdam eximiorum sociorum vidisti, qui tecum
" Ad Ilium simul consequuti sunt, & illic fatum nacti sunt.
" Nox hæc valde longa, immensa; neque tempus est
" Dormiendi in ædibus; tu autem mihi dic mira opera:
" Equidem vel ad auroram divinam sustinerem, quando tu
" Sustineas hic in domo *meâ* tuos dolores dicere.
Hunc excipiens alloquutus est prudens Ulysses,
" Alcinoe rex, omnium gloriosissime populorum,
" Tempus quidem multa loquendi, tempus & dormiendi.
" Sin adhuc audire utique cupis, non sanè ego
" His tibi abnegàro & miserabiliores alios dicere
" Dolores nempe meorum sociorum, qui jam postea perierunt;
" Qui Trojanorum quidem effugerunt luctuosum bellum,
" In reditu verò perierunt, consilio malæ fœminæ.
Cæterùm postquam animas quidem dispersit huc atque illuc
Casta Proserpina mulierum fœminarum,
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Tristis; circumque aliæ congregabantur, quæcunque simul cum eo

## ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ἠπεροπῆα.] Ἀπατεῶνα, γόητα. Ἐπίκλοπον.] * Παραλογισικόν. ἢ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιθυμητήν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ.

364. Βόσκῃ.] Τρέφῃ. Πολυσπερέας.] * Πολυπλανεῖς.

365. Ἀρτύνοντας.] Πλάσσοντας. παρασκευάζοντας. Ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο.] Ὅθεν οὐδεὶς ἀφείδωλός τις, ὁπ ψεύδεται.

366. Μορφή.] Εὐφράσια.

372. Ἀθέσφατος.] Ἀμήτανος, πολύς.

379. Ἀκουέμεναι.] Ἀκροᾶσθαι.

380. Οἰκτρότερα.] Ἐλεεινότερα.

382. Στονόεσσαν.] Σπαραγμῶν αἰτίαν.

383. Κακῆς ἰότητι γυναικός.] Ἑλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας, ἢ κακοφρίσης Κασσάνδρας, ἢ Δηϊφοβείας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ πυρᾷ τῆ Ἀθηνᾶς, ὑβρίζῃ κατέσχεν τοῦς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν.

384. Ἀπεσκέδασεν.] Πόρρω ἐσκόρπισεν.

387. Ἀχνυμένη.] Λελυπημένη. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμέναι ἦσαν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Παραλογικὸν) Ità pro παραλογικὲν scribo, ex *Aloysii* MSto & *Eustathio*, fol. 443. lin. 36.

364. * Πολυσπερέας) Πολυπλανεῖς, lego, pro πολυπλάνους, Veteri.

## VARIÆ LECTIONES.

366. Ἔνι) γρ. ἴστι, *H. Steph.*

385. Ἀγνὴ) γρ. αἰνὴ *H. Steph.*

Οἴχῳ δ' Αἰγίσθοιο θάνον ἠδ' πότμον ἑπέσπον
Ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κῆνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν.
Κλαῖε δ' ὄγε λιγέως, θαλερὸν χύ δάκρυον εἴβων,
Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μεμαυίαν.
Ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, οὐδὲ π κίκυς,
Οἵη πὲρ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδων,
Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Τίς νύ σε χὴρ ἐδάμασσε ταναηλεγέϊ θανάτοιο;
Ἠὲ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
Ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ,
Βῶς ἀμφιμαρνάμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
Ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεσάμενον, ἠὲ γυναικῶν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν,
Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῳ·
Ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,
Ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόν δὲ κιχάνας,
Δειπνίσας, ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
Ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
Νωλεμέως κλείονλο, σύες ὡς ἀργιόδοντες,

Dæmo in Ægisthi perierunt & fatem obierunt:
Agnovit statim me ille, postquam bibit sanguinem nigrum,
Flevit autem ille vehementèr, uberes lacrymas distillans,
Extendens ad me manus, porrigere cupidus.
Sed non ampliùs ei aderat vis firma, neque illa potentia,
Qualis utique antea erat in mobilibus membris,
Illum quidem ego flevi, ut vidi, misertusque sum in animo,
Et ipsum compellans verba alata dixi,
" Atride inclyte, rex virorum, Agamemnon,
" Quodnam te fatum domuit asperæ mortis?
" An te in navibus Neptunus domuit,
" Ciens fœvorum ventorum immensos flatus?
" An te iniqui viri læserunt in terrâ
" Boves super pugnantem, atque ovium pulchros greges,
" An pro urbe pugnantem, atque fœminis?
Sic locutus, ille autem me statim excipiens alloquutus est,
" Inclyte Laertiade, multiscie Ulysses,
" Neque me in navibus Neptunus domuit,
" Excitato infestorum ventorum magno flatu;
" Neque me hostiles viri læserunt in continente:
" Sed mihi Ægisthus, structâ morteque fatoque,
" Occidit, cum perniciosâ uxore, domum vocatum,
" Convivio excetum, quemadmodum quis occidit bovem ad præsepe.
" Sic peri miserabilissimâ morte; circumque alii socii
" Sævè occidebantur, quemadmodum sues albis-dentibus,

## Σ χ ὸ λ ῖ ᾶ.

390. Εἴβων.] Χέων, γυζῶν.
391. Πιτνάς.] Ἐκτείνων. Ὀρέξασθ.] Βαλεῖν.
392. Κίκυς.] Ἡ μὴ δυναμένους κίνησις.
393. Γναμπτοῖσι.] Καμπτικοῖς δυναμένοις.
399. Ὄρσας.] Ἐγείρας, κινήσας. Ἀμείναρθ.] Πολιὸ. Ἀϋτμην.] Πνοὴν.
401. Βοῦς περιμαρνάμενον.] Ἐπειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας, καὶ ἁρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχείρησας, ὑπὸ τῶν ἀπηλάσθην, πάσσης τὲ ὁμοίως ὑπ' αὐτῶν πεπονθέναι τ' Ἀχαιρείμονα. Περιμαρνάμενον.] Περιμαλαύοντα.
408. Τεύξας.] Καταστρέψας.
411. Οἰκτίστῳ.] Ἀτυχεστάτῳ, κακῷ.
412. Κτείνοντο.] Ἐφονεύοντο.

## N O T Æ.

401. Βῶς * περιμαρνάμενον) Ità legendum pronuntio, pro περιμαρνάμενον, quòd qui Prædam ejusmodi peterent, Viva Animalia, & totos greges abigere solerent, profligatis priùs Pastoribus; idque ut facerent, pertinaciter pugnarent, & ipsi aliquandò sint capti, ut modò de *Melampode* vidimus. ad *Br. Schol.* v. 289. aliquandò cæsi. De *Ultimâ* productâ sæpè monuimus.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

400. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσα, ut & mox, v. 407.
401. Περιμαρνάμενον) γρ. περιμαρνάμενον, vid. Not. in *Textum*.
402. Ἠὲ γυναικῶν) γρ. ἠδὲ γυναικῶν.
407. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσα, ut suprà, v. 400.
412. Ἀργιόδοντες) γρ. ἀγελόδοντες, *Seberi* Index.

Οἵ

Οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
Ἢ γάμῳ, ἢ ἐρανῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
Ἦ μὴν πολλῶν ἀνδρῶν φόνῳ ἀντιβολήσας
Μηνὰξ κτεινομένων, ἢ ἐν κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύρατο θυμῷ,
Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πλεησάσας,
Κείμεθ' ἐν μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὀπὰ Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
Βάλλον ἀποθνήσκων ῥοθέῳ φασγάνῳ· ἡ δ' ἀπέβητο
Νοσφισαμένη, οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,
Χερσὶ καὶ ὀφθαλμοὺς ἐλέειν, οὐδ' οὖδας ἐρείσαι.
Ὡς οὐκ αἰνότερον κ' οὐκ ἄλλο γυναικὸς,
Ἤ τις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
Κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
Ἀσπασίῃ παίδεσσιν, ἰδὲ δμῳῇσιν ἐμοῖσιν,
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα,
Ἥ τε καὶ αἰσχρὸν ἔχυτο, καὶ ἐσομένῃσιν ὀπίσσω
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

" Qui quidem in locupletis viri multùm potentis,
" Aut nuptiis, aut collatitio *convivio*, aut dapibus festis *mactantur*.
" Sanè quidem multorum virorum cædibus interfuisti,
" Separatim interfectorum, & in forti pugnâ,
" Sed protectò illa potissimum conspicatus ingemuisses animo,
" Ut circa crateras, mensasque plenas,
" Jacebamus in ædibus; pavimentum autem totum sanguine madet.
" Mœstissimam autem audivi vocem Priami filiæ,
" Cassandræ, quam occidit Clytæmnestra dolosa
" Prope me; cæterùm ego à terrâ manus sublatas
" Jactabam moribundus in gladium: illa autem impudentissima
" Secessit; neque mihi voluit, eunti licet ad Plutonis *domum*,
" Manibus oculos comprimere, atque os componere.
" Adeò non gravius & improbius aliud muliere,
" Quæcunque quidem hujusmodi in mentem facinora induxerit;
" Quale certè & illa patravit facinus indignissimum,
" Legitimo struens marito cædem: utique putabam
" Gratum *me* liberis, atque mancipiis, atque ancillis meis,
" Domum venturum: illa vero *res* apprimè perniciosas edocta,
" Sibique turpitudinem aspersit, & etiam venturis in posterum
" Mollibus fœminis, etiam illi, quæ benefica erit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

414. Ἐράων.] Ἐραιῷ λέγει, τὸ σὺν συμβολῆς γενόμενον δεῖπνον.
416. Μηνάξ.] Καζαμώνας.
417. Ὀλοφύρατο.] Ἠλέησας.
418. Πλεησάσας.] Πεπληρωμένας.
419. Θῦεν.] Ἐπλήνυεν.
420. Οἰκτροτάτην.] Ἐλεεινοτάτην. Ὀπὰ.] Φήμην, δέησιν.
421. Κτεῖνε.] Ἔσφαξε.
422. Ἀείρων.] Κυφίζων, ἐπαίρων.
423. Κυωῦσις.] Ἀναιδεστάτη.
424. Νοσφισαμένη.] Ἐχωρίσθη. Ἔτλη.] Ἐκαρτέρησεν.
425. Ἐλέειν.] Καθηλεῖν, συγκλείσαι. Ἐρείσαι.] Ἁρμόσαι, ἢ ἐπικλείσαι.
426. Αἰνότερον.] Δεινότερον, χαλεπώτερον.
428. Ἀεικὲς.] Ἀπρεπὲς, ἢ σχέτλιον.
429. Τεύξασα.] Καζασκεύάσασα.
432. Καὶ αἰσχρὸν ἔχυτο.] Αἰσχύνῃ ἑαυτὴν κατέχεεν. Ἐσομένῃσι.] Ταῖς μεζαγενεστέραις.
433. Εὐεργὸς.] Σώφρων, καλὰ ἔργα πραττουσα.

## NOTÆ.

424. Νοσφισαμένη) Potest quidem ad *Gladium* referri, quem subduxerat cadenti egregia uxor.

426. Ὡς οὐκ αἰνότερον κ' οὐκ ἄλλο γυναικὸς) Nil gravius, nil improbius, quam Fœmina vivit. *Duportus* in locum multa congerit ex variis Auctoribus in Mulieres convitia: verùm is auctor Cælebs erat perpetuus. Ego nihil in Muliere reperiendum puto, quod non in Viro facilè reperias. *Plutarchus* scripsit, De Claris Mulieribus. Vid. *Clement. Alexandrin.* Stromat. l. 4. fol. 380. *Angel. Politian.* Epist. l. 3. fol. 38. *Gerard. Johan. Voss.* De Philologiâ, c. 2. & quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ v. 1084. Quibus *omnibus addatur* ANNA, *M. Brittanniæ* Regina, *Belli* Fulmen, *Pacis* Ornamentum, *Ecclesiæ* Tutamen, *Regni* stabilimen, *Subditorum* gloria, *Literatorum* Patrona.

## VARIÆ LECTIONES.

417. Ἀλλά κε κεῖνα) γρ. ἀλλά κ' ὀκνῖνα.
419. Κείμεθ' ἐν μεγάρῳ) γρ. κείμεθα δ' ἐν μεγάρῳ.

Ὣς ἔφαν· αὐταὶρ ἐγὼ μιν ἀμφιδόμοισι προσέφην,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας ἀφὶ βουλάς,
Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
[*Ὣς δ' Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον,
Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, κὰ εἵλετο χείρονα θυμῷ,
Ὣς Ἑλένη ἤχνυε λέχος ξανθῆς Μενελάου.]
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμείβετο προσέφη τε,
Τῷ νῦν μή πω σὺ γυναικὶ φρεσὶν ἠπιος εἶναι,
Μηδ' οἷ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ἔν κ' εὖ εἰδῇς,
Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ κὰ κεκρυμμένον εἶναι.
Ἀλλ' ἤ σοί γ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσται ἔκ τε γυναικός·
Λίην γὰρ πινυτή τε, κὰ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦ μὲν μιν νύμφιον γε νέον καταλείπομεν ἡμεῖς,
Ἐρχόμενοι πολεμόνδε· παῖς δέ οἱ ἦν ἐπιμαζίδιος,
Νήπιος, ὃς πω νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
Ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθών,
Καὶ κεῖνος παλίγκοτα πεπύσεται, ἦ θέμις ἐστίν·
Ἡ δ' ἐμὴ οὐδὲ πω ἐμὲ σατιάσσεται ἀκομίτη
Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε, πάρος δέ με πέφνε κὰ αὐτόν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Κρύβδην, μηδ' ἀναφανδά, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
Νῆα κατιχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, κὰ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἴπερ ἔτι ζώοντα κιχήσετε παιδὸς ἐμοῖο,

Sic dixit; cæterùm ego ipsum excipiens allocutus sum,
" Dii Boni! quam valdè genus Atrei altitonans Jupiter
" Vehementer odit, fœminea propter consilia.
" Ab initio: Helenæ quidem gratiâ perierunt plures;
" Tibi verò Clytæmneſtra dolum struxit procul absenti.
" [Sicut etiam Clytæmneſtra, linquens Agamemnona magnum,
" Ægistho concubuit, elegitque pejorem Virum;
" Ità Helena dedecoravit Cubile flavi Menelai.]
Sic dicebam; ille autem me protinùs excipiens alloquutus est,
" Ideoque nunquam etiam tu ne uxori benignior sis,
" Neque illi sermones omnes revela, quos benè noveris;
" Sed hoc quidem dic, illud verò celatum sit.
" Sed non tibi, Ulysses, exitium erit ex uxore;
" Valdè enim prudens & benè in mente consilia scit,
" Filia Icarii, prudens Penelope.
" Profectò ipsam nuptam juvenem reliquimus nos,
" Abeuntes in bellum; filius autem illi erat ad mamillam,
" Infans, qui alicubi hunc in virorum sedet numero,
" Beatus: certè enim eum pater charus videbit, ubi venerit,
" Et ille patrem excipiet; ita ut fas est.
" Illa autem mea haud filio *me* saturari uxor
" Oculis permisit; priùs enim me occidit & ipsum.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in mente reconde;
" Clàm, nequaquam palàm, charam in patriam terram
" Navem dirige, quoniam non amplius fidendum est fœminis.
" Sed agè mihi dic, & vera narra,
An fortassis adhuc viventem audivisti filium meum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

436. Γυναικείας ἀφὰ βουλάς.] Αἰνίττεται τὴν Αἰγίσθου.
440. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἔσο.
441. Πιφαυσκέμεν.] Λίαν. Εὖ εἰδῇς.] Καλῶς μαθῇς.
444. Πινυτή.] Ὄλβιος, εὐδαίμων, πλουσία, συνετὴ, σώφρων.
450. Περιπλύξεται.] Φιλοφρονήσεται.
451. Τέως.] Τοῦ μὲν· Ἐνεπλησθήναι.] Πληρωθῆναι.
454. Κρύβδην.] Κρύφα, λαθραίως.
455. Καταχέμεναι.] Καθορμίζειν.
457. Ἐρχίου.] Τοῦ ἱμῶ.

N O T Æ.

438. Σοὶ δ' Κλυταιμνήστρη) Huc addendi sunt *tres Versus, qui nescio quomodò hoc suo loco exciderint, quos restituo ex Veteri *Scholiastâ Euripidis* ad *Oresl.* v. 249. fol. 57. Ὣς π Κλυταιμνήστρη, λείπουσ' Ἀγαμέμνονα δῖον, Αἰγίσθῳ παρέλεκτο, κὰ εἵλετο χείρονα θυμῷ· ἀκοίτην. Ὣς δ' Ἑλένη ἤχνυε λέχος ξανθοῦ Μενελάου.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

442. Τὸ δ' ἐ) γε. τὸ δὲ τι, *H. Steph.*
450. Καὶ κεῖνος) γε. καὶκεῖνος, *H. Steph.*

Ἦ

Ἦ πυ ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ ἠμαθοέντι,
Ἦ πυ πὰρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ;
Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβησε προσέφην,
Ἀτρεΐδη, τί μὲ ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
Ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὴν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβόμενω φυγεροῖσιν
Ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χύτ' ἀπὸ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
Πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
Ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμφιβόμβησε προσέφην,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Ἦλθον Τειρεσίαο χύτ' ἐκ, εἴπνα βυλὴν
Εἴποι, ὅπως Ἰθάκην εἰς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·

" Sive in Orchomeno, aut in Pylo arenosâ,
" An alicubi apud Menelaum, in Spartâ latâ?
" Nondum enim mortuus est in terrâ divus Orestes.
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Atride, quid me hæc interrogas? neque enim scio,
" Vivatne ille, an mortuus sit: malum autem incerta loqui.
Nos quidem sic verbis alternantes tristibus
Stabamus tristati, tenellas lacrymas profundentes.
Supervenit autem anima Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & eximii Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat formaque corporeque
Aliorum Græcorum, post irreprehensibilem Achillem.
Agnovit autem me anima velocis Æacidæ,
Et lugens verba alata dixit,
" Generose Laertiade, multiscie Ulysses,
" Infelix, quid adhuc majus in mente cogitâsti facinus?
" Quo pacto audes ad inferos venire, ubi mortui
" Temerarii habitant, hominum simulachra mortuorum?
Sic ait, cæterùm ego ipsum excipiens alloquutus sum,
" Achilles, Pelei fili, excellentissime Græcorum,
" Veni Tiresiæ propter Oraculum; si quod consilium
" Diceret, quo pacto Ithacam ad asperam pervenero;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

458. Ἦ πυ ἐν Ὀρχομενῷ, ἢ ἐν Πύλῳ.] Ἐν Πύλῳ μὲν, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστορος, ὥστε καὶ ἐν Σπάρτῃ. διὰ τὴν συγγένειαν. ἐν Ὀρχομενῷ δὲ, διὰ τὴν ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ πλουσιώτατοι τῶν πόλεων ἐπῴκουν θησαυροί. αὐτὸς δὲ περὶ τούτων φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι. Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν. 465. Ἕσταμεν.] Ἱστάμεθα.

467. Πατροκλῆος.] Αὕτη ἡ χλωρὰ λέξις ἐστὶ παρὰ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς.

473. Μήσεαι.] Βουλεύσῃ, ἐργάσῃ.

474. Ἔτλης.] Ἐκφρήσας.

475. Ἀφραδέες.] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσύμβουλοι. Εἴδωλα.] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων.] Ἀποθανόντων.

478. Χρέος.] Μάντευμα.

## N O T Æ.

477. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. de Mensurâ, ad *Iliad. α'.* v. 489. Μέγα autem pro μεγάλως, *Adjectivum*, pro *Adverbio*, Atticè. Μέγα φέρτατος, μέγα ὄλβιος, μέγα νήπιος, μέγ' ἀμείνων, μέγ' ἄριστος, passim *Homero*. Eodem modò, πολὺ, &c.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

458. * Ὀρχομενῷ, pro Ὀεχομενῷ, lego. Verùm ad *Scholii* dilucidationem, de Orchomeni Opulentiâ, notandum, Quòd *Minyas, Orchomeni* Rex, collecto ampliſſimo Theſauro, Ærarium primum conſtruxit, ut *Pauſanias*, in *Bœot.* fol. 310. lin. 22. Περὶ δὲ τῶν Μινύου θησαυρῶν, οὓς ὑπερβαλέσθαι τοὺς ἀπὸ αὐτοῦ πλούτῳ· θησαυρόν τε, ἀνθρώπων, οὐ ἴσμεν, Μινύαν πρῶτον εἰς ὑποδοχὴν χρημάτων ᾠκοδομήσαντα. Locus à Poetâ citatus, extat *Iliad. ε'.* v. 381.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

477. Πηλῆος υἱὲ) γρ. Πηλέος υἱὲ, Πηλεΐδη υἱέ. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐ γάρ πω χεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, ὐδέ πω ἀμῆς
Γῆς ἐπέβημ, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
Οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
Πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐπόμμν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
Ἔνθάδ' ἐὼν· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέφην,
Μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε μοι περὶ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
Ἦ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε χ' ὑπείρη;
Εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ πέπυσαι,
Ἦ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἦ μιν ἀπειλέουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Οὕνεκά μιν χὴρας ἔχει χείράς τε, πόδας τε·
Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐών, οἷός ποθ' ὑπὲρ Τροίην εὐρεῖαν
Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Εἰ τοῖός δ' ἔλθοιμι μετ' ἀνέρας εἰς πατέρος δῶ,
Τῷ κε τέῳ σὺν ἔγχει μνησαίατο χεῖράς τε βίης τε,
Οἵ κεῖνον βιόωνθ', ἐέργοιέν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφαθ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέφην,
Ἦ τοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔπω πέπυσμαι·
Αὐτὰρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο

" Nec dum propè veni in Achajam necdum noſtram
" Terram conſcendi, ſed ſemper malum habeo: te vero Achilles
" Nullus vir majorum beatior, neque poſterorum.
" Antea enim te vivum honorabamus æqualiter diis, *nos*
" Græci, nunc rurſus latè imperas mortuis,
" Hic cum ſis; ideò neutiquam mortuus triſteris, Achilles.
Sic dicebam, ille autem me protinus excipiens alloquutus eſt,
" Ne ſane mihi mortem conſolare, inclyte Uiyſſes:
" Vellem utique ruſticus eſſe, & mercede ſervire alii
" Viro inopi, cui nec victus ſufficiens eſſet,
" Quàm omnibus mortuis vitâ-defunctis imperare.
" Sed age mihi de filio meo generoſo rem enarra;
" An perrexerat ad bellum propugnator eſſe, an non?
" Dic etiam mihi, de Peleo eximio ſi quid audieris,
" An adhuc teneat honorem multos apud Myrmidonas,
" An ipſum deſpiciunt per Theſſaliam Phthiamque,
" Eò quod ipſum ſenium occupat manibuſque pedibuſque:
" Non enim ego adjutor ſub ſplendore Solis
" Talis exiſtens, qualis olim in Trojâ latâ
" Trucidabam populum bellicoſum, pugnans pro Græcis.
" Si talis venirem vel ad breve tempus in patris domum,
" Sanè alicui terribiliter-offenderē *meis* robur & manus inacceſſas, *eorum*,
" Qui illum injuriâ-afficiunt detruduntque ab honore.
Sic ait, cæterùm ego ipſum excipiens allocutus ſum.
" Profectò quidem de Peleo inculpato nihil audivi:
" Sed tibi de filio utique Neoptolemo charo

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

480. Ἀμῆς.] Τῆς ἡμῆς.
482. Μακάρτατος.] Μακαριώτερος. εὐδαιμονέστερος.
485. Ἀκαχίζευ.] Λυποῦ.
487. Παραύδα.] Παραμυθοῦ. παρηγόρει.
488. Θητεύεμεν.] Ἐπὶ μισθῷ δουλεύειν.
489. Ἀκλήρῳ.] Κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι.
493. Πέπυσμαι.] Ἀκήκοας.
494. Τιμὴν.] Τὴν βασιλείαν.
499. Πέφνον.] Ἀνεῖλον, ἐφόνευσα.
501. Τῷ κε τέῳ.] Οὔτις ἂν τις. Στύξαιμι.] Εἰς ὑπαίθριξιν ἀναγάγοιμι.

N O T Æ.

480. Ἀμῆς) Pro ἡμετέρης, vid. ſuprà, ad v. 165.
482. Μακάρτατος) Ἀντὶ τοῦ, μακάρτερος, ὡς ἂν εἴ, Οὔτις σοῦ μακάρτερος. Ὑπερθετικὸν, ἀντὶ συγκριτικοῦ. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 6. Νῦν δ' οὔτις ἄλλη δυνατώτατη γυνὴ Ἕλλησι πέφυκε. Συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ, ut *Iliad.* δ'. v. 277. μελάντερον, ἠΰτε πίσσα.
488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος) Hunc locum reſpicit ludens *Lucianus*, Dialogo, *Achillis & Antilochi.* Damnant nonnulli, ut indignum Heroe; cùm alia ſit rerum in hac Vitâ, atque in alterâ æſtimatio. Laudat ſanè *Virgilius*, & hic, ut ſemper, *Homerum* ſequitur, Æn. l. 6. v. 436. *Quam vellent æthere in alto* Nunc & pauperiem & duros perferre labores!

Πᾶσιν

Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἔΐσης
Ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἦτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίλῳ φραζοίμεθα βουλάς,
Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐκ ἠμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ * νικάσκομεν οἴω.
Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τρώϊλῳ μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,
* Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν μῶλον ἀνδρῶν, οὐδ' ὁμίλῳ,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ὄβριμον εἶχεν·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ὑπ' αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Ὅσσον λαὸν ἔπεφνε ἀμύνων Ἀργείοισιν.
Ἀλλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
Ἥρως Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.

" Omnem veritatem dicam perinde, ut jubes:
" Ipse enim illum ego cavâ in navi æquali,
" Duxi ex insulâ Scyro ad armatos Græcos.
" Profectò, quandò circa urbem Trojam ineremus consilia,
" Semper primus dicebat, & non aberrabat oratione:
" Nestorque eximius & ego vincebamus soli.
" Cæterum quoties circa urbem Trojanorum decerneremus Græci,
" Nunquam in multitudine manebat virorum, neque in turbâ,
" Sed longe præcurrebat, suo robore nulli cedens;
" Multos autem viros trucidavit in gravi pugnâ:
" Omnes verò non ego eloqui possem, neque nominare;
" Quantum exercitum occidit defendens Græcos.
" Sed ut Telephidem interfecerit ferro,
" Heros Eurypylum, multi autem circa eum sodales
" Cetei trucidabantur, muliebria propter dona;

## ΣΧΟΛΙΑ.

508. Ἐκ Σκύρου.] Ἀπὸ τ Σκύρου. Σκῦρος ἡ, πόλις Δολοπίας.

510. Ἔβαζεν. Ἔλεγε. Ἡμάρτανε.] Ἀπετύγχανε. Μύθων.] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων.

511. Νικάσκομεν.] Ἐνικῶμεν. Οἷω.] Μόνοι.

518. Τηλεφίδην.] Υἱὸν Τηλέφου. Κατενήραστο.] Ἀνελὼν ἐκύλισεν. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην κατενήραθο χαλκῷ Ἥρως Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι, Κήτειοι κλεινοῦ γυναίων εἵνεκα δώρων.] Εὐρύπυλος, ὁ Ἀσυόχης καὶ Τηλέφου, ἢ Ἡρακλέους, παῖς, λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχήν, τὴν Μυσίας ἀρχῆς ἀφίστη· πυθόμενος δὲ Πριάμου τὸ ἀφ' ἑστίας δυνάμενος, ἔπεμψεν ὡς αὐτὸν, ἵνα παραγένηται σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς οὐκ ἔξεστιν αὐτῷ ἄλλως τὴν μητέρα, ἔπεμψεν ὁ Πρίαμος τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀσυόχῃ δῶρον χρυσοῦν ἄμπελον. ἡ δὲ λαβοῦσα τὸν ἄμπελον, ἔπεμψεν τ υἱῷ ἐπὶ στρατιάν. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλέως παῖς, τοῦτον ἀναιρεῖ· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ.

520. Κήτειοι.] Τινὲς ἀπίδειαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖττον δὲ ἀποδιδόναι, Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους.

## NOTÆ.

511. * Νικάσκομεν) Ità *Textum* emendo. Olim in *Florentinâ*, & *Lovaniensi* νεικάσκομεν, in *Aldinâ*, νεικάσκομεν; hanc in *Textum* recepit *H Stephanus*, illam in *Varias Lect.* Cùm tamen *Br. Schol.* per ἐνικῶμεν explicent, apparet omninò, legendum νικάσκομεν. Sin à νεικέω, contendo, νεικίσκομεν. At vix credibile, *Ulyssem* tantum *Neoptolemo* tribuere, ut & se, & *Nestorem*, ab eo æquiparatos dicat eloquentiâ. Satis erat *Juveni* bellatori, si ab his solis vinceretur *Linguâ*.

513. Οὔτε πότ' ἐς πληθὺν) Quamvis plura quidem *Exemplaria* legant οὔποτε, ut *Florentina*, *Aldina*, *Romana*, *Basilienses*, *Eustathii* Editt. in *Textu* legant, Οὔτε πότ', hanc *Lectionem* admitto, aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

519. Ἥρως Εὐρύπυλον) Hujus Effigiem exhibet *Gronovius*, Græc. Antiquit. Vol. I. §. 111. cum Inscriptione, ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ ΗΡΩΣ.

520. Κήτειοι κλεινοῦ) De hoc loco, præter *Br. Schol.* adeundus *Eustath.* fol. 425. lin. 53. Ἔνιοι δὲ

## NOTÆ IN SCHOLIA.

518. Ἀλλ' οἷον τ Τηλεφίδην) Hoc *Schollion*, ad v. 520. olim divagatum, huc jam in suum locum reduxi.

520. Κήτειοι) Quum videris *Scholiastæ* dubitationem hoc loco, memineris hujus loci *Strabonis*, l. 13.

## VARIÆ LECTIONES.

506. Ἀλήθειαν) χρ. ἀληθείην, olim, male.

511. Νέστωρ τ' ἀντίθεος) χρ. Νέστωρ ἀντίθεος *H. Steph. Ibid.* Νικάσκομεν) χρ. νεικάσκομεν, & νεικίσκομεν, & νικίσκομεν, de quâ re, vid. Not. in *Textum*.

513. Οὔτε πότ') χρ. οὔποτε, vid. ad *Var. Lect.*

519. Ἥρως Εὐρύπυλον) γρ. ἥρω, & ἥρωα, *Eustath.* fol. 452. lin. 41.

520. Κήτειοι) χρ. κήτιοι, & χήτιοι. Vid. N. in *Text.*

Κεῖνον

Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμε Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἠδ' ὀπιθεῖναι·
Ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
Κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα καλόν, οὔτε παρειῶν
Δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πολλ' ἰκέτευεν
Ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπης,
Καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὴ Τρώεσσι μενοίνα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
Μοῖραν δὴ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
Ἀσκληπιὸς, οὔτ' ἄρ βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ,
Οὔτ' αὐτοσχεδίῃ ὑτασμένος· οἷά τε πολλὰ
Γίνεται ἐν πολέμῳ· θρασὺς δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο

" Ilium ſane pulcherrimum vidi, poſt Memnona divinum.
" Cæterùm cùm in equum conſcendimus, quem fabricavit Epeus,
" Græcorum optimates, commiſſa mihi erant omnia,
" Sive aperire denſas inſidias, ſive concludere:
" Hinc alii Græcorum duces, atque conſiliarii,
" Lacrymas abſtergebant; ſubtremebantque membra uniuſcujuſque:
" Illum autem nunquam prorſus ego vidi oculis,
" Neque palleſcentem corpore pulchro, neque à maxillis
" Lacrymas abſtergentem; verùm etiam is mihi multum ſupplicabat
" Ab equo exire, gladii autem affectabat capulum,
" Et haſtam gravatam ære; mala verò Trojanis cogitabat.
" Sed quando jam Priami urbem depopulavimus celſam,
" Portionem & munus eximium habens, navem conſcendit
" Incolumis, neque læſus acuto jaculo,
" Neque cominùs vulneratus, uti ſæpiùs
" Fit in bello; permixtim namque ſævit Mars.
Sic dicebam; anima autem pedibus celeris Æacidæ

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τεῖος. ἦν δὲ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεύς· ἢ Ἀλκαῖος ὁ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ, Μυσόν. Γυναίων εἵνεκα δώρων.] Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπίδοσαν τῷ χρυσῷ ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς Τρωΐ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἧς καθ' Ἡσίοδον μιστύλισεν εἰς Πέλοπα. αἰδὼς δὲ τούτων εἶδεν Ὅμηρος· κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, ὡς ὑπέχθει Πελόπι τῷ Εὐρυπύλου μίαν τῶν ἡγεμόνων δώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέσχετο. οἱ δὲ ἄλλοι, τῶν δηλήτων δώρων τῇ Εὐρυπύλου γυναικὶ ὑπὸ Πελόπος, ἵνα πίσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπισπεύσασθαι, συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσίν.

## N O T Æ.

γραφῆσι Κήδιοι, τυτίσι κηδισταὶ, συγγενεῖς, ἢ καὶ ἄλλως εἰσὶν, κήδιοι· εἰσὶ δὲ οἱ γραφῆσι Κήτειοι γυναίων, εἵνεκα δώρων, τυτίσιν ἱστορικοῖς γυναικῶν· εἵνεκα δώρων, ἤγουν μισθῷ· ἐπὶ δώροις δ' Ἕκτωρ καὶ ἐδωδῇ κατέσχεν τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ τοὺς συμμαχήσαντας, ὧν εἷς καὶ ὁ Εὐρύπυλος. *Strabo*, l. 13. fol. 915. Vid. in Not. ad *Br. Schol.*

522. Κατεβαίνομεν.] Εἰσήγομεν. Καμὼν.] Ἐξεπόνησεν.
523. Ἐτέταλτο.] Ἐπετέτραπτο.
526. Ὠμόργνυντο.] Ἀπεψῶντο, ἀπεμάσσοντο.
528. Ὠχρήσαντα.] Ὠχριάσαντα. Καλὸν.] Καλλιμον.
529. Ὀμορξάμενον.] Ἀποψησάμενον.
530. Ἐξίμεναι.] Ἐξιέναι. Ἐπεμαίετο.] Ἐφάπτετο.
531. Μενοίνα.] Ἐλογίζετο.
534. Ἀσκληπιὸς.] Ἰχὼς. Βεβλημένος.] Πόρρωθεν βληθείς.
536. Ἐπιμίξ.] Ἐπιμεμιγμένως.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

fol. 915. Αἴνιγμά τι τῆς ἡμῶν μᾶλλον, ἢ λίαν τὸ σαφὲς· Οὔτε δὲ τὰς Κητείας ἴστασι, ὕστερας δίκαιόν ἐστι διὸ οὔτε τὸ, —γυναίων ἕνεκα δώρων· ἀλλὰ καὶ οἱ Γεφυραικοὶ μυθάρια παρεμβάλλουσιν, εὐρησιλογοῦντες μᾶλλον, ἢ λύοντα τὰ ζητούμενα. *Eustath.* fol. 452. lin. 51. Ἐπ ἰσίου, καὶ ὅτι Κητείας, τὰς μισθωτὰς εἶπον τινὲς, ἀφ' οὗ ἀκόρεστον, ὡς μισθοφορᾶς κάτας· ἕτεροι δὲ, ἔθνος Μυσίας φασὶ τὰς ὕστερον Ἐλαίτιδας, ἀπὸ Κητείου, ποταμοῦ Χερμαρρώδους, οὗ τῇ Ἐλαίτιδι, ὃν δὲ Κητείαν φασὶν ἄλλοι δὲ Κητείους, τοὺς Περγαμηνοὺς εἰρῆσθαι. Quod ultimum benè confirmatur, à Nummo *Pergamenorum*, in quo ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Vid. Clariſſimi *Ezek. Spanhemii*, Magni Regis *Pruſſiæ*, nunc in *M. Britanniâ* Legati, De Præſtantia Numiſmatum, 1 Tom. fol. 505. ubi probat ex *Plinio*, l. 5. c. 30. *Cetium* fluvium præterfluere urbem *Pergamum*. Verum cavendum, Nè confundatur hic *Eurypylus, Telephi* filius, *Herculis* Nepos, cum alio *Eurypylo, Herculis* ipſius, & *Chalciopæ* filio, Regis Inſulæ *Co, Græcarum* partium fautore, de quo *Il. β'. v. 677.*

## VARIÆ LECTIONES.

528. Παρειῶν) κ. παρείων.
530. Ἐξίμεναι) κ. ἐξίμεναι. ἀντὶ τοῦ ἐκπίμψαι. παρὰ τὸ ἴω, *Eustath.* fol. 454. lin. 5.

Φοίτα

Φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, καθ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Γηθοσύνη, ὅ οἱ ἦον ἔφιν ἀειδείκελον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
Ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
Οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
Νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
Τὴν μὲν ἐγὼ νίκησα, διακρίνοντος ἐμεῖο
Τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
Τοίῃ γὰρ κεφαλῇ ἔνεκ' αὖτ' γαῖα κατέσχεν,
Αἴαντ', ὃς πέρι μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Ab hac magnificè incedens per herbosum pratum,
Læta, quòd ejus dixissem filium inclytum esse.
Aliæ verò animæ mortuorum defunctorum
Stabant tristes, narrabantque tristes fortunas unaquæque.
Sola autem Ajacis anima Telamonidæ,
Longè absistebat, irata propter victoriam,
Quâ ipsum ego vici, judicio contendens ad naves
Pro armis Achillis; proposuit enim veneranda mater:
Filii autem Trojanorum judicârunt, & Pallas Minerva.
Utinam sanè non debuissem vincere hujusmodi in certamine:
Tale enim caput ob illa *arma* terra occulit,
Ajacem, qui eximius quidem formâ, etiam rebus gestis fuit

## ΣΧΟΛΙΑ.

538. Βιβῶσα.] Διαβαίνουσα. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.] Ἀσφοδιλώδη. Ἀσφόδιλος δὲ ἐστι βοτάνη, ὁμοία σκίλλῃ.

539. Γηθοσύνη.] Χαίρουσα. *Ὃ.] Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540. Κατατεθνειώτων.] Τελευτησάντων.

541. Εἴροντο.] Ἤλεγον, διηγοῦντο.

543. Ἀφεστήκει.] Διίστατο, ἀνεχώρει. Κεχολωμένη] Ὠργισμένη.

546. Παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν ἠὲ Παλλὰς Ἀθήνη.] Φυλετιόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δέξαι χαρίσασθαι τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τοὺς Τρῶας ἀγαγών, ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου * αὐτῶν οἱ Τρῶες μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τοὺς αἰχμαλώτους, δηλαδὴ σκεῦος εἶναι τὸ ἄμεινον κρίναντες, τὸν πλεῖστα λυπήσαντας τοὺς ἐχθροὺς, ἔδοσαν εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα.

547. Αἴθλῳ.] Ἄθλῳ, ἀγῶνι.

## NOTÆ.

538. Ἀσφοδελὸν λειμῶνα) *Daniel Heinsius*, Rectè ἀσφοδελὸν λειμῶνα Mortuis tribuit, quòd sint extra necessitates Vitæ hujus positi, nec rei Familiaris cura iis impendeat; sed victu simplicissimo utantur, qualis ἡ μαλάχη καὶ ἀσφόδιλος. *Homerus* enim Duos ponit ζώοντας constituit, τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς τεθνηκότας. Hinc Mortuis in tumulo *Malvam Asphodelumque* ferebant, nè deesset illis cibus. Et hoc voluit sibi *Porphyrius*, in illo Epigrammate, Νῦτα μὲ μαλάχην τε καὶ ἀσφόδιλον πολύριζον, Κόλπῳ δ' Ἀβραβίου τὸν καλὸν ἔνδον ἔχω. *Eustath.* fol. 454. lin. 19. Ὀξύς] Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς ὕστερος ἀσφοδιλὸς, ἀφ' οὗ λέγεται, ὡς περισσικὸς ὢν τοῦ ἀσφοδίλου· ἀσφόδιλος μὲν γὰρ ἀπαρεμφάτως, τὸ φυτὸν καὶ Ἐρίννιον Φίλωνι· ἀσφοδιλὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ αὐτῷ τόπος. Idem *Etymolog.* M. in v. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 433.

543. Νόσφιν ἀφεστήκει) Potest quidem, missō *Augmento*, legi ἀφεστήκει, pro ἀφειστήκει. At cùm simplex ἑστήκει multò pluries apud *Homerum* occurrat, quam ἑστήκει, visum est certè ἀφειστήκει, inter *Var. Lectiones* reponere.

549. Αἴαντ', ὃς περὶ μὲν εἶδος) *Iambus* licet haud inepte stare possit, in *Tertio* loco, ut in *Primo*, hic tamen τὸ, μὲ εἰ *Spondaicè* sumendum; ut μὲ producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, Literæ etiam *Finalis*, & ob *Circumflexum* sequentem, quod dicendum etiam ad illud, v. 575. Καὶ Τιτυὸν εἶδεν. Hoc Judicium *Græcorum*, & Certamen *Ajacis* atque *Ulyssis*, pro Armis *Achilleis*, *Ovid.* Metamorph. l. 13. §. 1. Vid. *Eustath.* fol. 455. lin. 4. De *Parrhasii* lepido, super *Ajacis* infortunio, dicto.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

538. Ἀσφοδελὸν) Vid. Not. in *Textum*.

539. *Ὃ) Ἀντὶ τοῦ, ὅτι. Hoc *addo*, ex aliis sumptum.

542. Αἴαντος ψυχὴ) Olim, vice *Scholii*, attexebantur tres Versus, cum Hemistichio, fine ullâ ἐξηγήσει, quare delevi; licet & Error ille MStum invaserit.

546. * Αὐτῶν οἱ Τρῶες) Ità emendo, pro τῶν Τρώων, *Sensu* postulante. Quique hoc valent, ad hos provoco.

## VARIÆ LECTIONES.

538. Κατ' ἀσφοδελὸν) γρ. κατὰ σφοδελὸν, & σφοδιλὸν, *Eustath.* fol. 454. lin. 13.

539. Γηθοσύνη) γρ. γηθοσύνῃ, *H. Steph.* tum expone, *præ lætitiâ*.

543. Ἀφεστήκει) γρ. ἀφειστήκει, vid. Not. in *Textum*.

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσι παραφθάσιν μειλιχίοισιν,
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τευχέων
Οὐλομένων; τὰ δὴ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν.
Τοῖος γὰρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
Ἶσον Ἀχιλλῆϊ κεφαλῇ Πηλῃϊάδαο,
Ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
Ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεὴν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος σὸν μῦθον ἀκούσῃς
Ἠμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
Ψυχὰς εἰς Ἐρέβους νεκύων καταθνητώτων.
Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τὸν,
Ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν καταθνητώτων.
Ἔνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νέκυσσιν,
Ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
Ἥμενοι, ἑστάοτες τε, καθ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τόνδε μέτ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

Aliorum Græcorum; post irreprehensibilem Achillem.
Illum quidem ego verbis alloquebar mollibus,
" Ajax, fili Telamonis irreprehensibilis, nonne debuisti
" Saltem mortuus remittere mihi iram, ob arma
" Pernicioſa? illa etenim perniciem dii fecerunt Græcis.
" Talis enim ipſis turris periiſti; propter te autem Græci
" Æquè ac propter Achillis caput Pelidæ,
" Dolebamus occiſum penitùs; neque quiſpiam alius
" In culpâ eſt; ſed Jupiter Græcorum exercitum fortium
" Horrendùm odit; tibi verò fatum impoſuit.
" Sed age, huc veni, rex, ut verbum & orationem audias
" Noſtram: doma autem robur & generoſum animum.
Sic dixi; ille verò mihi nihil reſpondit, ibat enim ad alias
Animas in Erebum mortuorum defunctorum.
Tùm nihilominus me allocutus fuiſſet, *licet* iratus, aut certe ego hunc,
Sed mihi maluit animus in præcordiis meis
Aliorum animas videre defunctorum.
Ibi tum Minoa vidi, Jovis glorioſum filium,
Aureum ſceptrum geſtantem, leges ferentem mortuis,
Sedantem: alii verò circa ipſum cauſas dicebant regem,
Sedentes, ſtantesque, per latam Plutonis domum.
Poſt hunc, Orionem ingentem animadverti
Feras ſimul venantem per floridum pratum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

553. Λήσεσθ.] Ἐπιλαθέσθ.
554. Οὐλομένων.] Ὀλοθείων.
555. Πύργος.] Τεῖχος.
557. Ἀχνύμεθα.] Λυπούμεθα.
561. Δάμασον δὲ μένος.] Τῷ θυμῷ δὲ τὴν ὀργὴν κράτησον.
568. Θεμιστεύοντα.] Δικάζοντα.
570. Εὐρυπυλὲς] Πλατείας πύλας ἔχοντ.
571. Εἰσενόησα.] Εἶδον, διηκριβούμην.
572. Εἰλεῦντα.] Συνελαύνοντα.

## NOTÆ.

564. Ἔνθα μ' ὁμῶς προσέφη) *Euſtath.* fol. 455. lin. 1. Ἤγουν, τότε δὴ ἀνεμίμνησα, ἵνα ὁ Αἴας καὶ τοι κεχολωμένος, προσέφη ἂν ἐμὲ, καθὰ ἐγὼ αὐτόν· ἀλλά μοι, κλ. Poſt ἔνθα itaque, pro otioſo χ', μ' pono, pro μὲ, quòd hoc poſtulet Neceſſitas, illud etiam mox in τὸν includatur; Is enim Senſus loci, ἔνθα ὁ Αἴας ἐμὲ προσέφη, ὁμῶς χολούμενος, ἢ ἐγὼ αὐτὸν, vel ἤ ἐγὼ, ante ἔ, καθὰ, ut *Euſtathius* modò.

568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) Ità lego, pro νεκύεσσιν, cùm nulla ſit συνιζήσεως neceſſitas. Et hæc *Lectio Straboni* placuit, l. 2. fol. 224. Hinc *Pindari*, θεμιστίον σκῆπτρον, Olymp. §. 1.

## VARIÆ LECTIONES.

557. Φθιμένοιο) γρ. φθιόμενοι, *H. Steph.* oſcitantèr.
561. Ἀγήνορα) γρ. ἀτειρέα, *Plutarch.* Sympoſ. 9. 5. Vid. *Duport.* λ'. §. 16.
564. Μ') γρ. χ'. *Ib.* Ὁμῶς) γρ. ὅμως, *H. Steph.*
*Ib.* Ἤ κεν) γρ. ἢ κεν, & ἤ κεν, vid. Not. in *Textum*.
568. Θεμιστεύοντα νέκυσσιν) γρ. θεμιστεύοντα νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.
572. Κατ' ἀσφοδελὸν) Vid. ad v. 538.

Τὸν

Τὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ὀϊοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, ἀιὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν,
Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
Δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·
Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθὼδ' ἐρχομένην, ἀμφὶ καλλιχόρῳ Πανοπῆι.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα,

Quas ipse occiderat in desertis montibus,
Manibus habens clavam totam æream, semper infractam.
Et Tityum vidi, terræ gloriosæ filium,
Prostratum in solo; hic etenim per novem jacebat jugera:
Vultureſque ipsum utrinque assidentes jecur fodiebant,
Rostrum intromittentes; ille autem non abigebat manibus:
Latonam enim traxit per vim, Jovis inclytam uxorem,
Ad Pytho euntem, per amœnum Panopeum.
Et sane Tantalum vidi, graves dolores patientem,

## ΣΧΟΛΙΑ.

573. Οἰοπόλοισιν.] Ἡ ἐρήμοις, ἐν οἷς ἔστι μόνον ποιμένας, ὃ ἐστιν ἀναστρεφομένους· ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνον ἂν τις περιεύροι ἀφ' οὗ τὸ ἥμερον, ἐν οἷς ἄνεισι ἀναστρέφον), οἷον ὅπου νέμον) τὰ σφέτερα.

574. Παγχάλκεον.] Παντελῶς ἐσιδηρωμένον. Ἀπεγίς.] Τὸ μηδέποτε κεκαγυῖαν, ὅ ἐστι κλασθέν.

576. Πέλεθρα.] Πλέθρα, λέγε πλέθρα, ὅ ἐστιν ἕκτον μέρος σταδίου· λείπει δέ, ὅτι ᾧ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλέθρα, ὧν τὸ κατέχον τόπον ἑνὸς * ἡμίσεος σταδίου· ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἐλάρας τῆς· οὗ δὲ ἄλλα, μήτηρ τῆ γῆς.

577. Παρημένω.] Παρακαθήμενοι, δυϊκῶς. Κεῖρον.] Ἔκειρον, κατέθωον.

578. Δέρτρον.] Ἦτοι τῷ ὑπὸ τῷ σώματι πυμαλιῷ,

## NOTÆ.

575. Καὶ Τιτυὸν εἶδον) De *Secundâ* sede, vid. ad 549.

577. Γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε) Τὸ μιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Asperi* sequentis. *Fecur* autem, sedem Libidinis, à Vulturibus laceratum meritò facit Poeta; quòd ex libidine peccaverit *Tityus*, ut *Heraclides Ponticus*, ἐκ τῆ Ὁμήρῃ Ἀλληγοριῶν, Ὥστε δὴ νομοθέτην τὺς παιδοβόρους χειρουργῆσαι, τὸ δυσεβῆσαν αὐτῶν μέρος ἐξαιρέτως ἀνατέμνοντες, ἵνα Ὅμηρος τὸ ἧπαρ κολάζῃ, τ δ' ἧπαρ ἀσεβήσαν μέρος. *Eustath.* fol. 456. lin. 44. Καλῶς δ' φασιν, εἰς ἧπαρ κολάζῃ), ὁ φαύλως ἐπιθυμήσας Τιτυός· ὡς ᾗ καρδία, ἢ τ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑφῆλε· ἄνισι δ ἀπόδοσιν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τ ἰατρῶν ἧπαρ· οὐ δ ἄλλο, τλὺ δρεκτὸν· * Ἀπαμύνετο.] Ἀπικώλυεν.

579. Ἤλκησεν.] * Εἵλκυσεν, ὠδύσσατο. Κυδρὴν.] Ἔνδοξον.

580. Πυθώδ'.] Πόλις τ Φωκίδος. Καλλιχόρῳ] Καλὰς τόπους ἐχούσης. Πανοπῆος.] Πανόπη, πόλις Φωκίδος.

581. Τάνταλον εἰσεῖδον χαλεπ' ἄλγε' ἔχοντα.] Τάνταλον, ὁ Διὸς καὶ Πλυτῦς, συνδιαιτώμενον τοῖς θεοῖς καὶ * συνεστιώμενον αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη· κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἔξων αὐτὰ, ἔδωκε τοῖς * ὁμηλίξιν· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τ Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τ ἐν ἀέρᾳ δαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐκ ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδιδεμένων τ χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα * ὠκισθήσατο, ἀναιτίως· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

## NOTÆ.

Θυμοῦ τῆς ἰσίας· καὶ λογικῆς, κεφαλή· ἔτι καὶ ἧπαρ, ἐπιθυμίας.

578. Δέρτρον) *Etymolog.* M. Ἐν τῇ Ῥητορικῇ Λεξικῷ εὗρον σημαινόμενον τ ἐπίπλεον, τλὺ ὑπὸ τλὺ σάρκα πυμαλιὸν· ἄλλοι δ, ἢ τ ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὑμένα, ἢ τλὺ δρεκτόν. Ἄλλοι δ, τὸ ὑπὸ τ ἰατρῶν λεγόμενον ἧπαρ. Ἀρίσταρχος, τὸ δέρμα, ἐ πάντα τ χρῶτα, τ αὐτὸ δ ἥπατος· ἀμοιρον δ τὸ ῥάμφος, δέρτρον. Confer *Brevia Scholia*, ἡ. v. 116.

579. Λητὼ γὰρ ἤλκησε) Vid. ad v. 577. de *Secundo* Pede.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

576. Ἑνὸς * καὶ ἡμίσεος σταδίου) Cum πλέθρον sit *Sexta* pars stadii, & *Tityus* occupet Novem πλέθρα, sequitur, Illum spatium occupare, non Unius Dimidii, sed *Unius Stadii* & *Dimidii*; quare inter ἑνὸς & ἡμίσεος, addendum erat τὸ καὶ.

578. Δέρτρον) *Hesychius*, *Eustathius*, & *Scholiastes* noster, τὸ δέρτρον exponunt, quasi esset aliquid internum *Tityi* patientis; cum videatur potiùs, esse quid externum, agentium, nempè Vulturum, *Rostrum*. Vid. *Etymologicum* M. & *Suidam*. In fine, pro * ἀπίκωλυεν) ἀπικώλυνεν, scribo, Ἀπαμυνόταθ') Ἀπικώλυεν.

579. * Εἵλκυσεν) Hanc vocem ex *Aloysii* MSto addo.

581. * Συνεστιώμενον) Ita, pro συνεστιῶ ὁμοῦ, vel συνεδιώμενον, etiam * ὁμηλίξιν, pro ὁμήλικσιν· item * ὠκισθήσατο, pro ὠκισθήσαθ, pro quo fruſtrà legebant nonnulli ἐξεδύσατο, ex *Aloysii* MSto restituo & emendo. Hoc autem *Scholion* de *Tantali* offensâ confirmat *Tzetzes*, & ipse quoque *Pindarus*, Olympionicarum, §. 1. v. 95. Ἔχει δ' ἀπάλ μοι β ον τῶτο ἐμπεδόμαχθον, Μετὰ τελῶν τ ρὸν Πό ον Ἀλαιάδαν κλέψας Ἀλίκοσι συμπότοις Νέκταρ, Ἀμβρ σίαν τ ἔδωκεν.

## VARIÆ LECTIONES.

579. Ἤλκησε) χ. εἵλκυσε, *Heraclid. Pontic.* vid. *Daniel. Heinsii* Not. ad *Clem. Alexandr.* fol. 323.

Ἑσταότ' ὀν λίμνῃ· ἡ δ' ὑπὲρ πρόσθε πλάζε γενείου.
Σπεῦτο δ' ὑφάων, πίειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
Ὁσσάκι γὰρ κύψειε γέρων, πίειν μενεαίνων,
Τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκε, ἀναβρυχὲν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζώεσκε δὲ δαίμων.
Δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
Ὄγχνας, ἠδ' ῥοιάς, ἠδὲ μηλέας ἀγλαόκαρπους,
Συκάς τε γλυκερὰς, ἠδ' ἐλαίας τηλεθώσας·
Τῶν ὁπότ' ἰθύσειε γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,

Stantem in lacu; hic autem alluebat ad mentum.
Videbatur verò sitiens, nec potuit obtinere, ut biberet:
Quoties enim inclinabat se senex, bibere cupiens,
Toties aqua peribat absorpta; circaque pedes
Terra nigra apparebat, arescereque faciebat numen.
Arbores quidem procerae à capite fundebant fructum,
Pyri, mali punicae, & aliae mali dulcem-fructum ferentes,
Ficusque dulces, & oleae virescentes:
De quibus quum rectà pergeret senex manibus decerpere,

## ΣΧΟΛΙΑ.

582. Ἑσταότ' ὀν λίμνῃ.] Ἱστάμενον ὀν μέσῃ τῇ λίμνῃ. Προσπίλαζε.] Προσήγγιζεν.

583. Σπεῦτο.] Ἵστατο νῦν ἐπὶ τῶ ποδῶν· κίχρη δὲ τῇ λιξῇ ὁ Διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ Ποιητοῦ σωτηρίαν.

585. Ἀπολέσκε.] Ἀπώλυτο. Ἀναβρυχὲν.] Ἀναπηδῆν, ἀναροφηδῆν.

586. Καταζώεσκε.] Καπνίζεται· ἀζῆ γὰρ ἡ ξηρασία.

587. Καταχρῆθεν.] Κατὰ τὰ κεφαλῆς. Χέε.] Ἔβαλλεν.

590. Μάσασθαι.] Ἐφάψασθαι.

## NOTÆ.

582. Ἑσταότ' ὀν λίμνῃ) *Distichon*, quod hinc incipit, *Aristarchus* rejecit, si *Pindarico* Scholiastæ fides; qui *Oxon.* Edit. fol. 8. §. 1. locum eundem ex *Homero* laudans, addit, Πλὴν εἰ μὴ καθ' Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἑπὴ ταῦτα. Hoc *Lonicerus* etiam vidit: Nos hìc notandum duximus, quià nec *Eustathius*, nec *Br. Schol.* de hoc *Aristarchi* Obelo cogitârunt.

584. Ὁσσάκι γὰρ κύψειε ὁ γέρων) Vid. infrà, ad v. 590.

585. Ἀναβρυχὲν) Ità *Eustathius*, ubique; ità *Hesychius*, Ἀναβρυχὲν) Ἀναπηδῆν, ροφηδῆν. Ità *Isaac. Casaubonus*; ita *Scapula*, ita *Cantabrigiensis* Editio; è contra, ἀναβρυχὲν legunt *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, *Stephan. Castell. Lugdunens.* & *Oxonienses*; quod nec ipsum Veriùi nocuerit, licet τραχύτερον paulò agnoscat, *Eustath.* fol. 458. lin. 44. Idem *Eustathius* Lectionem ἀναβρυχὲν agnoscit, quamquam minimè præferat. Et ἀναβρυχὲν, infrà, μ'. v. 240. priori *Lectioni* favet;

## NOTÆ IN

583. Σπεῦτο) *Eustath.* fol. 4, 8. lin. 3. Τὸ δὲ σπεῦτο, αὐτὶ τοῦ, ἵστατο· χρησαμένου, φασὶ, τῇ λέξει, παρὰ τὸ συνήθειαν τοῦ Ποιητοῦ· ἐν Ἰλιάδι γὰρ, Σπεῦτο δὲ ἐπὶ ἑρείην Ἔκτωρ, αὐτὶ τοῦ, ὑπεχώρησεν, ἀφεβάνετο, ἢ φαίνεται· ἔστι δὲ ὅρους ἐν τούτῳ θεραπεία ὅτι τοῦ Ποιητοῦ παρ' ᾧ ἐν Ἰλιάδι κεῖται τὸ σίωρμα, αὐτὶ τοῦ, σταθμῶμαι· οἷον, ὡς εἰκὸς, σέσθω, ἐκ τοῦ πλεονασμοῦ σύστα, καὶ συγκοπῇ, σπῦτο. Vid. *Etymolog.* M. v. Σπεῦται.

## VARIÆ LECTIONES.

582. Ἑσταότ') γρ. ἱστάτ', *Eustath.* fol. 457. lin. 18. nec vidit *H. Steph.* Ibid. Προσπίλαζε) γρ. προσπλαζε, *Br. Schol.*

584. Κύψειε') γρ. κύψει, vid. Not. in *Textum.*

585. Ἀναβρυχὲν) γρ. ἀναβρυχὲν, & ἀναβρυχὲν. *Eustath.* fol. 458. lin. 45. Vid. ad *Textum.*

588. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνα, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσαι') γρ. ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum.*

## SCHOLIA.

De voce Διασκευαστὴς, quæ frequens *Eustathio*, *Mericum Casaubonum* non rectè existimâsse palam facit hìc ipse locus, *Brevium Scholiorum*; *viz.* non Poetam ipsum notare, quem locum *Eustathius* modò laudat. Vid. *Casaubon.* Dissertat. 1. De Nuperâ *Homeri* Editione, p. 37. Περὶ Διασκευῆς. vid. *Eustathium.*

## VARIÆ LECTIONES.

588. Ὄγχναι) γρ. ὄγχνα, *Florent. Aldin. Lovan. Seberi* Index, Edit. *Lugdun.* & *Oxon.*

590. Ἰθύσαι') γρ. ἰθύσῃ, vid. Not. ad *Textum.*

Τόσσ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατερ' ἄλγε' ἔχοντα,
Λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν·
Ἦτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε, ποσίν τε,
Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
Ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιὶς
Αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς·
Αὐτὰρ ὅγ' αὖ ὤασκε πεφυζότας, ἐκ δ' ἱδρὼς
Ἔρρεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τόνδε μέτ', εἰσενόησα βίλν Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Thus ventus propellebat in nubes obscuras.
Et profectò Sisyphum aspexi, immensos dolores patientem,
Lapidem gestantem ingentem utrâque manu:
Videlicet ille innixus manibusque pedibusque
Lapidem sursum pellebat ad cacumen; sed quando propè erat
Summitatem superaturus; tunc repellebat Impetuositas *quædam*
Retrò, deinde ad solum volvebatur lapis immanis;
Cæterùm ille rursus impellebat intensus: sudor autem
Demanabat ex membris, & Lixivium quodammodò ex capite defluebat.
Post hunc vidi vim Herculanam, *vel Herculis*
Effigiem; ipse enim apud immortales deos

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον.] Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος, κίρδεσι ὢν, ἀφ' ἡδονῆς κολάζεται· τὸ κακόηθες ὁ Γλαῦκος, ἢ ὠφελίαν εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν.

593. Ἀμφοτέρῃσιν.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594. Σκηριπτόμενος.] Ἐπειδόμενος.

595. Ὤθεσκε.] Ὤθεν.

596. Κραταιὶς.] Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις.

597. Ἀναιδὴς.] Σκληρός.

## N O T Æ.

ninò benè, nec usquequaque malè. Ἰθύσας enim & κύψας legendum, sed cum notâ *Apostrophæ*, ut sit κύψασ' ὁ γέρων, & ἰθύσασ' ὁ γέρων, pro κύψασεν, & ἰθύσασεν, quod video quidem *Henricum Stephanum* observâsse & mecum sentiisse. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 264.

592. Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον) De summo hujus loci Artificio, in *Vocibus* & *Metro, rebus* convenientibus, egregiè disputat *Dionys.* Halicarn. περὶ συνθέσεως λόγων. Et *Eustath.* fol. 459. lin. 46. Τὸ δὲ λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον, ἐπαινεῖται χάριν τῆς σωφρήνης· ἐμφαίνει γὰρ τὴν δυσχέρειαν ἅμα τῆς ὠθήσεως ἔργου, τῇ τῆς φωνήεντων ἐπαλληλίᾳ· οἱ ὧν ὀγκώδεις τὸ στόμα, σὺν ἀκάτῳ τείχειν ὁ λόγος, ἀλλ' ὀκνηρὰ βαίᾳ συνεξομοιούμενος τῇ ἐρχομένῃ ἅμιλλᾷ τὸ. — ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδὴς ἀχάσμητον ὄν, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, οἷον τοχαστικὸν τῇ φορᾷ, τὸ εὐπετὲς δηλοῖ τῆς λίθου καθοφορᾶς. Hæc Ars maximè apparet, v. 593, 94, 95, 96, 97, ad finem usque 99. Vid. ad *Iliad.* γ'. v. 357.

596. Κραταιὶς) Ἡ ἰσχυρὰ δύναμις, ut rectè hic, *Br. Schol.* quasi κραταὶ' ἰς legeretur, *Eustath.* fol. 460. lin. 5. Τὸ δὲ κραταιὶς, ἐπίρρημά ἐστι, αὐτὶ τοῦ κραταιῶς· ἀναλογεῖ δὲ τῷ λικεφίς, καὶ τοῖς τοιούτοις· γράφεται δὲ καὶ διὰ δυοῖν λάξεσι, κραταὶ' ἰς, ἤγουν ἡ κραταιὰ ἰσχὺς τῆς λίθου· εἰ δὲ ἴνα λίγῃ ἐπὶ λίθου, ποιητικώτερον, καινὸν εἶδος εἶναι καὶ ἀναιδὲς τὸ πιεῖσαι λίγῃ. οὐκ ἂν ἐμψύχων τι τοῦτο μιζαγαών· εἰ δὲ τὸ μακρὸν α τοῦ κραταιὰ ἐξηλίβη, καινὸν εἶδος αὐτὸ παρὰ εἰς ποίησιν· εὐφωνότερον μὲν οὖν τοῦτο, ἧκα μυρίων ἄλλων, καὶ τὸ, ἐπὶ χερεί· ἢ, ἤγουν εἰ χερεία ἐκαφῆς· ἴσον δὲ, ἐπὶ ὁπὶ τὴν Ὀδύσσειαν παραφράσας καλὸς ῥάπτωρ, τὸ κραταιὰ ἰς, ἀ φιλεῖ, κλ. Idem etiam agnoscit à *Demosthene*, Odysseæ Paraphrastâ, nomen haberi *Damonis* cujusdam proprium; qualis ipsi Poetæ alicubi occurrit, *Scyllæ* Mater, *Crataïs* dicta, ut μ'. v. 124. Κραταιὶς, μητέρα τ' Σκύλλης. Huic tamen loco primam interpretationem assigno, quod & in *Versione* testor.

601. Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι) *Eustath.* fol. 460. lin. 23. Διαβάλλεσι δὲ ἐνταῦθα τὸν τόπον οἱ Ὁμηρομαίσιγες, ἀφ' τὸ εἰπεῖν τὸν Ποιητὴν, ὅτι τὸ τὴν Ἥβην ἔχειν, τὴν Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρα, καὶ τὸ μοῦνον καὶ ὅτι εἴδωλον μὲν αὐτοῦ εἰς ἅδου, αὐτὸς δὲ σὺν θεοῖς ἄνω πέρπει, καὶ ὅτι ὁπλοφορεῖ ὡς ἐρρίζη, καὶ ὅτι αὐτίκα ἰδὼν τὸν Ὀδυσσέα λαλεῖ, πρὶν ἢ πιεῖν αἵματος· ἀλλὰ τοῦτο μὲν λυθείη ἄν, ἀφ' ἑαυτοῦ ἐναντίωσις, ὡς καὶ τὸ σωματόμορφον ἔπος, κλ. *Irenæus*, l. 5. c. 9. *Perfectus Homo constat* Carne, Animâ & Spiritu. Hunc locum egregiè ornat, explicat, & defendit Clarissimus, idemque mihi Amicissimus, *Gisbertus Cuperus*, Apotheos.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

592. Σίσυφον) *Br. Schol.* hìc subobscura videntur; nec tamen in *Aldinâ*, *Morrhii*, aut *Bedroti*, &c. Editt. apparent. *Eustath.* fol. 459. lin. 8. adeundus, & *Apollodor.* Bibliothec. l. 1. c. 9. §. 3.

## VARIÆ LECTIONES.

596. Κραταιὶς) χρ. κραταὶς, & κραταὶ' ἰς, vid. Not. in *Textum*, & *Br. Schol.*

597. Αὖτις) χρ. αὖθις, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* 2. Vol. fol. 38. *Ibid.* Ἔπειτα πέδονδε) χρ. ἐπὶ δὲ πέδονδε τε, *Aristotel.* Rhetoric. l. 3. c. 11.

Τέρπε

Τέρπε᾽ ὀν θαλίῃς, ἠὺ ἔχῃ καλλίσφυρον Ἥβην,
Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς,
Πάντοσ᾽ ἀτυζομένων· ὁ δ᾽, ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,
Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῇφιν ὀϊστόν,
Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
Σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ θώρηξιν ἀορτὴρ,
Χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
Ἄρκτοι τ᾽, ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
Ὑσμῖναί τε, μάχαι τὲ, φόνοι τ᾽, ἀνδροκτασίαι τέ.
Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο,
Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
Ἔγνω δ᾽ αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Καί μ᾽ ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,

Oblectatur in conviviis, & habet pulchris-talis Heben,
Filiam Jovis magnanimi, & Junonis aureis sandaliis.
Circa ipsum clamor mortuorum, erat instar alitum,
Undique fugientium: ille verò obscuræ nocti similis *erat*,
Nudum arcum habens, & ad nervum sagittam,
Grave circumspiciens, semper jaculanti similis *erat*.
Horrendus autem illi circum pectora baltheus,
Aureum erat lorum; in quo miranda opera e aborata erant,
Ursique, agrestesque apri, timendique leones,
Prœliaque, pugnæque, cædesque, homicidiaque,
Nec tale antè fecerat, nec simile quid pòst fecerit,
Qui cingulum illud suo informaverit artificio.
Agnovit statim ille, postquam vidit oculis,
Et me commiserans verbis alatis alloquebatur,
Generose Laertiade, multiscie Ulysses,

## ΣΧΟΛΙΑ.

602. Θαλίης.] Ταῖς τῶν θεῶν εὐωχίαις. Καλλίσφυρον.] Καλῶς. ἀπὸ μέρους· εὐρυθμον.

605. Ἀτυζομένων.] Ταραττομένων.

608. Ἀορτήρ.] Ὁ δὲ πλαμῶν κρεμαστὴρ, ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται.

610. Χαροποί.] Καβαπληκτικοί, φοβεροί.

611. Ἀνδροκτασίαι.] Ἀνδροφονίαι.

612. Μὴ τεχνησάμενος, μηδ᾽ ἄλλο τι τεχνήσαιτο, Ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.] Ἐπαινεῖται.

613. Ἐῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.] Ἐνέβηκεν οὖν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστιν, ἐπιτέθεικεν. Ἐῇ.] Τῇ ἑαυτοῦ. Ἐγκάτθετο.] Ἐνέβηκεν.

## NOTÆ.

*Homeri*, p. 20. Veteres tria in Homine distinguebant, *Corpus*, quod Terræ mandatur, vel comburitur; *Animam*, quæ Cœlum petit; *Umbram*, quæ apud Inferos sedem suam habet, &c. Huc refer *Boissard.* de Divinat. c. 3 & *Johan. Beaumont.* de *Geniis*, c. 4. p. 90. Vid. *Br. Schol.* ad v. 622. & quæ Nos *ibid.* in *Textum*.

606. Γυμνὸν τόξον ἔχων) Quia Verbum aliquod præcipuum hactenus sit desideratum, mallem ego ἔχειν hic legere, pro ἔχων. Quod qui animum diligenter advertat, necessarium videbit; nisi in sequenti versu, pro παπταίνων, legerit παπταίνοντ᾽, vel in tertio, pro ἐοικώς, ἔοικεν, tum enim æquè *Sensui*, consulum. Vel certè ad ἔχων, sive ad παπταίνων, subaudiri debet ἦν, quomodo in *Versione*, erat, pono, *Atticé*. Minime enim ad ea, quæ præcesserint, referri potest τὸ ἔχων.

612. Μὴ τεχνησάμενος) Vid. Not. in *Br. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

612. Πᾶν) Ità scribo, pro παρὰ, his rationibus, Locum hunc imitatur & explicat *Heliodorus Æthiop.* Histor. l. 3. ubi de *Charicleæ* zonâ, Ὅτι ὁ τεχνησάμενος, εἰς ἀκίνδυνον τὸ πᾶν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ κατέκλεισεν. Pro τὸ παρὰ itaque, quod prius obtinuit, ex *Heliodoro* lego, & corrigo, τὸ πᾶν. Tale illud *Theocriti*, Epigr. VII. —ὁ δ᾽ εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνιλλο. Ità sapientia *Solomonis*, c. 14. v. 19. Ὃ μὲν γὰρ εἰς βιάσασθαι πεπλασμένον ἔργον τῇ τέχνῃ τῶν χειρῶν ἐπὶ τὸ κρεῖττον.

613. Ἐπαινέσησεν) An ἐνεπαίνησεν; quod certè melius respondet τῷ ἐγκάτθετο. At *Eustathius* laudat vocem, fol. 461. lin. 32. Πάνυ δὲ καλῶς εἰπὼν ἔχει τὸ ἐγκάτθετο. Δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ ῥᾴδιον εἶναι τὸν ἀντιποιήσασθαι τῆς ἀρετῆς· ἀλλὰ κεκμηλιωμένην, οἷον εἰς χεῖρας ἐμβασκόμενον.

## VARIÆ LECTIONES.

606. Ἔχων) γρ. ἔχειν, vid. Not. in *Textum*.

613. Ἐγκάτθετο) γρ. ἐπεκάτθετο.

Ἆ δείλ', ἦ πνα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγλάζευς,
Οἷον ὄφ' ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
Δεδμήμην, ὅ μοι χαλεπὰς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.
Καί ποτέ μ' ὧδ' ἔπεμψε κύν' ἄξονθ'· ἁρπὸς γὰρ ἔτ' ἄλλο
Φράζεο τῷδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
Ἀνδρῶν ἡρώων, οἱ δὴ τοσσόδεν ὄλοντο.
Καί νύ κ' ἔτι τοσσότερους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἐθέλον περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα.

" Heu miser, certè aliquod & tu malum fatum sustines,
" Quale utique ego tuli sub radiis solis.
" Jovis quidem filius eram Saturnii, enterùm ærumnam
" Habui infinitam, valdè enim deteriori viro
" Subdebar, qui mihi graves imperabat dolores;
" Et olim me huc misit, ut canem ducerem; non enim aliud
" Existimabat hoc mihi gravius esse certamen.
" Hunc quidem ego subduxi & traxi ex inferis;
" Mercurius autem me deducebat, atque cæsia Minerva.
Sic fatus, ipse quidem rursus descendit infra Plutonis domum.
Cæterùm ego illic mansi firmiter; si quis ampliùs veniret
Virorum Heroum, qui utique prioribus seculis perierunt.
Et fortassis adhuc priscos vidissem viros, quos volui,
Theseum, Pirithoumque, deorum glorioſos filios:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

617. Μόρον.] Ἀπώλειαν. Ἠγλάζευς.] Διώκεις, καὶ τιμωρίαις.

618. Ὀχέεσκον.] Εἶχον, ὑπέφερον.

620. Ἀπειρεσίην.] Πολλήν.

621. Δεδμήμην.] Ὑποπίπτω μοι. Ἐπετέλλετο.] Ἐντέλλεται, ἀποστέλλει.

622. Κύνα.] Τὸν κέρβερον. Ἄξοντα.] Ἀγαγεῖν ἐφιλοτιμεῖτο· πῶς γὰρ Ἡρακλῆς σοφὸς ὢν μάτην ἱδρώς; καὶ ἡ Ἥβη ἡ καθ' Ὅμηρον παρθένος, ὅτι καὶ αἰσχρὸν ἀπίθανον ἦν αὐτὸν ἔχειν καὶ τῷ σκέλει μὴ πιέζειν ἢ πῶς ὁμιλεῖ; τῷ μὲ σκέλει ἐχὶ καὶ φαντάσματα· τὰς δὲ εἴδωλα ἔχειν ἡμεῖς αἰτιοῦμεν, Εἴδωλον, φησὶ, Τέρπῃ ἐν θαλίῃς. Οὐ πάντες δὲ ὅτοι ἐν τῷ τ' ἀπαφὼν εἰσὶ χάρᾳ, οἱ μὲν κηλαζόμενοι, οἱ δὲ κηλαζοῦσι, ὡς ὁ Μώυς καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔστι δὲ μὴ πεπακέπις ἢ λήθης ὕδατος, καὶ φθίγγου χωρὶς ἢ πιεῖν.

## N O T Æ.

622. Καί ποτε μ' ὧδ' ἔπεμψε) Multi multa multis contendunt de hoc loco, disputantes & quærentes, quomodò *Hercules* in *Cœlo* simul esset, etiam apud *Inferos*, & id postquam Corpus in *Oetâ* esset combustum. Præter quæ diximus suprà, ad v. 601. semel dicendum, in Poetæ defensionem, Non illum dicere, verum *Herculem* in duobus simul locis esse; at *Figuram* tantùm, *Imaginem*, *Effigiemve*, in *Orco*, Ipsum enim in *Cœlo*, Εἰδώλου αὐτὸς δὲ, μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. Quâ ἀσυνεσίᾳ cùm nihil posset esse securius, Miror futiles *Grammaticos* otio suo in tantum abusos. *Ibid.* Οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον Φράζεο τῷδέ τι μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον) Ἄλλον hic, pro ἄλλο, ut πιεῖν, πλιεῖν, τοσοῦτον, sæpè etiam in *Neutro* Genere; nam per τὸ, τί certò constat, ἄεθλον hic *Neutrum* esse. *Eustathius* quidem fol. 462. lin. 30. Διὸ καὶ τὸ ἔτι σύζυγα εἶπεν· ἐ γὰρ ἔτι ἄλλου φράζεο τῷδ' ἔτι κρατερώτερον ἄεθλον, ἀφεισαμένου τοῦτό γε ποιήσας, &c. Verùm huic sententiæ omnes omninò alii Codices refragantur; & nobis ipse quoque *Eustathius* alio in loco favet, qui τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ab *Homero* poni fatetur, ut in illo, φ'. v. 73. — ἐπὶ τόδε φαίνετ' ἄεθλον, & in illo τ'. v. 576. Νῦν δὲ μνησόμεσθα ἄεθλον τόνδε ἰφίτου, fol. 1879. lin. 12. Quin τὸ ἄεθλον, etiam pro *Certamen*, novit *Anthologia*, Χαῖρε, Ἰθάκη, μετ' ἄεθλα, μετ' ἄλγεα πικρὰ θαλάσσης, & ipse *Pindarus*, tot *Certaminum* ἀγωνιμαστής, Εἰ δ' ἄεθλα χαρεῖν Ἕλλᾳ, φίλοι ἦτορ.

630. Θησέα, Πειρίθοόν τε, Θεῶν ἐρικυδέα τέκνα) *Plutarchus*, in *Pisistrato*, hunc ait Versum à *Pisistrato* hic insertum, quasi in honorem *Atheniensium*; cùm aliàs in ipso extet Versus de *Theseo* nequaquam pejor, *Iliad.* α'. v. 265. Θησέα τ' Αἰγεΐδην, ἀπτολέμοισι ἀδηκότησιν. Hunc Versum in *Necyâ*, sive Ultimâ *Rhapsodiâ* Odysseæ, hodiè non reperias, inquit Doctissimus & γνήσιος Dr. *Ludolphus Kusterus*, Hist.

## Variæ Lectiones.

622. Ἄλλο) γρ. ἄλλον, vid. Not. in *Textum*.

623. Τῷδέ τί μοι) γρ. τῷδ' ἔτι μοι, vid. Not. in *Textum*.

625. Ἔπεμψεν, ἰδὲ) γρ. ἔπεμψ', ἠδὲ, *H Steph.*

630. Ἐρικυδέα) γρ. ἀριδείκετα, *Plutarch.* in *Theseo*, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πρὸν ἐπὶ ἕθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δ' ὠχρὸν δέος ᾕρει,
Μή μοι Γοργείῃ κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου
Ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
Αὐτίκ' ἑπὶ νῆα κιὼν, ἐκέλευον ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Τοὺ δ' καθ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπρεπε δ' ἔργον.

Sed antea multitudo congregabatur infinita mortuorum,
Sonitu immenso; me verò pallidus timor invasit;
Nè mihi Gorgonium caput horrendi monstri
A Plutone mitteret inclyta Proserpina.
Statim deinde ad navem profectus, jussi socios
Et ipsos ascendere & rudentes solvere;
Illi itaque sunt statim ingressi, & per transtra sederunt.
Illam verò per Oceanum flumen ferebat fluctus fluenti:
Primùm quidem remigatio, postea autem secundus ventus.

## ΣΧΟΛΙΑ.

633. Γοργείῃ κεφαλῇ.] Μεδούσης, τὸ Γοργόνος, κεφαλήν.

636. Ἀμβαίνειν.] Ἀναβαίνειν, εἰσιέναι.

638. Φέρεν.] Ἐκόμιζεν. Ῥόοιο.] Τοῦ ῥεύματος.

639. Εἰρεσίη.] Κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ, ἐξ οὗ καὶ ἐρέτης. Καλλίμορος.] Καλὸς ἄνεμος.

## ΝΟΤΑ.

Critic. *Homeri*, §. VI. Nunquam sanè inibi reperiebatur, in *Ultimâ* scilicet; verùm in *Necyâ*, hoc est, in hoc loco, hodiènum extare videmus; si excipias vocem ἀμβαίνειν, quam inter *Var. Lectiones* ideò repono: Cùm utraque Vox sit *Homerica*.

632. Ἠχῇ θεσπεσίῃ) Allusum ad Mortalium Congregationes, quæ multo strepitu fieri solent; præterea τελισμόν τινα *Animabus* tribuit Poeta, ut ὡ. v. 5. ---τὰ δὲ τελέσσαι ἔπονθε, & v. 9. Ὡς αἱ τέλεσχον ἅμ' ἠισαν. Quod in ipso Mortis articulo verissimum esse, à nonnullis exploratum accepi.

633. Γοργείῃ κεφαλῇ) *Eustath.* fol. 462. lin. 53. Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος ἱστορεῖ, ὡς ἐν τοῖς Ὑπὲρ Ἀθηναίων φέρεται, ὅτι τὴν Γοργόνα, τὸ ζῶον καλοῦσιν οἱ ἐν Λιβύῃ Νομάδες, ὅπερ καὶ γίνεται, Καταύλακτα. ἢ Καταύλακτον· ἔστι δὲ σφοδρότερον ἀγρίου ὁμοιον· καὶ δή τινας, φάσκων τῇ ἀναπνοῇ πάντα τὰ ἐντυγχάνοντα ἀμαθύνειν· καὶ ἐμβλέψαν δή, φησίν, ὁ τοιοῦτος, ἀπὸ τῆς γενομένης ἐπ' αὐτὸν ὁρμῆς φορᾶς.

639. Πρῶτα μὲν εἰρεσίη) Carmen hoc, ut multa alia *Homeri*, cessit in *Proverbium*. *Primo Labor, dein Præmium. Magna Cura Magna Merces.* Τῷ δὲ πονεῖν καὶ θεὸς συλλαμβάνει.

## VARIÆ LECTIONES.

634. Ἀγαυὴ) γρ. ἐπαινή.

639. Εἰρεσίη) γρ. εἰρεσίῃ. *Eustath.* fol. 463. lin. 34.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Μ'.

Διηγεῖται τῷ ἐξ ᾅδου ψυχομένῳ αὐτῷ ἐπάνοδον ἀπὸ Κίρκης· καὶ ὡς παρὰ Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ παρὰ Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε & Χάρυβδιν· καὶ τῶν τοῦ αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀπελόντων πάντας τῶν ἡλίου βοῶν· καὶ ὡς μόνῳ ἐπὶ ξύλου ἀπὸ Καλυψὼ διεσώθη.

### Ἐπιγραφαί.

Τὰ περὶ Σειρῆνας, καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ βόας Ἡλίου.

Ἄλλως.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο. Lib. XII.

Ἀυτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
Νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
Νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης
Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἔνθάδ' ἀποβείξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν·

Cæterum postquam fluvii reliquit fluentum Oceani
Navis, pervenitque ad fluctus maris latiflui,
Insulam ad Ææam, ubi Auroræ mane-genitæ
Domicilium & chori sunt, & Solis ortus;
Navem quidem huc digressi subduximus in arenam,
Nos ipsi autem egressi sumus ad litus maris.
Hìc dormientes expectavimus auroram divinam:

### Σχολια.

2. Ἀπὸ δ' ἵκετο.] Ἀφίκετο, παρεγένετο. Εὐρυπόροιο.] Πλατὺν πόρον ἔχοντος· οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα. ἢ καλὰς πόρους, ἔχοντος.

3. Ὅθι τ' ἠοῦς ἠεληγενέος Οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ ἠελίοιο.] Οὐχ ὡς * ἀναπλήσεως τὴν ἡμέραν σὺν τῇ Αἰαίᾳ, τοῦτο εἰρηκεν· ἀλλ' ὅτι ἀπλήστερον, ἐπὶ παρεληλυθόμεθα, ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ καθὸ σύγκεισι τὴν Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτῃ φῶς παρέχουσαι, ἀνατολὴ κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος & Κιρκαίου, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῇ τῆς Κίρκης ξοάνῳ.

4. Χοροί.] Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει * γῆν, τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην. Ἀντολαί.] Ἀνατολαί.

7. Ἀποβείξαντες.] Ἀποτυσάξαντες, κοιμηθέντες.

### Notæ.

V. 1. Αὐτὰρ ἐπεὶ ποταμοῖο) De Fluvio Oceano, in magnum Oceanum se exonerante, vid. *Eustath.* fol. 1704. lin. 42. Edit. *Roman.* item *Strabo* Geogr. l. 1. fol. 6. 7. & 8. ubi *Cratetis* sententia.

### Notæ in Scholia.

V. 3. Οὐχ' ὡς * ἀναπλήσεως τὴν ἡμέρας) Ità lego, pro, * ἐπιπλήσεως, ex *Eustathio*, qui fol. 464. lin. 37. hoc *Scholion* laudans ἐκ τῶν Παλαιῶν, ità legit.

4. Χοροὶ) Et hoc *Scholion* laudat *Eustath.* ibid. fol. 465. lin. 12. ὡς ἐκ Παλαιῶν, Ἠοῦς ὁ χοροὶ, καθὸ τὰς Παλαιὰς, ἢ οἱ ἁπλῶς τόποι, ἢ χῶραι· ὡς ἡ εὐρύχορον, φασι, λέγει ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὔχωρον, ἢ μεγάλην. Unde patet * γῆν suppliendum post λέγει, ut Nos nunc facimus.

### Variæ Lectiones.

V. 3. Νῆσον ἐς Αἰαίην) γρ. νῆσόν τ' Αἰαίην, *H. Steph.* malè. 7. Ἔνθάδ') γρ. ἔνθα δ'.

Ἠμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους ωεῴλω εἰς δώματα Κίρκης
Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
Φιτροὺς δ' αἶψα τάμοντες, ὅθ' ἀκροτάτη ωεφὶ ἀκτὴ,
Θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν χυτὸ δάκρυ χέοντες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκρῷ,
Τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ σήλῳ ἐρύσαντες,
Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
Ἐξ ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
Ἦλθ' εἰδυῖα μυθήσασθαι· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
Σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
Ἡ δ' ἐν μέσῳ ςᾶσα μετηύδα δῖα θεάων,
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
Δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.
Ἀλλ' ἄγετ', ἐδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
Αὖθι παρημένοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ,
Ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

Quando itaque manè genita apparuit roseis digitis aurora,
Tunc ego socios præmisi ad domum Circæ,
Efferre mortuum Elpenorem defunctum.
Arboribus verò statim excisis, ubi *promontorium* prominebat littus,
Sepelivimus tristes, uberes lacrymas fundentes.
Cæterùm postquam cadaver combustum est & arma mortui,
Busto aggesto, & desuper cippo erecto,
Fiximus in summo sepulchro benefabrefactum remum.
Nos quidem singula administravimus; at non Circen
Ab inferis regredi latuimus, sed valde celeriter
Venit sellinabunda; simulque ancillæ ferebant cum ipsâ
Panem & carnes multas, & fragrans vinum rubrum:
At ipsa in medio stans alloquebatur diva dearum,
" Miseri, qui viventes subiistis domum Plutonis,
" Bis mortui; cùm alii semel duntaxat moriantur homines.
" Verùm agite, edite cibum, & bibite vinum.
" Hic toto die; simulque aurorâ illucescente
" Navigabitis: cæterum ego monstrabo viam atque singula
" Significabo; nequam siniſtro consilio damnoso,
" Aut in mari, aut in terrâ, doleatis cladem passi.
Sic ait; nobisque statim persuadebatur animus generosus.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

21. Φιτροὺς] Κορμούς. Περίχει.] Ἔξειχεν.
12. Θάπτομεν.] Ἐκαίομεν.
14. Χεύαντες.] Χώσαντες. Ἐρύσαντες] Νῦν σήσαντες.
16. Διείπομεν.] * Ἐπραγμάτευμεν, ἐπεξήλθομεν.
17. Ἐλήθομεν.] Ἐλαθητόμεν.
18. Ἐντυναμένη.] Παρασκευασαμένη.
22. Διδανίες.] Δὶς ἀποθνησκοῦσι.
27. Ἀλγήσετε.] Ὀδυνήσεσθε.

## N O T Æ.

9. Περίλω) Vid. ad κ'. v. 100.

14. Τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ σήλῳ ἐρύσαντες) Vid. quæ Nos ad *Iliad.* π'. v. 457.

15. Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ) Vid. quæ Nos modò, ad λ'. v. 77.

22. Διδανίες) *Eustath.* fol. 164. lin. 40. Τὸ δὴ διδανίες, ἐκ δυσὶ μίξεσι λόγε ἀναμιγνύσι τὸ Ἀπολλόδωρος, λέγων, ὅτι τὸ δὶς καὶ τρὶς ἀποβάλλει τὸ σῶμα ὁ τοῖς σωζομένοις, οἷον δίπους, τρίπους· ὥφελεν ἐν τῇ διδανίες· τοιοῦτον δὴ, τ' Ἀπολλοδώρε λόγον, χωρὶς τ' Ἀελιμηδικῶν· διφυίης γὰρ μᾶλλον ἢ σύγμα, καὶ τριχυίης φαμὲν· ἔστι μὲν αὐτὸς ἕτερος δὴ πεσοῦσιν ἀποδίδωσι συνέχειν αὐτὰ, ὥσπερ καὶ τὰ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες, δίσσαιδες καθαροὶ σωζόμενοι εἰ ἐνὶ μίξει λόγῳ· ἄλλως τοῦτο ποιοῦσι, παρὰ τὸ δίπους, δίπαιδες, ὁ δύο κεκτημένος· δηλαδὴ παῖδας. *Ibid.* Ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἀνθρωποι) Confer Epist. ad *Hebræ.* c. 9. v. 27. Ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

16. * Ἐπραγμάτευμεν) Ità pro εἰσραγμάτευμεν emendo.

## Variæ Lectiones.

9. Περίλω) γρ. περίειν, vid. Not. in *Textum*, ad κ'. v. 100.

11. Περίχει) γρ. περὶ χεῖ.

12. Καχὰ δάκρυ χέοντες) χρ. καχὰ δακρυοχέοντες, ut *Odyss.* κ'. v. 409.

22. Διδανίες) χρ. δὶς θανίες, vid. N. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς τότε μὲν τοῦπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
Ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ·
Ἡμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
Οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα, φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων,
Εἴσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη,
Ταῦτα μὲν ὕπῳ πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅς τις σφέας εἰσαφίκῃ.
Ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ καὶ νήπια τέκνα,
Οἴκαδε νοστήσαντι, παρίστανται, ἐδὲ γάνυνται.

Adeò tum quidem toto die, ad solem occidentem,
Sedebamus, epulantes carnes immensas, & dulce vinum:
Quando verò sol occidit, & crepusculum advenit,
Illi quidem dormierunt apud rudentes navis:
At illa me manu prehendens, seorsim dilectis à sociis,
Locavitque & allocuta est, & interrogavit singula:
Cæterum ego illi omnia ordine recensui.
Et tum jam me verbis alloquebatur veneranda Circe,
" Hæc quidem sic omnia *sunt* perfecta: tu autem audi,
" Ut tibi ego dicam; in memoriam verò reducat etiam Deus ipse.
" Ad Sirenas quidem primùm pervenies; quæ sanè omnes
" Homines demulcent, quicunque ad eas pervenerit.
" Quicunque imprudentiâ appulerit, & vocem audierit
" Sirenum, huic neutiquam uxor & infantes liberi
" Domum reverso astant, neque lætantur.

## ΣΧΟΛΙΑ.

34. Προσέλεκτο.] * Προσεῖπεν.

37. Πεπείραται.] Τετέλεσται.

38. Μνήσει.] Μνημονεύσας ποιήσει.

39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον.] Καλεῖ μὲν τὰς ποιητὰς, Ἀχιλλεὺς καὶ Στησίχορος τὴν Παρθένον· αἱ Σειρῆνες· καλεῖ δὲ αὐτὰς ὁ Ἀχιλλεὺς καὶ Τερψιχόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἁλόντας ὁ παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης, καὶ ἔχουσι πέρας ἀπίστησαι εἰς τὸ Τυρρηνικὸν κλίμα, καὶ νῆσον κατέχουσι. * Ἀνθεμοῦσαι ὀνομαζομένῳ· ὁ ὁμοίως ὢν αὐτῶν, * Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πεισινόη, ἢ Λίγεια· καλεῖ ὁ Ὅμηρος, δύο· Σειρήσιν γὰρ λέγει· Ἀφίξεαι.] Παραλήψεσθαι.

40. Θέλγουσιν.] Ἀπατῶσιν.

43. Γάνυνται.] Χαίρουσιν.

## NOTÆ.

35. Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα καθὰ μοῖραν) De *Ultimâ* τῇ καθὰ productâ, videsis ad ι'. v. 245.

39. Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι) De *Sirenibus*, Heraclid. Pontic. in Allegor. *Homeri*, & *Heraclitus*, περὶ ἀπίστων, §. 14. *Plutarch.* Sympoſiac. IX. Quæſt. 14. *Xenophon.* Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. fol. 592. *Euſtath.* fol. 469. lin. 17. *Demophilus*, Δεῖ, ὥσπερ Σειρῆνας, τὰς ἡδονὰς παραλθεῖν, τὴν καλλιπτύδινα τὴν Ἀρετὴν ἰέναι. *Seneca*, Epiſt. 31. Ad ſummam ſapiens eris, ſi clauſeris Aures. Quibus ceram parum eſt obdere: firmiori ſpiſſamento opus eſt, quàm uſum in Sociis *Ulyſſem* ferunt. Vid. *Duporti* Gnomolog.

42. Τῷδ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα, παρίστανται, οὐδὲ γάνυνται) *Iſaac. Caſaubon.* ad hunc locum ità, in Codice *Elienſi* Epiſcopi, *Mori, No. ut* ἀπάρτια λέλυνται, *his utraque Conſtructio eſt confuſa.* Dico ego, γυνὴ, ad παρίστανται, τέκνα ad γάνυνται, referendum; etiam τέκνα, ut *Neutrum* ad παρίστανται, ut *Plurale*, ad γάνυνται. *Trajectio* dicitur. Vid. infrà, ad v. 68.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

34. *Προσεῖπεν) Emendo, pro προσέλεκτο.

39. *Ἀνθεμοῦσαι) Pro ἀνθεμοῦσαι lego, quod facit *Aloyſii* MS. & *Apollon.* Argonaut. l. 4 v. 901. Ἀνθεμόεσσαι vocat. Vid. mox, ad v. 159. Nomina earum alius, * Ἀγλαόφημος, Θελξιόπη, ἢ Θελξινόη, ἢ Μόλπη. Pro *Veteri*, καὶ Λίγεια, ex *Aloyſiano* MS. lego, ἢ Λίγεια, & poſt Σειρήσιν addo τὸ, χαίρ Sunt & Λάκκασία & Παρθενόπη Nomina *Sirenum*. vel harum ipſarum alia, vel certè, Aliarum. Vid. de *Sirenibus*, Scholiaſten *Apollonii* in locum prædictum, & quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 166.

## VARIÆ LECTIONES.

40. Ὅ, τις σφέας εἰσαφίκῃ)) γρ. ὅπῃ σφέας εἰσαφίκοιτο)). *H. Steph.*

41. Ἀϊδρείῃ) γρ. αἰδρίῃ, non æquè benè, vid. ad *Iliad.* η'. v. 198. *Ibid.* Πελάσσῃ, ἀκούσῃ) γρ. πλάσσῃ, ἀκούσῃ, *H. Steph.*

Ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
Ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
Ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ ἧ ῥινοὶ μινύθουσιν.
Ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων,
Κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μήτις ἀκούσῃ
Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
Δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῷ πείρατ' ἀνήφθω·
Ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούσῃς Σειρήνοιϊν.
Αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
Οἵδε σ' ἐπὶ πλεόνεσσι τόθ' ἁρμοῖσι δεύντων.
Αὐτὰρ ἐπὴν τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
Ἔνθα τοι οὐκέτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
Ὅππῃ χρὴ σὴν νῆα κιὼν ἐξοῖσθα· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
Κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·

"Sed Sirenes ſtridulâ demulcent cantilenâ,
"Deſidentes in prato: ingens verò circùm ex oſſibus acervus
"Virorum putrefactorum, & undique cutes putreſcunt.
"Sed præternavigato: atque aures obtura ſociorum,
"Ceram malaſſans ſuavem, ne quiſquam audiat
"Aliorum: cæterùm ipſe audias, ſi quidem voles.
"Ligent te in navi veloci manuſque pedeſque
"Erectum ad modium; & ex ipſo malo funes alligentur,
"Ut magnâ voluptate vocem audias Sirenum.
"Quòd ſi rogaveris ſocios, ſolveréque juſſeris,
"Illi te in pluribus vinculis illigent.
"Cæterùm poſtquam has præternavigârint ſocii,
"Hic tibi haud ego deinceps peremptoriè dicam,
"Utra tibi jam via erit: verùm tu ipſe
"Animo conſidera: dicam enim tibi ex utraque parte.
"Hàc enim petræ quidem opertæ; juxtaque illas
"Fluctus ingens reſonat cærulei maris;

## ΣΧΟΛΙΑ.

44. Λιγυρῇ.] Ἡδείᾳ.
45. Ὀστόφιν.] Τῶν ὀστῶν. Θὶς] Σωρός.*
46. Πυθομένων.] Σηπομένων. Ῥινοί.] Τὰ δέρματα. Μινύθουσιν.] Ἐλαττοῦνται.
47. Παρὲξ ἐλάαν.] Παρελαύνειν ἀπὸς αὐτῶν.
48. Δεψήσας.] Μαλάξας· ἔνιοι δὲ βυρσοδέψης.
50. Δησάντων.] Δησάτωσαν, Ἀττικῶς.
51. Ἱστοπέδῃ.] Τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐπίκειται. Ἐκ δ' αὐτῷ.] Ἐκ ᾧ ἡ ἱστός. Πείρατα.] Τὰ χοινίκια. Ἀνήφθω] Δεδέσθω.

* *Heſych.* v. Ὀσέων σωρός.

## NOTÆ.

46. Περὶ ἧ ῥινοὶ μινύθουσιν) Vid. ad v. 35.

48 Κηρὸν δεψήσας) Adeundus *Nonius Marcellus*, in Vocibus *Condepſere* & *Depſere*. Sed tibi fortaſſis aliquis molit & depſit, *Varro* in *Myſteriis*. Ἐπὶ δ' ἄατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων. Κηρὸν δεψήσας. Hinc *Proverbium*, Κηρὸν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφεις, *Apoſtolius*, Centur. VIII. Vid. ad v. 39.

51. Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ) Cur ἱστοπέδῃ, per *Modium*, expono, vid. ad β'. v. 424.

54. Οἵδε σ' ἐπὶ πλεόνεσσι τόθ' ἁρμοῖσι δεύντων) Nè fruſtra τὸ ἐν *bis* occurrat, vel legendum, οἱ δέ σε μ', &c. quod mallem, quia nec infra *bis* legitur, v. 164. Ὑμεῖς δὲ πλείοσι &c. non ὑμεῖς δ' ἐν πλείοσι· vel τὸ ἐν poſterius per *Tmeſin* referendum ad τὰ δέοντων, ut ſit, ἐνδέοντων, ut mox, v. 196. Πλείοσί μ' ἐν δισμοῖσι δέουσι, vel ſimul legendum, ἐνδέσμοις, vel poſterius ἐν rejiciendum penitus, ut legatur τόπ δισμοῖσι, & ſic τὸ τ'. ante δ'. producatur, ut ad α'. v. 203. *Hervagian.* Codex in Margine, pro ἐνὶ legit ἔν, elegantiùs.

## VARIÆ LECTIONES.

47. Παρὲξ ἐλάαν) γρ. παρεξελάαν, *H. Steph.* ut infrà, v. 55. & v. 109.
52. Ἀκούσῃς) γρ. ἀκούσῃς. *H. Steph.*
54. Οἵδε σ' ἐνὶ πλεόνεσσι) γρ. οἱ δέ σε μ' πλείοσιν, & οἱ δέ σ' ἔν, vid. Not. in *Textum*.
55. Παρὲξ ἐλάσωσιν) γρ. παρεξελάσωσιν, ut ſuprà, v. 47.
59. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥεπέες, vid. ad *Iliad.* μ'. v. 54.

Πλαγκτὰς

Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι·
Τῇ μοὶ τ' οὐδὲ ποτητὰ παΐσσεται, οὐδὲ πέλεια
Τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν,
Ἀλλά τε καὶ τῇσι αἰεὶ ἀφαυρεῖται λὶς πέτρη·
Ἀλλ' ἄλλῃ οἱήσι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
Τῇδ' οὔπω τὶς νῆυς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
Ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

" Erraticas profectò eas dii beati vocant:
" Hac neque volucres prætervolant, neque columbæ
" Timidæ, quæ ambrosiam Jovi patri ferunt:
" Verùm ex iis *aliquam* semper adimit ævis petra.
" Sed aliam summittit pater, ut in numerum sufficiatur.
" Hàc nondum ulla navis effugit virorum, quæcunque accesserit,
" Sed paritèr tabulas navium, & corpora virorum,
" Fluctusque maris auferunt igniſque pernicioſi procellæ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

61. Πλαγκτάς.] Ὁ μὲ Κράτης, ὅτι πλανᾶζει) φησὶ αὐτὰς τὸ κῦμα· οἱ δὲ, ὡς τῶν Δήλου κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. Θεοὶ μάκαρες καλέουσι.] Ἀνθρωποι δὲ οὐδέν, καὶ τοῦτο δηλοῦσι πλάσαντες.

62. Ποτητά.] Πτώματα.

63. Τρήρωνες.] Δειλαί. Ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν.] Ἤτοι μυθικῶς φησὶ, τὰς φερούσας ἀφ' ὧν Πλαγκτῶν πεθρύλλας ἀπηνθρωπίζειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν· ὅτε γὰρ ἐκφθεῖρ τὰ Πλαγκτῶν γένηται τὸ ἄστρον, ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τότε συμβαίνει τὰ ἐπὶ τὰ *ἠρᾶς αὐτοῦ κειμένων ἐπὶ ἀστέρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμφοτέρους ἐκ τῆς ἀναφορᾶς καὶ καταφορᾶς φέρεσθαι ὁ τροφεὺς, ὕδωρ θαλάσσιον, ἁλίαι, ὃν καὶ Πλάτων τὸ Φαιδρῷ Δία πορευόμενον, Ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν ἁρματι Ζεὺς πτηνὸν ἄρχων ἐλαύνει.

64. Λὶς πέτρη,] Λεία ἡ ὁμαλὴ πέτρα.

65. Ἐνίησιν.] Ἐντίθησι, νοῦν ἐμπιέμπει.

67. Πίνακας.] Τὰς σανίδας.

68. Φορέουσι.] Νῦν, φθείρουσι. Θύελλαι.] Καταιγίδες.

## NOTÆ.

63. Τρήρωνες· ταί τ' ἀμβροσίῃ Διὶ πατρὶ φέρουσιν) Huc refer illa *Byzantinæ Mœrûs*, apud *Athen.* l. xi. fol. 491. & *Eustath.* fol. 1712. lin. 40. Ζεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ Κρήτῃ τρίφιλῳ μίσγας· ὑδ' ἄρα τίς νιν Ἠοίδει μακάρων· ὁ δ' αἰεὶ πᾶσι μέλεσιν. Τὸν μὲν ἄρα τρήρωνες κατὰ ζαθέην τρίφυλον ἄντρον, Ἀμβροσίῃ φορέουσαι ἀπ' ἀκεανοῖο ῥοάων· Νέκταρ δ' ἐκ πέτρης μέγας Αἰετὸς, αἰὲν ἀφύσσων, Γαμφηλῇ φορέεσκε, πότον Διὶ μηλόσυλα. Τὸν καὶ νικήσας πατέρα Κρόνον υἱὸς Ἀγάπαζεν ποίησε, ἑ ἑρανῷ ἐγκατέναιεν. Ὡς δὲ αὖτως τρήρωσι Πελειάσιν ἄπασι τιμὴ, Αἱ δή τοι Θέρεος ἑ Χείματος ἄγγελοί εἰσιν. Audiendus præterea *Eustath.* Edit. *Basil.* fol. 476. lin. 7. Ἀλεξανδρεὺς ὁ ὁ Πάφιος ἱστορεῖ, τὸν Ὅμηρον μὲν Αἰγυπτίων, Δημοσαγόρου καὶ Ἀδήλας τροφὸν ὑπ' αὐτῶν, σοφιστήν τινα, ῥητορεύσαι ἔτι, ἐρίσαι Ἴσιδος· ἧς ἐκ τῶν μυθικῶν μιᾶς ῥίσας ποτὲ εἰς τὸ σῶμα τοῦ παιδὸς καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐνίοις ποσσὶ, Χελιδόνος, Ταώνος, Περιστερᾶς, Κορώνης, Πέρδικος, Πορφυρίωνος, Ψαροῦς, Ἀηδόνος, καὶ Κοσσύφου· εὐρεθῆναι τε παιδίον μὴ Περιστερᾶν ἐνίοις πᾶζον ἐπὶ τῶν κλίνης· ἐνεχειρήθη δὲ παρὰ πᾶς ὁ παιδὸς Σίβυλλαν, ἰσμαναῖ μαντικὴν, ἔτη χιλιοστὰ, ὧν ἀρχὴ, Δ/ . . . . . πολύτικα, Ἐν οἷς καὶ μεγαλεῖα καὶ στεφανίτου αὐτὸν ἐπὶ τὰ *ἠρᾶς αὐτοῦ κειμένων ἐπὶ ἀστέρων, οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμφοτέρους ἐκ τῆς ἀναφορᾶς καὶ καταφορᾶς φέρεσθαι ὁ τροφεὺς, ὕδωρ θαλάσσιον, ἁλίαι, ὃν καὶ Πλάτων τὸ Φαιδρῷ Δία πορευόμενον, Ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν ἁρματι Ζεὺς πτηνὸν ἄρχων ἐλαύνει.

Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πουλιοπόρον νῆυς,
Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
Καί νύ κε τ' ἔνθ' ὧκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δ' δύω σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε

" Sola ipſa utique præternavigavit mare-ſulcans navis,
" Argo omnibus curæ, ab Æetâ navigans:
" Et fortaſſe hanc ibi celeriter *ſtullas*, colliſiſſet magnas ad petras;
" Sed Juno præterire fecit, quoniam charus erat Jaſon.
" Quod ad duo ſcopulos attinet, hic quidem altum cœlum attingit
" Acuto vertice, nubeſque ipſum circumdat

## ΣΧΟΛΙΑ.

69. Παρέπλω.] Παρέπλευσε, παρῆλθε.

70. Πασιμέλουσα.] Ἐπίηβον τ' Ἀργῶς. ἀπὸ δ' πᾶσιν εὐ ἐπιμελείᾳ εἶναι ἀφ' τὸ κλιθ· ἢ πᾶσι * μέλουσα θεοῖς. Οἴη δὴ κείνη γὲ παρέπλω πολυπόρος νῆυς, Ἀργὼ πασιμέλουσα.] Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα· ἐξ ἧς παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα, καὶ Φέρητα, καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δ καὶ * Πολυμήλας, καὶ Ἡσιόδου, γίνεται Ἰάσων, καθ' ὃν Φερεκύδης, ἐξ Ἀλκιμέδης πλουτῶν δ ὕστερος καθελεῖν τ' παῖδες ἐπίτροπον τ' ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ νέα τὴν βασιλείαν, ἵνα αὐξηθεὶς τῇ ἡλ παραδῷ. ἡ δ τ' Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δείσασα· δίδωσιν αὐτὸν πείθειν Χείρωνι τῷ κενταύρῳ· πεισθεὶς δ καὶ ἀπάγει εἰς Ἰωλκὸν, ἀπαιτῶν τὴν παρακαταθήκην τ Πελίαν. ὁ δ ὕφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρότερον ἀφικέσθαι τὸ χρυσοῦν δέρας ἀπὸ Κόλχων, καὶ τὰς πυρπνόους ἀνελεῖν ταύρους· ἀνύσας δ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λαβὼν τὸ Χείρωνος, καὶ αὐτὸς ὁ Χείρων σωσικάμπτει τὰς * ἡμιθέους· καθασκευάζει δ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργὼ· πλεούσης δ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τ Βιθυνῶν χώραν, καὶ ἐρῶσι τ * Φινέα περὶ ἀφ' ταύτων τῶν αὐτῶν. ἔχων γὰρ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τ * Βορέου, ἐ ἐπιγάμους Εὐρυτίου, δίδωσιν αὐτοὺς τῇ μητρυιᾷ ἀφ βλητήν-

τας, τοὺς ἀναίρεσιν· Ζεὺς δ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, Πότερον βάλεται ἀποθανεῖν, ἢ τυφλὸς γηράσκῃ; ὁ δ αἱρεῖται μὴ ὁρᾶν τ ἥλιον· ἀγανακτήσας δ ὁ Ἥλιος, Ἁρπυίας ἐπιπέμπει αὐτῷ, αἵ τινες, εἴποτε μέλλοι ἐσθίειν, τὰ αὐτοῦ διέφθειρον * πάντα, ἐμβάλλουσαι φθορά τινα· καὶ ὅτω Φινεὺς ἐπωμοσεῖτο. τοῦτον δὲ τ * Φινέα θεραπεύσαντες οἱ περὶ τ Ἰάσονα, παρεκάλουν ὑποθέσθαι, πῶς * διαπλεῦσαι Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας· ὁ δ εἶπεν, ἐὰν τὰς Ἁρπυίας ἀποπλάσωσι τ περὶ αὐτὸν ὁρμῆς. θέντες δ σωθήκας, ἐπαγγέλλουσι αὐτῷ τοῦτο δράσειν. ὁ δ λέγει αὐτοῖς, Πόσον δύνατα ἔχειν πάχος ἡ Ἀργώ; φάσαντων δ, Πλήθους, σιδήρου ἀφίσιν περιτεῖναι καὶ τὴν συμβολὴν τ πετρῶν, καὶ μὴ μισολακωνῆσαι, μὴ φλεῖν· ἐὰν δ σωθῇ, τότε περαιοῦσθ τ πλοῦν· οἱ δ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. καθαρθείσης δ τ περιτρεῶς ἀφ' τ ὁρᾶς, ἐκβάλλουσι * τὴν Ἀργὼ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι σωιελθοῦσαι, πρύμναν τ νεὼς ἔκλασαν συμμύσασαι, * αὐτοὶ δ σώζονται. οἱ δ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἁρπυίας ἀπὸ τ * Φινέως δείπνων, ἕως οὗτοι παραγένοντας εἰς Κόλχους. ἡ δ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72. Παρέπεμψεν.] Παρῆγαγε.

73. Σκόπελοι.] Ὑψηλαὶ πέτραι.

74. Νεφέλη.] Νέφος.

## NOTÆ.

quoniam infra, v. 71. Verbum βάλει, non niſi ab hoc *Nominativo* regi poteſt, κῦμα βάλει, non κύμαζε & θύελλαι; fitque per Præoccupationem, & ferè ad Ἀλκμανικὸν χῆμα refertur, de quo, ad κ'. v. 513. & ſupra ſe. è, ad v. 42. Hunc locum explicat *Ariſtoteles*, περὶ θαυμασίων ἀκουσμάτων. fol. 1190.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

neſcio cujus, *Pleiades* ante genu ſeptem radiare feruntur. Vid. *Servium*, in *Virgil.* Georgic. l. 1. v. 138. & Dni. *Edvardi Sherburne* Militis, in *Senece* Mede. §. 31. De loci ſenſu, vid. quæ Nos in *Textum*.

70. Πασιμέλουσα) In hoc *Scholio*, pro * μέλλουσα, lego μέλουσα· pro * Πολημήλας, Πολυμήλας· pro * ἡμιθέους, ἡμιθέης· pro Βορσίου, * Βορέου· pro * * Φινέα, bis, & * * Φινεύς, Φινέα bis, & * Φινεύς· * πάντα, addo: pro * δὲ πλεῦσαι, ἀφικέσθαι· pro * τὴν Ἀργὼ δὲ Πλαγκτὰς πέτρας σωιελθοῦσαι τ νεὼς συμμύσασιν, ut olim legebatur, lego nunc, τὴν Ἀργὼ ἀφ' Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι σωιελθοῦσαι, πρύμναν τ νεὼς ἔκλασαν, συμμύ-

σασαι. Locus in *Aloyſii Alemanni* MSto χρὴ corruptus, atque in *Impreſſis*, in hunc certè *Senſum* efferendus, ut *Euſtathius* fol. 474. lin. 44. Ἀπολυθείσης δὲ τοῦ περὶ τὸν ἐκ συχνοῦ χρόνου ὑπὸ πάσης, ἀλλὰ καὶ τὸ ἑρμαῖον, εἰσβάλλουσι δ λοιποῦ ἀφ' τ Συμπληγάδων· αἱ δ συμβύσασαι (lego συμμύσασαι τὴν ἄκραν πρώραν) (πρύμναν lego) τ Ἀργοῦς, ἔκλασαν καὶ τὸ ἐν τῇ περιτρεῶ σύμβολον. Huc refer *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 9. § 22. *Apollonii* Argonaut. l. 2. à v. 328. & *Scholiaſt.* in locum; *Hygin.* Fab. XIX. *Phineus*, & *Muncher*. In locum, qui τὸ πλαρὸν, pro πρύμναν, legit.

## VARIÆ LECTIONES.

70. Πασιμέλουσα) γρ. πᾶσι μέλουσα.

73. Δύω σκόπελοι) γρ. δύο σκόπελοι. *Scholiaſt.* Thucydid. fol. 50. Edit. *Hudſon.* Vid. infrà, ad v. 75. Not. in *Textum*.

Κυανέη

Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη
Κείνῃ ἔχει κορυφήν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
Οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, ὑ καταβαίη,
Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἴκοσι ἠ πόδες * εἶεν·
Πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
Μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠερόεν δὲς
Πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ἦχι δὲ σὺ περ
Νῆα θοὴν γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
Οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
Τόξῳ ὀϊστεύσας κοίλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
Ἔνθάδ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·
Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅσην σκύλακος νεογιλῆς,

" Obscura: quæ quidem nunquam recedit, neque unquam serenita:
" Illius occupat verticem, neque in æstate, neque in autumno:
" Neque ascendere poterit mortalis vir, neque descendere,
" Neque si illi manus utique viginti & pedes essent:
" Petra enim lævis est, circumpolitæ assimilis.
" Medio autem in scopulo est spelunca obscura,
" Versus occasum, ad Erebum conversa; quà vos quidem
" Navem cavam dirigetis, eximie Ulysses.
" Neque ex navi cavâ juvenis vir
" Arcu jaculatus, ad profundam speluncam perveniat.
" Hìc Scylla inhabitat, gravitèr vociferans;
" Hujus profectò vox quidem, quanta catuli leonis à lacte depulsi,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

75. Τὸ μὲν.] Τὸ νέφος. Τὸ μὲ ὔ ποτ' ἐρωεῖ. * Σχήμα τοῦ· ἐπεὶ τὸ σημαινόμενον ἀκόλουθον· ἐπεὶ γὰρ τὸ συνάϊνμενον ἀπηντησε, τὸ ὔ ποτ' ἐρωεῖ. Ἐρωεῖ. Ἀποχωρεῖ. Αἴθρη. Αἴθρα, αὐγή.

77. Οὐδέ κεν ἀμβαίη.] Οὐ δυνηθῇ ἀναβῆναι. Οὐδ' ἀναβαίη.] Οὐδὲ καταβῇ.

80. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ τόπῳ. Ἠερόεις.] Σκοτεινός.

81. Ζόφον.] Δύσιν. Εἰς Ἔρεβος τετραμμένον.] Εἰς τὰ ἑσπέρια μέρη νεῦον. πλανᾶται δὲ, ἵνα μὴ ἐπιδέντες οἱ ἐπιβάται, παύσωνται τῆς ναυπηγασίας.

82. Ἰθύνετε.] Ἐπ' εὐθείας ἄγητε.

83. Ἀνήρ.] Νεανίας ἡλικιώτης.

84. Ἀφίκοιτο.] Ἀντὶ τοῦ, κατ' ἐκβάσεις.

85. Σκύλλη.] Σκύλαξ, Φόρκυος καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα ἐκ τῆς πλευρᾶς σκύλακας, κατέχουσα δὲ τὴν ἐπὶ Σικελίαν πορείαν, Ἔνθεν μὲν δὴ Σκύλλ', ἱερωτάτη δὲ Χάρυβδις· ἄλλως, Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυος καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μίσει θεομισεῖ εἶχε δὲ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς δὲ ἓξ· οὐ ἑκάστῳ δὲ τριῶν στομάτων τρεῖς εἶχεν ὀδόντας, ὀφθαλμοὺς δὲ πυρσοειδεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔνδον, τινὲς δὲ ἀπηλαίαν, καθὼς βυθοῦ βεβληκότα· συμφυὴς οὖσα τῇ πέτρᾳ· πᾶς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἴδιον ἔφεδρον, ὥστε δύνασθαι ἀπὸ τῆς πέτρας εἰς τὸν ναῦν φλάσειν. ταύτῳ λέγει τὸν Ἡρακλέα, ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, ὡς εἶδεν αὐτὸν ἀπλησιαστὸν ὄντα ἀνελεῖν· τὸν δὲ πατέρα Δία πυρὸς ἀναπαύσαι πάλιν αὐτῷ ἀναζήσαι. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ. Λελακυῖα.] Ἤτοι ὑλακτοῦσα· ἢ, οἰκτρὸν ἦχον ἀπολύουσα.

86. Νεογιλῆς.] Νεογνῆς, χαλακτὴ τεθραμμένης.

## N O T Æ.

75. Κυανέη· τὸ μὲ) Vid. de hâc *Syntaxi* Scholia, ut à nobis emendata: & ad eadem Notas. *Thucydides*, l. 2. c. 47. Καὶ ἡ νόσος ἀρῶπι ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον τὸ μὲ σύτερον πολλαχόσε ἐγκαταπηδῆσαι. ἐ τοῖς Λήμνιοι) *Scholiast.* Θηλυκῶς, ἡ νόσος· τὸ ὃ, λεγόμενον, ὡς ἐπὶ τὸ νόσημα ὑπονόησεν. Ὅμηρος, Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲ ἔποτ'· Τὸ μὲ ὔποτε, ὡς ἐπὶ τὸ νέφος ὑπόνοησεν. *Scholiastes Homericus* videtur ad σχῆμα referre, ut & *Suidas*, v. Νόσος.

77. Καταβαίη) Ità legitur rectè in Vetustioribus, & melius respondet τῷ ἀναβαίη, quod præcesserat; fertur tamen *Lectio* etiam non mala, ἀναβαίη. At *Lectionem* ἐ ἐπιβαίη, quæ malè olim aderat in *Scho-*

## N O T Æ I N S C H O L I A.

75. Τὸ μὲ οὔποτ' ἐρωεῖ) Pro corrupto *Scholio*, quod hactenus, ad v. 73. post πέτρα, sequebatur, Ità lego & hìc pono, * Σχήματος, &c.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

77. Οὐ καταβαίη) γρ. οὐκ ἀναβαίη, vid. N. in *Text.*
78. Εἶεν) γρ. ἦεν, vid. Not. in *Textum.*
84. Εἰσαφίκοιτο) γρ. εἰσαφίκηται, *H. Steph.*
86. Ὅση) γρ. ὅσον, *Etymolog.* M. v. Σκύλα.

Γίνε-

Τίνεϑ', αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακὸς· οὐδέ κε τίς μιν
Γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι·
Ἓξ δέ τε οἱ δειραὶ θεσμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τείρι χοι ὀδόντες,
Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
Μέσση μὲν τε χθὶ σπείους κοίλοιο δέδυκεν·
Ἔξω δ' ἐξέχεϑ κεφαλὰς δεινοῖο βερέϑρου,
Αὐτοῦ δ' ἰχθυάα σκόπελον θεσπεσιόωσα
Δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μείζον ἔλησι
Κῆτος, ἃ μυρία βόσκεϑ ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
Τῆϑ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι ϑοὴν ἐτόωνται
Παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρεϑ δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
Φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψεϑ', Ὀδυσσεῦ,

" Fit, ipſa verò monſtrum ingens; neque quiſquam ipſam
" Lætabitur conſpicatus, neque ſi deus obviam-veniret.
" Hujus utique pedes ſunt duodecim omnes anteriores;
" Sex autem illi colla prælonga, in ſingulisque
" Horrendum caput inerat, tres ordines autem dentium,
" Denſi & frequentes, pleni nigræ mortis.
" Media quidem per ſpeluncam cavam immergitur;
" Extra vero ſex porrigit Capita de gravi barathro;
" Et illic piſcatur ſcopulum circumluſtrans
" Delphinaſque, caneſque *marinos*, & ſicubi majus capere poſſet
" Cetum, quæ infinita alit gemebunda Amphitrite.
" Hàc nondum unquam nautæ illæſi gloriari *poſſunt*
" Præternavigaſſe cum nave; aufert enim ſingulis capitibus
" Virum abripiens ex nave rubricatâ.
" Alterum verò ſcopulum humiliorem videbis, Ulyſſes,

## ΣΧΟΛΙΑ.

87. Πέλωρ.] Μέγα.

88. Ἀντιάσειεν.] Συναντήσειεν, συντύχοι.

89. Ἄωροι.] Λεπτοὶ. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν, παραωρεσμοὶ καὶ ἀσθενεῖς· τινὲς δὲ, δυσφύλακτοι, ἐξ ὑδρὸς ἂν τις δυνηϑείη φυλάξασθαι, διὰ τὸ ταχὺ αὐτὰς δεινότητα· ὠρεῖν γὰρ, τὸ φυλάττειν, ἔνϑα καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, δυσεάς ἀνέγνωσαν ἄωροι, ὠμοὶ, ἄγευστοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων, καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν· τινὲς, ὑδρὸς μιᾶς φερούσας ἄξιοι· ὥρα γὰρ, ἡ φερούσα. ἔνιοι δὲ, ἀώρους τὰς ἀμαϑούσας, ὡς καὶ παρὰ τῷ * Κωμικῷ, Οὐ τὰς ἀώρους εἶπάσοι, * μασιλα, Πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ἀπαϑίας; ἄμεινον δὲ λαπιδιδόναι, τὰς χαλεπὰς καὶ δυσφυλάκτους, παρὰ τὸ ὠρεῖν, ὃ ἐστι φυλάσσειν· ἢ τὰς δυσπρομήτους, παρὰ τὸ ὁρᾶσϑαι· ἃ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πυρείαν.

90. Δειραὶ.] Τράχηλοι. Πεπληγμένες.] Πεπλεγμένες μακραί.

91. Σμερδαλέη κεφαλή.] Καλῶς μὲ τὰς πολλὰς, κυνὸς πιθανώτερον δὲ, δρακοντος· ἐκ γὰρ μιᾶς δράκαινα τρεῖς τοιχας ἔχει ὀδόντων. Σμερδαλέη.] Καταπληκτική. Τέτρισι χοι.] Τρεῖς πτύχες ἔχουσες.

92. Πυκνοὶ καὶ θαμέες.] Ἐκ παραλλήλου ἔπηξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας. Πλεῖοι.] Πλήρεις. Μέλανος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ.

94. Ἐξέχεϑ.] Ἐκφέρει. Βερέϑρου.] Βάϑους.

95. Ἰχθυάα.] Ἰχθῦς * ἀγρεύει. Μαιμώσσα.] Ἐπιϑυμίαν. ἢ ἀσϑυμαινούσην.

97. Ἀγάστονος.] Μεγάλως ὑφοῦς λαπλεῦσαι· ἢ μεγάλως στεναγμοὺς ἐπιφέρουσα, διὰ τὸς ἐκ τῶν ναυαγίων ἀπολλυμένους.

98. Ἀκήριοι.] Νῦν, ἄνευ κηρὸς ἐκ θανάτου· ἀβλαβεῖς.

101. Χθαμαλώτερον.] Ταπεινότερον. Ὄψεϑ'.] Θεάσῃ.

## ΝΟΤΑΕ.

89. Ἄωροι) *Euſtath.* fol. 478. lin. 45. Πόδες δὲ ἄωροι, καθὰ τὰς Παλαιὰς, ἢ λεπτοὶ, ἢ παραωρεσμοὶ καὶ ἀσθενεῖς· ἢ δυσφύλακτοι, ὡς ὑδρὸς ἂν ὠρήσειε, ὅ ἐστι φυλάξειε, διὰ τὸ ἐκ αὐτοῖς δεινότητα· ὠρεῖν γάρ φασι, τὸ φυλάττειν. Ἔνιοι δέ, φασι, δασεῖς ἀναγινώσκουσιν, ἵνα εἶεν, ἀώροι, οἱ ὠμοὶ, ἐκ σκληροὶ, καὶ ἄγευστοι· ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπόνων, ἤτοι πεπείρων καρπῶν, &c. Vid. & *Heſych.* *Suid.* & *Etymolog.* M. in v. qui ἄωροι legit; & *Brevia* hæc *Scholia.*

94. Ἐξέχεϑ) Edit. *Baſil.* ἐξ ἔχεϑ, & ipſe *Euſtath.* fol. 473. lin. 43. & *Hen. Stephanus* agnoſcit; πληνῶς, ὅτι πεπεγρόφη, Ἐξ δὲ τί οἱ δειραί. κλ. v. 90.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

89. * Pro corrupto μασίχ, lego μασιλία, & ſic reſtituo *Iambos*, legendo etiam, pro corrupto σὶ, τὸ, * σύ· nec alterutrum ſine MSti auctoritate. *Euſtath.* fol. 478. lin. 53. εἶπας πώδας &c. legit malè, at mox, σὺ δὲ &c. benè. De voce Ἄωροι, vid. Not. in *Textum.*

95. * Ἀγρεύει) Pro corrupto ἀργεύει, lego; & ità *Aldin.*

## VARIÆ LECTIONES.

89. Ἄωροι) γρ. ἄωροι, *Euſtath.* & ἄμωροι, *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

93. Σπείους) γρ. σπείους.

94. Ἐξέχεϑ) γρ. ἐξ ἔχεϑ, vid. Not. in *Textum.*

95. Περιμαιμώσσα) γρ. πέρι μαιμώσσα, *H. Steph.*

Πλησίον

Πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσας.
Τῷδ' ἐν ἐρινεὸς ἔπι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
Τῷδ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ.
Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
Δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσῃσιν·
Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἔκ. κακῆς οὐδ' Ἐνοσίχθων.
Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημμύρος, ὦκα
Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμενα, ἢ ἅμα πάντας.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμφιβόμβος προσέφην,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι τῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἐνίσπε,
Εἴπως τιὺ ὀλοὴν μὲ ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
Τιόνδε κ' ἀμυναίμην, ὅτε μοὶ σίνοιτό γ' ἑταίρους;
Ὣς ἐφάμην· ἦδ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων,
Σχέτλιε, ἦ δ' αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλε
Καὶ πόνος; οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
Ἤδε τοὶ οὐ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάναλον κακόν ἐστι,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν.
Οὐδέ πῃ ἔστ' ἀλκὴ· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς.

" Propè ad invicem, & sanè jaculo attingeres.
" In hoc caprificus est ingens, foliis florens:
" Sub hoc horrenda Charybdis absorbet nigram aquam.
" Ter enim eructat quotidie, ter verò resorbet
" Horrendè, ne tu utique illuc venias, quando absorbet;
" Non enim te liberârit ex illo malo neque Neptunus.
" Sed valdè Scyllæ scopulo adnavigans celeritèr
" Navem præter adige; quoniam longe satius est,
" Sex socios in navi desiderare, quàm simul omnes.
Sic ait, cæterùm ego ipsam excipiens alloquutus sum,
" Age verò mihi dic, dea, & verè enarra:
" Si quo pacto pernicioſam quidem effugerim Charybdim,
" An illam ulciscar, cùm mihi læserit socios?
Sic dicebam; illa statim respondit diva dearum,
" Infelix, & adhuc tibi bellica opera curæ sunt
" Et labor? necdum diis cedere vis immortalibus?
" Illa sanè non mortalis, sed immortale malum est,
" Graveque, difficileque, & immane, neque expugnabile.
" Neque ulla est virtus; optimum est fugere ab illâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

102. Διοϊστεύσας.] Τοξεύσας, ἀφικέσθαι.

103. Τῷδ' ἐν ἐρινεός ἐστι.] Περιεκτόμησεν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς χῇ σωτηρίας σωθῇ. Τῷδ' ἐν.] Ἐν τούτῳ δή. Ἐρινεός.] Ἀγρία συκῆ. Τεθηλώς.] Θάλλων.

104. Δῖα.] Φοβερὰ, παρὰ τὸ δίος. Χάρυβδις.] Θαλάσσης βάθος ἀναπολικόν· ἔστι δὲ μεταξὺ δὲ Ἀδρίου καὶ Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105. Ἀνίησιν.] Ἀναβάλλει. Ἀναῤῥοιβδεῖ.] Ἀναῤῥοφεῖ, ἀναπίνει.

106. Τύχοις.] Καθὰ τύχῃ εὐρεθείης. Ῥοιβδήσῃσιν.] Ἀναῤῥοφήσῃ, ἀναπίοι.

108. Πεπλημμύρος.] Πλησιάζων, σφαιρελαίζων.

111. Ἀπτζόμεθ.] Ἐκπληττόμεθα.

114. Ἀμυναίμην.] Τιμωρησαίμην.

117. Ὑπείξεαι.] Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.

119. Μαχητόν.] Πολεμοσίως δυνάμενον.

120. Οὐδέ πῃ ἔστ' ἀλκή.] Ἐντεῦθεν τιτθόν· ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ἔστι κατὰ τὸ Σκύλλης ἀλέξησις· φεύγειν δὲ ἀπ' αὐτῆς κρεῖττον· ἀλκὴ γάρ, ἡ βοήθεια, καὶ ἀλέξησις.

N O T Æ.

Quis non hæc videt dicta, De *Carnis Libidine*; cujus vim nemo tutus experiatur; ad primum Aspectum fugere, est Vincere, v. 121. Ἤ γὰρ δὴ θνητὸν θα, &c. Huc refer illud *Distichon* παροιμιακὸν, *Quid facies, facies Veneris quùm venerit ante? Ne fedeas, sed eas; nè pereas per eas.* Vid. *Palaphat.* & *Heraclid.* περὶ ἀπίστων, c. 2.

N O T Æ I N S C H O L I A.

117. * Ὑποχωρήσεις, ἐνδώσεις.] pro ὑποχωρήσῃς & ἐνδύσεις, ex MS. *Aloysiano*, lego.

120. * Ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ἔστι καθὰ τὸ Σκύλλης ἀλέξησις) Ità lego, pro corrupto, Οὐδὲ ἔστι λόγος, &c. οὐδ' ἀλέξησις.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

105. Τρὶς) γρ. δὶς, *Strabo*, fol. A. *Ibid.* Ἐπ' ἤματι) γρ. ἐπ' ἤμασι, *Strabo*, ibid. *Ibid.* Ἀναροιβδεῖ) γρ. ἀναῤῥοιβδῆ. Vid. in *Textum*.

106. Τύχοις) γρ. τύχῃς, *H. Steph.*

109. Πάρεξ ἐλάαν) γρ. παρὲξ ἐλάαν, & παρεξελάαν, ut suprà, v. 47.

111. Ἀμυναίμην) γρ. ἀπζόμεθ, *Br. Sibol.* & *Aloysii* MS.

Ἦν γὰρ δηθύνηθα, κορυσσόμενος περὶ πέτρῃ,
Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχῃσι
Τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ' ὅτι φῶτας ἕλῃσι.
Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωτρεῖν δὲ Κραταιΐν,
Μητέρα θ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
Ἣ μὲν ἔπειτ' ἀποπαύσῃ ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι.
Θρινακίην δ' ἐς νῆσον ἀφίξεαι· εἰσὶ δὲ πολλαὶ
Βόσκονθ' Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλά,
Πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνετ' αὐτῶν,
Οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ὀπιπεύουσιν εἰσίν,
Νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ,
Θρινακίην εἰς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
Μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἑλίκας βῶς.
Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ', ὄλεθρον
Νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἰ καὶ κεν ἀλύξῃς,
Ὀψὲ κακῶς νέσσαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἑταίρους.

" Si enim tardaveris, arma ſumens ad petram,
" Vereor, nè te denuò impetu facto conſequatur
" Tot capitibus, tot verò viros abripiat.
" Sed valdè celeritèr præternaviga; vocaque Crataïn
" Matrem ipſius Scyllæ, quæ ipſam peperit cladem hominibus:
" Quæ ipſam deinde compeſcet, deinceps ne irruat.
" Trinacriam autem ad inſulam perveniès: hic multæ
" Paſcuntur ſolis boves; & pinguia pecora
" Septem boum armenta, tot ovium pulchri greges,
" Quinquaginta verò ſingula: propagatio autem non eſt ipſarum,
" Neque unquam moriuntur, deæ verò paſtores ſunt,
" Nymphæ pulchricomæ, Phaethuſaque, Lampetieque,
" Quas peperit Soli Hyperioni diva Neæra.
" Has quidem ut educavit peperitque veneranda mater,
" Trinacriam ad inſulam relegavit, ut procul habitarent,
" Ad oves cuſtodiendas paternas, & incurvas boves.
" Eas ſiquidem illæſas permittas, reditûſque curam geras,
" Sanè adhuc in Ithacam, mala licet paſſi, venietis:
" Sin autem læſeris, tum tibi prædico, exitium
" Navique & ſociis; ipſe verò licet effugies,
" Serò vix redibis, amiſſis omnibus ſociis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

121. Δηθύνηθα.] Ἰρονίσεως. Κορυσσόμενος.] Ὁπλιζόμενος.

122. Ἐφορμηθεῖσα.] Ἐπιθοῦσα. Κίχῃσι.] Καταλάβοι.

123. Τόσσῃσιν.] Τοσαύταις. Ἕλῃσι.] Λάβοι.

124. Βωτρεῖν.] Μέγα βοᾶν, ἐπικαλεῖσθαι. Κραταιΐν.] Κραταιὶς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης· μαθὼν δὲ Ἑκάτῳ αὐτῷ καλεῖσθαι.

127. Θρινακίην.] * Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἠλίου.

129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι.] Ἀριστοτέλης φυσικὰς φησὶ λέγειν τὰς καθ' ἡμέραν πεντήκοντα ταῖς τελευταίαις. * Λουκιανὸς δὲ Ἠλίου τὰς βόας, τὰ δὲ ἴγνα ἥμερα, εἶναι συμβάλλομαι.

131. Θεαὶ δ' ἐπιπευμένες εἰσίν.] Οὐ κωλύουσιν αὐτοὺς, εἰδυῖαι πολλαπλασιασθήσεσθαι αὐτούς.

133. Νέαιρα.] Νεαίρα σύνεσιν ὁ Ἡλιος ἐποίησε θεός.

135. Ἀπῴκισε.] Μετῴκισεν.

## NOTÆ.

131. Ἐπιπευμένες) Ità aliàs, γ'. v. 422. & ν'. v. 235. ἐπιβουκόλος.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

127. * Olim νῆσον ἐν Ὠκεανῷ ἱερὰ Νείλου, quod hactenùs malè obtinebat, lego & emendo, Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν Ἠλίου.

129. * Λουκιανὸς &c. addo ex *Luciani* Opere, De *Aſtrologia*, fol. 543. ubi tamen pro βολὰς, corrigo & lego βόας, ex hiſtoriâ. *Ariſtoteles*, ut in *Br. Schol.* & *Euſtath.* fol. 481. lin. 47. Ἰσέον δ', ὅτι τὰς αἰγίλας ταύτας, ἃς μάλιστα τὰς τῶν βοῶν, φασὶ, τὸν Ἀριστοτέλη ἀλληγορεῖν εἰς τὰς καθ' ἡμέραν τῶν στελλομένων μυριάδας, ἑκατοντάδας πεντήκοντα ταῖς τελευταίαις.

## VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐς ὕστερον) γρ. ἐσύστερον, *H. Steph.*

131. Ἐπιποιμένες) γρ. ἐπὶ ποιμένες, *Br. Schol.*

137. Ἀσινέας) γρ. ἀσινεῖς.

Ὣς ἔφαθ'· αὐτίκα δ' ἠὼς χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν, ὤρτυνον ἑταίρους,
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' εἰσέβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἑξῆς δ' ἐζόμενοι, πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο
Ἴκμενον ἦρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
Αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
Ἥμεθα· τὼ δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενός περ,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἶους,
Θέσφατ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες ἤ κε θάνωμεν,
Ἢ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα * φύγωμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
Φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶνα Ἀνθεμόεντα·
Οἶον ἐμ' ἠνώγει ὄπα οἶον ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμὰ
Δῆσαι ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνῆφθω.
Αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
Ὑμεῖς δὴ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
Τόφρα δὴ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς

Sic ait, statim aurea stellâ advenit Aurora.
Illa quidem continuò per insulam est digressa diva dearum:
Cæterùm ego ad navem digressus excitabam socios,
Et ipsi ut ascenderent, atque rudentes solverent.
Illi statim ingressi sunt, & per transtra sederunt;
Ordine verò sedentes canum mare verberabant remis.
Nobis deindè pone navem nigræproræ
Secundum ventum immisit implentem-vela, fidum comitem,
Circe pulchricoma, gravis dea, vocehumanâ-loquens.
Continuò omnibus armis diligentèr expeditis per navem
Consedimus, hanc enim ventusque gubernatorque dirigebat.
Tùm ego socios alloquebar, mœsto corde,
" O amici, non enim oportet unum scire, neque duos solos,
" Vaticinia, quæ mihi Circe prædixit diva dearum;
" Sed dicam ego, ut scientes, sive morianur,
" Sive evitato *periculo* mortem & fatum effugiamus.
" Sirenum quidem primùm jubet divinarum
" Vocem cavere & pratum floridum:
" Solum me jubet vocem audire; *sed* me vinculo
" Ligate in molesto, ut firmitèr illic maneam,
" Erectum in basi mali: ex ipso autem-malo funes alligentur.
" Quòd si orem vos, solvéque jubeam,
" Vos tamen pluribus tum vinculis constringite.
Equidem hæc singula dicens, sociis declarabam:
Interea autem celeritèr venit navis fabrefacta

## ΣΧΟΛΙΑ.

143. Ἀπέστιχε.] Ἀπῆλθε.
157. Ἀλευάμενοι.] Ἐκκλίναντες.
158. Θεσπεσιάων.] Θείας φθεγγομένων.
160. Οἶον ἐμ' ἠνώγει.] Ἵνα πίστιν μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως ἴδῃ παρ' αὐτῆς τὰ μηνύσοντα, ὅτι δεῖ ἐπ ἐξακούειν τῶν Σειρήνων.
164. Πιέζειν.] Σφιγγόντας εἶν.
165. Πίφαυσκον.] Παρῃνοῦν, συνιστάμενον, παρεκάλουν.
166. Ἐξίκετο.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Εὐεργὴς.] Καλῶς εἰργασμένη.

## NOTÆ.

150. Δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα) Vid. ad κ'. v. 136. & ad λ'. v. 8.
157. * Φύγωμεν) Ità pro φύγωμεν scribo; ut meliùs concordet cum *Præcedenti* θάνωμεν, nec aliter *Romana* & *Basileensis Eustathii*, licet ferè solæ. Vid. infrà, v. 349. Nisi quòd & κύκλιον a hìc lateat; ut *Iliad.* ι'. v. 414.
159. Λειμῶνα Ἀνθεμόεντα) Potest etiam *Propriè* sumi Ἀνθεμόεντα, nam *Sirenum* Insulæ nomen Ἀνθεμοῦσσαν ostendimus, in Notis ad *Schol.* v. 39.

## VARIÆ LECTIONES.

150. Αὐδήεσσα) γρ. ἀϋτήεσσα, vid. Not. in *Textum*.
157. Φύγωμεν) γρ. φύγομεν, vid. Not. in *Textum*.
163. Αἰ δέ κε) γρ. εἰ δέ κε.
164. Δὴ) γρ. δ', in Prioribus; non benè.

Νῆσον Σειρήνοιιν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἦδε γαλήνη
Ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι νέος ἱστία μηρύσαντο,
Καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
Ἕζόμενοι, λευκαίνον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτῃσιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ κηρὸν μέγαν ὀξέϊ χαλκῷ
Τυτθὰ διαμήξας, χερσὶ σιβαρῇσι πίεζον·
Αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἴς,
Ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
Ἐξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
Οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμῷ χείράς τε, πόδας τε,
Ὀρθὸν ἐν ἰστοπέδῃ, ἐν δ' αὐτοῦ πείραϊ' ἀνῆψαν·
Αὐτοὶ δ' ἐξόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
Ῥίμφα διώκουσες, τάσδ' ὀλίγον ὠκύαλος νῆυς
Ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδὴν,
Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Ad insulam Sirenum, urgebat enim ventus innoxius.
Statim deinceps ventus quievit, atque tranquillitas
Erat cum venti silentio, sopivitque fluctus dæmon.
Assurgentes igitur socii navis vela complicârunt,
Et ea quidem in navi cavâ collocârunt; ipsi autem ad remos
Sedentes dealbabant aquam politis remis.
Cæterùm ego ceræ ingentem massam rotundam acuto ferro
Frustum abscissum manibus validis premebam:
Statim vero liquefiebat cera, nam urgebat magna vis,
Solisque splendor, Hyperionis regis:
Ordine verò sociis ad aures omnibus inunxi.
Illi quoque in navi me ligârunt, pariter manusque pedesque,
Erectum ad basin mali & ex ipso malo funes alligârunt:
Ipsi demum sedentes spumosum mare verberabant remis.
Sed cùm tantùm aberamus, quantum audiatur clamans,
Celeriter penetrantes, illas non latuit velox navis
Propè impulsa: canoram verò modulabantur cantilenam.
Huc age accedens, multâ-laude-digne Ulysses, ingens gloria Græcorum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο.] Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος κεῖται τὰς ἀνέμους αὐτὰς ἡδυλογῆσαι φησί.

169. Κοίμησε δὲ κύματα.] Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀσφαλῶς σωθῶσιν· ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀνέσῃ.

170. Μηρύσαντο.] Συνέστειλαν ἀφ' ὧν κάλων.

171. Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον.] Καταβήσεται δηλονότι τὸ πίσος.

172. Λεύκαινον ὕδωρ.] * Κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ, Σωτῆνας ἤρεσεν, ἀπὸ τοῦ πασσαλεύθησεσθαι· λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν. Ξεστῆς ἐλάτῃσιν.] Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης ἐνύδρου κατεσκευασμέναις κώπαις.

174. Τυτθά.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς μικρά. Σιβαρῇσι.] Ἰσχυραῖς, σιβαραῖς. Πίεζον.] Ἔνιοι, Πίεζον, ἐμαλάσσετον.

175. Ἰαίνετο.] Ἐθερμαίνετο. Κέλετο.] Ἐκέλευεν, ἠνάγκαζεν.

177. Ἄλειψα.] Ἐνέφραξα.

179. Ἀνῆψαν.] Ἐδέσμευν.

182. Διώκουσες.] Ἐλαύνουσες. Ὠκύαλος.] Ταχέως τὴν θάλασσαν διαπερωμένη.

183. Ἐγγύθεν.] Ἐκ τοῦ πλησίον. Ὀρνυμένη.] Κινουμένη, πλέουσα. Ἔντυνον.] Ἐτοίμαζον.

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ.] Μαθηματικοὶ τινες οἱ Σειρῆνες, ὅταν γεωμετρίαν τινὰ λέγωσι, καὶ ἀκούειν, καὶ γεωμετρίζειν· ὅτι θεοὶ, οἷς ἂν μὴ ἐπιτύχωσιν, οὐκ ἴσασιν.

## NOTÆ.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο) Hinc *Hesiodus* dixit, *Sirenum* Cantu Ventos etiam molliri, ut *Eustath.* fol. 472. lin. 26. Ἐντεῦθεν δέ φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς σύντομον λαβὼν Ἡσίοδος, ἐμυθήσατο τοὺς Σειρήνων πρὸς τοὺς ἀνέμους θέλγητρα, *Sensum* nempè, non ipsa verba proferens, quæ nunc videmus in *Brevibus Scholiis.* Vox, *Phœnissa* à *Bocharto* probatur; undè *Salomonis, Sir, Hassirim.*

184. Δεῦρ' ἄγ' ἰών) Hunc locum vertit *Cicero*, de *Finibus*, l. 5. *O Decus Argolicum, quin Puppim flectis, Ulysses*, &c. Vid. *Duport.* Gnomolog.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

168. Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος) Vid. in Not. ad *Textum.*

172. * Κατὰ συγκοπὴν) Addo & suppleo, ex *Hesychio.*

## VARIÆ LECTIONES.

171. Βάλον) γρ. θέσαν, *H. Steph.*

174. Πίεζον) γρ. πίεζον, *H. Steph.* & *Br. Schol.* ut infrà, v. 196.

179. Ἀνῆψαν) γρ. ἀνῆπτον, *H. Steph.*

Νῆα καθίσησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηὶ μελαίνῃ,
Πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
Ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
Ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δ', ὥρμησαν ἐρέσσειν·
Αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
Πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πίεζον.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τάσγε παρήλασεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
Φθόγγης Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
Αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐείκοσι ἑταῖροι,
Ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐν δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
Καπνὸν ἐγὼ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα.
Τῶν δ' ἄρα δείσαντων ἐκ χειρῶν ἔπλατ' ἐρετμά·
Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατ' ῥόον· εἴχετο δ' αὐτῇ
Νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρέτμα περήκεα χερσὶν ἔπειθον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, ἅμα νῆα ἰὼν, ὥτρυνον ἑταίρους
Μειλιχίοις ἐπέεσσι παραφραδὲς ἄνδρα ἕκαστον,

" Navem siste; ut nostram vocem audias.
" Non enim unquam aliquis hâc præternavigavit nave nigrâ,
" Priusquam nostram suavem ab ore vocem audiret:
" Verùm ille delectatus abiit, & plura doctus.
" Scimus enim utique omnia, quæcunque in Troja lata
" Græci, Trojanique, deorum voluntate sunt passi;
" Scimus etiam, quæcunque fiunt in terra multipascua.
Sic dicebant, edentes vocem dulcem; cæterùm meum cor
Voluit audire; solvereque jussi socios,
Ciliis innuens, illi autem annitentes remigabant *intensius*;
Statimque surgentes Perimedes Eurylochusque
Plurimis me vinculis ligârunt, magisque premebant.
Cæterùm postquam illas præternavigavit *Navis*, neq; amplius deinde
Vocem Sirenum audiebamus, neque cantilenam;
Continuò ceram dempserunt mei delecti socii,
Quam illis auribus illeveram; meque ex vinculis solverunt.
Sed quando jam insulam reliquimus, statim deinde
Fumum & ingentem fluctum vidi, & fragorem audivi.
His sanè perculsis, ex manibus excìderunt remi;
Insonueruntque omnes per fluctum; sistebatur autem illic
Navis; quoniam *non* amplìùs remos præacuminatos manibus urgebant.
Cæterum ego per navem gradiens excitabam socios
Blandis verbis propè astando viros singulos,

## ΣΧΟΛΙΑ.

185. Καταίσησον.] Καθόρμησον. Νωϊτέρην.] Τὴν ἡμετέραν.
186. Παρέλαφε.] Παρῆλθε.
187. Μελίγηρυν ὄπα.] Ἡδεῖαν φωνήν.
188. Τερψάμενος.] Τερφθείς, ἡσθείς. Νεῖται.] Ἀπέρχεται.
190. Μόγησαν.] Ἐκαμον, ἐπαλαιπώρησαν.
192. Ἰδμεν.] Περιεφέρομεν.
193. Λῦσαι δ' ἑτάρους.] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἤτησεν.
201. Ἐλείπομεν.] Καταλείπομεν, ἐφαίνομεν.
202. Καπνὸν ἐγὼ μέγα κῦμα.] Εἰκότως καπνὸν, τὸ ἡμίφως καὶ ὑφαινὸν πῦρ.
203. Ἔπλατο.] Ταχέως ἐξέπεσεν.
205. Περήκεα.] Περίκοπτα, ἢ ὀξυπρόσωπα τὰ πλοῖα.

## NOTÆ.

192. Ἰδμεν ὄπα) Aliàs, Hymn. *Dian.* v. 18. ὄπ' ἰδμεν, & *Hes.* od Theogon. v. 83. Μουσάων ὄπ' ἰδμεν, mutato Spiritu; ut in vocibus Ἀελλοπόδων, Ποτιπτῶν. Nam ab ἴημι, *Mitto*, venit. *Eustath.* ad *Iliad* μ'. fol. 858. lin. 42. ob differentiam dicit, Τὸ ὄφ', Ἐπιφωνήματος· ὃ καὶ πτοήσεσθαι ἀθρόαν ἱστιοπόλων ἀγέλην τοῖς ἢ ἀλγεδόσιν, ἢ φόβον παθοῦσιν, & ità *Spiritum* retinet *Asperum. H. Steph.* Lenem habet.

## VARIÆ LECTIONES.

192. Ἰδμεν) γρ. ἴδμεν, vid. Not. in *Textum*.
195. Αὐτίκα δ' ἀνστάντες) γρ. αὐτίκ' ἀναστάντες, *H. Steph.*
196. Πλείοσι) γρ. πλείζον, ut suprà, v. 174.
198. Φθόγγης — ἀοιδῆς) γρ. φθογγὴν — ἀοιδὴν, *H. Steph.*
199. Αἶψ') γρ. ἄψ, ut sæpè aliàs.
204. Εἴχετο) γρ. ἴχετο, *H. Steph.*

Ὦ φίλοι, ὦ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν.
Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
Εἴλῃ ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφιν·
Ἀλλὰ κ' ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
Ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω.
Νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
Τύπτετε, κληῖδεσσιν ἐφήμενοι, αἴκε πόθι Ζεὺς
Δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν κ' ἀλύξαι.
Σοὶ δ', κυβερνῆτ', ὧδ' ὀπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήια νωμᾷς·
Τοῦτον μὲν καπνὸν καὶ κύμαλον ἐντὸς ἔεργε
Νῆα· σὺ δ' σκοπέλου ὀπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
Κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
Μήπως μοὶ δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγύνην
Λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
Μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκελα νηὸς ἔβαινον
Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.

" O amici, non enim ullo pacto meliorum ignari sumus;
" Non equidem hoc majus ingruit malum, quàm cum Cyclops
" Claudebat nos in spelunca cava fortivi.
" Sed & illinc meâ virtute consilioque prudentiaque
" Effugimus: & alicubi horum recordaturos vos puto.
" Nunc ergo agite; quemadmodum ego dixero, obediamus omnes;
" Vos quidem remis maris fluctus profundos
" Verberate, transtra insidentes; si quidem Jupiter
" Det & hanc mortem effugere & evitare.
" Tibi verò, gubernator, hoc præcipio; sed in animo
" Reconde, quoniam navis cavæ gubernacula tenes;
" Hunc quidem tumum & fluctum extra dirige
" Navem; tu autem scopulum observa; nè te lateat
" Illic erumpens, & in periculum nos conjicias.
Sic dicebam; illi celeriter meis verbis parebant.
Scyllam autem non dicebam immedicabile damnum;
Ne quo pacto timentes cessarent socii
A remigando, intraque communirent seipsos,
Et tum jam Circes quidem tristium mandatorum
Oblitus sum, quoniam neutiquam me jussit armari;
Cæterùm ego indutus splendida arma, & duabus hastis
Longis in manus acceptis, ad superiora navis conscendebam
Proræ, inde enim ipsam putabam primùm spparituram
Scyllam petrosam, quæ mihi ferebat damnum sociis.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἔπι.] Ἐπίρρημα.
211. Ἀρετῇ.] Δυνάμει.
214. Ἀλὸς ῥηγμῖνα.] Νῦν, τὸ ἐπιπολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι παῖς καὶ παῖσαι.
215. Κληῖδεσσιν.] Ταῖς τῶν ἐρετῶν καθέδραις. Ἐφήμενοι.] Ἐπικαθήμενοι.
218. Βάλλευ.] Ἐγκαπάθυ. Οἰήια.] Πηδάλια. Νωμᾷς.] Κατέχεις, φέρεις.
219. Ἔεργε.] Ἄπιχε.
220. Ἐπιμαίεο.] Ἐφάπτου.
221. Βάλῃσθα.] Ἐμβάλῃς.
223. Ἐμυθεόμην.] Ἔλεγον. Ἄπρηκτον ἀνίην.] Οὐδὲν γὰρ ἂν δι' αὐτὴν ἠδύνατο πρᾶξαι.
225. Πυκάζοιεν.] Κρύπτοιεν.
226. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
227. Λανθανόμην.] Νῦν, ἐκών ἠμέλουν.
228. Αὐτὰρ ἐγὼ καθαδύς.] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ πεφύκασιν, καὶ εἴκασι. Καθαδύς.] Ἐνδυσάμενος.
229. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, ἐτέμνουν. Ἴκελα.] Τὰ κατασκευάσματα τῶν νεῶν.

## Ν Ο Τ Æ.

208. Ὦ φίλοι, ὦ γάρ πω) Vid. ad κ'. v. 174. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 202. O socii, neque enim ignari sumus ante-malorum, ut *Macrob.* l. 5. c. 11.

209. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν) Ἔπι, pro ἔστι, verùm *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, &c. Potest & ἔπι legi, pro ἔπεστι, ut etiam in *Scholiis* per ἐπίρρημα exponitur. Verùm hoc *Scylla* monstrum recte cum *Cyclopico* illo malo comparatur: Utrobique enim sex Socii pereunt; at hoc etiam magis inopinatò obvenit, citiusque transit, licet aliàs longè formidabilius: potuerunt enim *Cyclopem* occidere; si modò ipsi vellent simul perire.

212. Καί που τῶνδε μνήσεσθαι οἴω) Hinc *Virgil.* Æn. l. 1. v. 207. Forsan & hæc olim meminisse juvabit.

Οὐδὲ

Οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔχαμον δέ μοι ὄσσε
Πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς ἢ γενόωτον ἀνεπλέομεν γοόωντες·
Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δ' αὖ Χάρυβδις
Δεινὸν ἀνερρόιβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Ἦτοι ὅτ' ἐξεμέσσε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη, ὑψόσε δ' ἄχνη
Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπλεν.
Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρύξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε μυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
Δεινὸν ἐβεβρύχει, ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
Ψάμμῳ κυανέῃ· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
Ἡμεῖς μὲν τῇς τλῶ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον.
Τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
Ἓξ ἕλεθ', οἱ χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτεροι ἦσαν.
Σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα τοὺς μετ' ἑταίρους,
Ἤδη τῶν ἀόησα πόδας, ἠδ χεῖρας ὕπερθεν,
Ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεύντες
Ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
Ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
Ἐς πόντον πρόϊησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,

Nec usquam videre potui, laborabant autem mihi oculi
Undique circumspicienti ad obscuram petram.
Nos itaque angustum locum transibamus lugentes,
Ab alterâ parte Scylla, ex alterâ diva Charybdis
Horrendùm absorbuit maris salsam aquam.
Quando sanè evomeret, sicut lebes in igne multo,
Tota immurmurabat conturbata, in altum autem aspergo
Summis scopulis utrinque irruebat;
Sed quando absorbebat maris salsam aquam,
Tota intùs apparebat percita: circumque petram
Horrendùm intonabat, infra autem terra apparebat
Arenâ cæruleâ; hos igitur pallidus timor invasit.
Nos quidem ad hanc oculos intendebamus timentes interitum.
Interea autem mihi Scylla cavâ ex navi socios
Sex abstulit, qui manibusque, virtuteque, optimi erant.
Conspicatus igitur in navem velocem simulque ad socios,
Jam horum discrevi pedes & manus supernè
In altum levatorum, me verò compellabant vocantes
Nominatim, tunc postremò, afflicti corde.
Quemadmodum quoties in scopulo piscator prælongâ virgâ
Piscibus minutis dolum per esca immittens,
In pontum dimittit bovis cornu agrestis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Ἀθρῆσαι.] Ἰδεῖν. θεάσασθαι. Ἔκαμον.] Ἐκπέπαυσαν.
234. Στεινωπόν.] Σπιλὼ θαλασσαν. Γοόωντες.] Θρηνοῦντες.
236. Ἀνερροίβδησεν.] Ἀνεκάλυσεν.
237. Ἐξεμέσσειεν.] Ἐξεράσσειν. Λέβης ὡς.] Τὸ ὡς τῷ καθόλου γινόμενα ὡδὶ Χάρυβδιν λέγει.
238. Ἀναμορμύρεσκε.] Ἀνεδίδου, ἀνίζε.
240. Ἀναβρύξειεν.] Ἀναπέσοι, ἀναῤῥοφήσειεν.
242. Ἐβεβρύχει.] Ἦχον ἐποίει.
244. Ἴδομεν.] Νῦν, ἐπιβλέπομεν.
246. Οἱ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν.] Παίπτης ἐπαινεῖται τοὺς πολυτίμους.
247. Σκεψάμενος.] Ἐπιδὼν, θεασάμενος.
251. Προβόλῳ.] Προβεβλημένῃ πέτρᾳ· ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.
252. Τοῖς ὀλίγοις.] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους καταγῶσα.
253. Προΐησι.] Προσελπίζει. Βοὸς κέρας.] Ἤτοι τὸν τεῖχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας· ἐπὶ

## Ν Ο Τ Æ.

255. Ἐτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις) Historiam *Nicolai Pisciculi, Siculi* Urinatoris, qui Regis *Frederici* jussu ex *Charybdis* ipsis faucibus aureum retulit Poculum, huc refer ex *Athanasio Kirchero*, Mund. Subterran. l. 2. c. 15. & ex *Anglico* Tractatu, De Terræ Motibus, occasione sumptâ ex Terræ-Motu, in *Angliâ*, *Septemb.* 8. 1692. §. 2. p. 8, 9, 10. ex ipsis *Siciliæ* Archivis.

## Variæ Lectiones.

234. Ἡμεῖς δὲ) γρ. ἡμεῖς μὲν, *H. Steph.*
235. Ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλη,) γρ. ἔνθεν δὲ Σκύλλη, melius paulò, Admissâ & præcedenti *Lectione.*
238. Ἀναμορμύρεσκε) γρ. ἀναμορμύρεσκεν, *H. Steph.*
245. Σκύλλη) γρ. Σκύλλα, ut suprà, v. 235.
246. Φέρτεροι) γρ. φέρτεροι. *H. Steph.*

Ἀσπαί-

Ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔῤῥιψε θύραζε·
Ὡς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο ποτὶ πέτρας·
Αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατηθέι κεκλήγοντας,
Χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.
Οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας Φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον
Ἱκόμεθ'· ἐνθάδ' ἔασαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' Ὑπερίονος Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,
Μυκηθμῷ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομένάων,
Οἰῶν τε βληχμώ· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
Μάντηος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
Νῆσον ἀλευάσθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ,
Κέκλυτέ μοι μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
Ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήια Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
Νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·

Palpitantemque deinde correptum foras projecit:
Sic illi palpitantes tollebantur ad petras;
Illic autem pro foribus depasebat vociferantes,
Manus mihi porrigentes in gravi calamitate.
Miserabilissimum sanè illud meis vidi oculis
Omnium, quæcunque passus sum, vada maris perlustrans.
Cæterùm postquam petras effugimus, horrendamque Charybdim,
Scyllamque; statim deinde dei *solis* ad eximiam insulam
Pervenimus: ibi erant pulchræ boves laris-frontibus;
Multaque pinguia pecora Hyperionis Solis.
Certè cùm ego adhuc in mari existens in navi nigrâ,
Mugitum audivi boum stabulantium,
Ovium*que* balatum; & mihi sermo incidit animo
Vatis cæci Thebani Tiresiæ,
Circesque Æææ, quæ mihi sæpe sæpiùs præcepit,
Insulam evitare homines-oblectantis *Solis*.
Tunc itaque ego socios alloquebar, mœsto corde,
" Audite meos sermones, mala quantumvis passi, socii,
" Ut vobis dicam vaticinia Tiresiæ,
" Circesque Æææ, quæ mihi valde diligenter præcepit,
" Insulam effugere homines-oblectantis Solis:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κέρας γὰρ ἡ ὁρμιὰ πέριξ κεκλημένη, ἢ ἀνελκομένη εἰώθασι ἢ οἱ ἁλιεῖς μιζεῖν ἢ ἀγκίστρῳ, καὶ τὸ ἀσάρτῳ, κέρας βόειον ἐφοπλίσειν, ἵνα καθεπόντιος τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες, μὴ πεύσωσι τὸν ἀσάρτον.

254. Ἀσπαίροντα.] Σκαρίζοντα.

257. Ὀρέγοντας.] Ἐκτείνοντας. Ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.] Νῦν, ἐν πολεμικῇ ἀπορίᾳ.

259 Πόρους.] Ῥεύμασι. Ἐξερεείνων.] Ἐξερευνῶν, διερχόμενος.

265. Μυκηθμῷ.] Τῇ τῶν βοῶν φωνῇ. Αὐλιζομένάων.] Εἰς κοίτην παραγινομένων.

266. Βληχμώ.] Βληχὼ, ἡ τῶν προβάτων φωνή. Ἔμπεσεν.] Ἐπεισῆλθεν.

267. Μάντηος.] Μάντεως. Ἀλαοῦ.] Τυφλοῦ.

268 Ἐπέτελλεν.] Ἐντέλλοιτο, προστάττοι.

269. Ἀλεύασθαι.] Ἐκκλῖναι, φυλάξασθαι. Τερψιμβρότου.] Τέρπουσι τοὺς βροτούς.

272. Μαντήια.] Τοὺς μαντείας.

## N O T Æ.

255. Ἀείροντο ποτὶ πέτρας) Olim in multis ποτὶ, & Versus quidem etiam sic stare potuit; verùm ποτὶ elegantius hìc, & tutius, & bene staturninabit brevem Syllabam; & suprà, *v.* 59. gratis erat ità scriptum, quare & hic scribendum ποτὶ, reje. &o ad *Var. Lect.* τῇ ποτὶ. Vid. ad *Iliad. β'. v.* 137.

256. Κεκλήγοντας) Vid. *Etymolog.* M. v. Κεκλήγοντες.

261. Θεοὶ ἐς ἀμύμονα νῆσον) Ὁ θεὸς emphaticè, pro ἥλιος dictum, Notavimus ad *Euripid. Medeæ* v. 352. ut in hoc loco.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

255. Ἀείροντο ποτὶ) γρ. ἀείροντο ποτὶ, vid. Not. ad *Textum*.

268. Ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, *H. Steph.* ut infrà, v. 273.

269. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, *H. Steph.* ut & mox, v. 274.

273. Ἤ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε) γρ. οἵ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλον, ut suprà, ad v. 268.

274. Τερψιμβρότου) γρ. φαεσιμβρότου, ut suprà, v. 269.

Ἔνθα

Ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμορε ἆμμιν ἔφασκεν.
Ἀλλὰ παρὲξ τλῖ νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάδη φίλον ἦτορ.
Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος γυμέρσ μ' ἠμείβετο μύθῳ,
Σχέτλιος εἶς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
Κάμνῃς· ἦ ῥά νυ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
Ὅς ῥ' ἑτάρους, καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Οὐκ ἐάας γαίης ὑπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαὸν πτυκοίμεθα δόρπον·
Ἀλλ' αὔτως ἅμα νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
Νήσου ὑποπλαγχθέντας ἐν ἠερόεντι πόντῳ.
Ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
Ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
Νῆα διαρραίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μοὶ πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοῇ ἐπὶ νηὶ μίμνοντες·
Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ὅτε δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων,
Εὐρύλοχε, ἦ μάλα δή με βιάζετε μῖγνον ἐόντα·
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμόσσατε καρηκὸν ὅρκον,
Εἴ κέ πιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν

" Hinc enim præsentissimum malum fore nobis dicebat.
" Verùm præter insulam impellite navem nigram.
Sic dicebam: illis autem confractum est amicum pectus.
Statim ergò Eurylochus molesto mihi respondet sermone,
" Inclemens es, ô Ulysses; abundat tibi robur, neq; unquam membra
" Defatigaris: plane omnia tibi ferrea sunt;
" Qui socios, labore defatigato, atque etiam somni *carentiâ*,
" Non permittis terram conscendere; ubi rursus
" Insulâ in circumfluâ lautam paremus cœnam:
" Sed temerè per noctem celerem errare jubes
" Ab insulâ errabundos in obscuro ponto.
" Ex noctibus autem venti difficiles, pernicies navium,
" Nascuntur: quomodò quis effugerit certam perniciem;
" Si fortassis repentè ingruat venti procella,
" Aut Noti, aut Zephyri vehementer-spirantis, qui vel potissimùm
" Navem disperdant, *ferè* diis regibus invitis?
" Verùm sanè nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnamque apparemus, celerem juxtà navem manentes:
" Mane autem conscensâ *navi*, intremus latum pontum.
Sic ait Eurylochus, comprobárunt-que alii socii.
Et tunc certè agnoscebam, quòd jam mala machinaretur dæmon;
Et ipsum alloquutus, verba volatilia dixi,
" Euryloche, profectò jam me cogitis, solus cùm sim;
" Verùm age, nunc mihi omnes jurate sanctum juramentum;
" Siquidem aliquod sive boum armentum, aut magnum gregem ovium

## ΣΧΟΛΙΑ.

276. Παρέξ.] Παρεκτός.
278. Πέρι τοι μένος.] Περισσή σοι δύναμις.
281. Ἀδηκότας.] Κεκμηκότας, κάρφουσας.
282. Οὐκ ἐάας.] Οὐ συγχωρεῖς. Ἐπιβήμεναι.] Ἐπιβῆναι, ἐπῆναι.
283. Τετυκοίμεθα.] Παρασκευάσαιμεν.
284. Ἀλάλησθαι.] Πλανᾶσθαι. Ἄνωγας.] Κελεύεις.
286. Δηλήματα.] Βλάβας.
289. Δυσαέος.] Σφοδρῶς πνέοντος.
290. Διαρραίουσι.] Διαφθείρουσι.
292. Ὁπλισόμεσθα.] Παρασκευάσομεν.
293. Ἐνήσομεν.] Καθελκύσομεν.
295. Ὃ δή.] Ὅτι δή.
297. Βιάζεσθε.] Βιάζεσθε.

## NOTÆ.

281. Ἀδηκότας) Ità, pro ἀδηκότας, scribo, ut α'. v. 134. & *Iliad.* κ'. v. 98.
293. Ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν) Ὑπακουτέον, τλῶ νεῦν, ut infrà, v. 401. Legitur & ἀμβάντες, παιδικώτερον.

## VARIÆ LECTIONES.

281. Ἀδηκότας) γρ. ἀδηκότας, *Br. Schol.*
287. Ὑπεκφύγοι) γρ. ὑπεκφύγῃ, *H. Steph.*
293. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, vid. Not. in Textum.

Εὕρωμεν, μήπου τὶς, ἀταθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἢ βοῦν, ἢ ἔπι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι
Ἐδθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὡς ἐφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Στήσαμεν εὖ λιμένι γλαφυρῷ θοὺ νῆα,
Ἄγχι' ὕδατ' γλυκερόν· κὴ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
Νηὸς, ἔπειτα δ' δόρπον ὀπιζαμένως τετύκοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος κὴ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἕκλαιον ἑταίρους,
Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
Κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
Ἥμος δὲ τρίτα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Ὦρσεν ἐπὶ ζαλῇ ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεύς
Λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ κὴ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοίλον σπέος εἰσερύσαντες·
Ἔνθαδ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θώκοι·
Καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος, μετὰ μῦθον ἔειπον,
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ νηῒ θοῇ βρωτύς τε, πόσις τε,
Ἔστιν, τῷ δὲ βοὸς ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν.

" Inveniamus, nè quis fortassis insolentiâ malâ
" Aut bovem aut etiam pecudem occidat: verum quieti
" Comedite cibum, quem immortalis præbuit Circe.
Sic dicebam; illi itaque protinùs jurârunt, ut jussi:
Porrò postquam jurârunt, perfeceruntque jus urandum,
Appulimus in portu cavo benefactam navem,
Prope aquam dulcem, & exiverunt socii
E navi, deinceps verò cœnam scitè apparârunt.
Cæterùm postquam potûs & cibi desiderium ademerunt,
Recordati deinde charos fleverunt socios,
Quos devoraverat Scylla, cavâ ex navi arreptos:
Flentibus autem iis supervenit dulcis somnus.
Quando verò tertia pars noctis erat, & astra inclinârunt,
Immisit vehementer fortem ventum nubium congregator Jupiter
Turbine ingenti; nubibusque cooperuit
Terram simul & pontum: ingruit autem de cœlo nox.
Quando verò mane genita apparuit roseis digitis aurora,
Navem quidem subduximus in cavam speluncam intrò-tractam;
Ubi erant Nympharum pulchri chori, atque sedilia:
Et tum ego concione coactâ sermonem dixi,
" O amici, in navi etenim celeri cibusque, potusque,
" Est, à bubus igitur abstineamus, nè quid patiamur:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

306. Ἐξαπέβησαν.] Ἐξῆλθον.
309. Μνησάμενοι.] Ὑπεμνήσαντες.
312. Τρίτα νυκτός.] Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός.
313. Ζαῆν.] Σφοδρῶς πνέουσα.
314. Λαίλαπι.] Ὑετῷ, μετὰ ἀνέμου.
317. Ὡρμίσαμεν.] Ἔστησαν, * ὡρμήσαμεν. Ἐστειλάμεθα.
318. Θώκοι.] Καθίσματα.
321. Ἀπεχώμεθα.] * Ἀποσχώμεθα.

N O T Æ.

309. Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα) Cùm omninò in hoc loco *Sensus* postulet, ut legamus δὴ ἔπειτα, non ἢ ἔπειτα, si contrahas, scribendum erit δὴ πειτα. Alias, ubi pro ἢ ἔπειτα occurrit, in *Contractione* erit δὴ πειτα. Potuit tamen hoc in loco, salvo etiam Versu, *incontractim* scribi, δὴ ἔπειτα. Vid. ad ε'. v. 290.
313. Ζαῆν) A *Nominativo* ζαὴς, *Accusativus* ζαέα, *Ionicus*, ζαῆν, *Atticus*, ut πνοιὰ, πνοιᾶτα & πνοιᾶτα, & alia *Appellativa*; necnon *Propria*, ut Ἀελιοφάεια, Ἀελιοφάειλα· Δημοδόκεια, Δημοδόκειλα· Ἀσυάκα, Ἀσυάγλα.
321. Τῶν δ') *Eustath.* fol. 490. lin. 52. Τὸ δὲ γράψαι, τῶνδε βοῶν ἀπιχώμεθα, ἤγουν τάττειν, ἐ δεκτέον τῆς Παλαιοῖς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Ὡρμήσαμεν) Hanc *Lectionem Versus* & *Sensus* respuunt.
321. * Ἀποσχώμεθα) Olim ἀπιχώμεθα, malè.

VARIÆ LECTIONES.

309. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἤπειτα, ἢ ἔπειτα, vid. Not. in *Textum*.
313. Ἐπὶ ζαῆν) γρ. ἐπιζαῆν, *Eustathii* παρεγκλαι. *Seberi* Index, *Florentin. Aldin. Lovan.* nec tamen notat *Hen. Stephanus*.
314. Σὺν δὲ) γρ. σὺν δέ.
317. Ὡρμίσαμεν) γρ. ὡρμήσαμεν. Vid. Not. in *Schol.*
321. Τῶν δὲ) γρ. τῶνδε, vid. Not. in *Textum*.

Deinde

Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἶδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίῳ, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐηφι.
Μηνὸς δ' οὔπω πᾶν ἆλλήκτης ἦεν Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
Γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρός τε, Νότος τέ.
Οἱ δ', ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρόν,
Τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο πάντα φάγοντο,
Καὶ δὴ ἄγκιστρον ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
Γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
Δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
Εὐξαίμην, εἴπῃς μοὶ ὁδὸν φήνασθαι ἔεσθαι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ᾗ νήσου ἰὼν ἄλυξα ἑταίρους,
Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
Ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἳ Οὔλυμπον ἔχουσιν·
Οἵ δ' ἄρα μοὶ γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυναν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς,
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακὰ πάσχοντες, ἑταῖροι·
Πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
Λιμῷ δ' οἰκτίστην θανέειν καὶ πότμον ὀπάσσαι.
Ἀλλ' ἄγε, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀείσας,

" Metuendi enim Dei hæ boves & eximia pecora,
" Solis, qui omnia inſpicit, & omnia audit.
Sic dicebam, illis verò perſuadebatur animus generoſus.
Menſem autem integrum perpetuus flabat Notus, neque quis alius
Spirabat deinde ventorum, niſi Euruſque, Notuſque.
Illi igitur quamdiu quidem panem habebant, & vinum nigrum,
Tamdiu à bobus abſtinebant, ſtudioſi *mimirum* vitæ *tuendæ*.
Sed cùm jam è navi abſumerentur viatica omnia,
Et tum prædam ſequebantur palantes neceſſitate,
Piſces, aveſque, charas quodcunque in manus veniſſet,
Curvis hamis: affligebat verò ventrem fames.
Sane tum ego per inſulam feceſſi; ut diis
Supplicarem, ſi quis mihi viam monſtraret ad reditum.
Sed cùm jam per inſulam iens declinaveram à ſociis,
Manibus lotis, ubi defenſaculum erat à vento,
Supplicabam omnibus diis, qui cœlum inhabitant;
Hi utique mihi dulcem ſomnum ciliis inſuderunt.
Eurylochus verò ſociis mali dux erat conſilii,
" Audite meos ſermones, mala quamvis paſſi, ſocii;
" Omnes quidem inviſæ mortes miſeris mortalibus;
" Fame verò miſerrimum mori, & fatum aſſequi.
" Sed agite, Solis ex bobus abreptis optimis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

322. Δεινοὶ.] Δέος καὶ τιμῆς ἄξιοι.
325. Ἀλλήκτης.] Ἀκατάπαυστος. Ἄη] Ἔπνεεν.
329. Ἤια.] Βραιμαζα, δηλονότι.
330. Ἐφίπτασκον.] Ἐνήργουν. Ἀλητεύοντες.] Πλανώμενοι.
334. Φήνασθαι.] Δεῖξαι.
335. Ἦλυξα.] Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην.
336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.] Ἔνθα ἦν σκέπη τοῦ μὴ ἀνεμιζεσθαι.
337. Ἠρώμην.] Ηὐχόμην.
339. Ἐξήρχετο.] Ἐξηγεῖτο.
341. Στυγεροί.] Μισητοί.
343. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.

## NOTÆ.

322. Δεινοὶ γὰρ θεοὶ αἶδε βόες, Ἠελίῳ) *Euſtath.* fol. 491. lin. 2. Λέγει δὲ ὅτι δεῖ σέβεσθαι καὶ θεῖον ἡγεῖσθαι, τὸν Ἥλιον, ἐκφοβῶν τοὺς ἁπλοῦς, καθὼ τὸ, Ἥλιε πυκνὰ ἰοικώς· ἄλλως γὰρ ἥμερός ἐστιν· εἶχε δὲ τὸ παράσημον, ὃ ἐστὶν γῆς πυρὶ, ἡμέρας λέγει. De *Solis* Bobus, *Heraclitus* περὶ ἀπίστων, c. 39. & hæc *Br. Schol.* ad v. 129.

329. Νηὸς ἐξέφθιτο) *Ultima* Ο νηὸς producitur, in *Cæſurâ*, ut ad β'. v. 41. Hunc locum *Latino* carmine donat, explicatque *Pierius*, Hierograph. fol. 213. C.

331. Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας) Ità diſtinguo, ut φίλας referatur ad χεῖρας, non, ut *Henricus Stephanus*, magno & contagioſo errorre, ad ὄρνιθας. Ità *Julian.* Orat. 6. fol. 192.

334. Εὐξαίμην) En! Unicum Precum privatarum Exemplum; quod *Ethnicorum* nemo alius notat.

342. Λιμῷ δ' οἰκτίστην θανέειν) *Dionyſ. Halicarnaſſ.* fol. 393. lin. 7. Et aliàs, Τὸν κακοδαιμονέστατον τῶν μόρων vocat. Τῷ κακίστῳ τῶν μόρων λιμῷ. *Thucydides*, Αἰσχίστῳ ὀλέθρῳ λιμῷ πολιτῶν. *Vegetius*, l. 3. Et ferro ſævior Fames eſt. Vid. *Jeremiæ* Lament. c. 4. v. 9.

## VARIÆ LECTIONES.

326. Γίνετ') κε. γίγνετ'.
331. Ἰχθῦς) κε. ἰχθύας.

Ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν Ἠελίῳ Ὑπερίονι πίονα νηὸν
Τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·
Εἴ ἧ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
Νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' *Ἔσπων θεοὶ ἄλλοι,
Βέλομ' ἅπαξ ἀεῖς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσαι,
Ἢ δηθὰ τρύγεσθ', ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
Ὣς ἔφαθ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσιπες ἀείσας
Ἐγγύθεν, ἐὺ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρῴροιο
Βοσκέσκοντ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
Τάσδε περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
Οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσταέλμῳ ἐπὶ νηός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτοῖς δ' ὠμοθέτησαν·
Οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
Ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατ' μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν·
Καὶ τότε μοὶ βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος.
Βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ δῖνα θαλάσσης.

" Sacra faciemus immortalibus, qui cœlum latum inhabitant.
" Quòd si in Ithacam pervenerimus, patriam terram,
" Statim Soli Hyperioni dives templum
" Faciemus; ubi utique ponemus ornamenta multa & preciosa.
" Sin iratus aliquo pacto ob boves erecta cornua habentes,
" Navem velit perdere, suffragenturque alii dii;
" Malo semel ad fluctus hians vitam perdere,
" Quàm diutiùs tabescere, versans in insulâ desertâ.
Sic ait Eurylochus: collaudabant autem alii socii.
Statim autem Solis ex bobus quum abegerunt optimas
E propinquo, non enim longè à nave nigro-rostro
Pascebantur nigræ pulchræ boves, latis-frontibus,
Has circumstabant, & vota fecerunt diis;
Folia quum decerpsissent tenerrima quercûs alticomæ:
Non enim habebant hordeum album in bene-tabulata navi.
Cæterùm postea precati sunt & macstârunt & excoriârunt,
Femoraque conciderunt, atque adipe cooperuerunt,
Duplicantes, & super iis cruda posuerunt.
Ne quidem habebant vinum ad libandum super incensa sacra,
Sed aquâ libantes assabant intestina omnia.
Cæterùm postquam femora incensa sunt, & viscera comederunt,
Et in partes secuerunt cætera, & circa verubus infixerunt;
Et tunc mihi palpebris excidit suavis somnus:
Festinabamque ire ad navem velocem & littus maris.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Ῥέξομεν.] Θύσομεν.
347. Θεῖμεν.] Ἀναθῶμεν.
349. Ἔσπων.] Ἀκλειθήσουσιν.
351. Στεύμαχ.] Καθὼ φράγγα, ἤ ἐπὶ κατ' ὀλίγον, ὑποῤῥεῖν.
355. Βοσκέσκοντ.] Ἐβόσκοντ.
356. Τὰς δέ.] Ταύτας δέ.
357. Δρεψάμενοι.] Λαβόμενοι. Ἐρεψάμενοι.] Στεφανωσάμενοι.
362. Λεῖψαι.] Σπεῖσαι.

## N O T Æ.

349. *Ἔσπων) Mallem ἵσπων, in *Textu* legere, ἔσπον, ad *Var. Lect.* reponere; ut meliùs cum τὸ ἐθέλῃ concordet, sicut in re simili suprà fecerim, v. 157. Et ità *Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Lovaniana Rescii*, & *Seberus*, in suo *Indice*. Quare rata sit *Lectio*.

350. Βέλομ' ἅπαξ ἀεῖς κῦμα χανὼν) Huc facit illud *Anthol.* l. 2. c. 40. fol. 165. Εὐθὺ καλεῖς Ἐπιγράμματα· εἰ δ' ἀσεβήσας Βεβρώκειν πικρὰ βάθρ' ἢ λάϊνα Τειναχέος. Βέλομ' ἅπαξ ἀεῖς κῦμα χανεῖν. Æschyl. Prometh. — κρεῖσσον γὰρ εἰσάπαξ θανεῖν, Ἢ πᾶς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς. Vid. *Eustath.* fol. 1725. lin. 27. Βέλομαι autem hic pro *Malo*, ut ad π'. v. 106.

## Variæ Lectiones.

348. Βοῶν ὀρθοκραιράων) γρ. βοῶν ἔτι κὰ ὀρθοκραιράων, *H. Steph.*
349. Ἔσπων) γρ. ἔσπον, vid. Not. in *Textum*.
357. Δρεψάμενοι) γρ. ἐρεψάμενοι, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥεδὸν ἦα νεὸς ἀμφιελίσσης,
Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
Οἰμώξας ἤ θεοῖσι μεῖ' ἀθανάτοισι γεγώνθυν,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Ἦ μ' μάλ' εἰς ἄτλω κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ·
Οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμηχανάσαντο μιαυλες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ Ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη ταναύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χώομενος κῆρ,
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
Τίσατ δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οἵ μοι βοῦς ἔκτειναν ὑπερφίαλον νόον ἔχοντες.
Χαίρεσκον μοὶ ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προσαποίμην.
Εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν,
Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ οἷς νεκύεσσι φαείνω.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠέλι', ἦτοι μοὶ σὺ μεῖ' ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ

Sed quando jam propè eram profectus navem utrinque-agitatam,
Et tum mihi nidoris obvenit dulcis flatus:
Lugens verò deos ad immortales clamavi,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales:
" Profectò me magnum in detrimentum sopiviſtis lævo somno;
" Ipſi verò ſocii magnum facinus perpetrârunt manentes.
Statim autem Soli Hyperioni nuncia venit
Lampetia lato-peplo, quòd ei boves interfecerunt ſocii.
Statim igitur deos alloquutus eſt iratus corde,
" Jupiter pater, atque alii beati dii immortales,
" Luant jam ſocii Laërtiadæ Ulyſſis,
" Qui meos boves occiderunt præſidenter; quibus ego
" Gaudebam quidem digreſſus in cœlum ſtelliferum,
" Et quando retrò ad terram è cœlo divertebam.
" Quòd ſi mihi non luent boum condignam talionem,
" Deſcendam ad Plutonis domum, & inter mortuos lucebo.
Hunc excipiens alloquutus eſt nubicogus Jupiter,
" Sol, omninò quidem tu inter immortales luceto,
" Et mortales homines, ſuper fertilem terram:
" Horum autem ego brevi navem celeſem candenti fulmine

## ΣΧΟΛΙΑ.

369. Ἀμφ' ἤλυθεν.] Περιῆλθεν.
374. Ὠκέα δ'.] Πῶς ὁ πάντα ἰφοεῶν, οὐκ οἶδε πάντα; ἐρᾷ, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτό.
378. Τίσατ.] Τιμωρήσατε.
380 Χαίρεσκον.] Ἔχαιρον.
381. Προτεραποίμην.] Μεταβάλλομαι, ἀποκλίνω.
382. Τίσουσιν.] Ἀποδώσουσιν. Ἀμοιβήν.] Τιμωρίαν. Ἐπιεικέα.] Προσήκουσαν.
383. Δύσομαι.] Ἀπελεύσομαι. Φαείνω.] Φανῶ λάμψω.
387. Ἀργῆτι.] Λευκῷ, ἢ τερφοδγ.

## NOTÆ.

369. Ἠδὺς ἀϋτμὴ) Sic ε'. v. 467. ἠδὺς ἰέρση. Sic δ'. v. 709. πυλὺν ἰφ' ὑγρήν. Sic Hymn. *Mercur.* v. 110. αὐτὰ δ' ἀμπνυθ' ἡρμὸς ἀϋτμή. Quod imitatur *Heſiod.* Theogon. v. 696. τόσσ' ἄμφαπτ' ἠρμὸς ἀϋτμὴ. Ità κλυτὸς Ἱππόδαμεια, ὅπα χάλκεον, ἁλὸς πελάσσῃ, ὁλοώτατος ὀδμὴ & ſimilia, quæ referuntur ad *Atticiſmum*. Quanquam nec diſſimulandum, quòd hoc ſaltem loco legi poſſit, ἠδὺς ἀϋτμὴ. Quam vocem reperies, *Iliad.* ψ'. v. 765. Κάδδ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεύς. Item *Odyſſ.* γ'. v. 289. Ἐφησάσθω λιγέων δ' ἀνέμων ἰὴ ἀϋτμὴ χεύῃ.

372. Κοιμήσατε) Ità legit *Florentina*, Editio, *Aldina*, *Lovaniana*, *Euſtathius* fol. 494. lin. 32. Ὅτι ὁ ἐπὶ βλαβῇ κοιμηθείς, ἐρεῖ ἂν τὸ, Ἦ μ' μάλ' εἰς ἄτλω κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ. Ità denique *Seberus*, in *Indice*, & omnes *Vett. Henricus Stephanus* ex *Baſileenſi*, κοιμίσατε, cum ſimplici σ'. peſſimè; quod queror ad *Iliad.* π'. v. 524. Aliàs omninò κοιμίσατε ſcriberetur, ut mox, v. 373. ἐμηχάσατο.

373. Ἐμηχάσατο) Ità ſcribo rejecto ad *Var Lect.* τὸ ἐμηλήσατο, quomodò μηλήσομαι rectè ſcribitur *Iliad.* γ'. v. 416. & σ'. v. 349. Vid. ad Verſum 372.

## VARIÆ LECTIONES.

369. Ἠδὺς ἀϋτμὴ) γρ. ἠδὺς ἄυτμην, vid. Not. in *Textum*.
372. Κοιμήσατε) γρ. κοιμίσατε, vid. N. in *Textum*.
378. Τίσατ) γρ. τίσαι, & τίσαιο, *Sebero*, in *Indice*, malè. Ita mox, ε', v. 193. ἀπτίσατο.

Τυτθὰ

Τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ δὲ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠυκόμοιο·
Ἡδ' ἔφη Ἑρμείαο διαμπερὲς αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
Νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπιστάδην, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ' ἀποτέθνασαν ἤδη.
Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
Εἶρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀστοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑτάροι ἑταῖροι
Δαίνυντ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς ἦκε Κρονίων,
Καὶ τότ' ἔπαυτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
Ἱστὸν στησάμενοι, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ ἐρύσαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Paulùm pulsatam diffindam medio in nigro ponto.
Hæc ego audivi à Calypso pulchricomâ,
Illaque dicebat à Mercurio internuncio se audivisse.
Cæterum postquam ad navem perveni atque mare,
Objurgabant alicunde alium ordine; neque remedium
Invenire potuimus: boves enim occisi erant jam.
His continuò deinde dii prodigia ostendebant:
Serpebant quidem pelles, carnesque ab verubus immugiebant,
Assatæque & crudæ, boumque velut fiebat vox.
Sex diebus quidem deinde mihi chari socii
Convivabantur, Solis boves mactantes optimos:
Sed quando utique septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
Tum ventus quidem cessavit turbine sæviens:
Nos autem statim conscendentes commi mus *nosmet* lato mari,
Malo ere o, atque ad malum albis velis collocatis.
Sed quando am inde am deseruimus, neq e ulpiam ar a
Apparebat terrarum m atque mare
Jam t m
Navem
pontus

## ΣΧΟΛΙΑ.

388. Κεάσαιμι.] Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.
391. Κατήλυθον.] Κατῆλθον, παρεγχρόμην.
392. Νείκεον.] Ἐκακολόγουν. Ἐπισταδόν.] Ἐφεξῆς.
393. Δυνάμεσθα.] Ἠδυνάμεθα. Ἀποτέθνασαν.] Ἀποθανόντες ἦσαν.
394. Τέρατα.] Σημεῖα. Προὔφαινον.] Προεσήμαινον, ἐδήλουν.
395. Εἶρπον.] Ἐνιοῦτο, ἐβάδιζον. Ἐμεμύκει.] Μυκηθμοῦ ὁμοῖον ἦχον ἀπ-ελαμ.
397. Ἑξῆμαρ.] Ἐπὶ ἓξ ἡμέρας.
398. Ἐλάσαντες.] Ἀπελάσαντες.
401. Ἐνήκαμεν.] Ἐνεβαλόμεθα.
406. Ἤχλυσε.] Ἀχλύι κατὰ σκότος * συνεπλήφθη, ἐπληρώθη.

## NOTÆ.

389. Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα καλυψοῦς) Τὸ πιθανὸν consulit Poeta; quomodò enim alias *Ulysses* Deorum confabulationes noverit? *Eustath.* tol. 496. lin. 41. Ἰσέον ὃ, ἢ ὅτι καίρεον μὲν τοῖς μυθοις ὁ Ποιητὴς, ἐπεισόδιόν γε ὃ λόγειαν εἰσάγει, ὡς ἱερῶντός τινος, πόθεν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς, λέγει τὰ κατὰ τὴν Ἥλιον καὶ τὰ Δίκα, οἷς αὐτὸς οὐ παρῆν; τὸ μὲν οὖν ἀναπείσῃ, τὸ δὲ λόγειον ἀπόθεσον ἐστὶν ἀναπύων, λύει, εἰπόντος Ὀδυσσέως ἔπος, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς.

392. Μῆχος) *Pindari* Scholiastes, Edit. *Oxon.* fol. 24. μήχαρ legit, quæ Vox *Æschylo* & *Lycophroni*, in usu; ut altera, *Anacreonti*, v. 542. Τὶ μῆχος ἦν γένηται; & *Hesch.* Μῆχος. Μηχανή. Qui tamen idem, Μῆχαρ) Μηχάνημα, ὄφελος. *Iliad.* β'. v. 342. Οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Vid. *Suidam* & *Etymolog.* M. in v.

396. Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά) *Ultima* Ω ὀπταλέα, in *Cæsurâ* producitur; quomodo Πόλλ' ἔτλη τε, καὶ ἄλγε, *Iliad.* υ'. v. 255. ut ad β'. v. 41, &c.

401. Ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ) Ὑπακουστέον, τὴν ναῦν. Sic suprà, v. 293.

403. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη) *Virgil.* Æn. l. 3. v. 193. *Postquam altum tenuêre Rates; nec jam amplius ulla Apparent terra, &c.* Item, l. 5. v. 8. Vid. *Macrob.* l. 5. c. 6, 7.

## VARIÆ LECTIONES.

392. Μῆχος) γρ. μήχαρ, vid. Not. in *Textum.*
395. Ἐμεμύκει) γρ. ἐμίμυκεν. *H. Steph.* malè.
398. Ἐλάσαντες) γρ. ἐλόντες. *H. Steph.*
401. Ἀναβάντες) γρ. ἀμβάντες, ut suprà, v. 293.

Ἡ

Ἦ δ' ἔθη ὑμάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
Ἰσχύϊ δὴ πρότονος ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
Ἀμφοτέρους· ἰσὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τὲ πάντα
Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλῇ, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἀμυδὶς κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ὀρνυθτῆρι ἐοικὼς
Κάππεσ' ἀπ' ἰκελίφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
Ἣ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείῳ πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ ἆμ' νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχων
Λῦσε κλύδων πρόπιος· τὼ δὲ φιλέω φέρε κῦμα.
Ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ πρόπιν αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Ἐπίτονος βέβληλο, βοὸς ῥινοῖο τετυχώς.

Et illa currebat haud sanè multum per tempus; statim enim irruit
Stridens Zephyrus ingenti cum turbine sævions;
Mali quidem rudentes rupit venti procella
Utrosque; malus autem retrò cecidit, armamentaque omnia
In sentinam deciderunt; ipseque retrorsum in navi
Percussit gubernatoris caput, ossaque confregit
Omnia uno impetu capitis; ipse itaque urinatori similis
Decidit à tabulatis deseruitque ossa animus generosus:
Jupiter autem simul intonuit, & injecit fulmen navi;
Ipsa itaque contorquebatur tota, Jovis percussa fulmine;
Sulphureque implebatur; ecciderunt verò ex navi socii.
Illi adeò marinis cornicibus similes circa navem nigram
In fluctibus ferebantur: deus etenim abstulit reditum.
Cæterùm ego per navim incedebam; donec latera
Solvebat vis tempestatis à carinâ, quam ferebat fluctus.
Evulsum enim malum fregit usque ad carinam; caterum super ipso
Lorum revinctum erat, bovis corio factum:

## ΣΧΟΛΙΑ.

407. Ἔθη.] Ἔσχεν.

408. Κεκληγώς.] Μεγάλως ἀντιτείνων.

409. Προτόνος.] Τὰ χοινίκια, τὰ κατέχοντα τὸν ἱστόν.

411. Ἄντλον.] Τὸν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγχύπτει τὸ καταπῖπτόμενον εἰς τὸν ναῦν ὕδωρ. Κατέχυνθο.] Ἀθρόως ἔπεσεν.

412. Ἄραξε.] Συνέτριψεν.

413. Ἀμυδὶς.] Κυβιστητῆρι. ὀρχηστῇ.

414. Ἀπ' ἰκελίφιν.] Τῶν σανιδωμάτων.

416. Ἐλελίχθη.] Συνεσείσθη.

417. Θείῳ.] Θείῳ. Καθαρίφι ὃ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίῳ.

419. Ἀποαίνυτο.] Ἀφῃρεῖτο.

420. Ἐφοίτων.] Περιῆειν.

421. Λῦσε.] Διέλυσε. Κλύδων.] Ὁ τῆς θαλάσσης πέραχος. Πρόπιος.] Πρώτη, τὸ κατώπιθεν ξύλον, ἐφ' ᾧ χ ζεῦγος τὸ κῦμα. Φιλέω.] Μοῦνον, καθ' ἑαυτήν.

423. Ἐπίτονος.] Ἰμὰς, ἤτοι ὁ τῶν κεράτων δεσμός· ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ ἐπὶς ἄκρῳ τῷ ἱστῷ, δι' οὗ τὸ ἁρμένιον ἀνέλκεται. Βέβληλο.] Ἐπέκειτο. Ῥινοῖο τετυχώς.] Καταπεποιημένος ἐκ διφθέρας.

## NOTÆ.

411. Πρύμνῃ, οὐ νηΐ) Cùm *Gubernatoris* locus sit in *Prorâ*, non in *Puppi*, Navis, necessum putabam hoc in loco. πρύμνῃ *Adverbialiter* capere, & à voce νηΐ distinguere: quare expono *retrorsum*; de quâ significatione, vid. quæ Nos ad *Euripid. Andromach.* v. 1120. Vid. *Eustath.* fol. 498. lin. 15. Καλεῖ δὲ πρύμνην μέν, ἐπείσης) κυβερνήτης, πρῶραν δὲ διοικονομεῖται ὁ πρωρεύς.

413. Ἄμυδις) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ὁ δὲ ἀμυδὶς ἐοικὼς Κάππεσ' ἀπ' ἰκελίφιν) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 119. ——*excutitur, pronusque*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

423. Ἐπίτονος) *Eustath.* fol 498. fin. 44. Ἰσέον δὲ, ὅτι ἐπίτονον λέγεται, ἱμὰς ἀνέλκων τὸ κέρας ὀψῦ ἐπὶτονος βέβληλο, βοὸς ῥινοῦ πεδύχως) ἐπίτονος πεπαίνυται βοὸς ἴφι κλειτοῖο, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

*Magister V lvitur in caput.*

418. Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι) Τὸ κορώνῃσιν *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, vi Finalis, ex *Hiatu* & *Tono* sequenti; nam ἴκελος non rectè *Aspiratur*: quùm fiat pro εἴκελος, ab εἴκω. Κορώνῃσιν) Φησὶν ὁ Ἀπίων, τὸ ζῶον τοῦτο τὸν αὐτὸν τοῖς Λάκωσι, καὶ τῇ Αἰολίδι. *Etymolog.* M. v Κορώνη.

423. Ἐπίτονος) *Tribrachys*, pro *Dactylo*, vel *Spondæo*, Vox *trium*, pro Voce *quatuor*, temporum; unde Ἀκέφαλοι vocant, quod in *Principio* Versûs claudicet, ut *Iliad.* ψ'. v. 2. Ἐπειδὴ νῆάς τε, & Ἐλ-

## VARIÆ LECTIONES.

423. Ἐπίτονος βέβληλο, βοὸς ῥινοῖο πεδύχως) ἐπίτονος πεπαίνυται βοὸς ἴφι κλειτοῖο, *Athenæ.* vid. Not. in *Textum.*

Τῷ

Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῷ πρόπιν, ἠδὲ χ' ἱζόν·
Ἐζόμβος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
Ὄφρ' ἔπι τῷ ὀλοῷ ἀναμέτρησαιμι Χάρυβδιν.
Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
Ἡ μὲν ἀνερροίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς,
Τῷ ῥα σέσφυς ἐχόμην, ὡς νυκτερὶς, ἧδέ πη εἶχον
Οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
Ῥίζαι γὰρ ἔκας ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
Μακροί τε, μεγάλοι τε, καλεσκόμην δὲ Χάρυβδιν.
Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσσεν ὀπίσω
Ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐέλδομαι δέ μοι ἦλθεν
Ὀψέ· ἠμόσθ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,
Κείνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
Τῆμος δὴ τάγε δῆρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,

Hoc utrunque collocavi pariter carinam atque etiam malum;
Sedensque super hæc ferebar perniciosis ventis.
Tum certe Zephyrus quidem cessavit turbine sæviens:
Supervenit autem Notus celeritèr, ferens meo dolores animo;
Ut amplius pernicioſam remetirer Charybdim.
Totâ nocte ferebar: simul autem sole oriente
Veni ad Scyllæ scopulum, horrendamque Charybdim.
Hæc quidem absorpsit maris salsam aquam;
Cæterum ego ad altam caprificum alte levatus,
Huic implicitus tenebar, veluti vespertilio: neque usquam potui
Neque stabilire pedem firmiter, neque ascendere.
Radices enim longe erant, distantesque erant rami,
Longique ingentesque, obumbrabantque Charybdim.
Indesinenter verò tenebam, donec evomeret retrorsum
Malum, & carinam denuò: cupienti autem mihi advenit
Tandem; quam sero ad prandium judex e foro surgit,
Judicans lites multas litigantium juvenum,
Tam sero utique hæc signa ex Charybdi apparebant.
Demisi ego desuper pedes & manus, ut possem ferri;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

424. Συνέεργον.] Συνιδίσμων.
426. * Θόων.] Ὀρμῶν.
428. Ἀναμετρήσαιμι.] Διέλθοιμι, περίλθω.
429. Ἀνιόντι.] Ἀνίσχοντι, ἀνατέλλοντι.
433. Πρόσφυς.] Προσπλακείς. Νυκτερίς.] Εἶδος ὀρνέου.
434. Στηρίξαι.] Στῆναι ἀσφαλῶς.
435. Εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχον. Ἀπήωροι.] Ἅπτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀπάλλων διεστηκότες, οἷον περιεσπασμένοι· ἢ ἀπόβλητοι.
436. Καπροκίαιον.] Καπρικιάζον.
437. Ἐξεμέσσειν.] Ἐκβράψῃ, ἀναβάλοι.
439. Ἐπὶ δόρπον.] * Ἐπὶ τῷ δειλινῷ ὥρᾳ.
440. Κρίνων.] Δικαίζων.
442. Ἦκα.] Ἀφῆκα.

## N O T Æ.

λήσασθαι ἴσχῃς. Vid. *Athenæ.* l. 4. c. 8. fol. 632. ubi hic Versus videtur laudari, longè tamen Diversâ *Lectione*, quod Notandum, Ἐπίτονος πτάνυσε βοὸς ἴφι κῶμύσιος. Vid. infrà, v. 427. & ad φ'. v. 25.

427. Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος) Præter *Tmesin*, notandum, *Ultimam* ος ἐπὶ produci, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ* sequentis; quanquam & *Tribrachys* in *Secundo* etiam loco stare possit, ut modò in *Primo*, v. 423. æquè atque *Iambus*, de quâ re diximus, ad β'. v. 41.

433. Νυκτερὶς) Vid. ad ω'. v. 6.

435. Ἦσαν) *Eustath.* fol. 498. lin. 37. legit εἶχον, ἢ ἦσαν. *Br. Schol.* εἶχον, agnoscunt, Editio *Florentina. Aldin. Lovan. Rescii*, εἶχον, omnes, & *H. Steph.* Puto tamen, uti fit, hanc *Lectionem*, ex tertio superiùs Versu ortam.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

præcedunt, τῶν Παλαιῶν putes, tum hoc ipsum *Scholion* tangit; sin hæc, quæ profero, nihil ejusmodi inibi reperitur.

426. * Θόων &c.) Ita, pro θῦε, quod obtinebat olim.

439. * Ἐπὶ τῷ &c.) Τὸ ἐπὶ, ex *Aloysio Alemanno*, addo.

## Variæ Lectiones.

435. Ῥίζαι) γρ. ῥίζαι. *Ibid.* Ἦσαν) γρ. εἶχον, vid. Not. in *Textum.*

Μέσῳ

Μέσῳ δ' ἐνδύπησα παρὲξ ἐρεμνὴκε δοῦρα,
Ἐζόμην δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Εἰσιδέειν· ὀλοὸν γὰρ κεν ὑπεκφυγον αἶπυν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ ἔνθα Καλυψὼ
Ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα,
Ἥ μ' ἐφίλησέ τ', ἐκόμισσέ τε. Τί τοι τάδε μυθολογεύω;
Ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην σοὶ οἴκῳ
Σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστὶν,
Αὖτις ἀείζηλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

Medio autem eum-ſonitu-cecidi circa oblonga ligna,
Sedenſque ſuper hæc remigavi manibus meis.
Scyllam autem non amplius permiſit pater hominumque deorumque
Aſpicere me; non enim effugere potuiſſem ſævam mortem.
Hinc-itaque novem diebus ferebar: decimâ autem me nocte
Inſulam in Ogygiam appulerunt dii; ubi Calypſo
Habitabat pulchricoma, veneranda dea vocalis;
Quæ me amavitque fovitque? Quid tibi hæc dicam?
Jam enim heri enarravi in domo
Tibique & caſtæ uxori: moleſtum autem mihi eſt
Rurſus planè enarrata recenſere.

## ΣΧΟΛΙΑ.

443. Δύπησα.] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ ἐρεμνήκεα δοῦρα.] Τὸ ὅλον, ὡδὶ τό· * μακρὰ ξύλα.

444. Διήρεσα.] Ἀπεσπασάμην ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ· ὥσπερ κάπας, ταῖς χερσί μου διενηξάμην.

446. Εἰσιδέειν.] Ἰδεῖν, συνῆχεῖν.

447. Δεκάτῃ δέ με,] Οὐ δεῖ ζητῖν, πῶς ἀφηρπάσθη ὁ ἥρως, εἰπόντος τοῦ Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, ἀφραδίῃσιν ἢ σὸν φυλάσσων Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450. Ἥ μ' ἐφίλησ.] Φιλικῶς ἐχαρίζετο. Ἐκόμισσ.] Ἐπιμελείας ἠξίου. Μυθολογεύω.] Διηγοῦμαι.

453. Ἀείζηλως.] Ἐνδήλως. Εἰρημένα.] Τὰ ἤδη ῥηθέντα.

## NOTÆ.

444. Διήρεσα) Vid. *Etymolog.* M. v.

445. Ἔασε) Pro ἔασε ſcribendum, ob *Metrum*, ut pluries paſſim oſtendo.

447. Ἐννῆμαρ φερόμην) Quomodò *Ulyſſes* per novem dies durare inſomnis, impaſtus, potuit? Huic Quæſtioni reſpondetur, ad ι'. v. 252. Vid. *Br. Schol.*

449. Αὐδήεσσα) De *Lectione* Ϝ αὐδήεσσα, *Euſtath.* fol. 496. lin. 45. Δῆλον δὲ ἐκ τούτου, ὅτι τὸ ἡ Καλυψὼ, καὶ ὅσα κατ' αὐτὴν αὐδήεσσα, οὐκ οἶδεν ὁ Ϝ ἡμῶν, εἰ μήτις ἐκεῖθεν ἀλλαχόθεν αὐτὸ εἴληφε. & Nos, ad ι'. v. 334.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Μακρὰ) Ita, pro μικρὰ, ſcribo, ἐξηγητικὸν Ϝ, ἐρεμνήκεα illud, non hoc; & in hoc nobis conſentit MS. *Aloyſii.*

## VARIÆ LECTIONES.

443. Ἐνδύπησα) γρ. ἐὺ δύπησα, *Br. Schol.* *Ibid.* Παρὲξ) γρ. πάρεξ, & παρ' ἔξ.

446. Εἰσιδέειν· ὀ γὰρ κεν) γρ. εἰσιδέειν μ'· ὀ γὰρ κεν.

448. Πέλασσαν) γρ. ἔθεσαν, *H. Steph.*

449. Αὐδήεσσα) γρ. ἐδήεσσα, vid. Not. in *Textum.*

453. Αὖτις) γρ. αὖθις, ut ſæpè aliàs.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ν'.

Κοιμᾶται Ὀδυσσεὺς, μὴ τῶν δώρων, ἐκπλήσσουσιν οἱ Φαίακες εἰς τὸν γιαλὸν τῆς Ἰθακησίων· καὶ τὸν μὲν ναῦν αὐτῶν καταστρέφουσαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν· Ἀθηνᾶ δὲ ἐπὶ τῷ αἰτήματι Ὀδυσσεῖ συμβουλεύει περὶ τῆς μνηστηροφονίας· καὶ τὸ χρήματα ἐν τῇ σπηλαίῳ λοκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσέα.

### Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως ἀπόπλους παρὰ Φαιάκων, καὶ ἄφιξις εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Νῦν Ἰθάκης ἐπέβη, Φαίηκων πομπῇ Ὀδυσσεύς. Lib. XIII.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Τόνδ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φῶνησέν τε,
Ὦ Ὀδυσεῦ, ἐπεὶ ἵκου ἐμὸν πότι χαλκοβατὲς δῶ
Ὑψερεφὲς, τῷ σ' οὔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἴω
Ἆψ ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέποσθας.
Ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω,
Ὅσσοι κεῖ μεγάροισι γερούσιον αἴθοπα οἶνον

SIC dixit, illique omnes taciti facti sunt silentio,
Oblectatione que tenebantur per domos umbrosas.
Huic vicissim Alcinous respondit dixitque,
" O Ulysses, quandoquidem venisti meam ad æratam domum
" Altam, ideò te non cum repulsu puto
" Retrò rediturum, & si valdè multa tu'isti.
" Vestrùm præterea viro unicuique prompto animo hæc dico,
" Quicunque in atriis senatorium, nitidum, vinum

### ΣΧΟΛΙΑ.

2. Κηληθμῷ.] *Τῇ δ' ἀκοῆς ἡδονῇ, φησὶν, ἤτοι κήλησις γάρ ἐστιν, ἡ δ' ἀϊδὴς πίψις, καὶ ἡδονή. Οἷον χαλάσεώς τις ἅσα.

4. Ἵκου.] Παρειλήφαμεν. Χαλκοβατές.] Ἤτοι χαλκῆν ἐδαφος ἔχον· ἢ χαλκοῦς ἔχον τοὺς βαθμοὺς τῶν θυρῶν.

5. Παλιμπλαγχθέντα.] Ὀπισθόρμητον γενόμενον.

6. Ἀπονοστήσειν.] Ἐπανελεύσεσθαι.

7. Ἐφιέμενος.] Ἐναλλασσόμενος, ἐπιπλέκων. Ἐφιέμενος τάδε εἴρω.] Μετὰ σεμνότητος τάδε λέγω.

8. Γερούσιον.] Τὸν τοῖς σύμμυσι διδόμενον.

### NOTÆ.

V. 1. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ) Ἀκὴν hic *Adverbium*, ut aliàs, *Iliad.* δ'. v. 429. ἀκὴν ἴσαν, silentèr ibant; est & ἀκὴν εἰμὶ, ut *Odyss.* β'. v. 82. ἀκὴν ἔσαν. Est ἀκέων quoque nunc *Adverbialitèr* positum, ut *Odyss.* φ'. v. 89. Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι. & *Iliad.* δ'. v. 22. Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἧν. Nonnunquam *Adjectivè* sumitur, ut *Iliad.* α'. v. 565. Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο.

5. Ὑψερεφὲς) Malè in nonnullis ὑψιρεφὲς, ut aliàs queror, ad *Iliad.* ι'. v. 213.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. *Κηληθμῷ) Hoc *Scholion* ex *Aloysiano* MSto emendavi, ordinavi, & supplevi. Vid. *Hesych.* & *Etymolog.* M. in v. *Suidam*, v. Κήλησις, &c.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 4. Ἵκου) γρ. ἵκες.

5. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψιρεφὲς, vid. N. in *Textum*.

Αἰεὶ

Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκουάζεσθε δ' ἀοιδοῦ·
Εἵματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέστῃ ἐνὶ κηλῷ
Κεῖται, ἠὲ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἄλλα τε πάντα
Δῶρ', ὅσα Φαίηκων βουληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν·
Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἠδὲ λέβητα,
Ἀνδρηκάς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
Τισόμεθ'· ἀργαλέον γὰρ ἕνα τοσσοῖος ἀγείσασθαι.
Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος· τοῖσιν δ' ὀπίνδανε μῦθος.
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Νῆ' ἄρ' ἐπεσθούσας, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκ' ἱερὸν μέγα Ἀλκινόοιο,
Αὐτὸς ἰὼν ἄφαρ νηὸς ὑπὸ ζυγὰ, μή πῃ ἑταίρων
Βλάπτοι ἐλαυνόντων, ὁπότε σπερχοίατ' ἐρέτμοις.
Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, ἠδ' ἀλέγυνον.
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσε ἱερὸν μέγα Ἀλκινόοιο
Ζηνὶ κελαινεφέι Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει.
Μηρὰ δὲ κάιόν τε δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα
Τερπόμενοι· μέσῳ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς

" Semper bibidis meis, auditisque cantorem:
" Vestes quidem jam hospiti politâ in arcâ
" Jacent, & aurum arte laboratum, aliaque omnia
" Dona, quæcunque Phæacum senatores huc attulerunt:
" Verùm agè ei demus tripodem magnum, & lebetem,
" Viritim; nos autem rursus colligentes per populum
" Remunerabimur: grave enim uni tulerit tantâ largitionem præbere.
Sic dixit Alcinous; his verò placuit sermo.
Illi quidem dormiturientes iverunt domum unusquisque.
Quando autem matutina apparuit roseis-digitis aurora,
Ad navem properabant, ferebantque viros-honestans æs:
Et hæc quidem benè deposuit sacra vis Alcinoi,
Ipse iens per navem sub transtris, nè aliquem sociorum
Læderet impellentium, quando incumberent remis.
Hi autem ad Alcinoi *domum* iverunt, & convivium curaverunt.
Horumque gratiâ bovem mactavit sacra potestas Alcinoi
Jovi nimboso Saturnio, qui omnibus imperat.
Crura igitur assantes, epulabantur gloriosum convivium
Oblectantes *sese*; inter ipsos verò canebat divinus cantor

## ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἀκουάζεσθε] Ἀκροᾶσθε.

10. Εὐξέσῃ.] Καλῶς ἐξεσμένῃ, καλῶς εἰργασμένῃ.

11. Πολυδαίδαλος.] Ὁ ποικίλος, καὶ μὴ πᾶσιν κατανοήσιμος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι καὶ ποικίλλεσθαι σύνηθες.

12. Βουληφόροι.] Σωστοί, φρονιμικοί. Ἔνεικαν.] Ἤνεγκαν.

14. Ἀνδρηκάς.] Καθ' ἄνδρα. Καθ' ἕνα δῆμον.] Ἐκ τῶν δήμων.

15. Τισόμεθα.] Εἰσπραττόμεθα, ἢ ἀπαλλησόμεθα.

## NOTÆ.

10. Εὐξέσῃ ἐνὶ κηλῷ) En! Iterum videt κηλὸν *Fœmininum*, contrà quod *Lexicographorum* turba; vid. ad Θ'. v. 424. & infrà, v. 68. Potest tamen & sic scribi, εὐξέσῃ, cùm sit ὁ καὶ ἡ.

13. Ἤδη λέβητα) *Eustath.* fol. 501. lin. 43. fatetur ἤδη legi, at fol. 502. lin. 10. dicit, Ab Accuratioribus legi ἤδη, quod & probo.

14. Αὖτις) Ità, pro αὖτι, scribo. Vid. *Etymolog.* M. v. Αὖτε.

15. Περικὸς χαρίσασθαι) Vel hìc περιδὲ, ὑπονοητέον, ὡς σὺ πρὸ, Ἀπόδες μοὶ τὰ λίθων, vel, ut *Eustath.* fol. 502. lin. 31. Ἀφ' ἑαυτοῦ περικὸς, aut περικῆς, pro καθ' ἑαυτὸν περικὸν, χαρίσασθαι, Ἀττικόν. Vel τοσσοῦτον subaudiendum.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

26. *Ἔνδεξον) Ità pro ἔνδεκα legendum.

## VARIÆ LECTIONES.

10. Εὐξέσῃ) γρ. ἐϋξέσῃ. Vid. Not. in *Textum*.

12. Ἔνεικαν) γρ. ἤνεγκαν.

13. Ἤδη λέβητα) γρ. ἤ μ λέβητα, vid. Not. in *Textum*.

14. Ἀνδρηκάς) γρ. ἄνδρα καθ', *Eustath.* fol. 502. lin. 22. & *Duport.* in locum; nec vidit *Hen. Stephanus*: Quis enim, Omnia? Αὖτις, pro αὖτι.

15. Νῆ' ἄρ') γρ. νῆα ῥ', & νῆαδ'. Ἐπίσασθαι) γρ. ἐπ' ἴσασ.

26. Κεῖσαι) γρ. κῆσαι, *Aloysii* MS.

Δημόδοκ@, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφαάων@,
Δῦναι ἐπειγόμεν@· δὴ γὰρ μεμάασιν ἑταῖ@.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρποιο λιλαίετ@, ᾧτε παπῆναι
Νειὸν ἀν' ἕλκιπον βόε οἴνοπε πυκλὸν ἄροσσον,
Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο,
Δόρπου ἐποίχεσθ@, βλάβεσθ@ δέ τε γοῦνα ἰόντι·
Ὡς Ὀδυσῆι ἀσπασὸν ἔδυ φάο@ ἠελίοιο.
Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα,
Ἀλκινόῳ δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος ἀγόρευε·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἐρικυδέα λαῶν,
Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλο@ ἤθελε θυμός,
Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσαιεν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἐρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
Κυδιόωντας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἐρέτιμα ὀπάσαιεν
Παντοίην· καὶ μήτι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
Πεμπέμεναι τ' ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μέγ@ Ἀλκινόοιο,
Πρόνοε, κρητῆρα κεραάσσαμενος, μέθυ νεῖμον
Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμενοι Διὶ πατρὶ,

Demodocus, populis honoratus; at Ulyſſes
Multùm ad Solem caput vertebat omnia illuſtrantem,
Ut deſcenderet expetens; jamdudum enim cupiebat reverti.
Sicut autem cùm vir cœnam concupiſcit, cui perdiù
*Per* Novale traxerunt boves atri compactum aratrum:
Expectatò quidem huic occidit lumen Solis,
Cœnam ut ineat, affliguntur nempè genua eunti:
Sic Ulyſſi gratum occidit lumen Solis.
Statim igitur Phæacibus ſtudioſis-remorum locutus eſt,
Alcinoo autem maximè denuntians dixit ſermonem,
" Alcinoe rex, omnium princeps populorum,
" Mittite me, ubi ſacrificaveritis, illæſum; Valeteque ipſi;
" Jam enim perfecta ſunt, quæ mihi charus volebat animus,
" Comitatus & chara dona, quæ mihi dei cœleſtes
" Fortunata faciant; integram autem domi uxorem
" Redux inveniam, cum incolumibus amicis.
" Vos autem hìc manentes oblectetis uxores
" Dilectas, & liberos; Dii verò virtutem dent
" Omnimodam; & nè quod malum publicum ſit.
Sic dixit; illi verò omnes collaudabant, & jubebant
Mitti hoſpitem, quòd ritè & ut parerat, locutus eſſet.
Et tunc præconem alloquuta eſt virtus Alcinoi.
" Pontonoe, cratere impleto, merum diſtribue
" Omnibus in domo; ut apprecati Jovem patrem,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Τελμηδ@.] Τελμηνιδ@, πάμι@.
29. Παμφαινόωντ@.] Πᾶσι φαίνοντ@.
30. Μενέαινεν.] Ἐφεσίπτ@.
31. Λιλαίετ@.] Ἐπιθυμεῖ.
32. Νειὸν.] Γῆν νεοτομθέλων. Ἕλκιπον.] Ἕλκουσιν. Πυκτὸν.] Τὸ μὴ ἐξ αὐτῆ ἔχον τὸ * γύαλ@.
37. Πιφαυσκόμεν@.] Φανερωτοιῶν.
40. Τετέλεσται.] Πεπλήρωται.
42. Ὄλβια.] Εὐτυχῆ.
43. Ἀρτιμέσσοισιν.] Γνήσιοι ἐ πιστοῖς.
45. Κυδιόωντας.] Τοὺς ἐκ παρθενίας γεγαμημένους. Ἀρετὴν.] Εὐδαιμονίαν.
46. Μεταδήμιον.] Ἔνδημον τῇ πόλει.

## Ν Ο Τ Æ.

30. Δῦναι ἐπειγόμεν@, τὸν ἥλιον δηλονότι) Tale illud Περξαπτολ. c. 27. v. 29. Ἤνυσον ἡμίσεαν ἠελίοιο. *Meric. Caſaubon.* De nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 37.
51. Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ὄφρ' εὐξάμεν@ Διὶ πατρὶ) Hic Verſus διπλάσιος, quandò *Ultima* & ἀνὰ producatur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Liquidam*;

## ΝΟΤÆ ΙΝ SCHOLIA.

32. * Γόλῳ) Ità pro γόνυ reſtituo, ex *Aloyſii* MSto. Eſt autem ὁ γύης, pars Aratri, *Dentale* dicta.

## Variæ Lectiones.

29. Τρέπε) γρ. πρέπε.
32. Ἀνέλκηθ@) γρ. ἐπ' ἕλκηθ@, *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν ξεῖνον πέμπωμεν ἐὺ ἐς πατρίδα γαῖαν.
"Ως Φάτο· Ποντόνοος δ᾽ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
Νώμησεν δ᾽ ἄρα πᾶσιν ὀπιζαδόν· οἱ δ᾽ θεοῖσιν
Ἐπ‹ξ›αν μακάρεσσι, τοὶ εὐρὺν οὐρανὸν ἔχουσιν,
Αὐτόθεν ἐξ ἑδρέων· ἀνὰ δ᾽ ἵστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀρήτῃ δ᾽ ἐν χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, διαμπερὲς, εἰσόκε γῆρας
Ἔλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ᾽ ἐπ᾽ ἀνθρώποισι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δ᾽ τέρπεο τῷδ᾽ ἐνὶ οἴκῳ,
Παισί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
"Ως εἰπὼν, ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τῷδ᾽ ἅμα κήρυκα πρόφρων μόλε Ἀλκινόοιο,
Ἡγεῖσθ᾽ ὅπη νῆα θοὴν, καὶ πίνα θαλάσσης·
Ἀρήτη δ᾽ ἄρα οἱ δμῳὰς ἅμ᾽ ἔπεμπε γυναῖκας·
Τὴν μὲν, φᾶρος ἔχουσαν ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
Τὴν δ᾽ ἑτέρην, κηλὸν πυκινὴν ἅμ᾽ ἔπεμπε κομίζειν·
Ἡ δ᾽ ἄλλη σῖτόν τ᾽ ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Αἶψα τά γ᾽ ἐν νηῒ γλαφυρῇ πομπῆες ἀγαυοὶ
Δεξάμενοι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἅπασαν.
Κὰδ᾽ δ᾽ ἄρ᾽ Ὀδυσσῆϊ στόρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
Νηὸς ἐπ᾽ ἰκριόφιν γλαφυρῆς, ἵνα νήγρετον εὕδοι,

"Hunc hospitem mittamus suam in patriam terram.
Sic dixit; Pontonous verò mellitum vinum miscuit,
Distribuitque omnibus astando: hi autem Diis
Libârunt beatis, qui cœlum latum inhabitant,
Illinc ex sedibus; surrexit verò divinus Ulysses,
Aretæque in manibus posuit poculum rotundum,
Et ipsam compellando verba velocia dicebat,
" Vale mihi, ô regina, in perpetuum; donec senectus
" Veniat, & mors, quæ utique hominibus accidunt.
" At ego proficiscor; tu autem delectare hâc in domo,
" Liberisque, & populis, & Alcinoo rege.
Sic locutus super limen ivit divinus Ulysses.
Huic simul præconem præmisit virtus Alcinoi,
Præcedere ad navem velocem, & litus maris;
Arete quoque illi famulas simul misit mulieres;
Hanc quidem chlamydem habentem puram & tunicam,
Alteram autem arcam piciam simul dedit portare:
Tertia verò panemque ferebat, & vinum rubrum.
At postquam ad navem pervenerunt & mare,
Statim hæc in navi concavâ comites læti
Accepta deposuerunt, potum, & cibum omnem:
Sed Ulyssi constraverunt culcitramque, linteumque
Navis in subselliis concavæ, ut mollitèr cubaret,

## ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἐπισταδόν.] Ἐπισταμένως, * ἐπισημάνως, ἱμαντείως· * ἢ, ἐφισταμένως ἐκάστῳ.
56. Ἐξ ἑδρέων.] Τῶν καθεδρῶν.
59. Διαμπερές.] Δι᾽ ὅλου ἢ βίου.
61. Νίομαι.] Ἀπέρχομαι.
63. Ἐβήσετο.] Ἔβη, ἐπορεύθη.
67. Εὐπλυνές.] Καλῶς πλυνθὲν, καθαρόν.
68. Πυκινὴν.] * Σπαγνὴν. Κομίζειν.] Ἄγειν, φέρειν.
70. Κατήλυθον.] Κατῆλθον.
72. Πόσιν.] Ποτὸν.
73. Λίνον.] Λεπτὸν ἱμάτιον.
74. Ἐπ᾽ ἰκριόφιν.] Ἐπὶ τῷ καταστρωματῶν. Νήχετον.] Ἀνέχεται, βαθὺν, ἢ δι᾽ ἡδονὴν βραδύν.

## NOTÆ.

& *Ultima* ᾱ μάκρον producatur etiam, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Acutum*, in sequenti Voce. Vel denique potest *Iambus* ferri, in *Tertio* loco, ut mox in *Quarto*, v. 136. Χαλκόν τε, Χρυσόν τε ἄλις, ἰόθητα δ᾽ ὀφειλώ.

54. Ἐπισταδόν) Vid. *Etymolog.* M. v.
68. Πυκινὴν) Ἡ κηλὸς, iterum; ut modò, v. 10.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

54. * Ἐπισημάνως, ἱμαντείως, ex MSto. * Cætera *Etymolog.* M. v.
68. * Σπαγνὴν) Ità, pro συνετὴν, in hoc loco omninò scribendum; ubi de Cistâ res est.

## VARIÆ LECTIONES.

56. Ἑδρέων) χρ. ἰδίων, vid. ad *Iliad.* α'. v. 534.
63. Ἐβήσετο) χρ. ἐβήσατο, ut infrà, v. 75.
68. Ἔπεμπε) γρ. ὄπασεν, *H. Steph.*
74. Εὕδοι) γρ. εὕδῃ, *H. Steph.*

Πρύμ-

Πρύμνης· ἀὐ̓τὴ δ᾽ ἣ γ᾽ αὐτὸς ἐβήσετο, ἠδὲ κατέλεκτο
Σιγῇ· τοὶ δ᾽ ἑκάθιζον ἐπὶ κλησῖσιν ἕκαστος
Κόσμῳ· πεῖσμα δ᾽ ἔλυσαν ἀπὸ τρητοῖο λίθοιο·
Ἔνθ᾽ οἱ ἀναπλησθέντες ἀερρίπτεσαν ἅλα πηδῷ·
Καὶ τῷ γε γλυκὺς ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς·
Ἡ δ᾽, ὥστ᾽ ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι,
Πάντες ἅμ᾽ ὁρμηθέντες ὑπὸ πληγῇσιν ἰμάσθης,
Ὑψόσ᾽ ἀειρόμενοι, ῥίμφα πρήσσουσι κέλευθον·
Ὣς ἄρα τῆς πρύμνη μὲν ἀείρετο, κῦμα δ᾽ ὄπιθε
Πορφύρεον μέγα θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἡ δὲ μάλ᾽ ἀσφαλέως θέεν ἔμπεδον· οὐδέ κεν ἴρηξ
Κίρκος ὁμαρτήσειεν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν.
Ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα θαλάσσης κύματ᾽ ἔταμνεν,
Ἄνδρα φέρουσα, θεοῖς ἐναλίγκια μήδε᾽ ἔχοντα.
Ὅς πρὶν μὲν μάλα πολλὰ πάθ᾽ ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Δὴ τότε γ᾽ ἀτρέμας εὗδε, λελασμένος, ὅσσ᾽ ἐπεπόνθει.

In puppi: Ipſe autem ingreſſus eſt, & recubuit
Silentio, illique ſederunt in tranſtris ſinguli
Ordine, funemque ſolverunt à pertuſo lapide.
Ibique hi incumbentes jactabant mare remo:
Et huic ſuavis ſomnus in palpebris incidit,
Inexcitabilis, jucundiſſimus, morti proximè ſimilis.
Illa autem, ſicut in campo quadrijuges maſculi equi,
Omnes ſimul incitati à verberibus ſcuticæ,
Altè elevati, celeriter emetiuntur viam:
Sic quidem hujus puppis tollebatur; unda autem pone
Nigra magna ruebat perſonantis maris.
Et hæc valde tutè currebat firmiter; neque acc piter
Circus aſſecutus fuiſſet, citiſſimus volucrum.
Sic illa celeriter currens maris undas ſecabat,
Virum ferens, diis æquas curas habentem:
Qui antea quidem multos paſſus eſt dolores tuo in animo,
Virorumque bella, moleſtaſque undas penetrans;
Jam tunc ſecurè dormiebat, oblitus *eorum*, quæ paſſus fuerat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

77. Κόσμῳ.] Ἐν κόσμῳ, ἐν πίξῃ. Πεῖσμα.] Τὸ ἀπέγγυον χοινίον. Τρητοῦ λίθοιο.] Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τοὺς λίθους.

78. Ἀνερρίπτεσαν.] Ἀπὸ δὲ παρωχλυθέντες, ἀναρρίπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.

80. Ἥδιστος.] Ἡδύτατος.

81. Ἡδ᾽ ὥς· ἐν πεδίῳ.] Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι πτίχουσιν ἐν τῷ ὀχιαίων μιερῶν διηγέροντα, ὕτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυνομένη ὑπὸ τῆς πρύμνης κυφίζεται. Τετράοροι.] Τέσσαρες ἵπποι * ἐζευγμένοι τετράορος τὸ ε μικρόν.

82. Ἰμάσθλης.] Μάστιγος.

83. Ἀειρόμενοι.] Ἐπαιρόμενοι, κυφιζόμενοι.

84. Ἄείρετο.] Ἐπήρετο. ὑψοῦτο

87. Κίρκος.] Ἱέραξ. Ὁμαρτήσειεν.] Ἀκολουθήσειεν.

88. Ἔπαμεν.] Ἔκοπτεν.

92. Ἐπιπόνθει.] Ἔπαθεν, ὑπέστη.

## NOTÆ.

80. Νήγρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 522. *Dulcis & alta Quies, placidaque ſimillima morti.* Totius *Odyſſeæ* Allegoria, *Ulyſſes*, dum Felicitatem veram quærit, quæ per *Ithacam* & *Penelopen* ſignificatur, pluribus excipitur ærumnis. Hujus Socii, per *Libidinem*, *Intemperantiam*, *Temeritatem*, reditu, votis & vitâ mulctati, Patriâ excidunt. Ipſe ſolus evadit, & tandem *Phæacum* ope, longâ in Navi, per mare, in Patriam Dormiens devehitur. *Phæaces*, à φαιὸς, *Ater*, *Lugubris*, ſunt illius Exequiarum miniſtri. *Navis*, tumulus, poſtea in *Petram* converſa, hoc eſt *Lapidem* Sepulcralem. *Somnus* illi Mors, cujus ope tandem ad *Felicitatem* migrat.

81. Τετράοροι ὠκέες ἵπποι) Τετράορος, τέτρωρος· παρὰ τὸ ὑχρείαν ἢ ἁρμόζειν τοὺς ἵππους. *Etymolog.* M. v. Τετράορος) Τέσσαρες ἐπὶ δὲ πηδαλίοις ἐναζεύγνυμένοι. *Heſych.* Τέθριππος, ἀντὶ δὲ, πεζαίπεος. Vid. ad *Var. Lect.*

88. Κύματ᾽ ἔπαμεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 18. — —*Secat æquora.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἐζευγμένοι) Pro corrupto ἐξηγμένοι, nec ſine MSti auctoritate.

## VARIÆ LECTIONES.

75. Ἐβήσετο) γρ. ἐβέβαιτο, *H. Steph.* vid. ad λ'. v. 12. & ſuprà, v. 63.

76. Ἕκας) γρ. ἵκανεν, *H. Steph.*

81. Τετράορος) γρ. πετράορες, *Euſt.* fol. 505. lin. 35.

85. Θῦε) γρ. θῦνε.

86. Ἴρηξ) γρ. ἴρηξ.

Εὖτ᾽

Εὖτ' ἀστὴρ ὑπέρεχε φαάντατος, ὅς τε μάλιστα
Ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης·
Τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο πολυτλήτους.
Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος,
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης· δύο δ' ἄκραι πρὸς ἀυτὸν
Ἀκταὶ ὑπορρῶγες, λιμενόσ' ἐπιπεπληγυίας·
Αἵτ' ἀνέμων σκεπόωσι δυσαήων μέγα κῦμα
Ἔκτοθεν· ἔντοσθεν δ' ἄνευθε δεσμοῖο μένουσι
Νῆες εὐσταμοι, ὅταν ὅρμου μέτρον ἵκωνται.
Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·
Ἄγχοθι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἠερόεσσες,
Ἱερὸν νυμφάων, αἱ Νηϊάδες καλέονται.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι

Quando ſtella exorta eſt lucidiſſima, quæ maximè
Venit nuncians lumen Auroræ manè-genitæ;
Tum jam inſulæ appropinquabat mare-permeans navis.
Phorcynis ſanè quidam eſt portus, marini ſenis,
In agro Ithacæ; duo item projecta. in ipſo
Latera abrupta, in portum vergentia;
Quæ à ventis defendunt ſtridentibus magnum fluctum
Ab extra; ab intùs verò ſine vinculo manent
Naves benè-tabulatæ, eùm portûs ſpatium intraverint.
At in vertice portûs paſſis-ramis oliva;
Propeque ipſam antrum amœnum, obſcurum,
Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur.
Intùs itaque crateresque & amphoræ erant

## ΣΧΟΛΙΑ.

93. Ὑπερέχει.] Ἀνέτελλεν. Φαάντατος.] Λαμπρότατος. *Φωσφόρος· ὃς κάλλιστος ἐν ἐρανῷ ἔστι] ἀστὴρ.

94. Ἀγγέλλων.] Προμηνύων.

95. Προσεπίλναται.] Προσεπίλαζεν.

96. Φόρκυνος.] Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾧ λιμένι Φόρκυνός ἐστιν ἱερὸν, ὃ θαλασσίῳ δαίμονι. Ἁλίοιο γέροντος.] Τῷ Φόρκυνι. Φόρκυνος δή τις ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος.] Φόρκυν, δαίμων θαλάσσιος, τὸ παλαιὸν ἀφιστεύων τοὺς τῆς *Ἀχαΐας, οἰκῶν τὴν Φόρκυνα, ἀπ' αὐτοῦ καλουμένην. Βῆσσαι· * κάτω φασὶν αὐτοῦ, καθαλιπὼν τὰς τρίβους πύλας, ἀφίκεται εἰς τὴν Κεφαλλωνίαν· καὶ τόπον ἐκλεξάμενος ἐπιτήδειον αὐτῷ, σπάσας ἄκρον· λέγεται ὁ Ἄμμων, ὁ τόπος. προσορμήσας εἰς τὸ τῆς Ἰθάκης λιμένα, ἠξίωσεν αὐτὸν * ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορεύσαι Φόρκυνα· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ.

98. Ἀπορρῶγες.] Διερρωγυῖαι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μέγα ῥηγνῦσαι. Πολυπεπληγυίας.] Ἔσω κεκολυμένας.

99. Σκεπόωσι.] Σκέπουσι, κωλύουσι, σκέπας παρέχουσι. Δυσαήων.] Κακοπνεόντων.

101. Ὅρμου μέτρον.] Ὅταν πρὸς τὸ ὁρμοδιδῶσι· αἰφνίδιον τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήσεις τὸ καθορμοῦσθαι. Ἵκωνται.] Παραγίνωνται.

102. Ἐπὶ κρατὸς.] Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Τανύφυλλος.] Τεθαλυῖα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103. Ἐπήρατον.] Ἐπέρασον, καλόν. Ἠερόεσσης.] Μέγα καὶ ἀναπεφαμένον, εὐρύχωρον.

104. Νυμφάων.] Νυμφῶν. Νηϊάδες.] Ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν ὑδάτων.

105. Ἀμφιφορῆες.] Εἴδος κεράμων ἀμφώτων.

## NOTÆ.

93. Εὖτ' ἀστὴρ) *Phoſphori* Ortus.

96. Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν) *Virgil.* Æn. l. 1. v. 163. *Inſula Portum Efficit, objectu laterum.* Vid. *Macrob.* l. 5. c. 3. *Turneb.* Adverſar. l. 18. c. 32.

98. Ἀπόρρωγες) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀποῤῥώξ, & Ἀπόῤῥωγες.

101. Νῆες εὐσταμοι) Hanc *veram* in hujuſmodi Vocibus & antiquam *Lectionem* paſſim probo. Sic *Iliad.* ε'. v. 725. Χάλκεαι ἐπίσσωλοι, προσαρηρότες, ἁρμὸν ἰδυῖαι. Sic *Heſiod. Herc.* ſcut. v. 273. — ἐυσσώτῳ ἁπὶ ἀπήνης. Sic in ἐπισσείω, ἐπισσύω, ut ad π'. v. 4.

103. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον — ἱερὸν Νυμφάων) Imprimis adeundus *Porphyrius*, περὶ ἄντρου Νυμφῶν· & *Euſtath.* fol. 507. lin. 14. Doctor *Stephanus*, ad *Homeri Ogilbaan.* fol. 187. *Spenceras* noſtras Poeta, in Poemate ſuo. *Faiery Queen* dicto, quem accuratè explicat Vir Cl. Ds. *Kenelmus Digby*, in Epiſtolarum Politicarum Cabalâ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

93. *Φωσφόρος) Ex *Homero*, χ'. v. 318.

96. *Ἀγυμνίῳ) Ità, pro corrupto Ἀγυνίῳ, lego, ex MSto. in quo tamen malè locatur hoc *ſcholion*, ad hujus *Rhapſodiæ* principium, fol. 343. cum locum rectiùs poſtularet hunc, ad fol. 346. Pejus tamen in pluribus *Editionibus* deeſt. Pro κάτω, lego *κᾶπω, Senſu ſuffragante. Pro *ἀμφ', lego ἀφ'.

## VARIÆ LECTIONES.

101. Εὐσταμοι) *ꝙ.* ἐυστάμοι, vid. Not. in *Textum*.

104. Ἱερὸν) *ꝙ.* ἱηρὸν, *Porphyr.* περὶ νυμφῶν ἄντρων. verùm & hic, & infrà, v. 348. ἱερὸν, in Omnibus.

Λάϊλαψ

Λάϊνοι· σὺ δ' ἔπειτα πθαιβώσσουσι μέλισσαι.
Ἐν δ' ἰσοὶ λίθοισι θεμήκεες, ἔνθα τὲ Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν·
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν,
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου, εἰσὶ θεώτεραι· οὐδέ κε πείνῃ
Ἀνδρῶν ἐσέρχεται, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.
Ἔνθ' οἵγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἡ μὲν ἔπειτα
Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅτε τ' ἐπὶ ἦμισυ πάσης,
Σπερχομένη· τοίων γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετάων.
Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.
Ἐκ δὲ κλήματ' ἄειραν, ἅ οἱ Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν οἴκαδ' ἰόντι, μετὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.
Καὶ τὰ μὲν ἂν πρὸς πυθμὴν ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Lapideæ; ibi verò præterea mellificant apes.
Intùs etiam telæ lapideæ prælongæ, illicque Nymphæ,
Velamina texunt cærulea, mirabile visu.
Intùs quoque aquæ perpetuæ, duæque ei januæ sunt;
Hæ quidem ad Boream permeabiles hominibus;
Illæ autem rursus ad Notum, sunt sanctiores; neque illâc
Viri intrant; sed immortalium via est.
Hùc illi invecti sunt, priùs quàm scirent; hæc quidem postea
Terræ appulit, quantum ad dimidium totius i. e. *dimidiâ sui parte*,
Concitata: talium enim impellebatur manibus remigum.
Hi igitur ex navi egressi benè-tranlatâ in terram,
Primùm Ulyssem concavâ ex nave sustulerunt,
Ipso cumque lineo, & culcitrâ splendidâ:
Atque in arenâ deposuerunt, captum somno.
Res autem extulerunt, quas Phæaces illustres
Dederant domum eunti, propter magnanimam Minervam.
Et has quidem porrò apud radicem olivæ cumulatas posuerunt

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

106. Τιθαιβώσσουσι.] Ἀπεπθίει] τῷ βόσει, ὅ ἐστι τὸ τρίλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία, Ϲ * νεοπλοτροφοῦσι.

107. Λίθοισι.] Λίθινοι.

109. Ἀενάοντα.] Ἀεὶ ῥέοντα.

110. Καταιβαταὶ ἀνθρώποισι.] Βάσιμοι, δι' ὧν καταβαίνουσιν οἱ ἄνθρωποι.

111. Θεώτεραι.] Θειότεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ εἰσέρχονται.

116. Βάντες.] Ἐκβάντες, ἐξελθόντες. Ἐϋζύγου.] Εὖ σωιζομένης.

117. Ἄειραν.] Ἐκόμισαν.

119. Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν,] Οὐ λέγουσιν αὐτὸν, παρὰ δὲ μὴ δοκεῖν χάριν τῆς παραπομπῆς ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καταχθόνιον τὸν αὐτὸν ἢ ὅτως οἰκονόμησεν ἀφ' ἑαυτῆς· ἀνήκεστον γὰρ τὸν τῆς μνηστῆρας, φανερῶς καλῶν.

122. Πυθμένα.] Ῥίζαν.

## N O T Æ.

108. Φάρε' ὑφαίνουσιν — θαῦμα ἰδέσθαι) Ità *Psalm.* 139. v. 13. 14. &c. Φοβερῶς Ϲ θαυμαστῶς ἐγνώθην.

110. Ἃ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν) Huc refer illud *Orphei*, Ἀντολίη τὲ, Δύσις τὲ θεῶν ὁδοὶ ἐρανιώνων, *Euseb.* Præparat. Evangel. l. 3. c. 9. Per *Capricornum* fingunt *Platonici*, *Animas Corpore solutas*, *in Cœlum* ascendere. De quâ re vid. *Cœl. Augustin. Curionem*, in Hieroglyph. apud *Pierium*, fol. 436. F. & Epistol. Dr. *Fryar*, VIII. fol. 421. Verùm ex ipsis *Platonicis* contrarium profert *Cœl. Rhodigin.* Antiq. Lect. l. 15. c. 23. Scribunt, inquit, *Platonici*, & in Naturalibus non prætermisit *Macrobius*, *Capricornum*, *Cancrumque* dici à *Physicis*, Solis Portas. Quià in utroque obviante Solstitio, ulteriùs Solis inhibeatur accessus. Per has item Portas, Animas de Cœlo in Terras meare, rursumque de Terris Cælestia repetere; proindeque *Hominum* Unam dici, alteram *Deorum*. *Hominibus* dicari *Cancrum*, quia per hunc fiat ad ima defluxus; *Diis* verò *Capricornum*, quià illac postliminiò Cælestibus Animæ restituantur sedibus, *&c.* *Mox*, Adde, quòd *Boream* tradunt Generationi percommodum; quo fit, ut Morientes Spiritu credatur excitare, *&c.* quibus ultimis verbis alludit ad locum *Iliad. ε'.* v. 697. ubi *Sarpedon* ex deliquio recreatur, à *Boreâ*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

106. * Νεοπλοτροφοῦσι) Ità emendo, pro *Schrevelii* corrupto νεοπλοφοῦσιν, ex MSto *Aloysii*, *Aldinâ*, *Morrhii* & *Bedroti* Editt.

## Variæ Lectiones.

109. Ἀενάοντα) γρ. αἰενάοντα, *H. Steph.*

115. Τοίων) γρ. τοῖον, *H. Steph.*

Ἔκτὸς

Ἐκτὸς ὁδοῦ, μή πού τις ὁδιτάων ἀνθρώπων,
Πρίν γ' Ὀδυσῆ ἔγρεσθαι, ἐπελθὼν δηλήσαιτο.
Αὐτοὶ δ' αὖτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ὐδ' Ἐνοσίχθων
Λήθεθ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέῳ Ὀδυσῆι
Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ' ἔγωγε μεθ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
Τιμήεις ἔσομαι, ὅτε μὲ βροτοὶ οὔτι τίουσι
Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἐξ εἰσὶ γενέθλης.
Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμεν κακὰ πολλὰ παθόντα
Οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· Νόστον δέ οἱ οὔποτ' ἀπούρας
Πάσχω, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέσχεο, καὶ κατένευσας.
Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν,
Πολλά, ὅσ' ἂν ὐδέ ποτε Τροίης ἐξ ἤρσαν Ὀδυσεύς,
Εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λητίδος αἶσαν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὤ πόποι, Ἐνοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες;
Οὔτι σ' ἀτιμάζουσι θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμήσειν ἰάλλειν.
Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων
Οὔτι τίει, σοὶ δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἰεί.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἕπλετο θυμῷ.

Extrà viam; ne aliquis viatorum hominum,
Antequam Ulyſſes expergiſceretur, offendens violaret.
Ipſique adeò retrò domum *verſus* redierunt: neque Neptunus
Oblitus eſt minarum, quas divino Ulyſſi
Priùs minatus erat: Jovis tamen *prius* rogavit ſententiam.
" Jupiter pater, non ampliùs ego in immortalibus Deis
" Honoratus ero, quandò me mortales minimè honorant
" Phæaces, qui tamen meo orti ſunt ex genere.
" Etenim nunc Ulyſſem dicebam mala multa paſſum
" Domum iturum; reditum verò illi nunquam eripui
" Omninò, quoniam tu primùm promiſiſti, & annuiſti.
" Hi autem dormientem in navi veloci in pontum ducentes
" Depoſuerunt in Ithacâ, dederuntque ei ingentia dona,
" Æſque, aurúmque multum, veſtémque textam,
" Multa, quot nunquam Trojâ extuliſſet Ulyſſes;
" Si incolumis veniſſet ſortitus de prædâ portionem.
Huic reſpondens affatus eſt nubicogus Jupiter:
" Vah! Neptune late-potens, quale dixiſti?
" Non te deſpiciunt Dii; difficile etenim eſſet
" Maximè-ſeniorem, *poſt Jovem*, & optimum ignominiâ proſequi.
" Virorum autem ſi quis te vi & robore cedens
" Non colit, tibi eſt & poſthac ultio ſemper:
" Fac, ut vis, & tibi jucundum eſt animo.

## ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ὀδιτάων.] Ὁδοιτῶν.
124. Ἔγρεσθαι.] Ἀναστῆναι. Δηλήσαιτο.] Βλάψειε ἀντὶ τοῦ ἀφέλη.
129. Τιμήεις.] Τίμιος. Τίουσι.] Τιμῶσιν.
130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης.] Ἐν ἤθει πεῦπε· ὃ γὰρ Φαίαξ, Ποσειδῶνος καὶ Κερκύρας, τῆς Ἀσωπίδος.
132. Ἀπούρας.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφελόμενος.
133. Ἐπεὶ σὺ πρῶτον.] Χρονικῶς.
136. Ἄλις.] Ἱκανῶς.
137. Ἐξήρεσαν.] Ἐξαίρετα ἔλαβεν.
142. Προσβύτατον.] Ἐπιφερέστατον. * ἢ μὴ τὸν Δία· ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πατήρ * γεγένει. Ἄριστον.] Δυνατώτατον. Ἰάλλειν.] Παραβιάσασθαι, ἀδικῆσαι, ἐπιθέσθαι.
143. Βίῃ καὶ κάρτεϊ εἴκων.] Νικώμενος ὑπὸ τοῦ ἰσχυροτέρου βίας, ἢ τοῦ ἰσχύος· οὕτω γὰρ τοῦτο ἐξυβρίζει.
144. Τίει.] Τιμᾷ.

## NOTÆ.

130. Ἐμῆς ἔξεσι γενέθλης) Hæc potior *Scriptio*, quàm ἐμῆς ἔξεισι, quod ſæpe notamus. Vid. ad α'. v. 405.
136. Ἄλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν) Vid. ſupra, ad v. 51.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

132. Ἀπούρας) Hoc *Scholion* malè ad præcedens jungebatur, in Prioribus. Ἀπούρων, *Aldin.*
142. Voces, * ἢ μὴ τὸν Δία, Addo. * Γεγένει) Ità pro ἐγεγόνει, ex ipſo *Homero*, *Iliad.* ε'. v. 355.

## VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐξ εἰσὶ) γρ. ἔξεισι, vid. Not. in *Textum*.
132. Ἀπούρων) γρ. ἀπῦρον, *Br. Schol.* & *H. Steph.*
137. Τρώων ἐξ ἤρατ') γρ. Τρώων ἐξήρατ', vid. ſupra, ad v. 130.

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφὲς, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἠδ' ἀλεείνω.
Νῦν αὖ Φαίηκων ἐθέλω θοὴν ἁλαλήσεα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαῖσαι, ἵν' ἤδη χῶῃ, ἀπολήξωσι τε πομπῆς
Ἀνθρώπων· μέγα δέ σφιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ὦ πέπον, ὡς μοὶ ἐμοῖ θυμοῖ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,
Ὁππότε κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομένην προσιδόντες
Λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, θείην λίθον ἐγγύθι γαίης
Νηῒ θοῇ ἴκελον, ἵνα θαυμάσσωσιν ἅπαντες
Ἀνθρωποι· μέγα δέ σφιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς Σχερίην, ὅθι Φαίηκες γεγάασιν,
Ἔνθ' ἔμενε· ἡ δ' ἆρ' ἐγγὺς ἐπόρσυνε νηῦς
Ῥίμφα διωκομένη· ὃ δ' ἐπὶ χθόνα δῦνε θοὸς θεός,
Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε, καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθε,
Χειρὶ καταπρηνεῖ ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.
Οἱ δὲ προὶς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον
Φαίηκες δολιχήρεμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·
Ὤιδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὤμοι, τίς δὴ νῆα θοὴν ἐπέδησ' ἐνὶ πόντῳ,

Huic respondit postea Neptunus quassator-terræ,
" Statim utique ego fecero, Nubium-coactor, sicut dicis:
" Sed tuum semper animum observo, & vereor.
" Nunc itaque Phæacum volo perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perdere (ut jam abstineant, desistantque à deductione
" Hominum) magnumque ipsis montem urbi imponere.
Huic respondens affatus est nubicogus Jupiter,
" O Chare, sic quidem meo animo videtur esse optimum,
" Cùm jam omnis incitatam intuebitur
" Populus ab urbe, eam facere lapidem propè terram
" Navi veloci similem, (ut admirentur omnes
" Homines) magnum autem ipsis montem urbi circumdare.
At postquam hoc audivit Neptunus quassator-terræ
Ingressus est iter in Scheriam, ubi Phæaces erant,
*Illic* ut esset, *vel*, ibi manebat: at valdè propè venit navigatrix navis
Celeritèr remigando-acta: hanc igitur pè venit Neptunus,
Qui ipsam lapidem fecit & radicavit infernè,
Manu pronâ feriens: hic verò recessit.
Alii inter se verba velocia loquebantur
Phæaces longorum-remorum navibus-inclyti viri:
Sic itaque aliquis dixit intuens in propinquum alium,
" Heu, quisnam navem velocem ligavit in ponto,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

148. Ὀπίζομαι.] Φυλάττομαι, αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι.
150. Ἀνιοῦσαν.] Ἀναρχομένην.
151. Ῥαῖσαι.] Διαφθεῖραι. Σχῶῃ.] Ἀπόσχωσι, καλύσωσιν. Ἀπολήξωσι.] Παύσωσι.
157. Θαυμάσσωσιν.] Ὁρῶντες ἐκπλήττωσι.
163. Ἐρρίζωσεν.] Ἀκινήτον ἐποίησεν.
164. Καταπρηνεῖ.] Καπεφαμμένῃ. Ἐλάσας.] Τύψας, ῥίψας.
168. Ἐπέδησεν.] Κατέσχεν, ἐνεπόδισεν.

## N O T Æ.

157. Θαυμάσσωσιν) Ità, pro θαυμάσσωσιν, scribo; de quâ re mox, ad v. 184. *Aldina* tamen *Scholia* legunt θαυμάζωσιν, ut & Editio *Morrhii* & *Bedroti*.
163. Ὅς μιν λᾶαν ἔθηκε) Præter Interpretes, vid. *Johannis Seldeni* Illustrationes, in *Michaelis Draytoni* Polyolbion, Cant. 3. fol. 49. & 50. ubi & de *Stonehenge*.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

168. * Ἐνεπόδισεν) Pro corrupto, ἐνεπόδησεν.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

147. Κελαινεφὲς) γρ. διστεφὲς, ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ι'. v. 534.
151. Ἀπολλήξωσι) γρ. ἀπολήξωσι.
157. Θαυμάσσωσιν) γρ. θαυμάσωσιν, malè; θαυμάζωσιν, melius; vid. Not. in *Textum*.
161. Ἔμεν) γρ. ἴμεν', pro ἴμεναι, ut sit Sensus, *Ibi expectabat*, &c.

Οἴκαδ'

Οἶκαδ' ἐλαυνομένῳ; ἡ δὴ πρὸφαίνετο πᾶσα.
"Ως ἄρα τὶς εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει
Πατρὸς ἐμοῦ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
Ἡμῖν, ὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν θοὴν ἀλλέα νῆα
Ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
Ῥαισέμμεναι, μέγα δ' ἦμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψαι.
Ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τάδε δὴ νῦ πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτοῖσι, ὅτε κέν τις ἵκηται
Ἡμέτερον πρὸτὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δ' ταύρους
Δώδεκα κεκριμένους ἱερεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ,
Μή μιν ἡμῖν ὀρεσσι μεγὰν πόλει ἀμφικαλύψῃ.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἔδδεισαν, ἑτοιμάσαντο δὲ ταύρους·
Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἄνακτι
Δῆμοι Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἑστάότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς,
Εὕδων ἐν γαίῃ πατρωΐῃ, οὐδέ μιν ἔγνω,
Ἤδη δὴν ἀπεών· περὶ γὰρ θεὸς ἦέρα χεύεν,

" Domum verbis incitatam? & jam apparebat tota.
Sic utique quis dixit; hæc autem non intelligebât, quomodo facta essent.
His Alcinous concionatus est, & affatus,
" Dii Boni! Certè me valdè nunc antiqua Vaticinia attingunt
" Patris mei, qui dixit Neptunum iratum fore
" Nobis, quoniam Deductores innocui fumus omnium:
" Dixit aliquando Phæacum virorum perpulchram navem
" Ex Deductione redeuntem in nigro ponto
" Perditurum, magnúmque nobis montem urbi impositurum.
" Sic dixit senex, hæc autem jam nunc omnia perficiuntur:
" Sed agè, ficut ego dicam, parete omnes.
" Deductionem quidem omittite hominum, cùm fortè quis veniat
" Noftram ad civitatem: Neptunoque tauros
" Duodecim electos facrificemus, fi misereatur,
" Neque nobis ingentem montem urbi impofuerit.
Sic dixit; hi autem metuerunt, paraverunt tamen tauros.
Sic hi quidem fupplicabant Neptuno regi
Populi Phæacum duces & curatores,
Stantes circùm altare. Excitatus est autem divinus Ulyffes,
Recubans in terrâ patriâ, neque ipfam cognovit,
Jam diù remotus: circùm enim Dea nubem fudit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

169. Πρὸφαίνετο.] Πεφανὴς ἦν.
170. Οὐκ ἴσαν.] Οὐκ ᾔδεισαν.
173. Ἀγάσασθαι.] Ἄγαν ὀργισθῆναι.
182. Κεκριμένους.] Ἐπιλέκτους.
183. Περίμηκες.] Μέγα. Ἀμφικαλύψῃ.] Περικαλύψῃ.
185. Ὣς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἀφανίζησιν· τὰ γὰρ κυρωθέντα ὑπὸ θεῶν, ἐξ ἀνάγκης πληροῦται.
189. Ἀπεών.] Ἀπὼν, ἀποδημῶν. Χεῦεν.] Κατέχεεν.

## NOTÆ.

170. Ὡς ἄρα τὶς εἶπεσκε) Vid. ad *Iliad.* β'. v. 271.
177. Μέγα δ' ἦμιν ὄρος) De retracto Circumflexo, vid. ad *Anacreon*, v. 903. & ad *Sophocl.* Ajac. v. 748.
184. Ἑστιμάσαντο ἧ ταύρους) Ubi *Vocalis*, ante *fimplex* σ', corripitur *Naturâ*, σ', *duplicandum* cenfeo, ut in hâc voce. *Iliad.* τ'. v. 197. Κάπρου ἑστιμασάτω παρέοντα Διί τ', Ἠελίῳ τέ. Et *Iliad.* α'. v. 118. Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτὸς ἑστιμάσσαι', ὅφρα μὴ οἶος. Quare ubi eadem *Syllaba* producenda, ex neceſſitate geminatur Litera; ut *Iliad.* κ'. v. 571. Θῆκε Ὀδυσσεύς, ὄφρ' ἱερὸν ἑστιμασσάμεθ' Ἀθήνῃ. Et hoc in Optimis & Veteſtiſſimis *Iliados Exemplaribus*; quare & hìc fiat idem, ob eandem cauſam; ut & ſuprà, v. 157. & aliás.
188. Πατρωΐῃ) In Pluribus olim πατρώῃ, at cùm *Homerus* Incontractis libentius utatur, & rotundius ità ſonet Metrum, πατρωΐῃ ſcribendum duximus, alterâ *Lectione*, in *Variis* reſervatâ, ut & mox, v. 251.

## VARIÆ LECTIONES.

173. Ἀγάσασθαι) χ. ἀγάσσαι, & *Futurum* deſignatur.
184. Ἑστιμάσαντο) χ. ἑστιμάσσαι, vid. Not. in *Textum*.
188. Πατρωΐῃ) χ. πατρώῃ, vid. Not. in *Textum*.

Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διός· ὄφρα μὲν αὐτὸν
Ἄγνωστον θήῃσιν, ἕκαστά τε μυθήσαιτο·
Μή μιν πρὶν ἄλοχόν γνοίη, ἀστοί τε, φίλοι τὲ,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρσιν ὑφ' ὑβρασίῃσι τίσαι.
Τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλοιοῖα φαινέσκετο πάντα ἄνακτι,
Ἀτρεπέες τε δίηνεκέες, λιμένες τὲ πάνορμοι,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθόωντα.
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, καὶ ῥ' εἰσίδε πατρίδα γαῖαν·
Ὤϊμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσι· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
Ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
Ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
Πῆ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῆ δὲ καὶ αὐτὸς
Πλάζομαι; αἴθ' ὄφελον μείνας αὐτοῦ Φαίηκεσσιν
Αὐτὸς ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ἀφνειῶν βασιλήων
Ἐξικόμην, ὅς κέν μ' ἐφίλησε καὶ ἔπεμπε νέεσθαι.
Νῦν δ' οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι, οὐδὲ μὲν αὐτῶ
Καλλείψω, μήπως μοὶ ἕλωρ ἄλλοισι γένηται.
Ὤ πόποι, ἦ ῥα καὶ οὐκ ἄρα πάντα νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι
Ἦσαν Φαίηκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ μ' εἰς ἄλλην γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο
Ἄξειν εἰς Ἰθάκην εὐδείελον· οὐδ' ἐτέλεσσαν.
Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος, ὅς τε καὶ ἄλλους

Pallas Minerva, filia Jovis, ut illum ipsum
Ignotum faceret, singulaque prosiretur;
Ut non ipsum ante uxor cognosceret, civésque, amicíque,
Quàm omnem procis intemperiem rependeret.
Propterea variata videbantur omnia regi,
Viæque perpetuæ, portúsque conteti.
Petræque altæ & arbores virescentes.
Stetit igitur surgens, & inspexit, patriam terram,
Flevitque postea, & sua percussit femora,
Manibus dejectis, lugensque locutus est,
" O ego, quorumnam rursus hominum in terram venio?
" Nunquid injuriosique & crudeles, neque justi?
" An hospitales, & ipsis mens est sancta?
" Quò jam res multas porto has? quò autem & ipse.
" Erro? utinam mansissem apud Phæaces
" Illic; ego utique ad alium magnanimorum regum
" Pervenissem, qui me dilexisset, & comites dedisset ad revertendum.
" Nunc autem neque usquam ponere scio, neque itidem illic
" Relinquam, ne quandò mihi præda aliis fiat.
" O Dii; Papæ! non enim omnia intelligentes, neque justi
" Erant Phæacum duces & curatores,
" Qui me in aliam terram abduxerunt: namque me dicebant
" Ductum iri in Ithacam claram; neque perfecerunt.
" Jupiter ipsos ulciscatur supplicumvindex, qui & alios

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

191 Ἄγνωστον.] Ἀφανῆ.
192. Γνοίη.] Ἴδοι, ἢ ἐπιγνῷ. Ἀστοί.] Οἱ πολῖται.
193. Ὑπερβασίῃσι.] Ὕβριν. Ἀποτίσαι.] Ἀποδῶσι.
194. Ἀλλοιόθια.] Ἀλλοῖα. Φαινέσκετο.] Ἐφαίνετο.
195. Ἀτρεπέες.] Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐπιστροφὴν ἰδιωτικάς. Μακραὶ. Πέτραι. Σκέπην ἔχουσαι πολίταις ἀνέμων.
196. Τηλεθόωντα.] Ἄγαν θάλλοντα.

## N O T Æ.

193. Ἀποτίσαι) *Penultima* hujus Vocis, in *Infinitivo*, Naturâ longâ, quare *Circumflecto*, ut μ'. v. 378.
194. Τοῦνεκ' ἄρ' ἀλλοιόθια φαινέσκετο) *Inconstructim* ἀλλοιόθια *Scribendum*, verùm in *Scansione*, quasi ἀλλοίθη scriberetur, considerandum. Vid. ad β'. v. 346. & infrà, ad v. 200.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

204. Πλάζομαι) γρ. πλάγξομαι, Editio *Aldina*.

204. Πλάζομαι.] Πλανῶμαι. Αἴθ' ὄφελον μεῖναι.] Τὰ χρήματα ἀπολέσαι.
206. Ἐξικόμην.] Ἱκέτευσε.
207. Θέσθαι.] Θεῖναι, ἀποθέσθαι.
208. Καλλείψω.] Καταλείψω. Ἕλωρ.] * Ἐγκύρημα.
212. Οὐδ' ἐτέλεσσαν.] Οὐκ ἐπλήρωσαν.
213. Ἱκετήσιος.] Ἱκετῶν ἐπόπτης.

200. Ὤ μοι ἐγὼ τέων αὖτε βροτῶν) Τὸ τίνων Scribendum διανεμόντων, verum Legendum μετανεμόντων, quasi Τ. & ponitur pro τιῶν, *Interrogativè*. Vid. suprà, ad v. 194.
213. Ζεὺς σφέας τίσαιτο ἱκετήσιος) An, Ζεὺς σφέας τίσειε;

Ἀνδρώ-

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, ὃ τίνυ, ὅς τις ἁμάρτῃ,
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ χρήματ' ἀριθμήσω, ἠδ' ἴδωμαι,
Μή τί μοι οἴχωνται κοίλης ἐπὶ νηὸς ἄγοντες.
Ὡς εἰπὼν, τρίποδας θ' ἑλικαλλέας, ἠδὲ λέβητας,
Ἠείρατ', ἠδ' ἄορ, ὑφαντά τε εἵματα καλά·
Τῶν μὲν ἄρ' οὔτι πόθεν· ὁ δ' ὀδύρετο πατρίδα γαῖαν,
Ἑρπύζων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενος· ἐκέδασθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα νέῳ, ποιμνάτορι μήλων,
Παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν,
Δίπλυχον ἀμφ' ὤμοισιν ἔχων εὐεργέα λώπην·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσι πέδιλ' ἔχε, χερσὶ δ' ἄκοντα.

" Homines inſpicit, & plectit, quicunque peccat.
" Verùm agè jam res numerem, & videam,
" Ecquid mihi *ſurreptum* diſceſſerint concavâ in navi ferentes.
Sic dicens tripodas perpulchros & lebetes
Numerabat, & aurum, textáſque veſtes pulchras:
Horum quidem nihil deſiderabat: hic tamen lugebat patriam terram,
Perreptans juxtà littus perſonantis maris,
Multùm plorans; at propè eum venit Minerva,
Viro corpore ſimilis juveni, paſtori ovium,
Permolli, qualeſque regum filii ſunt,
Duplicem circa humerum habens pulchram veſtem:
Pedibus verò ſub teneris calceos habebat, manúque jaculum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

214. Τίνυ.] Τιμωρεῖται.

215. Ἀλλ' ἄγε δὴ κ.τ.λ.] Ἵνα τῶν γνώμων * αὐτῶν Φαιάκων καθαμαρτήσῃ· οἱ γὰρ μηδὲν ἐλπὶ τὸ χρυσίον, ψεύδεις ἦν τὸ εἰς ἀποτείαν γὰρ αὐτὸν ἀφῖχθαι· ἢ πιστεύσῃ ὃ τῷ Δισμῷ τὸ Κίρκης, ὅτι ἀλλ' τῶν ἐκπλεῦσαι, ἢ οἰηθεὶς μεμαθηκέναι αὐτὸς τὸ δισμόν.

216. Οἰχωνται.] Ἀπολωλῦσιν. Ἄγοντες.] Ἀγοῦσι.

217. Περικαλλέας.] Ἄγαν εὐσχεπεῖς.

219. Πόθεν.] * Ἐζήτει. Ὀδύρετο.] Ἀπελαύετο.

220. Ἑρπύζων.] Καὶ τὸ αὐτὸν τόπον ἀναστρεφόμενον· ἢ ἕρπων, ἢ βαδίζων.

222. Νέῳ.] Νεωτέρῳ. Ἐπιβώτορι μήλων.] Ποιμένι, ἐπεὶ τὸ βοσκημάτων πεζεβόλα.

223. Παναπάλῳ.] Τοιούτῳ ὁμοίως ὡς τὸ ἁρμόσῃ τὸ Ὀδυσσέϊ· ὄθεν καὶ ἐπιφέρει, Ὀδυσσεῦ γίγνεσθ' παναπάλῳ ἦ, ἀκριβῶς. Οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασι.] Τὸ παλαιὸν καὶ οἱ τῶν βασιλέων παῖδες * παιδάπαλοι ὀνομάζοντο, καὶ ἐποίμαινον.

224. Δίπλυχον.] Ἀντὶ τοῦ, διπλῆν. Λώπλην.] Ἱμάτιον, ἤτοι σφενδόνιον· ἔνθεν καὶ λωποδύτης, ὁ τὰ τοιαῦτα ἀφαιρούμενος, λῃστής.

225. Ἔχε.] Ὑπεδήσατο.

## NOTÆ.

222. Ἐπιβώτορι) Videtur *Heſychius* ἐπιβήτορι legiſſe, qui ità exponit, Ἐφιππευτῆρι· οἱ γὰρ τὰ βασιλέων μοι πρῶτον ἐπὶ τὰ κελῶν ἱππεύειν ἐμάνθανον. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 8. c. 9. *Johan. Meurſius* ad *Lycophron.* v. 91. Rectè docet, Regium eſſe Antiquitus pecora paſcere, ubi tamen *Scholia* non rectè movet, ut probamus in Notis ad *Scholia*, v. 223.

223. Οἷοί τε) Haud rarò *Phraſis*, οἷός τε, & οἷός τε εἰμὶ, dicitur elegantèr, pro δύναμαι. nunc ſimplicitèr, pro καὶ οἷοι, vel οἷοί δὴ. quod Obſervandum.

224. Εὐεργέα λώπλην) Præter *Br. Schol.* vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1267. & v. 1272.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

215. * Αὐτῶν Φαιάκων) Pro αὐτῶν ſcribo αὐτῶν, ex MSto. & Φαιάκων addo, Lectoris causâ. Hunc locum alludit & explicat *Euſtath.* fol. 513. lin. 7. Ἐθέλει Ὀδυσσεὺς ποιήσειν τοῦτο, ὃ σημειολογούμενον, ἀλλὰ τεκμαιρόμενον, τυτθὸν σημεῖον ὑστεύων, πυριζόμενον· εἰ γὰρ μηδὲν τῶν χρημάτων ἐλίλιπεν, εὐθὺ ἄρα εἰς ἀποτείαν γῆν αὐτὸν κατήγαγον. Ἐκ ἄλλως δὲ εἰπεῖν, εἰ. τοῦτο τὰ χρήματα ἔπλασαν, εὐθὺ ἄρα εἰς Ἰθάκην αὐτὸν ἤραγον. Οὐ πιστεύει ὃ, φασὶν, εὐθὺς τῷ τῆ Κίρκης δισμῷ ἀνεπιβουλεύτως ὄντι, ὡς ἢ ἀλλ' τῶν ἄγαν ἔκπλεῦσαι ἀκριβωθεὶς ὃ σκέψασθ αὐτὸν, ἢ καὶ ὡς εἰκὸς, οἰηθεὶς τὰς Φαιάκας μεμαθηκέναι καὶ αὐτὸς τὸ τοιοῦτον δισμόν.

219. * Πόθεν) Ἐζήτει· Ὀδύρετο) Ἀπελαύετο. Olim malè, Πόθεν) Ἀπελαύετο. MS. Ἀπολλύετο. Cætera ex *Textu*.

222. Ἐπιβώτορι) Vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *Meurſius* legit παναπάλῃ, ſatis ſubtilitèr; quam *Lectionem*, propter ſequens ἐποίμαινον, *Veram* aliquis putârit; niſi Poeta ipſe * παιδάπαλοι legendum oſtendiſſet, illaque Vox ſola per *Verſum* ſtare poſſet. Vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

214. Τίνυ) *γρ.* τίννυ.

222. Ἐπιβώτορι) *γρ.* ἐπιβάτορι vid. Not. in *Textum*.

223. Παναπάλῳ) *γρ.* παναπάλῃ, vid. Not. in *Scholia*.

225. Χερσὶ) *γρ.* χειρὶ, *H. Steph.*

Τλύδ'

Τὸν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, ᾗ ἀντίος ἦλθε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε πρῶτα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Χαῖρέ τε, ᾗ μή μοί τι κακῷ νόῳ ἀντιβολήσαις·
Ἀλλὰ σάω μὲ τοῦτα, σάω δ' ἐμέ· σοὶ γὰρ ἔγωγε
Εὔχομαι, ὥς τε θεῷ, καί σοὺ φίλα γούνατ' ἰκάνω.
Καί μοι ταῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς γῆ; τίς δῆμος; τίνες ἀνέρες ἐγγεγάασιν;
Ἦ πού τις νήσων εὐδείελος, ἦέ τις ἀκτὴ
Κεῖθ' ἁλὶ κεκλιμένη ἐριβώλακος ἠπείροιο;
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
Εἰ δὴ τοῦδε τε γαῖαν ἀνείρεαι· οὐδέ τι λίην
Οὕτω νώνυμός ἐστιν· ἴσασι δέ μιν μάλα πολλοί,
Ὅσσοι ἠῶθι ναίουσι πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,
Ὅσσοι δ' ὀψὲ μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἦτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ οὐκ ἰππήλατός ἐστιν,
Οὐδὲ λίην λυπρὴ, ἀταρ οὐδ' εὐρεῖα τέτυκται.
Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, οὐδέ τε οἶνος
Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, θαλερά τε δρόσος.

Hanc Ulyſſes lætabatur conſpicatu & obvius venit,
Et ipſam compellans verba velocia locutus eſt;
" O amice, poſtquam te primùm invenio hoc in loco,
" Salve, & neutiquam mihi malo animo occurreris,
" Sed ſerva hæc, ſerva etiam me, tibi enim ego
" Supplico, tanquam Deo, & ad tua chara genua accedo.
" Et mihi hæc dic verè, ut certò ſciam,
" Quæ terra? quis populus? qui viri inſunt?
" Num qua inſularum amœna? an aliquod littus
" Jacet ad mare vergens fertilis continentis?
Hunc contrà affata dea cæſia oculis Minerva:
" Stultus es, ô hoſpes, aut longè veniſti;
" Siquidem hanc terram interrogas? neque enim uſque
" Adeò ignobilis eſt, norunt eam valdè multi,
" Tam quicunque habitant ad Auroram, Solemque,
" Quàm quicunque ponè ad noctem obſcuram.
" Certè quidem aſpera, & non equitabilis eſt;
" Neque valdè ſterilis, at neque lata eſt.
" Ibi etenim Triticum multum, ibi quoque Vinum
" Adeſt, ſemperque pluvia habet *illam* virefcenſque ros:

## ΣΧΟΛΙΑ.

228. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
229. Ἀντιβολήσῃς.] Συναντήσῃς.
230. Σάω.] Σῶσον.
235. Κεκλιμένη.] * Περιεχομένη.
239. Νώνυμος.] Ἀνώνυμος.
241. Μετόπισθεν.] Εἰς τὰ ἑσπέρια μέρη.
243. Οὐδὲ λίην λυπρή.] Οὐδὲ ὅλως ὑπτία.
245. Τεθαλυῖα.] Θάλλει ποιοῦσα καὶ αὔξειν τὰ φυτὰ, καὶ βόσκοντας· πῶς ἂν ἔνδροσος, εἰ τὸ ἠπείρου νέμοιτο; ὅθεν καλῶς καὶ ὁ Ἰθάκης. ἢ βόσκοντας, βοσκημάτων πλήρης. * Εἴρει.] Δέρει.

## NOTÆ.

244. Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος) In pluribus *Exemplaribus*, pro ὦν, ſemper ὗν legitur, ut bis in hoc Verſu, & ſemel, v. 247. nempe, in *Florentin. Aldinâ, Lovanian.* &c. Verùm *Euſtath.* in *Textu* & παρεκβολαῖς, τὸ ὦν ubique retinet, ut & *H. Steph.* qui tamen ὗν inter *Var. Lect.* habent. In aliquibus ſemel tantùm ὗν occurrit, aut bis, toties quoque ὦν. Verùm *ter*, in omnibus, vel ὦν, vel ὗν, retinendum; ὦν tamen magis arridet.

* Ita *Aldina* Editio.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

235. * Περιεχομένη) Ità pro corrupto περιερχομένη, ex MS. *Aloyſiano.*

245. Τεθαλυῖά τ' ἔιρση) Hoc *Scholion* benè explicat *Euſtathius* fol. 514. lin. 44. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ψεύδεσθαι τὸν ῥηθῆναι ἔκφρασιν· ἢ μὴ λέγειν τὸ Ποιητὴν, οἷα ἐστὶν ἡ κρημνὴ αὕτη νῆσος, ἀλλ' οἵαν εἶναι χρὴ νῆσον εὐδαιμόνως οἰκουμένην· δίχα δὲ τοῦ ἄλλων εὐδὲ βόσκοντας ἡ νῆσος, εἶπε τὸ δ' Ὀδυσσέως βεβοσκόμενα, φασὶν, ὦν Ἠπείρου ἦν· εἰ μὴ ἄρα συμπλοκῆς ἕνεκα τῆς Ἰθάκης σωφρονητέον ἢ τῷ αὐτικρὺ αὐτῆς κειμένῳ Ἠπείρῳ.

## VARIÆ LECTIONES.

226. Ἐναντίος) γρ. ἐναντίον. *H. Steph.*
233. Ἐγγεγάασιν) γρ. ἐκγεγάασιν, *Seberi* Index, haud benè.
244. Ἐν μὲν — ὦν δ') γρ. ὗν μὲν — ὗν δ', vid. Not. in *Textum.*
245. Τεθαλυῖά τ' ἔιρση) γρ. τεθαλυῖά π ἔρση.

Αἰμβό-

Αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ, ἡ βόσκοτος· ἔπι μὴν ὕλη
Παντοίη, ἐν δ' ἀρδμοὶ ἐπηετανοὶ παρέασιν.
Τῷ τοι, ξεῖν', Ἰθάκης γε καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἵκοι,
Τὴν περ τηλοῦ φασὶν Ἀχαιΐδος ἔμμεναι αἴης.

250 Ὣς φάτο· γήθησεν δ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Χαίρων ἡ γαίῃ πατρωίῃ, ὡς οἱ ἔειπε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὐδ' ὅγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάζετο μῦθον,

255 Αἰεὶ σὺν φρεσὶ νόον πολυκερδέα νωμῶν,
Πυνθανόμην Ἰθάκης γε καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ,
Τηλοῦ ὑπὲρ πόντου· νῦν δ' εἰλήλουθα καὶ αὐτὸς
Χρήμασι σὺν τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἔτι παισὶ τοσαῦτα
Φεύγω, ἐπεὶ Φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος,

260 Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ
Ἀνέρας ἀλφηστὰς νίκα ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὕνεκά με στερέσαι τ' ληίδος ἤθελε πάσης
Τρωϊάδος, τ' εἵνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Ἀνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

265 Οὕνεκ' ἄρ' οὐχ ᾧ παλεῖ χαριζόμενος θεράπευον
Δήμῳ ἔνι Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἦρχον ἑταίρων·
Τὸν μὲν ἐγὼ καλέοντα βάλον χαλκηρεῖ δουρὶ

" Pascendis capris commoda & bubus: est quidem sylva
" Omnigena, ibi quoque aquationes perpetuæ adsunt.
" Itaque, hospes, Ithacæ & in Trojam nomen pervenerit,
" Quam longe dicunt Achaicâ esse à terrâ.
Sic dixit; lætatus est autem patiens divinus Ulysses,
Gaudens suâ terrâ patriâ, sicut ei dixit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi:
Et ipsam appellans velocia verba dixit,
Neque vera dixit, iterúmque cœpit sermonem,
Semper in præcordiis mentem perastutam movens,
" Audiebam de Ithacâ & in Cretâ latâ,
" Longè supra pontum, nunc autem veni, & ipse
" Rebus cum his: Relinquens verò adhuc filiis totidem,
" Fugio, quoniam dilectum filium interfeci Idomenei,
" Orsilochum pedibus velocem, qui in Cretâ latâ
" Viros artifices vincebat velocibus pedibus:
" Quoniam me privare prædâ volebat omni
" Trojanâ; cujus gratiâ ego passus sum dolores animo,
" Virorúmque bella, tristésque undas penetrans:
" Quoniam non suo patri gratificatus serviebam
" Agro in Trojanorum, sed aliis imperabam sociis.
" Hunc quidem ego discedentem percussi æreâ lanceâ

## ΣΧΟΛΙΑ.

246. Αἰγίβοτος.] Αἶγας βόσκει δυναμένη.
247. Ἀρδμοί.] Ποτισμοί. Ἐπηετανοί.] Σωτηρίοι, διηνεκεῖς. Παρέασι.] Παρεισι, ὑπάρχουσι.
251. Πατρωίῃ.] Πατρικῇ.
254. Πάλιν δ' ὅγε λάζετο.] Εἰς τοὐναντίον δ' ἀληθοῦς· ὃ ἐστιν οὐ δεύτερον ἢ τὸ λόγον ἀνελαίβετο.
255. Πολυκερδέα.] Σωτηρίαν, ἢ πανοῦργον. Νωμῶν.] Διανέμων.
256. Πυνθανόμην.] Ἤκουε. *Hæc in *Aldinâ* desunt.
258. Τοῖσδεσι.] Τούτοις.
259. *Φεύγω, ἐπεὶ φίλον υἱὸν κατέκτανον Ἰδομενῆος.] Ἰδομενεὺς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, δ' Μίνως· Κρὴς τὸ γένος, ἄριστος πὰ πολέμοις· παρ' ἑκάστοις γοῦν ὁρισταῖς

σεμνὸς φαινόμενος, μάχεσθαι τ' νόσων ἄριστος διεφυλάχθη· ἐπ' ἢ, ὡς λέγεται, χωρισθεὶς δ καὶ Εὐβοίαν κτισθεὶς ὑπ' τ' Ἀθηνᾶς, ἄκεσε μὲν δ Καλχαντος καὶ Σφινέλεω, εἰς Κολοφῶνα, καὶ ἐπαύσατο τ βίου καταστρέψεν. ἡ δ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Κατέκτανεν.] Ἀντίλοχον, ἐφόνευσεν.
260. Ὀρσίλοχον.] Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.
261. Ἀλφηστάς.] Εὐρετικούς.
262. Σπέρσαι.] Ἀποστερῆσαι.
263. Τρωϊάδος.] Τρωικῆς.
264. Πείρων.] Διαπερῶν, διερχόμενος.
267. Τὸν μὲν ἐγὼ καλέοντα.] Σκήπτεται τ Ἰδομενέως υἱὸν ἀνηρηκέναι, ἵνα αὐτὸν *προσήσωσι οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν δ Ὀδυσσέως φίλα· ἑαυτῷ δ οὐ Κρήτῃ ὑπὸ

## NOTÆ IN SCHOLIA.

267. *Προσήσωσι)] Olim παρέσωσι), in *Elzevir.* παρέσωσι), in Aliis, & in MS. *Aloysii.* Verùm *Eustath.* hæc *Scholia* illustrat, fol. 516. lin. 34. Ἐν τῇ ῥηθείσῃ χωρίῳ γεγράφασιν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πιθανῶς ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς, προσὼν τ φανόμενον Ἰθακήσιον παῖδα, παλαίοις ἀνηρηκέναι υἱὸν Ἰδομενέως, δ φιλομαθὴς τῇ Ὁ-

## VARIÆ LECTIONES.

247. Ἐν) γρ. οὖν. ut suprà, v. 244.
251. Πατρωίῃ) γρ. πατρῴᾳ. vid. suprà, v. 188.

Ἀγρό-

Ἀγρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἑταίρῳ.
Νὺξ ἦ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' οὐρανόν, αὐδὲ τις ἡμέας
Ἀνθρώπων σίόησε· λάθον δέ ἑ θυμὸν ἀπύρας.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε κατέκταμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
Αὐτίκ' ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν Φοίνικας ἀγαυὺς
Ἐλλισάμενος, καί σφιν μυηοφόρα λήϊδα δῶκα·
Τύς μ' ἑκέλευσα Πύλονδε καταξῆσαι ἠ ἐφέεσθαι,
Ἢ εἰς Ἤλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἀλλ' ἦτοι σφέας κεῖθεν ἀπώσατο εἰς ἀνέμοιο,
Πόλλ' ἀεκαζομένους· αὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.
Κεῖθεν ἦ πλαγχθέντες ἰκάνομεν αὐθάδε νυκτός·
Σπευδῆ δ' ἐς λιμένα προερέσαμεν, αὐδέ τις ἡμῖν
Δόρπου μνῆσις ἔην, μάλα περ κατέοντσιν ἐέλδῃ·
Ἀλλ' αὖτως ἀπεβαίνες ἑκείμεθα νηὸς ἄπαντες.
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα.
Οἱ ἦ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἑκ νηὸς ἑλόντες,
Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἑκείμην.
Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομένην ἀναβάντες
Ὤίχοντ'· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην ἀκαχήμενος ἦτορ.

" Rure, propè viam insidiatus cum socio.
" Nox autem valdè obscura occuperat cœlum, neque aliquis nos
" Hominum animadvertit; latui itaque, cùm illum animâ spoliabam.
" At postquam hunc interfeci acuto ære,
" Statim ego in navem ibens Phœnicas illustres
" Oravi, & ipsis, quæ satis esset, prædam dedi.
" Hos me jussi Pylum deferre & collocare,
" Vel in Elida Divinam, ubi dominantur Epei:
" Sed certè ipsos illinc repulit vis venti
" Multùm nolentes; neque enim volebant fallere.
" Illinc autem errantes venimus huc nocte;
" Ægréque in portum appulimus, neque aliqua nobis
" Cœnæ mentio erat, valdè licet indigentibus sumere;
" Sed temerè egressi jacebamus ex navi omnes.
" Hìc me quidem dulcis somnus invasit defessum:
" Hi verò fortunas meas concavâ ex navi sublatas
" Deposuerunt, ubi ipse in arenis jacebam.
" Atque illi in Sidoniam pulchram navi conscensâ
" Iverunt; at ego relictus sum tristis animo.

## ΣΧΟΛΙΑ.

φησὶν εἶναι, ὅπ τὺς πιμωρήσονῦας ἴξῃ· καὶ τ' Ὀρσιλόχυ ἦ θυίαθεν λίγῃ ἀφ' τῦ λείου· δεινὺς, ὅπ αὐδὶ σκείνῳ παραχωρήσῃ ἀναμωτί. Φοίνικες ἦ πιστεύσυ λίγῃ, ἵνα μὴ αἰδικήσῃ, λογισάμενοι, ὅπ οἱ φιλοκερδέσαθοι αὐτῦ ἀφείσονῦο.

268. Ἀγερθεν.] Ἐκ τῦ ἀγερῶ. Λοχησάμενος.] Λοχώσας, ἐνεδρεύσας.

269. Διοφερή.] Μέλαινα, σκοτεινή.

273. Μενοεικέα.] Περσηνὴ δὲ *ἀρίσκυσαν τῇ ψυχῇ.

274. Καθαξῆσαι.] Ἀπενεχθῆναι. Ἐφέεσθαι.] Ἰδρύσαι εἰς τὸν ναῦν.

276. Ἀπώσατο.] *Ἀπωθήσαῦο.

277. Ἀεκαζομένους.] Ἀκόντας, μὴ βελομένους. Οὐδ' ἤθελον ἐξαπατῆσαι.] Ἐπειοῦ τὺς Φοίνικας, ἵνα ὁ λόγος μιμήσηῦ.

278. Πλαγχθέντες.] Πλανηθέντες. Ἰκάνομεν.] Παρεγχωμιάζει.

279. Προερέσαμεν.] Καθηλικύσαμεν, ἀντὶ δὲ εἰσελθομεν.

280. Μνῆσις.] Μνήμη. Κατέοντσι.] Χρήζυσι. διομένοις.

281. Ἀπεβαίνες.] Ἐξελθόντες.

282. *Ἐπήλαβε.] Κατέχει.

285. Σιδονίην.] Τὴν τ' Σιδόνος χώραν, τὴν Φοινίκην.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

δυσεῖ· ὡς ἂν αὐτὸν σφζσωνῦ, φασὶ, δι' αὐτῦ οἱ μνησῆρες, ἤτοι σφζσθζωνῦ, ὡς ἐχθρὸν δ' Ἰδομενέως, ὃν Ὀδυσσεὺς ἐφίλῃ· φιλοῖτο ἦ ἂν πάντως ὑπὸ τ' μνησῆρων, ὁ τὴ φίλῃ δ' Ὀδυσσέως ἐχθρός. Ὑιὸς ἦ, φασὶν, ὁ Κρήτῃ ἔχειν λόγῃ, σιφοβῶν, ὡς αἴτι καὶ παῖδι τὸ Ἰδάκῃ κακὸν, ἵξῃ τὺς πιμωρήσονῦας. Καὶ τ' Ὀρσίλοχον ἦ ἀνελεῖν λίγῃ, ἀφ' τῦ σίφησιν τ' λείου, δεινὺς, ὡς ἀμυνόμενὸς ὢν αὐδὲ νῦν παραχωρήσῃ τοῖς τὸ Ἰδάκῃ, ἀναμωτὶ σίφῆσαι αὐτὸν, ἂν ἔχῃ χρημάτων· τὺς Φοίνικας ἦ ἐπαινεῖ, διδάσκων, μὴ δεῖν αἰδικηθῆναι, μηδὲ ὑπὸ τῦ κοινῦ τῦ Ἰθάκης, εἶτα καὶ οἱ φιλοκερδεῖς Φοίνικες αὐτῦ ἀφείσονῦο.

273. *Ἀρίσκυσαν) Pro ἀρίσκουσι scribo, ob λαθήσῃ, &c.

276. *Ἀπωθήσαῦο) Et hoc pro corrupto λαθήσαῦο.

282. *Ἐπήλαβε) γρ. ἐπήλυθε, MS. Aloysf. & Omnes Editt. Vett. ἐπέλαβε. Vid. infrà, ad v. 391.

## VARIÆ LECTIONES.

282. Ἐπήλυθε) χρ. ἐπέλαβε, vid. Not. in Schol.

Ὣς φάτο· μείδησεν ἣ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Χειρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἴκτο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κερδαλέος κ' εἴη καὶ ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι
Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσαιτο.
Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἆτ', οὐκ ἄρ' ἔμελλες,
Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξειν ἀπατάων,
Μύθων τε κλοπίων, οἵ τοι πεδόθεν φίλοι εἰσίν;
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, εἰδότες ἄμφω
Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲ ἔοντι βροτῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων
Βουλῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
Μήτι τε κλέομαι καὶ κέρδεσιν· οὐδέ σύ γ' ἔγνως
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς, ἥτε τοι αἰὲν
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καὶ δέ σε Φαίηκεσσι φίλον πάντεσσιν ἔθηκα;
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοι σὺν μῆτιν ὑφήνω,
Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοι Φαίηκες ἀγαυοὶ
Ὤπασαν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βουλῇ τε, νόῳ τε·
Εἶπω θ', ὅσα τοι αἶσα δόμοις ἔνι ποιητοῖσι
Κήδε' ἀναρρέξαι· σὺ δ' ἔτλαμεν καὶ ἀνάγκῃ,
Μηδέ τῳ ἐνφάσθαι, μήτ' ἀνδρῶν, μήτε γυναικῶν,
Πάντων, οὕνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.

Sic dixit; risit autem dea glaucis-oculis Minerva.
Manuque ipsum demulsit; corpus verò assimilata est mulieri
Pulchræque, magnæque, & illustria opera scienti,
Et ipsum appellans verba velocia alloquuta est,
" Dolosus esset, & fallax, qui te superaret
" In omnibus dolis, & si Deus occurreret.
" Male, versute, dolis insatiabilis, non utique eras,
" Neque in tuâ cùm sis terrâ, desiturus à fallaciis,
" Verbisque fallacibus, quæ tibi ab ortu amica sunt?
" Sed agè nè ampliùs hæc dicamus, cùm sciamus ambo
" Dolos; quoniam tu quidem es hominum quàm optimus omnium
" Consilio & verbis; ego autem inter omnes Divos
" Consilióque inclyta sum & dolis: neque tu cognoscebas
" Pallada Minervam filiam Jovis, quæ tibi semper
" In omnibus laboribus asto, & servo;
" Atque te Phæacibus gratum omnibus reddidi?
" Nunc rursus huc veni, ut tibi consilium contexam,
" Fortunásque abscondam, quascunque tibi Phæaces illustres
" Dederunt, domum eunti meo consilióque, mentéque.
" Dicámque, quos tibi fatale est ædibus in fabrefactis
" Dolores tolerare: tu autem tolera etiam necessitate,
" Neque alicui eloquere, neque virorum, neque mulierum
" *Nè hilum quidem* omnium, quòd venisti errans: sed tacendo
" Patere dolores multos, injurias sustinens virorum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

288. Δίμας δ' ἴκτο γυναικί.] Ἐντεῦθεν Ξενοφῶν τῷ * Ἀριστῷ ἢ τῷ * Κακίᾳ ἀπίπλασεν. Ἵκτο.] Ὡμοίωτο.

291. Κερδαλέος.] Παντέργως. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστής. Παρέλθοι.] Νικήσῃ, μεταφορικῶς.

294. Λήξειν.] Παύσεσθαι. Ἀπατάων.] Παραλογισμῶν.

295. Κλοπίων.] Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἀληθῶν. Πεδόθεν.] Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ, ἀπὸ τῆς πόλεως.

299. Μήτι.] Βουλῇ, γνώμῃ. Κλέομαι.] Δοξάζομαι.

303. Ὑφήνω.] Καταστρώσω.

308. Μηδ' ἔτῳ.] Μηδ' ὁτῳοῦν. Ἐνφάσθαι.] Εἰπεῖν.

310. Ὑποδέγμενος.] Ὑποδεχόμενος.

## NOTÆ.

299. Μήτι) Pro μήπῃ, vel μήπῃ, *Contractim*, quare & *Ultima* producitur.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

288. *Τῷ Ἀριστῷ καὶ τῷ Κακίᾳ) Ad hujus *Scholii* explicationem adeundus *Xenophon*, Ἀπομνημονευμάτων, l. 2. ubi *Prodicum* imitatur, qui in Ὥραις *Herculem* introducit, à *Virtute* & *Voluptate*, diversim interpellatum; de quo *Philostratus*, Vitâ *Sophistarum*, l. 1. *Silius Italicus*, l. 5. *Maximus Tyrius* §. 14. *Aristoph.* Schol. fol. 81. *Lucian.* In Somnio, M. *Cicero*, & Nos in Vitâ *Euripidis*, §. XII. fol. x.

## VARIÆ LECTIONES.

295. Κλοπίων) γρ. κλοπίμων & πλοκίων, *H. Steph.*

Τλιόθ' ἀπαμφότερος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀργαλέον σε, θεά, γνώναι βροτὸν ἀντιάσαντα,
Καὶ μάλ' ὀπιζαμενόν· σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκεις.
Τῦτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἠπία ἦσθα,
Ἕως σὺν Τροίῃ πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπλὴν,
Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκπέδασεν Ἀχαιῦς,
Οὔ σέ γ' ἔπειτα ἴδον, κούρη Διὸς, οὐδ' ἐνόησα
Νηὸς ἐμῆς ἐπιβᾶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις.
Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαϊγμένον ἦτορ
Ἠλώμην, εἷος μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Πρίν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ
Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐς πόλιν ἤγαγες αὐτήν.
Νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι, οὐ γὰρ οἴω
Ἠιθάκην εἰς ἐπιείρονα ἐλθέμεναι, ἀλλά τιν' ἄλλην
Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δ' ἦ μεγαλωστὶ ὀίω
Ταῦτ' ἀγορεύεμεναι, ἵν' ἐμὰς φρένας ἠπεροπεύσῃς.
Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω;
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Αἰεί τοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα·
Τῷ σε οὐ δύναμαι προλιπεῖν δύστηνον ἐόντα,
Οὕνεκ' ἐπητής τ' ἐσσὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν

Huic respondens, locutus est prudens Ulysses:
" Difficile est te, Dea, cognoscere homini occurrenti,
" Licet valdè scienti; te enim ipsam cuilibet assimilas.
" Hoc autem ego certò scio, quod mihi antèa benigna eras,
" Quamdiù in Troiâ pugnabamus filii Achivorum:
" At postquam Priami civitatem diripuimus altam,
" Conscendimúsque naves, Deúsque dissipavit Achivos,
" Non te postea vidi, filia Jovis, neque animadverti
" Navem meam ascendentem, ut mihi dolorem averteres.
" Sed semper mentibus propriis habens confectum cor
" Erravi, quousque me dei malo solverunt:
" Priusquam quandò in Phæacum virorum in ubere populo
" Confirmâsti verbis, & in civitatem duxisti ipsa.
" Nunc igitur te per patrem supplex oro; non enim puto
" Veniisse in Ithacam conspicuam, sed aliquam aliam
" Terram obversor; téque illudentem puto
" Hæc dicere, ut meam mentem deciperes;
" Dic mihi, an verè dilectam in patriam veni?
Huic respondit demùm dea cæsiis oculis Minerva,
" Semper tibi talis in præcordiis cogitatio:
" Propterea & te non possum derelinquere afflictum exulantem,
" Quoniam facundus es, & ingeniosus & prudens.
" Libenter enim alius vir errans reversus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

313. Σὲ γὰρ αὐτίκα πάντ' ἐίσκεις.] Ὑποτυπώσεις, ὅτι ἐν τοῖς Φαιήξι καὶ παρόντα, καὶ οὐδεὶ ὁμοιωθεῖσα παραφρονεῖν αὐτόν.

314. Ἠπία.] Πρᾶον.

315. Πολεμιζόμεν.] Ἐπαλεμωζόμεν.

321. Ἔλυσαν.] Ἐλυτρώσαντο.

330. Τοιοῦτο νόημα.] Εὐξαπατήσιν· ἀντὶ τοῦ, τὸν τοιοῦτον ἐξαπατήσιον, ἢ ἦ * ἀφύστερον.

331. Περιλιπεῖν.] Ἐάσαι.

332. Ἐπητής.] Φρόνιμον, καὶ λόγιον, παρὰ τὸ ἔπος. Ἀγχίνοον.] Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς. Ἐχέφρων.] Σώφρων.

333. Ἀλαλήμενος ἐλθών.] Ἀπὸ πλάνης παρεληλυθώς.

## NOTÆ.

315. Ἕως σὺν Τροίῃ) *Amphibrachys*, pro *Dactylo*, de quâ re diximus, ad δ'. v. 90. aliàs poterat legi, εἷως σὺν Τροίῃ. Minimè autem εἷως σὺν, ut *Aldina*, & aliæ *Vett.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

330. Τοιοῦτο νόημα) Εὐξαπατήσιν. Ità *Aloysii* MS. præterea nihil. Quæ sequuntur, in *Elzevirianâ* Editione, minimè à *Sebrevelio* nobis obtruduntur, ut passim *Iliados* Editores queruntur: Extant enim in *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Herwagianâ*, *Morrhii*, *Parisiis*, &c. τὸ σωσίβιον, tantum in *ἀφύστερον*, emendo.

333. Ἀλαλήμενος) Vid. *Etymolog.* M. v. & in v. Ἀλάλημαι.

## VARIÆ LECTIONES.

315. Ἕως σὺν) γρ. εἷως σὺν, & εἷως σὲ, vid. Not. in *Textum*.

324. Πατρὸς) γρ. Ζηνὸς, idem: cùm *Jupiter* sit *Minervæ* pater. Vid. Hymn. *Ven.* v. 131.

Ἶετ'

Ἶετ' ἐὴ μεγάροις ἰδέειν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
Σοὶ δ' οὔπω φίλον ἐστὶ δαήμεναι, οὐδὲ πυθέσθαι,
Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχου πειρήσεαι, ἥτε τοὶ αὖτως
Ἧσται ἐὴ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνουσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχεούσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν οὔποτ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐὴ θυμῷ
Ἤϊδη, ὃ νοσφίσῃ ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ἀλλά τοι Οὐκ ἐθέλησε Ποσειδάωνι μάχεσθαι
Πατροκασιγνήτῳ, ὅς τοι χόλον ἔνθετο θυμῷ,
Χωόμενος, ὅτι οἱ τὸν φίλον ἐξαλάωσας.
Ἀλλ' ἄγε τοι δείξω Ἰθάκης ἕδος, ὄφρα πεποίθῃς.
Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·
Ἦδε δ' ὑπὲκ κρατὸς λιμένος πανύφυλλος ἐλαίη·
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεν δὲ,
Ἱερὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται.
Τῦτο δέ τοι σπέος εὐρὺ κατηρεφὲς, ἔνθα σὺ πολλὰς
Ἕρδεσκες Νύμφῃσι τελήεσσας ἑκατόμβας·
Τῦτο δ' Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
Ὣς εἰπῦσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἴσατο δ' χθών·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Χαίρων ἠ γαίῃ· κύσε δ' ζείδωρον ἄρουραν·
Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς ἠρήσατο χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι Νηϊάδες, κοῦραι Διός, οὔποτ' ἔγωγε

" Cuperet in ædibus videre filiósque uxoremque:
" Tibi verò nondum gratum eſt ſcire, neque quærere,
" Antequam tuæ uxoris periculum feceris, quæ tibi negligitur
" Sedet in ædibus, luctuoſæ verò ei ſemper
" Parent noctes & dies lacrymanti.
" At ego hoc quidem nunquam non credidi, ſed in animo
" Sciebam, quòd rediturus eſſes, perditis omnibus ſociis;
" Sed tuî causâ nolui Neptuno obſiſtere
" Patruo, qui iram contrà te induxerat in animum,
" Iratus, quòd ei filium dilectum excæcâſſi.
" Verùm agè tibi oſtendam Ithacæ ſolum, ut credas.
" Phorcynis quidem hic eſt Portus marini ſenis;
" Hæc itidem in vertice portûs parula Oliva:
" Propè verò ipſam Antrum altum obſcurum,
" Sacrum Nympharum, quæ Naiades vocantur:
" Hæc item ſpelunca lata, contecta, ubi tu multas
" Sacrificabas Nymphis perfectas hecatombas:
" Hic autem Neritus eſt mons indutus ſylvâ.
Sic fata, Dea diſſipavit nebulam; apparuit autem terra:
Lætatúſque eſt tandem patiens divinus Ulyſſes,
Gaudens ſuâ terrâ, oſculatúſque eſt almam tellurem.
Statim utique Nymphis ſupplicavit manibus ſublatis,
" Nymphæ Naiades, filiæ Jovis, nunquam ego

## ΣΧΟΛΙΑ.

335. Φίλον.] Νῦν, ἀντὶ τῦ, ἀφίλιμον.
340. Ὅτι νοσφίσῃς.] Ὅτι ἐπιτίθησι.
344. Πεποίθῃς.] Πιστύσῃς.
349. Κατηρεφὲς.] Σκεπαστὸν, καλυμμένον, ἢ καλαστέγον.
351. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης, ἀνατολὴν δ' Ἠπείρου. Καταείμενον.] Καταπεπαυμένον.

## NOTÆ.

340. Ὀλέσας ἄπο) Retraho *Accentum*, quòd τὸ ἀπὸ ſuo Verbo poſtponatur, cui præponendum eſſet; nam pro ἀπολέσας ponitur.

345. Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν) Prolixior ſuprà, v. 96. Deſcriptio, hìc paulò brevior, ut *Ulyſſi* ſcienti facta; *Euſtath.* fol. 519. lin. 31. Ὅτι ἐπίτηδες ἴδιος ἐκφωνήσεως, ὡς φησὶν εἰδότι, τὸ, Φόρκυνος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν ἁλίοιο γέροντος· Ἦδε δ' ὑπὲκ κρατὸς λιμένος πανύφυλλος ἐλαίη· Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήγαιον, ἠερόεν, ἱερὸν νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται. Οὗτοι δὲ οἱ δύο στίχοι ἦν ποτ' ἐν Ἀντιγεγράφοις ἐν κεῖνται· τὸ μέντοι ἀφελὲς, τὸ ἅπασι κεῖται. Τῦτο δέ τοι ἀπίθανον ἐστὶ, &c.

347. Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον) Diſtichon hoc in nonnullis Exemplaribus deſiderari teſtatur *Euſtathius*, ut in Notis præcedentibus.

355. Αὐτίκα δὴ Νύμφῃς) Τὸ δὴ, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Liquidam* producitur, ut ſæpe aliàs. At δὴ multò melius hìc legitur.

## VARIÆ LECTIONES.

336. Πεὶν γέ τι) γρ. πρὶν γ' ἴτι.
340. Ὀλέσας ἄπο) γρ. ὀλέσας ἀπό.
342. Κῶλον) γρ. κῦτον, *Euſtath.* fol. 519. lin. 28.
351. Νήριτον) χρ. Νήριτον, ut ad ι'. v. 22.
355. Δὴ) γρ. δ̓, ut Not. in *Textum*.

Ὄφελ' ὕμμ' ἐφάμην· νῦν δ' εὐχωλῆς ἀγανῆσι
Χαίρεΐ· ἀταὶρ ἠ δῶρα διδώσομεν, ὡς τοπάρος πὲρ,
Αἴκεν ἐᾷ τοι φρσὶν ἐμὴν Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη
Αὐτόν τε ζώειν, καί μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Θάρσει, μή σοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Θείομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα πὲρ τάδε τοὶ σόα μίμνῃ·
Αὐτοὶ δ' ὴ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
Ὣς εἰποῦσα, θεὰ δῦνε σπέος ἠερόειδὲς,
Μαιομένη κνθμῶνας ἀνὰ σπέος· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἄσσον πάντ' ἐφόρει χρυσὸν ἠ ἀτειρέα χαλκὸν,
Εἵματά τ' εὐποίητα, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο.
Τώδε καθεζομένω, ἱερῆς ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης,
Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑφοφιάλοισιν ὄλεθρον.
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Φράζευ, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃς,
Οἵ δή τοι τέλεται μέγαρον κατακοιρανέουσιν,
Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, ἠ ἕδνα διδόντες.
Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόστον ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν,

" Visurum *me* vos dicebam: nunc ve-
" tis humilibus
" Salvete: at & dona dabimus, ſicuti
" antehàc,
" Si ſinet prompta Jovis filia prædatrix
" Ipſumque vivere, & mihi charum
filium augebit.
Hunc rurſus affata eſt Dea cæſia-
oculis Minerva,
" Confide, nè te hæc in præcordiis
tuis ſolicitent.
" Verùm age, fortunas quidem in in-
timo antri divini *receſſu*
" Ponamus ſtatim nunc, ubi utique
hæc tibi ſalva maneant:
" Ipſi demùm conſultemus, quo pacto
optime ſint.
Sic loquuta Dea intravit ſpeluncam
ſubobſcuram,
Quærens latibulum per ſpeluncam; at Ulyſſes
Propiùs omnia portavit, aurum & ſolidum æs,
Veſtéſque benè-elaboratas, quas ei Phæaces dederant.
Et hæc quidem probè diſpoſuit; lapidemque impoſuit foribus
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi.
Hi adeò ſedentes ſacræ apud radicem olivæ,
Moliebantur procis inſolentibus mortem.
Hiſce verò verba incepit Dea cæſia-oculis Minerva,
" Generoſe Laërtiade, prudens Ulyſ-
ſes,
" Conſidera, quomodo procis impu-
dentibus manus inferas,
" Qui iam tibi triennium per domum
dominantur,
" Ambientes divinam uxorem & dona
dantes.
" Illa verò tuum ſemper reditum lu-
gens in animo,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

357. Ὑμμι.] Ὑμᾶς. Ἀγανῆσι.] Περισσαχῶς ἐ πίσαι δυναμένοις.
359. Ἐᾷ.] Συγχωρήσῃ.
360. Αἴξῃ.] Αὐξηθῆναι ποιήσῃ.
364. Σόα.] Σῶα, ὑγιῆ. Μίμνῃ.] Μένῃ.
366. Ἠερόειδές.] Νῦν, καθαρὸν αἰέρα ἔχον.
367. Μαιομένη.] Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα. Κνθμῶνας.] Τὰς κοιλότητας· ἤ, τὰς κοίλας πέτρας.
368. Ἐφόρει.] Ἔφερε, παρεκόμιζεν.
373. Φραζέσθην.] Ἐβουλεύοντο.
376. Ἐφήσῃς.] Ἐπιβάλῃς.
378. Μνώμενοι.] Μνηστεύομενοι. Ἀντιθέην.] Ἴσην τῇ ὁμοίαν θεοῖς καὶ ὁρατὴν.

## N O T Æ.

372. *Τώγε καθεζομένω ἱερῆς ὑπὸ πυθμένι ἐλαίης)* Rectè Poeta, ut Omnia, *Minervam* facit, ſub *Olivâ* ſedentem; quam *ἱερὴν* quoque vocat: quòd nempè illa Arbor *Minervæ* ſit Sacra & ſemper Virens, quæ licet in *Athenarum* Acropoli, à *Medis* quondam exuſta, reſloruit poſteà, teſte *Herodoto*.——De quibus omnibus & Nos olim ad *Euripidis* Ion. v. 1433. & v. 1435. Rectè quoque *Olivam*, *Providentiæ* Symbolum, ad Antrum Nympharum ponit, hujus *Mundi* Symbolum; quià *Mundus* eſt Germen, & Tutela Divinæ Providentiæ, *δηλονότι σὺν κυπαρίσσου τινὸς ἢ τύχης ἀλόγου ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ φύσεως νοερᾶς καὶ σοφίας θείας*. De quâ re *Porphyrius*, ut ſuprà, v. 103. & *Cæl. Rhodig.* l. 12. c. 19.

## VARIÆ LECTIONES.

372. Τώδε) γρ. τώγε, quod paulò melius.
377. Μέγαρον κατακοιρανέουσι) γρ. μέγαρον κάτα κοιρανέουσι.

Πάντας

Πάντας μὲν ῥ' ἔλπῃ, καὶ ὑπίσχεῃ ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
Ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Φθίσεσθ' ἀκλειῶς ἐν δόμοις, εἰ μὴ σὺ τάδ' αὐτὴ
Μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι τροπώσεαι· ἀλλὰ νυν ἄρχε
Μνηστῆρας κτείνειν δολοφρονέοντας ἀρίστους.
Εἰ μὲν γάρ μοι σὺ ἔκαθεν παρατύξεαι, ἐν δὲ μάχεσθαι
Τρὶς ἑκατὸν ἀνδρῶν ἐπιβήσομαι, εἰ καὶ ἄνασσα
Ἐκ Διὸς αἰγιόχοιο τέτυξό μοι ἀμφιπολεύειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Καὶ λίην τοι ἔγωγε παρέσομαι, ὐδέ με λήσεις,
Ὁππότε κεν δὴ ταῦτα πονώμεθα· καί τιν' ὀίω
Αἵματί τ', ἐγκεφάλῳ τε, παλαξέμεν ἄσπετον ὦδας,
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τεύξω πάντεσσι βροτοῖσι·
Κάρψω μὲν χρόα καλὸν ὑπὸ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τείχας, ἀμφὶ δὲ λαῖφος
Ἕσσω, ὅ κεν γυίοισιν ἰδὼν ἄνθρωπος ἔχοιτο.

" Omnibus quidem ſpem dat, & pollicetur unicuique
" Nunciis præmiſſis; mens autem ei alia verſat.
Huic reſpondens, locutus eſt prudens Ulyſſes,
" Dii Boni! Certè jam omninò Agamemnonis Atridæ
" Periturus malâ morte in ædibus eram,
" Niſi mihi tu quæque, Dea, opportunè dixiſſes.
" Verùm age conſilium texe, quomodo puniam ipſos:
" Apud me quoque ipſa aſta, animum peraudacem immittens,
" Qualem, quando Trojæ ſolvimus magna mœnia:
" Si mihi ſic animoſa aſtiteris, Minerva,
" Et cum trecentis ego viris pugnarem,
" Una Tecum, venerabilis dea, quandò me prompta adjuvares.
Huic tandem reſpondit Dea cæſia Minerva,
" Et valdè tibi ego adero, neque me latebis,
" Cùm hæc jam ſtruxerimus, & aliquem ſpero
" Sanguinéque, cerebróque, perfuſurum magnum pavimentum,
" Virorum procorum, qui tibi fortunas edunt.
" Verùm agè te incognitum faciam omnibus hominibus:
" Arefaciam quidem cutem pulchram in flexibilibus membris;
" Flavoſque ex capite delebo crines, circúmque pallium
" Induam, quod averſetur conſpicatus quilibet habentem:

## ΣΧΟΛΙΑ.

381. Προϊεῖσα.] Προπέμπουσα.
386. Ἀποτίσομαι.] Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσπράξομαι.
387. Πολυφαρμάκους.] Τολμηρόν.
388. Λύσω μὲν.] Καταλύσω. Λιπαρά.] Ἐκδηλα, λαμπρά. Κρήδεμνα.] Μεταφορικῶς. τὸ πῖλον.
391. Πότνια.] Σεβασμία, τιμία. Ἐπαρήγοις.] Βοηθοίης.
395. Παλαξέμεν.] Μολύναι, φύραι.
397. Ἄγνωστον.] Ἀγνώριστον. Πάντεσσι βροτοῖσι.] Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται; ἐπειδὴ χρεία αὐτῆς.
398. Κάρψω.] Μειώσω, ξηράνω.
399. Λαῖφος.] Ἱμάτιον.
400. Ἕσσω.] Ἐνδύσω. Στυγέῃσι.] Μισήσῃ, ἀποστρέψῃ. Ἔχοιτο.] Ἀντὶ δ, εὐδιάλυτον.

## NOTÆ.

391. Σύ σοι, πότνια θειὰ) Ità quidem *Florentin. Aldin. Lovanian.* &c. ut θειὰ, μετασυλλάβως efferatur; legitur & πότνια θειὰ, ut in Vett. *Scholiis*, *Aldina* Edit. &c. ut in Not. ad *Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

391. Σύ σοι, πότνια θειὰ) Πότνια, MS. *Aloyſii*, & *Herwag.* & *Aldina*, & *Morrhii* Editio, quare in *Scholiis* certè vocem retinendam cenſeo; quoniam *Varia Lectio* ità ſervatur: Quam rem *Hackiani* Editores minimè advertebant, quod dicendum ad v. 282. &c. ubi pro ἐπίλυθι, quæ *Varia Lectio* in MS. *Aloyſ.* & Omnibus aliis *Scholiorum* Editionibus, illi ex *Textu* ſubſtituerant τὸ ἐπήλυθε.

397. Πῶς δὲ ἡ Εὐρύκλεια γνώσεται) Præter quæ reſpondent *Scholia*, dicendum, Illam minimè ex facie agnoviſſe, verùm ex Plagæ ulcere, ut *Euſtath.* fol. 523. lin. 1. Ἄγνωστος ὁ γέρων πᾶσι, δίχα γε τῆς μαίας, Εὐρυκλείας· πάλαι γὰρ αὐτὴ ἐν τῷ λούειν τὸν Ὀδυσσέα ἀπλῶς ἀναγνωρίζει τὸν Ὀδυσσέα· ἐκ τοῦ καὶ τὸν μηρὸν ὁ ἄλλος, ὡς φασίν).

## VARIÆ LECTIONES.

391. Πότνια θειὰ) γρ. πότνια θειὰ, vid. Not. in *Textum*.

Κυζώστα,

Κυζώσω δέ τοι ὄσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
Ὡς ἂν ἀεικέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
Σῇ τ' ἀλόχῳ, ᾗ παιδί, τ' ὀπὶ μεγάροισιν ἔλιπες.
Αὐτὰρ ὃ πρώτιστα συβώτεω εἰσαφικέσθω,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε,
Παῖδά τε σὸν φιλέει, ᾗ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.
Δήεις τόν γε σύεσσι παρήμενον· αἱ δ' ὄνεμον
Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπί τε κρηνὴ Ἀρεθούσης,
Ἔδουσαι βάλανον μενοεικέα, ᾗ μέλαν ὕδωρ
Πίνουσαι, τά θ' ὕεσσι πέφυ πιαλὸν ἀλοιφήν.
Ἔνθα μένειν, ᾗ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτιν ἐς καλλιγύναικα,
Τηλέμαχον καλέουσα, τὸν ὸν φίλον υἱόν, Ὀδυσσεῦ·
Ὅς τοι ἐς εὐρύχορον Λακεδαίμονα πὰρ Μενέλαον
Ὠΐχετο, πυθόμενος μὴ σὸν κλέος εἴπτε ἔτ' εἶναι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τίπτε τ' ἄρ' ἔ οἱ ἔειπες, ὀνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
Ἦ ἵνα πὺ ᾗ κεῖνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσχῃ
Πόντον ἔπ' ἀτρύγετον; βίοτον δέ οἱ ἄλλοι ἔδουσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

" Deformabo etiam tibi oculos antè perpulchros;
" Ut turpis omnibus procis appareas,
" Tuæ uxori & filio, quem in ædibus reliquisti.
" Ipse verò primùm subulcum pete,
" Qui tibi suum custos est; nihilominùs autem tibi bene vult,
" Filiumque tuum diligit, & prudentem Penelopem.
" Invenies hunc suibus assidentem: hæ verò pascuntur
" Apud Coracis petram; & ad fontem Arethusam,
" Comedentes glandem gratam, & nigram aquam
" Bibentes, quæ suibus innutriunt florentem pinguedinem.
" Illic mane, & omnia assidens interroga;
" Quousque ego eam ad Spartam ornatam-mulieribus,
" Telemachum vocatura tuum dilectum filium, ô Ulysses;
" Qui in latam Lacedæmonem ad Menelaum
" Ivit, percunctaturus tuam famam, sicubi adhuc esses.
Huic respondens, loquutus est prudens Ulysses,
" Cur non ei dixisti, in præcordiis omnia sciens?
" An ut & ille errans dolores patiatur
" Pontum super impacatum? fortunas interim ei alii edunt.
Huic respondit demùm Dea glaucos-oculos-habens Minerva,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

401. Κυζώσω.] Ῥυσῶσω αἰσχεπῆ καὶ ῥυσὺς ποιήσω· ὑποδοὶ εἰσὶν οἱ τὰ κρηδυόντων, καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω.

404. Συβώτιον.] Συοτρόφον, χοιροβοσκόν.

405. Ὑῶν.] Χοίρων. Ἐπίουρος.] Ἐπίσκοπος, φύλαξ.

406. Ἐχέφρονα.] Ἔμφρονα, σωφρονοῦσαν.

407. Δήεις.] Εὑρήσεις.

408. Πὰρ Κόρακος πέτρ.] Οὗτος ὁ Κόραξ κωμῳδῶν, λέγει τὴ πέτρας πεσὼν, ἐπλούτησε· καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἀρέθουσα ἰαμβεῖον ἀπήγξατο. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες, ἡ Συρακοσία, ἡ Σικελική, καὶ ἡ Ἰθάκη. Ἀρεθούσης.] Ἀρέθουσα, κρήνη Ἰθάκης, καὶ Ἄργους.

410. Ἀλοιφήν.] Λίπος, πιμελήν.

411. Μίμνειν.] Ἀντὶ τοῦ, μένειν.

413. Καλέσω, ] Καλέσαι ὀφείλουσι.

## N O T Æ.

409. Ἔδουσι βάλανον) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

408. Ἀρέθουσαι δὲ τέσσαρες) Nullum hæc habent vestigium in *Aloysii* MSto. nec tamen ideò *Schrevelii* dicendum. Nam Tres prædictæ Editt. habent, & ex *Eustathio* sumpta sunt, vel *Eustathius* potiùs hinc hausit. Ità enim ille, fol. 524. lin. 34. Κόραξ δὲ ὁ τὸν ἐν ἐγκάρσιον αὐτὸν, ἤτοι Ἀρεθούσης γυναικὸς τοῦ ἑαυτοῦ· ἢ διώκων λαγωὸν ἐν Ἰθάκῃ, καὶ ἐκεῖ κρημνοῦ ἁψάμενος, καὶ πεσὼν ἀπέθανεν· ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ λύπῃ ἐληθεῖσα ἐπί τινα κρήνην, ἀπήγξατο. ὅπερ ἦν τὸ μητρὸς. Ἀρέθουσα κρήνη Σικελίας τόπος δὲ ὁ Σικελὸς, ἀπὸ ἧς ἡ ὁμώνυμος, Καρακοπολίτης· ἔστι δὲ, φασὶν, Ἀρέθουσα ἐν Σικελίᾳ τῇ κατὰ Συράκουσας, καὶ ἐν Καλχίδι τῇ κατὰ Εὔβοιαν, καὶ ἐν Συρακούσαις. Stephan. ἔστι πόλεων, Κόρακος πέτρα, πόλις ἐν Ἰθάκῃ, Ὅμηρος· ὁ πενίην αἰνῶν, Κορακοπετρηείης. Contrà quod *Eustathius*, suprà, Καρακοπολίτης, quod Notandum.

## Variæ Lectiones.

419. Ἔδουσι) γρ. ἔδουσι.

Μὴ

Μὴ δή τοι κεῖνός γε λίην ὀφθάλμὸς ἔσται
Αὐτῇ μὲν πάμπρωθεν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄρηται·
Κεῖσε δ' ἀλήτης ἔστω· ἐπὰρ οὐκ ἐχέμεν κῆδος· ἀλλὰ ἔκηλος
Ἧσται ἐν Ἀτρείδαο δόμοις, ὄφρ' ἄσπετα κεῖται.
Ἦ μὰν μιν λοχόωσι νέοι σὺν νηῒ μελαίνῃ,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ἐκ οἴω, πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν.
Ὣς ἄρα μὲν Φαμβὴ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Κάρψε μὲν οἱ χρόα καλὸν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,
Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Πάντεσσιν μελέεσσι παλαιῷ θῆκε γέροντος.
Κνύζωσεν δέ οἱ ὄσσε, πάρος βεκαλλέ' ἐόντε.
Ἀμφὶ δέ μιν ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ.
Ἀμφὶ δέ μιν μέγα δέρμα ταχείης ἔσσ' ἐλάφοιο
Ψιλόν· δῶκε δέ οἱ σκῆπτρον καὶ ἀεικέα πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφος ἦεν ἀορτήρ.
Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος.

" Nè jam tibi ille valdè curæ sit:
" Ipsa illum mihi, ut famam bonam adipiscatur
" Illuc iens; ac nullam habet dolorem: sed quietus
" Sedet in Atridæ ædibus, multa enim ei adsunt.
" Certè quidem illi insidiantur juvenes cum navi nigrâ;
" Cupientes interficere, antequam in patriam terram veniat.
" Sed hæc non puto, potiùs & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi fortunas devorant.
Sic igitur ipsum alloquens virgâ terigit Minerva:
Siccavit quidem ei cutem pulchram in flexibilibus membris:
Flavosque ex capite delevit crines, circumque pellem
Omnibus membris antiqui posuit senis.
Deformavit quoque ei oculos antèà perpulchros.
Circùm ipsum lacernam aliam malam injecit, & interulam,
Fractas, sordidas, malo conspurcatas, fumo.
Circumque ipsum magnam pellem velocis induit cervi
Depilem: deditque ei baculum & indecentem sacculum
Crebris locis rimosum; inerátque tortum lorum.
Quùm hi ità consultâssent, separati sunt: hæc quidem postèà
In Lacedæmonem divinam iit ad filium Ulyssis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

421. Ἐνθύμιος.] Διὰ Φρονίδος.
422. Πάμπρωθεν.] Παρέπιπροσθεν.
423. Πέσσον.] Νῦν, ἀλγηδόνα.
429. Ἐπεμάσσατο.] Καθήψατο.
430. Κάρψεν.] Ἐξήρανεν.
435. Ῥωγαλέα.] Διεῤῥαγότα. Μεμορυγμένα.] Μεμολυσμένα, πεφυρμένα.
438. Πυκνὰ ῥωγαλέην.] Ἤτοι σωιχεῖς ἔχουσα ῥαγάδας, ἢ πολλῶν ῥαμμάτων πεπληρωμένην, ἢ σωιχισμένην. Στερφ. Ἐκ χοινίκ ἐρραμμένος, ἢ ἱμὰς ἐφειστρωμένος. Ἀορτήρ.] Ἐξ οὗ ἀπῆρται· ὅ ἐστι, περικρέμαται.

## NOTÆ.

429. Ἐπιμάσσατο) Ità, pro ἐπεμάσσατο, emendo; vid. ad *Iliad.* ρ'. v. 564.

435. Μεμορυγμένα) *Suidas*, v. Μορύσσει. Μορύσσει· μολύνει. Ὅμηρος φησί, τὸ μολυσμένον, μεμορυγμένον φησίν.

439. Τὼ γ' ὡς βουλεύσαντε διέτμαγον) Idem *Iliad.* α'. v. 531. *Ibid.* Ἡ μὲν ἔπειτα Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδ' Ὀδυσῆος) Ex hoc Versu, sequens *Rhapsodia*, licet Initium non capiat, quoniam tum vix finem hæc rectè faceret, per ἀναφορὴν tamen rectè Initium capere judicanda; ut sit Ordo, Τὼ γ' ὡς διέτμαγον, ἡ μὲν ἔπειτα· Αὐτὰρ ὁ ἐν λιμῷ, κ.λ. Si tamen ità visum esset *Criticis*, hæc *Rhapsodia* congruè finem posset habere, cùm ἀορτὴρ, & Sequens, initium, cùm τῷ, Τὸ γ' ὡς, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

429. Ἐπιμάσσατο) γρ. ἐπεμάσσατο, vid. N. in *Text.*
435. Ῥυπόωντα) γρ. ῥυπόωσα. *H. Steph.*
*Ibid.* Μεμορυγμένα) γρ. μεμορυχμένα.
439. Διέτμαγον) γρ. διέτμαγεν, vid. ad *Il.* α'. v. 531.

# ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ'.

## Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ξ'.

Ξ Ενισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται] ἐν τῇ ἀγορᾷ παρ' Εὐμαίῳ, τῇ ὑφορβῷ καὶ ποικίλη τὴς ὁμιλίᾳ.

## Ἄλλη ὑπόθεσις.

Ὁ Δυσσέως παρουσία πρὸς τὸν Εὔμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττοντος ἑαυτὸν, καὶ πεῖραν τινὰς ἐκπειράζοντος.

## Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως πρὸς Εὔμαιον ὁμιλία.

Ἄλλη.

* Vid. infrà, ad v. 31. Not. in *Textum.*

* Ἡ πρὸς τὸ συβώτην Ὀδυσσέως ἀνάβασις.

Ἄλλως.

Εἰ δ' Ὀδυσσεὺς ξεινίσειεν Εὔμαιον ἀγρῷ ὑφορβός.

L I B. XIV.

Ἀτὰρ ὁ ἐκ λιμένος τρηχεῖαν ἀταρπὸν,
Χῶρον ἂν' ὑλήεντα δι' ἄκριας· ἦ οἱ Ἀθήνη
Πέφραδε δῖον ὑφορβὸν, ὃς οἱ βιότοιο μάλιστα
Κήδετο οἰκήων, ὃς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τόνδ' ἄρ' ἐπὶ προδόμῳ εὗρ' ἥμενον, ἔνθα οἱ αὐλὴ
Ὑψηλὴ δέδμητο, περισκέπτῳ ἐπὶ χώρῳ,

AT hic ex portu ingreſſus eſt aſperam ſemitam,
Locum per ſylvoſum, per juga, quâ ei Minerva
Dixerat, nobilem *eſſe* ſubulcum, qui ei fortunas maximè
Curabat famulorum, quos acquiſierat divinus Ulyſſes:
Hunc in veſtibulo invenit ſedentem, ubi ei villa
Alta ædificata erat, circumſpicuo in loco,

### ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πρωΐβη.] Περσηλθεν.

2. Δι' ἄκριας.] Καθ' ὑπὸ ἀκρωρείας.

3. * Δῖον.] Νῦν, * τὸ συγκύσαθον. Ὑφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

5. Περιδόμῳ.] Τῇ πρὸς Ϝ οἰκίᾳ τεῷ.

### NOTÆ.

V. 3. Δῖον ὑφορβόν) Ὅτι ὁ Ποιητὴς, σεμνύνων τὸν ὑφορβὸν Εὔμαιον, νῦν δῖον καλεῖ, ποτὲ καὶ ὄρχαμον ἀνδρῶν, *Euſtathius* ferè ad Eminentiam inter Servos refert, fol. 526. & σπεύδει πρὸς τὸ δισπούδαστον πράγματα, ἢ φιλοδεσποτίαν, καὶ ἀγαθὸν ἦθος. Verùm addo Ego & Generis nobilitatem; Regis enim erat filius, ut patet, *Odyſſ.* ο'. v. 412. quod miror latuiſſe *Euſtathium*; Hoc tantùm moneo, nè φιλομήρῳ Lectori deſit Argumentum, ad obturandum os *Homeri* obtrectatoribus: Regis enim filius, licet Captivus & Servus, eſt nobilis. Addo itaque & hoc *Scholion*, * Δῖον) Νῦν, τὸ συγκύσαθον.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 3. * Τὸν συγκύσαθον, ex *Aloyſii* MS.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Ὁ) γρ. ὅγ'. *Dionyſ. Halicarnaſſ.* Edit. *Hudſon.* fol. 58.

6. Περισκέπτῳ ἐπὶ χώρῳ) γρ. καταρυχέεσι λίθοισι. *Euſtath.* fol. 527. lin. 2. & lin. 34. nec tamen *H. Steph.* advertebat.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τε, θεοδμήτου ἦν μάλα συβώτης
Αὐτὸς δείματ' ἔναιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, ἠδὲ Λαέρταο γέροντος,
Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐθείκνυεν ἀχέρδῳ·
Σταυροὺς δ' ἐκτὸς ἔλασσε διαμπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πυκνοὺς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
Ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει
Πλησίον ἀλλήλων, θύρας συσίν· ἐν δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντα σύες χαμαιθυάδες ἐρχατόωντο,
Θήλεαι τοκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἴαυον,
Πολλὸν παυρότεροι· τοὺς γὰρ μινύθεσκον ἔδοντες
Ἀντίθεοι μνηστῆρες· ἐπεὶ θεοείκελε συβώτης
Αἰεὶ ζαθεφέων σιάλων τ' ἄειρον ἀπάντων·
Οἱ δὲ τριηκόσιοί τε καὶ ἑξήκοντα πέλοντο.
Παρὰ δὲ κύνες, θηρσὶν ἐοικότες, αἰὲν ἴαυον
Τέτταρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἑοῖς ἐράεινε πέδιλα,
Τάμνων δέρμα βόειον, ἐϋχροές· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

Pulchráque, magnáque, quæ circumiri poterat; quam ſubulcus
Ipſe ædificaverat ſuis, abſente rege,
Sine dominâ, & Laërte ſene,
Advectis lapidibus, & cinxerat ſepe ſpinosâ:
Paloſque extrà adegit prorſus hinc & hinc,
Denſos & crebros, nigro robore ſciſſo;
Intra verò hanc villam ſuilia duodecim fecerat
Prope inter ſe, quaſi cubilia ſuibus; in ſingulis autem
Quinquaginta ſues humi-jacentes continebantur
Fœminæ fœtæ; mares etenim foris dormiebant,
Multò pauciores, hos enim minuebant comedentes
Impii proci; quoniam mittebat ſubulcus
Semper ſaginatorum altilium optimum omnium:
Hi tamen trecentique & ſexaginta erant.
Juxtaque Canes, Leonibus ſimiles, ſemper cubabant
Quatuor, quos nutriverat ſubulcus princeps virorum.
Ipſe autem circa pedes ſuos aptabat calceamenta
Incidens pellem bovinam pulchricolorem: aliique jam

## ΣΧΟΛΙΑ.

7. Περίδρομον.] Περιοδεύτην, γείτονας μὴ ἔχοντα τὰς ἐμποδίζοντας τῷ βουκόλῳ θεοδρομεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτόν.

10. Ῥυτοῖσι λάεσσι.] Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις ἀφ' χειρῶν βασταχθῆναι, λίθοις. Ἔθείκνυεν.] Ἐχαράκωσεν· θεμελιοῖ δὲ λέγει ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκοις σφόδρα. Ἀχέρδῳ.] Ἀχερδὸς ἐστιν ἀκανθώδης φυτόν, ἐξ ἧς τοὺς εἱμιχαλὰς ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἀχέων πόνων· ἀκανθώδης γὰρ ἡ αὐτὴ οὖσα τυγχάνει.

11. Σταυρούς.] Τὰ ὀρθὰ καὶ ἀπεξυσμένα ξύλα. Ἔκτὸς ἔλασσε.] Ἔξω ἀφ' τοίχων ξύλα ὑπέλασεν ὀρθά.

12. Τὸ μέλαν δρυός.] Ἤτοι δύσ, ἢ τοῦ * συπεριώνου, τὸ ἐγκάρδιον τῆς δρυός· μελανίζουσι γὰρ ἀφ' τοῦ χρόνου, ἢ τὸ φλοιὸν τῆς δρυός. Ἀμφικεάσας.] Περιχίσας.

15. Ἐρχατόωντο.] Καθειρμένοι ἦσαν.

16. Τοκάδες.] Ἐπίτοκοι.

17. Παυρότεροι.] * Ἐλάττους.

18. Ἀντίθεοι μνηστῆρες.] Νῦν, οἱ ἀναιτίοι τοῖς θεοῖς. Περίαλλα.] Περίπυμπι.

19. Σιάλων.] Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20. Πελόντο.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21. * Θηρσὶν.] Λύκοις, ἢ λέουσιν. Ἴαυον.] Ἐκοιμῶντο.

22. Ὄρχαμος.] Νῦν, ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐβουλίᾳ.

23. Ἀράεινε.] Ἡρμοττεν.

## NOTÆ.

7. Καλή τε, μεγάλη τε) Prius τὸ, τὲ producitur, in *Cæſurâ*, ante *Liquidam* & σιγμὴν. Vid. ſuprà, ad ν'. v. 355.

15. Ἰκμαδιαυτάδες) Οἱ σύες, ἀπὸ τοῦ ἀκολουθοῦσι αὐτοῖς· πολλὰ γὰρ τῶν ἄλλων πεζοπόδων ὀρθὰ κοιμᾶται καὶ ἑστῶτα. Ἀπίων δέ, ὅτι βόθρους ἐρύουσι, ἀφ' τοῦ χαμαὶ κοιτῶνας. *Heſych.* Vid. ad κ'. v. 243.

21. *Θήρεσσιν) *Euſtath.* fol. 528. lin. 26. Θήρεσσιν ἰοικόσι) Λύκοις τυχὸν, ἢ λέουσιν.

23. Πέδιλα) Pedilla, quæ dicimus, πέδιλα *Græci* appellare manifeſtum eſt. *Feſtus.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

12. * Ἐπιριώνου) Ità, pro corrupto ἐπιπεμφθέω, lego, ex *Aloyſii* MS. *Heſychio*, & *Euſtathio*, fol. 528. lin. 6.

17. Παυρότεροι) * Ἐλάττους, ità ex *Morrhii* Editione, cæteræ male, ἐλαττότεροι, ut MS. *Aldin. Bedorot. Hervag. Elzevir.* &c.

## VARIÆ LECTIONES.

12. Θαμέας) γρ. μακρὰς, *Euſtath.* fol. 527. lin. 14. *H. Steph.* Ibid. Μέλαν δρυός) γρ. μελανδρυον, *Br. Schol.*

24. Ἐϋχροὲς) χρ. ἐὔχροον, *H. Steph.*

Ὣ ἔχον· ἄλλυδις ἄλλος, ἀμ' ἀγχομένοισι σύεσσιν
Οἱ πρεῖς· τ' ἦ τέταρτον ἀποπροέηκε πόλινδε,
Σῦν ἀγέμεν μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκῃ,
Ὄφρ' ἱερώσαντες κρειῶν κορέσσαίατο θυμόν.
Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμωροι·
Οἱ μέν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἔνθα κέν ᾧ τῷδ' ἔραθμῷ ἀεικέλιον πάθεν ἄλγος,
Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὼν
Ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον· σκύτος δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τὺς μὲν ὁμοκλήσας σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλῃ
Πυκνῇσιν λιθάδεσσιν· ὁ δ' ἔρρεεν ἄνακτα,
Ὦ γέρον, ἦ ὀλίγου σε κύνες διεδηλήσαντο
Ἐξαπίνης· καί κέν μοι ἐλεγχείω κατέχθυας.
Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγεά τε, στοναχάς τε.
Ἀντιθέῳ γὰρ ἄνακτι ὀδυρόμενος κ' ἀχεύων
Ἥμαι, ἄλλοισιν δ' σύας σίαλος ἀπιτάλλω
Ἔδμεναι· αὐτὰρ κεῖνος ἐελδόμενός πεν ἐδωδῆς
Πλάζεθ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
Εἴπερ ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἀλλ' ἕπεο, κλισίηνδ' ἴομεν, γέρον, ὄφρα κ' αὐτὸς

Iverant aliò alius; cum ſtabulantibus ſuibus
Tres; quartum autem miſerat ad urbem,
Suem ducere procis ſuperbis neceſſitate;
Ut mactantes, carnibus ſatiarent animum.
Repente verò Ulyſſem viderunt canes latratores;
Hi quidem clamantes accurrerunt; at Ulyſſes
Sedit aſſutiâ, virgáque ei excidit manu.
Tunc proprium apud ſtabulum indignum tulerat dolorem,
Sed ſubulcus celeriter pedibus velocibus ſubſequens,
Cucurrit per veſtibulum, coriúmque ei excidit manibus;
Et objurgans canes pepulit, aliò alium
Crebris lapidationibus; ipſe verò affatus eſt dominum,
" O ſenex, certè propemodùm te canes diſperdidiſſent
" Improviſo; & mihi crimen inhumanitatis affudiſſes.
" Atqui mihi alios Dei dederunt dolores gemitúſque;
" *Propter* divinum enim herum lugens & dolens
" Sedeo; aliiſque ſues pingues nutrio
" Ad comedendum: at ille egens forte cibi
" Errat apud peregrinorum virorum populumque, civitatemque,
" Sicubi adhuc vivit & videt lumen ſolis.
" Verùm ſequere, ad ſtabulum eamus, ſenex, ut & ipſe

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

28. Κορεσσαίατο.] Κορέσωσιν. Θυμόν.] Νοῦν, τὴν ἐπιθυμίαν.

29. Ὑλακόμωροι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὀξύφωνοι. κρεῖττον δὲ ἀποδιδόναι, οἱ περὶ δὲ ὑλακτεῖν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἴδιον γὰρ κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν· * ἢ ἀπὸ τοῦ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐστουδακότες, ἢ ὑλακτικοί.

31. Ἕζετο κερδοσύνῃ.] Φυσικὸν φησὶν βοήθημα θεὸς ἐπιτεθεικὼς κυσὶν τὸ καθηδύνειν τὰ σφοδρῶς τὴν ῥᾳθυμίαν, ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον. Κερδοσύνῃ.] Σωφρονίσας. Ἔκπεσε.] Οὐ λαβὼ φόβον, ἀλλ' ἑκὼν ἔῤῥιψεν αὐτόν.

33. Μεταστάς.] Ἐπιδραμών.

34. Σκῦτος.] Δόρυ, * ῥινός.

## Ν Ο Τ Æ.

* Ità, pro ῥίν.

29. Ὑλακόμωροι) *Euſtath.* fol. 528. lin. 53. Καλῶς μὲ Ἀρίσταρχοι, οἱ ὀξύφωνοι· ἐπὶ τῷ μόρον δὲ ἄλλοις ἐδηλώθη λέξεως τὸ ὀξύ· ὁ ἐξεδέξθη δὲ τῷ ὑλακόμωροι· κρεῖττον ἦ, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ἀποδιδόναι, Οἱ περὶ τὸν ὑλακτεῖν μεμωρημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἐκζητοῦντες καὶ πάλιν δὲ ὁ τῆς παραληγούσης· ἢ ἐκ οἱ περὶ τὸν ὑλακτεῖν καὶ φυλακτεῖν ὄντες, παρὰ τὸν ὦρον, τὸν φυλακτήν· ἵνα εἶεν, ὑλακώρεοι, πλεοναζούσης ἦ δὲ μ'· ὑλακόμωροι. Confer *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. in v.

31. Ἕζετο κερδοσύνῃ) *Euſtath.* in locum, fol. 529. lin. 10. Φασὶ ἦ φυσικὸν βοήθημα εἶναι ἀνθρώποις ἀπὸ ἐπιμελείας κυνῶν, τὸ καθηδύνεσθαι πινα, καὶ σφοδρῶς τὴν ἀπὸ τοῦ ἐπιτεθῆναι ῥᾳθυμίαν· ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων λέγεται τὸ ἐπιτεθῆναι τὴν ῥᾳθυμίαν. Ἀντίγονος δὲ ὁ Καρύστιος, ἐν τῷ περὶ θαυμασίων, ἱστορεῖ, ὅτι ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ ἐστὶν ὄρος, ἐν ᾧ ἐστι τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερόν· ἐν τούτῳ δὲ ἐστι βωμὸς, ἐφ' ᾧ θύουσιν οἱ ἐπιχώριοι· ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ βωμοῦ ἐστι λίθος, ἐφ' ᾧ ἐπιτίθεται ἡ θυομένη ῥινός· ἐὰν δὲ ἐπιθῇ τις τὴν ῥινὸν ἄλλος ἢ ἡ θυομένη, ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐπιθέντος ἀνία τις, καὶ ἀναγκάζεται ἐπιθεῖναι τὴν ῥινὸν τῇ θυομένῃ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλη ἀνία τοῖς τοιούτοις, ὡς καὶ ἐγγίσαντάς ποτε ἐσφραγισμένῃ, ἵστι δὲ οἷς καὶ σφοδρὰ ἐπικαθίσαντας ἀπαλλάττεσθαι. *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. 28. Ἰκανῶς δὲ ὁ Ποιητὴς λέγει παρὰ πάντων ἐπιμελὲς καὶ πολυαγάπητον εἶναι· ὁ γὰρ Ὀδυσεὺς, ἐπιφερομένων αὐτῷ τῶν κυνῶν, εὐ * τῇ πρὸς τὸ συβώτου ἀναβάσει, * Ἕζετο κερδοσύνῃ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός· Οὐ γὰρ, φασὶν, ὅτ' ἂν διακόμενός τις συγκαθίσῃ, ἀδικεῖ τοὺς κύνας. Et *Plinius*, l. 8. c. 40. Impetus Canum & Sævitia mitigatur ab Homine, confidente humi. Confer *Br. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Ἐν ἄλλῳ, οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν, ex MS. *Aloyſii.*

31. Ἕζετο κερδοσύνῃ) Pœter *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum.* Suſpicor autem ἐπιτιθησόμενον, vel ἐπιθησόμενον.

Σίτῳ τ' οἴνοιο κορεσσάμενον κῆρ' θυμόν,
Εἴπῃς, ὁππόθεν ἐσσί, τεὴ δ' ὁπόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ὣς εἰπὼν κλισίηνδ' ἡγήσατο δῖος ὑφορβός.
Εἶσεν δ' εἰσαγαγών, ῥῶπας δ' ὑπέχυθε δασείας.
Ἐξούρεσεν δ' ἔπι δέρμα ἰονθάδος ἀγελείου αἰγός,
Αὐτῷ οἰθύσαιον, μέγα τε δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
Ὅτι μιν ὣς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, τε ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλῃς, ὅτι μὲ τοιόφρων ὑπέδεξο.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὔμαιε συβῶτα,
Ξεῖν', οὔ μοι θέμις ἐστί, καὶ εἰ χαλεπώτερον ἄλλον,
Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πάντες γὰρ Διός εἰσιν ἄπαντες
Ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε
Γίγνεται ἡμετέρη· τὰ γὰρ δμώων δίκη ἐστίν,
Αἰεὶ δειδιότων, ὅτ' ὀπίσσω δεσπάλεωσιν ἄνακτες
Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῦγε θεοὶ κτῆσιν ἔδησαν,
Ὅς κεν ἐμὲ σπουδῇ ἐφίλει, τε κτῆσιν ὄπαζεν,
Οἷά τε φ οἰκῆι ἄνακτι εὐθύμῳ ἔδωκεν,
Οἶκόν τε, κλῆρόν τε, πολυμνήστην τε γυναῖκα,
Ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργοισιν ἀέξει·

" Cibo & vino saturatus ex animo,
" Dicas, unde sis, & quot dolores toleraveris.
Sic loquutus stabulum versùs præcessit nobilis subulcus;
Collocavitque illum introductum; virgultáque substravit densa:
Instravitque pellem villosæ sylvestris capræ,
Ibidem stratum magnum & densum: gavisus est autem Ulysses,
Quod ipsum sic susceperat, verbúmque dixit & appellavit,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales dei alii
" Quodcunque maximè vis, quia me benignus suscepisti.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Hospes, non mihi fas est, neque si pejor te veniat,
" Hospitem contemnere, ab enim Jove sunt omnes
" Hospitésque, pauperésque; munus verò exiguumque, charumque
" Est nostrum: Hic enim servorum mos est,
" Semper timentium, cùm dominantur heri
" Novi: certè enim illius reditum Dii impedierunt,
" Qui me valdè diligebat & possessionem *procul-dubio* dedisset,
" Qualia suo Domestico Dominus benignus dederit,
" Domúmque & Facultates, & desiderabilem uxorem;
" Qui nempè fidelitèr ei inservierit, Deúsq; illius laborem incremento auxerit:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

50. Ἰονθάδος.] Ἤτοι νέας, ἢ παχείας, παρὰ τὸ ἴσημι ἄδην· ἢ δασείας, ἰουθοὶ γάρ. αἱ ῥίζαι καὶ αἱ φύσεις τῶν τριχῶν· ἢ ἰόνθους ἰχθύος· ἰουθοὶ γὰρ ἐξαυθήμερα ἀκμάζουσι σώματα.

51. Ἐνεύαιον.] * Ἐγκοίμητον, ἐγκοίτιον.

56. Κακίων σέθεν.] Μᾶλλόν σε κακαίνομεν τὴν ψυχήν· * ἢ, πιστεύομεν, καὶ ἐπιδεχόμεθα.

59. Ἦ.] Αὐτή. Δίκη.] Δικαιοσύνη.

61. Ἔδησαν.] Ἐνεπόδισαν.

63. Ὧι.] Τῷ ἑαυτοῦ. Ἄνακτ εὐθύμου.] Δεσπότης εὐφρήνας.

## N O T Æ.

50. Ἰονθάδος) *Aristophanes* Grammaticus, apud *Eustath.* fol. 350. lin. 2. ὡς Ἰονθάδος Ὁμηρικῶς, ὅτι ἀφ' ἡλικίας τινὸς καὶ μειρακίου αὐτὸ φησιν ὁ Ποιητής. *Idem*, fol. 529. lin. 49. Ἰονθάδος δὲ, ἢ τὰ νέας, καθὰ τοὺς Παλαιούς, ἢ τὰ παχείας, παρὰ τὸ ἴσημι ἄδην· ὥσπερ ἐξ Ἰξαλοῦ, παρὰ τὸ ἰξάζ ἄλις· ἴσα ᾗ ταυτόν, Ἰονθάς, καὶ Ἰξαλος· ἢ τὰ δασείας· ἰουθοὶ γάρ, φασίν, αἱ ῥίζαι, ἐξ αἱ περὶ τὰ τριχῶν σκόφυσεις, καὶ Ἰονθάδες αὐγὰς) Ἀπίθανον, τὰ ἰώσης θοάς· ἢ ἰόνθους ἰχθύος, οἷον σκόφυμάτα σκληρά.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

50. Ἰονθάδος) De hâc voce, ut & de Ἰξαλοῦ, vid. in Not. ad *Textum*.

51. * Ἐγκοίμητον, pro corrupto ἐγκοίτιον, lego. MS. *Aloysii* malè hîc ἔγκοιτον, *Morrhius* ἐγγύτερον, *Aldus*, *Hervagius*, & *Elzevirius* ἐγκοίτιον, *Eustath.* fol. 530. lin. 12. Ἐνεύαιον δέ φασιν, ἐγκοίμητον, *Hesych.* De voce Ἰξαλοῦ, vid. ad *Iliad.* Δ. v. 105.

61. Καθὰ νέους ἔδησαν) Κατέδησαν τούτου τὸ νόημα.

62. Ὅς κεν ἐμὲ σπουδῇσιν ἐφίλει) Hunc locum, per *Sex plus Versus*, miserè olim versum, accuratiùs paulò Nos *Latinum* fecimus. Vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. pag. 17.

63. Θεὸς δ' ἐπὶ ἔργοισιν ἀέξει) Confer *Geneseos*, c. 30. v. 30. Ubi de Deo, *Jacobi* laboribus aspirante, quandò *Labanis* pecora custodiret.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

ἐγκοίτιον, ubi hunc ipsum locum τῶν Παλαιῶν laudat. Hinc obitèr emendo *Hesychium*, Ἐνεύαιον) Μέγα καὶ πολὺ * ἐγκύτιον, lego, * ἐγκοίτιον.

56. * Ἢ πιστεύομεν ἐ ἀπιδεχόμεθα) Ex *Eustathio*, fol. 530. lin. 22.

## VARIÆ LECTIONES.

46. Σίτῳ ἐ οἴνοιο) γρ. οἴνῳ ἐ σίτου.

65. Ἀέξει) γρ. αὔξῃ, *H. Steph.*

Ὡς ϗ ἐμοὶ τόδε ἔργον ἀέξεϑ', ᾧ ἔπι μίμνω.
Τῷ κέ με πόλλ' ἄνησεν ἄναξ, εἰ αὐτόϑ' ἐγήρᾳ·
Ἀλλ' ὄλεϑ'· ὡς ὄφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσϑαι
Πρόχυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γύαλ' ἔλυσεν·
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔβη Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς
Ἴλιον εἰς εὐπῶλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Ὡς εἰπὼν, ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα·
Βῆ δ' ἴμεν ἐς συφεὺς, ὅθι ἑθνεα ἔρχαλο χοίρων·
Ἔνθεν ἑλὼν δύ' ἔνεικε, ϗ ἀμφοτέρους ἰέρευσεν·
Εὖσέ τε, μίψυλλέν τε, ϗ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρεν.
Ὁπλίσας δ' ἅρα πάντα φέρων παρέϑηκ' Ὀδυσῆϊ,
Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνεν·
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν, ἐποτρύνων ϑ' ὑφορώϑειν,
Ἔδϑιε νῦν, ὦ ξεῖνε, τά τε δμῳῆσι πάρεστι
Χοίρε· ἀτὰρ σίαλος γε σύας μνηστῆρες ἔδουσιν,
Οὐκ ὄπιδα Φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, οὐδ' ἐλεητύν.
Οὐ μὰν ἀέτλια ἔργα ϑεοὶ μάκαρες φιλέουσιν,
Ἀλλὰ δίκῃ τίουσι ϗ αἴσιμα ἔργ' ἀνϑρώπων·
Καὶ μὰν δυσμενέες ϗ ἀνάρσιοι, οἵτ' ἐπὶ γαίης

" Ut & mihi hic meus Labor ſucceſſu augetur, in quo occupor.
" Ideò me plurimùm juviſſet Dominus *meus*, ſi hìc ſenuiſſet;
" Verùm periit. Quam debuit Helenæ genus periiſſe
" Funditùs, quoniam multorum virorum genua ſolvit.
" Etenim ille ivit Agamemnonis propter honorem
" In Ilium equeſtre, ut Trojanos oppugnaret.
Sic loquutus, cingulo celeriter coërcuit tunicam:
Perrexitque ire ad ſuilia, ubi greges includebantur porcorum:
Illinc captos duos actulit, & ambos mactavit,
Uſtulabatque, conciditque, & verubus inſixit.
Quùm itaque affavit omnia, ferens appoſuit Ulyſſi,
Calida ipſis in verubus; hìc verò farinam albam perſperſit;
In poculoque miſceba' dulce vinum:
Ipſe autem è regione ſedit; adhortanſque alloquutus eſt,
" Comede nunc, ô hoſpes, quæ utique ſervis adſunt
" Porcina; at pingues porcos proci comedunt,
" Non ultionis-metum habentes in mentibus, neque miſericordiam.
" Nequaquam ſanè impia opera Dei beati amant:
" Sed jus colunt, & pia opera hominum.
" Etiam Hoſtes quidem & infeſti, qui terram

## ΣΧΟΛΙΑ.

67. Ὤνησεν.] Ὠφέλησεν.
68. * Ὄλεϑ'.] Ὤλετο, ἀπώλετο. Ὤφελλεν.] Ὠφέλεν.
69. Πρόχυν.] Νῦν, πανπλῶς.
72. Ζωστῆρ.] Ζώστῃ. Συνέεργε.] Συνέδησεν.
75. Εὖσεν.] Ἔφλογισεν.
77. Πάλυνεν.] Διέβρεχεν.
78. Κισσυβίῳ.] Ἀγγειακῷ σκεύει.
79. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.
82. Ὄπιδα.] Τιμὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν ἐπιστροφήν. Φρονέοντες.] Λογιζόμενοι. Τραφιοῦσιν.] Φοβέρμοις. Ἐλεητύν.] Ἕλεον· Αἰολικὴ ἡ ἀλλαγή.

## NOTÆ.

69. Ὑπὸ γύαλ' ἔλυσε) Eustath. fol. 531. lin. 10. Τὸ ϑ, ὑπὸ γύατ' ἔλυσε, δηλεῖ ἀνυπόπτως εἰρῆϑαι ϖρὸς τὸ ϖρόχυν· ἵνα πως λέγῃ, Ὡς ἐπὶ γόνυ πέσε τὸ τῆς Ἑλένης φῦλον, ἐπὶ πολλῶν ὑπὸ γύατ' ἔλυσε. Qui & aliàs, Τὸ ϑ γύατ' ἔλυσε, ϖροφερομένως ἐστὶ ϑ, ἀναπληρωτικόν. Ità *Iliad.* β'. 117. — πολίων κατέλυσε κάρηνα, Ἦ δ' ἔπι Ϝ λύσαϝ· τυτίσῃ, πόλεις ἐπόρϑησε, Ϝ πτερόησαϝ.

83. Οὐ μὰν ἀέτλια ἔργα ϑεοὶ μάκαρες φιλέουσιν) *Catullus* Epigr. 31. *Nec Facta impia fallacûm hominum Cœlicolis placent.* M. *Anton. Muretus*, hunc *Homeri* locum adnotavit. Vid. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.*

85. Καὶ μὰν δυσμενέες) Hunc quoque locum, per *Sex totos Verſus*, accuratiùs paulò vertimus; de Verſione enim priori non immeritò querebatur *Meric. Caſaubon.* ibid. p. 19. Confer ſimilem locum *Obadiæ*, c. 1. v. 5. *Quomodò exciſa es? Si Fures advenirent tibi, ſi Graſſatores nocturni, nonne fura-*

## VARIÆ LECTIONES.

66. Ἔπι μίμνω) γρ. ἐπιμίμνω, *H. Steph.*
75. Εὖσέ π) χρ. εὖσεν, *H. Steph.*
78. Κίρνη) γρ. κρίνει, *H. Steph.*
82. Φρονέοντες) χρ. τεθμοῖσιν, *Br. Schol.*
84. Τίουσι) γρ. πίσυσι, *Grotius*, in *Stobæi* Excerpt. *Ibid.* Αἴσιμα ἔργ') χρ. ἴασιν ἔργ', *Idem*, ibid. at *Media* Syllaba Ϝ ἴασιν perpetuò *Longa*; lege ergò ἴασιν' ἔργα. Vid. *Duport.* Gnomolog. p. 222. ubi *Varia Lectiones* dictæ.

Ἀλλα-

Ἀλλοτρίης βαῶσιν, καί σφιν Ζεὺς λητίδα δώῃ,
Πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.
Καὶ μὲν τοῖς ὄπιδος κρατερὸν δέος οὐ φρεσὶ πίπτει·
Οἶδε γὰρ * καί τι ἴσασι, θεῶν δέ τιν' ἔκλυον αὐδήν,
Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' οὐκ ἐθέλουσι δικαίως
Μνᾶσθαι, ἠδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἕκηλοι
Κτήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, ἠδ' ἔπι φειδώ.
Ὅσσαι γὰρ νύκτες τε, καὶ ἡμέραι οὐκ Διός εἰσιν,
Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήιον, ἠδὲ δύ' οἴους·
Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
Ἦ γάρ οἱ ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· οὔτινι τόσση
Ἀνδρῶν ἡρώων, οὔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
Οὔτ' αὐτῆς Ἰθάκης· οὔτε ξυνεείκοσι φωτῶν
Ἕσ' ἄφενος τοσσοῦτον· ἐγὼ δέ κε τοι καταλέξω·
Δώδεκ' οἰ Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν
Βόσκουσι ξεῖνοί τε, καὶ αὐτοὶ βώτορες ἄνδρες.
Ἐνθάδε τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν ἕνδεκα πάσσα

" Alienam invaſerint & iis Jupiter prædam dederit,
" Quandò tamen ſemel impleverint Naves, redierunt domũ unuſquiſque;
" Equidem his ultionis divinæ ingens metus in animos cadit.
" Hi vero etiã aliquatenùs ſciunt (Dei nempè aliquatenùs audierunt vocẽ)
" Illius triſtem obitum; quandoquidem nolunt honeſtè
" Ambire, neque ire ad ſua: ſed ſecurè
" Bona dilapidant immoderatè, neque eſt parſimonia.
" Quotquot enim noctesque & dies abſque Jove oriuntur,
" Nunquam unam ſacrificant victimam, neque duas ſolas,
" Vinum verò conſumunt immoderatè exhaurientes.
" Certè enim ei facultates erant magnæ; nulli tantæ
" Virorum heroum, neque Epiri feracis,
" Neque ipſius Ithacæ, neque viginti virorum
" Sunt divitiæ tantæ; ego verò tibi connumerabo;
" Duodecim in Epiro armenta ſunt; tot greges ovium,
" Tot ſuum paſcua, tot ſtabula lata caprarum,
" Paſcunt amicique, & ipſius paſtores viri.
" Et hoc in loco ſtabula lata caprarum undecim ipſa

## Σ Χ Ο Α Ι Α.

86. Βῶσιν.] Ἐπίλῃσιν ἀπὸ βόσιν.
88. Πίπτει.] Ὑποστέρχεται.
92. Φειδώ.] Παιδοφθορία.
94. Ἱερήιον.] Ἱερεῖον. Οἴω.] Μόνω.
95. Ἐξαφύοντες.] Ἀπαντλοῦντες.
96. Ζωή.] Ἡ ὡσεὶ πλοῦ ζωλοῦ παρεσκευή. * τὰ ἥια.
Οὔ πω.] Οὐδενί.
97. Ἠπείροια.] Τῆς ἀνάκρου Ἰθάκης. Ἠπείροιο μελαίνης.] Τῆς κατ' ἀνάκρου Κεφαλληνίας νῦν λέγει· μίσγει δὲ ἴσως τὸ μελαίνης Ἠπείρου αὐτῇ, ἐπεὶ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει, Δώδεκ' οἰ Ἠπείρῳ ἀγέλαι.
98. Ξυνεείκοσι.] Ὁμοῦ εἴκοσι.

## N O T Æ.

*ventur, quod ſatis eſſet?* Si *Vindemiatores advenirent tibi, nonne relinquerent* aliquot *racemos?* Item, *Jeremiæ*, c. 49. v. 9.

89. Οἶδε γὰρ καί τι ἴσασι) In pluribus τὸ * ἐ exciderat, quod omninò reſtituendum.

92. Δαρδάπτουσιν) Ἐσθίουσι, σπαράττουσι, μὴ σπαραγμοῦ καταθύουσι· κυρίως μὲν. ἐπὶ θηρίων· λέγει δ' Ὅμηρος ἐπ' ἀνδρῶν, χρηματα δαρδάπτουσι, ἀφανοῦσιν ἀναλίσκουσιν, *Heſych.*

94. Οὔποθ' ἓν ἱερεύουσ' ἱερήιον) Non Unum, nec Duo duntaxat, quod Moderati Nebulones faciunt, ſed Plurima indiſcriminatim, maſtabant; quod Prodigi & Effrontes facere ſolent. Pro *ἱερεύουσ'*, *Cantabrigienſis ἱερεύσσ'*, legit, ſed ferè ſola; quanquam & illa Vox ſit *Homerica*. Nulla alia ſubeſt cauſa, quod *ἱερεύσσ'*, mutemus. Cùm enim ante *Vocalem* etiam *Diphthongus* corripi poſſit, *ἱερεῦ* *Dactylus* eſſe poteſt. Vid. plura, ad *β'*. v. 289.

101. Συβόσια) Ità *Veteres* hanc vocem legebant; ut & *κηλοφαδία*, *κ'*. v. 169. Sin legatur *συβόσια*, *Penultima* dicatur produci ex Neceſſitate *πολυβοτείρης*, de quâ re, ad *Iliad. β'*. v. 113.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

96. * Τὰ ἥια, addo ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

89. Οἶδε γὰρ καί τι ἴσασι) *χρ.* οἶδε δέ τι ἴσασι, vid. Not. in *Textum*.
92. Οὐδ' ἔτι) *χρ.* οὐκ ἔτι, *Euſtath.* fol. 533. lin. 34. οὐκ ἔτι, *H. Steph.* οὐδέ τι, ut aliàs in ſimilibus.
94. Ἱερεύσσ') *χρ.* ἱερεῦσσ', vid. Not. in *Textum*.

Ἐχαπῆ

Ἐσχατιῇ βόσκουσ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄρονται.
Τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ,
Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνηται ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε,
Καί σφι συῶν ἕτ' ἄριστον ἐϋκρινὰς ἀποπέμπω.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀδυκέως κρέα τ' ἤσθιε, πῖνέ τε οἶνον
Ἀρπαλέως, ἀχέων· κακὰ δ' μνησῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤρασε θυμὸν ἐδωδῇ,
Καί οἱ πλησάμενος δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,
Οἴνου ἐνίπλειον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
Ὧδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ χαρίεις, ὡς ἀγορεύεις;
Φῂς δ' αὐτὸν φθίσθαι Ἀγαμέμνονος εἵνεκα τιμῆς.
Εἰπέ μοι, αἴκε πόθι γνώω τοιοῦτον ἐόντα.
Ζεὺς γάρ πού τόγε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Εἴ κέ μιν ἀγγείλαιμι ἰδών· ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθω.

"In extremitate agri pascuntur; insuperque viri boni observant.
"Quorum semper ipsis unusquisque in die pecudem ferit,
"Saginatarum caprarum, quæcunque appareat optima.
"At ego sues has servóque, tucórque,
"Et ipsis suûm optimum curiosè-electum mitto.
Sic dixit: at ille intentè carnes comedebat, bibebátque vinum
Raptim, tacitè; mala autem procis serebat.
At postquam cœnaverat, & expleverat animum cibo,
Etiam ei impletum dedit *Eumæus* poculum, quo ipse bibisset,
Vino plenum: hic verò susceptr, gavisusque est animo,
Et ipsum appellans verba velocia alloquutus est,
"O amice, quisnam te emit rebus suis,
"Sic valdè dives, & fortis, sicut dicis?
"Dicis enim ipsum periisse *Agamemnonis* propter honorem.
"Dic mihi, sicubi fors cognôrim, talis quum fuerit:
"Jupiter enim hoc scit, & immortales dei alii,
"Si fortè ipsum nunciem vidisse: multùm etenim erravi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ὄρονται.] Ὀρῶσι, φυλάττουσιν. Ὄρονται.] Ἐπαγλαϊζονται.
105. Ἀγινεῖ.] Ἄγει, κομίζει.
108. Εὐκρίνας.] * Καθαλιξαμένους.
110. Ἀρπαλέως.] Ἁρπακτικῶς. Φύτευεν.] Κατασκεύαζεν.
113. Ἐνίπλειον.] Πεπληρωμένον.
117. * Φθίσθαι.] Φθαρῆναι, ἀπολωλεῖν.
118. Γνώω.] Γνωρίσω, ἐπιγνῶ. Τοιοῦτον ἐόντα.] Θαυμαστὸν, οἷον σὺ λέγεις.
120. Ἀγγείλαιμι.] Μηνύσω. Ἀλήθω.] Ἐπλανήθω.

## NOTÆ.

105. Μῆλον ἀγινεῖ Ζατρεφέων αἰγῶν) Hìc apertè μῆλον, non pro *Ove*, sed pro *Capellâ*. Ità *Exod.* c. 12. v. 5. Paschalis *Agnus*, potuit esse vel *Agnus*, vel *Hœdus*.

107. Φυλάσσω τε, ῥύομαί τε) Vid. ad *Iliad.* ο'. v 257.

108. Εὐ κρίνας) Tutius est *disjunctim* scribere, εὖ κρίνας, non ut olim εὐκρίνας, quomodò infrà, v. 247, εὖ πλαγχθῆναι, pro εὐπλαγχθῆναι. Idem dicendum de voce, εὔτρεφον, quam *disjunctim* in nostrâ *Editione* lego, εὖ τρέφειν, ad τ'. v. 354. Vid. quæ Nos

## NOTÆ IN SCHOLIA.

108. * Καθαλιξάμενος, pro ἐπιλιξάμενος, ex *Aloysii* MSto.

117. * Φθίσθαι) Ità MS. *Scholia Aloysii*, ità *Aldina*, ità *Bedrotiana*, *Hervagiana*, & *Parisiana Mor-*

## VARIÆ LECTIONES.

108. Εὐ κρίνας) γρ. εὐκρίνας, vid. Not. in *Textum*.
110. Ἀχέων) γρ. ἀχέων, vid. Not. in *Textum*.
112. Σκύφος) γρ. σκύφον, *Eustath.* fol. 535. lin. 9.
115. Τίς γάρ σε) γρ. τίς κ' ἄρ σε. Vid. ad κ'. v. 174. & v. 190.
117. Φθίσθαι) γρ. φθῖσθαι, *H. Steph.* & *Br. Schol.* vid. Not. in *Scholia*.
120. Ἐπὶ πολλὰ) γρ. ἐπίπολλα, *H. Steph.*

Τόνδ'

Τόνδ' ἠμείβεθ' ἕπφτα συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ὦ γέρον, οὔτις κεῖνον ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
Ἀγγέλλων πείσῃε γυναῖκά τε ᾗ φίλον υἱόν.
Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες ἀλῆται
Ψεύδονται, οὐδ' ἐθέλουσιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Ὅς δ' ἂν ἀλητεύων Ἰθάκης ἐς δῆμον ἵκηται,
Ἐλθὼν ἐς δέσποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζῃ.
Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, φιλέῃ ᾗ ἕκαστα μεταλλᾷ,
Καί οἱ ὀδυρομένῃ βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτῃ,
Ἣ θέμις ἐστὶ γυναικὸς, ἐπὴν πόσις ἄλλοθ' ὄληται.
Αἶψά κε καὶ σὺ, γέρον, ἔπος τοιοῦτον ὑφαινοις,
Εἴπις τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δύῃ.
Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
Ῥῖνον ἀπ' ὀστεόφιν ἑρύσαι· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν.
Ἣ τον γ' ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ὀστέα δ' αὐτοῦ
Κεῖται ἐπ' ἠπείρῳ, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κήδε' ὀπίσσω
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχαται· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
Ἥπιον ὧδε ἄνακτα κιχήσομαι, ὁππόσ' ἐπέλθω,
Οὐδ' εἴ κεν πατρὸς τε καὶ μητρὸς αὖτις ἵκωμαι
Οἶκον, ὅθι πρῶτον γενόμην, καί μ' ἔτρεφον αὐτοί.
Οὐδέ κε τῶν ἔτι τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλά μ' Ὀδυσῆος πόθος αἴνυται οἰχομένοιο.
Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε, καὶ οὐ παρεόντ' ὀνομάζω

Huic respondit postea subulcus, princeps virorum,
" O senex, nullus illum vir peregrinus veniens
" Nuncians persuaserit uxorique & dilecto filio.
" Sed temere receptionis indigi viri peregrini
" Mentiuntur, neque volunt vera loqui:
" Quicunque enim peregrinus Ithacæ in populum venit,
" Profectus ad dominam meam fallacia loquitur.
" Hæc verò benignè exceptum, diligit & singula inquirit,
" Et ei lugenti palpebris lacrymæ decidunt;
" Ut mos est mulieris, cùm maritus alibi periit.
" Statim fors & tu, senex, verbum fabricaveris,
" Si quis tibi penulámque, tunicámque, vestimenta det.
" Illius autem jam destinant canes velocesque vultures
" Cutem ab ossibus trahere; anima enim destituit.
" Vel illum in ponto comederunt pisces, ossaque ipsius
" Jacent in terrâ, arenâ mersa multâ.
" Sic ille quidem illic periit; amicis verò dolores pòst
" Omnibus, mihi autem maximè, suppetunt! non enim amplius alium,
" Humanum adeò dominum inveniam, quocunque ibo.
" Neque si ad patris & matris iterum irem
" Domum, ubi primùm ortus sum, & me educaverunt ipsi;
" Neque ob hos amplius tantùm lugeo, mœstus,
" Oculis ut videam, existens in patriâ terrâ;
" Sed me Ulyssis desiderium capit absentis:
" Hunc quidem ego, ô hospes, & non præsentem nominare

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

123. Ἀγγέλων.] Μιμῶν.
124. Ἄλλως.] Μάτην. Κομιδῆς.] Ἐπιμελείας. Κεχρημένοι.] Χρῄζοντες. Ἀλῆται] Οἱ πλανώμενοι.
126. Ἀλητεύων.] Πλανώμενος.
127. Ἀπατήλια.] Ἀπατηλικά. Βάζῃ.] Λέγῃ, φθέγγῃ.
128. Φιλέῃ.] Φιλικῶς ὑποδέχηται. Μεταλᾷ.] Ἐπιζητεῖ.
131. Παρφιλετήσαιο.] Παραπιχρήσαιο, παρὰ τὸν ἀλήθειαν * καθαπιδιάσεως.
134. Ἐρύσαι.] Ἑλκύσαι, ἀπαγαγεῖν.
136. Ψαμάθῳ.] * Ψάμμῳ, ἢ κόνῃ. Εἰλυμένα] Κεκαλυμμένα.
137. Ἀπόλωλε.] Ἀπώλετο.
144 Πόθος.] Ἐπιζήτησις. Αἴνυται.] Λαμβάνει.
145. Τὸν μὲν ἐγὼν, ὦ ξεῖνε.] Φησὶν, ὅτι Ὁ Ὀδυσσέα φιλοφρονημαλικῆς θεραπείας ὀνομάζειν αἰδεῖται· πρεσβύτερον ἢ ἀδελφὸν καλῶ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Καθαπιδιάσεως) Hanc vocem in fine addo, ex *Aloysii* MSto.

136. * Ψάμμῳ) Ità ex eodem MSto. *Aloysii*, pro ψαμάθῳ, nè vox ulla per se exponi videretur.

## VARIÆ LECTIONES.

126. Ὅς δ' ἂν) γρ. ὃς δή κ', *H. Steph.*
142. Οὐδέ τι τῶν) γρ. οὐδέ τω τῶν, *H. Steph.*

Αἰδέσο-

Αἰδέομαι· πολὺ γάρ μ' ἐφίλεε καὶ κήδετο θυμῷ·
Ἀλλά μιν ἠπεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαι, οὐδέ τι φῆσθα,
Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ,
Ὡς νεῖται Ὀδυσεύς· θαλερὸν δέ μοι ἔσται,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώματ' ἵκηται,
Ἕσσαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα περ κεχρημένος, οὔτι δεχοίμην.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσι
Γίνεται, ὃς πενίῃ εἴξας ἀπατήλια βάζει.
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἰφθίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μάλ' τοι τάδε πάντα τελεῖται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μηνὶ φθίνοντι μετὰ δ' ἱσταμένοιο,

" Revereor; valdè enim me diligebat
" & curabat in animo;
" Sed tamen ipsum fratrem majorem
" voco, vel longè absentem.
Hunc rursus alloquutus est patiens
divinus Ulysses,
" O amice, quandoquidem omninò
" negas, neque dicis
" Illum venturum esse, animus utique
" tibi semper incredulus:
" Verùm ego non temerè loquar, sed
" cum juramento,
" Quòd redibit Ulysses; præmium-
" boni-nuntii verò mihi sit,
" Tum statim, postquam ille redux
" suas ædes pervenerit,
" Indue me penulam, & tunicam, ves-
" tes pulchras:
" Antè autem, licet magnopere indi-
" gens, nequaquam accipiam.
" Inimicus enim mihi ille non minùs
Ditis januis
" Est, qui egestate coactus fallacia lo-
" quitur.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum,
" hospitalisque mensa,
" Penatesque Ulyssis irreprehensi, quos
" advenio;
" Certè quidem hæc omnia perficien-
" tur, sicut dico:
" Hoc autem ipso anno veniet huc
" Ulysses,
" Vel fine hujus Mensis, vel Principio
" sequentis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

147. Ἠθεῖον.] Πρεσβύτερον ἀδελφόν, * θαυμαστὸν ἄγαν.

149. Ἀναίνεαι.] Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152. * Νεῖται.] Ἐλεύσεται, ἔρχεται. Εὐαγγέλιον.] Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159. Ἰφίη τ' Ὀδυσῆος.] Ὁ βαμὸς τῆς ἰσίας.

161. Λυκάβαντος.] Ἐνιαυτός· εἴρηται ἢ ἀπὸ τῆς λυγαίας βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς πορεύεσθαι· λελῃστὼς γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται.

162. Τῷ μὲν φθίνοντι μηνὸς, τῷ δὲ ἱσταμένοιο.] Περὶ τελευταίαν καὶ νεομηνίαν. Φθίνοντος.] Λοιμώδους. Ἱσταμένοιο.] Ἀρξαντος.

## N O T Æ.

147. Ἠθεῖον) Vid. ad *Iliad.* χ'. v. 229.

152. Εὐαγγέλιον δέ μοι ἔσται) Apertè in hoc loco Εὐαγγέλιον sonat, δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας. *Hispanicè*, Los Albricias. Ita mox, v. 165. Οὐδ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω. Neque ego bonum hoc nuncium retribuam, ὑδὲν σοι ἀποδώσω ἐπὶ τούτῳ ἀγαθῷ ἀγγέλματι, ubi idem significat, quod apud Nos *Christianos*, quibus Nuntium omnium exoptatissimum, viz. Deum in *Christo* Peccatoribus conciliatum, Εὐαγγέλιον dicitur.

156. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος) Huic *Disticho* ferè geminum habemus, *Il.* ι'. v. 312. Ità *Homerus*, seipsum παρῳδῶν, originem *Parodiis* dedit. *Psal.* 28. v. 3.

159. Ἰφίη) *Etymolog.* M. v. Ἐσίη, legit apertè, Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. Et mox, Καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἀφ' οὗ ε. ἰσῶ, καὶ ἰσία· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Δωριεῖς, ἀφ' οὗ ι, ἰσιῶ, ἡ ἰσία· ἀμφότερα δὲ εἴρηται παρὰ τῷ Ποιητῇ, Ἰφίη τ' Ὀδυσῆος· ἀφ' οὗ ε. ἐν τῇ Ἀνίσῳ. Vid. ad *Var. Lect.* & Not. in *Textum*, τ'. v. 304. & ad υ'. v. 231.

161. Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι) *Julian.* Apostata, Orat. 4. fol. 154. Καί τοι λυκάβαντα φασιν ἀπὸ τοῦ Ἡλίου, τὸν ἐνιαύσιον χρόνον. Ὀνομάζει δὲ αὐτὸν οὐκ Ὅμηρος μόνον, ἀλλὰ οἱ γνώριμοι τῶν Ἑλλήνων, τοῦτο τὸ ὄνομα· φησὶ δὲ καὶ ὁ ἡμέτερος· Ἀφ' οὗ γὰρ φησιν, Ὀρχηθμοῦ λυκάβαντα, δυωδεκάμηνα κέλευθα.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

147. *Θαυμαστὸν ἄγαν) Hæ voces in tribus Vett. *Impressis* adsunt, in MSto. frustrà quæras.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

151. Οὐκ αὔτως) γρ. οὐκ αὔτως. *Eustath.* fol. 537. lin. 8. Ἴστον, ὅτι τὸ τὸν αὔτως τὸ παρὰ τοῖς Ἀλεξάνδροις, ἀφ' οὗ κ'. διαφέρομεν, δηλοῖ ψιλοῦται τὸ αὔτως, Ἰωνικῶς· ἢ δὲ ὡς ἀπὸ οὗ, αὐτός.

159. Ἐσίῃ) γρ. Ἰσίῃ. MSS. *Aloysii* Schol. *Romana* Editio, & *Basileensis Eustathii*, Textus, & παρεκβολαὶ, *Aldina*, *Bedroti* & *Morrhii* Editt. *Scholiorum*; etiam *Etymolog.* M. ut in Not. ad *Textum*; omnes denique Codd. in τ'. v. 304. quare & hìc in *Textum* admitto.

Οἴχαδε

Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνου
Ἐνθάδ' ἀπημάξῃ ἄλοχον, καὶ φαίδιμον υἱόν.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω,
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔπι οἶκον ἐλεύσεται· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνε, καὶ ἄλλα παρὲξ μεμνώμεθα, μηδέ με τεύτων
Μίμνησκ'· ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἄχνυμαι, ὁππότε τις μνήσῃ κεδνοῖο ἄνακτος.
Ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἔλθοι, ὅπως μὶν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
Λαέρτης θ' ὁ γέρων, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκ' Ὀδυσεύς,
Τηλεμάχῳ· τὸ μὲν ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἶσον,
Καί μιν ἔφην ἔσεσθαι ὀνὲρ ἀνδρεσσιν οὔπω χερείω
Πατρὸς ἑοῖο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγητόν·
Τῷδέ τις ἀφραδίῃσι θεῶν βλάψε φρένας ἔνδον εἴσας,
Ἠέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
Ἐς Πύλον ἠγαθέην· τὸ δὴ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως ἀπὸ φῦλον ὄληται
Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεισίου ἀντιθέοιο.
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνον μὲν ἐάσομεν, ἤ κεν ἁλώῃ,
Ἦ κε φύγοι, καί κέν οἱ ὑπέρσχοι χεῖρα Κρονίων.

" Domum revertetur, & puniet, quicunque illius
" Hìc vituperat uxorem, & illustrem filium.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" O senex, neque profectò ego boni nuncii munus hoc rependam,
" Neque Ulysses adhuc domum veniet: verùm quietus
" Bibe, & alia præterea memoremus, neque mihi hæc
" Memora: certè enim animo in pectore meo
" Tristor, quando aliquis meminit honorandi Domini.
" Sed nunc juramentum quidem sinamus; at Ulysses
" Veniat, ut ipsum ego volo, & Penelope,
" Laërtesque senex, & Telemachus divinus.
" Nunc rursus nati casum lugeo, quem genuit Ulysses,
" Telemachi, quem postquam nutriverunt dii, plantæ similem,
" Et ipsum dicebam fore in viris non pejorem
" Patre suo charo, consiliis & specie admirabilem;
" Hujus aliquis immortalium læsit mentem intùs æquabilem,
" Vel aliquis hominum; hic enim ivit, post patris auditionem,
" In Pylum divinam: hunc verò proci superbi
" Domum venientem insidiis petunt; ut genus prorsùs pereat
" Sine nomine ex Ithacâ Arsecii divini.
" At verò illum quidem sinamus, sive oppressus sit,
" Sive fugerit, & eum protegat manu Saturnius;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

168. Μεμνώμεθα.] Μνησθῶμεν.
169. Μίμνησκε.] Ὑπομνήσθω. *Ποίει.
170. Μνήσῃ.] Ὑπομνήσῃ. Κεδνοῖο.] Ἐπιμελοῦς.
174. Ἄλαστον,] Ἀλάστως, ἀνεπιλήστως.
176. Χερείω.] Χείρονα, ἐλάττονα.
181. Λοχῶσιν.] Ἐπιτηροῦσιν.
182. Νώνυμον.] *Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτικτον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι.

## N O T Æ.

166. Οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον) Vid. suprà, ad v. 152.

171. Ἐάσομεν) Ità scribendum, pro ἐάσομεν, sæpè probo; & olim, *Iliad.* ω'. v. 71.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

169. *Ποίει) Ità pro ἐκποίει, lego; cùm sit *Imperativum*.

182. Νώνυμον) Ἀνώνυμον, ἀκλεᾶ, ἄπτικτον· ᾧ οὐκ εἰσὶ κληρονόμοι ὁμόφυλοι. Tale quid ad hunc locum hactenùs desideratum constat; nam quæ priùs hìc legebantur Ναυσίμους) Ἀναυσίμους, καὶ δυσφήμους· οἷς οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ea quidem nullum hìc jus aut locum habent, at ad *Iliad* μ'. v. 70. summo jure pertinent. Adeò disperta & malè ordinata hæc *Scholia* sæpenumerò invenias, & aliquando etiam ex Veteribus Lexicographis compilata, sine ullo delectu, aut judicio, ut hoc ipsum ex illo *Hesychii*, Νώνυμον) Ἀνώνυμον, δυσφημοῦσι· ἢ οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι. Vid. infrà, ad v. 327.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

163. Νοστήσῃ) γρ. νοστήσας, *H. Steph.*
168. Πῖνε καὶ ἄλλα) γρ. πινέ τε, κἄλλα, *H. Steph.*
171. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσομεν, vid. Not. in *Textum*.
183. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσιμεν, vid. suprà, ad v. 171.

Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ, γεραιὲ, τὰ σ' αὐτῷ κήδε' ἐνίσπε,
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Ὁποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χρόνον ἡμὲν ἐδωδὴ,
Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἐοῦσι,
Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν,
Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
Οὔπω ἀπαμπρήξαιμι, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχομαι εὐρειάων,
Ἀνέρος ἀφνειοῖο πάϊς· πολλοὶ δ' ἄλλοι
Υἱέες ὃν μεγάροις ἠμὲν τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,
Γνήσιοι ἐξ ἀλόχου· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ

" Sed age mihi tu, senex, tua ipsius incommoda enarra,
" Et mihi hoc dic verum; ut benè intelligam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Quâ autem in nave venisti? quomodo te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Nequaquam enim te peditem puto huc venisse.
Hunc respondens, alloquutus est prudens Ulysses,
" Etenim tibi ego hæc valdè verè dicam.
" *Suppone*, quòd sit quidem nunc nobis in *longum* tempus & cibus,
" Et vinum dulce, tecta intra manentibus,
" Epularique quietè, alii autem opus exequantur,
" Facile posteà & in annum omnes
" Ne sic percurrerem dicens meos dolores animi,
" Quotquot jam omnes deorum voluntate pertuli.
" Ex Cretâ quidem genus profiteor amplâ
" Viri divitis esse filium, multi verò & alii
" Filii in ædibus & educati sunt, & orti
" Legitimi ex uxore; me autem empta peperit mater

## ΣΧΟΛΙΑ.

193. Ἐδωδή.] Τροφή.
194. Ἔασιν.] Οὖσιν, ὑπάρχουσιν.
195. Ἀχίοντες.] Ἡσυχάζοντες. Ἔπειτεν.] Ἐνεργεῖτεν.
197. Διαπρήξαιμι.] Διέλθοιμι.
198. Ξύμπαντα.] Ὁμοῦ πάντα.
199. Κρητάων.] Τῆς Κρήτης. Εὐρειάων,] Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ, μακρᾶς· ἔστι γὰρ ἡ Κρήτη, σχοίνῳ ὃ φασὶν εἶναι φεύγοντα τὸ Ἔλειον, ἐπὶ πόρρω τὸ Ἐλαιόν.
201. Ἐμίνοντο.] Ἐβλυστάνοσαν.
202. Ὠνητή.] Ἐξ ἀγορασίας δηλη.

## NOTÆ.

199. Ἐκ μὲ Κρητάων γίνος εὔχομαι εὐρειάων) Κρητικῶν, ἀντὶ Σ, Κρήτης. Ità *Catullus*, Mavult quàm *Syrias Britannia*sque. Et *Propertius*, Dic alias iterum naviget *Illyrias*. *Jos. Scaliger* dicit, Solenne fuisse, *Romanorum* Provincias Numero *Plurali* enuntiare. In hoc Versu *Rhythmus* insignis, ut *Odyss. α'.* v. 40. Ἐκ δ' Ὀρέσταο πίσης ἴσαν) Ἀτρείδαο. & v. 397. Λαὸν ἐγὼν εἴκοσι ἄνακτ ἔσομ' ἐμπυρέοισι. Item, *Ϝ'*, v. 224. Οὔτ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ. Et *μ'*. v. 70. Ἀργὼ πασιμήλουσα παρ' Αἰήταο πλέουσα. Talis ille *Simmiæ* in *Gorgo*, apud *Athenæ*. l. xi. fol. 491. Αἰθίοπα ὠκείῃσι θοῇσιν πίλναντο πίλῃσι. Item *Anthol*. l. i. c. 13. §. 16. fol. 19. Περάζεις τὸ Νείλου· ὁ δὴ τὸ δίνας κροκόδειλον. Item, Τῷ πολυκλήϊδι τῦτ' ἠῖον Ἀρκαδίων. Hâc Rhythmi dulcedine capti Neoterici, præsertim *Orientalibus* & *Septentrionalibus* Linguis ὁμοιοτελεύτους cadentibus, sonum semper sibi similem, in Versibus condendis, captabant, quod in *Anglicâ* nostrâ Linguâ, *Gallicâ*, & *Germanicâ*, aptiùs, quàm in *Græcâ*, aut *Latinâ*, conveniet. Verùm nec *Ovidius*, nec *Virgilius* hanc rem intactam reliquerunt, præsertim in ὁμοιοτελεύτοις. Sed *Monachorum* indocta supinitas, Schola *Salerni*, Carmina *Proverbialia*, *Cambdenique* nostri Reliquiæ plus satis hujus generis suppeditabunt, & Nos, in Prælectionibus *Græcis*, ad *Odyss. α'.* §. xxvii.

## VARIÆ LECTIONES.

185. Σ' αὐτῷ) γρ. σαυτῷ, vid. ad *Iliad. κ'.* v. 389.
193. Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol. 539. lin. 27.
195. Ἐπὶ ἔργον ἕποιεν) γρ. ἐπὶ ἔργα ἕποιεν, & ἐπὶ ἔργα τρέποιτο. *Eustath.* fol. 539. lin. 30. & 47.
201. Υἱέες ἐν μεγάροις) γρ. Υἷες ἐνὶ μεγάροις, & μεγάρῳ. *H. Steph.*

Παλλα-

Παλλακὶς, ἀλλά μέ ἶσον ἰθαγενέεσσιν ἐτίμα
Κάστωρ Ὑλακίδης, ὃ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι·
Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσι, Θεὸς ὣς, πέτο δήμῳ,
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, καὶ υἱάσι κυδαλίμοισιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὰ κῆρες ἔβαν θανάτοιο, φέρουσαι
Εἰς Ἀΐδαο δόμους· τοὶ δ' ζωὸν ἐδάσσαντο
Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκὶ ἔνειμαν.
Ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
Οὐδὲ φυγοπόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντα λέλοιπεν·
Ἀλλ' ἔμπης καλάμῳ γέ σ' οἴομαι εἰσορόωντα
Γιγνώσκειν· ἦ γάρ με δύη ἔχει ἤλιθα πολλή.
Ἦ μὲν δὴ θάρσος μοὶ Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη,
Καὶ ῥηξήνορίην· ὁπότε κείνοιμι λόχονδε
Ἀνδρας ἀρίστους, κακὰ δυσμενέεσσι φυτεύων·
Οὔποτέ μοι θάνατον προφυγέσκετο θυμὸς ἀγήνωρ,

"Pellex; sed me pariter cum legitimis æstimabat
"Castor Hylacides, hujus ego genus profiteor esse:
" Qui quondam in Cretensibus, ut Deus, colebatur populo,
" Fortunisque, divitiisque, & filiis gloriosis.
" Sed certè illum fata iverunt mortis, ferentia
" Ad Ditis domos: facultates verò diviserunt
" Filii insolentes, & sortes jecerunt:
" At mihi valdè pauca dederunt, & ædes tribuerunt.
" Duxi tamen uxorem locupletissimorum hominum
" Gratiâ meæ virtutis, quoniam non rejectaneus eram,
" Neque pugnæ desertor: nunc autem jam omnia defecerunt.
" Sed tamen stipulam te arbitror intuentem
" Cognoscere; certè enim me calamitas tenet valdè multa.
" Sanè quidem tunc audaciam Marsque dederunt & Minerva,
" Et fortitudinem; cùm legerem ad insidias
" Viros optimos, mala inimicis moliens;
" Nunquam mihi mortem ante oculos posuit animus virilis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἰθαγενέεσσιν.] Τέκνοις γνησίοις.
204. Ὑλακίδης.] Ὑλάκου παῖς.
206. Κυδαλίμοισιν.] Ἐνδόξοις.
208. Ζωὸν.] Περιουσίαν.
209. Ἐδάσσαντο.] Ἐπενείμαντο.
210. Οἰκία.] Οἰκησιν, οἶκον.
211. Πολυκλήρων.] Πλουσίων.
214. Καλάμῳ.] Τὸ γῆρας, τὸ λεῖψανον ὥσπερ δ' σώματος, καὶ μεταφορά· ὃ γὰρ τὸ σῶμα πυρὸν, ὃ τὸ ὑπολειφθεῖσα καλάμης δυνάμενα νοῆσαι· ἢ καλάμη, ἡ ὑποστᾶσα τὸν ὑπολειπόμενον σῖτον. Καλάμῳ.] Πιθανῶς τῷ παρεδείγματι, ὡς ἂν εἰς ἄγροικον ὄντα ὁ λόγος· ἢ καὶ ἄλλο τι σημαίνει. ὡς ἂν λάβῃ τὸ καλάμινον ἔνεστιν νοῆσαι τὸ κάλαμον τὸ πηγεσιμαίνον καρπὸν, ὅπως καὶ ὁ πεισθεὶς σώματι τὴν δικαίαν ἐξιν κομίσηται.
215. Δύη.] Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ ἀνδρίας δυσχέρεια.
217. Ῥηξηνορίην.] Τουτέστιν ῥήσεσιν τῷ ἡνορέῃ, ἤγουν τῷ ἀνδρείᾳ καὶ γενναιότητι τῶν πολεμίων. Κείνοιμι.] Διαχωρίζοιμι. Λόχονδε.] Εἰς ἐνέδραν.
219. Περιόσσετο.] Περιέβλεπεν, ἐφοβεῖτο.

## NOTÆ.

203. Ἰθαγενέεσσιν) Miror, hoc in loco *Henrici Stephani* diligentiam fugisse, quod alia sit *Lectio* Ἰθαιγενέεσσιν, etiam apud *Eustathium*, quem videri sibi vult totum excussisse; & eo nomine pluribus magnis Viris imposuit; cùm tamen in *Variis Lectionibus*, haud rarò illum omisisse, quæ *Eustathius* notavit, probemus. De hâc certe voce, *Eustath.* fol. 542. lin. 27. Ἔστι δὲ ἴσως καὶ πλεονασμὸς τοῦ ἰῶτα λέγειν Ἰθαιγενὴς, ὡς καὶ σπανιόθι τινες γράφουσιν· ὁμοίως τῷ Ἰθαμένης, Ἰθαιμένης, κύριον. Alludit nempe, & respicit illud *Homeri*, Iliad. π'. v. 586. Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον Ἰθαιμένεος φίλον υἱόν. *Aloysii Alemanni* MS. apertè legit Ἰθαιγενέεσσιν, excepto quòd in fine perperam scribatur ἐσσι, pro ἔσιν, & ità Vett. Codd. quare Nos in *Scholiis*, Ἰθαιγενέεσσι ponimus.
210. Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρ' ἔδοσαν) *Solonis* Lex, Νόθῳ μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, γνησίων ὄντων παίδων. Quin *Abrahamus* Patriarcha natos ex Concubinis donis affectos in alias Regiones emisit, *Isaco* autem, legitimo Filio, totam hæreditatem reliquit, *Genes.* c. 25. v. 5. 6.
216. Ἄρης τ' ἔδοσαν καὶ Ἀθήνη) Σχῆμα Ἀλκμανικὸν, de quo Nos ad κ'. v. 513.

## VARIÆ LECTIONES.

203. Ἰθαγενέεσσιν) γρ. Ἰθαιγενέεσσιν, *Eustath.* fol. 542. lin. 26. nec tamen *H. Steph.* vidit, vid. Not. in *Textum*.
205. Ὅς ποτ') γρ. ὃς πάτ'. *H. Steph. Ibid.* Κρήτεσσι) γρ. Κρήτησι. Vid. ad v. 199. ubi Κρῆτες, pro Κρῆτα.

Ἀλλὰ πολὺ πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἔλεσκον
Ἀνδρῶν δυσμενέων, ὅ, τε μοὶ εἴξειε πόδεσσι
Τοῖος ἔην πολέμοιο· ἔργον δέ μοι ἠδὺ φίλον ἔσκεν,
Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα·
Ἀλλά μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλαι ἦσαν,
Καὶ πόλεμοι, ἠδ' ἄκοντες ἐΰξεστοι, ἠδ' ὀϊστοί,
Λυγρά, τά τ' ἄλλοισίν γε καταθνητοῖσι πέλονται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν·
Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις.
Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης ἐπιβήμεναι ἦλθον Ἀχαιῶν,
Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· καί μοι μάλα τύχανε πάντα.
Τῶν ἐξαιρεύμην μνησάμενος, πολλὰ δ' ὀπίσσω
Λάχνον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καί ῥα ἔπειτα
Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μετὰ Κρήτεσσι τετύγμην.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τλῶδε γυγερὸν ὀδὸν θέρσοπα Ζεὺς
Ἔφρασατ', ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ἐπὶ γούνατ' ἔλυσε,
Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
Νῆας ἀγήσασθαι ἐς Ἴλιον· οὐδέ τι μῆχος
Ἦεν ἀνήνασθαι, χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φήμις.

" Sed multò primus adoriens lanceâ occidebam
" Virorum inimicorum, quicunque mihi concederet pedibus.
" Talis eram in bello; agricultura verò mihi non grata erat,
" Neque res familiaris, quæ nutrit claros filios.
" Sed mihi semper naves remigabiles gratæ erant,
" Et bella, & tela levia, & sagittæ,
" Tristia, quæque aliis perhorrenda sunt.
" At mihi ea grata erant, quæ utique Deus in animo posuit:
" Alius enim aliis vir delectatur operibus.
" Antè enim quàm in Trojâ pedem ponerent filii Achivorum,
" Novies viris imperator fui, & velocibus navibus,
" Viros adversos externos, & mihi valdè aderant omnia,
" Quorum seligebam quæ volui; multa autem post
" Sortitò obtinebam, statimque domus augebatur, & postea
" Gravisque, reverendusque inter Cretenses evasi.
" Sed cùm iam odiosum hoc iter magnus Jupiter
" Decrevit; quod multorum virorum subtus genua solvit,
" Tunc me jussérunt & inclytum Idomenea
" Naves ducere in Ilium, neque ulla ratio
" Erat denegandi, adversa enim prohibuit vulgi fama.

## ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ὅλεσκον.] Ἔνιοι, ἔλασκον, ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευον.
221. Εἶξεις.] Ὑποχωρήσῃς.
222. Ἔργον.] Τὸ καθ' ὑπουργίαν.
223. Οἰκωφελίη.] Οἰκουρία, οἰκονομία, ἐπιμέλεια.
225. Ἀνωϊστὶ.] Δόρασι.
226. Ῥιγηλά.] Φοβερὰ, φοβερά.
230. Τύχανεν.] Ἐπετύγχανεν.
232. Ἐξαιρεύμην.] Ἐξαιρέτως ἐλάμβανον.
233. Λάχνον.] Κληρούμενος ἐλάμβανον.
234. Τετύγμην.] Ἤμην, ὑπῆρχον.
237. Ἤνωγον.] Ἠνάγκαζον.
239. Χαλεπὴ δ' ἔχε.] Ἐβίαζεν γὰρ * ἡμᾶς. Φῆμις.] Φήμη, λόγος.

## NOTÆ.

220. Ἔλεσκον) In *Florentinâ*, ad Marginem, ἔλασκον, quod in *Br. Scholiis*, ut *Textuale*, præponitur. *Henr. Steph.*

221. Ὅ, τι μοὶ εἴξειε πόδεσσι) Ὅστις μοὶ ἦσσον πεχὼς, ἢ ὀλίγα ὑπαναδεχόμενος πιχήσειεν. Pro ὅπ, ut ὅπως pro ὅπως, *Iliad.* γ'. v. 279.

222. Τοῖος ἔην πολέμοιο) Ἔ hoc in loco *Critici* volunt pro ἦα, quod pro ἦν, ut pluribus *Eustath.* fol. 543. lin. 26. &c. Extat sanè ἦα, paulò infrà, v. 352. Potest tamen æquè benè legi, Τοῖος ἴλιον πολέμου. *Ibid.* Ἔργον δέ μοι ἠδὺ φίλον ἔσκε) Vid. *Lamberti Bos* Observat. Critic. c. 6. p. 32. &c.

227. Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τά περ θεὸς ἐν φρεσὶ θῆκεν) *Duportus* omninò adeundus, qui multa in hanc rem congerit, *Gnomolog.*

239. Χαλεπὴ δ' ἔχε δήμου φῆμις) *Spondanus*, in

## NOTÆ IN SCHOLIA.

239. * Ἡμᾶς, lego pro ὑμᾶς, corrupto, licet MS. *Aloysii* ὑμᾶς habeat: etiam *Sensus* ἡμᾶς flagitat.

## VARIÆ LECTIONES.

220. Ἔλεσκον) γρ. ὄλεσκον, *Br. Schol.* & *Florentin.* MS. Not. in Margine, & *H. Steph.*

222. Τοῖος ἔην ἐν πολέμῳ) γρ. τοῖος ἴλιον πολέμου.

226. Καθαρὰ ῥιγηλὰ) γρ. καθὰ ῥιγηλὰ, *Br. Schol.* καταῤῥιγηλὰ, Vett. Codd.

Ἔνθα

Ἔνθα μὲν εἰνάετες πολεμίζομεν υἷες Ἀχαιῶν,
Τῷ δεκάτῳ δὴ πόλιν Πριάμου πέρσαντες ἔβημεν
Οἴκαδε σὺν νήεσσι· θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μήδετο μητιέτα Ζεύς·
Μίνυνθα γάρ οἱ ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσι,
Κηδείη τ' ἀλόχῳ, ἠδὲ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα
Αἰγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυπλέξαι,
Νῆας εὖ ῥείανθα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
Ἐννέα νῆας ῥεῖα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἑρίηρες ἑταῖροι
Δαίνυν'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερήια πολλὰ παρέσχον,
Θεοῖσίν τε ῥέζειν, αὐτοῖσί τε δαῖτα πένεσθαι.
Ἑβδομάτῃ δ' ἀναβάντες ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ, ῥηϊδίως,
Ῥηϊδίως, ὡσεί τε κατὰ ῥόον· οὐδέ τις ἦν μοι
Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκηθέες καὶ ἄνουσοι
Ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε, κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
Πεμπταῖοι δ' Αἰγυπτον εὐρρείτην ἱκόμεσθα·
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας·

" Ibi quidem novem annis belligerabamus filii Achivorum,
" Decimo autem civitatem Priami populati, ivimus
" Domum cum navibus; Deus verò disjecit Achivos.
" At mihi misero mala statuit consiliarius Jupiter;
" Mensem enim solum mansi memet delectans filiis,
" Dilectâque conjuge, & bonis: at postea
" In Ægyptum me animus impulit navigare,
" Naves benè parantem cum divinis sociis.
" Novem naves paravi; citóque coactæ sunt copiæ.
" Sex diebus quidem posteà mihi dilecti socii
" Convivati-sunt; at ego sacra multa præbui,
" Diisque sacrificando, ipsisque epulas præbendo.
" Septimo conscendentes à Cretâ longâ,
" Navigavimus Boreâ vento vividulo, bono,
" Facilè, utpote secundo flumine: neque aliqua mihi
" Navium læsa est, sed sospites & incolumes
" Sedebamus: has autem ventúsque nauclerique gubernabant.
" Quinto die igitur Ægyptum pulchrè-fluentem venimus:
" Statuique in Ægypto fluvio naveo curvas.

## ΣΧΟΛΙΑ.

240. Πολεμίζομεν.] Ἐπολεμοῦμεν.
241. Ἔβημεν.] *Ἐπορεύθημεν.
244. Τεταρπόμενος Θ.] Τερπόμενος Θ.
246. Ἀνώγει.] Προσέτρεπεν. Ναυπλέξαι.] Πλέειν.
247. Στείλαιθα.] Παρασκευάσαιμι.
248. Σπείλατο.] Παρεσκεύασατο. Ἐσαγείρατο.] Συνηθροίσθη. *Ita, pro ἐπορεύθησαν.
250. Ἱερήια.] Θρέμματα.
253. Ἀκραέϊ.] Ἄκρως πνέοντι, καθαρῷ.
255. Ἀσκηθέες.] Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς, ὑγιαῖς. Ἄνουσοι.] Ἐκτὸς νόσου.
257. Πεμπταῖοι.] Διὰ πέμπτης ἡμέρας. Εὐρρείτην.] Καλὰ ῥεύματα ἔχοντα.

## NOTÆ.

*Quinto* loco, πχνικῶς, quasi subito horreret Vir generosus, ad Infamiæ mentionem; aliàs enim facilè legi potuit, κακὴν δήμῳ δ' ἔχε φήμις. *Iliad.* ι'. v. 460. Δήμῳ θῆκε φάτιν.

247. Νῆας εὖ στείλαιθα) Ità melius puto, disjunctim scribere, pro εὐστείλαιθα, cùm & simplex εῦ benè possit dissolvi, quicquid *Scapula* somniet, ut *Iliad.* γ'. v. 235. Οὓς κεν εὖ γνοίμι. Vid. suprà, ad v. 108.

251. Θεοῖσίν τε ῥέζειν) Nequis hìc Tyronum miretur, notandum τὸ θεοῖσιν legi debere ἀσυλλάβως per συνίζησιν, ut ad *Iliad.* α'. v. 18.

253. Ἀκραέϊ) Vid. infrà, ad v. 299. & præter *Brevia Scholia* in hunc locum, *Etymolog.* M. v. Ἀκραέϊ Ζεφύρῳ.

257. Αἰγυπτον εὐρείτην) Patet hìc, ex *Masculino* Epitheto, *Ægyptum* hìc non dici de *Terrâ*, sed de *Fluvio*; contrà quod *Gisanius* & *Spondanus*. Præterea hoc *Epitheton* semper de *Fluvio* apud *Homerum* dicitur. Vid. plura in Notâ proximè sequenti.

258. Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ) Vetus *Nilè* nomen *Ægyptus* fuit, testantibus unà cum *Homero* Scripturis nostris, 4 *Regum*, c. 24. v. 7. Ceperat enim Rex *Babyloniæ* à fluvio *Ægypti*, usque ad fluvium *Euphratis*, quicquid fuerat Regis *Ægypti*. Imò tempore *Salomonis*, 2 *Chronic.* c. 7. v. 8. Ab *Hamath* usque ad fluvium *Ægypti*. Quin & *Mosis* tempore, ut Interpretes reddunt, *Genes.* c. 15 v. 18. Eopse die pepigit *Jehova* fœdus cum *Abrahamo*,

## VARIÆ LECTIONES.

246. Αἰγυπτόνδε μὲ) γρ. Αἰγυπτίουδ' ἐμέ.
247. Εὖ στείλαιθα) γρ. εὐστείλαιθα, vid. Not. in Textum.

Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑρίηρας ἑταίρους
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἐρύσθαι·
Ὀπλῖτας δ' ἐκέλευον ἐπὶ σκοπιὰς ἴμεν ὠκυς.
Οἱ δ', ὕβρει εἰξάντες, ὑπερφιάλῳσι μενοινῇ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς
Πόρθεον, ἐκ δ' ἄγον γυναῖκας ἄλοχον, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἶκετ' ἀϋτή·
Οἱ δ', βοῆς ἀΐσαντες, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ὑπὲρ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν, οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἀντίβιον· πέρι γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄγαγον ζωούς, σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα
Ποίησ', ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ὀπάσσαι
Αὐτῷ ἐν Αἰγύπτῳ· ἔτι γάρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο·
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κυνέην εὐτυκτον ἔθηκα,
Καὶ σάκος ὠμοιϊν· δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός·
Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθον ἵππων,
Καὶ κύσα γούνατ' ἐλών· ὁ δ' ἐρύσατο, καί μ' ἐλέησεν·
Ἐς δίφρον δέ μ' ἔσας ἄγεν οἰκάδε δακρυχέοντα.
Ἦ μὰν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελίῃσιν,

" Ibi quidem ego juſſi charos ſocios,
" Illic apud naves manere, & naves ſubducere, *vel* tueri;
" Speculatores autem per ſpeculas miſi ut irent.
" Hi autem injuriæ cedentes, obſequentes robori ſuo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum perpulchros agros
" Populabantur; mulieresque abducebant, & infantes natos,
" Ipſoſque interficiebant; ſtatim itaque in urbem venit rumor.
" Illi autem vocem audientes, ſimul cum aurorâ apparente,
" Venerunt: impletus eſt verò totus campus peditúmque & equitum,
" Æriſque fulgore: Jupiterque fulminator
" Fugam meis ſociis malam ingeſſit, neque aliquis ſuſtinuit
" Manere contrà: circùm enim mala undique ſteterant.
" Ibi noſtrorum multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Alios autem duxerunt vivos ſibi ſervire neceſſitate.
" At mihi Jupiter ipſe in mente ita conſilium
" Fecit, utinam debuiſſem mori, & mortem aſſequi
" Illic in Ægypto: adhuc enim me moleſtia excepit.
" Statim enim de capite galeam fabrefactam depoſui,
" Et ſcutum humeris, lanceámque projeci ex manu.
" At ego regis obviàm ivi equis;
" Et oſculatus ſum genua complexus, hic autē ſervavit & mei miſert. eſt;
" In currúmque me locatum duxit domum lachrymantem.
" Certè me valdè multi adoriebantur fraxineis haſtis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

261. Ὀπτῆρας.] Καθασκόπους. Σκηπιάς.] Ὑψηλὰς τόπους.

262. Ὕβρει εἰξαντες.] Νικηθέντες ὑπὸ τῆ ὕβρεως. Ἐπισπόμενοι.] Ἐπακολουθήσαντες. Ὤτρυνα.] Ἤρξα, παρεσκεύασα. Σφῶν.] Τῶν ἑαυτῶν.

264. Πόρθεον.] Ἐπόρθουν. Ἄγον.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον.

272. Ἄγαγον.] Ἀπέφερον. Ζωούς.] Ζῶντας, ἔμπνους. Ἐργάζεσθαι.] Γεωργεῖν.

277. Ἔκβαλον.] Ἔρριψα.

278. Βασιλῆος ἐναντίον.] Ἐναντίον τοῦ βασιλέως.

280. Ἔσας.] Καθίσας.

281. Μελίῃσι.] Μελίναις δόραστι.

## N O T Æ.

dicens. Semini tuo dedi Terram hanc, à Flumine *Ægypti*, ad flumen uſque magnum, flumen *Euphratis*. Notandum, ὁ Αἴγυπτος, *Fluvius*, ἡ Αἴγυπτος, *Regio*; ut notat *Bodinus* ex *Phavorino*. Vid. *Plin.* l. 5. c. 9. ubi *Siris*, ab *Hebræo*, Sihor, ut puto, dictus; etiam *Triton*.

278. Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον) *Euſtath.* fol. 548. lin. 17. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ ὅτι τῷ Βασιλῆος ἐναντίον ἦλυθον, Ὅτι ὁ Σεθὼς ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου τότε.

## Variæ Lectiones.

273. Ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα) γρ. ἐνὶ φρεσὶν ὧδε νόημα, *H. Steph.*

279. Ἐρύσατο) γρ. ἐρύσατο, vid. ſuprà, ad v. 171.

Ἰέμβοι

Ἰέμθμοι κτεῖναι· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην·
Ἀλλ' ἀπὸ κεῖνος ἔρυκε· Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν
Ξεινίου, ὅς τε μάλιστα νεμεσσᾶτ' ἀκαχὰ ἔργα.
Ἔνθα μὲν ἑπτέτες μῆνιν αὐτόθι, πολλὰ δ' ἄγεσα
Χρήματ' ἀν' Αἰγυπτίους ἄνδρας, δίδοσαν γὰρ ἅπαντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
Τρώκτης, ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει.
Ὃς μ' ἄγε παρπεπιθὼν ἧσιν φρεσὶν, ὄφρ' ἱκόμεσθα
Φοινίκῃ, ὅθι τῷγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
Ἔνθα παρ' αὐτῷ μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελέσθην,
Ἀψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Ἐς Λιβύην μ' ὀπὶ νηὸς ἐείσατο πολυπόρου,
Ψεύδεα βυσσώσας· ἵνα οἱ σὺν φόρτον ἄγοιμι,
Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἕλοιτο.
Τῷ ἑπόμην ἐπὶ νηὸς, ὀϊόμενός περ, ἀνάγκῃ.
Ἡ δ' ἔθεεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραέϊ, καλῷ,
Μέσσον ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δέ σφιν μήδετ' ὄλεθρον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτην μὲν ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
Φαίνετο γαιάων, ἀλλ' οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
Νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἠχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.

" Cupientes interficere, namque irati erant valdè;
" Verùm ille eripuit; Jovisque veritus est iram
" Hospitalis, qui maximè ægrè-fert mala opera.
" Ibi septem annos mansi ibidem, multáque coëgi
" Pecunias inter Ægyptios viros, dederant enim omnes.
" Sed cùm jam octavus mihi rediens annus venit,
" Jam tunc Phœnix venit vir fallacia sciens,
" Veterator, qui jam multa mala hominibus fecerat:
" Qui me induxit deceptum animo meo, ut iremus
" In Phœniciam, ubi hujus domus, & bona erant.
" Ibi apud ipsum mansi perfectum in annum:
" Sed quando jam mensesque & dies perfecti sunt
" Iterum se circumvolventis anni, & supervenerunt tempora,
" In Libyam me in navi misit mare sulcanti,
" Mendaciis excogitatis, ut unà cũ illo merces, *ad navis* onus, ducerem;
" Illic autem me ut venderet, & magnum pretium acciperet.
" Hunc sequebar in nave, suspicans licet, necessitate.
" Illa verò currebat Boreâ vento vivido bono
" Permedium ad Cretam: Jupiter autem eis deliberabat mortem.
" Sed quando jam Cretam quidem liquimus, neque aliqua alia
" Apparebat terrarum, sed cœlum & mare,
" Jam tum atram nubem statuit Saturnius
" Nave super concavâ, obscuratúsque est pontus sub ipsâ;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

282. Κεχολώατο.] Ὠργίζοντο.
283. Ἔρυκε.] Ἐκώλυεν. ἐμποδίζειν. Ὠπίζετο.] Ἐντρέπετο. ἐπιστρέφετο. * Γράφε δ'. ἐποπίζετο.
288. Δὴ τότε Φοῖνιξ.] Ἐπὶ γοῦν καὶ τὸν Εὔμαιον τοῦτο Φοινίκων πεπραμθῆναι.
289. Τρώκτης.] Παντέργου, ἀπατεώνος. Ἐώργει.] ἐέργασε, ἐπεποιήκει.
290. Παρπεπιθών.] Πείσας.
295. Ἐείσατο.] Ἐκάθισεν, ἐνεβίβασεν.
296. Ψεύδεα.] Δόλους, ἀπάτας.
297. Περάσησι. | Πωλήσῃ. Ὦνον.] Ὠνὴν, τιμήν.
298. Ὀϊόμενός περ.] Καὶ περ ὑποπτεύων.

## N O T Æ.

286. Αἰγυπτίους) Duæ ultimæ Syllabæ coalescunt in unam, ut mox, in ὄγδοον.

287. Ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε) Τὸ ὄγδοον, vox trisyllaba, legitur in Scansione, δισυλλάβως, per συνίζησιν, ut modo Αἰγυπτίους, τρισυλλάβως, ut suprà, v. 251. *Ultima* δ' ἐπιπλόμενον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.

297. Κεῖθι δέ μ' ὡς περάσησι) Malè olim in *Lugdunensi* & *Cantabrigiensi*, περάσῃσι, reliqui omnes Libri περάσησι, *Florentina* tantùm legit in *Textu* περάσεια, proque ἕλοιτο, ἄροιτο· at MS. in Margine ejusdem *Etonensis* Codicis, περάσῃσι, & ἕλοιτο. *H. Steph.* γρ. ἄροιτο.

## Variæ Lectiones.

289. Ἀνθρώποισιν ἐώργει) γρ. ἀνθρώπους ἐεώργει, Textus *Basil.* & *H. Steph.* nec tamen omnè.

297. Περάσησι) γρ. περάσεια. *Florentin.* περάσῃσι, malè *Elzevir.* *Ibid.* Ἕλοιτο) γρ. ἄροιτο, *Florentin.* *H. Steph.*

300. Δί σφιν) γρ. γὰρ σφισι, *H. Steph.*

Ζεὺς

Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν.
Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
Ἐν δὲ θείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
Οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι, περὶ νῆα μέλαιναν
Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαίνυτο νόστον.
Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῷ,
Ἰξὼν ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρῴροιο
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὄπως ἔτι πῆμα φύγοιμι.
Τῷ ῥα περιπλεχθεὶς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν·
Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κῦμα κυλίνδον.
Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων
Ἤρως ἀπειρέσιος· ὃ γὰρ φίλος ἦλθε τοκῆος
Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον,
Χειρὸς ἀναστήσας, ὄφρ' ἵκετο δώματα πατρός.
Ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν.
Ἔνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κεῖνος γὰρ ἔφασκεν,
Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι, ἰόντ' ἐς πατρίδα γαῖαν.
Καί μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσεὺς,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔτι βόσκοι·
Τόσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Διὸς θεοῦ

" Jupiter verò crebro tonuit, & injecit navi fulmen
" Hæc autem conversa est tota Jovis percussa fulmine,
" Vaporeque impleta est, ceciderunt que ex nave omnes.
" Hi igitur cornicibus similes circum navem nigram
" Fluctibus interebantur: Deus verò abstulit reditum.
" At mihi Jupiter ipse, habenti licet dolores animo,
" Malum longum navis nigræ-proræ
" In manibus posuit, ut adhuc malum fugerem.
" Hunc amplexus, ferebar perniciosis ventis;
" Novem diebus ferebar, decimâ autem me nocte nigrâ
" Terræ Thesprotorum applicuit magna unda versans,
" Tunc me Thesprotorum rex accepit Pheidon
" Heros gratis; hujus enim dilectus filius superveniens
" Frigore & labore afflictum duxit in domum;
" Manu sublevatum, quoad perveniret ad ædes patris:
" Circúmque me penulam, tunicámque, velamina induit.
" Ibi de Ulysse ego audivi; ille enim dixit,
" Hospitio se illum suscepisse, & direxisse euntem in patriam terram,
" Et mihi ostendit, quas coegerat Ulysses,
" Æsque, aurúmque, elaboratissimúmque ferrum.
" Etiam in decimam generationem alium *quemvis* aleret:
" Tot ei in domibus thesauri jacebant regis.
" Hunc in Dodonem dicebat iviſſe, ut Dei

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

309. Ἀπαίνυτο νόστον.] Ἀφῃρεῖτο.
311. Ἀμαιμάκετον.] Ἀκαταχώνευτον, μέγαν.
315. Θεσπρωτῶν.] Θεσπρωτία, πόλις περὶ τὴν Ἠπειρον ἀπὸ Θεσπρωτοῦ τοῦ Θεσσαλίας.
316. Ἐνθ' μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς ἐκομίσσατο Φείδων.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν. Φείδων.] Ὄνομα κύριον.
318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ.] Ψύχῃ, πάγῳ.
322. Ξεινίσαι.] Ξενοδοχῆσαι. Φιλῆσαι.] Φιλικῶς ὑποδέξασθαι.
325. Βόσκοι.] Τρέφοι.
327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι ὄφρα Διὸς θεοῦ Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ.] Ποιμαίνῃ

N O T Æ.

316. Ἔνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλεὺς) Hunc locum minimè videtur attendisse *Thucydides*, cui Θεσπρωτοὶ ἀβασίλευτοι dicuntur, fol. 131.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) *Etymolog.* M. Αἴθρα) Τὴν ψύχη, ἀπὸ τοῦ αἰθείας. Αἴθρῃ δὲ καμάτῳ, εἰς τὸν Ὀδύσσειαν· ἢ τὸ ἐξ αἰθείας πνεῦμα· ὅτι ἐπιμελῶς ἐν παῖς αἰθείαις τὸ ψῦχος γίνεται· ἄλλοι δὲ ἀγνοοῦντες χειμῶνι, Αὔθρῃ καὶ καμάτῳ· τῷ γὰρ ναυαγῷ οὔτε ἱδρὼς ἁρμόζει, οὔτε αἶμα· ἐκεχείρισο γὰρ ἀμφοῖν· ὅτε δὲ αἰθείας ἐδιδάσκησε, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπὴς, κλ.

327. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) De *Dodona* Oraculo, *Eustath.* fol. 544. lin. 49. *Strabo*, tol. 505. *Pausa-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

327. Τὸν δ' ἐς Δωδώνην) Hoc *Scholion*, in MSto *Aloysii* & Veteribus *Impressis*, ex suo loco ferè ad

Variæ Lectiones.

318. Αἴθρῃ καὶ καμάτῳ) Vid. Not. in *Textum*.
322. Ξεινίσαι, ἠδὲ φιλῆσαι) γρ. ξεινίσας, ἠδὲ φιλῆσαι, Edit. *Basil.*

Ex

Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βυλῇσ' ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσῃ Ἰθάκης ἐς πίονα δῆμον,
Ἦδη δηὖτ' ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὤμοσε δ' ὡς ἔμ' αὐτὸν, ἀπαπένθων ἐνὶ οἴκῳ,
Νῆα κατηρύσθ', ἁ δ' ἑταίρους ἔμμεν' ἑταίρους,
Οἵ κέ μιν πέμψωσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε δ' ἐρχομένῃ νηῒ
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Ἔνθ' ὅγε μ' ἠνώγει πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάστῳ
Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἤνδανε βουλὴ
Ἀμφ' ἐμοί, ὄφρ' ἔτι πάσχω δύης ἔπι πῆμα γενοίμην.
Ἀλλ' ὅτε γαίης πολλὸν ἀπέπλω πολυοπόρος νηῦς,
Αὐτίκα δοῦλιον ἦμαρ ἐμοὶ ταμίνυχανόωντο.
Ἐκ μέν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,
Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκος ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Ῥωγαλέα, τά κεν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρήαι.

Ex quercu procetà Jovis ſenſum audiret,
Quomodo rediret Ithacæ in fertilem agrum,
Jam diu abſens, an manifeſtè, an occultè.
Juravit autem coram me ipſo, libans in domo,
Navem deductam fuiſſe & paratos eſſe ſocios,
Qui jam ipſum comitentur dilectam in patriam terram.
Sed me prius miſit: contigit enim ut iret navis
Virorum Theſprotorum in Dulichium frumentariam.
Tunc hic me juſſit mittere ad regem Acaſtum
Commendatè; illis autem malum in animo placuit conſilium
De me, ut adhuc omnino ſuper calamitate ipſa Miſeria herem.
Sed quando profecta eſt à terrâ procul mare-permeans navis,
Statim ſervitutis diem mihi excogitabant,
Me quidem penulâ tunicâque veſtiminibus exuerunt,
Circumque me ſertum aliud malum injecerunt & tunicam
Pertuſam, quæ & ipſe in oculis videas.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

κρεμάσωσι τοῦβαζε ἐν τοῖς τ' Δωδώνῃ ἔλεσι, ᾗ πέλας ὑφειλάβ * ποίμνιον καλλίσην· καὶ εἰρέσας ἐς τὸν σφετέρων αὐλὸν ἰφύλασσεν, ὅθεν φασὶ τ' δεσπότην ζητῆν παρὰ τοῖς ποιμέσι τὸ κλεπτόμενον τοῦβαζε, μὴ εὑρόντα δ', ἐρωτᾶν τ' θεὸν, πῆς ἔστι; * τότε πρῶτον φασὶ τὸν δρῦν φωνὴν ἀφεῖναι, ὅπ τ' ἀκολουθούσαν ὁ ποιμὴν ἐξεπίσωσε δ' τὸ λόγιον ὑφεῖναι παρὰ τῷ ποιμένι τοιοῦδε· * βοσκήσουσι τῷ χωρίῳ· ἀκόλουθοι δ' λέγονται οἱ ποιμένες· ὧν δ' τῷ ὄνομα Μαρδύλας ὁ κλέψας· τοῦτον δ' λέγεσθαι, ἐπισυρκισθέντα τῇ θηλῇ, θελῆσαι αὐτὸν ἀκούσαι νύκτωρ· * πλαίδαν δ' ἐν ᾗ πλέκεσθαι ἀνακύψαντα, ἐπιβάντα μὴ τοῦτο δρᾶν, λέγεσθαι, μὴ * θίγειν ᾗ ἱερᾶ τούτῳ δένδρα.

τὸ δ' δημοσιεύειν μηκέτι τοῦτο τολμῆσαι· ἐμοὶ δ' ἀκολουθεῖν τὸ τόλμημα μιμήσασθαι αὐτοῖς τοὺς πειρατάς· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκην πεῖσαι ἐπιτραπῆναι τ * ἀπ' αὐτοῦ * ἐπιμονῆς τ μαίνεσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ τῷ Περιηγητῇ.

332. Ἐπαρτίας.] Ἐτοίμους.

334. Τύχησε.] Ἔτυχε.

338. Δύης ἐπὶ πῆμα.] Ἐπὶ ταῖς συμβεβηκυίαις πικρίαις ἄλλο βλάβην ὑποπτεύσαμεν.

341. Ἔδυσαν.] Ἀπέδυσαν.

343. Ὄρηαι.] Ὁρᾷς, βλέπεις.

## N O T Æ.

nias, *Sophoclis Scholiaſtes*, ad *Trachin.* v. 176. & v. 1174. *Lycophronis* Scholiaſtes, ad v. 1319. *Maximus Tyrius*, §. 26. *Cæl. Rhodigin.* l. 19. c. 15. Et *Spondanus* in hunc locum.

330. Ἦ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν) Δηλονότι, βιαίως, ἢ δολερῶς. Carmen *Proverbiale*, Ἢ δόλῳ, ἢ βίᾳ· ἢ ἀμφαδόν, ἢ κρυφηδόν, *Apoſtolius*, Centur. IX. Huc refer illud *Virgilii*, *Dolus, an Virtus* &c.

343. Ῥωγαλέα, τά κεν αὐτὸς) *Ultima* ᾱ ῥωγαλέα producitur, in *Cæſura*, ante *Inciſum*, &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

hujus *Rhapſodiæ* finem divagatum erat, nempè circa, v. 530. *Elzeviriana* Editio in ſuum locum reduxerat, at mendis aliquot ſcatens; quas nunc ità diluo. Imprimis * ποίμνιον pro νομὸν lego, etiam contra Codicum & MSti fidem, ut ſit ὑφειλάβ ποίμνιον, quis enim νομὸν, *Paſcuum* ipſum, potuit ſurripere? Et paulò infra hoc Furtum dicitur, κλεπτόμενον τοῦβαζε. Cætera omnia emendat MStum, ut pro ὑφειλάβ, legit ὑφείλεβ· τότε, pro τὸ δ', βοσκήσουσι, pro βοσκήσουσιν, θίγειν, pro θήγειν, ἀπ' αὐτοῦ ἐπιμονῆς, pro τ' αὐτῷ ἐπιμονῆς. Excipio πλαίδαν, quod in MSto. & in *Impreſſis* legebatur, pro quo tamen lego πλεκτάδα.

## VARIÆ LECTIONES.

328. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐσακούσῃ.

333. Πέμψωσι) γρ. πίμψωσι.

338. Δύης ἔπι) γρ. δύης ἐπὶ, olim; non bene.

340. Ἐμοὶ ταμίνυχανόωντο) γρ. ἐμοὶ πίρι, & ἐμοῦ πίρι, Neutra æquè bona.

343. Ὄρηαι) γρ. ὁρᾷαι, *Euſtath.* fol. 548. lin. 40.

Ἑσπέριοι δ' Ἰθάκης εὐδειέλῳ ἔργ' ἀφίκοντο·
Ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν ἐϋστέλμῳ ἐνὶ νηΐ,
Ὄπλῳ ἐϋτρεφέϊ τερεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποβάντες
Εἰνυμβίως ἔδαϊ δῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως· κεφαλῇ δ' ἐπὶ χερσὶ βάκτρον ἀμφικαλύψας,
Ξεστὸν ἐφόλκαιον καταβὰς ἐπέλασσα θαλάσσῃ
Στήθεϊ· ἔπτα δὲ χερσὶ διήρεσα ἀμφοτέρῃσι
Νηχόμενος, μάλα δ' ὦκα θύραζ' ἔα ἀμφὶς Ἑκείνων.
Ἔνθ' ἀναβὰς, ὅθι τε δεῖος ἦν πολυανθέϊ ὕλης,
Κείμην πεπτηώς· οἱ δὲ μεγάλα στενάχοντες
Φοίτων· ἀλλ' ἠ γάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι
Μαιεύῃ πρότερον· τοὶ μὲν πάλιν αὖτις ἔβαινον
Νηὸς ἔπι γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἔκρυψαν Θεοὶ αὐτοὶ
Ῥηϊδίως, καί μ' ἑαθμῷ ἐπέλασσαν ἄγοντες
Ἀνδρὸς ἐπιφραδέος· ἔτι γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
Τόνδ' ἀμαμφόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,

" Sub occasum verò Ithacæ amœnæ
" ad opera pervenerunt;
" Ibi me quidem ligaverunt benè tabulatâ in navi,
" Funè bene-torto arctè; ipsique egressi
" Ceriatim ad littus maris cœnam sumpsere.
" At mihi vinculum quidem dissolverunt Dii ipsi
" Facilè, capiti itaque fercto obvoluto
" Levi remone descendens applicui mari
" Pectus, posteáque manibus navigavi ambabus
" Natans: valdéque citò excessi longè ab illis.
" Tunc ascendens, ubi quercetum erat lætissimæ sylvæ,
" Jacebam subsidens: illi itaque valdè suspirantes
" Ibant; sed (non enim ipsis visum est melius esse
" Inquirere ulteriùs) hi quidem iterum redierunt
" Navi in concavâ; me autem absconderunt Dei ipsi
" Facile, & me ritabulo applicuerunt ducentes
" Viri prudentis; adhuc enim mihi fatum vivere.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,

## ΣΧΟΛΙΑ.

344. Ἑσπέριοι.] Δείλινοι.
346. Ὄπλῳ.] Σχοινίῳ.
348. Ἀνίγναμψαν.] Ἀνέλυσαν.
350. Ξεστόν.] Καλῶς ἐξεσμένον. Ἐφόλκαιον.] Πηδάλιον· ὑπὸ δὲ * ἐφέλκεται τῶν ναῦν· ἢ ἐφέλκεται ὑπὸ τῶν ναῦν· ἢ ἐφέλκεται ὑπὸ τ̃ νεώς. Ἐπέλασσα.] Ἐγγίσαι ἐποίησα.
352. Θύραζε.] Ἔξω * ἀχθόμενος. * Ἕα.] Ἥν.
353 Δρυὸς.] Δρυώδης ἢ σύσκιος τόπος.
354. Πεπτηώς.] Πεπλωκώς. Στενάχοντες.] Στένοντες, λυπούμενοι.
356. Μαιεύῃ.] Ἐπιζητεῖν.
358. Ἐπέλασσαν.] Πλησιάσαι ἐποίησαν.
359. * Ἐπιφραδέος.] Ἐπιτήμονος, σώφρονος, καὶ νουνεχοῦς.

## NOTÆ.

353. Δεῖος) Ità *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Eustathii* Textus, *H. Steph. Lugdunensis*, & *Oxoniensis*; at *Castellionea*, *Cantabrigiensis* &c. δρύος, item Not. MS. ad *Florentin.* Etonens. *Brevia* quoque *Schol.* *Isaac. Casaubon.* ad oram Cod. sui, manu notavit, *Alii* δρύος, *malè.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐφίλκεται scribo, pro ἐφίλκυσι, &c.
352. * Ἀχθόμενος, apertè præfert MS. *Aloysii*, quare ità scribo, pro corrupto ἐσθμῷ, an pro εἰσηγμένος; *Ibid.* * Ἕα) Ἥν. Addo ex *Eustathio*, qui pro ἦα & ἦν, positum agnoscit, fol. 543. lin. 51. &c.
359. * Ἐπιφραδέως) *Elzevir.* solus, ἐπιφραμένη, ἐπιφήμονος, σώφρονος, νουνεχῶς, Aliæ Editt. ut nunc Nos. Nullo modo mihi persuadere possum, *Cornelium Schrevelium* hæc *Scholia* accuratè esse. Ordinâsse fortè, & in suum singula locum collocâsse potuit, quod erat Diligentiæ non perfunctoriæ; at certè qui Præsulo incubuit, siquis omninò erat, millies *Schrevelio* minor habendus; aut certe Cerevisiæ, Opii, aut Somni amantissimus. Nec est, quòd metuamus hujusmodi hominem *Scholia* ulla de suis nobis obtrusisse. Quod ad *Odysseam* attinet, hoc in me possum recipere, nihil usquam tale deprehendi posse; nempè quod præter MS. additur, quod non antea in Vett. Libris Impressis aderat; licet in MS. deessent, aut certè malè locarentur. Nam plurima, quæ penitùs abesse, primâ fronte putabam, adesse tandem reperi, licet ordine miserè turbato.

## VARIÆ LECTIONES.

352. Θύραζε) γρ. θύρηθ', *Hervag.* Text. non bene. 353. Δρίος) γρ. δρύος, vid. Not. in *Textum.*

Ἄ δειλὲ ξείνων, ἦ μοι μάλα θυμὸν ὄρωρας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
Ἀλλὰ τάδ' ὔ τοι κόσμον ὀΐομαι, οὐδέ με πείσῃς,
Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χρὴ τοῖον ἐόντα
Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς
Νόστον ἐμοῖο ἄνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
Πάγχυ μάλ', οὕνεκά μιν οὔτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν,
Ἠὲ φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε.
Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
Ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω.
Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο.
Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος, οὐδὲ πόλινδε
Ἔρχομαι, εἰ μή πού τι περίφρων Πηνελόπεια
Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγγελίη ποθὲν ἔλθῃ.
Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμενοι ἐξερέουσιν,
Ἡμεῖς οἵ ἄχνυμαι δολίῳ οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἠδ' οἱ χαίρουσιν βίοτον νήποινον ἔδοντες.
Ἀλλ' ἐμοὶ ὅ φίλον ἐστὶ μεταλλῆσαι, καὶ ἔρεσθαι,
Ἐξ οὗ δή μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
Ὃς τ' ἄνδρα κτείνας, πολλοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλήτεις,
Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα· ἐγὼ δέ μιν ἀμφαγάπαζον.
Φῆ δέ μιν ἐν Κρήτεσσι πὰρ Ἰδομενῆϊ ἰδέσθαι
Νῆας ἀκειόμενον, τάς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι·
Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς θέρος, ἢ ἐς ὀπώρην,

" O miſer hoſpitium, certè valdè animum commoviſti
" Hæc ſingula dicens, quæ utique tuliſti, & quæ vagatus es.
" Sed hæc non aptè *dicta* puto, neque mihi perſuadebis,
" Dicens de Ulyſſe; quid te oportet, cùm talis ſis,
" Temerè mentiri? ego enim certè ſcio & ipſe
" Reditum mei domini, quod ingratus ſit omnibus Deis
" Omninò valde, quando ipſum non inter Trojanos domuerunt,
" Vel amicorum in manibus, poſtquam bellum exantlârat.
" Tunc ei ſepulchrum quidem feciſſent omnes Achivi,
" Ac etiam ſuo filio magna gloria creviſſet in poſterum:
" Nunc autem ipſum ſine gloriâ Harpyiæ dilaniârunt.
" At ego apud ſues ſeparatus: neque ad civitatem
" Eo, niſi fortè prudens Penelope
" Venire jubeat, quando nuncium alicunde veniat.
" Sed hi quidem ſingula aſſidentes interrogant,
" Tum qui triſtantur diù abſente rege.
" Tum qui lætantur victum impunè edentes.
" Sed mihi non gratum eſt inquirere & interrogare;
" Ex quo me Ætolus vir decepit verbo;
" Qui viro interfecto, multas per regiones vagatus,
" Venit meas ad ædes: ego autem ipſum amicè habui.
" Dixit itaque inter Cretenſes apud Idomeneum vidiſſe
" Naves reſarcientem, quas ei fregerant procellæ:
" Et dixit venturum, vel in æſtatem, vel in autumnum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὄρωρας.] Ἐκίνησας, ἐπήραξας.
362. Ἀλήθης.] Ἐπλανήθης.
366. Ἤχθετο.] Ἐμισεῖτο.
367. Δάμασσαν.] Ἀνεῖλον.
372. Ἀποτρόπαιος.] Κεχωρισμένος.
374. Ἀγγελίη.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπαγγέλλων τίς.
375. Παρήμενοι.] Παρακαθήμενοι.
381. Ἀμφαγάπαζον.] Ἐφιλοφρονούμην.
383. Ἀκειόμενον.] Θεραπεύοντα, ἰώμενον.
384. Ὀπώρην.] Νῦν, τὸ * μετόπωρον.

## NOTÆ.

369. Τῷ κέν οἱ τύμβον) Cùm malè olim κὲν hic adeſſet, ad *Verſûs* & *Senſûs* complementum, κἄν apponendum duxi, ut & olim, *Iliad.* σ'. v. 273. Ubi licet aliquot Codd. legant κὲν, & Veteres, & non pauci, κἄν legebant, & *Seberi* etiam Index.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

384. * Μετόπωρον) MS. μεσοπώριον, alii Codices μεσοπώριον. *Morrhii* ſolus μετόπωρον, rectè.

## VARIÆ LECTIONES.

366. Ὅτ' ἤχθετο) γρ. ὃς ἤχθετο. *Euſtath.* fol. 549. lin. 49.
369. Τῷ κέν οἱ) γρ. τῷ κέν οἱ, vid. N. in *Textum.*
380. Ὅς τ' ἄνδρα) γρ. ὃς ῥ' ἄνδρα, *H. Steph.*
381. Ἦλυθ' ἐμὸν πρὸς δῶμα) γρ. ἦλυθ' ἐμὰ πρὸς δόμους. *H. Steph.*

Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι.
Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθὲς, ἐπεί σέ μοι ἤγαγε δαίμων,
Μήτε τί μοι ψεύδεσσι χαρίζεο, μήτε τι θέλγε.
Οὐ γὰρ τοὔνεκ' ἐγώ σ' αἰδέσομαι, οὐδὲ φιλήσω,
Ἀλλὰ Δία ξένιον δείσας, αὐτόν τ' ἐλεήσας.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἄπιστος,
Οἷόν σ' οὐδ' ὁμόσας πέρ ἐπήγαγον, οὐδέ σε πείθω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήξωμεν ποιησόμεθ' αὐτὰρ ὑπερθε
Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Εἰ μὴν κεν νοσφίσῃ ἄναξ τεὸς ἐς τόδε δῶμα,
Ἕσσας μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα, πέμψαι
Δουλίχιόνδ' ἰέναι, ὅθι μοὶ φίλον ἔπλετο θυμῷ
Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἄναξ τεὸς, ὡς ἀγορεύω,
Δμῶας ὀπιπεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,
Ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύηται ἀπερωπεύειν.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη σὺς ὑφορβός,
Ξεῖν', ἦτοι γάρ κέν μοι ἐϋκλείη τ', ἀρετή τε,
Εἴη ἐπ' ἀνθρώπους ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,
Ὅς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄγαγον, καὶ ξείνια δῶκα,

" Multas opes ducentem cum divinis sociis.
" Et tu, senex multa passus, postquam te ad me duxit fortuna,
" Nè mihi mendaciis gratificare, neque mulceas.
" Non enim ob id ego te honorabo, neque diligam,
" Sed Jovem hospitalem veritus, téque ipsum miseratus.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Certè valdè quidam tibi animus in pectoribus incredulus,
" Qualem neque juratus induxi; neque tibi persuadeo.
" Sed age nunc pactum faciamus, & insuper *sint*
" Testes ambobus Dii, qui Olympum habitant.
" Siquidem redibit rex tuus in hanc domum,
" Indutum me chlænámque, tunicámque, vestes mitte
" Ad Dulichium ire; quò mihi gratum est animo.
" Si autem non venerit rex tuus, ut dico,
" Famulis jube dejicere magnâ de petrâ;
" Ut & alius pauper caveat decipere.
Hunc respondens alloquutus est divinus subulcus,
" Hospes, sic mihi bona fama virtúsque
" Foret inter homines, simul nunc & in futurum,
" Qui te in stabulum duxi, & hospitalia *munera* dedi,
" Rursus tandem interficiam, dilectúmque animum auferam;

## ΣΧΟΛΙΑ.

386. Πολυπιθής.] Πολλὰς λύπας ὑπομείνας. ἴσως πολυπαθὴς ἔχον.
387. Θέλγε.] Ἀπάτα.
388. Αἰδέσομαι.] Προσδέξομαι, καὶ τιμήσω, ὡς ἱκέτην.
389. Ξένιον.] Ξένων ἔφορον.
392. Ἐπήγαγον.] Προσηγαγόμην, ἔπεισα.
393. Ῥήξωμεν.] Τὰ ἐπὶ ῥητοῖς καὶ ὁμολογημένοις συντιθέμεν.
395. Τεός.] Ὁ σός.
396. Ἕσσας.] Ἐνδύσας.
397. Δουλίχιον.] Πόλις τῶν Κεφαλληνίας.
399. Ἐποπτεύσας.] Κελεύσας, ἐφορμήσας.
405. Ἑλοίμην.] Ἀφέλωμαι.

## NOTÆ.

388. Αἰδέσομαι) Αἰδήσομαι olim in Omnibus; & tamen quùm sæpe aliàs αἴδεσσαι, pro αἴδεσαι, scriptum videamus, minimè αἰδῆσαι, ut *Iliad.* ι'. v. 636. Item αἰδόσῃ, non αἰδήσῃ, *Iliad.* χ'. v. 419. Præterea cum *Aloysii* MS. apertè legat αἰδέσομαι, ut & Vett. Editt. *Brevium Scholiorum*, & αἰδόσῃ, ter in *Iliade* reperiatur, hanc vocem in *Textum* revoco, vix aliâ ad *Var. Lect.* rejectâ.

389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) Malè exciderat τὸ τε Editioni *Elzeviriana.*

400. Ἀλεύῃ) Ἀπλικῶς, ἀντὶ Ϝ, ἀλεύῃ. Ὁριστικὸν, ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Vid. ad α'. v. 41. Scribitur & ἀλεύᾳ, ut ω'. v. 29. Vid. ad *Var. Lect.*

## VARIÆ LECTIONES.

388. Αἰδέσομαι) γρ. αἰδήσομαι, vid. Not. in *Textum.*
389. Αὐτόν τ' ἐλεήσας) γρ. αὐτόν τ' ἐλεαίρων, *Eustath.* fol. 555. & lin. 11. nec omisit *H. Steph.*
393. Ὑπερθε) γρ. ὄπιθεν, *H. Steph.*
399. Ἐποπτεύσας) γρ. ἐπιστεύσας, *Br. Schol.*
400. Ἀλεύῃ) γρ. ἀλεύᾳ, ut ω'. v. 29. Vid. Not. in *Textum.*
403. Μετέπειτα) γρ. μετόπισθεν, *H. Steph.*

Πρόφρων δή κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην;
Νῦν δ' ὥρη δόρποιο· τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι
Εἶεν, ἵν' ὐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἀσχίμολον δὴ σύες τε, καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβαί,
Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν κατ' ἤθεα κοιμηθῆναι·
Κλαγγὴ δ' ἀατέων ὦρτο συῶν αὐλιζομένάων.
Αὐτὰρ ὁ οἷς ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός,
Ἄξετ' ὑῶν τὸν ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω
Τηλεδαπῷ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵ περ ὀίζυν
Δηὖ ἔχομεν, πάσχοντες ὑὸν ἕνεκ' ἀργιόδοντων·
Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήποινον ἔδουσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κέαστε ξύλα νηλέι χαλκῷ·
Οἱ δ' ὗν εἰσῆγον μάλα πίονα πενταέτηρον·
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· οὐδὲ συβώτης
Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ἀλλ' ὅγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς θρίξας ἐν πυρὶ βάλλεν
Ἀργιόδοντος ὑὸς, καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα οἶκόνδε δόμονδε.
Κόψε δ' ἀναχόμενος σχίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων·
Τόνδ' ἔλιπε ψυχὴ· τοὶ δ' ἔσφαξάν τε καὶ ὗσαν.

" Promptus utiq; ſic poſtea Jovi Saturn. ſupplicarer; *ſi inhoſpitalis adeo eſſẽ?*
" Verùm nunc hora cœnæ: ocyùs mihi intùs ſocii
" Erunt, ut in tugurio dulcem præparemus cœnam.
Sic hi quidem talia inter ſe dicebant;
De propinquo autem ſuéſque & virî venerunt ſubulci;
Has quidem igitur incluſerunt in ſua clauſtra ad dormiendum;
Clamor verò multus ortus eſt ſuûm in haram-euntium.
At ſuis ſociis juſſit divinus ſubulcus,
" Ducite ſuûm optimum, ut hoſpitis *in gratiam* mactem
" Peregrini; unà & ipſi recreabimur; qui ærumnam
" Diù habemus, patientes ſuûm gratiâ habentium dentes-albos:
" Alii autem noſtrum laborem impunè edunt.
Sic loquutus, ſcidit ligna acuto ferro:
Hi verò ſuem abduxerunt valdè pinguem quinquennem:
Quem quidem poſtea ſtatuebant ad focum; neque ſubulcus
Oblitus eſt immortalium: mentibus enim utebatur bonis.
Sed hic incipiens capitis crines in ignem jecit
Albos habentis dentes ſuis, & precatus eſt omnes Deos,
Ut rediret Ulyſſes prudens ſuam domum.
Percuſſitque in altum tollens ſtipitem querno, quem liquit findens;
Hunc reliquit anima: hi verò jugulârunt & uſtulârunt;

## ΣΧΟΛΙΑ.

406. Λιτοίμην.] Ἱκετεύσαιμι.
411. Ἕρξαν.] Συνέκλεισαν. Ἤθεα.] * Τὰς συνήθεις τόπους ἢ ἀλαστεύθεις.
415. Τηλεδαπῷ.] Πόρρωθεν ἀφιγμένῳ. Ὀνησόμεθα.] Ὀνήσεως καὶ ὠφελείας μεταχοιμεθα.
418. Κίαστεν.] Ἔχισεν.
425. Κόψε.] Ἔπαισεν, ἔκρουσεν. Κείων.] Σχίζων, ἢ καίων.
426. Εὗσαν.] Περιέκαυσαν, ἐφλόγισαν.

## NOTÆ.

411. Τὰς μὲν ἄρα ἕρξαν) *Ultima* Ε ἄρα producitur, in *Cæſurâ*, ante *Aſperam* cum *Acuto*. *Iſaac. Caſaubon.* in ſui Codicis margine, nunc *Elienſis* Epiſcopi, *Mori*, cum *Leni* ſcribit ἕρξαν non bene: nam in hoc loco fit ab ἴργω, pro εἴργω, *Includo*, non ab ἔρχω, *Arceo*, nec ab ἔρδω, *facio*.

422. Ἀπὸ ὅγ' ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τε) *Euſtath.* Ἀνάμνησις τῶν παλαιοτέρων συνδείπνων καὶ τελετῶν καὶ δρῶν. Notanda hinc Poetæ hactenùs ignoti Pietas; qui nec *Bubulcum Deorum oblitum* ait; *quòd & ſana erat mentis*, v. 420. Οὐδὲ συβώτης Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν. Vid. infrà, ad v. 446.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἤθεα) Τὰς συνήθεις τόπους καὶ ἀλαστεύθεις. Hoc *Scholion* ex *Heſychio* huc migrat, eò certè omninò pertinens; quod lubentius feci; quum viderem, Magnos Viros de hâc voce errare, & exponere, *de more*, ut *Verſio* nupera hìc fecit.

## VARIÆ LECTIONES.

406. Δή κεν ἔπειτα) γρ. καὶ δ' ἔπειτα, *H. Steph.*
411. Ἕρξαν) γρ. ἔρξαν, *Iſaac. Caſaubon.* vid. Not. in *Textum*.
419. Εἰσῆγον) γρ. εἰσάγαγον, *H. Steph.*
425. Κόψε δ' ἀναχόμενος) γρ. πλῆξε δ' ἀπαρχόμενος, *Dionyſ.* Halicarn. Editt. *Hudſon.* 2 Vol. fol. 11. & *Fred. Sylburg.* *Ibid.* Κείων) γρ. καίων, *Br. Schol.*

Αἴθοπα

Αἶψα δὲ μιν διέχυθαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,
Πάντοθεν ἀρχόμενον μελέων, ἐς πίονα δημόν.
Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῳ ἀκτῇ,
Μίσυλλόν τ' ἄρα τἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δ' ὁ συβώτης
Ἴστατο δαιτρεύων· περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη·
Καὶ τὰ μὲν ἑπτάχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων·
Τῷ μὲν ἴαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος υἱῖ
Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἑκάστῳ·
Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρεν
Ἀργιόδοντι· χύδαινε δὲ θυμὸν Ἄνακτι·
Καὶ μιν φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' οὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.
Τόνδ' ἀταμφιβόμβοιος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἔδμεν, δαιμόνιε ξείνων, καὶ τέρπετο τοῖσδε,
Οἷα πάρεστι· θεὸς δὴ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει,
Ὅ, τι κεν ᾧ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.
Ἦ ῥα, καὶ ἀρσάμενος θεοῖς αἰειγενέτῃσι·
Σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Ὀδυσσῆϊ πτολιπόρθῳ

Statimque ipsum diviserunt, crudaque posuit subulcus,
Undique initio facto à membris, in pinguem adipem:
Et partim quidem in ignem jecit; ubi commiscuisset farinæ flore,
Minutatim verò secuerunt alia, & circum verua fixerunt,
Assaveruntque rite, extraxeruntque omnia.
Posuerant autem in discis simul omnia: subulcus verò
Surrexit, in quadram-divisurus, valdè enim mentibus æqua sciebat;
Atque illa quidem septifariam omnia partitus est dividens,
Partem quidem unam Nymphis, & Mercurio Majæ filio
Posuit apprecatus, alias distribuit singulis:
" Dorsis autem Ulyssem integris honoravit
" Albi dentis suis; recreabat verò animum Heri;
Et ipsum appellatum alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam sic, Eumæe, dilectus Jovi patri sis,
" Sicut mihi, siquidem me, talis cum sim, bonis honoras.
Hunc respondens allocutus es, Eumæe subulce,
" Comede, miserrime hospitum, & delectare his,
" Qualia adsunt, Deus autem hoc quidem dabit, hoc verò finet,
" Quodcunque suo animo vult; potest enim omnia.
Dixit, & primitias sacrificavit Deis sempiternis:
Libatóque nigro vino, Ulyssi urbium-destructori

## ΣΧΟΛΙΑ.

427. Ὠμοθετεῖτο.] Ὠμοὺς ὄντως τῶν κρεῶν ἀπήρχετο τοῖς θεοῖς.
428. Ἀρχόμενον.] Ἀπαρχόμενον.
429. Παλύνας.] Ἀναρείψας καὶ μαζεπισπάσας.
432. Ἀολλέα.] Ὁμοῦ πάντα.
433. Διαιρεύσων.] Μερίσων.
434. Ἑπτάχα.] Εἰς ἑπτὰ μέρη. Διεμοιρᾶτο.] Διεμέριζε, διεμέριστεν.
435. Ἴαν.] Μίαν. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ.] Καὶ Σημωνίδης θύειν αὐτὰς φησὶ Νύμφαις καὶ Μαιάδι τόκῳ, ὅτι καὶ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι πειμένων.
446. Ἀρσάμενος.] Τὰς ἀπαρχάς.

## NOTÆ.

433. Περὶ γὰρ φρεσὶν αἴσιμα ᾔδη.) Malè exciderat vox φρεσὶν Elzevirianæ Editioni.

434. Πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων) In voce διεμοιρᾶτο, τὸ ᾶ producitur, ante Literam ἀναδιπλώσεως capacem, ut ρ'. v. 226. Ἀλλ' ἐπεὶ ἦν δὴ ἔργα κακὰ ἰώμεθα, καὶ ἐπιλήσῃ. Item σ'. v. 361. ubi *Variæ Lectiones* agnoscunt Literam μ'. singularem; licet *Tyronum* gratiâ, quod fieri solet, duplicetur in *Textu*. Sic *Iliad.* β'. v. 527. Ἀλλὰ πολὺ μείων, ubi tamen *Accentus* opitulatur. Vid. ad *Odyss.* χ'. v. 2. & infrà, ad v. 485.

444. Ἐάσῃ) Vid. suprà, ad v. 171.

446. Ἄρσμαζε.) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπάργμαζε. Vid. suprà, ad v. 422.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ) Huic *Scholio* per omnia assentit *Eustath.* fol. 552. lin. 28. Verùm hìc *Simonidæ* locus, ex ejusdem *Iambis*, ità legendus, Θύουσι Νύμφαις, τοῦ τε Μαιάδος τόκου· Οὗτοι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα ἔχουσι πειμένων.

## VARIÆ LECTIONES.

435. Τῖϊ) γρ. ἧϊ, *H. Steph.*
436. Ἐκάσῳ) γρ. ἑκάσσῃ, *H. Steph.*
444. Τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει) γρ. τὸ μὲ δώσει, τὸ δ' ἐάσει, *H. Steph.*

Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ὁ δ' ἔζετο ἧ παρὰ μοίρῃ.
Σῖτον δέ σφιν ἔνεμε Μεσαύλιος, ὃν ῥα συβώτης
Αὐτὸς κτήσαλο οἷος, ἀπιχομένοιο ἄνακτος,
Νόσφιν δεσποίνης, ἠ Λαέρταο γέροντος·
Πὰρ δ' ἄρα μὲν Ταφίων πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος ἠδ' ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε Μεσαύλιος· οἱ δ' ἐπὶ κοῖτον,
Σίτῳ ἠ κρειῶν κεκορημένοι, ἐστεύοντο.
Νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάντυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἐφύδρος.
Τοῖσδ' Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴπως οἱ ἑκὰς χλαῖναν πόροι, ἤ τιν' ἑταίρων
Ἄλλον ἐποτρύνειεν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην.
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, ἠ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Εὐξάμενός π ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγῃ
Ἠλεός, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀείσαι,
Καί θ' ἁπαλὸν γελάσαι, καί τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,
Καί π ἔπος ἐκφέηκεν, ὅ περ τ' ἄρρητον ἄμεινον.
Ἀλλ' ἐπεὶ ὖν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, οὐκ ἐπιπείσω,
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἤγομεν ἀρτύναντες.
Ἡγείσθην δ' Ὀδυσεύς τε, ἠ Ἀτρεΐδης Μενέλαος,
Τοῖσίδ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἰκόμεθα ποτὶ πόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Ἡμεῖς μὲν περὶ ἄστυ κατὰ ῥωπήια πυκνὰ,
Ἀνδόμεθα ἠ ἕλεα ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες
Κείμεθα· νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέαο πεσόντος,

In manibus posuit, hic verò sedebat
suam juxtà partem
Cibum autem ipsis distribuit Mesaulius, quem bubulcus
Ipse emerat solus, absente domino,
Seorsum à dominâ & Laërte sene:
Ipsum nempe à Taphiis emerat suis facultatibus.
Hi itaque in cibos paratos, propositos, manus extendebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Cibum quidem ab ipsis abstulit Mesaulius; hi autem ad cubitum
Cibo & carnibus saturati iverunt.
Nox verò venit mala obscura, pluitque Jupiter
Totâ nocte, at spirabat Zephyrus magnus semper aquosus.
Hos itaque Ulysses alloquutus est, bubulcum tentans;
Si quò ab eo exutam sibi chlænam præberet, vel aliquem sociorum
Alium urgeret: si quidem suî tædebat valdè.
" Audi nunc me, Eumæe, & alii omnes socii,
" Gloriabundus aliquod verbum dicam; vinum enim jubet
" Stultum, quod impellit sapientem etiam valdè cantare,
" Et leniter ridere, & saltare impellit,
" Et aliquod verbum emisit, quod non dictum melius:
" Sed postquam primùm garrulus esse cœpi, non dissimulabo.
" Utinam sic pubescerem, visque mihi firma esset,
" Sicut quando sub Troja insidias duximus parantes.
" Duces autem erant Ulysses & Atrides Menelaus,
" Cum his una tertius dux fui ego, ipsi enim jusserant:
" Sed quando venimus ad urbem, altumque murum,
" Nos quidem circa urbem in virgultis densis,
" Inter calamos & paludem sub armis prostrati,
" Jacuimus: nox autem advenit mala, Boreâ ingruente,

## ΣΧΟΛΙΑ.

449. Μεσαύλιος.] Ὄνομα κύριον.
456. Κεκορημένοι.] Κορεσθέντες.
457. Σκοτομήνιος.] Ἀσέληνος, σκοτεινὴ· ἢ κατὰ λέξ. ἡ σελήνη ἀποκόπτουσα τῷ ὄρει τὸ ἡλιον σκιάζει· μείων γάρ, ἢ σελήνη.
458. Πάντυχος.] Διὰ παντὸς νυκτός. Ἔφυδρος.] Πεπλησκότης.
463. Εὐξάμενος.] Καυχησάμενος.
464. Ἠλεός.] Ἠλιθιώδης, μωρός.
466. Ἄμεινον.] Μὴ ῥητόν.
474. Ἀνδόμεθα.] Ἀνὰ καλάμους. Πεπτηῶτες.]

## VARIÆ LECTIONES.

455. Κεῖτον) γρ. κοίτῳ, H. Steph.
474. Ἀνδόμεθα) γρ. ἀν δόνακας, ut in similibus.

Πηγνυ-

Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὕπερθε χιὼν γένεϊ, ἠΰτε πάχνη,
Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περιῴθετο κρύσταλλος.
Ἔνθ' ἄλλοι πάντες χλαίνας ἔχον, ἠδὲ χιτῶνας,
Εὗδον δ' ἐύκνημοι, σάκεσιν εἰλυμένοι ὦμους·
Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἑῶν ἑτάροισιν ἔλειπον
Ἀφραδίαις, ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης.
Ἀλλ' ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τέτατο νυκτὸς μέσον, μετὰ δ' ἄστρα βεβήκει,
Καὶ τότ' ἐγὼν Ὀδυσῆα προσηύδων ἐγγὺς ἐόντα,
Ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὔτι ἔτι ζωοῖσι μετέσσομαι, ἀλλὰ μὲ χεῖμα
Δάμνᾳ· οὐ γὰρ ἔχω χλαῖναν· παρὰ μ' ἦπαφε δαίμων,
Οἰοχίτων' ἔμεναι· νῦν δ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα νόον καὶ θυμὸν ἀνῶγει,
Οἷος ἔκειτο ἔπειτα βουλεύεμεν, ἠδὲ μάχεσθαι.
Φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπὶ μοι πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σίγα νῦν, μήτις σοῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον,

" Glacialis, at ſuper nix facta eſt, veluti pruina,
" Frigida, & ſcutis circum accreſcebat cryſtallus.
" Tunc alii omnes veſtes habebant & tunicas,
" Dormiebantque quieti ſcutis cooperti humeros;
" At ego veſtem quidem diſcedens ſociis reliqui
" Inconſideratè; quoniam non putabam tantum frigus futurum.
" Sed ſequebar, ſcutum ſolum habens, & veſtem nitidam;
" Sed quando jam extrema pars noctis erat, & aſtra recederent,
" Et tunc ego Ulyſſem allocutus ſum, qui propè erat,
" Cubito pungens; hic verò promptè audivit,
" Nobilis Laërtiade prudens Ulyſſes,
" Non ampliùs inter vivos ero; ſed me hyems
" Interficiet; non enim habeo chlænam; me decepit fortuna,
" Una cum tunica ut ſim; nunc verò non amplius remedia adſunt.
Sic dixi; hic igitur tandem mentem tenuit hanc in animo,
Qualis ille erat ad conſultandum & pugnandum.
Loquens autem ſummiſſa voce me in *hæc* verba alloquutus eſt,
" Sile nunc, nè quis te Achivorum alius audiat.
Dixit, & in cubito caput tenuit, dixitque verbum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

476. Πηγυλίς.] Παγετὸς. * ἢ ψυχρόν. Πάχνη.] Πυκνότης ἀέρος ψυχροῦ.
477. Κρύσταλλος.] Τὸ πεπηγὸς ὕδωρ.
481. Ῥιγωσέμεν.] Ῥιγῶσαι.
482. Ζῶμα.] Νῦν, τὸν χιτῶνα.
485. Ἐμμαπέως.] Ταχέως, εὐθέως.
487. Μετέσσομαι.] Ἔσομαι.
489. Οἰοχίτωνα.] Ἐν ἱματίοις ἔχοντα, μονοχίτωνα.
491. Βουλεύεμεν.] Βουλεύσασθαι.

## NOTÆ.

476. Πηγυλὶς) Ità rectè ſcribitur, à πήγω, vel πήγνυμι, quanquam Auctor *Etymologici* M. πηλυγὶς apertè legat, quem tamen *Suidæ*, *Apollonii*, *Heſychii*, auctoritate refutat *Fredericus Sylburgius*.

485. Ἀγκῶνι νύξας) *Ultima* Ϝ ἀγκῶνι producitur, in *Cæſurâ*, ante Liquidam ἀναδιπλώσεως capacem; ut ſuprà, v. 434. Alia tamen *Lectio*, Ἀγκῶν' ἀννύξας, pro ἀγκῶνι ἀναύξας, optimè omnium convenit, & *Verſui* & *Senſui*.

489. Φυκτὰ) Ità pro φυκτᾷ legendum probo, ad α'. v. 18. & ad *Iliad.* ζ'. v. 488.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

476. Πηγυλὶς) Παγετὸς· ἢ ψυχρόν. Ità diſtinguo, & τὸ ἢ addo, ut *Subſtantivum* ſegregetur ab *Adjectivo*. *Euſtath.* fol. 555. lin. 43 Πηγυλὶς, ἤγουν παγετὸς, καθὼς τοὺς Παλαιοὺς, ἢ παγετώδης.

485. Ἐμμαπέως) Ἤγουν, ταχὺ, καὶ ἅμα ἕπεσθαι. *Euſtath.* fol. 556. lin. 2.

## VARIÆ LECTIONES.

476. Πηγυλὶς) γρ. πηλυγὶς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ὑπερθὲ) γρ. ὑπειρὼ, *H. Steph.*

479. Σάκεσσιν) γρ. σακέεσσ', ut ſuprà, v. 477.

481. Ἀφραδίαις) γρ. ἀφρασίαις, *H. Steph.*

485. Ἀγκῶνι νύξας) γρ. ἀγκῶν' ἀννύξας, vid. Not. in *Textum*.

487. Οὔτι ἔτι) γρ. οὔτι ἴσ.

489. Ἔμμεναι) γρ. ἴμμεναι, *H. Steph.* & ἰμεναι & ἰέναι. *Ibid.* Φυκτὰ) γρ. φυκτᾷ, vid. ad Ϝ'. v. 299.

491. Βουλεύεμεν, ἠδὲ μάχεσθαι) γρ. πλέοσι ἔργον τὸ, ἔπος τὸ, *Euſtath.* fol. 558. lin. 50. Γράφει δὲ, οἷος ἔκειτο ἔπος πλέοσι ἔργον τὸ, ἔπος τό. Nec hoc tamen vidit *H. Steph.*

Κλῦτε

Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ὀνείρατος ἐν μετὰ νύκτας
Λίην γὰρ νηῶν ἐκὰς ἤλυθομεν· ἀλλά τις εἴη
Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Εἰ πλέονας δὴ νηυσὶν ἐποτρύνει δέεσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
Καρπαλίμως, ἀπὸ δ' ἕλκαιναν θέτο φοινικόεσσαν,
Βῆ δ' ἰθέειν ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ὑπὸ εἵματι κείνου
Κείμην ἀσπασίως· φάε δ' χρυσόθρονος ἠώς.
Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Δοίη κέν τις χλαῖναν ὑπὸ σφυρὰ συφορβῶν,
Ἀμφότερον, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·
Νῦν δέ μ' ἀπημύζουσι, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα.
Τόνδ' ἀπαμφάσθαι χρεώ σε, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὦ γέρον, αἴνως μύθου τινὸς ἀμύμονος, ὃν κατέλεξας,
Οὐδέ τι πω κατὰ μοῖραν ἔπος νηχρδὲς ἔειπες.
Τῷ οὔτ' ἐσθῆτος δηθύνεται, οὔτε τοῦ ἄλλου,
Ὧν ἐπέοικ' ἱκέτῃσι ταλαπείριον ἀντιάσαντα,
Νῦν· ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δυσπαλίξεις.

" Audite, amici, divinum mihi in somnis astitit insomnium;
" Quum à navibus longè venimus; verùm aliquis eat
" Nunciatum Atridæ Agamemnoni pastori populorum,
" An plures à navibus jubeat *hùc* venire.
" Sic dixit; surrexitque indè Thoas, Andræmonis filius,
" Subindè, & à se chlænam jecit purpuream.
" Perrexitque ire ad naves; ego verò in veste illius
" Jacui libenter; illuxit autem aureothrono aurora.
" Utinam nunc ità pubescerem, visque mihi firma esset,
" Daret aliquis chlænam in stabulis subulcorum
" Æque amicitiâ *motus*, ac reverentiâ viri boni;
" Nunc autem me negligunt, malas circa corpus vestes habentem.
Hunc respondens, allocutus est Eumæus subulcus,
" O senex, fabula quidem bona, quam dixisti;
" Nec omnino citrà decorum verbum inutile locutus es;
" Ideò neque veste indigebis, neque aliâ re,
" Quam conveniat supplici misero obviam venienti accipere,
" Nunc; at manè tuis te vestibus amicies:

## ΣΧΟΛΙΑ.

496. Εἴη.] Πορεύοιτο.

499. Ἀνδραίμονος υἱός.] Ὁ Θόας.

502. Φάε.] Ἔφαινεν.

508. Αἴνως.] Ἔπαινον, * ἢ λόγον συμβολικὸς ὢν μύθου, ἢ ἱστορίας, πραγματείαν ἔχων παραινετικήν· ἢ Ἀρχίλοχος δὴ λέγει, Αἴνός τις ἀνθρώποις ὁδὶ, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ κ' Αἰητὸς ξυνωνίην ἔμιξαν. Αἴνος δ' ἐστὶ, καὶ ὁ ἱστοριοβλημικὸς λόγος.

509. Παρὰ μοῖραν.] Παρὰ τὸ καθῆκον, ἔξω τοῦ πρέποντος. Νηχερδὲς.] Ἀσύμφορον, ἀκερδές.

512. Ῥάκια.] Παλαιὰ δὲ διερρωγότα ἱμάτια. Δυσπαλίξεις.] Ἀμφιέσεις, * συρράψεις.

## NOTÆ.

499. Ὦρτο δ' ἔπειτα Θόας) Cum Celeritas in Legationibus & Nuntiis sit maximè requisita, rectissimè hìc Poeta tale Nomen Nuntio dat, ut *Lycophron*, v. 1471. hujusmodi virum ταχὺν vocat, παρὰ τὸ τρέχειν, ut hìc Θόας, παρὰ τὸ θεῖν. Vid. quæ Nos ad *Euripidis Danaen*, v. 47.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

508. Αἴνος) Ἔπαινον, * ἢ λόγον συμβολικὸς ὢν μύθου, ἢ ἱστορίας, πραγματείαν ἔχων παραινετικήν. Ità lego, & emendo, pro absurdo illo, ἔπαινον, ὁ εἰς φυτροσκῆς πραγματείαν, &c. Ità certè *Eustath.* fol. 556. lin. 32. Δῆλον δὲ, ὅτι αἶνος παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, ἢ μόνον ἔπαινος· ἐξ ὧν πολύαινος Ὀδυσσεὺς, ὡς αὐ Σειρῆνες αἶνον· ἀλλὰ καὶ λόγος συμβολικὸς ὢν μύθου, ἢ ἱστορίας πραγματείαν ἔχων παραινετικήν· ῥητῶς δὲ καὶ τὰ Παλαιὸν εἰπὼν, Λόγος μυθικὸς σκιερόμυθος ἀπὸ αἰόλων ζώων, ἢ φυτῶν, ὡς ἀνθρώποις παραίνεσιν, ὡς εἰρήσθη· διὸ καὶ Ἡσίοδος τὸν ὠκὺν τὸν περὶ τὸν Ἀηδόνος παρ' αὐτῷ λόγον, αἶνον, ὡς ἐρρέθη, σκαλίπτει· καὶ Ἀρχίλοχος Λέγουσιν, ὅτι Αἶνός τις ἀνθρώποις ὁδὶ, Ὡς ἀρ' Ἀλώπηξ καὶ Αἰητὸς ξυνωνίαν ἔμιξαν, ἢ καθ' ἑτέραν γραφὴν, ἔμιξε. Mox aliud simile *Archilochi*, Πίθηκος ἦν, ἐρεῖν ἀποκλῆις, Μῦθος αὖ· ἐχαλκήνατο δ' ἀρ' Ἀλώπηξ κορδυλῆ σωμήτῃ, Πυκνὸν ἔχουσα νόον.

512. * Συρράψεις) Ità emendo, pro corrupto συρέψεις, ità MS. *Aloysii* & quidem *Eustathius* in locum, fol. 559. lin. 14. Τὸ δὲ ῥάκια διοπαλίξεις, ἀντὶ

## VARIÆ LECTIONES.

500. Θόης) γρ. βάλε. *H. Steph.*

501. Βῆ δ' ἰθέειν) γρ. βῆ δ' ἴσαν. *H. Steph.*

509. Ἔεπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè in *Iliade*, & aliàs notatum; ἔειπας, *H. Steph.*

Οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι, ἐπημοιβοί τε χιτῶνες
Ἐνθάδε ἔννυσθαι, μία δ' οἴη φωτὶ ἑκάστῳ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
Αὐτός τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα δώσει,
Πέμψει δ', ὅππῃ σὲ κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Ὣς εἰπὼν ἀνόρουσε· πὺξ δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἔνθ' ἄρα οἱ τε καὶ αἰγῶν δέρματ' ἔβαλλεν.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ἐπὶ δ' ἄρα χλαῖναν βάλεν αὐτῷ
Πυκνὴν καὶ μεγάλην, ἣ οἱ * παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς,
Ἔνθα, ὅτε τις χειμῶν ἔκπαγλος ὄροιτο.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' Ὀδυσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δ' παρ' αὐτὸν
Ἄνδρες κοιμήσαντο νεηνίαι, οὐδὲ συβώτῃ
Ἤνδανεν αὐτόθι κεῖτος, ὑὰν ἄπο κοιμηθῆναι·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἴεν ὡπλίζετο· χαῖρε δ' Ὀδυσσεὺς
Ὅτι ῥά οἱ βιότου ὠφελήσετο, νόσφιν ἑόντος.
Πρῶτον μὲν ξίφος ὀξὺ θοῇ περὶ πήχεϊ βάλλετ' ὤμοις.
Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἴσατ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκνὴν,

" Non enim multæ chlænæ mutatoriæque eumeæ
" Hic ad induendum, unica autem fola viro fingulo.
" At poſtquam venerit Ulyſſis dilectus filius,
" Ipſe tibi chlænamque, tunicámque, veſtes dabit,
" Mittétque, quò te cor animúſque jubet.
Sic loquutus ſurrexit, poſuitque ei prope ignem
Lectum, inque caprarum & ovium pelles injecit.
Ibi Ulyſſes dormiebat, inſuper chlænam injecit ipſi
Denſam & mollem, quæ ei præſtò erat mutatoria,
Cum ſe induceret, quando aliqua hyems terribilis orta eſſet.
Sic quidem tunc Ulyſſes diſcubuit; at apud ipſum
Viri cubitum-ibant juvenes, neque ſubulco
Placuit illic in lectò à ſuibus longè cubare.
Sed hic extra iens armabatur, lætabatur verò Ulyſſes
Quòd opũ ſuarũ curã-gereret, licet ipſe longè abeſſet, ut putabatur.
Primùm quidem enſem acutum circum fortes poſuit humeros,
Circumque chlænam induit expellentem-ventum, valdè denſam,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

513. Χλαῖνα.] Χλαμύδες, τὰ ἔξωθεν περιβλήματα. Ἐπημοιβοί τε.] Ἤτοι ἃς ἀεὶ ψιλοῦσαί τις δύναται· ἢ μεταλαμβάνειν, εἴποτε χειμὼν εἴη· ἢ ἀλλάσσειν ἄλλο, ἀντὶ ἄλλου. Χιτῶνες.] Τὰ ἔσωθεν ἀνδρεῖα ἱμάτια.

521. Παρεκέκειτ' ἀμοιβάς.] Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἐναλλαγάς· ἢ * παρεκέκειτο, παρεκεῖτο· ἀμοιβὰς, ἐπιρρήματα.

522. Ὄροιτο.] Διεγερθῇ, ἀνασῇ.

523. Κοιμήσατο.] Ἐκαθεύδησεν.

524. Νεηνίαι.] Νεώτεροι.

529. Ἀλεξάνεμον.] Βοηθὸν ψύχους, δυναμένην ἀποτρέπειν ἀνέμους· ἢ ἀπείργουσαν τοὺς ἀνέμους.

## N O T Æ.

522. * Παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Ità omninò legendum ſtatuo, pro corrupto, quod prius obtinuit, παρεχέκειτο, nam ἐκέκειτο Regulariter pro ἔκειτο, occurrit, pro quo *Ionicè* legitur κέκειτο, *Odyſſ. φ'. v.* 41. Κέκειτ' οἰὶ μεγάροισι. *Heſychius*, Κέκειτο) Ἔκειτο. Ità hìc παρεκέκειτ' ἀμοιβὰς) Παρέκειτο ἀμοιβαῖς. Jam verò ἐχέκωλον nuſquam gentium reperitur, quod ſciam; licet ἔχεκον, pro εἶχον, vel ἶχον, agnoſcamus. Quare παρεχέκειτο ad *Varias Lectiones* ſubhinc relegandum conſeo, & in *Textum* reſtituendum τὸ παρεκέκειτο, quod & ipſe *Euſtathius* videtur primitus legiſſe; *Textum* enim exponens ait, fol. 559. lin. 40. Πυκνὴν καὶ μεγάλην· ἣ οἱ παρεκέκειτο, ἤτοι παρέκειτο, ἢ παρεχέκειτο, ἤγουν παρεῖχτο. Et *Brevia* quidem *Scholia*, MS. *Aloyſii Alemanni*, apertè legunt Παρεκέκειτο) παρέκειτο. Quæ præterea in *Impreſſis* legimus, non *Schrevelius* adjecit, alioquin facilè rejiceremus, verùm Vett. aliquot Codd. Hinc tamen *Lectionem* Henr. Stephanus aut non vidit, aut neglexit.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

Ἔ, παῖς χειρὸν ἔχεις· παῖς παλαίμονος ἀντίστις, ἢ δινήσις· εἶα συρίσσωμεν, ἢ κῆπος μεθαρμοσώμεθα, ἢ καλύψεων πάλι, ἢ ἐκεῖνα μίξη σύριγξ, κλ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀποπαλίζω.

521. * Παρεκέκειτο, ità omninò in *Scholiis* legendum, pro παρέκειτο, de quâ re vid. Not. in *Textum*.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

*Textum.*

527. Θυμὸς τε κελεύῃ) γρ. ἢ θυμὸς ἀνώγῃ.

521. Μεγάλην) γρ. φαλακλὴν, *Hen. Stephan.*

*Ibid.* Παρεκέκειτο) γρ. παρεχέκειτο, vid. Not. in *Textum*.

527. Νόσφιν ἑόντος) γρ. νόσφιν ἐόντα.

529. Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν εἴσατ') γρ. ἢ ἔσατ'.

Ἀν

530 Ἂν δ' ἧν νάκην ἕλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·
Εἵλετο δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἔνθα κέαται, ὅθι πυκνὰ σύες ἐρυκάδοντες
Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον, Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ.

Ac pellem accepit capræ altilis magnæ:
Accepitque acutam lanceam contrà canes adjutricem & viros.
Perrexit autem ipse subiturus, ubi sues albis-dentibus
Petrâ sub concavâ stabulabant Boreæ sub tegmine.

## ΣΧΟΛΙΑ.

530. Νάκην.] Δέρμα αἰγὸς δασύμαλλον.

532. Κείων.] Κοιμωμένους.

533. Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὗδον Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ.] Ἐρεχθεὺς, ὁ τῶν Ἀθηναίων βασιλεὺς, ἰσχὺ δυνατέρα τὸν νόμον Ὠρείθυιαν, καὶ διὰ Δία ἁρπασθεῖσαν· κοσμήσας πάντων πρῶτα, πέμπτῳ καταφόρου δύσασθαι εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾷ· πέμπτος ὢν ὁ Βορέας ἀνεμοδοὺς, λαθὼν τοὺς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν χώραν, ἥρπασεν, καὶ * Δρακμίσας εἰς Θρᾴκην, ποιεῖ γοναῖκα· γίνονται δὲ αὐτῷ παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζήτης καὶ Κάλαϊς· οἳ καὶ διὰ δρόμου μετὰ τῶν ἡμιθέων εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ * κάκ ἔπλευσαν σὺν τῷ * Ἀργοῖ. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. Ἰωγῇ.] Τῇ σκέπῃ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

533. Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ) Hoc *Scholion*, in *Elzevirianâ* Editione longe corruptius, ex MSto. *Aloysii* emendavi, & ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. * Δρακμίσας nempe lego, pro Δρακμόνας, * κάκ, pro ἄκ, & * Ἀργοῖ, pro Ἀργῷ. Nollem hujusmodi minutiis immorari; verùm *Criticorum* gens incredula & inficeta postulat, ut omnium vel levissimarum mutationum rationes exhibeam. Verùm, ut dicam, quod sentio, Malè huc adducta est à sciolo quodam hæc Historia; nec enim aliud putandum; quùm nihil omninò præter *Boreæ* nomen *Textus* habeat, quæ tam operosam postulet Historiam. *Ibid.* Ἰωγῇ) Τῇ σκέπῃ. Huc refer *Hesych.* Ἰωγή) Σκέπη, ἡσυχία. φωνὴ, πνοὴ, βοὴ, μέγαλος, κρεμαγωγή. Εἶδον Βορέαο ὑπ' ἰωγῇ· Ἀφίσμενος, σκέπῃ. Item *Etymolog.* M. v. Ἰωγή.

## VARIÆ LECTIONES.

533. Ὑπὸ) ϰε. ὕπο. *Ibid.* Ἰωγῇ) γρ. ἰωγῆς.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ο΄.

Τηλέμαχον Ἀθηνᾶ ὄναρ ἐπιστᾶσα εἰς Ἰθάκην ἐπανελθεῖν κατηρέτησεν· ὃς δῶρα παρὰ Μενελάου λαβὼν πέμπεται. καὶ ἐμβαίνει μέλλων εἰς τὴν ναῦν, Θεοκλύμενόν τινα Ἀρχεῖον μάντιν ἀναλαμβάνει ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα. καὶ Εὔμαιον Ὀδυσσεῖ διηγεῖται, ὡς Φοίνικες αὐτὸν λῃστεύσαντες σὺν Συρίᾳ νήσῳ, ἀπέδοντο Λαέρτῃ· καὶ ἡ Τηλεμάχου ναῦς κατάγεται εἰς Ἰθάκην, καὶ ταύτην εἰς ἄντρον λαθεῖν μέλλουσαι, αὐτὸς κατὰ Εὔμαιον ἔρχεται.

### Ἐπιγραφή.

Τηλεμάχου ἐπάνοδος· Μνηστήρων λόχος· Τηλεμάχου κατὰ Εὔμαιον ἄφιξις.

### Ἄλλως.

Οὐ, ἐπίβη Ἰθάκης, Λακεδαίμονος ἐξ Ὀδυσῆος. Lib. XV.

ἨΔ' εἰς εὐρύχορον Λακεδαίμονα Παλλὰς Ἀθηνὴ
Ὤϊχεθ', Ὀδυσσῆος μεγαθύμου Φαίδιμον υἱὸν
Νόστου ὑπομνήσουσα, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Εὗρε δὲ Τηλέμαχον, καὶ Νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν
Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ Μενελάου κυδαλίμοιο·
Ἦτοι Νεστορίδην μαλακῷ δεδμημένον ὕπνῳ·
Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχε γλυκύς, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
Νύκτα δι' ἀμβροσίην μελεδήματα πατρὸς ἔγειρεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

IN Iaram verò Lacedæmona Pallas Minerva
Abiit, Ulyssis magnanimi illustrem filium,
De reditu admonitura, & suasura, ut redeat.
Invenit verò Telemachum, & Nestoris inclytum filium
Dormientem in vestibulo domûs Menelai illustris,
Nimirùm Nestoridem molli domitum somno;
Telemachum autem non somnus tenebat dulcis; sed in animo
Noctem per solitariam curas de patre excitabat.
Propè igitur stans alloquuta est glaucis-oculis Minerva;

### Σχόλια.

3. Ὀτρυνέουσα.] Ἐπείξασα.
5. Εὕδοντ'.] Καθεύδοντ', δυϊκῶς.
8. Μελεδήματα.] Μερίμνας.

### Notæ.

V. 1. Εὐρύχορον Λακεδαίμονα) De *Spartanorum* Choreis, *Plutarch.* Apophthegm. & Λακεδαιμόνια ἐπιστηδεύματα. 2 Vol. fol. 238. Τελῶν δὲ χορῶν ὄντων, καθὰ πρὸς ἡλικίας, καὶ συνιστάμενον ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ μὲν τῶν γερόντων, ὀρχούμενος ᾖδεν, Ἡμεῖς ποτ' ἦμεν ἄλκιμοι νεανίαι· εἶτα ὁ τῶν ἀκμαζόντων ἀνδρῶν, ἀμειβόμενος, Ἡμεῖς δὲ νῦν γ' ἐσμέν· αἱ δὴ λῆς, αὐγάσεσθε· ὁ δὴ τελευταῖος, ὁ τῶν παίδων, Ἡμεῖς δὲ γ' ἐσόμεσθα πολλῷ κρείττονες. Vid. *Isaac. Casaubon*, Not. ad *Athenæ.* l. 4. c. 3. fol. 249. *Apollo*, apud *Herodot.* Ἡμεῖς δ' αὖ Σπάρτης οἰκήτορες εὐρυχόρου. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 502. Qualis in Eurotæ ripis, aut per juga Cynthi Exercet Diana choros. Quanquam alii εὐρύχορον, per εὐρύχωρον explicent, ut *Eustath.* fol. 465. lin. 15. Ὡς καὶ εὐρύχορον, φασὶ, λέγειν ἀλλαχοῦ γῆν, τὴν εὐρύχωρον, καὶ μεγάλην.

5. Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ) *Br. Schol.* pro εὕδοντ' poni asserunt δυϊκῶς· quùm tamen ipse Poeta de *Telemacho* affirmatè dicat, Minimè illum dormire, v. 7. Τηλέμαχον δ' οὐκ ὕπνος ἔχεν. Quare pro εὕδοντα poni ego dico, atque ità exponendum censeo.

Τηλέ-

Τηλέμαχ', ἠ ἔπι καλὰ δόμων ἄπο δῖν ἀλάλησαι,
Κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
Οὕτω ὑφροσύνησι· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
Κτήματα δυσαμένοισι, σὺ δ' ἤϋσίλω ὁδὸν ἔλθῃς.
Ἀλλ' ἄγε νῦν τάχιστα βολὴν ἀγαθὴν Μενέλαον,
Πεμπέμεν, ὄφρ' ἔτι οἴκοι ἀμύμονα μητέρα τέτμῃς·
Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, καὶ οἵγνητοί τε κέλονται
Εὐρυμάχῳ γήμασθαι· ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας
Μνηστῆρας δώροισι, καὶ ἐξόφελλεν ἔεδνα·
Μή νύ τι, σεῦ ἀέκητι, δόμων ἐν κτῆμα φέρηται.
Οἶδα γάρ, οἷος θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γυναικός·
Κείνη κήδεται οἶκον ὀφέλλειν, ὅς κεν ὀπυίῃ,
Παίδων δ' οὐ προτέρων καὶ ἀγαλλομένοιο φίλοιο

" Telemache, non jam benè à tuâ domo diutius aberras,
" Facultatibúſque relictis, iiſque viris in tuis domibus,
" Qui ſic ſuperbi ſunt; ne omnia comedant,
" Poſſeſſionibus diviſis, tu autem inanem viam veneris.
" Verùm impelle citiſſimè voce bonum Menelaum
" Ad te dimittendum; ut adhuc domi bonam matrem invenias:
" Jam enim patérque fratréſque jubent
" Eurymacho nubere, hic enim ſuperat omnes
" Procos donis, & adauget dotes:
" Ne qua, te invito, ex domibus res efferatur.
" Scis enim, qualis animus in pectoribus mulieris;
" Illius vult domum augere, quicunque duxerit
" Filiorum autem priorum, & mariti prioris dilecti,

## ΣΧΟΛΙΑ.

1.0. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Ἀλάλησαι.] *Πεπλάνησαι.

13. Τηϋσίλω.] Μαπαίων. Τινὲς *ὀργιλὼ, ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀβέλβοητον.

15. Ἀμύμονα.] Ἀμώμητον. Τέτμῃς.] Καβαλλάβης.

16. *Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε καὶ οἵγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.] Ἰκαδέων, ὁ Οἰβάλου, γαμεῖ Δωροδίκην, τὴν Ὀρσιλόχου, ἢ καὶ Φερεκύδην, Ἀστεροδίαν, τὴν Εὐρυπύλου, τοῦ Τηλίσσου· *ἐξ ὧν Πηνελόπη. *καὶ γνῆται ὁ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης· *ἔτι δ' ἀδελφὴ, Ἰφθίμη. πυθόμενον δὲ Λαέρτης καὶ ὁ Πηνελόπης, ὅτι ἐκ τοῦ καλλ. ἐκ τῆς φρενὸς ἀμφιέπει πάντων τὰ καθ' ἑαυτὴν γυναικῶν, ἄγει αὐτὴν τῷ παιδὶ Ὀδυσσεῖ πρὸς γάμον, ἢ πιστεύων εἶναι ἀρίστην, ὥσπερ καὶ τὴν Ἑλένην τὴν ἐκ Διὸς ὄσαν τοῦ τὰ ἀριστῆς *ὑπερβάλλειν καλλ. ἢ ὁ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ καὶ Φερεκύδῃ.

17. Περιβάλλει.] Νικᾷ, ὑπερβάλλει.

18. Ἐξώφελλεν.] Ἐξέχωσε πύξησεν· ὀφέλλω, αὔξειν.

21. Ὀπυίοι.] Γαμεῖ.

22. Κεραδίοιο] Τῷ ἐκ παρθενίας γαμηκότος.

## NOTÆ.

13. Τηϋσίλω) De voce πῦρος, quòd omninò ſit Originis *Hebraicæ*, diximus, ad γ'. v. 316.

16. *Κασίγνητοι) *Euſtath.* fol. 563. lin. 12. Κασίγνητοι Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης.

18. Ἔεδνα) Hic tutior ſcribendi modus, ἔδνα, ἔεδνα· ut ἥλιος, ἠέλιος· ἔρση, ἕερση.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 10. *Πεπλάνησαι) Ità, pro corrupto, πλαιάσαι, ex *Etymolog.* M. v. Ἀλάλημαι.

13. *Ἀργὸν) Ità pro corrupto ἀρχαίαν, ex *Heſychio*, qui ità, Τηϋσίην) Μαχαίραν, Σὺ δ' τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς. Τινὲς ὀργίαν, lego ἀργὴν· ἄλλοι βλαβερὰν, ἢ ἀβελβόητον. In hoc *Scholio*, Τηϋσίην ὁδὸν ἔλθῃς, ut ſuperfluum, rejicio; *Heſychio* quidem congruebat. De voce πῦρος, ad γ'. v. 316.

16. Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε, καὶ οἵγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι) Plenius *Textum* præſtabo, ex *Aloyſii* MSto. Inſero autem *ἐξ ὧν Πηνελόπη, ad Senſum ſupplendum. Et ex *Euſtathio* fol. 563. lin 12. *Κασίγνητοι δὲ Πηνελόπης, Σῆμος ἱερεὺς καὶ Αὐλήτης. Ex ipſo demùm Poetâ, *Odyſſ.* δ'. v. 797.

## VARIÆ LECTIONES.

V. 10. Δέ) γρ. τῆλ'. *Euſtath.* fol. 561. lin. 50. & *H. Steph.*

12. Οὕτω) γρ. ὕπως, *Euſtath.* in *Textu* repetendo; at non hæc Lectio *Metro* convenit.

18. Ἔεδνα) γρ. ἔδνα. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκέτι

Οὐκέτι μέμνῃ τεθνηότος, ἀλλὰ μεταλλᾷ.
Ἀλλὰ σύγ' ἐλθὼν αὐτὸς ὑποτρέψας ἔκαστα
Δμωάων, ἥτις τοι ἀρίστη φαίνεται εἶναι,
Εἴστηκε τοὶ φήνωσι θεοὶ κυδρὴν θεμιτοκοίτιν.
Ἄλλο δέ τοί γε ἔπος ἐρέω· σὺ δ' σύνθεο θυμῷ.
Μνηστήρων σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσιν
Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε, Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλὰ τά γ' ὄφελόν γε πρὶν καί τινα γαῖα καθέξαι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οἵ τοι βίοτον κατέδουσιν·
Ἀλλὰ σὺ καὶ νήσων ἀπέχου εὐεργέα νῆα·
Νυκτὶ δ' ὁμῶς πλεῖσαι· πέμψει δέ τοι ὄπιθεν
Ἀθανάτων, ὅς τις σὲ φυλάσσει τε, ῥύεταί τε.
Αὐτὰρ ἐπὴν πρώτην ἀκτὴν Ἰθάκης ἀφίκηαι,
Νῆα μὲν εἰς πόλιν ὀτρῦναι ἠδὲ πάντας ἑταίρους·
Αὐτὸς δὲ πρῶτα συβώτην εἰσαφικέσθαι,
Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος· ὁμῶς δέ τοι ἤπια οἶδεν.
Ἔνθα δὴ νύκτ' ἀέσαι· σὺ δ' ὀτρῦναι πόλιν εἴσω
Ἀγγελίην ἐρέουσα περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκά οἱ σῶς ἐστὶ, καὶ ὅτι Πύλον εἰλήλυθας.
Ἦ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον.
Αὐτὰρ ὁ Νεστορίδην ἐξ ὑπνου ἔγειρεν,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἔγρεο, Νεστορίδη Πεισίστρατε, μώνυχας ἵππους
Ζεῦξον ὑφ' ἅρμαθ' ἅγων, ὄφρα πρήσωμεν ὁδοῖο.

" Non amplius recordatus mortui, neque inquirit.
" Sed tu ubi veneris ipse committes singula
" Ei famularum, quæ optima videbitur esse,
" Quousque quidem tibi ostendant Dei honorabilem uxorem.
" Aliud autem tibi verbum dico, tu verò repone animo,
" Procorum tibi diligentèr selectiores insidiantur
" In freto Ithacæque, Samique pulverulentæ,
" Cupientes occidere, antequàm in patriam venias.
" Sed hæc non puto fore: antè & aliquem terra detinebit
" Virorum procorum, qui tibi victum comedunt:
" Sed longè ab insulis impelle benè fabricatam navem;
" Nocteque simul naviga, mittet verò tibi ventum à tergo
" Immortalium, quicunque te custodítque, liberátque.
" At ut primùm littus Ithacæ perveneris,
" Navem quidem in civitatem mitte & omnes socios:
" Ipse vero primum subulcum adi;
" Qui tibi suùm custos est, veruntamen tibi mitia sentit.
" Illic quidem noctem illam dormi; hunc autem mitte urbem intra
" Renunciaturum castæ Penelopæ;
" Quià ei salvus es, & ex Pylo venisti.
Hæc quidem sic fata abivit ad altum Olympum,
At hic Nestoridem ex dulci somno excitavit
Calcitratum pede motum, & ei verbum dixit,
" Surge, Nestoride Pisistrate, uniusunguis equos
" Junge currui subigens; ut eamus viam.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

24. Ἐπιτρέψειας.] Πιστεύσας.
26. Φήνωσι.] Δείξωσιν.
28. Ἐπιτηδὲς.] Ἐπιτηδείως.
29. Πορθμῷ.] Πορθμὸς ἐστι, ὅταν θάλασσα ὑπὸ γῆς περιέχηται· ἰσθμὸς δὲ, ὅταν γῆ ὑπὸ θαλάσσης περιέχηται. Σάμοιο.] Τὴν Σάμην νῦν φησι Σάμον διὰ τὸ μέγεθος καὶ τὴν δίλην * δηλαδὴ τὸ ἄλσος.
36. Ἀκτὴν.] Τὸν αἰγιαλόν.
40. Αἴσας.] Καθεύδησον, ἀναπαυσαι.
42. Σῶς.] Σῶος, ὑγιής.
47. Πρήσωμεν.] * Περάσωμεν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

29. * Δείλον, pro δῆλον, lego ex *Aloysii* MSto nam ità scribendum, quod ibi δίλον scribitur.
47. * Περάσωμεν) Ità ex MSto *Aloysii*, pro πρήσωμεν, quod malè in *Elzevir.* Περάσωμεν, etiam *Bedrot.* & *Aldus*; Quin *Morrhius*, πρόσωμεν, πεμάσωμεν.

## VARIÆ LECTIONES.

23. Τεθνηότος) γρ. τεθνειότος, *H. Steph.*
26. Φήνωσι θεοὶ) γρ. δίκαι Θεὸς, *Eustath.* fol. 562. lin. 24.
34. Ὁμῶς) γρ. ὅμως.
39. Ὅς τοι ὑῶν ἐπίουρος) γρ. ὅς δ' ὑῶν ἐπίουρος, *H. Steph.* ex corrupto loco Edit. *Basil.* ὑῶν enim priorem corripit.

Τὸν δ'

Τόνδ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὐδα,
Τηλέμαχ', οὔπως ἐστὶν, ἐπιφρομέοις περ ὀδοῖο,
Νύκτα μὲν ὀφρηΐην ἐλάαν· τάχα δ' ἔσετ' ἠώς.
Ἀλλὰ μάν, εἰσόκε δῶρα φέρων ἐπιδίφρια θείη
Ἥρως Ἀτρεΐδης, δουρικλυτὸς Μενέλαος,
Καὶ μύθοις ἀγαθοῖσι παραυδήσας ἀποπέμψῃ.
Τῷ γάρ τε ξείνῳ μιμνήσκεται ἤματα πάντα
Ἀνδρὸς ξεινοδόκου, ὅς κεν φιλότητα πεδάσσῃ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δ' χρυσόθρονος ἦλυθεν ἠώς·
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀνσταὰς ἐξ εὐνῆς, Ἑλένης πάρα καλλικόμοιο.
Τόνδ' ὡς οὖν ὄρσεν Ὀδυσῆος φίλος υἱὸς,
Σπερχόμενός ῥα χιτῶνα περὶ χροϊ σιγαλόεντα
Δῦνεν, ἀμφὶ μέγα φᾶρος ἐπὶ στιβαροῖς βάλετ' ὤμοις
Ἥρως· βῆ δ' ἰθύσας, παριστάμενος δὲ προσηύδα
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Ἦδη νῦν μ' ἀπόπεμπε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐέλδεται οἴκαδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', οὔ σ' ἔγωγε πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξω
Ἰέμενον νόστοιο· νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ
Ἀνδρὶ ξεινοδόκῳ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν,
Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
Ἴσον τοι κακόν ἐστ', ὅς τ' οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι
Ἔσσυτο ἐποτρύνῃ, καὶ ὃς ἐσσύμενον κατερύκῃ·

Hunc Nestorides Pisistratus contra alloquutus est,
" Telemache, nondum licet, quantumvis cupidos viæ,
" Noctem per tenebrosam aurigari; citò autem aderit Aurora.
" Sed mane, quousque dona ferens in carrus ponat
" Heros Atrides lanceâ-inclytus Menelaus,
" Et verbis mitibus allocutus remittat.
" Hujus enim rei hospes recordatur dies omnes
" Viri *nempè* hospitalis, qui amicitiam præbeat.
Sic fatus est; statimque aurea venit Aurora:
Propè autem ad eos venit bello clarus Menelaus,
Ubi surrexit è lecto Helenâ ab pulchricomâ.
Hunc postquam igitur cognovit Ulyssis dilectus filius,
Festinans vestem circum corpus splendidam
Induit, & magnum pallium in fortes jecit humeros
Heros, ivitque foràs, astansque alloquutus est
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Jam nunc me remitte dilectam in patriam terram;
" Jam enim mihi animus cupit domum ire.
Huic respondit postea bello-clarus Menelaus,
" Telemache, non te ego multum tempus hîc detinebo
" Cupientem reditûs; indignor enim & alii
" Viro hospitali, qui eximiè quidem diligit,
" Eximiè autem odit; meliora enim moderata omnia:
" Æquale utique malum est, qui & nolentem redire
" Hospitem impellit, & qui ebiturientem detinet;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

51. Ἐπιδίφρια.] Ἐπὶ τὸ δίφρου πεφύκασι. ἢ τὰ ἅρματα. Θείη.] Ἀποδῷται.
53. Παραυδήσας.] Παραμυθησάμενος.
54. Μιμνήσκεται.] Μνημονεύει.
55. Ξεινοδόκου.] Τοῦ ξενοδεχοῦντος. Φιλότητα πεδάσσῃ.] Φιλικῶς ξενοδέξηται.
61. Δῦνεν.] Ἐνεδύσατο.
68. Ἐρύξω.] Κατέξω, κωλύσω.
70. Φιλέῃσιν.] Φιλικῶς ξενοδέξῃ.
71. Ἐχθαίρῃσιν.] Μισήσῃ.

## N O T Æ.

69. Νεμεσσῶμαι δὲ καὶ ἄλλῳ — ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν) Huc refer illud *Pittaci*, Μηδὲν ἄγαν. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 19. Καὶ αἰ' ἄκρα νεμεσσᾶν, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν. Et hinc Auctores-laudantium libertas notanda; qui tantas faciunt mutationes, ut *Sensum* suum Authorum verbis quoquomodò exprimant. Unde tantus *Variarum Lectionum* numerus.

## VARIÆ LECTIONES.

63. Τηλέμαχε) Hic Versus in nonnullis omittitur, *H. Steph.* & Edit. *Basil.*

Χρὴ;

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.
Ἀλλὰ μίνυ, εἰσόκε δῶρα φέρων ὀπάσσομαι ἐσθλὰ
Καλὰ, σὺ δ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς· εἴπω δὲ γυναιξίν,
Δεῖπνον ἐπὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀμφότερον, κλέος τε, καὶ ἀγλαΐη, καὶ ὄνειαρ,
Δειπνήσαντ' ἰέμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Εἰ δ' ἐθέλῃς περάσῃσι καὶ Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος,
Ὄφρα τοι αὐτὸς ἕπωμαι, ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους,
Ἀστέας δ' ἀνθρώπων ἡγήσομαι· ἄλλη δέ κε μῆλα
Αὖτως ἀποπέμψῃ, δώσῃ δέ τ' ἔν γε φέρεσθαι,
Ἠέ τινα τριπόδων εὐχάλκων, ἠὲ λεβήτων,
Ἠὲ δύ' ἡμιόνους, ἠὲ χρύσειον ἄλεσσον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἀτρεΐδη, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Βούλομαι ἤδη νῆάς ἐφ' ἡμέτερ'· οὐ γὰρ ὀπίσθεν
Οὖρον ἰὼν κατέλειπον ἐπὶ κτεάτεσσιν ἐμοῖσι.
Μὴ πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος, αὐτὸς ὄλωμαι,
Ἤ τί μοι ἐκ μεγάρων κειμήλιον ἐσθλὸν ὄληται.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Αὐτίκ' ἄρ' ἢ ἀλόχῳ, ἠδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δεῖπνον ἐπὶ μεγάροις τετυκεῖν, ἄλις ἔνδον ἐόντων.
Ἀλχίμολον δέ οἱ ἦλθε Βοηθοίδης Ἐτεωνεὺς,
Ἀνσὰς ἐξ εὐνῆς, ἐπεὶ ῥ' πολὺ νιφι ἀπ' αὐτῦ·

" Oportet hoſpitem præſentem amicè tractare, volentemque dimittere.
" Sed mane, donec dona ferens in currum ponam
" Pulchra; tuque oculis videbis: dicam etiam mulieribus
" Jentaculum in domibus ut parent ſufficienter ex iis quæ intùs ſunt:
" Utrunque, gloriáque, & ſplendor, & utilitas,
" Jentatos ire multam in longam terram.
" Sin vis divertere in Græciam & medium Argos,
" Ut ipſe ſequar, ſubjungam utique equos;
" Et ad urbes hominum ducam; neque aliquis nos
" Fruſtra remittet, dabit verò aliquid ferendum,
" Vel aliquem tripodem benè-æratum, vel lebetum,
" Vel duos mulos, vel aureum poculum.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà allocutus eſt,
" Atride, Menelaë divine, princeps populorum,
" Volo jam redire ad noſtra; non enim à tergo
" Cuſtodem diſcedens reliqui in rebus meis;
" Nè patrem divinum quærens, ipſe peream,
" Aut mihi ex domibus aliquod depoſitum bonum pereat.
At poſtquam hoc audivit bello fortis Menelaus,
Statim ſuæ uxori & famulis juſſit,
Jentaculum in domibus præparare, ſufficienter intùs exiſtentium;
Prope autem ipſum venit Boethœdes Eteoneus,
Excitus è lecto; quoniam non adeò procul habitabat ab ipſo;

## ΣΧΟΛΙΑ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα.] Τοῦτο τὸ χρῆμα καλεῖται γνωμικόν. Φιλεῖν.] Φιλοφρονεῖσθαι.
77. Τετυκεῖν.] Παρασκεύασαι.
78. Κῦδος.] Παράσημα ψυχῆς. Ἀγλαΐη.] Ἀγλάϊσμα, καλλονή.
80. Τραφθῆναι.] Ὁρμηθῆναι· γράφεται καὶ *πραφθῆναι. * lege πεφθῆναι.
88. Ὀπίσθεν.] Παρὰ τὸ ὄψις * ἢ ἐξ ἐπιστροφῆς φυλάττοντα.
89. Οὖρον.] Φύλακα.

## NOTÆ.

74. Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δ' πέμπειν) Ælian. Hiſt. Animal. l. 1. c. 52. Καὶ οἷα ἄνθρωποι ὑποδέχονται αὐτὼ (χελιδόνα) καὶ τὰ τῆς Ὁμηρικῆς ξενίας ἴσμοσι, ὃς κελεύει καὶ φιλεῖν τὸν παρόντα, καὶ ἵεναι βουλόμενον, ἀποπέμπειν. Hunc locum *Theocritus*, §. 16. v. 27. Μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ τραπίζᾳ Μειλίξαι' ἀποπέμψαι, ἐπὰν ἐθέλωντα νέεσθαι. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.
83. Αὖτως ἀποπέμψῃ) De *Anapaſto*, in quovis loco, pro *Dactylo*, poſito, diximus, ad β'. v. 289.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

88. * Τῦ — φυλάττοντα, pro τὰ φυλάττοντα, corrigo & emendo, licet MS. in hâc parte nil juvet.

## VARIÆ LECTIONES.

74. Ἐθέλοντα ἢ πέμπειν) γρ. ἐθέλοι ἀποπέμπειν, *Ælian.* & *Theocrit.* vid. Not. in *Textum.*
80. Τραφθῆναι) γρ. τραφθῆναι, *Br. Schol.*

Τὸν

Τὸν πῦρ κῆαι ἄνωγε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ὀπτῆσαί τε κρεῶν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷγ' Ἑλένη κίε δῖ' Μεγαπένθης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθ' οἱ κειμήλια κεῖτο,
Ἀτρεΐδης μὲν ἔπειτα δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον,
Υἱὸν δ' ἧρητῆρα φέρειν Μεγαπένθε' ἄνωγεν
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' ἐπαρίσατο φωριαμοῖσιν,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἃς κάμε αὐτή.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑλένη Φέρε, δῖα γυναικῶν,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος.
Ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν, ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βὰν δ' ἰέναι κατόπισθε διὰ δώματα, ἔως ἵκοντο
Τηλέμαχον· τὸ δὲ πρόσφη ξανθὸς Μενέλαος,
Τηλέμαχ', ἦ τοι νόστον, ὅπως φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
Ὡς τοι Ζεὺς τελέσειε, βαρύγδουπος πόσις Ἥρης.
Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
Δώσω, τὸ κάλλιστον καὶ τιμιώτατόν ἐστι.
Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
Ἔστιν ἅπας, χρυσοῖ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
Ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,

Hunc ignem accendere jussit bello fortis Menelaus,
Assaréque carnes; hic verò non neglexit, ubi audivit.
Ipse autem in thalamum descendit odoratum
Non solus, simul cum ipso Helena ibat, & Megapenthes.
Sed quando jam pervenerunt, ubi ei res pretiosæ jacebant,
Atrides quidem tum poculum accepit rotundum,
Filiúmque craterem portare Megapenthem jussit
Argenteum: Helena verò astitit arcis,
Ubi erant vestes illi variegatæ, quas elaboraverat ipsa.
Harum unam sublatam Helena portabat, divina inter mulieres,
Quæ pulcherrima erat versicoloribus texturis, & maxima:
Stella verò tanquam resplendebat, at jacebat infima omnium.
Perrexerunt igitur ire ulteriùs per domum, quousque pervenerunt
Ad Telemachum: hunc autem alloquutus est flavus Menelaus,
" Telemache, certè reditum, quemadmodum animo tuo desideras,
" Sic tibi Jupiter perficiat, valdè-tonans maritus Junonis.
" Donorum autem, quæcunque in meâ domo depositæ jacent,
" Dabo, quod optimum & honoratissimum est.
" Dabo tibi craterem fabricatum, argenteus verò
" Est totus, auróque labra ornata sunt:
" Opus utiq; Vulcani; donavit autē illud Phædimus, vel celebris, heros,

## ΣΧΟΛΙΑ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρειῶν.] Τῶν ἀπολελεμμένων, ἵνα ἀπαρασκεύαστον.

104. Φωριαμοῖσιν.] Τοῖς κιβωτοῖς, διὰ τὸ αὐτόθι φαέρη ἁμαξαι, ὁ ἐστι σκευοφόρας ἁπλῶς, ἢ διὰ τὸ τὰς φώρας ἀπείργειν.

108. Νείατος.] Ὕστερος.

## NOTÆ.

98. Ὀπτῆσαί τε κρειῶν) Mallem hìc legere, ὀπτῆσαι κρεῶν, ut sensus sit, *Ignem jussit accendere, Ad Assandum carnes*. Genitivus autem, pro *Accusativo*, ut *Anacreon*, v. 323. Δότε δ' ἀνθέων ἑκάστων, & *Xenophon*, Διέπεμπε τοῖς φίλοις τὰ πλυνόμενα, ubi, ut hìc, μέρη subintelligitur.

101. Ὄφρ' οἱ) Ità pro ὄφρα οἱ, scribendum, ex *Metri* necessitate, nec plenè τὸ ὄφρα scribendum, ut malè hactenus in omnibus. Verùm ob tot *Editionum* reverentiam, quæ pertinaciter omnes τὸ ὄφρα retinent, nequis fortè suspicetur, ὄφρ', pro ὅπ poni, inter *Var. Lectiones* ὄφρα repono.

109. Ἕως ἵκοντο) En! *Amphibrachyn* in *Sexto* loco, ut aliquando in *Primo*, *Secundo*, &c. de quâ re diximus, ad *Iliad. α'.* v. 193.

113. Δώρων δ', ὅσσ' ἂν ἐμοῦ) Hic locus, per totos septem Versus, aliàs legitur, δ'. v. 613. &c.

117. Πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως) De hoc *Sidoniorum* Rege, diximus, ad δ'. v. 617. de Verborum Ordine nunc dicendum, ὁ Φαίδιμος ἔπορεν αὐτὸν, δηλονότι κρητῆρα, ἐμέ· ut sit Duplex *Accusativus* post *Dandi* Verbum. De voce νοσήσαιμι, quam per *Profectum*, reddo, audisìs *Phavorinum*, Νοσῆσαι, ἀπὸ τοῦ οἴκαδε ἐπανελθεῖν εἴρηκε· κεῖται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, κἀμοὶ αὐτῇ δ', ἁπλῶς ἐλθεῖν, Καίτοί μοι νοσήσαιμι. Aliàs κεῖθι erat dicendum, quod ἀπὸ loco sonat. ut κεῖσε, *in lo-*

## VARIÆ LECTIONES.

98. Ὀπτῆσαί τε κρειῶν) χρ. ὀπτῆσαι κρεῶν.

101. Ὄφρ' οἱ) γρ. ὄθι οἱ, vid. Not. in *Textum*.

109. Ἕως) γρ. εἷως, *H. Steph.*

117. Φαίδιμος) γρ. Χείραμος, vid. ad δ'. v. 617.

Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψεν
Κεῖσέ με νοσήσαντα· τεὴν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσαι.

120 Ὣς εἰπὼν, ὁ χερσὶ τίθη δέπας ἀμφικύπελλον
Ἥρως Ἀτρείδης· ὁ δ' ἄρα κρητῆρα φαεινὸν
Θῆκ' αὐτῷ προπάροιθε Φέρων κρατερὸς Μεγαπένθης
Ἀργύρεον· Ἑλένη δ' παρίσταλο καλλιπάρη,
Πέπλον ἔχουσ' ἐν χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

125 Δῶρόν τοι κἀγὼ, τέκνον φίλε, τῦτο δίδωμι,
Μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτῳ ἐς γάμῳ ὥρην,
Σῇ ἀλόχῳ φορέειν· τέως δ' φίλη τῶδε μητρὶ
Κείσθω ἐνὶ μεγάρῳ· σὺ δέ μοι χαίρων ἀφίκοιο
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὸν ἐς πατρίδα γαῖαν.

130 Ὣς εἰπῦσ' ἐν χερσὶ τίθη· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Καὶ τὰ μὲν ἐς πείρινθα τίθη Πεισίστρατος ἥρως
Δεξάμενος, καὶ πάντα ἐφ' ἡνίσατο θυμῷ.
Τὼς δ' ἦγε τοὺς δῶμα κάρη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἐζέσθην δ' ἄρ' ἔπειτα κλισμοὺς τε, θρόνους τέ.

135 Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρυσα
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθαι· τῶδε δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρυσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.

140 Πὰρ δὲ Βοηθοίδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας,
Οἰνοχόει δ' υἱὸς Μενελάου κυδαλίμοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.

" Sidoniorum rex, quando ſua domus cooperuit
" Illic me profectum: tibi autem volo hoc præbere.
Sic locutus, in manibus poſuit poculum rotundum
Heros Atrides; craterem verò lucidum
Poſuit illo coràm portans fortis Megapenthes
Argenteum: Helenáque aſtitit pulchrigena,
Veſtem habens in manibus, verbumque dixit, & *illum* compellavit,
" Donum tibi & ego, fili dilecte, hoc do,
" Monumentum Helenæ manuum, optatiſſimarũ in nuptiarum tempus,
" Ut *tuæ* uxori *portes*; interim verò dilectam apud matrem
" Jaceat in domo: tu autem mihi gaudens abi
" Domum benè-ædificatam, & tuam in patriam terram.
Sic loquuta in manibus poſuit, & hic ſuſcepit gaudens:
Et hæc quidem in pyxidem poſuit *Piſiſtratus* heros
Suſcepta & omnia ſuo admiratus eſt animo.
Hos autem duxit in domum capite flavus Menelaus:
Sederunt verò poſtea in ſedibúſque, throníſque.
Lavacra autem famula gutturnio infudit ferens
Pulchro, aureo, ſuper argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam extendit menſam.
Panem verò modeſta famula appoſuit ferens,
Cibis multis impoſitis, gratificans è præſentibus.
Præſtoque Boethœdes carnes incidebat, & diſtribuebat partes,
At à poculis erat filius Menelai inclyti:
Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Μνῆμ' Ἑλένης.] Οὐ μόνον * διδωκνίας, ἀλλὰ χὴ ἐργασαμένης.

131. Πεισίστρατος.] Κεῖσθον τὸ ἀναθὲς· ἀφ' ὃ * κατέθηκε π ὁ ὀχέμῳ.

140. Δαίετο.] Ἐμέριζεν.

## N O T Æ.

*eum*, vel, *in loco*, pro κεῖθι. Vid. quæ Nos de v. νόστος & νοστέω, ad *Euripid.* Rhes. v. 427. *Helen.* v. 481. & v. 897. Item *Homeric.* Prælect. 11. ad *Odyſſ.* ν. 7.

125. Τέκνον φίλε) Σχῆμα, ἀπὸ τὸ συμπαθέμενον, ut β'. v. 363.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Διδωκνίας) Ità pro corrupto, διδωκείης ſcribo.

131. * Κατέθηκε π) Ità, pro κατέθηκε, ſcribo. Verùm hoc *Scholion*, undeundè ſumptum à *Schrevelio*, nec in *Aloyſii* MSto. nec in ullo Trium Vett. Codd. apparet, certè non ſuo in loco; nec apertum ſatis erat, antequam τὸ, τί addiderim. Eſt tamen tunc utile, ſi conferatur cum illo *Scholio* ad *Iliad.* ω'. v. 190. Πεισίστρατος] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλοῦτον, ἀφ' ὃ φέρυσι τὰ φορτία· Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ὀπίσω φέρεσθαι παραλογισμὸν πλούτου, κ. λ.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Καὶ τότε Τηλέμαχος καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
Ἵππους τε ζεύγνυσι, ἀνὰ δ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύρου καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Τοῖς δὲ μετ', Ἀτρεΐδης ἔκιε ξανθὸς Μενέλαος,
Οἶνον ἔχων ἐν χερσὶ μελίφρονα δεξιτερῇφι,
Χρυσείῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθε· δαΐσιόμυθος δὲ προσηύδα,
Χαίρετον, ὦ κύρω, καὶ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Εἰπεῖν· ἦ γάρ ἔμοιγε, πατὴρ ὡς, ἤπιος ἦεν,
Εἴως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν Ἀργεῖοι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχον πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Καὶ λίην κείνῳ γε, διοτρεφές, ὡς ἀγορεύεις,
Πάντα τάδ' ἐλθόντες καταλέξομεν· αἴ γὰρ ἐγὼν ὡς
Νοστήσας, Ἰθάκηνδε κιὼν, Ὀδυσῆι σὺν οἴκῳ
Εἴποιμ', ὡς πρόφρασσι σέθεν τυχὼν φιλότητι ἅπασιν
Ἐρχομαι, αὐτὰρ ἄγω κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά.
Ὡς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς, ἀργιλιῶ χῆνα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ἥμερον ἐξ αὐλῆς· οἱ δ' ἰύζοντες ἕποντο
Ἄνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δὲ σφίσιν ἐγγύθεν ἐλθὼν
Δεξιὸς ἦιξε πρόσθ' ἵππων, οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.

At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Et tunc Telemachus & Neſtoris illuſtris filius
Equos junxerunt, ſupráque currus variegatos aſcenderunt;
Extraque impulerunt veſtibulum & porticum valdè ſonantem.
Cum his verò Atrides ibat flavus Meneſaus,
Vinum habens in manu dulce dextrâ,
Aureâ in paterâ, ut libantes proficiſcerentur.
Stetit igitur equos ante; ſaluranſque locutus eſt,
" Valete, ô juvenes, & Neſtori paſtori populorum
" Dicite *ſalutem*; certe enim mihi, pater tanquam, mitis erat,
" Quouſque in Trojâ pugnavimus filii Achivorum.
Hunc Telemachus prudens contrà allocutus eſt,
" Et valde illi, generoſe, ſicut dicis,
" Omnia hæc euntes narrabimus: utinam enim ego ſic
" Redux in Ithacam veniens, Ulyſſi in domo
" Dicerem, ut à te conſecutus amicitiam omnem
" Venio; at duco pretioſa dona multa & bona.
Sic ei loquuto advolavit dextera avis
Aquila, album anſerem ferens unguibus magnam,
Domeſticam è ſtabulo; ſed & clamantes ſequebantur
Viri & mulieres; hæc autem ipſos propè veniens
Dextera irruit ante equos: hi verò conſpicati
Gavifi ſunt, & omnibus in mentibus animus lætatus eſt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. Λείψαντε.] Σπείσαντες. Κιοίτην.] Ἀπέλθοιεν.
161. Ἀργιλιῶ.] Λευκιλιῶ.
162. Ἰύζοντες.] Βοῶντες.

N O T Æ.

146. Ἐριδούπου) Ità pro *Stephani* ἐριγδούπου reſcribo; quòd ità *Florentina* legat, *Aldina*, *Lovaniana*, *Romana*, & *Baſileenſis Euſtathii*, & ità γ'. v. 493. & *Iliad.* ω'. v. 323. ubi hic Verſus. Quo utroque in loco ipſe *Henr. Steph.* ἐριδούπου rectè habet, utut hoc in loco, per incuriam, ἐριγδούπου legat, & infrà etiam, v. 191. Malè utrobique, & in offenſionem minùs cautorum hominum.

149. Χρυσείῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Tertius* Pes ſanatur, ob *Inciſum*, *Caſuram*, & *Hiatum*, de quâ re ſæpè monemus, & infrà, v. 405. *Quartus*, ob λ'. *ectaticum*.

163. Ὁ δὲ σφίσιν) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniana*, utráque *Euſtathii*, τὸ σφίσιν, reſtituo, pro *Henrici Stephani* σφὶν, quem *Errorem*, poſt illum, errárunt quotquot minus cauti *Editores*. Ipſe tamen ex proſaicâ *Textûs* repetitione *Euſtathii*, uti fit, tulit incautus.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

144. Καὶ τότε) γρ. δὲ τότε, *H. Steph.*
146. Ἐριδούπου) γρ. ἐριγδούπου, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.
153. Ἕως σὺν Τροίῃ) γρ. ἕως σὺν Τροίῃ.
157. Κιὼν, Ὀδυσῆι σὺν οἴκῳ) γρ. κιχὼν Ὀδυσῆι σὺν οἴκῳ, *Hen. Stephan.* ex *Euſtath.* & Ὀδυσῆι pro Ὀδυσῆ, legitur, ſ. v. 398.
163. Σφίσιν) χρ. σφὶν, *Euſtath.* fol. 559. lin. 39. Vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι δὲ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἤρχετο μύθων,
Φράζεο δή, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Εἰ νῶϊν τόδ' ἔφηνε Θεὸς τέρας, ἠέ σοι αὐτῷ.
Ὣς φάτο· μερμήριξε δ' ἀρηίφιλος Μενέλαος,
Ὅππως οἱ καθὰ μοῖραν ὑποκείναιλο νοήσας·
Τὸν δ' Ἑλένη ταναύπεπλος ὑποφθαμένη φάτο μῦθον,
Κλῦτέ μοι, αὐτὰρ ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι οἴω.
Ὡς ὅδε χῆνα ἥρπαξε, ἀπαλλομένῳ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἐλθὼν ἐξ ὄρεος, ὅθι οἱ γενεή τε, τόκος τε·
Ὣς Ὀδυσεὺς κακὰ πολλὰ παθὼν, καὶ πολλ' ἐπαληθείς,
Οἴκαδε νοστήσῃ, καὶ τίσεται· ἦε καὶ ἤδη
Οἴκοι, ἀτὰρ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τὼ δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὕτω νὺ Ζεὺς θείη, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι, θεῷ ὡς, εὐχετοῴμεν.
Ἦ, καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν· οἱ δ' ἅμα πάλ' ὦκα
Ἤϊξαν πεδίονδε σὺν ἅρμασι μεμαῶτες.
Οἱ δ' παννημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

His autem Neſtorides Piſiſtratus incepit ſermonem,
" Conſidera jam, Menelaë generoſe, princeps populorum,
" Si nobis hoc oſtendit deus portentum, an tibi ipſi,
Sic dixit, cogitabat autem bellicoſus Menelaus,
Quomodo ei ritè reſponderet meditatus.
Huic Helena extenſis-veſtibus ſermonem excipiens dixit;
" Audite me, at ego vaticinabor, ſicut in animo
" Immortales ſuggerunt, ſicut & perfici puto.
" Sicut hæc anſerem rapuit, nutritam in domo,
" Profecta ex monte; ubi ei generatioque, partuſque;
" Sic Ulyſſes mala multa paſſus, & multa vagatus,
" Domum redibit & punietur; vel & jam eſt
" Domi, at procis malum omnibus ſerit.
Hanc rurſus Telemachus prudens è contrà dixit,
" Sic nunc Jupiter faciat, valdè-ſonans maritus Junonis,
" Ideò tibi & illic, tanquam Deo, Vota fecerim.
Dixit, & equis flagellum jecit: hi autem valdè celeritèr
Ruerunt versùs campum per urbem prompti.
Hi equi itaque toto die quatiebant jugum utrinque habentes:
Occiditque ſol, obſcuratæque ſunt omnes viæ.
In Pheram verò pervenerunt, Dioclei ad domum,
Filii Orſilochi, quem Alphéus genuit filium.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

170. * Ὑποκρίνατο.] Ἀπεκρίνη. * Vid. *Iliad.* μ'. v. 228.
171. Ὑποφθαμένη.] Ὑπολαβοῦσα.
174. Ἀπαλλομένῳ.] Ἐπιμελῶς ἀναπτερουμένην.
177. Ἦ καὶ ἤδη οἴκοι.] Ὑπακουστέον τὸ, ἐστιν.
180. Ἐρίγδουπος.] * Μεγαλόψοφος, ἀφ' ὧν βροντᾷ.
181. Εὐχετάομεν.] Εὐχόμεθα.
182. Μάστιγα.] Μάστιγα.

## N O T Æ.

178. Κακὸν πάντεσσι φυτεύσῃ) Quùm olim in plurimis κακὰ legeretur, ſuſpicabar illam vocem malè ex v. 176. vocatam, & κακὸν ſcribendum; ut in Omnibus, aliàs, *Odyſſ.* ρ'. v. 159. Ἔστιν' ἅτερ μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύσῃ. Ità certè *Euſtathius*, in hoc ipſo loco legit, ἐν παρεκβολαῖς, fol. 569. lin. 53. Ἦ καὶ ἤδη οἴκοι ἐσὶ, μνηστῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύων. Corruptio utraſque *Euſtathii* Editiones, in *Textu*, invaſit, *Florent. Aldin. Lovanian. Stephan. Caſtellion. Elzevirian.* nec minùs tamen Error.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

180. * Μεγαλόψοφος, ἀφ' ὧν βροντᾷ) Hoc *Scholion* ex *Heſychio* emendo; quùm olim eſſet, ἡ μεγαλόψοφος ἀκτή. De *Jove* autem res eſt, non de Litore. In MS. deeſt, & in Vett. aliquot.

## VARIÆ LECTIONES.

171. Τόνδ') γρ. τόνγ', *H. Steph.*
178. Κακὸν) γρ. κακὰ, vid. Not. in *Textum.*
185. Δύσετο) γρ. δύσατο, & δύσατο, vid. ad ν'. v. 75.
186. Ἐς Φηρὰς δ' ἵκανον) γρ. ἐς ἣ Φηρὰς ἵκανε, ut mox, v. 296. Ἐς ἣ Φηρὰς ἐπέβαλλεν.

Ἐνθάδε

Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν· ὁ δ' ἓν τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Ἵππους τὲ ζεύγνυσι, ἀνὰ δ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Μάστιξεν δ' ἐλάας· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο Πύλου αἰπὺ πολίεθρον.
Καὶ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱόν,
Νεστορίδη, πῶς κέν μοι ὑποσχόμενος τελέσσας
Μῦθον ἐμόν; ξεῖνοι δὲ λιλαιόμεθ' εἶναι
Ἐκ πατέρων φιλότητος· ἀταρ καὶ ὁμήλικες ἐσμέν·
Ἤδη δ' ὁδὸς καὶ μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ὀπάσσει.
Μή με παρὲξ ἄγε νῆα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ,
Μή μέ γέρων ἀέκοντα κατάσχῃ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Ἱέμενος φιλέειν· ἐμὲ δὲ χρεὼν θᾶσσον ἰκέσθαι.
Ὡς φάτο· Νεστορίδης δ' ἄρ' ἐφ' συμφράσσαλο θυμῷ,
Ὅππως οἱ κατὰ μοῖραν ὑποσχόμενος τελέσσειε.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
Στρέψ' ἵππους ἐπὶ νῆα θοὴν, καὶ ἐπὶ θῖνα θαλάσσης·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἐξαίνυτο κάλλιμα δῶρα,
Ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Μενέλαος ἔδωκε·
Καί μιν ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σπεῦδε νῦν ἀνάβαινε, κέλευέ τε πάντας ἑταίρους,
Πρὶν ἐμὲ οἶκαδ' ἰκέσθαι, ἀπαγγεῖλαί τε γέροντι.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Οἷος ἐκείνῳ θυμὸς ὑπέρβιος· οὐ σε μεθήσει·

*Illic nocte quidem dormierunt: hic verò his hospitalia posuit.*
*Quando igitur matutina apparuit rosea Aurora,*
*Equósque junxerunt, superque currus varios ascenderunt.*
*Extráque impulerunt vestibulum & porticum resonantem:*
*Verberavitque ad impellendum; hi autem non inviti volabant.*
*Statim verò postea venerunt Pyli altam civitatem:*
*Et tunc Telemachus alioquutus est Nestoris filium,*
" *Nestoride, quomodo mihi pollicitus perficies*
" *Verbum meum? hospites etenim in perpetuum dicimur esse*
" *Ex patrum amicitiâ; at & æquales ætate sumus:*
" *Hoc autem iter & magis concordiâ nos unà* conjunget.
" *Nè me extra duc à navi, ô Generose, sed relinque illic;*
" *Nè me senex invitum detineat suâ in domo,*
" *Cupiens excipere; mihi autem opus est* citò abire.
*Sic dixit; Nestorides igitur suo consultavit animo,*
*Quomodo ei, ut par est, pollicitus perficeret:*
*Sic verò ei cogitanti visum est melius esse;*
*Vertit equos in navem velocem, & littus maris:*
*Navi autem in puppi deprompsit pulcherrima dona,*
*Vestem, aurúmque, quæ ei Menelaus dedit:*
*Et ipsum hortans verba velocia alloquutus est,*
" *Festinanter nunc ascende, jubéque omnes socios;*
" *Priusquam ego domum eam, renuntiemque seni.*
" *Benè enim ego hoc scio in mente & animo,*
" *Qualis illius animus generosus, neque te dimittet,*

## ΣΧΟΛΙΑ.

195. Τελέσσας.] Ποιήσας, πληρώσας.
198. Ὁμοφροσύνησι.] Φιλίαις γνησιωτέραις. Ἐπήσ.] Ἐμβαλεῖ.
199. Μή μοι παρὲξ ἄγε νῆα.] Μή μοι παρὰ τὴν φιλίαν ἄγε τὴν ναῦν, ἀπ' ἄλλου ὁδὸν ἐπάγης.
209. Σπεῦδε.] Ἐπισπάσασθαι, καθ' ὁπόχρ.
212. Ὑπέρβιος.] Ὑπὲρ δύναμιν.

## NOTÆ.

188. Ἐνθάδε νύκτ' ἄεσαν ὁ δ' ἓν τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν) Ἐνθάδε, pro ἔνθα δ', ut sæpè aliàs, hic scribendum: ita *H. Steph.* & Sensus postulat. Tertius autem Pes hic sanatur, ob *Punctum, Cæsuram,* & *Asperum* sequentem.
189. Τελχθὲ ὃ πάντα δέδαεν) Vid. *Callimach. Hymn. Jovis,* v. 60. & 66. item *Maxim. Tyr.* §. 24.
191. Αἰθούσης ἐριδούπου) Idem hìc dicendum, atque suprà, ad v. 146.
201. Χρεὼν) *Neutrum* hoc, & nunc pro χρεὼ ponitur, aliquandò pro θᾶσσον. Vid. ad α', v. 225. & *Suidam,* v. χρεών.

## VARIÆ LECTIONES.

188. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim in *Textu*: ἐνθάδε, in *Var. Lect.*
191. Ἐριδούπου) γρ. ἐριγδούπου, *H. Steph.* non benè, ut suprà, v. 146.
199. Παρὲξ) γρ. παρὰ, *Br. Schol.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' αὐτὸς χαλέων δεῦρ' εἶσι· οὐδέ σε Φημὶ
Ἄψ ἰέναι κενεόν· μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἔλασεν καλλίτριχας ἵππους
Ἄψ Πυλίων εἰς ἄστυ, θοῶς δ' ἄρα δώματ' ἵκανε.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσεν,
Ἑσκοσμεῖτε τὰ τεύχε', ἑταῖροι, νηὶ μελαίνῃ·
Αὐτοί τ' ἀμβαίνωμεν, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἶψα δ' ἄρ' εἰσέβαινον, ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
Ἧστο δ' ὁ μὲν τὰ πάντα, ἐπεύχετο· θῦε δ' Ἀθήνῃ
Νηὶ παρ' πρύμνῃ· παρέδραθεν δέ οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ
Τηλεδαπός, φεύγων ἐξ Ἄργεος, ἄνδρα κατακτάς,
Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν,
Ὅς ποτε μῆλ' ἔνασε Πύλῳ ἔνι, μητέρι μήλων,
Ἀφνειὸς Πυλίοισι μέγ' ἔξοχα δώματα ναίων·

" Sed ipſe invitaturus huc veniet, neque te dico
" Retrò ire vacuum: valde enim iraſcetur nihilominus.
Sic loquutus impulit pulchrorum-pilorum equos
Retrò Pyliorum in civitatem, velociterque ad ædes pervenit.
Telemachus verò ſocios *illos* concitando juſſit,

" Parate arma, ſocii, in nave nigrâ;

" Ipſique aſcendamus, ut perficiamus iter.
Sic dixit; hi igitur hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt;
Statimque ingreſſi ſunt, & in ſedibus ſederunt.
Certe hic quidem hæc moliebatur ſupplicabatque Minervæ
Navis in puppi; cominùs autem ei venit vir
Peregrinus, fugiens ex Argo, ob virum interfectum
Vates, at genere Melampodis proles erat,
Qui *Melampus* antea quidem habitabat in Pylo genitrice ovium,
Dives inter Pylios valdè egregias domos habitans:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

214. Κεκεόν.] Μηδὲν λαβόντα.

218. Ἑσκοσμεῖτε.] Ἐν τάξει ποιεῖτε. Τεύχεα.] Τὰ τῶν νεὼς ἐρέτια.

219. Ἀμβαίνωμεν.] Ἀναβῶμεν, εἰσέλθωμεν.

223. * Σχεδόθεν δ' οἱ ἦλυθεν ἀνὴρ Τηλεδαπὸς φεύγων ἐξ Ἄργεος ἄνδρα κατακτάς.] Πολυφείδης, ὁ Μαντέως, Σαρωνικοῦ γήμας, γίνεται αὐτῷ παῖδες Ἀρμονίδης καὶ Θεοκλύμενος· ὃς κλείνας ἐμφύλιον ἄνδρα, φεύγει εἰς τὴν Πύλον· σωτυχὼν δ' Θόαντι Τηλεμάχῳ, δείπνου αὐτῷ σῶσαι αὐτὸν εἰς τὴν Ἰθάκην· ὁ δ' αἰδεσθεὶς τὸν ξένον ἀνδρὸς φυγόν, καὶ καταλύσας τὸ ὁμιλικὸν, σὺν ἑαυτῷ τοῦτον ἄγει εἰς τὴν Ἰθάκην· εἰπόντα δ' αὐτὸν τὰ περὶ τοῦ πατρὸς ἀληθῆ μαντεῖα, πολὺ μᾶλλον ἐτίμησεν· ὅθεν καὶ Θεοκλύμενος φιλοφρονέμενος ἐπὶ τῷ περὶ τὴν Ὀδυσσέα, δεύρο τὸ βίον καταστρέφει. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

225. Ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος ἔκγονος ἦεν.] Μελάμπους, ὁ Ἀμυθάονος παῖς, πολλὰ μὲ καὶ ἄλλα ἀφ' μαντικῆς πράξεις ἐποίει, ὧν ἦκεν ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι ἐδοξόπαις ἄθλα ἠγάνετο· τὸ δὲ Περίτου θυγατέρων τῶν βασιλέως τοῦ Ἀργείων, Λυσίππης, καὶ Ἰφιανάσσης, ἀφ' τὴν ἀκρασίαν καὶ ἀνεπιλογίσιαν ἁμαρτουσῶν εἰς Ἥραν, παρεγχωμένας δὲ εἰς τὸ τοῦ θεοῦ ναὸν, ἔσκωπτον * αὐτὼ, λέγουσαι πλουσιώτερον μᾶλλον εἶναι * τὸν τῶν πατρὸς οἶκον. Καὶ ἀφ' τοῦτο, μανίας ὤν, παρεγχωμένας ὁ Μελάμπους, ὑπέσχετο παύσειν, εἰ λάβοι κρέϊττον τῆς μαντικῆς μισθόν· ὕδη δὲ τοῦ νόσου δικαίτης, ἐ ὀδύνην φέρουσι ἐ μόνον αὐταῖς ταῖς κόραις, ἀλλὰ καὶ τοῖς γυναικείοις· ἐπαγγειλαμένου δὲ τοῦ Περίτου τῆς Μελάμποδι ἐ μέρος τῆς βασιλείας, ἐ μέρος τῆς γυναικείων, ἢν ἀν θέλοι, εἰς γάμου δόσιν, ἰάσασθαι τὸν νόσον ὁ Μελάμπους, ἀφ' τι ἱκετείαν καὶ θυσιῶν τῶν Ἥρας μελλόντων, ἐ λαμβάνει ἀπὸς γάμου Ἰφιάνασσαν, ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ἰατρικὴν καρπωσάμενον· ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Ἔκγονος.] Ἀπόγονος.

226. Ὅς ποτε μῆλ' ἔνασε.] Ὁ Μελάμπους.

## N O T Æ.

225. Μάντις· ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος) *Pauſanias*, Ἠλιακῶν β'. cap. XVII. de *Eperaſto* Vate, Τῶν δὲ ἱερογλύφων Κλυτιάδαι γένος εὔχονται εἶναι Μάντιος· ἀπ' ἐσοπτῶν εἶναι Μελαμποδιδῶν. Vid. *Brevia Scholia*, ad λ'. v. 286. & v. 289.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Σχεδόθεν δ' οἱ ἦλυθεν, κλ.) Hoc *Scholion*, in MS. *Aloysii*, non niſi in ipſo fine reperies, è regione Verſûs ultimi totius *Rhapſodiæ*; benè autem ſe habet. Quod quidem inibi ſequitur *Scholion*, pertinet etiam ad v. 225. de quo mox.

225. Ἀταρ γενεὴν γε Μελάμποδος) Et hoc *Scholion*, poſt illud, in MSto. inventum; non uſquequaque emendatum. Nos * *αὐτὼ*, pro *αὐτὸν* legimus, & * *τὸν*. pro *τῶν* &c.

## VARIÆ LECTIONES.

213. Οὐδέ σε Φημὶ) γρ. οὐδέ ἰ Φημὶ, *H. Steph.*

221. Εἰσβαινον) γρ. ἐμβαινον, *H. Steph.* haud benè. Nam hic Verſus plus *Sexies* apud *Homerum* legitur, εἰσβαινον autem ſemper.

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων,
Νηλέα τε μεγάθυμον, ἀγαυόταλον ζωάντων,
Ὃς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρει εἰς ἐνιαυτὸν
Εἶχε βίῃ· ὁ δὲ πώς μιν ἐν μεγάροις Φυλάκοιο
Δεσμῷ ἐν χαλεπῷ δέδετο, κρατερὰ ἄλγεα πάσχων,
Εἵνεκα Νηλῆος κήρης, ἄτης τε βαρείης,
Τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ δασπλῆτις Ἐρινύς·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἤλασε βοῦς ἐριμύκους
Ἐς Πύλον ἐκ Φυλάκης, καὶ ἐτίσατο ἔργον ἀεικὲς,
Ἀντίθεον Νηλῆα, κασιγνήτῳ τε γυναῖκα
Ἠγάγετο ᾧς δώματ'· ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον,
Ἄργεϊ ἐς ἱππόβοτον· τόθι γάρ ῥα οἱ αἴσιμον ἦεν
Ναιέμεναι πολλοῖσιν ἀνάσσοντ' Ἀργείοισιν.
Ἐνθάδ' ἔγημε γυναῖκα, καὶ ὑψερεφὲς θέτο δῶμα,
Γείνατο δ' Ἀντιφάτην καὶ Μάντιον, ἠῢ κραταιώ.
Ἀντιφάτης μὲν ἔτικτεν Ὀϊκλῆα μεγάθυμον·
Αὐτὰρ Ὀϊκλείης λαοσσόον Ἀμφιάρηον,
Ὃν φὶλ κῆρι φίλῃ Ζεύς τ' Αἰγίοχος, καὶ Ἀπόλλων
Παντοίῃ φιλότητι· οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν,
Ἀλλ' ὄλεθ' ὑπὸ Θήβῃσι, γυναικῶν εἵνεκα δώρων.
Τῷ δ' ἔμπης ἐγένοντ' Ἀλκμαίων, Ἀμφίλοχός τε,
Μάντιος αὖ τέκετο Πολυφείδη τε, Κλεῖτόν τε·
Ἀλλ' ἦτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς,

Jam tunc alium ad populum venit, patriam fugiens,
Neleumque magnanimum, clarissimum viventium,
Qui sibi opes multas perfectum in annum
Habuit vi: hic verò interim quidem in domibus Phylaci
Vinculo in difficili ligatus est, duros dolores patiens,
Gratiâ Neleï filiæ, nocumentique gravis,
Quod ei in mentibus posuit Dea gravis Erinnys.
Sed hic quidem effugit mortem, & abegit boves valde-mugientes
In Pylum ex Phylace, & ultus est facinus indignum,
Divinum Neleum, fratrique uxorem
Duxit ad domos: ipse verò aliorum pervenit populum
Ad Argos, equorum altrix: ibi enim ei fatum erat
Habitare multis imperantem Argivis.
Ibi duxit uxorem, & altam posuit domum,
Genuitque Antiphatem & Mantium, filios fortes.
Antiphates quidem genuit Oïcleum magnanimum;
At Oïcleus populo-salutarem Amphiaraum,
Quem animo diligebat Jupitérque Ægiochus, & Apollo
Omni amicitiâ: neque tamen pervenit ad senectutis limen;
Sed periit Thebis muliebrium gratiâ donorum.
Huic filii generati sunt Alcmæon, Amphilochusque.
Mantius iterum genuit Polyphideúmque, Clitúmque;
Sed certè Clitum aureæ-sedis rapuit Aurora,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

230. *Ὃς οἱ χρήματα.] Βιωθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν Ἰθάκῃ βακόλων, ἀπήνεγκε τὰ χρήματα, καθοφθησάσης, ὡς ἐ γλυκαίνει αὐτῶν.

231. Τίσας μὲν.] Ἕως ἂν πλανηθῇ τὸν ἐνιαυτόν.

233. Ἄτης τε βαρείης.] * Φρενοβλαβείας.

234. Δασπλῆτις.] Δυσαποσπάστους, καὶ μεγάλως ἐμπαλάζουσι, δυσχερῆς, * ἃ ἂν ἀποσπασθῇ.

235. Ἐριμύκους.] Μεγαλοφώνους.

236. Ἐτίσατο ἔργον ἀεικές.] Καὶ ἐτιμωρήσατο τὸν Νηλέα, ὑπομείνας ἔργον χαλεπόν.

246. Οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.] Θεὸς γὰρ πάσχων ἀδίκως οὐκ ἀπολύει. ζῶντι γὰρ ἀχαρῶν αἴτιος γίνεται· ἢ καθὼς τὸ Μενάνδρειον. Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.

247. Γυναικῶν εἵνεκα δώρων.] Τὸν ὅρμον ἐπὶ τῷ Ἀμφιαράῳ ἀκυσίου.

249. Μάντιος.] *Ὀνομα κύριον.

## N O T Æ.

245. Ὃν φὶλ κῆρι φίλῃ Ζεὺς, — οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδὸν) Juxta illud, in *Scholiis* Ὃν φιλεῖ θεὸς, θνήσκει νέος. Hunc locum ornat *Plato*, in *Axiocho*, fol. 368.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

230. *Ὃς οἱ χρήματα) Malè olim hoc *Scholion* adsuebatur, ad *Scholion*, v. 226.

233. * Φρενοβλαβείας) Emendo, pro φρενοβλαψείας.

## Variæ Lectiones.

244. Ἀμφιάρηον) γρ. Ἀμφιάρεων, *Seberus*, & mox *H. Steph.* ad v. 253.

246. Παντοίῃ φιλότητι) γρ. παντοίᾳ φιλότητι, *Plato*, in *Axiocho*.

Κάλλε-

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μελοίη.
Αὐτὰρ ὑπέρθυμον Πολυφείδεα μάντιν Ἀπόλλων
Θῆκε βροτῶν ὄχ' ἄριστον, ἐπεὶ θάνεν Ἀμφιάραος,
Ὃς ῥ' Ὑπερησίηνδ' ἀπενάσσατο, παῖδι χολωθείς·
Ἔνθ' ὅγε ναιετάων μαντεύετο πᾶσι βροτοῖσι.
Τοῦ μὲν ἄρ' υἱὸς ἐπῆλθε, Θεοκλύμενος δ' ὄνομ' ἦεν,
Ὃς τότε Τηλεμάχου πέλας ἵζανε· τὸν δ' ἐνίχανε
Σπένδοντ', εὐχόμενόν τε, θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
Λίσσομ' ὑπὲρ θυέων τε δαίμονος, αὐτὰρ ἔπειτα
Σῆς τ' αὐτοῦ κεφαλῆς, τε ἑταίρων, οἵ τοι ἕπονται,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, μηδ' ὑποκεύσῃς.
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; ποῦ τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Ἐξ Ἰθάκης γένος εἰμί, πατὴρ δέ μοί ἐστιν Ὀδυσσεύς,
Εἴ ποθ' ἔην· νῦν δ' ἦδη ἀπέφθιτο λυγρῷ ὀλέθρῳ.
Τοὔνεκα νῦν ἑτάρους τε λαβὼν καὶ νῆα μέλαιναν,
Ἦλθον πευσόμενος πατρὸς δῖον οἰχομένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Οὕτω τοι κἀγὼν ἐν πατρίδος, ἄνδρα κελαινεφέα
Ἔμφυλον· πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε, ἑταί τε,
Ἄργεϊ ἀν' ἱππόβοτον, μέγα δὲ κρατέουσιν Ἀχαιοί·
Τῶν ὑπαλυσκάνων θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν
Φεύγω· ἐπεί νύ μοι αἶσα καλ' ἀνθρώπους ἀλάλησθαι.

Pulchritudinis ſui gratiâ; ut immortalibus intereſſet.
At magnanimum Polyphidem vatem Apollo
Fecit hominum valdè optimum, poſtquâ mortuus eſt Amphiaraus;
Qui Hypereſiam habitabat, patri iratus:
Ille ibi habitans vaticinabatur omnibus hominibus.
Hujus quidem filius advenit, Theoclymenuſque nomen ei erat,
Qui prope Telemachum ſtetit: hunc verò invenit
Libantem, ſupplicantémque, velocem apud navem nigram,
Et ipſi appellato verba velocia dixit,
" O amice, quoniam te ſacrificantem invenio hoc in loco,
" Supplico per ſacrificia & numen, & inſuper
" Tuum ipſius caput, & per ſocios, qui te ſequuntur,
" Dic mihi interroganti vera, neque occultes.
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas, & parentes?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra allocutus eſt,
" Tibi equidem, hoſpes, valdè verè dicam:
" Ex Ithacâ genere ſum, patérque mihi eſt Ulyſſes,
" Si quando erat; nunc enim jamdudum interiit gravi morte.
" Propterea nunc ſociſque acceptis & nave nigrâ,
" Veni interrogaturus de patre diù abſente.
Hunc rurſus allocutus eſt Theoclymenus divinus,
" Sic & ego ex patriâ, viro interfecto
" Contribule; multi enim fratréſque ſociique *adſunt*
" In Argo equos-paſcenti, valde autem dominantur Achivi:
" Ab his fugiens necem, & parcam nigram
" Exulo; quoniam mihi fatum *eſt* inter homines errare.

## ΣΧΟΛΙΑ.

251. Μετιὴν.] Σωῆν.
254. Ὑπερησίην.] Ὄνομα πόλεως. Ἀπενάσσατο.] Μετῴκησεν.
255. Ναιετάων.] Οἰκῶν.
260. Κιχάνω.] Καταλαμβάνω.
261. Ὑπὲρ θυίων τε δαίμονος.] Ὑπὲρ τούτης τ' θυσίας καὶ τοῦ δαίμονος, ἤγουν θύεις. ἀντὶ τοῦ, τ' θυσίας τοῦ δαίμονος.
263. Ἐπικεύσῃς.] Κρύψῃς.
272. Οὕτω τοι κἀγών.] Ὡς ὀρᾷς, μόνος φεύγω.
273. Ἔμφυλον.] Ὁμόφυλον.

## NOTÆ.

254. Ὑπερησίην) Πόλιν Ἀχαΐας, ἐξ Ὑπερησίης τοῦ Λυκάονος.

## VARIÆ LECTIONES.

251. Οἷο) γρ. εἷο.
253. Ἀμφιάραος) γρ. Ἀμφιάρεως, *H. Steph.*
262. Αὐτὰρ ἔπειτα) γρ. ἠδὲ τοκῆων, *Euſtath.* fol. 574. lin. 42. & *H. Steph.*

Ἀλλά

Ἀλλά με νηὸς ἔφεσσαι, ἐπεί σε φυγὼν ἱκέτευσα,
Μή με κατακτείνωσι· διωκέμεναι γὰρ ὀΐω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰν δή σ' ἐθέλοντά γ' ἀπώσω νηὸς ἐίσης·
Ἀλλ' ἕπευ, αὐτὰρ κεῖθι φιλήσεαι, οἷά τ' ἔχωμεν.
Ὡς ἄρα φωνήσας οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
Καὶ τόδ' ἐπ' ἰκριόφιν πάνυσεν νεὸς ἀμφιελίσσης·
Ἂν δ' ἴμεν αὐτὸς νηὸς ἐβήσαλο πολιοπόροιο.
Ἐν πρύμνῃ δ' ἄρ' ἔπειτα καθέζετο· πὰρ δέ οἱ αὐτῷ
Εἵσε Θεοκλύμενον· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
Ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ἐκπρύμνοιο θέοντο.
Ἱστὸν δ' εἰλάπινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
Στῆσαν ἀείραντες· κὰδ δ' ἱστοτόνοισιν ἔδησαν·
Ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ εὐφρέτμοισι βοείοις.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Λάβρον ἐπαιγίζοντα δι' αἰθέρος, ὄφρα τάχιστα
Νηῦς ἀνύσσε θέουσα θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
[* Βὰν δ' ἴμεν ὄψὲ Κρουνὸς, ἰὼ Χαλκίδα καλλιρέεθρον·]
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

" Sed me navi insidere fac, postquàm te fugiens supplicavi,
" Nè me interficiant: persequi enim *illos me* puto.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Non quidem jam volentem expellam navi æquali;
" Sed sequere, at illic amicè excipieris *de iis*, quæ habemus.
Sic loquutus, illius suscepit æream lanceam,
Et hanc in tabulis extendit navis utrinque agitatæ:
Ipse quoque navem ascendit permare meantem:
In puppi verò postea sedit; apudque se ipsum
Sedere fecit Theoclymenum: hi verò rudentes solverunt.
Telemachus verò sociis *illos* exhortando jussit,
Arma capesserent: hi itaque festinanter obediverunt.
Malum enim abiegnum concavum intra tabulatum
Statuerunt erectum, & funibus ligaverunt;
Traxeruntque vela alba benè-versis loris.
His autem secundum ventum misit oculis-cæsia Minerva
Vehementem, ingruentem per aërem; ut velocissime
Navis conficeret currens maris salsam aquam.
[Radebant vero Crunos, & Chalcida pulchrifluam:]
Occiditque Sol, obscuratæque sunt omnes viæ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἔφεσσαι.] * Ἐπιβίβασον.
293. Ἐπαιγίζοντα.] Ἐπικαταιτέοντα.
294. Ἀνύσσει.] Διαπεράσῃ.

## NOTÆ.

295. Βὰν δ' ἴμεν ὄψὲ Κρουνὸς ἰὼ Χαλκίδα καλλιρέεθρον) Hic Versus hactenùs desideratus, in omnibus *Impressis*, etiam *Florentinâ*, &c. ante Δύσετό τ' ἠέλιος, κλ. quod etiam *Isaac. Casaubonus* Manu notavit, in Episcopi *Elienſis*, *Mori*, codice, & nos mittit ad *Strabonis* testimonium. " Deest, inquit, hic " Versus. Vid. *Strabo*, l. VIII. ubi hunc ipsum locum, & identidem hunc Versum laudat, fol. 350. & l. X. fol. 447. In priorem locum hæc *Casaubon.* " Hoc Carmen, ut *Xylander* observavit, in toto " illo Libro (hoc est Odyss. σ'.) non reperitur hodiè, " nec ab *Eustathio* videtur agnosci; nullam enim " ejus mentionem facit, quod tamen factum oportuit. Et *Sensus* ipse ostendit. Hunc *Versum* hactenùs desideratum. Quare *Strabonis* in hâc parte auctoritas est admittenda, & forsitan ipsius *Homeri*, sive magni certè & antiqui illius *Homeristæ*, qui in Hymno *Apollinis*, v. 425. Βὰν δ' ἴμεν παρὰ Κρουνὸς, ἰὼ Χαλκίδα, ἠδὲ παρ' Ἀμύμωνα, ἠδὲ παρ' Ἠλίδα δῖαν, ὅθι περ τέτυκται Ἐπειοὶ Εὖπ Θρεπτὰ ἐπιβαλλεν, ἀγακλυτὸν Διὸς υἱόν. Hic ἀγακλυτὸν, ut mox, v. 196. ἐπιζηνέα, quare *Varia Lectio* esto.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

277. * Ἐπιβίβασον) Ità MS. *Aloysii* apertè, & tres *Codd.* Vett. Solus *Elzevir.* ἐπιβίσασαι, monstro Vocabuli.

## VARIÆ LECTIONES.

280. Ἐθέλοντα) γρ. ἐἰκοντα. Id certè *Sensus* postulare videtur.
284. Ἐβήσατο) γρ. ἐβήσετο.
294. Νηὸς ἀνύσσει) γρ. βὰν δ' ἴμεν παρὰ Κρουνὸς, κλ. Vid. Not. in *Textum*.
295. Καλλιρέεθρον) γρ. πιειρέεσσαν, *Strabo*, fol.

Ἡ ᾗ Φερὰς ἐπέβαλλεν, ἐπιθρῴσκων Διὸς οἴγῳ·
Ἡδὲ παρ' Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί.
Ἔνθενδ' αὖ νήσοισιν ὀπὶ προέηκε θοῇσιν,
Ὁρμαίνων, ἢ κεν θάνατον φύγοι, ἢ κεν ἁλῷη.
Τῷδ' αὖτ' ἐν κλισίῃ Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Δορπείτην· παρὰ δὲ σφιν ἐδόρπεον ἄνέρες ἄλλοι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς Ὀδυσεὺς μετέειπε, συβώτεω πειρητίζων,
Εἴ μιν ἔτ' ὀδυκέως φιλέοι, μεῖναί τε κελεύοι
Αὐτῇ ἐνὶ ταθμῷ, ἢ ὀτρύνοι πόλινδε·
Κέκλυθι νῦν, Εὔμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
Ἠῶθεν μετὰ ἄστυ λιλαίομαι ἀπιέναι
Πτωχεύσων, ἵνα μή σε κατατρύχω καὶ ἑταίρους.
Ἀλλά μοι εὖ τ' ὑπόθου, καὶ ἄμ' ἡγεμόν' ἐσθλὸν ὄπαζον,
Ὅς κέ με κεῖσ' ἀγάγῃ· κατὰ δ' ἠπόλιν αὐτὸς ἀνάγκη
Πλάγξομαι, αἴ κέν τίς κοτύλῃ καὶ πύρνον ὀρέξῃ.
Καί κ' ἐλθὼν μετὰ δώμαθ' Ὀδυσῆος θείοιο,
Ἀγγελίην εἴποιμι περίφρονι Πηνελοπείῃ·
Καί κεν μνηστῆρσιν ἐνὶ φρεσὶν ἰαύοισι μιγείην,
Εἴ μοι δεῖπνον δοῖεν, ἑτοῖμα μυρί' ἔχοντες.
Αἶψά κεν εὖ ἀφώιμι μετὰ σφίσιν, ὅ, τι θέλοιεν·

Hæc Pheras pertranſiit, feſtinans Jovis vento ſecundo,
Et præter Elida divinam; ubi dominantur Epéi.
Hinc rurſus inſulis *Telem.* immiſit *navem* acutis,
Cogitans, ecquid mortem fugiat, an caperetur.
Hi autem interea in ſtabulo Ulyſſes & divinus ſubulcus
Cœnabant; apudque ipſos cœnabant viri alii.
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
His Ulyſſes dixit, ſubulcum tentans;
Si ipſum accuratè diligat, maneréque jubeat
Illic in ſtabulo, an horterur ad civitatem ire.
" Audi nunc, Eumæe, & alii omnes ſocii,
" Manè ad civitatem cupio ire
" Mendicaturus, ut non te vexem & ſocios.
" Sed me benè mone, & ſimul ductorem bonum præbe,
" Qui me illuc ducat: per civitatem autem ipſe neceſſitate
" Oberrabo, ſiquis forte poculum & panem porrigat;
" Equidem protectus ad domos Ulyſſis divini,
" Nuncium dicam prudenti Penelopæ,
" Et procis ſuperbis miſcebor;
" Si mihi cœnam dent, ut qui cibos ſufficientes habeant.
" Statim gnaviter agam inter ipſos, quicquid volent:

## ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἐπέβαλλεν.] * Ἐπέτυχεν, ὡς, † Οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος. Ἡ ναῦς ἂν ἐπιβολὴ ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. * Ἄλλως, Ἐπέβαινε.] * Προσῆγεν, ἀντὶ τοῦ, παρῆγεν.

† Odyſſ. β'. v. 319.

298. Ἐπισσείκεν.] Ἐπαφῆκεν. Θοῇσιν.] Ταῖς λαμπραῖς ὀξείαις, μεταφορικῶς, ἢ ἀπὸ καθ' κίνησιν ὀξίας· ἐπὶ τὸ καθ' ὑπερβολήν.

301. Δορπείτην.] Ἐλλιπαστοιοῦντα.

308. Πτωχεύσων.] Ἐπαιτήσων, τὰ πτωχοῖς ἁρμόδια αἰτήσων.

309. Ὑποθοῦ.] Συμβούλευσον.

311. Κοτύλῃ.] Ἐκπώματι, ἤτοι ποτηρίῳ, εἴδος πινάκιον, καὶ μέτρον. Πύρνον.] Πύελον ἄρτου.

316. Δρώιμι.] * Διακονοῖμι.

## NOTÆ.

298. Νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσιν.) *Strabo*, l. 10. fol. 702. Καὶ πεύκης ὑπὲρ τῆς Κεφαλληνίας φησὶν ἴσα, τὰς Ἐχινάδας ἰδρύσθαι νήσους συμφέρηκεν· ὧν τὰ, τε Δουλίχιόν ἐστι, καλεῖσθαι νῦν Δολίχιον, καὶ αἱ Ὀξεῖαι καλούμεναι, ἃς ὁ Ποιητὴς Θοὰς εἶπε. Vid. *Plin.* Nat. Hiſt. l. 4. c. 12.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἐπέβαλλεν.) Totum hoc *Scholion*, intra *Aſteriſcos* aſſervatum, ex *Porphyrii* Ὁμηρικῶν Ζητημάτων πρώτῳ, huic loco aſſuendum duxi. Quæ in ejus fine, ex Vet. * niſi quòd προσῆγεν, pro παρῆγεν, emendem.

316. * Διακονοῖμι.] Ità MS. *Aloyſii*, cùm *Impreſſi* omnes Λακωνοίην, quis verò hìc *Dialecti* uſus? *Heſych.* tamen, Δρώιμοι) Ὑπηρέτην, quod *Atticum* eſt, pro ὑπηρετοῖμι.

## VARIÆ LECTIONES.

296. Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν) γρ. Ἡ Φηρὰς δ' ἐπέβαλλεν. Vid. ad δ'. v. 488. *Ibid.* Ἐπιπρομέην) κ. ἀγαλλομένην. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 295. *

Ἐκ

Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἄκουε, καὶ μθυ ἄκουσον,
Ἑρμείαο ἕκητι Διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων
Ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει,
Δρησσύνη δέ κ᾽ ἄνδρα ἐρίσσειεν βροτὸς ἄλλος,
Πῦρ τ᾽ εὖ νήσας, ἄψ τε ξύλα δαΐα κεάσας,
Δαιτρεῦσαί τε, καὶ ὀπτῆσαι, καὶ οἰνοχοῆσαι·
Οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι θεράποσι χέρηες.
Τόνδε μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ὤϊ μοι ξεῖνε, τίη τοι ἐνὶ Φρεσὶ τῦτο νόημα
Ἔπλεο; ἦ σύ γε πάγχυ λιλαίεαι αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι,
Εἰ δὴ μνηστήρων ἐθέλεις κατὰ δῦναι ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Οὔτοι τοιοίδ᾽ εἰσὶν ὑποδρηστῆρες ἐκείνων,
Ἀλλὰ νέοι, χλαίνας εὖ εἱμένοι, ἠδὲ χιτῶνας,
Αἰεὶ δ᾽ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα,
Οἵ σφιν ὑποδρώωσιν· εὐξέστοι δὲ τράπεζαι
Σίτυ, καὶ κρειῶν, ἠδ᾽ οἴνυ βεβρίθασιν.
Ἀλλὰ μθύ· ἐ γάρ τίς τοι ἀνιᾶται παρεόντι,
Οὔτ᾽ ἐγὼ, οὔτε τὶς ἄλλος ἑταίρων, οἵ μοι ἔασιν.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,

" Etenim tibi dico, tu autem attende, & me audi;
" Mercurii voluntate internuncii, (qui quidem omnium
" Hominum operibus gratiam & gloriam præbet)
" Servili obsequio non mihi contenderit homo alius,
" Ad ignemque benè cumulandum, adque ligna ficca findenda,
" Adque carnes dividendas, & ad assandum, & ad pincernam agendum;
" Qualia Fortunatus administrant inferiores.
Hunc valdè ingemiscens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Hei mihi, hospes, cur in mentibus hoc consilium
" Fuit? certe omninò cupis illic perire,
" Si jam procorum vis ingredi multitudinem,
" Quorum injuriáque, vísque, ferreum cœlum invadit.
" Non tales sunt ministri illorum;
" Sed juvenes, chlænas benè-induti, & veites,
" Semper utique peruncti capite & pulchro vultu,
" Qui iplis administrant; benè politæ autem mensæ
" Pane, & carnibus, & vino, oneratæ sunt.
" Sed mane; non enim aliquis te molestatur præsente,
" Neque ego, neque alius sociorum, qui mihi sunt:
" At postquam venerit Ulyssis dilectus filius,

## ΣΧΟΛΙΑ.

318. Ἑρμείαο ἴκηλι ] Ἐπειδὴ κῆρυξ· καὶ παρὰ τοῖς ἥρωσι ὁ κήρυκες, οἱ τοῦτο ὑπουργοῦντες. Ἕκηλι.] Βελτίστῃ.

320. Δρησσύνη.] Τῇ εὐ τῇ Δημητρίᾳ ὑπουργείᾳ.

321. Πῦρ τ᾽ εὖ νήσας.] Ξύλα συρεῖσαι, ἵνεκεν τοῦ πῦρ ποιῆσαι. Κεάσας.] Κλάσας, ἢ χίσας.

322. Δαιτρεῦσαι.] Μαγειρεῦσαι.

323. Δρώωσι.] Διακονῶσιν.

327. Καδδῦναι,] Ὑπεισελθεῖν.

328. Σιδήρεον.] Ἰσχυρόν.

329. Ὑποδρηστῆρες.] Ὑπηρέται, θεραπόντες.

331. Λιπαροὶ κεφαλάς.] Ἠλειμμένοι.

332. Ὑποδρώωσι.] Ὑπηρετοῦσιν.

333. Βεβρίθασιν.] Βαρύνουσι, πλήρεις εἰσίν.

334. Ἀνιᾶται.] Λυπεῖται.

336. Ἐπλύ.] * Ἐπειδάν.

## NOTÆ.

nisi ὅτι, pro ὅπι, legatur, quod tamen nunquam aliàs apud *Homerum* occurrit. Et in Hymno *Apollinis*, v. 46. Εἴ τίς οἱ χαίων ἧσι θέλῃ οἰκία δίζῃ, ubi nullo modo ἐθέλῃ potest legi.

320. Δρησσύνη) Vid. ad *Var. Lect. Ibid.* Ἐρίσσειεν) Cur ità scribo, vid. infrà, ad v. 386.

321. Δαιὰ) *Etymolog.* M. v. Δαιὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα· ἔστω εἰς τὸ Ῥητορικόν· οἷον, Διά τι ξυλὰ δαιὰ κεάσας· παρὰ τὸ δάω, τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον, γίνεται δαιὰ, τὰ Δημ τ᾽ χρόνον ξηρά· ἢ παρὰ τὸ δαίω, τὸ καίω, τὰ εἰς κάδσιν ἐπιτήδεια, εὔκαυστα, θερμά.

331. Αἰεὶ δ᾽ λιπαροὶ) De voce λιπαρὸς, Nos ad *Anacreon*, v. 427. Pro δ᾽, potiùs δὴ legendum videtur.

## VARIÆ LECTIONES.

320. Δρησσύνη) γρ. δρησμοσύνη, MS. *Sluisk.* in *Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var. Hist. l. 7. c. 5. §. 2.

321. Πῦρ τ᾽ εὖ νήσας) γρ. πῦρ τε καὶ εὖ νήσαι, MS. *Lugdun.* vid. *Perizon.* ibid. *Eustath.* fol. 577. lin. 19. Τινὲς δὲ, πῦρ εὑρεῖν γεάφουσιν, ἤτοι φυλάξαι, κατανῆσαι· ζωπυρῆσαι δὲ ἀποδιδῶ. Hæc *Lectio* non erat *H. Steph.* prætermittenda, quod apud *Eustathium* sit, & ferè ad Cod. *Sluisk.* MS. accedit, ubi καδδῦναι, licet ibi divisim. *Ibid.* Ξύλα δαιὰ) γρ. ξύλα πολλὰ, *Eustath.* ibid. & *H. Steph.*

323. Παρωδρώωσι) γρ. παρὰ δρώωσι, *Eustath.* ibid. lin. 23. *H. Steph.* & *Br. Schol.*

Κεῖνός σε χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσῃ,
Πέμψῃ δ', ὅππι σὲ κραδίη, θυμός τε κελεύῃ.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἴθ' ὕτως, Εὔμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γένοιο,
Ὡς ἐμοί, ὅττι μ' ἔπαυσας ἄλης ἠδ' οἴζύος αἰνῆς·
Πλαγχθοσύνης δ' οὐκ ἔστι κακάτερον ἄλλο βροτοῖσιν.
Ἀλλ' ἕνεκ' ἠλομένης γαστρὸς κακὰ κήδε' ἔχουσιν
Ἀνέρες, οὗ κεν ἵκηται ἄλη, καὶ πῆμα, καὶ ἄλγε'.
Νῦν δ' ἐπεὶ ἰφθιμάς, μεῖναί τε μὲ κεῖνον ἄνωγας,
Εἶπ' ἄγε μοι περὶ μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πατρός θ', ὃν κατέλιπεν ἰὼν ἐπὶ γήραος οὐδῷ,
Εἴπερ ἔτι ζώουσιν ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Ἦ ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεί,
Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν·
Ἐκπάγλως γὰρ παιδὸς ὀδύρεται οἰχομένοιο,
Κηδείης τ' ἀλόχοιο δαΐφρονος, ἣ ἑ μάλιστα
Ἦκαχ' ἀποφθιμένη, καὶ ἐν ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.
Ἣ δ' ἄχεϊ ὃ παιδὸς ἀπέφθιτο κωδαλίμοιο,
Λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι, ὅς τις ἔμοιγε
Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἕρδοι.

" Illo te chlænámque, tunicámque, veſtes induet:
" Et mittet, quo te cor, animúſque jubet.
Huic reſpondit poſtea laborioſus divinus Ulyſſes,
" Utinam ſic, Eumæe, dilectus Jovi patri fieres,
" Sicut mihi; quòd me ceſſare feciſti ab errore & ærumnâ gravi:
" Errore enim non eſt pejus aliquid hominibus.
" Sed gratiâ pernicioſi ventris malos dolores ferunt
" Viri, quemcunque acceſſit vagatio, penuriáque, & mœror.
" Nunc verò quoniam detines, meque manere, talem quem vides, jubes,
" Dic agè, mihi de matre Ulyſſis divini,
" Patréque, quem reliquit proficiſcens in ſenectutis limine,
" Sicubi adhuc vivunt ſub ſplendore Solis,
" An jam mortui ſunt & in inferni domibus.
Hunc rurſus allocutus eſt ſubulcus, princeps virorum,
" Tibi equidem hoſpes, valdè verè dicam:
" Laertes quidem adhuc vivit, Jovi autem ſupplicat ſemper
" Animum à membris perire ſuis in domibus:
" Mirum in modum enim de filio dolet qui periit,
" Deque uxore, quam quidem juvenem duxerat: quæ ipſum maximè
" Triſtitiâ affecit demortua, & in crudâ ſenectute poſuit.
" Illa enim dolore ſui filii mortua eſt glorioſi,
" Triſti morte; ſic non moriatur, quicunque
" Hic habitans amicus ſit & amica faciat.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

342. Πλαγχθοσύνης.] Πλάνης.
345. * Ἰφθιμάς.] Ἐπίχεις.
346. Μητρὸς Ὀδυσσῆος θείοιο πατρός τε.] Περὶ ἧς πατρὸς βουλόμενος μαθεῖν, ὑποκείνεται τὸ μὴ εἰδότα τοῦ περὶ Ἀντικλείας.
347. Γήραος οὐδῷ.] Περιφραστικῶς τῷ γήρᾳ.
356. Ὠμῷ γήραϊ θῆκεν.] Πρὸ ὥρας γηρᾶσαι ἐποίησεν, ἀφ' ὧν αὐτὴ λύπων.

## N O T Æ.

353. Θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι) Τὸ ἀπὸ *Ultimam* producit, ob *Tonum*, *Cæſuram* & *Eſtaticam* ſequentem; quanquam & ἀπαὶ legi poſſit, ut ſæpè aliàs. Quod præter φθίσθαι ſcribatur & φθῖσθαι, oſtendo, ad λ'. v. 329.

358. Λευγαλέῳ θανάτῳ· ὡς μὴ θάνοι) *Euſtath.* fol. 578. lin. 38. Λύπη δὲ πικρῶς διαφθείρει, καθά τινες ἕτεροι ἧς, ὡς καὶ προερρέθη, ἀγχόνῃ φασὶν αὐτὴν μεταλλάξαι τὸν βίον· διὸ καὶ τὸ Εὔμαιον ἀκούσασθαι τὸ τοιοῦτον θέλειν, ἀφ' τὸ μὴ καθαρὸν εἶναι, ὡς ἐν τοῖς μνηστῆρσι δηλοῖ ὁ Ποιητής. Alludit ad χ'. v. 462. Τὸ δὲ ὡς verò quòm non ſit *Optantis*, verùm ad τὸ θάνοι pertinet, omninò *Accentu* notandum, quod & olim in *Var. Lect.* nunc factum viceversâ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

345. * Ἰφθιμάς) Ἐπίχεις, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

## Variæ Lectiones.

344. Ἀνέρες, οὗ κεν γε. ἀνέρες, ὅν τιν', *Florent. Aldin. Lovan. Hervag.* nec id notavit *H. Steph.*
353. Ἀπὸ) γε. ἀπαί. *Ibid.* Φθίσθαι) γε. φθῖσθαι, Vid. ad *Textum.*
358. Ὡς μὴ θάνοι) γε. ὡς μὴ θάνοι. vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Ἔμοιγε) γε. ἐμοίγε.

Ὅφρα

Ὄφρα μὲν ἦν δὴ κείνη ἔλιω, ἀχέουσά περ ἔμπης,
Τόφρα τί μοι φίλον ἔσκε μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτιμένῃ ταναπέπλῳ,
Θυγατέρ' ἰφθίμην, τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων·
Τῇ ὁμῶς ἐτρεφόμην, ὀλίγον δέ τί μ' ἧσσον ἐτίμα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἥβην μετέλιω πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω,
Τὴν μὲν ἔπειτα Σάμηνδ' ἔδοσαν, καὶ μυρί' ἔλοντο.
Αὐτὰρ ἐμὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἐσθῆτα
Καλὰ μάλ' ἀμφιέσασα, ποσὶν δ' ὑποδήματα δῦσα,
Ἀγρόνδε προΐαλλε· φίλῃ δέ με κηρόθι μᾶλλον.
Νῦν δ' ἤδη τῶν ὄπιδθόμαι· ἀλλά μοι αὐτῷ
Ἔργον ἀέξουσιν μάκαρες Θεοὶ, ὥς περ ἐπιμίμνω·
Τῶν ἔφαγόν τ', ἔπιόν τε, καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα.
Ἐκ δ' ἄρα δεσποίνης ἐμείλιχόν ἐστιν ἀκοῦσαι
Οὔτ' ἔπος, οὔτε τι ἔργον· ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
Ἄνδρες ὑπερφίαλοι· μέγα δ' δμῶες κατέουσιν
Ἀντία δεσποίνης φάσθαι, καὶ ἕκαστα πυθέσθαι·
Καὶ φαγέμεν, πίέμεν τε· ἔπειτα δ' καί τι φέρεσθαι
Ἀγρόνδ', οἷά τε θυμὸν ἀεὶ δμώεσσιν ἀϊνῇ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ πόποι, ὡς ἄρα τυτθὸς ἐὼν, Εὔμαιε, συβῶτα,
Πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς παλείδος ἠδὲ τοκήων.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,

" Quamdiu quidem igitur illa erat, dolens quantumvis,
" Tamdiu aliquid mihi dilectum ſcrutari & interrogare,
" Quoniam me ipſa nutrivit, unà cum Ctimene extensâ veſte,
" Filiâ procerâ, quam juniorem peperit liberorum:
" Hâc ſimul nutritus ſum; paulóque me minus honorabat.
" At poſtquam pubertatem multùm amatam venimus ambo,
" Hanc quidem poſtea in Samum nuptũ dederunt, & infinita acceperunt:
" At me chlænámque, tunicámque, veſtes, illa
" Pulchras valdè circumindutum, pedibuſque calceamentis datis,
" Ad agrum præmiſit: diligebat enim me corde magis.
" Nunc verò jam horum indigeo; ſed mihi ipſi
" Opus augent beati Dii, cui immaneo:
" Ex his comedique, bibique, & venerandis, i. e. *egentibus*, dedi.
" Ex autem dominâ non dulce eſt audire,
" Neque verbum, neque opus; quoniam malum incidit domui,
" Viri ſuperbi; valde verò famuli indigent
" Palàm dominam alloqui, & ſingula interrogare,
" Et comedere, biberéque, deinde etiam aliquid portare
" Ad agrum, qualia animum ſemper famulis lætificant.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens *Ulyſſes*,
" Dii boni! Ut parvulus exiſtens, Eumæe ſubulce,
" Multùm aberràſti à tuâ patriâ & *parentibus*.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè enarra:

## Σχολια.

362. Κτιμένῃ.] Κυρίως, ἡ Ὀδυσσέως ἀδελφή.
364. Ὁμῶς.] Ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ.
370. Τῶν ὀπιδθόμαι.] Ὧν ἡ Ἀντίκλεια ἐχαρίζετο, τούτων σὺδὲν εἰμι.
376. Πυθέσθαι.] Ἐρωτῆσαι.
378. Ἀϊνῇ.] Θεραπεύῃ.
380. Τυτθός.] Μικρός.

## Notæ.

362. *Οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψεν*) Ut videas, quantum ad Errorem conferat propagandum Magni alicujus Viri auctoritas, ſcias, quùm in *Henrici Stephani* Exemplari τρέψεν, loco vocis θρέψεν, fortuitò ſcriptum eſſet, hinc in *Caſtellionis* Editionem, & in *Spondani*, *Elzevirii*, & quod doleo, Amici *Oxonienſis*, (quis enim cum *H. Stephano* Errare dubitaret?) fluxiſſe; licet Omnes *Latinè* vertant per *Nutrivit*. Θρέψεν autem habet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Hervagiana*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, MSS. omnia *&c.*

372. *Καὶ αἰδοίοισιν ἔδωκα*) Ὑπάκουσον, ξένοις, ἢ ἱκέταις. Ità *Odyſſ. ι'.* v. 271. — ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. Et §. XXXIII. v. 1. Αἰδεῖσθε ξείνων κεχεμμένον. Malè itaque luſit, qui exponebat, *Rei Venereæ impendi*. De quâ re *Conrad. Ritterhuſ.* ad *Oppian.* p. 341. Nec ſanè illa *vox*, cum illâ *mente*, tam ingenuum decebat Famulum, qualem *Homerus* exhibet *Eumæum*. Nebulo aliquis hæc honeſta illius verba per παρῳδίαν & luſum aliò detorſit.

## Variæ Lectiones.

372. Τῶν ἔφαγον) κ. τῶνδ' ἔφαγον, *H. Steph.*

Ἠὲ

Ἠὲ διεπραθέτο πτόλις ἀνδρῶν δυσαάγχα,
Ἢ ἔνι ναιετάασκε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Ἦ σέ γε μνωομένην παρ' οἰέσιν, ἢ παρὰ βουσίν,
Ἄνδρες δυσμενέες νηυσὶν λάβον, ἠδ' ἐπέρασαν
Τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς δώματ', ὁ δ' ἄξιον ὠνον ἔδωκεν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖνε, ἐπεὶ ἀρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς,
Σιγῇ νῦν ξυνίει καὶ τέρπεο, πῖνέ τε οἶνον
Ἡμῖν αἴδε γὰρ νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν,
Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ κε χρὴ
Πρὶν ὥρη, κατακεῖσθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
Τῶν δ' ἄλλων ὅπνα κραδίη καὶ θυμὸς ἀνώγῃ,
Εὐδέτω ἐξελθών· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένῃφι
Δειπνήσας, ἅμ' ὕεσσιν ἀνακλοιήσιν ἑπέσθω.
Ναῖε δ' ἐνὶ κλισίῃ πίνοντέ τε, δαινυμένω τε,
Κήδεσιν ἀλλήλων τερπώμεθα λυγαλέοισι,
Μνωομένω· μετὰ γάρ τε καὶ ἄλγεσι τέρπεται ἀνήρ,
Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ.

" Utrum vastabatur Civitas virorum lativia,
" Quâ inhabitabat pater & veneranda mater;
" An te solum-positum apud oves, vel apud boves,
" Viri inimici navibus acceperunt & vendiderunt
" Huius viri ad domos; hic autem dignum pretium dedit.
Hunc rursus alloquutus est subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam hæc me interrogas, & inquiris,
" Silentio nunc audi, & delectare, bibéque vinum
" Sedens, hæ etenim noctes magnæ; licet quidem dormire;
" Fas est etiam lubentibus audire; neque te oportet
" Ante horam, decumbere; nocumentum est & multus somnus.
" Horum itaque aliorum quemcunque cor & animus jubet,
" Dormiat egressus: simúlque aurorâ apparente
" Jentatus, simul sues heriles sequatur.
" Nos autem in stabulo bibentésque, comedentésque,
" Doloribus mutuis delectemur tristibus,
" Recordantes; inter etenim vel dolores delectatur vir,
" Quicunque jam valdè multa passus est, & multa erravit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

383. Διεπραθέτο.] Διεπορθήθη.
391. Ἀθέσφατοι.] Θεῖαι, μεγάλαι, μακραί.
393. Πρὶν ὥρη.] Ἐκκειται, γίνηται. Κατακεῖσθαι.] Καθεύδησαι.
396. Ἀνακλοιήσι.] Ταῖς διπολικαῖς. Ἑπέσθω.] Ἀκολουθείτω.
399. Μνωομένω.] Μιμνησκόμενοι.

## Ν Ο Τ Æ.

386. Ἐπέρασαν) Ità scribo, pro ἐπέρασαν, quod priùs obtinuit, *Versûs* gratiâ. Quandò enim cum *simplici* σ'. scribitur, corripitur Naturâ, ut infrà, v. 427. — πέρασον δέ μοι δῦρ' ἀγαγόντες. Et in *Iliade* sanè (qui Codex correctior ut plurimum habetur, quia plures utique in eo emendando sudârunt) plus semel cum duplici σ'. legitur, ut φ'. 78. Καί μ' ἐπέρασας ἄνευθεν ἄγων παίδός τ', φίλων τέ. Et v. 102. Τρώων· ἐ πολλὰς ζωὰς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασα. Ità suprà, v. 320. ἐρέσσειν, cum duplici σ'. scribo, & aliis similibus in locis, ipsius *Homeri* exemplo. Vid. infrà, ad π'. v. 15. & v. 82. *Philippus Labbæus* geminum hìc σ'. postulat, Prosod. *Græc.* Regul. 14.

393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος) Confer *Duport.* Gnomolog. in locum. Alias, ν'. v. 52. — ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν πάντυχον ἐγρήγορσα.

394. Ὅπνα) N. B. ὅπνα, pro ὕπνα legi & scribi: Ὅστις, &, pro eo, ὅπις, facit ὁ per omnes *Casus*, & *Numeros*, in *Compositione*, non autem per omnia *Genera*; neque enim in *Fœmininis* fit; quod probo, ad *Iliaa.* σ'. v. 491. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 847.

396. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακλοιήσιν ἑπέσθω) Ταῖς διπολικαῖς, ἢ βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος, ταῖς ἀπὸ ἀνακλοίας. Δειπνήσας ἅμ' ὕεσσιν ἀνακλοιήσιν ἑπέσθω. *Hesych.* v. Ἀνακλοιήσιν, ubi malè * ἀμύεσσιν, *Salmasius* pejus Δειπνήσασα * μύεσσιν. Emendo, ex hoc loco.

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλ' ἐπαληθῇ) Ità *Florent. Aldin. Lovan. H. Steph. Eustath.* &c. *Elzevirius* solus, Ὅς δὴ &c. *Aristoteles* Rhetoric. l. 1. c. 11. Μνημεύει, ὅτις πολλὰ, *Sensum* spectans, non verba; μνημεύει, autem ibi pro μιμνησκόμενοι, ut δεγμένοι, pro δεδεγμένοι.

## Variæ Lectiones.

386. Ἐπέρασαν) γρ. ἐπέρασαν, olim malè, ut in Not. ad *Textum.*

400. Ὅστις δὴ μάλα πολλὰ πάθῃ καὶ πολλ' ἐπαληθῇ) γρ. Μνημεύει, ὃς δὴ πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλὰ ἔοργεν, *Aristotel.* Rhetoric. l. 1. c. 11. in Margine, Μνησαμένου, ὅτε, &c. vid. Not. in *Textum.*

Τῶν

Τῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴπερ ἀκούεις,
Ὀρτυγίης καθύπερθεν, ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο,
Οὔτι πολυπλήθὴς λίην τόσον· ἀλλ' ἀγαθὴ μήν,
Εὔβοτος, εὐμήλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος·
Πείνη δ' οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται, οὐδέ τις ἄλλη
Νοῦσος ἐπὶ συγερὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ἀλλ' ὅτε γηράσκωσι πόλιν κατὰ φῦλ' ἀνθρώπων,
Ἐλθὼν ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν,
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχόμβους κατέπεφνεν.
Ἔνθα δύω πόλιες, δίχα δὲ σφισι πάντα δέδασται·
Τῇσίν δ' ἀμφοτέρῃσι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλευε
Κτήσιος Ὀρμενίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.
Ἔνθάδε Φοίνικες ναυσίκλυτοι ἦλυθον ἄνδρες
Τρῶκται, μυρί' ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.
Ἦσκε δ' πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐν οἴκῳ,

" Hoc igitur tibi dico, quod me interrogas, & inquiris:
" Insula quædam Syria vocatur, ſicubi audis,
" Trans Ortygiam; ubi mutationes Solis,
" Non ita valdè magna; ſed bona quidem,
" Fertilis-boum, fertilis ovium, viniferax, & multi-frumenti:
" Fames verò nunquam populum invadit, neque aliquis alius
" Morbus odioſus ingruit miſeris hominibus:
" Sed quando ſeneſcunt in civitate familiæ hominum,
" Veniens argenteo-arcùs Apollo cum Dianâ
" Suis mitibus ſagittis aggrediens interficit.
" Illic duæ civitates, bifariámque ipſis omnia diviſa ſunt:
" His ambabus pater meus imperavit
" Cteſius Hormenides, ſimilis immortalibus.
" Illuc Phœnices navibus inclyti venerunt viri
" Veteratores, infinitas ducentes reſ-ludicras nave nigrâ,
" Fuit autem patris mei mulier Phœniſſa in domo

## ΣΧΟΛΙΑ.

402. Συρίη.] Μία τῶν Κυκλάδων νήσων καλεῖται.

403. Ὅθι τροπαί.] Ἔνθα φησὶν εἶναι τὸ ἡλίου σπήλαιον, δι' ὃ σημαίνεται τὰς ἡλίου τροπάς.

404. Περιπλήθής.] Μεγάλη.

405. Εὔβοτος.] Εἰς βοσιν καὶ τροφὴν ἐπιτηδία. Εὔμηλος.] Καλὰ θρέμματα ἔχουσα.

414. Ναυσίκλυτοι.] Καθὰ πᾶς ναῦς ἔνδοξοι.

415. Τρῶκται.] Φιλάργυροι, πανοῦργοι. Ἀθύρματα.] Παίγνια, κόσμια.

416. Πατρὸς ἐμοῖο γυνή.] Ταῦτα ἴσως οἱ Φοίνικες λαίτρῳ διηγήσαιτο πολλοῦ ἄξιον αὐτὸν ἀποφαίνοντες.

## NOTÆ.

402. Νῆσός τις Συρίη) Eadem Inſula Σῦρος, cum *Penultimâ* longâ, ut *Strabo*, *Stephanus* περὶ πόλεων, & *Euſtathius*; & Συρίη, cum *Primâ* brevi; ſicut aliàs ψῦρος & ψυρία. Malè intellexit *Philip. Labbæus*, quaſi Σύρη hoc in loco legendum eſſet, cum *priori* longâ; id enim fit tantum in voce Σῦρος, pro quâ reſtè Συρίη.

403. Ὅθι τροπαὶ ἠελίοιο) Qui hæc de *Heliotropio* ſumunt, parùm vident, aut plùs ſatis; quòd & illud à *Pherecyde* inventum, atque proindè *Homero* parem, aut priorem allucinantur. *Cl. Dodwelli* rationes nihil faciunt: cùm *Lycurgus*, qui ipſas *Olympiadas* præceſſit, *Homeri* Opera à *Creophyli Samii* poſteris excepta, in *Græciam* primus intulerit, ut *Heraclides*, & *Plutarchus* in *Lycurgo*. Ità *Poſidonius Homerum*, ſi Dis placet, *Anacharſide* juniorem fecerit, quod *Rotam* audiret ab *Anacharſide* inventam; ut notamus ad *Iliad.* σ'. v. 601.

405. Εὔβοτος, εὐμήλος, οἰνοπληθὴς) *Tertius* hìc Pes ſanatur ob *Cæſuram*, *Incijum*, & *Hiatum*; ut ſuprà, ad v. 149.

406. Πείνη) Undè πεινάω, *Anglicè*, To Pine.

409. Ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἀρτέμιδι ξὺν) Hìc *Apollo* & *Diana* Homines ſenio confectos occidere dicuntur, hìc nempè Viros, illa Fœminas; de quâ re diximus ad γ'. v. 279. & aliàs.

416. Ἦσκε δ' πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ Φοίνισσ' ἐν οἴκῳ) *Senſus* loci, *Erat Mulier* Phœniſſa *Patris mei in ædibus*, quæ inter Servas principem locum nacta eſt, & curam habuit Regis ipſius filii *Eumæi*. Verùm *Euſtathius* toto cœlo errat, cùm exponit, quaſi γυνὴ πατρὸς ἐμοῦ eſſet, & ſic facit *Eumæi* matrem, non ſemel; nam & ξ'. fol. 540. lin. 50. & fol. 582. lin. 8. & fol 583. lin. 3. ſemper facit *Phœniſſam* hanc *Eumæi* matrem; quo errore nihil miſerabilius. Quis enim hanc Mulierem, ſi Regii eſſet tori particeps, illum velle jam relinquere, Prædonum gratiâ, & filium proprium vendere, nec tale quid uſpiam dicit *Homerus*, at contrà. Ità enim hæc ipſa Mulier, v. 448. Καί δέ κεν ἀμφ' ἀπίθησον ἐχων ἐθέλουσά γε

## VARIÆ LECTIONES.

407. Ἐπὶ συγερὴ) *al.* ἐπισυγερὴ, *Euſtath.* fol. 581. lin. 32. ut *Heſiodo*, Ἀχλὺς ἐπισυγερή. Ità mox v. 413. ἐπιείκελος.

Καλὴ

Καλή τε, μεγάλη τὲ, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα·
Τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπεροπῆες·
Πλυνέουσά τις πρῶτα μίγη, κοίλῃ περὶ νηΐ;
Εὐνῇ καὶ Φιλότητι· τά τε Φρένας ἠπεροπεύει
Θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ εἴ τ' εὐεργὸς ἔησιν.
Εἰρώτα δὴ ἔπειτα, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι·
Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ·
Γκ μὲν Σιδονίῃ πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι·
Κούρη δ' εἰμὶ Ἀρυβαντιάδαο ἐγὼ ῥυδὴν ἀφνειοῖο·
Ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληϊστῆρες ἄνδρες,
Ἀγρόθεν ἐρχομένην· πέρασαν δέ με δεῦρ' ἀγαγόντες
Τῇδ' ἀνδρὸς τῷδε δώματ'· ὁ δ' ἄξιον ὧνον ἔδωκεν.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀνὴρ, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ,
Ἦ ῥά κε νῦν πάλιν αὖτις ἅμ' ἡμῖν οἴκαδ' ἔποιο,
Ὄφρα ἴδῃς πατρὸς καὶ μητέρα ὑψερεφὲς δῶ,
Αὐτούς τ'; ἦ γὰρ ἔτ' εἰσὶ, καὶ ἀφνειοὶ καλέονται.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Εἴη κεν καὶ τοῦτ', εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε, ναῦται,
Ὅρκῳ πιστωθῆναι, ἀπήμονά μ' οἴκαδ' ἀπάξειν.
Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τ' ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέφη γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Σιγᾶτε νῦν, μή τις μὲ προσαυδάτω ἐπέεσσιν

" Pulchráque, magnáque, & ſplendidorum operum perita:
" Hanc utique Phœnices callidi deceperunt:
" Dum lavaret, quidâ primùm mixtus *cum eâ*, concavam propter navim,
" Lecto & amicitiâ; quæ mentes decipiunt
" Libidinoſis mulieribus; & ſi bona artifex ſit.
" Interrogabatque poſtea, quæ eſſet, & unde veniret.
" Hæc confeſtim patris dixit altam domum,
" Ex Sidone quidem multi-æris glorior eſſe,
" Filia verò ſum Arybantis ego abunde divitis:
" Sed me rapuerunt Taphii latrones viri
" Ex agro venientem, vendiderúntque me huc deductam,
" Hujus viri ad domos; hic etenim dignum pretium dedit.
*Hanc rurſus alloquutus eſt vir, qui mixtes erat ciam,*
" Numquid & jam nos rurſus in patriam ſimul ſequare,
" Ut videas patris & matris altam domum,
" Ipſoſque? certe enim adhuc ſunt, & divites vocantur.
*Hunc rurſus alloquuta eſt mulier, & reſpondit verbo:*
" Sit & hoc, ſi mihi velitis, nautæ,
" Juramento fidem dare; indemnem me abducere.
*Sic dixit; & hi omnes juraverunt, ſicut juſſit.*
*At poſtquam juraveruntque, perfeceruntque juramentum,*
*Hos rurſus interlocuta eſt mulier, & reſpondit verbo,*
" Silentio nunc; nè quis me alloquatur verbis

## ΣΧΟΛΙΑ.

418. Πολυπαίπαλοι.] Παιδόρρηοι.
419. Ἠπεροπῆες.] Ἠπάτων.
422. Εἰρώτα.] Ἐπωθάκετο.
424. Σιδονίῃ πολυχάλκου.] Σπάρτας δὲ αὐτῇ δὲ χαλκὸς ἐ γένεται· ἡ πλησίας, ὡς πορφύρεος δὲ αὐτῇ γινομένης.
425. Ῥυδὴν ἀφνειοῖο.] Ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τουτέστι, τῷ πλούτῳ χύδην πλουτοῦντος, ἢ ἐπιρρύτους ἔχοντος πλούτους, πλουσίου.
426. Λῃστῆρες.] Λῃσταί.
427. Πέρασαν.] Πεπράκασιν.
439. Προσαυδάτω.] Προσαγορεύετω, προσφωνείτω.

## NOTÆ.

δείην· Παῖδα δὲ ἀνδρὸς ἴσως σὺν μεγάροις ἀπούλλω, κλ. Τὸν κεν ἀγοίμι' ἐπὶ νῆας· ὁ δὲ ὑμῖν μυρίον ὄνον Ἄλφοι. Quare contrà *Euſtathium* & *Spondanum*, alioſque aſtruendum, quòd hæc Nutricula, alumnum ſuum Regis & Domini ſui filium, &, cùm ex *Homero* nihil repugnet, etiam ex legitimâ Uxore, velle ſecum abreptum dono dare conterraneis ſuis, eâ conditione, ut in Patriam illam reportent. *Euſtathii* errorem errant *oi Παλαιοὶ*, ut *Br. Schol.* oſtendunt. Quinimo ipſe *Eumæus* Matrem ſuam, excluſivè ad hanc, memorat, v. 460. Juxta tamen hunc errorem Veteres nomen *Eumæi* matris excuderunt *Περίαν*, ut refert *Democritus*, in libro περὶ Ὁμήρου, teſte *Euſtathio*, de quâ re *Ægid. Menag.* in Diog. Laert. l. IX. §. 48. *Euphorion Pantheam* vocat, alii *Danaen*. Vid. ſuprà, ad ξ'. v. 3.

## VARIÆ LECTIONES.

433. Προσέειπε) γρ. μετέειπε, *H. Steph.* malè; cum *Duo* tantùm loquuntur; mox, v. 438. benè.
439. Σιγᾶ) γρ. σιγὴ, *H. Steph.*

Ὑμετέ-

Ὑμετέρων ἑταίρων, συμβλήμενος, ἢ ἐν ἀγυιῇ,
Ἦ που ἐπὶ κρηνὴν· μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι
Ἐλθὼν ἐξείπῃ· ὁ δ' ὀϊσάμενος καδήσῃ
Δεσμῷ ἐν δεγαλέῳ, ὑμῖν δ' ὀπιφράσσεται ὄλεθρον.
Ἀλλ' ἔχεί ἐν φρεσὶ μῦθον, ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων.
Ἀλλ' ὅτε κὲν δὴ νηῦς πλείη βιότοιο γένηται,
Ἀγγελίη μοὶ ἔπειτα θοῶς ἐς δῶμα᾽ ἰκέσθω·
Οἴσω γὰ ἠ χρυσὸν, ὅπῃ χ' ὑποχείριον ἔλθῃ.
Καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίδαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·
Παῖδα γὰ ἀνδρὸς ἐῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω,
Κερδαλέον δὴ τοῖον, ἀμαξοχόωντα θύραζε,
Τόν κεν ἄγοιμ' ἐπὶ νηός· ὁ δ' ὑμῖν μυρίον ὦνον
Ἄλφοι, ὅπη περάσητε πολυσπερέας ἀνθρώπους.
Ἦ μὰν ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη θοὰς δώματα καλά·
Οἱ δ' ἐνιαυτὸν ἅπαντα παρ' ἡμῖν αὖθι μένοντες
Ἐν νηῒ γλαφυρῇ βίοτον πολὺν ἐμπολόωντο·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίλη νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι,
Καὶ τότ' ἄρ' ἄγγελον ἦκαν, ὃς ἀγγείλαι γυναικί·
Ἦλυθ' ἀνὴρ πολύϊδρις ἐμῷ θοὰς δώματα πατρὸς,
Χρύσεον ὅρμον ἔχων, μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.
Τὸν μὰν ἄρ' ἐν μεγάρῳ δμῳαὶ τε πότνια μήτηρ
Χείρεσιν ἀμφαφόωντο, τε ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο·

" Vestrorum sociorum, obvians, vel in viâ,
" Vel ad fontem; ne quis ad domum seni
" Veniens dicat; hic autem intelligens liget *me*
" Vinculo in difficili, vobisque consultabit mortem.
" Verùm retinete in mente rem; & festinate emptionem Mercium.
" Sed quando jam navis plena victu fuerit,
" Nuncius mihi deindè velocitèr ad domos veniat:
" Portabo enim & aurum, quodcunque sub manus venerit:
" Et aliud quidem naulum ego volens dabo;
" Filium enim viri boni in domibus nutrio,
" Astutum jam talem, simul currentem foràs,
" Hunc ducam in navim, hic vobis infinitum precium
" Inveniet, ubicunque vendideritis ad diversilingues homines.
" Hæc quidem sic fata, abivit ad domos pulchras,
" Hi verò per annum totum apud nos manentes
" In navi concavâ, facultates multas lucrabantur:
" Sed quando jam concava navis gravata erat, ut illi redirent,
" Et tunc nuncium miserunt, qui nunciaret mulieri:
" Venit vir multa sciens mei ad domos patris,
" Aureum monile habens, & præterea electris impeditum erat.
" Hoc quidem in domo famulæ & verenda mater
" Manibus tractabant, & oculis videbant

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

440. Συμβλήμενος.] Συναντήσας.

441. Ἦ που ] Ἴσως, χειδόν.

444. Ἐπείγεται δ' ὦνον ὀδαίων. ] Σπουδάζετε ὑ πρὸς τὸ ἀγοράσασθαι τὰ φορτία.

447. Ὑποχείριον ἔλθῃ.] Τῇ χειρὶ μου ὑποπέσῃ.

448. Ἐπίβαθρον.] Μισθὸν, ὅ ἐστι ναῦλον, τὸ ἐπιβάσεως τοῦ πλοίου.

450. Ἀμαξοχόωντα θύραζε.] Ἤτοι ἤδη δυνάμενον πρόχοις ἔξω· ἢ δυνατὸν ὄντα ἐπαναλαβεῖν. γελᾷ δὲ καὶ ἅμα προχόωντα.

455. Ἐμπολόωντο.] Ὠνοῦντο.

456. Ἤχθετο.] Ἐβαρύνετο τῇ πλήθει.

459. Ὅρμον.] Περιδεαχήλιον κόσμον. Μετὰ δ' ἠλέκτροισιν ἔερτο.] Ἠλέκτροις ὑ * συνειλημμένος. Ἔερτο.] Συνεκέκλειστο, εἱρμασμένος ἦν.

461. Ἀμφαφόωντο.] Ἐψηλάφων. Ὁρῶντο.] Ἐθεῶντο.

## N O T Æ.

449. Ἀνδρὸς ἐῆος) *Eustath.* fol. 559. lin. 11. Τὸ ὑ ἐῆος, τουτέστιν ἀγαθοῦ, γίνεται μὲ, ἀπὸ τοῦ ἠὺς, ἠέος, καθὰ μοιζήσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐῆος.

450. Ἀμαξοχόωντα) *Porphyrius,* Ὁμηρικ. Ζητημ. δ. satis minutè disputat de Differentiâ τῆς ἀμαξοχίας & ἁμαξοχίας.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

459. * Συνείληπται, Pro συνέλεκτο, lego ex MS. *Aloysii Alemanni.*

## VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀμαξοχόωντα) γρ. ἅμα προχόωντα, *Br. Schol. Florentin. Aldin.* &c. ὁμοιοχόωντα, *Eustath.* fol. 585. lin. 14.

459. Ἔερτο) γρ. ἔειρτο, *Eustath.* fol. 585. lin. 17. Ὦρον

Ὦνον ὑπιχόμενος· ὁ δὲ τῇ κατένευσε σιωπῇ·
Ἦ τοι ὁ κανεύσας κοίλῃ ἐπὶ νῆα βεβήκει·
Ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε·
Εὗρε δ' ἐνὶ προδόμῳ ἠμὲν δέπας, ἠδὲ τραπέζας
Ἀνδρῶν δαιτυμόνων, οἱ μοι πατέρ' ἀμφεπένοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἐς ἀῶνον ἀφέμολον, δήμοιό τε Φῆμιν.
Ἡ δ' αἶψα τεῖ' ἄλεισα καθακρύψασ' ὑπὸ κόλπῳ
Ἐκφερεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην ἀεσιφροσύνησι·
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡμεῖς δ' ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλυθομεν ὦκα κιόντες,
Ἔνθ' ἄρα Φοινίκων ἦν ἀνδρῶν ὠκυάλου νηῦς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Νῶϊ ἀναβησάμενοι· ἐπὶ δὲ Ζεὺς θῆκεν ἴαλλεν.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
Τὴν μὲν ἔπειτα γυναῖκα βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
Ἄντλῳ δ' ἐνδυπίσε πεσοῦσ', ὡς εἰναλίη κὴξ·
Καὶ τὴν μὲν φώκῃσι καὶ ἰχθύσι κύρμα γενέσθαι
Ἐκβαλον· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
Τὼς δ' Ἰθάκῃ ἐπέλασσε Φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ·
Ἔνθα μὲ Λαέρτης πέλασε κτεάτεσσιν ἑοῖσιν.
Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

" Precium pollicitæ: hic interea huic innuit tacitè.
" Certè hic quandò innuerat, concavam ad navem ivit:
" Hæc autem me in manu capiens domibus eduxit foràs,
" Invenit verò in vestibulo partim pocula, partim mensas,
" Virorum convivarum, qui circa meum patrem versabantur:
" Hi quidem in concionem processerant, populique cœtum.
" Hæc verò statim tria pocula abscondens in sinu
" Exportavit, at ego sequebar stultitiis:
" Occidit autem sol, obscuratæque sunt omnes viæ.
" Nos verò in portum inclytum venimus celeriter euntes.
" Ubi Phœnicum erat virorum velox-in-mari navis.
" Hi quidem ubi tandem ascendissent, navigabant humidas vias,
" Nos navi imponentes; Jupitérque ventum immisit.
" Sex diebus quidem simul navigavimus nocteque & die;
" Sed quando septimum diem Jupiter induxit Saturnius,
" Hanc quidem tum mulierem interfecit Diana sagittis-gaudens.
" In sentinam verò intonuit cadens, sicut marina fulica:
" Et hanc quidem phocis & piscibus escam fieri
" Ejecerunt: at ego relictus sum, dolens animo.
" Hos igitur Ithacæ admovit portans ventusque & aqua:
" Ubi me Laërtes emit rebus suis,
" Sic hanc terram ego vidi oculis.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

462. Ὑπιχόμενος.] Ὑπιχνέρμαι. Κατένευσεν.] Διένευσεν.

463. Κανεύσας.] Καζανεύσας.

465. Δέπας.] Ποτήρια.

467. Πρόμολον.] Προῆλθον. Ἐς δῶκον.] Εἰς βουλήν. Φῆμιν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

468. Ἄλεισα.] Ἐκπύρισα.

469. Ἀεσιφροσύνησι.] Μαζιότητι, ἀφροσύνῃ, ἢ μωρίᾳ.

472. Ὠκυάλου.] Ὠκείᾳ, ταχείᾳ, ταχύπλῳ, περαγώγῳ.

474. Νῶϊ.] Ἡμᾶς, τὼς δύο. Ἀναβησάμενοι.] Ἀναβιβάσαντες εἰς τὴν ναῦν.

478. Ἄντλῳ.] Τῇ αὐλίᾳ ἢ πλοίῳ. Κὴξ.] Ὄρνεον θαλάσσιον, παραπλήσιον χελιδόνι· ἔνιοι δὲ, λάρον αὐτὸν λέγουσιν· οἱ δὲ, αἴθυιαν.

483. Οὕτω τήνδε τε γαῖαν ἐγὼν ἴδον.] Εἰκὸς αὐτὸν ἀκηκοέναι παρὰ τοῦ Λαέρτου, ᾧ διηγήσασθαι οἱ Φοίνικες.

## N O T Æ.

465. Δέπα) Ità, pro δέπας, vid. ad v. 467. ubi πρὸν ἄλεισα, sive δέπα.

474. Νῶϊ ἀναβησάμενοι) *Eustath.* ἀναβησισάμενοι, *Florentina* ἀναβιβασάμενοι, & *Aldina, Lovaniana* denique, pro quò malè *H. Steph.* ἀναβασάμενοι, ex utrisque debuit vocem unam genuinam elicere, qualis est ἀναβησάμενοι, quæ *Lectio* confirmatur ab *Hesychio*, Ἀναβησάμενοι· Ἀναβιβασάμενοι ἐπὶ τὴν ναῦν, hunc ipsum locum respiciens iisdem ferè verbis, quibus *Brevia Scholia*.

478. Εἰναλίη Κὴξ) Ὁ λάρος, καὶ Ἀπίωνα· λέγεται δὲ κατὰ Καύηξ· τινὲς Αἴθυιαν ἀποδιδόασιν· οἱ δὲ, Κίπφον· οἱ δὲ, Ἀμφίβιον ἀλλήλων. *Hesych.* v. Κήξ.

## Variæ Lectiones.

462. Ὑπιχόμενος) γρ. ὑποχόμενος, *H. Steph.*

465. Δέπας) γρ. δέπα & δέπα, pro δέπασα. Ità certè *Scholia*, ut nunc emendo, ex *Aldinâ* Editione.

474. Νῶϊ ἀναβησάμενοι) γρ. νὼ ἀναβιβασάμενοι, vid. Not. in *Textum*.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖ δισγενὴς Ὀδυσεὺς ἠμείβετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα δή μοι σοὶ φρεσὶ θυμὸν ὄρνας,
Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες ἄλγεα θυμῷ.
Ἀλλ' ἤτοι σοὶ μὲν κακῷ ἐνὶ καρπῷ ἐθλὸν ἔθηκε
Ζεύς, ἐπεὶ ἀνδρὸς δώμαθ' ἁφίκεο πολλὰ μογήσας
Ἠπίῳ, ὃς δή τοι παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε,
Ἐνδυκέως· ζᾷς δ' ἀγαθὸν βίον· αὐτὰρ ἔγωγε
Πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἀλώμενος εἰνάλυτον ἱκάνω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Καδδεγαθέτην δ' ὀλίγον ἐπὶ χρόνον, ἀλλὰ μίνυνθα·
Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν ἐύθρονος· οἱ δ' ἐπὶ χέρσῳ
Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία· καὶδ' ἕλον ἱστὸν
Καρπαλίμως, τὼ δ' εἰς ὅρμον προέρυσαν ἐρετμοῖς.
Ἐκ δ' ἀνὰς ἔβαλον, χύτλ' ἐν πρυμνήσι' ἔδησαν.
Ἐκ δ' αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
Δεῖπνόν τ' ἀντύνοντο, κερῶντό τε αἴθοπα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖσίδε Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἄγχι' ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγρόνδ' ἐπελεύσομαι, ἠδὲ βοτῆρας·
Ἑσπέριος δ' εἰς ἄγρ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα κάτελθε·
Ἠῶθεν δέ κεν ὔμμιν ὁδοιπόριον καθέθεμεν,
Δαῖτ' ἀγαθὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο.

Huic rursus nobilis Ulysses respondit verbo,
" Eumæe, certè valdè jam mihi in mentibus animum movisti,
" Hæc singula dicens, quæcunque jam passus es mala animo.
" Sed utique tibi quidem etiam ad malum bonum posuit
" Jupiter, quoniam in viri domos pervenisti multa passus
" Humani, qui jam tibi præbet cibumque, potumque,
" Decenter; degisque bonam vitam: at ego
" Multas hominum per civitates errans huc perveni.
Sic hi quidem talia inter seipsos dicebant;
Dormierunt verò non multum in tempus, sed paululum;
Statim enim aurora venit pulchræsedis. Hi interim ad terram
Telemachi socii solvebant vela, deposuerunt que malum
Statim; illamque in portum impulerunt remis.
Extra verò anchoras jecerunt, funesque ligaverunt.
Sed & ipsi descenderunt in littere maris,
Cœnamque parabant, miscebantque rubrum vinum.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Hisce Telemachus prudens infit sermonibus,
" Vos quidem nunc ad civitatem impellite navem nigram,
" At ego ad agrum ibo, & ad pastores:
" Vespertinus verò in urbem, conspicatus mea opera, descendam:
" Manè autem vobis viaticum apponam,
" Convivium bonum carniúmque, & vini dulcis-potûs.

## ΣΧΟΛΙΑ.

493. Καδδεγαθέτην.] Κατεκοιμήθησαν.
494. Ἐπὶ χέρσῳ.] Ἀντὶ ἐπὶ γῆς.
495. Καὶδ' ἕλον.] Καθεῖλον, κατέλαβον.
503. Βοτῆρας.] Βοσκοὺς, ποιμένας.
505. Ὁδοιπόριον.] Τὸν ἀφ' ὁδοῦ τὸ πάλιν δεῖπνον, ἢ ἀμοιβήν.

## NOTÆ.

493. Καδδεγαθέτην) Cum olim καὶδ δεγαθέτην disjunctim legeretur, jungendas voces nunc curavi, quomodò καὶβαλε, καπλέυσαν, & similia, & καδδύσαι, *Iliad.* τ'. v. 25. & παρεσσάμενοι, *Odyss.* ψ'. v. 87. *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Cur non jungitur voci* δε. Longè alia ratio Ε, καὶδ' ἔβαλεν, & Ε καὶδ' ἕλον, τὸ ε enim intervenit. *Ibidem.* Editioni *Elzeviriana* excideràt, ante χρόνον, τὸ ἐπί.

496. Προέρυσσαν) Ità scribo & hìc, pro προέρυσαν, *Versûs* Causâ, & quòd sæpè aliàs ità scribatur; de quâ re sæpiùs moneo. An & hìc legendum προέρεσσαν, *viz.* ob sequens ἐρετμοῖς; Vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 73.

505. Ὁδοιπόριον) Anglicè, A VOY; ponitur per Appositionem, ad δαῖτ' ἀγαθὴν, &c. Ut verò in ὁδοπόρος Syllaba *brevis* producitur per *Diæthongum*, quomodò μεσοπόλιος fit μεσαιπόλιος, itaque aliquando per ι fit productio, ut ψυτόκος, ῥαβδηφόρος, δρυκόπος, & *Eustathius* notat τὸ σφαιηφόρος, γραμματηφόρος, ἀνηφόρος, ζυγηφόρος, θαλαμηπόλος dici, ob vitandam πολυβοσχεῖαν συλλαβῶν. Ità & ὁδοιδύκος.

## VARIÆ LECTIONES.

494. Ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἐπὶ χέρσῃ.
496. Προέρυσσαν) γρ. προέρεσσαν, vid. Not. in *Textum*.
503. Ἐπιλεύσομαι) γρ. ἐπελεύσομαι.

Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Πῆ γὰρ ἐγὼ, φίλε τέκνον, ἴω; τεῦ δώματ' ἵκωμαι
Ἀνδρῶν, οἱ κραναλὴ Ἰθάκῃ κατὰ κοιρανέουσιν;
Ἦ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω καὶ σοῖο δόμοιο;
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλλως μέν σ' ἂν ἔγωγε καὶ ἡμέτερόνδε κελοίμην
Ἔρχεσθ'· ἐπεὶ γάρ τοι ξενίων ποθὴ· ἀλλά σοι αὐτῷ
Χείρων· ἐπεί τοι ἐγὼν μὲν ἀπέσομαι, οὐδέ σε μήτηρ
Ὄψεται· οὐ μὲν γάρ πω θαμὰ μνηστῆρσ' εἰς οἶκῳ
Φαίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆσδ' ὑπερῴῃ ἰσὸν ὑφαίνει.
Ἀλλά τοι ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, ὃν κεν ἵκηαι,
Εὐρύμαχον, Πολύβοιο δαίφρονος ἀγλαὸν υἱόν,
Τὸν νῦν ἶσα θεῷ Ἰθακήσιοι εἰσορόωσι.
Καὶ γὰρ πολλὸν ἄριστος ἀνὴρ, μέμονέν τε μάλιστα
Μητέρ' ἐμὴν γαμέειν, καὶ Ὀδυσσῆος γέρας ἔξειν.
Ἀλλὰ τά γε Ζεὺς οἶδεν Ὀλύμπιος αἰθέρι ναίων,
Εἰ καί σφιν πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπταλο δεξιὸς ὄρνις,
Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος· ὃν ῥ' ὑπὸ πόδεσσι
Τίλλε πέλειαν ἔχων, κὰτ' ἄρ' πλεκὰ χεῦεν ἔραζε,
Μεσσηγὺς νηός τε καὶ αὐτοῦ Τηλεμάχοιο.
Τὸν δ' Θεοκλύμενος ἑτάρων ἀπονόσφι καλέσας,
Ἕν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τηλέμαχ', οὔ τοι ἄνευθε θεοῦ ἕπετο δεξιὸς ὄρνις·
Ἔγνων γάρ μιν ἐπάντα ἰδὼν, οἰωνὸν ἐόντα.
Ὑμετέρου δ' οὐκ ἔστι γένους βασιλεύτερον ἄλλο
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης, ἀλλ' ὑμεῖς καρτεροὶ αἰεί.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,

Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Quonam ego, dilecte fili, ibo? cujus domos perveniam
" Virorum, qui asperam Ithacam dominantur?
" An recta tuam matrem adibo & tuam domum?
Hunc Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Aliter quidem te ego, & nostram *domum* juberem
" Ire, non enim tibi hospitiorum penuria; sed tibi ipsi
" Pejus, *id esset*; quoniam tibi ego quidem abero, neque te mater
" Videbit; non quidem enim frequenter procis in domo
" Apparet, sed *seorsim* ab his in cœnaculo telam texit.
" Verùm tibi alium virum indicabo, ad quem ibis,
" Eurymachum, Polybi prudentis inclytum filium,
" Quem nunc æqualitèr Deo Ithacenses respiciunt.
" Etenim longè optimus vir est, affectatque maximè
" Matrem meam ducere uxorem, & Ulyssis honorem habere.
" Verùm hæc Jupiter scit Olympius in æthere habitans,
" Si & ipsis ante nuptias perficiet malum diem.
Sic igitur ei loquuto advolavit dextra avis,
Accipiter, Apollinis velox nuncius; in pedibus autem
Vellebat columbam tenens, deorsum autem pennas fundebat ad terram,
In medio navisque & ipsius Telemachi.
Hunc itaque Theoclymenus à sociis seorsim compellans,
Inhæsit illi manu, verbúmque dixit, ac denominavit,
" Telemache, non sine Deo venit dexter ales;
" Cognovi enim ipsum è regione conspicatus, augurium quòd sit.
" Vestro verò non est genere regalius aliud
" In populo Ithacæ, sed vos potentes eritis semper,
Hunc statim Telemachus prudens contra alloquutus est,

## ΣΧΟΛΙΑ.

513. Ξενίων.] Τῶν σοὶ ξένων ὑποδοχὴ ἐπιτηδείων.
516. Ὑπερῴῃ.] Ἀναγλύφῳ οἴκῳ.
531. Οἰωνόν.] Σημεῖον, μάντευμα.
533. Καρτεροί.] Δυσπόζητοι, ἀγχεμαχεῖς. Ἰθακήσιοι δὲ τὸ, δοτεθε.

## NOTÆ.

525. Κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος) Κίρκος, ἱέραξ. *Aristophan.* —ὁ Ζεὺς γὰρ, ὁ τῶν βασιλέων, Αἰετὸν ἔσχε' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῇ κεφαλῇ βασιλεὺς ὤν· Ἡ δὲ αὖ θυγάτηρ Γλαῦκ'· ὁ δὲ Ἀπόλλων, ὕστερος ἦλθε πανυ, ἱέρακα.

## VARIÆ LECTIONES.

517. Ἵκηαι) γρ. ἵκοιο, *H. Steph.*

Αἲ γὰρ τῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε πολλά τε δῶρα
Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τις σὲ συναντόμενος μακαρίζοι.
Ἦ, καὶ Πείραιον προσεφώνεε πιφαῦσκον ἑταῖρον,
Πείραιε Κλυτίδη, σὺ δέ μοι τά περ ἄλλα μάλιστα
Πείθῃ ἑμοῖς ἑτάροισι, οἳ μοι Πύλον εἰς ἅμ' ἕποντο·
Καὶ νῦν μοι τὸν ξεῖνον ἄγων σὸν δώμασι σῇσιν,
Ἐνδυκέως φίλεεν καὶ πέμπε, εἰσόκεν ἔλθω.
Τόνδ' αὖ Πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Τηλέμαχ', εἰ γάρ κεν σὺ πολὺν χρόνον ἐνθάδε μίμνοις,
Τόνδε δ' ἐγὼ κομιῶ, ξενίων δέ οἱ οὔ ποθι ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, ἐπὶ νηὸς ἔβη, κέλευσε δ' ἑταίρους
Αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
Οἱ δ' αἶψ' ἔσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
Τηλέμαχος δ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξείῃ χαλκῷ·
Νηὸς ἄπο ἰκελόφιν· τοὶ δ' πρυμνήσι' ἔλυσαν.
Οἱ μὲν, ἀνώσαντες πλέον ἐς πόλιν, ὡς κέλευσεν
Τηλέμαχος φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τὸν δ' ὦκα προβιβῶντα πόδες φέρον, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλήν,
Ἔνθα οἱ ἦσαν ὗες μάλα μυρίαι· ἦσι συβώτης
Ἐσθλὸς ἐὼν σίαινεν, ἀνάκτεσσιν ἥπια εἰδώς.

" Utinam enim hoc, hospes, verorum perfectum sit;
" Ideò citò agnosceres amicitiámque multáque dona
" A me; adeo ut aliquis tibi obvium beatum dicat.
Dixit, & Peiræum alloquutus est tidum socium,
" Peiræe Clytide, tu etenim mihi quod ad alia, maximè
" Pares meorum sociorum, qui me Pylum insecuti sunt;
" Et nunc mihi hunc hospitem ducens in domibus tuis
" Solicitè complectere & honora, donec veniam.
Hunc rursus Peiræus lanceâ inclytus contra alloquutus est,
" Telemache, etiamsi tu multò tempore hìc maneas,
" Hujus tamen quidem curam geram, nec xeniorum ei penuria erit.
Sic loquutus in navem ivit, jussitque socios
Ipsos ascendere, atque funes solvere.
Hi igitur statim ascenderunt, & in sedibus sederunt.
Telemachus verò sub pedibus ligavit pulchra calceamenta,
Accepitque fortem lanceam cuspidatam acuto ære,
Navis à tabulatis: hi autem rudentes solverunt.
Hi quidem impulsâ *nave* navigabant in civitatem, sicut jusserat
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini.
Hunc autem celeriter præeuntem pedes ferebant, ut iret in stabulum;
Ubi ei erant sues valdè multæ; quibus subulcus
Bonus *nimirum vir* interdormiebat, de dominis benignè sentiens.

## ΣΧΟΛΙΑ.

537. *Μακαρίζοι.] Μάκαρα λέγει.
542. Τέμψω.] Τιμήσω.
544. Ἐνθάδε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Μίμνοις.] Μένοις.
545. Κομιῶ.] Ἐπιμελείας ἀξιώσω.
550. *Ἀκαχμένον.] Σεσιδηρωμένον.
552. Ἀνώσαντες.] Εἰς τὸ ἄνω τῆς πολεως πωήσαντες.
554. Προβιβῶντα.] Προβαίνοντα
556. Ἐνίαυεν.] Καθ' ἣν διέτριβεν. Ἀνάκτεσσι.] Δεσπόταις.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

537. *Hoc *Scholion*, ex MS. *Aloysii Alemanni*; ut fit Σὺ μακαρίζοι λέγει ἄν τις· ὡς ἄν τις σὲ μακαρίζοι.
550. *Ἀκαχμένον) Ità lego ex *Textu*, pro *ἀκαχμένον*, quod hujus loci non est.
556. Καθ' ἣν διέτριβεν.) Hic ordo, ὄφρ' ἵκεθ' αὐλήν, ἔνθα, ἔ ἦσι, καθ' ἣν σίαινεν, ἣ διέτριβεν.

## VARIÆ LECTIONES.

548. Εἴσβαινον) γρ. ἔσβαινον, Edit. *Elzevir.*
556. Ἐνίαυεν) γρ. ἐπίαυεν, *H. Steph.*

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Π'.

Ἐλθὼν εἰς τὰς ἀγρὰς Τηλεμάχῳ, πέμπεται Εὔμαιος εἰς τὴν πόλιν, ἀφείλων ἐπιστεῖλαι δὲ διαστὰς τὴν παρουσίαν· γίνεται δὲ ἐν τοῖς ἔξω Ὀδυσσέως ὡς τὸν ἱερὸν ἀναγνωρισμὸν, καὶ βάλλεται Ἀθηνᾶς· καὶ τὰ ἀπὸ τῶν σύβδων Τηλεμάχου παραγγέλων *μνηστῆρας ἐπὶ τὴν πόλιν ὑποστρέφει.

*μνηστῆρας, Vox loco neceſſaria.

### Ἐπιγραφαί.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως ὑπὸ Τηλεμάχου.

Ἄλλως.

Τῇ δ' ἄρα Τηλέμαχος ἀναγνωρίζει πατέρα ὃν. LIB. XVI.

Τῷ δ' αὖτ' ἐν κλισίῃς Ὀδυσεὺς καὶ δῖος ὑφορβὸς
Ἐντύνονθ' ἅμα δεῖπνον ἅμ' ἠοῖ, κειάμενοί πῦρ,
Ἐκπέμψάν τε νομῆας ἅμ' ἀγραύλοισι σύεσσι.
Τηλέμαχον δ' ἐσσεύατο κύνες ὑλακόμωροι,
Οὐδ' ὗλαον ποσίν γε· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσεὺς
Σαίνοντάς τε κύνας, ποσί τε κλῦε θαμειῶν
ἐλθε ποδοῖν·

HI autem rurſus in ſtabulis Ulyſſes & divinus ſubulcus
Parabant jentaculum ſimul cum aurorâ, incendentes ignem,
Emiſeruntque paſtores cum congregatis ſuibus.
Telemachum verò circumblandiebantur canes latrantes,
Neque latrabant advenientem: intellexit autem divus Ulyſſes
Adulantes canes, & circùm ſonus venit pedum;

### ΣΧΟΛΙΑ.

2. * Ἄρισον.] Τὸ ἐκθηλὺ τροφῆς, ὃν πᾶσι ἀκροδρυμῶν λέγουσιν.

4. Περίσσαινον.] Ἔσαινον, ἐγλείκοντο, ἐκπαίζοντο.

5. Ὗλαον.] Ὑλακτοῦν, ἐβόων.

6. Ποδοῖν.] Ποδῶν.

### NOTÆ.

V. 2. Ἐντύνονθ' ἄρισον ἅμ' ἠοῖ) Videat Curioſus Lector, quæ *Euſtath.* fol. 584. lin. 35. inter quæ, Ἔστι δὲ, φησὶν Ἀθήναιος, ἡ πόλις ἡ ἐνομάσθαι καὶ παρ' Αἰσχύλῳ. ἐν οἷς παρῆγε τὸν Παλαμήδην λέγοντα ὕπνῳ, Σίτου δ' οὐδὲν δεῖσθαι. Ἄρισον, δεῖπνα, ἄρτα δ', αἰρεῖσθαι, τρία. Aliàs, φαυερῶς τὸ σχοινὸν ἐμβραμῶ, δεῖπνον καλεῖ.

4. Περίσσαινον) Ità infrà ſcribo, v. 10. σείσαλ-λεσθ. Τὸ Σ hic etiam duplicandum; ut in *Mediis* Vocibus, quomodò in ἐύσσελμος, πελοπόννησος, ὑπερφίαλος, ἐννέπω, παρήλιος, συννεχὲς, &c. vid. ad κ'. v. 215. Ità infrà, v. 425. ὑποδδείσας.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἄρισον) Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii* MS.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Θεῖος) γρ. δῖος, *Dionyſ. Halicarn.* Edit. *Hudſon.* §. 2. fol. 5. *Spondan.* &c. vid. infrà, ad v. 20.

2. Ἐντύνονθ') γρ. ἐστύνασσε, vid. *Dionyſ. Halicarnaſ.* ibid. *Ibid.* Κειαμένω) γρ. κηαμένω, *Euſtath.* fol. 589. lin. 29.

3. Ἐκπεμψάν τε) γρ. ἐκπέμψασσε.

4. Περίσσαινον) γρ. σείσαινον, vid. Not. in *Textum.* & infrà, ad v. 10.

6. Περί π κτύπῳ) γρ. ὑπό π κτύπῳ, *Dionyſ. Halicarn.* ibid.

Αἶψα

Αἶψα δ' ἄρ' Εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τίς τοι ἐλεύσεται ὀψὲ δ' ἑταῖρος,
Ἢ κὴ γνώριμος ἄλλος· ἐπεὶ κύνες οὐχ ὑλάουσιν,
Ἀλλὰ θοὴ ταίνυσι· ποδῶν δ' ὑπὸ δοῦπον ἀκούω.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτε οἱ φίλος υἱὸς
Ἔστη ἐν προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης·
Ἐκ δ' ἄρα οἱ χειρῶν πέσεν ἄγγεα, τοῖς ἐπονεῖτο,
Κιρνὰς αἴθοπα οἶνον· ὁ δ' ἀντίος ἤλυθ' ἄνακτος·
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Χεῖράς τ' ἀμφοτέρας· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ·
Ὡς δ' ὅτε πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζῃ,
Ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης γαίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Μοῦνον τηλύγετον, τῷ ἔπ' ἄλγεα πολλὰ μογήσῃ·
Ὡς τότε Τηλέμαχον θεοειδέα δῖος ὑφορβὸς

Statim itaque Eumæum verba velocia alloquutus est,
" Eumæe, certè aliquis veniet huc socius,
" Vel & cognitus alius; quoniam canes non latrant,
" Sed circumblandiuntur; pedum etiam strepitum subaudio.
Nondum omne dictum erat verbum, quando ejus dilectus filius
Stetit in vestibulis, stupefactus verò surrexit subulcus:
At ex ejus manibus ceciderunt vasa, quibus laborabat,
Miscens nigrum vinum; hic igitur contra venit regem,
Osculatusque est ipsum capiteque & ambobus luminibus pulchris,
Manibusque ambabus; diffusa autem ei excidit lachryma:
Sicut verò pater suum filium benevolus amplectitur,
Venientem ex longinquâ terrâ decimo anno,
Solum unicum in senectute genitum, ob quem dolores multos passus est:
Sic tunc Telemachum divinum divus subulcus

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Ὑλάουσι.] Βοῶσιν, ὀλακτοῦσιν.

12. * Ταφὼν.] Θαμβηθείς, ἐκπλαγείς, ἢ θαυμάσας· ἔστι δὲ τύπος ἀόριστος ἀπὸ τοῦ θάπτω, ἔθαπτον, καὶ ἔταφον, καὶ ταφὼν, Ἰωνικῶς· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πάντων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐρῶντες τὰς πάντας ἐκπληττόμεθα, καὶ λέγομεν τὸ ἐπειτερχόμενον ἡμῖν δεινόν.

15. Φάεα.] Τοὺς ὀφθαλμούς.

17. Ἀγαπάζῃ.] Περιπτύσσεται.

## N O T Æ.

15. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε & ἄμφω φάεα καλά) *Gracum* hunc morem suaviandi Os, Oculosque, expressit hinc *Catullus*, Epigr. 11. *Jucundum Os Oculosque suaviabor.* De Voce κύσε, ità *Eustath.* fol. 591. lin. 25. Σημείωσαι ὅτι ἐπὶ εὐῶν μὲν τοῦ, Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν, ἐκτείνει τὸ κῦσε πρωταλήγουσαν· ἐν δὲ τῷ, παῖζε κύσε τέρψιν, συστέλλει αὐτήν. Minùs quidem placet hæc *Eustathii* ratio, & in hoc loco duplicatur σ'. in Editt. *Florentinâ. Aldinâ. Lovanianâ Rescii; Hervagianâ. Hen. Stephani, Castellionis, Spondani, Seberi* Indice, *Elzevir. Oxon.* Editt. & aliàs ἔκυσσε, *Iliad. Σ'.* v. 371. & *Odyss. Φ'.* v. 225. Sic *Hesiodo* Κυσαμένη, plus semel. Ità & olim, ν'. v. 68. κόμισσε. Vid. mox, v. 82.

17. Ὡς ὅ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων) Ità potissimum *Homerus* disjunctim legit φίλα φρονέων, ut in hoc loco *Romana* & *Basileensis, Eustathii, Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii, Hervagiana*, cum MSS. *Scholiis*; contra quorum omnium auctoritatem & fidem, *Henricus Stephanus* φιλοφρονέων scripsit, nec aliam *Lectionem* inter *Var.* reposuit. Illum, uti solent, sequuntur *Castellio, Spondanus, Elzevir.* &c.

18. Ἀπίης γαίης) Præter quæ Nos ad *Iliad.* α'. v. 270. γ'. v. 49. Vid. etiam *Etymolog.* M. v.

## N O T Æ IN S C H O L I A.

12. *Ταφὼν) Hoc *Scholion*, in *Impressis* simul & MS. *Aloysii*, licet non suo in loco; nam post v. 28. sequitur inibi. *Punctum* autem facio, ad Ἰωνικῶς· ut μεταχὴ subaudiatur; non enim ad μεταφορὰ pertinere potest. Vid. *Eustath.* fol. 746. lin. 11.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

7. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. προστεφώνει ἰσχὺς δόντα, *Dionys. Halicarn.* ibid.

10. Περιταίνυσι) γρ. πρωταίνυσι, vid. suprà, ad v. 4.

11. Εἴρητο) γρ. εἶρεν, *Dionys. Halicarn.* ibid. ex MS. *Colbertino.*

14. Ἀντίος ἤλυθ' ἄνακτος) γρ. ἀντίος ἦλθε ἀνάσσων, *Sylburg.* ἀντίος ἴδεσκε ἄνακτα, *Reg.* 2. apud *Dionys.* ibid. & hæc *Lectio* servi fidissimi alacritatem melius notat. γρ. ἀντίον, *H. Steph.*

15. Κύσε) γρ. κύσε, & κῦσε, *Eustath.* fol. 591. lin. 25.

17. Φιλοφρονέων) γρ. φίλα φρονέων, Vid. Not. in *Textum.*

19. Μογήσῃ) γρ. μογήσει, *Eustath.* fol. 591. lin. 15.

20. Δῖος) γρ. θεῖος, ut v. 1.

Πάντες

Πάντα κύσεν περιφὺς, ὡς ὃν θανάτοιο φυγόντα·
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος, ἤ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ᾤχεο νηῒ Πύλονδε·
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, Φίλον τέκος, ὄφρα σὲ θυμῷ
Τέρψομαι εἰσορόων νέον ἄλλοθεν ἔνδον ἐόντα.
Οὐ μὰν γάρ πω δῆμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι, οὐδὲ νομῆας,
Ἀλλ' ἐπιδημεύεις· ὡς γάρ νύ τοι εὔαδε θυμῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων προσοράᾶν ἀίδηλον ὅμιλον.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω ταῦτ', ἄπποθ· σέθεν δ' ἕνεκ' ὧδέ γ' ἰκάνω,
Ὄφρα σέ τ' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω, καὶ μῦθον ἀκούσω,
Εἴ μοι ἔτ' ἐν μεγάροις μήτηρ μένει, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλος ἔγημε· Ὀδυσσῆος δὲ πυθὴ
Κτῆμ' ἀθυμαίων κακὰ δέγχνια κεῖται ἔχουσα.

Totum osculatus est, circumplexus, ut mortem elapsum;
Et lugens verba velocia alloquutus est,
" Venisti, Telemache, dulce lumen, neque te amplius ego
" Visurum putabam, postquam ivisti navi ad Pylum:
" Sed agè nunc ingredere, dilecte fili, ut te animo
" Delectem, inspiciens nuper aliunde intra existentem.
" Non quidem enim frequenter in agrum venis, neque ad pastores;
" Sed in urbe moraris: sic enim placuit animo
" Virorum procorum providere pernicioſam multitudinem.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Erit sic, ô tu: tui enim causâ huc veni,
" Ut te videam oculis, & verbum audiam,
" Si mihi adhuc in domibus mater manet, an aliquis jam
" Virorum alius duxit uxorem: Ulyssis utique cubile
" Penuriâ incubantium malis araneis jacet obsitum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

24. Ὤιχεο.] Ἀπῆλθες.
26. Τέρψομαι.] Τερφθῶ.
28. Ἐπιδημεύεις.] Ἐν τῇ πολῇ ἀσφαλείᾳ, ἢ ἀσφαλείσεις. * Εὔαδεν.] Παρὰ τὸ ἥδω, ὁ διύπερθε ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, ἄδε, καὶ μὴ δι' ευ, εὔαδε· ἢ ἔστι, ἤδεν, ἤδες, ἤδε, καὶ ἀφέλυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμῷ δι' υ, εὔαδε, τυτίσιν, ἀρίστῳ.
29. Ἀίδηλον ὅμιλον.] Τὸν ἀδηλοποιὸν καὶ πάντα φθείροντα· ἢ τὸ δι' ἁρπαγὴν καὶ ἀπωλείας αἴτιον.
31. Ἄπποθ.] * Ἐπίρρημα τροπικὸν τοιοῦτον ἐστὶ παλαιότερον, εἰρη) παρὰ τὸ ἄππα, καθὰ Μακεδόνας, προπερισπωμένη δι' π εἰς τ, ἄπποθ.
35. Κτῆμ'.] Σπάνις, ἀπορία. Ἐνδυταίων.] Τῶν ἐνυπνιμμένων, ὅ ἐστι κοιμωνομένων· ἢ τὸ ἐδεβολαίων.

## NOTÆ.

31. Ἄπποθ) De hâc voce nonnihil *Br. Schol.* plura *Eustathius*, at nihil ad *Rhombum*. Illa enim ad ἄππα *Macedonicum* referunt, quod ab ἄππας, ὁ τροφεύς· undè forte *Abbas*, ut *Martinius*; certe *Abba*, *Hebraicum*, fons erit. Hic verò, fol. 592. lin 20. Καὶ ἔστιν ἡ λέξις ἀπαραλλάκτως, ἀκλίτως, καὶ τὸ ὅλον εἰπεῖν, πρωτοτύπως· ὁ γὰρ ἐστιν, ἀρχήν τινα δ' ἄπποθ εὑρεῖν, καὶ ἐδὲ ἑρμηνείαν ἔχει· διὸ ἐ ἀμυδρόλεκτον, ἤγουν ἀνερμήνευτον, τοῦ τ' Παλαιῶν λέγει. Hæc ille, quòd *Græca* Originis esse putaret, at *Hebræa* Vox *Attah*, sonat *Tu*. Quâ compellatione utimur erga *Inferiores*, aut Ignotos, ut *Anglicè*, You, you, Sir. Malè itaque *Callimachus*, Hymn. *Dian.* v. 6. Δός μοι παρθενίλλα αἰώνιον, ἄππα, φυλάσσειν, ubi de *Jove*, Patre & Principe Deorum; nisi fors ibi Vera Lectio sit, ἄπποθ. Vid. *Dan. Heinsii* Prolegom. ad *Nonni* Paraphras. *D. Johan.* p. 46. Ἄππα, pro ὁ δῖνα, nomine omisso. Vid. ad *Iliad. ι'.* v. 603.

35. Ὀδυσσῆος δὲ πυθὴ κτῆμ' ἀθυμαίων κακὰ δέγχνια κεῖται ἔχουσα) *Gerard. Falkenberg.* in illud *Nonni*, Dionys. l. 38. v. 13. —ἔνθεν ὃ πολλὸν χάρμης .. ἀσπίδα βοείην) Est Clypeus telis aranearum tectus; quod diuturnæ Pacis tempore fieri solet. *Bacchylides*, Σιδαρεοδέτοισι πόρπαξιν αἰθὲν ἀσπίδων ἰσοὶ πέλον)· ἔγχεά τ' λογχωθὲν, ξίφεά τ' ἀμφάκεα, εὐρεῖς δάμναν). *Theocrit.* Idyll. 16. v. 96. —ἀσπίδα δ' εἰς ὄπλ' ἀσπίδα Λακεδαιμονίων· βοᾶς δ' ἴα μοῖσ' ὄρομ' εἶη. Dein hunc *Homeri* locum superin-

## NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Εὔαδε) Totum hoc quicquid est *Scholii*, ex MS. *Aloysiano*, quod utrum ex *Etymologico* M. an hoc ex illo, non licet asserere; per omnia enim concordant, excepto, quod *Etymolog.* M. inter τὸ Εὔαδε, & τὸ Παρὰ, habeat ἀντὶ δ' ἤρεσε, MS. in fine, post τὸ εὔαδε, addat etiam, τυτίσιν ἀρίστῳ.
31. Ἄπποθ) Hoc *Scholion* explicatur, hæc certè *Vox*, quam *Scholiastes* non satis assequi videtur, in Notis ad *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

21. Οὔ σ' ἔτ') *al.* ἦ σέ τ', Vulg. Editt.

Τόνδ'

Τόνδ' αὖτε προσέφη συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καὶ λίην κείνη γε μάψ πετληότι θυμῷ
Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
Φθίνυσιν νύκτες τε καὶ ἤματα δακρυχέουσι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, οἱ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος·
Αὐτὰρ ὅγ' εἴσω ἴεν, ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τῷδ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπέκειξεν Ὀδυσεύς·
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε,
Ἧσο, ὦ ξεῖν'· ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δώομεν ἕδρην
Σταθμῷ ἐν ἡμετέρῳ· πάρα δ' ἀνήρ, ὅς κεν ἀφήσῃ.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖθις ἰὼν καθ' ἕδρην ἕζετο· τῷ δὲ συβώτης
Χέδεν ὕπο χλωρὰς ῥῶπας, καὶ κῶας ὑπέρθεν,
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
Τοῖσιν δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκε συβώτης
Ὀπταλέων, ἃ ῥα τῇ γε τερὴν ὑπέλειπον ἔδοντες·
Σῖτον δ' ἐσυμβώσας παρενίσσεεν ἐν κανέοισιν,
Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός τε καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσεφώνεε δῖον ὑφορβόν,
Ἄττα, πόθεν τοι ξεῖνος ὅδ' ἵκετο; πῶς δέ ἑ ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὰν γάρ πῃ πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω.

Hunc rursus alloquutus est subulcus princeps virorum,
" Et valde illa manet patienti animo
" Tuis in domibus: ærumnosæ verò ei semper
" Occidunt noctésque & dies lachrymanti.
Sic utique loquutus ejus suscepit æream lanceam:
At hic introivit, & transivit lapideum limen,
Huic sedem petenti pater cessit locum Ulysses:
Telemachus verò ex alterâ parte retinuit, dixitque,
" Sede, hospes; nos autem & alibi inveniemus sedem
" Stabulo in nostro; adest nempè vir, qui deponet.
Sic dixit; hic igitur rursus iens sedit: huic autem subulcus
Sustudit viridia virgulta, & pellem insuper;
Ubi sedit postea Ulyssis dilectus filius.
His itaque rursus carnium lances apposuit subulcus
Assatarum, quas priori die reliquerant comedentes;
Panem quoque festinantèr cumulavit in canistris;
In poculoque miscebat dulce vinum:
Ipse verò è regione sedit Ulyssis divini.
Hi itaque in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
At postquam potûs & cibi desiderium amoverunt,
Jam tunc Telemachus alloquutus est divinum subulcum,
" Heus, tu, unde hospes hic venit? quomodo autem ipsum nautæ
" Duxerunt in Ithacam? quinam se esse gloriabantur?
" Non quidem enim ipsum pedestrem puto huc venisse.
Hunc respondens alloquutus est Eumæus subulcus,
" Certè ego tibi, fili, vera omnia dicam:

## ΣΧΟΛΙΑ.

41. Ἦιεν.] Ἐπορεύετο.
42. Ἕδρης.] Τῆς καθέδρας. Ἐπιόντι.] Ἐπερχομένῳ. Ὑπόειξεν.] Ὑπεχώρησεν.
43. Ἐρήτυεν.] Ἐκώλυσεν.
47. Χεῦεν.] Ἐπέβαλλεν. Κῶας.] Δέρμα.
51. Ἐσυμβώσας.] Ἐπεισμήσας. Παρενίσσεεν.] Παρεστήκδεν, παρετίθη.

## NOTÆ.

ducit. Cui alludit *Catullus* suo & omnium Poetarum nomine, —*nam tui* Catulli *Plenus sacculus est aranearum.* Et *Plautus* in *Aulularia*, Anne quis ædes auferat? Nam hìc apud Nos nihil est aliud quæsti furibus. Ità inaniis sunt oppletæ atque arancis.

## VARIÆ LECTIONES.

38. Φθίνυσιν) γρ. φθινύθουσιν. *Florent. Aldin.* &c.
44. Ἧσο, δ' ξεῖν') γρ. ἧσαι, ξεῖν'.
46. Αὖθις) γρ. αὖτις.
49. Τοῖσιν δὲ κρειῶν) γρ. τοῖσι δ' αὖ κρειῶν, *H. Steph.*
58. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετάασθε, *H. Steph.* vid. infrà, v. 223.

Ἐκ μὲν Κρητάων γένος εὔχεται εὐρειάων·
Φησὶ δὲ πολλὰ βροτοὺς ἐπὶ ἄστεα δινηθῆναι
Πλαζόμενος· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν τάγε Δαίμων.
Νῦν δ' αὖ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ὑπὸ νῆας ἀφορμᾶς
Ἦλυθ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν· ἐγὼ δέ σοι ἐγγυαλίξω·
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· ἱκέτης δέ τοι εὔχεται εἶναι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Εὔμαι', ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες·
Πῶς γὰρ δὴ τὸν ξεῖνον ἐγὼν ὑποδέξομαι οἴκῳ;
Αὐτὸς μὲν νέος εἰμί, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρὶ ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις κατατερπὴν
Μητρὶ δ' ἐμῇ δίχα θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζῃ,
Ἦ αὐτῦ παρ' ἐμοί τε μένῃ, καὶ δῶμα κομίζῃ,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν,
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπηται Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος
Μνᾶται ἐνὶ μεγάροισιν ἀνὴρ, καὶ πλεῖστα πόρηισιν.
Ἀλλ' ἦτοι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
Ἕσσω μὲν χλαῖναν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά·
Δώσω δὲ ξίφος ἄμφηκες καὶ ποσὶ πέδιλα,
Πέμψω δ', ὅππη μὲν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Εἰ δ' ἐθέλῃς σὺ, κόμισσον ἐνὶ καθμοῖσιν ἐρύξας·
Εἵματα δ' ἐνθάδ' ἐγὼ πέμψω, καὶ σῖτον ἅπαντα,
Ἔδμεν, ὡς ἂν μή σε καταδύσῃ καὶ ἑταίρους.

" Ex Cretâ quidem genere gloriatur latâ:
" Dicit autem multas per hominum civitates divertisse
" Errans; sic enim ei destinavit hæc Deus.
" Nunc tandem rursus Thesprotorum virorum ex nave elapsus
" Venit meum ad stabulum: ego verò tibi in manus eum tradam;
" Fac, quomodo vis; supplex enim tibi dicit esse.
Hunc rursus Telemachus prudens alloquutus est,
" Eumæe, certè hoc verbum triste dixisti:
" Quomodo enim iam hunc advenam ego suscipiam domi?
" Ipse quidem juvenis sum, & nondum manibus ausus tum
" Virum propulsare, quando prior lacessat.
" Matri autem meæ bifariam animus in mentibus cogitat,
" An illic apud me maneat & domum curet,
" Lectum venerans mariti, populique famam,
" An iamsimul sequatur Achivorum, quicunque optimus
" Nuptias ejus ambit in domibus vir, & plurima det.
" Sed certè hunc hospitem, quoniam tuam venit domum,
" Induam ipsum chlænamque, vestemque, indumenta pulchra:
" Dabo etiam ensem utrinque acutum, & pedibus calceamenta;
" Mittamque, quo ipsum cor animusque jubet.
" Sin vis tu, excipe in stabulis eum detinendo:
" Vestes autem huc ego mittam, & opsonium omne genus;
" Ut comedat, ne tibi sit tædio & sociis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

62. Εὔχεται.] Νῦν, λέγει.
63. Δινηθῆναι.] Ἀναστραφῆναι.
64. Ἐπέκλωσεν.] Εἱμαρμένον γράφας ἐποίησεν.
69. Θυμαλγές.] Λυπηρόν.
72. Χαλεπήνῃ.] Εἰς χαλεπότητα τραπείη.
74. Κομίζῃ.] Ἐπιμελοῖτο.
77. Μνᾶται.] Μνηστεύει.
79. Ἕσσω.] Ἀμφιέσω, ἐνδύσω.
80. Ἄμφηκες.] Ἡγουμένου ἀμφοτέρωθεν.
82. Κόμισσον.] Ἐπιμελήθητι.
84. Καταδύσῃ.] Καθαπτοιεῖ, βλάψῃ.

## NOTÆ.

82. Κόμισσον) In Editione *H. Stephani* κόμιζον, qui error dormientibus Operariis irreplit, nam κόμιζε, in *Imperativo*, non κόμιζον· hinc tamen *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevir.* eundem errorem hausserunt; qui omnes Unicam illam Editionem sibi imitandam proposuerunt, nè suo sibi judicio reservato. *Hervagiana* tamen Editio, ut verum fatear, κόμιζον, habet, pro κόμισσον. Duplicandum autem σ', ut diximus suprà, ad v. 15. MS. *Aloysii* Κομίζοι) Ἐπιμελοῖτο, unde fortè Error primò ortus. Manifestum autem, aliud Tempus huic loco deberi.

## VARIÆ LECTIONES.

67. Ἐθέλῃς) γρ. ἰθέλῃς, *H. Steph.*
69. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Laud.* Oxon. vid. ad *Iliad.* α'. v. 286.
82. Κόμισσον) γρ. κόμισον, & κόμιζον malè, vid. Not. in *Textum.*
84. Καταδύσῃ) γρ. καταδύσοι, *Aloysii* MS. in *Schol.* Καταδύσοι) Καθαπτοιεῖ, βλάψοι.

Κεῖσε

Κεῖσε δ' ἀν οὔ μιν ἔγωγε μὴ μνησῆρας ἑλοῦμι
Ἔρχεσθ'· λίην γὰρ ἀτάσθαλον ὕβριν ἔχουσι,
Μή μιν κερτομέωσιν, ἐμοὶ δ' ἄχος ἔσσεται αἰνόν.
Πρῆξαι δ' ἀργαλέον τὶ καὶ πλεόνεσσιν ἐόντα
Ἄνδρα καὶ ἴφθιμον· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ θιὼ μοι καὶ ἀμείψασθαι θέμις ἐστίν,
Ἦ μάλα μεθ' καταδάπτει' ἀκηδέα φίλον ἦτορ,
Οἷα φατὲ μνησῆρας ἀτάσθαλα μηχανάασθαι
Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν τοιούτῳ ἐόντι.
Εἰπέ μοι, ἦε ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ
Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὀπαζόμενοι Θεοῦ ὀμφῇ·
Ἦ π καστγνήτοις ὀπιμέμφεαι· οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νείκεος ὄρνυται.
Αἲ γὰρ ἐγὼν ὕπω τόσσος εἴην τοῖός τ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἦ παῖς ἐξ Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἦε καὶ αὐτὸς
Ἔλθοι ἀλητεύων· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα,
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἁπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς,
Εἰ μὴ ἐγὼ κείνοισι κακὸν πάντεσσι γενοίμην,
Ἐλθὼν ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Εἰ δ' αὖ με πληθύι δαμασσαίατο μοῦνον ἐόντα,
Βουλοίμην κ' ἐν ἐμοῖσι καταφθίμενος μεγάροισι
Τεθνάμεν, ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φυσιζοῦσς, δμωάς τε γυναῖκας

" Illuc verò non ipſum ego ad procos
" Ire, valdè enim petulantem injuriam retinent;
" Ne ipſum convitientur, mihique dolor eſſet gravis.
" Facere autem difficile quid *eum, qui* inter plures exiſtit,
" Etiamſi vir *ſit* robuſtus; quoniam multò potentiores ſunt.
Hunc rurſus alioquutus eſt multùm-tolerans divus Ulyſſes,
" O amice, quoniam mihi & reſpondere fas eſt,
" Certè valdè mei laceratum eſt audientis dilectum cor,
" Qualia dicitis procos injuſta perpetrare
" In domibus, invito te, talis qui ſis.
" Dic mihi, an voluntarius ſubmittis; an te populus
" Odit in civitate, obſequentes Dei Providentiæ?
" An conſanguineos accuſas; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & ſi magna contentio moveretur.
" Utinam enim ego ſic juvenis eſſem hoc in animo,
" Vel filius ex Ulyſſe ſtrenuus, vel & iple
" Veniret errans: adhuc enim & ſpei portio;
" Protinùs omninò mihi caput decollàrit alienus vir,
" Si non ego illis detrimento omnibus eſſem,
" Profectus in domum Laërtiadæ Ulyſſis:
" Sin verò me multitudine ſuperarent ſolum exiſtentem,
" Mallem *ego* in meis interfectus domibus
" Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites indignis modis tractatos, famuláſque mulieres

## ΣΧΟΛΙΑ.

87. Κερτομέωσι.] Χλευάσωσι.
92. Δάπτει.] Ἐσθίστα.
97. Καστγνήτοις ἐπιμέμφεαι.] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ εἰσί σοι ἀδελφοί;
98. Ὄρηται.] Κινηθῇ, ὁρμήσῃ.
99. Εἴην.] Ὑπάρχοιμι.
108. Σπφελιζομένους.] Ὑβριζομένους, ἢ ἀσχημονιζομένους.

## NOTÆ.

92. Καταδάπτει') Pro *καταδάπτεται*, ut referatur ad *ἦτορ*, aliàs *καπαδάπτει'*, pro *καπαδάπτεπ*, ut *ἦτορ* ſit *Accuſativus*, non ampliùs *Nominativus*, & ad *φατὲ* reſpiciat.

95. Ἦ σ' γε λαοὶ Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπαπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ) Prudenter Poeta, Pios homines, ab improborum malitiâ, non ſine Dei Providentiâ, exerceri novit. Ità enim expurgatiores fiunt Boni, & inexcuſatiores, Mali. Hinc, *Vox Populi, vox Dei*. Idem Diſtichon, ſuprà, γ'. v. 214.

106. Βουλοίμην) Βούλομαι, *ἀντὶ τοῦ*, αἱρήσομαι, ἢ εὐδοκῶ βούλομαι. Ità *Iliad.* α'. v. 117. Ἐκλαῦ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι. Item *Odyſſ.* ε'. v. 81. Αὐτὸν ἔχοντα σὺν βόλομ' ἐπαυρέμεναι, ἢ πονα πῶσθαι. Vid. ad *Odyſſ.* μ'. v. 350.

## VARIÆ LECTIONES.

92. Καταδάπτει') γρ. καπαδάπτει', vid. ad Not. in *Textum*. *Brevia Scholia* καὶ δάπτει), disjunctim.
98. Ὄρηται') γρ. ἐρέῃ, ut infrà, v. 116.
106 Κ' ἐν] γρ. κεν.

Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά·
Καὶ οἶνον ἀφυσσόμενον, καὶ σῖτον ἔδοντας
Μᾶψ, αὔτως ἀτέλεστον, ἀνιωύσσω ἐπὶ ἔργῳ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
Οὔτε τί μοι πᾶς δῆμος ἀπεχθόμενος χαλεπαίνῃ,
Οὔτε κασιγνήτοις ἐπιμέμφομαι, οἷσί περ ἀνὴρ
Μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται·
Ὧδε γὰρ ἡμετέρῳ γενεῇ μήσατο Κρονίων·
Μοῦνον Λαέρτεω Ἀρκεισιάδης ὑὸν ἔπλε,
Μοῦνον δ' αὖ Ὀδυσῆα πατὴρ τέκεν· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Μοῦνον ἔμ' ἐν μεγάροισι τεκὼν λίπεν, οὐδ' ὀπάνισε·
Τῷ νῦν δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶ καὶ οἴκῳ.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Ἠδ' ὅσσοι κραναῇ Ἰθάκῃ καταφαινόωσιν,
Τόσσοι μητέρ' ἐμὴν μνώωνται, τρύχουσι δ' οἶκον.
Ἡ δ' οὔτ' ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτῆν
Ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
Οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαρρήσουσι καὶ αὐτόν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.
Ἄττα, σὺ δ' ἔρχεο θᾶσσον, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Εἰφ', ὅτι οἱ σῶς εἰμι, καὶ ἐκ Πύλου εἰλήλουθα.

" Violantes fœdè in domibus pulchris;
" Et vinum exhauſtum, & cibum comedentes
" Temerè, ita indefinenter, interminando in opere.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Tibi enim ego, hoſpes, valdè verè dicam,
" Neque mihi omnis populus odio-habens moleſtus eſt;
" Neque conſanguineos accuſo; quibus vir
" Pugnantibus confidit, & ſi magna iis moveatur.
" Sic enim noſtram progeniem ſolam & *quaſi ſingularem* fecit Jupiter,
" Solum Laertem Arceſius filium genuit;
" Solumque rurſus Ulyſſem pater genuit: at Ulyſſes
" Solum me in ædibus procreatum liquit, neque fruitus eſt;
" Ideò nunc inimici valdè infiniti ſunt in domo.
" Quot enim in inſulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samóque, & nemoroſa Zacyntho;
" Et quot per aſperam Ithacam dominantur,
" Tot matrem meam petunt, conſumuntque domum.
" Hæc verò neque negat odioſas nuptias, neque finem
" Facere poteſt: hi interà corrumpunt comedentes
" Domum meam: citò utique me deſtruent & ipſum:
" Sed certe quidem hæc deorum in genibus jacent.
" Sodes, *Eumæe*, tu verò vade citò, prudenti Penelopæ
" Dic, quòd ei ſalvus ſum, & ex Pylo veni.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

109. Ῥυσάζοντας.] Ἕλκοντας, βιαζομένους, μετ' ὕβρεως ἀπαραδοσιάστως.
110. Διαφυσσόμενον.] Ἀντλούμενον.
111. Ἀνιωύσσω.] Μὴ ἀνυσμῷ.
114. Χαλεπαίνῃ.] Ὀργίζεται.
120. Ἀπάνισε.] Οὐκ εἶχε φιλίαν ἔχει.

## N O T Æ.

117. Μοῦνον Λαέρτεω) *Ulyſſis* Genealogia hæc, *Jovis*, vel, ut alii, *Mercurii*, & *Euryodeæ*, *Arceſius*; *Arceſii* & *Chalcomeduſæ*, *Laertes*; *Laertæ* & *Antideæ*, *Ulyſſes*; *Ulyſſis* & *Penelopæ*, *Telemachus* Solus; at ex aliis alios filios *Ulyſſes* habuit; ut *Arceſilaum*, ab Authore τῆς Τηλεγονείας vocatum; *Eurylum*, quem *Sophocles* à *Telemacho* occiſum ait; *Agrium* & *Latinum*, ex *Circe*, ut *Heſiodus*; *Telegonum*, ut alii; *Nauſithoum* denique, & *Nauſinoum*.

121. Τῷ νῦν δυσμενέες) Cùm in Omnibus ferè aliis *Editionibus* τῷ ſcriberetur, quod factum eſt per Exſcriptorum incuriam, ob ſimilem ſonum deceptorum, ego repoſui τῷ, ob *Senſûs* neceſſitatem; quam *Lectionem* Verſio *Latina* & olim agnoſcere viſa. Verùm *Euſtath.* fol. 596. lin. 32. Διὸ, τυπτόμενος ἀφ' τῷ τοιαύτῳ μόνωσιν, δυσμενέες μάλα μυρίοι εἰσὶν οἱ οἴκῳ. Et *Baſil.* Editio τῷ legit; quare τὸ rejicio, ad *Var. Lect.*

130. Ἄττα) Ità ſemper hæc Vox *Homero*, de Inferioribus uſurpatur; ut ſuprà, v. 31.

## Variæ Lectiones.

116. Ὄρηται) γρ. ὀρώρῃ, ut ſuprà, v. 98.
121. Τῷ νῦν) γρ. τὸ νῦν, vid. Not. in *Textum*.
*Ibid.* Εἰσ' οἱ οἴκῳ) γρ. εἰσὶν οἱ οἴκῳ, vid. Not. in *Textum*.
124. Καταφαινόωσι) γρ. κάτα κοιρανέουσιν.
131. Εἰμὶ) γρ. εἶμι, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῇ μνήσω· σὺ δ' ἐς δέδρο νέεσθαι,
Οἴῃ ἀπαγγείλας· τῇσι δ' ἄλλων μή τις Ἀχαιῶν
Πεύθεσθω· πολλοὶ γὰρ ἐμοὶ κακὰ μηχανόωνται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Γιγνώσκω, φρονέω· τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Εἰ καὶ Λαέρτῃ αὐτῷ ὁδὸν ἄγγελος ἔλθω
Δυσμόρῳ· ὃς τείως μὲν Ὀδυσσῆος μέγ' ἀχεύων,
Ἔργα τ' ἐποπίθυεσκε, μετ' ἀνδράσιν δ' οἰνοχόῳ
Πίνε καὶ ἤσθ', ὅτε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἀνώγοι·
Αὐτὰρ ἰδν, ἐξ οὗ σύ γε ὤχεο νηὶ Πύλονδε·
Οὔπω μὲν φασὶν φαγέμεν καὶ πίνεμεν αὔτως,
Οὐδ' ἐπὶ ἔργα ἰδεῖν, ἀλλὰ φθονερὴ τε γόῳ τε
Ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ' ἀμφ' ὀστέον χρώς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἄλγιον, ἀλλ' ἔμπης μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενόν περ.
Εἰ γάρ πως εἴη αὐτάγγελα πάντα βροτοῖσι,
Πρῶτόν κεν τῷ πατρὸς ἑλοίμεθα νόστιμον ἦμαρ·

"At ego hîc manebo; tu verò huc redi,
" Soli ubi nunciâris; aliorum verò nullus Achivorum
" Audiat, multi enim mihi mala cogitant.
Huic respondens, alloquutus es, Eumæe subulce,
" Cognosco, intelligo; hæc jam advertenti jubes.
" Sed age mihi hoc dic & verè enarra;
" Si & Laërti eâ ipsâ viâ nuncius veniam
" Infelici, qui eoúsque quidem ob Ulyssem vaidè dolens,
" Operáque spectabat, & cum famulis in domo
" Bibebat & comedebat, quando animus in pectoribus jubebat:
" At nunc, ex quo tu ivisti navi ad Pylum,
" Nondum ipsum dicunt comedere & bibere solito modo;
" Neque in opera inspicere, sed suspiróque luctúque
" Sedet lamentans, tabescit autem circum ossa corpus.
Hunc rursus Telemachus prudens contra alloquutus est,
" Mœstius & illud, sed tamen ipsum sinamus, dolentem licet.
" Si enim utique suo arbitrio, percipi possent omnia ab hominibus,
" Priùs patris optaremus reditûs diem:

## ΣΧΟΛΙΑ.

134. Παθέσθω.] Ἀκουσάτω.
139. Ὃς πίως.] Τέως, ἐφθιτερον.
148. Αὐτάγγελα.] Αὐθαίρετα, αὐτόληπτα, χωρὶς κομιδῆς.

## NOTÆ.

136. Γιγνώσκω, φρονέω) *Julianus* videtur hinc illud suum feciſſe, Ἀνέγνων, ἔγνων, κατέγνων.

143. Φαγέμεν καὶ πιέμεν) Πινέμεν, hic omninò legendum, ut supra, v. 141. Πῖνε καὶ ἤσθε. *Prior* enim ϝ πίομαι corripitur, ut σ'. v. 377. Καὶ φαγέμεν, πίομεν τέ· ἔπειτά π καὶ π φέρεσθαι. Πίνω verò *Priorem* semper producit, ut *Phocylides*, v. 64. Μίσγε μὴ φαγέειν, πίνειν, ϵ̓ μυδολομύειν. Et *Iliad.* δ'. v. 252. Δαιτὸς πίνωσιν. *Odyssea* quidem σ'. v. 3. Ἄζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, hactenus legebatur, pro quo tamen *Etymolog.* M. v. Ἀναλτῶς, legebat πινέμεν, antequam *Silburgius* ex *Eustathio* corrigeret in πιέμεν, quùm nescio, an hunc potiùs ex illo deberet corrigere. Scio tamen huic *Lectioni* illud *Athenæi*, fol. 446. favere; ubi docet, *Priorem* ϝ πίομαι, non paucis *Veterum* produci æquè, atque corripi solitam. Ille tamen Versus *Anacreontis*, quem in exemplum hujus loci *H. Stephanus* adducit, bis certè *priorem* corripit, v. 481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυσί. Quare alium, nempè, v. 935. muto & lego Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτόν. Dicendum tamen, Πιόμενός τε *Homero* priorem producere, ut *Odyss.* κ'. v. 160. Πιόμενός τε δὴ γάρ μοι ἔχεν μήδεα ἠλίθια. Et *Iliad.* γ'. v. 493. Πιόμενόν τε βοείης. Quas voces, dicit *Eustathius*, ἐκτείνειν τὸ πῖ, ὡς ἐκ τοῦ ἔχ ὡς ἀορίστου δύτικοῦ, ἀλλ' ὡς ὑποτῶτος, fol. 1652. lin. 58. Hinc *Oppian.* Cyneget. l. 4. v. 326. Πιόμενός τε· τοὶ δ' αἶψα καθ' κτίφας ὁρμηθέντες. Verùm dicendum, ut πῖ, in πίων, undè πίσω, producitur eodem more, quo τῦ, in τύω, sic πί, in πιεῖν, *Aor.* 2. semper corripi debere, ut *Odyss.* κ'. v. 386. Ἀλλ' εἰ δὴ σὺ φέρεσσα πιεῖν φαγέμεν τε καλεύεις. Est & πῖμι, & πίμι· ut, Ἤ πῖθι, ἢ ἄπιθι· & Πῖθι, λέγε τὸ πρόσωμα, καὶ ὄρχησαι μάνδαυε Βάκχου, & illud *Amerpsiæ* apud *Athen.* fol. 446. Λαγὼν παραξας πῖθι τ' ἀλλάσσιον.

147. Ἐάσομεν) Ità scribo, cum duplici σ'. ut & olim *Iliad.* α'. v. 71. Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, cum simplici enim σ'. corripi debet, ut *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ ἐλθμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην.

## VARIÆ LECTIONES.

140. Ἔπεπ' ἐύσκε) γρ. ἐπεπ' ἐύσκε.
141. Ὅτι) γρ. ὅ, τι.
142. Σύ γε ὤχεο) γρ. σύ γ' ἀπῴχεο.
143. Πιέμεν) γρ. πίομεν, vid. Not. in *Textum*.
147. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σύ γ' ἀγγείλας ὀπίσω κίε, μηδὲ καθ' ἁγνὰς
Πλάζεσθ' μεθ' ὅμιλον· ἀτὰρ τεὸς μητέρα εἰπεῖν,
Ἀμφίπολον ταμίην ὀτρυνέμεν, ὅττι τάχιστα,
Κρύβδην· κείνη γάρ κεν ἀπαγγείλειε γέροντι.
Ἦ ῥα, καὶ ὦρσε συφορβόν· ὁ δ' εἴλετο χερσὶ πέδιλα·
Δησάμενος δ' ὑπὸ ποσσὶ πόλινδ' ἴεν· αὐτὰρ Ἀθήνην
Λήθεν ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν Εὔμαιος ὑφορβός·
Ἀλλ' ἦγε σχεδὸν ἦλθε, δέμας δ' ἴκελο γυναικὶ
Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυίῃ.
Στῆ δ' καθ' ἁντίθυρον κλισίης Ὀδυσῆϊ φανεῖσα·
Οὐδ' ἄρα Τηλέμαχος ἴδεν ἀντίον, οὐδ' ἐνόησεν·
Οὐ γάρ πω πάντεσσι θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς·
Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον· καὶ ῥ' οὐχ ὑλάοντο,
Κυζηθμῷ δ' ἑτέρωσε διὰ σταθμοῖο φόβηθεν.
Ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε· νόησε δ' ἧος Ὀδυσσεύς·
Ἐκ δ' ἦλθεν μεγάρ-ιο παρὲκ μέγα τειχίον αὐλῆς,
Στῆ δ' πάρ-οιθ' αὐτῆς· τὴν δ' προσέφην' Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤδη νῦν σῷ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ' ἐπίκευθε,
Ὡς ἂν μνηστῆρσιν θάνατον καὶ κῆρ' ἀραρόντε
Ἔρχησθον προτὶ ἄστυ περικλυτόν· οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ
Δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσομαι, μεμαῶτα μάχεσθαι.
Ἦ, καὶ χρυσείῃ ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·
Φᾶρος μὲν οἱ πρῶτον ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,

" Sed tu, quandò nunciàris, retrò veni; neque ad agros
" Vagare poſit illum: verùm Matri dic,
" Ut famulam œconomam urgeat, quam citiſſimè,
" Clanculùm; illa etenim nunciaverit ſeni.
Dixit, & movit ſubulcum; hic accepit manibus calceamenta,
Ligatiſque ſub pedibus ad civitatem ivit; neque Minervam
Latuit à ſtabulo iens Eumæus ſubulcus:
Sed hæc propè venit, corporéque aſſimilata eſt mulieri
Pulchræque, magnæque, & ſplendida opera ſcienti.
Stetit verò e regione oſtii ſtabuli Ulyſſi apparens;
Neque Telemachus vidit obvius, neque advertebat:
Non enim omnibus Dii apparent manifeſti.
Sed Ulyſſeique, caneſque viderunt & non latrárunt,
Gannitu autem ex alterâ parte per ſtabulum reſtitabant:
Hæc itaque ſupercilio annuit, intellexit autem divinus Ulyſſes;
Exivitque domo extra magnum murum ſtabuli;
Stetitque ante ipſam; hunc igitur alloquuta eſt Minerva,
" Generoſe Laërtiade, aſtute Ulyſſes,
" Jam nunc tuo filio rem dicito, neque occulta;
" Ut procis morte & nece compoſitâ
" Eatis ad civitatem inclytam; neque ego ipſa
" Diù procul à vobis ero prompta pugnare.
Dixit, & aureâ virgâ contigit eam Minerva:
Veſtem quidem ei priùs benè lavatam & interulam

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

156. Λήθην.] Ἔλαθην.
159. Ἀντίθυρον.] Ἀντικρὺ τῆς θύρας.
163. Κυζηθμῷ.] Ἤτοι ποπαυσμῷ, ἢ μᾶλλον κλαυθμῷ ποιᾷ ἦχῳ τῶν κυνῶν. [*ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν.]
165. Ἐκ δ' ἦλθεν.] Ἐξῆλθεν Ν. Τειχίον.] Ἔνιοι θειγκίον· τὸ περίφραγμα.
168. Φάο.] Λέγε.
169. Ἀραρόντε.] Καθαρκυάσαντες.

## N O T Æ.

162. Ἀλλ' Ὀδυσεύς τε, κύνες τὲ ἴδον) Ità noſtræ Literæ teſtantur, *Aſinum* Balaami Angelum Dei primò vidiſſe, dein ipſius Herum, ut *Numer.* c. 22. v. 22. Confer 2 *Reg.* c. 6. v. 17. De *Duplicitèr-Oculatis*, qui & *Angelorum* & *Damonum* præſentiam agnoſcunt, vid. Not. in *Textum* ad ε'. v. 845. & v. 127. & *Beaumontium*, de *Geniis*.

168. Ἔπος φάο) Expono, *Rem dicito*. Λόγος enim & ἔπος, pro πρᾶγμα, vel χρῆμα, & eſt *Hebraiſmus* inſignis, τοῖς Ἑβδομηκοντάδυσι perquam familiaris, quod & alii obſervârunt, & Nos quoque in *Eſthera* Præfatione, p. VII.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἰδίωμα φωνῆς κυνῶν) Addo, ex *Aloyſii* MSto.

## Variæ Lectiones.

165. Τειχίον) γρ. θειγκίον, *Br. Schol.* & *H. Steph.* ε'. v. 429. & ad *Iliad.* ε'. v. 564. & υ'. v. 425.
172. Ἐπιμάσσατ') γρ. ἐπιμάσσατ', vid. ſuprà, ad χ. ἐπιμάξας.

Θῆκ'

Θῆκ' ἀμφὶ στήθεσσι· δέμας δ' ὤφελλε καὶ ἥβᾳ.
Αὖ δὲ μελαγχροιὴς γένετο, γναθμοὶ δὲ τάνυσθεν.
Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασα, πάλιν κίεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἐς κλισίην· θάμβησε δέ μιν φίλος υἱός.
Ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη,
Καί μιν φωνήσας ἔπτερα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον, ἠὲ πάρος περ,
Ἄλλα τ' εἵματ' ἔχῃς, καί τοι χρὼς οὐκ ἔτ' ὁμοῖος.
Ἦ μάλα τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν·
Ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώσομεν ἱερὰ,
Ἠδὲ χρύσεα δῶρα τετυγμένα· φείσεο δ' ἡμέων.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὔ τις τοὶ θεός εἰμι, τί μ' ἀθανάτοισιν ἐΐσκεις;
Ἀλλὰ πατὴρ τεός εἰμι, τοῦ εἵνεκα σὺ γενεχλίζων
Πάσχῃς ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας υἱὸν κύσε, καὶ δὲ παρειῶν
Δάκρυον ἧκε χαμᾶζε· πάρος δ' ἔχε νωλεμὲς αἰεί.
Τηλέμαχος δ', οὐ γάρ πω ἐπείθετο ὃν πατέρ' εἶναι,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπειτα ἀμφιδόμους προσέφη,

Posuit circum pectora, corpúsque auxit & pubertatem.
Rursúsque nigro-colore evasit, genæ autem extensæ sunt:
Nigrique facti sunt pili circà mentum.
Hæc quidem, quùm ità feciſſet, abiit:
at Ulyſſes
Ivit in ſtabulum, ſtupuit verò ipſum dilectus filius;
Timenſque ex alterâ parte jecit oculos, ne Deus eſſet,
Et ipſo compellato verba velocia alloquutus eſt,
" Alius *& diverſus* mihi, hoſpes, appares modò quàm ante,
" Alia quoque veſtimenta habes, & corpore haud item ſimilis:
" Certè aliquis deorum es, qui cœlum latum habitant:
" Verùm propitius eſto; ut tibi grata demus ſacra,
" Et aurea dona arte elaborata; parce verò nobis.
Huic reſpondit poſteà pertolerans divinus Ulyſſes,
" Non aliquis Deus ſum; cur me diis aſſimilas?
" Sed pater tuus ſum, cujus gratiâ tu ſuſpirans
" Pateris dolores multos, contumelias tolerans virorum.
Sic loquutus, filium oſculatus eſt, perque genas
Lacrymam mittebat in humum; antè autem tenebat indefinenter ſemper.
Telemachus verò, nondum enim perſuaſus fuerat ſuum patrem eſſe,
Rurſus ipſum verbis reſpondens alloquutus eſt,

## ΣΧΟΛΙΑ.

174. Ὤφελλε.] Ηὔξησεν.
175. Γναθμοὶ.] Γνάθοι. Τάνυσθεν.] Ἐπάγησαν.
185. Δῶρα τετυγμένα.] Ἀναθήματα, ἀγάλματα.
188 Στυγερὰ χιζων.] Στυγάζων, λυπούμενος.

## NOTÆ.

176. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο * γενειάδες ἀμφὶ γένειον) Suaviſſima παρήχησις. In plurimis olim codicibus ἰθειάδες erat ſcriptum, pro quo γενειάδες ſubſtituo. *Iſaac. Caſaubon.* in Margine Codicis tunc ſui, nunc *Epiſcopi Elienſis, Johannis Mori*, manu notaverat, *ſcr.* γενειάδες. Idem, in *Lection. Theocrit.* ad *Idyll.* 1, v. 34. Lect. c. 2. p. 22. " *Quæ notant Veteres ad* " *illa* verba, καλὸν ἰθιμᾴζοντας, *ea ſic ſcribi* debent: " Ἐθιμάζοντας) Κομῶντας τὰς τρίχας· ὁ γὰρ ἰθυτενῶντας, " ὃς τινες. Ἔθειρα γὰρ, ἡ τῆς κεφαλῆς θρίξ· ὅθεν Ἀριστοτέλης ἐν Ὁμήρῳ ἔγραψεν, Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες ἀμφὶ γένειον, οὐκ ἰθειάδες. Locus eſt in " *Odyſſ.* π'. v. 176. Sed in noſtris Libris Vulgata " Lectio, quam *Ariſtoteles* exibilaverat, adhuc locum occupat. *Euſtathius* verò, fol. 600. lin. 35. " γενειάδες, pro genuinâ ſcripturâ amplectitur potiùs, quam ἰθειάδες. Sed mirum tacuiſſe illum " de hâc *Ariſtotelis* emendatione. Quòd igitur id " ſciamus, debemus eam gratiam illi Grammatico, " qui primus ad iſtum locum annotavit, ſive is eſt " *Amarantus*, ſive quis alius, *&c.* Et paulò poſt, " p. 24. Porrò, ad hunc *Homeri* Verſum refero, " quod in *Etymologico* M. ſcriptum eſt, Γενειάδες, " αἱ κατὰ τὸ ἦθος γενόμεναι τρίχες· πῶς κακῶς, " ἰθιμᾴδες. Ità lego illum locum, inquit ille, nempè " κακῶς, pro μᾶλ. Addo ego, *Euſtathii* verba ſunt hæc, fol. 600. lin. 35. Κυάνεαι δ' ἐγένοντο γενειάδες, ἤ ἰθιμᾴδες, & mox, fol. 601. lin. 10. Ἐτυμολογικὸν δὲ τὸ, γενειάδες ἀμφὶ γένειον, ἤγουν τρίχες ἀμφὶ τὸν γναθον· εἰ δὲ γράφοι τις, ἰθιμᾴδες, δῆλον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἰθίω, ἢ ἴθειρα, — ἀφ' αὐτῆς ἡ, παράγωγον, ἡ ἰθειράς. *Heſychius*, Γενειάδες) Αἱ περὶ τὸ γένειον τρίχες· γλαφυρῶς, ἰκλ&c. Vid. *Suidam*, & *Scapulam*, v. Γενειάς.

## VARIÆ LECTIONES.

176. Γενειάδες) γε. ἰθιμᾴδες, vid. Not. in *Textum*.

Οὐ σύγ' Ὀδυσεύς ἐστι, παλὴρ ἐμός· ἀλλά με Δαίμων
Θέλγῃ, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος τεναχίζω·
Οὐ γάρ πως ἂν θνητὸς ἀνὴρ τάδε μηχανόῳτο
Ὧι αὐτῷ γε νόῳ, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθών,
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη νέον, ἠδὲ γέροντα.
Ἦ γάρ τοι νέον ἧδα γέρων, ἠ ἀεικέα ἕστο,
Νῦν δ' Θεοῖσιν ἔοικας, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Τηλέμαχ', οὔ σε ἔοικε φίλον πατέρ' ἔνδον ἐόντα
Οὔτε τι θαυμάζειν ἀθεώσιον, οὔτ' ἀγάασθαι.
Οὐ μὲν γάρ τοι ἔτ' ἄλλος ἐλεύσεται ὧδ' Ὀδυσεύς.
Ἀλλ' ὅδ' ἐγὼ τοιόσδε, παθὼν κακά, πολλά τ' ἀνατλάς,
Ἧλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥ τέ με τοῖον ἔθηκεν, ὅπως ἐθέλῃ· δύναται γάρ·
Ἄλλοτε μὲν πτωχῷ ἐναλίγκιον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀνδρὶ νέῳ, ἠ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
Ῥηίδιον δὲ Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἠμὲν κυδῆναι θνητὸν βροτόν, ἠδὲ κακῶσαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, καθ' ἄρ' ἕζετο· Τηλέμαχος δὲ
Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλὸν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων.
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ὑφ' ἵμερον ὦρτο γόοιο·
Κλαῖον δὲ λιγέως, ἀδινώτερον, ἢ τ' οἰωνοὶ
Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἵσί τε τέκνα
Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι·
Ὣς ἄρα τοί γ' ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβον·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,

" Non tu Ulyſſes es pater meus, ſed me Deus
" Demulcet ; ut adhuc magis lugens ſuſpirem :
" Non enim aliquo modo mortalis vir hæc excogitaverit
" *Suo* ipſius animo; quando non Deus ipſe adveniens
" Facilè volens faciat juvenem & ſenem.
" Certè enim nuper eras ſenex, & indecenter indutus eras,
" Nunc vero *Diis* ſimilis es, qui cœlum latum habitant.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Telemache, non te decet dilectum patrem, intus cùm ſit,
" Neque demirari valdè, neque ſtupere:
" Non quidem enim ampliùs alius veniet huc Ulyſſes.
" Sed hic ego *ſum* talis, paſſus mala, multis verò toleratis,
" Veni vigeſimo anno in patriam terram.
" At hoc opus Minervæ prædatricis,
" Quæ me talem reddit, quomodocunque voluit, poteſt enim;
" Aliquando quidem pauperi ſimilem, aliquando item
" Viro juveni, pulchras circum corpus veſtes habenti.
" Facile verò Diis, qui cœlum latum habitant,
" Et gloriâ illuſtrare mortalem hominem, & malo afficere.
*Sic* loquutus ſedit; Telemachus igitur
Circumfuſus patrem bonum lugebat lacrymas *fundens*:
Ambobus verò his deſiderium obortum eſt luctûs.
*Flebant* itaque ſtridulè miſerabiliùs, quàm aves
Offifragæ aquilæ, vel vultures curvæ unguibus, quibus pullos
Ruſtici excipiunt, antequam volatiles ſint:
Sic hi miſerabiliter ſub ſuperciliis lacrymam fundebant.
Et lugentibus occidiſſet lumen Solis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

196. Μηχανόῳτο.] Ἐπινοήσει, πράξει.
203. Περιώσιον.] Περισσὸν καὶ τὸ ΘΕΟΣΤΗΝΟΝ παρὰ τὸ ὅσιον, γίνεται ΘΕΩΣΙΟΝ, ἐκβάσει δὲ ο, εἰς ω. Ἀγάασθαι.] Ἐκπλήττεσθαι.
205. Ἀνατλάς.] Ὑπομείνας.
214. Ἀμφιχυθείς.] Περιπλακείς.
216. Ἀδινώτερον.] Οἰκτρότερον.
217. Αἰγυπιοί.] Γύπες.
218. Ἀγρόται.] Θηρευταὶ, κυνηγοί. Ἐξείλοντο.] Ἀφείλοντο. Πετεηνά.] Πτῆσιν δυναμένα.
219. Εἶβον.] Ἔχεον, ἔσταζον.

## N O T Æ.

211. Ῥηίδιον δὲ θεοῖσι) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & quæ Nos ad *Euripid.* Troad. v. 608.

## Variæ Lectiones.

195. Σπαραχίζω) γρ. τεναχίζω.
204. Γάρ τοι) γρ. γάρ τι, *H. Steph.*

Εἰ μὴ Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ποίη γὰρ νῦν δεῦρο, πάτερ φίλε, νηΐ σε ναῦται
Ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωντο;
Οὐ μὰν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἔμμεναι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθείην καταλέξω,
Φαίηκές μ' ἄγαγον ναυσικλυτοί, οἵ τε καὶ ἄλλους
Ἀνθρώπους πέμπουσιν, ὅπῃ σφέας εἰσαφίκηται.
Καί μ' εὕδοντ' ἐν νηῒ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄγοντες
Κάτθεσαν εἰς Ἰθάκην· ἔπορον δέ μοι ἀγλαὰ δῶρα,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν σπῆεσι θεῶν ἰότητι κέονται.
Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης,
Ὄφρα κε δυσμενέεσσι φόνου πέρι βουλεύσωμεν.
Ἀλλ' ἄγε μοι μνηστῆρας ἀριθμήσας κατάλεξον,
Ὅφρ' εἰδέω, ὅσοι τε, καὶ οἵπινες ἀνέρες εἰσί·
Καί κεν ἐμὸν κῆρ ἔνδον ἀμύμονα μερμηρίξας,
Φεύξομαι, εἴκεν νῶϊ δυνησόμεθ' ἀντιφέρεσθαι,
Μοῦνω ἄνευθ' ἁπάντων, ἢ καὶ διζησόμεθ' ἄλλους.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, ἦτοι σεῖο μέγα κλέος αἰὲν ἄκουον,
Χειρός τ' αἰχμητοῦ ἔμμεν, καὶ ἐπίφρονα βουλήν.
Ἀλλὰ λίην μέγα εἶπες, ἄγη μ' ἔχει· οὐδέ κεν εἴη,
Ἀνδρε δύω πολλοῖσι καὶ ἰφθίμοισι μάχεσθαι.
Μνηστῆρες δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς ἀρτεκὲς, οὐδὲ δύ' οἶαι,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες· τάχα δ' εἴσεαι ἐνθάδ' ἀριθμόν.

Nisi Telemachus alloquutus fuisset suum patrem statim,
" Quali enim huc, pater, navi te nautæ
" Duxerunt in Ithacam? qui esse profitebantur?
" Non etenim te pedestrem puto hùc venisse.
Hunc rursus allocutus est laboriosus, divinus Ulysses,
" Ergò ego tibi, fili, veritatem apertè dicam;
" Phæaces me duxerunt navibus inclyti, qui & alios
" Homines mittunt, quicunque eos adeat.
" Et me dormientem nave veloci in pontum ducentes
" Deposuerunt in Ithacam, dederuntque mihi splendida dona,
" Æsque, aurumque copiose, vestemque textam:
" Et hæc quidem in speluncis Deorum consilio jacent.
" Nunc autem hùc veni admonitionibus Minervæ,
" Ut inimicorum de cæde consulamus.
" Sed agè mihi procos enumerans recense,
" Ut sciam, quotque, & qui viri sint:
" Et meo in animo strenuo agitato consilio
" Considerem; si nos poterimus adversari,
" Soli sine aliis, an & quæremus alios.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" O pater, certè tuam magnam gloriam semper audivi,
" Manibusque bellicosum esse, & prudentem consilio:
" Sed valdè magnum dixisti, stupor me habet, neque esset possibile,
" Viros duos multis & fortibus pugnare.
" Procorum autem neque decas una, neque duæ solæ,
" Sed multò plures, citò etenim scies hic numerum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἔπορον.] Ἔδωκαν.
236. Εἰδέω.] Μάθω.
238. Ἀντιφέρεσθαι.] Ξυστῆναι.
239. Διζησόμεθα.] Ζητήσομεν.
242. Ἐπίφρονα.] Σωστόν.
245. Οἶαι.] Μόναι.
246. Εἴσεαι.] Γνώσῃ, μαθήσῃ.

## NOTÆ.

226. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείην scribo, vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 361. & suprà, ad ά. v. 297.

245. Μνηστήρων δ' οὔτ' ἂρ δεκὰς) Totus omnium Procorum Numerus, unà cum Famulis, erat Centum atque Octodecim; ut per partes enumerans hinc probat Poeta.

## VARIÆ LECTIONES.

223. Εὐχετόωντο) γρ. εὐχετόωνται, *H. Steph.* vid. suprà, ad v. 58.

226. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, malè, ut Not. in *Textum*.

Ἐκ μὲν Δουλιχίοιο, δύω καὶ πεντήκοντα
Κοῦροι κεκλιμένοι, ἓξ δ' ὑπηρῆες ἕπονται·
Ἐκ δὲ Σάμης, πίσυρές τε καὶ εἴκοσι κοῦροι ἔασιν,
Ἐκ δὲ Ζακύνθου, ἔασιν εἰείκοσι Φῶτες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' αὐτῆς Ἰθάκης, δυοκαίδεκα πάντες ἄριστοι·
Καί σφιν ἅμ' ἕπεται Μέδων κῆρυξ, καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Καὶ δοιὼ θεράποντε, δαήμονε δαιτὸς ἐΐσης.
Τῶν εἴ κεν πάντων ἀντήσομεν ἔνδον ἐόντων,
Μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ὀπίσεται ἐλθών.
Ἀλλὰ σύ γ', εἰ δύνασαι τίν' ἀμύντορα μερμηρίξαι,
Φράζευ· ὅ κέν τις νῶϊν ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, σὺ δ' σύνθεο, καί μοι ἄκουσον,
Καὶ φράσαι, εἰ καὶ νῶϊν Ἀθηναίη, σὺν Διῒ πατρὶ,
Ἀρκέσῃ, ἦέ τιν' ἄλλον ἀμύντορα μερμηρίξω.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἐσθλὼ τοι τύτω γ' ἐπαμύντορε, τὼς ἀγορεύεις,
Ὕψι περ ἐν νεφέεσι καθημένω· ὥς τε καὶ ἄλλοις
Ἀνδράσι τε κρατέουσι, καὶ ἀθανάτοισι Θεοῖσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὐ μὰν τοι κεῖνω γε πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἔσεσθον
Φυλόπιδος κεκλεγμένοι, ὁπότε μνησῆρσι καὶ ἡμῖν
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι μάχης κέαται Ἄρηος.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἔρχευ, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
Οἴκαδε, καὶ μνηστῆρσιν ὑφριάλοισιν ὁμίλει·
Αὐτὰρ ἐμὲ πρητὶ ἄγει συβώτης ὕστερον ἄξει,

" Ex quidem Dulichio, duo & quinquaginta
" Juvenes electi; ſex inſuper famuli ſequuntur:
" Ex Samo quoque, quatuórque & viginti juvenes ſunt;
" Item ex Zacyntho, viginti ſunt viri Achivorum:
" At ex ipsâ Ithacâ, duodecim omnes optimi;
" Et cum ipſis ſimul eſt Medon præco, & divinus cantor,
" Et duo ſervi, ſcientes epulas facere.
" Hos ſi omnes aggrederemur, dum intùs ſunt,
" *Vide*, ne perquam amarè & graviter *hoſpes* inſolentias ulciſcaris reverſus.
" Sed tu, ſi potes aliquem adjutorem excogitare,
" Animadverte; qui nobis auxiliatur prompto animo.
Hunc rurſus, alloquutus eſt laborioſus, divinus Ulyſſes,
" Tibi ergò ego dico, tu autem conſidera & me audi,
" Et cogita; ſi & nobis Minerva cum Jove patre
" Sufficiat, an adhuc alium adjutorem cogitabo?
Hunc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Boni ſanè hi ſunt adjutores, quos dicis,
" Alte licet in nebulis ſedentes; quique & aliis
" Viris dominantur, & immortalibus Diis.
Hunc rurſus allocutus eſt per tolerans, divinus Ulyſſes,
" Non quidem illi multo tempore ſeparatim erunt
" Pugnâ fortì, quando procis & nobis
" In domibus meis robur decernatur Martis.
" Sed tu quidem nunc vade, ſimul aurorâ apparente,
" Domum, & procis ſuperbis verſare:
" At me ad civitatem ſubulcus poſtea ducet,

## ΣΧΟΛΙΑ.

248. Κεκλιμένοι.] Ἐπίλοιποι. Δρηστῆρες.] Ὑπηρέται.
249. Πίσυρες.] Τέσσαρες.
252. Μέδων.] Ὄνομα κύριον.
253. Δαιτροσυνάων.] Μαγειρικῶν ἔργων.
254. Ἀντήσομεν.] Μεθέξομεν.
255. Πολύπικρα.] Πολὺ πικρῶς, καὶ δεινῶς· λείπει ὦ, δηΐδιε, ἢ παθεῖν τι.
256. Ἀμύντορα.] Βοηθόν.
261. Ἀρκέσῃ.] Βοηθήσῃ.
270. Ἔρχευ.] Ἔρχου.
272. Ἄξει.] Κομίσει.

## NOTÆ.

255. Μὴ πολύπικρα) *Br. Schol.* Λείπει ὦ δηΐδιε, ἢ παθεῖν τι. Infinita ſunt hujus Ἐλλείψεως, apud omnes Auctores, & Sacroſanctos quoque Scriptores, exempla. Vid. infrà, ad v. 381.

## VARIÆ LECTIONES.

263. Ἐπαμύντορε) *γρ.* ἔπ' ἀμύντορε.
270. Μὲν νῦν) *γρ.* μάν νυν, *H. Steph.* malè.
*Ibid.* Ἔρχευ) Ἔρχου, ut ſæpè aliàs, & præſertim *Iliad. α'.* v. 290.

Πτωχὸς

Πτωχῷ λθυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι.
Εἰ δέ μ' ἀπημόσυνοι δόμοι κάτα, σὸν δ' ὃ φίλον κῆρ
Τετλάτω ἐν στήθεσι, κακῶς πάσχοντος ἐμεῖο,
Ἤν ποθ' ὑπὲρ δῶμα ποδῶν ἕλκωσι θύραζε,
Ἢ βέλεσιν βάλλωσι· σὺ δ' εἰσορόων ἀνέχεσθαι,
Ἀλλ' ἤτοι παύεσθαι ἀνωγέμεν ἀφροσυνάων,
Μειλιχίοις ἐπέεσι παραυδῶν· οἱ δέ τοι οὐχὶ
Πείσονται· δὴ γάρ σφι παρίσταται αἴσιμον ἦμαρ.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ὁππότε κέν πολύβουλος ἐνὶ φρεσὶ θήσῃ Ἀθήνη,
Νθύσω μθύ τοι ἐγὼ κεφαλῇ· σὺ δ' ἔπειτα νοήσας,
Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν ἀρήια τεύχεα κεῖται,
Ἐς μυχὸν ὑψηλῆς θαλάμης καταθεῖναι ἀείρας
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες,
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐῴκει,
Οἷά ποτε Τροίηνδε νέων κατέλιπεν Ὀδυσεύς,
Ἀλλὰ κατήκισαι, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' ἀϋτμή.
Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ θῆκε Κρονίων,
Μήπως οἰνοθλέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τρώσητε, καταισχύνητέ τε δαῖτα,

" Pauperi miserando similem & seni.
" Si autem me dehonorabunt in ædibus, tuus tamen dilectus animus
" Toleret in pectoribus, male patiente me;
" Etiamsi per domum pedibus trahant foras,
" Vel plagis percutiant; tu tamen inspiciens, tolera;
" Veruntamen cessare jube ab insipientiis,
" Suavibus verbis compellans: hi verò tibi non
" Parebunt; jam enim ipsis adest fatalis dies.
" Aliud autem tibi dico, tuque in mentibus pone tuis;
" Quando multi-consilii in animo ponet Minerva,
" Annuam quidem tibi ego capite, tuque tandem intelligens,
" Quæcunque tibi in domibus Martia arma jacent,
" In secessum alti thalami depone elevando
" Omnia valdè: at procos mollibus verbis
" Palpare; quando te inquirent arma desiderantes;
" *Dicens ad illos*, Ex fumo deposui; quoniam non his similia sunt,
" Qualia quondam ad Troiam proficiscens dereliquit Ulysses;
" Sed deturpata sunt; quantum ignis ivit vapor, *i.e.* fumus:
" Adhuc autem mihi hoc majus in animo posuit Saturnius,
" Nè quando vino-domiti, concitatâ contentione inter vos,
" Alios invicem vulneretis, fœdetisque convivium,

## ΣΧΟΛΙΑ.

275. Τετλάτω.] Καρτερησάτω.
277. Βέλεσι.] Βλήμασι.
278. Ἀφρασυνάων.] Ἀνοιῶν, μωριῶν.
279. Παραυδῶν.] Παραινῶν, συμβουλεύων.
282. Θήσῃ.] Ἐμβάλῃ.
285. Ἐς μυχόν.] Εἰς τὸ ἐσώτατον.
287. Παρφάσθαι.] Παραπίπτειν, παραλογίσασθαι, συμβουλεύσειν. Μεταλλῶσι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐρωτῶσιν.
288. Ἐκ καπνοῦ.] Ἔξω τῆς χαρᾶς τοῦ καπνοῦ. Ἐῴκει.] Ὁμοῖα ἦν.
290. Κατήκισαι.] Βέβλαπται, ἠφάνισται. Πυρὸς ἀϋτμή.] Ὁ καπνός.
292. Οἰνοθλέντες.] Μεθυσθέντες.

## NOTÆ.

279. Οἱ δέ τοι ἐνὶ φρεσὶ πείσονται)) Huc refer illud 1 *Samuel.* c. 2. v. 25. ubi locus Parallelus de *Hophni* & *Phineas*, filiis *Eli*; & illud 2 *Chron.* c. 25. v. 16. Ubi Propheta ait, scire se, Deum *Amazia* Regis interitum determinâsse, quòd illius Consilio minus esset morigerus. Hunc locum uberius tractamus, Prælect. *Odyss.* xxi. fol. 137. Vid. *Dupont.* Gnomolog. in hunc locum.

284. Ὅσσα τοὶ ἐν μεγάροισιν Ἀρήια τεύχεα κεῖται)) Quòd hi Versus hoc in loco malè à Veteribus obelo notarentur, dicimus infrà, ad τ'. v. 4. Not. ad *Scholia*, & *Textum*.

286. Πάντα μάλ') Hic locus, per Novem integros Versus iterum occurrit, τ'. v. 5. ad v. 13.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Συμβουλεῦσαι) Ità Nos, pro corrupto, συμβολεῦσαι.

## VARIÆ LECTIONES.

273. Γέροντι) γρ. γέροντα, Cod. *Colbertin.* apud *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 9.
282. Ὁππότε κεν) γρ. ὁππότε ἂν, *H. Steph.* malè.
291. Πρὸς δ' ἔτι μοὶ τόδε μεῖζον) γρ. πρὸς δὲ καὶ μοὶ τόδε μεῖζον, *H. Steph.*

Καὶ μνηστὺν· αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.
Νῶϊν δ' οἵοισιν δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε
Καλλιπέειν, καὶ δοιὰ βοάγεια χερσὶν ἑλέσθαι·
Ὡς ἂν ὀπιθύσαντες ἑλοίμεθα· τῶνδε κ' ἔπειτα
Παλλὰς Ἀθηναίη θέλξῃ καὶ μητίετα Ζεύς.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, καὶ αἵματος ἡμετέροιο,
Μή πις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος,
Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε, μήτε συβώτης,
Μήτε τις οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια·
Ἀλλ' οἶοι σύ τ', ἐγώ τε, γυναικῶν γνώομεν ἰθύν.
Καί κε τέο δμώων ἀνδρῶν ἔτι πειρησαίμην,
Ὅς μὲν ὅπως τίς νῶϊ τίει καὶ δείδιε θυμῷ,
Ὅς δ' ἔπιος οὐκ ἀλέγει, σὲ δ' ἀτιμάζει τοῖον ἐόντα.
Τὸν δ' ἀπαμείβετο πρόσφατον Φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ πάτερ, ἦτοι ἐμὸν θυμὸν καὶ ἐπιστάμενον περ
Γνώσεαι· οὐ μὲν γάρ τι χαλιφροσύνῃ γέ μ' ἔχουσιν·
Ἀλλ' οὔτοι τόδε κέρδος ἐγὼν ἔσεσθαι οἴω
Ἡμῖν ἀμφοτέροισι σὲ δὴ φράζεσθαι ἄνωγα.
Δηθὰ γὰρ αὔτως εἴσῃ ἑκάστῳ πειρητίζων,
Ἔργα μετερχόμενος· τοὶ δ' οὐ μεγάροισιν ἔκηλοι

" Et ſponſalia; ipſum enim trahit virum ferrum.
" Nobis verò ſolis duos enſes, & duas lanceas
" Relinque, & duo ſcuta manibus capienda;
" Ut impetu facto accipiamus: hos utique poſtea
" Pallas Minerva decipiet & conſiliarius Jupiter.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis,
" Si verè meus es, & ſanguinis noſtri,
" Ne quis poſtea Ulyſſem audiat intùs eſſe,
" Neque igitur Laertes ſciat hoc, neque ſubulcus,
" Neque aliquis domeſticorum, neque ipſa Penelope.
" Sed ſoli tuque, egoque, mulierum cognoſcamus ingenium:
" Et aliquem ex famulis maribus etiam exploremus,
" Tam ubi aliquis nos honorat, & timet animo,
" Quam qui *non* curat, at te dehonorat, talem exiſtentem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt illuſtris filius,
" O pater, certè meum animum & poſtea puto
" Cognoſces, non quidem enim ſocors mollicies me tenet;
" Sed non hoc lucrum ego fore puto
" Nobis ambobus; te itaque conſiderare ſuadeo.
" Diu enim ſic cognoſces unumquemque tentans,
" Opera obiens; hi verò in domibus quieti

## ΣΧΟΛΙΑ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος.] Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ἐστὸς φόνου, παρακειμένου σιδήρου. Ἐφέλκεται.] Ἑλκύσει.

295. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Οἵοισι.] Μόνοις.

296. Καλλιπέειν.] Καταλιπεῖν, ἀντὶ τοῦ, καταλιπεῖν.

302. Ἴσκω.] Ἐπιστάσω.

304. Ἰθύν.] Τὴν ἀληθείας ἀφάτησιν.

305. Πειρησαίμεθα.] Διαπειραν ληψόμεθα.

306. Δείδιε.] Φοβεῖται.

307. Ἀλέγει.] Διὰ φροντίδος ἔχει. Ἀτιμάζει.] Ἀτιμάζει.

310. Χαλιφροσύνῃ.] Ἤτοι ἀφροσύνῃ, ἢ κεχαλασμένῃ καὶ ἄκλυτοι φρένες, ἢ σκαιὰ καὶ * ἀβέλτερος τῇ ἀφροσύνῃ.

311. Κέρδος.] Ὄφελος.

314. Μετερχόμενος.] Διὰ παντὸς ἔχων.

## NOTÆ.

294. Αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος) Et hic locus iterum occurrit, *v.* v. 13. Huc refer illud *Taciti*, Hiſtor. l. 1. p. 281. *Tempus* in ſuſpicionem, *Cauſa* in crimen, *Affectatio* quietis in tumultum valuit, & *viſa inter temulentos Arma cupidinem ſuî movére*. Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum, & Not. in *Ep. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

294. Πρόχειρος γὰρ ἀνὴρ ἐστὸς φόνου) *Euſtath.* fol. 606. lin. 10. Πρόχειρος εἰς μάχλω ἀνὴρ, καὶ τὰς Παλαιὰς, παρακειμένου σιδήρου· ἵνα ὥσπερ σίδηρον ἡ μαγνῆτις, οὕτως αὐτὸς ἑπάγῃ τὸ θυμούμενον καὶ ἀληθῶς, ὅπλον ἀχορηγήτου θυμοῦ, πᾶν τὸ παρατυχόν.

310. * Ἀβέλτεροι) Ita, pro malo ἀβέλτερα, nam ὁ καὶ ἡ ἀβέλτερος.

## VARIÆ LECTIONES.

300. Καὶ αἵματος ἡμετέροιο) γρ. ἐμοὶ δὲ σε γείνατο μήτηρ, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XVIII.

302. Μήτ' ἂν Λαέρτης ἴσκω τόγε) γρ. Μήτε τὶ Λαέρτης ἴσκω τόδε, *Plutarch.* ibid.

305. Πειρησαίμεν) γρ. πειρησόμεν.

Χρήμα-

Χρήματα δαρδάπτουσιν ὑπέρβιον, οὐδ' ἔτι φειδώ.
Ἀλλ' ἤτοί σε γυναῖκας ἐγὼ δεδάασθαι ἄνωγα,
Αἵ τέ σ' ἀπιμάζουσι, καὶ αἳ νηλητεῖς εἰσιν·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε κατὰ σθένος ἐξέλοιμι.
Ἡμέας πειράζειν, ἀλλ' ὕστερα ταῦτα πένεσθαι,
Εἰ ἐτεὸν γέ π οἶσθα Διὸς τέρας Αἰγιόχοιο.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἡ δ' ἄρ' ἔπτατ' Ἰθάκηνδε κατήγαγε νῆας εὐεργὲς,
Ἣ Φέρε Τηλέμαχον Πυλόθεν καὶ πάντας ἑταίρους·
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν,
Τεύχεα δὲ σφ' ἀπένηκαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτίκα δ' ἐς Κλυτίοιο φέρον περικαλλέα δῶρα.
Αὐτὰρ κήρυκα πρόεσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἀγγελίην ἐρέοντα πεφραδέειν Πηνελοπείῃ,
Οὕνεκα Τηλέμαχος μὲν ἐπ' ἀγρῷ, νῆα δ' ἀνώγει
Ἄστυδ' ἀποπλείειν· ἵνα μὴ δείσασ' ἀνὶ θυμῷ
Ἰφθίμη βασίλεια τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβοι.
Τῷ ῥ' αὐτῷ ἔνεκ' ἀγγελίης, ἐρέοντε γυναικί.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμον θείου βασιλῆος,
Κῆρυξ μὲν ῥα μέσῃσι μετ' ἀμφῆσιν ἔειπεν,

" Res devorant præter modum, neque adhibetur parsimonia.
" Sed certe te mulieres ego explorare hortor,
" Quæque te dehonorant, & quæ inculpatæ sunt:
" Virorum autem nondum ego per ædes venerem
" Nos tentare, sed postea hæc laborare,
" Si vere saltem scis Jovis portentum Ægiochi.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ast interea Ithacam deducta est navis benè-fabricata,
Quæ tulerat Telemachum a Pylo, & omnes socios:
Hi verò quando jam portum valdè profundum intraverunt,
Navem quidem hi nigram in terram traxerunt,
Armaque illis exportárunt magnanimi *servi*:
Statim autem *ad* Clytii *domum* portaverunt perpulchra dona.
At præconem præmiserunt domum ad Ulyssis,
Nuncium dicentem perprudenti Penelopæ,
Quòd Telemachus quidem in agro, navem autem jusserat
Civitatem adnavigare; ut non timens in animo
Potens regina teneras lacrymas fundat.
Obvii igitur facti fuerunt præco, & divinus fubulcus,
Ejusdem gratiâ nuncii, dicturi mulieri.
Sed quando jam pervenerunt domum divini regis,
Præco quidem mediis in ancillis dixit,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

316. Δεδάασθ.] Μαθήσεσθαι.

317. Νηλητεῖς.] Σημαίνει τὰς ἁμαρτωλάς· ὡς ἀπὸ τοῦ εὐσεβὴς, γίνεται εὐσέβειος, εὐσεβεῖς· ἔστι καὶ ἀπὸ τοῦ νηλητὴς, νηλητέες, νηλητεῖς· γίνεται ὁ παρὰ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ ἁλιτεῖν, ὃ σημαίνει τὸ ἁμαρτεῖν. καὶ λέγεται τοῦτο, τοῦ ἁλιτεῖν λέγεται δὲ ὁ * γραφομένου, τὸ νηλητὴς

318. Σπαθμούς.] Νῦν, τοὺς οἴκους.

331. Δείσασα.] Φοβηθεῖσα.

333. Σωωστήτω.] Σωώσεσθαι, σωσώτησαν.

334. Ἐρέοντε.] Εἰπεῖν, ὀφείλοντες.

## N O T Æ.

317. Νηλητεῖς) Ità scribi debere testantur οἱ Παλαιοὶ, ut videre est in *Br. Schol.* exponitur autem per ἁναμαρτήτους, παρὰ τὸ νὴ & ἁλιτεῖν. Vocem ergò νηλιτεῖς ad *Var. Lect.* moveo. Potest tamen νηλητέες legi paulò rotundius & νηλήδες, vel νηλίδες, *Eustath.* fol. 725. lin. 41. Nec has *Lectiones* tamen notat *H. Steph.* Vid. infrà, ad ω'. v. 65. ad *Var. Lect.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Γραφομένου) In tribus Vett. Codd. γραφόμενον, non æquè benè. Νηλητεῖς in *Scholio* semper scribo, ex mente ipsius *Scholiastæ*. Prior *Scholii* pars ex *Etymologico* M. vel hoc certè ex illo. Confer cum hoc & illud *Scholion*, ad *Iliad.* τ'. v. 498. Ex Literarum ordine, ità apud *Hesychium* legendum constat, Νηλητεῖς) Ἀναμαρτήτους· παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν· ϵ, Νηλητίδες.

## VARIÆ LECTIONES.

315. Ἔπι) γρ. ἔπ.

317. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, νηλιτεῖς, νηλίπδες, & νηλήδες. Vid. Not. in *Textum*.

Ἤδη

Ἦδη τοὶ, βασίλεια, φίλος παῖς εἰλήλυθε.
Πηνελοπείη δ' εἶπε συβώτης ἄγχι παραστὰς
Πάντ', ὅσα οἱ φίλος υἱὸς ἀνώγει μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶσαν ἐφημοσύνην ἀπέειπε,
Βῆ ῥ' ἴμεν' ἀμφὶ δ' ὗες, λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε.
Μνηστῆρες δ' ἀκάχοντο, κατήφησάν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Ἐκ δ' ἦλθον μεγάροιο παρὲκ μέγα τεῖχος αὐλῆς,
Αὐτῇ ὑ προπάροιθε θυράων ἐδειδίσσοντο·
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου πάϊς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως τετέλεσται
Τηλεμάχῳ, ὁδὸς ἥδε· φάμην δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν, ἥπις ἀρίστη·
Ἐς δ' ἐρέτας ἁλιῆας ἀγείρομεν, οἵ κε τάχιστα
Κείνοις ἀγγείλωσι θοῶς οἰκόνδε νέεσθαι.
Οὔπω πᾶν εἰρητ', ὅτ' ἄρ' Ἀμφίνομος ἴδε νῆα,
Στρεφθεὶς ἐκ χώρης, λιμένος πολυβενθέος οὖτος,
Ἱστία τε στέλλοντας, ἐρετμά τε χερσὶν ἔχοντας.
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐκγελάσας μειδιόων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μή τιν' ἔτ' ἀγγελίην ὀτρύνωμεν· οἵδε γὰρ ἔνδον·
Ἦ τίς σφιν τόδ' ἔειπε θεῶν, ἢ εἶσιδον αὐτοὶ
Νῆα παρερχομένην, τὴν δ' οὐκ ἐδύναντο κιχεῖν ὀφθαλμοῖσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀναστάντες ἔβαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης.
Αἶψα δὲ νῆα μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν,
Τεύχεα δέ σφ' ἀπένηχαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν ἀθρόοι, οὐδέ τιν' ἄλλων
Εἴων, οὔτε νέων μειλιζέμεν, οὔτε γερόντων.

" Jam tibi, ô Regina, dilectus filius venit.
Peneiopæ autem dixit ſubulcus propè aſtans
Omnia, quæcunque ei dilectus filius juſſit loqui.
At poſtquam omne præceptum denunciavit,
Perrexit ad ſues, liquitque ſeptaque, domumque :
Proci autem triſtati ſunt, mœſtique ſunt in animo,
Atque exiverunt domo apud magnum murum atrii ;
Et illic ante januas ſederunt :
His igitur Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" O amici, certè magnum opus ſuperbe perfectum eſt
" Telemacho, via hæc: putabamus enim ei non perfectum iri.
" Sed agite navem nigram trahamus, quæ optima :
" Intuſque remiges marinos congregemus, qui velociſſimè
" Illis nuncient velociter domum redire.
Nondum omne dictum eſt, quando Amphinomus vidit navem,
Verſus ex loco, portum per profundum intrà,
Veláque contrahentes, remóſque manibus tenentes.
Suaviter itaque ridens loquutus eſt procis,
" Nè aliquem nuncium moveamus ; hi enim intus :
" Vel aliquis eis hoc dixit deorum, vel viderunt ipſi
" Navem prætervenientem, hanc autem non poterant conſequi.
Sic dixit ; aſt illi ſurgentes iverunt in littus maris.
Statim verò navem nigram in terram traxerunt,
Armáque ipſis abſportárunt magnanimi ſervi.
Ipſi autem ad concilium iverunt denſi, neque aliquem aliorum
Siverunt, neque juvenum conſidere, neque ſenum :

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

341. Μεθ' ὗας.] Ἐπὶ τὰς σῦς.
342. Κατήφησαν.] Ἐλυπήθησαν, ἐσύγασαν.
343. Ἐκ δ' ἦλθον.] Ἐξῆλθον δή.
350. Ἀγγείλωσιν.] Ἀπαγγείλωσιν, εἴπωσιν.
353. Σπείσονται.] Συνέλθωσι.
357. Κιχεῖν.] Καταλαβεῖν.
362. Μειλιζέμεν.] Συγκαθέζεσθαι.

N O T Æ.

347. *Φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι)* Ità rectè. Verùm in corruptioribus quibuſdam priorum *Editionum* Exemplaribus, viz. *Roman.* & *Baſil. Euſtathii, Aldin. Lovan. φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι*, de quâ *Lectione Renatus Guillenius*, in *Gnomone*, p. 45. Vid. ad λ'. v. 261. ubi & *παῖδας*, ſimilitèr malè, pro *παῖδ'* legebatur, & pejus defendebatur, ut plura alia ejuſmodi à Grammaticaſtris, qui operoſiùs nugabantur in Corruptis defendendis. *Florentina* tamen, ut Nos legit, *φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι*, quam ſolam *Lectionem* agnoſcit *H. Stephanus* in ſuâ *Editione*, & eadem in omnibus occurrit, δ'. v. 664. *φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

337. *Εἰλήλυθε)* γρ. εἰληλύθῃ, ut aliàs.
347. *Φαμὴν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι)* γρ. *φαμὴν δέ μιν μὴ τελέεσθαι*, vid. Not. in *Textum*.
354. *Μετεφώνεον οἷς ἑτάροισιν)* γρ. *μετεφωνέ μιν ἑταίροισιν*, *H. Steph.*

Τοῖσιν

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Ὦ πόποι, ὡς τόνδ' ἄνδρα θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
Ἡμαῖ μὲν σκοποὶ ἷζον ἐπ' ἄκρης ἠνεμοέσσας
Αἰὲν ἐπασσύτεροι· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύνι,
Οὔποτ' ἐπ' ἠπείρου νύκτ' ἄσαμεν, ἀλλ' ἐνὶ πόντῳ
Νηῒ θοῇ πλείοντες ἐμίμνομεν ἠῶ δῖαν,
Τηλέμαχον λοχόωντες, ἵνα φθίσωμεν ἑλόντες
Αὐτόν· τὸ δ' ἄρα τέως μὲν ἀπήγαγεν οἶκαδε Δαίμων·
Ἡμεῖς δ' ὀφάδε οἱ φραζώμεθα λυγρὸν ὄλεθρον
Τηλεμάχῳ· μηδ' ἧμας ὑπεκφύγοι· ὡ γὰρ οἴω,
Τύτῳ γε ζώοντος, ἀνύσεσθαι τάδε ἔργα·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ὄπασσιν βουλῇ τε νόῳ τε·
Λαοὶ δ' ἤη ἔτι πάμπαν ἐφ' ἡμῖν ἦρα φέρουσιν.
Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιοὺς
Εἰς ἀγορήν· ὡ γάρ τι μεθησέμεναί μιν οἴω,
Ἀλλ' ἐκμηνίσαι, ἐρέει δ' ἐν πᾶσιν ἀνάσσας,
Οὕνεκά οἱ φόνον αἰπὺν ἐράπτομεν, οὐδ' ἐκίχημεν.
Οἱ δ' οὐκ αἰνήσουσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα,
Μή τι κακὸν ῥέξωσι, καὶ ἡμέας ἐξελάσωσι
Γαίης ἡμετέρης, ἄλλον δ' ἀφικώμεθα δῆμον.
Ἀλλὰ φθέωμεν ἑλόντες ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος,
Ἢ ἐν ὁδῷ· βίοτον δ' αὐτοὶ καὶ κλήματ' ἔχωμεν,

His itaque Antinous dixit Eupithei filius,
" O amici, ut hunc virum dii malo liberârunt!
" Die quidem ſpeculatores ſedebant in ſummitatibus ventoſis
" Semper ſuccedanei; ſimul autem ſole occidente,
" Nunquam in terrâ nocte dormiebamus, ſed in ponto
" Navi veloci navigantes expectabamus auroram divinam,
" Telemacho inſidiantes, ut interficeremus interceptum
" Ipſum: hunc interim quidem abduxit domum Deus.
" Nos tamen hic ei conſultemus gravem mortem
" Telemacho, neque nos ſubterfugiat: non enim puto,
" Hoc vivente, perfectum iri hæc opera:
" Ipſe quidem enim peritus conſilióque mentéque,
" Populique non jam uſquequaque nobis favent.
" Sed agite, antequam ille cogat Achivos
" Ad concionem; (non enim remiſſurum ipſum puto,
" Sed ad iracundiam excitabit; dicetque inter omnes, quum ſurrexerit,
" Quòd ei eadem gravem ſtruximus, neque aſſecuti ſumus,
" Hi autem non laudabunt audientes mala opera)
" Nè quid malum faciant, & nos expellant
" Terrâ noſtrâ, aliúmque adeamus populum.
" Verùm præveniamus interficientes in agro procul à civitate,
" Vel in viâ, ſubſtantiamque ipſi, & res habeamus,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

364. Κακότητος.] Τῆς ἐπιβουλῆς.
365. Σκοποί.] Κατάσκοποι. Ἐπ' ἄκρης.] Ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα μέρη τῶν ὀρῶν.
366. Καταδύνῃ.] Δύνοντος.
367. Ἄσαμεν.] Ἐκαθευδήσαμεν.
368. Ἐμίμνομεν.] Ἐμένομεν.
369. Φθίσωμεν.] Ἀνέλωμεν.
373. Ἀνύσεσθαι.] Ἀνυσθῆναι.
376. Ὁμηγερίσασθαι.] Ἀθροῖσαι, συναγαγεῖν.
377. Μεθησέμεναι.] Παρεάσειν.
378. Ἀπομνίσῃ.] Ὀργισθήσεται.
379. Ἐράπτομεν.] Κατεσκευάζομεν.
381. Ἐξελάσωσι.] Διώξωσι.
383. Φθέωμεν.] Φθάσωμεν, προλάβωμεν. Ἑλόντες.] Ἀνελόντες.

## N O T Æ.

372. Ἧμας) Ità omninò ſcribendum, pro ἡμᾶς, ob *Metrum*, ut *Euſtathius* ait, Ἰωνικῶς, ὁ Ἀπικῶς, ἀναπεμφθέντος τοῦ τόνου, συνεσταλη ἡ λήγουσα. Sic, v. v. 177. Ῥαισέμμεν· μίζα δ' ἦμιν ὄρος πολὺ ἀμφικαλύψαι, & v. v. 272. Τηλεμάχῳ· μίζα δ' ἦμιν ἀπειλήσας ἀγορεύῃ. Vid. *H. Steph.* quæque Nos ſuprà, ad Ψ. v. 569.

376. Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον) De inſigni hâc *Elleipſi*, dicemus infrà, ad v. 381. Vid. ſuprà, ad v. 255.

381. Μή τι κακὸν ῥέξωσι) *Elleipſis*, ut ſuprà, v. 255. *Euſtath.* fol. 610. lin. 13. Ἐλλειπτικῶς ἔχει· λείπει γὰρ τὸ, διὸ δέδοικα· ἢ ἄλλο τι ὁμοιον· θυμῷ δὲ χῆμα τοῦτο, μὴ ἐῶντος λαλεῖν ἀνειλιπῶς· ὁποῖόν τι καὶ τὸ, Ἀλλ' ἄγε, πρὶν κεῖνον ὁμηγερίσασθαι Ἀχαιούς, ἐν γὰρ τῷ ἄγετε, λείπει ῥῆμα πληθυντικὸν, οἷον τὸ, ὀλοφυρώμεθα.

## Variæ Lectiones.

372. Ἧμας) γρ. ἡμᾶς, malè. Vid. Not. in *Textum*.

Δασά-

Δασσάμενοι κτῆσιν μοῖραν ἐφ' ἡμέας, οἰκία δ' αὖτε
Κείνῳ μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅς τις ὀπυίοι.
Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνει, ἀλλὰ βέλεσθε
Αὐτόν τε ζώειν ἠδ' ἔχειν πατρώϊα πάντα,
Μή οἱ χρήματ' ἔπειτα ἄλις θυμηδὲς ἔδωμεν
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, ἀλλ' ὃν μεγάροιο ἕκαστος
Μνάᾶται ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δ' ἂν ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρηϊάδαο ἄνακτος·
Ὅς ῥ' ὃν Δουλιχίου πολυπύρου, ποιήεντος,
Ἡγεῖτο μνηστῆρσι· μάλιστα δὲ Πηνελοπείη
Ἤνδανε μύθοισι· φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσιν.
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν ἔγωγε κατακτείνῳ ἐθέλοιμι
Τηλέμαχον· δεινὸν γὰρ γένος βασιλῆϊόν ἐστι
Κτείνῳ, ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλάς·
Εἰ μάλ' κ' αἰνήσωσι Διὸς μεγάλοιο θέμιστες,

" Diviſis, ut par eſt, inter nos; ædes autem rurſus
" Illius matri dabimus habere, & qui-cunque acceperit uxorem.
" Sin vobis hæc res non placet, ſed mavultis
" Ipſum vivere & habere paterna omnia,
" Nec tum ei facultates ſatis animo-congruas devoremus
" Hìc congregati, ſed ex domo unuſ-quiſque
" Petat uxorem dotibus inquirens; & illa demum
" Nubat ei, qui plurima dabit, & cui ſorte obtigerit.
Sic dixit: aſt hi omnes quieti facti ſunt ſilentio.
His verò Amphinomus concionatus eſt & dixit,
Niſi illuſtris filius, Areiadæ regis,
Qui ex Dulichio feraci-frumenti, herboſâ,
Dux fuit procis; maximè autem Pe-nelopæ
Placuit verbis, mentibus enim ute-batur bonis:
Hic illis prudens concionatus eſt, & dixit,
" O amici, non ego interficere ve-lim
" Telemachum, arduum enim genus regium eſt
" Interficere: ſed primùm deorum in-terrogemus conſilia:
" Siquidem probabunt Jovis magni jura,

## ΣΧΟΛΙΑ.

385. Καθ' μοῖραν ἐφ' ἡμέας.] Τετέσθω καθ' ἑαυτούς. μὴ τοῖς ἀπῶσι μερίσωμεν. Ἐφ' ἡμέας.] Καθ' ἑαυτούς.

386. * Ὀπυίοι.] Γαμοῖ.

387. Ἀφαυδάνῃ.] Ἀπαρέσκῃ.

389. Θυμηδία.] Τὰ τῇ ψυχῇ ἡδονὴν παρέχοντα. Ἔδωμεν.] Ἐσθίωμεν.

391. Μνάᾶται.] Μνηστεύέσθω.

392. Γήμαιτ'.] Γαμηθείη. Πόροι.] Παρέχοι. Μόρσιμος.] Εἱμαρμένος.

402. Εἰρώμεθα.] Ζητήσωμεν.

403. Αἰνήσωσιν.] Ἐπινεύσωσι, συγκατάθωνται.

## NOTÆ.

387. Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφαυδάνει, ἀλλὰ βέλεσθε) Quomodò hic Verſus ſtabit, meritò dubitatum; niſi βέλεσθε, pro βέλεσθε, legamus, per ἔλλειψιν *Subjunctivæ* Vocalis, quæ certè erat vetus ſcribendi conſuetudo; & indè, ab obſoleto βέλω, pro βέλομαι, fiebat, βόλω, unde *Latinum* Volo. Etiam βυλὴ, οἱονεὶ βολή τις λέγων, ut *Euſtath.* fol. 42. lin. 24. Sic à *Græco* Συρακόσιος, fit Συρακόσιος, ut *Virgil. Eclog.* 6. v. 1. *Prima Syracoſio dignata eſt ludere Verſu. Bailius* dicit, τὸ λ'. in Dimenſione liqueſcere, ut illius nulla prorſus ratio habeatur. Tale illud, α'. v. 234. Νῦν δ' ἐτέρως ἐβούλοντο θεοὶ κακὰ μηδιόωντες, ut legunt *Br. Schol.* Editio *Florentina, Aldina, Lovanian. Schol.* MS. *Gonvillo-Caienſ. Cantabr.* & ipſe *Euſtath.* quanquam τὸ ἐβούλοντο ibi præferat. Aliàs legi potuit, ἤ βέλεσθε, vel ἀλλ' ἐθέλητε; & ſi quod Exemplar faveret audaciæ, facilè legendum ſuaderem, Εἰ δ' ὑμῖν ὅδε μῦθος ἀφηνδάνει, καὶ βέλεσθε.

403. Θέμιστες) Quod Vett. legerint τεμῦραι, aut τεμῦροι, *Strabo* teſtatur. l. 7. fol. 328. ad finem; in quem locum videſis *Iſaac. Caſaubon.* idem *Euſtath.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Ὀπυίοι) Γαμοῖ, MS. *Alogſ.* excepto, quòd ibi γάμοι, fortè pro γαμίζοι, cujuſmodi ſatis ibi occurrit.

## VARIÆ LECTIONES.

387. Ἀλλὰ βέλεσθε) γρ. ἀλλὰ βόλεσθε, ἀλλ' ἐθέλητε, vid. Not. in *Textum.*

391. Ἐέδνοισιν) γρ. ἰδνοισιν. Vid. ad *Il.* ι'. v. 382. Nec rectè *Etymolog.* M. v. ἔεπεν, contrà militat.

392. Γήμαιθ') γρ. γήμαιτ', vid. ad υ'. v. 335.

403. Θέμιστες) γρ. τεμῦροι, τεμῦραι, & τέμυροι, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτός τε κτενέω, τύς τ' ἄλλυς πάντας ἀνώξω·
Εἰ δέ κ' ἀποζωπῶσι Θεοὶ, παύσαλθ' ἄνωγα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ὑπιώδανε μῦθος·
Αὐτίκ' ἕπιθ' ἀνσάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος,
Ἑλθόντες δ' ἑκάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι θρόνοισιν.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ὀτόησε πολύφρων Πηνελόπεια,
Μνηστῆρσι φανεῖσα ὑπέρβιον ὕβριν ἔχουσι·
Πθύθετο γὰρ δὴ παιδὸς ἐν μεγάροισιν ὄλεθρον·
Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπθύθετο βουλάς,
[* Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.]
Βῆ δ' ἰέναι μεγαρόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὸν καθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀντίνοον δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀντίνοε, ὕβριν ἔχων, κακομήχανε, κ' δέ σε φασὶν
Ἐν δήμῳ Ἰθάκης μετ' ὁμήλικας ἔμμεν' ἄριστον
Βουλῇ κ' μύθοισι· σὺ δ' οὐκ ἄρα τοῖος ἔησθα.
Μάργε, τίη δὴ σὺ Τηλεμάχῳ θάνατόν τε, μόρον τε

" Ipſeque interficiam, aliòſque omnes jubebo:
" Sin avertant Dei, quieſcere ſuadeo.
Sic dixit Amphinomus; atque his placuit verbum.
Statim poſtea quum ſurrexiſſent iverunt in domum Ulyſſis,
Venientes autem ſederunt in politis ſedibus.
At verò aliud excogitavit prudens Penelope,
Procis apparere immenſam injuriam habentibus;
Audivit enim ſui fili in domibus mortem fuiſſe *determinatam*;
Nam Præco ei dixit Medon, qui ſciebat conſilia,
[Quùm extra Aulam eſſet, illi enim intùs conſilium texebant.]
Perrexit igitur ire in domum cum famulis mulieribus:
Sed quando jam procos pervenit divina mulierum,
Stetit ad limen domûs ornatè-factæ,
Contra maxillas tenens ornata vela:
Antinoum verò reprehendit, verbumque, dixit ac nominavit,
" Antinoë, injuriam habens, malè-cogitans, & jam te dicunt
" In populo Ithacæ inter æquales eſſe optimum
" Conſilio & verbis, tu verò neutiquam talis es.
" Inſane, quid enim tu Telemacho cademque, mortemque,

## ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἀποτρωπῶσιν.] Ἀποτρέπωσι, κωλύσωσιν.
419. Ἐν δήμῳ.] Ἐν τῇ πόλει. Μεθ' ὁμήλικας.] Ἐν τοῖς ὁμηλίξι.
420. Ἔησθα.] * Ὑπάρχεις.
421. Μάργε.] Μανιώδης.

* Ità, pro ὑπάρξεις, lego.

## NOTÆ.

fol. 545. lin. 4. & fol. 611. lin. 32. Nec tamen *H. Steph.* notavit. Quæ Vox *Lycophroni* nota, v. 223. Τόμυρος. ὡσὲ τὸ λῆσε ημιορτίσιλις. *Scholia*, Τόμυρος.) Ὁ μάντις, ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν, ἤτοι ὁ τὸ μήπω γεγονὸς βλέπων. *Heſychius*, Τόμυροι) Προφῆται, ἱερεῖς, οἰωνοσκόποι, λεσχηνευταί. *Strabo*, ibid. Τομύρῳ.) Ὄνομα ὄρους τὸ ἡπείρου, ὅπου Διὸς ἱερὸν Δωδωναίου. Quare huic *Lectioni* ſuus debeatur honos. Vid. ad *Var. Lect.* De voce θέμιστες, diximus ad ι'. v. 112. & dicemus ad Hymn. *Apoll.* v. 394.

412. Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε) Poſt hunc Verſum apud *Euſtathium*, in utràque Editione, ſequitur alter Verſus, quem, cum *Senſui* ſit neceſſarius, & repectatur in omnibus, ad ν'. v. 678. ſuo loco interſerendum duxi. Quomodò enim *Medon* Præco illorum Arcana audiverit, quùm Proci ex hoc ſuo Concilio, præter ſe, excluſerint omnes; niſi eſſet alicubi extrà Concilii locum, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Vid. ad *Var. Lect.* Lego autem ἔνδοθι, non ἔνδοθι, ut malè in Codd. *Euſtath.* quùm ἔνδοθι, pro ἔνδοθεν, *extrà* ſonet, ἔνδοθι, *intrà*.

413. * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών) Vid. Not. ad v. 412.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

405. *'Αποτρωπῶσιν) Ἀποτρέπωσι, κωλύσωσιν, & hoc ex MS. *Aloyſii*, niſi quod bis --σει, pro ωσι.

## VARIÆ LECTIONES.

404. Αὐτός τε) γρ. Αὐτός δ' ἴ. *Ibid.* Κτενέω) γρ. κτείνω, *Strabo*, l. 7. fol. 526. Edit. ult.

405. Ἀποτρωπῶσι θεοί) γρ. ἀποτροπέσι θεὸς, *Strabo*, ibid. *Ibidem.* Παύσασθαι) γρ. παύεσθαι, *Strabo*, ibid. & παύσεσθαι.

412. Βουλὰς, * Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον. Βῆ δ' ἰέναι) γρ. Βουλὰς, Βῆ δ' ἴεναι, *H. Steph.* in *Textu*, & v. Αὐλῆς ἐκτὸς. in *Var. Lect.* addit; quùm hic Verſus apud *Euſtath.* vid. Not. in *Textum*.

Ῥάπλεις, ὐδ' ἱκέτας ἐμπάζεαι, οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Μάρτυρος; ὐδ' ὁσίη κακὰ ῥάπλεν ἀλλήλοισιν.
Ἦ ῥα οἶθ', ὅτε δεῦρο πατὴρ τεὸς ἵκετο φεύγων,
Δῆμον ὑποδδείσας; δὴ γὰρ κεχολώατο λίην,
Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ὑπασπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτοὺς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν·
Τόν ῥ' ἔθελον φθῖσαι, καὶ ἀπορραῖσαι φίλον ἦτορ,
Ἠδὲ κατὰ ζωὸν φαγέειν μνηστήρε πολλώ·
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε, καὶ ἔσχεθεν, ἱεμένους περ.
Τῷ νῦν οἶκον ἄτιμον ἔδεις, μνάᾳ τ' ἀλεγεινά,
Παῖδά τ' ἀποκτείνῃς, ἐμεῦ τε μεγάλως ἀκαχίζεις.
Ἀλλά σε παύσασθαι κέλομαι, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους.

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,

Κύρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Θάρσει, μή τι τα῀δε μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Οὐχ ἕδε' ὅστις ἀνὴρ, οὐδ' ἔσται, οὐδὲ γένηται,
Ὅς κεν Τηλεμάχῳ σῷ ὑπαὶ χεῖρας ἐποίσῃ,
Ζώοντός γ' ἐμέθεν καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται,
Αἶψά οἱ αἷμα κελαινὸν ἐρωήσῃ περὶ δουρὶ
Ἡμετέρῳ· ἐπεὶ καὶ ἐμὲ πολύπορθος Ὀδυσεὺς
Πολλάκι γούνασιν οἷσιν ἐφεστάμενος, κρέας ὀπτὸν
Ἐν χείρεσσιν ἔθηκεν, ἐπέσχε τε οἶνον ἐρυθρόν.
Τῷ μοι Τηλέμαχος πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν

" Struis, neque ſupplices curas, quibus Jupiter
" Teſtis? minimè juſtum eſt mala ſtruere mutuò.
" An non ſcis, quando huc pater tuus venit fugiens,
" Populum reveritus? jam enim irati erant valdè,
" Quoniam latrones inſequens Taphios
" Affecerat dolore Theſprotos: hi verò nobis amici erant.
" Hunc volebant occidere, & perdere dilectum cor,
" Et facultates conſumere ſufficientes multas;
" Verùm Ulyſſes prohibuit, & detinuit, licet cupientes.
" Hujus nunc domum ignominiosè comedis, procariſque uxorem,
" Filiumque interficis, me verò valdè triſtitiâ afficis.
" Sed te ceſſare jubeo, & jubere alios, ut ceſſent.

Hanc rurſus Eurymachus Polybi filius contra alloquutus eſt,

" Filia Icarii, prudens Penelope
" Confide; nec tibi hæc in mentibus tuis curæ ſint:
" Non eſt hic vir, neque erit, neque fuerit,
" Qui Telemacho tuo filio manus inferet,
" Vivo me & ſuper terram vidente.
" Sic enim dicam, & ſanè perfectum erit,
" Statim ejus ſanguis niger fluet circum lanceam
" Noſtram; quoniam & me urbium-populator Ulyſſes
" Sæpè genibus ſuis inſidere-faciens carnem aſſatam
" In manibus poſuit, præbebatque vinum rubrum.
" Ideò mihi Telemachus omnium multo chariſſimus eſt

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

422. Ῥάπλεις.] Καζασκευάζῃς. Ἱκέτας ἐμπάζεαι.] Τὰς ἀφορδιχομένας ἱκέτας οὐνόμασεν, ὁμωνύμους αὐτοῖς τοῖς ἱκετεύουσιν, οἷς ἂν τις εἴποι τὰς ἱκετηδόκους. ὥσπερ χρῆσαι λέγομεν) οἱ ὠφελαζῆς, καὶ οἱ δανείζοντες.

423. Μάρτυρ©.] Μάρτυς καὶ Ἴωνας. * Οὐδ' ὁσίη.] Οὐ θέμις ἐστίν.

425. Ὑποδδείσας.] Φοβηθείς, εὐλαβηθείς.

426. Ἐπισπόμεν©.] Ἐπακολουθῶν.

427. Ἄρθμιοι.] Φίλοι.

428. Ἀπορραῖσαι.] Διαφθεῖραι.

429. Ζωὸν.] Τὸν βίον, τὰ τοῦ ὑσίας ἀφελητικόν.

431. Ἄπμον.] Ἀπίμους.

443. Ἐφεστάμεν©.] Ἐπικαθίσας.

443. Ἐπέσχεν.] Ἐπέδωκεν.

## N O T Æ.

425. Δῆμον ὑποδδείσας) Vid. ſuprà, ad v. 4.

441. Αἶψά οἱ αἷμα) Idem Verſus, *Iliad. α'.* v. 303.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

423. * Οὐδ' ὁσίη) Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS.

## Variæ Lectiones.

423. Οὐδ' ὁσίη) γρ. οὐχ ὁσίη, *Euſtath.* fol. 612. lin. 28. *Ibid.* Ῥάπλειν) γρ. ῥαπλέμεν.

425. Ὑποδδείσας) χρ. ὑπαιδείσας & ὑπεδείσας.

428. Φθῖσαι) γρ. φθῆσαι, *Euſtath.* fol. 612. lin. 35. *Error Preli*, ut puto.

434. Παῖς) γρ. παίς.

Ἀνδρῶν.

Ἀνδρῶν· οὐδέ π μὶν θάναλον τρομέεσθαι ἄνωγα
Ἐκ γε μητήρων· θεόθεν δ' οὐκ ἔστ' ἀλέασθαι.
Ὣς φάτο θαρσύνων, τοῦ δ' ἤρτυεν αὐτὸς ὄλεθρον.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰσαναβᾶσ' ὑακίνθια σιγαλόεντα,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἐσπέριος δ' Ὀδυσῆι ἰὼ ἰηΐη δῖος ὑφορβὸς
Ἦλυθεν· οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο,
Σῦν ἱερεύσαντες σιαύσιον· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄγχι παρισταμένη Λαερτιάδην Ὀδυσῆα,
Ῥάβδῳ πεπληγυῖα, πάλιν ποίησε γέροντα·
Λυγρὰ δ' εἵματα ἕστο περὶ χροΐ· μή ἑ συβώτης
Γνοίη ἐσάντα ἰδὼν, ἰὼ ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ
Ἔλθοι ἀπαγγέλλων, μηδὲ φρεσὶν εἰρύσσαιτο.
Τὸν καὶ Τηλέμαχος πρότερος προὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦλθες, δῖ' Εὔμαιε· πόλιν δὴ κλέος ἔστ' ἀνὰ ἄστυ;
Ἦ ῥ' ἤδη μνηστῆρες ἀγήνορες ἔνδον ἔασιν
Ἐκ λόχου; ἦ ἔτι μ' αὖτ' εἰρύατο οἶκαδ' ἰόντα;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Οὐκ ἔμελέν μοι ταῦτα μεταλλῆσαι καὶ ἐρέσθαι,
Ἄσσυ κάτα βλώσκοντα· τάχιστά με θυμὸς ἄνωγεν
Ἀγγελίην εἰπόντα, πάλιν δεῦρ' ἀπονέεσθαι.
Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς

" Virorum; neque ipsum mortem timere jussi
" A procis; à Deo autem non est fugere.
Sic dixit animum addens; huic tamen ordinârat ipse mortem.
Hæc autem ascendens in cœnacula splendida,
Flebat demùm Ulyssem dilectum maritum; donec ei somnum
Dulcem in palpebris fudit oculis-cæsia Minerva.
Vespertinus autem Ulyssi & filio divinus subulcus
Venit; hi verò cœnam stando parabant,
Quùm suem sacrificâssent anniculum: at Minerva
Propè stans Laërtiadem Ulyssem,
Virgâ percutiens, iterum fecit senem:
Turpiáque vestimenta induit circùm corpus; nè ipsum subulcus
Cognosceret coràm conspicatus, & prudenti Penelopæ
Iret nuncians; neque mentibus custodiret.
Hunc & Telemachus prior verbum alloquutus est,
" Venisti, divine Eumæe; & quis in urbe rumor est?
" Nunquid jam proci superbi intrà venerunt
" Ex insidiis? an adhuc me rursus observant domum euntem?
Hunc respondens alloquutus es, ô Eumæe subulce,
" Non curæ erat mihi hæc inquirere & interrogare,
" Civitatem ingresso: citissimè me animus jussit,
" Nuncio perlato, rursus hunc redire.
" Obviavit tamen mihi à sociis *tuis missus* nuncius velox

## ΣΧΟΛΙΑ.

446. Τρομέεσθαι.] Φοβεῖσθαι.
449. Σιγαλόεντα.] Ποικίλως κατασκευασμένα.
453. Ἐπισταδόν.] Ἐπισημόνως.
457. Λυγρά.] Εὐπλῆ, ἢ λαμπρά. Χροΐ.] Τῷ σώματι.
459. Εἰρύσσαιτο.] Φυλάξαιτο.
466. Βλώσκοντα.] Ἀνόντα, ἢ κατιόντα, ἢ παρεμβάλλοντα.
468. Ὡμήρησε.] Ὁμοῦ συνέβαλε, συνέτυχεν.

## NOTÆ.

453. Ἐπισταδόν) Hæc *Lectio* simplicitati Rusticæ convenit, at aliam Ϝ, ἐπὶ σταθμὸν, *Severus* agnoscit: & *H. Steph. Florentina, Hervagiana, Aldina, Lovaniana Rescii*, habent; *Eustathii* tamen utraque Editio ἐπισταδὸν, in *Textu*, & in παρεκβολαῖς.

463. Εἰρύσσαιτο) Τετύχθαι, εἰρυμένοι εἰσὶν, ἀντὶ Ϝ, εἴρυνται. Εἰρύομαι γὰρ, τὸ φυλάσσομαι, ἢ λοχῶμαι.

466. Ἄσσυ κατὰ βλώσκοντα) *Eustath.* fol. 615. lin. 14. Τὸ δὲ βλώσκοντα, δύνασθαι γραφῆναι καὶ βλώσκοντα, κατὰ πλῆσιν δασυσμοῦ, ἔστιν ἀμφοτέρως ἀσφαλτον. Idem fol. 614. lin. 41. Ἄσσυ κατὰ βλώσκοντα legit in παρεκβολαῖς. Neutram harum *Lectionum* vidit *H. Steph.*

468. Ὡμήρησε δέ μοι παρ' ἑταίρων ἄγγελος ὠκὺς) *Eustath.* fol. 615. lin. 21. Ὡμήρησε ἢ, ἀντὶ Ϝ, συνελύ-

## VARIÆ LECTIONES.

447. Ἔκ γε) γρ. ἔκ τε, *H. Steph. Aldina* Edit. *Ibid.* Ἔς' ἀλέασθαι) γρ. ἔμμεν ἀλύξαι.
453. Ἐπισταδὸν) γρ. ἐπὶ σταθμὸν, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum*.
459. Εἰρύσσαιτο) γρ. εἰρύσσαιτο, Vett. Codd. *Impress.*
466. Ἄσσυ κατὰ βλώσκοντα) γρ. ἄσσυ κάτα βλώσκοντα, *Br. Schol.* & κατὰ βλώσκοντα. vid. Not. in *Textum*.
468. Ὠκὺς) γρ. ἐλθὼν, vid. Not. in *Textum*.

Κῆρυξ, ὃς δὴ πρῶτα ἔπος σῇ μητρὶ ἔειπεν.
Ἄλλο δέ τοι τόδε οἶδα, τὸ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
Ἤδη ὑπὲρ πόλεως, ὅτι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν,
Ἦα κιὼν, ὅτε νῆα θοὴν ἰδόμην καλιῆσαν
Ἐς λιμένα ἡμέτερον· πολλοὶ δ' ἔσαν ἄνδρες ἐν αὐτῇ·
Βεβέλητο δὲ σάκεσι καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι·
Καὶ σφέας ὠίθην τοὺς ἔμμεναι· οὐδέ τι οἶδα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ἐς πατέρ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· ἀλέεινε δ' ὑφαρπτόν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὧν παύσαντο πόνου, τεύχοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

" Præco, qui jam primus rem tuæ matri dixit.
" Aliud verò utique hoc ſcio, hoc enim vidi oculis,
" Modò ſuper civitate, ubi Hermæus tumulus eſt,
" Eram progreſſus, quando navem velocem vidi devenientem
" In portum noſtrum, multique erant viri in ipsâ:
" Gravabatur inſuper ſcutis & lanceis utrinque-acutis;
" Et ipſos putavi hos eſſe, neque aliquid ſcio.
Sic dixit; riſitque ſacra vis Telemachi,
Patrem oculis conſpicatus; cavit autem ſubulcum.
Quum jam igitur ceſſarent à labore, paraverantque Convivium,
Convivati ſunt, neque animus indiguit convivio æquali:
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amoverunt,
Jam tunc dormiverunt, & ſomni donum acceperunt.

## ΣΧΟΛΙΑ.

471. Ἤπερ πόλιος.] Ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῆς πόλεως. Ἑρμαῖος λόφος.] Ὁ περὶς τὸ λίθων εἰς πεῖς ὁδοῖς, Ἑρμαῖον ὀνομάζεσθαι· ἢ παρὰ τὸ ἰδρύσθαι βωμούς· ἢ λόφος Ἑρμαίου· ἢ ὡς ἐπί τινος λόφου Ἑρμοῦ ἱδρυμένου. * Ἑρμῆς, παρὰ Διὸς κέλευσιν ἀγελαῖος Ἄργου, τὸ δὲ ἰῆς φύλακος, ἄχθη ὑπὸ δίκης, Ἥρας αὐτὸν καὶ τῶν ἄλλων ἀγαγόντων θεῶν εἰς κρίσιν, ὅτι πρῶτος ἐπιβεβλήκει δαιμόνων θνητῶν μιάσμασι τὸ Ἄργου, καὶ ἀνῃρήκει· κρίνουσι δὲ τὸν θεὸν εὐλαβεῖσθαι μὲν τὸν Δία, τὸ ταχύδικον νεμεσᾶσθαι τὸν Ἑρμῆν παῖς ἑαυτοῦ παραγενόμενος· ἄμα δὲ * ἀφωσιωμένους τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀνθρωφονίας ἀπαλλούσας, αἷς εἶχον ὀργωλῶ ἀφοσιωθῆναι αὐτῷ τὰς ψήφους, καὶ ὅπως ἐπισωρεύθωσι * ἀφὸς τὰς περὶ τὸν Ἑρμοῦ ψήφων πλῆθος· ὅθεν καὶ τὰς ἀνθρώπους ἄχεα δοῦναι, εἰς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τὰς ὁδοὺς, ἀφ' ὧν τὸ τὸν θεὸν εἶναι τούτων καθηγεμόνα, καὶ * ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων, σωρὸς ποιεῖν λίθων· ἐκ δὲ ἐργάζεσθαι ἀφοβάλλειν λίθους, * καὶ τούτους καλεῖν Ἑρμαίους λόφους· ἔστι δὲ λόφος, πᾶν τὸ εἰς ὕψος μετέωρον. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀνακλείδῃ.

474. Βεβέλητο.] Ἐβεβάρητο, ἐπεπλήρωτο.

475. Ὠίθων.] Ὑπενόησα.

478. Πόνου.] Τοῦ ἔργου τὸ δεῖπνον.

## NOTÆ.

471. Ἤδη ὑπὲρ πόλιος· ὅτι Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν) Cùm olim πόλιος legeretur in hoc loco, licet illius vocis *Ultima* produci poſſet, in *Cæſurâ*, ante *Paufum*, & *Aſperum* cum *Acuto*, ego πόλιος potiùs hìc ſcribo, ut & olim *Iliad.* λ'. v. 168. Ἰάμβοι πόλιος· ὁ δὲ κεκλημένος ἔπος αἰών. Et certum eſt, multas *Lectiones* in *Odyſſeâ* & emendari poſſe, & debere, ex *Iliade*. *Ibid.* Ἑρμαῖος λόφος) Præter *Brev. Schol.* vid. *Euſtath.* fol. 615. lin. 24. *Heſych. Suid. Etymolog.* M. & *Eliæ Schedii* Syntagma §. 2. c. 23. p. 344.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

471. Ἑρμαῖος λόφος) In hoc *Scholio*, ubi totus hic Verſus occurrebat ἀφωσσδιονύσους, * deleo: pro ἀφοσιωμένους, lego * ἀφωσιωμένους, pro ἀφὸς τὰς περὶ τὸν Ἑρμοῦ, ex *Aloyſii* MSto, * ἀφὸς τῶν περὶ τὸν Ἑρμοῦ, paulò poſt, pro τρόπου τοῦ ἐκδικούντων, lego * ἐπίτροπον τῶν ἐκδημούντων (malè enim MS. ἐκδημούντων) & ante τούτους καλεῖν, addo * καὶ, ex MS. eodem.

## VARIÆ LECTIONES.

471. Πόλιος) γρ. πόλις, Vett. *Impreſſi*, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἑρμαῖος) γρ. ὅρμαιος. *Philoponus* Grammaticus, apud *Euſtath.* fol. 615. lin. 25.

Τ Η Σ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ρ'.

Εἰς τὴν πόλιν ἐλθὼν Τηλέμαχος ἀπηγγέλλετο τῇ μητρὶ Πηνελόπῃ τὴν ἀποδημίαν τοῦ πατρὸς ἀκριβῶς· ὕστερον δὲ Ὀδυσσεὺς ἀφικόμενος παρὰ Εὐμαίου εἰς Ἰθάκην ἀπὸ τῶν ἀγρῶν, εἰς τὸ συμπόσιον τῶν μνηστήρων εἰσέρχεται· ὁ δὲ Πεισάνδρου ἀπαγγέλλει, πῶς ὁ πάππος ἀναγνωρίζεται τὸν διαπόντιον· καὶ ὡς Εὔμαιος μὲν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπῆρεν, Ὀδυσσεὺς δὲ καὶ αὐτὸς μένει.

### Ἐπιγραφαί.

Ἐπάνοδος Τηλεμάχου εἰς Ἰθάκην.

Ἄλλως.

Ῥῶ βάλες, αἰπόλε τὲ, μνηστὴρ πε, κύων τε ἀντίγυον. LIB. XVII.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Δὴ τότ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει,
Ἀσσον ἰέμενος, καὶ ἐὸν φρονέεσκε συβώτην·
Ἄγρ', ἦτοι μὲν ἐγὼν εἶμι ἐς πόλιν, ὄφρα μὲ μήτηρ
Ὄψεται· οὐ γάρ μιν πρόσθεν παύσεται ὀϊζὺν
Κλαυθμῷ τε γοερῷ, γοόιό τε δακρυόεντος,
Πρίν γ' αὐτόν μ' ἐσιδεῖν· ἀτὰρ σοί γ' ὧδ' ὑποτέλλω,
Τὸν ξεῖνον δύσμορον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι
Δαῖτα πτωχεύῃ· δώσει δέ οἱ, ὅς κ' ἐθέλῃσι,
Πύρνον καὶ κοτύλην· ἐμὲ δ' οὔπως ἔστιν ἅπαντας
Ἀνθρώπους ἀνέχεσθαι, ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ.
Ὁ ξεῖνος δ' εἴ περ μάλα μιμνήσκῃ, ἄλγιον αὐτῷ

QUando jam matutina apparuit roseis digitis Aurora,
Jam tunc posteà sub pedibus ligavit pulchra calceamenta
Telemachus dilectus filius Ulyssis divini;
Accepit etiam validam lanceam, quæ ejus manibus congrueret,
Ad civitatem iturus, & suum alloquutus est subulcum,
" Tu, certè quidem ego vado in civitatem, ut me mater
" Videat, non enim ipsam antè cessare puto
" Fletúque odioso, luctúque lacrymoso,
" Quàm ipsum me inspiciat; sed tibi sic præcipio,
" Hunc hospitem infelicem duc in civitatem, ut illic
" Victum mendicet; dabit autem ei, quicunque voluerit,
" Panem & poculum: me enim nequaquam licet omnes
" Homines sustinere, habentem utique dolores animo.
" Sin ipse hospes valdè irascetur, gravius ipsi

### Σ Χ Ο Λ Ι Α.

4. Παλαμῄφιν.] Ταῖς χερσί.
11. Δαῖτα πτωχεύειν.] Τὰ πρὸς τροφὴν ἐπαιτεῖν.
13. Ἀνέχεσθαι.] Ὑποδέχεσθαι.
14. Μιμνήσκῃ.] Ὀργισθῇς.

### Variæ Lectiones.

V. 9. Πρίν γ' αὐτόν μ' ἰσίδῃ) γρ. πρίν γ' αὐτόν μ' ἰσιδέσθαι, *Eustath.* fol. 616. lin. 44.

Ἔστε δ'

ἔσται· ἦ γὰρ ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλος, οὐδέ τοι αὐτὸς ἐρύκεσθαι μενεαίνω
Πτωχὸν βέλτιόν ἐστι κατὰ πόλιν, ἢ κατ' ἀγρούς,
Δαῖτα πτωχεύειν· δώσει δέ μοι, ὅς κ' ἐθέλησιν.
Οὐ γὰρ ἐπὶ σταθμοῖσι μένειν ἔτι τηλίκος εἰμὶ,
Ὡς τ' ἐπιειλαμένῳ σημάντορι πάντα πιθέσθαι.
Ἀλλ' ἔρχευ· ἐμὲ δ' ἄξει ἀνὴρ ὅδε, ὃν σὺ κελεύεις,
Αὐτίκ', ἐπεί με πυρὸς θερέω, ἀλέη τε γένηται·
Αἰνῶς γὰρ τάδε εἵματ' ἔχω κακά· μή με δαμάσσῃ
Σῖβη ὑπηοίη· ἔκλυεν δέ τοι ἄρχυ φάτ' εἶναι.
Ὡς φάτο· τηλέμαχος δ' ἄρα σταθμοῖο βεβήκει,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· κακὰ δ' μνηστῆρσι φύτευεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἔγχος μὲν ῥ' ἔκλινε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν, χ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν.
Τόνδε πρώτη εἶδε τροφὸς Εὐρύκλεια,
Κώεα καταρύσασα θρόνοις ἔνι δαιδαλέοισι·
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλαι

" Erit; certè enim mihi amicum vera loqui.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O amice, neque ipse detineri cupio:
" Pauperi melius est in civitate, quàm in agris,
" Cibum mendicare; dabit etenim mihi quicunque voluerit.
" Non enim stabulis manere amplius aptus sum,
" Ut præcipienti Hero in omnibus paream.
" Sed vade; me autem ducet vir hic, quem tu jubes,
" Statim, postquam incaluero, teporque factus fuerit;
" Valdè enim hæc vestimenta habeo mala, nè me violet
" Frigus submatutinum; procul enim civitatem dicitis esse.
Sic dixit, Telemachus verò ex stabulo egressus est,
Velocitèr pedibus procedens; mala etenim procis meditabatur.
Sed postquam pervenit domos benè habitatas,
Lanceam quidem posuit portans ad columnam longam,
Ipseque intrò ivit, & transivit lapideum limen.
Hunc longè prima vidit nutrix Euryclea,
Pelles sternens sedibus in variegatis:
Lacrymansque statim rectà ivit, circumque aliæ

## ΣΧΟΛΙΑ.

17. Ἐρύκεσθαι.] Κατέχεσθαι.

20. Τηλίκος.] * Τῆς δυσὶν ἡλικίας.

21. Σημάντορι.] Τῷ ἐπιτάττοντι, ἢ ἐπιστάτῃ.

23. Πυρὸς θερέω.] Πυρὶ θερμαυθῶ. Ἀλέη.] Ἡ θερμασία ἢ ἡλίου· σημαίνῃ καὶ τὸν ἀπόφυγόν.

25. Στίβη ὑπηοίη.] Ὁ παγετὸς ὁ ὀρθρινός.

26. Βεβήκει.] Ἐπορεύετο.

30. Αὐτὸς δ' εἴσω ἴεν.] Ἐνήλατο· ἡ πᾶξις· τὸ δὲ ἐξῆς, Αὐτὸς δ' ἰσόρροπος λαΐνου οὐδοῦ, καὶ εἴσω ἦν.

32. Κώεα.] Περβόλους δορέας. Καταρύσασα.] Καταστρωννύουσα.

## NOTÆ.

V. 15. Ἐμοὶ φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι) *Eustath.* fol. 617. lin. 22. Τὸ ἦ, Φίλ' ἀληθέα μυθήσασθαι, ἡ Ἀττικῶς, αὐτὸ ἦ, φίλον ἐσὶ, πάλιν ἦ εἰπεῖν· ἦ, φίλα τ' ἀληθῆ, ὥστε εἰπεῖν αὐτά.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) Ità pro, ὅς κε θέλησιν, & hìc scribo, ut & olim suprà, v. 11. & infrà, v. 559. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 177. & ad *Odyss.* ε'. v. 316.

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) Ità audactèr, pro ἔπειτα ἰθὺς, lego; cùm prior ἦ ἰθὺς, & *Derivatorum* semper producatur, ut in ἰθύω, ut *Iliad.* ζ'. v. 3. Ἀλλὰ

## NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 20. * Pro τ' δυσὶν ἡλικίας, *Meric. Casaubon.* §. 1. De nuperà *Homeri* Editione, p. 58. legendum statuit, τῆσδε ὕσης ἡλικίας, quod vix admitto; quoniam τῆσδε non est Vox *Prosaica*, & quòd MS. nostrum, *Casaubono* ignotum, veterem lectionem confirmet, & *Eustathii* τοιαύτης ἡλικίης contrà potius militet; rectè etiam dicitur, Τηλίκος εἰμὶ, τυτέσι, τ' δυσὶν ἡλικίας εἰμὶ, hoc certè in loco.

23. * Πυρὶ θερμαυθῶ) Ità, pro corrupto ἐθερμαυθῶ, licet in hâc parte MS. *Aloysii* laboret, ut sæpè aliàs. Et *Eustathius* fol. 617. lin. 46. Ἔστι καὶ πυρὸς θρεῖον) ἤγουν ἀφὸ πυρὸς θερμαυθῶ.

32. * Καθαστρωννύουσα, pro corrupto, καθεστρωννῦσα, lego.

## VARIÆ LECTIONES.

19. Ὅς κ' ἐθέλησιν) γρ. ὅς κε θέλησιν, vid. Not. in *Textum*.

25. Στίβη ὑπηοίη) γρ. στίβη ὑπ' ἠοίη, *Florentin.* & *Louvan.* at ὑπ' ἠοΐῃ, MS. CCC. *Cantabr.*

33. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*.

Δμωαὶ

Δμωαὶ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἠγερέθοντο,
Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε καὶ ὤμους·
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεὶφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσασα.
Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε καὶ ἄμφω φάεα καλὰ,
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἦλθες, Τηλέμαχε, γλυκερὸν φάος· οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
Ὄψεσθαι ἐφάμην, ἐπεὶ ὤχεο νηῒ Πύλονδε
Λάθρη, ἐμεῦ ἀέκητι, φίλυ μετὰ πατρὸς ἀκουήν·
Ἀλλ' ἄγε μοι κατάλεξον, ὅπως ἔντησας ὀπωπῆς.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, μή μοι γόον ὄρνυθι, μηδέ μοι ἦτορ
Ἐν στήθεσσιν ὄρινε, φυγόντι περ αἰπὺν ὀλέθρον·

Ancillæ Ulyſſis patientis congregatæ ſunt,
Et oſculatæ ſunt amplectentes caputque & homeros:
Perrexit autem è thalamo prudens Penelope,
Dianæ ſimilis, & aureæ Veneri:
Circumque filium dilectum jecit brachia lacrymans,
Et oſculata eſt ipſiuſque caput & ambo lumina pulchra,
Et lugens verba velocia alloquuta eſt,
" Veniſti, Telemache, dulce lumen: non te amplius ego
" Videre putabam, poſtquam iviſti nave Pylum
" Clàm, me invitâ, dilecti ad patris auditionem:
" Sed agè mihi narra, quomodo obvius veniſti aſpectui?
Hanc rurſus Telemachus prudens contrà alloquutus eſt,
" Mater mea, nè mihi luctum excita, neque mihi cor
" In pectoribus commove, fugienti licet gravem mortem:

## ΣΧΟΛΙΑ.

35. Κύνεον.] Ἐφίλουν. Ἀγαπαζόμεναι.] Περιπτυσσόμεναι.

37. Χρυσῇ.] Καλῇ, χρυσοφόρῳ.

46. Ὄρνυθι.] Ἔγειρε.

47. Ὄρνυ.] Τάραττε.

## NOTÆ.

λων ἰχνευμόνων χαλκήρεα δύρα. Quare *Iliad.* ε'. v. 632. πάντ' ἰθύνει, legendum, pro πάντα ἰθύνει, quod in Nonnullis male hactenùs obtinuit. Ità *Odyſſ.* φ'. v. 44. — ἐπὶ σταθμοῖ ἰθύνῃ, & χ'. v. 8. Ἦ, ἐ ἐπ' Ἀγκαίου ἰθύνετο πικρὸν ὀιστόν. Ità ψ'. v. 207. ut nos ex Editione *Florentinâ* legimus, Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς κίεν. Scribitur enim in omnibus, ad ω'. v. 101. Τοῖσ' ἄρα σταμβήσασ' ἰθὺς κίεν, item v. 240. Τὰ φρονέων ἰθὺς κίεν αὐτῆ, & v. 396. Ὡς ἄρ' ἔφη· δολίῃ δ' ἰθὺς κίε. Ità *Iliad.* δ'. v. 507. Ἴθυσαν δ' πολὺ πρότερα. Ità *Heſiod.* l. 1. v. 7. Ῥεῖα δ' τ' ἰθύνῃ, & *Herc. Scut.* v. 97. Malè itaque *Duportus*, Proverb. *Salomon.* c. 23. v. 19. Καὶ πτερυγίσῃ ἴσον, ὡ εἰν ὁδῷ ἦτορ ἰθύνει. Contrà enim, *Homerus* certè, *Iliad.* & *Odyſſ.* plus Quinquagies. Hæc noſtra confirmantur, à *Philippo Labbæo*, in Theſauro-Proſodico, *Graco-Latino*, v. Ἰθαγενής.

37. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) *Ultima* Ἀρτέμιδι producitur, ob *Cæſuram* & *Hiatum*, pro ἠδὲ, autem puto legendum, ἠὲ, alterutrà nempè Dearum, non ſimul Ambabus. Quanquam potuit etiam Duabus hiſce Deabus ſimul *Penelopam* comparare Poeta, ob diverſas prorſus rationes, ob *Caſtitatem* nempè, *Dianæ*, *Veneri*, ob *Formam*. Certè ad τ'. v. 54. ubi idem Verſus iterum occurrit, *Latina Verſio* & olim habuit, *vel*, quaſi ἠὲ legeretur. Χρυσέῃ, & χρυσῇ, Ὁμηρικώτερον.

39. Κύσε δέ μιν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά) Ità hunc *Verſum* lego, emendo & ſuppleo, ad exemplar *Homericum*, quod extat ſuprà, π'. v. 15. ubi & τε, quod hìc omittebatur, rectè aderat. Ità apud *Orpheum*, ſive *Onomacritum*, in *Argonaut.* oſculatur *Peleus Achillem*, κεφαλὴν ἐ ὄμματα καλά. *Euſtath.* fol. 618. lin. 19. Καὶ ἴσως ὁμωνύμῃς πως σύνηθες εἶναι ἂν κυρίαις φιλεῖν, τὸ ἱμερόεν ἄλλοις, εἶτα καὶ ἄμφω φάεα καλὰ ἐφιλεῖτο. Hinc *Catullus* ad *Veranniam*, Jucundum os oculoſque ſuaviabor. Vid. *André. Schott.* Obſervat. l. 2. c. 36.

41. Οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε) Ità lego, pro, ἔ σέ τ' ἔγωγε, quod priùs malè diſtinguebatur; cum vox ἔπ ſit neceſſaria; ut ex Verſione apparet.

## VARIÆ LECTIONES.

36. Ἦ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο) γρ. βῆ δ' ἴσαν θαλάμοιο, *H. Steph.*

37. Ἠδὲ) γρ. ἠὲ, vid. Not. in *Textum*.

*Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ, vid. in *Textum*.

38. Φίλῳ) γρ. φίλω, *Euſtath.* fol. 618. lin. 29. Ἴσον δ', ὡ ὅτι ἐν τῇ, Ἀμφὶ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχε, δύναται τὸ φίλῳ, ἐ τῇ παιδὶ προσκεῖσθαι, καὶ δυϊκῶς λέγεσθαι πρὸς τὸ πήχεε· καθότι καὶ φίλαι πὰρ χεῖρε, καὶ φίλη χεὶρ λέγεται.

39. Κύσε) γρ. κῦσε, *Euſtath.* & κύσα, vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 15.

41. Οὔ σ' ἔτ') γρ. ἔ σέ τ', vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὑδρίωαμβύη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἀγορήνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα καλέσσω
Ξεῖνον, ὅτις μοι κεῖθεν ἅμ' ἕσπετο δεῦρο κιόντι.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρόπεμψα σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισι·
Πείραιον δέ μιν ἠνώγεα πρότι οἶκον ἄγοντα
Ἐνδυκέως φιλέειν, ἠδὲ πέμπειν, εἰσόκεν ἔλθω.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπλετος ἔπλετο μῦθος,
Ἡ δ' ὑδρίωαμβύη, καθαρὰ χροΐ εἵματ' ἑλοῦσα,
[*Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,]
Εὔχετο πᾶσι θεοῖσι, τελήεσσας ἑκατόμβας
Ῥέξειν, αἴκε πόθι Ζεὺς ἄντια ἔργα τελέσσῃ.
Τηλέμαχος δ' ἄρ' ἔπειτα δι' ὦκα μεγάροιο βεβήκει,
Ἔγχος ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχυθεν Ἀθήνη·
Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
Ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο,
Ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Αὐτὰρ ὁ τῶν μὲν ἔπειτα ἀλεύατο πυκνὰ ὅμιλον,
Ἀλλ', ἵνα Μέντωρ ἦεν, ἠδ' Ἀντίφος, ἠδ' Ἁλιθέρσης,
Οἵ τε οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώιοι ἦσαν ἑταῖροι,
Ἔνθα καθέζετ' ἰών· τοὶ δ' ἐξερέεινον ἕκαστα.
Τοῖσδ' ἐπὶ Πείραιος δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἦλθεν,

" Sed lota puris corpori veſtimentis captis
" In chalcidicum aſcendens cum famulis mulieribus,
" Vove omnibus Diis perfectas hecatombas
" Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
" At ego ad concionem ibo; ut vocem
" Hoſpitem, qui me illinc ſimul ſecutus eſt huc venientem.
" Hunc quidem ego præmiſi cum divinis ſociis;
" Piræumque ipſum juſſi ad domum ducentem
" Accuratè tractare & honorare; donec veniſſem.
Sic loquutus eſt; huic verò firmum fuit verbum.
Hæc igitur lota, pura corpori veſtimenta capiens,
[In chalcidicum aſcendens, cum famulis fœminis,]
Vovit omnibus Diis perfectas hecatombas
Sacrificare, ſicubi Jupiter perfecerit, ut vices rependantur.
Telemachus autem ſtatim ex domo ivit,
Lanceam habens: ſimul hunc canes pedibus veloces ſequebantur.
Divinam huic gratiam perfudit Minerva:
Hunc ergo omnes populi advenientem admirabantur.
Circum verò ipſum proci ſuperbi congregati ſunt,
Felicia illi optantes, malè autem mentibus meditabantur.
At hic horum quidem ſtatim declinabat frequentem turbam;
Sed, ubi Mentor ſedebat, & Antiphus, & Halitherſes,
Qui ei à principio paterni erant amici,
Illic ſedit iens; aſt illi interrogabant ſingula.
Ad hos Peiræus lanceâ inclytus juxta venit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

51. Ἀντῷ.] Ἀνταμοιβήν.

57. Ἄπλετος μῦθος.] Ἤτοι ἰσόπλευρος, παχὺς ἢ εὐπαίπλη ὁ λόγος, ἀλλ' ὑπέμεινεν, μὴ ἔχων πλεῖον.

λέγει ὁ, ὅτι * ᾠχετήκασι τὸν λόγον, παχέως ἤκουσεν· Ἡρωδιανὸς ὁ, ἔτυμος λέγει.

## NOTÆ.

57. Ἄπλετος ἔπλετο μῦθος) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄπλετος.

59. *Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν) Hic Verſus omninò repeti debet, & poni ante ſequentem, ut ſuprà, v. 49. Eadem eſt ratio enim, ut omnes ſimul iterum hìc occurrant non ut hìc unus excidat, quare reponimus in *Textum*. Vid. ſuprà, ad π'. v. 413.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Πεφοίκασι, ad finem *Scholii*, ex *Aloyſii Alemanni* MS. addo. *Euſtath.* fol. 618. lin. 45. Κεῖται δὲ τὸ, ἄπλετος ἔπλετο μῦθος, εἰς ἴσον τῷ, παχέως ᾠχετήκασι, φασὶ, τὸν λόγον.

## VARIÆ LECTIONES.

67. Ἐπειδὴ αὐλείαζε) γρ. ἔπειθ' ὑπαλείαζε.

58. Ἡ δ' ὑδρηναμύνη — * Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα — Εὔχετο) γρ. ἡ δ' ὑδρηναμύνη — Εὔχατο.

Ξεῖνον ἄγων ἀγορῆνδε διὰ πτόλιν· αὐδ' ἄρ' ἔπι δὴν
Τηλέμαχος ξείνοιο ἑκὰς τεράπευ', ἀλλὰ παρέστη.
Τὸν δὲ Πείραιος πρότερος προὔλεγε μῦθον ἔειπεν,
Τηλέμαχ', αἶψ' ὄτρυνον ἐμὴν ποτὶ δῶμα γυναῖκας,
Ὡς τοι δῶρ' ἀποπέμψω, ἃ τοι Μενέλαος ἔδωκε.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Πείραι', αὐτὸν γάρ τ' ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Εἴ κεν ἐμὲ μνηστῆρες ἀγήνορες ἐν μεγάροισι
Λάθρη κλείναντες, πατρώϊα πάντα δάσωνται,
Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τούτοισι φόνον καὶ κῆρα φυβήσω,
Δὴ τότε μοὶ χαίροντι φέρειν πρὸς δώματα χαίρων.
Ὡς εἰπὼν, ξεῖνον ταλαπείριον ἦγεν ἐς οἶκον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαῖναν μὲν κατέθεντο καὶ κλισμούς τε, θρόνους τε·
Ἐς δ' ἀσαμίνθους βάντες ἐὐξέστας λούσαντο.
Τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμῳαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον, ἠδὲ χιτῶνας,
Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθων βάντες ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα,
Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
Νίψασθ'· παρ δ' ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Εἴδατα πολλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
Μήτηρ δ' ἀντίον ἷζε θύρῃ μεγάροιο,

Hospitem ducens ad concionem per civitatem: neque adhuc diù
Telemachus ab hospite longè versus est, sed astitit.
Hunc & Peiræus prior verbum alloquutus est,
" Telemache, statim concita meam ad domum mulieres,
" Ut tibi dona mittam, quæ tibi Menelaus dedit.
Hunc turbas Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Peiræe, non utique scimus, quomodo erunt hæc opera.
" Si me proci superbi in domibus
" Clàm interfecto, paterna omnia dividant,
" Ipsum habentem te malo frui, quàm aliquem horum.
" Sin ego his cædem & mortem struxero,
" Jam tunc mihi gaudenti porta ad domos gaudens.
Sic loquutus, hospitem miserum duxit in domum.
At postquam venerunt domos benè-habitatas,
Vestem quidem deposuerunt in lecticisque, sedibusque,
Inque balnea euntes benè-polita lavârunt se.
Hos postquam famulæ laverant & unxerant oleo,
Et circum vestes pretiosas jecerunt & interulas,
E balneo quidem euntes in sedibus sederunt.
Aquam igitur lavandis manibus servà gutturnio infudit portans,
Pulchro, aureo, super argenteo lebete,
Ad lavandum: juxtaque politam explicabat mensam.
Panem igitur verecunda dispensatrix appositit portans,
Cibis multis impositis, largiens de præsentibus.
Mater verò contrà sedit ad valvas domûs,

## ΣΧΟΛΙΑ.

73. Τεράπευ.] Ἔτρεπεν.
75. Ὄτρυνον.] Ἔπειγε.
81. Ἐπαυρέμεν.] Ἐπιτρυφῆσαι.
95. Παρεόντων.] Τῶν παραβρόντων, καὶ παχέως μὴ σιτουμένων.

## NOTÆ.

81. Αὐτὸν ἔχοντά σε βούλομ' ἐπαυρέμεν, ἤ τινα τῶνδε) Nota Ἀντιπυρμίαν, αὐτὸν σὲ, pro σεαυτόν. De βούλομαι, pro *Malo*, diximus, ad π'. v. 106.

88. Τόσσ' ἐπὶ ἔν δμωαὶ) Mirum, hucusque vocem ἐπὶ, quæ per Errorem in *Lovanianam* irrepsit, in *H. Stephani* Editione inemendatam hæsisse; etiam in alios hunc errorem profluxisse, viz. *Castellionem*, *Spondanum*, *Elzevirium*, *Oxonienſem*, &c. Verùm ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, Utràque *Eustathii*, *Romanâ* & *Basileensi*, *Frobenianâ*, veram *Lectionem*, ἐπὶ, restituo, *Sensu* omninò flagitante, & *Locis* parallelis; ut mox, v. 226. Ἀλλ' ἐπὶ ἔν δὴ ἔργα, κλ.

## VARIÆ LECTIONES.

80. Δάσωνται) κ. δάσωσι, non malè.

88. Τόσσ' ἐπὶ) κ. τὰς δ' ἐπὶ, vid. Not. in *Textum*.

Κλισμοῦ κεκλιμένη, λέπτ' ἠλάκατα τροφόωσα.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείατ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖσίδε μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχ', ἦτοι ἐγὼν ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα
Λέξομαι εἰς εὐνήν, ἥ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς
Ὤϊχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον· οὐδέ μοι ἔτλης,
Πρὶν ἐλθεῖν μνηστῆρας ἀγαυοὺς εἰς τόδε δῶμα,
Νόστον σοῦ πατρὸς σάφα εἰπέμεν, εἴπερ ἄκουσας.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Τοὶ γὰρ ἐγώ τοι, μῆτερ, ἀληθείην καταλέξω·
Ὤϊχόμεθ' ἐς τε Πύλον καὶ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
Δεξάμενος δέ μ' ἔκειτο ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,
Ἐνδυκέως ἐφίλει, ὡσεί τε πατὴρ ἑὸν υἱὸν
Ἐλθόντα χρόνιον νέον ἄλλοθεν, ὡς ἐμὲ κεῖνον
Ἐνδυκέως ἐκάμιζε, σιὼ σὺν παισὶ κυδαλίμοισιν.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος οὔποτ' ἔφασκε
Ζωοῦ, οὐδὲ θανόντος, ἐπιχθονίων τευ ἀκοῦσαι,
Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην δουρικλειτὸν Μενέλαον
Ἵπποισι προΐαψε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ἔνθ' ἴδον Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλὰ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν.
Εἴρετο δ' αὐτίκ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ὅτῳ χρηίζων ἱκόμην Λακεδαίμονα δῖαν.

In ſede reclinata, tenues lanas verſans,
Hi autem in cibos paratos adjacentes manus jecerunt:
At poſtquam potûs & cibi deſiderium amiſerant,
Illis verba incepit prudens Penelope,
" Telemache, certè ego in cœnaculum ubi conſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpiriosus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus; ex quo Ulyſſes
" Ivit cum Atridis ad Ilium: nequedum mihi ſuſtinuiſti,
" Antequam venerint proci ſuperbi in hanc domum,
" Reditum tui patris apertè dicere, ſicubi audiviſti.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Tibi ergo ego, mater, veritatem narrabo:
" Ivimus inque Pylum & ad Neſtorem paſtorem populorum.
" Suſceptum autem me ille in altis domibus
" Accuratè dilexit, tanquam pater ſuum filium,
" Venientem longo-poſt tempore nuper aliunde; ſic me ille
" Studiosè curavit, una cum filiis glorioſis.
" At de Ulyſſe miſero nunquam dixit,
" Quòd vivus eſſet, vel mortuus, ſe ab aliquo mortalium audiviſſe:
" Sed me ad Atridem lanceâ-inclytum Menelaum
" Equis præmiſit, & curribus conglutinatis.
" Illic vidi Argivam Helenam, cujus gratiâ multa
" Argivi, Trojanique, deorum voluntate laborârunt.
" Interrogavit vero ſtatim tum bellopræſtans Menelaus,
" Quo indigens venîſſem Lacedæmona divinam:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

101. Ὑπερῴϊον.] * Ἀναγαῖον οἴκημα.
102. Λέξομαι.] Καθεκοιμηθήσομαι. Στονόεσσα.] Σπαραγμῶν αἰτία.
113. Κάμιζε.] Ἐπιμελεῖτο.
121. Ὅτῳ.] Τινός.
* Ita, pro ἀναγαῖον, lego.

## Ν Ο Τ Æ.

100. Τοῖσίδε) Ità omninò ſcribendum, vel τοῖσδεσι, pro τοῖσι δ', quod hìc quidem ſtare nequit; τὸ δ enim παρέλκει, & eſt *Encliticum*; nec verò ſignificat, ut attentus *Lector* & peritus facilè agnoſcet. Vid. ad π'. v. 47.

108. Ἀλήθεια) Ità pro ἀληθείην ſcribo, ut ad π'. v. 226. Ità mox, v. 122.

116. Ἀλλά μ' ἐς Ἀτρεΐδην * δουρικλειτὸν Μενέλαον) Quamvis hic in omnibus fere Exemplaribus δουρικλυτὸν legeretur, legendum tamen & hìc & aliàs ſemper in ſimilibus δουρικλειτὸν, contendo, ut ad *Iliad.* ε'. v. 55. Vid. ad *Odyſſ.* ο'. v. 52.

## Ν Α Ι Æ Λ Ε Χ Τ Ι Ο Ν Ε Σ.

108. Ἀλήθεια) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum*.
110. Δέ μ' ὁπότ' ἔκειτο) γρ. δέ μοι κεῖνος, ut mox, v. 112. ὡς ἐμὲ κεῖνον.
116. Δουρικλεῖτον) γρ. δουρικλυτὸν, vid. N. in *Textum*.
118. Πολλὰ) γρ. πάλαι, *H. Steph.*
121. Ὅτῳ) γρ. ὅτεο. *Herwag.* Edit. in Margine.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ τοῖ πᾶσαν ἀλήθειαν κατέλεξα.
Καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀμειβόμενος προσέφατο,
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κραταιόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
Ἤθελον εὐνηθῆναι ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
Ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
Νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς,
Κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
Βοσκομένη, ὁ δέ τ' ὦκα εἰὼ εἰσήλυθεν εὐνήν,
Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
Ὣς Ὀδυσεῦς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκλείμῳ ἐνὶ Λέσβῳ
Ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδην ἐπάλαισεν ἀναγκαίς,
Κὰδδ' ἔβαλε κραιπνῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·
Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειε Ὀδυσεύς·
Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
Ἄλλα παρεξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπαλήσω·
Ἀλλὰ σὺ μέν μοι εἶπε γέρων ἁλιοτρεφὲς ἡμαρ,
Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

" At ego huic omnem veritatem dixi.
" Et tunc utique me verbis respondens alloquutus est,
" O Dii certè jam fortis viri in lecto
" Voluerunt dormire, impotentes ipsi cum sint.
" Sicut quando in arboreto cerva validi leonis
" Hinnulos dormire faciens nuper natos lacte nutritos,
" Colles inquirit, & valles herbosas
" Pascens, hic verò statim suum ingressus est cubile,
" Ambobusque illis indignam mortem præbuit.
" Sic Ulysses illis turpem mortem afferet.
" Utinam enim, ô Jupiter pater, & Minerva, & Apollo
" Talis, qualis olim bene ædificatâ in Lesbo
" Ex provocatione cum Philomelide luctatus est, ubi surrexisset,
" Dejecitque fortiter, gavisique sunt omnes Achivi:
" Talis existens cum procis versaretur Ulysses,
" Omnes utique subitæ mortis fierent & amararum nuptiarum.
" Hæc autem, quæ me interrogas & precaris, non ego
" Alia præter *verum* dixerim obliquè, neque decipiam:
" Sed quæ quidem mihi dixit senex marinus vetax,
" Horum nullum tibi ego occultabo verbum, neque abscondam.

## ΣΧΟΛΙΑ.

134. Φιλομηλείδην.] Ὁ Φιλομηλείδης, ὡς Φιλομήλου υἱός· ὁ γὰρ Πάτροκλος ὁ δύναται δηλῶσαι, ὡς Φιλομήλας υἱός. * Ὅτι τὸ παῖ λύτ' μητέρων ὁ χηματίζει ὁ Ποιητής· καὶ ὅτι τὸ ἐπιφερόμενον οὐκ οἰκεῖον ἦν ἐπὶ Πατρόκλου. Κὰδδ' ἔβαλε κραιπνῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί· Καὶ ὁ Ἰλιάδι ὑπολήψει. * Νῦν τις σπουδὴς Πατρόκλου δηλοῖ Μηριόνην.

* *Iliad.* ρ'. v. 670.

## NOTÆ.

122. Ἀλήθειαν) Vid. suprà, v. 108.

134. Φιλομηλείδην) Vid. Not. in *Br. Schol.*

138. Ἄ μ') Malè olim in pluribus junctæ erant voces, ἄμ' enim pro ἅμα scribebatur.

141. Τῶν) Ità pro ὧν scribo, ex *Eustathio*; quanquam, ut verum fatear, τὸ ὦν, in ipsa *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resci*, nè alias Editiones hìc memorem. Quùm tamen suprà, ubi hic totus locus, Sic Æsculapius Κορωνίδης, *Nioba* filii Νιοβίδαι, *Eurip.* Phœniss. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Catullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaëius* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss. δ'.* v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

134. *Ὅτι τὸ παῖ λύτ' μητέρων ὁ χηματίζει ὁ Ποιητής.) Cui simile illud *Heraclidæ Pontici*, Σύνηθες γὰρ Ὁμήρῳ τοῖς πατράσιν ἐπιθέτους χρῆσθαι· παῖ ὃ ὢν μητρόθεν ἐστὶ, ἂν εὕροι τις ὅλως παρ' αὐτῷ. In quem locum hæc Nota, *Canon diligenter notandus, qui apud* Homerum *ubique, ni longè fallar, Verus reperiatur.* Fallitur tamen, unà cum *Grammaticis suis. Homero* enim *Apollo* Λητοΐδης, audit; ut *Hesiodo*, Scut. *Here.* v. 229. Δαναΐδης Περσεὺς dicitur & Χείρων Φιλυρίδης. Sic *Æsculapius* Κορωνίδης, *Nioba* filii Νιοβίδαι, *Eurip.* Phœniss. v. 162. *Bacchus*, *Horatio*, *Semeleïus*, *Catullo Telemachus*, *Penelopæus*, Epigr. 62. *Virgilio*, *Inous Melicertes*, Georg. l. 1. v. 437. *Ovidio* Perseus, *Danaëius* heros, Metamorph. l. 5. Denique *Joabus*, *Abishai*, & *Asahel*, dicuntur filii *Zeruiæ*, Matris nempe, Sororis *Davidis* Regis, 2 *Samuel.* c. 17. v. 25. Confer *Br. Schol.* ad *Odyss. δ'.* v. 343. & ad *Iliad.* λ'. v. 749.

## VARIÆ LECTIONES.

122. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην, vid. Not. in *Textum.*

127. Γαλαθηνοὺς) γρ. γαλαθηνὸς, & γαλαθήνας, vid. ad δ'. v. 336.

129. Ὅτ' δή τ' ὦκα) γρ. ὁ δ' ἐπειγε, *H. Steph.*

141. Τῶν) γρ. ὧν, vid. Not. in *Textum.*

Φῆ μιν ὅδ' ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα,
Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
Ἴσχε· ὁ δ' οὐ δυνάτο ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, οὐ ἑταῖροι,
Οἵ κέ μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος.
Ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι ὦκα
Ἀθάνατοι, οἱ μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ φρεσὶν ὄρσε γυναικῶν.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Θεοκλύμενος θεοειδής,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ὅδ' ἀσάφα οἶδεν· ἐμεῖο δὲ σοὶ σάωσον μῦθον·
Ἀτρεκέως γάρ τοι μαντεύσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἑστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ὡς ἦτοι Ὀδυσεὺς ἤδη ἐν πατρίδι γαίῃ
Ἥμενος, ἢ ἕρπων, τάδε πευθόμενος κακὰ ἔργα,
Ἐσθλὸν, ἀταρ μνησῆρσι κακὸν πάντεσσι φυτεύῃ.
Τοῖον ἐγὼν οἰωνὸν ἐυσσέλμῳ ἐπὶ νηὶ
Ἥμενος ἐφρασάμην, καὶ Τηλεμάχῳ ἐγεγώνευν.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τῶτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητά τε, πολλά τε δῶρα,

" Dixit ipsum in insulâ vidisse duros dolores habentem,
" Nymphæ in domibus Calypsûs, quæ ipsum necessitate
" Detinet: ille verò non poterat suam in patriam terram venire:
" Non enim adsunt naves remigabiles & socii,
" Qui & ipsum subvehant in lata dorsa maris.
" Sic dixit Atrides lanceâ inclytus Menelaus,
" His peractis discessi; dederunt etenim mihi ventum
" Immortales, qui me velocitèr delectam in patriam miserunt.
Sic dixit; huic autem animum in pectoribus movit.
His & loquutus est Theoclymenus divinus,
" O conjux veneranda Laertiadæ Ulyssis,
" Certè hic non apertè scit; meum verò attende verbum.
" Verè enim tibi vaticinabor, neque occultabo.
" Sciat nunc Jupiter primùm deorum, hospitalisque mensa,
" Domusque Ulyssis strenui, ad quam veni,
" Quòd certè Ulysses jam in patriâ terrâ
" Sedens, vel repens, hæc auditurus mala opera,
" Est, ac procis malum omnibus serit:
" Talem ego Avem benè-tabulatâ in navi
" Sedens observavi, & Telemacho indicavi.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Utinam hoc, hospes, verbum perfectum esset:
" Tum citò sentires amicitiamque, multaque dona,

## ΣΧΟΛΙΑ.

158. Ἕρπων.] Κατ' ἀλήθειαν προσερχόμενος. Ἐσήμαινεν, ἔλεγεν.
161. Ἐφρασάμην.] Ἐθεασάμην, ἔγνων. Ἐμαντεύσατο.

## NOTÆ.

eus occurrebat, nempè Δ. v. 350. Τῶν apertè legatur, in his ipsis *Editionibus*, & aliis omnibus; hic autem locus sit ex isto desumptus: & in hoc ipso loco scribatur τᾶ in utrâque *Eustathii* Editione, & *Sensus* quoque hanc *Lectionem* postulet, & Poetæ Usus etiam præferat, nequaquam debuit *H. Steph.* τὸ ὦν in suo *Textu* ponere, & τὸ τᾶ in *Marginem* rejicere, verùm potiùs, contrà facere, si satis advertisset, & contuliſſet, ut Nos nunc facimus.

142. Κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα) *Eustath.* fol. 621. lin. 28. Ἔφη αὐτὸν ὁ Πρωτεὺς, ἐν νήσῳ ἰδέειν κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα, ἤγουν πάσχοντα· ἢ θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα, quasi hæc esset altera *Lectio* & *H. Steph.* θαλερὸν καὶ δάκρυ χέοντα ponit inter *Var. Lect.* quod tamen Obelo notandum, nam nec Versus admittet, nisi θαλερὸν rejicias; τὸ ἰδέειν enim omninò necessarium.

147. Ὣς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος) Ità & hic δουρικλυτὸς, pro δουρικλειτὸς, lego, ut suprà, v. 116.

## VARIÆ LECTIONES.

142. Κρατερὰ ἄλγε' ἔχοντα) γρ. καὶ δάκρυ χέοντα, vid. Not. in *Textum*.
147. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà, ad v. 116.
156. Ἑστίη) γρ. Ἰστίη. Vid. ad ξ'. v. 156.
158. Πεύθόμενος) γρ. πεύσόμενος.
160. Τοῖον) γρ. οἷον, *H. Steph.*

Ἐξ ἐμεῦ, ὡς ἄν τίς σε σωωιλόμην μακαρίζοι.
Ὡς οἱ μνηστῆρες ἠ πάροιθεν Ὀδυσῆι μεγάροιο
Δίσκοισιν τέρποντο, ἠ αἰγανέῃσιν ἱέντες
Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πὲρ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην, ἠ ἐπήλυθε μῆλα
Πάντοθεν ἐξ ἀγρῶν, οἱ δ' ἦγαγον, οἵ τοπάρος πὲρ,
Καὶ τότε δή σφιν ἔειπε Μέδων, ὃς γάρ ῥα μάλιστα
Ἥνδανε κηρύκεσσι, καί σφιν παρεγίνετο δαιτὶ,
Κῆρες, ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθητε φρένα ἀέθλοις,
Ἔρχεσθε πρὸς δόμους, ἵν' ὀτρωόμεθα δαῖτα.
Οὐ μὲν γάρ τι χέρηιον ὀπὴ ὥρη δεῖπνον ἑλέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνέσαντες ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο χτ' ὀλισμούς τε, θρόνους τὲ,
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλας ἠ πίονας αἶγας.
Ἱέρευον ἠ σῦας σάλους ἠ βοῦν ἀγελαίην,
Δαῖτ' ὀτρωόμενοι· τοὶ δ' ἐξ ἀγροῖο πόλινδε
Ὤτρυνόν', Ὀδυσεύς τ' ἰέναι ἠ δῖος ὑφορβός.
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ξεῖν', ἐπεὶ ἀρ δὴ πτα πόλινδ' ἰέναι μνεαίνῃς
Σήμερον, ὡς ἐπέτελλεν ἄναξ ἐμός, ἠ σ' ἂν ἔγωγε
Αὐτῷ βουλοίμην ταθμῷ ῥυτῆρα γενέσθαι·
Ἀλλὰ τ αἰδέομαι, ἠ δείδια, μή μοι ὀπίσσω

" Ex me; ut aliquis te obvius beatum prædicaret.
Sic hi quidem talia inter se ioquebantur.
Proci autem ante Ulyssis domum
Discis delectabantur, & tragulis *eas* jaciendo
In elaborato pavimento; ubi antea injuriam habebant.
Sed quando jam canandi-tempus erat, & supervenerunt oves
Undique ex agris, hi verò duxerunt, qui antea;
Et tunc tanc ipsis dixit Medon, hic enim maximè
Placebat præconum, & ipsis affuit in convivio,
" Juvenes, postquam jam omnes delectati estis mente certaminibus,
" Ite in ædes, ut paremus convivium:
" Non enim incommodum *est* in tempore cœnam capere.
Sic dixit, hi autem surgentes ibant, & parverunt dicto.
At postquam venerunt in ædes benè habitatas,
Vestes quidem deposuerunt in sedibus, thronisque:
Hi igitur mactaverunt oves magnas, & pingues capras;
Mactaverunt quoque sues pingues, & bovem armentariam,
Convivium parantes: hi interim ex agro ad civitatem
Properè se accingebant, ut irent Ulysseique & divus subulcus.
Ex iis autem verba incepit subulcus, princeps virorum,
" Hospes, quoniam jam nunc ad civitatem ire valde cupis
" Hodiè, sicut jussit dominus meus, certe te ego
" Hic mallem stabulorum custodem relinqui:
" Sed vereor & timeo, nè mihi in posterum

## ΣΧΟΛΙΑ.

170. Δειπνητός.] Βαρυτόνως μ. ἡ δὲ δίπτυξ ὥσπ. ὀξυτόνως ᾗ, τὸ δεῖπνον.
175. Ἐντωώμεθα.] Εὐτρεπίσωμεν.
183. Ὠτρύνεν.] Παρεσκευάζοντο.
187. Ῥυτῆρα.] Φύλακα· σταθμῶν ᾗ, τῶν ἱππίλων.

## NOTÆ.

170. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνητὸς ἔην) Etymolog. M. v. Δειπνιστὸς) Ἔστι δειπνῶ δειπνιτός. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνιστὸς ἔην, σπάνιον, τὸ σῖγμα. Διὰ δὲ τοῦτο γράφει· ἀπὸ δὲ δίπτυξ δειπνίζω, δειπνιστός. Ὡς. Idem tamen rectius alias, Δορπητὸς legit, in v. quo etiam modo δειπνήσας.

181. Ἱέρευον ἠ σῦας σάλους) De *Anapæsto* in Versu Heroico, diximus ad ξ'. v. 94. ubi & de hoc loco. Potest & ἱερεῦον hic fultem legi, licet rectè, suprà, ad v. 180. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλας.

185. Δὴ πτα] Ità lego, pro δ' ἤπειγε.

## VARIÆ LECTIONES.

170. Δειπνητὸς) γρ. δίπτυξος, H. Steph. & Δειπνιστὸς, vid. *Brevia Scholia* & Not. in *Textum*.
174. Ἀίθλοις) γρ. ἀέθλων.
177. Ἔβαν, πείθοντό τε μύθῳ) γρ. ἔβαν εἰκόνδε ἴκαν, H. Steph. cujus *Sensum Latina* Versio habet; nunc à nobis mutatur.
181. Ἱέρευον) γρ. ἴερευον, vid. Not. in *Textum*.
187. Γενέσθαι) γρ λιπέσθαι, quæ huic loco aptior. ut mox, v. 223. ἧεύδομεν aptior, licet & ibi γρ, λιπέσθαι.

Νεμεῖν

Νεικείη· χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ὁμωλαί.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἴομεν· δὴ γὰρ μέμβλωκε μάλιστα
Ἦμαρ, ἀταρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω τά γε δὴ νοέοντι κελεύεις,
Ἀλλ' ἴομεν· σὺ δ' ἔπειτα διαμπερὲς ἡγεμόνευε.
Δός δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶν,
Σκηρίπτεσθ', ἐπεὶ φάτ' ἀεισφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ τρόφις ἦεν ἀορτήρ·
Εὔμαιος δ' ἄρα οἱ σκῆπτρον θυμαρὲς ἔδωκεν.
Τὼ βήτην· ταθμὸν δὲ κύες καὶ βῶτορες ἄνδρες
Ῥύατ' ὄπιθε μυόντες· ὁ δ' ἐς πόλιν ἦγεν ἄνακτα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ σκαλίφρονι ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροῒ εἵματα ἕστο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τείχεός τε κάτα παιπαλόεσσαν
Ἄκρῃ ἐγγὺς ἔσαν, καὶ ἐπὶ κρημνὸν ἀφίκοντο
Τυκτὸν, καλλίροον, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται,

" Excandescat: difficiles etiam dominorum sunt minæ.
" Sed age nunc eamus, jam enim præterit maximâ ex parte
" Dies, at citò sub vesperam frigidius erit.
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulyties,
" Cognosco, mente teneo; hæc jam intelligenti injungis:
" Verùm eamus; tu autem exin perpetuo præi.
" Da verò mihi, sicubi baculum incisum est,
" Ut innitar; quoniam dicitis valdè lubricam esse viam.
Dixit, & circum humeros turpem imposuit peram
Densis *scrutis* rimosam, tortilis verò inerat funis:
Eumæus autem ei baculum gratum dedit.
Hi iverunt: stabulum verò canes & pastores viri
Custodiebant à tergo manentes: hic autem versus civitatem duxit regē,
Pauperi miserando simílem & seni,
Baculo innitentem: mala enim circū corpus vestimenta indutus erat.
Sed quando jam euntes viam per asperam
Civitatem prope erant, & ad fontem pervenerant,
Elaboratum, pulchrè-fluentem, unde aquam petebant cives,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

189. Χαλεπαί.] Δύσκολοι· κακαὶ δὲ διασπῶν αἱ ἀπειλαί. Ἀνάκτων.] Διασπῶν. Ὁμωλαί.] Ἀπειλαί.

190. Μέμβλωκε μάλιστα ἦμαρ.] Τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας παρελήλυθεν.

191. Ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον.] Πρὸς ἑσπέραν μᾶλλον χειμὼν ἔσται. Ῥίγιον.] Χειμὼν, ψῦχος.

195. Τετμημένον.] Κεκομμένον.

196. Σκηρίπτεσθαι.] Ἐπερείδεσθαι. Ἀεισφαλέα.] Τραχεῖαν, σκληρὰν, σφάλλειν πάνυ δυναμένην, δύσβατον, ὀλισθηρὰν, ὥστε κινδυνεύειν καταπεσεῖν· ὁδὸν δὲ λέγει, αὐτὴ γὰρ, τὴν ὁδόν.

199. Θυμαρές.] Εὐάρεστον.

202. Λυγαλέῳ.] Εὐπλεῖ.

203. Σκηπτόμενον.] Ἐπερειδόμενον. Ἔστο.] Ἐπεδέδυτο.

## Ν Ο Τ Æ.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) *Eustath.* fol. 623. lin. 44. Καὶ ἔστι, τὸ ὁδὸν, ἀντὶ τοῦ ὁδὸν, ἐπιθέσει Αἰολικῇ τοῦ ν. ἅπαξ δὲ, φασὶν, εἴπεν τὸν λέξιν· καὶ δέδωκεν ἀφορμὴν ἐτυμολογίας τῇ ὁδῷ, καὶ εἰσὶν ὃ ἡδὺς εἰς οἰκόν ἐστιν. Ἡρακλείδης δὲ ἐν οἷς περὶ δυσκλίτων ῥημάτων, γράφει, Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν φησὶ γεγράφθαι, οὐκ ἄλλως, ὡσπέρ τινων. Verùm quùm ὁδὸς sit *Ionicum*, pro ὁδὸς. & ἀδὸς. *Pavimentum*, non tam *Lectionem* illam puto, quam παρασυλησιν. Παραπεπηδᾷ ἢ δοκεῖ ὡς ἓν Ποιητῇ, *viz.* ex hoc loco.

201. Ῥύατ') Pro ἐῤῥύατο, hoc est, ἐῤῥυμένοι ἦσαν, ut *Iliad.* σ'. v. 515.

203. Σκηπτόμενον) *Eustath.* fol. 625. lin. 1. Ὅ ἐστι, σκηριπτόμενον· ἢ ὡσφαιζόμενον· ἐφαινόμενον· ἀφ' οὗ καὶ ἠληθῶς τοιοῦτος ἦν.

206. Ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται) Confer, quæ Nos ad η'. v. 131.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

196. Ἀεισφαλέα) In hoc *Scholio Masculæ* Epitheta in *Fœminina* verto omnia, quòd ὁδὸς ᾖ, pro ὁδός.

## VARIÆ LECTIONES.

189. Ὁμωλαί) γρ. ἀπειλαί, *Scholiastes Æschyli*, vid. *Duport.* Gnomolog.

196. Ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸν) γρ. ἀεισφαλὲς ἔμμεναι ὁδὸς. *Eustath.* & *H. Steph.* vid. Not. in *Textum.*

199. Θυμαρὲς) γρ. θυμᾶρες.

206. Καλλίροον) γρ. καλλίῤῥοον, at in *Scansione*, ut καλλίῤῥων, considerandum.

Τὼ

Τὼ ποίησ' Ἰθακος, καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος
Πάντοσε κυκλοτερές, καθ' ὃ ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ
Ὑψόθεν ἐκ πέτρης· βωμὸς δ' ἐφύπερθε πέτυκτο
Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·
Ἔνθα σφέας ἐπίχαν' υἱὸς Δολίοιο Μελανθεύς,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες.
Τὼ δὲ ἰδὼν νείκεσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
Ἔκπαγλον καὶ ἀεικές· ὄρινε δὲ κῆρ Ὀδυσῆος·
Νῦν μὲν δὴ μάλα πάσχω κακὸς κακὸν ἡγλαΐζῃ·

Quem fecit Ithacus, & Neritus, & Polyctor;
Circùm verò alnorum aquis-nutritarum erat nemus
Undique circulare, frigidáque defluebat aqua
Ex alto, ex petrâ: ara item supra facta erat
Nympharum, ubi omnes sacrificabant viatores;
Illic ipsos invenit filius Dolii Melantheus,
Capras ducens, quæ omnibus antecellebant gregibus,
Cœnam procis; duo autem simul sequebantur pastores.
Hos conspicatus increpavit, verbumque dixit & compellavit
Terribiliter & indecenter; movitque animum Ulyssis;
" Nunc sanè verò verius malus malum ducit:

## ΣΧΟΛΙΑ.

207. Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἠδὲ Πολύκτωρ.] * Περιελὰν παῖδες, Ἰθακος καὶ Νήριτος, ἀπὸ Διὸς ἔχοντες τὸ γένος, ὥκησαν τὴν Κεφαλλωνίαν· θρέψασι δ αὐτοῖς τῦτο, καθαλιπόντες τὰ σφέτερα ἤθη, παραγίνονται εἰς τὴν Ἰθάκην· καὶ πᾶσιν ἰδίοις εὖ πεπιημένοις, εἰς σωφρονισμὸν. Ἀφ' τὸ τ παροικήσαντας ὑψηλότερον εἶπεν, ἢ καθικομένους δίχα τὴν Ἰθάκην ἔκλυσαν· καὶ ἐκ μὲ Ἰθάκης, ἡ νῆσος ἐπωνομάσθη Ἰθάκη, τὸ δ παροικεῖσθαι ὄρος ἐκ δ Νηρίτε, Νήριτον. ἡ δ ἱστορία περὶ Ἀκτωλίαν.

208. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰγείρων ὑδατοτρεφέων ἦν ἄλσος.] Ἡλιος Ῥόδῳ μοιχᾶται τῇ Ἀσωπῦ, παῖδας ἴσχ, Φαέθοντα, ἢ * Λαμπετίαν, καὶ Αἰγλίαν, καὶ Φαέθυσαν· ἀνδρωθεὶς δ ὁ Φαέθων, ἤρετο τὴν μητέρα, τίνος εἴη παιτός· πυθόμενος δ, ὡς Ἡλ. παρεγένετο ἐπὶ τὰς ἢ παιτὸς ἀναβολάς· ἠνωχλῶθείς δ, ὕπως ἐδίδυ ἢ παιτὸς, ἵν' ὀλίγον αὐτῷ συγχωρῆσαι τὸ ἅρμα καὶ τὰς ἡνίας, ὅπως κραταιώσοιτο τ κόσμου· ὁ δ Ἡλιος ἀκόντος, παρεκὼν μὲ αἰτίλεψε, εἰδὼς ἀ πίπτ· σφόδρα δ αὐτῷ ἐγκειμένῳ, συγχωρεῖ, διδάξας, ὅ, τι τὸ μεταίχμιον· ἐπιβὰς δ ὀχείου ἢ ἁρματος, ἀπήντησεν, ὡς τι * πτερωτῶν, πάντα τὰ ἐπὶ τ γῆς φρύγν, καὶ δὴ τῆς ἀφεσύνης ἐπισχὼν αὐτὸν κεραυνῷ τ Διὸς καταπεσόντος δ αὐτῷ μὴ τ θείας φλογὸς ἐπὶ τ Ἠριδανὸν ποταμὸν, καὶ φλαρίντας, αἱ ἀδελφαὶ παρακλυόμεναι κεῖσθ τ τύπον ἢ Κελτικῆς πλαγίας, ἠλέκτρου ὑμῖρας * ἀδιαλείπτως καὶ νυκτός· ὅθεν * κατελεήσας ὁ Ζεὺς, πτέρυγας ἀναμοῖναι ἐνεπόιησεν τ κακῶν, μεταμορφῶν αὐτὰς εἰς * αἰχίρους, αἵπερ εἰσὶ δένδρα· λέγεται δ καὶ ἐσπυδηκέναι τὸ ἤλεκτρον τ ἀρχαίας αἰμωγῆς· ἀποδακρύσαντας δ τῦτον καρπὸν λαὸ ἢ δένδρα· ἡ δ ἱστορία παρὰ τοῖς τραγικοῖς. Ὑδατοτρεφῶν.] Τῶν ὑδάτων τρεφομένων.

* Ità, pro κατελεήσαντα τ Δία, &c.

211. Ὀδῖται.] Ὁδοιπόροι.

213. Μετέπρεπον.] Ἐπίσημοι ἦσαν.

214. Νομῆες.] Ποιμένες.

216. Ἔκπαγλον ἐ ἀεικές.] Δεινῶς ὑβριστικόν.

217. Ἡγλαΐζῃ.] Ἀγλ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

208. * Περιελὰν, pro Περιελάν, & * Λαμπετίαν pro corrupto λαμπετίτιδα, mox * πτερωτῶν πάντα τὰ ἐπὶ, pro priori πτερωῶν τὰ πάντα ἐπὶ· etiam * ἀδιαλείπτως, pro ἀδιαλείπτως, & * αἰχίρους, pro monstro illo αἰχίρους, (in solâ *Elzevir.*) ex MS. *Aloysii*, & partim ex Vett. *Impressis*. Notandum in fine, per vocem * Τραγικοῖς, *Euripidem* præcipuè designari; cujus Drama, *Phaethon*, hoc Argumentum tractat, ut & *Nonni Dionys.* l. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 1. ad finem, item l. 2. §. 1, 2, 3. Verùm *Euripides* & *Ovidius Phaethontis* matrem *Clymenen* vocant, quam *Scholiastes* noster *Rhoden*, & quam hic *Asopi* filiam, *Neptuni* & *Amphitritæ* vocat *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 4. §. 5. Dicendum amplius, quòd cùm *Homerus*, *Ulyssis* tempore, *Solis* boves ab harum sororum duabus pasci fingat, *Odyss.* μ'. v. 132. Νύμφαι ἠϊπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε, vitiis est *Ovidius* illud minimè probâsse; quòd sorores *Phaethontis* in Arbores sint versæ: Et ille *Nearam* his Matrem assignat, ut μ'. v. 133. Ἃς τέκεν Ἠελίῳ Ὑπερείονι δῖα Νέαιρα. Vid. *Joh. Alberti Fabricii Bibliothecam Græcam*, 1 Vol. p. 523. v. Φαέθων, ἡ Κλυμένη. Hæc *Scholia* in MS. *Aloysii* extant quidem, at non suo loco, sed longè infrà, è regione, v. 590.

## VARIÆ LECTIONES.

208. Ἦν) γρ. ἦεν, πίλεν.

211. Ἐπιρίζεσκον) γρ. ἐπιῤῥίζεσκον, *H. Stephan.* Quidam, ἐπερίζεσκον, & ἐπερῥίζεσκον, & ἐπὶ ῥίζεσκον.

212. Σφέας) γρ. σφᾶς.

Ὡς;

Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ Θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον.
Πῆ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγῃς, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πτωχὸν ἀνιηρόν, δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα;
Ὃς πολλῇσι φλιῇσι παρᾴξας φλίψῃ ὤμους,
Αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας, οὐδὲ λέβητας.
Τόν κ' εἴ μοι δοίης σαθμὸν ῥυτῆρα γενέσθαι,
Σηκοκόρον τ' ἔμμεν, θαλλόν τ' ἐείρῃσι φορεῦσαι,
Καί κεν ὀρὸν πίων, μεγάλῳ ἐπιγούνατα θεῖτο.

" Adeò ſemper ſimilem ducit Deus ad ſimilem.
" Quonam utique hunc voracem ducis, immanis ſubulce,
" Mendicum importunum, conviviorum deſtructorem?
" Qui multis liminibus aſtans deteret humeros.
" Petens fruſta, non enſes, neque lebetes.
" Hunc ſi mihi dares ſtabulorum cuſtodem fieri
" Ut eſſet ſtabuli curator & pabulum hœdis portaret,
" Etiam vel ſerũ bibens, magnum genu poneret. *i.e. in corpulentiã excreſceret.*

## ΣΧΟΛΙΑ.

219. Μολοβρόν.] Τὸν ἀπαίτιον, τὸ γαστρίμαργον, * τὸ μολίσκοντα ἐπὶ τῷ βορᾷ, τὸ ἀκόρεστον τροφῆς. Ἀμέγαρτε συβῶτα.] Ἡ ὦ τῷ βωτῆρι ἀφθάρτῳ, ὁ δηλοῖ τὸ καλῶς πρυτάνιν· ἢ ᾧ οὐκ ἄν τις φθονήσοι ὃ συβωτῆν, οἷον, ἄξιε ὃ συφορβεῖν.

220. Πτωχόν.] Ἐπαίτην. Δαιτῶν ἀπολυμαντῆρα.] Ἀνωφελῆ τῶν εὐωχιῶν· ἢ, * τὸ πολυφάγον ἀπὸ τοῦ καταβρόχθειν * ἀπὸ τοῦ ἐρεθισμοῦ τῶν εὐωχιῶν.

221. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Φλιῇσι.] Ταῖς παρατάσεσι τῶν θύρας. Φλίψῃ.] Ἀιολικῶς. Ἔνιοι, θλίψῃ, θλιβήσῃ· ὃς οὐκ ἐβιάσῃ τὰ φλιῶν. * Οὐδὲ εἰξέ· εἰσέλθοι ἂν οἱ πτωχοὶ παρακλινοῦς ταῖς θύραις, καὶ παρεμβαίνειν.

222. Αἰτίζων.] Αἰτῶν. Ἀκόλους.] Ἀναμὺς, ἐς οὐκ ἄν τις καλύσῃ ἀφ' τῷ βεγχύτῃ. Ἄορας.] Οἱ μὲν, χοιρεῖς ὃ σ, τὰ ξίφη, παρὰ τὸ ἀορ· οἱ δὲ, μὴ ὃ σ, τειπόδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς, ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας, ἆθλα, γυναῖκας· λεγέ γάρ τις, * Ἢ τείπος, ἢ γυνὴ ἢ ἄορας, οἱ δὲ τὰς τείποδας, τὰς ἐπὶ ἔχοντας, ἐξ ὧν αἴρεσις δύναται. * *Iliad.* χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παράσχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλιος, ἢ τὸ σαίροντα τὰς σηκὰς· σηκοὶ δὲ λέγονται, αἱ μανδραι, ἔνθα συλλείονται αἱ αἶγες καὶ τὰ πρόβατα. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ τῷ φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, θαλλὸς προσαγορεύεται· ὅπου τὸ Ἀττικῶν ὃ, μόνον ὁ τὰ ἐλαίας. Φορῆναι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρόν.] Αντὶ τοῦ, ὀρῶν, τῷ ὑδατώδη καὶ ἐφθαρμένῳ ὑποτιθέμενον ὃ γάλακτος· ἢ τὸ ἄπηχθον γάλα, τὸ ὑπολιπόμενον ὑδατώδες. Ἐπιγούνατα.] Τῷ ὃ σώματος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους ὃ καὶ τὸ γόνυ λέγεται, τὸ πᾶν ἐσήμαινεν, ἢ τὸ ὑπερῷον ὃ γόνατος.

## ΝΟΤΑ.

218. Ὡς αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ Θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον) Prior ὡς, pro ὅτως, at poſterior, pro εἰς, *Atticè*; de quâ re diximus ſatis ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1409. Huc refer Fabulam *Æſopicam*, Περὶ Ἀνθρακέως καὶ Γναφέως, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον, ἀκοινώνητον. Quod Veteres ὁμῆον, non ὅμοιον, dixerint, ut ἑτοῖμον, non ἕτοιμον, τεχπαῖον, non τερπαῖον, ἐρῆμον, non ἔρημον, quodque *Atticum* ſit & *Homericum*, Veteres Grammatici. *Euſtath.* fol. 432. lin. 45. Τὸ ὃ ἐρῆμος παρὰ Ἀττικοῖς ὥσπερ δὲ ἑτοῖμος λέγεται Ὁμήρῳ παρὰ Ἀττικοῖς, καθὰ Ἀρχαίσμον, ὅτω καὶ ἐρῆμον, τὸ παρ' ἡμῖν ἔρημον· καὶ κατὰ ᾠδὴν, εἶτα καὶ ὃ σ, τειπόδας ἄορας· οἱ μὲν τὰς, ἀπὸ τῶν ἀγώνων λαμβανομένας, ἆθλα, γυναῖκας· λεγέ γάρ τις, * Ἢ τείπος, ἢ γυνὴ ἢ ἄορας, οἱ δὲ τὰς τείποδας, τὰς ἐπὶ ἔχοντας, ἐξ ὧν αἴρεσις δύναται. * *Iliad.* χ'. v. 164.

223. Δοίης.] Παράσχοις.

224. Σηκοκόρον.] Ἐπιμελητὴν ἐπαύλιος, ἢ τὸ σαίροντα τὰς σηκὰς· σηκοὶ δὲ λέγονται, αἱ μανδραι, ἔνθα συλλείονται αἱ αἶγες καὶ τὰ πρόβατα. Θαλλόν.] * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ τῷ φυλλάδα. Πᾶς γὰρ κλάδος δένδρου, θαλλὸς προσαγορεύεται· ὅπου τὸ Ἀττικῶν ὃ, μόνον ὁ τὰ ἐλαίας. Φορῆναι.] Φέρειν, κομίζειν.

225. Ὀρόν.] Αντὶ τοῦ, ὀρῶν, τῷ ὑδατώδη καὶ ἐφθαρμένῳ ὑποτιθέμενον ὃ γάλακτος· ἢ τὸ ἄπηχθον γάλα, τὸ ὑπολιπόμενον ὑδατώδες. Ἐπιγούνατα.] Τῷ ὃ σώματος εὐεξίαν· ἀπὸ μέρους ὃ καὶ τὸ γόνυ λέγεται, τὸ πᾶν ἐσήμαινεν, ἢ τὸ ὑπερῷον ὃ γόνατος.

Θυκυδίδης ἀσυνήθως τερπαῖον λέγει, ἀντὶ τοῦ ἀπόρων.— Et mox, lin. 51. Διὸ Ἡρωδιανὸς φησιν, ὅτι τὸ παρ' Ὁμήρῳ ἐρῆμον, ἕτοιμον· οἱ νεώτεροι Ἀττικοὶ ἀναλόγως φασὶν, ἔρημον, ὅμοιον, ἕτοιμον. Item fol. 432. lin. 22. Τὸ ὃ ὁμοῖον, ὅτι ἀναλόγως ἀντὶ τοῦ ὁμοίου· καὶ ἐ παρὰ τύπον, καθὰ τὸ ἀντιπαρεξηγμένον ὅμοιον, πολλαχῶ δηλοῦ· ὥσπερ ἐ τὸ ὁμοῖος ἐν τῷ ἄλλοις καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ, ὁ πάντως ἀναλογώτερον, ὃ ὅμοιος. Et fol. 627. lin. 2. Τὸ μὲ ὁμοίῳ, ὕστερον οἱ Ἀττικοὶ ἀντιπαρεξύνουσιν. Vid. *Etymolog.* M. v. Γελοῖος.

222. Αἰτίζων ἀκόλους) De voce ἄκολος, *Etymolog.* M.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Clauſulam illam, * τὸ μολίσκοντα. &c. ex MS. *Aloyſii* addo.

220. * Τὸν & * ἀπὸ τοῦ ἐρεθισμοῦ, pro οἱ & ἀπὸ τοῦ ἐρεθισμοῦ, lego, *Senſu* poſtulante, ſi taceret MS.

221. * Οὐδὲ εἰξέ· εἰσέλθοιεν οἱ πτωχοὶ παρακλινοῦς ταῖς θύραις, καὶ παρεμβαίνειν, addo ex MS. *Aloyſii*; licet etiam in *Vett. Impreſſis* extent, in *Aldinâ* nempè, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. excepto quòd ibi, voces, οὐδὲ εἰξέ, ut *Textûs* pars laudentur, & ἢ in fine, pro καὶ, legatur.

224. * Πᾶν τὸ ἐκ γῆς φυόμενον· ἢ τῷ φυλλάδα, hæc ex MS. *Aloyſii*; quæ ſequuntur, Πᾶς γὰρ κλάδος, &c. ut olim: verùm notandum, Vett. *Impreſſos* per omnia cum MS. convenire, ſolam *Elzevirianam* priori parte mulctatam; quòd ex Literarum formâ fraus facta eſſet *Editori*.

## VARIÆ LECTIONES.

221. Φλίψῃ) γρ. θλίψῃ, *Br. Schol. H. Stephan. Euſtath.* fol. 627. lin. 38.

222. Ἄορας) γρ. ἄορα, *Br. Schol. H. Steph.*

223. Γενέσθαι) γρ. λιπέσθαι, *Euſtath.* fol. 626. lin. 21. vid. ad v. 187.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐπεὶ δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθεν, οὐκ ἐθελήσῃ
Ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πλώοντα κατὰ δῆμον
Βούλεται αἰτίζων βόσκην λιὼ γαστέρ' ἄναλτον.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε δὴ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κ' ἔλθῃ θεοῖς δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ σφέλα ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων
Πλῆγαὶ ἀποπλείψουσι, δόμον κάτα βαλλομένοιο.
Ὣς φάτο· δὴ παιῶν λὰξ ἔνθορεν ἀφραδίῃσιν
Ἰκρίῳ· οὐδὲ μιν ἔκτοθι ἀταρπιτοῦ ἐτύφελιξεν,
Ἀλλ' ἔμπης ἀσφαλέως· ὁ δ' ἀμείρετο Ὀδυσσεύς,
Ἠὲ μεταΐξας ῥοπάλῳ ἐκ θυμὸν ἔλοιτο,
Ἦ θεοῖς γῆν ἐλάσῃ κάρη, ἀμφ' ὀδὰς ἀείρας.
Ἀλλ' ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο· ἦ δ' ὑβώτης
Νείκεσεν ἄντα ἰδών· μέγα δ' εὔξατο, χεῖρας ἀνασχών,
Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός, εἴποτ' Ὀδυσσεύς,
Υ̓́μμ' ἐπὶ μηρί' ἔκηε, καλύψας πίονι δημῷ,
Ἀρνῶν, ἠδ' ἐρίφων, τόδε μοι κρήηνατ' ἔελδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ δαίμων·
Τῷ κέ τοι ἀγλαΐας γε μεθησκεδάσσειεν ἁπάσας,

" Sed quandoquidem jam opera mala didicit, non volet
" Opus adire, ſed mendicans in populo
" Mavult orando paſcere ſuum ventrem inſatiabilem.
" Verùm edico hoc, quod & perfectum erit;
" Si iverit in ædes Ulyſſis divini,
" Multa ei circum caput ſcabella virorum ex manibus
" Latera atterent per domum percuſſi.
Sic dixit: & eum aggrediens calce irruit inſipientiis
In coxam, neque ipſum extra viam dimovit,
Sed firmus permanſit: verùm cogitavit Ulyſſes,
Utrum irruens baculo animum auferret,
An ad terram dejiciat caput circa pavimentum ſublatum:
Sed pertulit, animoque cohibitus eſt; illum verò ſubcus
Increpavit contra conſpicatus; altéque precatus eſt, manibus ſubiatis,
" Nymphæ fontanæ, filiæ Jovis, ſi unquam Ulyſſes,
" Vobis fœmora combuſſit cooperta pingui adipe
" Agnorum & hœdorum, hoc mihi perficite deſiderium,
" Ut veniat *tandem aliquandò* ille vir, ducátque ipſum numen:
" Sic tibi inſolentias utique diſſiparet omnes,

## ΣΧΟΛΙΑ.

227. Πτώσσων.] Πτωχεύων.

228. Βόσκην.] Τρίφην. Ἄναλτον.] Ἀπλήρωτον.

231. Πολλά οἱ ἀμφὶ κάρῃ.] Τινὲς μὲν ἀμφοτέρωθεν αἰσχρὰ κεφαλὰς ἔχοντα· ἄμφω γὰρ καὶ παραθήσεις ἀναγινώσκειν ἀμφὶ κάρῃ, ὡσὲι τῷ κεφαλῷ. Σφέλα.] Τὰ ὑποπόδια· ἢ τὰ εἰλυσμένα, τὰ δυσάμυνα σφῆλαι, ὅ ἐστι κινῆσαι. Σφέλα.] Τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐξοχὰς καὶ ἀπαναστάσεις ἔχοντα· ἢ ἴσως παρὰ τὸ ἀπὸ σφῶν συμπεπηχέναι. σφῆνες γὰρ, τὰ μικρὰ ξύλα. σφέλα γὰρ, τὰ μικρὰ ὑποπόδια. Παλαμάων.] Τῶν χειρῶν.

232. Πλῆγαὶ ἀποπλείψουσι.] Ἐμφαλικὰς, ὅτι αἱ τύπτα πλῆγαὶ ἀποπλείψουσι τὰ ὑποπόδια.

237. Ἀμφ' ὀδὰς.] Περὶ τὸ ἰδαφος. Ἐρείσας.] Πλησιάσας ποιήσας.

238. Ἐπετόλμησεν.] Ὑπέμεινεν.

240. Νύμφαι κρηναῖαι.] Ταύτας θεσπεσίως, ἤτοι, καθ' ὃ ἄγρεσικός ἐστιν· ἢ, ὅτι τὸν τῶν κρήνων θεσπέσιον.

244. Ἀγλαΐας.] Τὰς καλλωπισμούς. Διασκεδάσσειεν.] Διασκορπίσῃ.

## NOTÆ.

226. Ἔμμαθεν) *Euſtath.* fol. 628. lin. 33. Τὸ ἦ ἔργα κάκ' ἔμμαθε, διπλάζει τὸ μὲν σὺν τῷ ἔμμαθε, κατὰ τὰς Παλαιάς.

232. Πλῆγαὶ) *Florentina, Aldina, Lovaniana, H. Steph.* πλάγας habent, & MS. *Aloyſian.* ſemel; mox tamen idem explicans ait, αἱ τύπτα πλῆγαὶ, ut *Impreſſi*: & figuratior quidem hæc *Lectio*. Scio τὸ ἀς hoc *Heſiodo* & *Theocrito* corripi, ut in τροπὰς ἠελίοιο, & τὰς τίχνας ἐμίηε. verùm hoc ità fieri apud *Homerum* haud memini. Vid. infrà, ad ιιι. v. 106. At *Euſtath.* fol. 628. lin. 48. diſertiſſimè πλάγαὶ legit, & legendum probat, & fol. 629. lin. 5.

240. Νύμφαι) De *Nympharum* Cultu, *P. Victor.* Var. Lect. l. 6. c. 24.

## VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔμμαθεν) γρ. ἴμαθεν. Vid. infrà, ad σ'. v. 361.

231. Ἀμφὶ κάρῃ) γρ. ἀμφικάρῃ. *Euſtath.* fol. 629. lin. 3. *Br. Schol.* & *H. Steph.*

232. Πλῆγαὶ) γρ. πλάγας, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum*.

237. Ἀμφ' ὀδὰς εἴρας) γρ. ἀμφιδὲς ἐρείσας. *Euſtath.* fol. 626. lin. 29. & fol. 629. lin. 17. & *H. Steph.* Ἐρείσας. *Br. Schol.*

Τὰς νῦν ὑφείζων φορέεις, ἀλαλήμενε αἰεὶ
Ἄστυ κάτ'· αὐτὰρ μῆλα κακοὶ φθείρουσι νομῆες.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Ὦ πόποι, οἷον ἔειπε κύων, ὀλοφώϊα εἰδώς;
Τὸν ποτ' ἐγὼν ἐπὶ νηὸς εὐστέλμοιο μελαίνης
Ἄξω τῆλ' Ἰθάκης, ἵνα μοὶ βίοτον πολὺν ἄλφοι.
Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Σήμερον ἐν μεγάροις, ἢ ὑπὸ μνηστῆρσι δαμείη,
Ὡς Ὀδυσῆϊ γε τηλοῦ ἀπώλεθρο νόστιμον ἦμαρ.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτόθι, ἦκα κιόντας,
Αὐτὰρ ὁ βῆ· μάλα δ' ὦκα δόμους ἵκανεν ἄνακτος.
Αὐτίκα δ' εἶπω ἴεν, μετὰ δ' μνηστῆρσι κάθιζεν,
Ἀντίον Εὐρυμάχου· τὸ γὰρ φιλέεσκε μάλιστα.
Τῷ ῥα μιν μοῖραν μὲν κρειῶν μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο.
Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
Ἔμβαλε· ἀλγεινὸν δ' Ὀδυσεὺς ἠδὲ δῖος ὑφορβὸς
Στήτην ἐρχόμενώ· περὶ δὲ σφέας ἤλυθ' ἀοιδὸς
Φόρμιγγος γλαφυρῆς· ἀνὰ γὰρ σφισι βάλλετ' ἀείδειν
Φήμιος· αὐτὰρ ὁ χειρὸς ἑλὼν προσέφη συβώτην,
Εὔμαι', ἢ μάλα δὴ τάδε δώματα κάλ' Ὀδυσῆος,
Ῥεῖα δ' ἀείγνωτ' ἐστὶ καὶ ἐν πολλοῖσιν ἰδέσθαι.
Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν· ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ
Τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐεργέες εἰσὶ
Δικλίδες· οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπερφιάλοιτο.
Γιγνώσκω δ', ὅτι πολλοὶ ἐν αὐτῷ δαῖτα πένονται
Ἄνδρες· ἐπεὶ κνίσση μὲν ἀνήνοθεν, ἐν δέ τε φόρμιγξ

" Quis nunc injurius profers, errabundus ſemper
" Per civitatem: at pecora mali corrumpunt paſtores.
Hunc rurſus alloquutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Evax! quale dixit canis, aſtutias ſciens?
" Quem aliquando ego in navi benè tabulatâ nigrâ
" Agam longè ab Ithacâ, ut mihi victum multum inveniat.
" Utinam enim Telemachum interficiat argentei-arcûs Apollo
" Hodie in ædibus, vel à procis interficiatur,
" Sicut Ulyſſi longè periit reditûs dies.
Sic loquutus, hos quidem liquit illic, lente euntes:
At hic ivit, valdè autem celeriter ad ædes pervenit Domini.
Statimque introivit, & inter procos ſedebat,
E regione Eurymachi; hunc enim colebat maximè.
Huic quidem carnium partem appoſuerunt ei, qui cibos inſtruebant:
Panemque venerandæ proma conda appoſuit ferens,
Ad comedendum: propè autem Ulyſſes & divinus ſubulcus
Steterunt venientes: circum enim venit ſonitus
Citharæ concavæ, interque ipſos cœpit canere
Phemius: at hic manu captum alloquutus eſt ſubulcum,
" Eumæe, certè omninò hæ ædes pulchræ Ulyſſis,
" Facile etiam ſunt dignoſcendæ & inter multas viſendæ.
" Ex aliis aliæ ſunt; ornata eſt autem ei aula
" Muro & valvis, januæ verò benè laboratæ ſunt
" Biſores, non aliquis ipſam vir vituperaverit.
" Cognoſco autem, quòd multi in ipſâ convivia faciunt
" Viri; quoniam nidor quidem aſcendit, cithara verò

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

247. Αἰπόλ.] Αἰγοτέμ.
248. Κύων.] Ἀναιδής.
254. Κιόντ.] Πορδομβρές.
256. Κάθιζεν] Ἐκαθέζετο.
266. Ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν.] Διὰ τέτων βάλλ) δηλῶν, ὡς ὁ μνηστήρων τὰ βασιλείων ὄντων, ἀλλὰ πολυτέρων.
Ἐπήσκηται.] Μετ' ἐπιμελείας διακεκόσμηται.
267. Θριγκοῖσι.] Σπιφάνοις, προβόλοις. Εὐεργέες.] Ἀσφαλεῖς· εἰ δὲ εὐεργέες, καλῶς εἰργασμένας.
268. Ὑπερφιάλοιτο.] Ἤτοι ὑπερηφανήσειε, *εὐπαλίσειεν, ἢ εὐχερῶς ἐπιβουλεύσειεν.
270. Ἀνήνοθεν.] Ἀνέρχεται. Φόρμιγξ] Κιθάρα.

## N O T Æ.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Ὑπερφιάλια.

251. Αἲ γὰρ Τηλέμαχον βάλοι ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Optat *Telemacho* mortem ſubitaneam; vel ut à *Procis* propediem occidatur. De *Phraſi* diximus, ad γ'. v. 279.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

262. Γὰρ σφισι) γρ. δὲ σφισι, *H. Steph.*
267. Εὐεργέες) γρ. εὐερκέες, *Euſtath.* fol. 630. lin. 4. *Br. Schol. H. Steph.*
270. Κνίσση) γρ. κνίση, *Herodian.* apud *Euſtath.* fol. 630. lin. 13. *Ibid.* Ἀνήνοθεν) γρ. ἀνήνοθε, *Euſtath.* fol. 630. lin. 9. *H. Steph.*

Ἠνύ-

Ἠπύῃ, ἣν ἄρα δαιτὶ Θεοὶ ποίησαν ἑταίρῃ.
Τόνδ' ἀπαμφβόμβος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ῥεῖ' ἔγνως· ἐπεὶ οὐδὲ τά τ' ἄλλα πὲρ ἔασ' ἀνοήμων.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Ἠὲ σὺ πρῶτος ἔσελθε δόμους εὖ ναιεταόντας,
Δύσεο δ' μνηστῆρας, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ·
Εἰ δ' ἐθέλῃς, ἐπίμενον, ἐγὼ δ' εἶμι πρόπαροιθε·
Μηδὲ σὺ δηθύνῃν, μή πις σ' ἔκτοσθε νοήσας
Ἢ βάλῃ, ἢ ἐλάσῃ· τάδε σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδ' ἠμείβεθ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Γιγνώσκω, φρονέω τά γε δὴ * νοέοντι κελεύεις·
Ἀλλ' ἔρχευ πρόπαροιθεν, ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῷ.
Οὐ γάρ τι πληγέων ἀδαήμων, οὐδὲ βολάων,
Τολμήεις μοὶ θυμός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέπονθα
Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν,
Οὐλομένην, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσι.
Τῆς ἕνεκεν καὶ νῆες ἐύζυγοι ὁπλίσσονται
Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, κακὰ δυσμενέεσσι φέρουσαι.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε καὶ οὖατα κείμενος ἔσχεν

" Sonat, quam convivio Dii fecerunt amicam.
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Facilè nôsti; quoniam neque alioquin es imprudens;
" Sed agè jam consultemus, quomodo erunt hæc opera.
" Vel tu primùm ingredere ædes benè-habitatas,
" Et accede procos; ego autem remanebo hic.
" Sin vis, remane; ego verò vadam ante;
" Neque tu morare, nè quis te extra animadvertens
" Vel percutiat, vel impellat; hæc te considerare jubeo.
Huic respondit statim prudens divinus Ulysses,
" Scio, cognosco, hæc jam intelligenti injungis:
" Sed vade antè, ego autem remanebo hic.
" Non enim prorsus plagarum inscius, neque ictuum,
" Patiens mihi animus, quoniam mala multa passus sum
" Undis & in bello; ad illa accedat & hoc.
" Ventrem etenim nullatenùs licet occultare avidum,
" Perniciosum, qui multa mala hominibus dat;
" Cujus gratiâ & naves benè-transtratæ armantur,
" Pontum in indomitum, mala inimicis portantes.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Canis autem caputque & aures jacens elevavit

## ΣΧΟΛΙΑ.

271. Ἠπύει.] Ἐπηχεῖ.
273. Ἀνοήμων.] Ἀνόητος.
276. Δύσεο.] Εἴσελθε. Ὑπολείψομαι.] Ἀπολειφθήσομαι.
279. Βάλῃ.] Τύψῃ, πλήξῃ.
283. Βολάων.] Βλημάτων.
284. Τολμήεις.] Ὑπομενητικός.
288. Ἐύζυγοι.] Εὖ σωιζόμεναι, καὶ ἁρμοσμέναι. Ὁπλίζονται.] Παρασκευάζονται.
291. Ἂν δὲ κύων.] Πῶς τὸ μεταμερροφόβιον ἐπιγινώσκει; ὅτι παρὰ τὰς ἀνθρώπους, καὶ τὰ ἄλογα ζῶα μᾶλλον ἀνταλαμβάνεται, καὶ σὺν τῷ ἀδμῆς αὐτὸν ἐπίγνωσιν; ἀλλὰ μὴ τοσαῦτα ἔτη πῶς ἔζησε; Ἀριστοτέλης φησὶν, τέσσαρα καὶ εἴκοσι ζῆν ἔτη κύνα. Ἔχεν.] Ἀνέτεινεν.

## NOTÆ.

281. Γιγνώσκω, φρονέω· τάχα δὴ * νοέοντι κελεύεις) Ità quidem hic Versus legitur suprà, v. 193. & π'. v. 136. & ità *Eustath.* tol. 630. lin. 42. in ipsis παρεκβολαῖς, licet in *Textu*, utriusque Editionis, ut etiam in *Florentin. Allin. Lovanian.* & omnibus aliis, hoc certè in loco, pro νοέοντι, legatur φρονέοντι. At quùm φρονέω præcedat in eodem Versu, Nos omnium Exemplarium fidem in Prioribus potiùs amplectimur.

285. Κύμασι καὶ πολέμῳ) Hic Versus legitur & aliàs, ε'. v. 224.

291. Ἂν δὲ κύων Ἄργος Ὀδυσσεύς) Huc alludit *Ælian.* Histor. Animal. l. 7. c. 29. ubi bella de Canis fide Historiola. Vid. *Sext. Empiric.* l. 1. p. 14. *Er. Schol* & Not. in *Scholia*, item *Eustath.* fol. 632. lin. 20. Καὶ ὅρα τὴν ἱστορίαν. ἐπὶ πόσον ὁ Ἄργος ἐξήρκεσε ζῆν· εἰκὸς εἴκοσι ἔτη, ὡς ὁ Ποιητὴς ἐπιτιθεὶς παρεσημήνατο· ὅτι δὲ καὶ εἰκοσιπέντε ζῶσιν ἔτη κύνες,

## VARIÆ LECTIONES.

271. Ἄρα) γρ. ἀνὰ, *Plutarch.* Vit. *Homeri.*
281. Ταχὰ δὴ) γρ. τάδε δὴ, *Eustath.* fol. 630. lin. 42. *Ibid.* Νοέοντι) γρ. φρονέοντι, vid. Not. in *Textum.*

Ἄργος Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὃν ῥά ποθ' αὐτὸς
Θρέψε μὺν, οὐδ' ἀπόνητο· πάρος δ' εἰς Ἴλιον ἱρὴν
Ὤιχετο· τόνδε πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες
Αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας, ἠδὲ τρώγας, ἠδὲ λαγωούς.
Δὴ τότε κεῖτ' ἀπύθεος, ἀπιχομένοιο ἄνακτος,
Ἐν πολλῇ κόπρῳ, ἣ οἱ πρόπαροιθε θυράων,
Ἡμιόνων τε, βοῶν τε, ἅλις κέχυτ'· ὄφρ' ἂν ἄγοιεν
Δμῶες Ὀδυσῆος τέμενος μέγα κοπρήσοντες·
Ἔνθα κύων κεῖτ' Ἄργος, ἐπίπλεος κυνοραιστέων.
Δὴ τότε γ', ὡς ἐσάωσεν Ὀδυσσέα ἐγγὺς ἐόντα,
Οὐρῇ μὺν ῥ' ὅγ' ἔσηνε, καὶ οὔατα κάββαλεν ἄμφω·
Ἆσσον δ' οὐκ ἔτ' ἔπφατο δυμήσασθαι οἷο ἄνακτος
Ἐλθέμεν· αὐτὰρ ὁ νόσφιν ἰδὼν ἀπομόρξατο δάκρυ,
Ῥεῖα λαθὼν Εὔμαιον· ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ,
Εὔμαι', ἦ μάλα θαῦμα, κύων ὅδε κεῖτ' ἐνὶ κόπρῳ,

Argus Ulyſſis laboriosi, quem quondam ipſe
Nutrivit, neque fruitus eſt: ante enim in Ilium ſacrum
Ivit; hunc verò antehàc duxerunt juvenes viri
Contra capras ſylveſtres, & cervos, & lepores.
Jam tunc jacebat abjectus, abeunte hero,
In multo ſtercore, quod ei ante januas
Mulorumque, boumque, ſatis fuſum erat; donec auferrent
Servi Ulyſſis campum magnum ſtercoraturi:
Illic canis jacebat Argus, plenus ricinorum.
Tunc utique, ut agnovit Ulyſſem propè exiſtentem,
Caudâ quidem hic adulatus eſt, & aures dejecit ambas:
Propè autem non amplius tum potuit ſuum dominum
Venire: at ille longè ipſum conſpicatus abſterſit lachrymam,
Facile latens Eumæum; ſtatimque interrogavit verbo,
Eumæe, certè valdè miraculum, canis hic jacet in ſimo,

## ΣΧΟΛΙΑ.

292. Ἄργος.] Ὅτι μὲν κύων ἦν τοῦ Ὀδυσσέως κυνός.

294. Ἀγίνεσκον.] Ἀπῆγον.

295. Τρώγας.] Δορκάδων εἴδος, ἢ ἐλάφων, ἢ τὸ ἔκγονον τῶν ἐλάφων.

296. Ἀπύθεος.] Ἀτιμπούλητος, ἀτημέλητος, ἀδίητος.

298. Κίχυτο.] Χύδην ἔκειτο. Ἄγοιεν.] Ἀπάγοιεν.

299. Τέμενος.] Χωρίον. Κοπρήσοντες.] Κοπρίσαι ἀφειλοντες.

300. Ἔνθα κύων.] Πλήρης. Κυνοραιστέων.] Τῶν κρεοτύπων· πιὸς ἢ λίγυσπι ἄλλα ζῶα ἰσγνεσάς, καὶ λέγῃ κυνοραῖσαι, κρεοτύπων. ῥαίουσι γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν· ἴσως ἢ πυόπα τὸ καλούμενον τζιβίκια.

302. Ἔσηνε.] Ἐκλαθάκευσεν. Κάββαλεν.] Κατέβαλεν, ἐπέκλινεν.

303. Δυμήσασθαι.] Ἡδυνήθη.

305. Ἐρεείνετο.] Ἐπηρώτησεν.

306. Θαῦμα.] Ἔκπληξις.

## NOTÆ.

ἰσόρεικον οἱ μισθ' Ὁμήρου. *Ælianò* quidem hæc Canum longævitas pro Fabulâ habetur; *Ariſtotelis* Auctoritas huic opponatur, Hiſtor. *Animal.* l. 4. c. 40. *Laconici* Canes vivunt Denis, fœminæ Duodenis annis; cætera Genera, quindecim Annos, aut Viginti. Vid. & *Plinium.*

296. Ἀπύθεος) *Etymolog.* M. Ἀπύθεος, ἀπύθητος, οὐκ ἐπιζητούμενος· ὅ ἐστιν, ἀμελημένος, μὴ πυθόμενος· ἀπὸ τοῦ πυθέω, πυθῶ· πυθέσω, πέπυθκα, πέπυθησμαι, πεπύθησαι· πυθητὸς, ἡ λύσις, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ πυθόμενος. Idem *Euſtath.* fol. 102. lin. 37. in *Odyſſ.* Vid. ad *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 48. Πολύθυτος. Item *Apollon.* Argon. l. 1. v. 824. *Schol.*

299. Κοπρήσοντες) Vid. *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 28. c. 4. An ſtercoratio ſit *Homero* nota.

304. Ἀπομόρξατο) Vid. *Etymolog.* M. v.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

300. Κρεοτύπων bis, pro corrupto κρεῶν, lego, & λίγεται, pro λίγιαξ. τζιβίκια demùm, pro τελβίκια, voce *Barbarâ*, ex *Euſtathio*, & ultima Vox recta etiam in Vet. *Impreſſis.* Verùm *Euſtath.* fol. 633. lin. 12. ludit, qui ab his Animalculis *Proverbium* putat ortum, Ὑγιέστερον κρεῶν· Περὶ ἧς ἀκριβέστερον, inquit, ἐν τοῖς περὶ Πυθαγόρου κεῖται. Et ipſe longè rectius ad Urbem *Crotonem* refert, ἐν παρεκβολαῖς ad *Dionyſ.* Περιηγ. v. 369. ubi illam originem explodit.

## VARIÆ LECTIONES.

296. Ἀπιχομένοιο ἄνακτος) γρ. ἀπιγμένου Ὀδυσῆος, *H. Steph.*

299. Κοπρήσοντες) γρ. κοπρίσαντες, *Etymolog.* M. v. Κοπρέω.

300. Κυνοραιστέων) γρ. κυνοραιστέων, verùm ea Scriptio minùs neceſſaria, nam & Ἰλιοραιστής.

301. Ἐόντα) γρ. ἰόντα, nam & Verſio *Latina* hactenus habuit, *euntem.*

305. Μύθῳ) γρ. μῦθον, *H. Steph.* minùs benè.

Καλὸς

Καλὸς μὲν δέμας ἐστὶν, ἀτὰρ τόδε γ' ἐ σάφα οἶδα,
Εἰ δὴ ἐ ταχὺς ἔσκε θέειν ἐπὶ εἴδεϊ τῷδε,
Ἦ αὔτως, οἷοί τε τραπεζῆες κύνες ἀνδρῶν
Γίγνοντ', ἀγλαΐης δ' ἕνεκεν κομέουσιν ἄνακτες.
Τόνδ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Καὶ λίην ἀνδρός γε κύων ὅδε τῆλε θανόντος.
Εἰ τοῖος δ' εἴη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ ἐ ἔργα,
Οἷόν μιν Τροίηνδε χιὼν κατέλιφεν Ὀδυσσεὺς,
Αἶψά κε θηήσαιο, ἰδὼν ταχυτῆτα ἐ ἀλκήν.
Οὐ μὲν γάρ τι φύγεσκε βαθείης βένθεσιν ὕλης
Κνώδαλον, ὅ, τι ἴδοιτο· ἐ ἴχνεσι γ' ὄβριμός ἐσσι.
Νῦν δ' ἔχεϊ κακότητι· ἄναξ δέ οἱ ἄλλοθι πάσης
Ὤλετο· τὼ δ' γυναῖκες ἀκηδέες ἐ κομέουσι.
Δμῶες δ', εὖτ' ἂν μηκέτ' ὑπερφιάλοισιν ἄνακτες,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἐθέλουσιν ἐναίσιμα ἐργάζεσθαι·
Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαούρας Ζεὺς ἐνὶ ἠοῖ
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλησιν.
Ὡς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας·
Βῆ δ' ἰθὺς μεγάροιο μετὰ μνηστῆρας ἀγαυούς.
Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν μέλανος θανάτοιο,
Αὐτίκ' ἰδόντ' Ὀδυσῆα ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ.

" Pulcher quidem corpore eſt, at hoc non liquidò ſcio,
" An & velox fuerit ad currendum, præter formam hanc,
" An fruſtrà, qualeſque menſales canes virorum
" Sunt; deliciarum enim gratiâ nutriunt Domini.
Hunc reſpondens alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Et valdè viri canis hic procul mortui;
" Sin talis eſſet *manu* & corpore, atque operibus,
" Qualem ipſum ad Trojam iens reliquit Ulyſſes,
" Statim admirareris, conſpicatus velocitatem & robur:
" Non quidem enim aliqua fugiebat *denſæ in profunditatibus ſylvæ*
" Fera, quamcunque viderit; etiam veſtigia enim ſcibat.
" Nunc autem tenetur malo, dominuſque ejus procul à patriâ
" Periit: hunc interim mulieres negligentes non curant.
" Servi etenim, quando non ampliùs imperant domini,
" Non amplius poſtea volunt decentia operari:
" Dimidium enim virtutis aufert lacèſſonans Jupiter
" Viri, quando ipſum ſervilis dies occupat.
Sic loquutus ingreſſus eſt domos bene-habitatas;
Ivit autem rectà per domum ad procos ſuperbos.
Argum verò denuò parca occupavit nigræ mortis,
Cùm primùm vidiſſet Ulyſſem vigeſimo in anno.
Hunc primus vidit Telemachus divinus
Euntem vix. in domum ſubulcum: celeriter autem ſtatim

## Σχόλια.

308. Εἰδεϊ.] Τῇ μορφῇ.
309. Τραπεζῆες.] Οἱ ἐπὶ τὰς τραπέζας ὄντες.
310. Ἀγλαΐης.] Καλλονῆς.
317. Κνώδαλον.] Κυρίως μὲ τὸ θηλάσιον θηρίον, τὸ κῆτος· νῦν δ' θηρίον, ὑπὸ κυνῶν ἁλισκόμενον.
318. Ἔχεϊ.] Σχεσιχ. Κακότητι.] Βλάβῃ νόσῳ.
Ἄλλοθι πάσης.] Ἀντὶ ἔ. ἐπὶ ξένης.
319. Ἀκηδέες.] Ἀμελεῖς. Οὐ κομέουσιν.] Ἐπιμελείας οὐκ ἀξιοῦσιν.
322. Ἀρετῆς.] Τῆς ἐκανοτέρας πρὸς τὰ ἔργα ἁρμοῦς. Ἀπαούρας.] Ἀφαιρεῖται.
323. Δούλιον ἦμαρ.] Ἡ δουλεία.

## Notæ.

315. Ταχυτῆτα) De ratione hujus Vocis Accentûs, vid. ad *Iliad* χ'. v. 363.
322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαούρας) *Plato*, l. 6. De Legibus, & *Athenæ.* l. 6. fol. 264. legunt, Ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται. *Scholiaſtes Ariſtophanis*, Plut. ut Nos, legit. Ità in proximo Verſu, pro ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν, *Athenæus*, ἀνέρος· ἧς ἂν δὴ, & *Plato*, ἀνδρῶν, ἧς ἂν δὴ. *Etymolog.* M. agnoſcit, τὸ Ἀπαμείρεται, in v. at ἀπαούρας in v. Δῆλος.
326. Ἄργον δ' αὖ κατὰ μοῖρ' ἔλαβεν) De Canum longævitate ſuprà, ad v. 291.

## Variæ Lectiones.

322. Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀπαούρας) γρ. ἥμισυ γάρ τε νόου ἀπαμείρεται, vid. Not. in *Textum*.
323. Ἀνέρος, εὖτ' ἂν μιν) Ἀνέρος· ἧς ἂν δὴ, *Athenæ.* Ἀνδρῶν, ἧς ἂν δὴ. Vid. in *Textum*.

Νεῦσ' ἐπὶ οἱ καλέσας· ὁ δ', παπτήνας ἕλε δίφρον
Κείμενον, ἐνθάδε δαιτὸς ἐφίζεσκεν, κρέα πολλὰ
Δαιόμενος μνηστῆρσι, δόμον κάτα δαινυμένοισι.
Τὸν κατέθηκε φέρων ποδὸς Τηλεμάχοιο τράπεζαν
Ἀντίον· ἐνθάδ' ἄρ' αὐτὸς ἐφέζετο· τῷ δ' ἅμα κῆρυξ
Μοῖραν ἑλὼν ἐτίθει, κανέῳ τ' ἐκ σῖτον ἀείρας.
Ἀσχίμολον δὴ μεῖτ' αὐτὸν ἐδύσετο δώματ' Ὀδυσσεύς,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιος, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενος· τὰ δὲ λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕστο.
Ἵζε δ' ἐπὶ μελίνου ὀδοῦ ἔντοσθε θυράων,
Κλινάμενος καθαρῷ Κυπαρισσίνῳ, ἔν ποτε τέκτων
Ξέσσεν ὀπισσαμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
Τηλέμαχος δ' ἐπὶ οἱ καλέσας προσέφη τε συβώτην,
Ἄρτον τ' ἄλον ἐλὼν περικαλλέα ὅσσ' ἐνὶ κανέῳ,
Καὶ κρέα, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι,
Δὸς τῷ ξείνῳ ταῦτα φέρων· αὐτόν τε κέλευε,
Αἰτίζειν, μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρήκτῃ.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν,
Ἀσχῇ δ' ἰσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Annuit ad se vocans; hic igitur ubi conspicatus esset, accepit sedem
Jacentem, ubi coquus federat, carnes multas
Incidens procis, in domo convivantibus.
Hanc deposuit portans ad Telemachi mensam
E regione, ubi & ipse sedit: illi autem præco
Partem captam proposuit, ex canistroque panem elevatum.
At paulò post ipsum intravit domum Ulysses,
Pauperi tristi similis & seni,
Baculo innixus: laceraque circum corpus vestimenta indutus erat:
Sedit autem in traxineo limine intra januas,
Acclinatus posti Cyparissino, quem olim faber
Poliverat scienter, & in perpendiculum direxerat.
Telemachus verò ad se vocatum alloquutus est subulcum,
Panemque totum capiens perpulchro ex canistro,
Et carnes, quantum ei manus erant capaces circumjacienti,
" Da huic hospiti hæc ferens, ipsumque jube
" Petere victum, valdè omnes adeuntem procos:
" Pudor enim non est bonus indigenti viro supplici.
Sic dixit; ivitque subulcus, postquam verbum audivit;
Et propè stans verba velocia alloquutus est,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

335. Περτιθέϊ.] Παρεισθέϊ. Καπέϊ.] Καυσκίῳ.
336. Ἐδύσετο.] Εἰσῆλθεν.
339. Μελίνου.] Ἀπὸ μελίας ξύλου γλυφθέντος.
340. Κλινάμενος.] Προσανακλιθείς. Κυπαρισσίνῳ.] Ἀπὸ Κυπαρίσσου γλυφθέντος.
341. Ξέσσεν.] Εἰργάσατο.
342. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.
343. Οὖλον.] Ὅλον, καθ' ἁπλότητα δ ν. Περικαλλέα.] Πάνυ καλόν.
344. Ἐχάνδανον.] Ἐχάρησαν.

## N O T Æ.

331. Ἐνθάδε) Ità junctim scribo, pro ἔνθα δ', quod malè olim divisim, ab *Imperitis* primò scriptum, tum nè à *Peritis* notatum satis; quod & sæpè aliàs contigit, & mox, v. 334. ubi ideò quoque junctim lego.

334. Ἐνθάδ') Ità, pro ἔνθα δ', omninò scribendum probo, ut ad v. 331.

342. Ἄρτον τ' ἄλον) Ità quidem *Florentina*, omnium Vetustissima, ità *Aldina*, & *Lovaniana*; etiam utraque *Eustathii*, *Romana* & *Basileensis*; quare malè *Henr. Stephanus*, pro τ', scripsit δ'. ut qui Distichon, quod hinc inchoat, *Telemachi* Orationis partem putabat; cùm nihil minùs: Oratio enim non nisi his verbis incipit, Δὸς τῷ ξείνῳ. *Castellio* quidem τὸ videtur in *Latinâ* Versione agnoscere; non tamen ausus est *Stephani* auctoritati contrà ire. Judicet Peritus Lector, qui viderit, ἄρτον τὸ, ad τὸ, κρέας referri, & hanc esse Actionem *Telemachi* jam locuturi, nondum loquentis.

347. Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ) *Michael Apostolius*, Proverb. Centur. 1. Αἰδὼς γὰρ οὐ κακῶσιν ἐδὲν ὠφελεῖ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 385. *Hesiod.* l. 2. v. 118. Ἐλπὶς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένοι ἄνδρα κομίζει. De Πρηκτῆρι, vid. infra, ad v. 352.

## Variæ Lectiones.

331. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', olim, malè. Vid. Not. in *Textum.*
334. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δ', vid. suprà, v. 331.
335. Ἐπὶ δ') γρ. περὶ δ', *Brevia Scholia.*
343. Ἄρτον τ') γρ. ἄρτον δ', vid. N. in *Textum.*
347. Πρηκτῆρι) γρ. πρηκτῆρα, *Plato* in *Charmide.* Vid. *Duport.* Gnomolog.

Τηλέ-

Τηλέμαχός τοι, ξεῖνε, διδοῖ τάδε, καί σε κελεύει
Αἰτίζειν μάλα πάντας ἐποιχόμενον μνηστῆρας·
Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προίκλη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι,
Καί οἱ πάντα γένοιθ', ὅσσα φρεσὶν ἦσι μενοινᾷ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἐδέξατο, καὶ κατέθηκεν
Αὖθι, ποδῶν προπάροιθεν, ἀεικελίης ἐπὶ πήρης.
Ἤδιε δ', ὡς ὅτ' ἀοιδὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄειδεν,
Εὖθ' ὅδ' ἐδειπνήκει, ὅδ' ἐπαύσατο θεῖος ἀοιδός.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρ'· αὐτὰρ Ἀθήνη,
Ἄσχι παρισταμένη, Λαερτιάδην Ὀδυσῆα
Ὤτρυν', ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι,
Γνοίη θ', οἵ τινές εἰσιν ἐναίσιμοι, οἵ τ' ἀθέμιστοι·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς τιν' ἔμελλ' ἀπαλεξήσειν κακότητος.
Βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον,
Πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων, ὡς εἰ πτωχὸς πάλαι εἴη.
Οἱ δ', ἐλεαίροντες δίδοσαν, καὶ ἐθάμβεον αὐτόν·
Ἀλλήλους τ' εἴροντο, τίς εἴη, καὶ πόθεν ἔλθοι.
Τοῖσι δὴ καὶ μετέειπε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειτῆς βασιλείης,
Τοῦδε πέρι ξείνου· ἦ γάρ μιν πρόσθεν ὀπωπα.
Ἦ τοι μὲν οἱ δεῦρο συβώτης ἡγεμόνευεν·
Αὐτὸν δ' οὐ σάφα οἶδα, πόθεν γένος εὔχεται εἶναι.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἔπεσιν νείκεσσε συβώτην,

" Telemachus tibi, ô hospes, dat hæc, & te jubet
" Petere victum valdè omnes adeuntem procos:
" Pudorem enim non bonum dicit esse viro mendico.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Jupiter rex, Telemachus mihi inter Viros beatus sit,
" Et ei omnia fiant, quæcunque mentibus suis cogitat.
Dixit, & ambabus suscepit, & deposuit
Illic pedes ante, indecenti super perâ.
Comedit autem, quamdiu cantor in domibus canebat;
Et quandò ille cœnaverat, tum cessavit divinus cantor.
Proci verò tumultuabantur in domibus: at Minerva,
Propè accedens ad Laertiadem Ulyssem,
Commovit, ut stipem à procis congreget,
Cognoscatque; qui sint justi, quique injusti:
Sed neque sic aliquem servaturus erat ab infortunio.
Perrexit igitur ire rogaturus dextrorsum virum quemque,
Undique manum porrigens, tanquam pauper diù esset.
Hi verò miserantes dederunt, & admirati sunt ipsum;
Mutuoque interrogabant, quis esset, & unde veniisset.
Inter hos itaque dixit Melanthius, custos caprarum,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" De hoc hospite; utique enim antèà ipsum vidi.
" Certè quidem huic hùc subulcus præivit:
" Ipsum autem non apertè scio, unde genus dicat esse.
Sic dixit: Antinous verò igitur verbis arguebat subulcum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

350. Διδοῖ.] Δίδωσιν.
352. Προίκτη.] Μεμῖσθαι, παρὰ τὸ ἱκετεύειν καὶ σπουδαίως. * Ἀρχίλοχος, Προΐκτην χεῖρα, Προίσομαι.
354. Ὄλβιον εἶναι.] Ἀπὸ γνώμης, παίσαντα.
357. Ἀεικελίης.] Εὐτελοῦς. Ἐπὶ πήρης.] Ἐπάνω τῆς πήρης ἀπλώσας τὴν τῶν πήρα, ἀντὶ τραπέζης, ἐπάνω ἔθηκεν. Αὖθι ποδῶν προπάροιθεν.
358. Ὡς ὅπ.] Μέχρις ὧδε.
362. Πύρνα.] Πύρνα σιτία. Ἀγείροι.] Σωρεύσοι.
363. Ἀθέμιστοι.] Ἄδικοι.
364. Ἀπαλεξήσειν.] Ἀποκωλύσει. Κακότητος.] Τῆς παυλικῆς κινδύνου.
365. Αἰτήσων.] Ἐπαιτήσων ὀφείλων. Ἐνδέξια.] Ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
367. Ἐλεαίροντες.] Ἐλεοῦντες.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

352. * Ἀρχίλοχος, &c. ex *Etymolog.* M. v. Προΐκτης. Vid. & *Suidam*, in v.

## VARIÆ LECTIONES.

352. Προΐκτη) γρ. παρεῖναι, ut suprà, v. 347.
358. Ὡς) γρ. ἕως, *Eustath.* fol. 636. lin. 21.

certè pro ἕως positum rectè astruit; & id *Brevia Scholia* videntur innuere, in ἐξηγήσει.

Ὦ ῥίγιστε συβῶτα, πῇ ἦ σὺ τόνδε πόλινδε
Ἦγαγες; ἦ ὄχ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι καὶ ἄλλοι
Πτωχοὶ ἀνιηροί, δαιτὸς ὀπλυμανίηες;
Ἦ ὅσσαι, ὅτι τοὶ βίοτον κατέδουσιν ἄνακτος
Ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι; σὺ δ' ἦκα ποθι τόνδ' ἐκάλεσσας;
Τόνδ' ἀπαμφιδόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Ἀντίνοε, μὴ καλὰ κὰ ἐθλὸς ἐὼν ἀγορεύεις·
Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν
Ἄλλον γ', εἰ μὴ τοὺς, οἱ δημιοεργοὶ ἔασιν;
Μάντιν, ἢ ἰητῆρα κακῶν, ἢ τέκτονα δούρων,
Ἦ καὶ θέσπιν ἀοιδὸν, ὅ κεν τέρπῃσιν ἀείδων;
Οὗτοι γὰρ κλητοί γε βροτοὺς ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν·
Πτωχὸν δ' ὄκ ἄν τις καλέοι τεύξονθ' ἑὸν αὐτόν.
Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς πέρι πάντων εἰς μνηστῆρων
Δμωσὶν Ὀδυσσῆος, πέρι δ' αὖτ' ἐμοί· αὐτὰρ ἔγωγε

" O valde cognite Subulce, quare verò
" tu hunc ad civitatem
" Duxisti? an non satis nobis errantes & alii
" Pauperes importuni, conviviorum
" destructores?
" An pro nihilo ducis, quod facultates edunt heri *tui*
" Hìc congregati? tu autem & alicunde hunc vocâsti?
Hunc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Antinoë, non quidem bona, etiamsi
" bonus sis, dicis:
" Quis enim hospitem vocat aliunde
" ipse perveniens
" Alium, nisi horum *alignem*, qui
" opifices sunt?
" Vatem, vel medicum malorum, vel
" fabrum lignorum,
" Vel & venerandum cantorem, qui
" delectet canendo?
" Hi enim invitandi utique hominum
" in infinitâ terrâ:
" Pauperem autem non aliquis vocaret vexaturum seipsum.
" Sed semper difficilis super omnes es
" procos
" Servis Ulyssis, præcipue verò mihi:
" at ego

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Ὦ ῥίγιστε.] Ἐπίσημε, ἄγαν ἔκδηλε, ὅτι συβώτης ὑπάρχεις.
376. Ἀλήμονες.] Πλανῆται.
378. Ὅσσαι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ὠφελῇ.
379. Πόθι.] Πόθεν.
383. Δημιοεργοί.] Δημιουργοὶ, πτωχίται.
384. Κακῶν.] Τῶν νόσων.
385. Θέσπιν.] Θεῖον, θαυμαστόν.
386. Κλητοί.] Κεκλημένοι.
387. Τρύξονθ'.] Καθαπτόμενος.

## Ν Ο Τ Æ.

376. Ἦγαγες· ἦ ὄχ ἅλις ἧμιν ἀλήμονές εἰσι) In *Scansione*, τὸ ἦ & τὸ ὄχ, in Unam Syllabam coalescunt, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἦ λαθὼν, ἢ οὐκ ἐνόησεν. *Ibid.* Ἧμιν) *Eustath.* fol. 637. lin. 25. Ἐν δὲ τῷ, ἧμιν ἀλήμονές εἰσιν, ἀλήμονας μὲν, τοὺς ἀλήτας λέγει· ὃ δὲ ἧμιν, συστελλόμενον τῷ λήγουσαι, ὠφειλε δὲ τῷ ἀρχόμενον λόγῳ ἐγκλίνεσθαι, καθά που ἐν ἀλλαχοῦ ἐποίησε. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄμμι.

378. Ἦ ὅσσαι) *Eustath.* fol. 637. lin. 26. Τὸ δὲ, ἢ ὅσσαι, ἀστίως ἔφη, ἀντὶ τοῦ, ἦ μὴ μέμφῃ, ἡμῖν δηλαδὴ, ἢ τοῖς ἀλήταις, οἷς μὴ βοσκοῖς ὄσι, μηδὲ δαπανᾶν ἱκανοῖς δυναμένοις τὸ δὲ οἶκον τὸν σὸν διεσπότων; καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτο καὶ ἑτέρως ἄγεις, τὰς ἀξιολογώτερον καθαφαγμένας σκεῖνα; Καὶ ἔστιν ἔννοια ὁμοία ταύτῃ. Ἀλλ' οὐδ' ὧς σε ὄλπα ὀνόσεται κακότητος· ὅπερ ἐν τῇ ἰ. ῥαψῳδίᾳ ὁ Ποσειδὼν φησὶ τὸν Ὀδυσσέα φησί· καὶ ὅτι μὲ καλῶς

ἔχει τὸ ὄνοσαι. Τὸ μέντοι εἰπεῖν τὸ, Ἦ ὅσσαι, ἀντὶ τοῦ, ὠφέλειαν ἔχεις, ὀκνουμένου δὲ διασαφῆσαι οἶκα, παίσπερ μὲ, σὸν ἔχει ὃ καὶ ἐμμαρτύρου τὸ ὄνασαι κείμενον ἐπὶ σημασίας τοιαύτης· ὄνησαι γὰρ μᾶλλον ὠφελεῖ εἶναι, ὡς δηλοῖ τὸ, * Ὀνήμενος, καὶ τὸ, † Οὐδὲ ἀπόνητο.

* *Odyss.* β'. v. 33. † Suprà. v. 293.

382. Τίς γὰρ δὴ ξεῖνον καλεῖ ἄλλοθεν αὐτὸς ἐπελθὼν) *Aristoteles*, Polit. l. 8. c. 3. longè aliter profert, Ἀλλ' οἷον μέν γ' ἐστὶ καλεῖν ἐπὶ δαῖτα θάλειαν. Ex Memoriâ fortè, aut Oculo ad præsentia intento.

387. Τρύξονθ' ἑὸν αὐτὸν) Olim malè, τεύξονθ' ἑαυτόν. Verùm *Apollonius*, ὡς δὲ Σωφέξεως, l. 2. hunc Versum laudans, legit disjunctim, ἑὸν αὐτόν. Quæ vera *Lectio* Homerica, ut probo ex *Eustathio*, ad *Iliad.* α'. v. 271. Vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

378. Ἦ ὅσσαι) Νῦν, ἀντὶ τοῦ ὠφελῇ, ità pro *Elzeviriano* ὠφελεῖ, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, *Hervagianâ*, & ipso MS. *Aloysiano*. Videtur autem in hâc parte errare *Scholiastes*, qui ὄνημι hìc pro *Juvo*, capit, quùm potius pro, *Parvi-pendeo*, sumatur. Vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

375. Ὦ ῥίγιστε) γρ. ὦ ἀρίγνωτε.
378. Κατέδουσιν) γρ. κατέδομεν.
382. Τίς γὰρ δὴ) γρ. ἀλλ' οἷον, &c. vid. Not. in *Textum*.
384. Ἰητῆρα κακῶν) γρ. ἰητῆρα νόσων.
385. Ἦ ὃ θέσπιν ἀοιδὸν) γρ. οἳ καλέουσιν ἀοιδὸν, *Aristot.* Polit. 8. 3. *Ibid.* Ὅ κεν) γρ. ὃς ἂν, *H. Steph. Ibid.* Ἀείδων) γρ. ἅπασας, *Aristot.* ibid.
387. Τρυξονθ' ἑὸν αὐτὸν) γρ. τεύξονθ' ἑαυτόν. Et τεύξονθ' ὃν οἶκον. Vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ

390 Οὐκ ἀλέγω, εἴως μοὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια
Ζώῃ οἰ μεγάροις ἠ Τηλέμαχος θεοειδής.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Σίγα, μή μοι τοῦτον ἀμείβεο πόλλ' ἐπέεσσιν·
Ἀντίνοος δ' εἴωθε κακῶς ἐρεθιζέμεν αἰεὶ
395 Μύθοισιν χαλεποῖσιν, ἐποτρύνει δὲ καὶ ἄλλους.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντίνοον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίνο', ἦ μὰλα δὴ πατρὸς ὣς κήδεαι ἠμὲν,
Ὅς τ' ξεῖνον ἄνωγας ἀπὸ μεγάροιο δίεσθαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τοῦτο θεὸς τελέσειε.
400 Δός οἱ ἐλών· οὔ τοι Φθονέω· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν ἄζευ τόγε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' οὔ τοι τοιοῦτον ἐνὶ φρεσὶ γόνιμον ἐστὶν
Αὐτὸς γὰρ φαγέμεν πολὺ βέλτερος, ἢ δόμεν ἄλλῳ.
405 Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη θρασὺς Εὐπείθεος υἱός·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μῦθος ἄσχετος, οἷον ἔειπες·
Εἴ οἱ τόσσον ἅπαντες ὀρέξειαν μνηστῆρες,
Καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐέργοι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ θρῆνυν ἐλὼν ὑπέρκυψε τραπέζῃ
410 Κείμενον, ᾧ ῥ' ἔπεχεν λιπαρὰς πόδας εἰλαπινάζων.
Οἱ δ' ἄλλοι πάντες δίδοσαν, πλῆσαν δ' ἄρα πήρην
Σίτου καὶ κρειῶν· τάχα δὴ καὶ ἔμελλεν Ὀδυσεὺς,
Αὖτις ἐπ' ἠδὴν ἰών, πρωτοσταθὴς Ἀχαιοῖσιν
Στῆ ἠ παρ' Ἀντίνοον, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
415 Δός, φίλος· οὐ μὰν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν
Ἔμμεναι, ἀλλ' ὄρνιθος, ἐπεὶ βασιλῆϊ ἔοικας.

" Non curo, ſiquidem mihi prudens
Penelope
" Vivit in domibus, & Telemachus
divinus.
Hunc rurſus Telemachus prudens
contrà loquutus eſt,
" Tace, ne mihi huic reſponde multùm verbis.
" Antinous autem conſuevit malè contendere ſemper
" Verbis pravis, quin ad hoc incitat & alios.
Dixit, & Antinoum verbis velocibus alloquutus eſt,
" Antinoë, tu quidem præclarè me curas, ut pater filium,
" Qui hoſpitem juſſiſti à domo exire
" Verbo neceſſario: non hoc Deus perficiat.
" Da ei *aliquid* captum: non equidem invideo, jubeo enim ego:
" Neque quid matrem meam vereare hâc in re, neque aliquem
" Servorum, qui in ædibus *ſunt* Ulyſſis divini.
" Sed non tibi talis *in* pectoribus diſpoſito animi:
" Ipſe enim comedere multò mavis, quàm dare alii.
Huic rurſus Antinous reſpondens loquutus eſt,
" Telemache altiloque, robur indomite, quale dixiſti?
" Si ei tantum omnes dederint proci,
" Et ipſum tres menſes procul hinc domus *ſua* detineret.
Sic dixit, & ſcabellum capiens offendit menſæ
Jacens, quo fulciebat unctos pedes convivans.
Ei tamen alii omnes dederunt, impleveruntque peram
Pane & carnibus: citò & futurus erat Ulyſſes,
Rurſus ad limen iens, munus guſtaſe Achivorum:
ſteteritque apud Antinoum, & ipſum verbo alloquutus eſt,
" Da, amice; non mihi videris peſſimus Achivorum
" Eſſe, ſed optimus; quoniam regi ſimilis es.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

393. Ἀμείβεο.] Ἐξ ἀμοιβῆς λάκτιζε.
394. Εἴωθε.] Ἐθὼν ἔχει. Ἐρεθιζέμεν.] Παροξύνειν.
399. Μύθῳ ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῶς.
407. Ὀρέξειαν.] Δοῖεν.
408. Τρεῖς μῆνας ἀπόπροθεν οἶκος ἐέργοι.] Οὐκ ἂν ἐπὶ τρεῖς μῆνας συέλθοι αἰτήσων.
409. Ὑπέφλυεν.] Ἔξω εἴλκυεν, φανερὸν ἐποίουν.
410. Ἔπεχεν.] Ἐπεῖχε.
413. Πρωτοσταθὴς.] Τῆς ἀγορᾶς πρῶτος.

## VARIÆ LECTIONES.

394. Σίγα, μή μοι) γρ. ἄπλα, μή μοι, *Euſtath.* fol. 638. lin. 22. & *H. Steph.* malè tamen; quandoquidem *Ultima* ᾱ ἄπλα brevis eſt.
398. Ἀπὸ) γρ. ἀπαλ.
401. Μήτ' ἂρ μητέρ' ἐμὴν) γρ. μήτε τι μητέρ' ἐμοὶ, *H. Steph.*
406. Ἔοικας) γρ. ἔοικεν, *H. Steph.* & MSS.
409. Ὑπέφλυεν) γρ. ὑπ' ἔφλυεν.
415. Μὰν μοι) γρ. μήν τοι, *H. Steph.*
416. Ὄρνιθος) γρ. ὄρνις, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 488.

Τῷ σε χρὴ δόμεν ἠδὲ φίλον ἦμεν, ἠέ τῳ ἄλλῳ,
Σίτου· ἐγὼ δ' ἄν σε κλείω καὶ ἀπείρονα γαῖαν.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸς, πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁποῖος ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὴ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων, ἤθελε γάρ πω,
Ὅς μ' ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν
Αἰγύπτιόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν, ὄφρ' ἀπολοίμην.
Στῆσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας.
Ἔνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἑτάροισιν ἑοῖσι
Αὐτῇ πὰρ νήεσσι μένειν, καὶ νῆας ἔχεσθαι,
Ὀπτῆρας δ' ἐκέλευσα κατὰ σκοπιὰς ἵέναι πάσας·
Οἱ δ' ὕβρει εἰξάντες, ὑπεστόμωσαν μένει σφῷ,
Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν ἐρικυδέα ἄγρους
Πόρθεον, ἐκ δ' ἄγον γυναῖκας ἄλοχα, καὶ νήπια τέκνα,
Αὐτούς τ' ἔκτανον· τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή.
Οἱ δ' ἅμα βοῇ αἰσθόμενοι, ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃφιν,
Ἦλθον· πλῆτο δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε, καὶ ἵππων,
Χαλκοῦ τε στεροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισι κακὴν βάλεν· οὐδέ τις ἔτλη
Στῆναι ἀναντίβιον· πολὺ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἦεν.
Ἔνθ' ἡμέων πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέϊ χαλκῷ,
Τοὺς δ' ἄναγον ζωοὺς σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ.
Αὐτάρ ἐμ' ἐς Κύπρον ξείνῳ δόσαν ἀντιάσαντι
Δημήτορι Ἰασίδῃ, ὃς Κύπρῳ ἶφι ἄνασσεν·
Ἔνθεν δὴ νεῦ δεῦρο τόδ' ἵκω, πήματα πάσχων.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,

" Ideò te oportet dare & melius, quàm alii,
" E pane; ego autem te laudabo in latâ terrâ.
" Etenim ego aliquando domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & sæpè dedi erroni
" Tali, qualis esset, & cujuscunque tandem rei indigus veniret.
" Erant etiam servi valdè multi, aliáque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter destruxit Saturnius, voluit enim nimirum,
" Qui me cum latronibus multùm-errantibus misit
" In Ægyptum ire longam viam, ut perirem.
" Statui verò in Ægypto fluvio naves utrinque agitatas;
" Tunc sanè ego jussi amabiles socios
" Illic apud naves manere, & naves in portum ducere,
" Speculatoresque ad speculas jussi ire.
" Illi verò intemperantiæ cedentes, & obsecuti animo suo,
" Statim valdè Ægyptiorum virorum pervulchros agros
" Popularati sunt; mulieres verò captivas duxerunt & infantes filios,
" Ipsosque interfecerunt: clàm verò in civitatem ivit clamor.
" Hi itaque clamore audito, simul Aurorâ apparente
" Venerunt; impletusque est omnis campus peditibus & equis,
" Aerisque splendore: sed Jupiter gaudens fulmine
" Fugam meis sociis malam injecit, neque aliquis sustinuit
" Stare contrà; circum enim mala undique stabant.
" Tunc nostrûm multos quidem interfecerunt acuto ære;
" Aliosque abduxerunt vivos ipsis operaturos necessitate;
" At me in Cyprum deferendum hospiti dederunt occurrenti,
" Dmetori Jasidæ, qui Cypro fortitèr imperabat;
" Hinc jam nunc huc venio, nocumenta patiens.
Huic rursus Antinous respondit & compellavit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

418. Κλείω.] Δοξάσω ἀμείνονα.
420. Ἀλήτῃ.] Πλανωμένῳ, πλαγχθ.
423. Οἷσί τ' εὖ ζώουσι.] Διὰ τὸν καλῶς ζῶσιν.
424. Ἀλάπαξε.] Κατέφθειρε, πένητα ἐποίησεν.
425. Πολυπλάγκτοισιν.] Πολλὰ πλανωμένοις.
443. Δημήτορι Ἰασίδῃ.] Καὶ ὁ Ἰλιάδι πόλεις ὑπὸ βασιλέως ἦσαν.
444. Τόνδ' ἵκω.] Ἐπιδῶ παραγίγνομαι.

## VARIÆ LECTIONES.

423. Οἷσί τ' εὖ ζώουσι) γρ. οἷσί τ' ἐὺ ζώουσι, Br. Schol. & MS. Aloysii.
431. Μένει σφῷ) γρ. μένει ᾧ, melius.

Τίς δαίμων τόδε πῆμα προφήγαγε, δαῖτος ἀνίην;
Στῆθ' ὕπαι ἐς μέσσον, ἐμῆς ἀπάνευθε τραπέζης,
Μὴ τάχα πικρὸν Αἴγυπτον καὶ Κύπρον ἴδηαι·
Ὡς πὶς θαρσαλέος καὶ ἀναιδὴς ἔασι, προΐκτης.
Ἐξείης πάντεσσι παρίζασαι· οἱ δ' ὀλίγοισι
Μαψιδίως· ἐπεὶ οὔπω ἐπίσχεσις, οὐδ' ἐλεητύς
Ἀλλοτρίων χαρίσασθαι, ἐπεὶ πάρα πολλὰ ἑκάστῳ,
Τόνδ' ἀναχωρήσας προσέφη πολύμηλις Ὀδυσσεύς,
Ὤ πόποι, οὐκ ἄρα σοίγ' ἐπὶ εἴδεϊ καὶ Φρένες ἦσαν·
Οὐ σύ γ' ἂν ἐξ οἴκου σῷ ἐπιζάτῳ οὐδ' ἄλα δοίης,
Ὃς νῦν ἀλλοτρίοισι παρήμενος, οὔτι σοὶ ἔτλης
Σίτου ἀποπροελὼν δόμεναι· τὰ δὲ πολλὰ πάρεστιν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἀντίνοος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δή σ' οὐκ ἔτι καλὰ δι' ὤκα μεγάαιρ' οἴω
Ἆψ ἀναχωρήσειν, ὅτε δὴ καὶ ὀνείδεα βάζεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ θρῆνυν ἑλὼν βάλε δεξιὸν ὦμον,
Πρυμνότατον· ὁ δ' ἐστάθη, οὐτὲ πέτρη,
Ἔμπεδον· οὐδ' ἄρα μιν σφῆλεν βέλος Ἀντινόοιο,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Ἆψ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν καθ' ἄρ' ἕζετο, κὰδ δ' ἄρα πήρην
Θῆκεν εὐπλείην· μύθῳ δ' ἠνηνήσιν ἔειπεν,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλέος βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ὀρὶ στήθεσσι κελεύει.
Οὐ μὰν οὐδ' ἄχος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, οὐδέ τι πένθος,

"Ecquis malus Genius hanc eadem adduxit, convivii molestiam?
"Sta sic in medio, meâ procul à mensâ,
"Ne citò amaram Ægyptum, & Cyprum videas.
"Adeò quidam petulans & impudens es mendicus.
"Singulatim omnibus astas: hi autem dant
"Temerè; quoniam nulla est parsimonia, neque frugalitas
"Ex alienis donare; quoniam adsunt multa unicuique.
Hunc recedens alloquutus est prudens Ulysses,
"Dii Boni! Non tibi cum hâc formâ mentes sunt:
"Non tu utique ex tuâ domo ei, qui à te petierit, neque salem dares,
"Qui nunc alienis assidens, non aliquid mihi toleras
"De pane præcerptum dare; quamvis multa adsunt.
Sic dixit; Antinous verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè tuens verba velocia alloquutus est,
"Nunc jam te non amplius benè ex domo puto
"Retrò cessurum, quando utique & opprobria dicis.
Sic dixit, & scabello capto percussit dextrum humerum,
Ultimum in dorsum: hic tamen stetit tanquam petra
Firmiter, neque ipsum commovit ictus Antinoi:
Sed tacitè movit caput, mala profundè cogitans.
Rursus itaque super limen iens desedit, peramque
Deposuit benè-plenam: & inter Procos locutus est,
"Audite me, proci perinclytæ reginæ,
"Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
"Non quidem, neque dolor est in mentibus, neque luctus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

451. Ἐπίχθονιε.] Καλλιστε, σεσοφισμενε. Ἐλεητύς.] ἐλεημοσυνη. Ἐλεητὸς, οἰκτὸς. — 455. Οὐδ' ἄλα δοίης.] Ὁ μὲν Ἀριστάρχειος δασέως ἀντίτονον, καὶ ἀπόδυκτε τὰς ἄλας· Καλλίστρατος δὲ ψιλῶς * ἔδαλα, ἀνθ' οὗ χόμβος ἀντὶ, τὰ κόπρια, ἃ παρὰ τὰ ἔδη, τουτέστι τὰ κρέα, ἐκβάλλουσιν οἱ κρεοπῶλαι. — 463. Πρυμνότατον.] Ἐσχατον. — 464. Σφῆλεν.] Ἔσφηλεν, ἔσεισεν. — 467. Εὐπλείην.] Πλέον πεπληρωμένην.

## NOTÆ.

455. Οὐδ' ἄλα δοίης) Imitatur *Theocrit.* Idyl. 27. v. 60. — πάρα δὲ ὑπερον οὐδ' ἄλα δοίης. De Lectionibus οὐδ' ἄλα & ἔδαλα, vid. *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, p. 58. & *Ludolfi Küsteri* Suidam, v. Ἄλα, in Notis, etiam *Eustath.* fol. 642. lin. 12. & *Br. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

455. * Οὐδ' ἄλα, corrigo, & emendo, in ἔδαλα, vid. Not. in *Textum.*

## VARIÆ LECTIONES.

448. Ἴδηαι) γρ. ἴκηαι, *H. Stephanus*, non benè. — 451. Ἐπίχθονιε) γρ. ἐπὶ χθόνιε. — 455. Οὐδ' ἄλα) γρ. ἔδαλα, vid. N. in *Textum.* — 457. Ἀποπροελὼν) γρ. ἄπο προελὼν, *H. Steph.*

Ὁππότ' ἀνὴρ ᾧσι περὶ οἷσι μαχήσεται ἠδὲ καὶ ἀλλοις
Βλῆται, ἢ περὶ βουσὶν, ἢ ἀργεννῆς ὀΐεσσιν·
Αὐτάρ ἐμ' Ἀντίνοος βάλε γαστέρος εἵνεκα λυγρῆς,
Οὐλομένης, ἣ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισι δίδωσιν.
Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν,
Ἀντίνοον πρὸ γάμοιο τέλος θανάτοιο κιχεῖεν.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ἔδθι ἔχηλος, ξεῖνε, κατήμενος, ἢ ἄπιθι ἄλλη·
Μή σε νέοι σχοῖεν δώματ' ἐρύσσαντ', οἱ ἀγορεύεις,
Ἢ ποδὸς, ἢ καὶ χειρὸς, ἀποδρύψαντ' ἔπι πάντα.
Ὣς ἔφαθ· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑπερφιάλως ἀπέτισαν.
Ὧδε δέ πις εἴπεσκε νέων ὑπερθυμοσθένεων,
Ἀντίνοε, ἦ μάλ' ἔκαλες δύσμορον ἀλήτην,
Οὐλόμεν', εἰ δή πῃ τις ἐπουράνιος θεός ἐστι;
Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι,
Παντοῖοι τελέθοντες, ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Τηλέμαχος δ' ἐν μὲν κραδίῃ μέγα πένθος ἄεξε
Βλημένου· ἦ δ' ἄρα δάκρυ χαμαὶ βάλε νὺξ ἐνὶ βλεφάροισιν,

" Quando vir, pro suis pugnans possessionibus,
" Percutitur, vel de bobus, vel candidis ovibus:
" At me Antinous percussit ventris gratiâ mali,
" Pernicioso, qui multa mala hominibus dat.
" Sed si cubi pauperum Dii & *Ultrices* furiæ sunt,
" Antinoum antè nuptias finis mortis inveniat.
Hunc Antinous alloquutus est, Eupithei filius,
" Comede tacitus, hospes, sedens, vel abi aliò;
" Ne te juvenes per domos trahant, qui sic loquaris,
" Vel pede, vel & manu; lacerentque omnia.
Sic dixit; hi verò omnes vehementèr indignati sunt;
Sic autem aliquis dixit, *etiam* juvenum superborum,
" Antinoe, non quidem bene percussisti infelicem erronem;
" Perdite, *quid* si cubi forte quis cœlestis Deus sit?
" Etenim Dii, hospitibus similes peregrinis,
" Omnimodi existentes, versantur per civitates,
" Hominum fasque nefasque inspicientes.
Sic dixerunt proci; hic autem non curavit verba.
Telemachus verò in corde quidem magnum luctum augebat
*Illius* percussi *gratiâ*, neq; tamen lachrymâ humi emisit ex palpebris,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

472. Βλῆται.] Βλῆτ' ᾖ.
479. Ἐρώσειν.] Ἐλκύσειν.
480. Ἀποδρύψαντ'.] Ἀποδίεσσιν.
486. Τελέθοντες.] Γινόμενοι, φαινόμενοι. Ἐπιστρωφῶσιν.] Ἐπέρχονται.
487. Εὐνομίην.] Εὐνομίαν· καὶ ἡ εὐ νεμόμενα καὶ διοικούμενα.

## N O T Æ.

475. Ἀλλ' εἴπερ πτωχῶν γε θεοὶ καὶ ἐρινύες εἰσὶν) *Dio Chrysostomus*, Orat. 7. Ὡς ἐν Πανὶ χρῆμα τῷ ὄντι ἱερὸν καὶ ἄσυλον· καὶ ὕβρις ἀδικεῖ πάντας, κἂν γε πτῶχος, ἢ τὰς τοῦ κεράτινα ἔχοντας.

485. Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες) Hoc omninò ex Historiâ sumptum, *Genesews*, c. 18. & 19. ubi ostenditur, Deum ipsum cum Duobus Angelis descendisse ad *Sodomitarum* scelera flagitiosa reprimendum, aut vindicandum, *Abrahamique* & *Loti*, Justorum hominum, Defensionem. Confer *Hebræ*. c. 13. v. 2. *Gerardus Croesius* libro, cui titulus, Ὅμηρος Ἑβραῖος, p. 115. " Est hæc mea Opinio; " *Homerum* non modò multas habere γνώμας, seu " sententias, consimiles SS. Scripturæ, verùm eas " quoque mutuatum esse è Scripturâ Sacrâ; neque " tamen aliàs, quàm quas invenit in Libris *Mosis*, " nonnullas, quas in reliquis Libris Historicis, " itemque in *Jobo*, & *Psalmis*, & Libris *Solomonis*. Vid. *Max. Tyr.* §. 26. in ipso fine, & Doctissimi Viri, *Reginensis*, *Joh. Davisii* Not. ibidem.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

487. Εὐνομίην, pro corrupto, εὐνεμείαν, lego, propter illud *Hesychii*, si emendatè legas, Νέμ-) Ὁ πιστὸς τὸν καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· δόμιος ὁ ἐν εὐνομίῳ λέγει, ἀπὸ τῆ νεμήσεως. Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

478. Ἄλλη) γρ. ἄλλῃ.
487. Ὕβριν τε καὶ εὐνομίην) γρ. ὕβρις τε καὶ εὐνομίης, *Sextus Empiricus*, adverſ. Mathemat. *Ibid.* Ἐφορῶντες) γρ. ἐφίσταται, *Syneſius*, De Regno.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τῷ δ' ὡς οὖν ἤκουσε πολύφρων Πηνελόπεια,
Βλημένῳ ἐν μεγάρῳ, μετ' ἄρα δμωῇσιν ἔειπεν,
Αἴθ' ὕτως αὐτόν σε βάλοι κλυτότοξος Ἀπόλλων.
Τὴν δ' αὖτ' Εὐρυνόμη ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εἰ γὰρ ἐπ' ἠμῖν τέλος ἡμετέρῃσι γένοιτο,
Οὐκ ἄν τις τούτων γε ἐὺ θρόνον ἠῶ ἵκοιτο.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη πολύφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα, ἐχθροὶ μὲν πάντες, ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται·
Ἀντίνοος δ' ἤ μάλιστα μελαίνῃ κηρὶ ἔοικεν.
Ξεῖνός τις δύστηνος ἀλητεύῃ κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων· ἀχρημοσύνη γὰρ ἀνώγῃ·
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπέπλησάν τ', ἔδοσάν τε·
Οὗτος δ' ἠθείῃ πρυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευε μετ' δμωῇσι γυναιξίν,
Ἡμένη ἐν θαλάμῳ· ὁ δ' ἐδείπνεε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἡ δ' ἐπὶ οἱ καλέσασα προσηύδα δῖον ὑφορβόν,
Ἔρχεο, δῖ' Εὔμαιε, κιὼν τ' ξείνον ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι, ἠδ' ἐρέωμαι,
Εἴ που Ὀδυσσῆος τακασίφρονος ἠὲ πέπυσται,
Ἦ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι· πολυπλάγκτῳ γὰρ ἔοικεν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Εἰ γάρ τοι, βασίλεια, σιωπήσαι Ἀχαιοὶ,
Οἵ' ὅδε μυθεῖται, θέλγοιτό κέ τοι φίλον ἦτορ.
Τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, τρία δ' ἤματ' ἔρυξα
Ἐν κλισίῃ, πρῶτον γὰρ ἐμ' ἵκετο νηὸς ἀποδράς·
Ἀλλ' οὔπω κακότητα διλύσεν τῷ ἀγορεύων.

sed tacitus movit caput, mala profundè cogitans.
Hunc postquam igitur audivit prudens Penelope
Percussum in domo, statim inter ancillas dixit,
" Utinam sic ipsum te percutiat inclytus-arcu Apollo.
Hanc rursus Eurynome promaconda alloquuta est,
" Si enim votis exitus nostris fieret,
" Haud quis horum ad pulchram Aurorâ perveniret, *i. e. cras superesset.*
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Nutrix, inimici quidem omnes, quoniam mala excogitant;
" Antinous verò maximè nigræ morti similis est.
" Hospes quidam infelix mendicat in domo,
" *Viros rogans : egestas enim cogit;*
" Ibi alii quidem omnes implevernnque, dederuntque;
" Hic autem scabello extremum percussit dextrum humerum.
Hæc quidem sic dixit inter famulas mulieres,
Sedens in thalamo, verùm cœnavit divinus Ulysses;
Hæc autem ad se vocatum alloquuta est divinum subulcum,
" Vade, divine Eumæe, profectus hospitem jube
" Venire, ut ipsum salutem & interrogem,
" Sicubi de Ulysse misero vel audivit,
" Vel vidit oculis; errabundo enim similis est.
Hanc respondens alloquutus es, Eumæe subulce,
" Utinam en m tibi, regina, tacerent Achivi. *Prax.*
" Quæ hic loquitur, mulceret tibi dilectum cor.
" Tres enim jam ipsum noctes habui, tres autem dies detinui
" In stabulo, primum enim *ad* me venit, ubi à nave aufugisset;
" Sed nondum calamitatem suam explicuit dicendo.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

496. Ἐπ' ἠμῖν.] Ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς.
501. Ἀλητεύῃ.] Νῦν, αὐτὶ τοῦ ἐπαιτεῖ.
502. Ἀχρημοσύνη.] Ἀπορία, ἔνδεια.
503. Ἐνέπλησαν.] Ἐκόρεσαν.
507. Ἐπὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτήν.
509. Πεφαπτύξομαι.] Νῦν, προσδέξομαι· γράφει δὲ καὶ, φθέγξομαι.
514. Θελγοίτο.] Εὐφραίνοιτο.

## Ν Ο Τ Æ.

513. Ἀχαιοὶ) Μυκηναῖοι εἰκότως, Ἀχαιοὶ λέγει. Ità suprà, v. 415. infrà v. 596. & mox, σ'. v. 93.

## VARIÆ LECTIONES.

496. Τέλος) γρ. τέκος, *Eustath.* fol. 645. lin. 6. Τὰ δὲ τέλος, γράφει καὶ τέκος· ἵνα λέγῃ ἡ χαῖς ἔτους, Ὦ τέκνον, εἰ δὲ ἐπ' ἐμαῖς προτιέμαις, ἤγουν ὑπὲρ ἐμοῦ ὁ Ἀπόλλων γένοιτο, πάντες ἂν ἀπόλοισθε.
506. Ὁ δ' ἐδείπνει) γρ. ἐδείπνῃ, *H. Steph.*
509. Πεφαπτύξομαι) γρ. προσφθέγξομαι, *Br. Scholæ.* & MS. ad *Florentin. Etonens.*

Ὡς δ' ὅτ' ἀοιδὸν ἀνὴρ πολιδέρκης, ὅς τε Θεῶν ἐξ
Ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσι,
Τῷ δ' ἅμοιον μεμάασιν ἀκουέμμεν, ὁππότ' ἀείδῃ·
Ὡς ἐμὲ κεῖνος ἔθελγε παρήμενος ἐν μεγάροισι.
Φησὶ δ' Ὀδυσῆος ξεῖνος πατρώιος εἶναι,
Κρήτῃ ναιετάων, ὅθι Μίνως γένος ἐστίν.
Ἔνθεν δὴ νῦν δεῦρο τόδ' ἵκετο πήματα πάσχειν,
Προπροκυλινδόμενος· τεῦ δ' Ὀδυσῆος ἀκοῦσαι,
Ἄσχε Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸν· πολλὰ δ' ἄγη κειμήλια ὧνδε δόμονδε.
Τόνδ' αὖτε πρόσφη πεφιδὼν Πηνελόπεια,
Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον, ἵν' ἀντίον αὐτὸς ἐνίσπῃ.
Οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐψιάασθον,
Ἦ αὐτῇ κτ' δώμαθ'· ἐπεὶ σφίσι θυμὸς ἐΰφρων.
Αὐτῶν μὲν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ,
Σῖτος τ' μέθυ ἡδύ· τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν·
Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι, ἦμαθ πάντα,
Βοῦς ἱερεύοντες, τ' ὄϊς, τ' πίονας αἶγας,
Εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
Μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ καταίνυται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι.
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, τ' ἵκοιθ' ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ βίας ἀποτίσεται ἀνδρῶν.

" Sicut verò quando cantorem quis aſpicit, qui à Diis
" Canit doctus verba ſuavia hominibus,
" Hunc indefinenter prompti ſunt audire, quando canit:
" Sic me ille mulſit aſſidens in domibus.
" Dicit inſuper ſe Ulyſſis amicum paternum eſſe
" In Cretâ habitantem, ubi Minois genus eſt.
" Hinc jam nunc huc venit clades patiens,
" Hinc & hinc verſatus: prædicat autem de Ulyſſe fe audiviſſe, *quòd*
" Propè Theſprotorum virorum in pingui populo
" Vivus *ſit*, multos autem ducit theſauros ſuam domum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Vade, huc voca; ut coràm ipſe dicat.
" Hi autem vel in januis ſedentes delectentur,
" Vel illic in domibus, quando ipſis animus lætus *eſt*.
" Ipſorum quidem enim poſſeſſiones, inconſumptæ *jacent in domo*;
" Panis & vinum dulce; hæc quidem domeſtici comedunt:
" Hi verò in noſtrâ *domo* verſantes, dies omnes,
" Boves ſacrincantes, & oves, & pingues capras
" Convivantur, bibuntque nigrum vinum
" Incaſſum; plurima autem abſumuntur: non enim adeſt vir,
" Qualis Ulyſſes fuit, qui cladem domo expellat.
" Sin Ulyſſes venerit, & acceſſerit in patriam terram,
" *Statim* ſuo *cum* filio injurias rependet *iſtorum* virorum.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

524. Τόνδ' ἵκετο.] Ἐπεπύθετο παρεγένετο.
525. Προπροκυλινδόμενος.] Πλανώμενος.
530. Ἐψιάασθον.] Ἀντὶ τοῦ παίζετόσαν, ἀγαλλιάσθωσαν.

## N O T Æ.

533. Τὰ μὲν οἰκῆες ἔδουσιν) Τὸ μὲ producitur, in *Ceſurâ*, vi Literæ, *Tonique* ſui, & ob *Hiatum*; quanquam hic puto meliùs μολὼ legi debere.

537. Καταίνυται) Ità lego, rejecto penitùs corrupto illo καταίνυται, quod, licet *Henricus Stephanus* & illius ſequaces admittant, nullibi extat, nihil ſignificat. Καταίνυται verò ab *Heſychio* exponitur, καταναλίσκει, ἀναλίσκει). Ità *Odyſſ. β'.* v. 58. ubi hic idem Verſus occurrit, καταίνυται legitur in Omnibus Exemplaribus, & ab *Euſtathio* inibi exponitur, καταδαπανᾶται, à *Brevibus Scholiis*, καταναλίσκει). Sic *Iliad. κ'.* v. 251. ἄνετον, & *Odyſſ. γ'.* v. 496. ἦτορ ἐδόν. Sic *Apollon.* Argon. l. 2. Ἥματος ἀνομίοιο. Quin hoc ipſo in loco, *Florentina* Editio, Omnium Vetuſtiſſima, καταίνει) legit apertè, ut *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*.

538. Ἀρὴν ἀπὸ οἶκον ἀμῦναι) De Voce ἀρὴν, videſis infrà, ad χ'. v. 208.

540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) Si, ut olim, Αἶψά κε σὸν ᾧ παιδὶ, Τὸ σὸν producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis* & *Toni*, etiam ob *Aſperum* ſequentem, cum *Circumflexo*. At noſtra *Lectio* tutior, meliorque.

## Variæ Lectiones.

533. Μὴν) γρ. μολὼ, vid. Not. in *Textum*.
534. Ἡμέτερον πωλεύμενοι) γρ. ἡμέτερόν γε πωλεύμενοι, *Euſtath.* & *H. Steph.*
538. Ἀρὴν) γρ. ἄρην, vid. ad χ'. v. 208.
540. Αἶψά κεν ᾧ σὺν παιδὶ) γρ. Αἶψά κε σὺν ᾧ παιδὶ, olim; non benè.

Ὡς

Ὣς φάτο· τηλέμαχος δ' ἡ μέγ' ἔπλαρεν· ἀμφὶ δ' ἄρα δῶμα
Σμερδαλέον κονάβησε· γέλασσε δ' ἄρα πηνελόπεια·
αἶψα δ' ἄρ' εὔμαιον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔρχεό μοι, τ' ξεῖνον ἀγαπτὸν ὧδε κάλεσσον.
Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπιπλαγξ πᾶσιν ἔπεσσιν;
Τῷ κε καὶ οὐκ ἀτελὴς θάνατος μνηστῆρσι γένοιτο
πᾶσι μάλ', οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
αἴκ' αὐτὸν γνώω νημερτέα πάντ' ἀγορεύσαι,
ἕσσω μιν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
ἀλχὺ δ' ἰσάμβυος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ξεῖνε πάτερ, καλέῃ σε περίφρων πηνελόπεια,
μήτηρ τηλεμάχοιο· μεταλλῆσαί τί ἑ θυμὸς
ἀμφὶ πόσῃ κέλεται, καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ.
εἰ δέ κε σε γνοίη νημερτέα πάντ' ἀγορεύσαι,
ἕσσῃ σὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, τῶν σὺ μάλιστα
χρῄζεις· σῖτον δὲ καὶ αἰπύζων κατὰ δῆμον,
γαστέρα βοσκήσῃς· δώσῃ δέ τοι, ὅς κ' ἐθέλῃσιν.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πολύτλας δῖος ὀδυσσεύς,
εὔμαι', αἶψά κ' ἐγὼ νημερτέα πάντ' ἀγορεύσαιμι
κούρῃ ἰκαρίοιο περίφρονι πηνελοπείῃ.

Sic dixit; Telemachusque altè sternuit, circumque domus
Horrendum resonuit: risit verò Penelope.
Statimque Eumæum verbis velocibus alloquuta est,
" Vade mihi, hospitem coràm huc voca:
" Nonne vides, quòd mihi filius sternutavit ad omnia verba?
" Ideò & non imperfecta mors procis fiet
" Omnibus valdè; neque quisquam mortem & fatum vitabit.
" Aliud autem dico, tu verò in mentibus pone tuis;
" Si ipsum cognoscam, vera omnia dicentem,
" Induam ipsum chlænamque, interulamque, vestimenta pulchra.
Sic dixit, ivit verò subulcus postquam verbum audivit.
Propeque stans verbis velocibus alloquutus est,
" Hospes pater, vocat te prudens Penelope,
" Mater Telemachi; inquirere aliquid ipsam animus
" Circa maritum jubet, quamvis dolores passa *sit*,
" Sin te cognoscet vera omnia dicentem,
" Induet te chlænamque, interulamque, quorum tu maximè
" Indiges; panem autem & parens in populo
" Ventrem pascet; dabit verò tibi, quicunque voluerit.
Hunc rursus alloquutus est multa passus divinus Ulysses,
" Eumæe, statim ego vera omnia dicam
" Filiæ Icarii perprudenti Penelopæ.

## ΣΧΟΛΙΑ.

559. * Βοσκήσῃς.] Θρέψεις.

## NOTÆ.

541. Τηλέμαχος δ' ἡ μέγ' ἔπλαρεν) *Eustath.* fol. 647. lin. 6. Ὅρος γάρ ποτε ἦν τοῖς Παλαιοῖς, καθ' ὁ πλαρμός· ἐπεὶ ἡ κεφαλὴ πρώτη, ἐξ ἧς τὸ πταίστου σύμβολον· διὸ καὶ φασκουσίτου ὁ πλαίφων· καὶ τῶν αἰτίαν λέγουσιν οἱ σοφοὶ, οὐ οἷς ὁ Ἀριστόξενος. Huc refer *Catullianum* illud, De *Septimio* & *Acme*.

555. Πεπαθυίῃ) Pro πεπαθηκυίῃ. *Eustath.* fol. 647. lin. 49. Ἐστιοῦν κεῖ δ' ἐπὶ χῆμα κανὸν, ἤτοι Σολοικοφανὲς τὸ τοῦ, μεβαλλῆσαί τι ἑ θυμὸς κέλεται καὶ κήδεά περ πεπαθυίῃ. τὸ μὲν ὀρθὸν, Ὅτι κέλεται αὐτῶν ὁ θυμὸς μεβαλλῆσαί τι καὶ κήδεα περ παθεῖσαι. Ὁ δὲ συ-

βάτης, ἢ ὡς φίλος βαρβαρίζων, ἢ καὶ τῶν τοῦ Ἀντωνείου, αὐτὶ τοῦ οἱ λαβών, ὡς εἴωθε λέγειν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεβαλλῆσαι, ἐπεὶ καὶ τὸ πεπαθυίῃ αἰνιγματικῶς· ὡς ἐὰν εἴπῃ, αὐτῇ παθούσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, αἰσύνητος εἰς χρῆσιν· διὸ οὐδὲ φιλαλήθησε, εἰ μὴ μόνον, ὅτι οὐ ᾧ πέπω, ἀχρεῖα ὑποφαίνει, γίνεται, ὃς τὸ παθῶν δηλοῖ· ὅθεν τὸ πέπω· ἐξ οὗ τὸ παθόντα, ὡς τυχόντα· ἢ παρασιώπησις, πεπαθηκώς· ἐκ τοῦ πάσχω, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

Vitæ, ἢ ὡς φίλος βαρβαρίζων, ἢ καὶ τῶν τοῦ Ἀντωνείου, αὐτὶ τοῦ οἱ λαβών, ὡς εἴωθε λέγειν, ὅτι ὁ θυμὸς αὐτῇ βέλεται μεβαλλῆσαι, ἐπεὶ καὶ τὸ πεπαθυίῃ αἰνιγματικῶς· ὡς ἐὰν εἴπῃ, αὐτῇ παθούσῃ. Τὸ δὲ πεπαθυίῃ, αἰσύνητος εἰς χρῆσιν· διὸ οὐδὲ φιλαλήθησε, εἰ μὴ μόνον, ὅτι οὐ ᾧ πέπω, ἀχρεῖα ὑποφαίνει, γίνεται, ὃς τὸ παθῶν δηλοῖ· ὅθεν τὸ πέπω· ἐξ οὗ τὸ παθόντα, ὡς τυχόντα· ἢ παρασιώπησις, πεπαθηκώς· ἐκ τοῦ πάσχω, πεπαθώς, ὅθεν ἡ πεπαθυῖα, ὡς Ἡρακλείδης ἐμπλατύνεται.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

559. * Βοσκήσῃς) Θρέψεις, MS. *Aloysianus*.

## VARIÆ LECTIONES.

542. Κονάβησε) γρ. κανάχησε, *Eustath.* fol. 647. lin. 46. *H. Steph.*

545. Ἐπιπλαγξ πᾶσιν) γρ. ἐπίπλαγξιν εἶπεν, *Origen.* contra *Celsum* l. 1. p. 226. verùm error.

555. Πεπαθυίῃ) γρ. πεπαθυῖαι, vid. Not. in *Textum*.

559. Ὅς κ' ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσιν, vid. Not. in *Textum*, ad v. 19.

Οἶδα

Οἶδα γὰρ εὖ περὶ κείνου, ὁμῶς δ' ἀνεδέγμεθ' ὀΐζυν.
Ἀλλὰ μνηστήρων χαλεπῶν ὑποδείδι' ὅμιλον,
Τῶν ὕβρις τε, βίη τε, σιδήρεον οὐρανὸν ἵκει.
Καὶ γὰρ νῦν, ὅτε μ' ὧδε ἀνὴρ κατὰ δῶμα κιόντα
Οὔπω κακὸν ῥέξαντα βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν,
Οὔτε τι Τηλέμαχος τόγ' ἐπήρκεσεν, οὔτε τις ἄλλος.
Τῷ νῦν Πηνελόπειαν ἐνὶ μεγάροισιν ἄνωχθι
Μείναι, ἐπειγομένῳ περ, ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ τότε μ' εἰρέσθω πόσιος πέρι νόστιμον ἦμαρ,
Ἀσσοτέρω καθίσασα παραὶ πυρί· εἵματα γάρ τοι
Λύγρ' ἔχω· οἶδα καὶ αὐτὸς, ἐπεί σε πρῶθ' ἱκέτευσα.
Ὣς φάτο· βῆ δὲ συφορβὸς, ἐπεὶ τ' μῦθον ἄκουσεν·
Τόνδ' ὑπὲρ οὐδὸν βάντα προσπύδα Πηνελόπεια,
Οὐ σύ γ' ἄγεις, Εὔμαιε; τί τῶτ' ὀφρόνεεν ἀλήτης;
Ἦ πού τι δείσας ἐξαίσιον; ἠέ γε ἄλλως
Αἰδοῖ κατὰ δῶμα; κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Μυθεῖ κατὰ μοῖραν, ἄφρ' ὅ οἱ εἰδότι γε ἄλλῳ,
Ὕβριν ἀλυσκάζων ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων.
Ἀλλά σε μεῖναι ἄνωγεν ἐς ἠέλιον καταδύντα.
Καὶ δέ σοι αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ὦ βασίλεια,
Οἴῃ πρὸς ξείνου φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφραδέμεν Πηνελόπεια,
Οὐκ ἄφρων ὁ ξεῖνος ὀΐεται, ὅς περ ἂν εἴη·
Οὐ γάρ τι τινὲς ὧδε κατηφήτορες ἀνθρώπων

" Scio enim benè de illo; parem enim
" sustinemus erumnam.
" Sed procorum difficilium timeo
" multitudinem;
" Quorum superbiáque, visque, ad
" terreum cœlum surgit.
" Etenim modò, quando me hic vir
" per domum euntem
" Nihil mali patrantem percutiens
" doloribus dedit,
" Neque aliquid Telemachus hâc in re
" adjuvit, neque aliquis alius.
" Ideò nunc Penelopen in domibus ex-
" ora
" Manere, festinantem licet, in Solem
" occidentem.
" Et tunc me interroget mariti de re-
" ditûs die,
" Propiùs componens apud ignem,
" vestimenta enim
" Mala habeo, scis & ipse, quoniam
" te priùs oravi.
Sic dixit; ivit igitur subulcus post-
quam verbum audivit:
Hunc super limen euntem allecuta
est Penelope,
" Non tu ducis, Eumæe? quid hoc
excogitavit *ille* erro?
" An aliquem reveritus nimium? an
& aliter
" Verecundatur in domo? malè vero
*sibi consulit* verecundus peregrinus.
Hanc respondens alloquutus es, Eu-
mæe subulce,
" Loquitur, ut par est, quæ putaret
alius,
" Petulantiam fugiens virorum super-
borum:
" Sed te manere orat in solem occi-
dentem.
" Tibi verò sic ipsi multò melius, ô
regina,
" Solam ad hospitem loqui verbum &
audire.
Hunc rursus alloquuta est prudens
Penelope,
" Non insipiens hospes videtur, qui-
cunque demùm sit;
" Non enim aliqui sic mortalium ho-
minum

Ἀνέχεις

## ΣΧΟΛΙΑ.

583. Ὀμῶς.] Τὴν αὐτήν. Ἀνεδεγμεθα.] Ἀνεδεξάμεθα.
571. Εἰρέσθω.] Ἐρωτησάτω.
572. Ἀσσοτέρω.] Ἐγγυτέρω.
575. Βάντα.] Ἐπιβάντα, εἰσελθόντα.
577. Ἐξαίσιον.] Μεγάλως.
578. Αἰδοῖος.] Νῦν, ὁ αἰδήμων.
580. Οἴοιτο.] Νομίσοι, ὑπολάβοι.
581. * Ἀλυσκάζων.] Ἐκφυγεῖν.

## NOTÆ.

579. Τλῶ' ἀπαμειβόμενος) Olim in pluribus *Editionibus*, τῶδε erat, errore gravissimo ab *H. Stephano* orto; at τλῶδε *Florentina* exhibet, *Aldina*, *Lovaniana Roscii*, utraque *Eustathii*, & *Sensus* eò accedit. *Penelopen* enim alloquitur, ut mox v. 583. — ὦ βασίλεια. Quin etiam in corruptis *Latina* Versio habuit, *Hanc*, &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ἀλυσκάζων) Ἐκφυγεῖν, MS. *Aloysianum*.

## VARIÆ LECTIONES.

579. Τλῶ) γρ. τῶ, malè olim. Vid. N. in *Textum*. *Br. Schol.* MSS. *Aloysiana*.
581. Ἀλυσκάζων) γρ. ἀλυσκάζειν. *H. Steph.* & 587. Πὰρ) γρ. παὶ, *H. Steph.*

Ἀνέρες ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
Ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἀγόρευεν· ὁ δ' ὤρετο δῖος ὑφορβὸς
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα.
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄγχι κάρη κεφαλῇ, ἵνα μὴ πύθοιατο ἄλλοι·
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ἄπειμι, σύας τε κεῖνα φυλάξων,
Σόν τε ἐμόν τε βίοτον· σοὶ δ' αὐτάδε πάντα μελόντων.
Αὐτὸν μέν σε πρῶτα σάου, τεὸν θυμόν, ὄπασσον,
Μή τι πάθῃς· πολλοὶ δὲ κακὰ φρονέουσιν Ἀχαιῶν·
Τοὺς Ζεὺς ἐξολέσειε, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἔστω οὕτως, ἄτταρ· σὺ δ' ἔρχεο δειελίησας·
Ἠῶθεν δ' ἴεναι τε ἄγειν ἱερήια καλά·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τάδε πάντα τε ἀθανάτοισι μελήσει.
Ὣς φάτο· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ,
Πλησάμενος δ' ἄρα θυμὸν ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
Βῆ ῥ' ἴμεναι μετ' ὕας· λίπε δ' ἕρκεά τε, μέγαρόν τε
Πλεῖον δαιτυμόνων· τοὶ δ' ὀρχηστύϊ τε ἀοιδῇ
Τέρποντ'· ἤδη γὰρ τε ἐπήλυθε δείελον ἦμαρ.

" Viri petulantes injusta cogitant.
Hæc quidem sic dixit; ivit autem divinus subulcus
Procorum in cœtum, postquam dixerat omnia.
Statim autem Telemachum verbis velocibus allocutus est,
Collato capite, ut non audirent alii,
" O dilecte, ego quidem abeo, sues & illa custoditurus,
" Tuum *nimirùm* & meum victum: tibi verò hìc omnia curæ sint.
" Ipsum quidem te primùm serva, & considera in animo,
" Nè quid patiaris; multi enim mala cogitant Achivorum:
" Quos Jupiter disperdat, antequam nobis nocumento sint.
Hunc rursus Telemachus prudens contrà alloquutus est,
" Erit sic, ô pater: tu igitur vade merendâ sumptâ:
" Manè autem veni, & duc sacrificia pulchra:
" At mihi hæc omnia & immortalibus curæ erunt.
Sic dixit; hic igitur rursus sedit benè politâ in sede;
Ubi replevit vero animum cibo & potu,
Perrexit ire ad sues, liquitque clausstraque, domumque
Plenam convivarum: hi verò saltu & cantu
Delectabantur: jam enim & egressus erat meridianus dies.

## ΣΧΟΛΙΑ.

592. Ἄγχι χαίν.] * Ἔγγυς σφαγικόν.

599. Δειελίησας.] Περὶ τὴν δειλινὴν ὥραν παραγενόμενος· τινές, τὴν μεσημβρίαν, ἢ τὴν ἑσπερινὴν ἀφελέσθαι. ἔνιοι δέ, τὴν δειλινὴν τροφὴν αἰτῶν, καὶ Καλλίμαχος φησὶ, Δείελον αἰτίζουσιν, ἀγύρται δὲ χεῖρας ἀπ' ἴργω, τὴν σφὸς τῇ δειλινῇ τροφῇ αἰτοῦντες, ἢ δίδοντες. σφενδόνησμα δέ, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι τελοῦσι μόνον τροφαῖς ἐχρῶντο.

606. Δείελον ἦμαρ.] Τὸ τῆς δειλινῆς ὥρας.

## NOTÆ.

589. Δῖος ὑφορβὸς) Vid. suprà, ad ξ'. v. 3.

592. Ἄγχι χαὶν κεφαλῇ) Hic Versus aliàs occurrit plus simplici vice. Vid. ad α'. v. 157. undè & hoc *Scholion* ad hunc locum *Duportus* notavit.

599. Ἄτταρ) De hâc Voce diximus, ad *Iliad.* ι'. v. 603.

604. Βῆ ῥ' ἴμεναι) Idem Versus, suprà, π'. v. 341. *Ibid.* Ἕρκεα) γρ. ἑρκία, ut ad *Iliad.* ι'. v. 472.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Σ'.

Ὁ Δυσεὶς καὶ Ἶρος πυγμὴ γίνεται· φαίνεται δὲ καὶ Πηνελόπη τοῖς Μνηστῆρσι, καὶ παρ' αὐτῶν δῶρα λαμβάνει. γίνεται δὲ καί τις κοινολογία ἐν τῇ ἐξῆς Ὀδυσσείας τοῦ Εὐρύμαχος.

### Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσεὺς ἐν Ἴρου πυγμῇ.

Ἄλλως.

Σῖγμ' ἔλεν Ἴρον, εὖχος Ὀδυσσεύς, δῶρά τ' ἀνάκτων. LIB. XVIII.

Ἦλθε δ' ἐπὶ πτωχὸς πανδήμιος, ὃς κατὰ ἄστυ
Πτωχεύεσκε Ἰθάκης, μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
Ἄζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν· οὐδέ οἱ ἦν ἴς,
Οὐδὲ βίη· εἶδος δὲ μάλα μέγας ἦν ὁρᾶσθαι.
Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ

VEnit autem *ad illos* pauper publicus, qui in civitate
Mendicabat Ithacæ, excelliebat verò ventre edaci,
Inceſſanter comedere & bibere; neque ei erat vis,
Neque robur; ſtaturâ autem valdè magnus erat conſpectu.
Et Arnæus nomine erat: hoc enim impoſuit veneranda mater

### ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πτωχός.] Ἐπαίτης. Πανδήμιος.] Ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἐπαιτῶν, καὶ οὐ τῆς πόλεως μόνον.

2. Γαστέρι μάργῃ] Γαστριμαργίᾳ μανιώδει.

3. Ἄζηχές.] * Δεινὸν, μέγα, συνεχὲς, διηνεκὲς, ἀδιάλειπτον, μεγαλόφωνον· ἀφ' οὗ τὸ, Ἀζηχὲς μεμακυῖαι. * Πολλαί.

### NOTÆ.

V. 2. Γαστέρι μάργῃ) Ἀντὶ τοῦ, γαστριμαργίᾳ, διαλελυμένως εἴρηται· ὁμοίως τοῦ, πόλις ἄκρη, ἀντὶ τοῦ, ἀκρόπολις. Vid. *Euſtath.* fol. 651. lin. 11.

3. Ἄζηχὲς φαγέμεν, καὶ πιέμεν) *Etymolog.* M. v. Ἀναλτικὸν, legit πιείμεν, de quâ re Nos ſatis ad ω'. v. 143.

4. Μάλα μέγας ἦν) *Ultima* Ξ μάλα producitur, in *Ceſurâ*, ante *Liquidam*, &c.

5. Ἀρναῖος δ' ὄνομ' ἔσκε) *Ptolemæus Hephæſtion*, l. 5. Ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἴρος, Βοιωτὸς ἦν, quod & *Photius* ex illo laudat, fol. 250. Credo, quod ut *Stephanus* περὶ πόλεων, Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· Ὁμηρικὸν τὸ Ἀρναῖος· οὕτω καὶ Ἴρος ἀπὸ τῆς Ἰρῆς πόλεως.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. Ex hoc Scholio corrige *Heſych* v. Γαστέρι μάργῃ. & lege γαστριμαργίᾳ, pro γαστριμάργᾳ.

3. *Δεινὸν) Hoc *Scholion*, præter διηνεκὲς & ἀδιάλειπτον, ἐκ τῶν Παλαιῶν, ut *Euſtath.* fol. 651. lin. 19. Οἱ δὲ Παλαιοὶ λέγουσι, καὶ ὅτι ἀζηχὲς, δεινὸν μέγα· σωσχὲς· ἀδιάλειπτον· μεγαλόφωνον· εἴρηται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μεγαλέφωνον, ἀφ' οὗ τὸ αὐτὸ τοῦτο ῥηθὲν, Ἀζηχὲς μεμακυῖαι. *Iliad.* δ'. v. 435. Vocem *πολλαὶ, ex MS. *Aloyſii* addo, in quo tamen reliquæ duæ Voces minimè apparent.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Πιέμεν) ꝛc. πινέμεν, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum*.

5. Πότνια μήτηρ) ꝛc. οἱ ποτε μήτηρ, *Etymolog.* M. v. Ἀρναῖος.

Ἐκ

Ἐκ γενετῆς· Ἶρον δ' νέοι κίκλησκον ἅπαντες,
Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πᾶς τις ἀνώγοι.
Ὡς ῥ' ἐλθὼν Ὀδυσῆα διώκελο οἷο δόμοιο,
Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἶκε, γέρον, προθύρου, μὴ δὴ τάχα ἠ ποδὸς ἕλκῃ·
Οὐκ ἀίεις, ὅτι δή μοι ὑπαλλίζουσιν ἅπαντες,
Ἑλκέμεναι δ' κέλονται; ἐγὼ δ' αἰδέομαι ἔμπης.
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα νῶϊν ἔρις ἠ χερσὶ γένηται.
Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμόνι', οὔτε τί σε ῥέζω κακὸν, οὔτ' ἀγορεύω,
Οὔτε τινὰ φθονέω δόμεναι, ἠ πολλ' ἀνελόντα.
Οὐδὲς δ' ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται· ἀλλά τι σὲ χρὴ
Ἀλλοτρίων φθονέειν· δικέεις δέ μοι εἶναι ἀλήτης,
Ὡς περ ἐγών· ὄλβον δ' Θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.
Χερσὶ δ' μήτι λίην προκαλίζεο, μή με χολώσῃς,
Μή σε, γέρων περ ἐών, πὴδ' ἠ χείλεα φύρσω
Αἵματι· ἡσυχίη δ' ἂν ἐμοὶ ἠ μᾶλλον ἔτ' εἴη
Αὔριον· ἀ μὴ γάρ τί σ' ὑποτρέψεσθαι ὀΐω

Ex nativitate: Irum tamen juvenes vocabant omnes;
Quoniam nuncios-deferebat profectus; quando aliquis jubebat.
Qui superveniens Ulyssem expellere *voluit* suâ domo,
Et ipsum objurgando verba velocia dixit,
" Recede, senex, è vestibulo, ne jam citò & pede traharis;
" Non sentis, quòd jam mihi innuunt omnes;
" Trahereque hortantur? Ego tamen verecundor omninò.
" Verùm surge, nè citò nobis contentio etiam manibus fiat.
Hunc torvè conspicatus, alloquutus est astutus Ulysses,
" Miser, neque aliquid tibi facio mali, neque dico,
" Neque aliquem invideo dare, quantumvis multa acceperit.
" Limen tamen ambos hoc capiet; neque aliquid te oportet
" Ex alienis invidere alteri; videris etenim mihi esse erro,
" Sicut ego; opulentiam verò Dei differunt præbere,
" Manibus autem nè valdè provoca, ne me in iram conjicias,
" Nè te, licet sim senex, pectus & labra commaculem
" Sanguine; quiesque mihi & magis adhuc erit
" Cras: non quidem enim te reversurum puto

## ΣΧΟΛΙΑ.

6. Ἶρον.] Παρὰ τὸ εἴρειν.
8. Διώκεθ'.] Ἐδίωκεν.
10. Εἶκε.] * Ὑποχώρει.
11. Ἐπικλίζουσι.] Τοῖς ἔμμασι ἀφανίζουσιν.
16. Ἀτελόντα.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνελόμενον, λαβόντα.
17. Χείσεται.] Χωρήσει· ὄψει καὶ χειὰς, τὰς κοιλότητας τῶν ὀφρύων.
19. Ὄλβον δ' θεοὶ μέλλουσιν ὀπάζειν.] Ἐοίκασι δ' οἱ θεοὶ * Διανεμητικοὶ εἶναι εὐδαιμονίας, ἅτε ἀ φαίνονται ἡμῖν ἴλεω. Ὀπάζειν.] Παρέχειν, δωρεῖσθαι.
20. Προκαλίζεο.] Προκαλοῦ. Χολώσῃς.] Ὀργισθῆναι ποιήσῃς.
21. Φύρσω.] Μολυνῶ.

## NOTÆ.

ρέων, οἳ τὸ πολυσάφυλόν τ' Ἄργος ἔχον. Vid. *Etymol.* M. v. Ἀργεῖοι, & *Eustath.* fol. 671. lin. 38. *Ibid.* Τὸ γὰρ ἀέτο πέτνια μήτηρ) Vid. ad *Var. Lect.* & quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 1126.

11. Οὐκ ἀίεις, ὅτι δή μοι ἐπικλίζουσιν ἅπαντες) Similiter locutus Poeta, ε'. v. 545. Οὐκ ὀρᾷς, ἐ μοι ὧδε ἐπέπνευσεν σὺν μεγάροισιν; ubi τὸ ὀρᾷς, de re *audibili*, ut hic τὸ ἀίεις, de re *visibili*; rectè omninò & ex mente Philosophiæ filiorum: Nam quùm *Animus* omnia in Sensibus agat, & Organa sint Sensus *Animi*, quævis Perceptio per quemvis Sensum potest exprimi; undè *Epicharmus*, Νῦς ὁρᾷ, & νῦς ἀκούει· πάντα κωφὰ καὶ τυφλά. Et *Ovid.* de *Pythagorâ*, ——quæ Natura negavit Visibus humanis, Oculis ea Pectoris hausit. Quod siquis malevit esse litigiosior, referri potest ad sequentia verba, Ἑλκέμεναι δ' κέλονται. Vid. *Eustath.* fol. 1831. lin. 50. Edit. *Roman.* & fol. 652. lin. 19. Edit. *Basil.* de voce ἐπιλλίζω, & *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρικ. ια'. *Etymolog.* M. v. Ἐπικλίζουσιν. *Suidas*, v. Ἐπιλλίζω.

22. Αἵματος) Τὸ ἐξῆς, φύρσω τοῦ αἵματος φύρσιν. Ut *Act.* c. 27. v. 1. Ἀπεκδέχῃ δ' ἀπόπλοιν, δηλονότι τὸ κέλευμα.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

10. * Ὑποχώρει) Ità pro ὑποχώρησον, scribo, quòd εἶκε sit *Imperandi* Modo in hoc loco, ἔσο.

19. * Διανεμητικοὶ, MS. *Aloysii* διαπλικοὶ, voce ejusdem significationis.

## VARIÆ LECTIONES.

7. Πᾶς τις) κ. κἀν τις, *H. Steph.*
11. Ἄπαντες) κ. Ἀχαιοὶ, *Etymol.* M. v. Ἐπικλίζουσιν.
18. Ἀλλοτρίων φθονέειν) κ. ἀλλοτριοφθονέειν, *H. Steph.*

Δεύτερον ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

Τόνδε χολωτάμβους προσεφώνεεν Ἶρος ἀλήτης,
Ὦ πόποι, ὡς ὁ μολοβρὸς ὑποβλωχάδην ἀγορεύῃ,
Γρηῒ καμινῷ ἶσος· ὃν ἀν κακὰ μητιάασθαι,
Κόπτων ἀμφοτέρῃσι, καμὼ δ' ἐκ πάντας ὀδόντας
Γναθμοῖν ἐξελάσαιμι, συὸς ὡς ληϊβοτείρης.
Ζῶσαι νῦν, ἵνα πάντες ὑπογνώωσι καὶ οἵδε
Μαρναμένους· πῶς δ' ἂν σὺ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχοιο;
Ὣς οἱ μὲν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων
Οὐδοῦ ἔπι ξεστοῦ παυφυμαδὸν ὀχριόωντο.
Τοῖσιν δ' ἰανέιρα ἰερὸν μένος Ἀντινόοιο,
Ἡδὺ δ' ἄρ' ἐγγελάσας μετεφώνεε μυθήσασθαι·
Ὦ φίλοι, ἦ μάλα τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη·
Οἴῳ περπάλιν Θεὸς ἤγαγεν ἐς τόδε δῶμα;
Ὁ ξεῖνός τε καὶ Ἶρος ἐείζετον ἀλλήλοιϊν
Χερσὶ μαχέσασθαι· ἀλλὰ ξυνελάσομεν ὦκα.

" Iterum intra domum Laërtiadæ Ulyssis.
Hunc iratus alloquutus est Irus mendicus,
" Vah! ut iste gulosus volubilitèr loquitur
" Vetulæ fuliginosæ similis; quem malè mulcrabo,
" Percutiens ambabus *manibus*: in terram etenim omnes dentes
" Maxillis expellam, porci ficut segetem depascentis.
" Cinge nunc; ut omnes agnoscant & hi
" Nos pugnantes: quomodo enim tu juniori viro pugnabis?
Sic hi quidem ante januas altas
Limine in polito toto animo litigabant.
Hos autem animadvertit sacrum robur Antinoi;
Suaviterque ridens allocutus est procos,
" O amici, non quidem unquam aliquid antea tale factum est;
" Quàm delectationem Deus duxit in hanc domum!
" Hospesque & Irus contendunt mutuò
" Manibus pugnare; verum committamus cito.

## ΣΧΟΛΙΑ.

26. Ἐπιχοάζω.] Ἐπιθυμῶ. Ἀγορεύῃ.] Διαλέγεται.

27. Καμινοῖ.] Καμινωλείᾳ, φρυγόσῃ κεφαλῇ· ἔστι δὲ ἡ εὐθεῖα, καμινεώ.

28. Κόπτων.] Πλήσσων, τύπτων.

29. Ληϊβοτείρης.] Τῆς καταθύσης τὸ λήϊον, ὅ ἐστι τὸ σπερόμενον χωρίον· ἐὰν δὲ εὐρεθῇ συὸς ἀκόπτειον σπόριμον πεδίον βοσκομένη, ἐξοδοντίζεται.

30. Ἐπιγνώωσιν.] Ἀντὶ τοῦ, γνάσωσι.

31. Μαρναμένους.] Μαχομένους.

33. Παυφυμαδόν.] Ἐκθύμως, πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἄγαν ὀργίλως. Ὀκελόωντο.] Ἐτραχύνοντο, διεφέροντο, διεπληκτίζοντο.

37. Οἴῳ.] Ὁποίαν. Περπαλίν.] Πάλιν.

38. Ἐείζετον.] Φιλονεικῆσαι. Ἀλλήλοιϊν.] Πρὸς ἀλλήλους.

39. Ξυνελάσομεν.] Συμβάλλομεν.

## NOTÆ.

27. Μητιάασθαι) Ità ſcribendum, Duplici σ', ob *Metrum*; ut ad μ'. v. 373.

29. Συὸς ὡς ληϊβοτείρης) Huc refer *Ælian.* Animal. l. 5. c. 45. in ipſo fine, Ἐν Σαλαμῖνι ἦν, χλωρᾷ σίτῳ καὶ ληΐῳ κεκωμῶντος, ἐὰν σὺς ἐμπίσῃ λάπαξεν, νόμος ἐστὶ Σαλαμινίων τὰς ὀδόντας ἐκτρίβειν αὐτῆς· καὶ τοῦτο εἶναι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, συὸς ληϊβοπείρης φασὶν οἱ ἐπιχώριοι, καὶ λέγεται, χλωρᾷ σίτῳ τῶν γειτνιώντων ἀδικεῖσθαι τοὺς ὀδόντας. *Euſtath.* fol. 653. lin. 36. Σὺς ἦν ληϊβότειρα, ἡ ἀλλοτρίαν ἀλλότριον λήϊον· ἢν ἐξωδόντιζον οἱ δεσπόται χωρίᾳ· ὁ νόμος δὲ φασι παρὰ Κυπρίοις. Confer *Br. Schol* quòd *Edentatio* Suum, alienam ſegetem depaſcentis, ex Lege *Cypriorum*, vel *Salaminiorum Cypriorum* fiat, vid. *Conrad. Geſneri* Hiſtor. Quadruped. fol. 884. & Hieroglyph. *Pierii*, l. 8. fol. 63. E.

34. Ἰρὸν μένος) Qui ἱλαρὸν legebant, neſciebant *Homerum* ad *Antinoi* μένος referre, quod à Deo provenit, non ad ipſum; & ἱλαρὸν, minimè Vox *Homerica*. Ità olim, II. ſive Hymn. *Apollin.* v. 371. ἵμερον, pro ἱερόν.

36. Οὔ μιν πώ τι πάρος τοιοῦτον ἐτύχθη) Miror, Nemini obſervatum, quod πλησίστιος, πεσσός, πιῶτος, non modò in *Neutro* genere deſinant in ο, verùm etiam in ον· quod multis probo, in Prælect. *Pindaric.* §. XII. ex *Euſebio*, D. *Baſilio*, D. *Chryſoſtomo*, *Luciano*, *Euripide*, *Xenophonte*, *Homero*.

## VARIÆ LECTIONES.

24. Δεύτερον ἐς μέγαρον) γρ. αὖτις ἴσα μεγάρῳ, *H. Steph.*

27. Μητιάασθαι) γρ. μητισάμην, Priores Codd.

34. Τοῖσιν) γρ. τοῖσιν, *H. Steph.* *Ibid.* Ἰρὸν) γρ. ἱλαρόν. Vid. Not. in *Textum*.

35. Μετιφώνει) γρ. μετιφώνῃ, *H. Steph.*

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀνήιξαν γελόωντες,
Ἀμφὶ δ' ἄρα πτωχοὺς κακοείμονας ἠγερέθοντο.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγλαὸ ἄορες, ὄφρα τι εἴπω·
Γαστέρες αἴδ' αἰγὰς κέατ' ἐν πυρί· τάσδ' ἐπὶ δόρπῳ
Κατθέμεθα, κίστης τε ἑκὰς αἵματος ἐμπλήσαντες·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, χρείοσσόν τε γένηται,
Τάων ἥν κ' ἐθέλῃσιν ἀναΐξας αὐτὸς ἑλέσθω·
Αἰεὶ δ' αὖθ' ἡμῖν μεζοδαίσιος, οὐδέ πιν' ἄλλον
Πτωχὸν ἔπω μίσγεσθαι ἐάσομεν αἰτήσοντα.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος.
Τοῖς δὲ δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, οὔπως ἐστὶ νεωτέρῳ ἀνδρὶ μάχεσθαι
Ἀνδρὶ γέροντι, δύῃ δεδμημένῳ· ἀλλά με γαστὴρ
Οὐρηὺς κακοεργὸς, ἵνα πληγῇσι δαμείω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
Μή τις ἐπ' Ἰρῷ ἧρα φέρων ἐμὲ χειρὶ παχείῃ
Πλήξῃ ἀταθάλλων, τύτῳ δέ με ἶφι δαμάσσῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·
* Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἴς Τηλεμάχοιο,
Ξεῖν', εἴ σ' οὐρηὺς κραδίη καὶ θυμὸς ἀγλαὸς,
Τῆνον ἀλέξασθαι, τῶνδ' ἄλλων μή τιν' Ἀχαιῶν
Δείδιθι· ἐπεὶ πλεόνεσσι μαχήσεται, ὅς κέ σε θείνῃ.
Ξεινοδόκος μὲν ἐγὼν, ἐπὶ δ' αἰνεῖτον βασιλῆες

Sic dixit: hi igitur omnes surrexerunt ridentes,
Circumque pauperes pannosos congregati sunt.
Hisce Antinous locutus est, Eupithei filius,
" Audite me, proci strenui; ut aliquid dicam:
" Ventres hi caprarum jacent in igne; quos in cœnam
" Deposuimus, pinguedine & sanguine impletos.
" Uter igitur vincet potentiorque fuerit,
" Horum quam voluerit, ubi surrexerit, ipse eligat.
" Semper etiam deindè nobiscum convivabitur, neque aliquem alium
" Pauperem intùs misceri sinemus mendicaturum.
Sic dixit Antinous: atque his placuit sermo.
Hos autem astutus alloquutus est prudens Ulysses,
" O amici, nullo modo *æquum* est cum juniori viro pugnare
" Virum senem, calamitate *infuscæ* debilitatum; sed me venter
" Movet malus-artifex, ut plagis domer.
" Verùm età nunc mihi omnes jurate forte juramentum,
" Ne quis Iro auxilium ferens, me manu forti
" Percutiat prævaricans, illâque re me fortiter domet.
Sic dixit; hi autem omnes juraverunt, sicut postulabat:
At postquam juraverant, & finierant juramentum,
Inter hos rursus locuta est vis sacra Telemachi;
" Hospes, si te movet cor & animus fortis,
" Hunc expelliere; aliorum ne aliquem
" Time, quoniam pluribus pugnabit, qui te verberabit.
" Hospitii-dominus equidem ego, ut sentiuntur verò præterea principes

## ΣΧΟΛΙΑ.

41. Κακοείμονας.] Κακὰ ἱμάτια περιβεβλημένους.
43. Ἀγλαὸς.] Νῦν, οἱ ἄγαν ἀνδρεῖοι.
44. Γαστέρες αἴδ' αἰγῶν.] Τὰς φυσικὰς λέγει· οἰκεῖον τὸ εἶδος, τοῖς λαγαστέροις διηχθῆσιν.
45. Κατθέμεθα.] Καταθήσομεν.
48. Μεζοδαίσιος.] Σωσώχηθήσ.
50. Ἤνδανε.] Ἤρεσκε.
51. Δολοφρονέων.] Ἀπατῶν.
57. Δαμάσσῃ.] Τύψῃ, δίῃ.
62. Ξεινοδόκος.] Ὁ τὸς ξένους ὑποδεχόμενος. Ἐπὶ δ' αἰνεῖτον.] Συγκαθαπτέον.

## NOTÆ.

53. Ἀρημένον) Vid. *Etymolog.* M. v. *Ἐμβριθὴς* fol. 355. lin. 34. *βεβλαμμένον*, exponit.
59. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον) Hic Versus, qui è pluribus Editionibus exciderat, v. 59.

## VARIÆ LECTIONES.

44. Τάσδ') γρ. τὰς δ', *H. Steph.*
50. Ἐπιήνδανε) γρ. ἐπὶ ἤνδανε, *Br. Schol.*
58. Ὡς ὀπίλδεν, Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσαν—Τοῖσδ' αὖτις) γρ. ὡς ὀπίλδε, Τοῖς δ', vid. Not. in *Textum*, v. 59.
59. Μετέιφ') γρ. μετέφη, *Eustath.* & *H. Steph.* Vid. infrà, v. 404.

* Αὐτ-

* Ἀντίνοός τε, καὶ Εὐρύμαχος, πεπνυμένω ἄμφω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ζώσατο μὲν ῥάκεσιν· περὶ μηδέα, φαίνε δ' ὑπερθε
Καλός τε, μεγάλως τε· φάνεν δέ οἱ εὐρέες ὦμοι,
Στήθεά τε, πίβαροί τε βραχίονες· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄσχι παρισταμένη μέλε' ἤλφανε ποιμένι λαῶν.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὑφαφιάλως ἀγάσαντο·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ τάχα Ἴρῳ ἄϊρῳ ἐπίσπατον κακὸν ἕξει·
Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυῖδα φαίνει.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Ἴρῳ δὲ κακὰς ὠΐετο θυμός.
Ἀλλὰ καὶ ὡς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,
Δειδίσσα· σάρκες δὲ περιθρῴσκοντο μέλεσσιν.
Ἀντίνοος δ' ὠνείδισεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Νῦν μὲν μήτ' εἴης, βητάρμων, μήτε γένοιο,
Εἰ δὴ τῶτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς,
Ἄνδρα γέροντα, δύῃ ἀζηχέϊ μοχθέοντα.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν σ' ὅδε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηαι,
Πέμψω σ' Ἠπειρόνδε, βαλὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

" Antinousque, & Eurymachus; prudentes ambo.
Sic dixit; hi igitur omnes assensi sunt; at Ulysses
Circumcinxit quidem pannis genitalia, ostenditque crura
Pulchraque, magnaque; apparuerunt autem ei lati humeri,
Pectoraque, fortiaque brachia: at Minerva
Prope adsans membra auxit pastori populorum.
Proci igitur omnes vehementèr admirati sunt:
Sic autem aliquis dixit conspicatus ad propinquum alium,
" Certè certò Irus miser-Irus adscitum malum habebit:
" Qualem ex vestimentis senex coxam ostendit.
Sic dixerunt, Iro autem miserè motus est animus.
Verùm & sic famuli duxerunt percinctum necessitate,
Tremorem; carnes verò circum tremebant membra.
Antinous igitur increpuit, verbúmque locutus est, atque nominavit,
" Nunc quidem neque esses, jactator, neque natus fores;
" Siquidem hunc tremis & times graviter,
" Virum senem, calamitate debilitatum, quæ ipsum cœpit.
Sed tibi edico, quod & perfectum erit,
" Si te hic vincet, potentiorque erit,
" Mittam te in Epirum, conjectum in navi nigrâ,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

69. Ἤλδανεν.] Ηὔξανεν.
70. Ἀγάσαντο.] Ἐθαύμασαν.
72. Ἄϊρῳ.] Ἴρῳ. * ἐπὶ κακῷ ὀνομαζόμενος. Ἐπίσπαστον.] Ἑκάστου, ἀπὸ τῶν ἁρμάτων τὰ ὀλισθηρά.
78. Βητάρμων.] Μεγάλως ἐπαιρόμενε, θεῶν ἔργα ποιῶν.

## N O T Æ.

in utrâque *Eustathii* Editione, *Romanâ* atque *Basileensi*, rectè adest; quare restituendum Poetæ curavi. Inter *Var. Lect.* agnoscit *H. Steph.* at in aliis locis extat in omnibus Codd.

64. * Ἀντίνοός π, καὶ Εὐρύμαχος.) Ità Codd. *Eustathiani*, in *Textu* simul & *Notis*; & ità decebat Regium Juvenem, qui palpum omnibus Procis obtrudit, Principem Procorum omnium *Antinoum*, primò Nominare; in pluribus hactenùs erat Εὐρύμαχός τε, καὶ Ἀντίνοος. At *Antinous*, ut præstantior, potest etiam ultimò nominari, ut ποτ', φ'. v. 277.

72. Ἦ τάχα Ἴρῳ ἄϊρῳ.) Ità Παῖς δύπαις, *Iliad.* γ'. v. 39. & κακοίλιον, *Odyss.* τ'. v. 260.

73. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ γέρων.) *Strabo*, l. 1. fol. 28. Οἵην ἐν ῥακέων ὁ βίος, παροιμιωδῶς.

78. Βητάρμων.) Τὸ βῆ καὶ ἐπίτασιν· ἀφ' οὗ τὸ βηπίνα, ἡ μεγάλη πίνα· καὶ βάγλωσσοι, βάπαις, βαλιμία, βαθρωπής. *Homero.* Vid. *Eustath.* fol. 806. lin. 16. 944. 12. & 1205. 11. Etiam *Odyss.* fol. 657. lin. 48. Γαίων δ', τὸ γαυριῶν, ὅθεν τὸ, κύδει γαίων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Ἐπὶ κακῷ.) Has voces addo, ex aliis paribus locis, ut *Iliad.* γ'. v. 39. & π'. v. 31. Confer *Hesych.* v. Αἰνάρην, item *Moric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 62. & *Dupertum.*

## VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀντίνοός τε καὶ Εὐρύμαχος.) γρ. Εὐρύμαχός τε € Ἀντίνοος, vid. Not. in *Textum.*
66. Μὲν) γρ. καὶ. *H. Steph* non satis congruè.
81. Τόδε) γρ. τὸ δ'. o.im in pluribus, non benè.

Eis

Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων,
Ὃς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμῃσι, καὶ οὔατα νηλεῖ χαλκῷ,
Μήδεά τ' ἐξερύσας, δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Ὡς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑπὸ πρόμυς ἔλαβε γῆρας·
Ἐς μέσσον δ' ἄναγον· τὼ δ' ἄμφω χεῖρας ἀνέσχον.
Δὴ τότε μερμήριξε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἢ ἐλάσῃ, ὡς μιν ψυχὴ λίποι αὖθι πεσόντα,
Ἠέ μιν ἦκ' ἐλάσῃσι, ταναύσσειέν τ' ἐπὶ γαίῃ.
Ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ἦκ' ἐλάσαι, ἵνα μή μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί.

" Ad Echetum regem hominum nequissimum omnium.
" Qui nasum abscindet, & aures ferveæ re;
" Genitaliaque extrahens dabit canibus cruda discerpenda.
Sic dixit; huic vero adhuc magis tremor subivit membra;
Nihilominùs in medium duxerunt; hi igitur ambas manus elevaverunt.
Sane tunc cogitavit laboriosus divinus Ulysses,
An percuteret; ut ipsum anima linquat illic cadentem,
An ipsum lenius percuteret, extenderetque in terram.
Sic autem ei cogitanti visum est melius esse
Sensim percutere, ut non ipsum subolerent Achivi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα πάντων.] Ἔχετος ἦν μὲν ὁ τῆς Βυκέτης, ἀφ' οὗ καὶ ἡ Σικελία πόλις Βυκέτης καλεῖται. Σικελῶν δὲ τύραννος λίαν τὸν τῆς μὲ ἐγχωρίους καὶ πάντα τρόπον σίνεσθαι, τοὺς δὲ ξένους ἀναιρεῖν * λωβώμενον τοσαύτην δὲ κακίαν ἔχειν, ὡς καὶ τοὺς μακρὰν οἰκοῦντας, ὅτι θέλοιεν σφόδρα πικρῶς τιμωρῆσαι, καὶ ξένῳ ἐμβαλεῖν δυνάστῃ ἐπίμπειν * αὐτῷ πολλὰς μηχανὰς ἐξευρεῖν τοῦτον αἰκίας· ὅθεν τὸ λαὸν ἐκ τυραννίδος τοῦ πικροῦ τούτου τυραννίδα, λῦσαι δὲ αὐτὸν ἀνελεῖν· ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Μιασέα καὶ Μαρσύᾳ. Ἔχετ.] Ἔχετος βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου,

Εὐχλώρου παῖς, ἀμὸς καὶ ἀπίτμου, ὃς καὶ τῷ θυγατέρα Μετάπου, ἣ Ἀμφίσσαν, ὑπὸ Αἰχμοθίκης φίλης εἶσαν, πεφάσας, ἐναγκήσας σιδηρᾶς αὐτῆς κνήμας, λίχνων ἀποδόσεις τὰς ἕψεις, ὅτι αὐτοῦ τὰς κνήμας· ἢ δὲ Αἰχμοθίκη ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἐκρατησίασεν, καὶ τὰ αἰδοῖα αὐτῷ ἀπέκοψεν· ὕστερον μὴ τοι μανεῖς, ἐς τὰ ἑαυτοῦ ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέθανε.

85. Τάμῃσι.] Κόψῃ.

86. Ἐξερύσας.] Ἐξελκύσας.

90. * Ἐλάσσειε ] Πλήξειε βαλών.

## NOTÆ.

84. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Huc refer Proverbium ex *Michaelis Apostolii* Centur. xx. Φαλαρίδος ἀρχὴ καὶ Ἐχέτου. *Eustath.* fol. 658. lin. 21. Ἔχετος, βασιλεὺς ἦν τῆς Ἠπείρου, ὡς Εὐχλώρου καὶ Φλογίας, ἀμὸς καὶ ἀπίτμαρτος, ὃς ἐς τὸν θυγατέρα Μετάπου, ἣ καὶ Ἀμφίσσαν, ὑπό τινος Αἰχμοθίκης φιλεῖται, πεφάσας, ἐναγκάσας ἀλήθην κνήμας σιδηρᾶς, ποιησάμενος κλειστὴ αὐτῷ εἰπὼν τηνικαῦτα τὰς ὄψεις ἀπολήψεσθαι. ὅτι τὰς πιαύτας κνήμας εἰς ἀλφοῖν λεπτυνεῖ καὶ τῷ μὲ θυγατέρα οὐ μιτήλθε· ἢ δὲ Αἰχμοθίκη, ὡς ἐπὶ ἑστίασιν καλέσας, ἐκρατησίασεν, ἀποκόψας δὲ τὰ αἰδοῖα· τέλος μέντοι ὑπερμανεὶς καὶ τῶν ἰδίων ἐμφορηθεὶς σαρκῶν ἀπέθανεν, φασίν. Hunc locum explicat, & confirmat *Apollon.* Argonautic. l. 4. v. 1102. ——— νέον γὰρ ἔθ' ἑσπόμενον ὑβρισταὶ Ἔχετον ἐλήναιο ἔνι χαλκέα κέντρα πῆξε θυγατρὸς ἧς· πανδείρῃ δ' ἀκάρφει ὅτε Ὀρφναίην εἰς χαλκὸν ἀλεγεύσατο καλιήν. Quòd autem *Scholiastes* usque tempora durâsse, velut admiratus; simul debuit attendere, *Alcinoum* quoque Regem, *Thaacia*, cum *Aretâ* suâ Reginâ, ab *Argonautarum* tempore, ad *Ulyssis* durâsse, licet reverâ minùs illud mirabile, justum & pium Regem *Alcinoum* diù vivere, quàm impium & crudelem hunc Tyrannum. Huc refer *Hesych.* v. Ἔχετος. Notâ, *Homerum* βασιλέα vocare, non τύραννον, illa enim Vox iis temporibus extabat quidem, ut Hymn. *Martis*, v. 5. Ἀνδροτῆτι τύραννε, de quâ re *Eustath.* fol. 658. lin. 31.

90. Ἐλάσσειε) Ità omninò & hìc scribendum, pro ἐλάσῃ, ut *versu* sequenti, ἦ μιν ἦκ' ἐλάσσειε, ταναύσσειέν τε, atque in hunc morem *Scholion* adorno.

93. Ἀχαιοί) Ἐνταῦθα, οἱ μνηστῆρες, ut suprà, ρ'. v. 513. & infrà, σ'. v. 190. Vid. ad v. 11. *Var. Lect.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

84. * Λωβώμενον, emendo, pro λαοβάμβων. & αὐτῷ, pro αὐτάς. N. B. Prior pars hujus *Scholii* ad Μαρσύα, extat quidem in MS. & in tribus Vett. *Impressis*, verùm non ad hunc locum; sed ad finem ipsum. Altera pars ejusdem *Scholii*, extat in hoc suo loco, tam in MSto, quàm in reliquis. Verùm non ejusdem esse manûs videtur, verùm ex *Eustathio* ferè ad verbum sumpta, aut viceversâ; vid. in Notis ad *Textum*.

90. * Ἐλάσσειε) Πλήξειε βαλών. Ità, pro *Futuro Indicativi*; vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

88. Ἔλλαβε) γρ. ἦλυθε. *H. Steph.*

90. Ἐλάσσειε) γρ. ἐλάσῃ, olim, pro ἐλάσῃ, ut probo in Not. ad *Textum*.

91. Ταναύσσειέν τ') γρ. ταναύσσειεν, olim, malè.

Δὴ τότ' ἀναχθήσας, ὁ μὲν ἤλασε δεξιὸν ὦμον
Ἶρος, ὁ δ' αὐχένι ἔλασεν ὑπ' οὔατος, ὀξέα δ' εἶπε
Ἔθλασεν· αὐτίκα δ' ἦλθεν ἀνὰ στόμα φοίνιον αἷμα,
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν· ἀτὰρ μνηστῆρες ἀγαυοὶ
Χεῖρας ἀναχθήσαντες γέλῳ ἔκθανον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εἷλκε δι' ὀμφαλιοῦ, λαβὼν ποδὸς· ὄφρ' ἵκεθ' αὐλὴν,
Αἰθούσης τε θύρας, καὶ μιν ποτὶ ἕρκιον αὐλῆς
Εἶσεν ἀνακλίνας· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔνταυθ' ἦ νῦν ἧσο, κύνας τε σοὺς τ' ἀπερύκων,
Μηδὲ σύ γε ξείνων καὶ πτωχῶν κοίρανος εἶναι,
Λυγρὸς ἐών· μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὦμοισιν ἀεικέα βάλλετο πήρην,
Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δ' ἧ φορβὴ ἦεν ἀορτήρ.
Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν ἴων καθ' ἄρ' ἕζετο· τοὶ δ' ἴσαν εἴσω
Ἡδὺ γελάοντες, καί ἑ δεικανόωντ' ἐπέεσσιν,
Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε, καὶ ἀθάνατοι Θεοὶ ἄλλοι,
Ὅ, τι μάλιστ' ἐθέλεις, καί σοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,

Tunc itaque elevati, hic quidem percussit dextrum humerum
Irus, ille autem cervicem percussit sub aure, ossaque intus
Fregit, statimque venit in os ruber sanguis:
Decidit autem in pulveribus clamans, simulque erecit dentes;
Calcitrans pedibus terram: at proci superbi,
Manibus elevatis risu emoriebantur,
sed Ulysses
Pertraxit per vestibulum, capto pede; quousque ivit ad atrium,
Portasque januas, & ipsum ad septum atrii
Statuit reclinatum, baculumque ei imposuit manui,
Et ipsum compellatum verbis velocibus alloquutus est,
" Hic nunc sede, canesque, suosque expellens;
" Neque tu quidem hospitum, & pauperum dominus esto,
" Cum sis nequam; necubi aliquid malum & majus accipias.
Dixit, & circum humeros indecentem jecit peram,
Densis *sentis* rimosam, tortumque inerat lorum.
Retrò verò hic ad limen iens desedit; at illi ibant intrò
Suavitèr ridentes, & eum blandè exceperunt verbis,
" Jupiter tibi det, hospes, & immortales Dii alii,
" Quodcunque maximè vis & tibi gratum est animo;

## ΣΧΟΛΙΑ.

94. Ἀναχθήσας.] Ἀναπίνουσις.
96. Φοίνιον.] Ἐρυθρὸν, πυῤῥόν.
97. Σὺν δ' ἤλασε.] Συνίκρασε.
99. Γέλῳ ἔκθανον.] Ἀπέθανον ὑπὸ γέλωτος.
104. Ἔνταυθοῖ.] Ἔνταυθα, ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ.
Ἀπερύκων.] Ἀποκωλύων.
110. Γελάοντες.] Γελῶντες. * Δεικανόωντ' ἐπέεσσιν.] Ἤγουν ἐδείκνυσαν, παρὰ τὸ δείκνυμι.

## NOTÆ.

99. Γέλῳ ἔκθανον) *Suidas*, Ἐν χερσὶ τῷ χειρὶ ὁ χερσὶ, ἢ χερσὶ, Ἀττικῶς· ὡς γέλως, γέλωτι οἱ μὲν, ἀπὸ τοῦ χερὸς, χερσὶ, ἀπογραφῇ τοῦ π συγκοπῆς. *Eustath.* fol. 659. lin. 15. Ἐν δὲ τῷ γέλῳ, ἀδήλου, εἴτε καθ' ἱστορίαν καθέλκοντος κλίσιν ἢ διευκαβίαν τοῦ γέλωτος, εἴτε καθ' ἁπογραφὴν, ὡς ἐκ τοῦ γέλωτος· ὅπερ οὐδ' ἂν ἔχοι τὸ ἰῶτα ἀποστερεόμενον· ἢ δηλαδὴ αὐτὸ ἀδηλόα καὶ ἐπὶ τοῦ ἤχου, αὐτὶ τοῦ ἤχου. Vid. ad Φ'. v. 483. & ζ'. v. 303.

101. Ἕρκιον) De Tono, vid. ad *Iliad.* ι'. v. 472.

104. Κύνας τε, σύας τ' ἀπερύκων) *Vocalem* priorem τὲ *Henricus Stephanus* fortè omisit, *Schrevelius* etiam hunc errorem excè secutus; restituo tamen, ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ*, *Romanâ*, & *Basileensi Eustathii*, *Hervagianâ*, *Castellion.* & *Oxon.*

111. Ζεύς τοι δοίη, ξεῖνε) Observa insigne Omen, quo ipsi quidem inimici omnia illi felicia apprecantur; quo major ei Audacia & Fides accresceret: qualia multa passim notanda, nec pauca illis, quæ *Gideoni* obtigerunt, *Judic.* c. 6. & 7. similia; ut mox, v. 116. 121. 152. &c. Item τ'. v. 358. 535. Denique υ'. v. 100. 120. 199. 350. φ'. v. 153. 413. χ'. v. 205. &c.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Δεικανόωντ') Hæc ex *Aloysii* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

99. Γέλῳ) γρ. γέλῳ, vid. Not. ad *Textum.*

104. Κύνας τε, σύας τ') γρ. κύνας, σύας τε, *Elzevir.* contra fidem Veterum, Prosodiam, &c.

106. Ἐπαύρῃ) γρ. ἐπαύρῃς, *H. Steph.*

109. Ἂψ δ' ὅγ' ἐπ' οὐδὸν) γρ. ἂψ δ' ἄρ' ὅγ' οὐδὸν, *H. Steph.*

110. Καί ἑ δεικανόωντ') γρ. καὶ δεικανόωντ', *H. Steph.*

Ὅς

Ὃς τῦτον τ' ἄναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας
Ἐν δήμῳ· τάχα γάρ μιν ἀνάξομεν Ἠπειρόνδε
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι θείος Ὀδυσσεύς·
Ἀντίνοον δ' ἄρα οἱ μεγάλων ὤμοιγε γαστέρα ἧκεν
Ἐμπλείην κίαρος τε καὶ αἵματος· Ἀμφίνομος δὲ
Ἄρτους ἐκ κανέοιο δύω παρέθηκεν ἀείρας,
Καὶ δέπαϊ χρυσείῳ δειδίσκετο, φώνησέν τε,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔσσω ὀπίσσω
Ὄλβος, ἀταρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀμφίνομε, λίην μοι δοκέεις πεπνυμένος εἶναι·
Τοιῦτος γὰρ πατρὸς, ἐπὶ κλέος ἐσθλὸν ἄκουσα,
Νῖσον Δουλιχιῆα εὖν τ' ἔμμεν, ἀφνειόν τε·
Τῷ σ' ὧδε φασὶ γενέσθαι· ἐπιτρὸπῳ δ' ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο

" Qui hunc infatiabilem mendicando cohibuisti
" In populo; citò enim ipsum reducemus in Epirum, *vel* continentē,
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium.
Sic dixerunt; gavisus est autem Omine divinus Ulysses.
Antinous verò ei magnum ventrem apposuit
Plenum pinguedineque & sanguine; Amphinomusque
Panes ex canistro duos appositi elevans,
Et poculo aureo honoravit, compellavitque,
" Salve, pater, ô hospes, adsit tibi saltem in futurum
" Felicitas; at quidem nunc malis teneris multis.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Amphinome, certè valdè mihi videris prudens esse;
" Tali enim patre es; quoniam famam bonam audivi,
" Nisum Dulichium probúmque esse, divitemque;
" Ex hoc te dicunt natum esse; experto autem viro similis es.
" Propter hoc tibi dico, tu verò attende & me audi;
" Nihil imbecillius Terra nutrit homine

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

113. Ἄναλτον.] Ἀκόρεστον. Ἀλητεύειν.] Πλανᾶσθαι, ἢ μισθαποῦν.

114. Ἀνάξομεν.] Ἀναχθήναι ποιήσομεν. Ἀνάξομεν.] Ἀπαγάγωμεν.

116. Κλεηδόνι.] Κληδόνι, φήμῃ.

117. Θῆκεν.] Παρέθηκεν.

118. Ἐμπλείην.] Πεπλεωμένον.

121. Ἔσσω ὀπίσσω.] Εἰς τὸ μὴ πεσεῖν.

122. Ἔχεαι.] Ἔχῃ, κατέχῃ.

126. Δουλιχιῆα.] Τὸν ἀπὸ Δουλιχίου.

127. Ἐπιτρῶπῳ.] Δεινῷ εἰπεῖν, ἢ λογίῳ παρὰ τὸ ἔπη.

## N O T Æ.

121. Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· γένοιτό τοι ἔς ωξ ὀπίσσω) Tutius æstimo πάτερ legere, quàm πάτερ, ut suprà, χ'. v. 415. Δὸς, φίλε, &c. At ἔσωξ omninò, pro ὄσωξ, legendum moneo, ex *Romanâ* & *Basileensi*, *Henrico Stephano*, & *Spondano*, qui tamen ὄσωξ inter *Var. Lect.* ponunt. At *Spondanus* vertit, ὄσωξ ὀπίσσω, *sicut antea*, quod & *Schrevelius* facit; cùm tamen ὀπίσσω *tempus futurum* signet. *Eustathius* fol. 660. lin. 6. Χαῖρε, φησι, πάτερ ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσωξ ὀπίσσω, ἤγουν ἐσόπισθεν, ἢ ἐς τὸ μέλλον, ἄλβος. Qui ὄσωξ legebant, ὀπίσσω exponebant per *antea*, satis ridiculè. Nè tamen *Sensus* vacillet, cui hæc *Lectio* consulit, & *Brevia Scholia* exponunt verè, εἰς τὸ μὴ πεσεῖν· quare & ibi ἔσωξ ὀπίσσω restituendum curavi, ex *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, *Morrhianâ*, &c. Quin idem Versus iterum occurrit, *v'*. v. 199. ubi in ipso *Schreveliano* Codice ἔσωξ ὀπίσσω, ut & in *Castellionæo* quoque, & *Oxoniensi*; quare ὄσωξ, licet *Error inveteratus*, in *Florentinâ*, *Aldinâ* & *Lovaniana*, &c. omninò tollendus.

122. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσι) *Odyss. v'*. v. 200. ubi hic Versus iterum occurrit, legitur in Omnibus κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσι. Quare alterutra Vox certè inter *Var. Lect.* reponenda.

129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο) *Simonides*, Ἀνθρώπων ὀλίζων μὲ κάρτος· ἅπερ χθὲς ὃ μεγαλήτης κἀϊώνι ὃ παύρῳ πόνῳ ἀμφὶ πόνῳ· ὁ δ' ἄφυκτον ὅρμως ἐπικρέμᾳ ἀνιηρῷ· κεῖνα γὰρ ἔσαν λάχος μέρος· οἵτ' ἀγαθοὶ, ὅτις τὰ κακὰ. Simile illud *Iliad.*

## Variæ Lectiones.

116. Θεῖος) γρ. δῖος, ut *Odyss. χ'*. v. 539. &c.

117. Παρὲξ) γρ. ἐπὶς, *H. Steph.* *Ibid.* Γαστέρα ἧκεν) γρ. γαστέρ' ἤγκεν.

121. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσω) γρ. ὄσωξ, vid. ut modò.

122. Πολέεσσι) γρ. πολλοῖσι, vid. Not. in *Textum*.

129. Οὐδὲν) γρ. οὐθὲν, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 661. lin. 36.

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε ᾗ ἕρπῃ.
Οὐ μὲν γάρ ποτε φησὶ κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα ὀρώρῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ λυγρὰ θεοὶ μάκαρες τελέσωσι,
Καὶ τὰ φέρῃ ἀεκαζόμενος τετληότι θυμῷ.
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγησι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι,
Πολλὰ δ' ἀτάσθαλ' ἔρεξα, βίῃ καὶ κάρτει εἴκων,
Πατρί τ' ἐμῷ πίσυνος, καὶ ἑμοῖσι κασιγνήτοισι.
Τῷ μή τίς τοι πάμπαν ἀνὴρ ἀδικήμενος εἴη,
Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, τι διδοῖεν.
Οἷ' ὁρόω, μνηστῆρας ἀτάσθαλα μηχανόωντας,
Κτήματα κείροντας, καὶ ἀπημάζοντας ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἔπι φημὶ φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῦξθ'· μάλα δὴ σχεδόν· ἀλλά σε δαίμων

" Omnium, quæcunque super terram
" spirant & serpunt.
" Non quidem enim unquam putat
" malum passurus esse se in futurum,
" Quousque copiam præbeant Dei, & genua moveantur:
" Sed quandò jam & adversa Dei beati
" perficiant,
" Et hæc suffert nolens reluctanti animo.
" Talis enim mens est mortalium hominum,
" Qualem diem, *i.e.* Vitæ conditionem,
" inducit pater virûmque deûmque.
" Etenim ego quondam videbar inter
" viros beatus esse;
" Multa autem injusta feci, vi & robore impotens,
" Patri meo fretus, & meis fratribus.
" Quare nequis omninò vir injustus
" esto;
" Sed hic silentio dona Deorum habeat,
" quodcunque dent.
" Quæ ita video procos injusta perpetrantes,
" Facultates accidentes, & dedecorantes uxorem
" Viri, quem non ampliùs dico ab
" amicis & patriâ terrâ
" Diù abfore: valdè nimirùm propè
" est. Verùm te Deus

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

131. Πείσεσθ.] Ὑπομιμν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι.] Νῦν τοῖς ἀγαθοῖς παρέχωσιν εὐδαιμονίαν· ὁμοίως τὸ, ἀρετῶσι ἢ λαοί.

133. Τελέσωσι.] Ποιῆσαι, ἐπιφέρωσιν.

134. Φέρῃ.] Ὑποφέρῃ. Ἀεκαζόμενος.] Μὴ θέλων.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστίν.] Οἱ μὲν φιλόσοφοι οὐδέχονται, ὅτι οἷον ἂν ᾖ τὸ καθέκαστα ἢ αἴρῃ, τοιαύτην καὶ τὴν ἡμέραν ἄγουσιν οἱ ἄνθρωποι· ὁ δὲ Ποιητὴς λέγει, ὅτι ἂν ᾖ τὰ σώματα ὄντα, τότε ἐξομοιούμεθα.

137. Ἐμοῖσιν.] Ἐφικτοῖς, ὁμοιζόμενοι.

142. Μηχανόωντας.] Ἐπινοοῦντας.

145. Ἀπέσσευξ.] Ἀπέναι.

## N O T Æ.

ρ'. v. 446. *Οὐ μὲν γάρ τί πω ἔην οἰζυρώτερον ἀνδρός.* *Meric. Casaubon.* de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 2. p. 71. super hoc loco *Homerico* disputans, confert cum illo, & opponit ex parte Dei, locum *Euripidis*, Supplic. à v. 196. ad v. 218. Vid. *Plutarch.* in Consolatorio, ad *Apollonium*; *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & quæ Nos ad Prælect. *Pindaric.* XXV.

130. Γαῖαν ἐπὶ πνείῃ τε κ.τ.λ. ἕρπῃ) Ità pro ἐπιπνείῃ lego; ut τὸ ἐπὶ sic æquè referri possit ad πνείῃ, & ἕρπῃ, vel etiam ad τὸ γαῖαν.

132. Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ, καὶ γοῦνα ὀρώρῃ) Posteriora sunt Priorum ἐξηγητικά. Ἀρετὴ enim hîc εὐδαιμονίαν, εὐτυχίαν, & *successum* denotat, ut ϛ'. v. 329. Οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα. Confer *Br. Schol. Ibid.* Γοῦνατ' ὀρώρῃ) Hinc illud *Theocriti*, —οἷς γόνυ χλωρόν.

135. Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν) Hunc locum egregiè quoque tractat idem *Meric. Casaubon.* ibid. p. 84. *Archilochi* verò locum, ex hoc *Homeri* delineatum, liceat nobis correctiùs proferre, Τοῖος ἀνθρώποισιν ἦμαρ, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω, Γίγνεται, θνητοῖς ὁποῖον Ζεὺς ἐπ' ἡμέρῃ ἄγῃ. Quòd ἐπ' ante *Asperum* lego, id prudens ac sciens facio, quòd *Ionum* hoc sit; simile ac illud *Simonidæ*, apud *Stobæum*, Τὸ πῶ, Περὶ γὰρ βίᾳ, ὅτι βραχὺς ὁ εὐπλοΐης, &c. Νόος δ' ἐπ' ἀνθρώποισιν οὐκ ἐφήμερος· Ἐς, ἀλλ' ἐφήμερος βροτοῖσι δῶρα ζώομεν, Ὅπως ἐκάστῃ ἀπλοότητι Θεὸς Πρὸς τὰς τύχας ἡμῖν κεκλήσεται. Vid. *Duport.* in locum & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. XIX.

136. Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε) Sic *Aratus*, sub initio, —ἐκ γὰρ Διὸς ἀρχώμεσθα· *Virgilius*, — Divûm Pater atque Hominum Rex. *Homero* propius, *Hominum Pater atque Deorum*. Vid. *Duport.* in locum.

145. Μάλα δὴ σχεδόν) Vel hinc elucet *Ulyssis* insignis Clementia; quâ vult *Amphinomum*, de quo aliàs Poeta, π'. v. 398. — φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι, cavere sibi temporius; adeò ut tantùm se non prodit illi. At Mali homines oculos suos monitori-

## VARIÆ LECTIONES.

130. Ἐπὶ πνείῃ) γρ. ἐπιπνείῃ, vid. N. ad *Textum*.

145. Δὴ) γρ. ἦ, at τὸ δὴ præstat: vid. N. in *Textum*.

Οἶκαδ'

Οἶκαδ' ὑπεξαγάγοι, μηδ' ἀνιάσειας Ὀλείνῳ,
Ὁππότε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἀναιμωλεί γε δαηκεμέεσθαι οἴω
Μνηστῆας, κἀκείνον, ἐπεί κε μέλαθρον ὑπέλθοι.
Ὣς φάτο· τὸν σπείσας ἔπιεν μελιηδέα οἶνον·
Ἄψ δ' ὁ χερσὶν ἔθηκε δέπας κοσμήτορι λαῶν.
Αὐτὰρ ὁ βῆ κατ' δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ,
Νθυτάζων κεφαλῇ· δὴ γὰρ κακὸν ὄσσετο θυμῷ.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς φύγε κῆρα· πέδησε γὰρ ἠ τ' Ἀθήνη,
Τηλεμάχου ὑπὸ χερσὶ καὶ ἔγχεϊ ἶφι δαμῆναι·
Ἄψ δ' αὖτις καθ' ἕδρη ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τῇ δ' ἀρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρονι Πηνελοπείῃ,
Μνηστῆρσι φανῆναι, ὅπως πεπίθοιτο μάλιστα
Θυμὸν μνηστήρων, ἰδὲ πλείονα γένοιτο
Μᾶλλον τοῖς πόσιός τε, καὶ υἱέος, ἢ πάρος ἦεν.
Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,

" Domum subducat, nè obvies illi,
" Quandò redibit dilectam in patriam terram:
" Non enim sine cruore dijudicatum iri puto
" Procos inter, & illum; postquam in ædes venerit.
Sic dixit, & libans bibit dulce vinum;
Iterum verò in manibus posuit poculum duci populorum.
At hic ivit per domum, dilectum cruciatus cor,
Conquassans caput; jam enim malum augurabatur animus.
Sed neque sic fugit mortem: impedivit enim & hunc Minerva,
Telemachi ut manibus & hastà fortitèr interficeretur:
Rursus verò iterum sedit in sede, unde surrexerat.
Huic verò in mentibus posuit cæsia Minerva
Filiæ *nempè* Icarii, prudenti Penelopæ,
Procis apparere, ut diffunderet maximè
Animum procorum, & honorata fieret
Magis à viroque & filio, quàm antea erat.
Leviter igitur risit, verbúmque dixit denominavitque,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

146. Ἀνιάσῃς.] Σιωπᾶ ἵστορας.
148. * Ἀναμωλεί.] Ἀνευ αἵματος.
159. Πεῖσαι.] Ἐκπλάξειεν· οὐκ ἀλαζονικῶς ἡ ἀφοσίοσιν ἡ Πηνελόπη, ἀλλ' ὅπως μὴ βιασθῇ, φησιν. μᾶλλον, ἢ ἐλπιδεποιοῦσα τῷ δοκεῖν τινὶ σωτηρίαν.
160. Τιμήσασα.] Τιμιωτέρα.
162. Ἀχρεῖον.] Οἷον, οὐκ ἐκ ψυχῆς.

## N O T Æ.

bus claudunt; quare in casses tandem incidunt, & hoc Dei judicium agnoscitur mox, v. 154.—πέδησε γὰρ ἠ τ' Ἀθήνη. Τὸ ἦ autem, quod priùs obtinuit, ad *Var. Lect.* relego, & δὴ in *Textum* admitto, ut magis huic loco congruum.

149. Ὑπέλθοι) Ità Editt. *Romana* & *Basileensis*, & ipse *Eustathius* in περιεργολαβεῖς, quæ vox aptè clandestinum *Ulyssis* adventum significat; quare alteram *Lectionem*, ἢ ὑπέλθῃ, posthabendam duco, licet *Florentina* præferat, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Stephan. Castell.* Rectè Oxon. ὑπέλθοι.

152. Καῖ' δῶμα) Rectè; quoniam *Amphinomus* nunc reliquerat *Ulyssem* ad limen, ipse in Domum descendens; quod qui non viderunt, καῖ' legendum putabant, minùs congruè.

162. Ἀχρεῖον δ' ἐγέλασσεν) *Eustath.* fol. 663. lin. 46. Τὸ ἦ ἀχρεῖον ἐγέλασεν, ἀντὶ τοῦ, ἄκαιρον, ἢ ὡς ἐδιμάτιον χρεῖαν. Ἀτιμοῖ δέ, φασι, τὴν λέξιν τοιούτῳ σχήματι ποιοῦσιν, ἄχρειον λήρησας, &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀχρεῖος, & v. Ἀχρεῖον. Hinc ἀχρειόγελως ἄνθρωπος, *Michael Apostolius* Proverb. Centur. V. vid. *Suidam*, v. Ἀχρειόγελως ἄνθρωπος. Proverbium, Γέλως ἄκαιρος, δεινὸν τὸ βροτοῖς κακόν. Nam Risu inepto res ineptior nulla, ut *Catullus*. *Theocrit.* Idyll. 25. v. 72. Ἀχρεῖον κλαίζοντι, de Canibus blandientibus. De *Therfite*, *Iliad.* β'. v. 269. Ἀχρεῖος ἰδών. Hoc verò in loco, ἀχρεῖον γελᾶν, est *Levitèr subridere*, non quasi ex animo.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

148. * Ἀναμωλεί) Hæc ex *Aloysii Alemanni* MSto.

## Variæ Lectiones.

148. Ἀναμωλεί) γρ. ἀναμωλί.
149. Ὑπέλθοι) γρ. ἐπέλθῃ. *Florentin. Aldin.* &c. ut in Not. ad *Textum*.
152. Καῖ') γρ. καῖ', *H. Steph.* vid. N. in *Textum*.
153. Θυμοῖ) γρ. θυμὸς, *H. Steph.*
160. Ἰδὲ) γρ. ἠδὲ, paulò meliùs.
162. Ἀχρεῖον) γρ. ἄχρειον, *Atticè*, vid. Not. in *Textum*.

Εὐρυόμη, θυμός μοι ἐέλδεται, οὔπ᾽ πάρος γε,
Μνηστῆρσι Φανῆναι, ἀπεχθομένοισί περ ἔμπης·
Παιδὶ δὲ καὶ εἴποιμι ἔπος, τό κε κέρδιον εἴη,
Μὴ πάντα μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὁμιλεῖν,
Οἵτ᾽ ἐὺ μὲν βάζουσι, κακὰ δ᾽ ὄπιθεν φρονέουσιν.
Τὸν δ᾽ αὖτ᾽ Εὐρυόμη ταμίη προσέφη πολύμητις·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ᾽ ἴθι, καὶ σὺ παιδὶ ἔπος φάο, μηδ᾽ ἐπίκλυθε,
Χρῖσαι δ᾽ ἀπονίψαμένη, καὶ ἐπιχρίσασα παρειάς.
Μηδ᾽ ἅτε δακρύοισι πεφυρμένη ἀμφὶ προσώπω
Ἔρχεο· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονα ἄκριτον αἰεί·
Ἤδη μὲν γάρ τοι παῖς τηλίκος, ὃν σὺ μάλιστα
Ἠρῶ᾽ Ἀθανάτοισι γενείσασθαι ἰδέσθαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια·
Εὐρυόμη, μὴ τοῦτα παραύδα, κηδομένῃ περ,
Χρῶτ᾽ ἀπονίπτεσθαι, καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·
Ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ τοὶ Ὄλυμπον ἔχουσιν,
Ὤλεσαν, ἐξ οὗ κεῖνος ἔβη κοίλῃς σὺν νηυσίν.
Ἀλλά μοι Αὐτονόῳ τε, καὶ Ἱπποδάμειαν, ἄνωχθι
Ἐλθέμεν, ὄφρα κέ μοι παρὰ πέλνῃ σὺν μεγάροισιν·
Οἴη δ᾽ οὐκ εἴσειμι μετ᾽ ἀνέρας· αἰδέομαι γάρ.
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· γρηὺς δὲ δι᾽ ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Ἔνθ᾽ αὖτ᾽ ἄλλ᾽ ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κοίρῃ Ἰκαρίοιο κατὰ γλυκὺν ὕπνον ἔχυτο.

" Eurynome, animus mihi cupit, non antea quidem, *at nunc omnino*
" *Procis* apparere, *invisis* quantumvis:
" Filio etiam fors dicam verbum, quod perutile erit,
" Non usqueadeo procis cum superbia conversari,
" Qui benè quidem dicunt, malè autem pòst cogitant.
Huic rursus Eurynome promaconda verbum dixit,
" Næ jam hæc omnia, filia, ut par est, dixisti.
" Sed vade, & tuo filio verbum dic, neque occulta,
" Corpore priùs lavato & unctis genis.
" Neque sic lacrymis irrigata circum faciem
" Vade; quoniam malum *est* lugere continuè semper.
" Jam quidem enim tibi filius talis, qualem tu maximè
" *Supplicabas* Diis barbescentem videre.
Hanc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Eurynome, nè hæc suadeas, *me*-curans licet,
" Corpusque lavare, & ungere unguento:
" Pulchritudinem enim mihi Dii, qui Olympum habitant,
" Perdiderunt, ex quo ille ivit concavis in navibus:
" Sed mihi Autonoemque, & Hippodamiam, jube
" Venire, ut mihi astent in domibus;
" Nam sola non accedam ad viros; verecundiâ enim ducor.
Sic dixit; vetula igitur è domo exivit
Nunciatura mulieribus, & impulsura ad eundum.
Tunc demùm aliud cogitavit Dea cæsia Minerva:
Filiæ Icarii dulcem somnum affudit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

167. Φρονέουσι.] Βελτίονες σύνεσιν.
173. Πενθήμονα.] Πενθοῦντα, θρηνοῦντα. Ἄκριτον.] Ἀδιακρίτως· ἢ πολὺ, ἀδιακρίτως.
175. Ἠρῶ.] Ηὔχου.
178. Ἀλοιφῇ.] Ἐλαίῳ.
179. Ἀγλαΐην.] Τὸ κάλλος.
185. Ἀγγελέουσα.] Λέξουσα.

## N O T Æ.

165. Παιδὶ δὲ κἀν εἴποιμι) Olim κὲν erat, & potuit quidem per *Metrum* stare, nempè producebatur, in *Cæsurâ*, & ob *Finalem* ἀναπλώσεως capacem. At κἀν omninò hìc præstat legere; nam proposuit sibi Regina, Filium suum, si fors obtigerit, à Procorum consortio deterrere; at hoc non fecit, quare κἀν magis huic loco congrua *Lectio*; aliàs etiam bis eadem Vox in eodem versu occurreret; ut olim etiam *Iliad. ε'.* v. 273.

182. Παρειάς) *Etymolog.* M. v. Ἠλιος. Ὡσαὶ ἀπὸ τοῦ σῆτος, σῆτις τις παρὰ, παραδοθῆς, ἢ συγκοπῇ, ἢ πλεονασμῷ τοῦ ε, παρειάς.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

165. Κἀν) γρ. κὲν, vid. Not. in *Textum*.
169. Ἔειπες) γρ. εἶπας.
182. Ὄφρα κέ μοι) γρ. ὄφρ᾽ ἂν ἐμοὶ, *H. Steph.*
183. Οὐκ εἴσειμι) γρ. οὐ κεῖσ᾽ εἶμι, *H. Steph.*

Εὖδε

Εὗδε δ' ἀναπλησθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα
Αὐτῇ σὺν κλισμῷσι· τέως δ' ἄρα δῖα θεάων
Ἀμβρόσια δῶρα δίδη, ἵνα μὲν θηήσαιτ' Ἀχαιοί·
Κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα πρόσωπά τε καλὰ κάθηρεν
Ἀμβροσίῳ, οἵῳ πέρ ἐϋστέφανος Κυθέρεια
Χαίτῃ, εὖτ' ἂν ἴῃ Χαρίτων χορὸν ἱμερόεντα.
Καί μιν μακροτέρην τε καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Λευκοτέρην δ' ἄρα μὲν θῆκεν πριστῆς ἐλέφαντος·
Ἣ μὲν ἄρ' ὡς ἔρξασ' ἀπεβήσατο δῖα θεάων.
Ἦλθον δ' ἀμφίπολοι λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο,
φθόγγῳ ἐπερχόμεναι· τῷ ὄ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκε,
Καί ῥ' ἀπομόρξατο χερσὶ παρειὰς, φώνησέν τε,
Ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν·
Αἴθε μοὶ ὡς μαλακὸν θάνατον πόροι Ἄρτεμις ἁγνὴ
Αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ' ὀιζυρομένη κατὰ θυμὸν
Αἰῶνα φθινύθω, πόσιν ποθέουσα φίλοιο
Παντοίων ἀρετῶν· ἐπεὶ ἔξοχα ἷκεν Ἀχαιῶν.
Ὡς φαμένη, κατέβαιν' ὑψόρροα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
Ἣ δ' ὅτε δὴ μνηστῆας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποικίλου,
Ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὸν κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη.

Dormivit ergò reclinata; & ſoluta ſunt ei membra omnia
Illic in lecto; tunc igitur præſtans dearum
Immortalia dona dedit; ut ipſam admirarentur Achivi, *Rect.* *Unguento* quidem ei vultuſque pulchros purgavit
Immortali, quali benè-coronata Venus
Ungitur, quando adit Gratiarum chorum amabilem.
Et ipſum proceriorem & ſucculentiorem fecit videri;
Candidioremque ipſam fecit ſecto elephante:
Hoc quidem ſic facto abivit præſtans dearum.
Venerunt igitur famulæ albis-ulnis ex domo,
Cum ſtrepitu advenientes; hanc autem dulcis ſomnus dimiſit;
Et abſterſit manibus genas, & locuta eſt,
" Certè me ærumnoſam mollis ſomnus cooperuit;
" Utinam mihi ſic mollem deceſſum daret Diana caſta
" Quamprimùm; ut nè amplius lugens animo
" In longum tempus macerarer; mariti deſiderans dilecti
" Perfectam virtutem; quoniam eximius erat inter Achivos.
Sic loquuta, deſcendit ex cœnaculis ſplendidis,
Non ſola, ſimul hanc & famulæ duæ ſequebantur.
At quando jam ad procos pervenit diva mulierum,
Stetit utique in limine domûs ornatè factæ,
Ante genas habens nitida vela;
Famulaque ei prudens utrinque aſſitit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κλιντῆρι.] Τῇ κλίνῃ.
191. Καλλεϊ.] Ἤδη, τὸ μέρος * αἰνίπλῃ. Καλλ. ἦ, τὸ τῆ Ἀφροδίτης μέρος. Κάθηρεν.] Ἔκλεισεν, ἔλειψεν.
192. Κυθέρεια.] Ἡ Ἀφροδίτη.
194. Πάσσονα.] Παχυτέραν.
198. Φθόγγῳ ἐπερχόμεναι.] Μετὰ φωνῆς ἐπιοῦσαι.
200. Αἰνοπαθῆ.] Δεινοπαθῆ. Κῶμον.] Ὕπνον.
203. Φθινύθω.] Φθίνω.

## NOTÆ.

190. Ἀχαιοί) Ναὶ, ἀντὶ ἕ, μνηστῆρες, ut ſuprà, v. 93.
191. Καλλεϊ) *Heſych.* Καλλ.) Τὸ τῆ Ἀφροδίτης μέρος.
195. Πριστῆς ἐλέφαντος.) Vide *Plinii* Nat. Hiſtor. l. 8. c. 10. & l. 16. c. 43. *Virgil.* Æn. l. 3. v. 464. *Sectoque Elephanto.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Αἰνίπλῃ· καλλ. ἦ, τὸ τῆ Ἀφροδίτης μέρος. Vocem αἰνίπλῃ addo, ad *Syntaxeos* ſupplementum; aliàs enim τῆς μέρους eſſet. Cætera ex *Heſychio*, qui habet, Καλλεϊ) Τῷ μέρει τῆ Ἀφροδίτης. ipſum hunc locum reſpiciens. *Etymolog.* M. v. Καλλος. Τίθη) ἢ ἐπὶ ἕ μέρει τῆ Ἀφροδίτης.

## VARIÆ LECTIONES.

191. Μὲν) γρ. μοὶ.
193. Εὖτ' ἂν ἴῃ) γρ. εὖτ' ἀνίῃ. *Ibid.* Ἱμερόεντα) γρ. ὡς ἱμάντα.

Τῶν

Τῶν δ' αὐτῷ λύτο γύναι', ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν·
Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι·
Ἦδ' αὖ Τηλέμαχον προσεφώνεεν ὃν Φίλον υἱὸν,
Τηλέμαχ', οὐκέτι τοι φρένες ἔμπεδοι, οὐδὲ νόημα·
Παῖς ἔτ' ἐὼν, ᾗ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ κέρδε' ἐφύμας·
Νῦν δ', ὅτε δὴ μέγας ἐσσὶ, καὶ ἥβης μέτρον ἱκάνεις,
Καί κέν τις φαίη, γόνον ἔμμεναι ὀλβίου ἀνδρὸς,
Ἐς μέγεθος καὶ κάλλος ὁρώμενος, ἀλλότριος φώς,
Οὐκέτι τοι φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὐδὲ νόημα.
Οἷον δὴ τόδε ἔργον ἐνὶ μεγάροισιν ἐτύχθη,
Ὅς τ' ξεῖνον ἔασας ἀεικιαδήμεναι ἕτω·
Πῶς νυῦ; εἴπε ξεῖνος, ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν
Ἥμενος, ὥδε πάθοι ῥυσακλύσ ἐξ ἀλεγεινῆς,
Σοί κ' αἶσχος, λώβη τε, μετ' ἀνθρώποισι πέλοιτο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμὴ, τὸ μὲν οὔ σε νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ θυμῷ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρηα· πάρος δ' ἔπι νήπιος ἦα.
Ἀλλά τοι ὃ δυσάμμορε πεπνυμένα πάντα νοῆσαι·
Ἐκ γάρ με πλήσουσι, παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλοι,
Οἵδε κακὰ φρονέοντες· ἐμοὶ δ' ὀκ εἰσὶν ἀρωγοί.
Οὐ μέν τοι ξείνῳ γε καὶ Ἴρῳ μῶλος ἐτύχθη
Μνησήρων ἰότητι· βίη δ' ὅγε φέρτερος ἦεν.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οὕτω νῦν μνησῆρες ἐν ἡμετέροισι δόμοισι

Horũ verò illic ſolvebantur genua, & præ amore animos delinïebantur;
Omneſque optârunt *apud eam* in lectis dormire.
Hæc demùm Telemachum alloquuta eſt ſuum charum filium,
" Telemache, non ampliùs tibi mentes firmæ, neque cogitatio:
" Puer adhuc cum eſſes, & magis in mente ſolertiam verſabas:
" Nunc autem, quando jam magnus es, & pubertatis *ad* limitẽ perveniſti,
" Et aliquis diceret filium te eſſe beati viri,
" Magnitudinem & pulchritudinem videns, alienus *vir*,
" Non ampliùs tibi mens eſt competens, neque cogitatio.
" Quale utique jam hoc facinus in ædibus factum eſt,
" Qui hoſpitem ſiviſti indecentèr tractari eo modo.
" Quomodo ergò? Si quis hoſpes in noſtris ædibus
" Sedens, ſic pateretur ex vexatione moleſtâ,
" Tibi dedecus, & contumelia, inter homines fuerit.
Hanc ergò Telemachus prudens contrà alloquutus eſt.
" Mater mea, hâc quidem *in re* non te accuſo, *quòd* iraſceris:
" At ego animo intelligo & ſcio ſingula,
" Bonaque, & pejora; antea tamen adhuc infans eram,
" Sed non poſſum prudentia omnia intelligere:
" Nam me perterrent aſſidentes aliunde alius,
" Hi quidem mala cogitantes; mihi autem non adſunt auxiliatores.
" Non tamen hoſpitis & Iri pugna facta eſt
" Procorum conſilio; fortitudine nihilominùs hic potentior fuit.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Sic nunc proci in noſtris domibus,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Ἔρῳ.] Ἔρωι. Ἔθελχθεν.] Ἠλοιώθησαν.
215. Κέρδια.] Σωφίσεις. Ἐφύμας.] Ἐκίνεις, αἰνῇ Ε, σοφίσεις.
216. Ἥβης μέτρον.] Τὸ ἀκμαῖον τῆ ἡλικίας.
221. Ἀεικιαδήμεναι.] Αἰκιωθῆναι, ὑβρισθῆναι.
223. Ῥυσακλύσ.] Ἑλκυσμῶ, αἰκίας.
224. Πέλοιτο.] Ἔσται.
231. Ἀρωγοί.] Βοηθοί.

## N O T Æ.

211. Ἔρῳ) Ὁ ἔρως, αἰνῇ Ε ἔρως, ἔρωτος· ὡς, Αὐτὰρ ἐπὶ πόσις ἐ εἰδότος ἐξ ἔρον ἦντο. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 449. & ad *Anacreon.* v. 809. & 1182.

228. Ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρηα) Idem Verſus infrà, ad υ'. v. 310. ubi tamen χέρεια. At alia etiam Lectio *Euſtathio* defenditur.

235. Ἡμετέροισι δόμοισι) γρ. ὑμετέροισι. Suo ita-

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

211. Τῶνδ' αὐτῷ λύτο γύναι') γρ. τῶν δ' αὖ λῦτο τὰ γύναι', *Mar. Meibomius*, ut ad δ'. v. 703. & infrà, v. 237. *Ibid.* Ἔρῳ δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχθεν) γρ. ἔρως δ' ἄρα θυμὸν ἔθελχεν, *Plutarch.* Vitâ *Homeri.*
221. Ἔασας) γρ. ἴασας.
228. Χέρηα) γρ. χέρεια. Δ' ἔπι) γρ. δ' ἐπι, *H. Steph.*
235. Ἡμετέροισι) γρ. ὑμετέροισι, malè; ut Not. in *Textum.*

Νθόιεν

Νθύσιεν κεφαλὰς δεδμημένοι, οἱ μὲν ἐν αὐλῇ,
Οἱ δ' ἔντοσθε δόμοιο, λέλυτο δὲ γυῖα ἑκάστου·
Ὡς νῦν Ἶρος ὅδ' εἶνος ἐπ' αὐλείοισι θύρῃσιν
Ἧστ' νθυζάζων κεφαλῇ, μεθύοντι ἐοικώς,
Οὐδ' ὀρθὸς δύναται σφῶας ποσὶν, οὐδὲ νέεσθαι
Οἶκαδ', ὅππι οἱ νόος· ἐπεὶ φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Εὐρύμαχος δ' ἐπέεσσι προσηύδα Πηνελόπειαν,
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Εἰ πάντες σὲ ἴδοιεν ἀν' Ἴασσον Ἄργος Ἀχαιοὶ,
Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν
Ἠῶθεν δαινύατ'· ἐπεὶ περίεσσι γυναιξὶν,

" Inclinarent capita domiti, hi quidem in veſtibulo,
" Hi autem intra domum, ſoluta-que eſſent membra uniuſcujuſque;
" Sicut nunc Irus ille ad veſtibulares januas
" Sedet nutans capite, ebrio ſimilis,
" Neque rectus poteſt ſtare pedibus, neque reverti
" Domum, quò ei reditus erat; quoniam directa membra ſoluta ſunt.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Eurymachus autem verbis alloquutus eſt Penelopen,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Si omnes te viderent per Jaſum Argos Achivi,
" Plures proci in veſtris domibus
" Manè convivarentur; quoniam præſtas mulieribus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

245. Ἴασσον Ἄργος.] Ἴασος, βασιλεὺς Πελοποννήσου. Ἄργος δὲ τὸ, τῶν Πελοποννησίων τινές· ἢ ἐ ἄλλο τῶν Ἑλλάδα λέγ. ἢ ἐ μετωνύμως λέγ.

247. Δαινύατο.] Εὐωχοῖντο. Περίεσσι.] Ὑπερβάλλεις.

## NOTÆ.

que in Codice *Iſaac. Caſaubon.* ſcribit, *Lege ὑμετέροισι, ut in aliis.* Id verò ego prohibeo; in omnibus enim omninò *Exemplaribus*, hoc certè in loco, ἡμετέροισι ſcribitur, & rectè; quùm *Telemachus* de ſuâ Domo nunc loquatur: vid. ad v. 246. ubi alia quidem res eſt: rectè enim ibi ὑμετέροισι.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυντο, inquit idem *Iſaac. Caſaubonus*, ut mox, v. 241. λέλυνται, & aliàs, παρὰ τὸ λέλυνται, & *Seberus* Lectionem illam agnoſcit. Verùm *Penultimam* ἐ λέλυτο *Meibomius* ſatis longam putat, & id ſatis in λῦτο apparere, *Iliad. ω'.* v. 1. licet Nos aliud in eum locum oſtendamus, λῦτο, nempè, pro λύετο, poni, non pro λέλυντο, cujus *Penultima* novies apud *Homerum* corripitur, ut ad *Odyſſ. δ'.* v. 703. & ι'. v. 421. Rectius itaque, licet dubitantèr, *Euſtath.* fol. 667. lin. 4. Τὸ δὲ, Λέλυτο, πανταχοῦ ἐπὶ τοῦ λυθῆναι· ὁριστικὸν μὲν ὂν, τίθεται δὲ, κατὰ σύγκλισιν· ἴσως δὲ καὶ ἀπὸ ἐ λελύσατο, συγκοπῇ, & ſic congruit cum τοῦ νεύσειν κεφαλὰς, quòd præceſſerat. *Etymolog.* M. Λελῦτο) Παρατατικὸς, τὸ σύγκλικόν. Vid. infrà, ad v. 247.

246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισι) Vel πλείονες hìc habendum pro *Amphimacro*, ut δ'. v. 485. Ταῦτα μὲ δὴ ἔτι πλέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Vel certè, quamvis ſcribatur τρισυλλάβως, in *Scanſione* legendum πλείες, διασυλλάβως, de quâ re moneo, ad ε'. v. 266. & 368. Vel denique πλέονες legendum; ut ſit *Anapaſtus* in *Primâ* ſede, quod fieri ſæpè ſolere probo, ad β'. v. 289. *Iſaac. Caſaubon.* πλέονες legit. *Ibid.* Ὑμετέροισι) *Henricus Stephanus*, cui ex præcedenti, v. 235. inopinatò obortus error, & hìc ἡμετέροισι ſcripſit, quem ſequuntur *Spondanus, Elzevir. Oxon.* &c. At minimè credendum, *Eurymachum* eò audaciæ perveniſſe, ut *Telemachi* & *Penelopæ* ædes coràm ipſis vocaret ſuas. Et ſanè ὑμετέροισι legit hìc *Florentina, Aldina, Lovaniana Reſcii, Hervagiana, Romana* & *Baſileenſis Euſtathii, Caſtellionea*, &c. neque ullus dubito, quin *Iſaac. Caſaubon.* hunc Verſum præ oculis haberet, quùm ὑμετέροισι legendum ſuaderet, ad v. 235. ut facile in ſimilibus locis vicinis decipimur. Præterea omnes Verſiones, *veſtris* hìc habent, & *noſtris* illic, ſatis rectè.

247. Ἠῶθεν δαινύατο) Ut *Iliad. ω'.* v. 665. ubi *Media* Syllaba ἐ δαινῦτο producitur, quià ponitur, pro δαινύοιτο, teſte *Euſtathio*, fol. 1511. lin. 37. Εἰ δ' ἐν εὐταξίᾳ τὸ δαινυτο, συγκεχυμένον ἴσως ἐν ἐ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοιογκλίτως εἴπῃ, ἐδαίνυτο τ λαός. Ità hìc δαινύατ', *Ionicè*, pro δαίνυται, quod per συγκοπὴν, pro δαινύονται, quæ cauſa *Penultimam* producendi, ad ἴδοιεν enim reſpicit, v. 245.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

245. Ἴασσον Ἄργος) Confer cum *Scholiis, Euſtath.* fol. 667. lin. 10. & 17. *Heſych.* Ἴασσον Ἄργος) Ἡ Πελοποννήσου· καὶ Ἰάσιος βασιλεὺς ἐ ἡ Ἀχαΐα.

## VARIÆ LECTIONES.

237. Λέλυτο) γρ. λέλυνται, λύοιτο, λελῦτο, vid. Not. in *Textum*.

246. Ὑμετέροισι) γρ. ἡμετέροισι, malè olim, in Recentioribus; ut Not. in *Textum*.

Εἶδός

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐΐσας.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μὴ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὴν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κεν κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον οὕτω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται κακὰ δαίμων.
Ἦ μὲν δὴ ὅτε τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν,
Δεξιτερὴν ἐπὶ καρπῷ ἑλὼν ἐμὸν ἦρασε χεῖρα,
Ὦ γύναι, οὐ γάρ οἴω εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ἐκ Τροίης εὖ πάντας ἀπήμονας ἔμμεναι ἀνδρας.
Καὶ γὰρ Τρῶας φασὶ μαχητὰς ἔμμεναι ἀνδρας,
Ἠμὲν ἀκοντιστὰς, ἠδὲ ῥυτῆρας ὀιστῶν,
Ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας, οἵ κε τάχιστα
Ἔκριναν μέγα νεῖκος ὁμοίιον πολέμοιο.
Τῷ οὐκ οἶδ', εἴ κεν μ' ἀνέσῃ Θεὸς, ἦ κεν ἁλώω
Αὐτοῦ σὺν Τροίῃ· σοὶ δ' ὧδέ πάντα μελόντων.
Μεμνῆσθαι πατρὸς καὶ μητέρος ὀν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπούσης ἐούσης.

" Specieque, ſtaturâque, & mentibus intùs æqualibus.
Huic reſpondit tandem prudens Penelope,
" Eurymache, certè meam virtutem, ſpeciemque, corpuſque,
" Perdiderunt immortales, quandò in Ilium nave-profecti-ſunt
" Argivi, cum his item meus maritus ibat Ulyſſes.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria eſſet mea & melior ita.
" Nunc verò triſtor: tot enim mihi immiſit mala ſiniſtrum-numen.
" Certè quidem, quando ivit relictâ patriâ terrâ,
" Manu dextrâ in carpo captum me allocutus eſt,
" O mulier, non puto bellicoſos Achivos
" Ex Trojâ benè omnes illæſos redituros:
" Etenim Trojanos dicunt pugnaces eſſe viros,
" Et jaculatores, & extenſores ſagittarum,
" Equorumque pedibus-velocium agitatores; qui velociſſimè
" Dijudicare *poſſint* magnam contentionem dubii belli.
" Ideò neſcio, ſi me remittet Deus, an capiar
" Illic in Trojâ: tibi autem hìc omnia curæ ſint.
" Recordare patris & matris in domibus,
" Sicut nunc, vel etiam magis, procul cùm ego fuero.

## ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἴδεν.] Ἀπηλ, ἐπορεύετο.
253. Ἀμφιπολεύοι.] Διάκοι, θεραπεύοι.
255. Ἄχομαι.] Λυπᾶμαι. Ἔπεσσυται.] Ἐπήγαγεν.
257. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τὸ χειρὸς μέρει.
260. Καὶ γὰρ Τρῶας φασί.] Πιζωνῶς ἐλπιδοποιεῖ τὰς μνηστῆρας, ὅτι οὐ τοῖς ἄλλοις εἰκὸς ἀνηρῆσθαι αὐτόν.
261. Ῥυτῆρας ὀιστῶν.] Τοξότας.
262. Ἵππων ἐπιβήτορας.] Ἱππικούς.
263. Ἔκριναν.] Διέκρεναν, διεχώρισαν.
264. Ἀνίσῃ.] Ἐάσῃ, ἀναπέμψῃ.
266. Μεμνῆσθαι.] Νῦν, ἐπιμελεῖσθαι.

## NOTÆ.

256. Ἦ μὲν δὴ, ὅτε τ' ἦιε λιπὼν κατὰ πατρίδα γαῖαν) Licet ἦιε ſcribatur τρισυλλάβως, at δισυλλάβως tamen legendum, quaſi ſcriptum eſſet ᾖε, ſicut ſuprà, ad v. 252. cujuſmodi oppidò plura paſſim obſervamus, ut ſuprà, ad v. 246. item ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 1388. & 1469. & ad *Medeam*, v. 635. in vocibus nempè, εἶσα, εἶσε, ἵζω, &c.
263. Ἔκριναν) Subaudi ἄν, ut ſit pro κρίνειαν, quanquam ἔκριναν omnia *Exemplaria* præferant: nam *Conrado Ritterſhuſio*, ad *Oppian.* p. 341. non jam aſſentior, qui hæc dicta de Priori Bello *Trojano*, ſub *Hercule* & *Laomedonte*; non enim tunc illorum Equites prævalebant: verùm etiamſi victi tum eſſent, aliquandò prævaluri ſunt viſi, edito tum Virtutis ſpecimine, licet non uſquequaque felicitér.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

257. * Ex *Euſtathio.*

## VARIÆ LECTIONES.

252. Ἴδεν) γρ. ᾖεν, *Br. Schol.*
254. Κὴν κλέος) γρ. κὲ κλέος, & γὲ κλέος, quod melius ſonat, quàm κε.
256. Ἦιε) γρ. ᾖε, vid. Not. in *Textum.*
263. Ἔκριναν) γρ. κρίνειαν, vid. Not. in *Textum.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ παῖδα γενειήσαντα ἴδηαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃθα, τὸν κτ' δῶμα λιπῦσα.
Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Νὺξ δ' ἔσται, ὅτε δὴ στυγερὸς γάμος ἀντιβολήσῃ
Οὐλομένης ἐμέγειν, ᾧ τε Ζεὺς ὄλβον ἀπούρας.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίῃ καὶ θυμὸν ἰκάνῃ·
Μνηστήρων ἄχ ἥδε δίκη τοπάροιθε τέτυκτο,
Οἵτ' ἀγαθῷ τε γυναῖκα καὶ ἀφνειοῖο θύγατρα
Μνηστεύειν ἐθέλωσι, καὶ ἀλλήλοις ἐείσωσιν·
Αὐτοὶ τοί γ' ἀπάγυσι βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Κήδεσι δαῖτα φίλοισι, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῦσιν·
Ἀλλ' ἄχ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδυσιν.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οὕνεκα τοὶ μνῶ δῶρα παρέλκετο, θέλγε δὲ θυμὸν
Μειλιχίοις ἐπέεσσι· νόῳ δέ οἱ ἄλλα μνοίνα.
Τὼ δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρον Πηνελόπεια,
Δῶρα μὲν ὅς κ' ἐθέλῃσιν Ἀχαιῶν οἰκάδ' ἀνείκαι,
Δέξασθ'· ἣ γὰρ καλὸν ἀνήσασθαι δόσιν ἐστίν·
Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
Πείν γέ σε τῷ γήμασθαι Ἀχαιῶν, ὅς τις ἄριστος.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.

" At poſtquam jam filium pubeſcentem videbis,
" Nube, cui volueris, tuâ domo relictâ.
" Ille ſic dixit: hæc jam nunc omnia perficiuntur.
" Nox autem erit, quando jam odioſæ nuptiæ obvenient
" Perditæ mei, cujus Jupiter beatitudinem abſtulit.
" Sed hic gravis dolor cor & animum cepit;
" Procorum non hic utique mos antea fuit,
" Qui bonamque mulierem & divitis filiam
" Deſpondere vellent, & inter ſe contenderent;
" Iidem ipſi abducunt boves & pingues oves,
" Amicis puellæ, *i.e. ſponſæ*, convivium, & ſplendida dona dant:
" Verùm non alienum victum impunè edunt.
Sic dixit: lætatus eſt interea laboriоſus divinus Ulyſſes,
Quoniam horum quidem dona attraheret, mulceretque animum
Suavibus verbis; mens verò ejus alia cogitabat.
Hanc Antinous allocutus eſt, Eupithei filius,

" Filia Icarii, prudens Penelope,

" Dona quidem quicunque voluerit Achivorum huc ferre,
" Suſcipere *te velim*, non enim bonum renuere dationem eſt;
" Nos verò neque ad opera ante imus, neque ullibi alibi,
" Quàm tu alicui nupſeris Achivorum, quicunque optimus.
Sic dixit Antinous; his autem placuit ſermo.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

268. Γενειήσαντα ἴδηαι.] Ἐν ᾧ σωτείρᾳ, ἐν τούτῳ ὑποτείρᾳ· χρεὼν γὰρ τόπῳ ἐμέσαι.

269. Γήμασθαι.] Γαμηθῆναι. Λιπῦσα.] Καταλιπῦσα.

271. Νὺξ δ' ἔσται.] Σκότος γενήσεται. Ἀντιβολήσῃ.] Συμπλεκθήσεται, ἤδη γὰρ σοὶ αὐτῷ τῷ πάλαι εἰμί.

272. Οὐλομένης ἐμέγειν.] Ἀπολωλυίας μᾶλλον, ἢ σοφθείσης τῷ κοίτῃ δ' ἀνδρός.

274. Οὐχ ἥδε δίκη.] Οὐχ οὕτως ὁ τρόπος. Παροιθε τέτυκτο.] Ἐν τῷ σοὶ τούτῳ χρόνῳ.

276. Ἐείσωσι.] Φιλονεικήσωσιν.

281. Τῶν μὲν δῶρα παρέλκετο.] Εἰ μὲν γὰρ τοῦτό ἐν παρέλκετο, * παρολκὼ ἐλάμβανεν· εἰ δὲ διηρημένως, παρὸ * τούτων ἐλάμβανεν, καὶ ἀνεπλήρει τὸ ἀναλώμασι. Παρέλκετο.] Παρίστατο.

285. Ἐνεῖκαι.] Ἐνεγκεῖν.

286. Δέξασθ.] Ἀντὶ δ, δέξαι.

## N O T Æ.

280. Γήθησεν ὁ Ὀδυσσεὺς, Οὕνεκα τοὶ μνῶ δῶρα παρέλκετο) Huc refer *Plutarch.* de Audiendis Poetis, Πάλιν τὸ Πηνελόπης, κ. λ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Παρολκὼ, pro corrupto παρελκὼν, & * τούτων, pro τοῦτον, lego, ex MSS. Tres Vett. *Impreſſi* παρολκὼν, unde Miſeri Correctores pejus lapſi.

## VARIÆ LECTIONES.

270. Κεῖνός γ' ὡς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τόσ' ἀγόρευε, *Ariſtarch.*

274. Παροιθε τέτυκτο) γρ. παροιθ' ἐπίτυκτο, *H. Steph.*

281. Παρέλκετο) γρ. παρ' ἕλκετο, *Br. Schol.*

284. Περίφρων) γρ. φερέφρων, *H. Steph.*

288. Πείν μέ σε τῷ) γρ. πείν μέ σέ τῳ, &, πείν σέ μι τῷ, *H. Steph.*

Δῶρα δ' ἄρ' οἰσόμενοι προέσαν κήρυκα ἕκαστος·
Ἀντινόῳ μὲν ἔπειτε μέγαν περικαλλέα πέπλον
Ποικίλον· ἐν δ' ἄρα οἱ περόναι δυοκαίδεκα πᾶσαι
Χρύσειαι, κληῖσιν εὐγνάμπτοις ἀραρυῖαι.
Ὅρμον δ' Εὐρυμάχῳ πολυδαίδαλον αὐτὴ ἔνεικε,
Χρύσεον, ἠλέκτροισιν ἐερμένον, ἠέλιον ὥς·
Ἑρμαῖα δ' Εὐρυδάμαντι δύω θεράποντες ἔνεικαν,
Τείγλλωα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή·
Ἐκ δ' ἄρα Πεισάνδροιο, Πολυκτορίδαο ἄνακτος,
Ἶδμον ἤνεικεν θεράπων, περικαλλὲς ἄγαλμα·
Ἄλλο δ' ἄρ' ἄλλος δῶρον Ἀχαιῶν καλὸν ἔνεικεν.
Ἡ μὲν ἔπειθ' ἀνέβαν' ὑψῴια δία γυναικῶν·
Τῇ δ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι ἔφερον περικαλλέα δῶρα.
Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
Τρεψάμενοι τέρποντο· μέχρι δ' ὄπα ἔσπερον ἐλθεῖν·
Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν.
Αὐτίκα λαμπτῆρας τρεῖς ἕσασαν ἐν μεγάροισιν
Ὄρθ' ἀναφαείνοντες· περὶ δὲ ξύλα κάππεσον ἄλλα
Αὖα πάλαι, περίκηλα, νέον κεκεασμένα χαλκῷ·

Ad dona itaque præmiserunt portanda præconem unusquisque:
Ab Antinoo quidem portavit *Præco* magnum pe pulchrum peplum
Varium; intus autem erant fibulæ duodecim omnes
Aureæ, junctûris benè-flexibilibus congruentes.
Monile verò ab Eurymacho pervarium statim portavit *idem præco*,
Aureum, electris fulgens, sicuti Sol:
Inaures autem *ab* Eurydamante duo servi portaverunt,
Perstupendas, elaboratas; gratiaque perfulgebat multa:
A Pisandro verò, Polyctoride rege,
Monile portavit servus, perpulchrum ornamentum:
Aliud itidem alius donum Achivorum pulchrum dedit.
Hæc quidem interim ascendit *ad* cœnacula princeps mulierum:
Illique simul famuliæ portabant perpulchra dona.
Hi verò in saltationem & suavem cantum
Conversi delectabantur; manseruntque, donec Hesperus veniret:
His itaque se delectantibus niger Hesperus supervenit.
Statim faces tres *magnas* statuerunt in domibus
Ut lucerent, circumque ligna, arida posuerunt,
Sicca diù, valde dura, nuper scissa ære;

## ΣΧΟΛΙΑ.

291. Περόναι.] Πόρπαι.

293. Κληῖσιν.] Καθακλείσιν, εἰς ἃς καθίεσαν τὰς περόνας. Εὐγνάμπτοις.] Καλῶς ἐπικεκαμμένας.

294. Ὅρμον.] Τὸν καθ' ὃ τετράκλωτα θεικείμενον χρυσοῦν κόσμον.

296. Ἑρμαῖα.] Δῶρα, * τὰ ὕπτια κόσμου· ὅ ἐστι τὰ ἀνώπαια.

297. Τείγλλωα.] Τείκεσι κόσμια, ἀφ' ᾧ τὰ τειόφθαλμα πέπλα. Μορόεντα.] Τὰ μετὰ πολλῆς μόρου καὶ κατασκευασμένα.

298. Πολυκτορίδαο.] Πολύκτορος παιδός.

299. Ἶδμον.] Πελλαχήλιον· ἔνθα δὲ πυρόμιαν ἀφόρητον ἢ τὸ ὅρμημα· τὸ μὲν γὰρ ὑποστέρνιον τῇ τραχήλῳ, ὁ ἢ ὅρμος καλάσας· ἴδμος ἢ, ὁ τραχήλος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι τὴν τροφὴν δι' αὐτοῦ.

306. Λαμπτῆρας.] Ἐχάλκευε ποσπόρους· ἢ τοὺς χαλκοῦς, ἐφ' οἷς ἔκαιον.

307. Φαείνοιεν.] Λάμποιεν. Θῆκαν.] Ἐπίθηκαν.

308. Κεκεασμένα.] Ἐχισμένα.

## NOTÆ.

297. Τείγλλωα, μορόεντα) *Ultima* τείγλλωα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi *Liquidæ* sequentis, vid. infrà, ad τ'. v. 92. Voces τείγλλωα & μορόεντα satis explicant *Eustath.* ad *Iliad.* ξ'. v. 183. fol. 964. lin. 31. *Hesych.* v. Τρίγλλωα, & v. Μορόεντα. Item *Etymolog.* M. *Suidas*, *Phavorinus*, in iisdem vocibus. Vocem autem μορόεντα, hoc certè in loco, existimo non solùm spectare ad Operis elegantiam exquisitam, aut Opificis industrium & elaboratum ingenium, verùm etiam ad fatalem tandem earundem gemmarum Retributionem; quam nacti sunt ab *Ulyssis* manibus hi Proci: Quasi ejusdem essent generis, cum *Eriphylæ* Armillâ, seu Aureo Monili; aut Equo *Sejani*, & *Auro Tholosano*; quorum Prius ante *Trojana* tempora. Hoc enim maximè decet Poetæ nostri Ingenium.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Τὰ ὕπτια &c. ex *Aloysii* MS. addo, perquam accommoda.

299. Ἶδμον) Cum his *Scholiis* confer *Etymolog.* M. v.

## VARIÆ LECTIONES.

300. Ἔνεικεν) *pr.* ἤδωκεν, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ δαΐδας μετέμισγεν· ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος παλαιφρονος· αὐτὰρ ὁ τῆσιν
Αὐτὸς διογενὴς μετέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Δμωαὶ Ὀδυσσῆος, δηὶν οἰχομένοιο ἄνακτος,
Ἔρχεσθε πρὸς δώματ', ἵν' αἰδοίη βασίλεια·
Τῇ δ' πάρ' ἠλάκατα τροφαλίζετε τέρπεθ' αὐτῇσι
Ἥμενα σὺν μεγάρῳ, ἢ εἴρια πείκετε χερσίν.
Αὐτὰρ ἐγὼ τούτοισι φάος πάντεσσι παρέξω.
Ἠῶθεν γάρ κ' ἐθέλωσιν ἐΰθρονον ἠὼ μίμνειν,
Οὔπω μὲ νικήσουσι πολυτλήμων περ ἐμεῖο.
Ὣς ἔφατ'· αἱ δ' ἐγέλασσαν, ἐς ἀλλήλας δ' ἴδον αὖτε·
Τοῖσι δ' αἰσχρῶς σύνιπτε Μελανθὼ καλλιπάρῃος,
Τὴν Δολίος μὲν ἔτικτε, κόμισσε δὲ Πηνελόπεια,
Παῖδα ἓ ὡς ἀπίταλλε· δίδου δ' ἄρ' ἀθύρματα θυμῷ,
Ἀλλ' οὐδ' ὣς χέθε πένθος ἐνὶ φρεσὶ Πηνελοπείης·
Ἀλλ' ἦγ' Εὐρυμάχῳ μισγέσκετο, τῷ Φιλέεσκεν·
Ἣ ῥ' Ὀδυσῆ σύνιπτεν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Ξεῖνε τάλαν, σύ γέ πῃς φρένας σκιπεπαλσμένος ἐσσὶ,
Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκηΐον ἐς δόμον ἐλθὼν,
Ἠέ που ἐς λέσχην· ἀλλ' ἐνθάδε πόλλ' ἀγορεύεις

Et lampadas miscuerunt; alternatim verò præluebant
Famulæ Ulyssis laboriosi; at hic illis
Ipse generosus loquutus est prudens Ulysses,
" Famulæ Ulyssis, diù absentis regis,
" Ite ad domos, ubi est veneranda regina;
" Huic verò juxta colos vertite; & delectate ipsam
" Sedentes in domo, vel lanas aptate manibus.
" At ego his lumen omnibus præbebo,
" Siquidem voluerint pulchræ-sedis Auroram expectare,
" Non me vincent; perpatiens enim valdè sum.
Sic dixit; hæ autem riserunt, & se invicem respiciebant;
Hunc turpiter corripuit Melantho pulchra-genis,
Quam Dolius quidem genuerat, nutriverat autem Penelope,
Filiamque velut educârat, dabatque delitias animo:
Sed neque sic tenuit dolorem in mentibus ob Penelopen;
Sed hæc Eurymacho mixta est, & amabat.
Hæc Ulyssem improperabat contumeliosis verbis,
" Hospes miser, tu aliquis es mente attonitus, *i. e. amens*;
" Neque vis dormire æream in domum profectus;
" Vel alicubi in tabernam; sed hic multa dicis

## ΣΧΟΛΙΑ.

309. Μετέμισγεν.] Συνανεμίγνυον. Ἀμοιβηδὶς.] Ἀνὰ μίαν.
314. Στροφαλίζετε.] Στρέφεσθε.
315. Πείκετε.] Ἐαίνετε.
321. Κόμισσε.] Μετ' ἐπιμελείας ἔθρεψε.
323. Σχέθε.] Εἶχεν.
324. Μισγέσκετο.] Συνεμίγνυτο.
326. Τάλαν.] Ἄθλιε. Ἐκπεπαλαγμένος.] * Ἐκπεπληγμένος τὰς φρένας, ἄφρων.
327. Χαλκηΐον.] * Χαλκεῖον οἶκον.
328. Λέσχην.] Δημόσιον οἴκημα, οἷον * λέσχην, παρὰ τὸ συνῆχθαι τοὺς μὴ ἔχοντας οἰκήματα λέσχην ποιεῖσθαι· ἢ παρὰ τὸ λεσχαίνειν ἐν αὐτῷ, ὅ ἐστιν ὁμιλεῖν.

## NOTÆ.

315. Εἴρια) *Eustath.* fol. 325. lin. 2. Ὅμηρος μὲ τὸ εἴριον ἐποιήσατο, ὁμοίως τῷ λείριον· οἱ δὲ ὕστερον, παρεξύνοντες πρὸς ἀναλογίαν ἑτέρων παρεξωκότων

Δακτυλικῶν λέξεων· ἵνα ᾖ, ὡς πῆχυς, τεῖχος· ὅπως εἶρος, εἴριον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

327. * Χαλκεῖον δόμον) MS. apertè, χαλκέως δόμον, & *Eustath.* fol. 672. lin. 32. χαλκεῖον vocat.

328. * Λέσχην) Ità lego pro λεσχῆν, nè fit idem explicatum per idem. Vid. *Hesych. Etymolog.* M. *Suidam* & *Phavorinum*, in v. *Eustathius*, fol. 672. lin. 34. Ἡ δὲ λέσχη, δημόσιον αἴθουσα· οἰκημα· ἔνθα οἱ ἀπαῖ) συναγόμενοι, ὡς λέσχην τὸ αὐτὸ εἶναι, ἐξ ἐλεσχαίνειν δηλ. ὅ ἐστιν, ὁμιλεῖν, τὸ διαῤῥην δηλαδὴ αὐτοῖς. Μίμνειν) ἢ τοῦτον ἐξ Ἡσιόδου, Παρ' δ' ἴδε χαλκεόν τε δῶμον, καὶ ἐπαλέα λέσχην. At hanc explicationem vox ἰδέειν evertit; nec enim licuit cuivis, in Fabri ferrarii officinâ dormire & pernoctare; quare χαλκεῖον δόμον exponendum, ut χαλκοβατὲς δῶ, &c. *Suidas*, Λέσχαι ἦλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο παῖδες· Ὅμηρος, Οὐδ' ἐθέλεις εὕδειν χαλκεῖον ἐς δόμον ἐλθών, Ἠέ που εἰς λέσχην.

## VARIÆ LECTIONES.

321. Δόλιος) *pr.* Δολίης, vid. ad *Iliad. β'.* v. 856.

Θαρσαλέως πολλοῖσι μεθ' ἀνδράσιν· ἀλλά τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἤ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστίν, ὃ σὺ μεταμώλια βάζεις·
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ὑπίκκισας ἠπεροπῆα;
Μή τίς τοι τάχα Ἴρου ἀμείνων ἄλλος ἀναστῇ,
Ὅς τίς σ' ἀμφὶ κάρη κεκοπὼς χερσὶ σιβαρῇσι,
Δώμαθ' ἑκπέμψῃσι, φερύξας αἵματι πολλῷ.
Τὼ δ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Ἦ τάχα Τηλεμάχῳ ἐρέω, κύον, οἷ' ἀγορεύεις,
Κεῖσ' ἐλθών, ἵνα σ' αὖθι κατὰ μέλεϊσι τάμῃσιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπέεσσι διεπτοίησε γυναῖκας.
Βὰν δ' ἴμεν' ἀνὰ δῶμα· λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης
Ταρβοσύνῃ· φὰν γάρ μιν ἀληθέα μυθήσασθαι.
Αὐτὰρ ὁ πὰρ λαμπτῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν
Εἰσήκει ἐς πάντας ὁρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαινε φρεσὶν ἦσιν, ἃ ῥ' οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.
Μνηστῆρας δ' ὁ πάμπαν ἀγλαΐσας εἶα Ἀθήνη
Λώβης ἴαχεν θυμαλγέος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύμῃ ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κερτομέων Ὀδυσῆα· γέλων δ' ἑτάροισιν ἔτυξε.
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλειῆς βασιλείης,
Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: certe tibi vinum habet mentes, vel tibi ſemper
" Talis mens eſt, quare & vana dicis.
" An gaudio efferris; quòd Irum vicisti erronem?
" Cave, ne quis tibi citò Iro melior alius aſſurgat,
" Qui te circum caput percuſſum manibus fortibus
" Domo emittat, fœdatum ſanguine multo.
Hanc torvè conſpicatus alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè citò Telemacho dicam, canis, qualia loqueris,
" Illuc profectus, ut te denuò membratim incidat.
Sic loquutus, verbis perterruit mulieres:
Perrexerunt autem ire per domum, ſolutaque ſunt membra ſingulis
Timore, putabant enim ipſum vera dicere.
At hic propè lampadibus prælucens accenſis
Stabat omnes aſpiciens; alia verò eius animus
Cogitabat mentibus, quæ non imperfecta fuerunt.
Procos igitur non omninò ſuperbos ſinebat Minerva
Contumeliâ abſtinere moleſtâ; ut adhuc magis
Ingrederetur dolor cor Laërtiadæ Ulyſſis.
His itaque Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
Inceſſens Ulyſſem; riſumque ſociis fecit.
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

332. Ἀλύεις.] Χαίρεις, γαυριᾷς.
333. Ἀναστῇ.] Ἀγωνίσῃ.
335. Φερύξας.] Μολύνας.
338. * Διαμπερὲς.] Διὰ μέλαν.
349. Γέλων.] Γέλωτα, Ἀπλῶς.

## N O T Æ.

329. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Iidem Verſus hi Quatuor aliàs leguntur, *viz.* infrà, v. 389. &c.

342. Λαμπτῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν) Malè in pluribus αἰθομένοισιν. Solæ, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, αἰθομένοισι rectè legunt; nam ὁ λαμπτὴρ. *Florentina* certè αἰθομένοισιν habet, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, *Stephaniana*, *Caſtellionea*, *Spondan. Elzevir. Cantabrig. Oxonienſ.* Ità aliquandò prudentibus etiam obrepunt Errores, quos Magnorum virorum Auctoritas incautis ſolet obtrudere.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * *Aloyſii* MS. hoc dabat.

## Variæ Lectiones.

331. Μεταμώλια) χρ. μεταμώνια, vid. infrà, ad v. 391.
332. Ἀλύεις) χρ. ἀλύεις, ut ad ι'. v. 398. in Not. ad *Textum*.
338. Διαμπερὲς) χρ. Διαμπερὲς, & Διὰ μεσσοῖσι, vid. ad ι'. v. 291.
342. Αἰθομένοισιν) χρ. αἰθομένοισιν, vid. Not. ad *Textum*.
347. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος) χρ. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα, *H. Steph.*
349. Ἔτυξε) χρ. Ἔτυχε, *H. Steph.*

Οὐκ

Οὐκ ἀθεεὶ ὅδ' ἀνὴρ Ὀδυσῆϊον ἐς δόμον ἵκϕ·
Ἔμπης μοὶ δοκέϕ δαίδων σέλας ἔμμϕαι αὐτῷ,
Καὶ κεφαλῆς· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι τρίχες οὐδ' ἠβαιαί.
355 Ἦ ῥ', ἅμα τὲ ϖροσέϕτεν Ὀδυσσῆα ϖολίπορθον,
Ξεῖν', ἦ ἄρ κ' ἐθέλεις θητευέμϕ, εἴ σ' ἀνελοίμην,
Ἀγρῷ ἐπ' ἐσχατιῆς, μισθὸς δέ τοι ἄρκιος ἔσται,
Αἱμασιάς τε λέγων, ϗ δένδρεα μακρὰ ϕυτεύων;
Ἐνθάδ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπιζάνον παρέχοιμι,
360 Εἵματά τ' ἀμϕιέσαιμι, ποσὶν θ' ὑϖοδήματα δοίην·
Ἀλλ' ἐπεὶ ϑὺ δὴ ἔργα κάκ' ἔμμαθες, οὐκ ἐθελήσϕς
Ἔργον ἐποίχεσθ'· ἀλλὰ ϖλάσσειν κῆ δῆμον
Βούλεαι, ὄϕρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὸν γαστέρ' ἄναλτον.
Τόνδ' ἀϖαμειβόμενος ϖροσέϕη ϖολύμητις Ὀδυσεύς,
365 Εὐρύμαχ', εἰ γὰρ νῶϊν ἔεις ἔργοιο γένοιτο
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ ϖέλονται,
Ἐν ϖοίῃ, δρέϖανον μὲν ἐγὼν εὐκαμϖὲς ἔχοιμι,
Καὶ ἢ σὺ τοῖον ἔχοις, ἵνα ϖειρησαίμεθα ἔργου
Νήϊστιες ἄχρι μάλα κνέφαϑ', ϖοίη ἔϖι ϖαρείη.
370 Εἰ δ' αὖ ϗ βόες εἶεν ἐλαυνέμεν, οἵ τ' ἄριστοι,
Αἴθωνες, μεγάλοι, ἄμϕω κεκορηότε ϖοίης,
Ἥλικες, ἰσοϕόροι, τώ τε ϑέειν ὐκ ἀλαϖαδνώ,
Τέτρυγον δ' εἴη, εἴκοι δ' ὑϖὸ βῶλον ἀρότρῳ,

" Non ſine Deo hic vir Ulyſſeam in domum venit
" Prorſus mihi videtur facularum ſplendor eſſe ex ipſo,
" Et capite ipſius; quoniam non ei ſunt capilli ne tantilli quidem.
Dixit, ſimulque alloquutus eſt Ulyſſem urbium deſtructorem,
" Hoſpes, nunquid vis mercede ſervire, ſi te ſuſcipiam,
" Agri in extremitate, merces etenim tibi ſufficiens erit,
" Sepeſque colligens, & arbores longas plantans?
" Illic ego victum quidem affatim dabo,
" Veſtimentaque circumdabo, pedibuſque calceamenta dabo.
" Sed quandoquidem opera mala didiciſti, non voles
" Opus inire; ſed mendicare per populum
" Vis; ut poſſis paſcere tuum ventrem inſatiabilem.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" Eurymache, utinam nobis contentio operis eſſet
" Tempore in verno, quando dies longi ſunt,
" In herbâ falcem quidem ego benè flexam haberem,
" Et tu quoque talem haberes, ut experiremur opus
" Jejuni uſque valdè ad tenebras, herba interim adeſſet.
" Utinam rurſus & boves eſſent ad impellendum, qui optimi,
" Pingues, magni, ambo ſaturati herbâ,
" Æquales, pari-oneri-apti, quorum robur non imbecillum;
" Sed arvum magnum eſſet, cedatque gleba aratro;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

352. Οὐκ ἀθεεί.] Οὐκ ἄνευ θεοῦ.
353. Ἔμπης.] Νῦν, αὐτὶ τοῦ, * ὁμοίως.
356. Ἀνελοίμην.] Ἀναλάβοιμι.
357. Ἄρκιος.] Ἱκανός.
358. Αἱμασιάς.] Τὰς ϖεριβόλους τῶν τοίχων, τὰς χαλίκινας. Λίϑων.] Οἰκοδομῶν ἐκ συλλέκτων λίϑων.
362. Πτώσσειν.] Πτωχεύειν.
367. Ποίῃ.] * Ἐντεῦϑα ποίη, ὁ Δημοτελακὸς χόρτος.
371. Κεκορηότε.] Κεκορεσμένοι.
372. Ἥλικες.] Ὁμήλικες. Ἰσοϕόροι.] Ἴσως ϕέροντες, γοῦν ἕλκοντες. * Ἀλαπαδνόν.] Ἀσθενές, παρὰ τὸ ἀλαπάζω, τὸ πορθῶ.
373. Τετρύγοι.] Τέσσαρας ἴχοι γύας· γύον δέ, μέτρον γῆς.

## NOTÆ.

352. Οὐκ ἀθεεί) Σαρκαστικῶς μὲν οὖν· ἀληθῶς δὲ ὡς ὕστερον ἐφαίνετο.
361. Ἔμμαθες) Vid. ſuprà, ad ρ'. v. 226. ubi iidem tres Verſus, Mutatis tantùm mutandis.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

353. * Ὁμοίως, pro ὅμως, ſcribo; nam MS. ὅμοιον habet, & *Euſtath.* fol. 674. lin. 34. per ἐπίσης explicat.
367. * Ἐντεῦϑα ποίη, ὁ Δημοτελακὸς χόρτος, vo-ces ἐντεῦϑα ποίη, addo; ut rectè ſe habeat *Syntaxis*.
372. * Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MS. ubi tamen ἀσθενῆ, malè.

## VARIÆ LECTIONES.

354. Καὶ κεφαλῆς) γρ. κακκεφαλῆς.
356. Ἐθέλεις) χ. ἐθέλοις, *H. Steph.*
361. Ἔμμαθες) γρ. ἴμαθες, vid. Not. in *Textum*.

Τῷ

Τῷ κέ μ' ἴδοις, εἰ ἄλλα διηνεκέα τροχαμοίμην.
Εἰ δ' αὖ ἐγὼ πόλεμόν ποθεν ὀρμήσειε Κρονίων
Σήμερον, αὐτὰρ ἐμοὶ σάκος εἴη, ἠὲ δύο δοῦρε,
Καὶ κύνεη παίχαλκος ἐπὶ κροτάφοις δαμεῖτα·
Τῷ κέ μ' ἴδοις πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα.
Οὐδ' ἄν μοι τλὼ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις.
Ἀλλὰ μάλ' ὑβρίζεις, καί τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Καί πω τὶς δοκέεις μέγας ἔμμεναι, ἠδὲ κραταιὸς,
Οὕνεκα παρ παύροισι καὶ οὐκ ἀγαθοῖσιν ὁμίλεις·
Εἰ δ' Ὀδυσεὺς ἔλθοι, καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν,
Αἶψα κέ τοι τὰ θύρετρα, καὶ εὐρέα περ μάλ' ἐόντα,
Φεύγοντι τεινοίλο δι' ἐκ προθύροιο θύραζε.
Ὣς ἔφαθ'· Εὐρύμαχος δ' ἐχολώσατο κηρόθι μᾶλλον,
Καί μιν ὑποδρα ἰδὼν, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλ', ἦ τάχα τοι τελέω κακὸν, οἷ' ἀγορεύεις
Θαρσαλέως, πολλοῖσι μετ' ἀνδράσιν· οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖς· ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας, ἢ νύ τοι αἰεὶ
Τοιοῦτος νόος ἐστὶν, ὃ καὶ μεταμώλια βάζεις;
Ἦ ἀλύεις, ὅτι Ἶρον ἐπίκτησας ἠδ' ἀλήτην;
Ὣς ἄρα φωνήσας, σφέλας εἵλετο· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
Ἀμφινόμου προὶς γοῦνα καθέζετο Δουλιχιῆος,
Εὐρύμαχον δείσας· ὁ δ' ἄρ' οἰνοχόον βάλε χεῖρα
Δεξιτερὴν· προέχους δ' ἤριπτο πεσοῦσα·
Αὐτὰρ ὅγ' οἰμώξας πέσεν ὕπτιος ἐν κονίῃσι.

" Tunc me videres, si sulcum longum proscinderem.
" Sin rursus & bellum alicundè moverit Saturnius
" Hodie, verùm mihi scutum esset, & duæ lanceæ,
" Et galea tota-ærea in temporibus congruens;
" Tunc me videres primis in pugnateribus mixtum,
" Neque mihi ventrem exprobrans loquereris.
" Sed valdè insolescis, & animus tibi durus;
" Et quodammodò quidam videris magnus esse & fortis,
" Quoniam cum paucis, & non bonis versaris,
" Sin Ulysses veniret, & accederet in patriam terram,
" Statim tibi portæ, & latæ quamvis sint,
" Fugienti arctarentur è vestibulo foràs.
Sic dixit; Eurymachus verò iratus est animo magis,
Et ipsum torvè conspicatus, verba velocia loquutus est,
" Ah miser, certè citò tibi perficiam malum, qualia dicis
" Confidenter multos inter viros, neque quid animo
" Times: nunquid vinum tuas mentes occupat; an tibi semper
" Talis mens est, quoniam & vana dicis?
" An insolescis-præ-gaudio; quòd Irum vicisti scurram?
Sic locutus scabellum accepit: at Ulysses
Amphinomi ad genua desedit Dulichii,
Eurymachum veritus: hic itaque puerum a poculis percussit manum
Dextram; gutturnium verò humi sonuit cadens;
At hic plorans cecidit resupinus in pulveribus.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Διηνεκέα.] Τῷ ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς χιζομμένῳ. Προχαμοίμην.] Διακόψαιμι.
375. Ὀρμήσειεν.] Ἐγείρῃ, κινήσῃ.
378. Μιχθείς.] Μιχθείς, ἀντὶ τοῦ, σωιελθόντα.
384. Τὰ θύρετρα φεύγοντι τεινοίλῳ.] Οὕτως περασόμενον· ἀπὸ τῆς θυρεᾶς φεύγοντος, ὡς δοκεῖν συνοχωρεῖσθαι.
393. Σφέλας.] Τὸ ὑποπόδιον· ἢ τὸ βλῆμα, τὸ σφῆλαι δυνάμενον.
396. Προέχους.] Ὁ ξύσης.

## Ν Ο Τ Æ.

379. Οὐδ' ἄν μοι τλὼ γαστέρ' ὀνειδίζων ἀγορεύοις) Huc pertinet illud *Michaelis Apostolii*, Proverb. Centur. V. Γαστέρα μοι προφέρεις· καλλιστον ὄνειδος ἁπάντων· Ἡ πλήρης μὲν, ἐλαφρεστέρη κεται ἢ, βαρεῖα.

389. Θαρσαλέως πολλοῖσι) Versus iidem *quatuor* suprà ab illius Concubinâ *Melantho* usurpati, quos nunc *Eurymachus* ipse profert; adeò sui semper memor Poeta.

## Variæ Lectiones.

382. Οὐκ ἀγαθοῖσι) γρ. ἀπδανοῖσι, confer *Iliad.* α'. v. 231.
391. Μεταμώλια) γρ. μεζαμώνια, *Hesych. Eustath.*
394. Εἵλετο) γρ. ἔλαβε, *H. Steph.*

Μνησῆ-

Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Αἴθ' ὄφελ' ὁ ξεῖνος ἀλώμενος ἄλλοθ' ὀλέσθαι,
Πρὶν ἐλθεῖν· τῷ κ' οὔτι τόσον κέλαδον μεθέηκεν.
Νῦν ἦ τοι πίωχῳ ἐειδαίνομεν· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔστηκ' ἄνδρες, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειρ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Δαιμόνιοι, μαίεσθε, καὶ ἐκπέπαθέτε θυμῷ
Βρωλιὴ, οὐδὲ ποτῆτα· θεῶν νύ τις ὔμμ' ὀρεξύνει·
Ἀλλ' εὖ δαισάμενοι κατακείετε οἶκαδ' ἰόντες,
Ὁππότε θυμὸς ἄνωγε· διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες,
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Νίσου Φαίδιμος υἱὸς, Ἀρητιάδαο ἄνακτος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθείσι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτε τι τ' ξεῖνον τυφελίζετε, μήτε τιν' ἄλλον
Δμώων, οἳ κατὰ δῆμον Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἀλλ' ἄγε δ', οἰνοχόος μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες κατακείομεν οἴκαδ' ἰόντες·
Τὸν ξεῖνον δ' ἐῶμεν ἐπὶ μεγάροις Ὀδυσῆος
Τηλεμάχῳ μελέμεν· τῷ γὰρ φίλον ἵκετο δῶμα.

Prodei ergò tumultuati sunt in domibus umbrosis:
Atque ita aliquis dixit, ubi aspexisset propinquum alium,
" Utinam hic hospes errans alibi periisset,
" Antequam veniisset; sic non tantum strepitum intulisset.
" Nunc autem de paupere contendimus: neque aliqua convivii
" Boni est voluptas; quoniam pejora vincunt.
Hos quoque inter locuta est sacra vis Telemachi,
" Miseri, insanitis, & non jam retinetis animo
" Cibum, neque potum; Deorum aliquis vos concitat.
" Sed bene convivati dormite domum profecti,
" Quando animus jubet; cogo verò neminem ego.
Sic dixit; hi autem omnes, mordicùs labris compressis,
Telemachum admirabantur, quòd audacter locutus esset.
His Amphinomus concionatus est, & dixit,
Nisi illustris filius, Aretiadæ regis,
" O amici, nequaquam aliquis ob dictum justum
" Contrariis verbis mordens aliquem indignetur:
" Neque ampliùs hospitem verberate, neque aliquem alium
" Famulorum, qui sunt in domibus Ulyssis divini.
" Verùm agite, pocillator incipiat ministrare poculis,
" Ut postquam libaverimus, dormiamus domum profecti;
" Hospitem verò sinamus in ædibus Ulyssis
" Telemacho curæ esse: hujus enim dilectam pervenit domum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

398. * Ὁμάδησαν.] Θόρυβον ἐποίησαν.
401. Μεθέηκεν.] Ἐποίησεν.
405. Δαιμόνιοι.] Θαυμάσιοι, ἀπὸ κακοῦ.
408. Διώκω δ' οὔτιν' ἔγωγε.] Ἵνα * παραμείνωσι καὶ ἀναμείνωσιν.
409. Φύντες.] Ἐνδακόντες.
414. Χαλεπαίνοι.] Εἰς ὀργὴν κινήσοι.
415. Σπφελίζετε.] Διώκετε, ὑβρίζετε.
417. Ἐπαρξάσθω.] Ἀπὸ τοῦ σπένδω ὀρξάσθω.
418. Καθαπτόμενος.] Καθυβρίσας.
420. Τηλεμάχῳ μελέμεν.] Ἐπιμελὲς ἀξιοῦσαι τὸν Τηλεμάχου.

## NOTÆ.

403. Ἐπὶ τῷ χερείονα νικᾷ) Idem *Iliad.* α'. v. 576. Imitatur *Sophocl.* Philoctet. v. 456. Ὅταν τὸ χεῖρον κρατῇ μᾶλλον δίκης.

411. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος) De hujus æquitate, diximus suprà, ad v. 145. & ad hunc, velut Patronum, modò fugisse *Ulyssem* constat, v. 394.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

398. * Et hoc *Aloysii* MS. præbuit, ubi tamen, per Exscriptoris incuriam, θόρυβον.

408. * Παραμείνωσι, pro παραμείνωσι, lego, MSti, & Trium *Impressorum* Vett. auctoritate.

## VARIÆ LECTIONES.

404. Μεπιφ') γρ. μεπίφη, ut suprà, v. 59.

415. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἐπ.

Ὡς

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδότα μῦθον ἔειπε·
Τοῖσιν δὲ κρητῆρα κεράσσατο Μέλιος ἥρως,
Κῆρυξ Δυλιχιεύς· θεράπων δ' ἦν Ἀμφινόμοιο·
Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ὑποσπόνδους· οἱ δὲ θεοῖσι
Σπείσαντες μακάρεσσι, πίον μελιηδέα οἶνον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμός,
Βάν ῥ' ἴμεν εἰς εὖ οἶκον ἕκαστος.

Sic dixit; & illis omnibus gratum verbum locutus est:
Illis itaque craterem miscuit Mulius heros
Præco Dulichius, famulus verò erat Amphinomi,
Distribuit igitur omnibus ritè: hi autem Diis
Ubi libâssent beatis, biberunt dulce vinum.
At postquam libârunt, biberuntque, quantum voluit animus,
Perrexerunt ire dormitum sua ad cubicula unusquisque.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

421. Ἐαδότα.] *Ἄδοντα, ἀείσοντα. 424. Ἐπισπένδ.] *Ἐφισπόμβρ.

* Ità lego, pro corrupto, ἐπισπόμβρ. Vid. ad ν'. v. 54.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

421. *Ἄδοντα, MS. suppeditat, & Tres Codd. *Impressi*; quibus tamen τὸ ἀείσοντα exciderit; quare utramque vocem restituo. Est autem ἄδω, & ἀείδω.

## Variæ Lectiones.

425. Σπείσαντες) γρ. λείψαντες, *H. Steph.*

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Γ.

ΣΥΝ Τηλεμάχῳ ἔκθεσιν ποιεῖται τῶν ὅπλων Ὀδυσεύς, καὶ ὡς παῤ Πιστράτῳ ἐν Κρήτης εἶναι ὑποκρίνεται· γίγνεται δὲ αὐτοῦ δι' αἰνιγματισμῶν ὡς ἐν Εὐρύκλειαν, τὰς πόδας αὐτῷ νίπτουσαν· ἐφ' ᾧ καὶ παρίκβασιν ὁ ποιητὴς διηγεῖται, ὡς ἐν Παρνασσῷ ὑπὸ συὸς ἐπλήγη κωνηγῶν.

### Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ὁμιλία· καὶ τὰ Νέστορα· ἢ, ὁ ὑπὸ Εὐρυκλείας ἀναγνωρισμός.

### Ἄλλως.

Ταῦ θ' ἀναγνωρίζει ἐξ αἰνῶν χρεὼς Ὀδυσῆα. Lib. XIX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων·
Αἶψα δὴ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα κατθέμεν εἴσω
Πάντα μάλ'· αὐτὰρ μνηστῆρας μαλακοῖς ἐπέεσσι
Παρφάσθαι, ὅτε κέν σε μεταλλῶσιν ποθέοντες·
Ἐκ καπνοῦ κατέθηκ'· ἐπεὶ οὐκέτι τοῖσιν ἐοικώς,

AST in domo remansit divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ conſtruens:
Statim igitur Telemachum verbis velocibus alloquutus eſt,
" Telemache, oportet arma bellicoſa deponere intùs
" Omnia prorſus; at procos mollibus verbis
" Decipere; quandò à te inquirent curioſè-deſiderantes:
" Ex fumo depoſui, *inquiens*; quoniam non his ſimilia ſunt,

### Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Γ Πελείπετο.] Ὑπελείφθη, ἔμενεν.
4. Χρὴ τεύχεα.] Οἱ ἀστερίσκοι· ὅτι εὐθέως ἦσαν. Κατθέμεν.] Καταθεῖναι.

### N O T Æ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ) Hoc *Diſtichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα) *Euſtath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσον δὲ, καὶ ὅτι ἡ σοφὴ τῶν ὅπλων ἐκπαίδευσις παραγυμνάσια, τῇ τῶν μάλιστα ῥαψῳδίᾳ ἐκείνῃ καθὼς τῶν Παλαιῶν· ὧδε γὰρ, Ὀβελίζουσι, φασὶ, τὰ τοιαῦτα ἔπη, μὴ Ἀστερίσκων· οἷς δὲ καιριώτερα κεῖνται, ὅπου καὶ εἴδεν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· ἦν γὰρ, φασὶν, ἐν ἀχροῖς ἂν, πῶς οἶδεν, ὅτι σοφώτερα κεῖνται ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipſum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται σοφὸν ἑκάστῳ εἶχον, Ἀστερίσκος, δίχα Ὀβελὸς, ὡς ἐκπαίδια τῶν τοιούτων εἶχον ἄριστα κεκμηκότα, καλῶς, ὅτι ἐώρακε τὰ ὅπλα. Κατθέμεν.] Καταθεῖναι.

### N O T Æ.

V. 1. Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ) Hoc *Diſtichon* mox recurrit, v. 51.

4. Τηλέμαχε, χρὴ τεύχε' ἀρήϊα) *Euſtath.* fol. 606. lin. 27. Ἴσον δὲ, καὶ ὅτι ἡ σοφὴ τῶν ὅπλων ἐκπαίδευσις παραγυμνάσια, τῇ τῶν μάλιστα ῥαψῳδίᾳ ἐκείνῃ καθὼς τῶν Παλαιῶν· ὧδε γὰρ, Ὀβελίζουσι, φασὶ, τὰ τοιαῦτα ἔπη, μὴ Ἀστερίσκων· οἷς δὲ καιριώτερα κεῖνται, ὅπου καὶ εἴδεν Ὀδυσσεὺς τὰ ὅπλα· ἦν γὰρ, φασὶν, ἐν ἀχροῖς ἂν, πῶς οἶδεν, ὅτι σοφώτερα κεῖνται ὅπλα ἐν τῷ οἴκῳ; Denique idem, ad hunc ipſum locum, fol. 678. lin. 47. Ἔνθα δὲ κεῖται σοφὸν ἑκάστῳ εἶχον, Ἀστερίσκος, δίχα Ὀβελὸς, ὡς ἐκπαίδια τῶν τοιούτων εἶχον ἄριστα κεκμηκότα, καὶ οἷον ἀστέρα ὄπιθεν λαμπόντων, ἃ μὴ οἶδεν, ὡς ἐπεκέλευσαν οἱ Παλαιοί. At quicquid Veteres illi *Critici* in hâc parte ſtatuerint, æquè neceſſario ad π'. v. 284. adhibentur, atque hic. Non enim *Ulyſſes* ex præſentibus tantum prudens erat, ſed longè antè proſpexit futura; & abiens etiam ſciebat, quæ Arma in ſuâ eſſent domo, & ubinam. Quare utrinque *Aſteriſci* debent appingi, ſine Obelo; utrobique enim non ſine ſingulari Artificio, à Poetâ conſummatiſſimo ponuntur.

5. Πάντα μάλ') Vid. ſuprà, ad π'. v. 286. ubi hic locus.

### N O T Æ I N S C H O L I A.

V. 4. Οἱ Ἀστερίσκοι) Ad explicationem hujus *Scholii* faciunt, quæ in *Textum* notamus.

Οἷά ποτε Τροίηνδε νέων κατέλειπεν Ὀδυσσεύς,
Ἀλλὰ κατήμιγα, ὅσσον πυρὸς ἵκετ' αὐτμή.
Πρὸς δ' ἔπι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶν ἔμβαλε Δαίμων,
Μήπως οἰνοβαρέντες, ἔριν στήσαντες ἐν ὑμῖν,
Ἀλλήλους τε ἄσητε, καταισχύνητε δ' δαῖτα,
Καὶ μνηστύν· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν ἕλκει ἄνδρα σίδηρος.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἑκὼν ἐπιπείθετο πατρί.
Ἐκ δ' καλέσατο δμῶας πολυάϊνος Εὐρύκλειαν,
Μαῖ', ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,
Ὄφρα κεν ἐς θάλαμον καταθείομαι ἔντεα πατρὸς
Καλά, τά μοι κτὶ οἶκον ἀκηδέα καπνὸς ἀμέρδει,
Πατρὸς ἀπιχομένοιο· ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Νῦν δ' ἐθέλω καταθεῖναι, ἵν' ἡ πυρὸς ἵξετ' αὐτμή.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Αἲ γὰρ δή, τέκνον, ὀπφρονέοις ἀνέλοιο,
Οἶκον κήδεσθαι, καὶ κτήματα πάντα φυλάσσειν.
Ἀλλ' ἄγε, τίς τοι ἕπειτα μεθοιχομένη φάος οἴσει;
Δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν, αἵ κεν ἔφαινον.
Τοῖσιν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα,
Ξεῖνος ὅδ'· ἢ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε
Χοίνικος ἅπτηται, καὶ τηλόθεν εἰληλουθώς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇδ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Κλῆισεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων.

" Qualia quondam ad Trojam proficiscens reliquit Ulysses,
" Sed deformata sunt, quantum ignis pervasit flatus, i.e. *fumus*.
" Adhuc autem mihi & hoc majus in mentibus posuit Saturnius;
" Nè inebriati, contentione inter vos excitatâ,
" Vos vicissim vulneretis, deturpetisque convivium,
" Et sponsalia; ipsum enim attrahit virum ferrum.
Sic dixit; Telemachus verò dilecto obedivit patri:
Extraque vocatam allocutus est nutricem Eurycleam,
" Nutrix, age utique mihi contineas in atriis fœminas,
" Usque dum in thalamum attulero arma patris
" Pulcra, quæ mihi in domo neglecta fumus denigrat,
" Patre absente; ego verò adhuc parvulus eram:
" Nunc autem volo deponere, quò non ignis ibit flatus.
Hunc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Utinam enim jam tandem, fili, prudentiam susciperis
" Domum curare, & res omnes servare.
" Sed agè, quæ tibi deindè adsistens lumen portabit?
" Famulas enim non finis exire, quæ præluceant.
Hanc rursus Telemachus prudens contra loquutus est,
" Hospes hic; non enim ociosum tolerabo, qui meum
" Modium, *i.e. cibum*, attingat, etiam si longè venerit.
Sic utique dixit: huic firmum fuit verbum.
Clausit itaque ianuas domorum benè habitatarum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

15. Ἐκ δ' καλεσσάμενος.] Ἔξω δ' καλέσας.
22. Ἐπιφροσύνας ἀνέλοιο.] Φρόνιμος γένῃ.
23. Κηδέσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.
25. Οὐκ εἴας.] Οὐ συνεχώρεις. Προβλωσκέμεν.] Προϊέναι, προέρχεσθαι.
27. Ἀεργόν.] Ῥᾴθυμον.
28. Χοίνικος ἅπτηται.] Τροφὰς λαμβάνῃ· τό, πυροὺς καὶ τὸ μετρούμενον, χοίνικες. Εἰληλουθώς.] Ἐλθών.
30. Κλῆισεν.] Ἔκλεισεν.

## ΝΟΤΑΕ.

13. Αὐτὸς γὰρ ἑκὼν ἕλκει ἄνδρα σίδηρος) De hoc loco diximus, ad π'. v. 294.

16. Ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας) *Eustath.* fol. 679. lin. 12. Ὅτι ἐς τοσοῦτον αἱ δμωαὶ ἦσαν τοῦ Ὀδυσσέως ἄπιστοι, ὥστε οὐκ ἔχει ὁ Τηλέμαχος καταθέσθαι τὰ ὅπλα ἐν ἀσφαλεῖ, εἰ μὴ λάθοι αὐτάς, τὸ μὴ ἰδεῖν πῦρ δηλαδὴ τοῖς μυησῆρσιν· δικαίως ἄρα ὕστερον κλασθήσονται.

27. Οὐ γὰρ ἀεργὸν ἀνέξομαι, ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται) Hinc illud *Pythagoræ*, Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι· ἤγουν, μὴ τρέφεσθαι ἀργόν. *Eustath.* fol. 680. lin. 14. Χοῖνιξ ὑγρὸν, ἡ τροφή· δίσημος γὰρ ἡ λιξὶς· ἐπί τε σκυβάλου καὶ μετρουμένου καὶ μετρουμένης πράγματος· ἔστι δὲ καὶ ὁ μόδιμνος, ἢ τὸ πάλαιον, καὶ ὁ ξέστης. *Budæus* de Asse, l. 5. & *Otho Gualsperius* in Sylloge, ad Novum Testamentum, p. 444. de *Chœnice*.

30. Κλῆισεν) Ità cum duplici σ'. Scribendum, ut & olim, ὡ'. v. 165. —ἐκλήισεν ἐχῆας, vid. ad π'. v. 15.

## VARIÆ LECTIONES.

V. 12. Δὲ) γρ. τέ.
25. Εἴας) γρ. εἰᾶς.
30. Κλῆισεν) γρ. κλήισεν, vid. Not. in *Textum*.

Τὼ

Τὼ δ' ἄρ' ἀναΐξαντ' Ὀδυσεὺς καὶ Φαίδιμος υἱὸς
Εἰσφόρεον κόρυθάς τε, καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας,
Ἔγχεά τ' ὀξυόεντα· πάροιθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος θείοιο καλλὲς ἐποίει.
Δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεεν ὃν πατέρ' αἶψα,
Ὦ πάτερ, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔμπης μοὶ τοῖχοι μεγάρων, καλαί τε μεσόδμαι,
Εἰλάπιναί τε δοκοί, καὶ κίονες ὑψόσ' ἔχουσι
Φαίνονθ' ὀφθαλμοῖς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἦ μάλα τις Θεὸς ἔνδον, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Σίγα, καὶ σὸν νόον ἴσχανε, μήδ' ἐρέεινε·
Αὕτη τοὶ δίκη ἐστὶ Θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν καθάλεξαι· ἐγὼ δ' ὑπολείψομαι αὐτῦ,
Ὄφρα κ' ἔπι δμωὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω·
Ἡ δέ μ' ὀδυρομένη εἰρήσεται ἀμφὶς ἕκαστα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ δι' ὤτιλα μεγάροιο βεβήκει
Κείων ἐς θάλαμον, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶτ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθ' ἄρα καὶ τότ' ἐλέχθη, καὶ ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Μνηστῆρσι φόνον σὺν Ἀθηναίῃ μερμηρίζων.
Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο θεοείκελος Πηνελόπεια,

Hi ergò festinantes Ulysses & illustris filius,
Intrò portaverunt galeasque & scuta umbilicosa,
Lanceásque acutas; antè autem Pallas Minerva,
Auream lucernam tenens lumen perpulchrum faciebat.
Jam tunc Telemachus alloquutus est suum patrem statim,
" O pater, certò magnum miraculum hoc oculis video,
" Prorsus mihi parietes domorum pulchraque intercolumnia,
" Abiegnæque trabes, & columnæ sursum arrectæ
" Lucent oculis, tanquam igne ardente:
" Certè omninò aliquis Deus intus eorum, qui cœlum latum habitant.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Tace, & in tuo animo retine, neque interroga:
" Hic mos est Deorum, qui Olympum habitant.
" Sed tu quidem cubitum eas; ego verò remanebo hic,
" Ut vel magis famulas & matrem tuam incitem;
" Hæc verò doliens interrogabit circa singula.
Sic dixit: Telemachus itaque ex domo discessit
Dormiturus in cubiculum, lampadibus lucentibus,
Ubi antea dormiebat, quandò ipsum dulcis somnus capiebat:
Illic igitur & tunc dormivit, & Auroram expectabat.
At in domo relictus est divinus Ulysses,
Procis cædem cum Minervâ construens.
Ibat interea ex thalamo prudens Penelope,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

31. Ἀναΐξαντε.] Ἀνορμήσαντες.
32. Εἰσφόρεον.] Εἰσέφερον.
34. Χρύσεον λύχνον.] Τὸν δᾷδα κυρίως· * τὴν ἢ παρ' ἡμῖν καλαμίνην λύχναν τὴν ἥσσω χρωμένης ὁ Ποιητὴς οὐκ εἰσάγει, καὶ οὔτε Ἡσιόδῳ μέμνηται· ὀρθῶς ἢ πεποίηκε τὴν Ἀθηνᾶν, φεύγειν ὅταν, καθαρὸν αὐτῇ παρέχειν τὸ φῶς· καὶ οἰκείως, ἀφ' ἧς ἄσβεστον Ἀθήνησι λύχνον. * Ità, pro ἢ, & ἧς, &c.
36. Θαῦμα.] Ἔκπληξιν.
37. Μεσόδμαι.] Τὰ μεταξὺ τῶν κιόνων ἁρμογαί· οἵ τινες ἦσαν ἐπὶ τοὺς τοίχους, τὰ ἄκρα βαστάζοντες τῶν δοκῶν.
42. Ἴσχανε.] Κάτεχε.
43. Αὕτη τοὶ δίκη ἐστὶ θεῶν.] Οὕτως ὁ τρόπος, τὸ, ὡς βέλτιον, φαίνεται.
44. Ὑπολείψομαι.] Μενῶ.

## N O T Æ.

32. Εἰσφόρεον) Ità pro ἐσφόρεον, paulò enim sonantius, & *Br. Schol.* aperte ità legunt & MS.
40. Ἦ μάλα τις θεὸς ἔνδον) Rectè concluditur, nam *Splendores* magni, *Odores* suavissimi, Musicique *Concentus*, sine causâ aliquâ evidenti, notæ habentur Divinæ Præsentiæ. Vid. ad *Euripid.* Hippolyt. v. 1391.
42. Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε) Simile quid de B. Virgine Matre, D. *Lucas*, c. 2. v. 19. & v. 51.

## VARIÆ LECTIONES.

32. Εἰσφόρεον) γρ. ἐσφόρεον.
38. Ὑψόσ' ἔχουσι) γρ. ὑψοῦ ἔχουσι.
40. Τις θεὸς ἔνδον) γρ. τις θεῶν ἔνδον, *Stobæus*, *Grotii*, ut sit σωίζησις.
48. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὑπολαμπομένων, *Schol. Pindari*, ad Olymp. ζ'. & *Henr. Stephan.* fol. 78. lin. ult. *Oxon.* Edit. Vid. ad ψ'. v. 291.

Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ·
Τῇ ῥ' ἐπὶ μὲν κλισίῃσι πυρὶ κάτθεσαν, ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε,
Δινωτὴν ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ· ἣν ποτε τέκτων
Ποίησ' Ἰκμάλιος, καὶ ὑπὸ θρῆνυν ποσὶν ἧκε,
Προσφυέ' ἐξ αὐτῆς, ὅθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας.
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια.
Ἦλθον δὲ δμῳαὶ λευκώλενοι ἐκ μεγάροιο·
Αἱ δ' ἀπὸ μὲν σῖτον πολλὸν ἦρεον, ἠδὲ τραπέζας,
Καὶ δέπα', ἔνθεν ἄρ' ἄνδρες ὑπερμενέοντες ἔπινον.
Πῦρ δ' ἀπὸ λαμπήρων χαμάδις βάλον· ἄλλα δ' ἐπ' αὐτῶν
Νήησαν ξύλα πολλά, φόως ἔμμεν, ἠδὲ θέρεσθαι.
Ἡ δ' Ὀδυσῆα προσέφη πάλιν Μελανθὼ δεύτερον αὖτις,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σεῦθι ἀνίσεις ἀμφὶ νύκτα
Δινεύων κατὰ οἶκον; ὀπιπεύσεις δὲ γυναῖκας;
Ἀλλ' ἔξελθε θύραζε, πάλαι, καὶ δαιτὸς ὄνησο·
Ἢ τάχα καὶ δαλῷ βεβλημένος εἶθα θύραζε.
Τὴν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί μοι ὧδ' ἐπέχεις κεχολημένη θυμῷ;
Ἢ ὅτι σ' ἢ λιπόω; κακὰ δὲ χροΐ εἵματα εἶμαι;

Dianæ ſimilis, vel aureæ Veneri;
Huic apud ignem quidem ſedem depoſuerunt, ubi utique aſſidebat,
Circumcirca-ornatam ebore & argento, quam quondam faber
Fecit Icmalius, & ſub ſcabellum pedibus miſit,
Aptum ex ipsâ; ubi magna injiciebatur pellis.
Illic ſedit tum-temporis prudens Penelope.
Venerunt autem famulæ albæ-ulnis ex domo,
Hæ quidem panem multum aſportaverunt & menſas,
Et pocula, unde proci ſuperbi biberant.
Ignem verò à faculis ad terram jecerunt; aliaque ſupra ipſas
Cumulârunt ligna multa, ad præbendum lumen & calefaciendum.
Aſt Ulyſſem increpuit Melantho ſecundo rurſus,
" Hoſpes, adhuc & nunc hìc moleſtus eris per noctem
" Frequentans in domo; obſervaſque mulieres?
" Sed exi foràs, miſer, & convivio juvare;
" Vel citò & torre percuſſus ibis foràs.
Hanc torvè conſpicatus allòcutus eſt prudens Ulyſſes,
" Mala, cur in me ſic invehis irato animo?
" Nunquid quòd ſordeo? maláque corpori veſtimenta ſum indutus?

## ΣΧΟΛΙΑ.

58. Περσφυέα.] Περσαφυκυῖαν, ἡνωμένην. 61. Ἡίεον.] Ἀφῆρεν. 64. Νήησαν.] Ἐσώρευσαν. Θέρεσθαι.] Θέρμην ποιεῖν. 69. Δαλῷ.] Τῇ λαμπάδι. 71. Δαιμονίη.] Θαυμασίως *ἐπὶ κακῷ. Ἐπέχεις.] Ἐπέκεισαι. 72. Οὐ λιπόω.] Τῇ πιμελῇ ὑ λελίπασμαι.

## NOTÆ.

54. Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠδὲ χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ) Vid. quæ Nos ad ε'. v. 37.

56. Δινωτὴν) *Heſych.* v. Δεινωτὴν, πεποικιλμένην κύκλῳ· ἢ, περιηλειμμένην· ἢ, τὴν ἐμπάσῃ δεδιηλημένην.

58. Ὀθ' ἐπὶ μέγα βάλλετο κῶας) *Ultima* Θ' ἐπὶ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni*, & *Liquidæ*; de quâ re, ad σ'. v. 297. & aliàs.

62. Δέπα') Pro Δέπαα, δέπα, *contractum*, ut in aliquibus olim ſcriptum.

63. Ἀλλὰ δ' ἐπ' αὐτῶν) Cum in *Schreveliano* malè adeſſet αὐτῆς, emendavi in αὐτῶν auctoritate Editionum *Florentinæ*, *Aldinæ*, *Lovanianæ Reſcii*, *Romanæ*, *Baſileenſis*, *Hervagianæ*, *Stephanianæ*, *Caſtell. Spondan. Cantabrig. Oxonienſ.* &c. refertur autem ad λαμπήρων.

72. Ἢ ὅτι σ' ἢ λιπόω) Ità ſanè *Romana*, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, item παρεκβολαὶ, *Hen. Stephanus*, *Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrigienſis*, & *Oxonienſis*, *Brevia Scholia* & *Aloyſii* MS. at aliæ legunt, Ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana*. Eodem recidunt.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

71. *Ἐπὶ κακῷ) Adduntur, ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MS. Vid. *Euſtath.* in Perieg. v. 680.

## VARIÆ LECTIONES.

54. Ἠδὲ) γρ. ἠΰ, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ.

55. Ἔνθ' ἄρ' ἔφιζε) γρ. ἐνθάδ' ἔφιζε. *H. Steph.*

56. Δινωτὴν) γρ. δεινωτὴν, *Heſych.* Vid. N. in *Text.*

62. Δέπα') γρ. δέπα, olim, ut in N. ad *Textum*.

67. Ὀπιπεύσεις) γρ. ὀπιπεύσεις.

72. Ἢ ὅτι σ' ἢ λιπόω) γρ. ἢ ὅτι τοὶ ῥυπόω, vid. Not. in *Textum*.

Πτωχθύω

Πτωχεύω δ' ἀνὰ δῆμον; ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγῃ.
Τοιοῦτοι πλωχοὶ καὶ ἀλήμονες ἄνδρες ἔασι.
Καὶ γὰρ ἐγὼ ποτε οἶκον ἐν ἀνθρώποισιν ἔναιον
Ὄλβιος ἀφνειὸν, καὶ πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ
Τοίῳ, ὁπποῖος ἔοι, καὶ ὅτῳ κεχρημένος ἔλθοι.
Ἦσαν δὲ δμῶες μάλα μυρίοι, ἄλλα τε πολλὰ,
Οἷσίν τ' εὖ ζώουσι καὶ ἀφνειοὶ καλέονται·
Ἀλλὰ Ζεὺς ἀλάπαξε Κρονίων· ἤθελε γάρ πω.
Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ, γύναι, ἀπὸ πᾶσαν ὀλέσσῃς
Ἀγλαΐην, τῇ νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασσαι,
Μή πως τοὶ δέσποινα κοιήσαμένη χαλεπήνῃ,
Ἢ Ὀδυσεὺς ἔλθῃ· ἔτι γὰρ καὶ ἐλπίδος αἶσα.
Εἰ δ' ὁ μὲν ὡς ἀπόλωλε, καὶ ὀκέτι νόστιμός ἐστιν,
Ἀλλ' ἤδη παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε
Τηλέμαχος· τὸν δ' οὔτις ὀνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Λήθῃ ἀταθάλλουσ'· ἐπεὶ ὀκέτι τηλίκος ἐστίν.
Ὣς Φάτο· τὴ δ' ἤκουσε περίφρων Πηνελόπεια·
Ἀμφίπολον δ' ὀνέποινεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Πάντως, θαρσαλέη, κύον ἀδδὲς, οὔπη μὲ λήθεις
Ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.
Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς,

" Mendico etiam in populo? Neceſſitas enim urget.
" Tales pauperes & erratores viri ſunt.
" Etenim ego quondam domum inter homines habitavi
" Beatus divitem, & ſæpè dedi erroni
" Tali, qualis eſſet, & quacunque re indigens venirer.
" Erant *mihi* verò ſervi valdè multi, aliaque multa,
" Quibus benè vivunt, & divites vocantur.
" Sed Jupiter diſſipavit Saturnius; voluit enim utique.
" Ideo nunc nè aliquando & tu, mulier, omnem perdas
" Pulchritudinem, quâ nunc inter ancillas ornata es;
" Nè tibi aliquo modo domina irata ſæviat,
" Vel Ulyſſes veniat; adhuc enim & ſpei fatum.
" Sin hic quidem omnino periit, & non ampliùs rediturus eſt,
" Nihilominus jam filius talis Apollinis ope
" Telemachus; quem nulla in domibus mulierum
" Latet, quæ perperam agat; quoniam non ampliùs infra ætatem eſt.
Sic dixit; hunc verò audivit prudens Penelope,
Ancillamque allocuta eſt, verbumque dixit, denominavitque,
" Omninò, audax, canis intrepida, non me lates
" Perpetrans magnum facinus, quod tuo capite perlues.
" Cuncta enim benè ſcis, quoniam à me audiviſti ipsâ,

## ΣΧΟΛΙΑ.

76. * Δόσκον.] Ἐδίδουν.
85. Νόστιμος.] Ἀναχωμιώτατος ὀνωφελής.
86. Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε.] * Κυριολεκτεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων ἐπὶ τῶν ἀρρένων. * Vid. ad XLV. v. 1.
88. Ἀπαθάλλουσα.] Ὑβρίζουσα.
91. * Ἀδδὲς.] Ἀπρεβὴς.
92. Ἔρδουσα.] Περάτωσα. Σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις.] Πάντως ἑαυτῇ ἀποτελέσεις· ἢ ἀναλήψεις.
93. Ἤδηθα.] Ἤδεις, ἠπίστασο.

## NOTÆ.

73. Ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγῃ) Hinc illud *Pythagoræ*, Aur. Carm. Δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. In quem locum videſis *Hieroclem*, & *Duportum*, Gnomologum, in hunc locum.

76. Πολλάκι δόσκον ἀλήτῃ) Vid. *Ariſtotel.* Nicomach. l. 4. c. 4. Ità notat *Iſaac. Caſaubon.* in Codice olim ſuo, nunc Epiſcopi *Elienſis*, *Mori*.

86. Παῖς τοῖος Ἀπόλλωνός γε ἔκηλε) Quoniam *Juvenes* Viros immaturè morientes *Apollo* diceretur tollere, *Puellas Diana*; è contrà cùm *Juvenes* florerent & auctiores fierent, Ἀπόλλωνος ἔκηλε, dicitur id factum: Hinc Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κερτομέουσι. Vid. *Br. Schol.* huc annexa, & ad υ'. v. 71.

92. Ἔρδουσα μέγα ἔργον) *Ultima* & ἔρδουσα producitur, in *Ceſurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad σ'. v. 297. *Ibid.* Ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις) Ità infrà, χ'. v. 217. ——σῇ δὴ αὐτῇ κεφαλῇ τίσεις.

93. Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθ', ἐπεὶ ἐξ ἐμεῦ ἔκλυες αὐτῆς) Quoniam in hoc Verſu Editio *Florentina* malè ſe habuit, *viz.* ità, Πάντα γὰρ εὖ ἤδηθα, ἐπεὶ πυκινῶς

## NOTÆ IN SCHOLIA.

76. * Δόσκον) Ἐδίδουν, & hoc ex *Aloyſii* MSto.
91. * Ἀδδὲς) Ἀπρεβής. Ἐκ τῶν Παλαιῶν, & ex *Aloyſii* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

93. Ἤδηθ') γρ. ἤδηθα, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς τ ξεῖνον ἔμελλον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν
Ἀμφὶ πόσῃ εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι.
Ἦ ῥα, ἡ Εὐρυνόμῃ ταμίην ἀμφὶς μῦθον ἔειπεν,
Εὐρυνόμη, φέρε δὴ δίφρον ἡ κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ὄφρα καθεζόμενος εἴπῃ ἔπος, ἠδ' ἐπακούσῃ
Ὁ ξεῖνος· ἐμέθεν· ἐθέλω δέ μιν ἐξερέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀμάλ' ὁπαλέως κατέθηκε φέρουσα
Δίφρον εὐξέστον, ἡ ἐπ' αὐτῷ κῶας ἔβαλλεν·
Ἔνθα καθέζετ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσι δ' μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἠ τις ἄν σὲ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
Νεικέοι· ἡ γάρ σευ κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἰκάνει·
Ὥστε τευ ἡ βασιλῆος ἀμύμονος, ὅς τε θεουδὴς
Ἀνδράσιν ἐν πολλοῖσι ἡ ἰφθίμοισιν ἀνάσσων,
Εὐδικίας ἀνέχησι· φέρῃσι δ' ἡ γαῖα μέλαινα
Πυρούς, ἡ κριθάς, βρίθῃσι δὲ δένδρεα καρπῷ·
Τίκτῃ δ' ἔμπεδα μῆλα, θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς
Ἐξ εὐηγεσίης· ἐρατῷσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ.
Τῷ ἐμὲ νῦν τὰ μὴ ἄλλα μεταλλᾶ σῷ ἐνὶ οἴκῳ·
Μή μ' ἐμὸν ἐξερέεινε γένος ἡ πατρίδα γαῖαν,

" Quòd hospitem eram in domibus meis
" De marito interrogatura; quoniam frequenter tristor.
Dixit, & Eurynomen promam-condam verbo allocuta est,
" Eurynome, porta jam sedem, & pellem in ipsâ,
" Ut sedens dicat verbum, & audiat
" Hospes ex me; volo enim ipsum interrogare.
Sic dixit; hæc valdè festinanter deposuit portans
Sedem benè-politam, & in ipsam pellem jecit:
Illic sedit postea laboriosus divinus Ulysses.
Illis autem verba cœpit prudens Penelope,
" Hospes, hoc quidem te primùm ego interrogabo ipsa,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O mulier, non aliquis tecum hominum in infinitâ terrâ
" Contendat; certè enim tua gloria ad cœlum latum pervenit:
" Sicut alicujus etiam regis inculpati; qui Deum-colens
" Viris in multis & fortibus regnans,
" Jura distribuat; feratque terra nigra
" Triticea & hordea, graventurque arbores fructu;
" Pariuntque firma pecora, mare quoque præbet pisces,
" Ex rectâ-administratione, fœliciterque degunt populi sub ipso.
" Ideò me nunc quidem alia inquire tuâ in domo;
" Nè verò meum interroga genus & patriam terram,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Πυκινῶς.] Ἀντὶ τοῦ, πύκνα.
108. Νεικέοι.] Κακηγορήσῃ.
111. Εὐδικίας.] Δικαιοσύνας. Ἀνέχῃσι.] Ἀντὶ τοῦ ἔχῃ, αὔξει.
112. Βρίθῃσι.] Πεπλήρωται.
114. Εὐηγεσίης.] Τῆς εὐδαιμονίας· ἢ τῆς εὐαρχίας, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι· κακῶς δὲ οἱ σὺν τῷ ρ γεγράφοντες, εὐεργεσίης. Ἀρετῶσιν.] Ἐν ἀρετῇ καὶ εὐδαιμονίᾳ διάγουσιν.

## N O T Æ.

ἀκάχημαι, quod ultimum *Hemistichium*, ex v. 95. ortum, Ἀμφὶ πόσει εἴρεσθαι· ἐπεὶ πυκινῶς ἀκάχημαι. Error illius Editionis, quo ἤδηθα scriberetur suis omnibus literis, per omnes libros, exceptis mox excipiendis, propagatus. At omninò ᾔδησθ' hìc legendum Versûs causâ; quod monet *Isaac. Casaubon.* in Codice Episcopi *Elienſis*, *Mori*. Et *Romana* quidem Editio, & *Basileensis Eustathii*, apertè legunt ᾔδηθ', ut & *Oxoniensis*.

113. Παρείχῃ) Prior Syllaba ῃ παρείχῃ producitur, quòd ῥ'. fit Litera ἀναδιπλώσεως capax, & *Asperum* in se habeat, sic *Iliad.* ζ'. v. 61. Αἵσιμα παρειπών. Sic η'. v. 121. idem χ'. v. 792. ο'. v. 404. &c. Idem fit in voce παρὰλιος, Ἀραβίη, & similibus, quas cum gemino ῥ'. Poetæ so ent efferre. *Plato* legit, πολιτειῶν, l. 2. fol. 363. Τίκτῃ & παρείχῃ, ut βρίθῃσι, &c.

## Variæ Lectiones.

113. Τίκτει — παρείχῃ) γρ. τίκτῃ — παρείχῃ, *Plato*, ut Not. in *Textum*.
114. Εὐηγεσίης) γρ. εὐεργεσίης, *Br. Schol.*

Μή μοι μᾶλλον θυμὸν ἐνιπλήσῃς ὀδυνάων
Μνησαμένῳ· μάλα δ' εἰμὶ πολύστονος· ἀλλέ τι μὲ χρὴ
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Ἦδη· ἐπεὶ κάκιον πενθήμονι ἄκριτον αἰεί.
Μή τις μοὶ δμωῶν νεμεσήσεται, ἠὲ σύ γ' αὐτή·
Φῆ δὲ δακρυπλώειν βεβαρηότα μὲ φρένας οἴνῳ.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ἐμὶν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε,
Ὤλεσαν ἀθάνατοι, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι· μετὰ τοῖσι δ' ἐμὸς πόσις ἦεν Ὀδυσσεύς.
Εἰ κεῖνός γ' ἐλθὼν τὴν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι,
Μείζων κε κλέος εἴη ἐμὸν καὶ κάλλιον ὄττω.
Νῦν δ' ἄχομαι· τόσα γάρ μοι ἐπέσσυται κακὰ δαίμων.
Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικραίουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,
Οἵ τ' αὐτὴν Ἰθάκην θυδείελον ἀμφινέμονται,
Τοί μ' ἀεκαζομένην μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
Τῷ οὔτε ξείνων ἐμπάζομαι, οὔτ' ἰκετάων,
Οὔτε τι κηρύκων, οἵ δημιοεργοὶ ἔασιν·
Ἀλλ' Ὀδυσῆα ποθέουσα, φίλον κατατήκομαι ἦτορ.
Οἱ δὲ γάμον σπεύδουσιν· ἐγὼ δὲ δόλους τολυπεύω.
Φάρος μοὶ πρῶτον ἐπέπνευσε φρεσὶ Δαίμων
Στήσασθαι μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὑφαίνειν,

" Nè mihi magis animum impleas doloribus
" Recordanti: valdè enim sum suspiriosus; neque aliquid me decet
" Domo in alienâ lugentemque flentemque
" Sedere; quoniam pejus lugere valdè semper.
" Nè aliqua mihi ancillarum irascatur, vel tu ipsa;
" Dicatque lacrymas spargere gravatum me mentibus vino.
Huic respondit statim prudens Penelope;
" Hospes, certè quidem meam virtutem, speciemque, corpusque,
" Perdiderunt immortales, quandò ad Ilium conscenderunt
" Argivi; cum his quoque meus maritus ivit Ulysses.
" Si ille redux hanc meam vitam gubernaret,
" Major gloria esset mea, & melius sic *esset mihi*:
" Nunc autem doleo: tot enim mihi destinavit mala sinistrum numen.
" Quicunque enim insulis dominantur optimi,
" Dulichioque, Samæque, & sylvosæ Zacyntho,
" Quique ipsam Ithacam temperatam incolunt,
" Hi me nolentem petunt uxorem, conteruntque domum.
" Ideò neque hospites curo, neque supplices,
" Neque præcones, qui publicè operam suam navant:
" Sed Ulyssem desiderans dilecto contabesco animo,
" Hi tamen nuptias festinant: ego verò dolos adorno;
" Vestem quidem mihi primùm inspiravit mentibus Deus
" Statuenti magnam telam in domibus texere,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

121. Νεμεσήσεται.] Μέμψεται.
122. Δακρυπλώειν.] Δακρύων πλησθύειν.
127. Τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι.] Τὴν ἐμὴν βίον.
133. Ἀεκαζομένη.] Ἄκουσαν, μὴ βουλομένην.
137. Τολυπεύω.] Κατεργάζομαι, μηχανῶμαι.

## N O T Æ.

122. Φῆ δὲ *δακρυπλώειν*) Inter *Var. Lect.* habes aliam hujus Veriùs longè diversam Lectionem, ex *Aristotele*, Problem. §. 30. fol. 816. undè colligas, illum Sensum tantùm respexisse, vel aliam Editionem secutum.

124. Ξεῖν', ἦτοι μὲν *ἐμὸν ἀρετὴν*) Toti sex abhinc Versus ab eâdem *Penelopâ* suprà dicti, σ'. v. 250. Εὐρύμαχ', ἦτοι *ἐμὸν ἀρετὴν*, κλ.

128. Μείζων κε κλέος) Vid. ad σ'. v. 254.

133. Τοί μ' *ἀεκαζομένην μνῶνται*) Ità pro οἵ μ', lego hìc τί μ', quòd *Homero* sit familiare, post οἵ, interre τὶ, ut οἵ, sit pro *qui*, τὶ, pro ἔτι, *hi*. Ità infrà, v. 565. & 567.

139. Στήσασθαι *μέγαν ἱστὸν*) Hic locus, per Novem totos Versus, extat suprà, β'. v. 94. &c. item infrà, ω'. v. 128. Ità *Iliad.* β'. v. 110. ad v. 118. & *Iliad.* ι'. v. 17. ad v. 27. *Archaismum* redolet.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

122. Φῆ δὲ *δακρυπλώειν βεβαρηότα μοὶ φρένας οἴνῳ*) γρ. Καί τύ μοι φῆσι δακρυπλώειν βεβαρημένον οἴνῳ, *Aristot.* vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δακρυπλώειν) γρ. δάκρυ πλώειν, *H. Steph.*
126. Τοῖσι δ' ἐμὸς) γρ. πῆς δ' ἐμὸς, *H. Steph.*
128. Μείζων κε κλέος) γρ. μείζων κεν κλέος.
129. Ἐπέσσυται) γρ. ἐπέκλωσε, *H. Steph.*
133. Τοί) γρ. οἵ, vid. in *Textum*.

Λεπτὴν,

Λεπτὸν ἠ θέμεθλον· ἄφαρ δ' αὐτῆς μετέφωνα,
Κῶροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον· εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
Μή τις μοὶ κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κλεπτόμενος.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῃσιν.
Ἔνθα κὲν ἡματίη μὲν ὑφαίνεσκον μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκον, ἐπὴν δαΐδας παραθείμην.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθον ἐγὼ, καὶ ἔπειθον Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
Μηνῶν φθινόντων, παρὲκ δ' ἤματα πολλὰ ἐτελέσθη,
Καὶ τότε δή μευ, ἀφὸ δμωὰς, κυνὸς ὄκ ἀλεγούσας,
Εἶλον ἐπελθόντες, καὶ ὁμοκλήσαντ' ἐπέεσσιν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσα καὶ οὐκ ἐθέλουσ' ὑπ' ἀνάγκης·
Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δυνάμεσθα γάμον, οὔτε πῃ ἄλλῃ
Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες
Γήμασθ'· ἀχαλᾶται γὰρ παῖς βίοτον κατεδόντων,
Γιγνώσκων· ἤδη γὰρ ἀνὴρ οἷός τε μάλιστα
Οἴκου κήδεσθαι, τοῦ τε Ζεὺς κῦδος ὀπάζοι.
Ἀλλὰ καὶ ὣς μοι εἰπὲ τεὸν γένος, ὁππόθεν ἐσσί·
Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης.

" Tenuem & immenſam: ſtatim igitur inter illos dixi,
" Juvenes, mei proci, quoniam mortuus eſt divinus Ulyſſes,
" Expectate reſiſtantes has meas nuptias, donec veſtem
" Perficiam, ne mihi vana fila pereant,
" Laërtæ heroi funebrem, *in tempus* quando ipſum
" Parca perniciola capiet in-longum extendentis *homines* mortis:
" Ne aliqua mihi in populo Græcarum indignetur,
" Si ſine veſte jaceat, multa qui poſſederit.
" Sic dixi; his autem perſuaſus eſt animus ſuperbus.
" Tunc interdiu quidem texebam magnum telam,
" Noctes verò reſolvebam, poſtquam lampades apponebam.
" Sic triennium quidem latui ego, & perſuaſi Achivis, i. e. *Procis*:
" Sed quando quartus venit annus, & venerunt horæ
" Mentibus definentibus, & in orbem dies multi perfecti,
" Et tunc me, propter famulas canes non curantes,
" Ceperunt ingredientes, & minati ſunt verbis.
" Sic hanc telam perfeci, & non volens neceſſitate.
" Nunc igitur neque effugere poſſum nuptias; neque aliquod aliud
" Conſilium invenio; valdè enim hortantur parentes
" Nubere, & ægre-fert filius facultates *illas* dilapidare,
" Cognoſcens: jamdudum enim Vir *eſt* maximè habilis
" Ad domum curandam, cuique Jupiter gloriam præbet.
" Sed & ſic mihi dic tuum genus, unde ſis?
" Non enim à quercu es antiquâ, neque a petrâ.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

150. Ἀλλύεσκον.] Ἀνέλυον.
153. Ἐτελέσθη.] Ἐτελειώθη, ἐπεράχθη.
154. Οὐκ ἀλεγούσας.] Φροντίζω μὴ ποιεμένας.
155. Ὁμοκλήσαντ'.] Ὁμοῦ πάντες ἐπέπληξαν.
161. Ὀπάζοι.] Παρέχοι.
163. Παλαιφάτου.] Παλαιὰ Φαπζομένης, ἀφ' ἧς παλαιὰ μυθεύεται· οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκαλάμβανον τὰς ἀφ' ἑαυτῶν ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν γεγενῆσθαι. Ἀφ' τὸ

## Ν Ο Τ Æ.

141. Κῶροι ἐμοὶ μνηστῆρες) Idem locus ſuprà, β'. v. 96.
151. Ἀχαιὸς) Ἀντὶ Ε, μνηστῆρας, ut, σ'. v. 190. &c.
160. Οἷός τε μάλιστα) Hæc Vera Lectio, οἷός τε μάλιστα· Ὃς καὶ πάντα δυνατός ἐστιν οἶκον κήδεσθαι. Quare cavendum, nequis *Lectionem Henrici Stephani* admittat, οἷός π, μίγας τὶ, errore ex alio loco orto, οἷός τε, μίγας τέ.
163. Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης) Huc omninò refer *Duporti* Gnomolog. in

## Vᴀʀɪæ Lᴇᴄᴛɪᴏɴᴇs.

143. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *H. Steph.* Vid. σ'. v. 331. & v. 391.
144. Εἰσότε) γρ. εἰς ὅτε, vid. ad β'. v. 99.
160. Οἷός τε μάλιστα) γρ. οἷός τε, μίγας τὶ, *H. Steph.* Vid. Not. in *Textum.*
161. Κοῦδος) γρ. ὄλβον, *H Steph.*
163. Παλαιφάτου) γρ. παλαιφάγου, παλαιφύτου, vid. Not. in *Textum.*

Τὼ δ'

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Οὐκ ἔτ' ἀπολλήξεις τ' ἐμὸν γόνον ἐξερέεσθαι;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω· ἢ μὰν μ' ἀχέεσσί γε δώσεις
Πλείοσιν, ἢ ἔχομαι· ἦ γὰρ δίκη, ὁππότε πάτρης
Ἧς ἀπέησιν ἀνὴρ τόσσον χρόνον, ὅσσον ἐγὼ νῦν,
Πολλὰ βροτοὺς ἀλάλησθαι ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, σὺ δ' ἀνείρεο, καὶ μετάλλα.
Κρήτη τις γαῖ' ἐστί, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
Καλὴ, καὶ πίειρα, περίρρυτος· ἐν δ' ἄνθρωποι
Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες.
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα μεμιγμένη· ἐν μὲν Ἀχαιοί,
Ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες, ἐν δὲ Κύδωνες,
Δωριέες τε Τριχάϊκες, δῖοί τε Πελασγοί.

Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor venerabilis Laërtiadæ Ulyſſis,
" Non ampliùs ceſſabis meum genus interrogare?
" Verùm agè tibi dicam; certè quidem me doloribus dabis
" Pluribus, quàm teneor: nempe hic mos, quandò à patriâ
" Suâ abeſt vir tanto tempore, quanto ego nunc,
" Multas hominum ad civitates errans, dolores patiens:
" Sed & ſic dicam, quodcunque me interrogas, & inquiris.
" Creta quædam terra eſt, medio in nigro ponto,
" Pulchra, & pinguis, circumfluа; in hâc autem homines
" Multi infiniti, & nonaginta civitates.
" Alia autem aliorum lingua mixta: in ipsâ quidem Achivi,
" In eâ Indigenæ-Cretenſes magnanimi, in eâ Cydones,
" Dorienſeſque triplicitèr-diviſi, diviſique Pelaſgi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

τὰς πατρίδας εἰς τὸ πλείονα ἢ πλάνην ἐπιθήσεις τὸ παιδίον· ἔστι δὲ ὁ λόγος, ἐὰν δὲ δὴ ἀείσεαι εἰ σύ. * εἰς πλησιόν δὲ τὰς πόλεις ἀνθρώπους ἐν τοῖς ἱερομίαις τὰς μίξεις ποιεῖσθαι πλησίον δρυῶν καὶ πετρῶν· πῶς δὲ παλαιφάτους, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ ἐπαλαιφάτους· παρὰ τοῦτο καὶ φηγὸς, ὡς φαγὸς τις ὤσπερ.

166. Ἀπομάξεις.] Ἀποπαύσῃ.

167. Ἀχαιοὶ.] Λέπαιος. Δώριες.] Ἐμβαλεῖς.

169. Ἀπείρων.] Ἄπειρον.

173. Πίειρα.] Λιπαρά. Περίρρυτος.] Ὑδρηλή.

174. Πολλοὶ ἀπειρέσιοι.] Ἐπιῴγκει τῷ πολλοί, τὸ ἀπειρέσιοι, αὐξήσεως ὄντως. Ἐννήκοντα πόληες.] Ἐν Ἰλιάδι ἑκατόμπολιν τὴν Κρήτην λέγει, οὐκ ἀκριβώσας

ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ, πολλάς. ἔνιοι δὲ φασὶν, Ἰδομενέα, καθὰ καὶ ἐξ Ἰλίου ἀνέπλευ, ἀπελαυνόμενον τῆς Κρήτης * ὑπὸ Λύκου, ὃν ἡτοῦν ὄντα παῖδα, καταλελοιπέναι φύλακα τῆς βασιλείας, δίκα πόλεις παρθήσειν· μὴ δὲ τὰ * Τρωϊκὰ αἱ δίκα πόλεις * ὠφελεθῆναι.

175. Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα.] Προφητεύομενον, ἵνα μή τις αὐτὸν ἐλέγξῃ. Ἀφ' οὗ τὸ μὴ χρήσασθαι τῇ Ἀφαλάντῃ αὐτῶν. Ἐν μὲν Ἀχαιοί.] Μιᾷ τῶν Ἰλιακῶν Ταλθυβίου καὶ Μυκηνῶν ἡγεμόνι ὑπηκόων.

176. Ἐτεόκρητες.] Οἱ αὐτόχθονες Κρῆτες· ἢ οἱ Ἰθαγενεῖς.

177. Τριχάϊκες.] Τριχῇ Ἀφορισθέντες· οἱ μὲν γὰρ Εὐβοίαν κατῴκησαν· οἱ δὲ Πελοπόννησον· οἱ δὲ Κρήτην.

## NOTÆ.

locum; qui dicit παροιμιωδῶς dictum pro, ὁ δυσγενὴς καὶ ἀνώνυμος. Confer *Etymolog.* M. v. Παλαιφάτῳ, *Heſych.* v. Οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυὸς, & *Br. Schol.* Legitur & παλαιφότου eidem *Heſychio*, & παλαιφάγου, *H. Stephanus*, ex *Euſtathio*, *Heſych. Br. Schol. Sebert* &c.

173. Καλὴ καὶ πίειρα) Hinc *Theocrit.* Helen. *Epithalam.* v. 29. Πίειρα, μεγάλα.

177. Τριχάϊκες) *Etymolog.* M. v. Οἱ σωϊχῶς κινοῦντες τὸ τοῖς πολίταις τοὺς καθὼ λόφον τρίχας· πιθανὸν καὶ τὸ κορυθαιόλου Ἕκτορ· Ἡσίοδος δὲ ἀφ' οὗ τὸ τριχῇ

## NOTÆ IN SCHOLIA.

ἐν δὲ ἡτοῦν ὄντα παῖδα, φύλακα τῆς βασιλείας κατέλιπε, δράκοντα θρέμμα, ὡς ὁ * Λυκόφρων φησι. Τὰς δὲ πάντας δίκα πόλεις * ὠφελεθῆναι φασιν ὕστερον, μὴ τὰ * Τρωϊκά. Ex quibus voculis ὠφελεθῆναι & Τρωϊκὰ, *Scholion* hoc inſuper emendandum, legendo Τρωϊκὰ, pro * ἡρωϊκὰ, & ὠφελεθῆναι, pro * ὠφελεθῆναι. * *Lycophronis* locus, v. 1223. vid. *Scholiaſtem* ibidem, & confer hæc *Br. Schol.* cum iis ad *Iliad.* β'. v. 649.

177. Τριχάϊκες) Hoc in *Scholio* * ὁ τῷ infero

## VARIÆ LECTIONES.

166. Ἀπομάξεις) γρ. ἀπολάξεις, *H. Steph.* Vid. ad σ'. v. 361.

174. Ἐννήκοντα) γρ. ἐννήκοντα, *H. Steph.* Proſaico Vocabulo, pro *Var. Lect.* per errorem ſumpto.

Τοῖσίδ' ἔνι Κνωσὸς μεγάλη πόλις· ἔνθα τὲ Μίνως
Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής,
Πατρὸς ἐμοῖο πατὴρ, μεγαθύμου Δευκαλίωνος.
Δευκαλίων δέ μ' ἔτικτε, ἠδ' Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Ἀλλ' ὁ μὲν οἰ νήεσσι κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω
Ὤιχετ' ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν· ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Αἴθων
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἄρα, πρότερος καὶ ἀρείων.
Ἔνθ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
Καὶ γὰρ τὸν Κρήτηνδε κατήγαγεν εἰς ἀνέμοιο,
Ἰήμνου Τροίηνδε, παραπλάγξασα Μαλειῶν·
Στῆσε δ' ἐν Ἀμνισῷ, ὅθι τε σπέος Εἰλειθυίης,

" Inter hos eſt Cnoſſus magna civitas, ubi Minos
" Per-novem-annos regnavit, Jovis magni confabulator,
" Patris mei pater magnanimi Deucalionis.
" Deucalion igitur me genuit, & Idomeneum regem:
" Sed hic quidem in navibus roſtratis Ilium versùs
" Ivit ſimul cum Atridis: mihi verò nomen inclytum Æthon,
" Junior natu; ille etenim prior & melior.
" Illic Ulyſſem ego vidi, & hoſpitalia *dona* dedi:
" Etenim hunc ad Cretam deduxit vis venti
" Euntem ad Trojam, ubi abduxiſſet à Malèis;
" Statuitque in Amniſo, ubi ſpelunca Lucinæ,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀποκωλύει δὲ τὰς πολεμικὰς λέξεις, ἀπὸ δὲ αἰσιοσόφως καὶ ἐπισείοντας τὰς κόμας ἐν τῇ τεχαλεφαλαίᾳ * ἐν τῷ πολεμεῖν, ἴσον τῷ κορυθάϊκι· εἰσὶ δὲ, οἱ μὲν τὰς *τελόφους, οἱ δὲ, τὰς *ὀρχηστὰς ἀποδιδόασιν. Δῖοι.] Οἱ εὐγλυίσταλοι.

178. Τοῖσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις, ἔνθα τὲ Μίνως Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.] Μυθολογεῖται τὴν Εὐρώπης * ἐκ Διὸς Μίνωα ἐν Κρήτῃ οἰκῆσαι ἀφ' ἑνὸς ἀναπαύσεως ἀφικτῆσθαι ἐκεῖσε τὸν πατέρα παραλυθησόμενον· ἐξ ὧν παρὰ στόμα μανθάνειν τὰ δίοντα, καὶ μάλα ἀκριβῶς· ἢ ὅτι χρόνῳ τὰς ἀποδείξεις διδόναι· ὧν μεμαθήκει ἐν τῇ πατρίδι συναισθητικῶς παρὰ τοῦ Διός, ὅθεν καὶ τὰ πάντων αὐτῶν βασιλέα καθεστῆσαι· τῇ τε γνώμῃ καὶ τῇ κρίσει διενεγκεῖν, ὡς τε ἐν ᾅδου δικαστὴν γνῶναι τὰ ἀδίκων ψυχῶν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Πλάτωνι.

179. Ἐννέωρος.] Οἱ μέν, ὅτι ἀφ' ἑνὸς ἐτῶν τὴν

## Ν Ο Τ Æ.

κύτὰς οἰκῆσαι, οἷον,— πάντας δὲ Τεχαλῖνες καλέουσι). Οὐκέτι τελεσθὲν χαῖαν ἐκὰς πάτρης ἐδάσαντο. Τρία γὰρ Ἑλληνικὰ ἔθνη τὴν Κρήτην ἐφύκησαν, Πελασγοί, Ἀχαιοί, Δωριεῖς. *Euſtath.* fol. 690. lin. 23. Τεχαλῖνες Δωριεῖς, ἐπίκωφ, οἱ μὲν Εὐβοεῖς, οἱ δὲ Πελοποννήσιοι, οἱ δὲ Κρήτῃσι ὤκησαν· ἕτεροι δὲ τὰς πολεμικὰς φασι, καθ' ὁμοιότητα δ', [*Iliad.* χ'. v. 132.] Κορυθάϊκι πολεμιστῇ· ἤ δηλαδὴ αἱ τῶν τεχαλεφαλαίων τείχισις αἰόσιον, τυτίσι σείοντι) καὶ πόλεμον· ἄλλοι δὲ τὰς τελόφους φασίν, αἷς λόφοις τρίχας ἔνεισιν· εἰσὶ δὲ οἱ κόφους ὀρχηστὰς εἶπον τὰς τεχαλίνας· ἐπὶ τῇ ἀγιστῇ Κρητῶν, ἢ καὶ πόλεμον ὀρχηστικήν. Tum *Geographum* laudat, l. 10. fol. 475. Confer *Thucydid.* & *Diodor. Sicul.* Vocem τεχαλίνες, ad *Scholiorum* mentem interpretor, de quâ re *Gulielm. Burton*, Hiſtor. *Græc.* Ling. p. 31.

179. Ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλου ὀαριστής.)

## ΝΟΤΑΕ ΙΝ SCHOLIA.

ante πολεμιστῇ· pro corrupto κορυθάϊκι, lego ex MSS. κορυθάϊκι· pro τελόφους, etiam τελόφους· & ὀρχηστὰς, pro ὀρχιστὰς, ex *Analogiâ*.

178. * Καὶ) Ità lego, pro ἐκ, & * μεμαθήκει, pro πατρὶ * σταιῶν Διὶ, παρ' αὐτῷ ἐμαθήκειν, ἅπαξ εἰπὼν δίκαια· εἰ δὲ, ὅτι σύνεσιν ἔτη ἐβασίλευσεν, ὁμιλητὴς γεγόνει Διός· εἰ δὲ, ὅτι ἐπ' εὐνοίᾳ ἔτη παρὰ τῷ πατρὶ ἐπαιδεύθη· φασὶ δέ τινες, ὡς παῖς ἔτι βασιλέων γνώμας ἐραδίως πίθον) οἱ ὑποπλαγμένοι· αἰνίττεται δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Ἰδαίαν ἀφὶ εὐνομίας σωφρόνων νόμων, καὶ φέροντα ἀμβροσιακῶς, ὡς ὑπὸ Διὸς εἶναι δεδεγμένον. Ὁμιλητής.] Ὁμιλητής.

183. Κλυτόν.] Ὠὶ ἀλυόμενον καὶ ἀκαλήφαλον ὀνόμαζε. Αἴθων.] Ὄνομα κύριον.

187. Παραπλάγξασα.] Ἀποπλανήσασα.

188. Ἀμνισῷ.] Ἀμνισὸς πόλις καὶ πολέμιος Κρήτης. Εἰλειθυίης.] Τῆς ἀφορισμένης ταῖς παιδίσκαις θεᾶς.

Vid. *Platonis Minoa*, fol. 319. ubi hunc locum explicat, & τὸ σύνεσιν, ad ὀαριστὴς, non ad βασίλευε, referri vult; etiam videſis *Strabonem*, fol. 762. *Johan. Daviſii* Not. in *Ciceronis Tuſculan.* l. 2. p. 127. *Maxim. Tyr.* §. 22. & ejuſdem Not. in locum, & *Friderici Adolphi Lampe*, de Cymbalis Vett. l. 2. c. 9. p. 191. *Petrus Daniel Huetius*, Demonſtrat. Evangel. fol. 94. *Moſen* à *Minoe* expreſſum pluribus docere nititur.

183. Ὠίχετ' ἅμ' Ἀτρείδῃσι) Ità ex *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Hervag.* refingo, pro ὤχεῖ' ἅμ', quòd malè erat in Editt. *Euſtathii*, *Lovaniana Reſcii*, *H. Steph. Caſtellion*, *Spondan. Cantabrig.* & *Oxon.*

188. Ἀμνισῷ) Vid. Illuſtriſſ. *Ezekiel. Spanheim.* ad illud *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 15. Δὸς δέ μοι ἀμφιπόλους Ἀμνισίδας εἴκοσι νύμφας.

μεμαθήκειν, ex MS. *Aloyſii*, ubi tamen non ſuo loco.

179. * Σταιῶν lego, pro corrupto, συνιὼν, *Senſu* poſtulante.

Ἐμ

Ἐν λιμέσιν χαλεποῖσι· μόλις δ' ὑπάλυξεν ἀέλλας.
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα μεδάλλα, ἄγυδ' ἀνελθών·
Ξεῖνον γάρ μιν ἔφασκε φίλον τ' ἔμμεν, αἰδοῖόν τε.
Τρῶδ' ἤδη δεκάτη, ἢ ἑνδεκάτη πέλεν ἠὼς
Οἰχομένῳ σὺν νηυσὶ κυανοπρῴροισιν Ἴλιον εἴσω.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμα' ἄγων εὖ ἐξείνισσα,
Ἐνδυκέως φιλέων, πολλῶν ἔτ' οἶκον ἐόντων·
Καί οἱ, τοῖς τ' ἄλλοις ἑτάροις, οἱ ἅμ' αὐτῷ ἕποντο,
Δημόθεν ἄλφιτα δῶκα, καὶ αἴθοπα οἶνον ἀγείρας,
Καὶ βῆς ἱερεύσας· ἵνα πλησαίατο θυμόν.
Ἔνθα δυώδεκα μὲν μίμνον ἤματα δῖοι Ἀχαιοί·
Εἶλε γὰρ Βορέης ἄνεμος μέγας, οὐδ' ἐπὶ γαίῃ
Εἴα ἵστασθ'· χαλεπὸς δέ τις ὦρορε δαίμων·
Τῇ τρισκαιδεκάτῃ δ' ἄνεμος πέσε· τοὶ δ' ἀνάγοντο.
Ἴσκεν, ψεύδεα πολλὰ λέγων, ἐτύμοισιν ὁμοῖα·
Τῆσδ' ἄρ' ἀκειόσης ῥέε δάκρυα, τήκετο δ' χρώς.
Ὡς δ' χιὼν κατατήκεθ' ὑπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἣν τ' Εὖρος κατέτηξεν, ἐπιπρὼ Ζέφυρος καταχεύσας·
Τηκομένης δ' ἄρα τε ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·
Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης,

" In portibus difficilibus: vix etenim evasit procellas.
" Statim igitur Idomeneum quærebat, ad civitatem profectus;
" Hospitem enim ipsum dicebat, dilectumque esse, reverendumque.
" Huic verò jam decima vel undecima fuit Aurora
" Eunti cum navibus rostratis Ilium versus.
" Hunc quidem ego ad domos ducens comiter hospitio excepi,
" Accuratè tractans, cum satis multa in domo supperetent:
" Et ei, atque aliis sociis, qui simul ipsum sequebantur,
" Publicè farinas dedi, & nigrum vinum collectum,
" Et boves mactandos, ut satiarent animum.
" Illic duodecim quidem manserunt dies clari Achivi;
" Detinebat enim Boreæ ventus magnus, neque in terrâ
" Sinebat stare, sævus verò aliquis movebat Deus.
" Tertiodecimo autem die ventus cecidit: Et hi solverunt.
Ita dixit, mendacia multa dicens, veris similia;
Huic utique audienti fluebant lacrymæ, liquefiebatque corpus:
Sicut autem nix liquefit in altis montibus,
Quam Eurus liquefecit, postquam Zephyrus diffuderit,
Liquefactâ igitur hâc fluvii implentur fluentes:
Sic hujus liquefiebant pulchræ genæ lacrymantis,

## ΣΧΟΛΙΑ.

190. Μεδάλλα.] Ἐπιζητέ.
192. Δεκάτη ἢ ἑνδεκάτη.] Ψευδόμενοι ἐπεὶ λέγωσι τὸ μὴ εἰδέναι ἀληθῶς, πιθανώτεροι δοκεῖν εἶναι.
194. Ἐξείνισσα.] Φιλικῶς ὑπεδεξάμην.
195. Φιλέων.] Φιλοφρονούμενος.
197. Δημόθεν.] Ἐκ τῆ πόλεως.
198. Ἱερεύσας.] Ἱερεύσας. Πλησαίατο.] Πλησθῶσιν, κορεσθῶσιν.
202. Πίσυν.] Ἀντὶ τῦ. ἐπαύσατο.
203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.] Τινὲς βέλον), τὸ *ἔλεγε σημαίνειν· ἄλλοι δ, τὸ ἴσκε, τὸ εἴκασεν, *ὁμοίᾳ· τὸ δ' ὅλον, πολλὰ ψευδῆ λέγων εἴκαζεν, ὡς τι ὅμοια εἶναι ἀληθέσιν· ἀπὸ τῦ εἴδω, ἡ εἰκάζω, εἴσω. Ἐτύμοισι.] Τοῖς ἀληθέσιν.
206. Καταχεύσ.] Ἄγαν ἐκχέῃ.
207. Πλήθουσι.] Πλημμυρῶσιν.
208. Παρήϊα.] Αἱ παρειαί.

## NOTÆ.

203. Ἴσκεν ψεύδεα πολλὰ λέγων) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog.* M. v. Ἴσκε, necnon *Eustath.* fol. 691. lin. 12. Τὸ δ, ἴσκεν, οἱ μὲ γλωσσογράφοι, ἀντὶ τῦ, ἔλεγεν ἐκδέχονται· οἱ δ' ἀκριβέστεροι, ἀντὶ τῦ, ἴσκεν, ὃ ἐστιν εἴκαζεν, ἀπεικονίζων τοὺς ἀλήθειαν. *Hesiod.* imitatur, *Theogon.* v. 27. Ἴσμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

205. Ὡς δ χιὼν κατατήκεθ') Mirantur elegantiores Suavitatem horum Versuum, dulcemque παρήχησιν agnoscit ipse *Scaliger*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

203. *Ἔλεγε, lego, pro ἔλεγεν, & *ὁμοίᾳ, pro ὁμοίᾳ, priùs ex *Contextu*, alterum ex tribus Vett. Codd. hoc enim *Scholion* in MS. *Aloysii*, ut puto, nusquam apparet, certè non suo in loco.

## VARIÆ LECTIONES.

190. Μεδάλλα) γρ. μεδάλλασεν.
198. Ἱερεύσας) γρ. ἱερεύσασθ, *Br. Schol.*
201. Εἴα) γρ. εἴασεν.
206. Καταχεύσι) γρ. καταχεύῃ, *H. Steph.*

Κλαιούσης ἑὸν ἄνδρα παρήμενον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Θυμῷ μὲν γόωσαν ἐλώ ἐλέαιρε γυναῖκα,
Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἔστασαν, ἠὲ σίδηρος,
Ἀζέμας ἐν βλεφάροισι· δόλῳ δ' ὅγε δάκρυα κεύθεν.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν ταρφθῆ πολυδακρύτοιο γόοιο,
Ἐξαῦτίς μιν ἔπειτα ἀμειβομένη προσέειπεν,
Νῦν μὲν δή σθ', ξεῖνέ γ', οἴω πειρήσεαθ',
Εἰ ἐτεὸν δὴ κεῖθι σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν
Ξείνισας ἐν μεγάροισιν ἐμὸν πόσιν, ὡς ἀγορεύεις.
Εἰπέ μοι, ὁπποῖ', ἄστα περὶ χροῒ εἵματα ἕσσο,
Αὐτός θ' οἷος ἦεν, ἠ ἑταίρους, οἵ οἱ ἕποντο.
Τὴν δ' ἀπαμφότερον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα,
Εἰπέμεν· ἤδη γάρ οἱ εἰκοστὸν ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἠ ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης.
Ἀλλὰ ἠ ὣς ἐρέω, ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ·
Χλαῖναν πορφυρέην οὔλιον ἔχε δῖος Ὀδυσσεύς,
Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη χρυσοῖο τέτυκτο
Αὐλοῖσιν διδύμοισι· πάροιθε δὲ δαίδαλον ἦεν·
Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν

Flentis ſuum virum aſſidentem: at Ulyſſes
Animo quidem lugentem ſuam miſerabatur uxorem,
Oculi tamen tanquam cornua ſtabant, vel ferrum,
Immoti in palpebris; dolo enim hic lacrymas occultabat.
Hæc igitur poſtquam ſatiabatur multarum-lacrymarum luctu,
Iterum ipſum, verbis reſpondens allocuta eſt,
" Nunc jam te, hoſpes, puto me tentaturam,
" An verè jam illic cum divinis ſociis
" Hoſpitio-excepiſti domibus meum maritum, ſicut dicis.
" Dic mihi, qualia, quæ circa corpus veſtimenta indutus erat,
" Ipſeque qualis erat; & ſocios, qui ipſum ſequebantur.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, difficilè tanto tempore ſeorsùm exiſtentem, *i.e. ſeparatum*,
" Dicere; jam enim ei vigeſimus annus eſt,
" Ex quo illinc ivit, & meâ abiit patriâ.
" Verùm & ſic dicam, ſicut mihi ſimilitudinem-aſſequitur animus.
" Veſtem purpuream ſubtilem habebat divinus Ulyſſes,
" Duplicem; at ei fibula auro facta erat
" Calamis duplicibus; antrorsùm verò opus-muſivum erat:
" In prioribus pedibus canis habebat varium cervum

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

211. Κίρφ.] Τόξῳ· ἵνα γ', πῶμμύνως εἶχε τὼς ὀφθαλμὼς, ὥσπερ τόξα· ἢ ἄλλως, τῷ φόνῳ ἕστηκε· * ἐλάμβανε· σκληρὸν γάρ.
213. Τάρφθη.] Ἐκορέσθη, ἐτέρφθη· ἢ ἐξετράφη ἕστ γόου. Πολυδακρύτοιο.] Ποιοῦντος δακρύων αἴτιον.
214. Ἀμειβομένη.] Ἐξ ἀμοιβῆς λαμβανομένη.
215. Πειρήσεαθ'.] Διάπειραν λήψεσθαι.
217. Ξείνισας.] Ὑπεδέξω.
218. Ὁπποῖ', ὅστα.] Ὁποῖα, ἅττα.
221. Ἀμφὶς ἐόντα.] Χωρὶς ὄντα, λάθρα.
224. Ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ.] Ὥς μοι ἀναφέρει ἡ ψυχὴ, ὡς ἀληθεύοντα.
225. Πορφυρέην οὖλον.] Ἥτοι ὁλοπόρφυρον· ἢ σφυροειδῆ. * Ἔχε.] Ἀντὶ ἕστ, ἐφαπτόμενον.
226. Περόνη.] Πόρπη.
227. Αὐλοῖσι.] Ῥάβδοις σύριγξι, εἰς ἃς καλαμλείοντο αἱ περόναι. Διδύμοισι.] Διπλαῖς· ἢ συμφύσει περόναις. Δαίδαλον.] Καλλιτεχνίαν ποικίλον.
228. Προτέροισι.] Τοῖς ἐμπροσθίοις. Ἐλλὸν.] Νεβρὸν, νεογνὸν ἔλαφον.

## NOTÆ.

226. Διπλῆν· αὐτὰρ οἱ περόνη) *Ultima* ἕστ αὐτὰρ producitur, etiam extra *Cæſuram*, vi *Toni*, & *Finalis*, necnon *Aſperi* ſequentis.
228. Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν) Operis *Muſivi* apud *Græcos* Antiquitas vel hinc notanda. *Sidoniis*, *Hebræis*, atque *Ægyptiis*, ortum ferens; dein *Medis*, *Perſis*, atque *Indis*. *Ariſtophanes*, ἐν Βατταλοῖς, Οὐχ ἱππαλεκτρυόνας, ἅττα ταγηλάφους,

## NOTÆ IN SCHOLIA.

211. * Ἐλάμβανε) Pro ἐφείλκυε, reſtituo, ex MS. *Aloyſii*.
225. * Hæc ex MS. *Aloyſiano* & trib. Vett. *Impreſſis*. Malè olim ad v. 228. ubi ἔχε quidem, at alio *Senſu*.

## VARIÆ LECTIONES.

213. Τάρφθη) γρ. τάρπη, *Hervagian*. Edit. in margine, & *Br. Schol.*
224. Ἀλλὰ ἠ ὣς ἐρέω) γρ. αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, *H. Steph.*
226. Αὐτὰρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῦ, *Hervagian*. Edit. in margine.

Ἀσπαί-

Ἀσπαίροντα λάων· τὸ ᾗ θαυμάζεσκον ἅπαντες,
Ὡς οἱ χρύσεοι ὄντες, ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάλξων,
Αὐτὰρ ὁ, ἐκφυγέειν μεμαὼς, ἥσπαιρε πόδεσσι.
Τὸν ᾗ χιτὼν ὑπόησα περὶ χροΐ σιγαλόεντα,
Οἷόν τε κρομύοιο λοπὸν καθ' ἁλαλέοιο.
Τὼς μὲν ἔην μαλακὸς, λαμπτῆρι δ' ἦν, ἠέλιος ὥς·
Ἦ μὲν πολλαί γ' αὐτὸν ἐθηήσαντο γυναῖκες.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Οὐκ οἶδ', εἰ τάδε ἕσσο περὶ χροΐ οἴκοθ' Ὀδυσῆος,
Ἦ πὴ ἑταίρων δῶκε θοῆς ἐπὶ νηὸς ἰόντι,
Ἦ πὴ πὺ καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολλοῖσιν Ὀδυσῆος
Ἔσκε φίλος· παῦροι γὰρ Ἀχαιοῖ ἦσαν ὁμοῖοι.
Καί οἱ ἐγὼ χάλκειον ἄορ, καὶ δίπλακα δῶκα
Καλήν, πορφυρέην, καὶ περιμήκεα χιτῶνα.
Αἰδοίως δ' ἀπέπεμπον ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηός·
Καὶ μιν οἱ κῆρυξ ὀλίγον περιγενέστερος αὐτῷ
Εἵπετο· καὶ τόν τοι μυθήσομαι, οἷος ἔην πέρ·
Γυρὸς ὀπωπήν, μελανόχροος, ὑλοκάρηνος

" Trementem videns; & hoc admirabantur omnes;
" Quòd hi aurei exiſtentes, hic quidem reſpexit hinnulum ſuffocans,
" At hic, effugere nitens, palpitabat pedibus.
" Interulam verò obſervavi circa corpus ſplendidam,
" Tanquam cæpæ juxta tunicam aridæ.
" Sic quidem erat mollis; ſplendida enim erat, Sol ſicut:
" Certè quidem multæ ipſum admirabantur mulieres.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Neſcio, an hæc indutus fuerit circa corpus domi Ulyſſes,
" An aliquis ſociorum dederit velocem in navem euntí,
" An aliquis alicubi & hoſpes, quoniam multis Ulyſſes
" Fuit amicus; pauci enim Achivorum erant ſimiles,
" Et ei ego æreum enſem, & duplicem dedi veſtem
" Pulchram, purpuream, & talarem tunicam:
" Honoratè autem dimiſi benè-tabulatà in navi.
" Et quidem eum præco paululùm ætate-major ipſo
" Sequebatur, & hunc tibi dicam, qualis erat:
" Gibboſus in humeris, nigro corpore, criſpo capite;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

229. Λάων.] Ὁ μὲν Ἀριστάρχ., λάπλαεύων, λάπλαωτικῶς ἔχων· ὁ ᾗ Κράτης λάων φησὶν, ἀντὶ ᾗ βλίπων· ὀπὴν καὶ τέρψιν ἄλαος, ὁ τυφλός. οἱ ᾗ φασὶν ἀφῃρῆσθαι τὸ υ. ἵνα ᾖ ὑλάων· ἢ ἀπλαούων. Θαυμάζεσκον.] Ἐξεπλήττοντο.

230. Λάε.] Οἱ μὲν ἐπιβλίπει· οἱ ᾗ λάπλαωτικῶς ἤκουσεν.

232. Σιγαλόεντα.] Ἀπυλόν.

233. Λοπὸν.] * Λίπυρον· σέρηται ᾗ ἀντὶ τοῦ ἰχῶρ

## Ν Ο Τ Æ.

ἄπερ σὺ, Ἐν τοῖσι παραπλάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γεγράφησιν. *Sidonius*, Peregrina det ſupellex, *Cteſiphontis*, ac *Niphatis* Juga texta, Belluaſque Rapidas, vacante panno; Acuit quibus furorem Benè ficta plaga cocco, &c. Quid ſit ἰλλὸς, vid. *Photii* Bibliothec. fol. 2583. & *Etymolog.* M. v. Ἐλλόπεδες, & v. Ἑλλοί. Hinc ἰλλοφόρ. Ἄρτεμις.

229. Ἀσπαίροντα λάων) *Euſtath.* fol. 693. lin. 46. Τὸ ᾗ λάων Ἀρίσταρχ. μὲν, ἀντὶ ᾗ λάπλαούων· ἀφ' ἧς

## Ν Ο Τ Æ I Ν S C H O L I A.

233. * Λίπυρον) Ità, pro corrupto *λίποιον, ex *Euſtath.* fol. 693. lin. 53. Κεφαλὴν ᾗ λοπὸς, λίπυρον. πυρὸν τὸ λέπυ. Error omnes *Impreſſos* & MS. *Aloyſii* pervaſerat. Καὶ ad λοπὸν refertur.

241. * Δίπλακα.) Hoc *Scholion*, ex *Heſychio*, reſtituo τοῖς Παλαιοῖς.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

229. Ἀσπαίροντα λάων) γρ. ἀσπαίροντ' ὑλάων, & ἀσπαίρον' ἰλάων, *Br. Schol.*

244. Καὶ μιν οἱ) γρ. ἓ μὲν οἱ, non æquè benè.

246. Γυρὸς ὀπωπήν) γρ. γυρὸς ἴλιν ὤμοισιν, & γυρὸς ἴλιν ὤμοις, vid. Not. in *Textum*.

Εὐγυ-

Εὐρυβάτης δ' ὄνομ' ἔσκε· τίεν δέ μιν ἔξοχον ἄλλων
Ὧν ἑτάρων Ὀδυσῆος, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Σήματ' ἀναγνόσῃ, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσεύς.
Ἦδ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Καὶ τότε μὲν μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπε,
Νῦν μὲν δή μοι, ξεῖνε, πάρος περ ἐὼν ἐλεεινὸς
Ἐν μεγάροισιν ἐμοῖσι, φίλος τ' ἔσῃ, αἰδοῖός τε·
Αὐτὴ γὰρ τάδε εἵματ' ἐγὼ πόρον, οἳ' ἀγορεύεις,
Πτύξασ' ἐκ θαλάμου· περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινὴν,
Κείνῳ ἄγαλμ' εἶναι· τὸ δ' οὐκ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ κοίλης ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεὺς
Ὤιχεθ' ἑπόψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο, μηδέ τι θυμὸν

" Eurybates verò nomen fuit, honorabat autem ipſum præ cæteris
" Suorum ſociorum Ulyſſes; quòd ei animo congrua ſciret.
Sic dixit; huic adhuc magis deſiderium movit luctûs
Signa agnoſcenti, quæ ei firma dixit Ulyſſes.
Hæc autem quùm ſatiata eſt multùm-lacrymabili luctu,
Et tunc ipſum verbis reſpondens alloquuta eſt,
" Nunc quidem mihi, hoſpes, antea licet eſſes miſerabilis
" In domibus meis, amicuſque eris, honorabiliſque;
" Ipſa enim hæc veſtimenta ego præbui, qualia dicis,
" Plicata ex cubiculo, fibulamque impoſui lucidam,
" Ut illi ornamento eſſet: hunc autem non ſuſcipiam rurſus
" Domum redeuntem, dilectam in patriam terram,
" Ideò malo fato concavâ in navi Ulyſſes
" Ivit inſpecturus malam-Trojam non nominabilem.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc corpus pulchrum macera; neque animum

## ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἅρπα.] Ἀσφαλῆ, βέβαια.
250. Ἀναγνόσῃ.] Γνωρισάσῃ.
263. * Ἀναίρεο.] Καθίφθειρε, * ἀφάνιζε.

## NOTÆ.

Editt. *Florentinâ, Aldinâ, Lovaniana Reſcii. Hervagianâ*, utrâque *Euſtathii*; quùm ex unicâ *Hen. Stephani* Editione, Error in plurimas proſeminaretur; ille enim Γυρὸς ἴλω ὤμοισι, μελανέχρως, ἀλοκάρηνος, quem ſecuti *Caſtellio, Spondanus, Schrevelius*, &c. *Oxonienſis* in hâc parte feliciùs, Γυρὸς ἴλω ὤμις, cui *Lectioni* & ipſe libens accederem; niſi Vett. Exempl. ſatis commodè legiſſent. Etiam in *Scholiis* MSS. legitur γυρὸς σὺ ὤμοισι, quin ità legit *Etymolog.* M. v. Γυρὸς, & *Maximus Tyrius*, §. 1. Quin Vett. *Brevium Scholiorum* Editores ita legunt, ad quarum Exemplar noſtra *Scholia* emendamus. Denique *Johan. Tzetzes*, Γυρὸς σὺ ὤμοισιν legit, MSS. *Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 2. in v. ἴλος. Τὸ ἴλω non erat hic repetendum; cùm præceſſerit, Verſu in ultimo præcedenti. *Suidas*, etiam Edition. *Küſteriana*, corruptè legit, &, quod mireris, ἀπὸ Ὀδυσσέως, quaſi dictum eſſet de *Ulyſſe*; cùm de *Ulyſſis* præcone, *Eurybate* dicatur; ut ex hoc ipſo *Homeri* loco conſtat. *Neocoro* itaque erat certè notandum, aut ſupplendum, legendo, ἀπὸ Ὀδυσσέως κήρυκος, Εὐρυβάτου. Vid. *Suidam*, v. Γυρός.

250. Σήματ' ἀναγνόσῃ) Vid. ad ψ'. v. 205.

261. Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος) Cùm fortè fortunâ in *Henrici Stephani* Editione, Τόν δ' ederetur, cæteræ Editiones ſubſecutæ, Errori auctoritatem dare videbantur. Ego manifeſtum Errorem ſiſtendum duxi; quùm & *Senſus* probat, Orationem ad *Penelopem* dirigi, & olim etiam Verſio haberet *Hanc*, & *Oxonienſis* Editio τὴν reſtituit; quod & *Florentina* fecerat, *Aldina, Lovaniana, Hervagiana*, utraque *Euſtathii*, omnes *Henrico Stephano* priores. Vid. infrà, ad ψ'. v. 25.

263. Μηκέτι νῦν χρόα καλὸν ἐναίρεο) Vid. Not. in *Scholia*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

263. * Ἀναίρεο) Ità quidem in MS. & *Impreſſis*, ab ἀναίρω, tollo, voce *Euripideâ*; at ἀναίρεο, Vox

## VARIÆ LECTIONES.

250. Ἀναγνόσῃ) γρ. ἀναγνώσης, *Euſtath.* ut in Not. ad *Odyſſ.* ι'. v. 256.
257. Εἶναι) γρ. ἴμεναι, *H. Steph.*
263. Ἐναίρεο) γρ. ἀναίρεο. *Br. Schol.* Edit. *Hervagian.* in margine, & *Schrevelian.*

Τῆκε,

Τῆκε, πόσιν γοόωσα· νεμεσσῶμαί γε μὰ ὐδέν·
Καὶ γάρ τίς τ' ἀλλοῖον ὀδύρεται ἄνδρ' ὀλέσασα
Κυρίδιον, τῷ τέκνα τέκη φιλότητι μιγεῖσα,
Ἣ Ὀδυσῆα, ὃν φασι θεοῖς ἐναλίγκιον εἶναι.
Ἀλλὰ γόου μὲν παῦσαι, ἐμεῖο δ' σύνθεο μῦθον·
Νημερτέως γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω,
Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα,
Ἀσχῷ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ,
Ζωὸς· αὐτὰρ ἄγει κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλά,
Αἰτίζων ἀνὰ δῆμον· ἀτὰρ ἑείνους ἑταίρους
Ὤλεσε, καὶ νῆα γλαφυρὴν, ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ,
Θρινακίης ἀπὸ νήσου ἰών· ὀδύσαντο γὰρ αὐτῷ
Ζεύς τε, καὶ Ἠέλιος· ὃ γὰρ βόας ἔκτανεν ἑταίρων,
Οἱ μὲν πάντες ὄλοντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ·
Τὸν δ' ἄρ' ἐπὶ τρόπις νηὸς ἔκβαλε κύμα ἐπὶ χέρσου
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
Οἳ δή μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
Καί οἱ πολλὰ δόσαν, πέμπειν τέ μιν ἤθελον αὐτοὶ
Οἶκαδ' ἀπήμαντον· καί κεν πάλαι ὧδ' Ὀδυσεὺς
Ἦλθ· ἀλλ' ἄρα οἱ τό γε κέρδιον εἴσατο θυμῷ,
Χρήματ' ἀγυρτάζειν πολλὸν ἐπὶ γαῖαν ἰόντι·
Ὡς πέρι κέρδεα πολλὰ καταθνητῶν ἀνθρώπων
Οἶδ' Ὀδυσεύς· οὐδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος,
Ὡς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων.
Ὤμνυε δ' ὅγε ἔμ' αὐτόν, ἀποσπένδων ἐν οἴκῳ,

" Tabefac, virum lugens; reprehendo quidem nihil:
" Etenim aliqua & aliuſmodi lugeat virum perdens,
" *Quem* juvenem *kabuerit*, cui filios peperit amore mixta,
" Quàm Ulyſſem, quem dicunt Deis ſimilem eſſe.
" Sed à luctu quidem ceſſa, meíque intellige ſermonem;
" Verè enim tibi loquar, neque occultabo,
" Nam jam de Ulyſſis ego reditu audivi,
" Propè Theſprotos viros in pingui populo,
" Vivi: at ducit theſauros multos & delectos,
" Efflagitans per populum: verùm amabiles ſocios
" Perdidit, & navem concavam in nigro ponto,
" Trinacriâ ab inſulâ veniens: iraſcebantur enim ipſi
" Jupiterque & Sol: hujus enim boves interfecerunt ſocii;
" Qui quidem omnes perierunt undoſo in ponto:
" Hunc autem ſuper carinâ navis ejecit unda in continentem,
" Phæacum in terram, qui Diis-ſimiles ſunt.
" Hi utique ipſum ex animo, tanquam deum, honorabant,
" Et ei multa dederunt; mitteréque ipſum voluiſſent ipſi
" Domum illæſum: & jam pridem huc Ulyſſes
" Veniſſet; ſed ei hoc utilius viſum eſt animo,
" Res congregare multam in terram euntem:
" Adeò aſtutias multas præ mortalibus hominibus
" Cognovit Ulyſſes; neque aliquis contendat homo alius;
" Sicut mihi Theſprotorum rex locutus eſt Phedon.
" Juravit autem ad me ipſum, ſacrificans in domo

## ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἀγυρτάζειν.] Ἀθροίζειν.

## NOTÆ.

284. Κερδέα ἀγυρτάζειν) Τὰ δῶρα συναθροίζειν, συλλέγειν. Ἀγυρτὰς, συναθροιστὰς, μάντεις, ὡς Ἀττικοί. *Heſych.* v. Ἀγυρτάζει· & Ἀγυρτᾶς. *Etymolog.* v. Ἀγύρ.

286. Οἶδ' ἄν τις ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) Ità ſemper, cùm Vocalis *brevis* ſit producenda, geminandam Literam ſequentem cenſeo; de quâ re ſæpè paſſim monemus, & ad π'. v. 15.

288. Ὤμνυε δ' ὅγε ἔμ' αὐτόν) Ità pro ἐμαυτὸν ſemper apud *Homerum* ſcribendum probo, ad *Iliad.* α'. v 271. Καὶ μαχόμην καθ' ἔμ' αὐτὸν ἐγώ. *Euſtath.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

*Homerica*, eſt Vera *Lectio*. Addo in *Scholiis* Vocem dudum deperditam *ἀφάτιζε, quam in *Scholiis* ad locum reperit *Iſaac. Caſaubon.* ad D. *Matth.* c. 6. v. 16. niſi *Euſtathium* fortè notaverit, qui per ἀφατίζειν, αἰσχύνειν, reddit, fol. 695. lin. 34.

## VARIÆ LECTIONES.

268. Μῦθον) γρ. μύθων, *H. Steph.*
283. Ἦλθ') γρ. ἦεν, *Seberus*, Indice *Homerico*.
285. Πέρι) γρ. περὶ, non æquè bené.
286. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσσειεν, olim.

Νῆα κατειρύσθω, καὶ ἐπαρτέας ἕμμεν ἑταίρους,
Οἵ δή μιν πέμψουσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νηῦς
Ἀνδρῶν Θεσπρωτῶν ἐς Δουλίχιον πολύπυρον.
Καί μοι κλήματ' ἔδειξεν, ὅσα ξυναγείρατ' Ὀδυσσεύς·
Καί νύ κεν ἐς δεκάτην γενεὴν ἕτερόν γ' ἔπι βόσκοι,
Ὅσσα οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κεῖτο ἄνακτος.
Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα Θεοῖο
Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ,
Ὅππως νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἤδη δηρὸν ἀπεών, ἢ ἀμφαδόν, ἠὲ κρυφηδόν.
Ὡς ὁ μὲν ὕστως ἐστὶ σόος, καὶ ἐλεύσεται ἤδη
Ἆσσον μάλ· οὐδ' ἔπι τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Δηρὸν ἀπεσσεῖται· ἔμπης δέ τοι ὅρκια δώσω·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, Θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,
Ἦ μήν τοι τάδε πάντα τελείεται, ὡς ἀγορεύω·
Τῷδ' αὐτῷ λυκάβαντι ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσεύς,
Τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε, ἔπος τετελεσμένον εἴη·
Τῷ κε τάχα γνοίης φιλότητός τε, πολλά τε δῶρα,

"Navem detractam esse, & præparatos esse socios;
Qui nempè ipsum deducent dilectam in patriam terram.
Sed me priùs dimisit; contigit enim veniens navis
Virorum Thesprotorum in Dulichium ferax-frumenti,
Et mihi res ostendit, quascunque congregaverat Ulysses:
Quin vel in decimam ætatem alterum adhuc pascerent,
Quantæ ei in ædibus opes jacebant regis.
Ipsum autem in Dodonem dicebat iisse, ut Dei
Ex quercu altâ Jovis consilium audiret,
Quomodo rediret dilectam in Patriam terram
Jam diù absens, vel manifestè, vel clàm.
Ità quidem ille adeò est salvus, & veniet jam
Propè valdè, neque nunc longè ab amicis & patriâ terrâ
Diù aberit; veruntamen tibi juramenta dabo;
Sciat nunc Jupiter primùm, Deorum maximus & optimus,
Domúsque Ulyssis strenui, ad quam perveni,
Hoc modo hæc omnia perficientur, sicut dico:
Hoc ipso anno veniet huc Ulysses,
Hoc quidem finiente mense, illo autem incipiente.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
Utinam enim hoc, hospes, verbum perficiendum esset:
Ideò citò cognosceres amicitiamque, multaque dona,

ΣΧΟΛΙΑ.

294. Ἕπεσθαι γ' ἔπι βόσκοι.] Ἐπαίσσῃ, γένοιτο.
299. Κρυφηδόν.] Κρύφα, λαθραίως.
305. Ἦ μήν τοι.] Τοῦτο τὸ τρόπον.

NOTÆ.

fol. 696. lin. 29. Μάμνη] Ὁ ἀναχιφαλαιωλικῶς καὶ νῦν, καθὰ καὶ ἐν τοῖς περὶ Εὔμαιον ἔφη τὸν Θεσπρωτῶν βασιλέως Φείδωνος· λέγει δὲ ἐν τῇ τρίτῃ σίχῳ, δι' ὧν σαίνων ὁμοῦ καὶ ὥμνυε περὶ Ὀδυσσέως, λέγοντος αὐτὸν οἴκοι καὶ τὰς ἑτέρας δὲ τρεῖς σίχους τὰς περὶ τὸ δίκαιος τοῦ Ὀδυσσέως κλημάτων, ἃ τὸ αὐτῶν ποσὸν ἐστὶ· καὶ τὰς τέσσαρας σίχους τὰς περὶ τὸ εἰς Δωδώνην ἀπόπλουσιν τοῦ Ὀδυσσέως, φράσας μὲ ἀπαραλλάκτως αὐτὰ σαίνων τὸ ἔπη, μεταλλάξας δὲ τὰς συνοίας· καὶ τὸ μὲ ὕστερον, ἐν τῇ σαίνῃ τὸ, Ὥμνυε δὲ θεὸς ἅμα αὐτὸν, πρῶτον ἐπιφέρει· δεύτερον δὲ, τὸ σαίνῃ πρῶτον, τῷ τοῦ κλημάτων δηλαδὴ ὑποδείξαι· τρίτον δὲ, τὸ σαίνῃ δεύτερον, τὸ περὶ τὸ Δωδώνης λέγειν· οἶδε γὰρ ὁ πολὺς ῥήτωρ Ὅμηρος, ὡς ἀφορᾷ γραφῆς ποιεῖ καὶ ἡ τοιαύτων μετάταξις.

296. Τόνδ' ἐς Δωδώνην) Vid. ad ξ'. v. 327.

304. Ἰσίη τ' Ὀδυσῆος) Suavis iterum παράχρησις, ἴσῳ, & ἰσίη. Notandum autem hoc in loco Omnes Codices habere Ἰσίη, quare ad eandem normam τὸ ἰσίη, quod olim erat, ξ'. v. 159. in ἰσίη refingo, ut *ibidem*, in *Var. Lect.* Communis autem ἰσίη *Asperatur*, *Ionica* ἰσίη *Lenitur*; ut ostendo, ad *Anacreon*, v. 44. Παρὰ δὲ ἰσίῳ καθίσας, & ad v. 1091. Πίνοντα τὸν ἴσιον. Vid. infrà, ad υ'. v. 231.

309. Αἲ γὰρ τοῦτο, ξεῖνε) Tres hi Versus omnes iterum occurrunt suprà, ad ο'. v. 535. & ρ'. v. 163.

VARIÆ LECTIONES.

295. Ὅσσα) γρ. τόσσα, ut ξ'. v. 326.
297. Ἐπακούσῃ) γρ. ἐσακούσῃ.
304. Ἰσίη) γρ. Ἐσίη, vid. Not. in *Textum*.

Ἐξ

Ἐξ ἐμεῦ· ὡς ἄν τις σὲ σωφρονέοντος μακαρίζοι.
Ἀλλά μοι ὧδ' ἀνὰ θυμὸν ὀίεται, ὡς ἔσεται περ·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται, οὔτε σὺ πομπῆς
Τεύξῃ· ἐπεὶ ἤτοι σημάντορές εἰσιν ἐν οἴκῳ,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ἀνθρώποισιν, εἴποτ' ἔλυγε,
Ξείνους αἰδοίους ἀποπεμπέμεν, ἠδὲ δέχεσθαι.
Ἀλλά μιν, ἀμφίπολοι, ἀπονίψατε, κάτθετε δ' εὐνήν,
Δέμνια, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα,
Ὡς κ' εὖ θαλπιόων χρυσόθρονον ἠῶ ἵκηται.
Ἠῶθεν δ' μάλ' ἦερι λοέσασα τὲ, χρῖσαί τε,
Ὡς κ' ἔνδον ὧδε Τηλεμάχῳ δείπνοιο μέδηται
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ἄλγιον, ὅς κεν ἐκείνων
Τῆτον ἀνιάζῃ θυμοφθόρον, ἠδέ τι ἔργον
Ἐνθάδ' ἔπι πρήξῃ, μάλα περ κεχολωμένος αἰνῶς.
Πῶς γὰρ ἐμεῖο σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι, εἴ τι γυναικῶν
Ἄλλάων περίειμι νόον καὶ ἐπίφρονα μῆτιν,
Εἴ κεν ἀϋτμαλέος, κακὰ εἱμένος, ἐν μεγάροισι
Δαινύῃ; ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν.
Ὅς μὴ ἀπιλήης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιλέα εἰδῇ,
Τῷδε κακὰ ῥέζοντι πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω.

"Ex me; ut aliquis tibi obvius te beatum dicat.
"Sed mihi sic in animo putatur, ſicut erit;
"Neque Ulyſſes ampliùs domum veniet, neque tu reductionem
"Aſſequeris; quoniam non tibi Directores ſunt in domo,
"Qualis Ulyſſes fuit inter viros (ſicubi fuerit)
"Hoſpites honoratos dimittere & ſuſcipere.
"Verùm ipſum, famulæ, lavate, & ſternite lectum,
"Stramenta, & chlænas, & cooperimenta ſplendida;
"Ut bene caletactus ad aureæ-ſedis Auroram perveniat.
"Manè autem valdè maturè lavate unguiteque,
"Ut intùs apud Telemachum cœnam curet
"Sedens in domo: huic autem pejus erit, qui illorum
"Hunc triſtitiâ afficiet pernicioſus, neque aliquod opus
"Hìc ampliùs faciet, valdè quamvis iratus-graviter.
"Quomodo enim me tu, hoſpes, cognoſces, ſi quid mulieribus
"Aliis præſto mente, & prudenti conſilio,
"Si ſqualidus, malè indutus, in domibus
"Convivaris? homines autem brevis- & fugacis-*vitæ* ſunt.
"Qui quidem ſævus ipſe erit, & crudelia patravit,
"Huic imprecantur omnes homines dolores in futurum

## ΣΧΟΛΙΑ.

314. Σημάντορες.] Οἱ κελευόρθοι, ἀσπόζ.
317. Κάτθετε.] Ἀντὶ ἔ, προσαῖτε.
319. Θαλπιόων.] Θαλπόμενος, θερμαινόμενος.
320. Λοέσασα.] Λοῦσα.
326. Περίειμι.] Ὑπερβάλλω.
327. Ἀϋτμαλέος.] Αὐχμώδης.
328. Δαινύῃ.] Εὐωχεῖσθαι μέλλεις. Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσι.] Τοῦτο ὡς τὸ εὐφημίαν εἶρεν· καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ κλέος· ὀλιγοχρόνιοι δὲ ὑπάρχοντες οἱ ἄνθρωποι, ὀφείλουσιν εὖ πράττειν τὸν πρὸς βίον, καὶ φήμην ἀγαθὴν ὡς ἑαυτῶν ἀπολείπειν.

## NOTÆ.

325. Πῶς γὰρ ἐμεῖο σὺ, ξεῖνε, δαήσεαι) Insignis locus, & *Aſteriſco* ſiquis alius, notandus. *Quomodò tu, Hoſpes, de me cognoveris, utrum Virtute reliquis antecello*, aut *Prudentiâ; niſi tu aliquod inſigne Bonitatis meæ reportaveris monimentum.* Tales ego Viros fortunâ magnos, opibus dites, & præcelſo loco poſitos acceſſi non paucos, de quibus ut malè loqui nolim, certè benè loqui non poſſum. O ſi Mundi hujus Magnatibus hæc *Penelopæ* verba ante Oculos obverſarentur! Verùm nec illis ipſius *Chriſti* Oracula, necdum *Homeri* eloquia ſalivam ſolent movere. Valeant itaque iſti per me cum ſuis falſis honoribus & opibus perituris; verùm vel inviti audient, quæ *Homerus* de iis mox pronuntiet, v. 328. —Ἄνθρωποι δὲ μινυνθάδιοι τελέθουσιν· Ὅς μὴ ἀπιλήης τ' αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀπιλέα εἰδῇ, Τῷδε κακὰ ῥέζοντι πάντες βροτοὶ ἄλγε' ὀπίσσω. Ζωὸς ἀτὰρ πιθέσθαι γ' ἐφεψιόωντας ἄπαντας, κλ. Ἐμεῖο δαήσεαι) Ἢ περὶ ἐμοῦ ἤ, ὡς πρόξενον εὖ εἰδῆς.

## VARIÆ LECTIONES.

314. Εἰσὶν ἐν οἴκῳ) γρ. εἶσ' ἐνὶ οἴκῳ.
319. Εὖ θαλπιόων) γρ. εὐθαλπιόων, *H. Steph.* & *Euſtath.* fol. 697. lin. 40. ὑφ' ἓν legi fatetur.
323. Οὐδέ τι ἔργον) γρ. ἠδέ τι & ἠδέ κεν, *H. Steph.*
324. Ἐνθάδ' ἔπι) γρ. ἐνθάδε τι, *Euſtath.* fol. 697. lin. 43. & *H. Steph.*
325. Περίειμι) γρ. πέρι εἰμί.
330. Τῷδε) γρ. τῷ δέ, *H. Steph.* malè.

Ζωὸς ἀτὰρ πεθνεῶτί γ' ἐφεψιόωνται ἅπαντες·
Ὅς δ' ἂν ἀμύμων αὐτὸς ἔῃ, καὶ ἀμύμονα εἰδῇ,
Τῷ μέν τε κλέος εὐρὺ διὰ ξείνοι φορέουσι
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους· πολλοὶ δέ μιν ἐσθλὸν ἔειπον.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Ἦτοι ἐμοὶ κλαῖνα, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα
Ἤχθεθ', ὅτε πρῶτον Κρήτης ὄρεα νιφόεντα
Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Κεῖο δ', ὡς τὸ πάρος περ ἀύπνους νύκτας ἴαυον.
Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικελίῳ ἐνὶ κοίτῃ
Ἄεσα, καί τ' ἀνέμενα ἐύθρονον ἠῶ δῖαν.
Οὐδέ πῃ μοὶ ποδάνιπτρα ποδῶν ἵκάνεν θυμός
Γίγνεσθ'· οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται ἡμετέροιο
Τάων, αἵ τι δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασιν,
Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκε παλαιὴ, κέδν' εἰδυῖα,

"Vivo; at mortuo maledicent omnes.
"Qui autem bonus præfuerit, & bona fecerit,
"Hujus quidem gloriam latam hospites ferent
"Omnes per homines, multique huic bona dixerunt.
Hanc rem ei Ulysses allocutus est prudens Ulysses.
"O uxor venerandæ Laertiadæ Ulyssis,
"Certè mihi i dumenta, & cooperimenta splendida
"Odio fuerunt, quando primum Cretæ montes nivei es
"Reliqui in navi proficiscens, longos remos habente.
"Dormio itaque, sicut antea insomnes noctes dormiebam;
"Multas enim noctes indecenti in cubitrâ
"Dormivi, & expectavi pulchro-throno Auroram divinam.
"Neque mihi pelvis pedum amabilis in animo
"Est; neque mulier pedem tanget nostrum
"Harum, quæ tibi in domo ministræ sunt.
"Nisi aliqua vetula est antiqua, prudentia sciens,

## ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἐφεψιόωνται.] Καθαπτόντων, καὶ λοιδορούντων· ἢ ἐπιχαίρουσι, καὶ ἐφήδονται.

333. Φορέουσι.] Διαδιδόασι, ἀφομοιοῦσι.

338. * Ἤχθεθ'.] Τὸ ἄχθος ἐμβάλλω.

339. Νοσφισάμην.] Ἐχωρίσθην. Δολιχηρέτμοιο.] Μεγάλης, ἐπιπλήκτου.

340. Κεῖο.] Κοιμηθήσομαι. Ἴαυον.] Ἀνεπαυόμην.

341. Ἀεικελίῳ.] Εὐπλοῦ.

342. Ἄεσα.] Ἐνυμηθην, * ἀνέπνευσα.

344. Οὐδὲ γυνὴ ποδὸς ἅψεται.] Διὰ τὸ ὑβριστικὸν τῶν γυναικῶν.

346. Εἰ μή τις γρηὺς ἔσκ.] Ἀφετεῖνται οἱ τρεῖς. πρῶτον μὲν, ὅτι * αἱρεῖται τὴν δυναμένην ἐπιγνῶναι· εἶτα δὴ καὶ * μᾶλλον τὸ, Ἥπς δὴ τέτληκε. Τίς γὰρ φθονεῖ τῷ ἀγαθοῖς;

## NOTÆ.

338. Ἤχθετο) Mira *Syntaxis*. Ἐμοὶ κλαῖναι, καὶ ῥήγεα ἤχθετο, ut *Verbum* referatur ad Nomen ῥήγεα, nihil autem attineat, ad *Nomen* κλαῖναι, tum enim ἤχθοντο dicendum. *Eustath.* fol. 699. lin. 6. Τὸ δὲ, κλαῖναι καὶ ῥήγεα ἤχθετο. Αἰολικὸν σχῆμα καὶ Δωρικόν· καὶ ἐστὶ παρὰ Πινδάρῳ τοιαῦτα πολλά. Ἁπλοῦς δὲ ἀνὴρ οὐκ ἂν εἴποι φαίνοι· ἀλλὰ, ἀφ' ἧς κλαῖναι, ἐρεῖ ἄν, ἤχθοντο, πληθυντικῶς.

346. Εἰ μή τις γρηῦς ἔσκι) *Eustath.* fol. 698. lin. 48. Καὶ πάνυ Ὀδυσεὺς μὲ ἐὼν ἂν ἴσως δυσκόλῳ σκέψασθαι καλῶς, ὑπὸ τοιαύτης γυναικὸς τὰς πόδας νίπτεσθαι, οἷα αἰρόμενον, φασὶ, τὴν δυναμένην ἐπιστάμενον γνωρίσαι αὐτὸν ἐλαφρὸν· διὸ καὶ ἀφίεται ὁ τοιοῦτος πάρεργον τῶν Παλαιῶν. Ὁ μέντοι Ποιητὴς εὐμεθόδως, εἶτα εὐπλόως, ἀφ' τοιαύτης γραὸς, ἣ Ὀδυσσέα νίψας, αὐτὸν μὲν ἐᾷ βλάψαι, πιθανῶς πλάσας τὸ πᾶν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

338. * Ἤχθετο) Hoc *Scholion*, ex *Aloysii* MSto.

342. * Ἀνέπνευσα) Hanc vocem ex *Eustathio* addo, fol. 698. lin. 19.

346. * Αἱρεῖται) Ità, pro ἀρεῖται, MS. *Aloysii*; * μᾶλλον τὸ, pro μᾶλλον ἢ corrupto &c. De Sensu *Scholii*, vid. Not. in *Textum*. Nec enim, si verè *Tres hi Versus repudiandi essent*, soli illi intercide-rentur; eâdem enim ratione totum quicquid est suavissimum ἀπιστόδιον tolleretur, à v. 345. ad v. 507. *inclusivè*. Quare valeant isti κεφαλικοὶ ἄκεφοι, unà cum *suis Obelis*. Poeta quidem non facit *Ulyssem* de Cicatrice cogitâsse (ut sæpè vel prudentis-

## VARIÆ LECTIONES.

341. Κοίτῃ) γρ. οἴκῳ. *H. Steph.*

343. Ἐπήρατα θυμῷ) γρ. ἐπὶρ' ἀνὰ θυμόν. *Eustath.* fol. 699. lin. 14. nec probat. *H. Steph.* addit, ἐπὶρ' ἀνὰ θυμόν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐπήρατα. Legi potest &, ἐπὶ ἤρατα γόνυ, pro, ἐπιγόνυ.

Ἥπς

Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν, ὅσσα τ' ἐγώ περ·
Τῳδὲ δ' ἀν' ὑ φθονέοιμι ποδῶν ἄψαλλ' ἐμεῖο.
Τὴν δ' αὖτε περιφρὼν πεφιδομένη ἀντίον ηὔδα
Ξεῖνε φίλ', ὑ γάρ πω τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὧδε
Ξείνων τηλεδαπῶν φίλιον ἐμὸν ἵκετο δῶμα,
Ὡς σὺ μάλ' εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.
Ἔστι δέ μοι γρηῢς, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα,
Ἣ κεῖνον δύστηνον ἐὺ τρέφεν, ἠδ' ἀπίτηλεν
Δεξαμένη χείρεσσ', ὅτε μιν πρῶτον τέκε μήτηρ,
Ἣ σε πόδας νίψει, ὀλιγοπελέουσά περ ἔμπης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἀνστᾶσα, περίφρων Εὐρύκλεια,

" Quæ toleravit tot mente, quot ego;
" Huic non invidero pedes tangere meos.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Hospes dilecte, non enim unquam aliquis vir prudens adeò
" Hospitum peregrinorum magis-dilectus meam pervenit domum,
" Sicut tu valdè circumspectè prudentia omnia dicis.
" Est itaque mihi anus prudentia mente consilia habens,
" Quæ illum infœlicem benè-nutrivit, & educavit,
" Susceptum manibus; quandò ipsum primùm peperit mater;
" Quæ tibi pedes lavabit, debilis quamvis sit.
" Sed agè nunc surgens, prudens Eurycleа,

## ΣΧΟΛΙΑ.

351. Τηλεδαπῶν.] Πόρρωθεν ἀφιγμένων.
353. Πυκινά.] Σωστά.
356. Ὀλιγοπελέουσα.] Ὀλίγην ἰσχύουσα, ἀδύνατος.
357. Ἀνστᾶσα.] Ἀναστᾶσα.

## NOTÆ.

ὁ εὐτυχῶς ἀπαλλάξας αὐτόν· ἦν γὰρ τῷ ὄντι ἀναγκαῖον, ἔχειν ἐ γυναῖκα οἵαν τ' ἔνδον, ὡς ἐρρέθη, συναιρομένην αὐτῷ. Εἰ δ' ἴσως ὁ ἐξ ἱστορίας τοῦτο ἔχει ὁ Ποιητὴς, οὐκ ἂν ἑτέρα εὑρεθῇ κρείττων εἰς τοιοῦτον ἔργον, ἢ Εὐρύκλεια· Σημείωσαι δ ἐ τ' τύπον τοῦτον εἰς παράδειγμα βουλόμεθα, οὐκ εἰ μὴ ἐσκιαμμένως, εἰς ἀγαθὸν δ σκιάζοντες. ἰδὲ γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰ μὴ χρεὼν ἦ καλῶς ἐπιλέξατο, τῷ δυναμένῳ ἀναγκάσαι αὐτὸν, ἀλλ' ὅμως εὐτυχῶς ἔχει ἀναγναριζόμενος ὑπ' αὐτῆς· πολλὰ γὰρ τῇ * μνησικακίᾳ ἐ ἡ τοιαύτη συνήγαγε χρεὼν Εὐρύκλειαν· καὶ ταῦτα μὲ οὐκ ἴδιον λόγον. Et hæc Agnitio ulteriùs aliquando inserviet ad confirmandum *Penelopæ* diffidentem animum, ut mox ψ'. v. 73. Ἀλλ' ἄγε τοὶ μὲ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τί εἶπω, Οὐλίε, τλῶ ποτε μὴν σῶς ἥλασε λάσιος ὀδίτης, τλῶ ἀποδέξασθαι φρεσίν. Vid. plura apud *Eustath.* fol. 707. lin. 19. & fol. 708. lin 5. * Ἐπιγραφὴ τ χ'.

348. Τλῶδε δ' ἂν ὑ φθονέοιμι] *Eustath.* fol. 699. lin. 17. Τὸ ὑ, ὑ φθονέοιμι, ποδῶν ἄψαλλ', ἀντὶ ἔ, ὑ μιμοῖμην πολλαχοῦ γὰρ ὁ φθόνος μὲ ἐπὶ μίμψεως ἁπλῶς τίθηται. *Idem* fol. 62. lin. 47. &c. Elegans ἀσπισμὸς *Platoni, Luciano,* & aliis probis auctoribus familiaris, φθονέω, pro ἀρνοῦμαι, *Invidere* non *Honori,* sed *Labori*; hoc est, *non permittere,* vel *concedere.* Ità illis, οὐδεὶς φθόνῳ, vel ὑ φθονήσω, i. e. οὐκ ἀρνήσομαι. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 346.

350. Φιλίων) *Eustath.* fol. 699. lin. 24. Ἔστι δ φιλίων, ὁ φιλητός· ἐ γίνεται οὐκ ἔ φίλος, ὁμοίως τῷ, κάλλος, καλλίων· κεῖται δέ που μὲ ἀλλαχοῦ παρὰ τῷ Ποιητῇ· τοῦτο τὸ ὑπερβιλικὸν παρὰ Σοφοκλεῖ, οὐ τῷ, φιλίστων ἀκόντων. Ordo itaque, ξεῖνε φίλε, ὑ γὰρ φίλητός πις ξείνων, &c.

353. Ἔστι δέ μοι γρηῢς) Τὸ χρηῢς omninò nunc διασυλλάβως scribendum, ob *Metrum,* potest & scribi χρηῢς, teste *Eustathio.*

354. Εὖ τρέφειν) In hujusmodi *Dictionibus* semper mallem *distinctim* legere; εὐτρέφω enim non dicitur, sed εὐτροφίαν· nec εὐγραφῶ, sed εὐγραφίαν, καλλιγραφίαν & similia: Verùm εὖ γράφω *distinctim* dicimus, & *Poeticè,* εὖ γράφω. Quare attendendum de hâc voce. Vid. ad ξ'. v. 108. & ad *Iliad.* ξ'. v. 202.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

simis Viris oboriatur oblivio) antequam deventum esset ad v. 390. quando serius paulo esset: tum tamen, quod unicum erat reliquum, avertit se à Luce ad tenebras; quanquam & hic plus satis erat cautus *Ulysses*; fidissimam enim Nutricem & ante, & pòst fuisse apparebit. Decori igitur semper memor Poeta Probabilitati studet, nec tamen elegans Episodium & παθῶν plenum rejicit. Suspicor in fine legendum, * τ μὴ ἀσεβείαν. Vox φθονέοιμι minimè intellecta, scrupulos hos *Scholiographo* injecit. Vid. Not. in *Textum* ad v. 348. de φθονέω, pro μιμέομαι.

## VARIÆ LECTIONES.

347. Ἥπις τέτληκεν τόσσα φρεσὶν) γρ. ἅπις δὴ τέτληκε τόσσα φρεσὶν, *Br. Schol.* MS.

348. Τλῶδε δ' ἂν ὑ φθονέοιμι) γρ. τλῶδ' οὐκ ἂν φθονέοιμι, *H. Steph.* nequaquam ineptè.

354. Εὖ τρέφειν) γρ. ἐὔτρεφον, olim, malè; ut notamus ad *Textum.*

Νίψον σεῖο ἄναχθ' ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσεὺς
Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δέ τε χεῖρας·
Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ κατέσχεθε χερσὶ πρόσωπα,
Δάκρυα δ' ἔκβαλε θερμὰ, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχανος· ἦ σε περὶ Ζεὺς
Ἀνθρώπων ἤχθηρε θεοδέα θυμὸν ἔχοντα.
Οὐ γάρ πώ τις τόσσα βροτῶν Διὶ τερπικεραύνῳ
Πίονα μηρί' ἔκηε, ὐδ' ἐξαίτους ἑκατόμβας,
Ὅσσα σὺ τῷ ἐδίδους, ἀρώμενος ἔως ἵκοιο
Γῆράς τε λιπαρὸν, θρέψαιό τε Φαίδιμον υἱόν·
Νῦν δέ τοι ὧδέ σε πάμπαν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
Οὕτω πού κἀκείνῳ ἐφεψιόωντο γυναῖκες
Ξείνων τηλεδαπῶν, ὅτε τοῦ κλυτὰ δώματ' ἵκοιτο,

" Lava tui domini æqualem; & forte Ulyſſes
" Jam talis eſt pedibus, taliſque manibus;
" Statim enim in malo homines conſeneſcunt.
Sic dixit; Vetulaque operuit manibus vultum,
Lacrymaſque emiſit calidas, verbumque miſerandum dixit,
" Hei mihi! Ego tui cauſâ, ô Fili, impos-animi. Certè te Jupiter ſupra
" Homines odit pium-animum habentem.
" Nec enim unquam Mortalium aliquis tot Jovi fulmine gaudenti
" Pinguia crura combuſſit, neque eximias hecatombas,
" Quot tu huic dediſti, precans ut pervenires
" Ad ſenectutem maturam, nutrireſque illuſtrem filium:
" Nunc autem ſic tibi omninò abſtulit reditùs diem.
" Sic alicubi illi illuſerunt mulieres
" Hoſpitum peregrinorum, quando alicujus ad inclytas domos pervenit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

358. Σεῖο.] Τῆ σῆ.
361. Κατίχθ.] Κατίχε.
363. * Ἀμήχαν.] Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν ἐξ ἧς, δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι.
370. Ἐφεψιόων θ.] Καθήπτοντο, ἐλοιδόρουν.

## NOTÆ.

358. Νίψον σεῖο ἄναχθ' ὁμήλικα) Miro Artificio hìc & deinceps Alluſiones ſuas Poeta ſpargit, ut aliàs, fauſtas *Ominationes*, ad σ'. v. 111. &c. Confer v. 363. 378. 380.

360. Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum. Quòd verò *Heſiodus* & hoc *Homerico* Verſu, & aliis haud paucis fruatur, præter quæ ille afferat, dicendum, Nos hoc Argumento probare *Homerum* eſſe originem, & *Heſiodum*, præſertim in *Scuto* (ſi modo illud verè ſit illius opus) ejuſdem ſervilem Imitatorem, aut potiùs plagiarium Compilatorem (non hoc de vero *Heſiodo* loquor) apparere. Omnes enim hi Verſus, in *Homero*, non facti, ſed nati, & ſuo loco poſiti, videntur; in *Heſiodo*, vel adeſſe, vel abeſſe, ſine *Senſûs* jacturâ poſſe; vel ſaltem non ſine vi quâdam, & præter Naturam, eò torqueri. Adeò verum eſt, Idem eſſe, Carmen *Homero*, Clavam *Herculi*, & Fulmen *Jovi*, extorquere. Vid. ad φ'. v. 28.

363. Ὤ μοι ἐγὼ σέο, τέκνον, ἀμήχαν) Ingenioſiſſimè Poeta inducit Vetulam *Ulyſſis* Nutricem, ipſum *Ulyſſem*, quem abſentem putabat, ut præſentem alloquentem; mox ad fictitium illum Mendicum revertentem. *Euſtath.* fol. 699. lin. 42. Ὅτι πάνυ ἀστείως Ὅμηρος ποιεῖ τὴν Πηνελόπην ὡς ἔτι παραπυνθάνεσθαι τῆς μαίας Εὐρυκλείας τὰ νῦν αὐτῇ ἐρισθενὲς αὐτῆς εἰς τὸ τῆ ξένῳ φιλοφρόνως ἐπιβουλεῦσαι ἀκεραίως μεμηδεῦσθαι δὲ τοῦτο δικαίως ἐπ' ἀναγνωρισμῷ τοῦ Ὀδυσσέως· φησὶ γὰρ, Νίψον σεῖο ἄναχθ' ὁμήλικα· καί πυ Ὀδυσσεὺς Ἤδη τοιόσδ' ἐστὶ πόδας, τοῖος δὲ τε χεῖρας· ὡς ὅτι τοιοῦτος ἦν φύσει, ἀλλ' ἴσως νῦν τοιοῦτος, λόγῳ τῶν κάκωσιν.

371. Δάμαθ' ἵκοιτο) *Henr. Stephanus* hìc fortè per ἀβλεψίαν habuit, δόματ' ἵκοιτο, cujus παρεφάμαξα cæci ſequuntur, *Caſtellio*, *Schrevelius*, &c. at

## NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Ἀμήχαν.) MS. *Aloyſii*, Ἀμήχανος) Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν ἐξεῦρε· ἐξ ἧς δεινὸς, καὶ χαλεπός ἐστι. Puto hoc *Scholion* ad *Iliad.* τ'. v. 273. pertinere; niſi & hic forte ἀμήχαν. ad Ζεὺς referatur. Vid. infrà, ad v. 560.

## VARIÆ LECTIONES.

358. Σεῖο) γρ. σοῖο, MS. *Aloyſii*.
363. Ἀμήχαν· ἦ σε περὶ Ζεὺς) γρ. ἀμήχανος ἦ σε περὶ Ζεὺς, vid. Not. in *Scholia*.
370. Ἐφεψιόωντο γυναῖκες) γρ. ἐφεψιόων) γυναῖκες, *Euſtath.* fol. 701. lin. 25. Εἰ δὲ γράφοι τις ἐφεψιόων), δυσμενείαν ἴσχ. At Error ortus, quòd mox infrà, v. 472. καθεψιόων) legatur.

Ὡς

Ὡς σέθεν αἰ κύνες αἴδε καθεψιόωντ' ἅπασαν·
Τάων νῦν λώβην τε, καὶ αἴσχεα πόλλ', ἀλεείνων,
Οὐκ ἐάς νίζειν· ἐμὲ δ' οὐκ ἀέκουσαν ἀνώγεις
Κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
Τῷ σε πόδας νίψω, ἅμα τ' αὐτῆς Πηνελοπείης,
Καὶ σέθεν εἵνεκ'· ἐπεί μοι ὀρώρεται ἔνδοθι θυμὸς
Κήδεσιν· ἀλλ' ἄγε νῦν ξυνίει ἔπος, ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοὶ δὴ ξεῖνοι ταλαπείριοι ὧδ' ἵκοντο,
Ἀλλ' οὔπω πού φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι,
Ὡς σύ, δέμας, φωνήν τε, πόδας τ', Ὀδυσῆϊ ἔοικας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γρηῦ, οὕτω φασὶν, ὅσοι ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἡμέας ἀμφοτέρους, μάλα εἰκέλω ἀλλήλοιϊν
Ἔμμεναι· ὡς σύ γε αὐτὴ ὑπερφρονέουσ' ἀγορεύεις.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωσα,
Τῷ πόδας ἐξαπένιζεν, ὕδωρ δ' ἐπεχεύατο πολλὺ
Ψυχρόν· ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἷζεν ἐπ' ἐσχαρόφιν, ποτὶ δὲ σκότον ἐτράπετ' αἶψα·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ θυμὸν ὀΐσατο, μή ἑ λαβοῦσα
Οὐλίῳ ἀμφράσσαιτο, καὶ ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο.
Νίζε δ' ἄρ' ἄσσον ἰοῦσα ἄνακτ' ἑόν· αὐτίκα δ' ἔγνω
Οὐλίῳ· τὸν ποτέ μιν σὺς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, μετ' Αὐτόλυκόν τε, καὶ υἱας,

" Sicut tibi, *ô senex*, canes hæ illudunt omnes:
" Harum nunc contumeliam & opprobria multa fugiens,
" Non finebas lavare; me verò non invitam jubet
" Filia Icarii prudens Penelope.
" Ideò tibi pedes lavabo, simulque ipsius Penelopes,
" Et tui gratiâ: quoniam mihi movetur intus animus
" Doloribus; sed agè nunc intellige verbum, quod dicam.
" Multi sanè hospites miseri huc pervenerunt,
" Sed nondum aliquem dico similem sic vidisse,
" Sicut tu, corpore, voceque, pedibusque, Ulysli similis es.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" O vetula, sic dicunt, quicunque viderunt oculis
" Nos ambos, valdè similes inter nos
" Esse; sicut tu advertens ipsa dicis.
Sic dixit; vetula verò lebetem accepit splendidum,
Quo pedes lavabat; aquamque infudit multam
Frigidam, tum demum calidam superfudit; at Ulysses
Sedit in foco, & ad tenebras versus est statim;
Subitò enim in animo cogitavit, nè ipsum tractans
Cicatricem animadverteret, & manifesta res fieret.
Lavabat itaque propè iens regem suum; statimque cognovit
Cicatricem; Aper quam illum aliquando percussit albo dente,
Parnassum euntem, ad Autolycumque, & filios,

## ΣΧΟΛΙΑ.

372. Κύνες.] Ἀναιδῆς.
374. Νίζειν.] Πλύνειν.
376. Τῷ σε πόδας νίψω.] Διό σε νίψω τὺς πόδας.
377. Ὀρώρεται.] Τετάραχται.
379. Ταλαπείριοι.] Ταλαίπωροι.
384. Ἰκέλω] Ὁμοίους. Ἀλλήλοιϊν.] Ἀλλήλοις.
386. Λίβηξε.] Νῦν, τὸν λευκάνλω.
387. Ἐξαπίνιζεν.] Ἀπένιπτεν.
388. Ἐπήφυσεν.] Ἐπλώτλυσεν.
390. Λαβοῦσα.] Καλέχοῦσα.
391. Οὐλίῳ.] Τὸ ὑγιαδὲν τραῦμα. Ἀμφράσσαιτο.] Ἐπιγνῶ. Ἀμφαδὰ.] Ἐκδηλα, σαφῆ.
394. Παρνησόνδε.] Εἰς τὸ Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος Δελφῶν.

## NOTÆ.

*Spondanus* hìc se in libertatem asseruit, & δῶμαδ' ἵκητο legit, ut & *Oxonienſis* amicus; quomodò & olim *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*. Verùm fatendum, *Hervagianam* hìc cæspitare; nam nec optima semper mendis vacat.

390. Ὀΐσατο) Ità cum gemino σ'. ſcribo, cùm aliàs *Antepenultima* foret brevis, ut in ὠϊσάμην. Sic ὀδυσάμενος, & ὀδύσατο· ἀγασάμενος; & ἀγάσατο· ἀασάμην, & ἄασατο· δαμάσσῃ, & δαμάσσῃ· ἀρισάμενος, & ἀρίσασθαι· νείκεσσαν, & νείκεσσεν· νοσφισάμην & νοσφίσασθαι· ut passim probamus, & suprà, v. 286.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Παρνασσὸν, * τὸ ὄρος.) Ità, pro Παρνασσόν. * Παρνασσὸς ὄ, τὸ ὄρος.

## VARIÆ LECTIONES.

384. Εἰκέλω) γρ. ἰκέλω, *Br. Schol.* malè.
389. Ἷζεν ἐπ') γρ. ἷζεν ἀπ', *H. Steph.*
390. Ὀΐσατο) γρ. ὄΐσατο, malè olim.
391. Ἀμφράσσαιτο) γρ. ἀμφράσσαιτο, ut modò;

Μητρὸς

Μητρὸς ἑῆς πατέρ' ἐσθλὸν, ὃς ἀνθρώπους ἐνέκασο
Κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τέ· θεὸς δέ οἱ αὐτὸς ἔδωκεν
Ἑρμείας· τῷ γὰρ κεχαρισμένα μηρία καῖεν
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· ὁ δέ οἱ πρόφρων ἅμ' ὀπήδει.
Αὐτόλυκος δ' Ἰθάκης ἐλθὼν ἐς πίονα δῆμον,
Παῖδα νέον γεγαῶτα κιχήσατο θυγατέρος ἧς·
Τὸν ῥά οἱ Εὐρύκλεια φίλοις ἐπὶ γούνασι θῆκε
Παυομένῳ δόρποιο· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Αὐτόλυκ', αὐτὸς νῦν ὄνομ' εὕρεο, ὅ, τι κέ θείης
Παιδὸς παιδὶ φίλῳ· πολυάρητος δέ τοι ἐστί.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτόλυκος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Γαμβρὸς ἐμὸς, θυγάτηρ τε, πέρι θέσθ' ὄνομ', ὅ, τι κέν εἴπω·
Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος τόδ' ἱκάνω
Ἀνδράσιν, ἠδὲ γυναιξὶν, ἀνὰ χθόνα πουλυβότειραν·
Τῷδ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἔγωγε,
Ὁππότ' ἂν ἡβήσας μητρῴϊον εἰς μέγα δῶμα
Ἔλθῃ Παρνησσόνδ', ὅθι πέρ μοι κτήματ' ἔασιν,
Τῶν οἱ ἐγὼ δώσω, καί μιν χαίροντ' ἀποπέμψω.
Τῶν ἕνεκ' ἦλθ' Ὀδυσεὺς, ἵνα οἱ πόροι ἀγλαὰ δῶρα·
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Χερσίν τ' ἠσπάζοντο, ἔπεσί τε μειλιχίοισι·

Matris ſuæ patrem bonum, qui homines ſuperabat
Furtoque, juramentoque. Deus verò ei ipſe dederat
Mercurius; huic enim grata crura comburebat
Agnorum & hœdorum: hic igitur promptus ſimul adfuit.
Autolycus autem Ithacæ veniens in pinguem populum,
Filium nuper natum invenit filiæ ſuæ:
Hunc illi Eurycléa charo in gremio poſuit
Finienti cœnam, verbumque dixit & compellavit,
" Autolyce, ipſe nunc nomen inveni, quod ponas
" Filiæ filio dilecto; multis-votis exoptatus utique eſt.
Huic rurſus Autolycus reſpondit, dixitque,
" Gener meus, filiaque, ponite nomen, quodcunque dicam:
" Multis enim ego ſub iratus huc veni
" Viris & mulieribus ſupra terram multa paſcentem:
" Quare Ulyſſes nomen ſit cognomen: at ego,
" Quando adoleſcens-factus maternam in magnam domum
" Venerit ad Parnaſſum, ubi alibi mihi Poſſeſſiones ſunt;
" Ex his illi ego impertiam, & ipſum gaudentem dimittam.
Horum gratiâ venit Ulyſſes, ut ei præberet ſplendida dona:
Hunc quidem Autolycuſque, & filii Autolyci
Manibuſque ſalutaverunt, verbiſque ſuavibus;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

395. Ἐνίκασε.] Ἐνίκα.
404. Πολυάρητος.] Μισῶ πολλῶν σὺχῶν ῥιζόμβους.
407. Ὀδυσσάμενος.] Μισηθείς, ἢ ὀργὴν ἀγαγών, ἢ βλάψας.
409. Ἐπώνυμον.] Φερώνυμον.
410. Ἡβήσας.] Ἐν ἀκμῇ ἡλικίας ῥιζόμβους.

## N O T Æ.

400. Θυγατέρος ἧς) Vid. ad *Iliad.* φ'. v. 504.

404. Πολυαρήτου δή τοι ἐστὶ) Voces ἀρητὸς & πολυάρητος, earum *Thema* ἀράομαι, *Homero* ſemper *Primam* producunt, ut & ἀρά, *Odyſſ.* δ'. v. 767. —Θεὸς δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς. Nam in illo loco, *Iliad.* σ'. v. 100. —ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, multi legunt ἄρους, pro ἄρεος· ut in illo *Heſiodi*, Ἀλκτὴρ ἀδανατοισιν ἀρῆς γένεο κρυεροῖο. Certo tamen certius conſtat, apud *Scenicos* hanc Syllabam corripi, ut *Sophocl.* Trachin. v. 1247. Φθίσουσι μοῖραι· ἀλλά τοι θεῶν ἀρά. *Euripid.* Phœniſſ. v. 772. Ἡμᾶς δ' ἀραίσιν, ἣν τύχῃ, κατακλείσει, & v. 883. Ἐξηγέλασσε· σὺ δ' ἔπισσε' αὐτοῖς ἀράς, & v. 1313. & 1435. Quare non erat, cur *Philippus Labbæus* diffideret *Criticis* & *Lexicographis*, qui hunc *Euripidi* verſum tribuunt, Εἰ δ' ἦν ἀραῖον δαίμοσι βροτῶν γένος.

407. Πολλοῖσιν γὰρ ἔγωγε ὀδυσσάμενος —Τῷδ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω) Hinc *Sophocles*, perpetuus *Homeri* imitator, Ὀρθῶς ἄρ' ἐπώνυμ' ἔκλυες κακοῖς· Πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί. Vid. *Sophoclis* Vitam, & *Ludolphi Kuſteri* Hiſtor. Critic. *Homeri*, p. 27. Alii Nomen datum volunt, Ὅτι οὐ ὀδὰξ ἐπικνᾶται, τοῦτο Σισύφου, τοῦ μητέρα αὐτῆς βλασφημοῦντος, vid. *Ptolemæi Hephæſtion.* p. 307. Alii Ὀδυσσεὺς, quaſi ὁ δυσώδης, ut *Gerardi Croeſii*, Ὁμηρος Ἐβραϊος, p. 229.

## Variæ Lectiones.

397. Μηρία καῖεν) γρ. μηρί' ἔκαιεν.
410. Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁπόταν.

Μήτηρ

Μήτηρ δ' Ἀμφιθέη μητρὸς, περιφῦσ' Ὀδυσῆϊ,
Κύσσ' ἄρα μὶν κεφαλήν τε, καὶ ἄμφω φάεα καλά.
Αὐτόλυκος δ' ὑϊῆσιν ἐπέκλεθε κυδαλίμοισι,
Δεῖπνον ἐφοπλίσαι· τοὶ δ' ὀτρυνθέντ' ἄκουσαν.
Αὐτίκα δ' εἰσάγαγον βοῦν ἄρσενα πενταέτηρον·
Τὸν δέρον, ἀμφὶ δ' ἔπον, καὶ μιν διέχθυαν ἅπαντα.
Μίσυλλόν τ' ἄρ' ὀβελοῖσιν, πειρά τ' ὀβελοῖσιν,
Ὠπτήσαν τε περιφραδέως, δάσαντό τε μοίρας.
Ὡς τότε μὲν πάπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐίσης·
Ἠμόσθη δ' ἠελίου κατέδυ, καὶ ἐπὶ νέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Βάν ῥ' ἴμεν ἐς θήρειον ἅμ' ἠμὲν κύνες, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Υἱέες Αὐτολύκου μετὰ τοῖσι δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἤϊεν· αἶψα δ' ὄρος πεπατέσαν καταειμένον ὕλῃ
Παρνησσόν· τάχα δ' ἵκανον πτύχας ἀνεμόεσσας.
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαρρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·

Mater quoque Amphithea matris, amplexa Ulyssem,
Osculata est ipsum caputque, & ambo lumina pulchra.
Autolycus verò filiis jussit gloriosis
Cœnam parare; illi quoque impellenti obtemperârunt.
Statim verò induxerunt bovem masculum quinquennem;
Quem excoriârunt, circumque versabant, & ipsum diviserunt omnem,
Minutim inciderunteque scienter, fixeruntque verubus,
Assaveruntque perite, diviseruntque partes.
Sic tunc quidem toto die in Solem descendentem
Convivabantur, neque animus indigebat convivio æquali;
Quando Sol descendit, & advenerunt tenebræ,
Jam tunc dormiverunt, & somni donum acceperunt:
Quando verò manè-genita apparuit roseis-digitis Aurora,
Ferrexerunt ire in venationem, tam canes, quam & ipsi
Filii Autolyci: eum his quoque clarus Ulysses
Ivit, altum verò montem ascenderunt indutum sylvâ
Parnassi; statimque pervenerunt ad concavitates ventosas.
Sol quidem tum nuper percusserat arva
Ex tacitè-fluenti profundifluo Oceano;

## ΣΧΟΛΙΑ.

416. Ἀμφιθέη.] Ἀνάκλειαν μήτηρ. Περιφῦσα.] Περιπλακεῖσα.

431. Προσέβαλλεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνέλαμπεν.

432. Παρνησσὸν πάχα δ' ἵκανον πτύχας ἀνεμοέσσας.] * Φιλωνὶς, ἡ Δαιδαλίωνος θυγάτηρ, οἰκεῖσα τὸν Παρνασσὸν, ὑπὸ αὐτοῦ παρελήφθη * τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι. εἶχε δὲ τὸ κάλλος ἐρασμιωτέρα ἐπὶ πλεῖστον, ὥστε καὶ τὸν θεὸν ζηλοτυπῆσαι καθ' ὃ * αὐτὸ φιλῆσαι μοιχικῶς. εἶτα ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος γίνεται Φιλάμμων ἀνὴρ σοφιστὴς, ὃς ἐκ πρώτου ἐδίκαζε χορὸς συνήσασθαι παρθένων· ὑφ' οὗ Ἑρμοῦ Αὐτόλυκος, ὃς εἰκὸς τὸν Παρνασσὸν πλεῖστα κλέπτων ἐθησαύριζεν. εἶχε δὲ παύτῃ τὴν τέχνην παρὰ τοῦ πατρὸς. ὥστε τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι κλέπτει τὶ, λανθάνειν, καὶ τὰ θριαμβεύειν τὰ λείας ἀλλοῖον εἰς ὃ θέλοι μορφῆς, ὥστε πλείστης αὐτὸν διαστῆναι χρυσᾶς λείας· ἢ ὅ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πτύχας.] Τὰς ἀπηλίωτας.

434. Ἐξ ἀκαλαρρείταο.] Ἐξ ἡσύχως ῥέοντος.

## NOTÆ.

417. Κύσσ' ἄρα μὶν) Κύσσε lego, pro κύσε, vel κῦσε, quod priùs hoc in loco, nec enim in aliis, obtinebat; de quâ re videsis ad π'. v. 15.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

432. * Φιλωνὶς ἡ Δαιδαλίωνος) Olim Φιλωνὶς, ἡ Δηΐονος. *Ceycis* frater *Dædalion*, filius *Luciferi*, cujus filia *Philonis*, quæ & *Chione*, ab *Apolline* & *Mercurio* eodem die compressa, huic *Autolycum*, illi *Philammona* peperit, ut *Ovid.* Metamorph. l. xi. §. 8. Hinc *Conon* Narrat. viii. Φιλάμμωνι, παῖς Φιλωνίδος, ἣ γέγονεν ἐξ Ἑωσφόρου, ut *Photius* Bibliothec. Vid. Not. ad *Iliad.* β'. v. 595. *Hyginus* §. cc. Nomen *Chione* agnoscit, quam & ab aliis *Philonidem* dictam ait, & Patris nomen *Dædalionem* verò pronuntiat. In hoc *Scholio* τῷ Ἑρμῇ καὶ Ἀπόλλωνι lego ex historiâ; & pro καθ' τὸ αὐτῇ, lego, καθ' τὸ αὐτὸ, ex MS. *Aleysiano* & *Morrhianâ* Editione. *Schrevelliana* quidem καθ' τὸ αὐτῷ *pessimè*. Hoc *Scholion* in MS. malè locatum è regione v. 581.

434. * Hoc *Scholion*, ex *Aleysii* MSto, verùm idem extat ad *Iliad.* η'. v. 422.

## VARIÆ LECTIONES.

417. Κύσσ') γρ. κῦσ' & κύσ', vid. Not. in *Textum*.

Οἵδ' ἐς βῆσαν ἵκανον ἐπακτῆρες· τοῖσι δ' ἄρ' αὐτῶν
Ἴχνη ἐρευνῶντες κύνες ἤισαν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Υἱέες Αὐτολύκου μετὰ τοῖσι ἧος Ὀδυσσεὺς
Ἤιεν ἄγχι κυνῶν, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἔνθά δ' ἄρ' ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς·
Τὴν μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαφὴ μάλα ὑγρὸν ἀέντων,
Οὔτε μὶν ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
Οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνὴ
Ἦεν, ἀτὰρ φύλλων ἐνέην χύσις ἤλιθα πολλή.
Τόνδ' ἀνδρῶν τε κυνῶν τε ποδοκτύπος ἦλθε ποδοῖιν,
Ὡς ἐπάγοντες ἐπῆσαν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ξυλόχοιο
Φρίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς,
Στῆ ῥ' αὐτῶν σχεδόθεν· ὁ δ' ἄρα πρώτιστος Ὀδυσσεὺς
Ἔσσυτ', ἀναχόμενος δολιχὸν δόρυ χειρὶ παχείῃ,
Οὐτάμενος μεμαώς· ὁ δέ μιν φθάμενος ἔλασεν σῦς
Γουνὸς ὕπερ· πολλὸν δὶ ἐφύσσε σαρκὸς ὀδόντι
Λικριφὶς αἴξας, ὐδ' ὀστέον ἵκελο φωτός.
Τόνδ' Ὀδυσσεὺς οὔτησε, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Ἀκμὴν δὶ διῆλθε φαεινῇ δουρὸς ἀκωκή·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών· ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτολύκου παῖδες φίλοι ἀμφιπένοντο,

Hi ad saltum pervenerunt venatores,
antè verò ipsos
Vestigia scrutantes canes ibant; at
retrò
Filii Autolyci, cum his quoque clarus Ulysses
Ibat propè canes, vibrans longam hastam.
Tunc utique in sylvâ densâ jacebat magnus aper,
Quam quidem neque ventorum penetrabat vis humida spirantium,
Neque ipsam sol lucens radiis percutiebat,
Neque imber transibat penitus, adeò densa
Erat; at foliorum inerat fusio valdè multa.
*Ad* hunc virorumque canumque sonus pervenit pedum;
Quandò venantes ingruerunt: hic igitur obvius ex fruticeto,
Valde-exhorrens ferosâ cervice, ignemque oculis aspiciens,
Stetit ipsos propè; ipse itaque primus Ulysses
Irruit, elevatâ longâ lanceâ manu forti,
Vulnerare cupiens: hic tamen ipsum præveniens percussit aper
Genu super; multumque exhausit carnis dente
Obliquè ruens, neque *ad* os pervenit viri.
Hunc Ulysses vulneravit in dextro humero;
Ex alia-parte verò transivit lucidæ lanceæ cuspis:
Decidit igitur in pulveribus grunniens, longeque volavit animus.
Hunc quidem Autolyci filii dilecti circum laborabant;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

435. Βῆσαν.] Τὸ πεζεύσασιν ἔδραμε.

436. Ἤισαν.] Ἐπορεύοντο.

439. Λόχμῃ.] Συνδένδρῳ τόπῳ.

440. Διαφ.] Διέπνεε.

443. Ἤλιθα.] Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ συναθροίζω· ἀθρόίσεως ἐπιρρήματος, σημαίνει τὸ ἀθρόως· τύπτει δὲ ὁ ἑξῆς ἀντὶ τοῦ ματαίως· οἷον, * Ἐπέχρεσεν ἤλιθα χροΐ, ἀντὶ τοῦ, ματαίως. * *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 283.

445. Ἐπῆσαν.] Ἐπήρχοντο.

446. Λοφιῇ.] Τένοντι.

450. Γουνὸς ὕπερ.] Ὑπεράνω τοῦ γόνατος. Διέφυσε.] Διέκοψε, διέχισεν.

451. * Λικριφὶς.] Πλαγίως.

## Ν Ο Τ Æ.

445. Ἐπάγοντες) *Venantes* expono; ἐπάγω enim Vox *Venatoribus* propria, unde *Hesych.* Ἐπακτὴρ) Κυνηγός. Ἐπακτῆρες, *Venatores*, suprà, v. 435. Ἀκτῆρες, idem, infrà, §. xxxi. v. 6.

446. Φρίξας εὖ λοφιῇ, πῦρ δ' ὀφθαλμοῖσι δεδορκὼς) De hâc Phrasi, vid. *Eustath.* in *Iliad.* fol. 917. lin. 26. *Sopingius*, ad *Hesych.* v. Λοφιῷ, hunc Versum malè *Empedocli* tribuit, legitque ἐν λοφιῇ. Postremum Hemistichium *Virgil.* l. 6. v. 300. exprimit, —*stant lumina flammâ*. Et alius, *Igne micant oculi.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Hoc *Scholion* ferè ad verbum ex *Etymolog.* M. vel viceversa. At illud, Ἐπέχρεσεν ἤλιθα χροΐν. apud *Homerum* non apparet. Est nempè *Apollonii*; ut notamus, ad *Schol.* Confer *Hesych.* v. Ἤλιθα.

451. * Λικριφὶς) Πλαγίως. MS. *Aloysii*, excepto, quòd malè ibi, πλάγιος.

## Variæ Lectiones.

136. Ἴχνη) γρ. ἴχνια, & ἴχνι'.

439. Ἐνθά δ') γρ. ἔνθα δ', olim, non bene.

440. Διάει) γρ. ἀλέη, vid. ad ε'. v. 478. *Var. Lect.*

445. Ὡς) γρ. ὅς, *Eust.* fol. 703. lin. 39. & *H. Steph.*

Ὥστει-

Ὠτιλλὼ δ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἀντιθέοιο
Δῆσαν ἐπιφραδέως· ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν
Ἔσχεθον· αἶψα δ' ἵκοντο φίλου πρὸς δώματα πατρός.
Τὸν μὲν ἄρ' Αὐτόλυκός τε, καὶ υἱέες Αὐτολύκοιο
Εὖ ἰησάμενοι, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα πορόντες,
Καρπαλίμως χαίροντα φίλην χαίροντες ἔπεμπον
Εἰς Ἰθάκην· τὼ μὲν ῥα πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Χαῖρον νοστήσαντι, καὶ ἐξερέεινον ἕκαστα,
Οὐλὴν, ὅ, τι πάθοι· ὁ δ' ἄρα σφίσιν εὖ κατέλεξεν,
Ὡς μιν θηρὸς ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Παρνησόνδ' ἐλθόντα σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Τὴν γεῖρες χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα,
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη· πόδα δ' ἂψ ἀφέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβης πέσε κνήμη· κανάχησε δὲ χαλκὸς,
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε

Vulnusque Ulyssis optimi heroici
Ligaverunt scientèr, & incantatione sanguinem nigrum
Cohibuerunt, statim verò iverunt dilecti ad ædes patris.
Hunc quidem Autolycusque, & filii Autolyci
Benè medicati, & splendidis donis datis,
Statim gaudentem dilectam gaudentes miserunt
In Ithacam: eo quidem pater & veneranda mater,
Gavisi sunt reverso, & interrogaverunt singula,
De cicatrice, quid passus sit; hic autem ipsis bene narravit,
Ut *nempè* ipsum venantem percussit aper albo dente
Parnassum euntem cum filiis Autolyci.
Hanc *Cicatricem* anus manibus pronis tenens,
Agnovit attrectans, pedemque dimisit ferri;
In lebetem verò cecidit tibia; resonuitque ahenum,
Et in alteram partem inclinavit; inque terram effusa est aqua.
Hujus simul gaudium & dolor invasit mentem; ejusque oculi

## ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα.] Διοκλῆς ἐπαοιδὰν παρέδωκε τὴν περιεργείαν· ἴσαμεν δὲ καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ὅταν τὸ πνεῦμα ᾖ πεφωλεὸν σφοδρὰς ἔχον τὰς ἀναπνοάς· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ περιεργεῖσθαι, ὡς Φ δ' ἑτέρων, † Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων πολυπρήτου. * Ἐπαοιδῇ.] Ἰσέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις· ἐπαοιδὴς θεραπεία, ὅπερ καὶ Πίνδαρος ἐπὶ Ἀσκληπιοῦ, μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. λέγει.

458. * Ἔσχεθον.] Ἀντὶ τοῦ, ἔπαυσαν.

460. Ποροῦντες.] Δόντες, παρασχόντες.

468. Ἐπιμασσαμένη.] Ἀντὶ τοῦ, ἐφαψαμένη.

471. Χάρμα καὶ ἄλγος.] Σοφοκλῆς, * Ὡς χάρμα ὑφέρπει δάκρυον ἀκαχαλέμενον.

† *Iliad.* δ'. v. 401.

## NOTÆ.

457. Ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον) Περίαπτα novit *Homerus*, ut ex *Cesti* narratione colligit *Eustath.* fol. 706. lin. 35. Ἐπῳδὴ, sive *Incantationem*, apertè vel ex hoc loco cognitam videmus: ut rectè in hâc parte *Etymolog.* M. v. Ἐπαοιδή. Ἰσέον, ὅτι ἀρχαία ἐστὶν ἡ λέξις· ἐπαοιδὴς θεραπεία. Ὅμηρος, ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν Ἔσχεθον· ὁ Πίνδαρος ἐπὶ Ἀσκληπιοῦ, Τὰς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς. Vid. *Pindar.* Pythionic. §. 3. v. 91. *De la Cerdam*, aliosque *Virgilii* Interpretes, ad *Æn.* l. 7. v. 757. ——*neque enim juvere in vulnera Cantus Somniferi, & Marsis quæsita in montibus herba.* Huc refer *Plinii* Nat. Hist. l. 28. c. 1. Dixit *Homerus* profluvium sanguinis, vulnerato fœmine, *Ulyssem* inhibuisse Carmine; *Theophrastus* Ischiadicos sanari: *Cato* prodidit, Luxatis membris Carmen auxiliari. *M. Varro*, *Podagris*. Vid. *Abrahami Coulai* Not. ad *Davideidos* l. 1. §. 32. ubi plura de *Musica* Virtutibus. De Incantationibus, vid. *Pralect.* nostr. *Sophocl.* xxxiii. fol. 210. *Bodin.* Dæmonoman. l. 2. c. 2. *Meric. Casaubon.* de *Enthusiasmo*. *Petri Lotichii* Commentarios in *Petron.* l. 1. c. 15. p. 104. ex *Rodolpho Goclenio* juniore, in Tractatu, De Unguento Armario; item *Froissardi* Hist. & *Camerarii* Historic. Meditationes, *&c.*

467. Γεῖρες) Ità *διευκρίνους* & hic scribo, ob Metrum, vid. suprà, ad v. 353.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

457. * Ἐπαοιδῇ) Hæc Verba ad hoc *Scholion* addo, ex *Aloysii* Msto. licet modico intervallo ibi distent. Locus *Pindari* extat *Pythionicôn*, 3. v. 91. in quem locum *Scholiastes* hunc *Homeri* laudat. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alcest. v. 968.

458. * Ἔσχεθον) Hoc *Scholion* in suum tantùm locum removi, malè olim ad finem v. 257. adhærens.

471. * Ὡς χάρμ' ὑφέρπει) Locum restituo ex *Eustath.* fol. 707. lin. 7. MS. ἀκαλαμένην legit, ut *Impressi*, non benè. Confer Αὐλικοκάτοπτρον, sive *Estheram* nostram, in *Schol.* ad v. 1160. Ubi de *Lacrymis pra gaudio obortis.*

Δακρυόφιν πλῆσθεν· θαλερὴ δέ οἱ ἔσχεθε φωνή.
Ἁψαμένη δ' γενείου Ὀδυσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσθύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Περφραδέειν ἐθέλουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα.
Ἡ δ' οὔτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη, οὔτε νοῆσαι·
Τῇ γὰρ Ἀθηναίη νόον ἔτραπεν· αὐτὰρ Ὀδυσθὺς
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος, φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι·
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔθεν ἄσσον ἐρύσσατο, φώνησέν τε,
Μαῖα, τίη μ' ἐθέλεις ὀλέσαι; σὺ δέ μ' ἔτρεφες αὐτὴ
Τῷσῷ ἐπὶ μαζῷ· νῦν δ' ἄλγεα πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράθης, καί τοι Θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Σίγα, μήπις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθῃ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε κὴ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Οὐδὲ τροφῆς οὔσης σεῦ ἀφέξομαι, ὁππότ' ἂν ἄλλας
Δμωὰς ἐν μεγάροισιν ἐμοῖς κτείνωμι γυναῖκας.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολίφρων Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οἶδα μάλ', οἷον ἐμὸν μῦθος ἔμπεδον, οὐκ ἐπιεικτόν.
Ἔξω δ', ὡς ὅτε τις τε λίθος, ἠὲ σίδηρος.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Εἴ κ' ὑπὸ σοί γε Θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Δὴ τότε τοι καταλέξω ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας,

Lacrymis impleti sunt; tenuisque ipsi hæsit vox:
Attrectansque ejus mentum, Ulyssem allocuta est,
" Certè Ulysses es, chare fili; neque equidem te
" Prius agnovi, quàm totum regem meum contrectârim,
Dixit & Penelopem inspexit oculis,
Indicare volens dilectum maritum intus existere.
Hæc interim neque videre potuit, etsi erat è regione, neque cognoscere;
Illi enim Minerva mentem *alio* vertit:
at Ulysses
Manu prehendens guttur cepit dextrâ.
Alterâ verò *manu* ipsam propè traxit, dixitque,
" Nutrix, cur me vis perdere? tu etenim me nutrivisti ipsa,
" Ipsa tuâ in mammâ; nunc dolores multos passus
" Veni vigesimo anno in patriam terram.
" Sed postquam intellexisti, & tibi Deus injecit animo,
" Tace; neque quis alius in domibus audiat.
" Sic enim dico, quod & perfectum erit;
" Si mihi Deus interficiet Procos superbos,
" Neque à te, licet nutrix sis, abstinebo, quandò alias
" Famulas in domibus meis interficiam mulieres.
Hunc rursùs allocuta est prudens Euryclea,
" Fili mi, quale verbum fugit septum dentium?
" Scis quidem, qualis meus animus constans, nec impotens.
" Tenebo autem, ficut quando aliquis solidus lapis, vel ferrum.
" Aliud verò tibi dico, tu autem in mentibus pone tuis;
" Si tibi Deus domabit procos superbos,
" Jam tunc tibi narrabo in ædibus mulieres,

## ΣΧΟΛΙΑ.

477. Πεφραδέειν.] Ἐπιδεῖξαι, εἰπεῖν.
479. Ἔτραπεν.] Ἔστρεψεν.
480. Φάρυγος.] * Φάρυγός, ὃ στόμαλος. Λάβε.] * Ἐκράτησεν.
485. Ἐφράθης.] Ἐπέγνως.
489. Ἀφίξομαι.] Ἀπόχωμαι, φείσομαι.
494. Ἔξω.] Ἐν ἱμαντῇ καθέχω.
497. Καταλέξω.] Ἐκάστην εἰπω.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

480. * Φάρυγος) Hanc voculam addo, ad Loci complementum. Vid. ad noſtri *Euripid.* Cyclop. v. 409. *Ibid.* Λάβε) * Ἐκράτησεν, ità pro ἀπέλαυσεν, lego. Hoc *Scholion* in MS. ad v. 61. locatur, miro ſubſultu.

## VARIÆ LECTIONES.

490. Κτείναιμι) κ. κτείνωμι *Euſtath.* fol. 701. lin. 18. & *H. Steph.* verùm haud nimis probo.

Αἵ τέ σ' ἀπημάζουσι, καὶ αἰνηλεῖς εἰσιν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μαῖα, τίη δὴ σὺ τὰς μυθήσεαι; οὐδέ τι σὲ χρή.
Εὖ νυ καὶ αὐτὸς ἐγὼ φρείσομαι καὶ εἴσομ' ἑκάστην·
Ἀλλ' ἔχε σιγῇ μῦθον, ἐπίτρεφον δὲ θεοῖσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ δι' ἔκ μεγάροιο βεβήκει,
Οἰσομένη ποδάνιπτρα· τὰ δ' ὡς πρότερ' ἔκχυτο πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ νίψεν τε, καὶ ἤλειψεν λίπ' ἐλαίῳ,
Αὖτις ἄρ' ἀσσοτέρω πυρὸς ἕλκετο δίφρον Ὀδυσσεὺς
Θερσόμενος, ἀλλὼ δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψε.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖνε, τὸ μέν σ' ἔτι τυτθὸν ἐγὼ εἰρήσομαι αὐτή·
Καὶ γὰρ δὴ κοίτοιο τάχ' ἡδέος ἔσκεν ὥρη,
Ὁππότε γ' ὕπνος ἕλοι γλυκερὸς, καὶ κηδόμενόν περ.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων·
Ἤματα μὲν γὰρ τέρπομ' ὀδυρομένη, γοόωσα,
Ἔς τ' ἐμὰ ἔργ' ὁρόωσα καὶ ἀμφιπόλων, σὺν οἴκῳ·
Αὐτὰρ ἐπὴν νὺξ ἔλθῃ, ἕλῃσί τε κοῖτος ἅπαντας,
Κεῖμαι ἐνὶ λέκτρῳ, πυκιναὶ δέ μοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ
Ὀξεῖαι μελεδῶναι ὀδυρομένην ἐρέθουσιν.
Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρηῒς ἀηδών,

" Quæ te dedecorant, & quæ inculpatæ ſunt.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nutrix, cur verò tu eas indicabis? neque aliquid te oportet.
" Benè & ipſe ego intelligam, & cognoſcam unamquamque:
" Sed tene ſilentio rem, & committe diis.
Sic dixit; anus autem per domum exivit,
Portatura lavacra; priora enim effuſa ſunt omnia.
Sed poſtquam lavitque & unxit pingui oleo,
Iterum propè ignem traxit ſedem Ulyſſes
Calefaciendus, cicatricem autem pannis cooperuit.
Hiſce verò ſermones cæpit prudens Penelope,
" Hoſpes, hoc quidem te adhuc parumper ego interrogabo ipſa;
" Etenim jam ſomni citò dulcis erit hora,
" Quemcunque ſomnus capit dulcis, & dolentem licet.
" Sed mihi & dolorem magnum præbuit Deus:
" Dies quidem enim delector lamentans, lugens,
" In mea opera inſpiciens, & ancillarum, in domo:
" At poſtquam nox venit, cepitque ſomnus omnes,
" Jaceo in lecto, denſæque mihi circa tenerum cor
" Acutæ cogitationes lugentem impellunt.
" Sicut verò quando Pandarei filia floridula luſcinia

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

498. Νηλητῆς.] Λίαν ἁμαρτωλαὶ, ἄλλοι ἀπίδεσαν, ἢ νη ἐπιζήλητε ὄντως· ὡς σὺ τῷ, νήχυτος ἔρπῃς· ἄμεινον ἦ πὰς ἀναμαρτήτως, συζεύξομέν τ' λέξεως ὃν ἢ τρηλεῖ μοχθίσῃ καὶ ἀλιτεσίνεν· ἵν' ᾖ, ὅσην ἁμαρτάνουσα, καὶ ὅσην ἔ.

507. Θερσόμενος.] Θερμανθησόμενος.

511. Ὅν ποτέ γ' ὕπνος ἵλοι.] Οἷον, ἐμὲ μὲ γὰρ ἐκ αἰρεῖ.

510. Κοῖτος.] Ἀντὶ ἕ, ὕπνος.

516. Πυκιναί.] Σωυεχεῖς.

517. Μελεδῶναι.] Μεριμναι.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη.] Διαφόρως τοῖς ταυτόρεοις, καὶ ἐκὶ Πανδίονος, εἰ μὴ ἄρα διαίνυμος ἦν. Πανδάρεω δὲ Μέροπος, Μιλησίε τὸ γένος, γίνονται ἐξ Ἁρμοθόης * γ' θυγατέρες, Ἀηδὼν, Κλεοθήρα, Μερόπη. ἣν φασὶ κύνα κλέψας χρυσῆν Ἥφαιστότευκτον ἔμψυχον * Duæ tantùm *Pauſaniæ*, Phocic. c. 30. quarum Nomina, Καμειρεύ τε καὶ κλυτίη.

## N O T Æ.

498. Νηλητῆς) Vid. Not. in *Textum*, ad π'. v. 317.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου) Vid. Not. in *Textum*, ad λ'. v. 297. & ad υ'. v. 66.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

498. Νηλητῆς) Rationem hujus ὀρθογραφίας dedi ſuprà, ad π'. v. 317. Confer *Scholia* ad hunc & illum locum, inter ſe.

518. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέου) Hoc *Scholion* ex MS. *Aloyſii* emendavi, ex *Euſtathio* ampliùs explicandum, fol. 709. lin. 47. Τὸν δὲ περὶ τ' Ἀηδόνος μῦθον, διαφόρως, ἤτοι ἀνομοίως τοῖς ταυτόρεοις μεταχειρίζει ὁ Ποιητὴς· ὅτι γὰρ Πανδίονος ὁμοίως αὐτοῖς μέμνηται,

## VARIÆ LECTIONES.

498. Νηλητῆς) γρ. νηλητίες, νηλιτίες, νηλιτεῖς, & νηλίτιδες, *Euſtath.* fol. 708. lin. 46.

510. Τάχ' ἠδὺ ἔστω) ὥρη) γρ. πάχ' ἔστω) ἡδίος ὥρη, *H. Steph.*

518. Πανδάρεω) γρ. Πανδαρίε, vid. Not. in *Textum*, & in *Scholia*.

Καλὸν ἀείδησιν, ἔαρ ὅτε νέον ἰσαμόωσι,
Δενδρέων ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκινοῖσιν,
Ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνὴν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὃν ποτε χαλκῷ
Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος·
Ὣς καὶ ἐμοὶ δίχα θυμὸς ὀρώρεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἠὲ μίμνω αὖθι παρὲ παιδί, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσω,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῳάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν·
Ἦ ἤδη ἅμ' ἕπωμαι Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος
Μνᾶται ἐν μεγάροισι, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.

" Suavitèr canit, vere recens orto,
" Arborum in foliis ſedens denſis,
" Quæ frequentèr verſans fundit perſonantem vocem,
" Filium lugens Itylum dilectum, quem quondam ferro
" Interfecit per errorem, filium Zethi regis:
" Sic & mihi bifariam animus movetur huc & illuc,
" Utrum maneam apud filium, & firma omnia ſervem,
" Poſſeſſionem meam, famulaſque & altam magnam domum,
" Lectumque reverita mariti, populique famam:
" An jam ſimul ſequar Achivorum *illum*, qui optimus
" Procatur *me* in domibus, præbens infinitas dotes.

## ΣΧΟΛΙΑ.

ἐκ Κρήτης ἐκ τοῦ Διὸς τεμόντες, παρεκατέθετο Ταντάλῳ. Διὸς δὲ καὶ Ἑρμοῦ ἀπαιτοῦντος αὐτὸν, ὤμοσεν ὁ Τάνταλος μὴ ἔχειν· ὀργὴν ὁ Ζεὺς κατέπρηνεν αὐτῷ Σίπυλον τὸ ὄρος· τὸ μὲν οὖν κύνα Ζεὺς δὶ Ἑρμοῦ ἀπέλαβεν· ὁ δὲ Πανδάρεως ἔφυγεν εἰς Ἀθήνας, κἀκεῖθεν εἰς Σικελίαν, ἔνθα διέφθειρε μὲν τὸ γυναικὸς σωφρόνως δὲ τὸ θυγατέρων αὐτοῦ Κλεοθήρᾳ μὲν τῷ Μερόπων, ὡραίας χλοερίας, ἁρπασθεῖσαν ὑπὸ ἀνέμων, καὶ παραδοθεῖσαν Ἐρινύσιν ὑπηρετεῖν. Ἀηδὼν δὲ, ἡ πρεσβυτέρα, Ζήθῳ γαμηθεῖσα, τῷ Διὸς μὲν παιδὶ, Ἀμφίονος δὲ ἀδελφῷ, Ἴτυλον ἔσχε παῖδα· φθονοῦσα δὲ τῇ ὁμογάμῳ τῇ Ἀμφίονος γυναικὶ Νιόβῃ τῇ Ταντάλου, πολὺς καὶ ἱπποπολυδύσῃ, πλείονας ἐχούσῃ παῖδας, ὧν ὁ ἄριστος ἦν Ἀμαλτὺς, ἐπεβούλευσε τούτῳ· ἐκ τῶν ἀνεψιῶν συνηρέφοντο, ὅθεν καὶ συνήθειαν ἔσχον συνεχῶς φοιτᾶν, ὅπως εὐκαιρότερον τῷ εἰδότερον κρύπτοιτο ἐπιβουλεύσῃ· αὐτῇ νύκτωρ ὁ Ἀμαλτὺς γίνεται. Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτοῦ, ἀντὶ δὲ Ἀμαλτύος, λανθανόντως, καὶ δὲ παῖδες αὐτῷ σφόδρα καθελαβόντο, ἠδέσατο πᾶσι θεοῖς μισήσειν ἐξ ἀνθρώπων· καὶ ἠλάσκη εἰς τὸ ὁμώνυμον ὄρος. Χλωρηΐς.] Ἥτις ἐν χλοερῷ ἀγελείσασα ἢ ἄλλως τῆς χλοερᾶς φαινομένη, ἔρος φαίνεται· ἢ ἀπὸ τοῦ χρῶμα· καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ δὲ χλωραύχενες λέγονται αἱ Ἀηδόνες.

521. Πολυηχέα.] Πολλὰς μεταβολὰς ποιουμένην.

523. Κοῦρον.] Παῖδα. Κοῦρον Ζήθοιο ἄνακτος.] * Ἀμαλτύην τῇ Νυκτὶ ὁ Ζεὺς μίγνυται, ἐξ ἧς Ζήθος γίγνεται καὶ Ἀμφίων· ὅτε τὰς Θήβας οἰκίσαι πρῶτοι, καὶ καλέσαι * Διὸς κοῦροι Λυκόποδες· γαμεῖ δὲ Ζήθος μὲν Ἀηδόνα, τὸν δὲ Πανδαρέω· τὸ δὲ γίνεται Ἴτυλος καὶ Νηΐς. Ἴτυλον δὲ ἡ μήτηρ Ἀηδὼν ἀποκτείνει ἀφ' νυκτὸς, δεκάτῃ εἶναι τὸ Ἀμφίονος παῖδα, ζηλοῦσα * τὸν δὲ ἀφειρημένην γυναῖκα, ὅτ' αὐτῇ μὲν ἦσαν ἓξ παῖδες, αὐτὴ δὲ δύο· ἐφορμᾷ δὲ παύτῃ ὁ Ζεὺς ποιεῖν· ἡ δὲ εὔχεται ὄρνις γενέσθαι, καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὁ Ζεὺς Ἀηδόνα· θρηνεῖ δὲ ἀεὶ ποτὲ τὸν Ἴτυλον, ὃν φησι Φερεκύδης.

## NOTÆ.

522. Ἴτυλον) Non hìc pro Ἴτυν, ὑποκορισικῶς, ut nonnulli autumant. Res alia, nomina alia, Eventus dispar. *Itylus*, hìc *Zethi*, *Thebarum* Regis filius, ut Verſu proximo: confer *Br. Schol.* ad v. 523. quibus adde *Antonin. Liberal.* Metamorphoſeων, c. XI. *Ityn*, *Tereus*, *Progne* & *Philomele*, alia Fabula.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

εἰ μὴ ἄρα διώνυμος οὗτος ἦν Πανδαρέως τε καὶ Παυδίων καλούμενος. ὅτε Πρόκνης, ὅτε Τηρέως· καὶ τὸ παρὰ τοῖς νεωτέροις δὲ Ἴτυν, Ἴτυλον αὐτὸς λέγε· καὶ ἡ ῥίζα καὶ τὸ Ποιητοῦ ἱστορία τε καὶ μυθολογία, μικρὸν κρῆσις· καὶ μιλῶ ἐκ τοῦ τῶν νεωτέρων. Εὔρεσις δὲ γεγραφὴ Παλαιοῦ, ἐκ τοῦ παρὰ τοῦ Ποιητοῦ Ζήθου, Ζήτου γεγράφασι, οἷον — κοῦρον Ζήτου ἄνακτος· καὶ τὸ Ἴτυλον, βυλομένη Ἄιτυλον εἶναι, καθὼ ἀφαίρεσιν δὲ δὲ ἄλφα, Ἴτυλον ἀφ' οὗ ἦτε, ὡς οἱονεὶ ἐξ Ἄιτυ γίνεται ἔλκουσα· ὅθεν καὶ ὁ πατὴρ Ζήθης· Βορέης γὰρ ἐκεῖνος ὑμός. Tum aliam refert hiſtoriam, & pro Ἀμαλτὺς, ille Ἀμαλιὺς bis legit, ut & *Aloysii* MS. unde Nos emendamus; at Clauſulam, * Ἴτυλον δὲ, τὸ ἑαυτοῦ, αὐτὶ δὲ Ἀμαλτύος, λανθανόντως ἐκ δὲ παίδων, addo, quòd *Senſus* aliàs periclitaretur; Huc refer *Antonini Liberalis* Metamorph. c. XI. &c. XXXVI. Item *Schol.* ad v. 523. & ad v. v. 66. & v. 67. *Pindari* demùm *Scholiaſten*, Olymp. §. I. fol. 8. *Oxon.* Edit.

523. * Ἀμαλτύην) Addo hanc vocem, ex hiſtoriâ. Illud * Διὸς κοῦροι λυκόποδες lucem accipiet ex Notis noſtris ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 29. * ζηλοῦσα τὸν, pro ζηλοῦσα τὸν, corrupto, ex *Aldinâ* emendo.

## VARIÆ LECTIONES.

521. Πολυηχέα) γρ. πολυδώκια, *Æliam.* Animal. l. 5. c. 38. aliàs, πολυκηδέα.

523. Ζήθου) γρ. Ζήτου, *Euſtath.* fol. 709. lin. 51. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 518.

529. Μνᾶται) οἱ) γρ. μνᾶται ἴσα· οἱ. *Ibid.* Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπειρεῖσι ἔεδνα.

Παῖς

Παῖς δ' ἐμὸς, ἕως μὲν ἔλιω ἔπι νήπιος, ἠδὲ χαλίφρων,
Γήμασθ' ὅ μ' εἶα, πόσιος κτῆ' δῶμα λιπῆσαν·
Νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας ἐστὶ, κὴ ἥβης μέτρον ἱκάνῃ,
Καὶ δή μ' ἀρᾶται πάλιν ἐλθέμεν ἐκ μεγάροιο,
Κτήσιος ἀχαλόων, τιμὴ οἱ κατέδουσιν Ἀχαιοί.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τ' ὄνειρον ὑποκρίναι, κὴ ἄκουσον·
Χῆνές μοι κτῆ' οἶκον ἐείκοσι πυρὸν ἔδουσιν
Ἐξ ὕδατος, καί τέ σφιν ἰαίνομαι εἰσορόωσα·
Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μέγας αἰετὸς ἀγκυλοχείλης
Πᾶσι κατ' αὐχένας ἧξε, κὴ ἔκτανεν· οἱ δ' ἐκέχυντο
Ἀθρόοι ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἐς αἰθέρα δῖαν ἀέρθη.
Αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖον κὴ ἐκώκυον, ἔν περ ὀνείρῳ,
Ἀμφὶ δέ μ' ἠγερέθοντο εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Οἰκτρ' ὀλοφυρομένην, ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας.
Ἦλθ' δ' ἐλθὼν καθ' ἕδρην ἐζέσθη ἐπὶ προθύροιο μελάθρου·
Φωνῇ δ' βροτέῃ κατερήτυε, φώνησέν τε,
Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη τηλεκλειτοῖο·

" Filius autem meus, quousque quidem fuit adhuc infans & inexpertus,
" Nubere non me sinebat, mariti domum derelinquentem:
" Nunc verò quando jam magnus est, & ad pubertatis mensurâ pervenit,
" Etiam me precatur iterum excedere è domo,
" Ob possessionem dolens, quam ei consumunt Achivi.
" Verùm agè mihi somnium dijudica, & audi:
" Anseres mihi in domo viginti triticum edunt
" Ex aquâ, & ipsis lætor inspiciens:
" Veniens verò ex monte magnâ Aquila curvo-rostro,
" Omnibus cervices confregit & interfecit; hi igitur fusi sunt
" Conferti in domibus: ille verò in æthera divinum elevatus est.
" Ast ego flebam & lugebam, in somnio licèt,
" Circumque me congregatæ sunt pulchræ-crinibus Achivæ
" Miserabilitèr lugentem, quod mihi aquila interfecit anseres.
" Retrò igitur veniens desedit in prominenti atrio;
" Voceque mortali compescuit, locutusque est,
" Confide, Icarii filia valdè-inclyti;

## ΣΧΟΛΙΑ.

530. Χαλίφρων.] * Κεχαλασμένας ἔχων τὰς φρένας, ἀστάτου καὶ ἄφρων. εἰκότως τῷ πυκνὰ φρονοῦντι μόλις ἔχουσι. ἔνιοι δὲ, χαλίφρονα, τὸ ἀκεφαλίφρονα, * χάλις γὰρ, ὁ οἶνος, ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας. * καὶ πολλῶν ἀκεφαλίφρονα· σωματίον ἓν τὸ, † Φρενὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσι· τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐπὶ Ξ, * Χαλιφρεσύνας γέ μ' ἔχουσι, δηλοῦσιν, οἷον ἀφροσύνας πάλιν.

533. Ἐλθέμεν.] Ἀντὶ Ξ. ἐξελθεῖν.

† Odyss. γ'. v. 266 * π'. v. 310.

535. Ὑποκρίναι.] Ἀντὶ Ξ. κρῖνον.

537. Ἐξ ὕδατος.] Ἐξω ἐκ χωρὶς ὑδατος.

538. Ἀγκυλοχείλης.] Ἐπικαμπῆ ἔχων χείλη.

539. Ἧξε.] Ἔκλασεν. * ἔαξεν, παρὰ τὸ ἄγω, ὃ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι. Ἐκέχυντο.] Ἔκειντο.

540. Ἀέρθη.] Ἐπήρθη.

542. Εὐπλοκαμῖδες.] Εὔκοσμοι, ἀπὸ μοίρας.

545. Βροτέῃ.] Ἀνθρωπίνῃ.

## NOTÆ.

535. Τὸν ὄνειρον) Editio *Schreveliana* sola, quod sciam, τὸ ὄνειρον, reliquæ omnes, ut *Florentina, Aldina, Lovaniana*, utraque *Eustathii, Hervagiana, H. Steph. Castell. Spondan. Cantabrig. Oxon.* &c. τὸν ὄνειρον legunt rectè; nam τὸ ὄναρ, ὁ ὄνειρος. Hoc dictum, nequis auctoritate Erroneâ seducatur. Vid. infrà, ad v. 560.

546. Θάρσει, Ἰκαρίου κούρη) Miror, *Hen. Stephanum* hoc in loco legere, Ἰκαρίοιο κόρη, contra omnium *Codicum* fidem paritèr & *Rationem*, & Ἰκαρίου κούρη ad *Var. Lect.* relegare; cum Ἰκαρίου κούρη esset in ipso Textu sui ipsius Exemplaris, *Romana Eustathii*. Editionis, ut & *Basileensis*, item *Florentina, Aldinæ, Lovaniana Rescii, Hervagiana*: & vox Ὁμηρικὴ

## NOTÆ IN SCHOLIA.

530. * Κεχαλασμένας, pro corrupto κεχασμένας, ex tribus Vett. Codd. & MS. ut & μόλις ἔχουσι, pro μόλ' ἔχουσι, ex *Homero*. cujus *Hemistichium*, ut & φρενὶ γὰρ κέχρηται ἀγαθῇσιν, ut & χαλιφρεσύνας γ' ὄμ' ἔχουσι. * Καὶ πολλῶν addo, ad *Sensum* explendum; * χάλις lego, pro corrupto χάλιξ &c.

Vocula πάλιν, nec in MS. nec in tribus Vett. Codd. apparet.

539. Ἔαξεν, addo ex *Eustathio*, fol. 712. lin. 30. * Reliqua ex *Aloysii* MS. παρὰ τὸ ἄγω, ὃ ἐστι, τὸ ῥήγνυμι.

## VARIÆ LECTIONES.

540. Αἰθέρα) γρ. αἴθρην. *Eustath.* fol. 711. lin. 47. fol. 712. lin. 33. & *H. Steph.*

546. Ἰκαρίου κούρη) γρ. Ἰκαρίοιο κόρη, vid. Not. in *Textum*.

Οὖκ

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλὸν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται.
Χῆνες μὲν, μνηστῆρες· ἐγὼ δέ τοι αἰετὸς ὄρνις
Ἦα πάρος, νῦν αὖτε τεὸς πόσις εἰλήλουθα,
Ὃς πᾶσι μνηστῆρσιν ἀεικέα πότμον ἐφήσω·
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐμὲ μελιηδὴς ὕπνος ἀνῆκε.
Παπτήνασα δ' χῆνας ἐνὶ μεγάροισι νόησα
Πυρὸν ἐρεπτομένους ὡδὲ πύελον, ἦχι πάρος περ.
Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι, οὔπως ἔστιν ὑποκλίναντα ὄνειρον
Ἄλλῃ ἀποκλίναντ'· ἐπεὶ ῥά τοι αὐτὸς Ὀδυσσεὺς
Πέφραδ', ὅπως τελέῃ· μνηστῆρσι δὲ Φαίνεθ' ὄλεθρος
Πᾶσι μάλ'· οὐδέ κέ τις θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ.
Τὸν δ' αὖτε πεπύκασε περίφρων Πηνελόπεια,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι
Γίνονθ', οὐδέ τι πάντα τελείεται ἀνθρώποισι.
Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμενηνῶν εἰσιν ὀνείρων·

" Non ſomnium, ſed viſio fauſta, quæ utique ſuum finem ſortietur.
" Anſeres quidem *ſunt* proci, ego autem Aquila avis
" Fui antea, nunc rurſus tuus maritus veni,
" Qui omnibus procis indecentem mortem immittam.
Sic dixit; at me dulcis ſomnus dimiſit.
Circumſpiciens verò anſeres in domibus vidi
Triticum comedentes apud pelvim, ubi anteà.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O mulier, nullo modo fas eſt declarare ſomnium
" Aliò deflectenti; quandoquidem ipſe tibi Ulyſſes
" Dixit, quomodo fit: procis igitur apparet cædes
" Omnibus valdè, neque aliquis mortem & parcas fugiet.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Hoſpes, certè quidem ſomnia difficilia, indiſcriminata-loquentia
" Sunt, neque omninò omnia perficiuntur hominibus.
" Duæ etenim portæ debilium ſunt ſomniorum:

## ΣΧΟΛΙΑ.

547. Ὕπαρ.] Τὸ μισθ' ἡμέραν φαινόμενον σύμπνιον.

555. Ὑποκείναντ.] Ἀποκείναντ.

556. Ἀποκλίναντ.] Ἔξω τῆς ἀληθείας εἰπόντα.

560. Ἀμήχανοι.] Πρὸς δὲ μηχανὴν εὐρεῖν οὐκ ἔχειν. Ἀκριτόμυθοι.] Ἀκριβῶς δὲ ἀδιάπλακτα καὶ ἀδιάπλαστα λέγοντες.

561. Τελεῖται.] Τελεῖται καὶ πληροῦται.

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιγύων εἰσὶν ὀνείρων.] Οἱ μὲν φασὶ κεραΐνῃ πύλῃ, συνεκδεχικῶς τὰς ὀφθαλμούς. Κερδοθεὶς γὰρ ὁ περὶ τοῦτο χιτὼν ὑπὸ ὀφθαλμοῦ. Ἐλεφαντίνῃ δὲ, σῶμα καὶ ἴσωσιν ἐλεφαντόκρανος τὰς ὀδόντας. Ἐκ δὲ τούτου πιστότερα εἶναι τὰ ὁραώμενα τῶν λεγομένων. Καὶ ὅτι μὲν λεῖα μὲν κέρατος οἷόν τι καὶ ἰδεῖν, λεῖα δὲ ἐλέφαντος· ὅτι δὲ ὅσα ἂν τις ἐν πλησμονῇ προφῆς ἴδοι, ταῦτα εἶναι ψευδῆ. Κεραΐνη μὲν γὰρ, εἶναι τινὰ ἀληθῆ, παρὰ τὸ ἔτυμα κραίνειν καὶ πλείονα· ἐλεφαντίνη

## NOTÆ.

κωτίρα sit κέρη, & frequens, κόρη nuſquam aliàs appareat. Non benè itaque recepit in *Textum Stephanus* contrà tantam auctoritatem, nam ſic *Moderniorum* conſtantiam labefecit & fidem fefellit.

548. Χῆνες μὲν, μνηστῆρες.) Quare *Anſeres* ſignificent Procos, Improbos & Procaces viros, videſis *Pierii* Hieroglyph. l. xxiv. fol. 174. De *Anſere*, Titulo, Improbitas, F. At hoc fauſtum *Omen Uiyſſi.*

560. Ξεῖν', ἦτοι μὲν ὄνειροι, ἀμήχανοι, ἀκριτόμυθοι) Vid. ad *Euripid.* Iphigen. *Tauric.* v. 569. *Salomon*, Eccleſiaſtæ, c. 5. v. 7. *Ubi multa ſomnia, & multiloquium, multa Vanitates.*

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 6. v. 894. *Sunt geminæ Somni Portæ, quarum altera fertur Cornea, quâ veris facilis datur Exitus umbris: Altera candenti perfecta nitens elephanto, Sed falſa ad cœlum mittunt Inſomnia manes.* Vid. *Macrob.* de Somnio *Scipionis*, & *Porphyrium, Brev. Scholia, Euſtath.* fol. 713. lin. 18. &c. *D. Edvardi Sherburn.* Not. ad *Coluthi* de Raptu *Helenæ*, v. 311. §. 53. Doctor. *Steph.* Not. in hunc locum. *Ibid.* Ἀμφηνῶν) Vid. N. in *Schol.* & ad *Il.* β'. v. 562. voce, Ἀμφήνωσεν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

560. *Ἀδιάπλακτα) Ità, pro corrupto illo ἀδιαπλάτα, ex *Aloyſii* MSto. *Heſych.* Ἀκριτόμυθοι· Ἀδιάπλακτα λέγων. Corrige & lege, ἀδιάπλαστα.

562. Δισσαὶ γάρ τε πύλαι ἀμφιγύων εἰσὶν Ὀνείρων) Τὼ ἔκβασιν τῶν Ὀνείρων Ὅμηρος μεταφορικῶς εἶπεν· Ἡλιόδωρος ἀπίδωκε, τὰ ἀδιανόητα, τὰ ἀόρατα. *Heſych.* v. Ἀμφήνωσεν.

## VARIÆ LECTIONES.

556. Ἔστιν ῥα) γρ. ἐπὶ ἦ ῥα, *H. Steph.*

562. Ἀμενηνῶν) γρ. ψευσέων, *Etymolog.* M. v. Τυφλῶν ὀνείρων.

Αἱ

Αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι·
Τῶν οἱ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστὸν ἐλέφαντα,
Τοὶ δ' ἐλεφαίρονται, ἔπε' ἀκρήαντα φέρουσιν·
Οἱ δὲ διὰ ξεστῶν κεράων ἔλθωσι θύραζε,
Τοί ῥ' ἔτυμα κραίνουσι, βροτῶν ὅτε κέν τις ἴδηται.
Ἀλλ' ἐμοὶ οὐκ ἐντεῦθεν ὀΐομαι αἶνον ὄπιζεν
Ἐλθέμεν· ἦ κ' ἀσπαστὸν ἐμοὶ καὶ παιδὶ γένοιτο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Ἤδη δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος, ἥ μ' Ὀδυσῆος
Οἴκου ἀποιχήσῃ· νῦν γὰρ καταθήσω ἄεθλον,
Τοὺς πελέκεας, τοὺς κεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἔοῖσιν
Ἴσος ἐξείης, δρυόχους ὣς, δώδεκα πάντας,
Στὰς δ' ὄγε πολλὸν ἄνευθε, διαῤῥίψασκεν ὀϊστόν·
Νῦν δὴ μνηστῆρεσσιν ἄεθλον τῦτον ἐφήσω.

" Unæ quidem enim cornibus factæ sunt; alteræ autem ebore:
" Horum quæ quidem egressa fuerint per sectum ebur,
" Hæc spe-frustrantur mos, verba irrita portantia:
" Quæ verò per polita cornua eunt foràs,
" Hæc vera perficiunt; hominum quando aliquis videt.
" At mihi non hinc puto grave somnium
" Venisse: certe utique gratum mihi & filio fiat.
" Aliud autem tibi dico, tu verò in mentibus pone tuis:
" Hæc jam aurora venit infamis, quæ me Ulyssis
" A domo abducet: nunc enim deponam certamen,
" Secures, quas ille in domibus suis
" Disposuit ordine, sicut annulos, duodecim omnes;
" Stans tamen ille valdè procul, trajiciebat sagittam:
" Nunc itaque procis certamen hoc permittam.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

565. Τοίδ' ἐλεφαίρονται.] Ἐξαπατῶσιν.

567. Ἔτυμα.] Ἀληθῆ.

572. Ἀποιχήσῃ.] Πόρρω καθέξει.

573. Πελέκεας.] Τὰ σιδήρεια τετρυπημένα.

574. Ἴσος ἐξείης.] Ἴσα. Δρυόχους.] Κυρίως μὲν, τοὺς παοσάλους, ἐφ' ὧν τὰ τόξα τὰ καινουργημένα πλοίων· ἐξῆς δὲ μάλιστα ὅπου τίθηται, ἕνεκα τοῦ ἴσους γλυφὰς τὰ ναῦν. Νῦν δὲ, ἐφ' ὧν ἐπήχθη τοὺς πελέκεας.

575. Διαῤῥίψασκεν.] Ἐῤῥιπτεν, ἐτόξευεν.

* *Iliad.* α'. v. 63. † ψ'. v. 388. ‡ *Odyss.* ω'. v. 11.

## N O T Æ.

574. Δρυόχους) *Etymolog.* M. v. Δρυόχους, τοὺς πελέκεις· οἱ μὲν κίρκους ἀκούσαι τινας μεγάλους ἐκ ὀβελίσκων κειμένους· ἐς κρεμάγνυσαν εἰς τὰ γῆν, ὥστε δι' αὐτῶν τοξεύειν, κλ. Ἄμεινον δὲ, ἀκούειν, Δρυόχους, ξύλα ὀρθὰ ἐφ' ὧν ἡ τορήτις ἐρείδεται τὰ πηγουλώδη νεῶν, ἤγουν σημείγματα καλῶν· ἢ αὖτη ἡ ἐπηγκενίδες. Conter *Brevia Scholia.*

576. Ἄεθλον τῦτον ἐφήσω) *H. Steph.* τῦτον hic legit, nec τῦτο inter *Var. Lect.* reponere dignatur; licet in utraque *Eustathii* & in παρεκβολαῖς occurrat, & eam etiam Lectionem *Eustathius* defendere videatur, in hoc quidem loco; licet infrà, v. 584. τῦτον omninò legendum concedat. Τῦτον quidem & hic *Florentina* præfert, *Aldina, Lovaniana Resciī, Hervagiana,* &c. nec *Eustathius* Lectionem hanc aversatur, fol. 715. lin. 39. Τὸ δὲ, ἄεθλον τῦτο ἐφήσω, διωτὸν μὲν γράφειν, ἡ ἄεθλον τοῦτον ἐφήσω, ὡς δηλοῖ ἐξῆς, τὸ, * Μηκέτ' ἀναβαλλώμεθα πίστον ἄεθλον· ἔδειξε δὲ ὁμοῦ τῷ Ποιητῇ, τὸ ἄεθλον, σεσημειῶται γὰρ εἰπὼν τὸ, ἄεθλον, ὁμοίως τῷ, ὁ λύχνος, καὶ τὸ λύχνον, καὶ τῆς πίστεως. Fatendum, Ὁ ἄεθλος, *Certamen,* τὸ ἄεθλον, *Certaminis præmium* sonare, licet *Pindarus* τὸ ἄεθλον, pro ὁ ἄεθλος, ponat; ut Nos in Prælection. *Pindaricis,* §. XII. quod & *Homerum* hoc certè in loco fecisse testatur, ut vidimus, *Eustathius.* Potest tamen τὸ πίστον, ut & τὸ πιστὸν, dici, * Infrà, v. 584. dum posuissem, ex *Etymolog.* M. Vid. Not. in *Textum.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

574. * Ἰσᾶσι, quod in omnibus hucusque decerat, ex *Aloysii* MSto addendum curavi. Alias ἐρεί-

## Variæ Lectiones.

565. Τοίδ') γρ. οἵδ', vid. ad v. 133.

567. Τοί ῥ') γρ. οἵ ῥ', vid. ad v. 133.

575. Διαῤῥίψασκεν) γρ. διῤῥίπτασκεν, ut aliàs, διεκέσμιον, διελιξᾶς, non διακόσμιον, &c.

576. Ἄεθλον τεῦτον) γρ. ἄεθλον πῦτο, vid. Not. in *Textum.*

Ὅς δέ κε ῥηϊτῆϊ ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμενος, νοσφισσαμένην τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλὸν, ἐπίπλειον βιότοιο·
Τῆς ποτὲ μεμνήσεσθαί ὀΐομαι, ἤν περ ὀνείρου.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γύναι αἰδοίη Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
Μηκέτι νῦν ἀνάβαλλε δόμοις ἔνι τῆσδον ἄεθλον·
Πρὶν γάρ τοι πολύμητις ἐλεύσεται ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς,
Πρὶν τούτους, τόδε τόξον ἐΰξοον ἀμφαφόωντας,
Νευρήν τ' ἐντανύσαι, διοϊστεῦσαί τε σιδήρου.
Τὸν δ' αὖτε περισσέπτη πεφίλητο Πηνελόπεια,
Εἴ κ' ἐθέλοις μοι, ξεῖνε, παρήμενος ἐν μεγάροισι
Τέρπειν, οὔ μοι ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισι χυθείη.
Ἀλλ' οὐ μὲν πώς ἐστὶν ἀΰπνους ἔμμεναι αἰεὶ
Ἀνθρώπους· ἐπὶ γάρ τοι ἑκάστῳ μοῖραν ἔθηκαν
Ἀθάνατοι θνητοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν, ὑπερῷϊον εἰσαναβᾶσα,
Κείομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι γοόεσσα τέτυκται,
Αἰεὶ δάκρυσι' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς

" Qui verò facillimè intendat arcum in manibus,
" Et jaculetur per ſecures duodecim omnes,
" Hunc ſequar, ubi *me* abduxero *ab* hâc domo,
" *Quæ*-juventutem-*meam*-vidit, perpulchrâ, pleuâ victu,
" Cujus aliquando *me* recordatam-iri puto, vel in ſomnio.
Hanc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
" O uxor veneranda Laërtiadæ Ulyſſis,
" Nè ampliùs nunc differ in domibus hoc certamen:
" Antè enim prudens veniet huc Ulyſſes,
" Quàm iſti, arcum benè-politum tractantes,
" Nervumque intenderint, jaculenturque per ferrum.
Hunc rurſus alloquuta eſt prudens Penelope,
" Si velis mihi, hoſpes, aſſidens in domibus
" Delicias facere, non mihi ſomnus in palpebris fundetur.
" Sed nequaquam fas eſt inſomnes eſſe ſemper
" Homines; ſingulis enim rebus momentum ſuum dederunt
" Immortales apud mortales ſuper fertilem terram.
" Verùm ego, cœnaculum ubi aſcendero,
" Dormiam in lecto, qui mihi ſuſpirioſus factus eſt,
" Semper lacrymis meis irrigatus, ex quo Ulyſſes

## ΣΧΟΛΙΑ.

577. Ῥηΐτῃζι.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως.
578. Διοϊστεύσῃ.] Τοξεύσῃ. Ἀφικομένου.
579. Ἑσπόμην.] Ἀκολουθήσαιμι. Νοσφισσαμένην.] Καταλιπόσα.
584. Ἀνάβαλλε.] Ὑπερθές.
590. Χυθείη.] Ἐπιχυθῇ, ἐπέλθῃ.

## NOTÆ.

vid. *Euripid.* Troad. v. 972. Oeconomiam autem hujus loci miratur, ornat, explicatque egregiè per partes. *Euſtath.* fol. 714. lin. 17. Ὅτι τὸ ὁ Ποιητὴς εὐπλεκτον κεφαλῶν παυσαχοῦ μάλιστα ὁ Ποιητὴς, εὐμεσθόδως λύει τὴν ἄρτι συνελκλεῖσαν, ἢ συνοικιαζόμενον τῷ κρείττονι μνηστῆρι μάχῃ, ποιεῖ γῆμαι τῷ Πηνελόπην, κλ.

579. Νοσφισσαμένην) Ità *Seberus* legit, quod neceſſarium probo paſſim; ubi aliàs ſyllaba eſſet *brevis*, ut *Odyſſ.* λ'. v. 424. Νοσφίσαι', ἀλλ' μοι ἔπλη, ἐόντα πὶρ εἰς αἶδαο, & τ'. v. 339. Νοσφισάμην ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο. Vid. ad φ'. v. 77.

584. Τοῦτον ἄεθλον) Ità hìc legitur in omnibus, etiam ab *Euſtathio*, ut ad v. 576.

591. Ἀλλ' ἀΰ γε) De γε otioſo, *Euſtath.* fol. 697. lin. 20. Ἐνταῦθα ὁ κεῖται καὶ ὁ γε σύνδεσμος, οὐκ αἰολολογῶν, ἀλλὰ πάντη ἀργός. ὁ τοῦ, Αἱ γε τοῦτο, ξεῖνε. Et in hunc ipſum locum, fol. 716. lin. 5. Ὅρα ὁ κε νῦν, ὅτι ἀρξάμενος λύει ὁ γε συνδεσμος, ἀπόδωκεν εἰς τὸ, Ἀλλά.

595. Λέξομαι εἰς εὐνὴν, ἣ μοι γοόεσσα) Eadem omninò *Phraſis* apud Regium Pſalten, *Davidem*, Pſalm. 6. v. 6. quam licet *Duportus* in Gnomologiâ ſuâ inobſervatam reliquerit, in ſuâ certè *Pſalmorum* Verſione ſatis accuratè notavit, Πυκνὰ μάλα στιχέων ἔκαμον· κατάδυσιν ὁ λέκτρον Κλαίων παννύχιον· γοόεσσα δέ μοι πέλεν εὐνὴ, Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι πεφυρμένη, ἐξ οὗ ῥέουσα. Confer *Buchan.* Pſalm.

## VARIÆ LECTIONES.

579. Νοσφισσαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. Not. in *Textum*.
589. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλεις, *H Steph.*
596. Αἰεὶ δάκρυσ' ἐμοῖσι) γρ. Δάκρυσιν αἰὲν ἐμοῖσι.

Ὤϊχετ'

Ὤ΄χετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὐκ ὀνομαστήν.
Ἔνθα κε λεξαίμην· σὺ δ' ἐνὶ λέξεο τῷδ' ἐνὶ οἴκῳ,
Ἢ χαμάδις ῥείσας, ἤ τοι χθὶ δέμνια θέντων.
Ὣς εἰπῶν ἀνέβαιν' ὑψῴϊα σιγαλόεντα,
Οὐκ οἴη· ἅμα τῇ γε ἑῇ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Ἐς δ' ὑψῴ' ἀνάβασαι σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν· ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ὀπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

" Ivit visurus malum-Ilium, neque nominandum.
" Illic utique dormiam: tu verò dormi hâc in domo,
" Vel humi sternens, vel tibi lectos ponant.
Sic loquuta, ascendit coenacula splendida,
Non sola; cum eâ & famulæ ibant aliæ.
Inque superiora ubi ascendisset cum ancillis mulieribus,
Flebat tum Ulyssem, dilectum maritum; usquedum ei somnum
Dulcem in palpebris jecit cæsia Minerva.

## ΣΧΟΛΙΑ.

599. Θέντων.] Ἀποθεμένων, ἀλλοίως ἢ ἡσυχαίως. * Ἀπλικῶς, ἀντὶ τοῦ δίμνια θέντων· αἱ δυλίδες, ἤγουν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

599. * Ἀπλικῶς &c. ex *Eustathio*, fol. 716. lin. ult. * δίμνια θέντων, αἱ δυλίδες ἤγουν.

## VARIÆ LECTIONES.

598. Λίξω) γρ. λίξαιο, *Eustath.* fol. 716. lin. 33. Τὸ δὲ λίξω, σφοδρόν, πάνυ καιρίως ἔχει· γίνεται δὲ λπὸ τοῦ λίγω, λίξω· ἢ ἀναδιπλασιασμοῦ· οἷς ὁ ἐρεσσῶν, ἔστι καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, τὸ λίξομαι· ἢ παραλλαγῆς, ἐλεξόμην, τὸ τρίτον, λίξετο, ἢ ἐξ αὐτοῦ, σφοδρόν, τὸ λίξω. Εἰ δέ γε καὶ Εὐβουλίδην τις ὑφέλοιτο ὁ Ἀριστοφάνους, εὕροι ἂν καὶ ὕπνου τὸ μέτρον ἴσως, ἀλλὰ σωτηρίους.

599. Χαμάδις ῥείσας) γρ. χαμαὶ ῥείσας, *Eust.* fol. 716. lin. 20. 36. &c. & *H. Steph.* nec tamen benè. *Ibid.* Καὶ δίμνια) γρ. καὶ δίμνια, *Eustath.* fol. 716. lin. 37. Non tamen benè; quùm sit *Tmesis*, καὶ δίμνια θέντων, pro δίμνια καὶ θέντων.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Υ'.

Βουληθεὶς ἀνελεῖν Ὀδυσεὺς τὰς μνηστευμένας τῇ μητρὶ ἀναιρεῖται, καὶ μειδιᾷ, ἀφ' ᾧ τὴν ἐξ ἀδοκήτου Εὔμαιον καὶ Φιλοίτιον ἀφικνεῖται· ἐν ᾧ καὶ τῶν μνηστήρων γέλως ὁμιλία.

### Ἐπιγραφή.

Τὰ ὠμὰ τῆς μνηστηροφονίας.

Ἄλλως.

Υ, Βεγγαῖς Ζεὺς ἥρσεν Ὀδυσσέα καὶ κλέος Ἀχαιῶν. Ε 18. XX.

Αὐτὰρ ὁ ἐν προθόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Καμμορὲ ἀδέψητον βοέην ὑπέρθετο, αὐτὰρ ὕπερθε
Κώεα πόλλ' οἰῶν, τὰς ἱερεύεσκον Ἀχαιοί·
Εὐρυνόμη δ' ἄρ' ἔπι χλαῖναν βάλε κοιμηθέντι.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μνηστῆρσι κακὰ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Κεῖτ' ἐγρηγορόων· ταὶ δ' ἐκ μεγάροιο γυναῖκες
Ἦισαν, αἳ μνηστῆρσιν ἐμισγέσκοντο πάρος περ,
Ἀλλήλῃσι γέλῳ τε καὶ εὐφροσύνῃ παρέχουσαι.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·

AT ipse in vestibulo cubabat divinus Ulysses:
Subter quidem crudam bovinam pellem stravit; sed desuper
Pelles multas ovium, quas sacrificaverant Achivi:
Eurynome verò chlænam super injecit decumbenti.
Illic Ulysses procis mala cogitans in animo,
Jacebat vigilans: ex domo verò mulieres
Iverunt, quæ procis miscebantur antea,
Mutuò risum *sibi* & lætitiam præbentes.
Hujus itaque movebatur animus in pectoribus suis:

### ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἐγείζετο.] Ἀνεπαύετο, ἑαυτῷ εὐνὴν παρεσκεύαζεν.
2. Καμμορέ.] Καλῶ μέ. Ἀδέψητον.] * Ἀσίρατον, ἀμαλάκτου, * ἀβύρσδλον.
4. Κοιμηθέντι.] Κατακλιθέντι, ὑ πάντας ὑπνώσοντι.
9. Ὠρίνετο θυμός.] Ἐθυμοῦτο.

### ΝΟΤΑΕ.

V. 2. Καμμορὲ) Pro καλῶ μοι, cui respondet κακὸν δή. Ità *Iliad.* λ'. v. 172. καμμίσσας, & *Iliad.* ω'. v. 529. καμμίξας, & *Iliad.* ζ'. v. 201. καπνιόων.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 2. * Ἀβύρσδλον) Ex *Aloysii* MSto. * ἀνίρατον, pro *Schreveliano* ἀνίρατον, ex Vett. Codd. Tribus.

4. Κοιμηθέντι) Hoc *Scholion*, ex *Hesychio*, revoco in hunc locum suum; & illius mentem in *Versione* sequor, *Decumbenti*, non *Dormienti*; ut malè ha-

### VARIÆ LECTIONES.

V. 3. Ἱερεύεσκον) γρ. ἱερεύσκον, *Severus*. Vid. infrà, ad v. 250.

6. Κεῖτ' ἐγρηγορόων) γρ. κεῖτο ἐγρηγορόων, *Eustath.* fol. 717. lin. 29. Vid. Not. in *Textum*.

8. Γίλωτα καὶ εὐφροσύνην) γρ. γέλωτι δ' εὐφροσύνη, *Eustath.* fol. 718. lin. 42. Nec *Steph.* vidit.

Πολλὰ

Πολλὰ ἧ μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἠὲ μεταΐξας θάνατον τεύξειεν ἑκάστῃ,
Ἦ ἔτ' ἐφ' μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μιγείη
Ὑστατα καὶ πύματα· κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει.
Ὡς δ' ἧ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἀνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μεμονέν τε μάχεσθαι·
Ὡς ῥα τ' ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένῳ κακὰ ἔργα·
Στῆθος δ' πλήξας, κραδίῃ ἠνίπαπε μύθῳ,
Τέτλαθι δή, κραδίη· καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης,
Ἤματι τῷ, ὅτε τοι μένος ἄσχετος ἤσθιε Κύκλωψ
Ἰφθίμους ἑτάρους· σὺ δ' ἐτόλμας, ὄφρα σε μῆτις
Ἐξάγαγ' ἐξ ἄντροιο, δοιόμενον θανέεσθαι.
Ὡς ἔφαθ', ὃ δ' κατὰ θυμὸν ἐλάσσατο τετληυῖα
Τῷ δ' μάλ' ὑπείκησε κραδίη μένε τετληυῖα
Αὐτὰρ αὐτὸς ἐλίσσετο ἔνθα καὶ ἔνθα.

Multa verò cogitabat in mente & in animo,
An irruens mortem pararet unicuique,
An fineret cum procis superbis misceri
Extremò & ultimò: cor autem ei intùs latrabat.
Sicut verò canis teneros circùm catulos iens,
Virum ignorans latrat, & est prompta ad pugnandum:
Sic hujus intùs latrabat cor ægrè ferentis mala opera:
Pectore igitur percusso, animum increpuit verbo,
Tolera utique, anime; & pejus aliud aliquando tolerâsti
Die illo, quo tibi robore intolerandus comedit Cyclops
Fortes socios, tu verò audax perstitisti, usquedum te prudentia
Eduxit ex antro putantem mori.
Sic dixit, in pectoribus incessens suum cor:
Ibi igitur in hâc deliberatione cor manebat tolerans
Indefinenter; at ipse vertebatur huc & illuc.

## ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ὑλάκτει.] Σωσυχώς ὑλάττετο.
14. Ἀμαλῇσι.] Ἁπαλαῖς. Βεβῶσα.] Ἑστῶσα.
15. Ἀγνοιήσασ'.] Ἀγνοήσαν ἰδοῦσα.
16. Ἀγαιομένῳ.] Ἄγαν θυμαζομένῳ· ἢ χαλεπαινομένῳ.
17. Ἠνίπαπε.] Ἐνουθέτησεν.
22. Καθυπλόμενος φίλον ἦτορ.] Καθησύχασεν, τὸν λόγισμον πειράσας· εἰς τὸν ψυχὸν, ὅτι αὐτῆς ἄψασ τὸ λογίζεσθαι.
23. Ἐν πείσῃ.] Ἀντὶ τοῦ, καλῷ χαίρων· * οὐκ ἔτι ἦν ὁ κινούμ, ἀλλ' ὁ δισμοῦς ἔβλεν, ἢ ὁ οἷς ἐπίστευε ἐ ἐγνώκει· οἷον, οὐκ ἔμελλεν αὐτῷ. Τετληυῖα.] Καρτεροῦσα.
24. Νωλεμέως.] Σωσυχῶς. Ἑλίσσετο.] Ἐκυλίετο, ἐφέρετο.

## NOTÆ.

16. Ἀγαιομένῳ) *Etymolog.* M. v. Ἀπεῖναι· τὸ θαυμάζω ἐ ὀκνηλίττομαι, Ἀπειομένῳ κακὰ ἔργα. Vid. infrà ad *Var. Lect.*

18. Τέτλαθι δή, κραδίη.) Huc omninò referenda bella historiola, de *Pardale* ergo petulantes *Simias* patientiâ, *Ælian.* Animal. l. 5. c. 54. & illud ad finem *Petronii* Satyric. *Quid?* Non *Ulysses cum corde litigat suo?* N. B. παρῳδίαν, Τέτλαθι δή, πείσῃ, ἢ ἀνάρχιο μυρολογήσεται.

21. Οἰόμενον) Licet *Ulysses* dicatur κραδίην alloqui, agnoscitur tamen *Seipsum* alloqui; quare & *Masculino* genere utitur hìc Poeta, ut *Eustath.* fol. 1881. lin. 22. & refertur ad χῆμα, ὡς τὸ σημαινόμενον.

23. Τῷ ῥ μάλ' ὑπείκησε κραδίη μένε) *Hesych.* Πείσῃ, πεισμονικῇ χαίρει, vel ut legi volunt alii, πεισμονὴ ἐ ἀγωνίας. Et mox, Πείσμασι) Σχοινία λίνινα, σχυρότατα. Πεῖσμα enim χοινίον ἀγκυρεῖον, ut *Paul. Leopard.* monet, *Emendat.* l. 15. c. 19. Huc refer *Thomæ Gatakeri* Annot. ad *M. Antonin.* l. 3. §. 6. fol. 103. ex cujus mente *Brevia Scholia* leviter emendo. Hunc locum *Plutarchus* alludit, Περὶ ἀοργησίας, Ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντι ἢ θυμῷ. Et *Synesius*, in *Calvitiei* encomio, Τυρσῖν τὸν καρδίαν ὁ πείσῃ μένειν) Ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ὑπομονῇ εἶναι ἐπίδοξη· Ἡ λέξις ἅπαξ Ὁμήρῳ εἴρηται.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

23. * Οὐκ ἔτι ἦν ὁ κινούμ) Ità, pro corrupto, οὐκ ἔστιν ἦν ἐ ὁ νέος, ex *Aloysii* MSto. quod video jam *Gatakerum*, ex conjecturâ felicitèr emendâsse, in Annot. ad *M. Antonin.* p. 103. col. 1. lin. 31.

## VARIÆ LECTIONES.

16. Ἀγαιομένῳ) γρ. ἀπαιομένῳ, *Eustath.* fol. 719. lin. 4. *Etymolog.* M. v. Ἀπεῖναι, & *H. Steph.*

19. Ὅτε τοι) γρ. ὅτε μοι, *H. Steph.* vel, ὅτ' ἐμοί.

Ὡς δ' ὅτε γαστὴρ ἀνὴρ, πολέϊ πυρὸς αἰθομένοιο,
Ἐμπλείην κνίσης τε καὶ αἵματος, ἔνθα καὶ ἔνθα
Αἰόλλῃ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι·
Ὡς ἄρ' ὅγ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἑλίσσετο, μερμηρίζων,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσει,
Μοῦνος ἐὼν πολέσιν· ταχέως δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· δέμας δ' ἴκελη γυναικί·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
Τίπτ' αὖτ' ἐχέφρων, πάντων πέρι κάμμορε φωτῶν;
Οἶκος μὲν τοι ὅδ' ἐστὶ, γυνὴ δέ τοι ἠδ' υἱὸς οἷος,
Καὶ παῖς, οἷόν πού τις ἐέλδεται ἔμμεναι υἱά.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, θεὰ, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλά τι μοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζει,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω
Μοῦνος ἐών· οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔασι.
Πρὸς δ' ἔτι καὶ τόδε μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μερμηρίζω,
Εἴπερ γὰρ κτείναιμι, Διός τε, σέθεν τε ἕκητι,
Πῇ κεν ὑπεκπροφύγοιμι; τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα.
Τὴν δ' αὖτε προσέφη θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Σχέτλιε, καὶ μήν τίς τε χερείονι πείθεται ἑταίρῳ,

Sicut quandò ventrem vir, multo igne ardenti,
Plenum pinguedinéque & sanguine huc & illuc
Variè-versat, citissimè verò cupit assatum esse:
Sic hic huc & illuc vertebatur cogitans,
Quomodo nempè procis impudentibus manus injiceret,
Solus cùm esset multis: prope verò ipsum venit Minerva
Cœlitùs descendens, corporeque assimilata erat mulieri;
Stetit igitur super capite, & illum sermone alloquuta est,
" Quid tandem vigilas, omnes supra infortunate viros?
" Domus quidem tibi hæc est, uxor autem tibi hæc in domo,
" Et filius, qualem aliquis cuperet esse filium.
Hanc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Certè jam hæc omnia, Dea, ut par est dixisti:
" Verùm quiddam mihi hoc animus in mentibus cogitat,
" Quomodo nempe procis impudentibus manus injiciam,
" Solus cum sim; hi autem semper frequentes intùs sunt.
" Adhuc item aliquid & hoc majus in mentibus cogito.
" Siquidem enim interficiam, Joveque, teque volente,
" Quò subterfugiam? hoc te animadvertere oro.
Hunc rursus alloquuta est dea cæsia Minerva,
" Miser, & quidem aliquis pejori credit socio,

## ΣΧΟΛΙΑ.

27. Αἰόλλῃ.] Ποικίλως φέρει, ἢ κινεῖ.
33. Ἐχέφρων.] Γενναῖος.
40. Ἀολλέες.] Ἀντὶ τοῦ, πολλοί.
45. * Σχέτλιε.] Ὀλιγώρησον.

## ΝΟΤΑΕ.

25. Ὡς δ' ὅτε γαστὴρ ἀνὴρ) *Eustath.* Iliad. fol. 696. lin. 33. ad κ'. v. 5. Ὡς δ' ὅταν ἀσταχύῃ, quùm satis illius Comparationis magnificentiam prædicâsset, statim de hujus μικρολογοτεχνίᾳ ità, Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἄλλως, ὅτι τὸ πλουσίου Ὀδυσσέως καθαρωτέρου τῇ λιτότητι, οὐδὲ ἀπεικάσας ὀπτῶντι γαστέρα κνίσης γέμουσαν· ὅλως γὰρ ὁ Ποιητὴς ἄφθονος εἰκονίζειν, καὶ φορτικῶς πάσῃ καιροῦ τό τε μεγαλεῖον ἐπιθεῖναι, καὶ τὸ σφικτὸν πλέκειν. Vid. *Gallicum* Scriptorem, D. *Boſſu*, de *Epopœiâ*, l. 6. c. 3. & c. 8.

43. Τὸ * σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) Qui nesciebant τὸ ἄνωγα, non solùm κελεύω, verùm & ἱκετεύω significare, loco Ϛ σὲ, scripserunt hìc τὸ Ν. Nos 5 in marginem quidem rejicimus, quòd in *Florentinâ*, *Aldinâ*, &c. reperiatur, σὲ autem in *Textum* admittimus, quòd *Eustathio* probetur, & *H. Stephano* agnoscatur. Etiam τὸ σὲ legitur in *Basil.* Edit.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Σχέτλιε) Ὀλιγώρησον. Hoc *Scholiolum* audacter assuendum duxi; quòd hìc Poeta suam *Minervam* inducat, *Christi* ferè modo, τῷ ἀπιστοῦντι Ὀδυσσεῖ ἐνευδοκιμοῦντα.

## VARIÆ LECTIONES.

34. Τοὶ) γρ. σοὶ. *Ibid.* Γυνὴ δέ τοι) γρ. γυνὴ δὲ σὴ, ex *Conjecturâ*.
37. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MSS. ut sæpè aliàs.
41. Πρὸς δ' ἔτι) γρ. πρὸς δὲ τὸ, *Florentin. Aldin. Lovan. Recusi.*
43. Τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα) γρ. τὸ σὲ φράζεσθαι ἄνωγα, *Eustath.* Edit. *Basil.* τὸ Ϛ. &c. vid. in *Textum*.

Ὅσσα

Ὅσσῳ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδεν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Θεός εἰμι, θεαμπερὲς ἥ σε φυλάσσω
Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω δέ τοι ἐξαναφανδόν·
Εἴπερ πεντήκοντα λόχοι μερόπων ἀνθρώπων
Νῶϊ περιστείχειεν, κλεϊναὶ μεμαῶτες ἀρηϊ,
Καί κεν τῶν ἐλάσαιο βόας καὶ ἴφια μῆλα.
Ἀλλ' ἑλέτω σὲ καὶ ὕπνος· ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν
Πάννυχον ἐγρήσσοντα· κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη.
Ὣς φάτο· καὶ ῥά οἱ ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχυτο·
Αὐτὴ δ' ἂψ' ἐς Ὄλυμπον ἀφίκετο δῖα θεάων,
Εὖτε τ' ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμῷ,
Λυσιμελής· ἄλοχος δ' ἄρ' ἐπέγρετο κέδν' εἰδυῖα·
Κλαῖε δ' ἄρ' ὀ λέκτροισι καθεζομένη μαλακοῖσιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίουσα κορέσσατο ὃν κατὰ θυμόν,
Ἀρτέμιδι πρώτιστον ἐπεύξατο δῖα γυναικῶν,
Ἄρτεμι, πότνα θεά, θύγατερ Διός, αἴθε μοι ἤδη
Ἰὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλοῦσ' ἐκ θυμὸν ἕλοιο
Αὐτίκα νῦν· ἢ ἔπειτά μ' ἀναρπάξασα θύελλα
Οἴχοιτο φερόμενα κατ' ἠερόεντα κέλευθα,
Ἐν προχοῇς δὲ βάλοι ἀψορρόου Ὠκεανοῖο·

" Qui etiam mortalis est, & non tanta consilia novit;
" At ego Dea sum, continuò quæ te custodio
" In omnibus laboribus; dico etenim tibi expressè,
" Siquidem quinquaginta manipuli diversi-linguium hominum
" Nos circumstarent, interficere prompti Marte, *sengladio*,
" Etiam horum abigeres boves & pingues oves.
" Verùm capiat te etiam somnus: molestum *est* & excubare
" Totâ nocte vigilantem; è malis verò emerges jam nunc.
Sic dixit; & ei somnum palpebris affudit:
Ipsa autem retrò in Olympum abivit præstans Dearum,
Quando hunc somnus ceperat solvens curas animi,
Solvens-membra: uxor verò tandem evigilavit castè edocta;
Flebatque in lectis sedens mollibus.
At postquam flens satiata est suo in animo,
Dianæ primùm supplicavit præstans mulierum,
" Diana, veneranda Dea, Jovis filia, utinam mihi jam
" Sagittâ in pectoribus jactâ animum adimas.
" *Statim* nunc, vel demùm me raptam procella
" Ferat portans per aëreas vias,
" In fluentaque jaciat retrogradi Oceani:

## ΣΧΟΛΙΑ.

49. Λόχοι.] Τῶν πολεμίων συσήμους.
50. Ἄρηϊ.] Ἄρης νῦν, ὁ σίδηρος.
52. Ἑλέτω σὲ ὁ ὕπνος.] Αὐτὶ δ, κοιμήθητι. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν.] Ἀνία ἐστὶ καὶ * τὸ δι' ὅλης νυκτὸς ἀγρυπνεῖν.
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι.] * Κακώσεως ἐξελεύσῃ. Ἤδη.] Παραυτίκα.
56. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν.
63. Ἢ ἔπειτά.] Νῦν, αὐτὶ δ, παραυτίκα.
64. Ἠερόεντα κέλευθα.] Τὸν ἀέρα, ἢ τὰ ἄδηλα.
65. Προχοῇς.] Τοῖς ῥεύμασιν. Ἀψορρόου Ὠκεανοῦ.] Τῷ κύκλῳ φερομένῳ τῷ γλῶ, καὶ ἂψ πάλιν ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἀφικνουμένου.

## NOTÆ.

52. Ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα) Suprà dixerat, ο'. v. 393. Ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος.
61. Ἄρτεμι, πότνια θεὰ) Vid. ad *Var. Lect.* Precatur autem subitaneâ morte mori, ex Doctrinâ illâ, quam passim retulimus, *Apollini* nempè *Virorum*, *Dianæ* tribui *Mulierum* mortes naturales; ut τ'. v. 86. ρ'. v. 251.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Καὶ τὸ δι' ὅλης) Ità emendo, pro καὶ τόδ' ὅλης, ex MS. *Aloysii*, & Vett. Codd. *Morrhii* & *Bedroti*; nec enim *Aldinus* Codex in hâc parte sanus.
53. * Κακώσεως ἐξελεύσῃ) Ità omninò legendum; pro κάκωσιν ἐξεσελεύσῃ. *Sensus* omninò postulante; jam nunc enim *finem malorum illi adesse spondet Minerva.*

## VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐν πάντεσσι πόνοις· ἐρέω) γρ. ἐν πάντεσσι πόνοισ· ἐρέω, & πόνοισιν· ἐρέω, *H. Steph.*
53. Κακῶν δ' ὕπο δύσεαι ἤδη) γρ. κακῶν δ' ἐξε-δύσεαι ἤδη, *H. Steph.*
61. Πότνια θεὰ) γρ. πότνια θεά, vid. ad ε'. v. 215.

Ὡς

Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κύρας ἀνέλοντο θύελλαι·
Τὴν τοκῆας μὲν φθῖσαν Θεοί· αἱ δὲ λίποντο
Ὀρφαναὶ ἐν μεγάροισι, κόμισσε δὲ δῖ' Ἀφροδίτη
Τυρῷ, καὶ μέλιτι γλυκερῷ, καὶ ἡδέι οἴνῳ·
Ἥρη δ' αὐτῇσιν περὶ πασέων δῶκε γυναικῶν
Εἶδος καὶ πινυτήν, μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή,

" Sicut quando Pandari filias abripuerunt procellæ:
" His parentes quidem perdiderunt Dei; hæ autem relictæ sunt
" Orphanæ in domibus; nutriebat verò divina Venus
" Placentis, & meile dulci, & suavi vino:
" Juno quoque ipsis præ omnibus dedit mulieribus
" Speciem & prudentiam; staturamque præbuit Diana casta.

## ΣΧΟΛΙΑ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδαρέω.] Πανδάρεως, ὁ Μέροπος καὶ νύμφης * ὀρείας παῖς, Μιλήτῳ τὸ γένος, γήμας Ἁρμοθόην, τὴν Ἀμφιδάμαντος, ἔσχε παῖδας τρεῖς, Ἀηδόνα καὶ Κλεοθήρην καὶ Μερόπην· ἃς τρέφουσιν Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ. Ἐν Ἥρᾳ. Πανδάρεως ὁ παραβύσσωνος εἰς Κρήτην, κλέψας τὸν Διὸς κύνα, καὶ αὐτὸν σὺν ἤνεγκεν εἰς Μίλητον, δίκας τὰ Δίᾳ· παρὰ * Ταντάλῳ ὁ εἰς Φρυγίαν καταβήσῃ, φάσκων σὺν Φοινίκης τοῦτον· ὁ δὲ Ταντάλου δεξάμενος ἐφύλαττεν. ἔπειτα * Ἑρμῆς, κελεύσαντος Διὸς ἀφεῖναι τὸν κύνα, παραγίνεται πρὸς Τάνταλον· ὁ δὲ ἀρνεῖται, καὶ ὄμνυσι τὸν Δία, καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, μὴ σωσθῆναι τὸν κύνα. ὁ δ' Ἑρμῆς ἐφίσταται αὐτὸν παρ' αὐτοῦ· ὡς δὲ ὁ Πανδάρεως ἐπύθετο, φεύγει σὺν τῇ πατρίδι σὺν τῇ γυναικὶ Ἁρμοθόῃ, καὶ ταῖς θυγατράσιν, ἀγάμοις οὔσαις, Κλεοθήρᾳ τὲ καὶ Ἀηδόνι, καὶ Μερόπῃ, εἰς Ἀθήνας, ὅπου δὲ Ἀθηναῖοι αἰσ

Σικελίαν. ὁ δὲ Ζεὺς αὐτὸν ἰδὼν, κλίνει σὺν τῇ γυναικί· ταῖς δὲ θυγατράσιν αὐτοῦ ταῖς Ἁρπυίαις ἐφίεται· αἱ δὲ ἀνελόμεναι, ἔδωκαν ταῖς Ἐριννύσιν αὐτὰς διδάσκειν δικαιοσύνην, ἃ μὲν ἀκοὰ καὶ νόσον αὐταῖς ἐμβάλλει Ζεὺς, καλεῖται δὲ αὐτὴ, νέμεσις.

67. Αἱ δὲ λίποντο ὀρφαναί.] Περσεφόνη τὸ κεφάλαιον· ὕστερον δὲ συνῴκησε· καὶ ἡ δὲ σὺν ὀρφανὰς αὐτὰς * ἀνεθρέψατο ἡ Ἀφροδίτη, ἀκόλουθος τῷ ὀρφανείᾳ. τὸ δὲ ἑξῆς δὲ λόγου, Τὴν τοκῆας μὲν φθῖσαν θεοί· Ἀφροδίτη δὲ θεὸς Διός. * αἰτήσασα αὐταῖς γάμους, παρεγένετο· ὃ δὲ τύτῳ Ἅρπυιαι αὐτὰς ἀνεφέροντο. Διὸ ἔλεον δὲ αὐτὰς αἱ θεαὶ ἀνεθρέψαντο, ἀγνοοῦσαι τὸ πεπραμένους ἦσθαι. ὁ δὲ Ζεὺς εἶδε † μοιρῶν τ' ἀμαρτίαν τὸ ὁμοίως.

71. Μήκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις.] Κυριοτέρως δὲ ἡ θεὸς, * ὁμοίως τῷ ἀδελφῷ Ἀπόλλωνι.

† Infrà, v. 76.

## NOTÆ.

66. Ὡς δ' ὅτε Πανδάρεω κύρας) Hinc corrigo *Juliani* Apostatæ Orat. 2. fol. 108. Ἀλλ' εἰπὲ αὐτὸν δαίμων παμφερὴς ξυναρπάσας, καθάπερ Ὅμηρός φησι, τὰς τοῦ Τανδάρεω θυγατέρας, &c. Lego Πανδάρεω, hunc enim locum omninò respicit: licet de illâ re nihil *Dionysius Petavius*, nec ipse *Spanhemius*, fol. 59. Πανδάρεω autem, pro Παυδαρέου, Scribo, Vett. Codd. *Scholiorum*, & ejusdem *Juliani* auctoritate. *Paus.* Phocicis, c. 30. Ἐφεξῆς δὲ τοῦ Παυδάρεω θυγατέρας ἔγραψεν ὁ Πολύγνωτος· Ὅμηρος δὲ, ἐν Πηνελόπης λόγοις ἐστὶν, ὡς ἀποθανοῦσαι μὲν ταῖς παρθένοις αἱ γενάμεναι καὶ μήτηρ ἐν θεοῖς· αὐτὰς δὲ ὀρφανὰς τραφῆναι μὲν ὑπὸ Ἀφροδίτης· λαβεῖν δὲ καὶ παρ' ἄλλων θεῶν, Ἥρας μὲ φρονεῖν τι ἐκάστης εἶναι, ἐν εἴδει καλῇ· μῆκος δὲ καὶ σώφρονα, Ἀρτέμιδι φησὶν αὐτὰς διαφῆσαι· ἔργα δὲ γυναικὸς ἀρμόζοντα ὑπὸ Ἀθηνᾶς διδαχθῆναι. Ἀφροδίτην μὲν ἐν ἐρώτων ἀνάρχισαι, παρὰ Διὸς γάμον εὐδαίμονα ἐλθεῖν παισὶν ἐρίσαι· τὰς δὲ, ἀπέστης ἀκείνης, ἁρπασθῆναί τε ὑπὸ Ἁρπυιῶν, καὶ Ἐριννύσιν ὑπ' αὐτῶν

haetenùs desiderabatur; & * ἀνελόμεναι, pro corrupto ἀνελόμενοι, ex *Aloysii* MSto.

67. * Ἀνεθρέψατο, pro ἀνεφέρετο. & * αἰτήσασα, pro αἰτήσατο, MS. auctoritate, *Sensu* suffragante.

71. * Ἄρτεμις & * ὁμοίως addo, hoc ex MS. *Aloysii*, illud ex ipso Poetâ.

## VARIÆ LECTIONES.

66. Πανδάρειω) γρ. Παυδαρέω, vid. N. in *Textum*.

67. Αἱ δὲ λιποντο) γρ. αἱ δ' ἐλίποντο, ut Θ'. v. 125.

Ἔργα

Ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι.
Εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα μετέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον,
Κύδεϊ αἰτήσουσα τέλος θαλεροῖο γάμοιο,
Ἐς Δία τερπικέραυνον· ὁ γάρ τ' εὖ οἶδεν ἅπαντα,
Μοιράν τ', ἀμμορίην τε, καθ' ἑκάστους τ' ἀνθρώπων·
Τοσσάδε τὰς κούρας Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο,
Καί ῥ' ἔδοσαν στυγερῇσιν Ἐρινύσιν ἀμφιπολεύειν·
Ὡς ἔμ' ἀϊστώσειαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Ἠέ μ' ἐϋπλόκαμος βάλοι Ἄρτεμις, ὄφρ' Ὀδυσῆα
Οὐτομέδην, καὶ γαῖαν ὑπὸ στυγερὴν ἀφικοίμην,
Μηδέ τι χείρονος ἀνδρὸς ἐϋφραίνοιμι νόημα.
Ἀλλὰ τὸ μὲν καὶ ἀνεκτὸν ἔχει κακόν, ὁππότε κέν τις
Ἤματα μὲν κλαίῃ πυκινῶς ἀκαχήμενος ἦτορ,
Νύκτας δ' ὕπνος ἔχησιν· ὁ γάρ τ' ἐπέλησεν * ἁπάντων
Ἐσθλῶν, ἠδὲ κακῶν, ἐπεὶ ἂρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ·
Αὐτάρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσθιεν κακὰ δαίμων.
Τῇδε γὰρ αὖ μοι νυκτὶ παρέδραθεν εἴκελος αὐτῷ,
Τοῖος ἰὼν, οἷος ἦεν ἅμα στρατῷ· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ

"Operaque Minerva docuit inclyta operari:
" Quando Venus divina adivit altum Olympum,
" Puellis petitura perfectionem dulcium nuptiarum,
" Ad Jovem gaudentem fulmine: hic enim bene novit omnia,
" Fortunamque, infortuniumque, mortalium hominum:
" Interim puellas Harpyæ abripuerunt,
" Et dederunt odiosis Erynnibus, ad serviendum:
" Sic me deltruant Olympias domos habentes,
" Vel me pulchra-crinibus percutiat Diana; ut Ulyssem
" Visura, etiam terram sub odiosam abeam,
" Neque adhuc pejori viro lætificem mentem.
" Sed hoc quidem & tolerabile se habet malum, quandò aliqua
" Dies quidem flet frequenter dolens corde;
" Noctes verò somnus habet: hic enim oblivisci facit omnes homines
" Bonorum & malorum, postquam palpebras obtegat:
" At mihi & insomnia immisit mala numen.
" Hâc enim nocte apud me dormivit similis ipsi,
" Talis nimirum, qualis ivit cum exercitu; at meum cor.

## ΣΧΟΛΙΑ.

76. Μοῖραν.] Μέρος, εὐδαιμονίαν. Ἀμμορίην.] Ἀτυχίαν.
* Κακομοιρίαν.
78. Σπαρῇσιν.] Συνγνάπτῳ αἰτίαις. Ἀμφιπολεύειν.] Λειτουργεῖν.
83. Ἀνεκτόν.] Ἀναχετόν.
85. Ἐπίλησεν.] Λήθην ἐπάγαγε.

## NOTÆ.

85. Ἅπαντ' ἐσθλῶν) Ità, pro ἀπάντων, lego. *Sensu* postulante. *Sensus*, Somnus omnes *alios Oblivisci facit bonorum atque malorum; me non item. Quare* ἀπάντων ad *Var. Lectiones* relego, & ἅπαντας, in *Textum* sumo, suffragante *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovaniensi* Recensi, *Hervagianâ*; quam *Lectionem* agnoscunt *H. Steph. Castellio*, *Spondanus*, & alii; *Latina* quoque *Versio* huic *Lectioni* & olim favebat. Nec ἀπάντων nisi in *Roman.* & *Basil. Eustath.* primitùs apparebat.

87. Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ ὀνείρατ' ἐπέσθιεν κακὰ δαίμων) Πῶς τινὲς Πηνελόπην ὀνείρατα κακὰ λέγει, ἐν οἷς συνγκοιμώμενον ἑαυτῇ τὸν Ὀδυσσέα εἰσάγει, καὶ ἔχαιρεν, ὡς, Αὐτάρ ἐμοὶ κῆρ χαῖρε; Τὸ μὲν λύσιμον αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἀφανίζει. λέγων ἐν τῷ Πηνελόπης σωφρόνως. Ἐπὶ ἐμοὶ ἐφάνη ὅταν ἔμφρων, ἀλλ' ὅταν ἄφρων ἦν. Ὅταν ἔν, ὡς βλακεύειν, ἀλλ' ψεύδης, εἶπε κακόν· ἀλλ' εἰ μὴ ὅταν ἦν ὀνείρατα κακὰ, ἀλλ' ὅταν ἦν ἀγαθὰ, inquit *Eustathius*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

76. Ἀμμορίην) *Κακομοιρίαν. Ità MS. Aloysii* castigatè; reliqua, ut insulsa, deleo; *κακομοιρίαν* &c.

## VARIÆ LECTIONES.

74. Θαλεροῖο) γρ. γλυκεροῖο, *H. Steph.* & *Seberi* Index, v. γλυκεροῖο.
76. Μοῖράν τ', ἀμμορίην τε) γρ. Μοῖραν, καὶ μορίην τε.
82. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, ut sæpè aliàs.
85. Ἅπαντ') γρ. ἀπάντων, vid. Not. in *Textum*.
89. Αὐτὰρ ἐμοὶ κῆρ) γρ. ἀλλ' ἐμὸν ἦτορ.

Χαῖρε,

Χαῖρ', ἐπεὶ οὐκ ἐφάμην ὄναρ ἔμμεναι, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἦλυθεν Ἠώς.
Τῆσδ' ἄρα κλαιούσης ὄπα σιύδετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα, δόχησε δέ οἱ κατὰ θυμὸν
Ἤδη γινώσκουσα παρεστάμεναι κεφαλῇφι.
Χλαῖναν μὲν σιωλῶν τε καὶ κώεα, τοῖσιν ἔνευδεν,
Ἐς μέγαρον κατέθηκεν ἐπὶ θρόνου· ἐκ δὲ βοείην
Θῆκε θύραζε φέρων· Διΐ δ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών,
Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλοντες ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
Ἤγετ' ἐμὴν ἐς γαῖαν, ἐπεί μ' ἐκακώσατε λίην,
Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων
Ἔνδοθεν· ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.
Ὣς ἐφαθ' ὑψίμητις· ὃ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' ἐβρόντησεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου
Ὑψόθεν ἐκ νεφέων· γήθησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς·
Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρὶς
Πλησίον, ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν·
Τῇσι δὲ δώδεκα πᾶσαι ἐπερρώοντο γυναῖκες,

"Lætatum eſt, quoniam non dicebam ſomnium eſſe, ſed verum omnino.
Sic dixit; ſtatim verò aureâ ſede venit Aurora.
Hujus igitur flentis vocem attendebat divinus Ulyſſes:
Cogitavit demùm, & viſa eſt ei in animo
Jam *illam* cognoſcens aſtare capiti.
Veſtem quidem contrahens & pelles, quibus indormierat,
In domum depoſuit in ſede: extrà verò bovinam
Poſuit foràs portans; Jovique precesſudit, manibus ſublatis,
" Jupiter pater, ſi me volentes ſuper ſiccamque & humidam
" Duxiſtis *Dii* meam in terram, poſtquam me malè-mulctâſtis,
" Ominoſum-dictum mihi aliquis dicat excitatorum hominum
" Intùs; at ab-extrà Jovis portentum aliud appareat.
Sic dixit precatus; hunc verò audivit conſiliarius Jupiter:
Statimque tonuit à ſplendido Olympo
Ab alto ex nubibus: lætatus-eſt igitur divinus Ulyſſes.
Vocem autem ominoſam è domo mulier præmiſit molendinaria
E propinquo, ubi ei molæ erant *in uſum* Paſtoris populorum.
Ad eas utique duodecim omnes annitebantur mulieres,

## ΣΧΟΛΙΑ.

95. Σωιλῶν.] Σωαγῶν.
97. Θύραζε φέρων.] Ἐκταῦθα οἱ μυησῆρες.
100. Φήμην.] Κλῆδονα, οἰωνόν. Φάσθω.] Εἰπάτω.
104. Ὑψόθεν ἐκ νεφέων.] Πῶς ἂν φησὶν ὁ ἀλετρὶς; Οὐδέπω νέφη ἐστί; νῦν δὲ τόπον ἴδιον. Ἀτεχνῶς, ὡς ἂν εἰώθη συνίστασθαι τὰ νέφη. ἢ, ἐκ χρυσῶν νεφῶν, ἃ ἦν ἐν τῇ ὁράσει· ὡς, * Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ νέφος χρυσείοισι νέφεσσιν. * *Iliad.* ε'. v. 523.
106. Εἵατο.] Ψιλῶς, ἵν' ᾖ, ἦσαν.
107. Ἐπερρώοντο.] Ἐμμανέστατα ἐφύγετο.

## NOTÆ.

100. Φήμην τίς μοι φάσθω) Quod obſervamus, ad σ'. v. 111. iterum hic notandum, Ominum nempè & Signorum frequentia, quæ *Ulyſſis* fidem, ut ità dicam, labaſcentem erigunt & confirmant. Vid. quæ ſuprà, ad v. 87. ex *Euſtathio*, qui fol. 724. lin. 22. Ἰσέον δ', ὅτι ἐκ σπουδῆς τὸν φήμην ποιεῖ ὁ Ἀνδρομάχη, ἀφ' ὧν ἴσως ἔσχεν, φῆμιν. Et ità *Florentina* & *Lovaniana Reſcii*, φῆμιν apertè præferunt, & *Aldina* hoc certè in loco; nec enim mox, ubi iterum eadem Vox occurrit, nempè, v. 105.

106. Ἔνθ' ἄρα οἱ μύλαι εἵατο ποιμένι λαῶν) De voce εἵατο. *Euſtath.* fol. 725. lin. 13. &c. Apud ſimplices illos priſcos Reges Molæ erant conſtructæ, ut in *Alcinoi* palatio, *Odyſſ.* η'. v. 104. & hoc in loco. Quin & ipſi Reges aliquandò Molam verſabant, ut *Pittacus*, *Mitylenæ* Tyrannus, unde ἐπιμύλιος ᾠδὴ illa, quam Mulieres ad Molam ſe exercentes canebant, Ἄλει, Μύλα, ἄλει· καὶ γὰρ Πιτταχὸς ἄλει μεγαίλας Μιτυλάνας βασιλεύων. *Euſtath.* fol. 724. lin. 26. *Plutarch.* 2 Tom. fol. 157. *Perizon.* ad *Ælian. Iſidor.* Peluſiot. l. 1. Epiſt. 470. *Tho. Gataker*, Annot. ad *M. Antonini* l. 1. §. 6. p. 5. col. 1. lin. 2. *Antipatri* Epigr. ex *Salmaſii* Biblioth. placet addere, Ἴσχεο χεῖρα μυλαῖον, Ἀλιτρεΐδες· εὕδετε μακρά, Κἂν ὄρθρου φωνοῦσι γῆρυς ἀλεκτρυόνων· Δηὼ γὰρ νύμφαισι χορὸν ἐπιτέλλατο μίχθαι· Αἱ δ' αὖ' ἀκρονύκτιαι ἀλλόμεναι προχοὰς Ἄκονα διηύσαντο· ὁ δ' ἀκτὶ νέσσαν ἁλιπλοΐης Στρυμών) πιεύμενον κοῖλα βάθρα μυλάωνος.

## VARIÆ LECTIONES.

95. Ἔνευδεν) γρ. ἐσύδην, vid. ad *Iliad.* α'. v. 611. *Var. Lect.* & *Odyſſ.* γ'. v. 402.
100. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. Not. in *Textum*; idem mox, ad v. 105.
105. Φήμην) γρ. φῆμιν, vid. ad v. 100.
106. Εἵατο) γρ. ἵατο, *Euſtath.* fol. 725. lin. 13.
107. Τῇσι δ' δώδεκα) γρ. τῇσιν δώδεκα, *H. Steph.*

Ἀλφι-

Ἄλφιτα τύχησαι καὶ ἀλείατα, μυελὸν ἀνδρῶν.
Αἱ μὲν ἄρ' ἄλλαι δῦδον, ἐπεὶ κατὰ πυρὸν ἄλεσαν·
Ἡ δὲ μί' οὔπω παύετ', ἀφαυροτάτη δ' ἐτέτυκτο·
Ἥ ῥα μύλην στήσασα, ἔπος Φάτο, σῆμα ἄνακτι,
Ζεῦ πάτερ, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις,
Ἦ μεγάλ' ἐβρόντησας ἀπ' ὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· τέρας νύ τεῳ τόδε φαίνεις·
Κρῆνον νῦν καὶ ἐμοὶ δειλῇ ἔπος, ὅ, τι κεν εἴπω·
Μνηστῆρες πύματόν τε καὶ ὔστατον ἤματι τῷδε
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος ἑλοίατο δαῖτ' ἐρατεινήν.
Οἵ δή μοι καμάτῳ θυμαλγέϊ γυῖα λύσαν,
Ἄλφιτα τυχέμεν νῦν ὕστατα δειπήσειαν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· χαῖρεν δὲ κλεηδόνι δῖος Ὀδυσσεύς,
Ζηνός τε βροντῇ· φάτο γὰρ πάσας ἀλείτας.
Αἱ δ' ἄλλαι δμωαὶ κατὰ δώματα κάλ' Ὀδυσῆος
Ἀγερόμεναι ἀνέκαιον ἐπ' ἐσχάρῃ ἀκάματον πῦρ.
Τηλέμαχος δ' ὐπνῆθεν ἀνίστατο ἰσόθεος φώς,
Εἵματα εἰσάμενος· περὶ δ' ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, πρὸς δ' Εὐρύκλειαν ἔειπεν,
Μαῖα φίλη, πῶς ξεῖνον ἐτιμήσασθ' ἐνὶ οἴκῳ

Farinas hordeaceas conficientes & triticeas, medullam virorum.
Aliæ quidem dormiebant, poſtquam triticum moluerant;
Hæc verò una nondum ceſsârat; debiliſſima enim facta eſt:
Hæc igitur molam ſiſtens verbum dixit, ſignum regi,
" Jupiter pater, qui Deis & hominibus imperas,
" Certè valdè tonuiſti à cœlo ſtellato,
" Neq; alicubi nubes eſt *extraordinaria*; oſtentum certè alicui hoc oſtendis:
" Perfice nunc & mihi miſeræ verbum, quod dicam;
" Proci poſtremoque & extremo die hoc
" In domibus Ulyſſis capiant convivium deſiderabile;
" Qui jam mihi labore triſti genua ſolverunt,
" Farinas facienti; nunc ultimo *inquam* cœnent!
Sic dixit; lætatus eſt autem omine divus Ulyſſes,
Joviſque tonitru; ſperabat enim ſe puniturum ſceleratos.
Aliæ verò famulæ in domibus pulchris Ulyſſis
Congregatæ accendebant in foco magnum ignem.
Telemachus interim è lecto ſurrexit divinus vir,
Veſtes indutus; circumque enſem poſuit humerum:
Pedibuſque ſub uncîs ligavit pulchra calceamenta,
Acceperatque validam lanceam, præmunitam acuto ferro.
Stetit autem in limen iens, & ad Eurycleam dixit,
" Nutrix dilecta, quomodo *hunc* hoſpitem honorâtis in domo

## ΣΧΟΛΙΑ.

108. Τεύχεσαι.] Ποιῆσαι. Ἀλείατα.] Τὰ ἐκ τῶν πυρῶν ἄλευρα.
109. Ἄλεσαν.] Ἤλεσαν.
113. Ἐβρόντησας ἀπ' ὐρανοῦ.] Οὕτως ἡ ἀλληγορία φησὶν, καθὸ τῷ κοινῷ ἐναντίωσαι· ἢ, ὅτι τὰ ὑψηλὰ τῆς Ὀλύμπου ἐπιφανέα ἐστι.
114. Τέῳ.] Τινί.
115. Κρῆνον.] Ἐπιτέλεσον.
117. Ἑλοίατο.] Μεταλάβοιεν.
121. Ἀλείτας.] Τὰς ἡμαρτηκότας.
124. Εὐνῆθεν.] Ἐκ τῆς εὐνῆς, ἢ κοίτης.

## NOTÆ.

108. Ἀλείατα) Ità utraque *Euſtathii* Editio, & ipſe fol. 724. lin. 33. Καὶ ἄλειαρ, τὸ ἀπὸ πυρῶν ἄλευρον, κλ. Idem ferè, quod *Brevia Scholia*. Etymolog. M. Ἀλείατα, τὰ ἐκ πυρῶν ἀλληλισμένα ἄλευρα· συγκοπῇ ἀλείατα· ἢ ἐφθὸν ἄλευρον· λέγεται δὲ ἄπτον. Vid. ad *Var. Lect.*
114. Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί) Confer cum *Scholiaſtâ*, in v. 104. *Euſtath.* fol. 724. lin. 12. Ἡ ἢ βροντὴ τέρας μὲν ἐστιν, ὡς δῆλα νέφους γιγνομένου· παρὰ φύσιν γάρ. — Ὅτι ἢ νέφος ἡ σεσηρὼς τὸ βροντᾶς, δῆλον ἐκ τοῦ, Οὐδέ ποθι νέφος ἐστί· διὸ καὶ ἡ γραφὴς, τέρας τι τόδε φαίνεσθαι, ποιεῖ εἰ δὲ δοκεῖ τοῦτο σαφηνίσθαι τι, Ἐβρόντησε Ζεὺς ὑψόθεν ἐκ νεφέων, ἔστι σαφὴς ἀληθὲς, ὡς νέφη τῶν Ἀτλικῶν, ὁ τῶν νεφῶν τόπος, καὶ ὑέτιον. Vid. *Gerard. Joh. Voſſ.* de Origine & Progreſſu Idololatriæ, l. 3. c. 6. p. 756.

## VARIÆ LECTIONES.

108. Ἀλείατα) γρ. ἀλείφατα, *Aldinus* Codex *Odyſſ. Hervagian. H. Steph.*
125. Ὦμῳ) γρ. ὤμῳ, & ὤμους. Vid. ad φ'. v. 119.
129. Πῶς ξεῖνον) γρ. τὸν ξεῖνον, *H. Steph.*

Εὐνῇ ϗ σίτῳ; ἢ αὕτως κεῖται ἀκηδής;
Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ, πινυτή περ ἐοῦσα,
Ἐμπλήγδην ἕτερόν γε τίει μερόπων ἀνθρώπων
Χείρονα, τὸ δέ τ' ἧσσον ἀτιμήσασ' ἀποπέμπει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἄν μιν νῦν, τέκνον, ἀναίτιον αἰτιόῳο.
Οἶνον μὲν γὰρ πῖνε καθήμενος, ὄφρ' ἔθελ' αὐτός·
Σίτου δ' ἠκέτ' ἔφη πεινήμεναι· εἴρετο γάρ μιν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κοίτοιο ϗ ὕπνου μιμνήσκοιτο,
Ἣ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποστορέσαι, δμωῇσιν·
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς τις πάμπαν ὀιζυρὸς ϗ ἄπλητος,
Οὐκ ἔθελ' ἐν λέκτροισι ϗ ἐν ῥήγεσι καθεύδειν,
Ἀλλ' ἐν ἀδεψήτῳ βοέῃ ϗ κώεσιν οἰῶν
Ἔδραθεν ἐν προδόμῳ· χλαῖναν δ' ὑπέστορεσ' ἡμεῖς.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' ἀπὸ μεγάροιο βεβήκει,
Ἕσπετο δ' ἔχων· ἅμα τῷ γε κύνες πόδας ὠκέες ἕποντο.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς ἀγορήν μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ἡ δ' αὖτε δμωῇσιν ἐκέκλετο δῖα γυναικῶν
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο,
Ἀγρεῖτε, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύσασαι,

" Lecto & cibo? an temere jacet neglectus?
" Talis enim mihi mater, licet alioquin prudens sit,
" Temere alterum honorat diversilinguium hominum
" Minùs-dignum, meliorem verò minùs-honorans repudiat.
Hunc rursus alloquuta est prudens Eurycleia,
" Nè ipsam nunc, fili, insontem accusa.
" Vinum quidem enim bibit sedens, quamdiù voluit ipse;
" Cibo autem non amplius dixit esurire; interrogavit enim ipsum.
" Sed quando jam lecti & somni meminit,
" Hæc quidem lectos jussit substernere, ancillis:
" At hic tanquam aliquis omninò ærumnosus & infortunatus,
" Noluit in lectis & in cooperimentis dormire,
" Sed in crudâ bovinâ, & pellibus ovium
" Dormivit in vestibulo; chlænam verò injecimus nos.
Sic dixit; Telemachus autem ex domo transivit,
Lanceam habens; simul hunc canes pedibus veloces sequebantur.
Perrexit verò ire in concionem ad fortes Achivos:
Ast illa interea ancillis jussit diva mulierum
Eurycleam, Opis filiam Pisenoridæ,
" Agite, hæ quidem domum verrite festinantes,
" Aspergiteque; inque sedibus benefactis tapetes

Ἐν δὲ θρόνοις θύσθοισι τάπητας
Σκορπίζεσθε. Κορήσατε] Σαρώσατε· εἴρηται ἡ καθ' ὑπερβολὴν, ὡς καὶ τὸ σίφων ὀφείλων καλεῖται οὐκ αὔξων τι, ἀλλὰ τἀναντίον παραμένων καὶ μειῶν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐνεργήσασαι.

Ἐν δὲ θρόνοις θύσθοισι τάπητας
Σκορπίζεσθε. Κορήσατε] Σαρώσατε· Κορήσαι ἡ καθ' ὑπερβολὴν ἀντίφρασιν, ὡς καὶ τὸ σίφων ὀφείλων καλεῖται οὐκ αὔξων τι, ἀλλὰ τἀναντίον παραμένων καὶ μειῶν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐνεργήσασαι.

" Aspergite; inque sedibus benefactis tapetes
" Sternite. Verrite] Purgate: dictum per hyperbolen, ut & σίφων debens dici non augens quid, sed contrà minuens & imminuens. Festinantes.] Studiosè operantes.

## ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ἀκηδής.] Ἀτιμίλητος.

132. Ἐμπλήγδην] Ἐκπληκτικῶς· ἢ ἀκρίτως, ἢ ὡς ἂν τύχῃ, ἐμπιπλάζουσα τοῖς στόμασι.

137. Σίτου δ' ἠκέτ' ἔφη.] Καλῶς τὸ σιωπώμενον ἐπεξηγήσατο τοῦτο.

143. Ἐπιστορέσαι.] Ἐποκειπάσαι.

149. Ἀχαιοὺς.] Σιωπηρίζουσι. Κορήσατε.] Σαρώσατε· εἴρηται ἡ καθ' ὑπερβολὴν ἀντίφρασιν, ὡς καὶ τὸ σίφων ὀφείλων καλεῖται οὐκ αὔξων τι, ἀλλὰ τἀναντίον παραμένων καὶ μειῶν. Ποιπνύσασαι.] Σπουδαίως ἐνεργήσασαι.

150. Ῥάσσατε.] Ῥάψατε.

## NOTÆ.

131. Τοιαύτη γὰρ ἐμοὶ μήτηρ) Infulati Principes, qui temerè indignos frigidè excipiunt, indoctos & ingratos beneficiis onustos cumulant, hæc in levi innexione dicta sciant, Τοιοῦτος, γὰρ ἐμοί γε πατὴρ, πινυτὸς ὢν ὑπάρχων, κλ. *Malè collocata Benefacta, Malefacta existimo.*

132. Ἐμπλήγδην) *Eustath.* fol. 726. lin. 48. Ἐμπλήγδην δ', καθὼς τὸν Παλαιὸν, τὸ, ἀκρίτως· παρὰ τὸ ἐμπιπλάζειν, ἤγουν ἐμπιπλᾶσθαι, ἤτοι ἐμπίπλειν, ὅπως ἂν κἀμὲ τύχοι τοῖς στόμασι· καὶ ἄλλως δ' ἐμπλήγδην, τὸ δίκην ἐμπλήκτου πρὸς· ἔμπληκτος δ', ὁ ἄστατος, καὶ οἱονεὶ ἴσον πεπληγμένος. Ὁ δὲ καὶ ἀφρονῶν. *Sophocl.* Ajac. v. 1375. Τοιοῖδε φῶτες εἰσὶν ἔμπληκτοι βροτῶν. *Ibid.* Μερόπων) Παρὰ τὸ φύσει μεμερισμένον ἔχειν τινὰ ὅπα εἰς τὰ λίξεις, ὃ εἰς συλλαβὰς, καὶ εἰς στοιχεῖα· ὁ μαθηματικὸς τὴν ἄλλην ἔχει φωνὴν, παρὰ τὸν τῶν ἀνθρώπων αὐδῶν. ut *Eustathius*, fol. 23. lin. 22.

150. Ῥάσσατε) *Eustath.* fol. 728. lin. 9. Μύρα ῥαίνεσθαι, ut de *Demetrio Phalereusi*, *Athenæus*, Ῥασ-

## VARIÆ LECTIONES.

130. Ἀκηδὲς) γρ. ἀμηδὲς, *Aloysii* MS. verùm errorem literæ puto.

150. Θρόνοις) γρ. θρόνοισι, ut v. 48. *H. Steph.* in *Textu*, θρόνοισιν, *Florentin. Roman. Basil.* malè, at ipse *Eustath.* fol. 727. lin. 33. θρόνοις rectè.

Βάλ-

Βάλλεὶε πορφυρέους· αἱ ὴ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε, καθήραπε ὴ κρητῆρας,
Καὶ δέπα ἀμφικύπελλα τετυγμένα· ταὶ ὴ μεθ' ὕδωρ
Ἔρχεσθε κρήνηνδε, κὴ οἴσεὶε θᾶσσον ἰοῦσαι·
Οὐ γὰρ * δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονῦ μεγάροιο,
Ἀλλὰ μάλ' ἦμι νέονῦ, ἐπεὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.
Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ μάλα μὴ κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Αἱ μὲν ἔεἰκοσι βῆσαν ἐπὶ κρήνην μελάνυδρον·
Αἱ δ' αὐτῷ καθὰ * δώμαθ' ὑφαμάωσ πονέοντο.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγακλυτοὶ· οἱ μὲν ἔπειτα
Εὖ κὴ ὑφαμάωσ κέασαν ξύλα· αἱ ὴ γυναῖκες
Ἦλθον ἀπὸ κρήνης· ἐπὶ δὲ σφισιν ἦλθε συβώτης,
Τρεῖς σάλυς καθάγων, οἱ ἔσαν * μὴ πᾶσιν ἄριστοι.

" Jacite purpureos: hæ verò ſpongiis menſas
" Omnes abſtergite, purgate etiam crateras,
" Et pocula rotunda facta; aliæ quoque laturæ aquam
" Ite ad fontem, & portate citò euntes:
" Non enim diù proci aberunt à domo;
" Sed valde mane venient; quoniam & omnibus Feſtus-dies.
Sic dixit; hæ autem illi valdè quidem auſcultârunt & obediverunt.
Viginti quidem iverunt ad fontem nigrum-aquis;
Aliæ verò illic in domibus ſcientèr laborabant.
Intrò demùm venerunt proci ſuperbi; hi quidem puſtea
Benè & ſcientèr ſcindebant ligna; mulieres verò
Venerunt à fonte: ſuperque illis venit ſubulcus,
Tres porcos adducens, qui erant inter omnes optimi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

152. Ἀμφιμάσασθε.] * Ἀπομάξατε.

155. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες ἀπέσσονῦ μεγάροιο, Ἀλλὰ μάλ' ἦμι νέονται, ἐπεὶ κὴ πᾶσιν ἑορτή.) Τῷ νομοθέτῃ πάντων τ ἡμῶν νομίζουσιν εἶναι· παύτῃ γὰρ οἱ σοφώτεροι τῶν ἡθῶν ἀνέθεσαν, ἀφ' τὸ σχέτλιον αὐτὸν εἶναι ὃ μιλιός· πάσας τὰς τῶν ὀρχῶν σεσήψεις αὐτοῖς, ὀρθῶς ποιοῦντες· τὰς γὰρ ἀπάντων ἀρχοῦσι * τοῖς ὁμοίοις χὴ γεραίρειν· κὴ τ σίτων τὰς ἀπαρχὰς πᾶσι τοῖς ἡθοῖς μᾶλλον μύρων πίπλειν ἐποίῃ ἐπὶ τὸν γῆν. Dein laudat illud *Comici*, Ἀλλὰ ξενῶνας οἶγε, ὃ ῥᾶστον δίφρους, Στρῶσόν τε κοίτας, ὃ πυρὸς φλέξον μέσον, Κρατῆρά τ' αἴρου, κὴ τ ἡδὺν κίρνα· A ῥαίνω, ῥάζω ut à βαίνω, βάζω, inquiunt *Critici*, ineptè. Verùm quidem à ῥαίνω, Fut. ῥανῶ, *Æolicè* ῥάσω, duplicatione *Ionicâ* ῥάσσω. Hinc *Heſych.* Ῥασσαῖς) ῥάναι, ipſa hujus *Scholii* verba, verùm ibi ῥασσαι- tantùm.

154. Οἵσεπ) *Imperativum*, ab οἴσω, *Præſenti* nempe ex *Futuro* facto. Ità ἄξετε bis *Homero*, viz. ſemel poſt οἴσεπ, *Iliad.* γ'. v. 105. iterum, *Iliad.* ω'. v. 778. & *Theocrit.* §. 24. v. 48. Οἵσεπ πῦρ ὅτι θᾶσσον. Verùm *Homeri* auctoritas toti mundo opponi poteſt, licet nonnulli οἴσατε ubique legendum ſtatuant: nec minùs tamen *Callimachus* eâdem Voce utitur in Singulari, ubi Error Literæ eſſe non poteſt, Hymn. *Cerer.* v. 137. Φίρε βόας· φίρε μᾶλα· φίρε σὰχυ· οἶσε θερισμόν. Quâ tamen ante illum

## NOTÆ IN SCHOLIA.

152. * Ἀπομάξατε) Ità, ex MS. *Aloyſii*, reſtituo pro corrupto, ἀπομάζιτε.

155. * Τοῖς ὁμοίοις, pro τὸς ὁμοίους· * εἰκὸς ὡς, pro τό· Hoc autem *Scholion*, in MS. *Aloyſii* & tribus Codd. Vett. Impreſſis, non ſuo in loco reperitur; ſed ad v. 377.

## VARIÆ LECTIONES.

155. Δὴν) γρ. δὴ, vid. Not. in *Textum*.

159. Δῶμα) γρ. δώμαθ', *Euſtath.* fol. 728. lin. 35. Vid. Not. in *Textum*.

163. Οἳ ἔσαν μὴ πᾶσιν ἄριστοι) γρ. οἳ ἔσαν τὸ πᾶσιν ἄριστοι, vid. in *Textum*.

155. † Vid. ad φ'. v. 258.

ipſe *Homerus* eſt uſus, *Odyſſ.* χ'. v. 106. & v. 480. Vid. ad ξ'. v. 321. & ϑ'. v. 255.

255. Οὐ γὰρ δὴν μνηστῆρες) Quùm priùs in pluribus Codicibus δὴ ſcriberetur, *Senſu* monente, *Euſtathii* auctoritatem ſequor, legendo * δὴν, ut ille facit, τὸ παρεκβολαῖς, *Romana* & *Baſileenſis* Editt. Δὴν, nempè pro δηρὸν, quod & mox occurrit, v. 216. *H. Steph.* hìc nihil vidit.

159. Καθὰ δώμαθ') Ità, pro καθ' δῶμα, ſcribendum, & ità *Euſtathius* τὸ παρεκβολαῖς, fol. 728. lin. 35. Αἱ δ' αὐτῷ καθὰ δώμαθα ἐπισαμένως πονέοντο, ἤγουν ἐπόνουν. Ità mox, v. 248. Ἐλθόντες δ' ἐς δώμαθ' Ὀδυσῆος, in Omnibus, ut v. 295. 298. &c.

163. Οἳ ἔσαν μὴ πᾶσιν ἄριστοι) Οἳ μὴ πᾶσιν ἔπρεπον τὴν πρωτιλὴν, ut mox, v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισιν. Quare altera *Lectio*, οἳ ἔσαν τὸ πᾶσιν ἄριστοι, ad *Var. Lect.* remittitur.

Καὶ τὼς μὲν ῥ' εἴασε καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι,
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσπύθετο μειλιχίοισι,
Ξεῖν', ἦ ἄρα σὲ μᾶλλον Ἀχαιοὶ εἰσορόωσιν,
Ἦέ σ' ἀπημάζουσι κατ' μέγαρ', ὡς τοπάρος περ;
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Αἰ γὰρ δὴ, Εὔμαιε, θεοὶ πεπίαθον λώβῃ,
Ἣν οἶδ' ὑβρίζοντες, ἀεικέα μηχανόωνται)
Οἴκῳ ἐν ἀλλοτρίῳ, ὅθ' αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἆγχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι μετέπρεπον αἰπολίοισι,
Δεῖπνον μνηστῆρσι· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ὑπ' αἰθούσῃ ἐϊδάπῳ·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα προσπύθετο κερτομίοισι,
Ξεῖν', ἔτι καὶ νῦν σεῦθεν ἀνίσεις κατὰ δῶμα,
Ἀνέρας αἰτίζων; ἀτὰρ οὐκ ἔξειθα φύγαζε
Πάντως; οὐκέτι νῶϊ διαμπερὲὲς οἴω,
Πρὶν χειρῶν γεύσασθαι· ἐπεὶ σύ γε οὐ κατὰ κόσμον
Αἰτίζεις· εἰσὶν δὲ καὶ ἄλλαι δαῖτες Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τὸ δ' οὔτι προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἀλλ' ἀκέων κίνησε κάρη, κακὰ βυσσοδομεύων.
Τοῖσι δ' ἐπὶ τέλεσε ἦλθε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Βῆν πρεῖαν μνηστῆρσιν ἄγων καὶ πίονας αἶγας.

Et hos quidem sivit in septis aptis pascere:
Ipse verò Ulyssem alloquutus est suavibus *verbis*,
" Hospes, nunquid tandem te magis Achivi respiciunt,
" An te inhonorant in ædibus, sicut antea?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Utinam enim jam, Eumæe, Dii puniant hanc contumeliam,
" Quam hi contumeliâ utentes indecentèr operantur
" Domo in alienâ, neque pudoris partem, *i. e. tantillam* habent.
Sic hi quidem talia mutuò loquebantur.
Propè autem ipsos venit Melanthius, custos caprarum,
Capras ducens, quæ omnes interexcellebant greges,
Cœnam procis; duoque simul sequebantur pastores,
Et has quidem religârunt sub porticu valdè-sonanti;
Ipse verò Ulyssem alloquutus est convitiis,
" Hospes, adhuc & nunc hic molestus eris in domo
" Viros petens? at non exibis foràs
" Omninò? non antè nos diremptum iri puto,
" Quàm manus *vestras* gustaveris; quoniam tu non decenter
" Petis: sunt enim & alia convivia Achivorum.
Sic dixit; hunc autem minimè allocutus-est prudens Ulysses,
Sed tacitus movit caput, mala profundè-cogitans.
His autem super tertius venit Philœtius, princeps virorum,
Bovem sterilem procis ducens, & pingues capras,

## ΣΧΟΛΙΑ.

164. Νέμεσθαι.] Διατρέφειν.
166. Μᾶλλον εἰσορόωσιν.] Προσδοκῶσ ἐρῶσιν.
171. Οὐδὲ αἰδοῦς μοῖραν ἔχουσιν.] Οὐδὲ ὀλίγην αἰδῶνται.
180. Πάντως.] Παντὶ τρόπῳ.
181. Γεύσασθαι.] * Πειρηθῆναι.
182. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι.] Οὐ λοιπὸν, ἀλλ' ἐρᾷ τῶν ἑορτῶν ὁ Ἀπόλλων.

## NOTÆ.

176. Κατείδησαν) Referendum ad δύω νομῆες· ἔστι δὲ ἅμ' ἕποντο· αὐτὸς δὲ Μελάνθιος αὖτ' Ὀδυσῆα &c. *Eustathius*, κατείδησαν, fol. 729. lin. 3. Οὐκ εὐδηλον δὲ, εἴτε ἀρσενικῶς νῦν αἶγάς φησιν, εἴτε θηλυκῶς. λέγει τὸ τῶν εἰσαγομένων γενῶν διαφορᾶσαι, τὸ, Τὰς μὲν κατέδησαν· πανὶ γὰρ τὸ Ἀλεξάνδρου τὸ θηλυκὸν γένος φασὶ, Τὰς μὲν κατέδησαν, οἱ δὲ Μελανθίου θηλυκὴ δύο συμβάσεις. Mirum hoc, cùm v. 174. Αἶγας ἄγων, αἳ πᾶσι &c. ubi *genus* esse *Femininum*, clarum. Mox tamen. 187. Τὰς legitur eodem modo.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

181. * Πειρηθῆναι) Ità, pro πειραθῆναι.

## VARIÆ LECTIONES.

166. Ἦ ἄρα σὲ) γρ. ἦ ἄρ τε σέ.
170. Ἀεικέα) γρ. ἀπάλαλα, *Eustath.* fol. 728. lin. 48. Vid. infrà, v. 370.
176. Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν) γρ. καὶ τὰς μὲν κατέδησαν. vid. Not. in *Textum*.

Πορθμῆες

Πορθμῆες δ' ἄρα τύς γε δίηγαον, οἵτε καὶ ἄλλυς
'Ανθρώπυς πέμπυσιν, ὅτις σφέας εἰσαφίκηι)·
Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέδησεν ὑπ' αἰθούσηι ἐειδόμενος·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐρέεινε συβώτιον, ἄλγε' ἔχοντα·
Τίς δὴ ὅδε ξεῖνος νέον εἰλήλυθε, συβῶτα,
Ἡμέτερον πρὸς δῶμα; τέων δ' ἐξ εὐχετ) εἶναι
'Ανδρῶν; ποῦ δέ νυ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα;
Δύσμορος· ἦτε ἔοικε δέμας βασιλῆϊ ἄνακτι.
'Αλλὰ θεοὶ δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους,
Ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ὀπιπλώσουσ) ὀίζυν.
Ἦ, καὶ δεξιτερῆ δειδίσκετο χειρὶ φίλησε·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Χαῖρε, πάτερ, ὦ ξεῖνε, γένοιτό τοι ἔσω ὀπίσσω
"Ολβος· ἀτὰρ μὲν νῦν γε κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν.
Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Οὐκ ἐλεαίρεις ἄνδρας, ἐπὴν δὴ γείνεαι αὐτὸς,
Μισγέμεναι κακότητι καὶ ἄλγεσι λυγαλέοισιν.
"Ιδιον, ὡς ὀνόμηνα, δεδάκρυσ) δέ μοι ὄσσε
Μνησαμένωι 'Οδυσῆος· ἐπεὶ κἀκείνον ὀΐω
Τοιάδε λαίφε' ἔχοντα καὶ ἀνθρώπους ἀλάλησθ),

Portitores utique hos duxerunt, qui & alios
Homines deducunt, qui ipsos accedit.
Et hæc quidem probè religavit sub porticu resonanti:
Ipse verò interrogavit subulcum, propè astans,
" Quis jam hic hospes nuper venit, subulce,
" Nostram ad domum? ex quibus dicit esse
" Viris? ubi ei genus & patria terra?
" Infelix, certè similis est corpore regi imperanti.
" Verùm Dii submergunt multum errantes homines,
" Quandò etiam regibus destinant ærumnam.
Dixit, & dextrâ excepit manu astans,
Et ipsum compellans verba velocia alloquutus est,
" Salve, pater, ô hospes, fiat tibi saltem in futurum
" Opulentia; at quidem nunc malis teneris multis.
" Jupiter pater, nullus te Deorum asperior est alius:
" Non misereris viros, postquam jam generàsti ipse,
" Misceri malo & doloribus tristibus.
" Sudavi, ut intellexi, lachrymisque oppleti mihi oculi sunt
" Recordanti Ulyssis; quoniam & illum puto
" Tales vestes habentem inter homines errare;

## ΣΧΟΛΙΑ.

187. Πορθμῆες.] * Οἱ παραφέροντες * ὁ πορθμεὺς ἐξ Ἠπείρου· ἢ ἐπιφορᾶς. ὡς ὁ ῥαψῳδὸς ξ'.
195. Δυόωσιν.] Εἰς κακώσεις μεταβάλλουσιν.
202. Ἔπλω δὴ γείνεαι.] Καθ' ὃν Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. Γείνεαι.] * Γεννήσῃς.
204. "Ιδιον.] "Ιδρωτα, ἡγανίασα.
206. Λαίφε'.] Ῥάκη· ἢ λεπτὰ ἱμάτια.

## NOTÆ.

192. Ἐξ εὐχετ)) Ità potius scribendum duco, quàm ἐξεύχετ). Vid. ad α'. v. 406.
195. Δυόωσι) *Eustath.* fol. 730. lin. 40. Δυόωσιν) Ἤγουν εἰς δύλιν καὶ κακοπάθειαν ἄγουσι.
199. Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε) De hoc Versu, vid. ad σ'. v. 121. Hoc autem in loco & olim ἔσσῳ, non ὄπισσῳ, scriptum erat, Editt. *Roman.* & *Basil.* *Eustathii*, *Stephan. Castellion. Spondan. Schrevelian.* Oxon. At *Florentina* quidem, *Aldina*, *Lovaniana*, & *Hervagiana*, legunt ὄπισσῳ, Veteri errore.
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) Ità suprà in eodem versu, σ'. v. 122. κακοῖς ἔχεαι πολέσσιν legitur rotundius & melius; quare πολλοῖσιν, quod in hoc tantùm loco prius obtinuerat; ad *Var. Lect.* rejicio.
201. Ζεῦ πάτερ) Idem *Versus*, *Iliad.* γ'. v. 365.
204. "Ιδιον) Vid. *Etymolog.* M. v. "Ιδος.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Οἱ παραφέροντες) Ità, pro οἱ παραφορεύοντ) & παραφέροντ), ex *Aloysii* MSto. * ὁ πορθμεὺς &c. addo, ad *Sensum* explicandum.
202. * Γεννήσῃς) Ità, pro γένησεις, ex *Eustathio* restituo. MS. γενήσεις, tres Impressi Codd. γένησις, malè.

## VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐξ εὐχετ)) γρ. ἐξεύχετ). vid. ad α'. v. 406.
196. Καὶ) γρ. κὲν, *H. Steph.*
199. Πατὴρ ὦ ξεῖνε) γρ. πάτερ ὦ ξεῖνε, Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἔσσῳ) γρ. ὄπισσῳ, vid. *ibid.*
200. Κακοῖς ἔχεαι πολέεσσιν) γρ. κακοῖς ἔχεαι πολλοῖσιν, vid. Not. in *Textum*.

Εἶπε.

Εἴπτε ἔπ ζάει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Εἰ δ' ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν,
Ὤ μοι ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν
Εἶσ' ἔπ τυτθὸν ἐόντα, Κεφαλλήνων ἐνὶ δήμῳ·
Νῦν δ' αἰ μὴ γίνοντ' ἀθέσφατοι, οὐδέ κεν ἄλλως
Ἀνδρὶ γ' ὑποταχύῳτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων·
Τὰς δ' ἄλλοι μὲν κέλονται ἀγινέμμεναι σφίσιν αὐτοῖς
Ἔδμεναι· οὐδέ π παιδὸς ἐνὶ μεγάροις ἀλέγουσιν,
Οὐδ' ὄπιδα τρομέουσι Θεῶν· μεμάασι γὰρ ἤδη
Κτήματα δάσασθαι δίου οἰχομένοιο ἄνακτος.
Αὐτὰρ ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ φίλτατα φῖλοι
Πόλλ' ὀπιδνεῖται· μάλα μὲν κακόν, ὅττις ἑοῦτος
Ἄλλων δήμον ἰκέσθαι, ἰόντι αὐτῇσι βόεσσιν,
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς· τὸ μὲν ῥίγιον, αὖθι μένοντα
Βουσὶν ἐπ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον ἄλγεα πάσχειν.
Καί κεν δὴ πάλαι ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων
Ἐξικόμην φεύγων· ἐπεὶ ἠχέτ' ἀνεκτὰ πέλοντα·
Ἀλλ' ἔπ τ' δύσμορον οἶμαι, εἰπόθεν ἐλθὼν
Ἀνδρῶν μνηστήρων σκέδασιν κατὰ δώματα θείη.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ' ἄφρονι, φωτὶ ἔοικας,
Γινώσκω δ' αὐτός, ὅ τοι πινυτὴ φρένας ἵκει,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίη τε τράπεζα,
Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

" Sicubi adhuc vivit, & videt lumen Solis.
" Sin jam mortuus eſt, & in inferni domibus,
" O *miſerum* me tum ob Ulyſſem ſtrenuum; qui me bubus
" Præfecit adhuc parvulus cum eſſem, Cephallenorum in populo!
" Nunc autem hæ quidem ſunt innumeræ, neque aliter
" Cuiquam accreſceret boum generatio latarum-frontium:
" Aſt illas alii me jubent ducere ſibi-ipſis
" Edere; neque filium in ædibus curant,
" Neque reverentiam timent Deorum; prompti ſunt enim jamdudum
" Facultates dividere diù ablentis regis.
" At mihi hoc animus in pectoribus dilectis
" Multùm volvit; valdè quidem malum, filio ſuperſtite,
" Ad alium populum ire, euntem cum ipſis bobus,
" Viros ad alienos: hoc tamen durius, hìc manentem
" Bubus alienis aſſidentem dolores pati.
" Et jam olim ad alium è magnificis regibus
" Veniſſem fugiens, quoniam non ampliùs tolerabilia ſunt:
" Sed adh. c hunc intelicem exſpecto; ſicunde veniens
" Virorum procorum diſperſionem per ædes faciat.
Hunc reſpondens alloquutus eſt prudens Ulyſſes.
" Bubulce quoniam neque malo, neque inſipienti, viro ſimilis es,
" Cognoſco autem ipſe, quòd tibi prudentia mentem occupat,
" Ideò tibi dico, & magnum juramentum juro:
" Sciat nunc primùm Jupiter Deorum, Hoſpitalitaſque menſa,
" Domuſque Ulyſſis ſtrenui, ad quam veni,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

210. * Εἶσεν.] Ἔπαξεν.
212. Ὑποταχύῳτο.] Ἐπαύξοιτο.
213. Ἀγινέμμεναι.] Ἄγειν, κομίζειν.
218. Πόλλ' ἐπιδνείται.] Ἐν τοῖς σπλάγχνοις ἀνακυκλεῖ· ὁ λογισμὸς, πολλὰς τροφὰς λαμβάνει.
219. * Αὐτῇσι βόεσσιν.] Σὺν αὐτοῖς ταῖς βουσί.
228. Πινυτή.] Σύνεσις.

## N O T Æ.

227. Βουκόλ', ἐπεὶ οὔτε κακῷ) Hic Verſus metiendus, quaſi *Ultima* Ε ἐπεί, *Latinorum* more, ante *Vocalem*, elideretur, ut *Iliad.* ι'. v. 533. Ἤ λαθέτ', ἢ σὸν σύνοισεν. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Oreſt. v. 596.

231. Ἱστίη) Ità quidem ſuprà ſcribitur in Omnibus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

210. * Εἶσεν) Ἔπαξεν, ex *Euſtathio*, fol. 730. lin. 51.

219. * Αὐτῇσι βόεσσι) Σὺν αὐτοῖς ταῖς βουσὶ, MS. *Aloyſii.*

## Variæ Lectiones.

212. Ὑποταχύῳτο) γρ. ὑπαταχύοιτο.
219. Ἄλλων δήμων) γρ. ἄλλον δῆμον, *Euſtath.* fol. 731. lin. 30. *H. Stepk.*
229. Πινυτὴ) γρ. πινυτής.
231. Ἱστίη) γρ. ἱστίη, vid. Not. in *Textum.*

Ἦ σέθεν αὐτάδ' ἐόντ' ἐλεύσετ' οἶκαδ' Ὀδυσσεύς·
Σοῖσιν δ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπόψεαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
Κτείνοντας μνηστῆρας, οἳ αὐτάδε κοιρανέουσι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ,
Αἲ γὰρ τῶτο, ξεῖνε, ἔπος τελέσειε Κρονίων·
Γνοίης, οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπωνται.
Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος ἐπεύξατο πᾶσι θεοῖσι,
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Μνηστῆρες δ' ἄρα Τηλεμάχῳ θάνατόν τε μόρον τε
Ἤρτυον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀριστερὸς ἦλυθεν ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἔχε δὲ τρήρωνα πέλειαν.
Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἡμῖν συνθήσεται ἥδε γε βουλὴ,
Τηλεμάχοιο φόνος· ἀλλὰ μνησώμεθα δαιτός.
Ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος· τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος.
Ἐλθόντες δ' ἐς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
Χλαίνας μὲν κατέθεντο κτλ. κλισμούς τε, θρόνους τε·
Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς μεγάλους καὶ πίονας αἶγας,
Ἱέρευον δὲ σύας σιάλους καὶ βοῦν ἀγελαίην·
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ὀπτήσαντες διὰ δόμων· ἐν δ' ἄρα οἶνον
Κρητῆρσιν κεράσαντο· κύπελλα δὲ νεῖμε συβώτης.
Σῖτον δέ σφ' ἐπέεσσιμε Φιλοίτιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἐφοχέῃ δὲ Μελανθεύς.

" Certè, te hic præsente, veniet domum Ulysses;
" Tuisque oculis videbis, si volueris,
" Interfectos procos, qui hìc dominantur.
Hunc rursus allocutus est boum bubulcus vir,
" Utinam hoc, hospes, verbum perficiat Saturnius!
" Cognosceres, qualis mea potentia & manus sequerentur.
Sic similiter Eumæus supplicabat omnibus Diis,
Redire Ulyssem multùm-sapientem suam ad domum.
Sic hi quidem talia inter se confabulabantur.
Proci interea Telemacho interitumque mortemque
Parabant: at his sinistra venit avis
Aquila altevolans, tenebatque timidam columbam.
His igitur Amphinomus loquutus est, & dixit,
" O amici, non nobis perficietur hoc consilium,
" Telemachi cædes; verùm recordemur convivii.
Sic dixit Amphinomus; his verò placuit verbum.
Ubi itaque venissent in domos Ulyssis divini,
Chlænas quidem deposuerunt in lectisque, sedibusque;
Hi autem sacrificabant oves magnas, & pingues capras,
Mactârunt etiam porcos, & bovem indomitam,
Viscera verò assantes distribuebant; sed & vinum
Pateris immiscebant; poculaque distribuebat subulcus;
Panem verò ipsis distribuebat Philœtius, eximus virorum;
Pulchris in canistris: potumque ministrabat Melanthius,

## ΣΧΟΛΙΑ.

250. Οἱ δ' ἱέρευον ὄϊς.] Παραπεπτώκασι τῶν μονοσῆμων ἰωνικῶν ὀνομάτων τὰ τοιαῦτα πολλά· * εἰ μὴ σπάνια μόνον.

* Εἰ μὴ &c. Addo, ex *Eustath.* fol. 733. lin. 14.

## NOTÆ.

bus, τ'. v. 304. quare & hìc ità scribendum censeo; quùm *Homerus* libentèr *Ionum* Dialecto utatur. Ità *Eustath.* fol. 731. lin. 9. & *Etymolog.* M. ut ξ'. v. 159.

235. Ἐπιβουκόλος) Τὸ ἐπὶ elegantèr redundat, nec sine ratione; denotat enim *Superiorem* in illo Officio, ut aliàs, γ'. v. 422. Ità μ'. v. 131. ἐπιποιμένες, *Pastores præcipui*, & ἐπίουρος. Vid. *Eustath.* fol. 731. lin. 20.

244. Τοῖσιν δ' Ἀμφίνομος ἀγορήσατο) *Ultima* Ϝ Ἀμφίνομος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 246. in φόνος, &c.

246. Τηλεμάχοιο φόνος) Vid. suprà, ad v. 244. & infrà, ad v. 267.

251. Ἱέρευον) De *Anapæsto* in *Primâ* sede, vide ad ε'. v. 181. ubi hic Versus. Potest tamen & ἱέρευον legi, ut ἱερεὺς, pro ἱερεὺς & ἱρεὺς, pro ἱερὸς, plus semel *Homero*, & suprà, v. 3. olim.

## VARIÆ LECTIONES.

237. Ἕπονται) γρ. ἵπωνται, & ἑαπτεῖ.

250. Ἱέρευον) γρ. ἱρεύον, vid. suprà, ad v. 3. & Not. in *Textum*, v. 251. *Ibid.* Μεγάλους) γρ. μεγάλως, *H. Steph.*

251. Ἱέρευον) γρ. ἱρεύον, vid. Not. in *Textum*.

Οἱ

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Τηλέμαχος δ' Ὀδυσῆα καθίδρυε, κέρδεα νωμῶν,
Ἐντὸς ἐϋστάθεος μεγάρου, πρὸς λάϊνον οὐδὸν,
Δίφρον ἀεικέλιον πρόθαθεὶς, ὀλίγῳ τε τραπέζαν·
Πὰρ δ' ἐπίθη σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχυθεν
Ἐν δέπαϊ χρυσέῳ, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν ἧσο μετ' ἀνδράσιν οἰνοποτάζων·
Κερτομίας δέ τοι αὐτὸς ἐγὼ καὶ χεῖρας ἀφέξω
Πάντων μνηστήρων· ἐπεὶ ὅτοι δήμιός ἐστιν
Οἶκος ὅδ', ἀλλ' Ὀδυσῆος· ἐμοὶ δ' ἐκτήσατο κεῖνος.
Ὑμεῖς δ', μνηστῆρες, ἐπίσχετε θυμὸν ὀιστῆς
Καὶ χεῖρας· ἵνα μή τις ἔρις καὶ νεῖκος ὄρηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευεν.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱός,
Καὶ χαλεπόν περ ἐόντα δεχώμεθα μῦθον, Ἀχαιοὶ,
Τηλεμάχου· μάλα δ' ἡμῖν ἀπειλήσας ἀγορεύει.
Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε Κρονίων τῷ κέ μιν ἤδη
Παύσαμεν ἐν μεγάροισι, λιγὺν περ ἐόντ' ἀγορητήν.
Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἦγον· τοὶ δ' ἀγέροντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἄλσος ἐς ἑκαβόλου Ἀπόλλωνος· τοὶ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο

Hi igitur in cibos paratos præjacentes manus mittebant.
Telemachus autem Ulyſſem ſederefecit, aſtutias verſans,
Intra bene-ordinatam domum, apud lapideum limen,
Sede indecenti appoſitâ, parvâque mensâ.
Appoſuit verò *ei* viſcerum partes, infuditque vinum
In poculo aureo, & ipſum eſt alloquutus,
" Hic nunc ſede cum viris vinumbibens;
" Convitia verò tibi ipſe ego & manus arcebo
" Omnium procorum; quoniam non publica eſt
" Domus hæc, verùm Ulyſſis; mihi etenim acquiſivit ille.
" Vos itaque, proci, continete animum à convitio,
" Et manus; ut non aliqua lis & contentio oriatur.
Sic dixit: hi verò omnes mordicùs labra tenentes
Telemachum admirabantur; quòd audaciter locutus eſſet.
His autem Antinous interlocutus eſt, Eupithis filius,
" Et moleſtum quamvis ſit, ſuſcipiamus verbum, Achivi,
" Telemachi; valdè licet nobis minatus loquitur:
" Non enim Jupiter ſivit Saturnius:
alioquin ipſum jam
" Compreſſiſſemus in ædibus, licet ſuavis ſit concionator.
Sic dixit Antinous; hic verò non curavit verba.
Præcones autem per civitatem ſacram Hecatomben
Duxerunt; & *ad illam* confluxêre capite-comantes Achivi
Nemore ſub umbroſo longè-jaculantis Apollinis.
Hi autem poſtquam aſſaverunt carnes ſuperiores, & traxerunt

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

259. Ἀεικέλιον.] Εὐτελῆ.
264. Δήμιος.] Δημόσιος.
266. Ἐπίσχεσθε.] Καθέχεσθε. Ἔριδος.] Ἐπιπλήξεως· σύντομος, ἡ ἀφ' ὀλίγων ἐπίπληξις, καὶ ἀπειλή· ὅθεν καὶ σύντομον.

N O T Æ.

253. Κρητῆρσιν κεράσσας) Juxta Vetera Exemplaria Κρητῆρσιν, cum ν. ſcribo, nè cæſpitent *Tyrones*.

259. Δίφρον ἀεικέλιον παρέθηκε, ὀλίγῳ τε τράπεζαν) *Ariſtoteles* hoc Verſu inter alios utitur, ad oſtendendum, quomodò nobilis Poeta τὸ ὕψος conſervaret, abjectis humilioribus voculis μεγάθεος & μικρὰν, pro grandioribus, ἀεικέλιον & ὀλίγῳ. Ut ſuprà, ε'. v. 515. Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγης τε, καὶ ἀσθενέος τε, καὶ ἄκριτος, pro humiliori, Νῦν δέ μ' ἐὼν μικροῦ τε, καὶ ἀδυνατώτερος, & ἀσθενής. Et *Iliad.* ε'. v. 265. Ἵππους βοόωσιν, pro κεφάσσειν, in quem locum, vide plura.

267. Χεῖρας ἴαλλον) *Ultima* in χεῖρας producitur, in *Ceſurâ*, vi *Finalis*, & ante πνεῦμον, nec non *Aſperum*.

272. Μάλα δ' ἡμῖν) De ἡμῖν, pro ἡμῖν, *Metri* causâ, vid. ad v. 177.

273. Οὐ γὰρ Ζεὺς εἴασε) Ità ſcribendum & hìc, ut & olim ſuprà, ad v. 164. eadem utrobique ratio. Subintelligit verò, Conſilium, quod inierant de Tollendo *Telemacho*.

276. Θεῶν ἱερὴν ἑκατόμβην) De hoc *Feſto*, vid. *Brevia Scholia*, ad v. 155.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

253. Κρεόων) γρ. κρεάσσω. *H. Steph.*
279. Καὶ ἐρύσαντο) γρ. κἀδ' ἐρύσαν.

Μοῖρας

Μοίρας δαισάμενοι δαίνυσ' ἐρικυδέα δαῖτα.
Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν θέσαν, οἱ πονέοντο,
Ἶσον, ὡς αὐτοί περ ἐλάγχανον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο.
Μνηστῆρας δ' οὐ πάμπαν ἀγαυοὺς εἴα Ἀθήνη
Λώβης ἴσχειν θυμαλγέος· ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Δύη ἄχος κραδίῃ Λαερτιάδην Ὀδυσῆα.
Ἦν δέ τις ἐν μνηστῆρσιν ἀνὴρ, ἀφεμίσια εἰδὼς,
Κτήσιππος δ' ὄνομ' ἔσκε, Σάμῃ δ' ἔνι οἰκία ναίων·
Ὃς δὴ τοι κλεάτεσσι πεποιθὼς πατρὸς ἑοῖο,
Μνάσκε' Ὀδυσσῆος δηρὸν οἰχομένοιο δάμαρτα·
Ὃς ῥα τότε μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι μετηύδα,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆες ἀγήνορες, ὄφρα τι εἴπω·
Μοῖραν μὲν δὴ ξείνος ἔχ' πάλαι, ὡς ἐπέοικεν,
Ἶσον· οὐ γὰρ καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἴκηται.
Ἀλλ' ἄγε οἱ καὶ ἐγὼ δῶ ξείνιον· ὄφρα καὶ αὐτὸς
Ἠὲ λοετροχόῳ δώῃ γέρας, ἠέ τῳ ἄλλῳ
Δμώων, οἵ κεν δώμαθ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψε βοὸς πόδα χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον, ἐκ κανέοιο λαβών· ὁ δ' ἀλύσκαζ' Ὀδυσεύς,
Ἦκα παρακλίνας κεφαλήν· μείδησε δὲ θυμῷ

Partibus divisis, convivabantur gloriosum convivium.
Apud Ulyssem verò partem posuerunt, qui ministrabant,
Æqualem, sicut ipsi sortiti sunt: sic enim jusserat
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini.
Procos autem non omnino superbos sivit Minerva
Convicio abstinere tristi; ut adhuc magis
Intraret dolor in cor Laërtiadæ Ulyssis.
Erat verò quidam inter procos vir, injusta sciens,
Ctesippus autem nomen erat, & in Same domum habitabat;
Qui quidem possessionibus fretus patris sui,
Petebat Ulyssis diu absentis uxorem;
Hic tunc procos superbos alloquutus est,
" Audite me, proci strenui; ut quid dicam;
" Partem quidem jam hospes habet diù, sicut decet,
" Æqualem; non enim bonum est fraudare, neque justum,
" Hospites Telemachi, quicunque ad has domos pervenerit,
" Verùm age, ei & ego dem hospitale donum; ut & ipse
" Vel balneatori det munus, vel alicui alii
" Famulorum, qui sunt in ædibus Ulyssis divini.
Sic loquutus, projecit bovis pedem manu forti
Jacentem, ex canistro captum: ipse tamen evitavit Ulysses
Lenitèr declinato capite; subrisit autem animo

## ΣΧΟΛΙΑ.

289. Ὃς δὴ τοι κλεάτεσσι πεποιθώς.] Ἠθικῶς δείκνυσιν ὁ Ποιητὴς, ὅτι οὐδὲν συναμβαίνει πλοῦτος ὡς σωφρονοῦντι.

294. Ἀτέμβειν.] Σπερίσκειν.

296. Δώῃ.] Παρέχῃ.

## ΝΟΤΑ.

281. Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μοῖραν) *Ultima* Ῥ' Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæsurâ*, ob *Hiatum*, & propter *Liquidam* sequentem.

286. Δύη ἄχος κραδίην Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) *Eustath.* fol. 734. lin. 27. Ἤγουν, ἵνα ἐπεισέλθῃ λύπη τῇ Ὀδυσσείᾳ καὶ καρδίαν· ἢ ἀντιπαπικῶς τὴν καρδίαν Ῥ' Ὀδυσσέως.

294. Ἀτέμβειν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτέμβω.

299. Βοὸς πόδα) Vid. *Etymolog.* M. v. Βοὸς πόδα.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

297. * Παρέχοντι, pro hâc unâ voculâ, MS. habet ἐπιχέοντι τῷ λαῷ.

301. Hoc *Scholion* extat quidem in MSto, at non suo in loco, ponitur enim in ipso *Rhapsodiæ* fine, ut & in tribus Vett. *Impressis*. * Σαρδόνα verò, pro Σάρδιν, ex *Eustathii*, *Hesychii*, *Stephani* καὶ πό-

## VARIÆ LECTIONES.

281. Οἵ ποτιόντε) γρ. οἵ ῥα πίοντε, & οἵ ῥ' ἐπίοντε, *H. Steph.*

286. Λαερτιάδην Ὀδυσῆα) γρ. Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.

288. Ναίων) γρ. ναιών, *H. Steph.* malè.

294. Ἀπέμβειν) γρ. ἀτεμβεῖν, *Etymolog.* M.

Σαρδάνιον μάλα τοῖον· ὁ δ' εὖ δεξιὸν βάλε τοῖχον.
Κτήσιππον δ' ἄρα Τηλέμαχος ἠνίπαπε μύθῳ,
Κτήσιππε, ἦ μάλα τοι τόδε κέρδιον ἔπλετο θυμῷ
Οὐκ ἔβαλες ξεῖνον· ἀλεύατο γὰρ βέλος αὐτός·
Ἦ γάρ κέν τε μέσον βάλον ἔγχει ὀξυόεντι,
Καί κέ τοι ἀντὶ γάμοιο πατὴρ τάφον ἀμφεπονεῖτο
Ἐνθάδε· τῷ μή τις μοὶ ἀεικείας ἐνὶ οἴκῳ
Φαινέτω· ἤδη γὰρ νοέω καὶ οἶδα ἕκαστα,
Ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια· πάρος δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ἀλλ' ἔμπης τάδε μὺν καὶ τέτλαμεν εἰσορόωντες,
Μήλων σφαζομένων, οἴνοιό τε πινομένοιο,
Καὶ σίτου· χαλεπὸν γὰρ ἐρυκακέειν ἕνα πολλούς.
Ἀλλ' ἄγε μηκέτι μοὶ κακὰ ῥέζετε δυσμενέεσσιν·
Εἰ δ' ἤδη μ' αὐτὸν κλεῖναι μνηστεύετε χαλκῷ,
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη

Sardonium prorsus *risum* talem; hic bene-æditicatum percussit murum.
Ctesippum verò Telemachus increpuit verbo,
" Ctesippe, certè longe tibi hoc utilius fuit animo;
" Non percussiti hospitem, evitavit enim telum ipse;
" Certe enim altàs te medium percussissem lanceâ acutâ,
" Et tibi pro nuptus pater exequias celebrâret
" Hìc: ideò nè quis mihi insolentiam in domo
" Ostendat; jam enim intelligo, & scio singula,
" Bonaque & pejora; antèà autem infans eram.
" Sed tamen hæc quidem & tolravimus inspicientes,
" Dum oves jugularentur, & vinum epotaretur,
" Et panis *profunderetur*: difficile enim impedire unum multos.
" Verùm agite, nè amplùs mihi mala facitote intenso animo:
" Sin jam me ipsum interficere prompti estis ære,
" Equidem hoc vellem, & multo utilius esset

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀνακαθαίρω· τοῦ δὲ Κρόνου θύσαντι ἡμέρας * τεσσὶ πεμπούσας· ἃ μόνον τὰς αἰχμαλώτους τὰς καλλίστας, ἀλλὰ καὶ τὰς πρεσβυτέρας τὰς ὑπὲρ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονυίας. * Τούτοις δὲ συμφέρειν, τὸ μὲν ὀλιγόχρονον αἰχρὸν εἶναι δοκεῖ καὶ * ἄλλο, τὸ δὲ ἀπαίζειν καὶ γελᾶν ἔχαπον, καὶ πρεσβύτερον ἀνδρῶν πε ἐ καλόν. ὅθεν φασὶ καὶ τὸ ἐπὶ κακῷ προπεποιηκὸν γέλωτα κληθῆναι σαρδάνιον. ἢ δὲ ἱστορία παρὰ Λήμνιοις.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον.] Σεσηρὸς ἐπ' ὀλίγῳ· * φασὶ δὲ Ἡφαιστόπολιν ὑπὸ Διὸς Εὐρώπῃ δοθῆναι φύλακα τῆς ἐπιβαίνουσαι τῇ Κρήτῃ ἰδίως πυρρίζουσαι· πηδῶσα γὰρ εἰς τὸ πῦρ. καὶ γηραιόταται τὸ σῆμα πε-

γειτόνευσαν αὐτὰς, ὧν καυμάτων, ἐκεῖνον σεσηρέναι· ἔνιοι δὲ γίνεσθαι λέγουσιν ὁ Σαρδὼ τῇ νήσῳ σίλλυον πιόντων, ὃ τὰς φαγούσας ξένας μὴ πασμοῦ σεσηρότας ἀπέλλυσι ποιεῖ. * Τίμαιος δέ φησι τὰς μιγεμένας τῷ γονίῳ ἄγειν αὐτὰς εἰς βόθρον καὶ καθαλλέειν εἰς αὐτὸν· τὰς δὲ ὡς μαχαίρας ἀπεπήσκοντας γελᾶν. ἄλλοι δὲ ἄλλως· ἄμεινον δὲ τὸ ἐπὶ καθαιμακτῷ προπεποιηκὸν γέλωτα· παρὰ τὸ σεσηρέναι. ὃ ἐγὼ ἀνοίγειν τὸ χείλη.

304. Τόδε κέρδιον ἔπλετο.] * Τὸ μὴ βάλλειν, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνῄρητο· ἢ τὸ βάλλειν τὸν ξένον, αἱρεῖται τὸ κέρδιον.

308. Ἀεικείας.] Αἰκίας, * ἀπρεπείας.

## N O T Æ.

302. Σαρδάνιον μάλα τοῖον) Præter *Brevia Scholia*, in v. 301. & v. 302. & ad *Iliad.* σ'. v. 101. vid. *Eustath.* tol. 735. lin. 47. &c. *Cicero* alludit, *Epistol.* l. 7. §. 25. Vid. infrà, ad v. 347. Γράφει δέ πως τὸν Παλαιῶν, καὶ ὕστ. Σαρδάνιος γέλως, κεχηνότος καὶ σεσηρότος ἢ γέμοντος, ἐξ οὗ ἐξεφύσησε μισόμενος. Σαρδάνιον, *Eustath. Hesych. Suidas*, in v. Σαρδάνιος γέλως. *Etymolog.* M. v. Διασαρδάνωσε. Vid. *Zenobii* Adag. p. 146. *Turneb. Vulcob. Bongarsi* & *Duport.* Σαρδάνιον, *Plutarch.*

303. Τηλέμαχος ἠνίπαπε) Vid. infrà, ad v. 374.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

λιον, auctoritate; qui Σαρδὼ & Σαρδόνα plus semel vocant, Σάρδω nunquam. Pro ἡμέρας πσι, lego ἡμέρας τεσσὶ pro * τούτους, τούτοις, pro ἄλλοι, * ἄλλο, Omnia ex *Aloysii* MSto.

302. In hoc *Scholio*, * φασὶ lego, pro φησὶ, * Τίμαιος, pro τί μοι, ex *Aloysii* MSto.

304. Hoc *Scholion*, malè olim ad v. 331. ubi similis *Textus*, at Mens diversa.

308. * Ἀπρεπείας, ità pro ἀπρεπὸς scribendum, quis non videt? MS. nihil apertè determinat.

## VARIÆ LECTIONES.

302. Σαρδάνιον) γρ. Σαρδιανὸν, *Plutarch.* Σαρδόνιον, vid. Not. in *Text.* *Ibid.* Μάλα) γρ. μίζα, *H. Steph.*

303. Χέρια) γρ. χέρνα, suprà, σ'. v. 228. *Ibid.* Πάρος δ' ἔτι) Ità olim, σ'. v. 228. & ità in hunc locum scribendum notat manu, *Isaac. Casaubon.* malè olim πάρος δὲ π.

Τεθνά-

Τεθνάμεν, ἢ τάδε αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι,
Ξείνους τε φθείζομένους, δμωάς τε γυναῖκας
Ῥυσάζοντας ἀεικελίως κτ' δώματα καλά.
320 Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ὄψὲ δὴ μετέειπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ὀπὶ ῥηθέντι δικαίῳ
Ἀντιβίοις ἐπέεσσι καταπλόμενος χαλεπαίνοι.
Μήτ' ἐπὶ τ' ξεῖνον φθείλίζετε, μήτε τίν' ἄλλον
325 Δμώων, οἳ κτ' δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τηλεμάχῳ δέ κε μῦθον ἐγὼ κ μητέρι φαίην
Ἤπιον, εἰ σφῶϊν κραδίῃ ἄδοι ἀμφοτέροισιν·
Ὄφρα μὲν ἡμῖν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει
Νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε,
330 Τόφρ' ὔπις νέμεσις μνήμέμβ τ' ἦν, ἰαχέμεναί τε,
Μνηστῆρας κτ' δώματ'· ἐπεὶ τόδε κέρδιον ἦεν,
Εἰ νόστησ' Ὀδυσεύς, κ ἐξαπόστορος ἵκετο δῶμα·
Νῦν δ' ἤδη τόδε δῆλον, ὅτ' οὐκέτι νόστιμός ἐστιν.
Ἀλλ' ἄγε σῇ τάδε μητρὶ παρεζόμενος κατάλεξον,
335 Γήμαιθ', ὅστις ἄριστος ἀνὴρ κ πλεῖστα πόρησιν·
Ὄφρα σὺ μὲν χαίρων πατρώϊα πάντα νέμηαι,
Ἔδων κ πίνων· ἡ δ' ἄλλου δῶμα ἵκηται.

" Mori, quàm hæc ſemper indecentia opera videre,
" Hoſpites pulſatos, famulaſque mulieres
" Violari indecenter in ædibus pulchris.
Sic dixit: hi autem omnes quieti facti ſunt ſilentio.
Tarde itaque tandem loquutus eſt Damaſtorides Agelaus,
" O amici, non jam quis ob juſtum dictum
" Contrariis verbis inceſſens indignetur;
" Neque ampliùs hoſpitem verberate, neque aliquem alium
" Servorum, qui in domibus *ſunt* Ulyſſis divini.
" Telemacho tamen verbum ego & matri dicam
" Mite, ſi ipſis corde placeat ambobus:
" Quamdiu quidem nobis animus in pectoribus ſperabat
" Rediturum Ulyſſem perprudentem ſuam ad domum,
" Tamdiu nulla invidia, exſpectareque, & detinere,
" Procos in domibus *ſuis*; quoniam hoc utilius erat,
" Si rediſſet Ulyſſes, & poſtliminiò veniſſet domum:
" At nunc jamdudum hoc manifeſtũ, quòd non ampliùs reverſurus eſt.
" Verùm agè, tuæ hæc matri aſſidens narra,
" Nubat *ei*, quicunque optimus vir, & plurima præbeat;
" Ut tu quidem gaudens paterna omnia depaſcaris,
" Edens & bibens, hæc verò ad alterius domum veniat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ῥυσάζοντας.] Ῥυσάζειν δὲ τὸ μετὰ βίας ἕλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω.
326. Φαίην.] Εἴποιμι.
327. Σφῶϊν.] Αὐτῖν.
332. Νόστησ'.] Ἐπανῆλθεν. Ἐξαπόστορος.] Ὑποστρέψας.
336. Νέμηαι.] Καρπῷ.

## NOTÆ.

328. Ἡμῖν) Ità omninò legendum; nam ut *Euſtath.* tol. 736. lin. 38. Ἀγέλαος δέ, εἷς τῶν μνηστήρων, τῶτό φησιν, quare ſeipſum includens, ἡμῖν ait. *Aldina* & *Lovaniana Reſcii*, ἡμῖν, licet *Florent.* ὑμῖν. Vid. *Var. Lect.*

335. Γημαίθ') Ità in *Florentinâ*, *Romanâ* & *Baſileenſi Euſtathii*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervag. Stephan. Caſtellion.* *Spondan.* *Oxon.* Aliàs tamen, γήμαιθ', pro γήμαιτο, ut π'. v. 392. & φ'. v. 162. At *Schrevelii* Lectio ἔμ, γήμαιθ', ad Corvos abjicienda.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

319. *Etymologicum* M. Ῥυσάζειν, τὸ μετὰ βίας ἕλκειν, παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ ῥύω· καὶ πλεονασμῷ, ῥυσάζειν· ἔστι δὲ, τὸ μετὰ βίας καὶ ἀνάγκης ἕλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ Λυκόφρων ῥυσαγμάτων λέγει. Nempè v. 1089. Ἐμῶν ἔκαλε δυσχείμων ῥυσαγμάτων. Hinc pro MS. ἠρύω, & Impreſſis ἐῶν, lego disjunctim, *ἢ ῥύω.

331. *Scholion*, quod olim hic malè ponebatur, nunc reperies ad v. 304.

## VARIÆ LECTIONES.

317. Ἢ τάδε αἰὲν) γρ. τάδε γ' αἰέν.
328. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Florent.* & *Euſtath. Roman.* fol. 1893. lin. 44. & *Baſil.* fol. 736. lin. 47. ὑμῖν tamen in *Textu* utriuſque Edit. Vid. N. ad *Textum.*
335. Γήμαιθ') γρ. γήμαιτ', vid. Not. in *Textum.*
337. Δῶμα) γρ. δώματ'.

Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο,
Ὅς πού τηλ' Ἰθάκης ἦ ἔφθι, ἦ ἀλάληται,
Οὔπω ἀμφοτέρωθεν μητρὸς γάμον· ἀλλὰ κελεύω
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλῃ, πολὺ δ' ἄσπετα δῶρα δίδωμι.
Αἰδέομαι δ' ἀέκουσαν ἀπὸ μεγάροιο διέσσαι
Μύθῳ ἀναγκαίῳ· μὴ τῶδε Θεὸς τελέσειεν.
Ὣς Φάτο Τηλέμαχος· μνηστῆρσι δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Ἄσβετον γέλον ὦρσε, παρέπλαγξεν δὲ νόημα.
Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν·
Αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον· ὄσσε δ' ἄρα σφέων
Δακρυόφιν πίμπλαντο· γόον δ' ὠΐετο θυμός.

Hunc Telemachus prudens contrà locutus est:
" Non per Jovem, Agelaë, & dolores patris mei,
" Qui alicubi longè ab Ithacâ, vel mortuus est, vel errat,
" Nequaquam differo matris nuptias: sed jubeo
" Nubere, cuicunque velit, insuper & multa dona largior.
" Vereor autem nolentem à domo amovere
" Verbo necessario; non hoc Deus perficiat.
Sic dixit Telemachus; precis verò Pallas Minerva
Inextinguibilem risum movit; errareque fecit mentem;
Hi itaque jam maxillis ridebant alienis:
Cruentatas verò carnes comedebant, oculique ipsorum
Lacrymis impleti erant; luctumque præsagiebat animus.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα.] *Ἔθος ἦν ἀρχαῖον, πρῶτον ὄμνυναι, εἶτα ἐπάγειν ἃ τοῖς ἐθέλει συμφορὰς, ἢ τὰ πατέρων.

341. Διατελέσω.] Κωλύω.

344. Ἀναγκαίῳ.] Ἀναγκαστικῷ.

346. Παρέπλαγξεν.] Ἐξηπάτησεν.

348. Αἱμοφόρυκτα.] Αἵματι μεμολυσμένα.

## N O T Æ.

339. Οὐ μὰ Ζῆν', Ἀγέλαε, καὶ ἄλγεα πατρὸς ἐμοῖο) *Longin.* περὶ ὕψους, §. 44. pag. 121. de illo *Demosthenis*, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι, vid. *Langbanii* Notas, in locum. Etiam *Scholia*, & in eadem, Notas.

342. Δίδωμι) *Henricus Stephanus*, ex *Romanâ* Editione, cui consentit *Basileensis*, δίδωσι legit, at in *Margine* δίδωμι ponit. Sanè τὸ δίδωσι, si modò *Subjunctivè* sumi posset, melius videtur illud exprimere, quòd modò præcesserat, v. 335. καὶ πλείστα πόρησιν. Verùm quùm *Florentina*, omnium Vetustissima, δίδωμι hìc legat, ut & *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, quod *Castellio* quoque facit, & *Seberus* agnoscit, & inter *Varias Lectiones* nemo non fateretur, & eorum qui δίδωσι legunt, nemo δίδασιν scribit, addito ν, quod certè fieri debuit, ob sequentis Versûs Initium cum Vocali; præterea quoniam τὸ δίδωμι majorem *Telemachi* alacritatem ostendit, hoc in *Textum* admitto, illud ad *Var. Lect.* rejicio. *Spondanus* quidem, licet aliud faciat, in *Versione* tamen *Sensum* & δίδωμι retinet, &c.

347. Οἱ δ' ἤδη γναθμοῖσι γελώων ἀλλοθρόοισιν) *Eustath.* fol. 739. lin. 6. Ξέναις παρειαῖς γελᾶν, &c. Vid. *Tho. Gataker.* ad *M. Antonin.* l. 1. p. 28. col. 1. lin. 5. *Euripides* Herc. Fur. v. 935. Γέλωτα παρατετληγμένον vocat. Et Nos de *Hamane*, brevi perituro, *Esther.* v. 1161. Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισιν ἐπὶ Φαίδωνι γέλασεν. Vid. *Duport.* in hunc *Homeri* locum. *Eustathius* quidem contendit γελοίων scribi debere, fol. 739. lin. 17. Τὸ δὲ γελοίων, πλεονασμὸν ἔχει δι' ἰῶτα, ὡς ἀπὸ δὲ γελάων, ἤγων, ἀγέλων, γενέμβιον· ἔστι δὲ γελόω ῥῆμα, ὡς ὁράω, βοάω, καὶ τὰ τοιαῦτα· διὸ καὶ γελόωντες ἐρεῖ ἐν τοῖς ἑξῆς.* Ἐπὶ ξένοις γελόωντες· καὶ † Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι· καὶ ἀφοιὼν δὲ αὐδὴ γελοίωντες εἶπεν καλῶς ὁμοίως πλεονασμόν, οἷα μὴ ἔχων εἰπεῖν γελώωντες, μὴ ἐκθλίψεως τοῦ ο συλλαβῆς· τὸ δὲ διὰ δύο ωω, ἐστὶν δύο συλλαβὰς βαρύτονα, μακρὸν θέλει ἔχειν τὸν ἀφοπαρεληγμένον· ὡς τὸ μαιμώων, ἠβάων· τὸ δὲ γελόων, βραχείᾳ συλλαβῇ ἀφοπαρεληγμένῃ· ὅθεν καὶ ἀφοθήκης δι' ἰῶτα τὸ παρεληγμένης ἔκθεσις γίνεται, ὁμοίως τοῦ, ἠγνόησεν, ἠγνοίησεν, καὶ τοῦ, ἄλοων, ἀλοιῶν, οἷον, ‡ Ὅσσον ἄχεες ἀπηλοίησε, ἐν τοῖς πιστοῖς.

* v. 374. † φ'. v. 105. ‡ *Iliad.* χ'. v. 521.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

339. Ἔθος ἦν ἀρχαῖον) Hoc *Scholion* ex *Scholiastâ Apollonii* huc referendum duxi, nempè ad Argonaut. l. 2. v. 257. Ἴστω Λητὼς υἱὸς, ὅ μοι ἀφθίτων ὑπέδυκε Μανδυάνων· ἴστω δ' ὑετώμενος ἢ μ' ἵλαχεν κἠρ. Vocès, * ἢ τὰ πατέρων addo, huic loco convenientes. Talis ille locus, 2 *Samuel.* c. 4. v. 9. ubi *Davides* Rex jurat, *Deus vivit, qui me redemit ex Omnibus Adversis meis.*

## Variæ Lectiones.

342. Δίδωμι) γρ. δίδωσι, vid. Not. in *Textum*.

347. Γελώων) γρ. γελοίων, vid. Not. in *Textum*.

Τοῖσι

Τοῖσι δ' ἡ μετέειπε Θεοκλύμενος Θεοειδής,
Ἆ δειλοί, τί κακὸν τόδε πάσχετε; νυκτὶ μὲν ὑμέων
Εἰλύαται κεφαλαί τε, πρόσωπά τε, νέρθε τε γοῦνα.
Οἰμωγὴ δ' ἐδάην, δεδάκρυται δὲ παρειαί·
Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι, καλαί τε μεσόδμαι.
Εἰδώλων δ' πλέον προθορὼν, πλείη δὲ καὶ αὐλὴ,
Ἰεμένων Ἔρεβόσδε ὑπὸ ζόφον· Ἠέλιος δὲ
Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε, κακὴ δ' ἐπιδέδρομεν ἀχλύς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἦρχ' ἀγορεύειν,
Ἀφραίνῃ ξεῖνος νέον ἄλλοθεν εἰληλουθώς.
Ἀλλά μιν αἶψα, νέοι, δόμων ἐκπέμψατε θύραζε
Εἰς ἀγορὴν ἔρχεσθ'· ἐπεὶ τάδε νυκτὶ εἴσκει.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Θεοκλύμενος θεοειδής,
Εὐρύμαχ', οὔ σ' ἄνωγα ἐμοὶ πομπῆας ὀπάζειν·
Εἰσί μοι ὀφθαλμοί τε, καὶ οὖατα, καὶ πόδες ἄμφω,

His autem & interlocutus est Theoclymenus divinus,
" Ah miseri, quid malum hoc patimini? cruore quidem vestra
" Cooperiuntur capitaque, facies, infraque genua.
" Ululatus autem increbuit, lacrymisque opplentur genæ;
" Sanguine verò madent parietes pulchraque lacunaria.
" Umbris item plenum vestibulum, plenaque & aula,
" Ruentibus ad Orcum sub tenebras; Sol quoque
" Ex cœlo periit; ominosaque ingruit caligo.
Sic dixit: illi utique omnes super eo suaviter riserunt;
His autem Eurymachus, Polybi filius, incepit dicere,
" Desipit hospes nuper alicundè veniens.
" Sed ipsum statim, ô Juvenes, domo emittite foras
" In forum ire; quoniam hæc nocti assimilat.
Hunc rursus alloquutus est Theoclymenus divinus,
" Eurymache, non te posco mihi comites dare:
" Sunt mihi oculique & aures & pedes ambo,

## ΣΧΟΛΙΑ.

352. Εἰλύαται.] Κεκαλυμμέναι εἰσίν.
353. Δίδην.] Διαγνῶναι. Δεδάκρυται.] Δακρύων πεπλήρωται.
354. Ἐρράδαται.] Περιέρρανται.
357. Οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν.] Οὐκ ὡς ἐκλείψεως γεγένηται, ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος * ἐπιλέλοιπεν· ἐξέρχεται δὲ ὅτε καὶ τὰ οἰκεῖα οἰκτρομισθίας. Ἀχλύς.] Ἀορασία.
360. Ἀφραίνῃ.] Μωραίνει.

## NOTÆ.

350. Τοῖσιδὲ μετέειπε Θεοκλύμενος) Aliud hoc Omen conspicuum, & Prædictio minimè sanis contemnenda; sed *Quos vult Deus perdere, Dementat prius.* Ὅταν δ' ὁ δαίμων ἀνδρὶ πορσύνῃ κακὰ, Τὸν νοῦν ἔβλαψε πρῶτον, ᾧ βουλεύῃ. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Electr. v. 522. & *Martinii* Lexicon Philolog. v. *Scotomania. Lycurgi* Orat. contra *Leocratem*, & Scholiast. ad *Sophocl.* Antigon. v. 635.

351. Νυκτὶ μὲν ὑμέων Εἰλύαται κεφαλαί τε) Hinc explicatur illud *Virgilii*, de *Marcello* brevi-morituro, *Sed Nox atra caput nigrâ circumvolat umbrâ.*

354. Αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι) Talia memorat Prodigia *Cæsaris* morti præcessisse *Lucanus*, & *Virgil.* Georgic. l. 4. Ἐρράδαται)) *Thema* ῥάζω, non ῥαίνω, tum enim ἐρράναται scriberetur, inquit *Eustath.* fol. 739. lin. 34. Vid. *Etymolog.* M.

355. Εἰδώλων δ' πλέον προθορὼν) Et hoc antiquitùs observatum, Umbras hominum mox morituro rum visas esse: & constanter hoc affirmatur D. *Agnetis* nocte quotannis fieri.

356. Ἰεμένων Ἔρεβόσδε) Ἴεμαι, ὁρμῶ, προθυμοῦμαι· ὁρμητικῶς πορεύομαι, ὡς Οἰκαδὲ ἰεμένων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἴεντο, & quæ Nos ad *Iliad.* ν'. v. 707. *Ibid.* Ἠέλιος δ' Οὐρανῷ ἐξαπόλωλε) *Eustath.* fol. 738. lin. 46. Ταῦτα δ'. ὡς δηλ. ἐκλείψεως, & mox, lin. 53. Ἡ δὲ τοῦ ἡλίου ἔκλειψις, ὅτε ἀπήγαν, οἷα γινομένη ὑπὸ νεομηνίαν, ὑ γνωσθεῖσα δ' ἑτέροις πεῖν, ἢ μόνῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ Θεοκλυμένῳ. Aliud *Br. Schol.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

354. * Περιέρραται)) Ità in MS. & Impressis; malè *Schrevel.* Περιέρανται. Est autem *Ionicum*, pro Περιῤῥασμένα εἰσίν.

357. * Ἐκλελοίπεν) Ità pro ἐκλελοίπῃ lego. ex *Eustathio*, fol. 739, lin. 2. Καί μών τινες τὸ, Ἠέλιος οὐρανῷ ἐξαπόλωλεν, οὐκ οἰόμενοι ἐπὶ τοῦ ἐκλείπειν· ἀλλ' ὅτι τοῖς μνηστῆρσιν ὁ ἥλιος ἤδη ἐπιλέλοιπεν, ὡς τεθνηξομένοις. Vid. Not. in *Text.* ad v. 356.

## VARIÆ LECTIONES.

350. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσίδε.
352. Γοῦνα) γρ. γυῖα, *Plato*, in *Ione*, fol. 539. paulò melius.
356. Ἠέλιος δ') γρ. ἠέλιός τε, *H. Steph.*

Καὶ

Καὶ νόος ἐν φρέσι τετυγμένος ἀδὲν ἀεικής·
Τοῖς ἔξειμι φύξοσδε, ἐπεὶ νοέω κακὸν ὔμμιν
Ἐρχόμενον, τό κεν οὔτις ὑπεκφύγοι, ἠὲ ἀλέαιτο
Μνηστήρων, οἳ δῶμα κατ' ἀντιθέην Ὀδυσῆος
Ἀνέρας ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανάασθε.
Ὡς εἰπὼν, ἐξῆλθε δόμων θοῦ ναυβατάοντων·
Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον, ὃ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο.
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τηλέμαχον ἐρέθιζον, ἐπὶ ξείνοις γελόωντες·
Ὧδέ τις εἴπεσκε νέων ὑβριοφρονεόντων,
Τηλέμαχ', οὔτις σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος·
Οἷον μὰν πινα τῶτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην,
Οἴνου τ' σίτου τε ἔχμεμάῶτα· ἠδέ τι ἔργων
Ἔμπαιον, ἠδὲ βίης, ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.
Ἄλλος δ' αὖτέ τις ἔστος ἀνέστη μαντιθύεσθαι.
Ἀλλ' εἴ μοι πείθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη·
Τὼς ξείνους ἐν νηὶ πολυκλήϊδι βαλόντες

" Et mens in pectoribus facta nequaquam incongrua.
" His *me moventibus* exeo foras, quoniam intelligo malum vobis
" Imminens, quod non aliquis subterfugiet, neque evitabit
" Procorum, qui in domo divini Ulyssis
" Viros injuriis afficientes injusta operamini.
Sic loquutus, exivit ædibus benè habitatis;
Ivit autem ad Piræum, qui ipsum promptus suscepit.
Proci verò omnes inter se aspicientes,
Telemachum irritabant super *illius* hospitibus ridentes:
Sic igitur aliquis dixit juvenum superborum,
" Telemache, non te hospitibus infortunatior alius;
" Qualem quidem hunc habes famelicum erronem,
" Vini & panis indigentem, neque operum
" Scientem, neque fortitudinis; sed inutile pondus terræ.
" Alius item aliquis hic incepit divinari:
" Verùm si mihi persuadeberis, quod multò utilius erit;
" Hos hospites in navi multi-jugâ conjectos

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

374. Γελόωντες.] Γελωζποιούμενοι, καζαγελῶντες.
376. Κακοξεινώτερος.] Κακῶν ξένων ὑποδοχεύς.
377. Ἐπίμαστον.] Ἐπιμαστεύοντα καὶ ἐπιζητοῦντα.
* τῷ τροφῆ· ἢ, τὸν ἐκ παιδὸς, οἷον τὸν ἀπὸ μαστοῦ, ἐπαίτην.
379. Ἔμπαιον.] Ἔμπειρον.

## N O T Æ.

367. Τοῖς ἔξειμι φύξοσδε) De malorum consortio tempestivè vitando, vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

372. Ἵκετο δ' ἐς Πείραιον) Huic *Telemachus* dudum, rus ad *Eumæum* abiturus, *Theoclymenum* commendârat. σ'. v. 539. Πείραι Κλυδὴ, κλ.

374. Τηλέμαχον ἐρέθιζον) *Ultima* δ Τηλέμαχον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* Liquidæ, ut sæpè aliàs, & suprà, v. 303. & versu mox sequenti, v. 375.

375. Ὧδέ τις εἴπεσκε) De τὶς producto, vid. suprà, ad v. 374.

376. Κακοξεινώτερος) Ex Regulâ esset κακοξεινότερος, verùm quùm fiat à κακόξεινος, rectè primùm κακοξεινώτερος scribitur, tum demùm *Ionicè* mutatur ε'. in ει. Ità λαιψηρότερος, licet prior sit *longa*, quoniam pro λαιψηροτερος, cujus prior *brevis*. Vid. quæ Nos ex *Eustathio*, ad *Iliad.* ε'. v. 446. Ὀιζυροώτερος. *Dionys.* Perieg. v. 742. — μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.

378. Οἴνου τ' σίτου τε) Malè oïnu, σίτου τ' οἴνου, ob *Hiatum* importunum; potiùs itaque legendum Ordine inverso, Veteri tamen *Lectione*, inter *Varias*, reservatâ.

379. Ἔμπαιον) Vox ἔμπαιον *Mediam* hoc in loco corripit, ut *Eustath.* fol. 742. lin. 6. Vid. suprà, ad v. 89. *Ibid.* Ἄχθος ἀρούρης) Ità *Iliad.* σ'. v. 104. — ἐπεὶ οὔτι ἄχθος ἀρούρης. Hinc *Nicander*, ἄχθεα γαίης, & illud *Latinorum*, Telluris inutile pondus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

377. * Τῷ τροφῷ &c. Ex *Etymolog.* M. v. Ἐπίμαστον ἀλήτην.

## Variæ Lectiones.

370. Ἀτάσθαλα) γρ. ἀεικέα, vid. suprà, v. 170.
378. Οἴνου τ' σίτου τε) γρ. σίτου τ' οἴνου, vid. Not. in *Textum*.
381. Ἀλλ' εἴ μοι πίθοιο) γρ. ἀλλ' εἴ μοι τι πίθοιο, & ἀλλ' εἰ δή τι πίθοιο, *Eustath. H. Steph. Sober.*

Ἐς

Ἐς Σικελὸς πέμψωμεν, ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι.
Ὣς ἔφασαν μνηστῆρες· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων·
Ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσπεδέρκελο, δέλμυος αἰεί,
Ὁππότε δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσῃ.
Ἡ δὲ καθ' ἑστίην ἐϋδμήτῃ προκαλλέα δίφρον
Κέκλη Ἰκαρίοιο πρόφρων Πηνελόπεια,
Ἀνδρῶν ἐν μεγάροισιν ἑκάστου μῦθον ἄκουε.
Δεῖπνον μὲν γὰρ τοί γε γελοίωντες τετύκοντο,
Ἡδύ τε καὶ μυκτικὲς, ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἱέρευσαν·
Δόρπου δ' οὐκ ἂν πως ἀχαρίστερον ἄλλο γένοιτο,
Οἷον δὴ τάχ' ἔμελλε θεὰ καὶ καρτερὸς ἀνὴρ
Θησόμενοι· πρότεροι γὰρ ἀεικέα μηχανόωντο.

" Ad Siculos mittamus, unde utique tibi promeritum inveniatur.
Sic dixerunt proci: hic verò non curavit verba;
Sed tacitè patrem aſpiciebat, expectans ſemper,
Quando jam procis impudentibus manus immittat.
Aſt è regione poſitâ perpulchrâ ſede
Filia Icarii prudens Penelope,
Virorum in domibus uniuſcujuſque ſermonem audivit:
Cœnam enim quidem illi ridentes parabant,
Suaviterque & placidè, quandoquidem valdè multa mactârant.
Cœnâ verò nunquam injucundius aliud fieret,
Quàm qualem jam nunc parabat Dea & fortis Vir
Ponere; priores enim *Proci* indigna patraverant.

## ΣΧΟΛΙΑ.

383. Ἐς Σικελούς.] Ἐμνώσκεθ' ἅτε τὰ καθ' τὰς Σικελὰς· οὐκ εἰκὸς ἦν ἐκεῖ τὴν πλανὴν γεγενέναι. Διαφέρεται δὲ Σικελιώτης Σικελῶν· οἱ μὲν γὰρ, Ἕλληνες· οἱ δὲ, βάρβαροι.

385. Προσπεδέρκετο.] Προσέβλεπε.

387. Καθάπτεσθαι.] Ἀνθρώπους δὲ ἀνδρῶνας, ἐν τῇ γυναικωνίτιδι.

391. Μυκτικὲς.] Δαψιλὲς, πολύ.

392. Ἀχαρίστερον.] Ἀηδέστερον.

## NOTÆ.

383. Ὅθεν κέ τοι ἄξιον ἄλφοι) Loquitur in *Plurali*, de Hoſpitibus; quare neceſſe eſt, ut τὸ ἄξιον ſit Caſus *Rectus*, & ἄλφοι *Paſſivè* capiatur.

390. Γελοίωντες) *Euſtath.* fol. 1410. lin. 35. Τὸ δὲ γελοίωντες τετύκοντο, βέλτιον ἔστω χάριν· εἰ δέ τις χάριν γελώωντες, ἀφ' οὗ δύο μεγάλων ω, τοπτέον. πλὴν οἱ διφθογγον ἔχοντες τραπήναι εἰς ω, ὁμοίως τῷ, ἀγκοίνη, & τοῖς ὁμοίοις. Ità certè ſuprà, ad v. 347. γελώων ſcribitur.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

383. Εἰς Σικελὰς) Ad horum *Scholiorum* illuſtrationem confert *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Σικελία. *Euſtath.* ad *Iliad.* fol. 213. lin. 1. & ad hunc locum, *Odyſſ.* fol. 1411. lin. 10.

## VARIÆ LECTIONES.

387. Καθάπτεσθαι) γρ. καθ' ἅπτεσθαι. *Etymolog.* M. v. Ἅπτεσθαι.

390. Γελοίωντες) γρ. γελόωντες, & γελόωσιν, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Φ'.

Πηνελόπη τοὺς μνηστῆρας τὸ τόξον ὁμολογεῖν τὴν αὐτῆς γάμον. Ὀδυσσεὺς ὑπὸ Εὐμαίου καὶ Φιλοιτίου σύσκιαμβος εἰς τὴν τῶν θυρῶν ἀσφάλειαν, αὐτὸς ἀφίησι τὸ βέλος διὰ τῶν πελέκεων, ἅπαντα τιτρώσκει τὸν τόξον μὴ δυνηθέντας.

### Ἐπιγραφή.

* Τόξου θέσις.

* Vid. Not. ad v. 3.

Ἄλλως.

Φῖλ' ὑὸν ἐσθλὸν ἔκτανον ἀεθλον Πηνελόπεια. LIB. XXI.

Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Κούρη Ἰκαρίοιο περίφρονι Πηνελοπείῃ
Τόξον μνηστῆρεσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον,
Ἐν μεγάροις Ὀδυσῆος, ἀέθλια, ἠδὲ φόνοιο δέχεσθαι.
Κλίμακα δ' ὑψηλὴν ποσὶν ἐβήσατο οἷο δόμοιο·
Εἵλετο δ' ἐν κληῖδ' εὐκαμπέα χερσὶ παχείῃ
Καλὴν, χρυσείην· κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτέτυκτο·

IPſi etenim in mentibus poſuit Dea cælia Minerva
Filiæ Icarii prudenti Penelopæ,
Arcum procis ponere, canumque ferrum,
In domibus Ulyſſis certamina, & cædis principium.
Scalam igitur altam aſcendit ſui ædificii;
Accepitque clavem bene-fle-xam manu ſuccidâ
Pulchram auream, manubrium autem eboris inerat.

### ΣΧΟΛΙΑ.

1. Τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Τὸ δ, αὐτὶ τοῦ, γάρ· πῆξαι δὲ τὸ τόξον, ἵνα ἐκ μὲ πλείους ἐτείνασι, τασιάσωσιν· ἐκὶ δὲ μηδεὶς, ἀναξίοι τῆς μνηστίας φανῶσιν.

5. Κλίμακα δ' ὑψηλήν.] Τὴν * ἐκ τῆς γυναικωνίτιδος εἰς τὴν ἁπλῆν ἀνῆκεν *φέρουσαν· ἵνα τὴν κλεῖδ' λάβῃ.

7. Κώπη δ' ἐλέφαντος ἐτέτυκτο.] Ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, ἡ κόπτειν δυναμένη· παρὰ τὸ κοπή, ἀν. διὰ τοῦ ω, καὶ προπῇ, κώπη· ἢ ἡ τὰ ἱερεῖα κωπὴ λέγεται, παρὰ τὸ κόπτειν ὕδωρ.

### NOTÆ.

V. 1. Τῇδ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ) Ità rectè *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagiana*, &c. verùm cùm caſu, in *Henrici Stephani* Editione, θεὰ ante θῆκε locum habuerit, qui illum Cæci ſequuntur, etiam hunc errorem ſunt amplexi, ut *Caſtellio*, & *Schrevelius*: *Spondanus* quidem noluit tam inſubido Exemplo manus dare; ut nec *Oxonienſis*. Præpoſteram locutionem *Iſaac. Caſaubon.* in ſuo Codice notavit.

3. Τόξον μνηστῆρεσι θέμεν) *Euſtath.* fol. 740. lin. 28. Ἐκ δὲ, Τόξον θέμεν, τόξου θέσις, ἡ παρὰ τοῖς ῥαψῳδοῖς Ἐπιγραφή.

5. Κλίμακα) Ità Omnes omninò Codd. (ſolâ *Schreveliana*, κλίμαξα, Errore Prali; quod amovendum.

7. Καλὴν, χρυσείην) *Euſtath.* fol. 743. lin. 3.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Ἐκ τῆς) Ità ex *Aloyſii* MSto, pro corrupto, αὐτῆς· * φέρουσαν addo, ad *Senſum* ſupplendum.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 7. Χρυσείην) γρ. χαλκείην, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ δ' ἴμεν᾽ ἐς θάλαμόνδε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἔγχεϊ· αὐτάδε οἱ κειμήλια κεῖτο ἄνακτι,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος.
Ἔνθάδε τόξον ἔκειτο παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρη
Ἰοδόκος, πολλοὶ δ' ἔνεσαν γονόεντες ὀϊστοί·
Δῶρα, τά οἱ ξεῖνος Λακεδαίμονι δῶκε τυχήσας,
Ἶφιτος Εὐρυτίδης, ὀπάονι ἀθανάτοισι.
Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ ξυμβλήτην ἀλλήλοιϊν,
Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο δαΐφρονος· ἦτοι Ὀδυσσεὺς
Ἦλθε μὴ χρεῖος, τό ῥά οἱ πᾶς δῆμος ὄφελλε·
Μῆλα γὰρ ἐξ Ἰθάκης Μεσσήνιοι ἄνδρες ἄειραν
Νηυσὶ πολυκλήϊσι τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Τῶν ἕνεκ' ἐξεπάλην πολλὴν ὁδὸν ἦλθεν Ὀδυσσεὺς,
Παιδὸς ἐών· πρὸ γὰρ ἦκε πατὴρ, ἄλλοι τε γέροντες.
Ἶφιτος αὖθ' ἵππους διζήμενος, αἵ οἱ ὄλοντο,
Δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοί·

Perrexit verò ire ad thalamum cum ancillis mulieribus
Interiorem; illic nempè ei thesauri jacebant regis,
Æsque, aurumque, elaboratumque ferrum.
Ibi arcus jacebat reflexus, & pharetra
Sagittifera; multæque inerant suspirioſæ sagittæ:
Dona, quæ ei hospes Lacedæmoni dedit obvius factus,
Iphitus Eurytides, similis immortalibus.
Hi etenim in Messenâ convenerant ad invicem,
Domo in Orsilochi bellicosi: siquidem Ulysses
Ivit ad debitum, quod ei omnis populus debebat:
Oves enim ex Ithacâ Messenii viri extulerant
Navibus multijugis trecentas, & pastores.
Horum gratiâ ad legationem multam viam venit Ulysses,
Adolescens cùm-esset; præmisit enim pater, aliique senes.
Iphitus rursus equas quærens, quæ ei perditæ erant,
Duodecim fœminæ, & sub illis mulæ patientes operum:

## ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἔγχεϊ.] Νῦν, τὸ σιδήρῳ.
10. Πολύκμητος.] Ὑφ' οὗ πολλὰ κάμνουσιν.
11. Ἔνθάδε τόξον ἔκειτο.] Περιεργικῶς, ὅτε οὐ πᾶν ἀνδρῶν· ἵνα μὴ ὑπὸ ξ κατὰ τὴν ῥύσιν ῥαγῇ.
13. Λακεδαίμονι.] Νῦν, οὐ τῇ χώρᾳ. Τυχήσας.] Συντυχών.
14. Ἐπειτελ.] Ὅμοιος.
15. Μεσσήνῃ.] Τῇ Μεσσηνιακῇ χώρᾳ, ἥτις ἦν μέρος τῆς Λακεδαίμονος, ὡς τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου.
16. Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο.] Ἐν Φερᾶις.
17. Μὴ χρεῖος.] Διὰ ὄφλημα.
18. Ἄειραν.] Νῦν, ἥρπασαν.
20. Ἐξεπάλην.] Δημοσίαν ἔκπεμψιν.
21. Παιδὸς.] Παῖς ἦν.
23. Δώδεκα θήλειαι.] Ἶφιτος, Εὐρύτου μὲν παῖς, Οἰχαλιεὺς δὲ τὸ γένος, ἀπολωλότων αὐτῷ τῶν ἵππων,

## NOTÆ.

Χαλκείῳ δὲ, ὅτι τῷ σὺν σιδήρῳ, καθὸ τὸ, χάλκεια ἔπεα· ἀλλὰ τῷ αὐτόχρημα χαλκῷ· διὸ καὶ καλῷ αὐτῷ ἔφη· ὃ καὶ μᾶλλον ἐπεκαλέσατο γεγραφὼς ἑτέρωθι, τῷ ἐν ποσὶν Ἀχιλλεφόρεις, ἤγουν τὸ, Καλῷ, Χρυσείῳ· χρυσῷ γὰρ μάλιστα οἰκεῖον τὸ καλόν. Et *Auro* aptius *Ebori* jungitur; quare χρυσείῳ omninò legendum; licet oppidò plura Exemplaria χαλκείῳ præferant.

9. Ἔγχεϊ) *Eustath.* fol. 743. lin. 42. Ὅτι θάλαμος ἔνθα καὶ τὰ κειμήλια κεῖται, καὶ τὰ ἐπιτήδεια τοῖς ἐν πολέμῳ. Ἐν δὲ τῷ Ἰλιάδος β. ἐν τῷ τῶν Ἀχαιῶν νεῶν καταλόγῳ, ἐν τῷ περὶ Μενεσθέως, ἐν τῷ ἐπαινεῖσθαι αὐτὸν ὡς ἐν πολέμοις ἐμπείρως διακοσμοῦντα τὰ τῆς μάχης, ἦν Θηβαῖοι ὡς Λακεδαιμονίους ἐπαγόμενοι, πόλιν ἐδήμιλον πρὸ κληθήναι ὑπέρθεον δηρὸν Μεσσηνίην· εἰκάζω δ' ἐγὼ ἤκιστα Ὁμήρῳ τοῖς ἔπεσιν· ἐπὶ μὲν γὰρ Καταλόγου τὴν εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας κατελέγων, ἐδημίλων πρὸ πόλιν Μεσσήνην ἐπαλίσιον. Tum laudat,

15. *Brevia Scholia* explicat & confirmat suo suffragio *Pausanias*, Περὶ δὲ τὰ μάχης, ἣν Θηβαῖοι ὡς Λακεδαιμονίους ἐπαγόμενοι Λεύκτροις ἐμαχέσαντο, πόλιν ἐδήμιλον πρὸ κληθῆναι ὑπέρθεον δηρὸν Μεσσηνίην· εἰκάζω δ' ἔγωγε τοῖς ἔπεσιν· ἐπὶ μὲν γὰρ Καταλόγου τὴν εἰς Ἴλιον ἀφικομένων, Πύλον, καὶ Ἀρήνην, καὶ ἄλλας κατελέγων, ἐδημίλων πρὸ πόλιν Μεσσήνην ἐπαλίσιον. Tum laudat, *Iliad.* β'. v. 599. &c. Quod & magis ait apparere, ex hoc loco, Τώδ' ἐν Μεσσήνῃ — Οἴκῳ ἐν Ὀρσιλόχοιο. Hujus enim Domum non in *Messenâ* aliquâ urbe, sed *Pheris* fuisse, ipse Poeta aliàs dicit, Ἐς Φερὰς δ' ἴκηαι, Διοκλῆος μέγα δῶμα, Υἱὸς Ὀρσιλόχοιο. Confer *Strabon.* l. 8. fol. 367.

23. * Πεζήμεν lego, ex MS. *Aloysiano*, pro περιῇ.

## VARIÆ LECTIONES.

9. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δή.
11. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.
16. Ὀρσιλόχοιο) χρ. Ὀρπλόχοιο, vid. N. in *Textum*.
17. Ὄφελλε) χρ. ὀφίλει. *Eustath.* fol. 747. lin. 24. & *H. Steph.*

Αἰ δή οἱ τὰ ἔπειτα φόνῳ καὶ μοῖρα γένοιτο·
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον
Φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίφρονα ἔργων,
Ὃς μιν ξεῖνον ἐόντα κατέκτανεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν,
Τὴν δή οἱ παρέθηκεν· ἔπειτα δὲ πέφνε καὶ αὐτόν·
Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε κεκληγώνυχας ἐν μεγάροισι.
Τὰς ἐρέων Ὀδυσῆϊ συλώτορι δώκε δὲ τόξον,
Τὸ πὰρ μὲν ῥ' ἐφόρεσε μέγας Εὔρυτος, αὐτὰρ ὁ παιδὶ
Κάλλιπ' ἀποθνήσκων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν.
Τῷ δ' Ὀδυσεὺς ξίφος ὀξὺ, καὶ ἄλκιμον ἔγχος ἔδωκεν,
Ἀρχὴν ξεινοσύνης προφερέστερος· οὐδὲ τράπεζη
Γνώτην ἀλλήλων· πὰρ γὰρ Διὸς υἱὸς ἔπεφνεν
Ἴφιτον Εὐρυτίδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·

Quæ jam ei & poſtea cædes & parorfactæ ſunt:
Poſtquam ad Jovis filium pervenit magnanimum
Virum Herculem, magnorum ſcientem operum,
Qui ipſum, hoſpes cùm eſſet, interfecit ſuis in ædibus:
Miſer, neque deorum timorem reveritus eſt, neque menſam,
Quam dudum ei appoſuerat; poſteaque occidit & ipſum:
Equas tamen ipſe habuit fortes-unguibus in ædibus,
Has quærens Ulyſſi obvius-fuit, deditque arcum,
Quem antea quidem portabat magnus Eurytus, at hic filio
Reliquit moriens in ædibus altis.
Huic Ulyſſes enſem acutum, & validam lanceam dedit,
Principium hoſpitalitatis doloroſæ: neque in menſa
Cogniti ſunt inter ſe; antè enim Jovis filius interfecit
Iphitum Eurytidem, ſimilem immortalibus;

## ΣΧΟΛΙΑ.

* Φεύγει τὰς πόλεις ἐρώντων πόλεις, οἷον Φαιήκων. Πολυΐδου δὲ μάντεως εἰπόντος αὐτῷ, μὴ παραγίνεσθαι εἰς Τίρυνθα χάριν ζητήσεως, ἃ δὲ εἶναι συμφέρον, λέγοντος παρακούσαντα παραγενέσθαι· τὴν δὲ Ἡρακλέα μηχανῆναι τινὰ καὶ φρατρίαν συμπελκυσάμενον αὐτὸν ἄγειν εἰς ἐπίκρημνον πίτυν, καὶ καθελόντα, δεῖξαι τὸ σῶς αὐτὸν ἔχειν ἴγκλημα, καὶ τὸ πατέρα, ὃν πλουτήσοιτο αὐτῷ τὴν ἄθλον, τῷ Ἰόλλῃ χαμεῖν οὐκ ἔδωκαν, ἀλλ' ἀπημάσαντες ἀπέπεμψαν· λέγεται δὲ, ὡς ἀναπαύσας ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῇ ξενοκτονίᾳ, ἐφεστάτησεν Ἑρμῆν λαβόντα τὴν Ἡρακλέα πωλῆσαι, δίκῃ δὲ φόνου· τὴν δὲ εἰς Λυδίαν ἀγαγόντα τῇ τότε βασιλεύσῃ Ὀμφάλῃ δῶναι τελῶν τιμωρίαν παλαιστῶν· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

26. Μεγάλων ἐπίφρονα ἔργων.] Μεγαλωργὸν, ἐπὶ μεγάλοις ἔργοις ἐσχεμένον, ἐπιτήμονα.

32. Μάγας Εὔρυτος.] Ἐπὶ πεζικῇ.

35. Ἀρχὴν ξεινοσύνης.] Ἀρχὴν * ποιήμβρια ξενίας. Προφερέστερος.] Τῆς ποιότης κηδεμονικῶς ἔχειν πρὸς ἀλλήλους.

## NOTÆ.

25. Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν) Verſus ſuſpicionis, ſive ἀκίφηλος, de quâ re diximus ad θ'. v. 452. & μ'. v. 423.

28. Σχέτλιος· οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ', οὐδὲ τράπεζαν) Quod diximus de *Heſiodo*, Carmina ſibi *Homerica* vindicanti, ad τ'. v. 360. nunc id ex hoc loco evincam. Perpende itaque hunc locum & hiſtoriam, ubi *Hercules Iphitum*, ſuum hoſpitem, contra fas juſque Hoſpitii, Deique Hoſpitalis Reverentiam, occidiſſe dicitur; quòd intelligeret ad illum pertinere *Equos*, quos illi quidem furto ſurreptos ab *Autolyco*, & temerè ab *Hercule* emptos, Vir ſummus adeò illibenter redditurus erat; ut nè hoc faceret, Amicum potiùs trucidaret. Jam *Heſiodus*, de quibuſvis Injuſtis hominibus, Σχέτλιος, οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότος, οὐδὲ τραπέζαν, ubi malè εἰδότος· σωκοδότης γὰρ ποιοῦσιν οἱ κακοὶ ἀνοσίως· Τῷ ἂν θεῶν ὄπιν εἰδῶσι πάντες, ἀλλ' οὐκ αἰδέσονται. Quare ὄπιν οὐκ εἰδὼς minuit vim peccati, nec aſſequitur τὸ, ὄπιν αἰδόμενος. Et ſic de cæteris *Heſiodi* compilationibus ex *Homero* judicandum.

30. Ἵππους δ' αὐτὸς ἔχε) *Euſtath.* fol. 745. lin. 44. Τὰς δὲ ῥηθείσας ἵππους εἶχεν Ἡρακλῆς, ὑπ αὐτὸς ἡ λιποστόμφορος, ἢ ὀφελόμφορος, ἀλλ' ἑτέρωθεν κλέμμασι λαβών· Αὐτόλυκος γάρ, φησιν, ὁ Ἑρμοῦ, κλέψας τὰς Εὐρύτου ἵππους, πέπρακε τῷ Ἡρακλεῖ. Vid. ſuprà, ad. v. 28.

36. Ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 747. lin. 6. Τὸ δὲ γνώτην ἀλλήλω, τὸ τὴν Ἀνλιγραφὴν ἀκριβέστερα, καθ' ἡμᾶς γνωκλῶ τὴν Πληθυντικὴν γενικὴν Ἀλλήλων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

Malè hoc *Scholion* locatur in MSto & Vett. tribus Impreſſis, ad v. 395. De hujus *Scholii* materiâ, *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 6. p. 123. &c.

35. * Ποιήμβρια ξενίας) Ità pro ποιήμβρια ἀξενίας, ex *Aloyſiano* MSto. Verùm ξίφος, ἔγχος, πῆχυς, per Appoſitionem, referuntur ad τὸ, ποιούμβρια.

## VARIÆ LECTIONES.

29. Τῷ δή οἱ) γρ. τῷ, ἢ οἱ, *H. Steph.*

32. Παιδὶ) γρ. παιδός. *H. Steph.*

36. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλω, vid. Not. in *Textum*.

Ὃς

Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε· τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἐρχόμενος πόλεμόνδε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἧιρειτ'· ἀλλ' αὐτῷ μνῆμα ξείνοιο φίλοιο
Κείσκεθ' ὑπὲρ μεγάροιο· φόρεε δέ μιν ἦος ἐπὶ γαίης.
Ἦδ' ὅτε δὴ θάλαμον τ' ἀφίκεθ' ὃς γυναικῶν,
Οὐδόν τε ξυτὸν τεκτήνατο, τόν ῥα τέκτων
Ξέσσεν ἐπιστάμενος, καὶ ἐπὶ στάθμιλα ἴθυνεν,
Ἐν δὲ θαμειὰς ἄρσε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς·
Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἰμάντα θοῶς ἀπέλυσε κορώνης,
Ἐν δὲ κληῖδ' ἧκε, θυρέων δ' ἀνέκοπτεν ὀχῆας,
Ἄντα πτυσσομένη· τὰ δ' ἀνέβραχεν, ἠΰτε ταῦρος
Βοσκόμενος λειμῶνι· τόσ' ἔβραχε καλὰ θύρετρα
Πληγέντα κληῖδι, πεπάσθησαν δέ οἱ αἶψα.
Ἦδ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ, σὺν δὲ κηλοὶ
Ἕασαν· ἐν δ' ἄρα τῇσι θυώδεα εἵματα κεῖτο.
Ἔνθεν ὀρεξαμένη, ἀπὸ παστάλιν αἴνυτο τόξον
Αὐτῷ καὶ γωρυτῷ, ὅς οἱ πρόκειτο φαεινός.
Ἑζομένη δ' αὖθι, φίλοις ἐπὶ γούνασι θεῖσα,
Κλαῖε μάλα λιγέως· ἐκ δ' ἤρεε τόξον ἄνακτος.

Qui ei arcum dedit; hunc tamen nunquam divinus Ulysses,
Proficiscens ad bellum nigris in navibus
Portavit; sed ibi monimentum hospitis dilecti
Jacebat in ædibus; portabat tamen illum suâ in terrâ.
Hæc quando jam ad thalamum hunc pervenit divina mulierum,
Limenque quernum accessit, quod quondam faber
Polivit scienter, & ad perpendiculum direxit;
Ibidem postes aptavit, januasque addidit splendidas:
Statim hæc lorum velociter solvit annuli,
Clavemque immisit, januarumque pepulit feras,
Coràm collimans: hæ autem resonuerunt, velut taurus
Pascens in prato; tantum sonuerunt pulchræ portæ
Percussæ clavi, apertæque sunt ei cito.
Hæc igitur in alta tabulata ivit, ubi capsæ
Stabant; inque his odoriferæ vestes jacebant.
Illinc extensa à clavo accepit arcum
Cum coryto, qui eum operiebat nitidus.
Sedensque ibidem, dilectis in genibus ponens,
Flebat valdè stridulè; & extraxit arcum regis.

## ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ὃς οἱ τόξον ἔδωκε.] Τοῦτον εἴρηκε τὸν δόντα, ἐπεὶ ἀλλά μοῦσα τινὰ παραδηλοῖτο.

40. Ἧιρειτ'.] Ἐλάμβανεν.

41. * Κείσκετ'.] Ἔκειτο.

46. Ἀπίλυσε κορώνης.] Τὸ κλεῖθρον ἑκατέρωθεν ἐξήρτηθ ὡς κέλκον, ἅπερ δὲ ἡ διαλαμβάνει εἰς τύπανον ἀνοίγμαχ. * Κορώνης.] Κέλκου, κόρακ.

47. Ἀνέκοπτεν.] Ἀνέκρουεν, ἀνέῳγ. Ὀχῆας.] Νῦν, πρὸς λιγυφώνους βαλάνους, πρὸς τὸ τῷ λιγυφώνῳ * χαλκείῳ καθ' ἁρμοῦ τὸ κλειθρ. ἐς ἀφελόμενον ἢ ἀνοίγον.

54. Γωρυτῷ.] Τῇ θήκῃ τόξου.

* Vid. suprà, ad ξ'. v. 251.

## NOTÆ.

38. Ὃς οἱ) Prior Syllaba longa vi *Toni*, & *Finalis*, & *Aspiri* sequentis; ut mox, v. 54. Vid. ad *Varias Lectiones*.

46. Αὐτίκ' ἄρ' * ἦγε ἰμάντα) Cùm Prior Ε ἰμάντα corripiatur, omninò ἦγε scribendum vidi; quare ἦγ' ad *Var. Lect.* relego, ut Error *Priorum* Edd. agnoscatur. Κορώνης) Ità, pro κορώνη, scribo, ex *Florentinâ, Romanâ, & Basileensi Eustathii, Aldinâ, Lovaniensi Recusi, Hervagianâ*, &c. quare non bene *Henricus Stephanus*, è *Textu*, in *Marginem* removit: Κορώνη δὲ, κορίκος ἢν κλεῖθρα, ὃν ἰμάντα περοκαλύπτειν εἰώθασιν· οἱ δὲ λύσεις, σχῆμα τὸ ἰμάντα αὐτὰς ἀπέλυσε· εἶτα κλεῖν εἰς τὸ κέκλιγον ἔβαλον· καὶ ἄπτας ὀχῆας ἀνέκοπτεν. Vid. *Eustath.* fol. 747. lin. 23.

54. Ὃς οἱ) Vid. suprà, ad v. 38.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Κορώνης) Quæ malè priùs aderant, deleo, *viz.* Κορώνη) Ἔνιοι, Κορ. Duas enim priores Voces nec MS. agnoscit, nec Codices Vett. Impressi.

## VARIÆ LECTIONES.

38. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut infrà, v. 54.

41. Κείσκεθ' ὑπὲρ μεγάροιο) γρ. κείσκετ' ἐν μεγάροισι.

46. Ἦγε ἰμάντα) γρ. ἦγ' ἰμάντα, malè in Prioribus, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Κορώνης) γρ. κορώνῃ, utramque Lectionem *Eustathius* agnoscit. fol. 747. lin. 21. & 28.

54. Ὃς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut suprà, v. 38.

55. Καὶ αὖθι) γρ. καζῦθι, *H. Steph.* vid. infrà, v. 90.

Ἦ ἐπεὶ ἂν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,
Βῆ ῥ' ἴεναι μεγαρόνδε μὲ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Τόξον ἔχων' ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· πολλοὶ δ' ἔνεσαν γοόεντες ὀϊστοί.
Τῇδ' ἄρ' ἅμ' ἀμφίπολοι φέρον ὄγκιον· ἔνθα σίδηρος
Κεῖτο πολὺς καὶ χαλκός, ἀέθλια τοῖο ἄνακτος.
Ἦ, ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκεθ' δῖα γυναικῶν,
Στῆ ῥα θοὴν καθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
Ἄντα παρειάων ἀχρμὴν λιπαρὰ κρήδεμνα·
Ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
Αὐτίκα δ' μνηστῆρσι μετηύδα, καὶ φάτο μῦθον,
Κέκλυτέ μοι, μνηστῆρες ἀγλαὸν ὄργια, οἱ τόδε δῶμα
Ἔχετ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν ἐμμενὲς αἰεί,
Ἀνδρὸς ἀποιχομένοιο πολλὼ χρόνον· οὐδέ πῃ ἄλλην
Μύθῳ ποιήσασθε ἐπιχθονίῳ ἐθελήσατε,
Ἀλλ' ἐμὲ ἴεμενοι γῆμαι, θέσθε τε γυναῖκα.
Ἀλλ' ἄγετε, μνηστῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεται ἄεθλον·
Θήσω γὰρ μέγα τόξον Ὀδυσσῆος θείοιο.

Hæc igitur poſtquam ſatiata eſt lacrymoſo luctu,
Perrexit ire in domum ad procos ſuperbos,
Arcum tenens in manu reflexum, & pharetram
Sagittiferam; multæ verò inerant ſuſpiriioſæ ſagittæ:
Simulque cum eâ ancillæ portabant arcam; ubi ferrum
Jacebat multum & æs, certamina regis.
Hæc igitur, quando jam ad procos pervenit præſtans mulierum,
Stetit apud limen domûs bene factæ,
Ante genas tenens tenuia velamina;
Ancillæ etiam ei utrinque aſſitit:
Statim autem procis loquuta eſt, & dixit verbum,
" Audite, proci ſuperbi, qui hanc domum
" Uſurpâſtis ad comedendum & bibendum aſſiduè ſemper,
" Viro abſente multo tempore; neque aliquem alium
" Rei hujus facere finem nec præextare poteſtis;
" Niſi me cupientes ducere & facere uxorem.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparet certamen;
" Ponam enim magnum arcum Ulyſſis divini;

## ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὄγκιον.] Ἐπὶ μὲν τῶν ἄπαξ εἰρημένων ἡ λέξις σημαίνει ὃ ἀγκεῖον * κισσεῖδες, ἐν ᾧ ἀπίκεισθαι οἱ ὄγκοι. ἔγκοι δ' εἰσὶν οἱ πώγωνες τῶν ἀκίδων. ἐν δὲ ἄλλοις, † Ὡς δ' ἴδεν τεύχεά τε καὶ ὄγκας ἑατὸς ἑόντας. σωτικῶς δὲ τὸν ὄγκον ἀγκῖον· ὡς κριτὸν, τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον. ὄγκιον δὲν ἡ θήκη τῶν ἀκίδων. εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ ἀγκῶδες εἶναι.

62. Τοῖο.] Τοῦ ἰδίου. † *Iliad.* δ'. v. 151.

69. Ἐχέτε'.] Ἐβιάσασθε, ἐβαρήσατε.

71. Μύθῳ.] Νῦν, τὸ σασιαστὸν, ὅθεν καὶ * Ἀνακρέων τὸν σὺν Σάμῳ ἁλιεῖς ὄντας σασιαστὰς φησιν, Μυθηταὶ δ' * ἐν νήσῳ μειγέν διέπουσιν ἱερὸν ἄγγος· αὐτὶ δὲ, σασιασταὶ, μυθηταί. Ἐπιχειρεῖν.] Νῦν, σημαίνει φέρασιν· * ἐπιμονῆς γὰρ χρεία τῷ φερασιζομένῳ εἰς τὸ ψεύδεσθαι καὶ τὸ μὴ ἀληθεύειν· καὶ Ἀλκαῖος, Οὐδέπω * μυναμένῳ ἄλλο τὸ νόημα· αὐτὶ δὲ, φερασιζόμενος, ἀλλαχοῦ ἀποτρέπων τὸ ἑαυτοῦ νόημα.

73. Τόδε φαίνετ' ἄεθλον.] Τὸ ἐμοὶ γῆμαι.

74. Θήσω.] Προβήσομαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Κισσεῖδες, ἐν ᾧ ἀπίκεισθαι.) Ità, pro corrupto, κισσειδὲς, ἐν ᾧ ἔγκειται.

71. Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ) Vid. ad *Anacreon.* v. 1231. * ἐπιμονῆς lego, pro, ἀπὸ μονῆς, & μυναμένῳ, pro μιμαμένῳ. Hæc confirmat & explicat *Euſtath.* fol. 748. lin. 36. Ἐν δὲ τῷ, Μύθῳ ἐπιχειρεῖν, οἱ Παλαιοὶ μῦθον μὲν ἐνταῦθα ἰδίως τὴν φάσιν λέγουσιν· ἐπὶ δὲ Ἀνακρέοντος τῶν ἐν Σάμῳ θέλων εἰπεῖν σασιαστὰς, Μυθηταὶ δ' ἐν νήσῳ, φησὶ, διέπουσιν ἱερὸν ἄγος, αὐτὶ δὲ, σασιασταὶ ἐπέρρηται. Et mox, Ἐπιχειρεῖν δὲ, τὸν φέρασιν· ἐπεὶ ὅσοι οἱ φερασιζόμενοι ἐπίχουσιν, ὁ ἐπὶ μείζονα, ἐννοεῖσθαι, τὶ ἂν εἴποιεν· ὅθεν λαβὼν τὸ ἔπος ἐπιμένειν, καὶ μόνῳ τῷ τοιούτῳ ἐπιχειρεῖν μετ' ἀλόγου ἐρεῖ, ἐν τῷ,* Ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνυσι παρείλκετε, ἤγαν φερασίασιν· ἵνα ᾖ μύνυσι, οἱονεί τις μυθὴ· μυθὴς γάρ τινος χρεία τοῖς φερασιζομένοις, καὶ ἐπιχουσιν, ἤτοι ἐπίχουσιν· ἀφ' ἧς λέξεως καὶ οἱ ἰφεικλικοὶ σοφοὶ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὃ ἐστι σκεπτικοί· ἐν δὲ μὴ ᾖ μυθὴ, γέγονεν Αἰολικῶς μύνυθη καθά τε συνήθη βαρὺν τόνον καὶ πρεπτὸν ὄ, ὁμοίως τῷ ὄνομα, ὄνυμα· ἀοσότεροι, ἀοσύτεροι, ἐν τοῖς ὁμοίοις. λέγει δὲ καὶ Ἀλκαῖος, τὸ φερασιζεσθαι, μύνεσθαι, οἷον, Οὐδέπω μυναμένῳ ἄλλο νόημα. Hoc tamen in loco μύνυθι, per περίγραμμα exponendum cenſeo, ut Nos in *Eſthera* Præfat. §. VII. * Infrà, ad v. 111.

## VARIÆ LECTIONES.

61. Ὄγκιον) γρ. ἀγκίον, *Euſtath.* fol. 744. lin. 52.

72. Ἀλλ' ἐμοὶ ἱέμενοι) γρ. ἀλλ' ἐμοὶ δ' ἱέμενοι.

Ὡς

Ὅς δέ κε ῥηΐτατ' ἐντανύσῃ βιὸν ἐν παλάμῃσι,
Καὶ διοϊστεύσῃ πελέκεων δυοκαίδεκα πάντων,
Τῷ κεν ἅμ' ἑσπόμην, νοσφισαμβὶς τόδε δῶμα
Κυρίδιον, μάλα καλόν, ἐνίπλειον βιότοιο·
Τῷ ποτὲ μεμνήσεσθ' οἴομαι, εἴπερ ὀνείρῳ.
Ὣς φάτο· καί ῥ' Εὔμαιον ἀνώγει, δῖον ὑφορβόν,
Τόξον μνηστῆρσι θέμεν, πολιόν τε σίδηρον.
Δακρύσας δ' Εὔμαιος ἐδέξατο, ἠδ' κατέθηκεν·
Κλαῖε δὲ βουκόλος ἄλλοθ', ἐπεὶ ἴδε τόξον ἄνακτος.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέρια φρονέοντες,
Ἆ δειλοί, τί νυ δάκρυ κατείσετον, ἠδὲ γυναικὶ
Θυμὸν ἐνὶ φίλεσιν ὀρίνετον; ἢ τε καὶ ἄλλως
Κεῖται ἐν ἄλγεσι θυμός, ἐπεὶ φίλον ὤλεσ' ἀκοίτιν.
Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι, ἠὲ θύραζε
Κλαίοντ' ἐξελθόντε, καὶ αὐτόθι τόξα λιπόντε,
Μνηστῆρσιν ἄεθλον ἀάατον· ἦ γὰρ ὀΐω
Ῥηϊδίως τόδε τόξον εὔξοον ἐντανύεσθαι.
Οὐ γάρ τις μετὰ τοῖος ἀνὴρ ἐν τοῖσδεσι πᾶσιν,
Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα,
Καὶ γὰρ μνήμων εἰμί, πάϊς δ' ἔτι νήπιος ἦα.
Ὣς φάτο· τῷδ' ἄρα θυμὸς ἐνὶ φίλεσιν ἐώλπει

" Quicunque autem facillimè intendet arcum in manibus,
" Et ſagittam miſerit per annulos duodecim omnes,
" Hunc ſimul ſequar, ubi me ſubduxero ab hâc domo,
" Quam-juvenis-colui, pulchram, plenam facultatum;
" Cujus aliquando *me* recordaturam puto etiam in ſomnio.
Sic dixit, & Eumæum juſſit honeſtum ſubulcum
Arcum procis ponere, canúmque ferrum.
Lacrymans verò Eumæus ſuſcepit & depoſuit:
Flevit quoque bubulcus ex alterâ parte, quandò vidit arcum regis.
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Stulti ruſtici, quotidiana ſentientes,
" Ah miſeri, cur lacrymas funditis? & mulieri
" Animum in pectoribus movetis? cui & alioquin
" Jacet in doloribus animus, quandoquidem dilectũ perdidit maritum.
" Sed tacitè comedite ſedentes, vel foràs
" Flete egreſſi, hic arcum relinquentes,
" Procis certamen difficile; non enim puto
" Facilè hunc arcum politum tendi.
" Non enim aliquis adeſt talis vir inter hos omnes,
" Qualis Ulyſſes fuit; ego verò ipſum ipſe vidi,
" Etenim memor ſum; puer tamen adhuc infans eram.
Sic dixit; huic tamen animus in pectoribus ſperabat

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Δυοκαίδεκα πάντων.] Εἰ ἦν ἐν μέσοις ἐπὶ τὸ βέλος, ἔξαθλος ἦν, ὡς ἐλλείπων τῇ δυνάμει.

85. Ἐφημέρια φρονέοντες.] Τὸ παραπλήσιον μέσον φρονοῦντες, ἀ σφηνοῦντες ἢ μέλλοντες.

90. Τόξα.] Νῦν, τῷ σύμπασαν σκευὴν * τοξικήν.

91. Ἀάατον.] Ἐπιβλαβῆ, ἢ ἄνδρι βλαβέντος.

93. Μέτα.] Ἀντὶ ἢ ὑπάρχει, * μέτεστιν.

## N O T Æ.

77. Νοσφισαμένη) De hâc ſcriptione ſatis monui. Vid. ad τ'. v. 579.

89. Ἀλλ' ἀχέων δαίνυσθε καθήμενοι) Vid. *Suidam*, v. Ἀχέων, & *Lud. Kuſterum* in locum, ubi probat, nunc *Nomen*, nunc *Adverbium*.

96. Ἐώλπει) De ἐώκειν, ab ἔοικα, diximus ad α'. v. 411. Ità ab ἔρχω, ἔρρα, *Atticè* ἔοργα, & in *Pluſquam Perfecto*, ubi duplicatur Augmentum, ἐώργειν. Eodem modo, ab ἔλπω, ἔλπα & ἔολπα, unde ἐώλπειν. Alitèr paulò *Euſtath.* in *Iliad.* fol. 1255. lin. 51. Τὸ ᾗ ἐώλπει μεταθέσει ἴσχει καὶ αὐτὸ χρόνου· ἴδει μὲ ἦν ὅτι ἔολπα, τὸ ὑπερσωπελικὸν εἶναι πολλαχοῦ· ὅπου ᾗ καὶ ἔοργα, κόργειν· μεταπλάσας ᾗ χρονικῶς σωσταλκὰ μὲ ὁ τύπος ἢ ἄρχουσι· ἐξεδέξατο ᾗ ἡ μετ' αὐτὸ, καθά τινα μεταχαράσσουσι ἐκ παλαιοτέρων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

90. Hoc *Scholion* male olim ad finem, v. 85. poſitum, in ſuum locum reduxi, vocem * τοξικὴν addo, ad *Senſum* complendum.

## VARIÆ LECTIONES.

77. Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, Priores Editt. non benè. Vid. infrà, ad v. 104.

90. Κατ' αὐτόθι) γρ. καζαυτόθι, ut ſuprà, v. 55.

93. Μέτα) γρ. μέτ, in Prioritus, non bene. Editio *Hervagiana* in margine μέτα legebat rectè; nam pro μέτεστι ponitur.

Νθυσεὺς

Νδυρὶω ϲὐπανύσειν, διοϊχεύσειν τὲ σιδήρῳ.
Ἦτοι ὀϊϛὸϛ γε πρῶτος γεύσεϑαι ἔμελλεν
Ἐκ χειρῶν Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ὃν ποτ' ἀτίμα
Ἥμενος ἐν μεγάρῳ, ἐπὶ δ' ὦρνυε πάντας ἑταίρους.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἦ μάλα μὲ Ζεὺς ἄφρονα θῆκε Κρονίων·
Μήτηρ μέν μοι φησὶ φίλη, πινυτὴ περ ἐοῦσα,
Ἄλλῳ ἅμ' ἕψεϑϑ, ποσφισαμένη τόδε δῶμα·
Αὐτὰρ ἐγὼ γελόω, καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῷ·
Ἀλλ' ἄγεϑε, μνηϛῆρες, ἐπεὶ τόδε φαίνεϑ' ἄεϑλον,
Οἵη νῦν οὐκ ἔϛι γυνὴ καϑ' Ἀχαιΐδα γαῖαν,
Οὔτε Πύλῳ ἱερῇ, οὔτ' Ἄργεϊ, οὔτε Μυκήνῃ,
Οὔτ' αὐτῇ Ἰθάκῃ, οὔτ' Ἠπείρῳ μελαίνῃ·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε γ' ἴϛε· τί με χρὴ μητέρος αἶνον;
Ἀλλ' ἄγε μὴ μιμνέτω παρέλκεϑε, μηδ' ἔτι τόξου
Δηρὸν ἀπηνήνασϑε τανυσσόμενος, ὄφρα ἴδωμαι.
Καὶ δέ κεν αὐτὸς ἐγὼ ϛῆ τόξῳ πειρησαίμην·
Εἰ δέ κεν ὐπανύσω, διοϊχεύσω τὲ σιδήρῳ,

Arcum tendere & ſagittam mittere *per ferrum*.
Sanè quidem ſagittam primus guſtaturus erat
Ex manibus Ulyſſis ſtrenui; quem dudum inhonorabat
" Sedens in domo, etiam commovebat omnes ſocios.
His verò etiam interlocuta eſt ſacra vis Telemachi,
" Dii boni! certè valdè *me* Jupiter dementem fecit Saturnius:
" Mater quidem mihi dicit dilecta, prudens quamvis ſit,
" Alium ſimul ſequuturam ſe, relictâ hâc domo;
" At ego rideo & delector inſano animo.
" Verùm agite, proci, quoniam hoc apparuit certaminis-præmium,
" Qualis nunc non eſt mulier in Achaicâ terrâ,
" Neque in Pylo ſacrâ, neque Argis, neque Mycenis,
" Neque in ipsâ Ithacâ, neque in Epiro nigrâ:
" Etiam ipſi hoc ſcitis; quid opus habeam matris laude?
" Verùm, *inquam*, agite; nè prætextibus rem protrahite, neque Arcûs
" Diutiùs averſemini tenſionis *experimentum*, ut videamur.
" Equidem & ipſe ego hunc arcum experiar;
" Quòd ſi tetendero, miſeroque ſagittam per ferreum-*annulum*,
" Non utique mihi afflicto has domos veneranda mater
" Linquet cum alio profecta; quoniam tum ego poſſi linquar,
" Potens jam Patris certamina pulchra obire.
Dixit, & ab humeris pallium poſuit purpureum,
Rectus ſurgens, enſem etiam acutum depoſuit humeris.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

99. Ἄϑλια.] Ὑβριζεν.
110. * Ἴϛε.] Γνωρίζεϛε.
111. Μύηϛερ.] Περιφράσεϊ· μύσαιμι τὰ ἄμμαϑα σκίπωϑ, τί χρὴ δρᾶν; τέτε δ' χάριν ἐσοφαίζοντο, ἵνα ἐκμαϑίσωσιν· οἱ δ', καϑισαντες, παρὰ τὸ μύειν τὸ τόμα. Παρέλκεϑε.] Ὑπερϑήϑε.
112. Ἀπηνήνασϑε.] Ἀπορρίπτεϑε. Τανυσσόμενος.] Τῆς * τάσεως, ἤ ϲύνταγμα.
114. Σιδήρῳ.] Τῶν πλήκτρων.

## N O T Æ.

104. Νοσφισαμένη) Vid. ſuprà, ad v. 77.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Hoc *Scholion* ex *Aloyſii* MSto.
112. * Τάσεως, ità, pro τάσεως, MS. *Aloyſii*.

## Variæ Lectiones.

97. Νδυρὶω ϲὐπανύσειν) γρ. νδυρὶω ϲὐπανύειν, & νδυρὴν τ' ϲὐπανύσειν, *H. Steph.* ut infrà, v. 127.
99. Ὄν ποτ') γρ. ὃν πάτ', *H. Steph.*
100. Ἐν μεγάρῳ) γρ. ἐκ μεγάρου, *H. Steph.*
104. Ἕψεϑϑ) γρ. ἑπέϑϑ. *Ibid.* Νοσφισαμένη) γρ. νοσφισαμένη, vid. ſuprà, ad v. 77.
111. Μηδ' ἔτι) γρ. μηδέτι, *H. Steph.*
115. Οὔ κε μοι ἀχνυμένῃ) γρ. οὐκ ἄν μοι ἀχνυμένῃ. *H. Steph.* verùm οὐκ ἄν μοι, *Euſtathii* Lectio tantùm Proſaica, fol. 751. lin. 51. minimè ut *Variæ Lectio* agnoſcenda; nec enim per *Metrum* ſtare poteſt: ἀχνυμένη etiam non ſana *Lectio*.

Πρῶτον

Πρῶτον μὲν πελέκεας ϛῆσεν, ἀμφὶ τάφρον ὀρύξας
Πᾶσι μίαν μακρὴν, καὶ ἐπὶ γαθμὸν ἴθυνεν·
Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε· τάφος δ' ἔλε πάντας, ἰδόντας,
Ὡς διακόσμως ϛῆσε· πάρος δ' ὃ πώποτ' ὀπώπει.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξα πειρήτιζεν·
Τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης, θαπελπόμενος τόγε θυμῷ,
Νευρὴν τανύσσειν, διοϊστεῦσαί τε σιδήρῳ.
Καί νύ κε δὴ ῥ' ἐτάνυσσε βίῃ τὸ τέταρτον ἀνέλκων,
Ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἀνένευε, καὶ ἔσχεθεν ἱέμενόν περ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο,
Ὤ πόποι, ἦ καὶ ἔπειτα κακός τ' ἔσομαι καὶ ἄκικυς,
Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
Ἀνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις θοώτερος χαλεπήνῃ.
Ἀλλ' ἄγεθ', οἵπερ ἐμεῖο βίῃ θοροφερέστεροί ἐστε,
Τόξα πειρήσασθε, καὶ ὀπιπελέωμεν ἄεθλον.
Ὡς εἰπὼν, τόξον μὲν ἀπὸ ἕο θῆκε χαμᾶζε,
Κλίνας καλλιτῆσιν ἐϋξέστῃς σανίδεσσιν·
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ παρὰ θρόνου ἔκλινε κορώνῃ.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Ὀρνυθ' ἑξείης ἀπὸ δεξιὰ πάντες ἑταῖροι,
Ἀρξάμενοι τῇ χώρῃ, ἄθεν τέ περ οἰνοχοεύῃ·

Primò quidem annulos ſtatuit, vallo perfoſſo
Omnibus uno longo, & ad lineam direxit:
Circum autem terram infercivit; ſtupor verò cepit omnes videntes,
Quam exquiſitè ſtatuit, antea tamen nunquam viderat:
Stetit igitur in limen iens & arcum tentavit.
Ter quidem ipſum concuſſit, trahere promptus,
Ter tamen remiſit de robore; adhuc ſperans hoc animo,
Nervum tendere, mittereque ſagittam per terrum.
Et jam fors tetendiſſet vi, quartum attrahens,
Sed Ulyſſes nutu-prohibuit, & tenuit cupientem.
His igitur locuta eſt magna vis Telemachi,
" O Dii, vel & in poſterum maluſque ero & impotens,
" Vel junior ſum, & nondum manibus confiſus ſum
" Virum expellere; quando aliquis prior molellus ſit.
" Verùm agite, qui me vi multò potentiores eſtis,
" Arcum tentate, & perficiamus certamen.
Sic locutus, arcum quidem à ſe poſuit humi,
Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibique citum telum pulchræ acclinavit coronidi.
Retrò demum defedit in ſede, unde ſurrexerat.
His Antinous locutus eſt, Eupithei filius,
" Surgite ordinatim decentèr omnes, ò ſocii,
" Initio facto à loco, unde vinum miniſtrat *aliquis*:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

122. Ἔναξε.] Συνεπίλωσεν.
123. Ὀπώπει.] Θεασάμενος ἦν.
124. Πειρήτιζε.] Διαπειρᾶσθαι ἐπεχείρουν.
125. Πελέμιξεν.] Ἐκίνησεν.
138. Κορώνῃ.] Τῷ ἄκρῳ τοῦ τόξου.
141. Ὀρνυθ'.] Ἀνίστασθε. Ἐπιδέξια.] Ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους.
142. Ὅθεν τὸ πρῶτον οἰνοχοεύῃ.] Εὔλογόν ἐστιν, * ἐστιάσεως οὔσης τοῦ ἀνδρῶνος τὸ δεξιὸν κλῖνος τοῦ κεκτῆσθαι.

## N O T Æ.

122. Ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἔναξε) Στήσας ἐλαθὰ, καθὸ τὸ συνεπίλωσεν, τοῦ πλήσας. *Eustath.* fol. 753. lin. 27. Ἔναξε verò *Thematis*, νάσσω. *Fut.* νάσω, & νάξω, undè γυναμεῖον, & ναστὸς, πυκνὸς, &c. Vid. *Suid.* v. Νάσσαθ.
136. Ἀπὸ ἕο) Vid. infrà, ad v. 163.
142. Ὅθεν τὸ πρῶτ' οἰνοχοεύῃ) Δικαίως, ὡς ἐστιάσεως οὔσης τοῦ οἰνοχόου· ἢ, ὑπακουστέον τὸ τῷ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * Εἰσόπιν, pro εἰσοῖον, emendo, ex MS. *Aloysii.*

## VARIÆ LECTIONES.

126. Ἐπιλαπόμενος) γρ. ἔπι ἐλαπόμενος.
127. Νευρὴν τανύσσειν) γρ. νευρὴν ἐπιτανύσσειν &c. ut ſuprà, v. 97.
131. Ἦ καὶ ἔπειτα) γρ. ἦ καὶ ἔπειτα, *H. Steph.*
133. Ἀπαμύνασθαι) γρ. ἀπαμύνασθαι, *H. Steph.*
134. Θοροφερέστεροι) γρ. πολὺ φέρτεροι, *H. Steph.*
136. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*, & infrà, v. 163.
137. Ἐϋξέστῃς) γρ. ἰϋξέστοις, & ἰϋ ξεστῆς, ut infrà, v. 164.

Ὡς

Ὣς ἔφαθ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαινε μῦθον·
Λειώδης ὃ πρῶτος ἀνίσταλο, Οἴνοπος υἱός,
Ὅς σφι θυοσκόος ἔσκε, καὶ ἐγγὺς κρητῆρα ἠλεύατο
Ἶζε μυχοίταλος ἀιέν· ἀταθαλίῃσι δέ οἱ ὄμῳ
Ἐχθραὶ ἔσαν, πᾶσιν δὲ νεμέσσα μνησιφόωσιν·
Ὅς ῥα τότε πρῶτος τόξον λάβε καὶ βέλος ὠκύ.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, καὶ τόξῳ πειρήτιζεν.
Οὐδέ μιν ἐντύνυτο· πολὺ γὰρ κάμε χεῖρας ἀνέλκων,
Ἀτρίπλους, ἀπαλάς· μιν δὲ μνησῆρσιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, ἢ μὴ ἐγὼ τανύω· λαβέτω δὲ καὶ ἄλλος·
Πολλοὺς γὰρ τόδε τόξον ἀειςῆκας κεκαδήσῃ
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστι
Τεθνάμεν, ἢ ζώοντας ἁμαρτεῖν, ἧς ἕνεκ' αἰὲν
Ἐνθάδ' ὁμιλέομεν, πολιὴν ἐς μῆκος ἄνω.
Νῦν μὲν τις καὶ ἔλπεται ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ μενοινᾷ
Γήμαι Πηνελόπειαν, Ὀδυσσῆος θαλερόκοιτιν·
Αὐτὰρ ἐπὴν τόξῳ πειρήσετ', ἠδὲ ἴδηται,
Ἄλλην δή τιν' ἔπειτα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων
Μνάσθω ἐέδνοισιν διζήμενος· ἡ δέ κ' ἔπειτα
Γήμαιτ', ὅς κεν πλεῖστα πόροι, καὶ μόρσιμος ἔλθοι.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕο τόξον ἔθηκε,

Sic dixit Antinous; his placuit ſermo.
Leodes igitur primus ſurrexit, Oenopis filius,
Qui ipſis vates fuit, juxta craterem verò pulchrum
Sedebat ſemotiſſimus ſemper; injuriæ enim ei ſoli
Odioſæ erant, omnibus autem ſuccenſebat procis.
Hic tunc primus arcum accepit & telum velox;
Stetitque in limen iens, & arcum tentabat.
Neque ipſum intendit: priùs enim fatigavit manus ſurſum-trahens,
Haud tritas, teneras; ad procos verò dixit,
" O amici, non quidem ego intendo, capiat ergò & alius:
" Multos enim hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam multò melius eſt,
" Mori, quàm vivos excidere *ea re*, cujus gratia ſemper
" Hìc frequentamus, expectantes dies omnes.
" Nunc quidem aliquis & ſperat in mentibus & cogitat
" Ducere Penelopen Ulyſſis uxorem:
" At quùm jam arcum tentaverit & viderit,
" Aliam deindè aliquam poſtea Græcarum benè-indutarum
" Petat uxorem, dotibus *ſibi* concilians; hæc autem poſtea
" Nubat ei, qui plurima det, & deſtinatus veniat.
Sic dixit, & à ſe procul arcum poſuit,

## ΣΧΟΛΙΑ.

145. * Θυοσκόος.] Ὁ μάντις· ἀπὸ τῶν θυομένων κοινῶς· ὁ ἐστι, ποιῶν καὶ λέγων μαντεύόμενος.
146. Μυχοίταλος.] Ἐνδότατος.
147. Ἐχθραί.] Μισηταί.
151. Ἀτρίπλους.] Ἀθρόας.
153. Κεκαδήσῃ.] Στερήσῃ, χωρίσῃ.
161. Ἐεδνοισιν διζήμενος.] Πλείθη ἴδιων ζητῶν. βία γὰρ καὶ ῥαιμῇ ἐ λήψεται.

## NOTÆ.

152. Ὦ φίλοι, ἢ μὴ ἐγὼ τανύω· λαβέτω ὃ ἄλλος) Quomodò hoc verſu *Dionyſius* Tyrannus jocosè παρῳδῶν καπηλεύσαι, ex *Athenæo* diximus, ad *Euripid.* Andromach. v. 930.

162. Μόρσιμος ἔλθοι) *Ulyſſem* notat, at non in hunc Senſum ille intellexit; velut *Caiphas* autem verè locutus eſt, nec ipſe advertebat. Multa autem paſſim huc congerit Omina Divinus Poeta, ut diximus ad σ'. v. 111. Hoc ferè alludit noſtrum illud, *Suſpendium & Nuptiæ ex Fato fiunt.*

163. Ἀπὸ ἕο) *Ultima*, ὃ ἀπὸ producitur, vi *Toni*, in *Caſurâ*, ob *Aſperum* ſequentem; aliàs legi poteſt, ἀπαί, ut ε'. v. 398. Vid. ſuprà, v. 136.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

145. * Hoc *Scholion* ex MS. addo, vid. *Euſtath.* fol. 753. lin. 48. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* α'. v. 221. Item *Heſych.* *Etymolog.* M. & *Suidam.*

## VARIÆ LECTIONES.

145. Ὅς σφι) γρ. ὅσφι, vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 160.
157. Ἐλπεῖ) γρ. ἐέλπετ'.
162. Γήμαιτ') γρ. γήμαιθ', vid. ſuprà, ad υ'. v. 335.
163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. ſuprà, v. 136.

Κλί-

Κλίνας κολλητῆσιν ἐϋξέστης σανίδεσσιν,
Αὐτῷ δ' ὠκὺ βέλος καλῇ ἐπεκλίνατο κορώνῃ·
Ἆψ δ' αὖτις καθ' ἕδρης ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Λειώδες, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων,
Δεινόν τ', ἀργαλέον τέ; νεμεσσῶμαί γε δέ τ' ἀκουήν,
Εἰ δὴ τοῦτό γε τόξον ἀρίστας κεκαδήσῃ
Θυμῷ κ' ἠμὲ ψυχῆς· ἐπεὶ οὐ δύσασθαι σὺ τανύσσαι.
Οὐ γάρ τοι σέ γε τοῖον ἐγείνατο πότνια μήτηρ,
Οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεν, ἠδ' ὀϊστῶν·
Ἀλλ' ἄλλοι τανύουσι τάχα μνηστῆρες ἀγαυοί.
Ὣς φάτο· καὶ ῥ' ἐκέλευσε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Ἄγρε δὴ πῦρ κεῖον ὀρὶ μεγάροισι, Μελανθεῦ,
Πὰρ δ' ἴθι δίφρον τε μέγαν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἐκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν πρόχυν, ἔνδον ἐόντος,
Ὄφρα νέοι θάλποντες, ὀπιχρίουσι ἀλοιφῇ,
Τόξῳ πειρώμεσθα, ἠδ' ἐκτελέσωμεν ἄεθλον.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἀνέκαιε Μελάνθιος ἀκάμαντον πῦρ·
Πὰρ δ' ἧκε φέρων δίφρον θήκεν, ἠδ' κῶας ἐπ' αὐτῷ,
Ἐκ δ' ἧατος ἔνεικε μέγαν πρόχυν, ἔνδον ἐόντος,
Τῷ ῥα νέοι θάλποντες ἐπειρῶντ'· οὐδ' ἐδυήτην
Ἐντανύσαι, πολλὸν δὲ βίης ἐπιδεύεες ἦσαν.
Ἀντίνοος δ' ἔτ' ἐπεῖχε, θεοειδὴς Εὐρύμαχος δὲ
Ἀρχοὶ μνηστήρων· κρατερῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·

Acclinatum conglutinatis politis tabulis;
Ibidem & citam sagittam pulchræ acclinavit coronidi;
Retroque demum *iens* desedit in sede, unde surrexerat.
Antinous autem increpavit, verbumque dixit, denominavitque.
" Leodes, quale te verbum fugit septum dentium,
" Graveque, molestumque? iraſcor etenim tibi *eo* audito,
" Si jam hic arcus optimos privabit
" Animo & animâ; quoniam *ſcil.* non potes tu intendere.
" Non etenim te talem genuit bona mater
" Pollentem extenſorem arcúſque eſſe & ſagittarum:
" Verùm alii ſtatim tendent proci inclyti.
Sic dixit, & juſſit Melanthium cuſtodem caprarum,
" Agè ignem accende in domibus, Melanthi,
" Et appone ſedemque magnam, & pellem ſuper ipſam;
" Et profer ſevi magnam maſſam, quod intùs *in cubinâ* eſt,
" Ut juvenes calefacientes, inungentes unguine,
" Sic demum arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit; ſtatim autem accendit Melanthius magnum ignem:
Juxtaque portans ſedem poſuit & pellem ſuper ipſam,
Protulitque ſevi magnam maſſam, intus exiſtentis;
Quo juvenes calefacientes tentârunt; neque poterant
Tendere; multùm enim roboris indigentes erant.
Antinous verò adhucdum abſtinebat,
& Eurymachus divinus,
Principes procorum; virtute etiam erant valdè optimi.

## ΣΧΟΛΙΑ.

173. Ῥυτῆρα βιοῦ.] Ἑλκυστῆρα τόξου.
176. Κεῖον.] Καῦσον, ἄψον.
178. Ἔνεικε.] Ἄραγε, κόμισον.
179. Θάλποντες.] Θερμαίνοντες.
185. Βίης ἐπιδεύεες.] Δυνάμεως ἐνδεεῖς· ἤτοι δὲ πρὸς τὸν τόξον, ἰσχυρὸς ὢν δὲ τοξικὸς ἦθ, καὶ Εὐρύμαχος πιθήσ.
186. Ἐπῖχε.] Ἐπέκεινο· ὁ Ἀντίνοος ἐπῖχε, καὶ ἐκώλυεν αὐτὸς πρὸς τὸ παρὸν χρήσασθαι τῷ τόξῳ· φαίνεται δὲ ὁ Ἀντίνοος ἐξῆς λέγων, μὴ δεῖν πεῖραν τὸ τόξον, ἑορτῆς ὥσης δὲ τοξικὸν θεῦ, καὶ Εὐρύμαχος πιθήσ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

186. Ἐπῖχε) Ἐπέκεινο, &c. Hoc *Scholion* in *Aloyſſii* MSto. nuſquam apparet, certè non ſuo in loco; quanquam tres Vett. Codd. agnoſcant. Et ἐπέκεινο non videtur huic loco conveniens Interpretatio, ὁ δὲ κωλύων ἐδειλιῶν ἐπέκει. *Euſtath.* fol. 755. lin. 29. Ἐπῖχε δὲ νῦν ἐπέχειν, τὸ σὺ τῷ τόξῳ ἀρχὴν καὶ μὴ ἐγχειρεῖν ἔργον· ὃ καὶ τάττει ὕστερον καὶ οἱ σοφώτατοι φιλόσοφοι ἀπομάθωσαν.

## VARIÆ LECTIONES.

164. Ἐϋξέστης) γρ. ἐϋξέσσης, & ἐὺ ξεστῆς, ut ſuprà, v. 137.
174. Τανύσσαι) γρ. πανύσαι, *H. Steph.*
176. Ἄγε δὴ πῦρ) γρ. ἄγε δὴ πῦρ δὲ, *H. Steph.*
180. Πειρώμεσθα κ') γρ. πειρηθῶμεν Ϲ, *H. Steph.* malè, pro πειρηθῶμεν, ἰδ', & πειρησώμεθ', ἰδ'. *Ibid.* Ἐκτελέσωμεν) γρ. ἀποτελέσωμεν, *Idem.* Vid. infrà, ad v. 268.

Τὼ δ' ἐξ οἴκου ἔβησαν ὁμαρτήσαντες ἅμ' ἄμφω
Βουκόλος, ἠδὲ συφορβός, Ὀδυσσῆος θείοιο.
Ἐκ δ' αὐτοὺς μετὰ τοὺς δόμου ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐντὸς θυρέων ἔσαν, ἠδὲ καὶ αὐλῆς,
Φθεγξάμενος σφ' ἐπέεσι προσηύδα μειλιχίοισι,
Βουκόλε, καὶ σὺ, συφορβὲ, ἔπος τί κε μυθησαίμην,
Ἢ αὐτὸς κεύθω; Φάζε δέ με θυμὸς ἀνώγει.
Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ ἀμυνέμεν, εἴ ποθεν ἔλθοι
Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης, καί τις θεὸς αὐτὸν ἀνείκῃ;
Ἢ κεν μνησαίατ', ἢ Ὀδυσῆϊ;
Εἴπατε, ὅππως ὑμέας κραδίη, θυμός τε κελεύει.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνὴρ,
Ζεῦ πάτερ, αἲ γὰρ τοῦτο τελευτήσειας ἔέλδωρ,
Ὡς ἔλθοι μιν κεῖνος ἀνὴρ, ἀγάγοι δέ ἑ Δαίμων,
Γνοίης κ', οἵη ἐμὴ δύναμις, καὶ χεῖρες ἕπονται.
Ὡς δ' αὕτως Εὔμαιος ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,
Νοσφίσασθ' Ὀδυσῆα πολύφρονα ὄνδε δόμονδε.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τοῦ γε νόον νημερτέ' ἀνέγνω,
Ἐξαῦτίς σφ' ἐπέεσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἔνδον μὲν δὴ οὗτος ἐγὼ, κακὰ πολλὰ μογήσας,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ex domo interea iverunt unà exeuntes simul ambo
Bubulcus & subulcus Ulyssis divini:
Quin & ipse post illos domo exivit divus Ulysses.
Verùm quando jam extra januas fuerunt & aulam,
Alloquutus ipsos verbis affatus-est suavibus,
" Bubulce, & tu, subulce, verbumne aliquod dicam;
" An ipse celem? dicere tamen me animus jubet.
" Quales efflctis Ulyssi in ferendo auxilio, ficunde veniat
" Huc valde derepente, & aliquis Deus ipsum ferat?
" Nunquid procis auxiliaremini, an Ulyssi?
" Dicite, quomodò vos cor animusque jubet.
Hunc rursus alloquutus est boum bubulcus vir,
" Jupiter pater, utinam enim hoc perficias desiderium;
" Ut veniat quidem ille vir, ducatque eum Deus:
" Cognosceres, qualis mea potentia, & manus sequerentur.
Ita quoque similiter Eumæus supplicavit omnibus Diis,
Redire Ulyssem prudentem suam ad domum.
At postquam horum mentem veram cognovit,
Iterum ipsos verbis respondens alloquutus est,
" Intùs quidem jam hic ipse ego, mala multa passus,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

## Σχολια.

188. Τὼ δ' ἐξ οἴκου βήσαν.] Εἰς τὸ προῆλθον πλανῶς, ἐπὶ μακρᾷ προόδου ὁ Ἀντίνοος φησὶν, Κλαίετον ἐξελθόντες· καὶ ἅμφω, ἵνα τῷ Ὀδυσσεῖ συμβάλωσιν.

195. Ποῖοί κ' εἶτ'.] Τὸ πλῆρες, ποῖοί κεν εἶπε; τὸ σημαινόμενον, ποῖοι ἂν εἶπε καὶ τίνα γνώμην;

196. Ἐνείκῃ.] Ἐνέγκοι, ἀγάγοι.

202. Δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται.] Τῇ δυνάμει καὶ χεῖρες ἀκολουθοῦσιν.

## Notæ.

195. Ποῖοί κ' εἶτ' Ὀδυσῆϊ) *Eustath.* fol. 755. lin. 45. Ποῖοί κ' εἶπε, τετύπται εἰπὲ, καλῶς συγκοπῶν· ἐξ οὗ τὸ εἶεν, τέλπεν πρόσωπον πληθυντικόν. Nonnulli εἶτε, pro εἶε legunt, teste *Eustathio*, fol. 757. lin. 16. at ab *Heraclidâ* damnantur.

196. Ὧδε μάλ' ἐξαπίνης) Miror, *Eustathium*, fol. 1193. lin. 31. & *Odyss.* fol. 44. lin. 22. & omnes ferè *Criticos*, uno ore asserere, quod οἱ Παλαιοὶ quoque faciunt, ad *Odyss.* α'. v. 182. quòd τὸ ὧδε nunquam apud *Homerum* sit τοπικὸν, cùm & hic & illic, & aliàs ità fieri apertè videatur, & *Seberus*, aliique mecum statuant, ὧδε apud *Homerum*, modò Loci, modò Qualitatis *Adverbium*. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 258. & Not. in *Scholia*, ad *Odyss.* α'. v. 182.

## Variæ Lectiones.

188. Ἔβησαν) γρ. βῆσαν, olim. *Ibid.* Ὁμαρτήσαντες) γρ. ἁμαρτήσαντες, vid. Not. in *Textum*.

194. Φάζεο μοι) γρ. φάζεο μοι, vid. Not. in *Textum*, ad ι'. v. 504.

195. Εἶπε) γρ. εἰπέ. Vid. Not. in *Textum*.

196. Ἐνείκῃ) γρ. ἐνέγκοι, *Eustath.* fol. 755. lin. 51. & *H. Steph.*

197. Ἢ κεν μνησαίατο) γρ. ἤ κε μνησάρτοιτο, undè & ἢ ἐ μνησάρτοιτο, *H. Steph.* *Ibid.* Ἀμύνοιτ') γρ. ἀμύνητ', *Idem.*

202. Ἕπονται) γρ. ἅπασι.

205. Ἐπὶ δὴ) γρ. ἐπειδὴ, ut *Iliad.* σ'. v. 349.

Γιγνώ-

Γιγνώσκω δ', ὡς σφῶϊν ἐειδομένοισιν ἰκάνω
Οἵοισι δμώων· τῷ δ' ἄλλων οὔ τιν' ἄκουσα
Εὐξαμένῳ ἐμὲ αὖτις ὑποτρόπον οἶκαδ' ἱκέσθαι.
Σφῶϊν δ', ὡς ἔστιν, ἐρέω, ἀλήθειαν καταλέξω·
Αἴ κ' ὑπ' ἐμοί γε θεὸς δαμάσῃ μνηστῆρας ἀγαυούς,
Ἄξομαι ἀμφοτέροις ἀλόχους, καὶ κτήματ' ὀπάσσω,
Οἰκία τ' ἐγγὺς ἐμεῖο τετυγμένα· καί μοι ἔπειτα
Τηλεμάχου ἑτάρω τε καὶ σιγνήτω τὲ ἔσεσθον.
Εἰ δ' ἄγε δὴ καὶ σῆμα ἀριφραδὲς ἄλλο τι δείξω,
Ὄφρα μὲ θὴ γνῶτον, πιστωθῆτόν τ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐλίην, τήν ποτε μὲ σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Παρνησόνδ' ἐλθόντα, σὺν υἱάσιν Αὐτολύκοιο.
Ὡς εἰπὼν, ῥάκεα μεγάλης ἀπεργάθεν ἠλῆς·
Τὼ δ' ἐπεὶ εἰσιδέτην, εὖ τ' ἐφρασσαντο ἔκαστα,
Κλαῖον ἄρ', ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα χεῖρε βαλόντε,
Καὶ κυσέον ἀγαπαζόμενοι κεφαλήν τε, καὶ ὤμω·
Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε.
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς ἐρύκακε, φώνησέν τε,
Παύεσθον κλαυθμοῖο, γόοιό τε· μή τις ἴδηται
Ἐξελθὼν μεγάροιο· ἀτὰρ εἰσόκε καὶ εἴσω.
Ἀλλὰ σιωπῇ ἴτε, μνησάμενοι ἐσέλθετε, μηδ' ἅμα πάντες·
Πρῶτος ἐγὼ, μετὰ δ' ὔμμες· ἀτὰρ τόδε σῆμα τετύχθω.

" Cognoſco autem, quòd vobis cupientibus veni
" Solis ſervorum: aliorum enim non aliquem audivi
" Precantem me iterum poſtliminiò reducem domum venire.
" Vobis igitur, ſicut erit, veritatem dicam;
" Siquidem ſub me Deus domet procos ſuperbos,
" Dabo ambobus uxores, & res præbebo,
" Domoſque propè me ædificatas, & mihi poſtea
" Telemachi ſociique fratreſque eritis.
" Eia agè, jam & ſignum valdè manifeſtum aliud oſtendam,
" Ut me bene cognoſcatis & habeatis perſuaſum in animo,
" Cicatricem, quam quondam ſus percuſſit albo dente,
" Ad-Parnaſſum euntem, cum filiis Autolyci.

Sic locutus, veſtes magnâ ſeparavit à cicatrice:

Hi igitur poſtquam inſpexerunt, beneque cognoverunt ſingula,
Fleverunt, circa Ulyſſem prudentem, manibus amplexi,
Et oſculati ſunt ampleſtentes caputque & humeros:
Sic & *iis* eodem modo Ulyſſes capita & manus oſculatus eſt.
Et fortean lugentibus occidiſſet lumen Solis,
Niſi Ulyſſes ipſe prohibuiſſet, locutuſque fuiſſet,
" Ceſſate à fletu, luctuque; ne quis videat
" Egreſſus domo, ac dicat & intus:
" Verùm unus-poſt-alium intrate, neque ſimul omnes:
" Primus ego, poſt autem vos; at hoc ſignum fiat.

## ΣΧΟΛΙΑ.

209. Σφῶϊν.] Ὑμῶν.
211. Ὑποτρόπον.] Ἐξ ὑποτροφῆς.
218. Εὖ γνῶτον.] Ἀσφαλῶς γνωρίσητε.
221. Ἀποίρασθεν.] Ἀφεῖλεν, ἀπεκάλυψεν.

## NOTÆ.

212. Ἀλήθειαν) Ità pro ἀληθείᾳ reſtituo, cùm *brevis* α', nunquam vertatur in *Ionicam* η' apud *Homerum*. Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) Nonnulla *Exemplaria* legunt Τηλεμάχῳ; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, & *Hervagiana* Editiones, in ipſo *Textu*; nec *Stephanus* hoc vidit. *Caſtellio* etiam Τηλεμάχῳ in *Textum* ſumit, Τηλεμάχῳ, in margine ponit. Eodem res recidit; verum *Varia Lectio* non erat ſuprimenda.

225. Ὡς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσε) Κολακικώτερον τῦτο, ut ait *Euſtathius*, fol. 756. lin. 50. aliàs minimè conveniret Dominum adeò humilitèr ſe ergà ſervos gerere.

## VARIÆ LECTIONES.

209. Σφῶϊν) γρ. ὔμμιν, *Euſtath.* fol. 756. lin. 21. Verùm *Explicatio* potiùs videtur, quam *Lectio*, uti fit, ibi enim ὑμῖν, quod hìc ſtare nequit.

211. Ἐμὲ αὖτις) γρ. ἐμέ γ' αὖτις.

212. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείᾳ, vid. in *Textum*.

214. Δαμάσῃ) γρ. δαμάσῃ, *H. Steph.*

216. Τηλεμάχῳ ἑτάρῳ) γρ. Τηλεμάχῳ ἑτάρω. vid. Not. in *Textum*.

230. Ἀλλὰ σιωπῇ ἴτε) γρ. εἰσέλθητε, inquit *Henr. Stephanus*, malè Profàm *Euſtathii* pro *Lectione* capiens; cùm Lex Verſûs iſti *Lectioni* repugnet.

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοί,
Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βίον ἠδὲ φορέτριον·
Ἀλλὰ σὺ, δῖ' Εὐμαιε, φέρων ἀνὰ δώματα τόξον,
Ἐν χείρεσσιν ἐμοὶ θέμεναι εἰπεῖν τε γυναιξὶ
Κληΐσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας.
Ἤν δέ τις ἢ γοάχῃσι, μὲ κίυπτε, ἔνδον ἀκούσῃ
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῆ ἀκλιὴ ἔμμεναι περὶ ἔργῳ.
Σοὶ δὲ, Φιλοίτιε δῖε, θύρας ἐπιτέλλομαι αὐλῆς
Κληΐσαι κληῖδι, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴῆλαι.
Ὣς εἰπὼν, εἰσῆλθε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Ἕζετ' ἔπειτ' ἐπὶ δίφρου ἰὼν, ἔνθεν περ ἀνέστη·
Ἐς δ' ἄρα οἱ τὼ δμῶε ἴτην θείω Ὀδυσῆϊ.
Εὐρύμαχος δ' ἤδη τόξον μὺ χερσὶν ἀνώμα,
Θάλπων ἔνθα καὶ ἔνθα σέλα πυρός· ἀλλά μιν ὀδ' ὠὴ
Ἐνεανύσαι δύναλο· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφαθ', ἓξ τ' ὀνόμαζε,
Ὤ πόποι, ἦ μοι ἄχος περὶ τ' αὐτῷ καὶ περὶ πάντων·
Οὔπω γάμου τοσσοῦτον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ·
Εἰσὶ καὶ ἄλλαι πολλαὶ Ἀχαιΐδες, * ἠμὲν ἐν αὐτῇ

" Alii quidem enim omnes, quicunque proci superbi,
" Non sinent mihi dari arcum & pharetram;
" Sed tu, divine Eumæe, portans per domos arcum,
" In manibus mihi dato, dicque mulieribus
" Ut claudant domûs januas firmitèr factas.
" Sin aliqui vel suspirium vel strepitum intùs audiat
" Virorum nostris in septis, nè foras
" Exeat, sed illic quiete sit ad opus.
" Tibi verò, Philœtie divine, fores mando aulæ,
" Ut claudas clavi, citoque pessulum immittas.
Sic loquutus, intravit domos benè habitatas;
Sedit deinde super sedem profectus, unde surrexerat:
Tum etiam famuli ingressi sunt divini Ulyssis,
Eurymachus autem jam tum arcum in manibus tractabat,
Calefaciens huc & illuc splendore ignis: sed ipsum neque sic
Tendere potuit, valdè verò suspirabat gloriosum cor;
Ingemensque locutus est, verbumque dixit, denominavitque:
" Papæ, certè mihi dolor super me ipso & super omnibus:
" Neque nuptias tantum lugeo, etsi tristis:
" Sunt & aliæ multæ Græcæ, tum quidem in ipsâ

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

236. Κληΐσαι.] Ἐπικλεῖσαι.
238. Ἐν ἕρκεσι.] Τοῖς τειχίοις.
239. Προβλώσκειν.] Προϊέναι ἔξω.
241. Ἴῆλαι.] Ἐπιβαλεῖν.
246. Σέλα.] Τῷ φλογί.

## Ν Ο Τ Æ.

236. Κληΐσαι) Ità, pro κληΐσαι aut κληῖσαι, scribo, vid. suprà, ad v. 77. & ad τ'. v. 30. ut infrà, v. 241. 382. 387. 389.

241. Κληΐσαι) Vid. ad v. 236.

246. Θάλπων ἔνθα ἐ ἔνθα σέλα πυρὸς) Mirum, *Crimdenum* nostrum, inter Ἀπίωπα numerare τὸ σέλας & δίπας, cùm hoc in loco σέλα, pro σέλαϊ occurrat, ut *Iliad.* ε'. v. 739. Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 867. Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σέλᾳ πυρὸς αἰθομένοιο, & σέλασιν, apud *Suidam*, v. Ἰλιακὸς. Sic *Apollonius*, l. 3. Δίπα. *Homer.* δίπαϊ, plus semel, δίπα, pro δίπαα, *Odyss.* τ'. v. 62. διπάων, *Iliad.* η'. v. 480. δίπασιν, *Iliad.* ο'. v. 86. διπάσιον, *Iliad.* α'. v. 471. Sic, Βρίπαϊ) ἀπικοίσμαλο. *Hesych.*

247. Ἐνεανύσαι δύναλο· μέγα δ' ἔστενε) Τὸ δύνατο *Ultimam* producit, ante *Punctum*, in *Cæsurâ*, vi Liquidæ sequentis.

251. * Ἠμὲν ἐν αὐτῇ Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσι) Ità rectè *Romanus* & *Basileensis Eustathii* Codex, etiam *Aldinus*, quod *Henricus Stephanus* sicco prætereit pede. *Florentina*, *Lovaniana*, *Oxoniensis*, & *H. Steph.* & *quæ nascuntur ab illis*, αἱ μὲ, ἠδὲ, non æquè bene. Vid. *Conrad. Ritterhusii* Not. ad *Oppian.* p. 341.

## Variæ Lectiones.

235. Θέμεναι) γρ. δόμεναι, *H. Steph.*

236. Κληΐσαι) γρ. κληΐσαι, & κληῖσαι, vid. Not. in *Textum*; vid. infrà, ad v. 241. & 382.

241. Κληΐσαι) γρ. κληΐσαι, & κληῖσαι, vid. suprà, ad v. 236.

251. Ἠμὲν) γρ. αἱ μέ. Vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφι-

Ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἠδ' ἄλλῃσιν πολίεσσιν·
Ἀλλ' εἰ δὴ τοσσόνδε βίης ἐπιδευέες εἰμὲν
Ἀνδιθέου Ὀδυσῆος, ὅτ' ἐν δυνάμεσθα τανύσσαι
Τόξον· ἐλεγχείη ἧ κε ἑσσομένοισι πυθέσθαι.
Τόνδ' αὖτ' Ἀντίνοος τοξοσόφη, Εὐπείθεος υἱὸς,
Εὐρύμαχ', οὐχ ὕττως ἔσται· νοέεις ἧ κὰὐτός.
Νῦν μὲν γὰρ κτλ δήμιον ἑορτὴ τοῖο Θεοῖο
Ἁγνή· τίς δέ κε τόξα πεφαίνοιτ'; ἀλλὰ ἕκηλοι
Κάτθετ'· ἀτὰρ πελέκεάς γε καὶ εἴκ' εἰῶμεν ἅπαντας
Ἑστάμεν, ἐμπὲδον αὖτε μετὰ μνηστῆρσι γενέσθαι,
Ἐλθόντ' ἐς μέγαρον Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ἄγετ'· οἰνοχόον μὲν ἐπαρξάσθω δεπάεσσιν,
Ὄφρα σπείσαντες καταθείομεν ἀγκύλα τόξα.
Ἠῶθεν δὲ κέλεσθε Μελάνθιον, αἰπόλον αἰγῶν,
Αἶγας ἄγειν, αἵ πᾶσι μέγ' ἔξοχοι αἰπολίοισιν,
Ὄφρ' ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι κλυτοτόξῳ,
Τόξου πειρώμεσθα, καὶ ἐκτελέωμεν ἄεθλον.
Ὣς ἔφατ' Ἀντίνοος· τοῖσιν δ' ἐπιμύδαλε μῦθος.
Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχυναν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο πόλοιο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Οἳδ' ἐπεὶ οὖν σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Τοῖσδε δολοφρονέων μετέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Κέκλυτέ μευ, μνηστῆρες ἀγακλυτῆς βασιλείης,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

" Circumfluâ Ithacâ, tum & aliis civitatibus:
" Sed si jam tantopere fortitudine inferiores sumus
" Divo Ulyssi; ut non possimus tendere
" Arcum, dedecus sanè & futuris auditu.
Hunc rursus Antinous allocutus est, Eupithei filius,
" Eurymache, non sic erit; intelligis quidem & ipse.
" Nunc enim in populo festum hujus Dei
" Solenne; quis itaque arcus tenderet? Verùm quieti
" Deponite: at annulos etiam sinamus omnes
" Stare, *esto*, non quidem enim quemquam sublaturum puto,
" Profectum in domum Laërtiadæ Ulyssis.
" Sed agè, pincerna quidem præministret poculis,
" Ut libantes deponamus curvos arcus.
" Manè verò jubete Melanthium, custodem caprarum,
" Capras ducere; quæ ex omnibus valdè excellentes gregibus,
" Ut fœmoribus dicatis Apollini inclyto-arcu
" Arcum tentemus, & perficiamus certamen.
Sic dixit Antinous; his autem placuit sermo.
Et iis præcones quidem aquam in manus fuderunt.
Juvenes autem crateras coronaverunt potu;
Diviserunt que omnibus exorsis poculis.
Illi postquam libaverunt biberuntque, quantum voluit animus,
His dolos meditans locutus est prudens Ulysses,
" Audite me, proci inclytæ reginæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.

## ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐλεγχείη.] Ἀδιξία.
258. Τοῖο θεοῖο.] Τοῦ θεοῦ * Ἢ ἐπιστατοῦντος τῷ τόξῳ, ἤγουν Ἀπόλλωνος, ἡλίου· τότε γὰρ ἦν ἑορτὴ Δήλου τὸν τελευταῖον σύνοδον· Ἀπόλλωνος γὰρ ἱερὰ πᾶσα ἡμέρα, καὶ ἡ Ἢ σελήνης μηνὸς ἑβδόμη, ὡς φιλεῖ Ἀπόλλωνος.
264. Καθηίρθω.] Ἀποθώμεθα.
266. Ἔξοχοι.] Ὑπερέχουσι.

## NOTÆ.

276. Νῦν μὲ παῦσαι τόξου) " Hic Versus, inquit, " *Henr. Stephanus*, in plerisque Vulgat. Editt. deest, " Agnoscitur tamen ab *Eustathio*, & necessarius " videtur. *Recte quidem ille, Deest in* Florentinâ, Aldinâ, *&c. In* Vetustis *tamen &* Optimis Codicibus aliis, & MSS. *adest & adesse debet.*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

258. Τοῖο θεοῖο) Τῆ θεῆ, * Ἢ ἐπιστατοῦσης τῷ τόξῳ, ἤγουν Ἢ Ἀπόλλωνος. Ità ex *Eustath.* fol. 758. lin. 32. pro frivolo illo, Ἢ θεῆ, Ἢ ἐπὶ Ἢ τόξῳ, licet ibi τὸ ἐπὶ &c. De hoc *Apollinis* Festo, vid. suprà, ad *v.* v. 276. & *Brevia Scholia*, ad *v.* v. 155. Quæ sequuntur post Ἀπόλλωνος, & hæc ex *Eustathio*, fol.

## VARIÆ LECTIONES.

268. Πειρώμεσθ' καὶ ἐκπλείωμεν) Vid. suprà, ad v. 180.

Εὐρύ-

Εὐρύμαχον ϑ' μάλιστα, κ' Ἀντίνοον ϑεοειδέα
Λίσσομ', ἐπεὶ κ' τῶτο ἔπος κ' μῦθον ἔειπε·
Νῦν μὲν παῦσαι τόξον, ϑεοῖσι δὲ πέπτερον ἔμπεν.
Ἠῶθεν δὲ Θεὸς δώσῃ κράτος, ᾧ κ' ἐθέλῃσιν.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα μεθ' ὑμῖν
Χεῖρ' κ' φένας πειρήσομαι, εἴ μοι ἔτ' ἐστὶν
Ἷς, οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν,
Ἦ ἤδη μοὶ ὄλεσσεν ἄλη τ', ἀκομιδή τε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὑφφιάλως νεμέσησαν,
Δείσαντες, μὴ τόξον ἐΰξοον ἐντανύσῃεν·
Ἀντίνοος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Ἆ δειλὲ ξείνων, ἔνι τοὶ φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Οὐκ ἀγαπᾷς, ὅτ' ἔκηλος ὑφφιάλοισι μετ' ἡμῖν
Δαίνυσαι; οὐδέ τι σαυτὸς ἀμέρδεαι, αὐτὰρ ἀκούεις
Μύθων ἡμετέρων κ' ῥῆσις; οὐδέ τις ἄλλος
Ἡμετέρων μύθων ξεῖνος κ' πλωχὸς ἀκούει.
Οἶνός σε τρώει μελιηδής, ὅστε κ' ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

" Eurymachum verò maximè & Antinoum regem
" Oro, quoniam & hoc verbum ut decet dixit:
" Nunc dimittite arcum; & *rem* committe Diis.
" Manè verò Deus dabit fortitudinem, cui voluerit.
" Verùm agite, mihi date arcum benè-politum, ut vobiscum
" De manibus & robore experiar; si mihi adhuc est
" Vis, qualis antea fuit in flexibilibus membris,
" An jam mihi perdidit errorque & rerum-ad-victum-penuria.
Sic dixit, hi verò omnes valdè indignati sunt,
Timentes, nè arcum benè-politum tenderet:
Antinous autem increpuit, verbumque dixit, denominavitque,
" Ah miserrime hospitum, insunt tibi mentes neque tantillæ:
" Nonne contentus es, quòd quietus unà cum illustribus nobis
" Convivaris? neque convivio privaris, at audis
" Verba nostra & sermonem? neque aliquis alius
" Verba nostra hospes & pauper audit.
" Vinum te lædit dulce, quod & alios
" Lædit, quicunque ipsum abundanter capit, neque decenter bibit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἐπὶ κ' τῦτο ἔπος.] Ὁ Ἀντίνοος· ὡσὲ ϑὸ τὸ δεύτερον τὸ ὡσ'τερον.

279. Ἐπιτρέψαι ϑ' ϑεοῖσιν.] Εἶξαι ἐ συγχωρῆσαι τῇ ἑορτῇ.

284. Ἄλλη.] Πλάνη. Ἀκομιδή.] Τὸ ἀπεμέλητον εἶναι.

289. Ὑωφιάλοισι.] Νῦν, πῆς κατ' ὀρθὸν * ἀμφίεσι.

291. Ῥῆσις.] Γνώμης.

293. Τρώει.] Τιτρώσκει, βλάπτει.

294. Χανδόν.] Ἀθρόως ἐ κεχλιότως. Αἴσιμα.] Δεόντως.

## NOTÆ.

277. Θοιοδέα) Τελευταίως ἀναγνωστέον, πτερόσυλλαβως γεγραμμένον. Θοιοδέα, *Eustathius* omninò; at Βασιλῆα, in hoc loco, legit *Florentina*, *Lovaniana Rescii*, *Aldina*, quomodo & olim *Latina* Verlio, *Regem*, quam ideò nunc intactam relinquo. Lectionem *Henr. Steph.* agnoscit, & *Crispinus*, inter *Var. Lect.* & certè πλακικώτερον videtur & σκωμμικόν. Id enim maximè velle *Antinoum* pius semel notat Poeta.

289. Οὐκ ἀγαπᾷς) *Eustath.* fol. 761. lin. 18. Τὸ ϑ' ῥηθὲν, οὐκ ἀγαπᾷς, ἔπεισε τὸς ὕστερον, ἐπὶ ϑ' ἀρχῇ ϑαῦ πϑέναι τὸ ἀγαπᾷς· ὃ ἐ μὴ δυνηϑῆς σαυτῷ σωπήσειν.

293. Οἶνός σε τρώει μελιηδής) *Athenæ.* l. 1. Ἀλλ' ὁ ϑ' λέγων πρὸς Ὀδυσέα, Οἶνός σε τρώει μελιηδής, αὐτὸς οὐκ ἀπείχετο ϑ' πόμα[illegible]· διὸ κ' τρωθεὶς ἀπώλετο, ἔπι κρατῆρι τὸ ποτήριον.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

759. lin. 1. *Suidas*, Ἡμέραι πινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι ϑοῖς πσιν· οἷον τριτομηνία, κ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνος. Et *Hesiod.* Ἡμέραις, v. 6. Πρῶτον ἕνη, τετράς τε, ἐ ἑβδόμη, ἱερὸν ἦμαρ· Τῇ ϑ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα γείναθο Λητώ.

289. * Διαφέρεσι) Vox hæc in Impressis, ex hoc loco, ad quem pertinebat, in lineam superiorem subsilierat, undè iterum nunc detrusimus, idque MSti *Aloysiani* auctoritate.

291. * Γνώμης) Ità lego, pro γνώμῳ, ex MSto *Aloysiano*.

## VARIÆ LECTIONES.

277. Θοιοδέα) γρ. βασιλῆα, *H. Steph.* & *Florentina*, in *Textu*, *Lovaniana Rescii*, & *Aldina*, vid. in *Textum*.

Οἶν

Οἶνος γὰρ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα
Ἄασεν ἐν μεγάρῳ μεγαθύμῳ Πειριθόοιο,
Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ,
Μαινόμενος κάκ' ἔρεξε, δόμον κάτα Πειριθόοιο·
Ἥρωας δ' ἄχος εἶλε, δι' ὤτεα δὲ θύραζε
Ἕλκον ἀναίξαντες, ἀπ' ἄατα νηλέϊ χαλκῷ,
Ῥινάς τ' ἀμήσαντες· ὁ δὲ, φρεσὶν ἦπιν ἀασθείς,
Ἤϊεν ὠὴ ἄτῃσι ὀχέων ἀεσίφρονι θυμῷ,
Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη,

" Vinum etiam Centaurum valdè inclytum Eurytiona
" Læsit in domo magnanimi Pirithoi,
" Apud Lapithas diversatum: hic verò quandò mentem læserat vino,
" Insaniens mala fecit in domo Pirithoi;
" Heroas verò dolor cepit, ex vestibuloque foràs
" Traxerunt insurgentes; aures sævo ære,
" Nareſque demetentes; hic itaque membris suis læsus,
" Ivit suum nocumentum portans insano animo,
" Ex quo Centauris & viris *Lapithis* contentio facta est;

## ΣΧΟΛΙΑ.

295. Οἶνος γὰρ Κένταυρον ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα.] *Ὁμηρος μὲν ἵνα τὸ ἐν τῇ Πειρίθῳ γάμῳ Κενταύρων ἁπλοῦν τὸ Εὐρυτίωνα λέγῃ, ὅτι τῷ *Ἀτρακος γυναῖκα, λέγω δὴ Ἱπποδάμειαν, Πειρίθους ἐκ γάμου ἀγομένου ἐκάλεσε καὶ συγγένειαν Λαπίθας καὶ Κενταύρους· ὑπὸ μέθης δὲ οἱ Κένταυροι ἐθαλαχεύοντες, τὰ Λαπιθῶν ἁρπάσαι τὰς γυναῖκας ἐπιχειρησαν· οἱ δὲ ἀρχὰς ἔστησαν ἀτιμίαν τῆς Κενταύρους. Βακχυλίδης δὲ διάφορον οἶδε τὸν Εὐρυτίωνα· φησὶν γὰρ ἐπιξενωθῆναι * Δεξαμενῷ ἐν Ὠλένῃ, ὑβριστικῶς ἐπιχειρήσαι τῇ ἐκ ξενοδοχείου θυγατρὶ καὶ διὰ τοῦτο ὑπὸ Ἡρακλέους ἀναιρεθῆναι καιρίως * τῆς οἰκείᾳ ἐπιστάντος.

301. Ἀμήσαντες.] Κόψαντες. Ἀασθείς.] Βλαβείς.

302. Ὀχέων.] Ὑποφέρων, ἢ ἔχων καὶ βαστάζων. *Ἀεσίφρονι.] Φρενοβλαβεῖ.

303. Ἐξ οὗ Κενταύροισι καὶ ἀνδράσι νεῖκος ἐτύχθη.] Ἴξίων, ὁ Διὸς παῖς, Λαπίθης τὸ γένος, κοινωνὸς τῆς ἡλικίας τεραπίζης γεγόνως, καὶ πολὺ ἐν πλούτῳ, καὶ πολλὰ ἐν πλούτῳ

## NOTÆ.

297. Ἐς Λαπίθας ἐλθόντ'· ὁ δ' ἐπεὶ) Olim in pluribus Codd. ἐλθόντ', malè ante *Asperum*, errore nempè, uti fit, ex uno Vetusto libro in alios proseminato; unde tamen *Numerus*, pro *Ratione*. Nec ullus hactenùs Criticorum ausus est hanc culpam notare; augent potius. Vid. Not. in *Br. Schol.* v. 291.

300. Ἕλκον) Malo hoc in loco εἷλκον, ut *Batrachomyomach.* v. 90. nec enim benè hoc in loco *Augmentum* tollitur, cùm nec adeò satis distinguatur à *Participio* Neutro.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

295. Οἶνος γὰρ Κένταυρον) In hoc *Scholio*, primùm ad Fabulæ dilucidationem Ὁμηρος μὲν præmitto, nec sine MSto *Aloysii*; deinde, pro Ἀδρᾶστον, quod in omnibus *Impressis* obtinuerat, in *Eustathio* quoque, fol. 760. lin. 44. & in ipso MSto *Aloysii*, audaciùs tamen lego Ἄτρακος, nempè ex historiâ, quod probo in Argumento Fabulæ *Euripideæ Pirithoi*, ubi *Hygini* quoque errorem eundem emendo, *Adrastus*, pro *Atrax*. *Valerius Flaccus*, Argonaut. l. 1. Parte aliâ *Pholoe*, multoque insanus *Iaccho Rhatus*, & *Atraciâ* subitæ de virgine pugnæ. Vid. *Ludovici Carrionis*, Scholia in locum. *Ovidius*, Epist. *Helenæ*, An fera *Centauris* indicere bella coegit *Atracis Æmonios Hippodamea* viros? Et *Amorum*, l. 1. Eleg. 4. Desine mirari, polito quòd candida Vino *Atracis* ambiguos traxit in Arma viros. Quin & ejusdem frater *Caneus* eidem *Ovidio* vocatur *Atracides*, Metamorph. l. 12. p. 221. Hic *Atrax*, Rex *Thessaliæ*, inter Lapithas nobilis. *Antoninus Liberalis*, Metamorph. c. 17. pag. 438. Καινὶς, Ἄτρακος ὅσα γυναῖκα, βουλῇ Ποσειδῶνος ἐγένετο Καινεὺς, ὁ Λαπίθης. Mox * Δεξαμενῷ δὲ Ὠλένῳ, pro corrupto δεξάμενος δὲ Ἠλιδι lego, ex *Apollodori* Biblioth. l. 2. c. 5. §. 5. Confer *Hygin.* Fabul. XXXIII. ubi *Mnesimache*, pro *Deianira*, legendum, ex eodem *Apollodoro*. Ex *Eustathio*, * τῆς οἰκεῖ lego, pro τῆς οἰκοις. Versus denique, qui hactenùs, in fine hujus *Scholii* aderat, in *Impressis*, non benè, nunc ad principium *Scholii*, v. 303. melius repono, ex MSti fide, & Versum alium, ejusdem olim Vicarium, hinc moveo.

302. * Ἀεσίφρονι) Φρενοβλαβεῖ, ex *Aloysii* MSto.

303. * Pro ἴσῳ lego hic ἴσῃ, ut sit πωμείᾳ ἴσῃ χειράτῳ, ex Conjecturâ, ᾠδιβαλλε, pro ᾠδιβαλλε, ex MSto, ut & mox ἴδησε, pro ἴδεσε in ipso fine, pro * Κενταύρων τῷ βάσιν, lego Καινέως τῷ κάσιν ἢ πεθυγοῦς αὐτῶν παρθένον, quoniam notorium est, *Pirithoum* Uxorem non ex *Centaurorum*, sed ex *Lapitharum* familiâ duxisse, ut notamus ad v. 295.

## VARIÆ LECTIONES.

298. Δόμον κάτα) γρ. χάμῳ κάτα, *Eustath.* fol. 760. lin. 7. *H. Steph.*

300. Ἕλκον) γρ εἷλκον, vid. Not. in *Textum*.

Οἳ

Οἵ τ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων.
Ὡς καί σοι μέγα πῆμα πιφαύσκομαι, αἴκε τὸ τόξον
Ἐνδανύσῃς· ὃ γάρ τοι ἐπιτύσσεται ἀντιβολήσεις
Ἡμετέρῳ σὺν δήμῳ, ἄφαρ δέ σε νηῒ μελαίνῃ
Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δυσμήνονα πάντων,
Πέμψομαι· ἔνθεν δ' οὔπι σαώσεαι· ἀλλὰ ἔκηλος
Πῖνέ τε, μηδ' ἐρίδαινε μετ' ἀνδράσι κυδροτέροισι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη πεφιδὼν Πηνελόπεια,
Ἀντίνοε, οὐ μὴν καλὸν ἀτέμβειν, οὐδὲ δίκαιον,
Ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώματ' ἵκηται.
Ἦλπεαι, αἴ κ' ὁ ξεῖνος Ὀδυσσῆος μέγα τόξον
Ἐνδανύσῃ, χερσίν τε βίηφί τε * ἷφι πιθήσας,

" Sibique ipsi primò malum invenit, vino gravatus.
" Sic & tibi magnum nocumentum prædico, si hunc arcum
" Tendas: non enim alicujus favorem obtinebis
" Nostro in populo, statim etenim te navi nigrâ
" Ad Echetum regem, hominum pessimum omnium,
" Mittemus; unde minimè servabere: Quare quietus
" Bibeque, neque contende cum viris junioribus.
Hunc rursus alloquuta est prudens Penelope,
" Antinoë, non quidem bonum lædere neque justum
" Hospites Telemachi, quicunque ad has domos pervenit.
" Exiſſimas, si hic hospes Ulyssis magnum arcum
" Tendat, manibusque vique suâ fretus,

## ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐκ τῆς ἀμφορσίας ἀψάμενος, ἐκ ὅπως αὐτὸς ἀμφιδὰς τῷ Διὶ εὐεργεσίας ἐσκέπτετο, ἀλλὰ λαβὼν τὸ ἡμφύτευκε κακίας ἐπειράζει τὸν τοῦ Ἥρας γάμου· ὑποπλεύσασα γὰρ ἡ θεὸς, ἀνήνεγκε τῷ Διὶ τὸν Ἰξίονα λύσαν· ὁ δὲ ἐνθυμούμενος ζηλῶ πάλιν τοῦτο παύσαι βραδύνεσθαι τοὺς ἐξ αὐτοῦ γεγονότας, ἵν' πως ὅμως ἐπιτυχήσεως τῆς Ἰξίονος ἐπειρᾶτο γνώμης· σκοπῶν δὲ εὗρε τὸ ἀληθὲς· νεφέλῃ γὰρ Ἥρᾳ παρεικάσας, μόνῳ ἐν τῷ θαλάμῳ τὸν Ἰξίονα κατέλιπεν· ὁ δὲ, ὡς Ἥραν, ἐβιάσατο· τοῦτον δὲ ὁ Ζεὺς ἀχαριστήσας * ἴσῃ θνητῷ φιλοβαλλε τιμωρίᾳ· γνωσάμενον γὰρ αὐτὸν τὸ ἀμφορσίας, οὐκ ἦν αὐτὸν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ τροχῷ πτηνὸς ὑποπλέκεις, * ἔδησε τὸν Ἰξίονα πρὸς τὸν τροχὸν κτηνοίδας, καὶ εἶασε καθὼς δὲ σφαιροειδοῦς φέρεσθαι βοῶντα, ὡς τὸν εὐεργέτας ἀμοιβαῖς ἀποδοῦναι· γίνεται δὲ ὁ τοῦ νεφέλης παῖς Ἰξίονος

ὁ φύσις, τὰ μὲν καταίτερα μέρη τοῦ μητρὸς ἔχων, αἱ δὲ νεφέλαι ἵπποις ἐοίκασι, τὰ δὲ ἀνώτερα μέρη λαὸ δὲ ὁμφαλοῦ μίσχος τοῦ κεφαλῆς δὲ πατρὸς Ἰξίονος. Φερέμορος δὲ ἔτος καθὼ Μαγνησίαν, ἀκόλαστον εἶχε τὸν ὁρμὸν ἀπὸ τοὺς σωφρονισμούς. ἐφικὲ γὰρ δὲ πατρὸς ἀκολασίας, καὶ πολλάκις ἐπλησίαζε τοῖς καθὼ τὸ Πήλιον ἵπποις, σύτῶν λέγεται τὸ τὴν Κενταύρων ἀναφῦναι γένος, ὅθεν δὲ τὸν Πειρίθου, ἐπίκλησιν Ἰξίονος, * Διὸς γὸν ὄντα, λαμβάνειν ἐθέλειν γύναιον παρὰ τὸν συγγενῶν, Καινίδος τὸν Κάσιν δὲ σχόντος αὐτῶν, παρθένον Ἱπποδάμειαν. ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ. * Confer *Etymol.* M. v. Κένταυρος.

306. * Ἐπητύων.] Μεζωτήσεως. Ἀνῶβολήσεις.] Τεύξῃ.

315. Ἧφι.] Τῇ ἑαυτοῦ. Πιθήσας.] Πεπούσας, ἀρρήσας.

## NOTÆ.

306. Ἐπητύων.) Hæc Vox explicatur in Notis ad *Scholia*; notandum tamen aliam *Lectionem* ἐδητύων in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Hervagianâque* Editione, in ipso *Textu*, & inter *Var. Lectiones Crispini*, *H. Stephanique*, etiam in *Seberi* Indice *Homerico*.

315. Βίηφί τ' * ἧφι.) Ità scribo, pro βίηφί τ' ἷφι, ut Ipse *Poeta* in aliis locis, *viz. Iliad.* χ'. v. 107. Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ἄλεσε λαὸν, etiam olim in hoc loco, *Latina* Versio nostram *Lectionem* agnovit, & Tres Vett. Codd. ità in *Scholiis* apertè legunt; etiam Corrupta Sensum præferunt, ἷφι) τῇ ἑαυτοῦ. Verùm etiam in hoc loco ἧφι in *Textu* præferunt, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, &c. Sed nec ἷφι πιθεῖν, satis *Græcum*, si attendas. *Stephani* errore decepti alii, etiam Amicus, Amici nepos, *Oxonienses*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

303. * Διὸς) Hanc vocem addo, ex Historiâ.

306. * Ἐπητύων.) Μεζωτήσεως, ex MSto. *Aloysii*, licet ibi μὴ αἰτήσεως. Verum *Eustathius*, fol. 362. lin. 10. Ἐπητὺς ὁ, καὶ μὴ πας, ἡ μεζότησις, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπαυτεῖν· ἕτεροι δὲ, ἐπητὺν, τὸ εὐ λόγοις φασὶν ἔπαινον, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπήτης, ἢ ἐπητὺς εὐτυτόνως, ὁ δηλοῖ τὸ φρόνιμον καὶ λόγιον. *Ibid.* * Ἀντιβολήσεις) Τεύξῃ· Et hoc ex MS. *Aloysiano*; licet ibi per *Amanuensis* errorem εὔξῃ, quem corrigere licet ex *Eustathio*, ibidem, Ἀντιβολῆσαι ὃ τῦν, τὸ ἐπιτυχεῖν· ἐν ἄλλοις δὲ, τὸ συναντῆσαι· παρὸ δὲ τοῖς ὕστεροι, καὶ τὸ ἐκτυχεῖν.

308. Εἰς Ἔχετον βασιλῆα) Vid. ad σ'. v. 84. Quibus Add. *Etymolog.* M. v. Ἀλεξητέυσαι.

315. Ἧφι) Τῇ ἑαυτοῦ, vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

306. Ἐπητύων) γρ. ἐδητύων, *H. Steph.* vid. Not. in *Textum*.

315. Βίηφί τε ἧφι) γρ. βίηφί τε ἷφι, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Πιθήσας) γρ. πεπούσας, *H. Steph.*

Οἴκαδέ

Οἶκαδέ μ' ἄξεσθαι, καὶ ἐλὼ θήσεσθαι ἄκοιτιν;
Οὐδ' αὐτός πω τοῦτό γ' ὀΐομαι ἔσσεσθαι ἔολπε·
Μηδέ τις ὑμείων τῶ γ' εἵνεκα θυμὸν ἀχεύων
Ἐνθάδε δαινύσθω· ἐπεὶ οὐδὲ μὴν οὐδὲ ἔοικεν.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, ἀντίον ηὔδα,
Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια,
Οὔτι σὲ τόνδ' ἄξεσθαι ὀϊόμεθ'· οὐδὲ ἔοικεν·
Ἀλλ' αἰσχυνόμεθα Φάτιν ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν,
Μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Ἦ πολὺ χείρονες ἄνδρες ἀμύμονος ἀνδρὸς ἄκοιτιν
Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι τόξον ἐΰξοον ἐντανύουσιν,
Ἀλλ' ἄλλος τις πλωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν,
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε βιὸν, διὰ δ' ἧκε σιδήρου.
Ὣς ἐρέουσ'· ἡμῖν δὲ ἐλέγχεα ταῦτα γένοιτο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια,
Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐσὶν εὐκλειὰς κατὰ δῆμον
Ἔμμεναι, οἵ δὴ οἶκον ἀπημάζοντες ἔδουσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος· τί δ' ἐλέγχεα ταῦτα πίθεσθε;
Οὗτος δὲ ξεῖνος, μάλα μὲν μέγας, ἠδ' εὐπαγὴς,
Ἀνδρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ γένος εὔχεται ἔμμεναι υἱός.
Ἀλλ' ἄγε οἱ δότε τόξον ἐΰξοον, ὄφρα ἴδωμεν.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τόδε καὶ τελέσαιμι καὶ ἔσται·
Εἴ κε μὲν ἐντανύσῃ, δώῃ δέ οἱ εὖχος Ἀπόλλων,
Ἕσσω μὲν χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα καλά.
Δώσω δ' ὀξὺν ἄκοντα, κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν,
Καὶ ξίφος ἀμφήκες· δώσω δ' ὑπὸ ποσὶ πέδιλα.

" Domum me esse ductarum & suam
" ductarum uxorem?
" Neque ipse sic in pectoribus existi-
" mat:
" Neque aliquis vestrûm hujus gratiâ
" animo dolens
" Hic convivetur; quoniam haud qui-
dem ullo modo decet.
Hanc rursus Eurymachus Polybi filius
contra locutus est,
" Filia Icarii, prudens Penelope,
" Non te hunc esse ductarum puta-
" mus, neque decet;
" Sed reveriti rumorem virorum, &
" mulierum,
" Nè aliquando aliquis dicat inferior
" alius Achivorum,
" Certè multò pejores viri strenui
" viri uxorem
" Petunt, quoniam neque arcum poli-
" tum tendunt;
" Sed alius quidam pauper vir errans
" veniens
" Facilè tetendit arcum, misitque per
" ferrum.
" Sic dicent, nobis verò opprobria
" hæc sient.
Hunc rursus allocuta est prudens
Penelope,
" Eurymache, non aliquo modo est
" inclytos in populo eos
" Esse; qui jam domum inhonorantes
" edunt
" Viri optimi; cur igitur opprobria
" hæc tacitis?
" Hic tamen hospes, valde quidem
" magnus & bene compactus,
" Viroque ex generoso gloriatur esse
" filius.
" Verùm age, ei date arcum politum,
" ut videamus:
" Sic enim dico, quod & perfectum
" erit,
" Si ipsum tetenderit, dederitque ei
" gloriam Apollo,
" Induam ipsum chlænaque, tunica-
" que, vestimentis pulchris;
" Dabo quoque acutum jaculum, quo
" canes arceat & viros,
" Et ensem utrinque incidentem; dabo
" insuper sub pedibus calceamenta.

## ΣΧΟΛΙΑ.

318. Τῶ εἵνεκα.] Τούτου χάριν, ὅπ ὅπως ἐμὲ ἄξῃ.
319. Οὐδὲ ἔοικε.] Δηλονότι, Τοῦτο ὑμᾶς οὐ πρέπει.
328. Διὰ δ' ἧκε.] Διέπεμψε, διεπέρασεν.
334. Εὐπαγής.] Εὐπαγές.

## NOTÆ.

331. Εὐρύμαχ', ἤτοι ἐσὶν εὐκλείας) Ità εὐκλείας scribendum, ut in *Aldinâ*, *Lovaniensi*, *Florentinâ*, scribitur, non εὐκλείας, est enim hæc Vox ab εὐκλεὴς, εὐκλὴς, *Accusat.* Plural. Εὐκλείας, εὐκλεῖς, & εὐκλῆας, εὐκλεῖς. Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 281.

## VARIÆ LECTIONES.

318. Ὑμείων) γρ. ἡμείων, *Schrevelian.* male.
323. Αἰσχυνόμεθα) γρ. αἰσχυνόμεθα, verùm *Participium* rectè refertur ad Verbum ὀϊόμεθα.
324. Μήποτέ τις εἴπῃσι) γρ. μή ποτέ τίς κ' εἴπῃσι.
326. Μνῶνται· ὅτ' οὐδέ τι) γρ. μνῶνται· οὐδέ τι, & ἐὰν' ἔτι.
329. Ἡμῖν δὲ τ' ἐλέγχεα) γρ. ἡμῖν δ' ἐλέγχεα.
337. Τόδε) γρ. τὸ δὲ, ut aliis, in similibus.

Πέμψω δ', ὅπωη μὶν κραδίη θυμός τε κελεύῃ.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Μῆτερ ἐμή, τόξον μοὶ Ἀχαιῶν ὅττις ἐμείο
Κρείσσων, ὧ κ' ἐθέλω δόμῳ τε, καὶ ὃς ἐμὸς ἀλέεινε
Οὐδ' ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην καθαχοιῶσιν,
Οὐδ' ὅσοι νήσοισι κατὰ Ἦλιδος ἱπποβότοιο.
Τῶν οὔτις μ' ἀέκοντα βιήσεται, αἴ κ' ἐθέλοιμι
Καὶ καθάπαξ ξείνῳ δόμεναι τάδε τόξα φέρεσθαι.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα, τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
Ἰστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· τόξον δ' ἀνδρεσσι μελήσει
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔσκ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένου ἔνθετο θυμῷ.
Ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
Ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Αὐτὰρ ὁ τόξα λαβὼν φέρε καμπύλα δῖος ὑφορβός·
Μνηστῆρες δ' ἄρα πάντες ὁμόκλεον ἐν μεγάροισιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερφιάλων,
Πῆ δὴ καμπύλα τόξα φέρεις, ἀμέγαρτε συβῶτα,
Πλαγκτέ; ταχ' αὖ σ' ἐφ' ὕεσσι κύνες ταχέες κατέδουσιν
Οἶον ἀπ' ἀνθρώπων, ἢς ἔτρεφες· εἴ κεν Ἀπόλλων

" Mittam denique, quo ipſum cor animuſque jubet.
Hanc rurſus Telemachus prudens contra alloquutus eſt,
" Mater mea, *quod ad* arcum *attinet* Achivorum nullus me
" Potentior, cui nempe *illum* volo dareque, & negare:
" Neque quicunque aſperæ Ithacæ dominantur,
" Neque quicunque in inſulis verſus Eadem equos paſcentem.
" Horum nullus me invitum impediet, ſi voluero
" Vel ſemel hoſpiti concedere hunc arcum, ut feratur.
" Sed domum profecta tui ipſius opera cura,
" Telamque, columque; & ancillis impera
" Opus aggredi; arcus autem viris cura erit
" Omnibus, maximè verò mihi; huic enim Imperium eſt in domo.
Hæc quidem ſtupefacta retrò domum ivit;
Filii enim verbum prudens impoſuit animo.
In cœnaculum autem aſcendens cum ancillis mulieribus,
Flebat deinde Ulyſſem, dilectum maritum; uſque adeum ei ſomnum
Dulcem in palpebris immiſit cæſia Minerva.
At hic arcus, quos ceperat, ferebat flexiles divus ſubulcus;
Proci autem omnes tumultuabantur in domibus:
Sic verò aliquis dixit juvenum fortium,
" Quò jam curvum arcum portas, immanis ſubulce,
" Amens? Statim utique te apud ſues canes furioſi comedent
" Solum ab hominibus, quos *viz.* canes nutriviſti; ſiquidem Apollo

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Νήστισι ὡσεὶ Ἠλιάδες.] Ταῖς περὶ τὸ Δαλίχιον· λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, Κεφαλληνίαν, Λοιπάς. Ἔνιοι, ναυσὶ κατὰ τὴν Ἠλιάδα. 349. Καθάπαξ.] Καθόλου· τοῦτο δὲ ἔστιν οὐκ ἐχρῆν ἐπιστρέφειν παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἐν ᾧ τὸ ἀφηγηματικὸν λέξεως ἐλλείπει· ἐπὶ δὲ αὐτῆς. 363. Πλαγκτέ.] Παραπλῆξ, τὴν διάνοιαν πεπλανημένε.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

347. * Λέγει Ζάκυνθον, Σάμην, καὶ λοιπάς.) Ex *Euſtath.* fol. 764. lin. 7.

349. * Οὐκ ἔχρῆν ἐπιστρέφειν) Voces οὐκ & ἐπιστρέφειν, addo, ad Senſum implendum, ex *Euſtathio*, fol. 763. lin. 47. Τὸ δὲ καθάπαξ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ παντελὲς, ἄπαξ σύμπασα εἰρῆσθαι σημαίνουσι οἱ Παλαιοί· λέγουσι, καὶ ὅτι ἐπὶ καθολικῆς εἰς ξ, ἐκ δοχῆς αὖθις ἀπὸ δ αὐτοῦ, ἐπιστρέφει πως ἐπὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀλλ' ἢ μόνον σύμπασα, ἐν τῷ, καθάπαξ ξείνῳ. Et hinc in fine lego, pro ἀπ' αὐτοῦ, * ἀπὸ δ' αὐτοῦ.

## VARIÆ LECTIONES.

342. Κραδίη θυμός τε κελεύῃ) γρ. κραδίη δὲ θυμὸς ἀνώγῃ, ut aliàs. *Ibid.* Κελεύει) γρ. κελεύῃ, κελεύοι, *H. Steph.*

346. Ἰθάκῃ καθαχαιάσιν) γρ. Ἰθάκῃ κάτα κοιρανέουσιν.

347. Νήστισι) γρ. ναύσι, *Plutarch. Scholia Brevia, H. Steph.* & *Herveg.* Edit. in margine.

348. Αἴκ' ἐθέλοιμι) γρ. αἴκε θέλοιμι, *H. Steph.* & *Seberi* Index.

352. Τόξον) γρ. μῦθον, *H. Steph.* Aliàs quidem id rectè in eodem *Hemiſtichio*, nempè *Odyſſ.* α'. v. 358. at hic τόξον omnino legendum.

363. Ταχ' αὖ) γρ. ταχ' ἂν. *Ibid.* Κατέδοντα) γρ. κατέδωσι, *H. Steph.*

Ἡμῖν

Ἡμῖν ἱλήκῃσι καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. " Nobis sit propitius, & immortales Dii alii.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ὁ θῆκε φέρων αὐτοῦ ἐνὶ χώρῳ, Sic dixerunt; at hic posuit ferens ipso in loco,
Δείσας, εἵνεκα πολλοὶ ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι· Timens, quoniam multi minabantur in domibus.
Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἀπειλήσας ἐγεγάνῃ, Telemachus autem ex alterâ parte minans clamabat,
Ἄπιθι, πρόσω φέρε τόξα· τάχ' οὐκ εὖ πᾶσι πιθήσῃς· " Heus, ulterius porta arcum citò, non bene omnibus obedies.
Μή σε, καὶ ὁπλότερός περ ἐών, ἀγερώνδε δίωμαι " Ne te, & junior licet sim, ad agrum expellam
Βάλλων χερμαδίοισι· βίηφι γὰρ φέρτερός εἰμι. " Percutiens saxis; vi etenim fortior sum.
Αἲ γὰρ πάντων τόσσον, ὅσοι κατὰ δώματ' ἔασι, " Utinam enim omnibus tantum, quicunque in domibus sunt,
Μνηστήρων χερσίν τε, βίηφί τε, φέρτερος εἴην· " Procis manibus, viique, fortior essem:
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πὶν ἐγὼ πέμψαιμι νέεσθαι " Tunc utique statim deplorabiliter aliquem ego mitterem ire
Ἡμετέρης ἐξ οἴκου· ἐπεὶ κακὰ μηχανόωνται. " Nostrâ ex domo: quoniam mala operantur.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν Sic dixit; hi utique omnes super eo suaviter riserunt
Μνηστῆρες· καὶ δὴ μεθίεν χαλεπτὸν χόλοιο Preci, & tum demùm remiserunt gravem iram
Τηλεμάχῳ· τὰ δὲ τόξα φέρων ἀνὰ δῶμα συβώτης Telemachi gratiâ: arcum itaque ferens per domum subulcus
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆι δαΐφρονι θῆκε πιφαύσκων· In manibus Ulyssi prudenti posuit adstans:
Ἔκ δὲ καλεσσάμενος προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν, Evocatamque allocutus est nutricem Eurycleam,
Τηλέμαχος κέλεταί σε, φίλη τροφὲ Εὐρύκλεια, " Telemachus mandat tibi, ô prudens Euryclea,
Κληῖσαι μεγάροιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας. " Claudas domùs januas firmè compactas.
Ἤν δέ τις ἢ στοναχῆς, ἠὲ κλύτε ἔνδοθεν αὐδήν " Sin alijua *vestrùm* vel suspirium, vel sonum intùs audiat
Ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε " Virorum nostris in septis, non foràs
Προβλώσκειν, ἀλλ' αὐτῆ ἀκλιὴ ἔμμεν ἔπειτα, " Eat, sed illic tacitè sit apud opus.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος. Sic dixit; huic autem ratum fuit verbum.
Κλῆισεν δὲ θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων. Clausit itaque januas ædium benehabitatarum,
Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε, Tacitè quoque ex domo Philœtius prosilit foras,

## ΣΧΟΛΙΑ.

365. Ἱλήκῃσι.] Ἵλεως γένηται.

377. * Μεθίεν.] Μεθίεσαν.

## NOTÆ.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Ità rectè Omnes Vett. ἔφαθ'· *Eustathii* utraque, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Resc.*, *Hervagiana*: Cum tamen forte *H. Steph.* ἔφατ' haberet, ità quoque *Castellio*, *Spondanus*, *Schrevel.* quod sæpissimè aliàs factum queror, ut suprà, v. 315. Editor *Oxonienſis* noluit hìc Errantes sequi. Vid. ad ω'. v. 21. 57. 495. 539. &c.

382. Κληίσαι) Vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) Ità, pro *Schreveliano* ἢ δέ τις, ex melioribus *Codd.*

387. Κληίσεν) Vid. suprà, ad v. 382. & infrà, v. 389.

## VARIÆ LECTIONES.

369. Τόξα) γρ. τόξον, *H. Steph.* & *Textus* Basil. *Versu* refragrante, & ipsius *Eustathii* auctoritate.

376. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα) Vid. Not. in *Textum.*

382. Κληίσαι) γρ. κλήισαι, κλῆισαι, vid. suprà, ad v. 236.

383. Ἤν δέ τις) γρ. ἢ δέ τις, in *Schreveliano* Codice, malè.

387. Κλήισεν) γρ. κλῆισεν. vid. suprà, ad v. 382.

Κλήϊσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας θείρκετρον αὐλῆς.
Κεῖτο δ' ὑπ' αἰθούσῃ ὅπλον νεὸς ἀμφιελίσσης
Βύβλινον, ᾧ ῥ' ἐπέδησε θύρας, ἐς δ' ἧῖεν αὐτός.
Ἕζετ' ἔπειθ' ἐπὶ δίφρων ἰών, ἔνθεν πὲρ ἀνέστη,
Εἰσορόων Ὀδυσῆα· ὃδ' ἤδη τόξον ἐρώμα,
Πάντη ἀναστρωφῶν, πειρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν, ἀποιχομένοιο ἄνακτος.
Ὧδέ δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἦ πὴ θηητὴρ καὶ ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων,
Ἦ ῥα νύ που τοιαῦτα κὰ αὐτῷ οἴκοθι κεῖται,
Ἦ ὅγ' ἐφορμᾶσθαι ποιήσεται ὡς ὀνὶ χερσὶ
Νωμᾷ ἔνθα καὶ ἔνθα κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑβριοφρονέοντων,
Αἲ γὰρ δὴ τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδρὶ δαείη,
Ὡς οὗτός πόλε τοῦτο διωήσεται ἐντανύσασθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν μνηστῆρες· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Αὐτίκ' ἐπεὶ μέγα τόξον ἐβάστασε, καὶ ἴδε πάντη,
Ὡς ὅτ' ἀνὴρ φόρμιγγα βοὴν ἀγαθὸς καὶ ἀοιδὴς
Ῥηϊδίως ἐτάνυσσε νέῳ ἐπὶ κόλλοπι χορδὴν,
Ἄψας ἀμφοτέρωθεν εὐστρεφὲς ἔντερον οἰὸς,

Clauſitque poſtea januas ſepti amplæ.
Jacebat autem ſub porticu funis navis circùm-agitabilis
Eyblinus, quo ligavit januas, introque poſt *ivit* ipſe.
Sedit deinde ad ſedem profectus, unde ſurrexerat,
Inſpiciens Ulyſſem: hic jam arcum *movebat*
Penitus revolvens, experiens huc & illuc;
Num cornua vermes ediſſent, abſente domino.
Sic autem aliquis dixit conſpicatus in propinquum alium,
" Sane *hic Vir* aliquis peritus & ſagax eſt arcuum,
" Sive alicubi fortè tales & ipſi domi reconduntur,
" Vel *certè* hic parat *aliquid* facere; ita in manibus
" Movet huc & illuc malorum expertus peregrinus.
Alius rurſus dixit juvenum ſuperborum,
" Utinam enim jam tantum utilitatis obviaret *mihi*,
" Quantum hic hunc poterit tendere.
Sic dixerunt proci; at prudens Ulyſſes
Statim, ut magnum arcū contrectando-explicaverat, & vidit penitus,
Sicut quando vir citharæ peritus & cantûs
Facilè extendit novâ in verticillâ chordam,
Tangens utrinque benè retortum intellinum ovis,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

390. Ὅπλον.] Σχοινίον.
391. Βύβλινον.] Καινοτάβινον· οἱ δὲ, τὸ ὑπ' αὐτὸν πατύρον.
394. Ἀναστρωφῶν.] Ἀναστρέφων. Πειρώμενος.] Καθαρμαζόμενον.
395. Ἶπες.] Θηρία ἐσθίοντα τὰ κέρατα, παρατηλώσια καὶ χαύνως κατεσθίει δ', μὴ ἄρα ἄχρηστα αὐτῷ γένηται καὶ ἑτέρα δέοι χρήσασθαι μηχανῇ.
397. Θητὴρ.] Θαυμαστικὸς, ἔμπειρος. Ἐπίκλοπος.] Ἐπιθυμητὴς, ἐρετικὸς, κλέπτης· κλέπτειν γὰρ, τὸ ἐπιθυμεῖν· ἡ κλέπτης, ὁ ἐπιθυμητὴς τῶν ἀλοτρίων.
399. Ἐφορμᾶσθαι.] Περιπάτησαι.
402. Τοσσοῦτον ὀνήσιος ἀνδρὶ.] Ὁ τῶς, εἴθε καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὄνησιν ὧν βούλεται λαβοῦ. ἢ ἵνα, εἰ τοσοῦτον μιζάχοι, ὡς ἂ διωήσεται ἐντανύσαι. Ὀνήσιος.] Ὠφελείας, ἢ τῆς βρώσεως, ἵν' εἰληφὼς παρὰ τῶν μνηστήρων.
407. Νέῳ.] Ἀντὶ τοῦ, καινῷ. Κόλλοπι.] Κολλᾶται γὰρ ἡ χορδὴ, παρὰ τὴν κόλλαν.
408. Ἄψας.] Ἐκθήσας. Ἔντερον οἰός.] Τὴν χορδήν.

## N O T Æ.

389. Κλήϊσεν) Vid. ſuprà, v. 387.
395. Μὴ κέρα ἶπες ἔδοιεν) *Euſtathius* in locum, Κεράτινον δ' ἦν, φασὶν, ὡς φαίνεται, τὸ τόξον· ἐ μὴν, καὶ τὰ πάλαι Σκυθικὰ, ξύλινα. Verùm non rectè *Veteres* neque in hâc re judicârunt: τὰ κέρα enim hoc in loco. *Duas* potiùs Arcûs *extremitates* notant, quæ ex *Cornu* ferè eſſe ſolent, quæque ſi exeſæ fuerint, nullatenùs tali *Arcui* fidendum.
397. Ἦ πὴ θηητὴρ) *Plutarch.* 2 Tom. fol. 422. Εἴ πὴ θηητὴρ, per errorem Librariorum. Vid. ad *Var. Lect.*
407. Κόλλοπι) De hâc voce, vid. *Euſtath.* fol. 767. lin. 52. &c.

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

389. Κλήϊσεν) γρ. κλήϊσεν, vid. ſuprà, ad v. 387.
391. Βύβλινον) γρ. βίβλινον, *Euſt.* fol. 765. lin. 37.
394. Ἀναστρωφῶν) γρ. ἀναστρεφέων, *H. Steph.*
395. Κέρα ἶπες) γρ. κεφάϊπες, *Euſt.* fol. 766. lin. 13.
397. Ἦ πὴ θηητὴρ) γρ. εἴ τις θηητὴρ, *Plutarch.* vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Ἦπες) γρ. ἤ πε.
406. Ὡς ὅτ') γρ. ὡς δ' ὅτ', *H. Steph.*
407. Ἐπὶ) γρ. ἐπὶ, *Euſt.* fol. 766. lin. 37. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς ἄρ' ἄτερ σπουδῆς τάνυσεν μέγα τόξον Ὀδυσσεύς·
Δεξιτερῇ δ' ἄρα χειρὶ λαβὼν πειρήσαλο νευρῆς·
Ἣ δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισε, χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν.
Μνηστῆρσιν δ' ἄρ' ἄχος γένετο μέγα, πᾶσι δ' ἄρα χρὼς
Ἐτράπελο· Ζεὺς ᾐ μεγάλ' ἔκλυπε, σήματα φαίνων·
Γήθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅτι ῥά οἱ τέρας ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.
Εἵλετο δ' ὠκὺν ὀϊστὸν, ὅς οἱ παρέκειλο τραπέζῃ
Γυμνός· τοὶ δ' ἄλλοι κοίλης ἔντοσθε φαρέτρης
Κέιατο, τῇσι τάχ' ἔμελλον Ἀχαιοὶ πειρήσεσθαι.
Τόν ῥ' ἐπὶ πῆχυ ἑλὼν, εἶλκεν νευρῇσι, γλυφίδας τε,
Αὐτόθεν ἐκ δίφροιο καθήμενος· ἧκε δ' ὀϊστὸν
Ἄντα πιφαυσκόμενος· πελέκεων δ' οὐκ ἤμβροτε πάντων
Πρώτης τειλείης, διὰ δ' ἀμπερὲς ἦλθε θύραζε
Ἰὸς χαλκοβαρής· ὁ δὲ Τηλέμαχον προσέειπεν,
Τηλέμαχ'· οὔ σ' ὁ ξεῖνος ἐνὶ μεγάροισιν ἐλέγχει
Ἥμενος· οὐδέ π τῆς σκοπιῆς ἥμβροτον, οὐδέ π τόξου
Δίω ἔκαμον τανύων· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Οὐχ ὥς με μνηστῆρες ἀπημάζοντες ὄνονται.
Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον Ἀχαιοῖσιν τελυκέσθαι
Ἐν φάει, αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἄλλοις ἐψιάασθαι

Sic ſine magno labore tetendit magnum arcum Ulyſſes:
Dexterâ igitur manu capiens tentavit nervum;
Hic verò dulce ſonuit, hirundini ſimilis voce.
Procis igitur dolor factus eſt magnus: omnibuſque color
Mutatus eſt; Jupiter verò valde intonuit ſigna oſtendens:
Lætatuſque eſt tandem tolerans divinus Ulyſſes,
Quòd ei oſtentum miſiſſet Saturni filius verſuti.
Accepit igitur velocem ſagittam, quæ ei ad menſam jacebat
Nuda; ipſæ autem aliæ concavam intra pharetram
Condebantur, quas citò Achivi erant experturi.
Hanc ad arcûs-medium applicans traxit chordam, crenamque,
Illinc ex ſede ſedens; mittitque porrò ſagittam
Contra collimans: ſecurium verò non erravit omnium
A primo foramine, tranſivit enim penitus foràs
Sagitta æreo-gravis; hic igitur Telemachum allocutus eſt,
" Telemache, non te iſte hoſpes in domibus dedecore afficit
" Sedens; neque à metâ aberravi, neque arcum
" Diu laboravi tendens; adhuc mihi robur firmum eſt:
" Non ſicut me proci inhonorantes vituperant.
" Nunc autem hora & cœnam Achivis præparare
" In luce; at poſteà & alitèr deleſtari

## ΣΧΟΛΙΑ.

412. Χρώς.] Ἡ χροιά.
413. Ἐτράπετο.] Ἐτράπη, ἠλλοιώθη.
417. Κοίλης.] Βαθείας· ἀφὸ τὸ γαγλύφειν.
419. *Πήχυ.] Τῷ δὲ τόξῳ κέρατι.
421. Τιτυσκόμενος.] Καθισταχαζόμενος.
422. Πρώτης τειλείης.] Διὰ πρώτης γὰρ *ὀπῆς τῶν πλευρίων διήκησε ἦλθεν.
423. Χαλκοβαρής.] Ὁ ἀπὸ σιδήρου ἰσχυρός.
424. Ἐλέγχει.] Ἐπονείδιστον πήγνυσιν.
427. Ὄνονται.] Ἐκφαυλίζουσιν.
428. Νῦν δ' ὥρη καὶ δόρπον.] Παρέλκει τὸν ἀφύσιον αὐτῶν· τὸ μὲν δεῖπνον, ἀντὶ δὲ θανάτου· τὸ δὲ ἐψιάασθαι, ἀντὶ δὲ, οἰμώζειν.
429. Ἐψιάασθαι.] Τέρπεσθαι.

## NOTÆ.

411. Χελιδόνι εἰκέλη αὐδήν) Vid. de hâc re *Euſtath.* fol. 767. lin. 11.

427. Οὐχ ὥς με μνηστῆρες) Reſpicit ad locum, σ'. v. 355. ubi *Eurymachus Ulyſſem*, ſub hoſpitis ſpecie latentem, ob ignaviam vituperat; quòd nempè nulli bono operi aptus eſſet; tantum ventris inferciendi & ingluviei curam haberet. Qualis reverà ipſe erat, reliquique Socii Nebulones.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

419. *Confer cum *Brevibus Scholiis, Heſych.* Πήχυς) πεῦρον· ἢ τὸ δὲ τόξου μέσον· ἔτιοι, τὸ ἄκρον. *Euſtath.* Ἐπὶ πήχυ ἑλὼν) Ἀντὶ δὲ, κρατήσας ἐκ μέσης τὸ ὀϊστὸν ἐπὶ τῷ πήχυ δὲ τόξου, ἤγουν τῷ κέρατι.

422. *Ὀπῆς) Ità lego, pro corrupto ὁ π'; ità ſanè legit MS. *Aloyſianum*, ὀπῆς apertiſſimè.

## VARIÆ LECTIONES.

409. Τάνυσεν μέγα) γρ. τάνυσε μέγα.
411. Αὐδήν) γρ. ἄντλον, *H. Steph.*
424. Ἐλέγχει) γρ. ἀπίζει.
414. Γήθησέν τ') γρ. γήθησεν δή, *Euſtath.* fol. 767. lin. 38.
415. Παῖς) γρ. παΐς.
425. Οὐδέ τι δὲ) γρ. οὐδ' ἔτι πώ.

Μολ-

Μολπῇ τ' ὀφρύσι νεῦσεν· ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξὺ
Τηλέμαχος, φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆος θείοιο·
Ἀμφὶ δὲ χεῖρα φίλῃσι βάλεν ἔγχεϊ· ἆγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Πὰρ θρόνῳ εἰστήκει, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.

" Cantu & cithârâ; hæc enim ornamenta convivii.
Dixit, & supercilliis annuit: accinxit igitur ensem acutum
Telemachus, dilectus filius Ulyssis divini;
Circumque manum suam injecit lanceæ; & prope ipsum
Apud sedem stetit, armatus splendido ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Ἀμφέθετο.] Ἐπῆχεν, ὑπεξέπεσεν.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΑ περὶ τὴν μνηστηροφονίαν ἐργασάμενον Ὀδυσσέα παρέστησε Ἀθηνᾶς, ἐν τοῖς ἑξῆς πάλιν ἡγησαμένας αὐτοῦ Τηλεμάχῳ καὶ τοῖς οἰκείοις ἡθλάζειν, ἄμφω Μελανθίῳ. *Ἄλλως, Τὴν μνηστηροφανίαν ἐδείκνυ καὶ τὴν τῶν σωμάτων συγκομιδήν, καὶ ὡς καθαίρει ἡ φόνου τὸν οἶκον ὁ Ὀδυσσεύς.

* Ex *Eustath.*

### Ἐπιγραφαί.

Μνηστηροφονία· ἢ, Μνηστήρων φόνος· ἢ, *Μνηστηροκτονία.

* Vid. ad τ'. v. 346. Not. in *Textum.*

Ἄλλως.

Χῆ, Ὀδυσσεὺς μνηστῆρας ἀναίνυθ' ἡλέῃ χαλκῷ. LIB. XXII.

Ἀὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδόν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην· ταχέας δ' ἐκχύδαν ὀϊστοὺς
Αὐτῇ προπάροιθε ποδῶν· μετὰ μνηστῆρσιν ἔειπεν,
Οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκπετέλεσται,
Νῦν αὖτε σκοπὸν ἄλλον, ὃν οὔπω τις βάλεν ἀνὴρ,
Εἴσομαι, αἴ κε τύχωμι, πύρῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων.

VErùm exutus est pannis prudens Ulysses:
Insiliitque super magnum limen, habens arcum & pharetram
Sagittis plenam; celeres verò effudit sagittas
Ibi ante pedes; deinde inter procos dixit,
" Hoc quidem jam certamen innocuum perfectum est;
" Nunc denuò scopum alium, quem nondum aliquis percussit vir,
" Speculabor, si consequar; præbeatque mihi gloriam Apollo.

### ΣΧΟΛΙΑ.

1. Ἀὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὸν ῥακέων ἀποδύσασθαι ἐῶν πάντα, ἐχ ὅλως, οἰκεῖα τὰ * περιπόντα καὶ ῥακώδη, καὶ σκέπειν τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ἂν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, * Μὴ δὴ οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

ἡυσίας ἄμυδις Ἐρεβεννῆς.

5. Ἀάατος.] Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεοναστικοῦ τοῦ ἰῶτα.

7. * Εἴσομαι.] Γνώσομαι· ἢ, ἐπιποτεύσομαι.

### NOTÆ.

V. 1. * Περιπόντα) Ita, pro περὶ τὰ, MS. *Aloysii.*

5. * Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεοναστικοῦ τοῦ ἰῶτα. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀάσθαι.

1. Ἀὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων.] Τὸν ῥακέων ἀποδύσασθαι ἐῶν πάντα, ἐχ ὅλως, οἰκεῖα τὰ * περιπόντα καὶ ῥακώδη, καὶ σκέπειν τὰ ἀναγκαῖα ἔχων. ἐξῆς γ' ἂν ἡ Εὐρύκλεια φησὶν, * Μὴ δὴ οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος

* Infrà, v. 488.

ἡυσίας ἄμυδις Ἐρεβεννῆς.

5. Ἀάατος.] Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεοναστικοῦ τοῦ ἰῶτα.

7. * Εἴσομαι.] Γνώσομαι· ἢ, ἐπιποτεύσομαι.

### NOTÆ.

V. 1. * Περιπόντα) Ita, pro περὶ τὰ, MS. *Aloysii.*

5. * Ἀάατος) Ἀντὶ τοῦ, ἄατος, πλεοναστικοῦ τοῦ ἰῶτα. Addo, ex *Etymolog.* M. Vid. *Suid.* v. Ἀάσθαι.

1. Γυμνώθη) Id rectè *Florentin. Roman. Basil. Aldin. Rescian. Stephan. spondan. Castellion. Elzevir. Oxon.* &c. exceptâ unicâ *Cantabrig.* quæ γυμνάθη, per Errorem; at is Error detestabilis, & proindè maturè sistendus.

2. Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν) Ab ἄλλομαι, ἧλμαι, & ἥλμην, ἅλτο, ἧλτο, vel ut alii, pro ἧλατο, *Æolicè*, ἄλτο, semper *Homero*; de quâ re *Eustathius* & Lexicographi. *Ultima*, verò ᾱ ἐπὶ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam.* Vid. ad ξ'. v. 434.

### NOTÆ IN SCHOLIA.

7. * Εἴσιμαι) Γνώσιμαι· ἢ, * ἐπιπτεύσιμαι. Hoc ex *Eust.* fol. 770. lin 4. Τὸ ἐπιποτεύσιμαι, ad alium locum spectat, *viz.* Il. φ'. v. 335. Εἰσιμαι ἐξ ἀλόθεν.

### VARIÆ LECTIONES.

V. 1. Γυμνώθη) γρ. γυμνάθη, vid. N. in *Textum.*

2. Ἆλτο) γρ ἅλτο, at *Homero* semper ἅλτο, *Æolicè*, ut *Eustath.* nec tamen *Henrico Stephano* Lectio illa notatur.

3. Ἐμπλείην) γρ. εὐπλείην, *Florentina*, *Eustath. H. Steph.*

[illegible]

Ἦ· ῥ᾽ ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθυνέτην πικρὸν ὀϊστόν.
Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειτον ἀνασχήσεσθαι ἔμελλε
Χρύσεον, ἄμφωτον· ἤδη μέν οἱ χερσὶν ὄγκος,
Ὄφρα πίοι οἴνοιο· φόνος δέ οἱ οὐκ ἐνὶ θυμῷ
Μέμβλειτ᾽· τίς κ᾽ οἴοιτο μετ᾽ ἀντιφέρτατα δαινυμένοισι,
Μοῦνον ἐὸν πλεόνεσσι, καὶ εἰ μάλα καρτερὸς εἴη,
Οἷ πύξειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν;
Τόνδ᾽ Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ὑποχόμενος βάλεν ἐξ·
Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἦλυθ᾽ ἀκωκή.
Ἐκλίνθη δ᾽ ἑτέρωσε, δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένῳ· αὐτίκα δ᾽ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν
Αἵματος ἀνδρομέοιο· θοῶς δ᾽ ἀπὸ οἷο τράπεζαν
Ὦσε ποδὶ πλήξας, ἀπὸ δ᾽ εἴδατα χεῦεν ἔραζε.
Σῖτός τε, κρέα τ᾽ ὀπτά, φερέσβιτο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν

Dixit; & in Antinoum direxit amaram sagittam.
Certè hic pulcrum poculum elevare volebat
Aureum, utrinque ansatum, & jam manibus movebat,
Ut biberet de vino: cædes verò ei non in animo
Obversabatur: quis putasset inter viros convivas
Solum inter plures, etsi valdè fortis esset,
Ei structurum *alicui* eædem malam, & mortem ingram?
Hunc Ulysses ad guttur nactus percussit sagitta;
Penitùs verò teneram per cervicem ivit cuspis.
Declinavit itaque aliorsum, poculumque ei excidit manu
Percusso: statim verò fistula ad nares crassa venit
Sanguinis humani; citò itaque à se mensam
Repulit pedibus percussam; longeque cibos effudit humi.
Panisque, caroque assata fœdata est: hi igitur tumultuabantur

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

8. Ἰθύνετ᾽.] Ἐπὶ εὐθείας ἐτόξευεν.

9. Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειτον.] Διονύσιος, ὁ Θρᾴξ, ἐν ταῖς Μιλήτου φησὶ, τῷ παροιμίᾳ, Πολλὰ μεταξὺ * πίλης κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, ἀπὸ τούτου λαβόντα ὠνομάσθαι τὸν Ἀντίνοον τὸ πῶμα, βάλλεται. Λέγει δὲ Ἀριστοτέλης, ἐπὶ τῶν παροιμιῶν ὕπνος, Ἀγκαῖος, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀστυπαλαίας, Σάμιος ὢν τὸ γένος, ἔχων * οἰκίτλου ἀπὸ Κρήτης, ἐπήλθεν αὐτῷ ἀφροσύνη πατὴρ πίνειν· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς οὐ δυνήσεται πιεῖν, ὅθεν οἰκήσει αἱ ἄμπελοι τυγχάνουσιν, αὐτὸς ὁ Ἀγκαῖος καταφυτεύσας τὰς ἀμπέλους, ἔλαβε τὸν κύλικα, καὶ ἀφροσύνη· λιξάμενος δὲ σπένδων, Πολλὰ μεταξὺ πίλης κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου, φέρε σωιδὴ χρῆσα συὸς μεγάλης * ἐπιζαξῆσαι τοὺς δ᾽ Ἀγκαίου χωρίους· ἀκούσαντα δὲ αὐτὸν, ἀπὸ τοῦ χείλεως τὸν κύλικα καθεῖναι, καὶ ἀναμεῖναι, ὡς τὸ ἄγγελον ὂν· συμβαλόντα δὲ τῇ κάπρᾳ, τελευτῆσαι· ἐνθα φησὶ καταφαγοῦσαν τὸν Παροιμίαν.

10. Ἄμφωτον.] Τὸ ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχον.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο.] Ἀπίκως ἐρρέθη· ἄλλως γὰρ, τὸ πιεῖν καταλλήλως συμβαίνει· ἴσως δὲ καὶ ἐδεδίμελε τὸ ὅλον σκῆψιν οἴνου, ἀλλά τι μείζον αὐτῷ· ὡς ἑαυτὸν ποιεῖν οἱ ἀφρόνως· τὰ δὲ πικρότατα ψυχικῇ συμβαίνουσι· ὅτι δηλονότι μὴ τὸ πᾶν διαπαντὸς, ἀλλά τι μέρος αὐτῷ, οἷον, † Λέων βοὸς βεβρωκὼς, καὶ Ὅσις μυρμήκων φαγών. † Vid. infrà, ad v. 403.

15. Ἐπιχόμενος.] Ἐπιλαβόμενος.

19. Αὐλὸς αἱμοῖο.] Τὸ ἐξακουόμενον, ὁ κρουὸς τοῦ αἵματος· πᾶν γὰρ τὸ στενὸν, αὐλὸν ἐλεγον· ὅθεν καὶ τοὺς στενοὺς ποταμοὺς, αὐλῶνας.

21. Φερέσβιτο.] Ἐμολύνετο.

## N O T Æ.

8. Ἐπ᾽ Ἀντινόῳ ἰθύνετ᾽) Vid. supra, ad φ'. v. 293.

18. Βλημένῳ) De *Syntaxi*, vid. supra, ad ι'. v. 256.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

9. * Ἦτοι ὁ καλὸν ἄλειτον) Hoc *Scholion*, in *Aloysii* MSto, ad hujus *Rhapsodiæ* finem divagatum, in tribus Vett. *Impressis*, & *Aldinâ*, malè ibidem relinquitur; nec satis felicitèr in *Schrevelianâ*, ad v. 19. appenitur; quùm omninò huc attineat. Pro voce * πίλης, in Versu *Proverbiali*, *Joh. Meursius* legit πίτης, ad *Lycophron.* v. 489. & pro οἰκίτλου, * οἰκίτλου, rectissimè. In illo autem ἐπιζαξῆσαι *Impressorum*, lego * ἐπιζαξῆσαι, ex MSto, quæ Vox *Euripidea*, licet *Scapulæ* ignota. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 15. & ad *Rhesum.* v. 441.

11. * Ὄφρα πίοι οἴνοιο) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 771. lin. 1. &c.

21. & 31. * Quæ *Asteriscis* notantur, ex *Aloysii* MSto.

## Variæ Lectiones.

12. Τίς κ᾽ οἴοιτο) γρ. τίς κ᾽ οἴοιθ'. *H. Steph.*

13. Εἴη) γρ. ἴλθοι. Hunc locum expendimus, *Prælection.* Homeric. xxvii.

15. Ἐπιχόμενος) γρ. ἐπιχόμενον, *H. Steph.*

18. Βλημένῳ) γρ. βλημένῃ, *Eustath.* fol. 771. lin. 27. *H. Steph.* & *Seberus.*

20. Ποδὶ) γρ. ποσὶ, & ποσίν.

Μνησῆ-

Μνηστῆες χτ' δῶμα, ὅπως ἴδον ἄνδρα πεσόντα.
Ἐκ δ' θρόνων ἀνόρουσαν, ὀρινθέντες χτ' δῶμα,
Πάντοσε παπταίνοντες * ἐϋδμήτους ποτὶ τοίχους·
Οὐδέ πη ἀσπὶς ἔλυ, οὐδ' ἄλκιμον ἔγχος, ἑλέσθαι.
Νείκειον δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Ξεῖνε, κακῶς ἀνδρῶν τοξάζεαι· οὐκ ἔτ' ἀέθλων
Ἄλλων ἀντιάσεις· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
Καὶ μὲν δὴ νῦν φῶτα κατέκτανες, ὃς μέγ' ἄριστος
Κύρων εἰν Ἰθάκῃ· τῷ σ' αὐτάδε γῦπες ἔδονται.
Ἴσχεν ἕκαστος ἀνὴρ, ἐπεὶ φάσαν οὐκ ἐθέλοντα
Ἄνδρα κατακτεῖναι· τὸ δ' νήπιοι οὐκ ἐνόησαν,
Ὡς δὴ σφιν ἐν πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπτο·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ κύνες, οὔ μ' ἔτ' ἐφάσκεθ' ὑπότροπον οἶκαδ' ἱκέσθαι
Δήμου ἄπο Τρώων, ὅτι μοὶ καλεκείρετε οἶκον,
Δμωῇσιν δ' γυναιξὶ παρευνάζεσθε βιαίως,
Αὐτῆς τε ζώοντος ὑπεμνάασθε γυναῖκα,

Proci in domo, ut viderunt virum lapsum.
Ex sedibus verò surrexerunt turbati per domum,
Undique circumspicientes ad benefabricatos parietes:
Neque ullibi scutum erat, neque fortis lancea, ad capiendum.
Increpabant tamen Ulyssem iratis verbis,
" Hospes, malè in viros sagittas immittis: non ampliùs certaminibus
" Aliis intereris; nunc tibi integra *adest* gravis mors.
" Etenim jam nunc virum interfecisti, qui longe optimus
" Juvenum in Ithacâ: ideò te hìc vultures edent.
Sic dicebat unusquisque, quoniam putabant non volentem
Virum interfecisse: hoc autem stulti non advertebant,
Quòd jam ipsis & omnibus mortis fines imminebant.
Hos torvè conspicatus allocutus est prudens Ulysses,
" Canes, non me ampliùs existimabatis redeuntem domum venturum,
" Populo à Trojanorum; ideo mihi consumebatis domum,
" Et apud ancillas fœminas concumbebatis violenter,
" Ipsiusque viventis petebatis uxorem,

## ΣΧΟΛΙΑ.

27. Τόξαζεαι.] Τοξεύων ἐπιτυγχάνεις.
31. Ἴσχε.] Ἄλλοι μὲν, τὸ ἔλεγξον σημαίνειν, βέλτιον δέ.
36. Καπνκείρετε.] Κατεδαπανᾶτε.
38. Ὑπεμνάασθε.] Ὑπεφθείρετε, λελυθότας ἐμνηστεύοντο· ὡς δὲ τ' ἐπεβάλλης Τηλεμάχῳ οὐκ ἀνείδιζεν, ἴσως ἐπεὶ συσκευαζομένοις ἐμφαίνοιτο· ἴσθι γὰρ, * Πειρᾶσθε, ὡς κ' ὕμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλω.

## NOTÆ.

24. * Ἐϋδμήτους ὡστὶ τοίχους) Ità nunc tandem restituo, pro corrupto *ἰύτμητους*, quod tamen in *Aldinâ*, *Romanâ*, *Basileensi*, *Hervagianâ*, *Resciano*, *Stephanianâ*, *Castellionâ*, *Spondanianâ*, *Schrevelianâ*, *Cantabrigiensi*, *Oxoniensi*, &c. atque proinde in alios Codices proseminatus Error, ut *Dinnerum*, *Seberum*, &c. nec enim minùs Erratum est habendum, imò magis reformidandum, quo magis inveteratum. Aliis certè in locis *Homerus* τεῖχος vocat *ἐϋδμήτους*, quod in omnibus Exemplaribus agnoscitur, ut ν'. v. 302. — ὁ δ' *ἐϋδμήτου* βάλε τείχου, & hujus ipsius *Rhapsodiæ*, v. 126. Ὀρσοθύρῃ δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ, & *Iliad.* μ'. v. 137. Τεῖχος *ἐϋδμήτου*. Verùm dicendum, *ἐϋδμήτου* & *ἰύτμητου* voces, *Variari* inter se, & hanc hujus locum invicem occupare; ut olim *ἐϋδμητου*, pro *ἰύτμητου*, obtinuerat, *Iliad.* η'. v. 304. Ità *ἀδμήτῳ*, pro *ἀτμήτῳ*, obtinet *Scholiasta Pindari*, ad *Pythionic.* 3. — Ἡ δὲ Κορωνὶς ἐκφαυλίσασα τὸν Ἀπόλλωνος γάμου τοῖς τοῦ φρενῶν ἀμαρτίαις, ξένου ἐπιγήτος γάμου, λαθρα δὲ πατρὸς, ἐφθειρεν τὰς κόρας ἀδμήτῳ συνελθοῦσα Ἀπόλλωνι. Emendo & lego *ἀτμήτῳ*, quod Videor nunc feciſse Editores *Oxon.*

26. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσι) *Ultima* δ' χολωτοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

31. Ἴσχεν ἕκαστος) De hoc loco, vid. *Eustath.* fol. 772. lin. 2. &c. ubi egregiè defendit contra Objectiones τῶν νεωτέρων τινῶν Παλαιῶν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * Ad finem hujus *Scholii*, Versum, malè hactenùs luxatum, restituo, ex *Odyss.* β'. v. 316. Quæ dein sequebantur, *viz.* Ἰάλλω, *ἀντὶ* δ', *ἐγκόπτεις*, quùm corrupta sint, pro *ἄλλως*, *ἀντὶ* δ', *ἐκκόπτεις*, deleo hic, mox proferenda rectiùs, ad *Scholion*, v. 40.

## VARIÆ LECTIONES.

24. Ἐϋδμήτους) γρ. *ἰύτμητους*, vid. N. in *Textum*. *Ibid.* Ποτὶ) γρ. ὡστὶ.
25. Οὐδέ πη) γρ. ἠδέ πω, *H. Steph.*
34. Τοῖσδ') γρ. τοὺς δ'.
36. Οἶκον, Δμωῇσιν δ' — Αὐτῆς τε ζώοντος) γρ. Οἶκον, Αὐτῆς τε ζώοντος — Δμωῇσιν δ', &c. *H. Steph.*

Οὔτε Θεοὺς δείσαντες, οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Οὔτε τιν' ἀνθρώπων νέμεσιν κατόπισθεν ἔσεσθαι.
Νῦν ὑμῖν γε πᾶσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Πάπτηνεν δ' ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Εὐρύμαχος δέ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέφατο,
Εἰ μὲν δὴ Ὀδυσῆος Ἰθακήσιος εἰλήλουθας,
Ταῦτα μὲν αἴσιμα εἶπες, ὅσα ῥέζεσκον Ἀχαιοί,
Πολλὰ μὲν ἐν μεγάροισιν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἐπ' ἀγρῷ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κεῖται, ὃς αἴτιος ἔπλετο πάντων,
Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπήλυθε τάδε ἔργα,
Οὔ τι γάμου τόσσον κεχρημένος, οὔτε χατίζων,
Ἀλλ' ἄλλα φρονέων, τά οἱ οὐκ ἐτέλεσσε Κρονίων·
Ὄφρ' Ἰθάκης καθ' δῆμον ἐϋκλειμένης βασιλεύῃ
Αὐτὸς, ἀτὰρ σὸν παῖδα καταπτείνειε λοχήσας.
Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν μοίρῃ πέφαται· σὺ δὲ φείδεο λαῶν
Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν ἀρεσσάμενοι κατὰ δῆμον,
Ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν,
Τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἑκατόμβοιον ἕκαστος,
Χαλκόν τε χρυσόν τ' ἀποδώσομεν, εἰσόκε σὸν κῆρ
Ἰανθῇ· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Neque Deos timentes, qui cœlum latum habitant,
" Neque aliquam hominum reprehensionem in posterum fore putarunt.
" Nunc vobis & omnibus mortis fines ingruerunt.
Sic dixit; hos verò omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabat itaque unusquisque, quò fugeret evidentem mortem.
Eurymachus autem ipsum solus respondens, alloquutus est,
" Siquidem jam Ulysses Ithacensis venisti,
" Hæc quidem decentèr dixisti, quæcunque fecerunt Achivi,
" Multa quidem in domibus injusta, multa etiam in agro.
" Sed hic quidem jam jacet, qui causa fuit omnium,
" Antinous: hic enim conflavit hæc opera, *seu auctor horum fuit*,
" Non nuptiarum tantopere indigens, neque cupiens,
" Sed alia cogitans, quæ ei non perfecit Saturnius;
" Ut Ithacæ *nempè* in populo populosæ regnaret
" Ipse; at tuum filium interficeret insidians.
" Nunc a hic quidē meritò interfectus est: tu verò miserere populorum
" Tuorum: at nos in futurum placantes *te* per populum,
" Quæcunque tibi ebibita & comesta sunt in domibus,
" Precium separatim ducentes viginti boves unusquisque,
" Æsque aurumque reddemus; donec tuum cor
" Lætum fuerit: hactenùs autem nequaquam te injustum irasci.

## ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἔσεσθ.] Ἀναγνώστεον· ἴν' ᾖ, δείσαντες ἴσεσθ.
*Ἄλλως, Ἔῃσθε.] Ἀντὶ ᾖ, συνήσαιτο.
49. Ἐπήλυθε.] Συνίστησιν.
54. Ἐν μοίρῃ.] Δικαίως, δίοντως.
57. Ἀμφὶς ἄγοντες.] Χωρὶς ἕκαστον διδόντες. Ἑκατόμβοιον.] Εἴκοσι βοῶν ἄξιον.

## ΝΟΤΑ.

49. Ἀντίνοος· οὗτος γὰρ ἐπήλυθε τάδε ἔργα) *Ultima* ᾱ Ἀντίνοος producitur ob triplicem rationem, *Cæsuræ*, σιγμῆς, *Asperi* sequentis cum *Circumflexo*, *Antepenultima* ᾱ ἐπήλυθε, ob *Cæsuram*, & *Tonum*, ut *Penultima* ᾱ ἀλύων, ι'. v. 398.

56. Ἐδήδ̄) *Etymolog.* M. v. Ἐδήδ̄, εἰ μὲ ἀφῃ ᾱ α, οἷς Ἀελίαρχος ἐν ἄλλοις, ἔστι πληθωντικὸν οἷον, Ὅσσα τοι ἐκπέποτ̄ ἐδήδᾱ· εἰ δὲ ἀφῃ ᾱ ε, ἔστιν ἐνικόν· λύει δὲ ἀπὸ τοῦ ἐδῶ, ἐδῇς· ὡς ὁμῶ, ὁμοῖς· ἵνα γένοιθ' ὑπτ., Ἐδῶ, ἐδήσω, ἤδηκα· καὶ Ἀττικῶς, ἐδήδοκα· ἐξ οὗ τὸ ἐδήδεμαι, ἐδήδεται.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

40. Ἔσεσθ.) Ἀναγνωστέον· ἴν' ᾖ, δείσαντες ἴσεσθ. *ἄλλως, Ἔῃσθε. ἀντὶ ᾖ, συνήσαιτο. *Ultima* pars hujus *Scholii*, ex *Aloysii* MSto, & præteriti *Scholii*, olim corrupti, fine; de quâ re vide, in Not. ad *Schol.* v. 38. licet ibi, in MS. ἴσεσθε, pro ἴῃσθε, ut & *Florentina* Editio, & *H. Steph.* ex *Eustathio*.

## VARIÆ LECTIONES.

40. Ἔῃσθε) γρ. ἴσεσθ. Vid. Not. in *Scholia*.
55. Σῶν· ἀτὰρ ἄμμες ὅπισθεν) γρ. Τῶν σῶν· ἄμμε σ' ὄπισθεν, ut mox, v. 73.
56. Ἐδήδ̄) γρ. ἐδήδᾱ, & ἐδήδ̄, ut in Not. ad *Textum*.

Τόφρ'

Τόνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Εὐρύμαχ', ἤδ' εἴ μοι πατρώϊα πάντ' ἀποδοῖτε,
Ὅσσα τὲ νῦν ὔμμ' ἐστὶ, καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ὀπάζοιτε,
Οὐδέ κεν ὣς ἔτι χεῖρας ἐμὰς λήξαιμι φόνοιο,
Πρὶν πᾶσαν μνηστῆρας ὑφ' ἁμετέρῃσι δαπῆσαι.
Νῦν ὑμῖν ὡρμῆχθαι, ἀνταίην δὲ μάχεσθαι,
Ἤ φθύγειν, ὅς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξῃ·
Ἀλλά τιν' ἢ φθίξεσθαι ὀΐομαι αἰπὺ ὄλεθρον.
Ὣς φάτο· τῶνδ' αὐτῇ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τοῖσιν δ' Εὐρύμαχος πρὸς μῦθον ἔειπε δεύτερον αὖτις,
Ὦ φίλοι, ἢ γὰρ ὅδ' ἀνὴρ ὃν χεῖρας ἀάπτους·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἔλλαβε τόξον ἐΰξοον, ἠδὲ φαρέτρην,
Οὐδοῦ ἀπὸ ξεστοῦ τοξάσεται, εἰσόκε πάντας
Ἄμμε κατακτείνῃ· ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης·
Φάσγανά τε σπάσασθε, καὶ ἀντίσχεθε τραπέζας
Ἰῆς ὠκυμόρων· ἐπὶ δ' αὐτῷ πάντες ἔχωμεν
Ἀθρόοι, εἴ κε μὲν ἔδῃ ἀπώσομεν, ἠδὲ θυράων.
Ἐλθωμὲν δ' ἀνὰ ἄστυ, βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ἕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,

Hunc torvè tuens allocutus est prudens Ulysses,
" Eurymache, neque si mihi paterna omnia redderetis,
" Quæcunque nunc vobis sunt, & ſicunde alia adderetis,
" Neque ſic amplius manus meas abſtinerem à cæde,
" Antequam omnem proci intemperiein rependerent.
" Nunc vobis incumbit, id eſt, *veſtra ſunt partes*, contra vel pugnare,
" Vel fugere, qui mortem & parcam vitaverit:
" Sed neminem evaſurum puto certam mortem.
Sic dixit: horum ibidem ſoluta ſunt genua.
His Eurymachus locutus eſt ſecundò rurſus,
" O amici, non cohibebit vir hic manus inexplebiles;
" Sed poſtquam accepit arcum politum, & pharetram,
" Limine à polito ſagittabit, donec omnes
" Nos interfecerit: verùm recordemur pugnæ;
" Enſeſque trahite, & opponite menſas
" Sagittis velocibus, in ipſum verò omnes tendamus
" Conferti, ſi modò eum à limine expellamus & foribus:
" Eamus demùm in Civitatem; clamorque citiſſimè fiat:
" Sic nempe citò hic Vir nunc extremò ſagittabit.
Sic utique locutus extraxit enſem acutum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

65. Παρέκει.] Περέκει εἰς αἴρεσιν.
72. Τοξάσει.] Τοξεύσῃ.
73. *Ἄμμι.] Ἡμᾶς· Δυϊκὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ.
74. Φάσγανά τε σπάσασθε.] *Ἐξιφοφόρων γὰρ οἱ παλαιοί. Ἀντίσχεσθε.] Προβάλεσθε.
75. Ἔχωμεν.] Ἐπίωμεν.

## NOTÆ.

64. Ἀποδῶσι) Rectè hæc Vox ſemper cum ſimplici σ'. ſcribenda, ut notamus ad ε'. v. 24. Sic *Iliad.* α'. v. 508. Ἀλλὰ σύ γ' ὣς νῦν τῖσον, Ὀλύμπιε.

72. Τοξάσεται.) E contrà hæc Vox omninò cum gemino σ'. ſcribenda, ubi præcedens *Vocalis* producenda; cùm ſit ejuſdem Naturæ, atque βασιλεύω, quæ certè corripitur in *Aor.* α'. ut φ'. 405. Αὐτὰρ ἐπὶ μέγα τόξον ἐβάσσατο, καὶ ἰὸν πάντη. Quare τοξάσασθε mox ſcribo, v. 78. 134. &c.

73. *Ἄμμι) Hæc addo, vid. ad *Iliad.* ε'. v. 435. & ſuprà, ad v. 55. *Var. Lect.*

74. *Ἐξιφορέων) Ità ſcribo, pro ἐξιφοβόων, nec id, ſine *Aloyſii* MSti Auctoritate; licet notiſſima Vox, ξιφοφορεῖν.

78. Τοξάσασθε) Vid. ad 72.

79. Ὡς ἄρα φωνήσας εἰρύσσατο) Cùm olim hoc in loco εἰρύσσατο ſcriberetur, emendo ad normam *Iliad.* χ'. v. 306. ubi in eodem Verſu εἰρύσσατο ſemper ſcribitur in omnibus. Et hæc res manifeſtò apparet, in vocibus ἐρυσσάμην, ἐρύσσαντο, ἐρύσσατο, & ſimilibus; quæ quoties σ'. extendunt, σ'. duplicant, quod alias minimè faciunt: ut in ἐρυσαίμην, ἐρύσωσιν, ἐρύσαντο, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

64. Ἀποδῶσι) γρ. ἀπολῦσαι, malè olim in Nonnullis, ut Not. in *Textum.*

65. Παρέκει) γρ. παρὲκ κεῖται, *Euſtath.* fol. 773. lin. 15. *H. Steph.*

69. Τοῖσιν δ') γρ. τοῖσι δ'.

72. Τοξάσεται) γρ. τοξάσει, vid. Not. in *Textum.*

78. Τοξάσασθε) γρ. τοξάσαιτο, malè olim, ut v. 72. Vid. infrà, v. 134.

79. Εἰρύσσατο) γρ. εἰρύσατο, vid. in *Textum.*

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· ἄλλο δ' ἐπ' αὐτῷ
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσεὺς
Ἰὸν ὑποπρηΐς βάλλε φὴν ὦμον ἄνω μαζοῖο,
Ἐν δέ οἱ ἄπαλὸν πῆξε θοὸν βέλος· ὃν δ' ἄρα χεὶρ
Φάσγανον ἧκε χαμᾶζε, περιῤῥήδης δ' ἔπεσε γαίῃ
Κάππεσε δινηθείς· ἀπὸ δ' εἴσατο χεῦεν ἔραζε,
Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον· ὁ δ' ἄρ' ἐπὶ γούνατα τύπτε μετώπῳ,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποσὶ δ' ἔρρεον ἀμφοτέρωσι
Λακπάζων ἐτίναξε· κατ' ὀφθαλμῶν δ' ἔχυτ' ἀχλύς.
Ἀμφίνομος δ' Ὀδυσῆος ἐείσατο κυδαλίμοιο
Ἀντίος ἀΐξας· εἵρυτο δ' ἐξ οὐδοῦ,
Εἴπερ οἱ εἶξεν ἔνερθεν· ἀλλ' ἄρα μὶν φθῆ
Τηλέμαχος κατόπισθε βαλὼν χαλκήρει δουρὶ,
Ὤμων μεσηγύς, διὰ δ' ἤλασε στῆθος ἔνερθεν·
Δοῦπησεν δ' πεσών, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Τηλέμαχος δ' ὄπιθεν, λιπὼν δολιχόσκιον ἔγχος
Αὐτῷ ἐν Ἀμφινόμῳ· περὶ γὰρ δίε, μή τις Ἀχαιῶν
Ἔγχος ἀνελκόμενον δολιχόσκιον, ἢ ἐλάσῃσι,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἠὲ προπρηνέϊ τύψας.
Βῆ δ' θέων· μάλα δ' ὦκα Φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν·

Æreum, utrinque acutum, infilitque in ipſum
Terribiliter vociferans; ipſe autem eximium inſtanti divus Ulyſſes
Sagittam protinus percuſſit peſtus ad mammam,
In hepate verò ei fixit velox telum: & ex manu
Enſem miſit humum, cruentatus autem circa mentem
Decidit circumactus; effudit verò Epulas humum.
Et poculum circum anſatum: hic verò terram verberavit fronte,
Animo dolens, pedibuſque thronum ambobus
Calcitrans quaſſit; & ob oculos fuſa eſt caligo.
Amphinomus verò in Ulyſſem irruit glorioſum
Contrarius ruens; traxitque enſem acutum,
Si quo modo ei cederet à foribus; ſed ipſum prævenit
Telemachus à tergo percutiens æreâ lanceâ,
Humerorum interſtitio; perque pectora adegit:
Sonuit verò lapſus, terramque percuſſit torâ fronte.
Telemachus autem abripuit-ſe, relictâ longâ lanceâ
Illic in Amphinomo, valdè enim timebat, nè quis Achivorum
Lanceam dum extraheret longam, vel trans-adigeret,
Enſe ruens, vel cæſim & manu prona feriens.
Ivit autem currens, valdè itaque citò dilectum ad patrem pervenit;

## ΣΧΟΛΙΑ.

84. Περιῤῥήδης.] Περικλαυστὸς, ἢ * ἀμφιῤῥαγὴς, ἢ ἀμφιδόμβῳ, ἢ ἀμφίρυτος, ἢ ἀμφιφερής.

85. Διηνθείς.] Ἐπισπαφείς.

89. Ὀδυσῆος ἐείσατο.] Ὡς ἐπὶ Ὀδυσσέα ὥρμησεν.

91. Φθῆ.] Προέλαβεν.

92. Τηλέμαχος κατόπισθε.] Ἔγγυς ἦν Ὀδυσσεὺς ἡνίκα Ἀμφίνομον, παραπλήξας καὶ ἴσως τοῦτο ἔβαλεν. Πιθανῶς δὲ πρώτῳ ἐπιτίθεται Τηλεμάχῳ διότι, εἰ μὴ τὸ πατρὶ διέσωσεν.

95. Ἀπόρουσε.] Ἀφόρμησεν.

96. * Δίε.] Ἐφοβεῖτο, παρὰ τὸ Δείδω.

97. Ἐλάσσῃσι.] Πλατεῖ τῷ ξίφει πλήξειεν.

98. Προπρηνέϊ.] Καθὼ στόμα τοῦ ξίφους ὀρθὸς εἰς τὸ προσωπεῖον μὴ ἀναβλέψας, ἀλλὰ τὴν ἴσως· οἱ μὲν γὰρ τοῦτο ἔκλασε τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλατύτερον πλατὺ ἔχουσι τὸ ξίφος· οἱ δὲ πλατύτερον πλάγιον.

## NOTÆ.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ δῖος Ὀδυσεὺς Ἰὸν ὑποπρηΐς βάλλε) Ità rectè, ſi ὁμαρτῇ, *Adverbium*, ſin ὁμάρτῃ *Verbum*, tum ὑποπρηΐς, βάλε ſ, ut ad *Var. Lect.*

90. Εἵρυτο ſ φάσγανον ὀξὺ) Pro εἰρύετο poni dicunt hìc *Grammatici*, & κατονικῶς ſcribi εἵρυτο, ut aliàs λῦτο, *Iliad.* ω'. v. 1. *Heſiod.* Scut. *Herc.* v. 415. Οὐδ' ἔῤῥηξεν χαλκὸν· ἔρυτο ſ δώρα θεοῖο. Lege ἐρύετο. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 542.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

84. Περιῤῥήδης) Vid. *Etymolog.* M. v. undè pro ἀμφιαγὴς, emendo, * ἀμφιῤῥαγής.

96. * Δίε) Ἐφοβεῖτο· παρὰ τὸ δίω. Et hoc *Aloyſii* MStum, excepto, quòd ibi ἐφόβει. Δείδω, δίω, δίσω, δίδια, δίδοικα. Vid. *Etymolog.* M. v. Δίε.

## VARIÆ LECTIONES.

81. Ὁ δ' ὁμαρτῇ βάλλε) κε. ὁ δ' ὁμάρτῃ — βάλε ſ, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana*, &c. Vid. ad *Textum*.

82. Βάλλε φῆθος) κε. βάλε ſ φῆθος, ut ſuprà, v. 81.

85. Κάππεσε δινηθείς) κε. κάππεσεν ἰδινωθείς, *Euſtath.* fol. 775. lin. 14. & *H. Steph.*

90. Εἵρυτο) κε. εἰρῦτο, ut Not. in *Textum*.

Ἀλχῦ

Ἀσχὺ δ' ἰσάμβυος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἤδη τοὶ σάκος ὄσσω καὶ δύο δοῦρε,
Καὶ κυνέην εὐχαλκον, ἐπὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Αὐτός τ' ἀμφιβαλέσθαι ἰών· δώσω δὲ συβώτῃ
Καὶ τῷ βυκόλῳ ἄλλα· πιθηκὴς γὰρ ἄμεινον.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οἷσιν θέων, εἴως μοὶ ἀμύνεσθαι πάρ' ὀϊστοί,
Μή μ' ἀποκινήσωσι θυράων μοῦνον ἐόντα.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δὲ φίλῳ ἐπιπείθετο πατρί.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς *θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο·
Ἔνθεν τέσσαρα μὲν σάκε' ἔξελε, δοῦρα δ' ὀκτὼ,
Καὶ πίσυρας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δὲ φέρων, μάλα δ' ὦκα φίλον πατέρ' εἰσαφίκανεν.
Αὐτὸς δὲ πρώτιστα περὶ χροῒ δύσετο χαλκόν·
Ὣς δ' αὕτως τὼ δμῶε δυσέσθην τεύχεα καλὰ,
Ἔσταν δ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην.
Αὐτὰρ ὅγ', ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνασθαι ἔσαν ἰοὶ,
Τόφρα μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ὧ ἐνὶ οἴκῳ
Βάλλε πυκνόμβλος, τοὶ δ' ἀλληγόνοι ἐπιπλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ λίπον ἰοὶ ὀϊστεύοντα ἄνακτα,
Τόξον μὲν πρὸς ταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
*Ἔκλιν' ἐσάμβυα, πρὸς δ' αὐγὰς παμφανόωντα·

Et propè ſtans verba velocia allocutus eſt,
" O pater, jam tibi ſcutum portabo & duas lanceas,
" Et galeam bene-æream, in temporibus aptam,
" Ipſeque induar profectus, daboque ſubulco
" Et bubulco alia: armari enim melius.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Porta currens, quouſque mihi ad auxiliandum ſagittæ adſunt,
" Ne me amoveant januis, ſolus cùm ſim.
Sic dixit; Telemachus autem dilecto obedivit patri.
Perrexit verò ire in thalamum, ubi ei inclyta arma jacebant:
Hinc quatuor quidem ſcuta excepit, lanceaſque octo,
Et quatuor galeas æreas denſas:
Venitque ferens, valdeque citò dilectum ad patrem pervenit.
Ipſe igitur primum circa corpus indutus eſt æs:
Sic eodem modo famuli induti ſunt armis pulchris:
Steteruntque circum Ulyſſem prudentem, varii-conſilii.
At hic, quamdiu quidem ad auxilium aderant ſagittæ,
Tamdiu procorum unum ſemper in domo
Percuſſit collimans: hi verò conferti cadebant.
At poſtquam defecerunt ſagittæ ſagittantem regem,
Arcum quidem ad poſtem-januæ benè-firmæ domûs
Inclinavit ſtare, verſùs parietes ſplendidos:

## ΣΧΟΛΙΑ.

103. Ἀμφιβαλέσθαι.] Καθοπλίσασθαι.
104. Τετεύχηαι.] Κεκαθωπλίσθαι.
106. Οἷσιν.] Κόμισον.

## NOTÆ.

106. Οἷσιν θέων) De voce οἷσιν, vid. ſuprà, ad ν. v. 154. De Differentiâ inter Οἷσιν, & Οἰσύμβροτον, ad *Iliad.* γ'. v. 168.

109. Βῆ δ' ἴμεν *θαλαμόνδ', ὅθι οἱ κλυτὰ τεύχεα κεῖτο) Θάλαμόνδε hoc in loco, pro corrupto θάλαμον, reſtituo: nec id ob *Verſum* tantùm, verùm etiam ob *Senſum*, θάλαμόνδε, pro εἰς θάλαμον, ut mox in omnibus. v. 161. Βῆ δ' αὖτις θαλαμόνδε. Et olim ſanè *Romana* Editio, & *Baſileenſis Euſtathii*, hoc ipſo in loco, θαλαμόνδ' aperte legebant. *Florentina* ſanè, *Aldina*, *Reſciana*, *H. Stephan.* & alii deinceps θάλαμον, Errore, ut fit, ex unius incuriâ per plures proſeminato.

121. Ἔκλιν' ἐσάμβυα) Ità *Euſtathii* Textus, Edit. *Roman.* & *Baſil.* & in Proſâ τῶ περιβολῶν, Ἔκλινεν ἐσάμβυα. Verùm quùm *Media* ἔκλινεν *Homero* ſemper producatur, æquè ac ἔκλιναν, ut *Iliad.* ξ'. v. 510. Ἤρατ', ἐπεὶ ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος, &c. omninò legendum, Ἔκλιν' ἐσάμβυα, & aliæ ad *Var. Lect.* Rejiciendæ.

## VARIÆ LECTIONES.

102. Εὐχάλκου) γρ. ἐΰχαλκον.
106. Ἀμύνασθαι) γρ. ἀμύναασθαι, ut infrà, v. 116.
109. Θαλαμόνδε) γρ. θάλαμον, malè, ut Not. in *Textum*.
116. Ἀμύναασθαι) γρ. ἀμύνασθαι, ut ſuprà, v. 106.
118. Ἀγχιστῖνοι) γρ. ἀγχιστῆνοι, vid. *Etymolog.* M. v. Ἄγχιστα.
121. Ἔκλιν' ἐσάμβυα) γρ. ἔκλινεν σάμβυα.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἔπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν
Ἱππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ.
Ὀρσοθύρη δέ τις ἔσκεν ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ
Ἀκρότατον δὲ παρ' ὁδὸν ἐϋτραφέος μεγάροιο
Ἦν ὁδὸς ἐς λαύρην, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς φράζεσθαι ἀνώγει δῖον ὑφορβὸν
Ἑστάτ' ἄγχ' αὐτῆς· μία δ' οἴη γίνετ' ἐφορμή.
Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀν' ὀρσοθύρην ἀναβαίη,
Καὶ εἴποι λαοῖσι; βοὴ δ' ὦκιστα γένοιτο;
Τῷ κε τάχ' ὕστος ἀνὴρ νῦν ὕστατα τοξάσαιτο.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οὔπως ἔστ', Ἀγέλαε διοτρεφές· ἄγχι γὰρ αἰνῶς
Αὐλῆς καλὰ θύρετρα, τὰ δέγαλέον τόμα λαύρης·
Καί κ' εἷς πάντας ἐρύκοι ἀνὴρ, ὅστ' ἄλκιμος εἴη.

Ipse verò circum humeros ſcutum poſuit quadruplex;
Capiteque in forti galeam bene faciam poſuit
Equinis jubis ornatam, graviter verò nutabat criſta deſuper.
Accepit igitur fortes lanceas duas armatas ære.
Feneſtra certè quædam erat benè ædificato in pariete;
Ultimum verò ad limen benè-ſtantis domûs
Erat via ad vicum, aſſereſque illam continebant bene-aptatæ:
Hanc Ulyſſes cuſtodire juſſerat divinum ſubulcum,
Stantem propè ipſam: unus enim ſolus erat aditus.
His verò Agelaus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, non jam aliquis ad feneſtram aſcendat.
" Et dicat populis? clamorque citiſſimè fiat?
" Sic nempe citò hic vir nunc poſtremò ſagittaverit.
Hunc rurſus allocutus eſt Melanthius, cuſtos caprarum,
" Nullo modo licet *ita facere*, Agelae divine: propè enim valdè
" Aulæ pulchræ januæ, & anguſtum oſtium vici;
" Et vel unus omnes inhibeat, qui ſtrenuus fuerit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

126. Ὀρσοθύρη.] Ἐν τῷ δὲ οἴκῳ σανιδίῳ πίσῳ θύρα ἦν, δι' ἧς εἰς τὸ ἀλλαχοῦ ἀναδῆναι, ἔνθα τὰ ὅπλα ἔκειτο· εἶπεν δ' ὅπως, ἐπεὶ ὑψηλοτέρα ἦν, ἀφ' ἧ ἦν ὀρθῶσαι καὶ ἀναθορεῖν.

128. * Ὁδὸς.] Περίδρομος. Λαύρην.] Στενὴν ὁδὸν, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσι καὶ φέρονται, οἱονεὶ ἄμφοδον. Εὖ ἀραρυῖαι.] Καλῶς ἡρμοσμέναι.

130. Ἐφορμή.] Ἔξοδος· ἦν δ' ἑνὸς μόνης ἔξοδος τὸ τοῦ αὐλικοῦ τὸ εἰσιέναι τοίχῳ δ' ἀνδρῶν· τὸ τῇ δεξιᾷ γωνίᾳ ἦν ὀρσοθύρα, ἥτις εἰς πλὴν λαύραν ἔφερεν· ἡ δ' λαύρα, στενωπὸς ἐπὶ παρακείμενον ἔξωθεν δ' τὸ δεξιὰ τοίχου, τὸ ᾧ καὶ ὁ βαλὼν, οὐκ ὁ Πηνελόπης, ἀλλ' τὸ ᾧ τὰ ὅπλα ἔκειτο· αὕτη δ' ἡ λαύρα ἔξοδον εἶχεν ἑνὸς δ' ἦν ἔξοδος ὀρσοθύρη· λαύρα, βαλὼν ἀνδρῶν.

137. Στόμα.] Ἀρχή.

## N O T Æ.

126. Ὀρσοθύρη δ' τις ἔσκεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὀρσοθύρη, & ad *Varias Lectiones*. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ ἐνὶ τοίχῳ) Ità hìc & olim rectè in omnibus, ἐϋδμήτῳ, vid. ad v. 24.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων) Hoc in loco Nonnulli Vett. Codd. legunt, τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut *Florentina*, *Aldina*, *Louviana Reſcii*, *Romana* & *Baſileenſis Euſtathii*, & infrà, v. 247. Omnes hi dicti Codd. Ἀγέλεως legunt; ut & *Seberus* obſervat ad hos duos locos: cæteris omnibus in locis, in omnibus Exemplaribus, Ἀγέλαος apertè legitur, quare & hi Duo loci emendandi ad reliquorum normam; & τὸ μετ', quod utrobique intruſerat, rejiciendum.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

128. * Ὁδὸς, Περίδρομος) Hæc Notula priùs ponebatur, ad v. 134. licet corruptius, ἧστος, περίδρομος, in quo quidem Verſu legitur ἧστις ἀνὴρ, ſed quid ibi περίδρομος; MStum itaque *Aloyſii* conſului, ubi ὁδὸς, περίδρομος. Tum vidi ὁδὸς, pro ὁδὸς, facili errore ſcriptum, & huc pertinere; non enim ea Vox aliàs in hoc Vicinio occurrit.

## VARIÆ LECTIONES.

126. Ὀρσοθύρη) γρ. ὀρσερόχη, *Apollodor.* ὀρθοθύρη, *Crates*, apud *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Ἐϋδμήτῳ) γρ. ἐϋτμήτῳ, malè olim in Nonnullis.

128. Εὖ ἀραρυῖαι) γρ. αὐτὸς ἔϊσαι, & ἔνδον ἔϊσαι, *Euſtath.* fol. 1921. lin. 43.

131. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπε) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπε, vid. Not. in *Textum*.

133. Καὶ εἴποι) γρ. καὶδ' εἴποι.

134. Τοξάσαιτο) γρ. τοξάσαιθ', ut ſuprà, v. 78.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὑμῖν τεύχε' ἐείκω θωρηχθῆναι
Ἐκ θαλάμου· ἔνδον γὰρ, οἴομαι, οὐδέ που ἄλλῃ
Τεύχεα κατθέσθην Ὀδυσεὺς ἠὲ Φαίδιμος υἱός.
Ὣς εἰπὼν, ἀνέβαινε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν
Ἐς θαλάμους Ὀδυσῆος, ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε, τόσσα δὲ δοῦρα,
Καὶ τόσσας κυνέας χαλκήρεας ἱπποδασείας·
Βῆ δ' ἴμμεν, μάλα δ' ὦκα φέρων μνηστῆρσιν ἔδωκε·
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὡς εἶδε παλλομένους ἴδε τεύχεα, χερσὶ δὲ δοῦρα
Μακρὰ πινάσσοντας· μέγα δ' αὐτῷ φαίνετο ἔργον·
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή τις ἐνὶ μεγάροισι γυναικῶν
Νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακὸν, ἠὲ Μελανθώ.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ πάτερ, αὐτὸς ἐγὼ τόδε γ' ἤμβροτον, οὐδέ τις ἄλλος
Αἴτιος, ὅς θαλάμοιο θύρην πυκινῶς ἐάσσαν
Κάλλιπον ἀγκλίνας· τῷ δὲ σκοπὸς ἦεν ἀμείνων.
Ἀλλ' ἴθι, δῖ' Εὔμαιε, θύρην θέσπεσθε θαλάμοιο,
Καὶ φέρσαι, εἴτις ἄρ' ἐστὶ γυναικῶν, ἢ τάδε ῥέζει,
Ἦ υἱὸς Δολίοιο, Μελανθεὺς, τόν γε φὼ οἴω.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Βῆ δ' αὖτις θάλαμόνδε Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν,
Οἴσων τεύχεα καλὰ· νόησε δὲ δῖος ὑφορβὸς,

" Sed agè, vobis arma portabo, ut armemini,
" Ex thalamo: illic enim, puto, neque alibi *aliàs*,
" Arma depoſuerunt Ulyſſes & illuſtris filius.
Sic locutus, aſcendit Melanthius, cuſtos caprarum
In thalamum Ulyſſis, ſupra ſcalas domûs,
Ubi duodecim quidem ſcuta exceſpit, tot itidem lanceas,
Et tot galeas æreas pilis equinis denſas.
Perrexit verò ire, valdeque citò portans procis dedit:
Et tunc Ulyſſis ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Poſtquam circumponentes vidit arma, manibuſque lanceas
Longas quatientes; arduum ſiquidem ipſi apparebat opus.
Statim igitur Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, certè valdè jam aliqua in domibus mulierum
" Nobis excitat bellum difficile, vel Melanthius.
Hunc rurſus Telemachus prudens contrà locutus eſt,
" O pater, ipſe ego hoc admiſi, neque aliquis alius
" Reus, qui thalami januam benè compoſitam
" Reliqui inclinatam: horum verò ſpeculator erat melior.
" Sed vade, divine Eumæe, januam claude thalami,
" Et obſerva, ſi qua eſt mulierum, quæ hæc faciat;
" An filius Dolii, Melanthius; quem ego puto.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur.
Ivit autem iterum ad thalamum Melanthius, cuſtos caprarum,
Portaturus arma pulchra; advertebat verò divus ſubulcus;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

143. Ῥῶγας.] * Ῥήγματα, θυρίδας· ἢ τὰς τῶν οἰκίας ὑπερῴας διόδους.
144. Ἔξελε.] Ἐξήγαγε.
154. Ἤμβροτον.] Ἀντὶ τοῦ, ἥμαρτον.
156. Ἀγκλίνας.] Ἀνοίξας.
158. Φερσαι.] Καθαιρήσωσι.

## N O T Æ.

143. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο) Vid. *Etymolog.* v. Ῥῶγας * μεγάροιο, ut lego, pro * μεγάλη. Item, in v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο, & ad *Var. Lect.*
144. Ἔνθεν δώδεκα μὲν σάκε' ἔξελε) *Euſtath.* fol. 777. lin. 46. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ περὶ τῶν δώδεκα σακέων, ὅτι τὸ ἀφιξῆς, Ἀελίαρχος αἰτιᾶται κιχλίσκειν, ἀδύνατον εἶναι εἰπεῖν τοσοῦτα βαστάσαι ἄνθρωπον. Non advertebat *Criticus*, Hæc non ſimul à Poetâ portari dici: imò ſemel, & vice unâ, tantùm *Unam Galeam*, & *Unum Scutum* dicit illum ferre, mox, v. 183.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Ῥῶγας) * Ῥήγματα, ità lego & emendo, pro ῥήματα, ex *Aloyſii* MSto.

## Variæ Lectiones.

143. Ἀνὰ ῥῶγας) γρ. ἀν' ἐρ ῥῶγας, *H. Steph.* & ἀνάῤῥωγας, *Euſtath.* fol. 778. lin. 8. *Scheri* Index. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο. *Ibid.* Ἐποτρύνει) γρ. ὑποτρύνει, *Euſtathius*, &c.
152. Νῶϊν) χ. ἡμῖν, *Euſtath. H. Steph.* νῶϊν verò rectiùs, *Ulyſſes* enim & *Telemachus*, Principales, &c.

Αἶψα

Λίψα δ' Ὀδυσῆα ποσσεφάνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσεῦ,
Κεῖνος δ' ἦυτ' ἀίδηλος ἀνὴρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοὶ,
Ἔρχεϑ' ἐς ϑάλαμον· σὺ δέ μοι νημερτὲς ἔνισπε,
Ἦ μιν ἀποκλείνω, αἴ κεν κρείσσων γὲ γένωμαι·
Ἦέ σοι ἐνϑάδ' ἄγω, ἵν' ὑπερβασίας ἀπολύσῃ
Πολλὰς, ὅσσας ϑ' ὑμὸς ἐμήσαλο σῷ ἐνὶ οἴκῳ.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ τοι ἐγὼ καὶ Τηλέμαχος μνηστῆρας ἀγαυὺς
Σχήσομεν ἔντοσθεν μεγάρων, μάλα περ μεμαῶτας·
Σφῶϊ δ' ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερϑεν,
Ἐς ϑάλαμον βάλέειν, σανίδας δ' ἐπιϑῆσαι ὄπιϑε·
Σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐξ αὐτῆς πειρήσαντες,
Κίονα μὲν ὑψηλὸν ἐρύσαι, πελάσαι τὲ δοκοῖσιν,
Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν, χαλεπὰ ἄλγεα πάσχῃ.
Ὡς ἔφαϑ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίϑοντο·
*Βὰν δ' ἴμεν ἐς ϑάλαμον· λαϑέτην δέ μιν ἔνδον ἐόντα·

Statimque Ulyſſem allocutus eſt, qui propè aderat,
" Divine Laërtiade, prudens Ulyſſes,
" Ille quidem rurſus, exitioſus vir, quem putabamus ipſi,
" Vadit in thalamum; tu verò mihi verum dic,
" Nunquid interficiam, ſi potentior ero;
" An tibi huc ducam; ut iniquitates luat
" Multas, quantas hic operatus eſt tuâ in domo.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Certè ego & Telemachus procos ſuperbos
" Retinebimus intra domos, quamvis multùm incitatos:
" Vos verò retro-ligatis pedibus & manibus deſuper
" In thalamum mittite; tabulaſque colligate à tergo:
" Catenam deinde plicatam ex ipſo nectentes
" Columnam in altam trahite, & admovete trabibus;
" Ut diù vivus graves dolores patiatur.
Sic dixit: illi verò hunc valdè quidem audiverunt, & obediverunt.
Perrexére igitur ut irent in thalamũ; latebantq; ipſum intus exiſtentem;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

173. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς οἱ δύο.

174. Σανίδας δ' ἐπιϑῆσαι.] Τὸ ἐξῆς, σφῶϊν ἀποστρέψαντε πόδας καὶ χεῖρας, εἰς ϑάλαμον ἐμβάλλετε· σειρὴν δὲ πλεκτὴν ἐπ' αὐτοῦ πειρήσαντες ἀπὸ κίονα ὑψηλὸν ἐρύσατε, σανίδας δ' ἐπιϑῆσατε· ἢ ὄπιϑεν κλείσατε πὰς ϑύρας μὴ πάσχα.

175. Σειρὴν.] Πλέγμα, χοινίον. Πειρήσαντες.] Ἐκδήσαντες.

176. Ἐρύσαι.] Ἀναρτῆσαι.

## N O T Æ.

177. Ὡς κεν δηϑὰ ζωὸς ἐὼν) *Suetonius* de *Tiberio*, " *Sed & Tiberius mori volentibus vim adhibuiſſe* " *vivendi dicitur: nam mortem adeò leve ſupplicium putabat; ut cùm audiſſet unum ex eis, Carnulium nomine, anticipáſſe eam, exclamaverit,* " Carnulius *me evaſit.* Ità Cuidam damnato, cùm Mortem ab eo ultro poſceret, *Nondum tecum redii in gratiam*, reſpondit. Et *Melanthius*, ab ipſo *Ulyſſe*, ad graviora ſupplicia reſervandus, non occidi jubetur, ſed vivus capi.

179. *Βὰν δ' ἴμεν ἐς ϑάλαμον) Pro *Veteri* βᾶ, lego hic audactèr βάν. Non enim hic de *Melanthio* agitur, qui dudum ſecundò in *Armarium* aſcenderat, ut apparet, v. 161. Sed de *Eumæo* & *Philatio*, de quibus Poeta, v. 178. Οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίϑοντο· Βὰν δ' ἴμεν ἐς ϑάλαμον· λαϑέτην δέ μιν, &c. Utraque *Editio* tamen *Romana* & *Baſileenſis*, corruptionem traxerat, licet utrobique ipſe *Euſtathius* ὁ παρεκβολεύς, *Roman.* fol. 1922. lin. 58. & *Baſil.* fol. 779. lin. 36. exponat, Καὶ αὖτις εὐϑὺς ἐλϑόντες εἰς ϑάλαμον, ἔλαϑον τὸν Μελάνϑιον· καὶ ὁ μὲν ϑαλάμου μυχὸν κατὰ πύχας ἐρεύνα· Τῷ δ' ἔστω, λόχυ δίκλω. Plures tamen decepti, Veterum etiam, ut puto, priorem Verſûs partem de *Melanthio* ſumentes, βᾶ legebant, ut *Aldina*, *H. Stephan. Caſtellio*, *Spondanus*, *Schrevelius*, *Cantabrig.* & *Oxonienſis*, &c. at βὰν legunt *Florentina* & *Lovaniana Roſcii*, *Hervagiana*, &c. Omnes item Verſiones *Latinæ* hanc *Lectionem* exprimunt. Caveas itaque, nè de *Melanthio* capi poſſe putes, de quo, ut ſuprà dixi, v. 161.

## Variæ Lectiones.

168. Ἀπολύσῃ) γρ. λάπλύσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 64.

175. Πειρήναντες) γρ. πειρήναντε, *Florentina*, *Euſtathii*, & MS. *Aloyſii*, ut v. 173. ἀποστρέψαντε, & v. 181. μείνοντε.

179. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. βᾶ δ' ἴμεν, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Λαϑέτην) γρ. λαβέτην, malè, vid. Not. in *Textum*.

Ἦτοι

Ἦτοι ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα·
Τὼ δ' ἕσαν ἑκάτερθε θυρὴ ταθμοῖσι μένοντε.
Εὖθ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβαινε Μελάνθιος αἰπόλος αἰγῶν,
Τῇ ἑτέρῃ μὲν χειρὶ φέρων καλὸν πυρφάλειαν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ σάκος εὐρὺ, γέρον, πεπαλαγμένον ἄζῃ,
Λαέρτιῳ ἥρωϊ, ὃ κυρίζων φορέεσκε·
Δὴ τότε γ' ἤδη κεῖτο, ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων·
Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντ' ἐλέτην, ἔρυσάν τέ μιν εἴσω
Κυρίξ· ὃν δαπέδῳ ἧ χαμαὶ βάλον ἀχνύμενον κῆρ.
Σὺν ἧ πόδας χεῖράς τε δῖον θυμαλγέϊ δεσμῷ,
Εὖ μάλ' ἀποφρέψαντε βαμβερὲς, ὡς ἐκέλευσεν
Υἱὸς Λαέρταο πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Σειρὴν ἧ πλεκτὴν ἐξ αὐτοῦ πειήναντες,
Κίον' ἄν' ὑψηλὴν ἔρυσαν, πέλασάν τε δοκοῖσι.
Τόνδ' ὀπιερχομένων προσέφης, Εὔμαιε συβῶτα,
Νὺν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς σε ἔοικεν·
Οὐδέ σέ γ' ἠελίου νεογενέος παρ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Λήσει ἐπερχομένη χρυσόθρονος, ἡνίκ' ἀγινεῖς
Αἶγας μητιήεσσι δόμον κάτα, δαῖτα πένεσθαι.

Certè hic quidem in thalami conclavi arma quærebat:
Hi verò ſteterunt utrinque apud poſtes-januæ expectantes.
Quando ſuper limen ibat Melanthius cuſtos caprarum,
Alterâ quidem manu ferens pulchram galeam,
Alterâ verò ſcutum latum, antiquum, inquinatum ſitu,
Laërtis herois, quod juvenis portabat;
Jamdudum neglectum jacuit, juncturæque ſolutæ erant lororum:
Hi tunc irruentes ceperunt, traxeruntque ipſum intrò
Per capillos; in pavimentum verò humi dejecerunt dolentem corde.
Pedes autem manuſque colligaverunt triſti vinculo,
Accuratè valdè retrò-flectentes penitùs; ſicut juſſerat
Filius Laërtis pertolerans, divus Ulyſſes.
Catenam verò plicatam ex ipſo nectentes,
Columnam in altam traxerunt, admoveruntque trabibus.
Hunc cavillans alloquutus es, Eumæe ſubulce,
" Nunc quidem valdè omninò, Melanthi, nocte excubias ages
" Lecto in molli dormiens, ſicut te decet;
" Neque te aurora ab Oceani fluctibus
" Latebit adveniens aureæ ſedis; quandò adduces
" Capras procis domi, in convivium apparandum.

## ΣΧΟΛΙΑ.

183. Τρυφάλεια.] Περικεφαλαία, τελφάλεια τὶς οὖσα, ἡ τρὶς φάλας ἔχουσα.
184. Ἄζῃ.] Εὐρῶτι, ἢ ξηρασίᾳ.
185. Κυρίζων.] Νέον ὄν. Φορέεσκε.] Ἔφερεν, ἐβάσταζεν.
188. Κυρίξ.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, τὸ κόμμι ἐπιλαβόμενος· ὁ δὲ Κράτης, κυρίξ, * τὸ ναυτικῶς.
189. Ἔδησαν.] Ἔδησαν.
195. Φυλάξεις.] Παραφυλάξεις.
196. Καταλέγμενος.] Καθεύδων.

## NOTÆ.

Βῆ δ' αὖτις θαλαμώνδε· nunc illi ſequuntur, λαθέτην δὲ μιν, ἔνδον ἐόντα, τεύχε' Μελάνθιον. *Florentina*, & *Lovaniana Reſcii*, pro λαθέτην, λαβέτην, non æquè benè; nec enim adhuc illum prehendunt, donec onere ſit gravatus, & priùs illum intùs eſſe nôrunt.

187. Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντ') Malè olim in Multis, Τὼ δ' ἄρ' ἐπαΐξαντε, quùm nondum Senſus eſſet completus; ut ex noſtrâ Punctatione liquebit, & *Euſtathii* Paraphraſi, fol. 779. lin. 40. Ὡς δὲ τοῦτο ὁ Μελάνθιος ἔφερε, ἐπεὶ ἅπαν αὐτὸν αἱ χεῖρες ἀχρεῖον ἐποίουν μάχῃ ἐπαΐξαντες οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ.

188. Ἀχνύμενον κῆρ) Ità rectè Vett. & *Euſtathius*, & emendatiores Codd. de *Melanthio* enim res agitur: quarè Lectio Ἀχνύμενοι licet Editiones, *Florentina*, *Aldina*, & *Lovaniana*, præferant, minimè nobis admittenda.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Κυρίξ, τὸ ναυτικῶς. Ità emendo, pro κυρίξ, ὁ ναυτικὸς, ex *Euſtath.* fol. 781. lin. 8.

## VARIÆ LECTIONES.

186. Δ' ἐλέλυντο) γρ. ἧ λέλυντο, *H. Steph.*
187. Τὼ δ') γρ. τὼ δὲ, malè; ut in N. ad *Textum.*
188. Ἀχνύμενον) γρ. ἀχνύμενοι, vid N. in *Textum.*
189. Χεῖράς τε δῖον) γρ. χεῖράς τ' ἴδιον, *H. Steph.* & *Brevia Scholia.*
190. Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευσιν, *H. Steph.*
192. Πειήναντες) γρ. πειήναντε, ut ſuprà, v. 75. v. 187. v. 190. v. 201. &c.

Ὡς ὁ μὲν αὖθι λέλειπτο, ταφεὶς ὀλοῷ ὑπὸ δεσμῷ.
Τὼ δ' ἐς τεύχεα δύντε, θύρην τ' ἐπιθέντε φαεινὴν,
Βήτην εἰς Ὀδυσῆα δαΐφρονα, ποικιλομήτην,
Ἔνθα μνῶες πυκάσαντες ἐφέζεσαν· οἱ μὲν ἔπ' οὐδῷ,
Τέσσαρες, οἱ δ' ἔντοσθε δόμων, πολέες τε, καὶ ἐσθλοί.
Τοῖσιν δ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τὴν δ' Ὀδυσεὺς γήθησεν ἰδὼν, καὶ μῦθον ἔειπε,
Μέντορ, ἄμυνον ἑταῖρε, μνησάμενος φιλότητος, ἐμοὶ δ' ἐτάρῳ φίλῳ, ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.
Ὡς ἔφαθ', οἰόμενος λαοσσόον ἔμμεν Ἀθήνην.
Μνηστῆρες δ' ἑτέρωθεν ὁμόκλεον ἐν μεγάροισι·
Πρῶτος τὴν γ' ἐνένιπε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Μέντορ, μή σ' ἐπέεσσι παραπεπίθησιν Ὀδυσσεὺς,

Sic is quidem illic relictus est extensus perniciosò in vinculo.
Hi autem arma induentes, portaque occlusâ lucidâ,
Iverunt ad Ulyssem prudentem, versutum,
Ubi robur spirantes adsabant: hi quidem super limine
Quatuor, illi autem intra domum multique & boni.
Ad hos propè filia Jovis venit Minerva,
Mentori assimilata & corpore, etiam & voce.
Hanc Ulysses lætatus est videns, & verbum dixit,
" Mentor, assiste nobis in bello, memorque esto socii dilecti,
" Qui te bene feci: eâdem ætate etiam mecum es.
Sic dixit, credens nihilominùs populorum servatricem esse Minervam.
Proci verò ex alterâ parte minabantur in ædibus;
Primus hanc increpuit Damastorides Agelaus,
" Mentor, nè tibi verbis persuadeat Ulysses,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

201. Ἐπιθέντε.] Κλείσαντες.
210. *Οἰόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, πιστεύμενον.
213. Παραπεπίθησιν.] Πείσῃ.

## N O T Æ.

208. Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν) Hesych. Ἀρὴ, βλάβη ἐν τῷ πολέμῳ. An ἄρεα legendum, pro ἄρεα, ut Ἀρεϊτφάνεια, Ἀρεϊφάνης. Ità certè Hesiodus, Scut. Herc. v. 333. & 429. Αὐτὸς δ' βοαγλοιγὸν Ἄρεα ὑπόπτα δρακύσας. Ἀρὴ verò, ab ἀρόμαι, & omnis hujus Vocis Familia, semper, apud Homerum, producit Priorem, ut Eustathius ait. Τὸν ἀρὴν ἀπὸ ἱκετείας καὶ βλαβῆς λέγουσι, καὶ ὅτι φύσει μακρὰν ἔχει τὴν ἀρχουσαν, ὡς, Θέσπιδος ἔξοχον ἀρῆος. At apud Tragicos etiam hujus Vocis Prior saepissimè corripitur, ut probamus ad Euripidem; quia & apud Homerum nonnunquam, si rectè scribitur; ut Odyss. χ'. v. 538. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε, ἀρὴν ἀπὸ οἶκα ἀμῦναι. Item Iliad. σ'. v. 100. Ἔφθιτ' ἰμείρων ἕδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα χιτῶνα, nisi quis ibi legendum putet ἄρεως, vel ἄρεως, per συνίζησιν, ut Iliad. ξ'. v. 485. Γαστὸν ὑπὲρ μαζοῖο, ἄρεως ἀλκτῆρα λιπόντα. Ità in illo, Hesiod. Theogon. v. 657. Ἀλκτῆρ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γένος ἠνεμοέσσης, ubi ἄρης, vel ἄρεως legi potest; ut & Scut. Herc. v. 128. Θήκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα σίδηρον.

209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον· ὁμηλικίη δέ μοι ἐσσί.] Τὸ ἐξῆς, Ὅς μέ ποτε ἔρεζόν σε καλῶς, quare ὅς σε scribendum, cum Eustathio, fol. 781. lin. 50. & H. Stephano, Conrado denique Rittershusio, in Oppian. fol. 341. non ὅσσε, ut alii. Dicendum verò, quanquam benè Ulysses noverit Mentorem, qualis fuerit apparentiâ, reverà esse Minervam, ut patet, v. 210. nunc tamen, ut Virum notum & amicum, non ut Deam, alloquitur. Decoro enim Poetæ erat consulendum, quod non sineret Deam coram Improbis manifestari; & Modestè erat ipsi Ulyssi agendum, qui Mentorem quidem amicum habuit, cujus tamen sub formâ Deam latere putavit & gavisus est; quare ῥίζεσκον, non ampliùs per Sacrificavi exponendum duxi, sed per Feci. Talis erat Præsentia Angelorum, qui ut homines Sodomitis reputabantur, Loto, ut homines excipiebantur, ut Angeli in animo agniti sunt. Ὁμηλικίη autem, ut Dativum scribo, non ut Nominativum; hâc enim ratione minimè ad Virum pertinere potuit, ad Deam multò minùs; nec ut Fœmina jam agnoscenda Minerva.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

201. Ἐπιθέντε) Κλείσαντες. Quæ huc olim attexebantur, Οἰόμενον, ἀντὶ τοῦ πιστευόμενον, ex hoc loco, ubi hactenùs nullo jure aderant, removi in locum suum, viz. ad v. 210.

210. *Οἰόμενον) Hanc Notulam malè olim, ad v. 201. locatam, in locum nunc suum ordine; ut modò.

## Variæ Lectiones.

208. Ἀρὴν) γρ. ἄρεα, vid. Not. in Textum.
209. Ὅς σ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον) γρ. ἅσ' ἀγαθὰ ῥέζεσκον, vid. Not. in Textum. Ibid. Ὁμηλικίη) γρ. ὁμηλικίᾳ, olim. Vid. Not. in Textum.

Μνηστῆ-

Μνησήρεσσι μάχεσθαι, ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ
Ὧδε γὰρ ἡμέτερόν γε νόον τελέεσθαι ὀΐω·
Ὅππωτε κέν τούτους κτείνωμεν, πατέρ' ἠδὲ καὶ υἱόν,
Ἔν τ' αὐτοῖσιν ἔπειτα πεφήσεαι, οἷα μνοιναῖς
Ἔρδειν ἐν μεγάροις· σοὶ δ' αὐτῇ κεφαλὴ τίσεις.
Αὐτὰρ ἐπὴν ὑμέων γε βίας ἀφελώμεθα χαλκῷ,
Κτήματ', ὁπόσα τοι ἐστὶ, τά τ' ἔνδοθι, καὶ τὰ θύρηφι,
Τοῖσιν Ὀδυσσῆος μεταμίξομεν· οὐδέ τοι υἷας
Ζώειν ἐν μεγάροισιν ἐάσομεν, οὐδὲ θύγατρας,
Οὐδ' ἄλοχον κεδνὴν Ἰθάκης κτεάτ' ἄστυ πολεύειν.
Ὣς φάθ'· Ἀθηναίη δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Νείκεσσεν δ' Ὀδυσῆα χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,
Οὐκέτι σοί γ', Ὀδυσεῦ, μένος ἔμπεδον, οὐδέ τις ἀλκὴ,
Οἵη τ' ἀμφ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ, δῖα γυναικῶν,
Εἰνάετες Τρώεσσιν ἐμάρνασο νωλεμὲς αἰεί·
Πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνες ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Σῇ δ' ἥλω βουλῇ Πριάμου πόλις εὐρυάγυια.
Πῶς δὴ νῦν, ὅτε σόν γε δόμον καὶ κτήματ' ἱκάνεις,
Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι ἄλκιμος εἶναι;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἐμὲ ἵζανε, καὶ ἴδε ἔργον,
Ὄφρ' εἰδῇς, οἷός τοι ἐν ἀνδράσι δυσμενέεσσι
Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀπολλίζει.
Ἦ ῥα· καὶ οὔπω πάσχυ δίδου ἑτεραλκέα νίκην,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρα σθένεός τε καὶ ἀλκῆς πειρήτιζεν,

" Procis pugnare, & auxiliari ſibi ipſi;
" Hoc modo enim noſtrum propoſitum perfectum iri puto:
" Quando hos interfecerimus, patrem & etiam filium,
" Cum his tu poſtea interficieris; qualia cogitas
" Patrare in domibus; tuo etenim ipſius capite lues.
" At poſtquam veſtras animas abſtulerimus ære,
" Poſſeſſiones, quot tibi ſunt, quæque intùs, & quæ foris,
" Unà cum Ulyſſis commiſcebimus; neque filios
" Vivere in ædibus ſinemus, neque filias,
" Neque uxorem prudentem in Ithacâ civitate verſari.
Sic dixit; Minerva verò irata eſt animitùs magis;
Increpuitque Ulyſſem iratis verbis,
" Non ampliùs tibi, Ulyſſes, robur firmum, neque ulla fortitudo,
" Qualis, quando pro Helenâ albisulnis, bono-patre natâ,
" Novem annis cum Trojanis pugnâſti aſſiduè ſemper:
" Multos etenim viros interfeciſti in gravi pugnâ;
" Tuoque demùm capta eſt conſilio Priami civitas lata-viis.
" Quomodo ergò nunc, quum ad tuas ædes & poſſeſſiones perveniſti,
" Contrà procos, *quaſi reſtituendo & lacrymans*-remittis fortis eſſe?
" Sed age huc, amice, apud me ſta, & vide opus,
" Ut videas, qualis tibi inter viros inimicos
" Mentor Alcimedes ad beneficia rependenda.
Dixit, & nondum omninò dedit alternantem victoriam;
Sed adhuc potentiamque & fortitudinem experiebatur,

## ΣΧΟΛΙΑ.

216. Κτέωμεν.] Ἀτέλωμεν.
218. Κεφαπ.] Τῇ κεφαλῇ. Τίσεις.] Ἀποδώσεις.
219. * Βίας.] Νῦν, τὰς ψυχάς.
220. Ἔνδοθι.] Ἐν τῷ οἴκῳ.
232. Ἄντα μνηστήρων ὀλοφύρεαι.] Νῦν, ἀποδειλιᾷς· ἢ, ὑποκλίνῃ, ὑποδείσῃ· γίνῃ· ἢ, ἐκπίπτῃ ἢ περὶ ἴσ' ἦ, περὶ μνηστήρων.

## NOTÆ.

217. Σοὶ δ' αὐτῷ κεφαλὴ τίσεις) Ità ſuprà, τ'. v. 92. — ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμαξεῖς.
222. Ἐάσομεν) Vid. ad π'. v. 147.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

219. * Βίας) Νῦν, τὰς ψυχάς. Addo οἴκοθεν, ut neceſſarium.

## VARIÆ LECTIONES.

214. Ἀμυνέμεναι δέ οἱ αὐτῷ) γρ. ἀμυνέμεναι δ' ἰσῇ αὐτῷ.
216. Κτέωμεν) γρ. κτείνωμεν, *Euſtath.* fol. 1925. lin. 23. *Brevia Scholia*, Editionis *Aldinæ*, & MSS. nec tamen *H. Steph.* vidit.
224. Ἀθηναίη δ' χολώσατο) γρ. Ἀθηναίη δ' ἐχολάσατο.
231. Σόν γε δόμον) γρ. σὸν οἶκον, ut alicubi *Euſtath. Henr. Steph.* & *Seberi* Index.

Ἠμὲν Ὀδυσσῆος, ἠδ' υἱῶ κυδαλίμοιο.
Αὐτὴ δ' αἰθαλόεντι ὑπὲρ μεγάροιο μέλαθρον
Ἕζετ' ἀναΐξασα, χελιδόνι εἰκέλη ἄντλῳ.
Μνηστῆρας δ' ὤτρυνε Δαμαστορίδης Ἀγέλαος,
Εὐρυνόμους τε, καὶ Ἀμφιμέδων, Δημοπτόλεμός τε,
Πεισανδρός τε Πολυκτορίδης, Πόλυβός τε δαΐφρων·
Οἱ γὰρ μνηστήρων ἀρετῇ ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
Ὅσσοι ἔτ' ἔζωον, τῶν τε ψυχέων ἐμάχοντο·
Τοὺς δ' ἤδη ἐδάμασσε βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί.
Τοῖσδ' Ἀγέλαος ἔειπεν, ἔπος πάντεσσι πιφαύσκων,
Ὦ φίλοι, ἦ δὴ κεῖνος ἀνὴρ ὅδε χεῖρας ἀάπτους
Καὶ δὴ οἱ Μέντωρ μὲν ἔβη κενὰ εὔγματα εἰπών,
Οἱ δ' οἶοι λείπονθ' ἐπὶ πρώτῃσι θύρῃσι.
Τῷ νῦν μὴ ἅμα πάντες ἀφίετε δούρατα μακρά·
Ἀλλ' ἄγεθ', οἱ ἐξ πρῶτον ἀκοντίσαι', αἴ κε πόθι ζεὺς
Δῴῃ Ὀδυσσῆα βλῆσθαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι·
Τῶν δ' ἄλλων ὑ κῆδος, ἐπεὶ ὧτός γε πέσῃσιν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν, ὡς ἐκέλευεν,
Ἰέμενοι· τὰ δ' πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν σταθμὸν ἐϋσταθέος μεγάροιο
Βλήκε, ἄλλος δ' θύρῃ πυκινῶς ἀραρυῖαν·

Tum Ulyſſis, tum etiam filii gloriosi.
Ipſa verò ſplendidæ ſuper domûs trabem
Sedit ſurſum ruens, hirundini ſimilis aſpectu.
Procos autem concitabat Damaſtoridis Ageläus,
Eurynomuſque, & Amphimedon, Demoptolemuſque,
Piſandruſque Polyctoridis, Polybuſque bellicoſus:
Hi enim procorum fortitudine erant longè optimi,
Quicunque adhuc vivebant, & pro vitâ pugnabant:
Alios enim jam domuerat arcus & frequentes ſagittæ.
His ergo Ageläus dixit, verbum omnibus nuncians,
" O amici, tandem reprimet Vir iſte manus inacceſſibiles:
" Et jam ei Mentor quidem abiit inanes jactationes locutus,
" Hi autem ſoli relicti ſunt in primis januis.
" Ideò non ſimul omnes projicitote lanceas longas:
" Sed agite in eum primùm ſex jaculamini, ſicubi Jupiter
" Det Ulyſſem percuti, & gloriam reportare:
" Aliorum autem non cura, poſtquam hic ecciderit.
Sic dixit; hi *Sex* igitur omnes jaculati ſunt, ſicut juſſit,
Admixi; illas verò omnes, *viz. lanceas*, irritas fecit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmiter compactam:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Εὔγματα.] Αὐχήσεις.

250. Λείπονθ'.] Καταλείφθησαν.

## Ν Ο Τ Æ.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) *Florentina* ſanè Editio legit, Τοῖς δ' Ἀγέλεως μετέειπεν. ut & *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, & *Euſtathii* Textus, Τοῖς δ' Ἀγέλαος μετέειπεν, ut ſuprà, ad v. 131. Cæteris omnibus in locis, Ἀγέλαος &c. Vid. quæ Nos ad illum locum.

256. Τὰ δ' ἤ πάντα ἰτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Rectè Poeta Deo tribuit omnem Heroïs ſui vim, virtutem, & ſucceſſum. Ità Res, Ratio, Religio poſtulant; ita Noſtræ Literæ ubique oſtendunt. Ità *Philo Judæus*, in Antiquitatibus Biblicis dicit, *Davidem Goliatho* jam proſtrato oſtendiſſe ſibi aſſiſtentem Angelum Dei, *Cervikel* vocatum, qui Viribus præfidebat: quo viſo, *Goliathus* exclamavit, *Non itaque tu ſolus me occidiſti; verùm ille potiùs, qui tibi aſſiſtit; cujus Aſpectus humano haud ſimilis.* Ità *Patroclus*, ad *Hectorem*, *Iliad.* π'. v. 844. —σὺ δ' ἔδωκε Νίκλῳ Ζεὺς Κρονίδης, καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν Ῥηϊδίως. Vid. quæ plura in hanc rem diximus, ad *Iliad.* π'. v. 847. Hic locus iterum occurrit infrà, ad v. 273. tantùm τῇ πολλὰ, pro πάντα, mutato, unde *Euſtath.* fol. 784. lin. 22. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὰς ῥηθείσας τρεῖς ἴσχυς, καὶ μετ' ὀλίγα ὥστε πᾶσιν ὁ Ποιητὴς, δίχα παραπεπόνησας· διό τινες Ὠβήλισαν ἐκεῖνος, ὡς πολυλογοῦντας. Errant tamen, qui putant nihil παραπεπονῆσθαι, cum *Toti hi tres Verſus* diverſim ab illis paulò ſumantur, quòd vox πάντα, ibi in πολλὰ mutetur; quæ ſola rem candem, ſi benè quis attenderit, velut diverſam facit.

## Variæ Lectiones.

239. Ἀνὰ) γρ. ἀπὸ, *Etymolog.* M. v. Λιγνύς.

240. Εἰκέλη) γρ. ἰκέλη, olim; non ſine *Metri* periculo. Vid. ad φ'. v. 411.

247. Τοῖς δ' Ἀγέλαος ἔειπεν) γρ. τοῖσδ' Ἀγέλεως μετέειπεν, ut ſuprà, v. 131.

Ἄλλυ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ δύρατ' ἀλθύαντο μνηστήρων,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κεν ἐγὼν εἴποιμι καὶ ἄμμι,
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκοντίσαι, οἱ μεμάασιν
Ἡμέας ἐξεναρίξαι ἐπὶ πρὸ τέρεσσι κακοῖσιν.
Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἄντα πυκνὸ μάψοι· Δημοπτόλεμον μὲν Ὀδυσσεὺς,
Εὐρυάδην δ' ἄρα Τηλέμαχος, Ἔλατον δὲ συβώτης,
Πείσανδρον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοῶν ὀπάων ἀνήρ·
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἄμα πάντες ὀδὰξ ἔλον ἄσπετον οὖδας.
Μνηστῆρες δ' ἀνεχώρησαν μεγάροιο μυχόνδε·
Τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπίξαν, νεκύων δ' ἐξ ἕλκε' ἕλοντο.
Αὖτις δὲ μνηστῆρες ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα,
Ἱέμενοι· τὰ δὲ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη.
Τῶν ἄλλος μὲν γαθμὸν ἐϋξάθεος μεγάροιο
Βεβλήκει, ἄλλος δὲ θύρην πυκινῶς ἀραρυῖαν·
Ἄλλυ δ' ἐν τοίχῳ μελίη πέσε χαλκοβάρεια.
Ἀμφιμέδων δ' ἄρα Τηλέμαχον βάλε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ
Λίγδην, ἄκρην δὲ χροὸς ἐπλήσατο χαλκός.
Κτήσιππος δ' Εὔμαιον ὑπὲρ σάκος ἔσχεϊ μακρῷ
Ὦμον ἐπέγραψεν· τὸ δ' ὑπέρπλατο, πῖπτε δ' ἔραζε.
Τοίσδ' αὖτ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαίφρονα ποικιλομήτην
Μνηστήρων ἐς ὅμιλον ἀκόντισαν ὀξέα δοῦρα·
Ἔνθ' αὖτ' Εὐρυδάμαντα βάλε πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,

Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære-gravis.
At poſtquam jam lanceas evitaverunt procorum,
His loqui incepit pertolerans, divus Ulyſſes,
" O amici, jam quidem ego dicerem, ut & nos
" Procorum in turbam jacularemur, qui prompti-ſunt
" Nos internecione delere, præter priora mala.
Sic dixit; hi igitur omnes jaculati ſunt acuras lanceas,
Contrà collineantes; Demoptolemum quidem Ulyſſes,
Euryadem autem Telemachus, Elatum verò ſubulcus,
Piſandrumque interfecit boum bubulcus vir:
Hi quidem tum ſimul omnes mordicus ceperunt magnũ pavimentũ.
Proci verò receſſerunt domûs ad intimam *partem*:
In eos igitur irruerunt, & è mortuis lanceas extraxerunt.
Rurſus tamen proci jaculati ſunt acuras lanceas
Magnâ contentione; illas verò pleraſque irritas poſuit Minerva.
Horum alius quidem poſtem benè firmatæ domûs
Percuſſit, alius autem januam firmitèr compactam:
Alius verò in pariete fraxinea *haſta* cecidit ære gravis.
Amphimedon tamen Telemachum percuſſit manûs ad carpum
Strictim, extremam adeò pellem læſit æs.
Cteſippus quoque Eumæum ſuper ſcutum lanceâ longâ
Humerum attigit; hæc autem ſuper-volavit, ceciditque humum.
Hi è contrà circum Ulyſſem prudentem, verſutum,
Procorum in turbam jaculati ſunt acutas lanceas:
Tunc rurſus Eurydamanta percuſſit urbium-populator Ulyſſes,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

278. Λίγδην.] Ὥστε ἐπιλέξαι, ὃ ἐστιν ἐπιψαῦσαι ἐπιπολαίως μόνον τῷ ἴχωρι ἐπιφάνειαν τ σώματος.

* Ἄλλως, λίγδην· ἐπιψαύσην, ἐπιγεγράβδην.

* Ex *Euſtathio.*

## Ν Ο Τ Æ.

273. Τὰ δ' ἤ πολλὰ ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη) Vid. ſuprà, ad v. 256. ubi *Quatuor* iidem Verſus, & ubi, ut probo, malè faciunt, qui ὀβελίζουσιν hos Verſus, quaſi eſſet *Tautologia*; cùm in re ſimili ſimilis locutio ſit neceſſaria.

278. Ἄκρην ἤ ῥινὸν) Multi Codd. ἄκρον habent, ut *H. Steph. Hervag.* &c. quòd, puto, ῥινὸς ſemper *Maſculinum* crederetur; minimè tamen res ità ſe habet: *Euripides* enim alicubi πολιτικὸν ῥινὸν dixit, & *Heſiod.* Scut. *Herc.* v. 152. — ὦμοι ῥινοῦ σακέσσης. Notandum verò, quòd ut in hoc *Heſiodéo*, τὸ ὦμοι producat *Ultimam*, vi *Toni* ſui, in *Cæſurâ*, & ante *Aſperum*, ità τὸ ἤ, in hoc *Homerico*, producitur iiſdem cauſis. Ἄκρην, *Florentin. Roman. Baſil.* &c.

## Variæ Lectiones.

261. Τοῖς) γρ. τοῖσ-δ'.
270. Ἀνεχώρησαν) γρ. ἄρ' ἐχώρησαν, *H. Steph.*
271. Ἔξ) γρ. ἔξ.
278 Ἄκρην ῥινὸν) γρ. ἄκρον ῥινὸν, vid. in *Textum.*
281. Τοίσδ') γρ. τοὶ δ'.

Ἀμφι-

Ἀμφιμέδοντα δὲ Τηλέμαχος, Πόλυβον δὲ συβώτης.
Κτήσιππον δ' ἄρ' ἔπειτα βοῶν ὀπιβουκόλος ἀνὴρ
Βεβλήκει τοῦ τῆθος· ἐπηυχόμενος δὲ τοῦ σοῦδα,
Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε, μήποτε πάμπαν
Εἴκων ἀφραδίῃς μέγα εἰπεῖν, ἀλλὰ θεοῖσι
Μῦθον ἐποτρέψαι· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροί εἰσι.
τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον, ὅν ποτ' ἔδωκας
Ἀνπηθέῳ Ὀδυσῆϊ, δόμον κατ' ἀλητεύοντι.
Ἦ ῥα βοῶν ἑλίκων ἐπιβουκόλος· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Οὖτα Δαμαστορίδην αὐτοχεδὸν ἔγχει μακρῷ·
Τηλέμαχος δ' Εὐηνορίδην Λειώκριτον οὖτα
Δουρὶ μέσον κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, χθόνα δ' ἤλασε παλάμῃ μετώπῳ.
Δὴ τότ' Ἀθηναίη φθισίμβροτον αἰγίδ' ἀνέσχεν
Ὑψόθεν ἐξ ὀροφῆς· τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν.
Οἱ δ' ἐφέβοντο κτ' μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι,

Amphimedonta autem Telemachus, & Polybum ſubulcus;
Cteſippumque demùm boum bubulcus vir
Percuſſit in pectus; gloriabundusque *illum* affatus eſt,
" O Polytherſida conviciator, nunquam omninò
" Cedens ſtultitiæ magnifica loquere, ſed Diis
" Rem committe; quoniam multò potentiores ſunt.
" Hoc tibi pro pede hoſpitale *munus*, quem dediſti
" Divino Ulyſſi domi *ſuæ* mendicanti.
Dixit utique boum flexipedum bubulcus; at Ulyſſes
Vulneravit Damaſtoridem cominùs lanceâ longâ:
Telemachus quoque Euenoridem Liocritum percuſſit
Lanceâ medio ventre, penitusque æs tranſadegit:
Cecidit verò pronus, terramque percuſſit totâ fronte.
Jam tunc Minerva hominum-interfectricem Ægida ſuſtulit
Alto ex faſtigio; horum autem mentes expaveſactæ ſunt.
Hi itaq; fugerunt per domum, boves tanquam gregariæ,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

287. Πολυθερσίδη.] Πολυθέρσου παῖ. Φιλοκέρτομε.] Ὁ τὰ φίλου σκώπτων· * ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν.

288. Μέγα εἰπεῖν.] Ἀντὶ δὲ, καυχήσασθαι.

289. Ἐποτρέψαι.] Ἐπιτρέψαι τοῖς θεοῖς.

291. Ἀλητεύοντι.] Μετοικοῦντι.

296. Ἤριπε δὲ πρηνής.] Οὕτως ἐπ' αὐτῷ πίπτει τῷ πληγῷ.

298. Ἐπλοίηθεν.] Ἐν σὐλαβείᾳ καὶ φόβῳ ἐγένοντο.

299. Οἱ δ' ἐφέβοντο καὶ μέγαρον, βόες ὡς ἀγελαῖαι, τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδίωσεν.] Ὁ οἶστρος, ἀπηλιωτῶν ὁ τὸ τοὺς πεφαμένους πλαγίους ζωαρίων τ ἐπιπλέοντων τὸ ὕδωρ, διὸ καὶ πλεῖστα περὶ αὐτὰ γίνονται· ὁ δὲ μύωψ, ὁ τὸ ξύλον ἀπηλιώτου. καὶ Καλλίμαχος φησὶ δὲ μύωπος, Βάσσου, ὃν τε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἀμορβοί· εἰσὶ δὲ ὅτοι πολέμιοι τοῖς βουσὶν· ὅταν γὰρ καθῇ τὴν λαπάρην αὐτῶν ὀρύωσιν, σὺν θέσις ἀπολιμπάνουσι τὸ νομὸν ὀζηθέντες· ἔστι δὲ ὁ μὲν οἶστρος, μυῖα παραπλήσιος, κέντρον * ἔχων εὐμεγέθες ὃ καὶ δόνακος, καὶ φωνὴν μεγάλην βομβώδη· ὁ δὲ μύωψ, παρόμοιος τῇ κωνωπίᾳ, * τό, τε κέντρον * ἔλαττον ἔχει δὲ οἶστρος ἴσους ὦδε τούτων Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων. Ἀγελαῖαι.] * Νομαῖαι, ἀζύγιοι.

## N O T Æ.

287. Ὦ Πολυθερσείδη φιλοκέρτομε) *Cteſippum, Polytherſei* filium, alloquitur; quare *Patronymicum* agnoſcendum; nec ut olim interpretandum, O *multum audax. Muſæus*, Γλῶσσα δ' ἀνθρώπων φιλοκέρτομον. Vid. omninò *Duportum* in locum.

290. Τοῦτό τοι ἀντὶ ποδὸς ξεινήϊον) Hanc rem habes, ad *v.* v. 299.

297. Ἀθηναίη φθισίμβροτον Αἰγίδ' ἀνέσχεν) Ità potiùs legendum arbitror, quàm Ἀθηναίη φθισίμβροτον, ut Nonnulli legebant, & Verſio *Latina* erat *hominum-interfectrix*. Melius *Caſtellio*, qui φθισίμβροτον potiùs ad *Ægidæ* referendum duxit.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἢ τὰς κερτομίας φιλῶν) Addo & hoc, ad *Vocis* explicationem: plenius tamen erat addendum, * ἢ τὸ σκώπτειν, καὶ τὰς κερτομίας φιλῶν.

299. * Τό, τε) Pro τόπ, emendo, * ἔλαττον, pro ἔλατ̃ον, ἔχων, pro ἔχον, & * νομαῖαι, pro νομαὶ αἱ.

## Variæ Lectiones.

288. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν, ut *Iliad.* ν'. v. 373. &c.

297. Φθισίμβροτον) γρ. φθισίμοτον, vid. Not. in *Textum*.

298. Ἐξ ὀροφῆς) γρ. ἐκ κορυφῆς, *Euſtath.* fol. 786. lin. 16. *Ibid.* Τῶν δὲ φρένες ἐπλοίηθεν) γρ. τὸν δὲ φρένας ἐπλοίησεν, *Idem*, ibid.

Τὰς

Τὰς μὲν τ' αἰόλος οἶστρος ἐφορμηθεὶς ἐδίηνεν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τ' ἤματα μακρὰ πέλονται.
Οἱ δ', ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Ἐξ ὀρέων ἐλθόντες ἐπ' ὀρνίθεσσι θορῶσι,
Τὰ μὲν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσσουσαι ἵενται,
Οἱ δέ τε τὰς ὀλέκουσιν ἐπάλμενοι, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίγνεται, οὐδὲ φυγή· χαίρουσι δέ τ' ἀνέρες ἄγρῃ·
Ὣς ἄρα τοὶ μνηστῆρας ἐπεσσύμενοι κατὰ δῶμα
Τύπτον ἐπιστροφάδην· τῶν δ' ὀξὺς ὄρνυτ' ἀεικὴς,
Κρατῶν τυπτομένων· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
Λειώδης δ' Ὀδυσῆος ἐπεσσύμενος λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Οὐ γάρ πω τινὰ φημὶ γυναικῶν ἐν μεγάροισιν
Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι, ἀταύθαλον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Παύεσκον μνηστῆρας, ὅπις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο κακῶν ἀπὸ χεῖρας ἔχεσθαι.
Τῷ καὶ ἀταθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Αὐτὰρ ἐγὼ μὲν τοῖσι θυοσκόῳ, οὐδὲν ἐοργὼς,
Κείσομαι· ὣς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.

Τόνδ' ἄρ' ὑποδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσεύς,
Εἰ μὲν δὴ μετὰ τοῖσι θυοσκόῳ εὐχετάᾳ εἶναι,
Πολλάκι πού μέλλεις ἐρήμῳ ἐν μεγάροισι,
Τηλοῦ ἐμοὶ νόστοιο τέλος γλυκεροῖο γενέσθαι,

Quas quidem asper Asilus aggressus agitavit,
Tempore in verno, quando dies longi sunt.
Hi autem sicut Accipitres curvi-unguibus, curvi-rostris,
Ex montibus venientes in aves insiliunt,
Hæ quidem in campo nubes timentes pererrant:
Hi autem has perdunt insilientes, neque aliqua fortitudo
Est, neque effugium: gaudent autem viri prædâ.
Sic utique hi in procos irruentes per domum
Verberabant circumquaque; horum autè suspiriũ movebatur indecens,
Capitibus diverberatis: pavimentum adeò totum sanguine æstuabat.
Liodes verò Ulyssis irruens prehendit genua,
Et ipsum precans verba velocia alloquutus est,
" Oro te, Ulysses; tu verò meî rationem habe, & meî miserere:
" Nondum enim aliquam dico mulierum in domibus
" Dicturam, me neque aliquid feciſſe injustum; sed & alios
" Sedavi procos, quicunque talia faceret.
" Sed mihi non obediverunt, ut à pravis rebus manus abstinerent:
" Ideò & propter suas intemperies indecentem mortem occubuerunt.
" At ego cum his Aruspex, nihil cùm patraverim,
" Jacebo: sic non est gratia in posterum benefactorum.
Hunc torvè conspicatus alloquutus est prudens Ulysses,
" Siquidem jam cum his Aruspex profiteris esse,
" Sæpè utique videris optâsse in ædibus,
" Longè mihi reditûs finem dulcis fieri;

## ΣΧΟΛΙΑ.

300. Οἶστρος.] Ὁ λεγόμενος μόαψ· ἵνα ᾖ ζῶον ὑποχαλκῆ τὴν μορφὴν, ὅπως ἂν εἰσίδῃ εἰς τὰ ὦτα τῶν βοῶν, ἰξοισρεῖν ἀναγκάζῃ τὰς βόας. καὶ Καλλίμαχος, Βύστοον, ὅτι μόνοι βοῶν καλέουσι ἀμφοβοί. Ἐδίηνεν.] Ἐκίνησεν, ἐπῆρεν.

308. *Ἐπισσυφάδην.] Ἦγουν, ἐν τῷ ἐπιτρίβειν ἅδην καὶ ὀκνεῖν, καὶ μηδένα τόπον παραλείπουσες· ἢ συνεχόμενοι, ἢ ἰχνεύοντες. *Ex *Eustath.* fol. 1301. lin. 36.

309. Κρατῶν.] Αὐτὴ ἡ γυνὴ ἀπὸ συθείας τὸ κρᾶτα, ὡς μᾶλλον· ὥστε ἂν μάλλον, ἤτοι κράτων· σημαίνει δὲ, τὰ κεφαλῶν.

## NOTÆ.

302. Οἱ δ', ὥς' αἰγυπιοὶ) Idem Versus occurrit, *Iliad.* π'. v. 428. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παλαιγῦσιν, ἅτε πλησιῶν ἀγέλαι, Μέγαν αἰγυπιὸν ὑπαδίσασαι. Αἰγυπιὸς, Avis quædam rapax & prædatrix, ex Aquilarum genere, Vulturi tamen perſimilis. *Agathias*, Καὶ τὸ μὲν Τιτυὸν γαῖα γῦπας ἔδυσεν· Ἡμᾶς δὲ ζῶντας τέσσαρες αἰγυπιοί. Undè *Suidas* deceptus, putabat Αἰγυπιὸν idem Veteribus, quod γῦπα Modernis, oblitus γῦπα *Homero* etiam notum, *Iliad.* δ'. v. 237. & aliàs plus semel, Τέρεινα χρέα γῦπες ἔδονται.

316. Ἀλλά μοι οὐ πείθοντο) Vid. *Duporti* Gnomologiam in locum.

318. Ἐοργώς) De hâc voce, vid. ad φ'. v. 96.

319. Ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων) Vid. ad δ'. v. 695.

## VARIÆ LECTIONES.

303. Θορῶσι) γρ. θόρωσι.

306. Γίγνεται) γρ. γίνεται.

314. Εἰπεῖν, οὐδέ τι ῥέξαι) γρ. εἰπεῖν, μὲ οὐδέ τι ῥέξαι· τὸ μὲ enim, omninò necessarium, videtur excidisse.

Σοὶ

Σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι, ἠδὲ τέκνα τεκέσθαι·
Τῷ οἱ κ' ἂν θανάτόν γε δυσπλεγέα ἀφύγοιθα.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ξίφος εἵλετο χειρὶ παχείῃ
Κείμηλον, ὅ ῥ' Ἀγέλαος ἀποπρὸ ἔηκε χαμᾶζε
Κτφνόμενος· τῷ τόγε κατ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε.
Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε κῆρα μέλαιναν
Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ·
Ἕστη δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
Ἄγχι παρ' ὀρσοθύρῃ· δίχα δ' ἧρσι μερμήριζεν,
Ἢ ἐκδὺς μεγάροιο, Διὸς μεγάλου πολὺν βωμὸν
Ἑρκεῖον ἵζοιτο τετυγμένον, ἔνθ' ἄρα πολλὰ

" Te autem uxorem que *meam* dilectam
" sequi, & filios parere:
" Ideo non mortem gravem aufugies.
Sic utique locutus, enſem cepit manu forti
Jacentem, quem Agelaus abjecerat humum
Interfectus; illo hunc in cervicem mediam percuſſit:
Loquentis verò hujus caput pulveribus mixtum-eſt.
Terpiades autem cantor declinârat mortem nigram
Phemius; qui canebat inter procos neceſſitate.
Stabat utique in manibus tenens citharam ſtridulam
Propè apud januam; bifariam etenim mentibus cogitabat;
An egreſſus domo Jovis magni ad aram
Hercæi ſederet elaboratum, ubi multa

## ΣΧΟΛΙΑ.

324. Σπέσθαι.] Ἀγλαϑῆσαι· ἀπὸ τ ἔπ, τὸ ἀπαρέμφατον ἔπεσθαι· καὶ πλεοναστικὸν τὸ σ'. ἴσπεσθαι, * ὅπως, —Ἅμ' ἴσπεσθαι ἰοῖ αὐτῷ, ἤγεν ἀγλαϑῆσαι.

325. Τῷ κεν ἂν θανάτόν γε δυσπλεγέα ἀφύγοιθα.] Εὐλόγως τὸ Λειώδῃ ἀνωμερὲς· εἶπε γὰρ μὴ ἦν μάντις ἀληθὴς, ἀλλ' ἐπίστατο, ἄξιον ἀποθανεῖν· καὶ γὰρ ἔτος εἰς τὸ μνηστήρων, εἶτα ἀφειδὴς τοὺς μάλιστα, ἅμα μετ' αὐτῶν. Δυσπλεγέα.] Δυσκολώτατον.

327. Κείμηλον· ὃ ῥ' Ἀγέλαος.) Τὸ ὁ producitur, in *Caſurâ*, vi *Toni* ſui, & ante *Aſperam* etiam, ἀναδιπλάσιος capacem; nonnulli enim ſcribunt, ὅ ῥ', ut pluries apud *Apollon.* Argonaut. quomodò τέρμα, *Theocrito*, &c. vid. ad *Iliad.* β'. v. 228.

329. Φθεγξαμένῳ δ' ἄρα τῷ γε.) De hoc loco, vid. quæ Nos, ad *Iliad.* κ'. v. 457.

330. Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκασε.) Plurimi Codd. ἀλύσκαζε legebant: verùm qui benè adverterit, quòd *Homerus* penultimam Σ ἀλυσκάζειν ſemper producat, nempè ratione rectè habitâ ad vim *Duplicis* Conſonæ. ζ. mecum fortè putabit, legendum potius ἀλύσκασε, cum Codice *Oxonienſi*; quem, cum ratione, *Solum* ſequi mallem, quàm, contra rationem, *Sexcentos* alios; utut vetuſtatis redoleant.

331. Φήμιος, ὃς ῥ' ἤειδε μετὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.) Hic Verſus extat, *Odyſſ.* α'. v. 156. Φημίου· ὃς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ, undè notanda *Var. Lect.*

335. Ἑρκεῖον ἵζοιτο τετυγμένον.) Intra magnorum Principum Palatia, erat Altare *Jovi* ſacrum, ad quod tota Regia Familia, in arduis & incertis rebus, ſe conferre ſolebat; undè *Neoptolemi* crudelis Impietas notatur à Poetis, quòd *Priamum* Regem ad ipſam *Hercæi Jovis* aram obtruncaret. Ἑρκεῖος ἐλίγετο ὁ Διὸς, ὅτι ἐν τῷ τῆ αὐλῆς ἔρκει ἐδέδμητο αὐτῷ ὅτος ὁ βωμὸς, ὡς ἐφόρει τὸ ἐν τῷ ἕρκῃ ἀπαντων· ἕρκος γὰρ ἡ αὐλὴ τῶν αὐλῶν καὶ πάντα τὰ δόμον τειχίον. Erat & aliud Altare Domeſticum, παρὰ τῷ Ἑστίᾳ, Διὶ ἐφεστίῳ ἱερὸν, quem *Herodotus* dixerit ἑστιῶν. Horum loco, Domeſtica jam Sacella in Magnatum Palatiis obtinuerunt. Vid. *Conrad. Ritterſhuſ.* in *Oppian.* p. 341.

## NOTÆ.

324. Ὅπως, ἅμα ἴσπεσθαι) Ità pro ὅμως, ἅμα σπέσθαι, ex Emendatioribus Exemplaribus, ut *Odyſſ.* δ'. v. 38. & eadem *Lectio* confirmatur, *Iliad.* ε'. v. 423. quamquam nec diffitear, utrobique à nonnullis legi, ἅμα σπέσθαι. Juxtà hæc autem *Scholia*, ἴσπεσθαι legendum.

330. Τερπιάδης.) Ità, pro τέρπιος, lego, & emendo. Κῆρα) Τὸ ἰκανατφόρον μοῖραν, ex *Etymol.* M. v. Κήρ. Τὸ * ἵκανον, infrà, ad v. 336.

## VARIÆ LECTIONES.

325. Περφύγοιθα) γρ. προφύγοιμι. 327. Ὅ ῥ') γρ. ὁ ῥ', vid. Not. in *Textum*. 329. Φθεγξομένῳ) γρ. φθεγξομένη, vid. ad *Il.* κ'. v. 457. 330. Ἀλύσκασε) γρ. ἀλύσκαζε, non benè. Vid. Not. in *Textum*. 331. Μετὰ) γρ. παρὰ, vid. Not. in *Textum*. 333. Μερμήριξεν) γρ. μερμήριξεν, *H. Steph.* 334. Πολὺν) γρ. πρὸ, & παρὰ, ut infrà, v. 379.

Λαέρ-

Λαέρτης, Ὀδυσεύς τε, βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκαιον·
Ἦ γούνων λίσσοιτο παρστάδα Ὀδυσῆα.
Ὣδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Γούνων ἅψασθαι Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος.
Ἦτοι ὁ φόρμιγγα γλαφυρῇ κατέθηκε χαμᾶζε
Μεσσηγὺς κρητῆρος, ἰδὲ θρόνου ἀργυρόηλου·
Αὐτὸς δ' αὖτ' Ὀδυσῆα παρστάδα λάβε γούνων,
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
Γουνοῦμαί σ', Ὀδυσεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσεται, εἴκειν ἀοιδόν
Πέφνῃς, ὅστε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀείδω.
Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί· θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας
Παντοίας ἐνέφυσεν· ἔοικα δέ τοι παρσείδειν,
Ὥστε θεῷ· τῷ μή με λιλαίεο δειροτομῆσαι.
Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός,
Ὡς ἐγὼ οὔτ' ἐκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,
Πωλεύμην μνηστῆρσιν ἀεισόμενος κατὰ δαῖτας,
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦγον ἀνάγκη.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἤκουσε θεὴ κούρη Τηλεμάχοιο,

Laërtes, Ulyſſesque, boum femora combuſſerant;
An ad genua precaretur provolutus Ulyſſis.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Genua tangere Laërtiadæ Ulyſſis.
Certè hic citharam concavam depoſuit humi
Medio crateris, & throni argenteis clavis *diſtincti*;
Ipſe autem rurſus Ulyſſis ruens cepit genua,
Et ipſum precans verba velocia allocutus eſt,
" Oro te, Ulyſſes, tu verò mei rationem habe, & mei miſerere:
" Ipſi tibi in futurum dolor erit, ſi cantorem
" Interficias; qui Diis & hominibus cano.
" Ipſe à me edoctus ſum; Deus enim mihi in mentibus cantilenas
" Omnimodas inſevit; videor autem tibi accinere,
" Tanquam Deo; ideò nè me cupias collo-truncare.
" Et Telemachus hæc dicet, tuus dilectus filius;
" Quòd ego non voluntarius in tuam domum, neque indigens,
" Veni, procis cantaturus ad convivia;
" Sed multò plures & potentiores duxerunt me vi.
Sic dixit, hunc autem audivit ſacra vis Telemachi,

## ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἔκαιον.] Ἔκαιεσαν.
337. Παρστάδα.] Παρσπορμάδας.
347. Αὐτοδίδακτος.] Ἐκ φύσεως διδακτικός.

## NOTÆ.

347. Αὐτοδίδακτος δ' εἰμί, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) Αὐτοδίδακτος· ὃς θεητὸν σὺκ οἶδεν ἀδένα διδάσκαλον, ἀλλὰ τὸ θεῖον μόνον· ἔοτι γὰρ φύσει ποιητὴς ὁ θεῖος. Quod minimè videtur intellexiſſe *Max. Tyr.* §. 22. & §. 28. Longe meliùs *Plato*, in *Ione*, Πάντες οἱ τῶν ἐπῶν ποιηταί, οἱ ἀγαθοὶ σὺκ ἐκ τέχνης, ἀλλ' ἔνθεοι ὄντες, καὶ κατεχόμενοι, πάντα ταῦτα τὰ καλὰ λέγουσι ποιήματα. Et *Philo Judæus*, l. De Profug. Ἐν τούτῳ πάντῃ ταῦτα πᾶς αὐτομαθὴς, καὶ ΑὐΤΟΔΙΔΑΚΤΟΣ σοφός· ὁ γὰρ σκέψεσι καὶ μελέταις καὶ πόνοις ἐβελπαζηχυόμενος δι' αὐδὺς εὐτρεπισμένῳ εἰς σοφίαν ἄνοδον ὁμβρηθῆναι ἄνωθεν ὑρανοῦ· ἧς ἀκροάται ἀπάσας εἰσιόσης τῇ διεπλάσθη μεθύων τῷ μετ' ὀρθότητος λόγῳ νήφουσαν μίθην. Plura vid. ad *Gisberti Cuperi* Ἀποθέωσιν *Homeri* p. 83. & in *Anacreontis* noſtri Vitâ, §. XXIII.

348. Ἔοικα δ' τοι παρσείδειν. Ὥστε θεῷ) Egregium hunc locum, poſt *Euſtathium*, fol. 1930. lin. 6. Edit. *Roman.* laudat *Meric. Caſaubon.* Diſſertat. de Nuperâ *Homeri* Editione, §. 1. p. 50. ubi confert, cum illo *Geneſ.* c. 33. v. 10. Εἶδον τὸ πρόσωπόν σε, ὡς ἂν τις ἴδοι ἄγγελον Θεοῦ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Εκαιον) Ἔκαιεσαν. Ità reſtituo, pro illo, quod hactenùs in fine *Scholii*, ad v. 330. legebatur, Κῆρα) ἔκαιεσαν, pro quo nunc ſubſtituo, ut ſuprà, ad v. 330. & hic.

## VARIÆ LECTIONES.

336. Ἔκαιον) γρ. ἔκηαν.
347. Θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμας) γρ. Θεὸς δέ μοι ἔμβαλεν οἵμας, *Juſtin. Martyr.* de Monarchiâ Dei. Θεοὶ δέ μοι ἔπασαν ἀοιδήν, *Max. Tyr.* §. 22. Utereque memoriter, nec reſpiciebant τὸ ἐνέφυσεν, quod in eâdem Clauſulâ ſequitur.
353. Κρείσσονες) γρ. κρίσσονες, *H. Steph.* at nuſquam aliàs hæc Vox *Homero* uſurpata, illa, ſæpiſſimè

Αἶψα δ' ἐὸν πατέρα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Ἴχεο, μηδέ τι τῆτον ἀναίτιον ὄφρα χαλκῷ·
Καὶ κήρυκα Μέδοντα σαώσομεν, ὄφρα μεὶ αἰεὶ
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ κηδέσκετο παιδὸς ἐόντι.
Εἰ δὴ μή μιν ἔπεφνε Φιλοίτιος, ἠὲ συβώτης,
Ἠέ σοι ἀντιβόλησεν ὀρινομένῳ κατὰ δῶμα.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' ἤκουσε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
Πεπληγὼς γὰρ ἔκειτο ὑπὸ θρόνον, ἀμφὶ δὲ δέρμα
Ἕσσο βοὸς νεόδαρτον, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Αἶψα δ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, θοῶς δ' ἀπέδυνε βοείην.
Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαίξας λάβε γούνων,
Καί μιν λιγυόμυθος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐγὼ μὲν ὅδ' εἰμί· σὺ δ' ἴσχεο· εἰπὲ καὶ αὐτὸς,
Μή με προϊδὼν ὀλέσσῃ ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀνδρῶν μνηστήρων κεχολωμένος· οἵ οἱ ἔκειον
Κτήματ' ἐνὶ μεγάροις, σὲ δὲ νήπιοι ὐδὲν ἔπουν.
Τόνδ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Θάρσει, ἐπειδή σ' ὅτος ἐρύσατο καὶ ἐσάωσεν,
Ὄφρα γνῷς κῆρ τ' ἦμὸν, ἀτὰρ εἴπῃσθα καὶ ἄλλῳ,
Ὡς κακοεργίης φέρτερα μέζ' ἀμείνων.
Ἀλλ' ἐξελθόντες μεγάρων ἕζεσθε θύραζε
Ἐκ φόνου εἰς αὐλὴν, σύ τε, καὶ πολύφημος ἀοιδὸς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ κατὰ δῶμα πονήσομαι, ὅττεό με χρή.
Ὣς φάτο· τὼ δ' ἔξω βήτην μεγάροιο κιόντε.
Ἑζέσθην δ' ἄρα τώγε Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν,
Πάντοσε παπταίνοντε, φόνον πολυδευκέα αἰεί.
Πάντηνεν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ ἕον δόμον, εἴπὶς ἔτ' ἀνδρῶν

" Statimque ſuum patrem allocutus
eſt, qui propè erat;
" Abſtine, neque item hunc inſon-
tem percute ære:
" Et præconem Medonta ſervabimus,
qui meî ſemper
" Domo in noſtrâ curam habuit, dum
puer eſſem.
" Si modò non ipſum interfecit Phi-
lœtius, vel ſubulcus,
" Vel tibi obvius fuit concitato *impetu*
ruenti per domum.
Sic dixit, hunc verò audivit Medon,
prudentia ſciens;
Expavefactus enim jacebat ſub ſede,
circum autem pellem
Induitus erat bovis nuper-excoriatam,
evitans mortem nigram.
Statim verò à throno ſurrexit, cito-
que abjecit bovinam *pellem*;
Telemacho demùm provolutus *illius*
prehendit genua,
Et ipſum precans verba velocia al-
locutus eſt,
" O amice, ego quidem hic ſum; tu
verò te reprime, & ora patrem;
" Nè me ferociens peſſundet acuto
ære,
" Virorum procorum *causâ* iratus;
qui ei torquerunt
" Res in domibus; *te* verò ſtulti ni-
hil honoraverunt.
Hunc ſubridens alloquutus eſt pru-
dens Ulyſſes,
" Bono eſto-animo, quoniam te hic
liberavit & ſervavit;
" Ut noſcas in animo & dicas etiam
alii,
" Quòd benefacta malefactis *ſunt* longè
meliora.
" Verùm egreſſi ex ædibus ſedete fo-
ris
" Ex cæde in aulâ, tuque & multùm-
famoſus cantor,
" Dum ego per domum ſatagam,
quod me oportet.
Sic dixit; illi igitur exiverunt do-
mo euntes.
Sederuntque hi Jovis magni ad al-
tare,
Undique circumſpicientes, cædem
expectantes ſemper.
Circumſpiciebat quoque Ulyſſes per
ſuam domũ, ſi quis adhuc virorũ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Κηδέσκετο.] Ἐφρόντιζεν, ἐπεμελεῖτο.
363. Νεόδαρτον.] Νεωστὶ σπασθέν.
368. Περιφραδέως.] Ἤτοι σφοδρῶς ἰσχύων.
373. Εἴπῃσθα.] Εἴπῃς.
374. Κακοεργίης.] Κακῆς πράξεως.
375. Ἕζεσθε.] Καθίζεσθε.
376. Πολύφημος.] Πολλὰς εὐφημίας· ἢ πολλὰς φημίζων.
377. Ὅπτεο.] Ὅπως ἄν.

N O T Æ.

374. Ὡς κακοεργίης φέρτερα μέζ' ἀμείνων) Vid. *Dupors.* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

Variæ Lectiones.

356. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι.
370. Ἔπουν) γρ. ἔπρων.
379. Ποτὶ) γρ. πρὸς, & παρὰ, ut ſuprà, v. 334.

Ζωὸς

Ζωὸς ὑποκλοπέοιτο, ἀλύσκων κῆρα μέλαιναν.
Τὼς ἢ ἴδεν μάλα πάντας ἐν αἵματι καὶ κονίῃσι
Πεπλιόντας πολλούς· ὥς τ' ἰχθύας, ὅσσ' ἁλιῆες
Κοῖλον ἐς αἰγιαλὸν πολιῆς ἔκτοσθε θαλάσσης
Δικλίδα ἐξέρυσαν πολυωπῷ· οἱ δέ τε πάντες
Κύμαθ' ἁλὸς ποθέοντες ἐπὶ ψαμάθοισι κέχυνται,
Τῶν μὲν τ' ἠέλιος φαέθων ἐξείλετο θυμόν·
Ὣς τότ' ἄρα μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυντο.
Δὴ τότε Τηλέμαχον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τηλέμαχ', εἶδ' ἄγε μοι κάλεσον τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Ὄφρα ἔπος εἴποιμι, τό μοι κατὰ θυμόν ἐστιν.
Ὣς φάτο· Τηλέμαχος δ' φίλῳ ἐπεπείθετο πατρί.
Κινήσας δ' θύρῃσι, προσέφη τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Δεῦρο δὴ ὄρσο, γρηῢ παλαιγενές, ἥτε γυναικῶν
Δμωάων σκοπὸς ἔσσι κατὰ μέγαρ' ἡμετεράων·
Ἔρχεο· κικλήσκει σε πατὴρ ἐμός, ὄφρα τι εἴπῃ.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.
Ὤιξεν δ' θύρας μεγάρων εὖ ναιεταόντων·
Βῆ δ' ἴμεν· αὐτὰρ Τηλέμαχος πρόθεν ἡγεμόνευεν.
Εὗρεν ἔπειθ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσιν,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον· ὥστε λέοντα,
Ὅς ῥά τε βεβρωκὼς βοὸς ἔρχεται ἀγραύλοιο,
Πᾶν δ' ἄρα οἱ στῆθός τε, παρήιά τ' ἀμφοτέρωθεν
Αἱματόεντα πέλει· δεινὸς δ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι·

Vivus ſublateret, fugiens mortem nigram.
Hos autem vidit valdè omnes in ſanguine & pulveribus
Proſtratos multos: ſicut piſces, quos piſcatores
Concavum in littus album extra mare
Reti extraxerunt foraminoſo; hi utique omnes
Undas maris deſiderantes in arenis fuſi ſunt;
Horum quidem Sol perluſtris abſtulit animum:
Sic tunc nempè proci ad invicem fuſi erant.
Tum demùm Telemachum alloquutus eſt prudens Ulyſſes,
Telemache, eia agè, mihi voca nutricem Eurycleam,
Ut verbum dicam, quod mihi in animo eſt.
Sic dixit; Telemachus verò dicto obedivit patri;
Motâ itaque januâ allocutus eſt nutricem Eurycleam,
Eia jam huc ades, anus olim-genita, quæ mulierum
Famularum gubernatrix es in domibus noſtris:
Veni, vocat te pater meus; ut aliquid dicat.
Sic locutus eſt, huic autem ratum & fixum fuit verbum:
Aperuit igitur januas domorum benè-habitatarum:
Perrexitque ire; at Telemachus antè præibat.
Invenit demùm Ulyſſem cum interfectis mortuis,
Sanguine & pulvere inquinatum; tanquam leonem,
Qui poſt comeſum bovem venit agreſtem;
Omne autem ei pectuſque, genæque utrinque
Cruentæ ſunt; horribilis verò in vultum aſpectu.

## ΣΧΟΛΙΑ.

382. Ὑποκλοπέοιτο.] Ὑποκλέπτοιτο.
386. Πολυωπῷ.] Πολλὰς τρύπας ἔχοντι τῷ δικτύῳ.
394. Κινήσας.] Κόψας, κρούσας.
395. Παλαιγενές.] Πρισβυτάτη.

## NOTÆ.

384. Πεπλιόντας) Ità quidem, *Verſûs* causâ, cum Duabus *Brevibus* Vocalibus ſcribo, ipſius Poetæ auctoritate, qui aliàs dixit, *Iliad.* φ'. v. 503. Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μὴ τεθραλίγγι κονίῃ· eadem utrobique ratio; quare πεπληῶτας, ad *Var. Lect.* remitto. Potuit tamen & πεπλειῶτας, τελευτάβως hìc legi, per συνίζησιν. Verùm *Ilias*, *Odyſſeâ* ſemper correctior & olim fuit.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) Et hic, & ψ'. v. 45. ubi idem *Verſus* occurrit, e'. duplicandum cenſeo, in νέκυσσιν, pro νέκυσιν, quomodo *Euſtathii* Textus legit, fol. 801. lin. 7. ob *Metri* neceſſitatem; ut in aliis ejuſcemodi, quale illud, *Iliad.* ρ'. v. 308. Οἰκία ναιετάασκε πολέσσ' ἀνδράσιν ἀνάσσων, pro πολέσιν ἀνδράσιν. Cùm tamen ſapiùs apud *Homerum*, νεκύεσσιν ſcribatur, mallem legere, κταμένοις νεκύεσσιν.

403. Βεβρωκὼς βοὸς) Vid. ſuprà, ad v. 11. Ὄφρα εἴποιμι εἴποιο.

## VARIÆ LECTIONES.

384. Πεπλιόντας) γρ. πεπλειῶτας, & πεπληῶτας, vid. Not. in *Textum*.

401. Κταμένοισι νέκυσσιν) γρ. κταμένοισι νέκυσιν, & κταμένοις νεκύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ὡς Ὀδυσθὺς πεπάλακτο πόδας ἠ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἦδ' ὡς ἓν νέκυάς τε, ἠ ἄσπετον εἴσιδεν αἷμα,
Ἰθυσέν ῥ' ὀλολύξαι, ἐπεὶ μέγα εἴσιδεν ἔργον·
Ἀλλ' Ὀδυσθὺς κατέρυκε, ἠ ἔσχεθεν, ἱεμένω πέρ.
Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἔν θυμῷ, γρηῦ, χαῖρε, ἠ ἴσχεο, μηδ' ὀλόλυζε·
Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὀχεάζεσθαι.
Τέσσδε δ' μοῖρ' ἐδάμασσε Θεῶν, ἠ σχέτλια ἔργα·
Οὔ τινα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ὅστις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ ἠ ἀτασθαλίῃσιν ἀεικέα πότμον ἐπέσπον.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ σὺ γυναῖκας ἴσθι μεγάροις καταλέξον,
Αἵ τέ μ' ἀπημάξουσι ἠ αἵ νηλητεῖς εἰσι.
Τόνδ' αὖτε προσέφη Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀλήθειαν καταλέξω·
Πεντήκοντά τοι εἰσὶν ἐν μεγάροισι γυναῖκες
Δμωαὶ, τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,
Εἰρεά τε ξαίνειν, ἠ δουλοσύνης ἀνέχεσθαι.
Τάων δώδεκα πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν,
Οὔτ' ἐμὲ τίουσαι, οὔτ' αὐτὴν Πηνελόπειαν.
Τηλέμαχος δ' νέον μὲν ἄεξετο, οὐδέ ἑ μήτηρ

Sic Ulyſſes inquinatos habebat pedes & manus de ſuper.
Hæc igitur quùm mortuoſque, & copioſum inſpexit ſanguinem,
Aggreſſa eſt exultare; quoniam magnum vidit opus:
Sed Ulyſſes prohibuit, & tenuit utut cupientem:
Et ipſam acerbitam verba velocia allocutus eſt,
" In animo, anus, gaude, & te cohibe, neque exultationem inſtitue:
" Non eſt fas, interfectis inſultare viris.
" Hos verò parca domuit Deorum, & impia opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum.
" Non malum, neque quidem bonum, qui ad ipſos perveniſſet:
" Ideò & propter ſuas intemperies indecentem mortem aſſecuti ſunt.
" At age, mihi tu mulieres eas in ædibus recenſe,
" Quæ me inhonorant, & quæ peccati expertes ſunt.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Etenim ego tibi, fili, veritatem declarabo;
" Quinquaginta tibi ſunt in domibus mulieres
" Famulæ; has quidem opera docuimus operari,
" Lanaſque carminare, & ſervitutem tolerare:
" Harum duodecim omnes impudentiæ ſe dederunt,
" Neque me honorantes, neque ipſam Penelopem.
" Telemachus verò nuper quidem crevit, neque ipſum mater

## ΣΧΟΛΙΑ.

408. Ὀλολύξαι.] Εὐξασθαι.
412. Οὐχ ὁσίη.] Οὐ δίκαιον.
424. Ἀναιδίης ἐπέβησαν.] Ἐπὶ πολὺ τὸ ἀναιδεύεσθαι ἐκτήλθον.

## NOTÆ.

408. Ἴθυσεν ῥ' ὀλολύξαι) Vid. infrà, ad v. 411.

411. Μηδ' ὀλόλυζε) Vid. ad *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 1337. item, ad *Anacreont.* noſtrum, v. 634. & *Duportum*, in hunc locum, ex *Meric. Caſaubon.* & aliis.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὀχεάζεσθαι) Ità *Salomon*, Proverb. c. 4. v. 17. Ἐὰν πίσῃ ὁ ἐχθρός σου, μὴ ἐπιχαρεὶς αὐτῷ· οὐ γὰρ ἀποκαλίσει ἀντὶ αὐτοῦ μὴ ἐπικύσῃ· ὅτι ὄψεται Κύριος, καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸν θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ. Hunc *Homeri* locum *Archilochus* ità imitatur, Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν, & *Cratinus* Comicus, οὐ λάκωσι, — φοβερὸν ἀνθρώποις τόδε Κταμένοις ἐπ' αὐχενοῖσι κωκύειν μέγα. Vid. *Meric. Caſaubon.* De Nuperâ *Homeri* Edit. §. 1. p. 38. ad p. 44. & *Duporti* Gnomolog. in locum. Subaudi, *Σίμις.*

418. Νηλητεῖς) De hîc Voce, diximus ſuprà, ad π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) Vid. ſuprà, ad η'. v. 297.

424. Δώδεκα πᾶσαι) De hâc *Phraſi*, vid. ad *Iliad.* σ'. v. 470.

## VARIÆ LECTIONES.

412. Οὐχ ὁσίη, κταμένοισιν) γρ. ἐχ ὅσιον φθιμένοισιν, *Plinius*, Epiſt. l. 9. vid. *Duport.* Gnomolog. in hunc locum; & ἐχ ὁσίη φθιμένοισιν, *Heſch.* v. Ἐναρσοφόρος.

413. Τέσσδε δ' μοῖρ' ἐδάμασσε θεῶν) γρ. τέσσδε δίκη ἐδάμασσε θεῶν. *Duport.* ut ſuprà.

418. Νηλητεῖς) γρ. νηλητέες, &c. ut τ'. v. 498. & π'. v. 317.

420. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείῃ, malè, olim. Vid. ad *Textum.*

423. Δουλοσύνης) γρ. δουλοσύνῃ, *H. Steph.*

Σημαί-

Σημαίνειν εἴασκεν ἐπὶ δμωῇσι γυναιξίν.
Ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν ἀναβᾶσ' ὑπερῴια σιγαλόεντα,
Εἴπω σῇ ἀλόχῳ, τῇ τις Θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε.
Τὼ δ' ἀπαμφοτέρωθεν προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Μήπω τὼ δ' ἐπέγειρε· σὺ δ' οἶφα δὸς εἰπὲ γυναιξίν,
Ἐλθέμεν, αἵπερ πρόσθεν ἀεικέα μηχανόωνται.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηὺς δ' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἄρχεθε νῦν νέκυας φορέειν, καὶ ἄνωχθε γυναῖκας·
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους περικαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὑδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι καθαίρειν.
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον κάτα κοσμήσησθε,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες εὐτραθέος μεγάροιο,
Μεσσηγύς τε θόλου καὶ ἀμύμονος ἕρκεος αὐλῆς
Θεινέμεναι ξίφεσιν τανυήκεσιν, εἰσόκε πασέων
Ψυχὰς ἐξαφέλοισθε, καὶ ἐκλελάθοιντ' Ἀφροδίτης,
Τὼ ἄρ' ἐκὼ μνησῆρσιν ἔχον, μίσγοντό τε λάθρη.

" Imperare ſivit famulis mulieribus.
" Sed agè, ego ubi aſcendero in cœnacula ſplendida,
" Dicam tuæ uxori; cui aliquis Deus ſomnum injecit.
Hanc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Nondum hanc excita; tu verò huc edic mulieribus,
" Ut veniant; quæ antèa indecentia operatæ ſunt.
Sic dixit; anus igitur per domum exivit
Nunciatura mulieribus, & impellens venire.
At hic Telemachum, & bubulcum, & ſubulcum
Ad ſe vocatos, verba velocia allocutus eſt,
" Incipite nunc mortuos portare, & jubete mulieres:
" At poſtea thronos pulchros, & menſas,
" Aquâ, & ſpongiis foraminoſis purgate.
" Sed quum jam omnia per domum ord naveritis,
" Famulas eductas è fabrefactâ domo,
" Inter medium tholum, & laudatum ſeptum aulæ,
" Diverberate enſibus longè acutis, donec omnium
" Animas auferatis, & obliviſcantur Veneris,
" Quam ſub procis habuerunt, mixtæque ſunt clam.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

431. Μήπω τὼ δ' ἐπέγειρε ] Ἐκώλυεν ἢ ἂν κελεύσῃ τοὺς δούλους.
434. Νέεσθ.] Ἐλθεῖν, ἐπανήκειν.
436. Εἰς ἓ.] Πρὸς ἑαυτόν.
437. Ἄρχεθ.] Ἄρξασθε.
442. Θόλου.] Κυκλοτερῆς οἰκήματος, ἀπὸ τῆς περιφερείας· εἰς ὃ τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν εἰς χρῆσιν πίπτοντα ἀπετίθεντο, οἷον κρατῆρας καὶ σκεύη, ἃ τοῦ ὄμβρια.
443. Θεινέμεν.] Τύπτειν.

## N O T Æ.

427. Εἴασκεν) Proba Vox, & *Homero* non ſemel uſurpata, ſi verè ſcribitur; nam ex *Analogiâ* vox, εἴασκεν magis regularitèr formari videtur; ut *Iliad.* ε'. v. 802. εἴασκον, *Primâ* Perſonâ ſingulari.

436. Εἰς ἓ καλεσσάμενος, ἔπεα) *Ultima* ἓ καλεσσαμένῳ, producitur in *Cæſurâ*, vi *Finalis*, necnon ob *Inciſum*, & *Acutum* ſequentem.

437. Ἄνωχθε) Pro ἀνώχθητε, quod pro ἀνωγήθητε, ab ἀνώγημι, pro ἀνωγίω, & ἀνώγω, niſi ab *Aoriſt.* α'. ἠνώχθην, undè *Imperativo*, ἀνώχθηθι, & ἀνώχθητε, in *Plurali*. Ità infrà, v. 483. Ἄνωχθι, pro ἀνώχθηθι.

440. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ πάντα δόμον καθαπερκοσμήσησθε) An potius ſcribendum, πάντα, δόμον κάτα, ut ſit, Non, *omnem Domum*, ſed, *Omnia per domum?* Aliud tamen ſuadeat Verſus 457. ubi πᾶν μέγαρον διαπερκοσμήσαντες, videtur Geminum τὸ, πάντα δόμον καθαπερκοσμήσησθε. Quare nihil muto.

445. Μίσγοντό τε λάθρη) *Henricus Stephanus*, ait, " *Homerum* hìc ſcripſiſſe μίσγοντό τε λάθρη, in ani- " mum inducere nequeo, ut videlicet dixerit μίσγε-

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

427. Σημαίνειν) γρ. σημαίνειν. *Ibid.* Εἴασκεν) γρ. εἴασκεν, vid. ad *Textum*.
436. Εἰς ἓ) γρ. εἰς ἑ. Vid. ad *Iliad.* ψ'. v. 203.
440. Δόμον καθαπερκοσμήσησθε) γρ. δόμον κάτα κοσμήσησθε.
443. Πασέων) γρ. πασῶν, olim; minimè Ὁμηρικῶς.
444. Ἐξαφέλοισθε) γρ. ἐξαφέλησθε, *Hen. Steph.* *Ibid.* Ἐκλελάθοιντ') γρ. ἐκλελάθωντ', conſequenter.
445. Μίσγοντό τε λάθρη) γρ. μίσγονθ' ὅτε λάθρη, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'. αἱ δ' ἠγερέθοντο γυναῖκες ἀολλέες ἦλθον ἅπασαι,
Ai'ν' ὀλοφυρόμεναι, θαλερὸν χύτο δάκρυ χέουσαι.
Πρῶτα μὲν ἂν νέκυας φόρεον κατατεθνειῶτας,
Καὶ δ' ἄρ' ὑπ' αἰθούσῃ πίθεσαν θυερκέος αὐλῆς,
Ἀλλήλῃσιν ἐρείδουσαι· σήμαινε δ' Ὀδυσσεύς
Αὐτὸς ἐπισπέρχων· ταὶ δ' ἔκφορεον κατ' ἀνάγκην.
Αὐτὰρ ἔπειτα θρόνους τε εἰκαλλέας, ἠδὲ τραπέζας,
Ὕδατι καὶ σπόγγοισι πολυτρήτοισι κάθαιρον.
Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βουκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Λίστροισιν δάπεδον πύκα ποιητοῖο δόμοιο
Ξέον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί, πίθεσαν δὲ θύραζε.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πᾶν μέγαρον διεκοσμήσαντο,
Δμωὰς ἐξαγαγόντες ἐϋσταθέος μεγάροιο,
Μεστηγύς τε θόλου, καὶ ἀμύμονος ἔρκεος αὐλῆς,
Εἶλεον ἐν στείνῃ, ὅθεν οὔπως ἦεν ἀλύξαι·
Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μὴ μὲν δὴ καθαρὸν θανάτῳ ἀπὸ θυμὸν ἑλοίμην
Τάων, αἵ δὴ ἐμὴ κεφαλὴ κατ' ὀνείδεα χεῦαν,
Μητέρι θ' ἡμετέρῃ, τῷδά τε μνηστῆρσιν ἴαυον.
Ὣς ἄρ' ἔφη· καὶ πεῖσμα νεὼς κυανοπρώροιο
Κίονος ἐξάψας μεγάλης, περίβαλλε θόλοιο,
Ὑψόσ' ἐπεντανύσας, μήπις ποσὶν ὕδας ἵκῃ.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἢ κίχλαι τανυσίπτεροι, ἠὲ πέλειαι,

Sic dixit; & mulieres congregatæ venerunt omnes,
Graviter lugentes; teneram lacrymam defundentes.
Primùm quidem igitur mortuos portaverunt interfectos;
Sub porticu verò depoſuerunt benè-ſeptæ aulæ,
Ad-invicem innitentes: imperavit autem Ulyſſes
Ipſe adurgens: atque illæ exportabant neceſſitate, id eſt, vi.
Tum demùm thronos pulchros, & menſas,
Aquâ & ſpongiis multis-foraminibus purgârunt.
At Telemachus, & bubulcus & ſubulcus
Scopis pavimentum affabrè factæ domûs
Verrebant; exportaverunt verò famulæ, poſueruntque foris.
At poſtquam omnem domum ornaverunt,
Famulas eductas è fabrefactâ domo,
Inter tholum & laudatum ſeptum aulæ,
Locu concluſerunt in anguſto, unde nullo modo erat fugere.
His itaque Telemachus prudens incepit dicere,
" Non quidem jam purâ morte animum auferam
" Harum, quæ dudum meo capiti opprobria fuderunt,
" Matrique meæ, apudque procos dormiebant.
Sic dixit, & funem navis nigræ
Ex columnâ ſuſpenſum magnâ, circumjecit tholo,
Altè extenſum, nequs pedibus terram tangeret.
Sicut autem quando vel turdellæ pandis-alis, vel columbæ,

## ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐρείδουσαι.] Ἐπιθιβάζουσαι.
455. Λίστροισι.] Τοῖς ξυσπῶσιν, ἀπὸ τ. *λειαίνειν.
460. Εἶλεον.] Ἀπέκλειον. Στείνῃ.] Στενῇ πάσῃ.

## NOTÆ.

" Θαν Ἀφροδίτῃ, aut ἀναπολυθῇ planè oratione
" uſus ſit; ſed potiùs μίσησι δ' ὅτε λάθρη ſcriptum
" reliquiſſe. Quæ Lectio illorum incommodorum
" eſt expers. Hæc ille.

456. ξῦον· ταὶ δ' ἐφόρεον δμωαί) Si ſcribitur per ἐφόρεον, per σωίζειν Metiendum; quaſi ἐφόρεον eſſet. Euſtathius tamen ἔφερον habet. Vid. ad θ'. v. 550. & v. 560.

462. Μὴ μὲν δὴ καθαρὸν θανάτῳ) Quòd ſuſpendio perire *Mors impura*, & proindè ignominioſa ſit ſemper habita, vid. ſuprà, ad ε'. v. 358.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

455. *Λειαίνειν) Ità pro λιαίνειν, lego.

## VARIÆ LECTIONES.

450. Ἀλλήλῃσιν) γρ. ἀλλήλοισιν, ſi de *Mortuis*: ἀλλήλῃσι, ſi de *Famulabus*.
451. Ἐπισπέρχων) γρ. ἐπισπέρχων, *H. Steph.*
456. Ἐφόρεον) γρ. ἐφόρεον, & ἔφερον, vid. Not. in *Textum*.
466. Κίονος ἐξάψας) γρ. κίονος ἐξ ἄψας.

Ἔρις

Ἕρκεϊ ἐνιπλήξωσι, τό, θ' ἑρκίῳ ἐνὶ θάμνῳ,
Αὖλιν ἐσιέμψαι, φυγερὸς δ' ὑπεδέξαλο κοῖτον·
Ὡς αἴγ' ἐξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις
Δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἰκλίζα θάνοιεν.
Ἡασσαιον δὲ πόδεσσι μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν.
Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν ἀνὰ πρόθυρόν τε καὶ αὐλήν.
Τῷ δ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ
Τάμνον· μήδεά τ' ἐξέρυσαν, κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι,
Χεῖράς τ', ἠδὲ πόδας κόπτον, κεκοληότι θυμῷ.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ὑπονιψάμενοι χεῖράς τε, πόδας τε,
Εἰς Ὀδυσῆα δόμονδε κίον· τετέλεστο δὲ ἔργον.
Αὐτὰρ ὅγε προσέειπε Φίλην τροφὸν Εὐρύκλειαν,
Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος, οἶσε δέ μοι πῦρ,
Ὄφρα θεειώσω μέγαρον· σὺ δὲ Πηνελόπειαν
Ἐλθεῖν ὀφάδ' ἄνωχθι, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
Πάσας δ' ὅτρυνον δμωὰς κατὰ δῶμα νέεσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον ἐμόν, κατὰ μοῖραν ἔφπες.
Ἀλλ' ἄγε τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ὀνείκω·
Μὴδ' οὕτω ῥάκεσιν πεπυκασμένος εὐρέας ὤμους
Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.

In ſepto ſeſe conquaſſant, quod ſit in fruticeto,
*Retia velati* caſtra intrantes, odioſum autem eas ſuſcepit cubile:
Sic hæ ordinatim capita habebant, circumque omnibus
*In* collis laquei erant, ut miſerrimè morerentur.
Tremebant itaque pedibus paululum, non valde diu.
Educunt tandem Melanthium in veſtibulumque & aulam:
Hujus quidem nareſque, & aures ſævo ære
Abſciderunt, genitaliaque extraxerunt canibus cruda comedenda,
Manuſque, & pedes amputârunt, excandeſcenti animo.
Hi quidem poſteà abluti manuſque, pedeſque,
Ad Ulyſſem in domum *nimirum* iverunt; perfectum eſt autem opus.
At hic allocutus eſt dilectam nutricem Eurycleam,
" Porta ſulfur, anus, malorum medelam, porta etiam mihi ignem,
" Ut fumigem domum; tu verò Penelopem
" Venire huc jube, cum ancillis mulieribus:
" Omnes autem impelle famulas per domum, ut *hæc* veniant.
Hunc rurſus allocuta eſt dilecta nutrix Euryclea,
" Certè jam hæc, fili mi, congruenter dixiſti.
" Sed agè chlænamque, tunicamque, veſtimenta portabo:
" Neque *in* iſthoc modo veſtibus laceris tectus latos humeros
Sta in domibus; improbandum utique id fuerit.

## ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἕρκεϊ.] Νῷ, τῷ δικτύῳ. Θάμνῳ.] Δασεῖ φυτῷ.
470. Αὖλιν.] Κοίτην.
481. Θέειον.] Θεῖον. Ἄκος.] Ἴαμα.
482. Θεειώσω.] Καθαρῶ.

## NOTÆ.

474. Ἐκ δὲ Μελάνθιον ἦγεν, — Τοῦδ' ἀπὸ μὲν ῥῖνάς τε, καὶ οὔατα) Hæc finis *Melanthii*, perfidi iſtius & nequiſſimi Caprarii; cujus dehinc apud Ruſticos, in Proverbium abiit Supplicium; undè explicatur illud *Theocrit.* Idyll. 5. v. 149. — ἀλλὰ γλυοίμαν, Αἰ μὴ τὸ φλάσαιμι, Μελάνθιε, ἀντὶ Κομάτα. *Comatas* imprecatur ſibi fatum hujus *Melanthii*, ut rem acerbiſſimam, ſi promiſſis non ſteterit. *Scholiaſtes*, Ἀλλ' ἰὼν μή σε θλάσω, γλυοίμαν, ἀντὶ Κομάτα Μελάνθιε· καὶ κολασθείην, ἂν ὡς σὺν τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις καὶ Φιλοιτίου, ἐγὼ, σὺ τοῖς Ὀδυσσέως οἴκοις. Vid. & *Dan. Heinſii*, Lection. *Theocrit.* c. x. in ipſo fine. Ex hoc loco ἀκρωτηριασμὸς, quid ſit, ſatis apparet.

481. Οἶσε θέειον, γρηῢ, κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ, Ὄφρα θεειώσω μέγαρον) Hinc *Theocrit.* Idyll. 24. v. 94. Καθαρεῦ δ' ὑπαίθριος δῶμα θειοῖς. *Plinius*, " *Sulphur* habet & in Religionibus locum, ad " expiandas ſuffitu domos. Vid. *Joh. Meurſii* ſpicilegium *Theocrit.* p. 143. De Voce οἶσε, vid. ſuprà, ad v. 106.

## VARIÆ LECTIONES.

469. Τό, θ') γρ. τῷθ', olim, malè. *Ibid.* Ἑρκεῖ) γρ. ἑρκίῳ, ut ſæpe aliàs.
470. Αὖλιν ἐσιέμψαι) γρ. αὖλιν ἐς ἰέμψαι.
479. Δόμονδε κίον) γρ. δόμονδ' ἴκιον.
486. Ἕστησε) γρ. ἔστησε, ut *Iliad.* γ'. v. 204.
489. Ἕσταθ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ. ἔσταθ' ἐνὶ μεγάροις. & ἔσταλ' ἐν μεγάροισι.

Τλῆθ'

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῦρ νῦν μοι πρώτιστον ἐνὶ μεγάροισι γενέσθω.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀπίθησε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Ἤνεγκεν δ' ἄρα πῦρ καὶ θήϊον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Εὖ διεθείωσεν μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν.
Γρηὺς δ' αὖτ' ἀνέβη διὰ δώματα καλὰ Ὀδυσῆος,
Ἀγγελέουσα γυναιξὶ, καὶ ὀτρυνέουσα νέεσθαι·
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάς τε μὲν χερσὶν ἔχουσαι.
Αἱ μὲν ἄρ' ἀμφεχέοντο, καὶ ἡσπάζοντ' Ὀδυσῆα,
Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπάζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' αἰνύμεναι· τὴ δ' ἡδὺς ἵμερος ἧρει
Κλαυθμῶ καὶ γοάχῃ· γίνωσκε δ' ἄρα φρεσὶ πάσας.

Hanc rursus alloquutus est prudens Ulysses,
Ignis nunc mihi primum in domibus fiat.
Sic dixit: neque non obedivit dilecta nutrix Euryclea,
Portavit igitur ignem & sulphur; at Ulysses
Benè purificavit cœnaculum, & domum, & aulam.
Anus verò rursus ascendit per domos pulchras Ulyssis,
Nuntiatura mulieribus, & incitatura, ut venirent:
Hæ igitur iverunt ex domo tædas in manibus tenentes.
Hæ quidem circumfundebantur & salutabant Ulyssem,
Et osculabantur amplectentes caputque, & humeros,
Manusque capientes; hunc autem dulce desiderium cœpit
Fletûs & suspirii: novit verò mentibus omnes.

## ΣΧΟΛΙΑ.

493. Θήϊον.] Θεῖον, ἄπυρον.
494. Διεθείωσεν.] Περιήγνισεν.
500. Αἰνύμεναι.] Ἐπιλαμβανόμεναι.

## NOTÆ.

499. Καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι) *Ultima* Ε κύνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. In nonnullis tamen τὸ μα interscritur, ut fieri solet. Legi etiam potest, καί ῥ' ἐκύνεον, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

509. Γίνωσκε) γρ. γίγνωσκε.
499. Καὶ κύνεόν ῥ' ἀγαπαζόμεναι) γρ. καὶ κύνεον ἀγαπαζόμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ

## ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ τῶν τῆς πλάνης διηγημάτων ἀνακεφαλαίωσις, καὶ Ὀδυσσέως καὶ Τηλεμάχου μετὰ τῶν οἰκείων ἔξοδος.

### Ἐπιγραφή.

Ὀδυσσέως καὶ Πηνελόπης ἀναγνωρισμός.

Ἄλλως.

Τοῖς δ' ἀναγνωρίζει πάσιν ὃν περὶ Πηνελόπειαν. LIB. XXIII.

Γρηῢς δ' εἰς ὑπερῷ' ἀνεβήσατο καγχαλόωσα,
Δεσποίνῃ ἐρέουσα φίλον πόσιν ἔνδον ἐόντα·
Γοῦνατα δ' ἐρρώσαντο, πόδες δ' ὑπερικταίνοντο
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
"Εγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὄφρα ἴδηαι
Ὀφθαλμοῖσι τοῖσι, τά τ' ἔλδεαι ἤματα πάντα·
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὀψέ περ ἐλθών.

ANus verò in cœnacula ascendit exultabunda,
Heræ dictura dilectum maritum intùs existentem:
Genua autem firmitèr movebantur, pedesque subsultabant *prægaudio*.
Stetit itaque super capite, & ipsi verbum dixit,
" Surge, Penelope, dilecta filia; ut videas
" Oculis tuis, quæ cupiebas dies omnes:
" Venit Ulysses, & domum advenit, serò licet redux.

### Σχόλια.

3. *Ἐρρώσαντο.] Ἐρρωμένως ἐπορεύοντο. *Ὑπερικταίνοντο.] Ἀρίσταρχος, ἀντιπάλλοντο καὶ σαίνοντο, ἐσφυμωμένης αὐτῆς βαδίζειν ταχέως, μὴ δυναμένης ἧ, ἀλλὰ καθ' ἕρμαχνὶ, ἀφ' οὗ ἧ, ὑπερεξτεινοντο, μέσιον δηλονότι σαινῶντο, παρὰ τὸ ἴκτερ, ὃ ἐστι, ἐγγύς· καὶ γὰρ ἐσχίρηκε. Γοῦνατα δὲ ἐρρώσαντο· ταχέως ἂν ὑπερεκτείνοντο, ὅ ἐστι, παρεγίνοντο.

7. Ἱκάνει.] Παρακόπτει.

### Notæ.

V. 3. Πόδες δ' ὑπερικταίνοντο) *Etymolog.* M. v. Ὑπερικταίνοντο. Κράτης, τὸ ἄχαν ἰφάλλοντο, ὑπερεκταίνοντο. Αὐσονίας, ἐπὶ δ πείμεν φησὶ τεθέχθαι ἢ διασύνεσιν, ὥστε εἶναι, ὑπερεκτείνοντο· ἢ ψιλῶσαι· οἱ δὲ πόδες διέκειντο, ἀφ' οὗ χαρᾶν, ὑπὲρ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεως. *Hesych.* Ὑπερικταίνοντο) Ἐπέμενον. Hinc Corrige, & lege, Ὑπερικτάνοντο. Vid. *Brevia Scholia* & ad *Var. Lect.*

### Notæ in Scholia.

V. 3. *Ἐρρώσαντο) Hoc *Scholion*, & sequens, ex *Aloysii Alemanni* MSto. Confer *Eustath.* fol. 798. lin. 18. & 824. lin. 3. ubi ῥώσασθ, ἀντὶ δ, ἐρρωμένως κινηθῆναι. Vid. *Etymolog.* M. in Notis ad *Textum*, & *Hesych.* in v. ubi tamen malè, ὑπερικτάνοντο, ut etiam apud *Suidam*. Vid. ad *Var. Lect.*

### Variæ Lectiones.

V. 1. Ἀνεβήσατο) γρ. ἀνεβήσετο, *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rejecti.*

3. Ὑπερικταίνοντο) γρ. ὑπερακταίνοντο, vid. Not. in *Scholia*, & *Suidam*, v. Ἀκταίνειν.

Μνηστῆρας δ' ἔκτεινεν ἀγλαὸς, οἵ ῥ' ἐὸν οἶκον
Κήδεσκον, ᾗ κτήματ' ἔδον, βιόωντό τε παῖδα.
Τὸν δ' αὖτε προσέφη πεπνυμένη Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μάργον σε θεοὶ θέσαν· οἵτε δύνανται
Ἄφρονα ποιῆσαι, ᾧ ἐπίφρονα κέρ μάλ' ἐόντα,
Καί τε χαλιφρονέοντα σαοφροσύνης ἐπέδησαν·
Οἵ σέ γε δὴ ἔβλαψαν· πελὶν ἧ φρένας αἰσίμη ἦθα.
Τίπτε μὲ λωβεύεις, πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν,
Ταῦτα παρὲξ ἐρέουσα; καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνεγείρεις
Ἡδέος, ὅς μ' ἐπέδησε, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας;
Οὐ γάρ πω τοιόνδε κατέδραθον, ἐξ ὅ Ὀδυσῆος
Ὤϊχετ' ἐποψόμενος κακοίλιον οὔνομα δαίνην.
Ἀλλ' ἄγε νῦν κατάβηθι, καὶ ἂψ ἔρχευ μέγαρόνδε·
Εἰ γάρ τις μ' ἄλλη γε γυναικῶν, αἵ μοι ἔασι,
Τάδ' ἐλθοῦσ' ἤγειρε, καὶ ἐξ ὕπνου μ' ἀνέγειρε,

" Procos etiam interfecit ſuperbos,
" qui ſuam domum
" Contriſtabant, & res comedebant,
violabantque filium.
Hanc rurſus allocuta eſt prudens
Penelope,
" Nutrix dilecta, infamam te Dei fe-
" cerunt, qui poſſunt
" Inſipientem facere eum, qui vel pru-
dentiſſimus fuerit,
" Et vel mentis-impotem ad ſapientiam
extulerunt:
" Qui te etiam læſerunt; quum antè
mente convenientèr-inſtructa eras.
" Cur me irrides perdolentem animum
habentem,
" Hæc præter verum dicens? & ex
ſomno ſuſcitas
" Dulci; qui me ligavit, dilectas pal-
pebras complectens?
" Non enim tam ſuavitèr-dormivi, ex
quo Ulyſſes
Ivit viſurus malum Ilium non no-
minandum.
" Sed agè nunc deſcende, & retrò
vade in domum:
" Si enim aliqua me alia mulierum,
quæ mihi ſunt,
" Hæc veniens nunciâſſet, & ex ſom-
no excitâſſet,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Κήδεσκον.] Ἐκάκων, * ἔβλαπτον. Βιόωντο.] Ἐβιάζοντο.

11. Μάργον.] Μανιῶδη, ἀναίσθητον, μωμογενῆτην, ἄφρονα.

13. Χαλιφρονέοντα.] Κεχαλασμένας ἔχοντα τὰς φρένας· ἠλίθιον, μωραίφρονα.

14. Αἴσιμον.] * Καθήκουσα· † καθηκόντως δὲ τὰς φρένας ἔχουσα· ὁ ἐστι, φρένας καθήκουσας.

15. Λωβεύεις.] Χλευάζεις, εἰς λοίβλιον καὶ ὕβριν ἄγεις. Πολυπενθέα.] Πολλῶν πενθῶν καὶ λυπῶν πεπληρωμένον.

16. Παρὲξ ἐρέουσα.] Παρὰ τὸ λέγουσα.

## Ν Ο Τ Æ.

11. Μαῖα φίλη, μάργον σὲ θεοὶ θέσαν) Hunc locum meritò ſuſpicit *Meric. Caſaubon.* §. 2. ſuper loco *Homerico*, conferens cum loco *Jobi*, c. 15. & 13. & *Iſaiæ*, c. 44. v. 25. ex illorum ſaltem alterutro ſumpſiſſe *Homerum* ſuſpicatus. Certè ex *Jobo* potuit, inquit *Duportus*, ex *Iſaiâ* non potuit: quomodò enim? Cum *Eſaias* vixerit temporibus *Hezekiæ*, *Homerus* autem *Salomoni* fuerit σύγχρονος, ſi *Cyrillo Alexandrino*, *Cedreno* (addo ego, *Johanni Malelæ*) aliiſque credimus.

19. Καχοίλιον) *Homero* ferè propria hæc Ars, eleganti Compoſitione *Epitheton* penſare; ut κακοίλιον, ἀντὶ τοῦ, κακὸν Ἴλιον· Ἴλιον, ἄιον, *Odyſſ. σ'.* v. 72. *Iliad. γ'.* v. 39. Δύσπαρις. Ità in *Appellativis*, ut μήτηρ δυσμήτηρ. Unde alii Auctores, in *Propriis* & *Appellativis*, ut Αἰνόπαρις, *Euripid.* Hecub. v. 945. Ità *Alcman*, Δέσπαρις, αἰνόπαρις, κακὸν Ἑλλάδι βωλακτίσας. Hinc *Sophoclis* ἄδωρα δῶρα. Hinc *Euripidis*, γάμος & Νύμφην ἄνυμφον, παρθένον τ' ἀπάρθενον. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Medeæ, v. 618. & *Conrad. Ritterſhuſ.* ad *Oppiani* Cynegetic. l. 1. v. 260. ubi plura ex pluribus.

20. Ἔρχευ) Ità, pro ἔρχου, ſcribendum: ut ad *Iliad. ω'.* v. 290. Aliàs ἔρχεο, ut & ibi; & ſic *Scribi* quidem poteſt, ut hic in *Aldinâ*, *Lovaniensi Reſcii*, & *Florentinâ*; at verò debet *Legi*, tanquam ἔρχεο *Scriberetur*. Ità infrà, v. 52. & 78. & *Iliad. ν'.* v. 381. Ἔπευ.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

9. *Ἔβλαπτον) Ex *Euſtath.* fol. 799. lin. 8.

14. Αἴσιμον) * Καθήκουσα. Ità, pro καθήκουσα, ex MS. *Aloyſii*. Explicatio ſequens, † καθηκόντως &c. aliunde. Vid. *Etymolog. M.* v. Αἴσιμον.

## VARIÆ LECTIONES.

8. Οἵ θ' ἰὸν οἶκον) γρ. οἵ τέ οἱ οἶκον, *Euſtath.* fol. 799. lin. 8.

14. Οἵ σε ὦ ἔβλαψαν) γρ. οἵ σε παρέβλαψαν, *H. Steph.*

16. Παρὲξ ἐρέουσα) γρ. παρεξερέουσα, *H. Steph.* & παρεξ ἐρέουσα.

20. Ἔρχεο) γρ. ἔρχου, vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 52. & 59.

Τοῦ

Τῷ κε τάχα ϛυγερῶς μιν ἐγὼν ἀπέπεμψα γέεσθαι
Αὖτις ἔσω μεγάρων· σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.
Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὔτι σὲ λωβεύω, τέκνον φίλον· ἀλλ' ἔτυμόν τοι
Ἦλθ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύω,
Ὁ ξεῖνος, τὸν πάντες ἀτίμων ἐν μεγάροισι·
Τηλέμαχος δ' ἄρα μιν πάλαι ἤδεν ἔνδον ἐόντα,
Ἀλλὰ σαοφροσύνῃσι νοήμασι πατρὸς ἔκυθεν,
Ὄφρ' ἀνδρῶν τίσαιτο βίας ὑπερμενεόντων.
Ὣς ἔφατ'· ἡ δ' ἐχάρη, καὶ ἀπὸ λέκτροιο θοροῦσα
Γρηῒ περιπλέχθη, βλεφάρων δ' ἄπο δάκρυον ἧκε·
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ δ' ἄγε δή μοι, μαῖα φίλη, μνήμερτες ἔνισπε,
Εἰ ἐτεὸν δὴ οἶκον ἱκάνει, ὡς ἀγορεύεις,
Ὅππως δὴ μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφῆκε,
Μοῦνος ἐών, οἱ δ' αἰὲν ἀολλέες ἔνδον ἔμιμνον.
Τὼ δ' αὖτε προσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ἀλλὰ στόνον οἷον ἄκουσα
Κτεινομένων· ἡμεῖς δ' μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων

" Ideò citò miserabiliter ipsam ego remisissem ire
" Rursus intra domos: te verò ob hoc senectus tua juvabit.
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Non te irrideo, filia dilecta; sed verè tibi
" Venit Ulysses, & ad domum pervenit, sicut dico;
" *Ille* nempè hospes; quem omnes inhonorabant in ædibus:
" Telemachus verò illum jamdiu cognovit intus existentem;
" Verùm prudenter cogitationes patris occultabat;
" Ut virorum puniret violentias superborum.
Sic dixit; hæc itaque lætata est, & à lecto prorumpens
Anum circumplexa est, & à palpebris lacrymam misit;
Et ipsam appellans verba velocia allocuta est,
" Eia agè jam mihi, nutrix dilecta, verum dic,
" Si verè jam domum venit, ut dicis,
" Quomodo utique procis impudentibus manus immisit,
" Solus nimirum; hi verò semper conferti intus manebant?
Hanc rursus allocuta est dilecta nutrix Euryclea,
" Non vidi, non quæsivi; verum gemitum solum audivi
" Interfectorum: nos verò in secessu thalamorum bene-factorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

23. Ἀπέπεμψα.] Ἀπεδίωξα.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ.] Τὸ μὴ μετ' ὕβρεως ἀπεπεμφθῆναι· ἢ οἷον, εἰ καὶ πρὸ ἄλλα σοὶ βαρύ ἐστι, τῦτό γε ὀνήσῃ.

26. Λωβεύω.] Ὑβρίζω. Ἔτυμον.] Ἀληθῆ.

28. Ὁ ξεῖνος.] Σπουδαίως μὴ πυθοῦ· ἀδικῶς γὰρ, ὁ ξεῖνός ἐστιν, ὁ Ὀδυσσεύς.

N O T Æ.

24. Σὲ δ' τῦτό γε γῆρας ὀνήσῃ) Condono hoc tuæ Senectæ.

25. Τὼ δ' αὖτε προσέειπε) Rectè in Vetustis & Optimis *Exemplaribus*, Τὼ legitur: verùm quùm in *Henrici Stephani* Editione τὴ scribi fortè contigit, illam *Lectionem* cæci sequuntur *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, aliique non pauci, excepto *Oxoniensi* Editore; qui tutus in hâc parte. Quamvis & ipsi, qui *Errorem hunc errant*, per *hanc* tamen omnes exponant: & certo certius *Nutrix Penelopen* alloquitur. Quare nihil in *Erroribus* magis perniciosum, quam magna Exempla. Vid. suprà ad τ'. v. 261. & infrà, ad v. 32.

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) Ut æstimemus, quanto cum nostro periculo, Magnos Viros temerè sequamur, hic iterum Notandum; quòd cùm casu in *Henrici Stephani* Editione, ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη legeretur, cum *Tenui* nempè ante *Asperum*, hinc *Castellio*, *Spondanus*, *Elzevirius*, *Cantabrigiensis*, & *Oxoniensis* etiam, Omnes simul eundem errant Errorem, auctoritate nempe Magni Nominis decepti; cùm non tantùm Regula contrà militet, verùm etiam omnium Vetustissima Editio, *Florentina*, item *Romana*, & *Basileensis*, *Eustathii*, *Aldina*, *Lovaniana*, *Rescii*, *Hervagiana*, Omnes *Henrico Stephano* priores, ἔφαθ' legant, ut Nos nunc scribimus, *Nullius unquam Hominis jurare in verba parati.*

Variæ Lectiones.

24. Ἔσω μεγάρων) γρ. ἔσω μίγαρον, *Eustath.* fol. 799. lin. 18. & *H. Steph. Ibid.* Τῦτό γε γῆρας) γρ. τῦτό γε, γῆρας, *H. Steph.*

25. Τὼ δὴ) γρ. τὼ δὲ, malè. Vid. Not. in *Textum.*

32. Ὡς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐχάρη) γρ. ὡς ἔφατ', &c. vid. Not. in *Textum.*

40. Ἄκουσα) χρ. ἄκουσα, *H. Steph.*

Ἥμεθ' ἀτυζόμενοι, σανίδες δ' ἔχον εὖ ἀραρυῖαι·
Πρίν γ' ὅτε δή με σὸς υἱὸς ἀπὸ μεγάροιο κάλεσσε
Τηλέμαχος· τὸ γὰρ ῥα πατὴρ ὤτρυνε καλέσσαι.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετ' ἀνδράσιν ἐχθέσσιν
Ἑσταότ'· οἱ δέ μιν ἀμφὶ κραταίπεδον ἕδας ἔχοντες,
Κεῖτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἰδοῦσά κε θυμὸν * ἰανθῇς,
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον, ὥστε λέοντα.
Νῦν οἱ μὲν δὴ πάντες ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσιν
Ἀθρόοι· αὐτὰρ ὁ δῶμα θεειοῦται περικαλλὲς,
Πῦρ μέγα καίμοιος· σὲ δέ με προέηκε καλέσσαι.
Ἀλλ' ἕπου, ὄφρα σφῶϊν εὐφροσύνης ἐπιβῆτον
Ἀμφοτέρω φίλον ἦτορ· ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε.
Νῦν δ' ἤδη τόδε μακρὸν ἐέλδωρ ἐκτελέλεσται·
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέσπιος, οὖρε δ' ἵκ σε,
Καὶ παῖδ' ἐν μεγάροισι· κακῶς δ' οἵπερ μὲν ἔρεζον
Μνηστῆρες, τὸν πάντας ἐπίσαλο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, μή πω μέγ' ἐπεύχεο καγχαλόωσα·
Οἶσθα γάρ, ὡς κ' ἀσπασὸς ἐνὶ μεγάροισι φανείη
Πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί τε, καὶ υἷϊ, τ' τεκόμεσθα.

" Sedebamus, perculsæ : fores verò claudebantur bene aptatæ :
" Antequam modò me tuus filius à domo vocaret
" Telemachus : nunc enim pater præmiſit vocare.
" Inveni demum Ulyſſem inter occiſa cadavera *Procorum*
" Stantem ; illi verò circum illum ſtratum pavimentum occupantes,
" Jacebant *alii* ſuper alios : Tu ſi conſpexeris, animo recreareris,
" *Si, inquam, conſpex.* ſanguine & cruore fœdatum, veluti Leonem.
" Nunc hi quidem omnes in aularibus januis
" Conferti ſunt : at hic domum fumigat perpulchram,
" Igni magno accenſo : te verò me præmiſit, accerſere.
" Verùm ſequere, ut vobiſmet lætitiam conſequamini
" Ambo *vos* charo *in* corde ; poſtquam mala multa paſſi eſtis.
" Nunc tandem hoc longum deſiderium perfectum eſt :
" Venit quidem ipſe vivus domumſuam ; invenit autem & te,
" Et filium domi ; malè verò qui ei fecerant
" Proci, hos omnes punivit ſuâ in domo.
Hanc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, nequaquam valdè gloriare exultabunda :
" Scis enim, quòd gratus in domo appareret
" Omnibus, maximè verò mihique, & filio, quem genuimus ;

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

42. Ἀτυζόμεθα.] Ἐκπλητόμεθα, παραπτόμεθα· ἀπὸ τοῦ, ὁ μᾶλλον ἀτύσω, ἢ καθὲ παραγωγὴν, ἀτύζω, Αἰολικόν. Ἔχον.] Ἀντὶ ἔβ, ἠσφαλισμέναι ἦσαν.
46. Κραταίπεδον * ἕδας.] * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος.
50. Θειοῦται.] Περιαγνίζει, καθαίρει.
52. Εὐφροσύνης ἐπιβῆτον.] Θυμηδίας ἐπιβάσιτε, * εὐφραθῆναι ποιήσε. * Ἰτὰ, pro εὐφραθῆναι.
53. Πέποσθε.] Πεπόνθατε· Ἀλλως * Πεπόνησθε, καθ' συγκοπήν.
59. Μέγ' ἐπεύχεο.] Μεγαλαύχει.
60. Ἀσπασὸς.] Εὐκταῖος.
61. Τεκόμεσθα.] Ἐχθυήσαμεν.

## N O T Æ.

45. Κλαμάνοισι νέκυσσι) Vid. ſuprà, ad χ'. v. 401. & ad *Varias Lectiones*.

47. Ἰανθῇς) Ità legendum pronuntio, pro ἰάνῃς, quòd malè hactenùs hoc in loco obtinuit; ità certè *Iliad.* τ'. v. 174. Σὺ δ' ὄρσεο σῆμα ἰανθῇς. Non eſt autem accipiendum, Quaſi res tam miſeranda & triſtis, ulli bonæ Fœminæ, aut Viro, eſſet Lætitiæ cauſa; verùm quòd *Dei Juſtitia tam mirabiliter* vindicata, ſit Omnium afflictorum & piorum hominum animis magna gaudii materia. Conſer *Pſalm.* 58. v. 10. 11. & quæ Nos ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

46. Κραταίπεδον * ἕδας) * Τὸ λιθόστρωτον ἔδαφος. Cùm ἕδας abeſſet, cujus συνώνυμον, aderat ἔδαφος, & * λιθόστρωτον, cui geminum eſſet κραταίπεδον, ex *Etymolog.* M. v. lacunam ſupplevi. Olim enim hoc tantùm, Κραταίπεδον) Τὸ ἔδαφος, malè.

53. * Πεπόνησθε, &c.) Ex *Euſtathio.*

## V A R I Æ L E C T I O N E S.

45. Κταμένοισι νεκύεσσι) γρ. κλαμένοισι νέκυσσι, vid. Not. in *Textum*.
47. Ἰανθῇς) γρ. ἰάνῃς, vid. Not. in *Textum*.
51. Κειάμενον) γρ. κηάμενον, *Seberus*.
52. Ἔτλη) γρ. ἔτυ, vid. ſuprà, ad v. 20. & infrà, ad v. 78.
56. Ἔεισον) γρ. ἔρεξαν.
59. Ἐπεύχεο) γρ. ἐπεύχεο, ut ſuprà, v. 20.

Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος, ὡς ἀγορεύεις.
Ἀλλά τις ἀθανάτων κλῖνε μνηστῆας ἀγαυούς,
Ὕβριν ἀγασσάμενος θυμαλγέα καὶ κακὰ ἔργα·
Οὔπνα γὰρ τίεσκον ὀπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οὐ κακόν, οὐδὲ μὺν ἐσθλόν, ὅτις σφέας εἰσαφίκοιτο·
Τῷ δ' ἀταθαλίῃσιν ἕπαφον κακόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὤλεσε τηλοῦ νόστον Ἀχαιΐδος, ὤλετο δ' αὐτός.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
Τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Ἦ πόσιν ἔνδον ἐόντα παρ' ἑστίῃ, οὔποτ' ἔφησθα
Οἶκαδ' ἐλεύσεσθαι· θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιστος·
Ἀλλ' ἄγε τοι καὶ σῆμα περίφρασσον ἄλλο τι εἴπω,
Οὐλὸν· τὸν ποτε μὶν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,
Τὸν ἐπιφραζομένη· ἤθελον δέ σοι αὐτὴ
Εἰπέμεν· ἀλλά με κεῖνος ἑλὼν ἐπὶ μάστακα χερσὶν,
Οὐκ ἔα εἰπέμεναι, πολυϊδρείῃσι νόοιο.
Ἀλλ' ἕπεο· αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν κεφαλὴν δώσομαι αὐτῆς,
Αἴ κέν σ' ἐξαπάφω, κλεῖναί μ' οἰκτίστῳ ὀλέθρῳ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
Μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων
Δηρὸν ἐίρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐοῦσαν·
Ἀλλ' ἔμπης ἴομεν μετὰ παῖδ' ἐμὸν, ὄφρα ἴδωμαι
Ἀνδρὰς μνηστῆρας τεθνηότας, ἠδ' ὃς ἔπεφνεν.
Ὣς φαμένη, κατέβαιν' ὑπερῴια· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
Ὥρμαιν', ἢ ἀπάνευθε φίλον πόσιν ἐξερεείνοι,

" sed non eſt hæc res vera, ſicut dicis:
" Verùm aliquis immortalium interfecit procos ſuperbos,
" Iniuriam indignatus acerbam, & mala opera:
" Neminem enim honorabant terreſtrium hominum,
" Non malum, neque quidem bonum, quicunque ad ipſos veniſſet:
" Ideò propter iniquitates paſſi ſunt malum: at Ulyſſes
" Perdidit longè reditum à Græciâ, perditus & ipſe eſt.
Huic deinde reſpondit dilecta nutrix Euryclea,
" Filia mea, quale verbum fugit ſeptum dentium?
" Quæ maritum intùs foco aſſidentem, nunquam dicis
" Domum eſſe venturum? animus autem tibi ſemper incredulus.
" Sed age tibi & ſignum permaniferum aliud quoddam dicam,
" Cicatricem: quam quondam ipſi Aper impreſſit albo dente,
" Hanc dum-abluerem agnovi; volebam autem tibi ipſa
" Dicere; ſed me ille compreſſis in os manibus,
" Non ſivit dicere, prudentiis mentis.
" Sed ſequere, *inquam*; at ego meipſam *tibi puniendam* tradam,
" Si te decepero; interfice me miſerrimâ morte.
Huic reſpondit ſtatim prudens Penelope,
" Nutrix dilecta, difficile te Deorum *immortalium*
" Conſilia inveſtigare, licet multarum-rerum ſis perita:
" Veruntamen eamus ad filium; ut videam
" Viros procos interfectos, & *eum*, qui illos interfecit.
Sic loquuta, deſcendit è cœnaculo: multa verò ei cor
Meditabatur, an ſeorſim dilectum maritum interrogaret,

Σχολια.

71. Ἐκάεργ.] Ἔνθα τὸ πῦρ καίεις, πάπω· ἔστι δὲ βαμβὸς ἰσπιδὸς, οὐκ ἐκ λίθων ἐψόμενον.
78. Ἐμεῖθεν.] Περὶ ἐμαυτῆς. Περιδώσομαι.] Σωθήσομαι, * ὑπὲρ ἐμαυτῆς.
82. * Εἴρυσαι.] Εἰδέναι.
86. Ἐξερεείνοι.] Ἀναχρίνειεν τὸ λόγῳ.

Notæ.

70. Τέκνον ἐμὸν) Vid. ad α'. v. 64. ubi idem Verſus.
78. Ἐμεῖθεν περιδώσομαι αὐτῆς.) Ità *Iliad.* ψ'. v. 485. Δεῦρό νυν ἢ τελαμὼν περιδώμεθον, ἢ λέβητε. *Anglicè*, I'LL LAY MY LIFE, or ALL I'M WORTH.

Notæ in Scholia.

78. * Ὑπὲρ ἐμαυτῆς. Addo, ad *Senſum* declarandum.
82. * Εἴρυσαι) Εἰδέναι. Ex *Heſychio*, qui ad hæc Verba, *Homeri* locum laudat. Εἰρῦσαι. MS. *Aloyſian.*

Variæ Lectiones.

74. Τὸν ποτε μὶν) γρ. τὸν ποτέ μιν, at μὶν, ut *Emphaticum*, *Acui* debet.
75. Σοὶ αὐτὴ) γρ. σοὶ αὐτῇ.
76. Ἀλλά με κεῖνος) γρ. ἀλλ' ἔμ' ἐκεῖνος.
78. Ἔπου) γρ. ἵπευ, ut ſuprà, v. 52. *Ibid.* Περιδώσομαι) γρ. περὶ δώσομαι.
82. Εἴρυσαι) γρ. εἰρῦσαι, & εἰρῦσαι, ut infrà. v. 151.

Ἡ παρᾶσα κύσεια κάρη καὶ χεῖρε λαβοῦσα.
Ἡ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθεν καὶ ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν,
Ἕζετ' ἔπειθ' Ὀδυσῆος ἐναντίον ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Τοίχου τῇ ἑτέρου· ὁ δ' ἄρα πρὸς κίονα μακρὸν
Ἧστο κάτω ὁρόων, πολιὸν δέμας, εἴ τι μιν εἴποι
Ἰφθίμη ἀδάκρυτος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.
Ἡ δ' ἄνεω δηὰ ἧστο, τάφος δέ οἱ ἦτορ ἴκανεν.
Ὄψε δ' ἄλλοτε μὲν μιν ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν,
Ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε, κακὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντα.
Τηλέμαχος δ' ἐνένιπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Μῆτερ ἐμή, δύσμητερ, ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα,
Τίφθ' ὅτι πατρὸς νοσφίζεαι, οὐδὲ παρ' αὐτὸν
Ἕζομαι ἠμύθοισιν ἀνείρεαι, οὐδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ μὲν κ' ἄλλη γ' ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεζαίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας
Ἔλθοι ἐεικοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν·
Σοὶ δ' αἰεὶ κραδίη στερεωτέρη ἐστὶ λίθοιο.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Τέκνον ἐμόν, θυμός μοι ἐνὶ στήθεσσι τέθηπεν·
Οὐδέ τι προσφάσθαι δυήσομαι ἔπος, οὐδ' ἐρέεσθαι,
Οὐδ' εἰς ὦπα ἰδέσθαι ἐναντίον· εἰ δ' ἐτεὸν δὴ
Ἔστ' Ὀδυσεύς, καὶ οἶκον ἱκάνει, ἢ μάλα νῶϊ
Γνωσόμεθ' ἀλλήλων καὶ λώϊον· ἐστὶ γὰρ ἡμῖν

An aſtans oſculareture caput & manus arreptas.
Quum verò ingreſſa eſt & tranſivit lapideum limen,
Sedit demùm è regione Ulyſſis in ignis ſplendore,
Ad parietem alterum: hic autem ad columnam longam
Sedebat deorſum tuens, expectans, ſiquid ipſum alloqueretur
Proba uxor, poſtquam vidit oculis.
Hæc verò tacita diù ſedit, ſtuporque ei cor cepit.
Aſpectu quidem nunc ipſum perſpicuè notabat,
Nunc autem non agnoſcebat, mala corpori veſtimenta habentem.
Telemachus igitur increpuit eam, verbumq; dixit, denominavitque,
" Mater mea, miſera-mater, ſævum animum habens,
" Cur ſic à patre recedis? neque apud ipſum
" Sedens verbis interrogas; neque ſcrutaris?
" Non quidem alia ſic mulier toleranti animo
" A Viro ſeorſum ſederet, qui ei multa mala perpeſſus
" Veniſſet vigeſimo anno in patriam terram:
" Tibi verò ſemper cor durius eſt lapide.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Fili mi, animus mihi in pectoribus ſtupefactus eſt,
" Nec adhuc dum proferre valeo verbum *ad eum*, neque interrogare,
" Neque in vultum videre contra; ſin verè jam
" Eſt Ulyſſes, & domum venit, certè valdè nos
" Cognoſcemus inter nos & melius; ſunt enim nobis

## ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Ἐν τῷ πεφωτισμένῳ τόπῳ ἢ πεφλογισμένῳ ὑπὸ τοῦ πυρός.

94. Ἐνωπαδίως ἐσίδεσκεν.] Ἐναργῶς, ἀντικρύς, *ἰφορεῶσα ἐγκάρσιζεν. *Περιεργότερον αὐτὸν κατασκόπτει ταῖς ὀφθαλμοῖς.

95. Ἀγνώσασκε.] Ἠγνόει.

97. Δύσμητερ.] Ἐπὶ *κακῇ μήτρᾳ λεγομένῳ.

99. Ἀνείρεαι.] Τὰ πρὸς τοῦ ἔρωτος. *Φιλικῶς πρὸς τὸν λαλεῖς.

105. Τέθηπεν.] Ἐκπέπληκται.

106. Προσφάσθαι.] Προσειπεῖν.

109. Γνωσόμεθ'.] Γνωριῶμεν.

## NOTÆ.

90. Τοίχου ἑτέρου) Ità *Iliad.* ι'. v. 217. Αὐτὸς δ' αὖτέον ἴζεν Ὀδυσσεὺς — Τοίχου ἑτέρου.

97. Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ) Vid. ſuprà, ad v. 19.

109. Γνωσόμεθ' ἀλλήλων) *Euſtath.* fol. 805. lin. 37. Ὄρα δὲ, τὸ Γνωσόμεθ' ἀλλήλων, Γνωικῶ σωζόμενον, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγων εἶπε τὸ, — Οὐδὲ τρεπτὸς Γνώτῳ ἀλήλων. Vid. ſuprà, ad φ'. v. 35.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

94. *Περιεργότερον) Hæc ad finem uſque, ex *Aloyſii* MSto. At τὸ περιεργότερον, olim malè locatum, melius jam poſui: pro ἀφορεῶσα, lego *ἰφορεῶσα.

97. *Κακῇ) Ità, pro *κακῇ, quod hactenus obtinuit, ex MSto *Aloyſiano*.

99. *Φιλικῶς) Addo, ad rem declarandum.

## VARIÆ LECTIONES.

94. Ἐνωπαδίως) γρ. ἐνωπαδίως, *Euſtath.* fol. 803. lin. 28. & *H. Steph.*

101. Ἀφεζαίη) γρ. ἀπεζαίη, *Henricus Stephanus*, ut infrà, v. 169. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ἕς ῥ' οἱ.

106. Οὐδέ π) γρ. οὐδ' ἔτι.

109. Γνωσόμεθ') γρ. γνωσόμεθ', non malè.

Σήμαθ'

Σήματ', ἃ δὴ ᾗ νῷϊ κεκρυμμένα ἴδμεν ἀπ' ἄλλων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Αἶψα δὲ Τηλέμαχον ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τηλέμαχ', ἦτοι μητέρ' ἐνὶ μεγάροισιν ἔασον
Πειράζειν ἐμέθεν· τάχα δ' ὄψεται ἠδ' ἀγάσσει.
Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω, κακὰ δ' ἕσσομαι εἵματα εἶμαι,
Τὼνεκ' ἀπημάζει με, καὶ οὔπω φησὶ τ' εἶναι.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται,
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα φῶτα κατακτείνας ἐνὶ δήμῳ,
ὯΙ μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω,
Φεύγει, πήν τε προλιπὼν καὶ πατρίδα γαῖαν·
Ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν, οἵ μέγ' ἄριστοι
Κούρων ἐν Ἰθάκῃ· τῷ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
Τόνδε αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αὐτὸς ταῦτά γε λέξαι, πάτερ φίλε· οἰὼ γὰρ ἄρίστην
Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, οὐδέ κε τίς τοι
Ἄλλος ἀνὴρ ἐρίσειε καταθνητῶν ἀνθρώπων.
Ἡμεῖς * δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι θυμὸ

" Signa, quæ utique & nos *licet* abſcondita ſcimus ab aliis.
Sic dixit, riſit verò pertolerans divus Ulyſſes,
Statimque Telemachum verba velocia allocutus eſt,
" Telemache, nunc itaque matrem in ædibus ſinito
" Periculum mei facere; ſtatim verò cognoſcet etiam melius.
" Nunc autem, quòd ſordeo, malaque corpori veſtimenta induitus ſum,
" Ideò inhonorat me, & nondum fatetur eum eſſe, *qui ſum*.
" Nos verò conſulitemus, ut valde optima fiant;
" Etenim aliquis, uno viro interfecto in populo,
" Cui non multi ſint adjutores poſtea,
" Exulat, affinibuſque relictis & patriâ terrâ:
" Nos autem ſuſtentaculum civitatis interfecimus, qui valde optimi
" Juvenum in Ithacâ; ideò te conſiderare jubeo.
Hunc rurſus Telemachus prudens contra locutus eſt,
" Ipſe hæc videas, pater dilecte; tuum enim optimum
" Conſilium in hominibus dicunt eſſe, neque aliquis tecum
" Alius vir contendat mortalium hominum.
" Nos verò prompti ſimul ſequemur, neque in ullâ re profiteor *me*

## Σχολια.

114. Πειράζειν.] Διαπειρᾶσθαι λαμβάνειν. Φράσει.] Γνωρίσῃ.
119. Ὀπίσω.] Μεθ' ἡτ τὴ ἀπωλείας χρόνον.
120. Πήν.] Τὴν πάτραν συγγενεῖς.
121. Ἕρμα.] Ἔρεισμα, βοήθημα. Ἄλλως * κόσμον.
124. Λέξαι.] Σκόπει, λογίζου.

## Notæ.

113. Ἔασον) Ità pro ἔασον, ſemper ſcribendum ſtatuo, quoties *Media* Syllaba producenda; de quâ re ſæpè monemus.

114. Φράσει) *Futurum*: licet non deſunt, qui *Attico* poſitum, pro φράσῃ, volunt; quorum *Joh. Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'. v. 62. Ἐρείσομεν, ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ, ἢ αὐθυποτάκτου, ἐπὶ συμβουλῆς, ὡς ἔχειν τοῦτο Ἐρείσομεν μικρὸν γράφουσι· ἢ ἁπλῶς εἰπεῖν, ἐχ ὑποτάσσουσιν, ὅτ' ἂν Φράσει, ἐπὶ τοῦ Φράσῃ λέγοντες.

119. Ὀπίσω μὴ πολλοὶ ἕωσιν ἀοσσητῆρες ὀπίσω) Ex hoc Verſu, Nata erat alia *Lectio*, præter ἅπαξ, *viz.* δ'. v. 165. πολλοὶ enim & ibi, licet non benè.

125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) Quòd φάσ', pro φασὶν, *Acutum* habeat, *Nonnulli* ideò putant *Syllabam* iſtam corripi, undè & ἀνθρώπουσι legendum; ut *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Hervagianaque*, & *Oxonienſis*, in *Textu*; *Henricus Stephanus*, in *Margine*. Dicendum verò, τὸ φασὶ ſemper *Homero Primam* producere, nec *Brevem* eſſe putes *Toni* ratione: *Tonus* enim ſi primitùs ad *Priorem* Syllabam attineret, *Circumflexus* omninò eſſe deberet; nunc verò cùm propria illius Sedes, *Ultima* nempè Syllaba, elidatur, idem debet in ſuperſtiti Syllabâ manere; quamvis alieno loco figitur; ut λεύκ', pro λεύκα' λύχε', pro λύχνε. *Romana* Editio, & *Baſileenſis*, *Euſtathii*, μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι, habet, ut & ipſe *Euſtathius* τὸ παρεμβολικὸν. *Henricus* item *Stephanus*, aliique in Textu.

127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ') Cùm olim hoc in loco eſſet, Ἡμεῖς ᾗ μεμαῶτες ἅμ' ἑψό-

## Notæ in Scholia.

121. *Κόσμον) Addo, ex *Odyſſ.* ξ'. v. 296.

## Variæ Lectiones.

113. Ἔασον) γρ. ἔασον.
115. Νῦν δ' ὅτι ῥυπόω) γρ. νῦν δ', ὅτι ὑ λιπόω, ut *Odyſſ.* τ'. v. 72.
125. Μῆτιν ἐπ' ἀνθρώπους φάσ' ἔμμεναι) γρ. μῆτιν ἐπ' ἀνθρώποισι φάσ' ἔμμεναι, vid. Not. in *Textum*.
127. Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες) γρ. ἡμεῖς ᾗ μεμαῶτες, olim; ut Not. in *Textum*.

Ἀλκῆς δευήσεσθε, ὅση δυνάμις γε πάρεστι.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄμεινα·
Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε, καὶ ἀμφιέσασθε χιτῶνας,
Δμῳὰς τ' ἐν μεγάροισιν ἀνώγειε εἵματ' ἑλέσθαι·
Αὐτὰρ θεῖος ἀοιδὸς, ἔχων φόρμιγγα λιγείαν,
Ἡμῖν ἡγείσθω φιλοπαίγμονος ὀρχηθμοῖο,
Ὡς κέν τις φαίη γάμον ἔμμεναι, ἐντὸς ἀκουὼν,
Ἢ ἀν' ὁδὸν πείχων, ἢ οἳ περιναιετάουσιν·
Μὴ πρόφαδε κλέος εὐρὺ φόνου κτ' ἄτου γένηται
Ἀνδρῶν μνηστήρων, πρίν γ' ἡμέας ἐλθέμεν ἔξω
Ἀγρὸν ἐς ἡμέτερον πολυδένδρεον· ἐνθάδ' ἔπειτα
Φραζώμεσθ', ὅ, τι κε κέρδος Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Πρῶτα μὲν ἕσσαντο, καὶ ἀμφιέσαντο χιτῶνας·
Ὥπλισθεν δ' ἄρα γυναῖκες· ὁ δ' εἵλετο θεῖος ἀοιδὸς
Φόρμιγγα γλαφυρὴν, ἐν δὲ σφισιν ἵμερον ὦρσεν
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο.
Τοῖσιν δὲ μέγα δῶμα περιστοναχίζετο ποσσὶν
Ἀνδρῶν παιζόντων, καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκε, δόμων ἔκτοσθεν ἀκούων,
Ἦ μάλα δή τις ἔγημε πολυμνήστην βασίλειαν·
Σχετλίη, οὐδ' ἔτλη πόσιος ἧος κυδιόωντος

" *Pro-modulo* Roboris defuturum, quanta nempe vis adfuerit.
Hunc reſpondens allocutus eſt perprudens Ulyſſes,
" Etenim ego dico, ut mihi videntur eſſe optima:
" Primùm quidem lavamini, & induimini veſtes,
" Famulaſque in domibus jubete veſtimenta capere;
" At divinus cantor, tenens citharam ſtridulam,
" Nobis præeat ad ludicram ſaltationem,
" Ut aliquis dicat nuptias eſſe, extrà audiens,
" Vel per viam iens; vel *eorum*, qui circum habitant:
" Nè *vix.* antea fama lata cædis in civitate fiat
" Virorum procorum, quàm nos exierimus
" Agrum in noſtrum arboriferum; illic poſteà
" Conſultabimus, quod utile Olympius præbuerit.
Sic dixit; at illi hunc diligenter quidè audiverunt, & obediverunt:
Primum quidem igitur loti ſunt, & induerunt veſtes,
Paratæque ſunt mulieres, ipſeque cepit divinus cantor
Citharam concavam, ipſiſque deſiderium movit
Cantuſque dulcis, & accuratæ ſaltationis.
Inter hos itaque magna domus ſtrepebat pedibus
Virorum ludentium, pulchri-zonarumque mulierum:
Ità autem aliquis dicebat domos extra audiens,
" Certe omninò aliquis ducit uxorem multis petitam reginam:
" Miſera, non toleravit mariti ſui primi

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

134. Φιλοπαίσμονος.] Φιλοῦντος παίζειν.
137. Κλέος εὐρύ.] Ἡ πυθὴ περὶ οὗ φόνου κλυδών.
149. Πολυμνήστην.] Τὴν μάλιστα πολυμνήστην· κυρίως ἐπὶ Πηνελόπης.

## N O T Æ.

μεθ', emendandum vidi, ex *Iliade*, ubi idem Diſtichon occurrit, nempè ν'. v. 785. Ἡμεῖς δ' ἐμεμαῶτες ἅμ' ἐψόμεθ', ὐδέ τι φημὶ, &c.

128. Ἀλκῆς δευήσεσθε, ὅση δύναμίς γε πάρεστι) Nonnulli huic Verſui ſubnectunt hunc, * Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἀσύμφορον πολεμίζειν. Et hic ſane Verſus illum ſequitur, in *Iliad.* ν'. v. 787. nec minùs aptè huic loco congruere videtur; quare *Lectoris* judicio hoc relinquo. *Euſtath.* fol. 805. lin. 53. Ὅση δύναμίς γε πάρεστιν, ὃ ἐκ τοῦ ἀλλοις εἰπὼν ὁ ποιητὴς, ἐπιφέρει ἐκεῖ τὸ, Παρ' δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἀσύμφορον πολεμίζειν.

131. Πρῶτα μὲν ἂρ λύσασθε) Pro ἄρ', ſubſtituo ἂρ, ante *Conſonam*, ex Optimis Editt. & optimis rationibus; minimè enim τὸ ἄρα, ante *Conſonam* Ἀφαίρεσιν patitur.

## Variæ Lectiones.

130. Ἄρεσται) γρ. ἄρεσσον.
137. Προφάδε) γρ. πρόφασιν.
139. Ἐνθάδ') γρ. ἔνθα δ', olim, non æquè benè.
146. Δὴ) γρ. δ', olim, non æquè benè. *Ibid.* Περισσοναχίζετο) γρ. περιστοναχίζετο, *H. Steph.*

Εἴρυσθ

Εἴρυσθ μέγα δῶμα δαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκοιτο.
Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα φῶς ἐπὶ οἴκῳ
Εὐρυνόμη ταμίη λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα.
Αὐτὰρ κεκκεφαλῆς χεῦεν πολὺ κάλλος Ἀθήνη,
Μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· κατθε κάρηι
Οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας·
Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Τέχνην παντοίην, χαρίεντα δ' ἔργα τελείει,
Ὡς μὲν τῷ περίχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
Ἐξ δ' ἀσαμίνθου βῆ δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ἂψ δ' αὖτις καθ' ἕρ' ἕζετ' ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη,
Ἀντίον ᾗς ἀλόχου· καί μιν προὸς μῦθον ἔειπε,
Δαιμονίη, περὶ σοί γε γυναικῶν θηλυτεράων
Κῆρ ἀτέραμνον ἔθηκαν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες·
Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε γυνὴ τετληότι θυμῷ
Ἀνδρὸς ἀφεσταίη, ὅς οἱ κακὰ πολλὰ μογήσας

" Custodire magnam domum continuò, quousque venirent.
Sic utique aliquis dixit; hæc autem non cognoverunt, sicut tecta sunt.
At Ulyssem magnanimum suâ in domo
Eurynome gubernatrix lavit & unxit oleo;
Circumque ipsum pallium jecit & vestem.
Verùm capiti affudit multam pulchritudinem Minerva,
Ut major videretur & pinguior: ex capite autem
Crispas misit comas, hyacinthino flori similes.
Sicut verò quando aliquis aurum circumfundit argento vir
Solers, quem Vulcanus docuit & Pallas Minerva
Artem omnigenam; gratiosa verò opera perficit:
Sic quidem huic circumfudit gratiam capitique & humeris:
E balneo verò exivit corpore immortalibus similis;
Iterumque desedit in sede, unde surrexerat,
Contra suam uxorem; & ipsam verbo allocutus est,
" Domina *mea*, tibi quidem supra fœminas mulieres,
" Cor durum posuerunt Dii Olympias domos habitantes:
" Non quidem alia sic mulier perduranti animo
" Viro seorsim assideret, qui ei multa mala passus

## ΣΧΟΛΙΑ.

151. Εἴρυσθ.] Κρατῆσαι, * φυλάξαι. 167. Ἀτέραμνον.] Σκληράν.

## NOTÆ.

152. Ὡς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο) Hic Versus de *temerariis Mortalium judiciis* sumendus, qui sententiam de *Rebus Alienis* facilè pronuntiant, nec tamen rem, ut acta est, vident. Quo Vitio nec frequentius aliud, nec insolentius, nec insipientius. Sed nec injustius, nec pestilentius: *Sano* enim *Judicio* imprimis ex *Diametro* repugnat, Charitati *Christianæ* quam maximè contrarium, plurimisque probis Viris summoperè injurium est. Deo displicet, quare nec amplius *Hominibus* placeat; si modò Deo placere velint.

156. Κακκεφαλῆς) Hoc in loco pro καλῇ κεφαλῆς· quandò pro κῇ ὀκ κεφαλῆς, tum κάκκεφαλῆς.

157. Μείζονά τ' εἰσιδέειν) Hunc omnem locum, per totos *Sex Versus inclusivè*, suprà habemus, ad ζ'. v. 230, & deinceps. Nec novum, Excellentissimos Poetas sua denuò Carmina repetere, ut etiam de *Virgilio* constat, si conferas *Georgic.* l. 4. v. 475. &c. cum *Æneid.* l. 6. v. 305. &c.

166. Δαιμονίη) Hæc Vox, hoc certè in loco, ut & Δαιμόνιος, v. 174. 264. & aliàs, in Meliori Sensu occurrunt, & ferè *Latinarum* Vocum originem præ se ferunt: quidni ergò per *Dominam* & *Dominum* redderem? Certè is hodiernus loquendi Mos, & inde *Gallica* Vox, *Madame*, *Mea Domina*, vel, *Mea Hera*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

151. * Φυλάξαι) Addo, ex *Hesychio*. MS. Εἰρῦσαι, pro εἰρῦσθ.

## VARIÆ LECTIONES.

151. Εἴρυσθ) γρ. εἰρῦσθ, & εἰρῦσαι, ut suprà, v. 82. Vid. Not. in *Scholia*. *Ibid.* Ὄφρ' ἂν ἵκοιτο) γρ. ἵως ἵκοιτο, & ἵως ἂν ἵκοιτο, *Eustath.* fol. 806. lin. 24. & *H. Steph.* Ὄφρ' ἀνίκοιτο.

157. Καδδέ) γρ. κὰδ δέ, &c.

159. Περιχεύεται) γρ. περιχεύεται. Ità suprà, ζ'. v. 132.

168. Οὐ μέν κ' ἄλλη ὧδε) γρ. οὐ μὴν κ' ἄλλη γ' ὧδε. *H. Steph.* & οὐ μὴν κ' ἄλλη γ'.

169. Ἀφεσταίη) γρ. ἀπεστείη, *H. Steph.* ut suprà, v. 101.

Ἦλθε ἐείκοστὸν ἔτος εἰς πατρίδα γαῖαν
Ἀλλ' ἄγε μοι, μαῖα, φίλεσον λέχος, ὄφρα καὶ αὐτὸς
Λέξομαι· ἦ γὰρ τῆγε σιδήρειος ἐν φρεσὶ θυμός.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πεφιδομένη Πηνελόπεια,
Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι, οὐδ' ἀτηρίζω,
Οὐδὲ λίην ἄγαμαι· μάλα δ' εὖ οἶδ', οἷος ἔησθα,
Ἐξ Ἰθάκης ἐπὶ νηὸς ἰὼν δολιχηρέτμοιο.
Ἀλλ' ἄγε οἱ φόρεσον πυκινὸν λέχος, Εὐρύκλεια,
Ἐκτὸς ἐϋστάθεος θαλάμου, τόν ῥ' αὐτὸς ἐποίει·
Ἔνθα οἱ, ὀκταέσσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' ὠΐλω,
Κῶεα, καὶ χλαίνας, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
Ὣς ἄρ' ἔφη, πόσιος πειρωμένη· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ὀχθήσας ἄλοχον προσπεφώνεε, κέδν' εἰδυῖαν,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῦτο ἔπος θυμαλγὲς ἔειπες.
Τίς δέ μοι ἄλλος ἔθηκε λέχος; χαλεπὸν δέ κεν εἴη
Καὶ μάλ' ὀπιταμφίπολος, ὅτε μὴ Θεὸς αὐτὸς ἐπελθὼν
Ῥηϊδίως ἐθέλων θείη ἄλλῃ ἐνὶ χώρῃ.
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἄν τις ζωὸς βροτὸς, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,

" Veniret vigesimo anno in patriam terram.
" Sed age mihi, nutrix, sterne lectum; ut & ipse
" Dormiam, certè enim huic ferreus in pectoribus animus.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Domine, non equidem aliquid statim magnifacio, neque parvi facio,
" Neque admodum admiror; valdè autem bene scio, qualis eras,
" Ex Ithacâ in navi cum ires longisremis.
" Sed age ei sterne densum lectum, Euryclea,
" Extra stabilem thalamum, quem quidem ipse fecit;
" Ubi ei extruentes densum lectum superimponite, *ad* cubandum,
" Pelles, & chlænas, & cooperimenta splendida.
Sic dixit maritum tentans; at Ulysses
Graviter-ferens uxorem allocutus est, casta scientem,
" O mulier, certe valde hoc verbum compungens-animum dixisti;
" Quis enim mihi alias poneret lectum? difficile utique esset
" Et valdè scienti; nisi quandò Deus ipse superveniens
" Facilè volens posuerit alio in loco,
" Virorũ autem non utiq; aliquis vivus homo, neque valde pubescens,

## ΣΧΟΛΙΑ.

172. Σιδήρεος.] Ἰσχυρός.

174. Μεγαλίζομαι.] Ἐπαίρομαι. * Ἀθηρίζω.] Τὸ ἀπειρίζω καὶ ἀποβάλλω, διὰ μεταφορᾶς τῶν ἀθήρων, τῶν μὴ δυναμένων ἔχειν ἀφ' ἑαυτῶν σφικτότητα· οἱ γὰρ λιπαροῦντες τῆς ἀπειρίας αὐτούς.

179. Ἐκτόσθεν.] Ἔξω ἀπηλλαγμένον. * Πυκινὸν λέχος.] Διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἐμβλήτων τὴν φύσιν στιλβηδὸν.

184. Ἄλλοσε θῆκε.] Ἀλλαχοῦ ἀπέθετο.

## NOTÆ.

174. Δαιμόνι', οὔτ' ἄρ τι μεγαλίζομαι) De Voce Δαιμόνιος, modò ad v. 166. Vocula τι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam μ'*. Legi tamen potest & τι, ut τι quodammodò subaudiatur.

179. Ἔνθα οἱ ὀκταέσσαι πυκινὸν λέχος ἐμβάλετ', ὠΐλω) Quoniam *Penelope Eurycleam* tantùm alloquitur, Plures legebant ἔμβαλέ τ', immemores interim præcessisse τὸ ὀκταέσσαι *Participium* Plurale. Quare notandum, *Eurycleam* jussam quidem *Lectum* sternere, at non per se, cùm minùs valeret, sed *Famularum*, præsertim Cubiculariæ *Actoridis*, i. e. *Eurynomæ*, ministerio; quibus utique præsideret: ut infrà, v. 289 &c. Ità *Florentina* mecum legit ἐμβάλετε, ità *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*; ità etiam *Latini Interpretes*, quotquot *Pluraliter* vertunt, *Sensu* ipso Postulante. Quare τὸ ἔμβαλέ τ', ad *Var. Lectiones* remitto, nec isto loco dignam, nisi ut *Erroris* memoria habeatur.

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) Ità legit *Eustath.* fol. 809. lin. 31. quæ longè potior *Lectio*, quam ἄλλοσε θῆκε, quæ priùs obtinuit.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

174. * Ἀθηρίζω) Hoc, ex *Aloysiano* MSto.

179. * Πυκινὸν λέχος) Hoc, ex *Hesychio*.

## VARIÆ LECTIONES.

172. Σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμὸς) γρ. σιδήρεον ἐν φρεσὶ ἦπερ. *H. Steph.* Etiam, σιδήρεος ἔνδοθι θυμός.

174. Οὔτ' ἄρ τι) γρ. ἔτ' ἄρ τοι. Vid. N. in *Text.*

178. Ἐκτὸς) γρ. ἐκτὸς, *H. Steph.*

179. Ἐμβάλετ') γρ. ἐμβαλέ τ', *H. Steph.* malè. Vid. Not. in *Textum.*

184. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, olim, non-æquè bene. Vid. infrà, ad v. 204.

187. Οὐδὲ μάλ' ἡβῶν) γρ. οὐδὲ γυναικῶν, *Eustath.* fol. 1944. lin. 20. *Roman.* & fol. 810. lin. 21. *Basil.* & *H. Steph.*

Ῥεῖα

Ῥεῖα μεθοχλίσσειεν· ἐπεὶ μέγα σῆμα τέτυκτο
Ἐν λέχεϊ ἀσκηθέϊ· τὸ δ' ἐγὼ κάμον, οὐδέ τις ἄλλος.
Θάμνος ἔφυ τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκος ἐντὸς,
Ἀκμηνὸς θαλέθων· πάχεϊ δ' ἦν, ἠΰτε κίων·
Τῷδ' ἐγὼ ἀμφιβαλὼν θάλαμον δέμον, ὄφρ' ἐτέλεσσα
* Πυκνῇσιν λιθάδεσσι, καὶ εὖ καθύπερθεν ἔρεψα·
Κολλητὰς δ' ἐπέθηκα θύρας, πυκινῶς ἁραρυίας.
Καὶ τότ' ἔπειθ' ἀπέκοψα κόμην τανυφύλλου ἐλαίης·
Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμὼν, ἀμφέξεσα χαλκῷ
Εὖ καὶ ἐπιστάμενως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνα,
Ἕρμῖν' ἀσκήσας· τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.
Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος λέχος ἔξεον, ὄφρ' ἐτέλεσσα,
Δαιδάλλων χρυσῷ τε, καὶ ἀργύρῳ, ἠδ' ἐλέφαντι,

" Facilè moveret, quoniam magnum ſignum factum eſt
" In lectica laboratâ; hanc enim ego feci, neque aliquis alius.
" Arbuſcula erat extenſa foliis olivæ ſeptum intra,
" Florens, virescens; craſſior verò *paulo* erat, tanquam columnula.
" Hanc ego, *ut centrum*, circumdans thalamum ſtruxi, donec perfeci
" Denſis lapidibus, & bene deſuper texi:
" Glutinatas inſuper impoſui januas, ſcitè compactas:
" Et tunc demùm incidi comam pandis ramis olivæ;
" Truncumque ex radice inciſum circum poliviterro
" Bene & ſcienter, & in lineam direxi,
" Fulcro elaborato, terebravique omnia terebro.
" Et ab hoc incipiens lecticam polivi, quouſque perfeci,
" Varians auroque, & argento, & ebore;

## ΣΧΟΛΙΑ.

189. Κάμον.] Μετὰ κεφαλαίου ἐποίησεν.

191. Ἀκμηνὸς θαλέθων.] Ὁ ἀκμηὼ ἔχων ἢ θάλλειν, ἐπὶ μὲ τέτε ὁ Ἀρίσταρχος ὠξυτόνησεν. ἐπὶ δὲ ἢ ἐν Ἰλιάδι, δηλοῦντος τὸ νᾶσις, ἐβαρυτόνησεν· οἱ δὲ, τὰ δύο παρωξυτόνησαν.

192. Ἀμφιβαλὼν.] Κτήσας.

193. Λιθάδεσσι.] Μικραῖς λίθοις.

196. Κορμὸν δ' ἐκ ῥίζης προταμών.] Ἀπὸ τῆς ῥίζης κορμὸν ποιήσας. Ἀμφίξεσα.] Περιελίπησα.

197. Στάθμην.] Τὸν πελεκητὴν ἀπάρτον.

198. Ἕρμῖν'.] Κλινόπεδα· ἔρμια γὰρ τῆς κλίνης. * Ἕρμῖν' ἀσκήσας. Τέτρηνα δὲ πάντα τερέτρῳ.] Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἀτλαντος, παῖς ἦν ὢν, ὑπὸ ἀνδρῶν τίνων ἐφονεύθη, ἐπὶ τῷ κλέψαι τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς, ἐκ Πιερίας, καὶ μυσικὴν, ἣν παλαίσρας, καὶ γυμνασίαν· ὅθεν καὶ τοὺς Ἕλληνας πτερόεντας αὐτὸν ἀσκῆσαι, ἢ ὅτι ὁ πῖς γυμνασίοις ἀναθήναι· τῷ δὲ Ὀνειροπομπὸν εἶναι, καὶ τοὺς κοιμωμένους αὐτῷ εὐχαῖς, καὶ αὐτὸν ἀναμένειν, εἴλοντο οἱ τοῖς θαλάμοις ἔχειν αὐτὸν φύλακα· ἢ ὅτι πιθηκοῖ τι καὶ ἀσκῆσαι τοὺς τῶν κλινῶν πόδας εἰς τὸ ἢ ἧττον ἀφέστηκεν, ὅπως ἀλεξήτερος ἔχοιεν * ἰδίους, τὰ μὲ δίκαια μὴ φοβοῖντο, ἀφεστάναι δὲ πλείονι ἐπαφρόδιτον ἀφ' ἑαυτῶν ἀνιερώτατον· ἢ ὅ ἰσχεῖα παρὰ Ἀπολλοδώρῳ τῆς Ἀθηναίης. Τέτρηνα.] * Ἐτόρωσα. Τερέτρῳ.] Τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

199. Ἐκ δὴ τοῦ ἀρχόμενος.] Τῶν πεδῶν.

## NOTÆ.

193. Πυκνῇσι λιθάδεσσι) Τὸ λ'. est *eſtaticum*, quare *Ultima* ῇ πυκνῇσι ſufficere potuit, æque atque πυκνῇσιν, quod aliàs ſcriberem. Tu verò Lector, audaciæ meæ propitius eſto, jam enim tibi confiteor, in *Omnibus*, quæ vidi hactenùs, *Exemplaribus*, hoc ſaltem in loco, πυκνῆς ſcribi, gravi cum *Verſûs* periculo; duæ enim *Priores* ſic productæ, quæ ſemper aliàs *breves*, ut vel in Proximo Verſu apparet: quod tamen, ex *Euſtathii* proſaico laudandi more, Captum & Corruptum puto, imò ſcio, proboque; nam alio in loco, *viz. Odyſſ* ξ'. v. 36. Πυκνῇσι λιθάδεσσι, idem nempè *Hemiſtichium* occurrit, ubi Omnes omninò Codices πυκνῇσι legunt, πυκινῆς nulli; eadem autem & hìc Ratio, quare τὸ πυκινῆς, ad *Var. Lect.* rejicio, *Grammaticorum* Crucem, & *Tyronum* Offendiculum.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Ἐπὶ μὲ τέτε ὠξυτόνησεν) Hujus *Scholii* Illuſtrationi & Confirmationi facit illud *Euſtathii*, fol. 810. lin. 42. Ἀκμηνὸς ἢ, νῦν ὀξύνῃ· φασὶ γὰρ, ὅτι Ἀρίσταρχος ἐπαῦλε μὲ ἐπὶ ἢ θάμνος ἀκμηνὸς, ὁ ἐστιν, ἀκμὴν ἔχων ἢ νεάζων, ὠξυτόνησεν· ἐν δὲ Ἰλιάδι, ἐπὶ ἢ ὁπλῶν τὸ νῆσις, ἐβαρυτόνησεν· ἕτεροι δὲ, φασὶ, πὰ δύο παρωξυτόνησαν.

198. Ἕρμῖν' ἀσκήσας) Totum hoc *Scholion*, extat quidem in *Aloyſii* MSto, ut plurima alia, at non ſuo ordine, verùm è regione Verſûs 332. ut in *Aldinâ* etiam Editione, & *Morrhianâ*, ubi pro Ἑρμῆν, lego * Ἕρμῖν', pro ἰδίας, * ἰδίους reſtituo, *Senſu* famulante, * ἐτόρωσε demum, pro ἐτόρωσα, ex MS. & v. 203. * ἰσὸς, pro ἰσῶς, ex eodem MS.

## VARIÆ LECTIONES.

192. Δίμοι) γρ. ἰμὸν, *H. Steph.* malè.

193. Πυκνῇσιν λιθάδεσσι) γρ πυκινῆσι λιθάδεσσι, & πυκινῆς λιθάδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

196. Ἀμφίξεσα) γρ. ἀμφ' ἔξεσα.

Ἐκ δ' ἐτάνυσα ἰμάντα βοὸς, φοίνικι φαεινόν.
Οὕτω τοὶ τόδε σῆμα πιφαύσκομαι· οὐδέ τι οἶδα,
Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἦέ τις ἤδη
Ἀνδρῶν ἄλλοσ' ἔθηκε, ταμὼν ὑπὸ πυθμένα ἐλαίης.
Ὡς φάτο· τῆσδ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντι, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε, ἀμφὶ δὲ χεῖρας
Δειρῇ βάλλ' Ὀδυσῆι, κάρη δ' ἔκυσ', ἠδὲ προσηύδα,
Μή μοι, Ὀδυσσεῦ, σκύζευ, ἐπεὶ τά περ ἄλλα μάλιστα
Ἀνθρώπων πέπνυσο· θεοὶ δ' ὤπαζον ὀϊζύν,
Οἵ νῶϊν ἀγάασθον παρ' ἀλλήλοισι μένοντε
Ἥβης ταρπῆναι, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
Αὐτὰρ μὴ νύ μοι τόδε χώεο, μηδὲ νεμέσα,
Οὕνεκά σ' οὐ τοπρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα.
Αἰεὶ γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ φρεσὶ φίλοισιν
Ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν
Ἐλθών· πολλοὶ γὰρ κακὰ κέρδεα βουλεύουσιν.

" Extrà itidem extendi pellem bovis purpurâ splendidam.
" Sic tibi hoc signum dico; neque scio,
" Si mihi adhuc firma est, mulier, lectica, an aliquis jam
" Virorum alias posuerit, ubi succidisset radicem olivæ.
Sic dixit: hujus verò inibi soluta sunt genua & dilectum cor,
Signa recognoscentis, quæ ei firma dixit Ulysses.
Lacrymans igitur statim rectà cucurrit, circumque manus
Collum jecit Ulyssi, caputque osculata est, & dixit,
" Nè mihi, Ulysses, irascere, quoniam in aliis maximè
" Hominum prudens fuisti; Dii verò dederunt ærumnam,
" Qui nobis inviderunt ad-invicem manentes
" In Juventute delectari, & Senectutis limen *simul* pervenire.
" At nè nunc mihi hoc irascere, nec reprehende,
" Quoniam te non primùm, postquam vidi, sic amplexa sum;
" Semper enim mihi animus in pectoribus dilectis
" Horrebat, nequis me hominum deciperet verbis
" Profectus; multi enim malas astutias cogitant.

## ΣΧΟΛΙΑ.

203. Ἔμπεδον.] Ἀκίνητον, ἢ ἐν τῷ πέδῳ *ἱερός.
209. Σκύζευ.] Ὀργίζου.
214. Ἀγάπησα.] Περιεπλεξάμην.
216. Ἐρρίγει.] Ἐφοβεῖτο.
217. Βουλεύουσι.] Ἐννοοῦσιν.

## NOTÆ.

203. Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος) Vox γύναι, in *Henrici Stephani* Editione per Incuriam exciderat, deinde in *Castellionis*, *Elzevirii*, &c. Plures tamen agnoscunt, & *Eustath.* fol. 811. lin. 19. Ἐν δὲ τῷ, Εἴ μοι ἔτ' ἔμπεδόν ἐστι, γύναι, λέχος, ἀμφαυλικῶς κεῖται, καὶ εὐδιαζέτως· ὡς δῆον ὄν, τὸν Πηνελόπην ἔμπεδον αὐτὸ φυλάττειν, εἰκὸς Ὀδυσσέως ἐσὶ γυνή.

205. Τῆς δ' αὐτῷ λύτο γούνατα — σήματ' ἀναγνόντι) Cùm in Multis olim scriberetur ἀναγνόντι, de *Syntaxi* multa multi, & Nos quoque nonnihil, ad *Odyss. ι'.* v. 256. Verùm cùm *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Rescii*, *Hervagiana*, & aliæ, ἀναγνόσης hìc legant, etiam *H. Steph.* & *Var. Lect.* videndum, annon illa *Lectio* ἀναγνόσῃ, ex alio loco irrepserit, viz. *Odyss. τ'.* v. 249. Τῇδ' ἔτι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο, Σήματ' ἀναγνόσῃ, ubi rectè cum τῇ concordat, non itidem hìc cum τῆς. Vid. ad τ'. v. 250. *Eustathio* tamen *Solœcismus* placuit, & defenditur, fol. 811. lin. 23. Καινότερον φραδὲν· τὸ γὰρ χρεὼν, ἢ Τῆσδε ἀναγνόσης· ἢ Τῇδ' ἀναγνόσῃ· ὁ δὲ Γενικῶ Δοῦκῃ παρέβησεν, ἀφ' οὗ τὸ μυριαχῇ φασὶν φύσῃ ἀσολοίκιστον ἅπλακισμῶ, καὶ τῶ συγγένειαν τῶν δύο τύπων πλάσεων.

207. Δακρύσασα δ' ἔπειτ' ἰθὺς δράμε) Cùm olim esset ἔπειτα ἰθὺς, in Omnibus, exceptâ solâ *Florentinâ*, ego illius auctoritate fretus, & Veterum Usu, ἔπειτ' ἰθὺς scribo, de quâ re diximus ad ε'. v. 33.

## VARIÆ LECTIONES.

201. Ἐκ δ' ἐτάνυσα) γρ. ἐκ δ' ἐτάνυσα, *Eustath.* fol. 809. lin. 29.
204. Ἄλλοσ' ἔθηκε) γρ. ἄλλοσε θῆκε, ut suprà, v. 184.
206. Ἀναγνόσης) γρ. ἀναγνόσῃ, vid. Not. in *Textum*, ad v. 205.
207. Ἔπειτ' ἰθὺς) γρ. ἔπειτα ἰθὺς, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Δράμεν) γρ. κίεν, *Eustath.* fol. 811. lin. 52.
209. Ὤπαζον) γρ. ἐπώπαζον.

Οὐδ

Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαῦα,
Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
Εἰ ἤδη, ὅ μιν αὖτις ἐρήτυε λαὸς Ἀχαιῶν
Ἀξέμεναι οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδ' ἔμελλον.
Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικές·
Τὴν δ' ἄτην ὃ πρῶτος ἐφ' ἑξῆς ἔθετο θυμῷ
Λυγρὴν, ἐξ ἧς πρῶτα καὶ ἡμέας ἵκετο πένθος.
Νῦν δ', ἐπεὶ ἤδη σήματ' ἀείκελα κατέλεξας
Εὐνῆς ἡμετέρης, τὴν δ' βροτὸς ἄλλος ὀπώπει,
Ἀλλ' οἷοι σύ τ', ἐγώ τε, καὶ ἀμφίπολος μία μήτηρ
Ἀκτορίς, ἣν μοι δῶκε πατὴρ ἔπι δεῦρο κιόντι,
Ἣ νῶϊν εἴρυτο θύρας πυκινῶν θαλάμοιο,
Πείθεις δή μοι θυμὸν, ἀπηνέα πὲρ μάλ' ἐόντα.

" Neque forsan Argiva Helena, Jove nata,
" Viro cum alieno mixta esset amicitiâ & lecto,
" Si sciviſſet; quòd ipſam iterum bellicoſi filii Achivorum
" Reducturi domum dilectam in patriam erant.
" Hanc utique perpetrare Deus permiſit opus abominandum:
" Conſequentiam autem damnoſam non ante ſuo impoſuit animo
" Gravem; ex quâ primum & ad nos accellit dolor.
" Nunc verò, quandoquidem ſigna valde manifeſta dixiſti
" Lecti noſtri, quem non homo alius vidit;
" Verùm ſoli tuque, egoque, & ancilla una ſola
" Actoris, quam mihi dedit pater huc venienti,
" Quæ nobis aſſervabat januas reconditi cubiculi,
" Flectis tandem meum animum, ſubdurior quamvis ſit.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη.] Ἀθετοῦνται * οἱ ζ', ὡς σκάζοντες κατὰ τὸ νοῦν· σύζυγοι δέ εἰσιν, εἰ * σίζομβι, ἐπὶ τοῦ, εἰ ἤδη· καὶ τὸ ὅ, ἀντὶ τοῦ, διό· ὡς εἶναι· διὸ ἂν ἡ Ἑλένη ἐμίγη παρὰ ἀλλοδαπῷ ἀνδρὶ, εἰ μὴ ἦν ἐξηπατημένη· διὸ αὐτὴν, ἐπεὶ παρελογίσθη, οἱ Ἕλληνες ἐπαύσαντο. οἱ δὲ φασὶ, τὸν Ἀλέξανδρον Μενελάῳ εἰκοσθέντα γυναῖκα Ἀφροδίτης μισηθῆναι τῇ Ἑλένῃ. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα Ἀνδρὶ παρ' ἀλλοδαπῷ ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Ἀλέξανδρος, Πριάμου παῖς, λαβὼν τὴν Ἀσίας καλλίστας εἰς τὴν Λακεδαίμονα, διενοεῖτο τὴν Ἑλένην ξενιζόμενος ἁρπάσαι· ἡ δὲ, γνησίου ἔτυχε καὶ φιλανδρου ἔχουσα, ἀπηγόρευε καὶ προεμήνυεν ἅπερ ἔμελλε τὴν μὴ νόμιμα γάμῳ, καὶ τὸν Μενέλαον τοῦτο πλείστου ἠξίουν· ἠξιοῦσαν δὲ καὶ Πάριδος ἀσφαλίσαι, φασὶ τὸν Ἀφροδίτην ἐπιτρέψαι τοιοῦτόν τι, ὥστε καὶ μισοβάλλεται Ἕλληνας Ἀλεξάνδρῳ τὸν ἰδίαν εἰς τὸν Μενελάου χαρακτῆρα, καὶ ὥστε τὸν Ἑλένην παρελογίσασθαι· δέξασαν δὲ εἶναι παῖς ἀληθείας τὸν Μενέλαον μὴ ὀκνῆσαι ἄγειν αὐτὴν ἐπαύσαντο φθάσασαν δὲ αὐτὸν ἄχρις τοῦ ἰσοῦ, ἐμβαλλόμενος ἀνήχθη· ἡ ἱστορία παρὰ Νικίᾳ, τῷ πρώτῳ.

220. Εἰ ἤδη.] Ἐνταῦθα πυκνὸν ἔπειτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀποστικτέον. Ὅ μιν αὖτις ἐρήτυε λαὸς Ἀχαιῶν. Ὁ γὰρ λόγος, οὐκ ἂν ἡ Ἑλένη παρ' ἀλλοφύλῳ ἀνδρὶ ἐμίγη, εἰ ἀφειώγει τὸ μίασμα· διὸ ἐπαύσαντο ἐμεῖναι αὐτὴν οἱ Ἕλληνες, ὡς μηδὲν ἡμαρτηνίαν. Ὅ μιν.] Διὸ αὐτήν.

223. Τῷ δ' ὃ πρῶτος.] Οὐ πρὸ τοῦ τὴν πρώτην, ἵνα τὴν φρενοβλάβειαν.

229. Νῶϊν.] Ἡμῖν.

## N O T Æ.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Locus Optimus, ad coarguendam omnimodam Malitiam, quem hoc modo in *Chriſtianum* Senſum vertere licet, Οὐδέ κεν ἄνθρωποι, μεγάλα Θεῷ ἐκγεγαῶτες, Ῥηϊδίως ἐβάλοιεν ἐς αἰσυλα ἔργα τραπέσθαι· Εἰ βίον ἐσόωμόν περ ἀάλπεσιν· ᾧ ἐνὶ πᾶσι Ποινὴ ἀμοιβαίη τε, παλίντιτα τ' ἔργα γίνηται. De hoc loco, vid. ad *Brevia Scholia*; ubi à *Criticorum* nonnullis *Obelo* notati dicuntur; qui loci *Senſum* minimè ſunt aſſecuti; quem Nos nunc in *Verſione* noſtrâ integrum damus.

222. Τῷ δ' ἤτοι ῥέξαι Θεὸς ὤρορεν ἔργον ἀεικὲς) *Homerus* Originem Mali nunc *Deo* tribuit, quam aliàs à Deo ſatis *Orthodoxè* removet, ad α'. v. 32. Quomodò Noſtræ Literæ, *Davidem*, ad Populum numerandum nunc ab *ipſo Deo* teſtantur impulſum, ut 2 *Samuel*, c. 24. v. 1. nunc à *Satanâ*, ut 1 *Chron.* c. 21. v. 21. Vid. *Max. Tyr.* §. 22. & 25. cum Clariſſ. *Joh. Daviſii* Not. in locos, p. 230. & 258.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Οὐδέ κεν Ἀργείη Ἑλένη) Et hoc *Scholion* in iiſdem Codicibus ad ipſum finem divagatum. Pro * ιζ'. lego, ex MS. οἱ ζ'. i. e. *Septem Verſus*: Pro σίζομβι, lego, ex MS. * σίζομβι. Verùm cum *Scholii* Senſus non videtur genuinus, *Verſionem Latinam* ex illius mente minimè conformandam reor, qui talis eſſe deberet, *Si ſciviſſet: Idcircò ipſam iterum Græci erant reducturi*, viz. *ut Innocentem. Tricæ!*

## Variæ Lectiones.

220. Ἤδη ὅ μιν) γρ. ἤδη· ὅ μιν, *H. Steph.* & *Schol.*
222. Τήνδ' ἤτοι) γρ. τῷ δὴ τοι, *Hen. Stephan.* & τῷ δ' ἤτοι.
225. Νῦν ἐπεὶ ἤδη) γρ. νῦν δ' ἐπεὶ δή.
228. Μοι δῶκε) γρ. μοὶ ἴδωκε.
229. Εἴρυτο) γρ. εἰρῦτο, ut ſuprà, χ'. v. 90.

Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔπι μᾶλλον ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
Κλαῖε δ' ἔχων ἄλοχον θυμαρέα, κέδν' εἰδῦαν.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως γῆ νηχομένοισι φανείη,
Ὧντε Ποσειδάων θοὴν ἐνὶ πόντῳ
Ῥαίσῃ ἐπαιγίζοντι ἀνέμῳ καὶ κύματι πηγάς,
Παῦροι δ' ἐξέφυγον πολιῆς ἁλὸς ἠπειρόνδε
Νηχόμενοι, πολλὴ δὲ περὶ χροῒ τέτροφεν ἅλμη,
Ἀσπάσιοι δ' ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες·
Ὡς ἄρα τῇ ἀσπαστὸς ἔλυ πόσις εἰσορόωσῃ·
Δειρῆς δ' οὔπω πάμπαν ἀφίετο πήχεε λευκώ·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Εἰ μὴ ἄρ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Νύκτα μὲν ἐν πείρατι δολιχῷ σχέθεν, Ἠῶ δ' αὖτε
Ῥύσαι' ἐπ' Ὠκεανῷ χρυσόθρονον, ὄφρ' ἔα ἵππους
Ζεύγνυθ' ὠκύποδας, φάος ἀνθρώποισι φέρουσας,
Λάμπον καὶ Φαέθονθ', οἵ τ' Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι.
Καὶ τότ' ἄρ' ἦν ἄλοχον προσέφη πολύμηλις Ὀδυσεύς,
Ὦ γύναι, ἦ γάρ πω πάντων ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων
Ἤλθομεν, ἀλλ' ἔτ' ὄπιθεν ἀμέτρητος πόνος ἔσται
Πολλὸς καὶ χαλεπός, τὸ ἐμὲ χρὴ πάντα τελέσσαι.

Sic dixit; huic etiam adhuc magis desiderium movit luctus:
Flebat igitur habens uxorem gratam casta scientem.
Sicut verò quando libenter terra natantibus apparet,
Quorum Neptunus benefactam navem in ponto
Perdidit, dum impelleretur vento, & undâ nigrâ,
Pauci etenim effugerunt è cano mari in terram
Natantes, multaque circa corpus adhæret salsugo;
Læti igitur conscenderunt terram, clade evitatâ:
Sic utique illi gratus erat maritus inspicienti;
A collo autem nondum omninò removebat brachia alba;
Quin forte etiam lugentibus apparuisset rosea aurora,
Nisi alia cogitâsset Dea cæsia Minerva.
Noctem quidem in horizonte longam tenuit, Auroram verò rursus
Detinuit in Oceano aureæ sedis, neque sinebat equos
Conjungi veloces pedibus, lumen hominibus portantes,
Lampum & Phaethonta, qui Auroram equi ducunt:
Et tunc suam uxorem alloquutus est prudens Ulysses,
" O mulier, nondum enim omnium ad fines certaminum
" Venimus, sed adhuc in futurum immensus labor est,
" Multus & difficilis, quem me oportet omnem perficere.

## ΣΧΟΛΙΑ.

232. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν, εὐάρεστον.
237. Τέτροφεν.] * Πέπηγεν.
243. Ἐν πείρατι.] Ἤδη ἐπὶ τῷ πείρατι καὶ τῷ τέλει ἔσται. Δολιχήν.] Οὐκ ἐν τῷ καθ' ὅλου, ἀλλὰ * κατὰ ἰσοῤῥοπίαν ἐπὶ * ἀνάκτησιν τοῦ Ὀδυσσέως.
249. Ἀμείτρητος.] Ὁ πολύς. Πόνος.] Κάμάτος.

## NOTÆ.

232. Θυμαρέα) Θυμαρὴς scribitur, at θυμήρης: de quâ re hæc *Eustath.* fol. 813. lin. 28. Καὶ ὅρα τὸ θυμαρέα, ἤγουν θυμήρη· ὡς λέγει εὐθέως τὴν, ἡ θυμαρὴς καὶ σημειώσαι, ὅτι μὴ δεῖ ἢ μὲ βαρύνεται ἡ τοιαύτη λέξις· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ † Θυμοῦχος κεραύνιος καὶ κρατὺς πᾶσιν ὁμοίως· ἀφ' ὧν καὶ ὀξύνεται, Κανένι, ὁποίῳ καὶ ἡ εὐμαρής.
246. Λάμπον καὶ Φαέθοντα) *Lycophron* Unicum dat *Auroræ* Equum, nempè *Pegasum*; at juxta *Homerum*, Duo *Auroræ* Equi; quorum hæc Nomina: Quatuor *Solis* Equi, *Pyroeis*, *Eous*, *Æthon*, & *Phlegon*; ut *Ovidius*, Metamorph. l. 2. §. 1. Ἕλληνες, ἀκόντες τὸ ὠδεῖ Ἡλίου φορήτου· ὡς ἵππους καὶ ἅρμα πυρὸς, εἰς ἐναντὸν ἀνελήφθη, πῶλοι εὐθὺς ἔπλασαν. Vid. quæ Nos ad *Estheram*, c. 5. v. 1. §. 739. & *Joh. Meursii* Spicileg. *Theocrit.* p. 149. & *Eustath.* ad hunc locum, *Odyss.* fol. 814. lin. 33.

† κ'. v. 362.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

237. * Πέπηγεν) Ità, ex MS. *Aloysiano*, emendo, pro πέπληγεν.
243. * Πρὸς ἀνάκτησιν Ὀδυσσέως. Ità MS. *Aloysii Alemanni*, pro corruptissimo, * ἀγαπάκτησιν Ὀδυσ. *Sensus* enim, *Noctem produxit ad refocillationem Ulyssis.* * Τόπ autem, quod benè aderat, in *Impressis*, malè abest in MS.

## VARIÆ LECTIONES.

231. Τῷδ' ἔπι μᾶλλον) γρ. τῷ δ' ἄρα μᾶλλον, *Hen. Stephan.*
233. Ἀσπασίως) γρ. ἀσπάσιος, *Eustath.* fol. 813. lin. 31. *H. Steph.*
243. Ἠῶ δ' αὖτε) γρ. Ἠόα δ' αὖτε.
246. Ἠῶ πῶλοι ἄγουσι) γρ. Ἠόα πῶλοι ἄγουσιν.
249. Ἔσται) γρ. ἐστί. *H. Steph.*

Ὡς

Ὡς γάρ μοι ψυχὴ μυθήσαλο Τειρεσίαο
Ἤμαλι τῷ, ὅτε δὴ κατέβλω δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Νόστον ἑταίροισιν διζήμενος, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ.
Ἀλλ' ἔρχθ', λέκτρονδ' ἴομεν, γύναι, ὄφρα καὶ ἤδη
Ὕπνῳ ἶσσο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντε.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εὐνὴ μὲν δή σοί γε τότ' ἔσται, ὁππότε θυμῷ
Σῷ ἐθέλῃς· ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι
Οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἐφράσθης, καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ,
Εἶπ' ἄγε μοὶ τὸ ἄεθλον· ἐπεὶ καὶ ὀπίσσεν, οἶω,
Πεύσομαι· αὐτίκα δ' ἐστὶ δαήμεναι οὔτι χέρειον.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Δαιμονίη, τί τ' ἄρ' οὔ με μάλ' ὀτρυνέουσα κελεύεις
Εἰπέμεν; αὐτὰρ ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὑποκεύσω.
Οὐ μέν τοι θυμὸς κεχαρήσεται· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
Χαίρω· ἐπεὶ μάλα πολλὰ βροτῶν ἐπὶ ἄστε' ἄνωγεν
Ἐλθεῖν, ὃν χείρεσσιν ἔχοντ' εὐῆρες ἐρετμόν·
Εἰσόκε τὸς ἀφίκωμαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν,
Ἀνέρας, οὐδέ θ' ἅλεσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν,
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,

" Sic enim mihi anima dixit Tireſiæ,
" Die illo, quo nempe deſcendi domum inferni intra,
" Reditum ſociis dum quærerem, & mihi ipſi.
" Sed veni, ad lectum eamus, uxor, ut & jam tandem
" Somno ſub dulci delectemur dormientes.
Hunc rurſus allocuta eſt prudens Penelope,
" Lectus quidem jam tibi erit, quando animo
" Tuo volueris; poſtquam te Dei fecerunt venire
" Ad domum bene-ædificatam, & tuam in patriam terram:
" Sed quoniam cognoviſti, & tibi Deus injecit animo,
" Dic agè mihi certamen, quoniam & in futurum, puto,
" Audiam; ſtatim itaque eſt ſcire nequaquam pejus.
Hanc reſpondens, allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Domina, cur me valde hortans jubes
" Dicere? at ego dicam, neque celabo.
" Non quidem tibi animus lætabitur; neque enim ipſe
" Lætor; quoniam valde multas hominum in civitates jubebat
" Venire, in manibus habentem agilem remum,
" Donec ad hos venerim, qui neſciunt mare
" Viros, neque ſalibus mixtum cibum edunt,
" Neque ſciunt naves purpureas-rotiris,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

254. Λέκτρονδ'.] Εἰς τὸν κοίτον.
258. Ἐπεὶ ἄρ.] Ἐπειδή.
260. Καί τοι θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.] Τὸ εἰπεῖν, ὅτι ποιῆσαί σέ τι καὶ ὕστερον δεῖ.
262. Πεύσεμαι.] Ἀκούσομαι. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
264. Τί τ' ἄρ'.] Τί δὴ ποτε. Ὀπίσσεν.] Ἐπιγνῶσα.
270. Ἅλεσι.] Ἁλσί.

## N O T Æ.

269. Ἴσασι) Scripturam hanc Voci propriam reſtituo; nec enim Opus, ut ullibi cum σ'. duplici ſcribatur; quandò *Media* per ſe ſit ſemper longa, ſine illo adjumento; *Prima* ſanè *Communis*, quare in *Florentinâ*, *Aldinâ*, *Lovanianâ Reſcii*, *Hervagianâ*, rectiùs in *Priori* Syllabâ duplicatur σ', nam in his Quatuor Codd. ἴσασι bis legitur, hoc nempè in loco, & mox, v. 271. quod puto *Errori* anſam dediſſe, ut in *Romana* & *Baſileenſi*, *Euſtathii*, ἴσασι ſcriberetur; unde *Henricus Stephanus*, & illius ſequaces. Et ſanè omnibus aliis in locis, ἴσασι ſcribitur apud *Homerum*, bis tantùm, nempè his in locis, ἴσασι, quod vel ex ſuprà memorato ἴσασι tulit ortum, vel quòd inter χείρεσσιν, θάλασσαν, & ἅλεσιν occurreret, undè *Scriba*, uſu, uti fit, deceptus, & hìc σ' geminum faceret.

271. Ἴσασι) Ità, pro ἴσασιν, vel ἴασι, ſcribo & hìc, vid. ſuprà, ad v. 269.

## N O T Æ I N S C H O L I A.

260. *Ὕπερον) Ità, pro ἔπειτον, ex MSto.

## Variæ Lectiones.

254. Ὄφρα ϑ) γρ. ὄφρα κέν.
264. Αὖ μεὶ) γρ. ἂν μεὶ, H Steph.
269. Ἴσασι) γρ. ἴασασι, & ἴσαση, vid. Not. in Textum.
271. Ἴσασι) γρ. ἴασασι, & ἴσαση, ut ſuprà, v. 269.

Οὐδ'

Οὐδ' θὑῆες ἐρετμὰ, τά τε πλεκὰ νηυσὶ πέλονται.
Σῆμα δέ μοι τόδ' ἔειπεν ἀριφραδὲς· οὐδέ σε κεύσω·
Ὁππότε κέν δή μοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
Φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
Καὶ τότε μ' ἐν γαίῃ πήξαντ' ἐκέλευεν ἐρετμὸν,
Ἔρξαντ' ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
Οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἕρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
Ἀθανάτοισι Θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ μοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ με πέφνῃ
Γήρᾳ ὑπαὶ λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Ὄλβιοι ἔσονται· τάδε μοι φάτο πάντα τελεῖσθαι.
Τόνδ' αὖτε προσέειπε πολύφρων Πηνελόπεια,
Εἰ μὴν δὴ γήραός γε θεοὶ τελέουσιν ἄρειον,
Ἐλπωρή τοι ἔπειτα κακῶν ὑπάλυξιν ἔσεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τόφρα δ' ἄρ' Εὐρυνόμη τε, ἰδὲ τροφὸς ἔντυον εὐνὴν
Ἐσσῆτος μαλακῆς, δαίδων ὑπολαμπομένάων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐσκομέουσαι,
Γρηῢς μὲν κείουσα, πάλιν οἰκόνδε βεβήκει·
Τοῖσιν δ' Εὐρυνόμη θαλαμηπόλος ἠγεμόνευεν
Ἐρχομένοισι λέχοσδε, δαΐος μὴ χερσὶν ἔχουσα·
Ἐς θάλαμον δ' ἀγαγοῦσα, πάλιν κίεν· οἱ δὲ ἔπιτα
Ἀσπασίοις λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο.

" Neque agiles remos, qui alæ navibus sunt.
" Signum verò mihi hoc dixit permanifestum, neque te celabo;
" Quando utique mihi obvius alius viator
" Diceret me ventilabrum tenere super illustri humero;
" Et tunc me in terrâ defixo jussit remo
" Sacrificantem sacra optima Neptuno regi,
" Agnum, taurumque, suumque maritum verrem,
" Domum rursus abire, & facere sacras hecatombas
" Immortalibus Deis, qui cœlum latum habitant,
" Omnibus valde ordinatim: mors autem mihi ex mari ipso
" Debilis valde talis veniet, quæ me interficiet
" Senectute sub maturâ confectum; circumque populi
" Beati erunt: hæc mihi dixit, omnia perfectum iri.
Hunc rursus allocuta est prudens Penelope,
" Siquidem jam senectutem Dei perficient meliorem,
" Spes tibi postea malorum fugam fore.
Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Interim verò Eurynomeque, & nutrix parabant lectum
Veste molli, tædis sub splendentibus.
At postquam straverunt densum lectum festinantes,
Anus quidem dormitura retrò in domum ivit;
His verò Eurynome cubicularia præibat
Euntibus ad lectum, tædam in manibus tenens:
In thalamumque ducens retrocessit, hi quidem postea
Læti, lecti antiqui leges repetiverunt.

## ΣΧΟΛΙΑ.

292. Κείουσα.] Κοιμησομένη.

296. Ἀσπασίοις λέκτροιο.] Ἀσπασῶς ἐπιθυμητικῶς ὑπεμνήσθησαν δὲ παλαιᾶς συνουσίας νόμου. Ἀριστοφάνης δὲ καὶ ὁ Ἀρίσταρχος πέρας τῆς Ὀδυσσείας τοῦτο ποιοῦνται.

## ΝΟΤΑΕ.

282. Ἀβληχρὸς μαλακὸς τοῖος) *Eustath.* fol. 589. lin. 30. Ἐν τοῖς Ἡρωδίωνος δὲ Ἀπίωνος φέρεται, ὅτι Ἡρακλείδης ὁ Μιλήσιος βαρύτητι λέξιν, λέγων, ὡς βληχρὸν ἐστι, τὸ ἰσχυρόν· καὶ ὁ σωθεὶς ἄβληχρος· ὡς ἄκακος· ἡ δὲ Παρῳδοῦσις ἀξύνετος· βληχρὸν γὰρ, τὸ ἀσθενές· ὡς Ἀλκαῖος, Βληχρῶν ἀνέμων ἀκείμενος πνοαῖς· καὶ Νίκανδρος, Βληχρὸς μυὸς οἷα μυληδόκου ἐν χροὶ νύσσας.

296. Ἀσπασίοις λέκτροιο παλαιοῦ θεσμὸν ἴκοντο) *Aristophanes* Grammaticus, & *Aristarchus* post hunc Versum *Odysseæ* finem assignant, ut *Brevia Scholia*

## NOTÆ IN SCHOLIA.

296. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Ἀρίσταρχος) Ita MS. pro Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος.

## VARIÆ LECTIONES.

276. Ἐκέλευεν) γρ. ἐκέλευσεν.

282. Ὅς κέ με) γρ. ὅς κ' ἐμέ.

283. Γήρᾳ ὑπαὶ) γρ. γήρᾳ ὕπαι.

290. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὕπο λαμπομενάων, *Pindari* Scholiast. Vid. ad τ'. v. 48. *Var. Lectiones.*

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Τηλέμαχος, καὶ βυκόλος, ἠδὲ συβώτης,
Παῦσαν ἄρ' ὀρχηθμοῖο πόδας, παῦσαν δὲ γυναῖκας·
Αὐτοὶ δ' θιν ἄζοντο κατ' μέγαρα σκιόεντα.
Τῶδ' ἐπεὶ δὴ Φιλότητος ἐταρπήτην ἐρατεινῆς,
Τερπέσθην μύθοισι πρὸς ἀλλήλους ἐπέεσσιν,
Ἦ μὲν, ὅσ' ἐν μεγάροισιν ἀνέσχετο δῖα γυναικῶν,
Ἀνδρῶν μνηστήρων ἐσορῶσ' ἀϊδήλων ὁμίλων·
Οἵ ἕθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, καὶ ἴφια μῆλα,
Ἔσφαζον, πολλὸς δὲ πίθων ἡφύσατο οἶνος·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς Ὀδυσεὺς, ὅσα κήδε' ἔθηκε
Ἀνθρώποις, ὅσα τ' αὐτὸς ὀϊζύσας ἐμόγησε,
Πάντ' ἔλεγ'· ἡ δ' ἄρ' ἐτέρπετ' ἀκούουσ', οὐδέ οἱ ὕπνος
Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροισι, πάρος καταλέξαι ἅπαντα.
Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ' αὐτὰρ ἔπειτα

At Telemachus, & bubulcus, & ſubulcus,
Cohibuerunt à ſaltatione pedes, ceſſareque fecerunt mulieres:
Ipſi demùm dormierunt in ædibus umbroſis.
Illi poſtquam amore delectati ſunt deſiderabili,
Oblectârunt ſe verbis mutuò loquentes;
Hæc quidem, quæcunque in ædibus toleraverat præſtans mulierum,
Virorum procorum obſervans exitioſam multitudinem;
Qui ipſius gratiâ multa *jumenta*, boves, & pingues oves
Jugulârunt, multum autem ex doliis hauſtum eſt vini:
At divus Ulyſſes *recitabat*, quoſcunque dolores intulerat
Hominibus, quaſcunque & ipſe ærumnas paſſus erat,
Omnia dixit; hæc verò delectata eſt audiens, neque ei ſomnus
Cecidit in palpebris, antequam ipſe recenſuerit omnia.
Incepit igitur, quomodo primùm Ciconas domuit: at poſtea

## ΣΧΟΛΙΑ.

300. Ἐταρπήτην.] Ἐκορέσθησαν.
302. Ἀνέσχετο.] Ὑπέμενεν.
309. Καταλέξαι.] Καθ' ἕκαστον εἰπεῖν.
310. Ἤρξατο δ'] ὡς πρῶτον. Οὐ κακῶς ἠθέτησεν Ἀρίσταρχος * τὰς γ. καὶ λ. ῥητορικῶς δὲ πεποίηκεν ἀνακεφαλαίωσιν καὶ ἐπιτομὴν τῶν * ὅλης Ὀδυσσείας.

## NOTÆ.

notant: verùm perperàm; niſi intelligas, Omnia jam præcipui momenti peracta, Reliqua facilè *Lectori* poſſe apprehendi. Verùm adhuc Ἀναγνωρισμὸς *Ulyſſis* apud patrem *Laertem*, & quomodò *Ulyſſes*, poſt Procorum cædem, eorundem Cognatorum potentiam eluſit, reſtabat; de quibus optimè *Euſtath.* fol. 817. lin. 5. *Baſil.* & fol. 1948. lin. 48. *Roman.* Ἰσέον δὲ, ὅτι καθὰ τινὲς τῶν Παλαιῶν ἱστορίαν, Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀριστοφάνης, οἱ κορυφαῖοι τῶν Γραμματικῶν, εἰς τὸ, ὡς ἐρρέθη, Ἀπαύστοις λίπτροις πολλοὺς ἤσμὸν ἄγοιεν, περατοῦσι τὴν Ὀδύσσειαν, τὰ ἐφεξῆς, ἕως τέλους δὲ βιβλίου τοιοῦσιν· οἱ δὲ τοιοῦτοι πολλῶν τῶν παραγεγραμμένων ἀφαιροῦσιν, ὡς φασιν οἱ αὐτοῖς ἀντιπίπτοντες· οἷον τὴν εὐθὺς ἐφεξῆς τῶν φυσικῶν ῥητορικὴν ἀνακεφαλαίωσιν, καὶ τὴν τῶν ὅλης, ὡς εἰπεῖν, Ὀδυσσείας ἐπιβολήν· εἶτα καὶ τὸ ὕστερον ἀναγνωρισμὸν Ὀδυσσέως, τὸν πρὸς τὸν Λαέρτην, καὶ τὰ μετὰ μνηστείαν πλατυήμερα, καὶ ἄλλα τοῦ ὀλίγα. Εἰ δὲ διότι πολλὰ εὐαποσκεύαστα τῇ ἀρχῇ τῶν ἐφεξῆς μανθάνειν πεποίηκε, διὰ τοῦτο οὐκοῦν τὴν Ὀδύσσειαν λοιπορημεῖζουσιν, ἴσαν αὐτοῖς γνῶσιν, καὶ συνφύγαι, ἐ οἷον σφηκῶσαι τὴν ὅλην Ποίησιν πιστὴν ἀφελομένους τὰ μέσα δὲ βιβλίου καὶ ὅσα ὁμοίως μυθικὰ καὶ ἐ πιθανὰ οἱ Φαιακίζ ἐλαλήθησαν. Εἶπεν ἂν τις, Ὅτι Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης οἱ ῥηθέντες, ἐ τὸ βιβλίον τῆς Ὀδυσσείας, ἀλλ' ἴσως τὸ καίριον τούτης σοφιστικῶς φασίν.

304. Οἵ ἔθεν εἵνεκα πολλὰ, βόας, ἔ ἴφια μῆλα) Πολλὰ, minimè ad *βόας* pertinet, verùm ad illud ſubauditur τὸ κτήνεα, ut ſit πολλὰ κτήνεα ἔσφαζον, ἤγων, βόας, καὶ οἶας, καὶ αἶγας, καὶ σύας· id enim μῆλα continere probamus aliàs, ad ι'. v. 237. *Euſtath.* fol. 817. lin. 50. Ἰσέον δὲ, ὅτι τὸ, Πολλὰ βόας καὶ ἴφια μῆλα ἔσφαζον, τὸ πολλὰ, ὡς πρὸς πρόγνωσιν ἁπλῶς λαμβάνει.

308. Οὐδέ οἱ ὕπνος) Hinc *Clinias Caryſtius*, ὁ τὰ Λιγύμιον ποιήσας. Οὐδέ οἱ ὕπνος Πίπτεν ἐπὶ βλεφάροις· φυλακὴ δή· ἔχει ἐμφερῶς καὶ. MS. *Joh. Tzetz.* ad *Iliad.* α'. fol. 39.

310. Ἤρξατο δ'] ὡς πρῶτον) Ab hoc Verſu, uſque ad v. 342. *incluſivè*, totius habes *Odyſſeæ* Epitomen. Vid. in *Scholiis*. Item in Notis ad *Textum*, ſuprà, ad v. 296.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

ſ 310. * Τὰς) Ità, ex MSto, pro Ξ. γ'. ἓ λ'. ſubaudi εἴκας, *Triginta* nempè *tres* Verſus, ſcilicet, à v. 310. Ἤρξατο δ', ὡς πρῶτον, &c. ad v. 342. *incluſivè*, Τοῦτ' ἄρα διέπλεον εἶπεν ἔπος. Vid. *Euſtath.* fol. 1948. lin. 47. Edit. *Roman.* Τὸ * ὅλης, ex *Euſtath.*

## VARIÆ LECTIONES.

304. Οἵ ἔθεν) γρ. οἵ ἔθεν, ut *Iliad.* α'. v. 114.

308. Ἦ δ' ἄρ' ἐτέρπετ') γρ. ἠδ' ἄρα τέρπεν', *H. Steph.*

Ἦλθ' ὡς Λωτοφάγων ἀνδρῶν πίειραν ἄρουραν·
Ἠδ' ὅσα Κύκλωψ ἔρξε, καὶ ὡς ἀπετίσατο ποινὴν
Ἰφθίμων ἑτάρων, οὓς ἤσθιεν, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Ἠδ' εἰς Αἴολον ἷκεθ', ὃ μιν φιλοφρόνως ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ'· οὐδέ πω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι
Ἦεν, ἀλλά μιν αὖτις ἀναρπάξασα θύελλα
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν μεγάλα στενάχοντα.
Ἠδ' ὡς Τηλέπυλον Λαιστρυγονίην ἀφίκανεν,
Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν καὶ ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
Πάντας· Ὀδυσσεὺς δ' οἷος ὑπέκφυγε νηὶ μελαίνῃ·
Καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλον, πολυμηχανίην τε·
Ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἦλυθεν εὐρώεντα,
Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο
Νηὶ πολυκλήϊδι, καὶ εἰσίδε πάντας ἑταίρους,
Μητέρα θ', ἥ μιν ἔτικτε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα·
Ἠδ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἄκουσεν·
Ὡς θ' ἵκετο πλαγκτὰς πέτρας, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην θ', ἣν ἐ πώποτ' ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν·
Ἠδ' ὡς Ἠελίοιο βόας κατέπεφνον ἑταῖροι·
Ἠδ' ὡς νῆα θοὴν ἔβαλε ψολόεντι κεραυνῷ
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· ὄλοντο δ' ἔφθιτο ἑσσοὶ ἑταῖροι

Quomodo venit Lotophagorum virorum in pinguem terram:
Et quæcunque Cyclops fecit, & quomodo retribuerit pœnam
Pro fortibus sociis, quos comedit, neque mi ertus est.
Et quomodo ad Æolum venisset, qui ipsum promptus suscepit,
Et misit; neque adhuc fatale dilectam in patriam ire
Erat; sed ipsum rursus raptum procella
Pontum in piscosum tulit valdè suspirantem.
Et quomodo Telepylum Læstrygoniam adivit,
Qui *Læstrygones* naves perdiderunt & fortes socios
Omnes: Ulysses tantùm solus aufugit *cum sua* nave nigrâ:
Et Circes narravit dolum, & varias artes:
Et quomodo ad inferni domum ivisset latam,
Animam *viz.* interrogaturus Thebani Tireſiæ
Navi multijugâ, & inspexit omnes socios,
Matremque, quæ ipsum peperit, & nutrivit parvulus cùm esset:
Et quomodò Sirenum canorarum vocem audivisset:
Quomodoque venisset ad vagas illas petras, gravemque Charybdin,
Scyllamque, quam nunquam indemnes viri fugerunt.
Et quomodò Solis boves interfecissent socii:
Et quomodò navem velocem confregisset ardenti fulmine
Jupiter altitonans, absumptique sint boni socii

## ΣΧΟΛΙΑ.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν.

316. *Ἦλω.] Ἀντὶ ᾗ, ἦ.

322. Εὐρώεντα.] Ἤτοι, πλατεῖα, παρὰ τὸ εὖρος· ἢ σκοτεινόν.

325. Σειρήνων ἀδινάων.] * Ἀντὶ ᾗ. ἡδυφώνων, ἀδινῶν· παρὰ τὸ ἄδην, ἢ μᾶλλον, παρὰ τὸ ἡδύ. Τὸ ἀδινὸν, ᾗ πίπτει σημαίνῃ, ἀθρόον· ὡς ἐν τῷ, Μελισσάων ἀδινάων. Οἰκτρόν· ὡς ἐν τῷ, Ἀδινὸν στενάχησαν ἅπαν, ἤγειρε δὲ γλαυκὸν ὠδύ, γλαυκὸν ὡς ὁ τῷ, Σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν, καὶ ἰσχνόν· οἷον, Ἀμφ' ἀδινὸν κῦρ· καὶ ἡρέμα· ὡς, Ἀδινῶς ἀνενείκασθε, φώνησέν τε.

328. Ἀκήριοι ἄνδρες ἄλυξαν.] Χωρὶς * κηρὸς, χωρὶς θανάτου· * καὶ ἀκήριοι ἀθάνατοι.

330. Ἔβαλε.] Νῦν, ἀντὶ ᾗ, ἔκλασεν. Ψολόεντι] Καυστικῷ· ψολὸν γὰρ, τὸ * ἄσβολον παρὰ τοῖς.

## NOTÆ.

319. Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν) *Eustath.* fol. 817. lin. 30. Ἔνθα ὅρα τὸ, Οἵ νῆας ὤλεσαν, τετέφθαι, οἱ Λαιστρυγόνες· ὡς πικτὸν ὄν, Λαιστρυγονίλιν, ἐκ Λαιστρυγόνας εἰπεῖν. Aliàs, facilè, legerim, οἵ, pro ὄλεσαν, quòd ferri possit, ut *Λαιστρυγόνες* tamen subaudiatur, vel *καίτοι*, at Prior solutio sufficit.

324. Πολυκλήϊδι) De hâc voce, vid. ad *Il.* β'. v. 74.

331. Ἀπὸ δ' ἔφθιτο) Vid. *Etymol. M.* v. Κοσμῆσαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

311. * Πίειραν) Λιπαρήν. Ex *Aloysiano* MSto.

316. *Ἦλω) Ἀντὶ ᾗ, ἦ, ex eodem MSto.

325. * Ἀντὶ ᾗ. ἡδυφώνων) *Eustath.* fol. 817. lin. 35. Ἔνθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ τὸ ἀδινάων, ἀντὶ ᾗ, ἡδυφώνων, &c. Quæ itaque ille τῶ Παλαιῶν fuisse testatur, nunc ex illo τοῖς Παλαιοῖς restituenda curavi.

328. * Κηρὸς, ità pro κύρυκος, licet nec MStum rectè hìc se habeat. * Καὶ ἀκήριοι, ἀθάνατοι, ex MS. *Aloysiano*. Confer *Etymolog. M.* v. Ἀκήριον.

330. *Ἄσβολον) Ità, ex MS. pro ἄβολον.

## VARIÆ LECTIONES.

312. Ἔρξε) γρ. ἔρξεν.
314. Εἰς) γρ. ὡς.
317. Ἐπ') γρ. ἐπ'.
318. Ἀφίκανεν) γρ. ἀφίκηται. *H Steph.*
319. Οἵ νῆάς τ' ὄλεσαν) γρ. οἱ νῆάς τ' ὄλεσαν, vid. Not. in *Textum*.

Πάν-

Πάντες ὁμῶς, αὐτὸς δ' ἀκαχὰς ὑπὸ κῆρας ἄλυξεν.
Ὡς δ' ἵκετ' Ὠγυγίην νῆσον, Νύμφην τε Καλυψῶ,
Ἣ δή μιν κατέρυκε, λιλαιομένη πόσιν εἶναι,
Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
Θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
Ἀλλὰ τοῦ οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
Ἠδ' ὡς ἐς Φαίηκας ἀφίκετο, πολλὰ μογήσας,
Οἵ δή μιν θεὸν ὣς, τιμήσαντο,
Καὶ πέμψαν σὺν νηῒ Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Χαλκόν τε, χρυσόν τε ἄλις, ἐσθῆτά τε δόντες.
Τῦτ' ἄρα δεύτατον εἶπεν ἔπος, ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος
Λυσιμελὴς ἐπόρουσε, λύων μελεδήματα θυμῷ.
Ἡ δ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὁπποτε δή ῥ' Ὀδυσῆα ἐέλπετο, ὃν κατὰ θυμὸν,
Εὐνῆς ἧς ἀλόχου ταρπήμεναι, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
Αὐτίκ' ἀπ' Ὠκεανῦ χρυσόθρονον Ἠριγένειαν
Ὧρσεν, ἵν' ἀνθρώποισι φόως φέρῃ· ὦρτο δ' Ὀδυσσεὺς
Εὐνῆς ἐκ μαλακῆς, ἀλόχῳ δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,
Ὦ γύναι, ἤδη μοὶ πολέων κεκορήμεθ' ἀέθλων
Ἀμφοτέρω· σὺ μοὶ ἐνθάδ' ἐμὸν πολυκηδέα νόστον
Κλαίουσ'· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς ἄλγεσι καὶ θεοὶ ἄλλοι
Ἰέμενον πεδάασκον ἐμῆς ἀπὸ πατρίδος αἴης·
Νῦν δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρω πολυήρατον ἰκόμεθ' εὐνὴν,
Κτήματα μέν, τά μοι ἐστὶ, κομιζέμεν ἐν μεγάροισι·
Μῆλα δ', ἃ μοι μνησῆρες ὑβρίαλοι κατέκειραν,
Πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐγὼ ληΐσομαι, ἄλλα δ' Ἀχαιοὶ
Δώσουσ', εἰσόκε πάντας ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλους.
Ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι,

Omnes simul; ipse verò mala fata subterfugerit.
Quomodoque accesserit ad Ogygiam insulam, Nymphamq; Calypsonẽ,
Quæ ipsum detinuit, cupiens maritum esse,
In speluncis concavis, & aluit, & dixit,
Redditurum se eum immortalem & senectutis-expertem dies omnes;
Verùm huic nunquam animum in pectoribus flexit.
Et quomodo ad Phæacas pervenerit, multa passus,
Qui utique ipsum ex animo, Deum tanquam, honoraverunt,
Et miserunt cum navi dilectam in patriam terram,
Ære, auróque affatim, vestequè datis.
Hoc igitur ultimum dixit verbum, quando ei dulcis somnus
Membra-solvens invasit, solvensque curas animi.
Ex alterâ autem parte alia cogitavit dea cæsia Minerva:
Quando jam Ulyssem putabat, suo in animo,
Lecto suæ uxoris delectatum, etiam & somno;
Statim ab Oceano aurithronam Auroram
Movit, ut hominibus lumen portaret: surrexit itaque Ulysses
Lecto ex molli, uxorique hoc verbum mandavit,
" O uxor, jam quidem multis satiati sumus certaminibus
" Nos ambo: tu quidem hic meum laborioſum reditum
" Deflens; at me Jupiter doloribus, & Dii alii
" Desiderantem impedierunt meâ à patriâ terrâ:
" Nunc verò postquam ambo ad desideratum venimus lectum,
" Res, quæ mihi sunt, tu curato in domibus:
" Pecudes autem, quas mihi proci superbi consumpserunt,
" Multas quidem ipse ego prædabor, alias autem Achivi
" Dabunt, donec omnia impleverint stabula.
" Verùm ego quidem ad arboroſum agrum proficiscor,

## ΣΧΟΛΙΑ.

342. Δεύτατον.] Ἔσχατον.
343. Λυσιμελὴς,] Ὁ τὰ μέλη δι' ὑπνου λύων· ἢ ἀμέριμνον.
346. Εὐνῆς.] Συνκαθυδήσεως.
353. Πεδάασκον.] Ἐπεκώλυον.
354. Πολυήρατον.] Πολύδυκτον.
356. Κατέκειραν.] Κατεδαπάνησαν.
357. Ληΐσομαι.] Κτήσομαι.
358. Ἐπιπλήσωσι.] Πληρώσωσιν.

## NOTÆ.

357. Ληΐσομαι) Vid. ad α'. v. 398. de σ'. geminato.

## VARIÆ LECTIONES.

357. Ληΐσομαι) γρ. λήϊσεται, olim, ut adhuc *Br. Schol.* nè vestigia *Veteris Lectionis* deleantur.

358. Ἐπιπλήσωσιν ἐπαύλας) γρ. ἐπιπλήσωσι μεσαύλας, *H. Steph.*

Ὀψόμενος πατέρ' ἐσθλὸν, ὅ μοι πυκινῶς ἀκάχηται.
Σοὶ δ', γύναι, τάδ' * ἐπιτέλλω, πιστῇ περ ἐούσῃ·
Αὐτίκα γὰρ φάτις εἶσιν ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Ἀνδρῶν μνηστήρων, οὓς ἔκτανον ἐν μεγάροισιν·
Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
Ἧσο, μηδέ τινα προλιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά·
Ὦρσε δὲ Τηλέμαχον, καὶ βυκόλον, ἠδὲ συβώτην,
Πάντας δ' ἐντὺς ἄνωγεν ἀρήια χερσὶν ἑλέσθαι.
Οἵδε δὲ τ' οὐκ ἀλίηθησαν· ἐδύσαντο δὲ χαλκὸν,
Ὤϊξαν δὲ θύρας, ἐν δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Ἤδη μὲν φάος ἦεν ἐπὶ χθόνα· τοὺς δ' ἄρ' Ἀθήνη
Νυκτὶ καλυψαμένη, θοῶς ἐξῆγε πόληος.

" Visurus patrem bonum, qui mihi frequenter dolet.
" Tibi autem, uxor, hoc mando, prudenti licet exiſtenti;
" Statim enim fama ibit ſimul cum Sole aſcendente
" Virorum procorum, quos interfeci in ædibus;
" In cœnaculum ubi aſcenderis, cum ancillis mulieribus
" Sede, neque aliquem aſpice, neque alloquere.
Dixit, & circum humeros indutus eſt arma pulchra:
Inciravit etiam Telemachum, & bubulcum, & ſubulcum,
Omneſque arma juſſit belliçoſa manibus capere.
Hi ei reluctati non ſunt; armati ſunt verò ære:
Aperuerunt igitur januas, & exiverunt; præivit autem Ulyſſes.
Jam quidem lumen erat in terrâ: hos tamen Minerva
Obſcuritate coopertos citò eduxit è civitate.

## ΣΧΟΛΙΑ.

361. * Ἐπιείλλω.] Ἐπιτέλλω.
362. Εἶσιν.] Εἰσελεύσεται. Ἀριστοφάνης.
364. Εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα.] Καθαλείπει τὸν γυναικῶνα, θαῤῥῶν τῷ πατρὶ αὐτῆς καὶ τοῖς ἀδελφοῖς· ἢ δῆθεν ὡς ἀγνοοῦσαν τὸ πεπραγμένον τὸ ἀληθές· ἢ ἐμπιστεύσασα τῇ Ἀθηνᾷ.
370. Ἐκ δ' ἤιον,] Ἐξήεσαν δέ.
372. Ἐξῆγε.] Ἐξεβάλλει.

## NOTÆ.

361. Σοὶ δ', γυνὴ, τάδ' * ἐπιείλλω, πιστῇ περ ἐούσῃ) Ità, pro ἐπιτέλλω, legendum pronuntio, ex Editione *Florentinâ*, & *Lovaniana Reſcii*, vid. Not. ad *Euripid.* Bacch. v. 442. Ità *Euſtath.* fol. 761. lin. 50. Σπανίως δὲ ἐπιτολὴ, ἡ σύστολή· ὡς ἐπιστολὴ ἡ, ἐπιστολὴ παλαιοτατομὲν ἡ σ'. ἐπὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπιτέλλειν, ἐπιείλλειν ἰωνίκωτερον. Vid. *Suidam*, v. Ἐπιείλλει. Certè ἐπιστολὴ, pro ἐπιτολὴ, *Æſchylo* & *Euripidi* uſurpatum probo aliàs.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

361. * Ἐπιείλλω) Ἐπιτέλλω. Addo, ex *Euſtathio*. Vid, N. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

361. Ἐπιείλλω) γρ. ἐπιτέλλω, vid. N. in *Textum*.
370. Ἐκ δ' ἤιον· ἦρχε δ' Ὀδυσσεὺς) γρ. ἐξῆρχε ὁ δῖος Ὀδυσσεὺς, *H. Steph.*
372. Ἐξῆγε πόληος) γρ. ἐξ ἦγε πόληος.

ΤΗΣ

# ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ
# ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ
## ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

### Ὑπόθεσις τῆς ῥαψῳδίας Ω'.

ΤΑΣ τῶν μνηστήρων ψυχὰς Ἑρμῆς εἰς ᾅδου καλέγει· καὶ ἀναγνωρισμὸς Ὀδυσσέως γίνεται πρὸς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα Λαέρτην· καὶ παραχεῖ τοῖς Ἰθακησίοις γαληνιώσῃ ἐπὶ τῇ τῶν μνηστήρων ἀναιρέσει Ἀθηνᾶ ἀλεξικακοῦσα.

### Ἐπιγραφή.

Σποράδ' ἢ, * Νεκυία, Νεκυΐα, ἢ Νεκύα.

* *Euſtath.* fol. 1950. lin. 64. *Roman.* Edit. & fol. 819. lin. 6. *Νεκυΐαν πινὲς μέν, καθὸ τὴν μυῆσαν, γράφουσι· πινὲς δὲ, καθὸ τὴν ἐξύσαν, τὸ φυτὸν ἀφ' οὗ καὶ βέλη, καθά φησι, ξύεσθαι.

### Ἄλλως.

Ω, σὶ' Ὀδυσεὺς σὺν παιτὶ καὶ υἱῖ † μαίεται' Ἀχαιοῖς. LIB. XXIV.

† Ità, pro *Veteri* μάχεῖ', Voce *Homericâ* utens, emendo, cum *Oxon.* &c.

Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστήρων· ἔχε δ' ῥάβδον μὴν χερσὶν
Καλὴν, χρυσείην, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,

MErcurius autem animas Cyllenius evocavit
Virorum procorum; tenebat verò virgam in manibus
Pulchram, auream, quâ hominum oculos mulcet,

### Σ Χ Ο Λ Ι Α.

1. Ἑρμῆς δ' ψυχάς.] Ἀείσαρχος ἀθετεῖ τὸν Νεκυΐαν, κεφαλαίοις τοῖς σωσικλειδείοις τοῦτον, Ὅτι οὐκ ἴσασι καθ' Ὅμηρον ψυχοπομπὸς ὁ Ἑρμῆς· ἴσασι τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ τῆς πυκλικῆς, εἰ μὴ ἄπαξ. Ἀλλ' ὀφθ.

### N O T Æ.

V. 1. Ἑρμῆς Κυλλήνιος) *Mercurius Cyllenius* audit, à *Cyllene*, *Arcadiæ* Monte, ità dicto à *Cyllene Heroide*, ut *Euſtath.* fol. 820. lin. 18. Κυλλήνη) Ὄρος Ἀρκαδίας, σταδίων εἰσὶν ὀλυμπικῶν πεντακόσιαι πρὸς πόδας ὀγδήκοντα, ὀνομασθὲν ἀπὸ Κυλλάνης Ἠλείδος τινός. *Steph.* ἀπὸ πόλεων idem, excepto, quod in fine, Ἀπὸ Κυλλάνης, Ναΐδος νύμφης. Ibi præcipuè *Mercurius* colebatur; undè & Κυλλήνιος μειδίοντα vocat *Homerus*, Hymno *Mercurii*, v. 2. & *Callimach.* Hymn. in *Delum*, v. 272. Οὐ πάγχυ Ἑρμείην Κυλλήνιον. Quare qui de hoc loco Dubitant, quòd nuſquam aliàs hoc nomine *Mercurius* vocetur *Homero*, nugantur: Multa enim ſemel ille tangit tantùm, ut Κυλλήνης Montis meminit, *Iliad.* β'. v. 603. nec aliàs ſemel, per totam *Iliadem* & *Odyſſeam*. Κυλλήνιον tamen in Operibus indubitatæ fidei habet plus ſemel, ut *Iliad.* σ'. v. 518. etiam hìc; at in ſuſpectis Operibus etiam *Quinquies*. De *Hebraicâ* vocis Origine *Calal*, vulneravit, occìdit, vid. *Gerardi Croeſii* Ὅμηρον Ἑβραΐζοντα, *Introduct.* c. XII. in ipſo fine. p. 206. &c. *Ariſtarchi* contra hunc locum Objectiones diluuntur, ut in *Scholiis*, & mox, ad v. 190. in Notis ad *Textum*, ex *Euſtathio*.

2. Ἔχε δ' ῥάβδον μὴν χερσὶν) Imitatur *Virgil.* Æn.

### N O T Æ I N S C H O L I A.

V. 1. Ἑρμῆς δ' ψυχὰς Κυλλήνιος) Hoc *Scholion*, impeditum olim & ſubobſcurum, propter malam Diſtinctionem, nunc meliùs diſtinctum & punctis notatum, clareſcit optimè. Conſiſtit autem ex

### V A R I Æ L E C T I O N E S.

1. Ἐξεκαλεῖτο) γρ. ἐξεκάλεσεν.
2. Ἀνδρῶν μνηστήρων) γρ. Ἀνδρῶν ἡρώων, *Diodor. Sicul.* Biblioth. l. I. & *Euſeb.* Præparat. *Evangel.* l. 10. fol. 481.

Ὡς

Ὧν ἐθέλῃ, τὸν δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.
Τῇ ῥ' ἄγε κινήσας· ταὶ δ' τρίζουσαι ἕποντο.
Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες μυχῷ ἄντρου θεσπεσίοιο
Τρίζουσαι ποτέονται, ἐπεί κέ τις ἀποπέσησιν

Quorum vult, rursus & dormientes suscitat:
Hâc ducebat impulsas; hæ verò stridentes sequebantur.
Sicut autem quando vespertiliones in secessu antri magni
Stridentes volant, ut primùm aliquis decusserit

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

χθόνιος ὁ θεός. ἢ ὅτι εὐλόγως ὁ εἰς ᾅδου καταπεμπόμενος χθόνιος· ἐπεὶ καὶ Ἀθηνᾶ δὶ Ἡφαιστίαν καὶ Αἰδὴς Ὀλύμπιος· Κυλλήνιος δὲ ὁ ἀδαμαντοῦς εἰρηται, ἢ ἄπαξ· ὅτι ἔχω λόγον καὶ σὺν Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ πῶς αἱ ψυχαὶ ὅτι αὐτόματοι κωλύουσιν, ὡς ὁ Ἰλιάδης; Οὐδὲν κωλύει καὶ παραπεμπομένας αὐτὰς πιέσαι. Ἄλλα· αὖται καὶ ἄπαφοι κωλύουσιν· ἴσως Διὸς τι καθάρσιον· ἢ Διὸς τοῦ Ἑρμοῦ σεβάσιοι κηδεμόνες δ' Ὀδυσσέως Διὸς τοῦ συγγένειαν. Ἀλλ' ἐδόκει εἰς ᾅδου λευκὸν εἶναι πίτυς· τὰ σεσηπότα τοῦ ἡμέραν ἐραμμένα αὐτῆς λευκαίνει. Ἄκαιρος καὶ ἡ Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος ὁμιλία· ὁ Ἀγαμέμνων σὺν ἀχαιρεῖ τοῦ σταλείαν, ἀλλ' ὁ Νέστωρ· εὐκαίρως ἀναπληροῖ τὰ ἀλλαχοῦ παραλειφθέντα. Πῶς δὲ τὸ σῶμα διέμενε δ' Ἀχιλλέως ἐπὶ τοσαύτας ἡμέρας; Διὰ τοῦ Θέτιδος, ὡς καὶ τὸ Πατρόκλου. Ἀλλὰ ὁ ἀριθμεῖν πῶς Μέτρας οὐχ Ὁμηρικόν· πῶς καλύψῃ ἄπαξ; Ἄλογον δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν ὄντων αὐτοῦ λέγειν, ὅτε διέσπειρε πρὸς Νηρηΐδας, ἵνα φυγὼν ἐπὶ τὰς ναῦς, λάθῃ δὲ τὸν Μυρμιδόνων ταυτάδημον· πῶς δὲ καὶ ὁ Ἀμφιμαδὼν ἐπίστευε τοῦ σὺ τοῖς ἀγροῖς ἐπιθυμοῦσι; ὅτι τῶν εἰκότων πεμπαίρει. Ἐ ἄλλως δὲ ὅτι τὸ καθ' τοῦ πιθανείαν δεινότητος, τὸ ποίημα τὸν Ὁμηρον ὁμολογεῖ καὶ τεχνοκαθείαν μᾶλλον τις εἰκότως τοῦ * Λ. ἢ ια'. * ῥαψῳδίαν εἶπε, τεχνίαν δὲ ταύτην. Κυλλήνιος.] Ὁ δὲ Κυλλήνιος ὄρος τὸ Ἀρκαδίας ἀναγραφεὶς, ἐ ὁ ὕπνος δυσηλιος, * ὁ τὰς νύπας τῶν κύλων ἔχων· κύλοι γὰρ, ἢ κυλάδες, σωτσαλμένα δὲ υ, τὰ ὑπὸ τὰς ὀφθαλμὰς μέρη· ἔνθεν καὶ οἱ δεῖδεν οἱ Ἀτθικοὶ κυλοειδίαν καλοῦσιν. Ἐξεκαλεῖτο.] Ἐξῆλθε· ἔξω ἐπάλη.

7. Ποτέονται.] Πέπονται. * Ἀποπέσησιν.] Ἀποβάλῃ. * Vid. Not. in *Textum*.

## N O T Æ.

l. IV. v. 242. *Tum Virgam capit: hâc animas ille evocat Orco Pallentes; alias sub Tristia Tartara mittit. Dat somnos, adimitque*, &c. Notandum, Hanc *Mercurii* Virgam *Plutoni* etiam dari à *Pindaro*, Olympionicâ, IX. v. 50. Οὐδ' Ἀΐδης ἀκινήτων ἔχει ῥάβδον, Βεβήκασι σώματ' ἐς κοίλαν ἀεθὸς ἀγυιὰν Θνασκόντων. Quid autem significet *Mercurius* iste παραπομπὸς, docet nos *M. Antonin.* l. 2. §. 17. Τί ἂν τὸ παραπίμψαι δυνάμενος; Ἕν, καὶ μόνον, Φιλοσοφία. Consulas *Phurnutum*, περὶ τῆς Ἑρμοῦ.

5. Τρίζουσαι ἕποντο) Verbo *Stridere* uti videor non inepte de his *Animabus*, quas ideò Poeta mox *Vespertilionibus* confert, v. 7. & 9. ut *Ovidius*, Metamorph. l. 4. §. 12. *Conatæque loqui minimum pro corpore vocem Emittunt, peraguntque leves stridere querelas*, de *Vespertilionibus* loquens. Hinc *Virgilium* vocâsse Manes, *Turbam sonantem*, rectè auguratur *Turnebus*, Adversar. l. 28. c. 46. Vid. suprà, ad λ'. v. 632.

6. Ὡς δ' ὅτε νυκτερίδες) Rectè *Manium* umbras *Vespertilionibus* confert; quòd non nisi Noctu appareant, quod minimè dormiant, quod *Stridorem* edunt, quòd nec *Animalia*, nec *Inanimata* sint, ut *Varro* in *Agathone*. Quid multa? Factus sum *Vespertilio*: neque in *Muribus* planè, neque in *Volucribus* sum. Hæ verò Aviculæ nullibi solent insidere, verùm ex unguibus dependere; undè *Ulyssem* quoque *Homerus* alio in loco *Vespertilioni* comparet, μ'. v. 433. Vid. *Eustath.* fol. 1729. lin. 46. & fol. 1951. lin. 30. &c. Vid infrà, ad Notam sequentem.

7. Ἀποπέσησιν) Ἀντὶ δὲ ἀποπεσεῖν ποιεῖ, & *decusserit* verto: Non enim de unâ *Vespertilione* decidente res est, sed de Viatore, qui simul hærentes plurimas videns decusserit, ut simul plures decidentes, strideant. *Hebraismus* autem est; illi enim Verba in *Kal*, pro Verbis in *Hiphil*, usurpare solent; cujus aliquot Exempla damus ad *Euripidem*. Vid. *Indicem* Secundum, ibidem, v. Βεβαίσμός.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

accuratissimâ & subtilissimâ hujus loci Defensione, contrà iniquas *Aristarchi* Cavillationes Circa finem autem, pro *λίαν in *Impressis*, & λία. in MSto, lego Λ. ἢ ια'. undecimam enim *Rhapsodiam* utrumque signum denotat, Λ enim *Majusculum* Undecim notat, & ια'. totidem sonat, totus locus ut hoc modo legatur, Καὶ Νεκυομαντείαν δὲ ἄν τις εἰκότως τοῦ Λ'. ἢ ια'. εἶπεν, δηλονότι Ῥαψῳδίαν· Νεκυίαν δὲ, πιθανῶν. Mox, ad Κυλλήνιος, *Scholion* eatenùs mi- serè corruptum, ex *Eustathio* & *Etymologico* M. restituit dudum *Mericus Casaubonus*, quomodo Nos nunc edendum curavimus; & ad *Casauboni* sententiam ampliùs confirmandam, testari volo, Manuscriptum *Aloysianum* habere, ut & *Etymolog.* &c. σωτσαλμένα δὲ υ, & κυλωδίαν, quod pro κυλοειδίαν. Huc refer *Hesych.* v. Κῦλα, & *Martinii* Lexicon Philog. v. *Cinnus*. A voce κύλοι, vox *Latina*, *Cilium* & Supercilium.

Ὁρμᾷ δὲ

Ὁρμαθὸν ἐκ πέτρης, ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι·
Ὡς αἱ τιλειγῦαι ἅμ' ἴσαν, ἦρχε δ' ἄρα σφίν
Ἑρμείας ἀκάκητα κατ' ὀμφήεντα κέλευθα.
Πὰρ δ' ἴσαν Ὠκεανῦ τε ῥοὰς καὶ Λευκάδα πέτρην,
Ἠδὲ παρ' Ἠελίοιο πύλας, καὶ δῆμον Ὀνείρων,
Ἴσαν· αἶψα δ' ἵκοντο καὶ ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

Abs cumulo è petrâ: sibi enim invicem adhærere solent:
Sic hæ stridentes simul ibant: præibat verò ipsis
Mercurius nullo-malo-dignus per tenebricosas vias.
Præteribant verò Oceani fluctus & *Aliam* Insulam,
Et Solis januas, & populum Somniorum,
Præteribant: statimque pervenerunt in herbosum pratum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

8. Ὁρμαθὸν ἐκ πέτρης.] Τῆς ἐπαλλήλου πετρώδους * ἐπισωθίσεως, ἢ ἀλλήλαις * συναρμοσμένων, παρὸ τὸ εἴρειν· ἐπιφερῆ δ', Ἀνά τ' ἀλλήλῃσιν ἔχουσι· * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σίχος, * ἧγυ, τὸ σύσημα· ἀπὸ τοῦ ἁρμόζειν.

9. Σφίν.] Αὐτοῖς.

10. Ἀκάκητα.] Ἔσιοι μὴ, * ἀμείπτωτον κακῶν· ἢ ὁ ἥκιστα δυνάμενος κακοποιεῖν· ἔνιοι, ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους τοῦ Ἀρκαδίας· δοκεῖ δὲ ὁ ἥκιστα Ἀρκὰς εἶναι.

11. Λευκάδα πέτρην.] Πρὸς τῆς κασσιτερίσεις μίσεσι.

12. Δῆμον ὀνείρων.] Τὰ νύκτα, ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι.

13. Ἀσφοδελόν.] Ἄκαρπον φυτὸν, ὁ ἀσφόδελος· νοῦ, * τὸν τόπον λέγει τὸν ἀσφοδελώδη.

## NOTÆ.

8. Ὁρμαθῦ ἐκ πέτρης) Quòd, ut modò diximus, *Vespertiliones* aliis rebus, & sibi invicem, ex unguibus adhærent & dependeant, confirmat & illud Doctoris *Johannis Francisci Gemelli Careri*, in libro, cui Titulus, *Travails round the World*, Vol. V. lin. 1. c. 4. fol. 429. 6. *About this Lake, in the Day time, there is an infinite number of large* Batts, *hanging on the Trees, one by another, in Ropes*, &c. *Ibid.* Ἄντρα θαυσίσιον) *Eustath.* fol. 820. lin. 51. Θαυσίσιον ἢ ἄντρον, οὐ ἁπλῶς ὅτω περιῤῥῶγας· ἀλλ' ὅτι θεῖα τὰ ἄντρα νομίζουσι, εἶα σύμβολα Κόσμου, καθὰ Πορφύριος· ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ἢ Ἰθακησίῳ ἄντρῳ εἴρηται), ὃ καὶ ἐπέρασιν ἔρρηται ἐκεῖ. Vid. ad ν'. v. 103.

10. Ἑρμείας ἀκάκητα) *Aristides*, 3 Tom. Orat. pro *Rhetor.* Δοκοῦσι δ' ἔμοιγε καὶ τὸν Ἑρμῆν οἱ Ποιηταὶ τὸ τῆ σοφίας τούτης ἡγεμόνα καὶ παραστάτην, τοῦτο χάριν τῆ κοινῆ τῶν θεῶν μόνον καλεῖν ὀνόματι· κοινῇ μὲ ἅπαντας δωτῆρας ἐάων ὀνομάζουσιν· ἰδίᾳ δ' ὅτι μόνον τοῦτον, καὶ Ἀκάκητά γε, ἐ Ἐλείσιον· ὃν γὰρ μὲ δεῖται ἡ πειθὼ αὐτοῦ δίχα· ἀγαθὸ δ' ἐξῆς ἅπασα παρείζῃ τοῖς ἀνθρώποις, εἰ παλίμπους, εἰ εἰρήνη, εἰ γῆ, εἰ θαλάσσα, εἰ δυσκολίας, εἰ εὐφροσύνης, πάντα χορός. Alludit Rhetor ad locum, in *Homeri* Hymno *Mercurii*, Numer. XVII, v. 12. Χαῖρ', Ἑρμῆ, χαριδῶτα, ἀγήκοε, Δᾶτερ ἐάων. Confer *Brevia Scholia*, & quæ *Pausanias*, l. 8. c. 3. De *Acaco*, undè *Acace*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

8. Ὁρμαθὸν ἐκ πέτρης) In hoc *Scholio*, * ἐπισυνθίσεως, lego, ex Msto, unâ voce, quæ malè olim disjungebatur, & * συναρμοσία, pro ἀνηρμόσας, excepto, quod in Msto ας, in *Dativo* sit. Huc refer *Hesych.* v. Ὁρμαθοὶ ἐκ πέτρης) Τόπος ἐπαλλήλων πετρωδῶς συνθέτων, lego, ἐπισυνθέτων. * Ὁρμαθὸς, σύνδεσμος, σίχος, ex *Suidâ*. Voces * ἧγυ σύσημα, ex *Etymolog.* M. v.

10. Ἀκάκητα) Pro ἀμείπτωτον κακῶν, in hoc *Scholio*, quod etiam *Aldina* præfert, * ἀμείπτωτος κακῶν, ex *Merici Casauboni* emendatione, quæ ab *Aloysii Alemanni* Msto confirmatur. *Hesychius*, Ἀκάκητα) Ὁ μηδενὸς κακοῦ ἀξιος, αντὶ δὲ, ἀκακήτης. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκακήτης.

13. * Τὸν τόπον λέγει) Vid. Not. in *Textum*.

## VARIÆ LECTIONES.

10. Ἑρμείας) γρ. Ἑρμείης.

11. Ὠκιανοῦ τε ῥοὰς) γρ. ὠκιανοῖο ῥοάς.

Ἐυδάδες

* Ἐνθάδε ναίουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων.
Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος,
Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἦεν εἶδός τε, δέμας τε
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ὡς οἱ μὲν περὶ κεῖνον ὁμίλεον· ἀχνυμένη δὲ
Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
Ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ
Οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
Τὸν πρότερος ψυχὴ προσεφώνεε Πηλείωνος,
Ἀτρεΐδη, μέν μιν σὲ φάμεν Διΐ τερπικεραύνῳ
Ἀνδρῶν ἡρώων φίλον ἔμμεναι ἠμὲν ἁπάντων,
Οὕνεκα πολλοῖσίν τε καὶ ἰφθίμοισιν ἄνασσες,
Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί.
Ἦ τ' ἄρα καὶ σοὶ πρῶτα πεπρωμένος ἔμμορε μοῖρ' ὀλοὴ, τλῆναι οὔτις * ἀλθεύς, ὅς κε γένηται.

Ubi habitant animæ, simulachra mortuorum.
Invenerunt autem ibi animam Pelidæ Achillis,
Et Patrocli, & strenui Antilochi,
Ajacisque, qui optimus erat specie, corporeque
Aliorum Danaorum, post strenuum Peliden.
Sic hi quidem circa illum versabantur; propè verò
Supervenit anima Agamemnonis Atridæ
Dolens; circùm quoq; aliæ congregatæ sunt, quæcunque cum ipso
Domo in Ægisthi mortui sunt, & fatum oppetebant.
Hunc prior anima allocuta est Pelidæ,
" Atride, suprà quidem te dicebamus
" Inter Viros heroas dilectum esse diebus omnibus,
" Quoniam multisque & fortibus imperabas,
" Populo in Trojanorum; ubi passi sumus dolores Achivi.
" Nihilominùs & tibi imprimis affutura erat
" Parca pernicioſa, quam nullus fugit, quicunque natus est.

## ΣΧΟΛΙΑ.

28. Πρῶτα.] Πρὸ δὲ δίστου καιροῦ· πρὶν ἢ ἥδε ὁ Ἀχιλλεὺς; εἰκὸς παρ' ἄλλα πεπύσθαι αὐτόν· οὐ χαίρει ΝΟΤΑΕ

γνησίου· Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τὸ καὶ ἀσφοδίλῳ μέγ' ὄνειαρ· τὸ δὲ πόνου, ἐν ᾧ φύεται, Ὀξυτονητέον, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ, Κατ' ἀσφοδιλὸν λειμῶνα. Confer *Brevia Scholia*.

14. Ἐνθάδε) Ità ſcribo, pro ἐνθάδ' τε, quod in Omnibus hactenùs obtinuit: quòd ἐνθάδε rectè ſe habeat, quoad *Senſum*, & *Tonum*, ἐνθάδ' τε autem nequaquam, quoad *Tonum*; ἔνθα τε, enim, ut *Aldin.* habet, ſcribi debet. At idem ferè ſonus Θ' τ', & δ'. undè Error.

15. Εὗρον δ' ψυχὴν Πηληϊάδαο Ἀχιλῆος, Καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο, Αἴαντός τε) Ità *Pauſanias*, Laconic. de *Leonymo*, Χείρων δ', ὡς ὑμέναιος ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς Λύκης, ἐδίδου μὲν ἔφασκεν Ἀχιλλέα, ἐδίδου δὲ τὸν Οἰλέως, ἐδίδου δὲ τὸν Τελαμῶνος Αἴαντα· σωτῆρας δὲ καὶ πάτροκλόν φησι, καὶ Ἀντίλοχον. Vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 228. *Scholia*, Editionis *Barneſiana*. Quod autem hìc *Pauſanias* de *Leonymo*, *Conon*, ubi idem ferè locus, de *Autoleonte*, narrat, Διηγησ. ιθ'. ad *Apollodori* Bibliothec. p. 258. Vid. ad λ'. v. 466.

21. Ἀχνυμένη) De hâc Quæſtione, Cur *Agamemnonis* Anima fingatur adhuc *Indolere* propter ΝΟΤΑΕ

Cædem, dicendum infrà, ad. v. 190. *Ibid.* Ἀγηγέραθ', ὅσαι ἅμ' αὐτῷ) Ἀγηγέραθ', omninò ante *Aſperum* ſcribendum, ex Regulâ; ut *Florentina*, *Romana*, *Baſileenſis*, *Lovaniana Reſcii*, *Aldina*, *Hervagiana*, Sex nempe omnium Vetuſtiſſimæ Editiones; quùm verò fortè fortunâ *H. Stephani* Editio, ἀγηγέρατ' habeat, is *Error* exindè in *Caſtellionaam*, *Spondanianam*, *Elzevirianam*, *Oxonienſem*, & *Cantabrigienſem*, Editiones, ex ἀγέρθαι propagatur. Quare iterum iterumque monendi ſunt *Magnorum Nominum* Superſtitioſi Sectatores, quantum periculum incurrant; qui quorumvis auctoritati innixi, vel *Papam*, vel alium quemvis Mortalium ἀναμάρτητον, aut *Infallibilem*, putant. Vid. ad ψ'. v. 31. & aliàs; ut mox, ad v. 57.

29. * Ἀλεύατο) Ità *Euſtath.* fol. 822. lin. 6. in παρεκβολαῖς, ἀλεύω), legit; ut & *Dupertus*, in *Gnomologiâ*, & *Seberus* etiam, in *Indice*. Eſt enim reverà, ἀλεύομαι, vel aliàs, ab ἀλευάμην, legendum, ἀλεύατο. Ἀλεύω) autem, quod priùs obtinuerat, omninò tollendum. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἀλεύω, & Ἀλεύατο, & quæ Nos ſuprà, ad ξ'. v. 400.

## VARIÆ LECTIONES.

14. Ἐνθάδε) γρ. ἐνθάπ, Omnia omninò *Exemplaria*, exceptâ *Aldinâ*; vid. Not. in *Textum*.

20. Ἦλυθ' ἐπὶ ψυχὴ) γρ. ἦλθεν ὅπι ψυχή.

21. Ἀγηγέραθ') γρ. ἀγηγέρατ'. vid. N. in *Textum*.

29. Ἀλεύατο) γρ. ἀλεύω), olim; vid. Not. in *Textum*.

Ὡς

Ὡς ὄφελες πιμπλῆς ἀποτίμνων, ἦσθα ἄναστες,
Δήμῳ σὺν Τρώων θάνατον καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
Τῷ κέν τοι τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
Ἠδέ κε καὶ σῷ παιδὶ μέγα κλέος ἦρο' ὀπίσσω·
Νῦν δ' ἄρα σ' οἰκτίστῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.

Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ποδαπεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε Πηλέος υἱὲ, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ὃς θάνες ἐν Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος· ἀμφὶ δέ σ' ἄλλοι
Κτείνοντο Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ὑιες ἄριστοι,
Μαρνάμενοι περὶ σεῖο· σὺ δ' ἐν προφάλινσι κονίης
Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων·
Ἡμεῖς δ' ποτὲ πᾶσαν ἤμαρ ἐμαρνάμεθ'· οὐδέ κε πάμπαν
Παυσάμεθα πολέμοιο, εἰ μὴ Ζεὺς λαίλαπι πάσσεν.
Αὐτὰρ ἐπεί σ' ἐπὶ νῆας ἀείραμεν ἐκ πολέμοιο,
Κάτθεμεν ἐν λεχέεσσι, καθήραντες χρόα καλὸν,
Ὕδατί τε λιαρῷ καὶ ἀλείφατι· πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Δάκρυα θερμὰ χέον Δαναοὶ, κείροντό τε χαίτας.
Μήτηρ δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε σὺν ἀθανάτῃσ' Ἁλίῃσιν,
Ἀγγελίης ἀΐουσα· βοὴ δ' ἐπὶ πόντον ὀρώρει
Θεσπεσίη· τὼ δ' κε πρόμοι ἔλλαβε πάντας Ἀχαιούς·
Καί νύ κ' ἀναΐξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰ μὴ ἀνὴρ κατέρυκε, παλαιά τε, πολλά τε εἰδὼς,
Νέστωρ, ὅς καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ὃς σφιν ἐὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Μήτηρ ἐξ ἁλὸς ἥδε, σὺν ἀθανάτῃσ' Ἁλίῃσιν,
Ἔρχεται, ὅ παιδὸς τεθνειότος ἀντιόωσα.

" Utinam honore abundè perfruens,
quo imperabas,
" Populo in Trojanorum mortem & fatum consequutus esses;
" Quo tibi sepulchrum quidem fecissent omnes Achivi,
" Atque tuo filio magnam gloriam dedisses in futurum!
" Nunc utique te miserrimâ morte fatum erat abripi.
Hunc rursus anima allocuta est Atridæ,
" Felix Pelei fili, Diis similis Achilles,
" Qui mortuus es in Troiâ, longè ab Argo; circùm verò te alii
" Interfecti sunt Trojanorum & Achivorum filii optimi,
" Pugnantes circum te; tu interim vertigine pulveris
" Jacebas magnus in magno spatio, oblitus equitatus, *i. e. belli.*
" Nos verò toto die pugnabamus, neque omninò
" Cessaviſſemus à bello, nisi Jupiter turbine sedâſſet.
" At posquam te ad naves portavimus ex bello,
" Deposuimus in lectis, expurgato corpore pulchro,
" Aquâque calidâ & *unguento*: multas verò te circùm
" Lachrymas calidas fundebant Danai, totonderuntque crines.
" Mater autem ex mari venit, cum immortalibus Marinis *Deabus*,
" Nuncium audiens; clamor verò super mare ingruebat
" Immensus; invasitque tremor universos Achivos;
" Et fortè proruentes iviſſent concavas in naves,
" Nisi vir detinuiſſet antiquaque, multaque sciens,
" Nestor, cujus & antea optimum apparuit consilium,
" Qui ipsis rectè sentiens concionatus est, & dixit,
" Sistite gradum, Argivi, ne fugite, filii Achivorum:
" Mater ex mari hæc cum *Deabus* Marinis, i.e. *Nereidibus*,
" Venit suum filium mortuum curatura.

## ΣΧΟΛΙΑ.

30. Ἀποτίμν.] Ὄντως τὸ ἀφέλιμον λαβών.
33. Ἤρω.] Ἀπωτέρω.
43. Ἐνείκαμεν.] Ἠνέγκαμεν.
44. Κατθέμεν.] Κατεθέμεθα.
48. Ἀγγελίης.] Νῦν, ὅ ἡμῶν.

## NOTÆ.

40. Κεῖσο μέγας μεγαλωστὶ λελασμένος ἱπποσυνάων) *Eustath.* fol. 823. lin. 13. Ὃς δὴ ἀλαζόνα τοῦτον εἴκασε καὶ τὸν ὁ *Ἰλιάδι, nempè, *Iliad.* π'. v. 776.

54. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ φεύγετε, κοῦροι Ἀχαιῶν) Poeta seipsum & hìc παρῳδεῖ· nam & *Iliad.* γ'. v. 82. Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν.

## VARIÆ LECTIONES.

33. Ἤρω') γρ. ἦρω, rectè; ἠρόμην enim ἦρο, ἦρω. Vid. infrà, ad v. 192.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο φόβῳ μεγάθυμοι Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δέ σ' ἕσταν κῆρες Ἁλίοιο γέροντος,
Οἰκτρ' ὀλοφυρόμεναι, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσαν·
Μοῦσαι δ' ἀντέα πᾶσαι, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ,
Θρῆνεον· ἔνθα κεν οὔτιν' ἀδάκρυτον γ' ἐνόησας
Ἀργείων· τοῖον γὰρ ὑπώρορε Μοῦσα λίγεια.
*Ἑπτὰ ἒ καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Κλαίομεν, ἀθάνατοί τε Θεοί, θνητοί τ' ἄνθρωποι·
Ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἔδομεν πυρί, πολλὰ δέ σ' ἀμφὶς
Μῆλα κατακτάνομεν μάλα πίονα, καὶ ἕλικας βοῦς·
Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι Θεῶν, καὶ ἀλείφατι πολλῷ,
Καὶ μέλιτι γλυκερῷ· πολλοὶ δ' ἥρωες Ἀχαιοὶ
Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι καιομένοιο,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δή σε φλὸξ ἧνυσεν Ἡφαίστοιο,

" Sic dixit; hi autem abſtinebant à timore magnanimi Achivi.
" Circum itaque te ſteterunt filiæ Marini ſenis,
" Miſerabiliter lugentes, circumque immortales veſtes induerunt.
" Muſæ verò novem omnes, alternantes voce pulchrâ,
" Lamentabantur: tunc nullum non lachrymantem vidiſſes
" Argivorum; ita enim animos permoverat Muſa ſtridula.
" Septem & decem quidem te ſimul noctesque, & interdiù,
" Flevimus immortalesque Dii, mortalesque homines:
" Octavâ & decimâ autem dedimus igni, multaſque circa te
" Oves jugulavimus valde pingues, & nigras boves.
" Cremabaris item in veſte Deorum, & unguento multo,
" Et melle dulci; multique heroës Achivi
" Armis irruerunt circa rogum, dum comburebatur corpus,
" Pedireſque, Equiteſque; & ingens ortus eſt ſtrepitus.
" Sed quùm jam te flamma abſumſerat Vulcani,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

61. Ἐνόησας.] Ἐθηήσω.
65. Ἔδομεν.] Ἐδάκομεν. Ἔδομεν πυρί.] Ἀντὶ τοῦ κατέκαομεν.
67. Καίεο.] Ἐκαίω.
70. *Ἐρρώσαντο) Ἐρρωμένως ἐκινήθησαν.
71. *Ἧνυσεν.] Ἔπλεσε, ἠφάνισεν.

## N O T Æ.

57. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔχοντο) Est ἔφαθ' omninò ante *Aſperum*, ex Regulâ ſcribendum; ut Prædictæ omnes Editiones; licet *Henr. Stephanus* hâc fortè etiam in parte lapſus, juratos ſuos prædictos Sectatores poſt ſe traxerit, omnibus nempe illius errorem errantibus, ut ſuprà, v. 21. & infrà, v. 495.

58. Κούρῃσιν ἁλίοιο γέροντος) De *Quinquaginta* filiis *Nerei*, vid. quæ Nos ſuprà, ad *Iliad.* σ'. v. 38.

60. Μοῦσαι δ' ἀντέα πᾶσαι) De hâc phraſi, videſis ad *Iliad.* τ'. v. 247. De Objectione contrà locum, vid. infrà, ad v. 190.

63. Ἑπτὰ δ' καὶ δέκα μέν σε ὁμῶς) Ità ἑπτὰδεκαίδεκα lego, pro ἑπτακαίδεκα, *Senſu* & *Metro* poſtulante, nec *Euſtathii* Lectionem in παρεκβολαῖς moramur, qui ἑπτὰ *Proſaicè* laudat *Poetam*, ut mox, v. 78. ἀπείρονα ἄλλων, pro ἕτ' ἄλλων, &c. Vid. ſuprà, ἡ. v. 67. Νύκτας autem & ἦμαρ, & νύκτας τε καὶ ἦμαρ, aliàs, more *Hebræorum*, Qui *Noctem*, ſolent *Diei* præponere; ut *Geneſ.* c. 1. v. 5. 8. 13. 19. 23. 31. Cur tamdiu Exequias diſtulerint *Græci*, vid. infrà, ad v. 190. Ex Ordinatione *Deæ* Matris.

67. Καίεο δ' ἔν τ' ἐσθῆτι θεῶν) Ἐν πυθίῳ δηλονότι ἐσθήματι, ἐ σαφέσιοις λευκοῖς· οἷα θεῶν σπερμέσιν ἦν ἀξία καὶ ἰδία. Vid. *Euſtath.* fol. 824. lin. 33. Ἐσθῆτι δ' θεῶν λέγει τὰ ἄμβροτα εἵματα, τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα. Huc refer *Achillis* Epitaphium, in Πίνδαρ. Θεσσαλὸς ὅτος ἀνὴρ Ἀχιλεὺς ἐν τῷδε τάφῳ κεῖται Τύμβῳ· ἐδρήνησαν δ' Ἐννέα Πιερίδες.

69. Τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι) Ità *Iliad.* ψ'. v. 13. Οἱ δ' περὶ νεκρὸν ἐτεύχεσθ' ἠλασαν ἵππους.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

70. *Ἐρρώσαντο) Hoc ex *Euſtath.* fol. 824. lin. 3. Vid. ad ψ'. v. 3. Not. in *Scholia*.

71. *Ἧνυσεν) Ἔπλεσε, ex eodem.

## VARIÆ LECTIONES.

57. Ἔφαθ') γρ. ἔφατ', vid. Not. in *Textum*.

61. Ἀδάκρυτόν γ' ἐόησας) γρ. ἀδάκρυτόν γε νόησας. *Euſtath.* fol. 823. lin. 26.

62. Ὑπώρορε) γρ. ἐπώρορε, & ἐπώρνυε, *H. Steph.* ἐπώρνυε, *Euſt.* fol. 823. lin. 26. *Ib.* Λίγεια) γρ. λιγέα.

63. Ἑπτὰδεκαίδεκα) γρ. ἑπτακαίδεκα, malè olim; ut Not. in *Textum*; γρ. ἑπτὰ δ' καὶ δέκα.

65. Πολλὰ δ' σ' ἀμφὶς) γρ. πολλὰ δ' ἐπ' αὐτῷ. *H. Steph.* ut referatur ad πυρί. Verùm non video hanc *Lectionem* obſervatam *Euſtathio*, ut nec plures alias ejuſdem *Lectiones*, utut ille Omnes ex *Euſtathio* hauſtas dicat. Vid. ſuprà, ad σ'. v. 317.

Ἡφαί-

Ἠῶθεν δή τοι λέγομαι λευκὴ ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Οἴνῳ ἐν ἀκρήτῳ καὶ ἀλείφατι· δῶκε δὲ μήτηρ
Χρύσεον ἀμφιφορῆα· Διωνύσοιο δὲ δῶρον
Φάσκ' ἔμμεναι, ἔργον δὲ περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο.
Ἐν τῷ τοι κεῖσαι λευκὴ ὀστέα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Μίγδα δή, Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Χωρὶς δ', Ἀντιλόχοιο· τὸ ἔξοχα τῖες ἁπάντων
Τῶν ἄλλων ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Ἀμφ' αὐτοῖσι δ' ἔπειτα μέγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον
Χεύαμεν Ἀργείων ἱερὸς στρατὸς αἰχμητάων,
Ἀκτῇ ἔπι προὐχούσῃ, ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ·
Ὡς κεν τηλεφανὴς ἐκ πολλόφιν ἀνδράσιν εἴη
Τοῖς, οἳ νῦν γεγάασι, καὶ οἳ μετόπισθεν ἔσονται.
Μήτηρ δ', αἰτήσασα θεοὺς περικαλλέ' ἄεθλα,
Θῆκε μέσῳ ἐν ἀγῶνι παρὰ κρατερῇσιν Ἀχαιοῖς.
Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησα
Ἡρώων, ὅτε κέν πο' ἀποφθιμένῳ βασιλῆϊ
Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπείγουσιν ἄεθλα·

" Sub aurorâ utique tibi collegimus alba ossa, ô Achilles,
" Vino in puro & unguento: dedit autem mater
" Auream amphoram, Dionysique donum
" Dicebat esse, opus verò inclyti Vulcani.
" In hâc tibi jacent alba ossa, illustris Achilles;
" Mixtimque Patrocli Menœtiadæ demortui:
" Separatim verò Antilochi, quem eximiè honorabas omnium
" Aliorum sociorum, post Patroclum mortuum.
" Circum has *reliquias* verò postea magnum & invidendum tumulum
" Fudimus Argivorum sacer exercitus bellicosorum,
" Littore in excelso, super latum Hellespontum;
" Ut è longinquo manifestus ex ponto viris esset
" His, qui nunc nati sunt, & qui in futurum erunt.
" Mater autem, Diis veniam rogatis, perpulchra certamina
" Proposuit medio in circo optimis Achivorum.
" Jamdudum quidem multorum ad funus virorum veni
" Heroum, quando aliquando mortuo Rege *quodam*
" Cingunturque juvenes, & parant certamina:

## ΣΧΟΛΙΑ.

72. Λίγομαι.] Συνήγομαι.

81. Ἱερὸς στρατὸς.] * Ἱερὸν στρατὸν λέγει τὸ Ἑλληνικὸν, ὡς ὑπὲρ ἀριστῆς πολυπεύσαντος τὸ δικαιότατον πόλεμον.

82. Προὐχούσῃ.] Προεχούσῃ, ἐξεχούσῃ.

83. Τηλεφανὴς.] Ἐκ διαστήματος φαινόμενος. Ποντόφιν.] Τῆς θαλάσσης, * ὡς πλυόφιν.

89. Ζώννυνται.] Ἐν περιζώμασιν ἀγωνίζονται.

## NOTÆ.

80. Μίγαν καὶ ἀμύμονα τύμβον) Hunc tumulum, ad *Sigæum* Promontorium suo tempore extitisse ait *Strabo*, cum *Sacello*, etiam diù post *Apollonii Tyanensis* tempora, ut *Philostratus*. Vid. ad *Euripid.* Helen. v. 33.

87. Ἀντιβόλησα) Qui legunt ἀντιβόλησας, vel hinc refutari possunt, quod mox v. 90. Ἐτεθήπειν necessariò sit legendum; quum ἐτεθήπεις nullo modo stare possit, ob vocem sequentem θυμόν. Quare redarguendus hic *Eustath.* fol. 823. lin. 41. Ἤδη μὲν πολέων τάφῳ ἀνδρῶν ἀντεβόλησας Ἡρώων· ὅτε κέν ποτε λαφθιμένῳ βασιλῆϊ Ζώννυνταί τε νέοι, καὶ ἐπείγουσιν ἄεθλα· ἦγον εἰς ἀγῶνας ἁπλίζοντες. Ἀλλὰ γε κεῖνα φαίλισται ἰδὼν ἐτεθήπεις, ἢ ἐτεθήπεισθα, οἷα ἐπὶ σοὶ κατέθηκε μήτηρ περικαλλὲ' ἄεθλα. Vid. eundem, fol. 824. lin. 44. & deinceps. Nisi dicendum, quod reverà dicendum, Ἀντιβόλησα rectè in Primo loco poni; cùm de se ipso *Agamemnon* loquatur; at nunc posse etiam dici de *Achille*, ad ipsum; verum tunc aliâ Voce utendum. Et *Florentina* enim, *Aldina*, & *Lovaniana Recusii*, θηρσὶ θυμοῦ hìc legunt, licet alio in loco Omnes ἀντιβόλησα Retineant, & Potest in hoc loco Mutatio *Numeri* fieri, ut Φαίης κὲν ζάκοθεν, & *Latini* dicunt, *Mireris* utique, si tale spectares. De More *ad Funera Certandi*, vid. quæ Nos ad Certamen *Homeri* & *Hesiodi*.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

81. * Ἱερὸς στρατὸς) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 824. lin. 41. quod eò libentiùs huc referendum duxi; quoniam & *Christianis* vocatum fuerit *Bellum Sanctum*, utpote *Religionis* causâ susceptum, &c.

83. * Ὡς πλυόφιν) Οἴκοθεν addo, vid. ad *Iliad. ν'.* v. 588.

## VARIÆ LECTIONES.

79. Μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα) γρ. μετ' ἀμύμονα Πατροκλῆα.

87. Ἀντιβόλησα) γρ. ἀντεβόλησας, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ἐπεθήπεα θυμῷ,
Οἵ᾽ ἐπὶ σοὶ κατέθηκε θεὰ περικαλλέ᾽ ἄεθλα,
Ἀργυρόπεζα Θέτις· μάλα γὰρ φίλος ἦσθα θεοῖσιν.
Ὡς σὺ μὲν ὄφρ᾽ ἐδὲ θανὼν ὄνομ᾽ ὄλεσας, ἀλλά τοι αἰεὶ
Πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους κλέος ἔσται ἐσθλόν, Ἀχιλλεῦ·
Αὐτὰρ ἐμοὶ τί τόδ᾽ ἦδος, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσα;
Ἐν νόστῳ γάρ μοι Ζεὺς μήσατο λυγρὸν ὄλεθρον
Αἰγίσθου τοῦ χερσὶ, καὶ ἀλόμφης ἀλόχοιο.
Ὡς εἰ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἀσχίμαλον δὲ σφ᾽ ἦλθε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ψυχὰς μνησήρεσι καταγῶν, Ὀδυσῆϊ δαμέντων.
Τὼ δ᾽ ἄρα θαμβήσαντε ἰδὺς κίον, ὡς ἐσιδέσθην·
Ἔγνω δ᾽ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
Παῖδα Μελανθῆος, *τ᾽ ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἦεν, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων.
Τὸν πρότερη ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ἀμφίμεδον, τί παθόντες ἐρεμνὴν γαῖαν ἔδυτε,
Πάντες κεκριμένοι κὴ ὁμήλικες; οὐδέ κεν ἄλλως
Κεκρίμενος λέξαιτο κατὴ πόλιν ἄνδρας ἀρίστους.
Ἦ ὑμὲ σὴ νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
Ὄρσας ἀργαλέους ἀνέμους κὴ κύματα μακρά;
Ἦ πὺ ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ᾽ ἐπὶ χέρσῳ

" Verùm illa maximè conſpicatus miratus ſum animo,
" Qualia in tuam gratiam poſuit Dea perpulchra certamina,
" Argentea-pedibus Thetis: valdè enim amicus eras *Dis*.
" Sic tu quidem, neque mortuus nomen perdidiſti, ſed tibi *ſemper*
" Omnes inter homines gloria erit bona, ô Achilles.
" At mihi quid iſtud commodi, quòd bello exhauſto *ſupervixerim?*
" In reditu enim mihi Jupiter molitus eſt malam mortem
" Ægiſthi à manibus & pernicioſæ uxoris.
Sic hi quidem talia inter ſe loquebantur:
Propè autem ipſos venit internuncius Argicida,
Animas procorum deducens, ab Ulyſſe *nece* domitorum.
Hi igitur ſtupefacti reſtiterunt, *i. e. obviam* iverunt, ut viderunt:
Cognovit verò anima Agamemnonis Atridæ
Filium Melanthii, perinclytum Amphimedonta;
Hoſpes enim illi erat, in Ithacâ domos habitans.
Hunc prior anima allocuta eſt Atridæ,
" Amphimedon, quid paſſi tenebroſam terram ſubiiſtis,
" Omnes eximii & æquales? neque aliter aliquis
" Habito delectu elegiſſet in civitate viros optimos.
" Nunquid vos in navibus Neptunus domuit,
" Concitatis moleſtis ventis & fluctibus magnis?
" An inimici viri læſerunt in terrâ

## ΣΧΟΛΙΑ.

95. Τολύπευσα.] Κατέρραπτον.

100. Ὀδυσῆϊ δαμέντων.] Ὑπὸ Ὀδυσσέως ἀνηρημένων.

108. Λίξαιτο.] Συναγάγοι.

## NOTÆ.

97. Αἰγίσθου ὑπὸ χερσὶ) Hiſtoria hæc plenior habetur, ſuprà, ad λ'. v. 408. Ἀλλά μοι Αἴγισθος πέφνε θανάτου τε μόρου τε. Ἀχιλλεύς, & φ'. v. 252. Μέλανος θ᾽ ἡγητῆρος, & β'. v. 681. Νῦν δ᾽ αὖ τὸν, ὅσσον τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἵκανεν. Aliis viſum interſerere τὸ μάλα, aliis τὸ πί. at τ omninò prætermittendum. Tres autem *Melanthii* videntur *Homero* agnoſci, *Primus* hic *Amphimedontis* pater, Nobilis apud *Ithacenſes*; *Secundus*, *Trojanus*, ab *Eurypylo* cæſus, *Iliad.* ζ'. v. 36. *Tertius* denique *Ulyſſis* perfidus Domeſticus, Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν. Μελανθεὺς autem & Μελάνθιος indiſcriminatim dicitur.

103. Παῖδα Μελανθῆος * τ᾽ ἀγακλυτὸν Ἀμφιμέδοντα) Quum in Veteri Codice τὸ τ malè exciderat, reſtituendum curavi; cùm & Articulus ſæpè præfigi ſoleat aliis Nominibus, apud *Homerum*, ut. *Iliad.* ν'. v. 320. Ἴξε δ᾽ ὀδ᾽ Αἰνείας, υἱὸ᾽ ὁ κλυτὸς ἦεν

## VARIÆ LECTIONES.

90. Ἐτεθήπεα) γρ. ἐτεθήπειν, & ἐτεθήπετο. At *Florentina* Editio, *Aldina*, & *Lovaniana Reſcii*, θήπεσε θυμῷ, omnes hoc in loco, vid. ad v. 87. Not. in *Textum*.

103. Παῖδα Μελανθῆος τ᾽ ἀγακλυτὸν) γρ. παῖδα Μελανθῆος ἀγακλυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

104. Ξεῖνος γάρ οἱ) γρ. ξεῖνος γάρ τοι, *Florentin. Aldin. Lovanian. Reſcii.*

Βῆς * θεμιαραμβήσῃς, ἠδ' οἰῶν πώεα καλά;
Ἠὲ θεοὶ πόλιος μαχεήμβροι, ἠδὲ γυναικῶν;
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ· ξεῖνος δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
Ἦ ῥ μέμνῃ, ὅτε κεῖσε κατήλυθον ὑμέτερον δῶ,
Ὀτρυνέων Ὀδυσῆα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕπεσθαι, ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν;
Μιὴ δ' ἄρ' οὖλῳ πάντα περήσαμεν εὐρέα πόντον,
Σπευδῇ παρπεπιθόντες Ὀδυσσῆα πολίπορθον.
Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀμφιμέδοντος,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνον,
Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω
Ἡμετέρῳ θανάτοιο κακὸν τέλος, οἷον ἐτύχθη.
Μνώμεθ' Ὀδυσσῆος δὴν οἰχομένοιο δάμαρτα·

" Boves dum furriperetis, & ovium greges pulchros?
" An pro civitate pugnantes, & mulieribus?
" Dic mihi interroganti, hoſpes enim tibi profiteor eſſe.
" An non recordaris, quando illuc veni ad veſtram domum,
" Impulſurus Ulyſſem, cum divo Menelao,
" Ad Ilium ſimul ut ſequeretur, benè tranſtratis in navibus?
" Menſe autem toto omnem transivimus latum pontum,
" Cum vix tandem flexiſſemus Ulyſſem urbium-populatorem.
Hunc rurſus anima allocuta eſt Amphimedontis,
" Atrides, optime, rex virorum Agamemnon,
" Memini hæc omnia, & verè enarrabo
" Noſtræ mortis malum finem, qualis fuerit.
" Petebamus Ulyſſis diù abſentis uxorem;

## ΣΧΟΛΙΑ.

112. Πεῖσμαραμβήσῃς.] Πεῖσιλαύνοντες.
118. Οὖλῳ.] Ὅλῳ.
119. Σπευδῇ.] Μόλις ἤθελε ὑ κρύπτειν ἑαυτὸν [* ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλ' ὡς συνήθης ἀνὴρ ἱερῶν τὸ μίγδην ἢ πολέμου, ὅθεν εἰκὸς τ' Ἀγαμέμνονα * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι μένειν. ἢ ὡς παρὰ τῷ Ὀδυσσεῖ.

## NOTÆ.

112. Βῆς θεμιαραμβήσῃς) Mallem & hic legere βῆς θεμιαραμβήσῃς, pro corrupto θεσπεσιομβήσῃς. ut ſuprà, ad λ'. v. 401.

113. Ἠὲ θεοὶ πόλιος μαχεήμβροι, ἠδὲ γυναικῶν) Cum olim, in Vetuſtiſſimis & Optimis Exemplaribus, præceſſerit θεσπεσιομένους. τὸ μαχεήμβροι tamen hic rectè dicitur, ut referatur ad id, quod præceſſerit, v. 106. Τί παθόντες ζωῶν ἔδυτε;

115. Ἦ οὐ μέμνῃ) Et hic τὸ η & υ coaleſcunt μετοσυναίβας, ut ad *Iliad.* ο'. v. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐφίμου ὑψόθεν, ἐκ δ' ὑποδῆτε. De quâ re Nos, ad *Euripid.* Oreſt. v. 596. &c.

120. Ἀτρεΐδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, Ἡμετέρῳ) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω, verùm hæc *Lectio* fit ex *Criticorum* perverſo judicio, qui durum putabant, Mortuum *Agamemnona* titulis inſigniri, quos Vivus habuit; quaſi illorum τὸ Διοτρεφὲς, minùs eſſet huic *Objectioni* obnoxium, ut magis proprium. Vah! Piget, pudetque temerarii *Criticorum* dogmatis. *Virgil.* Æneid. l. vi. v. 642. *Quæ Gratia Curruum, Armorumve fuit Vivis, ea Cura Sepultis.* Vid. infrà, ad v. 190.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

119. [* Ὁ Ὀδυσσεὺς, μὴ βελόμενος φανερὸς εἶναι, ἀλλ' ὡς δεῖλαιον] Hæc verba, *Uncinis* incluſa, opportunè ſuggeſſit MS. *Aloyſii Alemanni*, quibus hujus *Scholii* Defectum gravem nunc habes feliciter expletum. Vellem equidem, pro * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντι, legere, * παρὰ τῷ Ἀμφιμέδοντος, vel παρὰ τοῖς Ἀμφιμέδοντος, ut *Euſtath.* apertè legit, fol. 825. lin. 15. Non enim *Amphimedon*, qui inter Procos erat coætaneus, potuit ipſe hoſpitio excipere *Agamemnonem*; verùm Puer exiſtens, benè potuit illius, in Patris domo excepti, & à ſe viſi meminiſſe; ut de ſe teſtatur *Antinous*, vidiſſe nempè ſe aliquando *Ulyſſem*, *Odyſſ.* φ'. v. 94. Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν· ἐγὼ δέ μιν αὐτὸς ὄπωπα· Καὶ γὰρ μνήμων εἰμὶ πάλαι δ' ἔτι νήπιος ἦα. Potuit tamen *Amphimedon* ferè *Vicenarius* eſſe illo tempore, ut nec *Agamemnonis* memoriæ exciderit.

## VARIÆ LECTIONES.

112. Πεῖσμαραμβήσῃς) γρ. θεσπεσιομβήσῃς. vid. Not. in *Textum*.

121. Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, Μέμνημαι τάδε πάντα, καὶ ἀτρεκέως καταλέξω) γρ. Μέμνημαι τάδε πάντα, Διοτρεφὲς, ὡς ἀγορεύεις· Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ μάλα πάντα, ἐ ἀτρεκέως καταλέξω. Vid. Not. in *Textum*.

Ἡδ'

Ἦδ' ὃδ' ἠρεῖτο γυγερὸν γάμον, οὔτ' ἐτελεύτα,
Ἡμῖν φραζομένη θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
Ἀλλὰ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
Στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε
Λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε,
Κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσεύς,
Μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
Ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,
Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰσότε κέν μιν
Μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι ταναηλεγέος θανάτοιο·
Μή πῃ μοὶ κτ' δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
Αἴκεν ἄπερ σπείρῳ κεῖται, πολλὰ κλεαίσας.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγλαΐῶρ.
Ἔνθα κὲν ἡμάλιη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὶν δαΐδας παραθεῖτο.
Ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι
Μηνῶν φθινόντων, πολλὶ δ' ἤματα πόλλ' ἐτελέσθη·
Καὶ τότε δή τις εἶπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
Καὶ τὴν' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
Ὣς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης·
Εὖτ' ἡ φᾶρος ἔδειξεν, ὑφήνασα μέγαν ἱστὸν,
Πλύνασ', ἠελίῳ ἐναλίγκιον, ἠὲ σελήνῃ.
Καὶ τότε δή ῥ' Ὀδυσῆα κακὸς ποθὲν ἤγαγε δαίμων
Ἀγρῆς ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε συβώτης.
Ἔνθ' ἦλθεν φίλος υἱὸς Ὀδυσσῆϊ θείοιο,
Ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος ἰὼν σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Τὼ ῥ' μνηστῆρσιν θάνατον κακὸν ἐρτύναντε,
Ἶκοντο πρὸς ἄστυ περικλυτόν· ἦτοι Ὀδυσεὺς

" Hæc neque negabat odiosas nuptias,
neque perficiebat,
" Nobis consultans mortem & parcam
nigram.
" Sed dolum hunc alium in mentibus
cogitavit;
" Orsa magnam telam in domibus
texebat,
" Tenuem & ultra mensuram; statim
autem nobis dixit,
" Juvenes, mei proci, quoniam mor-
tuus est divinus Ulysses,
" Manete urgentes meas nuptias, do-
nec vestem
" Perficiam, ne mihi vana fila pe-
reant,
" Laërti heroi sepulchralem, in *tem-
pus* utique, quando ipsum
" Parca pernicioſa susceperit longum-
dormientis mortis:
" Ne me aliqua in populo Græcarum
accuset,
" Si sine veste jaceat, qui multa pos-
sederit.
" Sic dixit, nobis verò persuasus est
animus superbus.
" Tunc interdiù quidem texebat mag-
nam telam,
" Singulis noctibus autem dissolvebat,
postquam lampades appositerat.
" Sic triennio latuit dolo & persuasit
Achivos:
" Sed quando quartus venit annus, &
venerunt tempora
" Mensium decrescentium, & multi
dies elapsi sunt,
" Et tunc aliqua dixit mulierum, quæ
manifestè sciebat,
" Et hanc dissolventem invenimus il-
lustrem telam.
" Sic hanc *telam* perfecit, & quidem
non volens, necessitate:
" Quandò illa vestem ostendit, per-
textam magnam telam,
" Lotam, Soli simílem, vel Lunæ.
" Et tunc jam Ulyssem malus aliunde
duxit *noster* Genius
" Agri in extremitatem, ubi domos
habitabat subulcus.
" Illuc *quoque* venit dilectus filius
Ulyssis divini,
" Ex Pylo arenosâ redux cum navi
nigrâ.
" Hi igitur procis mortem malam per-
molíti,
" Venerunt ad civitatem præclaram;
sanè Ulysses

## NOTÆ.

128. Στησαμένη μέγαν ἱστὸν) Idem locus, mutatis mutandis, suprà occurrit haud semel, ut ad Γ. v. 94. item, ad τ'. v. 139. &c.

## VARIÆ LECTIONES.

132. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, ut aliàs; vid. ad *Iliad.* δ'. v. 363.
133. Εἰσότε) γρ. εἰσόκε.
139. Ἀλλύεσκεν) γρ. ἀναλύεσκεν, ut infrà, v. 144.
*Ibid.* Παραθεῖτο) γρ. παραθείη, & παραθῆται.
140. Ἔπειθεν) γρ. ἔθελγεν.
144. Ἀλλύουσαν) γρ. ἀναλύουσαν, ut suprà, v. 139.
146. Ὑφήνασα) γρ. ὑφηναμένη, meliùs.
149. Ἐπ' ἐσχατιὴν) γρ. ἐπ' ἐσχατιῆς.

Ὕστερος

Ὕστερος, αὐτὰρ Τηλέμαχος τοῖσδ' ἡγεμόνευε.
Τόνδε συβώτης ἦγε, κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα,
Πτωχῷ λυγαλέῳ ἐναλίγκιον, ἠδὲ γέροντι,
Σκηπτόμενον· τὰ δ' ἦν λυγρὰ περὶ χροΐ εἵματα ἕστο.
Οὐδέ τις ἡμείων δυάλο γνῶναι τ' ἔόντα,
Ἐξαπίνης τοφανέντ', οὐδ' οἱ τοπρογενέστεροι ἦσαν·
Ἀλλ' ἔπεσίν τε κακοῖσιν ἐνίπτομεν, ἠδὲ βολῆσιν.
Αὐτὰρ ὁ τέως μὲν ἐτόλμα ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι
Βαλλόμενος ἠνιπόμενος, τετληότι θυμῷ·
Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἔγειρε Διὸς νόος Αἰγιόχοιο,
Σὺν μὲν Τηλεμάχῳ περικαλλέα τεύχε' ἀείρας,
Ἐς θάλαμον κατέθηκε, καὶ ἐκλῄϊσεν ὀχῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἰῷ ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγε
Τόξον μνηστῆρσι τιθεῖν πολιόν τε σίδηρον,
Ἡμῖν αἰνομόροισιν ἀέθλια, καὶ φόνῳ ἀρχήν.
Οὐδέ τις ἡμείων δυνατὸς κραπεροῖο βιοῖο
Νευρὴν τανύσαι, πολλὸν δ' ὀπιδευέες ἦμεν·
Ἀλλ' ὅτε χεῖρας ἵκανεν Ὀδυσσῆος μέγα τόξον,
Ἔνθ' ἡμεῖς μὲν πάντες ὁμοκλέομεν ἐπέεσσι,
Τόξον μὴ δόμεναι, μήδ' εἰ μάλα πολλ' ἀγορεύοι·
Τηλέμαχος δέ μιν οἷος ἐποτρύνων ἐκέλευσεν·
Αὐτὰρ ὁ δέξατο χειρὶ πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς,
Ῥηϊδίως δ' ἐτάνυσσε βιὸν, ἆφε δ' ἧκε σιδήρου.
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς,
Δεινὸν παπταίνων· βάλε δ' Ἀντίνοον βασιλῆα.
Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι ἐφὴ βέλεα στονόεντα,

" Posterior, at Telemachus ante præcessit.
" Hunc verò subulcus duxit, mala corpore vestimenta habentem,
" Pauperi miserando similem & seni,
" *Baculo* incumbentem; malaque circum corpus vestes indutus erat.
" Neque aliquis nostrum potuit cognoscere illum ipsum esse,
" Qui repente apparuit, neque ii quidem, qui majores natu erant:
" Sed verbis malis *illum* incessimus & verberibus.
" At hic quidem tantisper toleravit, in ædibus suis
" Percussus, & injuriâ affectus, patiente animo:
" Verùm quando jam ipsum suscitavit Jovis mens Ægiochi,
" Una cum Telemacho perpulchra arma sublata
" In thalamum deposuit, & clausit seras.
" At hic suam uxorem multis astutiis jussit
" Arcum procis ponere, nitidumque ferrum.
" Nobis graviter morituris certamina & cædis principium.
" Neque aliquis nostrûm potuit rigidi arcûs
" Nervum intendere, valdè enim impares fuimus:
" Sed quando ad manus pervenit Ulyssis magnus arcus,
" Tunc nos quidem omnes minabamur verbis,
" Arcum ut nè daret, etiamsi valdè multùm diceret *Telemachus*:
" Telemachus verò eum, *i. e. subulcum*, solus confirmans jussit:
" Et proindè suscepit manu, perpatiens divus Ulysses,
" Facileque tetendit arcum, misitque per ferrum.
" Stetit igitur super limen iens, velocesque effudit sagittas,
" Acriter collimans, percussit verò Antinoum regem.
" At postea aliis immisit tela suspiriosa,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

160. Ἐνίπτομεν.] Ἐπεπλήττομεν. Βολῆσιν.] Βλήμασι, βολαῖς.
161. Τίων.] Τηνικαῦτα. Ἐτόλμα.] Ἐκαρτέρει.
165. Ἐκλῄϊσεν.] Ἔκλεισεν. *Ἀσφαλίσας. Ὀχῆας.]
172. Ὁμοκλέομεν.] Ἀπειλοῦμεν.
173. Ἀγορεύοι.] Λέγοι.
179. Βιὸν.] Βίλη.

## N O T Æ.

166. Αὐτὰρ ὁ ἦν ἄλοχον) Male hoc Mendacium vocat *Eustathius*; licet enim non esset Verum, verisimile tamen visum est, ità *Procos* existimare; quando audirent *Ulyssem* se palàm agnoscentê. Vid. ad v. 152.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

165. *Ἀσφαλίσας) Ità emendo, pro ἀσφαλίσας, nec enim ἀσφάλισεν, æquè benè.

## Variæ Lectiones.

160. Ἐνίπτομεν) γρ. ἐνίσσομεν, *Eustathius*, fol. 816. lin. 33. ità MS. *Aloysii*, *Aldina*, *Hervagiana* in Margine, ut etiam in *Textu*, mox, v. 162. Ἐνισσόμεθ'.

Αὐτὰρ

180 Ἄντα πλυσκόμωος· τοὶ δ' ἀλχιῶνοι ἕπιπλον.
Γνωλὸν δ' ἦν, ὅ ῥά τίς σφι Θεῶν ὀπιθάρροθος ἦεν·
Αὐτίκα γὰρ κατὰ δώματ' ἐπισπόμωοι μυδιόωσι
Κτεῖνον ἐπιφροφάδην· τοὶ δ' ὄρνυθ' ὠρυθμηδὸν ἀείρας,
Κεφάλων τυπτομένων, δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θθεν.
185 Ὡς ἡμεῖς, Ἀγάμεμνον, ἀπωλόμεθ'· ὧν ἔτι καὶ νῦν
Σώματ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
Οὐ γάρ πω ἴσασι φίλοι κατὰ δώματα ἑκάστου,
Οἵ κ' ἀπονίψαιεν μέλανα βρότον ἐξ ὠτειλέων,
Κατθέμενοι γοάοιεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
190 Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεεν Ἀτρεΐδαο,
Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

" Contrà dirigens; hi verò alius poſt alium confertim cadebant.
" Manifeſtum autem erat, quòd aliquis ipſis Deorum adjutor eſſet;
" Statim enim in ædibus indulgentes ſuo robori
" Interficiebant circumquaque: horum verò gemitus oriebatur indecens,
" Capitibus percuſſis, pavimentumque omne ſanguine fluebat.
" Sic nos, ô Agamemnon, perditi fuimus; quorum adhuc nunc
" Corpora neglecta jacent in ædibus Ulyſſis.
" Nondum enim ſciunt amici in domibus uniuſcujuſque;
" Qui abluto nigro ſanguine ex vulneribus,
" Depoſitos lugerent; hic enim honor eſt mortuorum.
Illum itaque tunc anima allocuta eſt Atridæ, *exclamans*,
" Felix, Laertæ fili, ô prudens Ulyſſes,

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

182. Ἐπισπόμβοι.] Ἐπακολουθοῦντες.
186. Ἀκηδέα.] Ἀθαπτα.
188. Βρότον.] Τὸ μὴ κόσμιον καὶ ἰδιωτικὸν αἷμα. Ὠτειλέων.] Τραυμάτων.
191. Ὄλβιε Λαέρταο πάϊ.] Ἀσχετίας φασὶν, παρόντα τὸ συμπαθεῖν τῇ τοῦ Ἀμφιμέδοντος τύχῃ, ἐπαινεῖν τὸν Ὀδυσσέα· ὅτι ἀπροικος ὤν· ἀλλὰ τὸ ἐκ τοῦ αὐτοῦ νέου * τῶν σωματικῶν τὰ κάλλιστα πεπονῆσθαι.

## N O T Æ.

190. Τὸν δ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνει) Mallem equidem hìc legere, Τόνδ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνεε· ἐ μὲ γὰρ ὁ Ἀχαμέμνων, ἢ μᾶλλον Ἀχαμέμνονος ἡ ψυχὴ προσεφώνει τὸν Ἀμφιμέδοντα· ἀλλ' ἐπιφώνημα τοῦ ἀπόλλ Ὀδυσσεῖ ποιῶν βοᾷ, Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς. Hoc erat Veterum *Criticorum* judicio dignum: at nihil illi hujuſmodi, ad hunc locum. En Objectiones, quas proferunt & diluunt, ex *Euſtath.* fol. 828. lin. 44. Τίς, φασὶ, χρεία δὲ διττῆς τῆ Νεκυίας ἐπισοδίου; Ἡ λύσις, Ὅτι αἴτιον, ἡ τῆ Ποιήσεως πολύφωνος ποικιλία· καὶ ὅτι ἑτέρα παρὰ τὴν Ποιητὴν πρέπει εἶναι ἐμφασιν, οἷον, Μονομαχίας καλῶς προκλῶσιν, ἐ σφαγαὶ καλῶς τύχωσιν ὅμοιαι, καὶ προσώπων μεγαλαυχίαι ποικίλαι ἔχουσαι· ἔτι, Πῶς, φασὶ, χθονίων τι καὶ ψυχοπόλον ἀσυνήθως καλεῖ τὸν Ἑρμῆν; Ἡ λύσις, ὅτι συνεθὲς παῦτα τοῖς Ἰλιακοῖς· ἔνθα ἐρεύνιον αὐτὸν καλεῖ, καθὰ καὶ ὁ τοῖς ἀφ' τούτων· ὁ δὲ ἐρεύνιος ὁ τῆ ἔρας παρεφώνει· καὶ τὸν Ἡρακλῆν δὲ εἰς ᾅδου Ἑρμείας πέμπει σὺν Ἀθηνᾷ, ὅτι τὸν Κέρβερον ἀνήγαγε. Πῶς δὲ, φασὶ, ἐ πάντες Λευκὰς φασὶ τοὺς ἐν ᾅδου ἀφιγμένους τόπους; Ἡ λύσις, ὅτι φασὶ τοῖς ἔτι περιφωλισμένοις μέρεσι κεῖσθαι δὶ νεκῦν αὐτῶν. Ἔτι γελοῖον, φασὶ, μετ' ὀλίγον χρόνον, ἄχνυσθαι, τῷ Ἀχαμέμνονος ψυχῷ, ὡς προσφάτως θανόντος, καὶ τοῖς ἑταίροις συνολοφύρεσθαι. Ἡ λύσις, Ὅτι φασὶ τῷ θανάτῳ τοιοῦτον ὢν ὁ Ἀχαμέμνων, φυλάσσῃ ἀξιπλάλυς τὸ ὕστερ φαίνεσθαι· παῖς γὰρ ψυχαῖς, καθὰ ἡ Ποιητὴν, τὰ τῶν ἄνω παθημάτων εἴδωλα, ἐ κατὰ ἀληθικὰς ἐμφανίζοντα· καθὰ καὶ ἡ αὐτὴ Νεκυία ἐδήλωσεν. Ἔτι μίμησιν τὸ τῆς Μούσης αὐτὰς παρεῖναι τῇ θρήνῳ ἐ Ἀχιλλέως· ἐχ Ἑλληνικὸν γάρ φασι τοῦτό γε, ἀλλὰ Βαρβαρικόν· διὸ Ἕκτορι μὲ παρακάθηται θρήνων ἀοιδοὶ, ἐ μὴν ἐ Πατρόκλῳ τῷ πάνυ κλαυθμόν τοῖς Ἀχαιοῖς. Καὶ τὸ λέγειν αὖθις Ὀλιγοκαυδικώτερον ἡμίφαυρον πυρκαϊᾶ τῆ Ἀχιλλέως δεδῆναι, Ἀγνοοῦντές ἐστι, φασὶ, τῷ Ὁμήρῳ αὖθις παφλάζειν παρ' ᾧ, * Θάπτε μὲ, ὅτι τάχιστα πύλας Ἀΐδαο περήσω. Φησὶ Πατρόκλῳ. Πῶς δὲ, φασὶ, ἡ ἐπιμύγνυσι τοῖς νεκροῖς οἱ μυκτῆρες, ὅτε Πατρόκλου ἔτι ἦσι μισγάς, ἀπαφον ὄντα; Καὶ τιαῦτά τινα παίζουσιν οἱ παῦτα φιλοκρινοῦντες, ἡ λεπρίαις ἀφασανεξάγουσι, εἶτα ἡ λόγοισιν οἷον σωκρατίσκοις, προσίασι ὁμοῦ ἡ τῷ Νεκυίαν παύτην· ἀποδεχόμοι αὐτῆς, καὶ ὅτι τὰ καθὰ τῆ θρήνῳ ἐ Ἀχιλλέως δίκεσι, τὸ σὺ * Ἰλιάδι στεφηφόρου· ἐ ὅτι ἐπαναλαμβάνῃ ὑπόσα τῆς Ποιήσεως παύτης τὸν ἴφθη ὁ Ποιητὴς ἀνακεφαλαιούσας, τὰ καθὰ τῷ Πηνελόπῃ δηλαδὴ, ἡ τῷ ἐ Ὀδυσσέως λαθραίαν ἐπάνοδον. * Iliad. Ψ'. v. 71.

191. Ὄλβιε, Λαέρταο πάϊς, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) Olim πάϊ, nullâ neceſſitate, ſed cum importuno potiùs hiatu; at *Nominativus* & aliàs haud ſemel pro *Vocativo*, occurrit, ut ε'. v. 415. Διὸς, φίλος.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

191. * Τῆς συνοικούσης) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro *Priori* * νικούσης corrupto.

## Variæ Lectiones.

189. Γοάοιεν) γρ. γοοῖεν.
190. Τόνδ' αὖτε ψυχὴ προσεφώνεε) γρ. τὸν δ' αὖτε ψυχὴ ἐπεφώνεε, vid. Not. ad *Textum*.
191. Παῖς) γρ. παῖ, vid. Not. in *Textum*.

Ἦ ἄρα σὺ μεγάλῃ ἀρετῇ κτήσω ἄκοιτιν.
Ὡς ἀγαθαὶ Φρένες ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ,
Κούρῃ Ἰκαρίου, ὡς εὖ μέμνηθ' Ὀδυσῆος,
Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται
Ἧς ἀρετῆς· τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν
Ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ.
Οὐχ ὡς Τυνδαρέου κούρη κακὰ μήσατο ἔργα,
Κουρίδιον κτείνασα πόσιν· στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ
Ἔσσετ' ἐπ' ἀνθρώπους· χαλεπὴν δέ τε φῆμιν ὄπασσε
Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Ἑσταότ' εἰν ἀΐδαο δόμοις ὑπὸ κεύθεσι γαίης·
Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος καλὴν ἔβαν, τάχα δ' ἀγρὸν ἵκοντο
Καλὸν Λαέρταο τετυγμένον, ὅν ῥά ποθ' αὐτὸς
Λαέρτης κτεάτησεν, ἐπεὶ μάλα πολλ' ἐμόγησεν·
Ἔνθα οἱ οἶκος ἔην, περὶ δὲ κλίσιαι θέον ἀμφίς,
Ἐν τῷ σιτέσκοντο, καὶ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον

" Certè utique cum magnâ virtute recuperâsti uxorem!
" Quàm bona mens erat irreprehenſibili Penelopæ,
" Filiæ Icarii, quam rectè recordata eſt Ulyſſis,
" Viri cui-virgo-nupſerat; unde ei gloria nunquam peribit
" Suæ virtutis: facient autem terreſtribus cantilenam
" Immortales gratam prudenti Penelopæ.
" Non ſicut Tyndari filia mala conſultavit opera,
" Virginali interfecto marito: odioſa utique cantilena
" Erit inter homines, malamque famam præbuit
" Fœminis mulieribus, etiam ei, quæ proba fuerit.
Sic hi quidem talia ad invicem loquebantur,
Stantes in inferni domibus, ſub obſcuritatibus terræ:
Illi autem poſtquam ex civitate iverunt, citò in villam pervenerunt
Pulchram Laërtæ laboratam, quam quondam ipſe
Laërtes poſſedit, poſtquam valdè multum laboravit:
Illic ei domus erat, circumque Caſulæ currebant circumquaque,
In quibus comedebant, & ſedebant, & dormiebant

## ΣΧΟΛΙΑ.

196. Ἀρετῆς.] Σωφροσύνης. Ἀοιδήν.] Ἀντὶ ΒΕ, φήμην.

197. Χαρίεσσαν.] Ἐπαίνεσιν, καλήν.

203. Ἑσταότ'.] Ἑστῶτας, * δλικῶς. Κευθεσι γαίης.] Κρυπτοῖς τόποις· λέγει δὲ, τοῖς ὑπὸ γῆν.

204. Οἱ δ' ἐπεὶ ἐκ πόλιος κατέβαν.] Ὑποκλίσιον μὲν τοῦτο, ἐπεί τις * ψιλὸς λόγος ἐστί.

206. Κτεάτησεν.] Ἔκτησεν. Ἐμόγησεν.] Ἐκαμβ.

207. Κλίσιον.] Ἅπαξ εἰρηται· σημαίνει δὲ ἐξέδρας τινὰ σχηματώδη, ἐν ᾗ ἔκειντο οἱ κλισμοί· ἢ κρηπίδωμα, ἐφ' ἧς ἐκαθέζοντο, ἢ ἐκοιμῶντο. Θέειν.] Ἔτρεχον.

208. Σιτέσκοντο.] Σίτου ἐ τροφῆς μεταλάμβανον.

## NOTÆ.

Hæc *Apoſtrophe* ad abſentem & vivum *Ulyſſem*: nec ampliùs *Agamemnonis* Anima *Amphimedontis* Animam alloquitur; abhorret potiùs, ut *Ægiſtho* ſimilem, & veteris Amici ſucceſſibus dehinc applaudit.

195. Τῷ οἱ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται ἧς ἀρετῆς) Multa pulcra & præclara ad hunc locum ſpectantia congeſſit *Duportus*, in Gnomolog. *Homericâ*.

207. Περὶ δὲ κλίσιαι θέον πάντη) De hâc voce κλίσιον, vid. *Euſtath.* fol. 1957. lin. 51. *Roman.* & fol. 830. lin. 13. *Baſil.* Edit. *Etymol.* M. & *Heſych.* v. *Spondanus* per *Clauſtrum* exponit, ſed refert Nos tandem ad *Lexicon* neſcio quod *Homericum*. Conſulatur *Coulon*, *Suidas*, v. Κλίσια) Βυκόλια, & *Br. Schol. Atticè* κλεισίον dicitur, *Homero* κλίσιον, de *Circulari Ordine Caſularum Ruſticarum circum circa Villarem Domum conſtructarum*, in quibus, ut ipſe ait *Homerus*, Famuli, Subulci, Colonique res ſuas curarent, Ἐν τῷ σιτέσκοντο, ἐ ἵζανον, ἠδὲ ἴαυον Δμῶες ἀναξαίοι. Ergo ſeries erat δηλικῶν οἴκων.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

204. * ψιλὸς λόγος ἐστὶν) Ità, ex *Aloyſiano* MSto lego, pro ψόλος λόγος ἐστὶν, licet ibi ψιλὸς ſcribatur, *Amanuenſis*, aut *Dictantis*, uti ſæpè fit, *Errore*.

## VARIÆ LECTIONES.

192. Ἐκτήσω) γρ. ἐκτήσατ' pro ἐκτήσατο, ut ſupra, v. 33. ἥρα', pro ἥρατο, ἤρω.

195. Ἀνδρὸς κουριδίου· τῷ οἱ κλέος) γρ. ἀνδρὸς κουριδίοιο· τῷ οἱ κλέος, ut mox, v. 201. Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.

198. Τυνδαρέου) γρ. Τυνδαρείου. Vid. ſuprà, ad λ'. v. 297.

199. Στυγερὴ δέ τ' ἀοιδὴ) γρ. στυγερὴ ἢ ἀοιδὴ, olim in Pluribus.

204. Πόλιος) γρ πόλεως.

Δμῶες ἀναγκαῖοι, τοί οἱ Φίλα ἐργάζονλο.
Ἐν ᾗ γωὴ Σικελὴ γεῆϋς πέλεν, ἥ ῥα γέροντα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπ' ἀγρῷ, νόσφι πόληος.
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς δμώεσσι καὶ υἱέι μῦθον ἔειπεν,
Ὑμεῖς μὲν νῦν ἔλθετ' ἐϋκτίμενον * δόμον εἴσω·
Δεῖπνον δ' αἶψα συῶν ἱερεύσατε, ὅττις ἄριστος.
Αὐτὰρ ἐγὼ πατρὸς πειρήσομαι ἠμετέροιο,
Αἴκ' ἐμὲ ἐπιγνοίη καὶ φρεσὶν ὀφθαλμοῖσιν,
Ἦέ κεν ἀγνοίησι, πολὺν χρόνον ἀμφὶς ἐόντα.
Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἀρήϊα τεύχε' ἔδωκεν·
Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἄστυ ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς, πειρηλίζων·
Οὐδ' εὗρεν Δολίον, μέγαν ὄρχαλον ἐσκαταβαίνων,
Οὐδέ τινα δμώων, ἠδ' υἱῶν· ἀλλ' ἄρα τοίγε
Αἱμασιὰς λέξοντες, ἀλωῆς ἔμμενα ἔρκος,
Ὠρύχοντ'· αὐτὰρ ὁ τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευεν.
Τὸν δ' οἶον πατέρ' εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Λιστρεύοντα φυτὸν, ῥυπόωντα ἧ ἕανο χιτῶνα,

Famuli neceſſarii, qui ei amica operabantur:
Inibi quoque mulier Sicula anus erat, quæ ſenem *Laertem*
Diligenter curabat in agro longè à civitate.
Tunc Ulyſſes famulis & filio ſermonem dixit,
" Vos quidem, nunc ite ad benè-ædificatam domum-*villarem*:
" Ad cœnam autem ſtatim porcorum maſtate, quicunque optimus.
" At ego patrem tentabo noſtrum,
" Si me agnoſcat, & animadvertat oculis,
" An ignoret, multo tempore qui peregrè abfui.
Sic locutus, ſervis bellicoſa arma dedit.
Hi quidem poſtea ad domum velociter iverunt; at Ulyſſes
Ivit propè ferax viridarium, *patrem* tentaturus:
Neque invenit Dolium, magnum in viridarium deſcendens,
Neque aliquem ſervorum, neque filiorum; ſed hi
Sepes collecturi, viridarii ut eſſent ſeptum,
Iverant; at his ſenex *Dolius* viam præiverat.
Solum autem patrem invenit benefacto in viridario,
Expurgantem plantam: ſordidam utique indutus erat veſtem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

209. Ἀναγκαῖοι.] Χρειώδεις.
216. Φρεσὶν.] Γνωρίσῃ.
217. Ἀγνοίησι.] Ἀγνοήσῃ.
220. Πολυκάρπου.] Ἤτοι κυρίως· ἢ ποικίλως καρπὸς ἔχοντος.
223. Αἱμασιὰς λέξοντες.] Τὰ ἐπὶ τῶ λιθῶν λιθοτειχία οἰκοδομήσοντες.
226. Λιστρεύοντα.] Περιξύοντα καὶ σκαλίζοντα εἰς * ἀρδείαν καὶ ὀμαλίζοντα.

N O T Æ.

213. * Δόμον εἴσω) Vocem πελάσθην, quod priùs in *Textu* aderat, rejecimus, & δόμον εἴσω, quod in *Variis Lectionibus* hactenùs ſubſedit, in *Textum* admiſimus; quod neque vellet *Ulyſſes* eos in Urbem redire, hoc nempe iis fatale omninò eſſet futurum; nec pòſt, eos omninò in urbem, at in *Laertis* domum, abiiſſe conſtat, ut mox, v. 219. Οἱ μὲν ἔπειτα δόμονδε θοῶς κίον. De hîc Domo ſuprà, ad v. 207. Ἔνθα οἱ οἶκος ἔλαν· πωλέσκετο δὲ πάντη. Domus erat *Villaris*, *Anglicè*, a FARM-HOUSE. In quam, *Ulyſſes* etiam Patri dicit, ſe Filium & Servos miſiſſe, ut infrà, v. 357. Ἀλλ' ἴομεν πρὸς ἄστυ, ἵν' ὀρχάτου ἐγγύθι κεῖται· Ἐνθάδε Τηλέμαχον, Ϛ βοσκέλον, ἠδὲ συβώτην Πρόπαμψα. *Henrici Stephani* au-

N O T Æ I N S C H O L I A.

226. * Ἀρδείαν, καὶ ὀμαλίζοντα) *Aleyſii* MS. ità, pro corrupto priori, * αὐδρείαν, Ϛ φυτεχίζοντα· ve-

daciam in hujuſmodi rebus minimè probo; qui cùm * δόμον εἴσω, in *Romana* Editionis, quam ſecutus eſt, *Textu* inveniret, ut & in *Baſileenſis*, alteram tamen *Lectionem* πελάσθην, in ſuâ Editione prætulerit, Rationis ſuæ prorſum oblitus; nam nec diffiteor in *Florentinâ* legi πελάσθην, & in *Hervagianâ*, *Aldinâ*, & *Lovaniana Reſcii*, verùm fruſtrà omninò; cum, præter quæ diximus, Hos omnes mox inveniemus, non in *Urbe*, ſed in *Domo* iſtâ *Villari*; nec omninò in *Urbem* redire aggreſſos, priuſquam Compoſitio, & Ἀμυνσία, inter Principem & Populum eſſet facta.

226. Λιστρεύοντα φυτὸν) De *Significatione* Vocis Λιστρεύοντα, *Brevia Scholia* in hunc locum, & ad χ'. rùm ibi, pro * ὀμαλίζοντα, malè * ὀναλίζοντα, *Amanuenſis* Errore.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

213. Δόμον εἴσω) γρ. πελάσθην, malè, ut in Not. ad *Textum*.
216. Ἐπιγνοίη) γρ. ἔπ γνοὴ, *H. Steph.*
222. Ὑιῶν) γρ. ὑίων, ex ὑιὺς, ut ὑιᾶν, ab ὑός. Et tum ſit συνίζησις.

Ῥαπτὸν,

Ῥαπλὸν, ἀεικέλιον· περὶ δὲ κνήμησι βοείας
Κνημῖδας ῥαπτὰς δέδετο, γεραπλὺς ἀλεείνων·
Χειρῖδάς τ' ὄπι χερσὶ, βάτων ἕνεκ'· αὐτὰρ ὕπερθεν
Αἰγείλιν κυνέην κεφαλῇ ἔχε, πένθος ἀέξων.
Τόνδ' ὡς οὖν σάφησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
Γήραϊ τειρόμενον, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἔχοντα,
Στὰς ἄρ' ὑπὸ βλωθρὴν ὄχνην κατὰ δάκρυον εἶβε.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Κῦσαι καὶ περιφῦναι ἑὸν πατέρ', ἠδὲ ἕκαστα
Εἰπεῖν, ὡς ἔλθοι καὶ ἵκοιτ' ἐς πατρίδα γαῖαν·
Ἦ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε πειρήσαιτο.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Πρῶτον κερτομίοις ἐπέεσσι πειρηθῆναι.
Τὰ φρονέων ἴθυς κίεν αὐτῆ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἧστο ὁ μὲ κάτ' ἔχων κεφαλὴν, φυτὸν ἀμφελάχαινε,
Τὸν δὲ παρισάμενος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
Ὦ γέρον, οὐκ ἀδαημονίη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν
Ὀρχατον· ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, οὐδέ τι πάμπαν
Οὐ φυτὸν, οὐ συκέη, οὐκ ἄμπελος, οὐ μὴν ἐλαίη,

Laceram, indecentem, circumque tibias, bovinas
Ocreas futiles ligaverat, ſentes fugiens;
Chirothecaſque in manibus, ruborum gratiâ: at deſuper
Caprinam galeam in capite habebat, dolorem augens.
Hunc igitur ut agnovit perpatiens divus Ulyſſes
Seneſcute conſumptum, magnumque mentibus dolorem habentem,
Stans ſub altâ pyro lacrymam effudit.
Cogitabat verò poſtèa in mente & in animo,
*Vel* Oſculari & amplecti ſuum patrem, & ſingula
Dicere, quomodo rediiſſet & perveniſſet in patriam terram;
An prius interrogaret, ſingulaque tentaret.
Sic autem ei cogitanti viſum eſt melius eſſe,
Primùm cavillatoriis verbis tentare.
Hæc cogitans rectà ivit ad eum divus Ulyſſes;
Certè hic quidem capite demiſſo plantam circumfodiebat;
Hunc autem aſtans allocutus eſt illuſtris filius *Ulyſſis*,
" O ſenex, non imperitia te tenet adgubernandum
" Viridarium, ſed benè cura tenet, neque omninò,
" Non planta, non ficus, non vitis, non quidem oliva,

## ΣΧΟΛΙΑ.

228. Δέδετο.] Περιέκειτο, περιεδέδητο. Γεραπλὺς.] Τὰς ἐκ τῶν ἀκανθωδῶν φυτῶν καὶ βατικῶν ὑποδύσεις καὶ ἀμυχάς. Ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος.

230. Αἰγείλιν κυνέην.] Καθ' ὑπερβατικὸν, ἀντὶ τοῦ κυνέην αἰγείλιν.

233. Βλωθρὴν.] Τὴν μεγάλην, ἀπὸ τοῦ ἄνω μολύνεσθαι.

235. Κῦσαι.] Περιπλακῆναι, φιλῆσαι.

241. Κάτ' ἔχων κεφαλὴν.] Κάτω ἔχων, νεκρικῶς· δύναται δὲ καὶ ὑφ' ἑαυτὸν ἔχειν, τὸ κατέχων. Ἀμφελάχαινε.] Περιεσκάπτεν.

243. Ἀδαημονίη.] Ἀπειρία. Ἀμφιπολεύειν.] Ἐνεργεῖν.

## NOTÆ.

v. 445. & *Pollux*. De hoc loco, à *Cicerone* malè intellecto, vid. *Petri Victorii, Var. Lect.* l. 28. c. 4. *Cicero* in *Catone* Majore, At *Homerus Laertem* colentem Agrum & eum *Stercorantem* facit. Nihil hìc omninò de *Stercoratione* memorat Poeta; nec id vult vox λιπαρόωτα, &c.

228. Κνημῖδας) Vid. infrà, ad v. 229.

229. Χειρῖδας) Χειρὶς, χειρίδες, καὶ χειρῖδες· διαφορεῖται γὰρ, ὡς μυρία τοιαῦτα, παρὰ ποιηταῖς· οἷα, Κνημὶς, κνημῖδες· βαλὶς, βαλῖδες· νεβελὶς, νεβελῖδες· ἐλκὶς, ἐλκῖδες, & *Batrachomyomach.* v. 36. Σισμὶς, ῖδος. Hæc certè & hujuſmodi alia, vel *Brevia* ſunt, in *Incremento*, vel *Longa*, itáque ex *Accentûs* Variatione deprehenditur; νεβρίδες, νεβρῖδες, &c.

233. Ὄχνην) Quare ità ſcribo, pro Veteri ὄγχνην, vid. infrà, ad v. 246.

245. Συκέη) Ità ſcribo, pro συκῆ, quòd *Homerus* Incontractis gaudet, at tum σωιζάνῃ τὸ ε. quare *Euſt.* fol. 834. lin. 7. Ἐκτείνῃ δὲ καὶ τὸν ἄρχυσσον ἡ συκέη, ità nempè & ibi legendum pronuntio; nam ſi συκῆ legatur, non eſt poſſibile aliàs fieri. Ità & ante, v. 340. Συκέας πεταράκοντα.

## VARIÆ LECTIONES.

233. Ὄχνην) γρ. ὄγχνην, olim male. Vid. in Not. ad *Textum*, ad v. 246.

235. Κῦσαι) γρ. κύσαι, ut infra, ad v. 319.

236. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.

241. Κάτ' ἔχων) γρ. κατέχων, *H. Steph.* & *Brevia Scholia*.

245. Συκῆ) γρ. συκέη, Ὁμηρικώτερον, ut ſit per συνίζησιν, ut mox, v. 339. μηλέας, & v. 340. συκέας.

Οὐκ ὄχνη, ὃ πεφαστὶ τοὶ ἄνθυ κομιδῆς καθὰ κῆπον.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐμὰ μὴ χόλον ἔνθεο θυμῷ·
Αὐτόν σ᾽ ὐκ ἀγαθὴ κομιδὴ ἔχῃ, ἀλλ᾽ ἄμα γῆρας
Λυγρὸν ἔχεις, αὐχμεῖς τε κακῶς, ἠ ἀεικέα ἕσσαι.
Οὐ μὰν ἀεργίης γε ἄναξ ἕνεκ᾽ οὔ σε κομίζῃ,
Οὐδέ κε τοὶ δμῶιον ἐπιπρέπῃ εἰσοράασθαι
Εἶδος ἠ μέγεθος· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.
Τοιούτῳ δὴ ἔοικας, ἐπεὶ λούσαιό τε φάγοι τε,
Εὐδέμεναι μαλακῶς· ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων.
Ἀλλ᾽ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Τεὸς δμὼς εἰς ἀνδρῶν; τεὸς δ᾽ ὄρχαλον ἀμφιπολεύεις;
Καί μοι τῦτ᾽ ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ᾽ εὖ εἰδῶ,
Εἰ ἐτεόν γ᾽ Ἰθάκην τιὶδ᾽ ἱκόμεθ᾽, ὡς μοι ἔειπεν
Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος ὀθάδ᾽ ἰόντι,
Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων· ἐπεὶ ὃ τόλμησεν ἕκαστα
Εἰπεῖν, ἠδ᾽ ἐπακῦσαι ἐμὸν ἔπος, ὡς ἐρέεινον
Ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ, εἴπερ ζώει τε καὶ ἔστι,
Ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν ἀίδαο δόμοισιν.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω, σὺ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Ἄνδρα ποτ᾽ ἐξείνισα φίλην ἐνὶ πατρίδι γαίῃ,
Ἡμέτερόνδ᾽ ἐλθόντα· καὶ οὔπω τις βροτὸς ἄλλος

" Non pyrus, non area ſine curâ in horto ejus:
" Aliud autem tibi dico, tu verò nè iram impone animo;
" Ipſum te non bona cura tenet, ſed ſimul ſenectutem
" Moleſtam habes, ſqualeſque malè, & indecenter indutus es.
" Non quidem pigritiæ dominus gratiâ non te curat,
" Neque quid tibi ſervile congruit aſpectu
" Formâ & ſtaturâ; regi enim viro ſimilis es.
" Tali autem ſimilis es, qui poſtquam lotus eſt comeditque,
" Dormit molliter; hic enim mos eſt ſenum.
" Sed agè mihi hoc dic, & verè narra,
" Cujus ſervus es virorum? cujus item hortum gubernas?
" Et mihi hoc dic verè, ut bene ſciam,
" Si vere Ithacam hanc veni, ſicut mihi dixit
" Hic vir, qui nunc primùm obvius factus eſt huc venienti,
" Non nimis ſapiens; quoniam non auſus eſt ſingula
" Dicere, & audire meum verbum, quandò interrogavi
" De amico meo, ſicubi vivit & ſupereſt,
" An jam mortuus eſt, & in inferni ædibus.
" Nam tibi dico, tu verò intellige & me audi,
" Virum aliquandò hoſpitio excepi dilectâ in patriâ terrâ,
" Ad noſtram *domum* qui venerat, & nondum talis homo alius

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Αὐχμεῖς.] Ἐμπέπασαι. Ἕσσαι.] Ἐνδύσαι.
250. Ἀεργίης.] * Ἀργίας. Κομίζῃ.] Ἐπιμελείας ἀξιοῖ.
251. Δμῶιον.] Δμῶος ἁρμοδίου.
254. Εὐδέμεναι.] Καθεύδειν, ἀναπαύεσθαι.
256. Τεὸς.] Τίνος. Δμὼς.] Δοῦλος.
260. Οὔπω μάλ᾽ ἀρτίφρων.] Οὐ πάνυ ἔμφρων, ἀνόητος.

## N O T Æ.

246. Οὐκ ὄχνη, ὃ πεφαστὶ) *Dactylus* in primo loco, & Prior Ο ὄχνη corripitur, ut aliàs Ο τίχνη, τίκτον, & ſimilium; quod plenius probo, ad *Euripid.* Phœniſſ. v. 19. Et vel hinc patet, Veterem hanc vocem ſcribendi rationem minimè veram, cùm ubique ſcribant ὄγχνη, ut ex *Sebero* conſtat; apud quem in rectâ *Alphabeti* ſerie hæc Vox nè ſemel occurrit; & ὄγχνη ſanè in utrâque *Euſtathii* Editione ſcribitur, in *Textu.* Ὄχνη verò in *Etymolog. M.* ſcribitur meliùs, & in ſuo Ordine; & ità priores Editiones *Suidæ*, quod nollem Clar. Amicum *Kuſterum* notâſſe, *Minùs rectè factum.* Editio enim *Florentina* ὄχνη, etiam *Aldina*, *Lovaniana Reſcii*, *Ariſtoteles*, *Theophraſtus*, & alii Veteres & Probi Auctores, & Codices, ὄχνη habent; quare ὄγχνη certè hujus loci non eſt.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

250. * Ἀργίας) Ità, pro ἀγρείας, ex MSto *Aloyſiano.*

## Variæ Lectiones.

246. Ὄχνη) γρ. ὄγχνη. vid. Not. in *Textum*, & ſupra, ad v. 233.
253. Λούσαιό φάγοι τε) γρ. λέσῃ τε, φάγῃ τε, *Julian.* Orat. 2. fol. 77. λούσαιό, φάγῃ τε, non benè.
261. Εἰπεῖν) γρ. εἰπέμεν.
266. Οὔπω τις) γρ. ὃ τῖος.

Ξείνων

Ξείνων τηλεδαπῶν Φιλίων ἐμὸν ἵκετο δῶμα.
Εὔχετο δ' ἐξ Ἰθάκης γένος ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔφασκε
Λαέρτῃ Ἀρκεισιάδην πατέρ' ἔμμεναι αὐτῷ.
Τὸν μὲν ἐγὼ πρὸς δῶμαΐ' ἄγων εὖ ἐξείνισα
Ἐνδυκέως Φιλέων, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,
Καί οἱ δῶρα πόρον ξεινήια, οἷα ἐφῆκε·
Χρυσοῦ μὲν οἱ δῶκ' ὀὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα,
Δῶκα δέ οἱ κρητῆρα πανάργυρον ἀνθεμόεντα,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους τε τάπητας,
Τόσσα τε φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας·
Χωρὶς δ' αὖτε γυναῖκας, ἀμύμονας ἔργ' εἰδυίας,
Τέσσαρας εἰδαλίμας, ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθαι.
Τόνδ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ χαλεπὸν δάκρυον εἴβων,
Ξεῖν', ἦτοι μὲν γαῖαν ἱκάνεις, ἣν ἐρεείνεις·
Ὑβρισταὶ δ' αὐτὴν κατὰ δήμους ἄνδρες ἔχουσι.
Δῶρα δ' ἐτώσια ταῦτα χαρίζεο μυρί' ὀπάζων·
Εἰ γάρ μιν ζωόν γ' ἐνίσκες Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ,
Τῷ κέν σ' εὖ δώροισιν ἀμειψάμενος ἀπέπεμψε,
Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ· ἡ γὰρ θέμις, ὅσσις ὑπάρξῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πόσσον δὴ ἔτεϊ ἐστὶν, ὅτε ξείνισας ἐκεῖνον

" Hospitum peregrinorum amicorum meam venit in domum.
" Dicebat autem ex Ithacâ genus esse, & dicebat
" Laërtem Arcesiadem patrem esse ipsius.
" Hunc quidem ego domum deducens præclare excepi
" Accurate tractans; cum multa in domo essent,
" Et ei dona præbui hospitalia, qualia decebat.
" Auri quidem ei dedi bene-facti septem talenta,
" Dedi verò ei pateram totam argenteam floridam,
" Duodecim quoque simplices vestes, totque tapetes,
" Tot etiam pallia pulchra, tot post hæc interulas:
" Separatim verò mulieres eximias, opera scientes
" Quatuor speciosas, quas voluit ipse eligere.
Huic respondit demum pater lacrymas fundens,
" Hospes, certe terram perveniisti, de quâ interrogas:
" Injurii autem ipsam, & injusti viri habent.
" Dona verò vana hæc donâsti, multa præbens:
" Si enim ipsum vivum inveniisses Ithacæ in populo,
" Tunc te bene donis remuneratum dimitteret,
" Et hospitalitate bonâ; hic enim mos est, si quis cœperit.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quotus jam annus est, quando hospitio illum excepisti,

## ΣΧΟΛΙΑ.

272. Ἐφῆκ.] Πρέπον ἦν.
274. Ἀνθημόεντα.] Ἀνθῶντα.
278. Εἰδαλίμους.] Εὐειδεῖς· ἢ, ἐπιστήμονας.
281. Ἔχουσιν.] Ἀντὶ τοῦ, οἰκοῦσιν.
285. Ξενίῃ.] Ξενοσύνῃ. Ὑπάρξῃ.] Παρακάρξῃ. * ὁ νῦς, θέμις, καὶ δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ξενίζειν τὸν ὑπάρξαντα.

## NOTÆ.

278. Τέσσαρας εἰδαλίμους) Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰδαλίμους.
285. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ) Καὶ δικαίᾳ ξενοσύνῃ.

non subintellecto τραπέζῃ, quod nonnemo facit, ut mox notamus, ad v. 313.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

278. Εἰδαλίμους) Εὐειδεῖς. * Binas voces *Textûs*, quæ olim inter has aderant, rejeci; quod nihil in *Scholiis* geminum haberent; nec MS. agnoscit. Εὐειδεῖς autem, ex *Conjecturâ* scribo, pro Veteri, εὐεργεῖς, cum vox εἰδαλίμους ad εὐεργεῖς nihil referatur, verùm ad κάλλος propriè pertineat; ità enim *Hesych.* Εἰδαλίμους, καλούς. εὐώπους, ἐπὶ τῷ εἶδος· εὐμόρφους, εὐαρεστεῖς. Quæ, Vox ἐπιστήμονας, sequitur, est etiam genuina; quasi ab εἶδω, *Scio*, duceretur.
285. * Ξενίῃ) Ξενοσύνῃ. Vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* * Ὁ νῦς) Hæc ex *Eustath.* fol. 835. lin. 15.

## VARIÆ LECTIONES.

269. Αὐτῷ) γρ. αὐτῷ, *H Steph.*
273. Χρυσοῦ μὲν οἱ) γρ. χρυσοῦ μὴν οἱ, non malè.
275. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας) γρ. δύδεκα διπλοΐδας, ut *Iliad.* ω'. v. 230.
283. Ζωὸν γ' ἐνίσκες) γρ ζωόν γε κίχοις, *H. Steph.*

Σὸν ξεῖνον δύσηνον, ἐμοὶ παῖδ'; εἴ ποί ἔἰλω γε,
Δύσμορον, ὃν πυ, τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης,
Ἦέ πυ ἐν πόντῳ φάγον ἰχθύες, ἢ ἐπὶ χέρσυ
Θηρσὶ καὶ οἰωνοῖσιν ἕλωρ γένετ'· οὐδέ ἑ μήτηρ
Κλαῦσε θοείσασα, πατήρ θ', οἵ μιν τεκόμεθα·
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος ἐχέφρων Πηνελόπεια
Κώκυσ' ἐν λεχέεσσι φίλον πόσιν, ὡς ἐπέοικεν,
Ὀφθαλμὺς καθελοῦσα· τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Καί μοι τῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
Πῆ δὴ νηῒ ἔπλευ θοῇ, ἥ σ' ἤγαγε δεῦρο,
Ἀνθρώπους θ' ἑτάρους; ἢ ἔμπορος εἰλήλυθας
Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης, οἱ δ' ἐκβήσαντες ἔβησαν;

Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα ναίων,
Υἱὸς Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος·

" Tuum amicum infelicem, meum filium, (si aliquando fuit)
" Infortunatum, quem procul ab amicis & patriâ terrâ,
" Vel in ponto comederunt pisces; vel in terrâ
" Feris & avibus laniamentum factus est; neque ipsum mater
" Flevit pollinctum, paterque, qui ipsum genuimus:
" Neque uxor multum-dotata prudens Penelope
" Ploravit in lectis dilectum maritum, sicut decet,
" Oculos illius claudens: hic enim est honos mortuorum.
" Et mihi hoc dic verè, ut benè sciam,
" Quis? unde es virorum? ubi tibi civitas & parentes?
" Ubi autem navis stat velox, quæ te duxit huc,
" Divinosque socios? an conductâ venisti
" Navi in alienâ; hi autem te navi-educto discesserunt?
Hunc respondens alloquutus est prudens Ulysses,
" Etenim ego tibi omnia valde vere narrabo;
" Sum enim ex Alybante, ubi inclytas domos habito,
" Filius Aphidantis Polypemonidæ regis:

## ΣΧΟΛΙΑ.

292. Πεπτιλαμεν.] Πεπαλάψασα.
293. Πολύδωρος.] Ἡ πολλοῖς δώροις γαμηθεῖσα.
294. Ἐπέοικεν.] Ἔπρεπεν.
295. Καθελοῦσα.] Καθαλαβοῦσα, ἐπικλείσασα.
298. Νηῒ.] Ναῒ, πλοίῳ. Ἤγαγε.] Ἤνεγκεν.
299. *Ἔμπορος.] Τὸ νῦν, ὁ ἐμπορείας ἕνεκα ἐπιβάτης.
300. Ἐκβήσαντες.] Ἐξενεγκόντες.
303. Ἀλύβαντος.] Ἀλύβας, πόλις Ἰταλίας τὸ Μεσαπόντιον· ἢ μᾶλλον * Πόντῳ, ὅν πυ σὺν τῷ καταλόγῳ Ἀλύβῃσιν ἔφη, † Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδίῳ καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.

† *Iliad.* β'. v. 856.

## NOTÆ.

298. Πῆ δὴ νηῒ ἔπλευ) *Eustathii Romana*, & *Basileensis* Editio, in *Textu*, Πῆ δαὶ legit, quare *Hen. Steph.* rectè illud saltem inter *Var. Lect.* refert; licet *Florentina*, *Aldina*, *Lovaniana Recusi*, & *Hervagiana*, simplex ὴ præ se ferant. Certè τὸ δαὶ est *Attica* flexio ᾗ δή, *Interrogationibus* inservientis; & aliàs *Homero* notum, ut observamus ad *Iliad.* κ'. v. 408. Δὴ tamen hoc in loco præstat; licet & ὴ possit aliquo modo produci, vi nempè *Toni* sui, & ante *Liquidam*. At verò τὸ δ' ἤ omninò præplacet.

303. Εἰμὶ γὰρ ἐξ Ἀλύβαντος) In hâc Fabulâ Omnia Nomina ficta; ut post appareat, non Mendacium dixisse, sed Fabulam ornâsse: Ἀλύβας itaque ab ἄλη, *Peregrinationem*, Ἀφείδας, *Munificentiam Laertæ* notat, Πολυπημονίδης, ejusdem *Afflictiones*. Vid. *Eustath.* fol. 835. lin. 37. Ὅτι Ὀδυσσεὺς σὺν τῷ Πόντῳ ἀπατεῶνα ἐπιρρύτων ἑαυτὸν, πλάτῃ εἶναι ἐξ Ἀλύβαντος, &c. Et fol. 836. lin. 9. Τὸ ὃ Ἐπείρητος παιδίον πως ἐστὶ τῷ φειδωλοῦ. Ἀπὸ τοῦ φείδομαι.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

299. *Ἔμπορος) Ex *Eustath.* fol. 835. lin. 32.
303. * Τῷ Πόντῳ) Ità, pro μεσογείῳ. Vid. *Steph.* φὶ πόλεων, v. Ἀλύβας, & *Eustathium*, fol. 835. lin. 45.

## VARIÆ LECTIONES.

290. Ἦ ἐπὶ χέρσῳ) γρ. ἢ ἐπὶ χέρσῳ.
294. Ἐπέοικεν) γρ. ἐπιφέρ, *Hervagian.* Edit. in Margine.
298. Πῆ δὴ νηῒ) γρ. πῆ δ' ἡ νηῒ, & πῆ δαὶ νηῒ, *H. Steph.* ex *Eustathio*, olim πῆ ὃ νηῒ, non benè.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστὶν Ἐπήριτος· ἀλλά με δαίμων
Πλάγξ' ἀπὸ Σικανίης δεῦρ' ἐλθέμεν, οὐκ ἐθέλοντα·
Νηῦς δέ μοι ἥδ' ἔσχεν ἐπ' ἀγρῷ νόσφι πόληος.
Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστίν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβη, ἐμῆς ἀπελήλυθε πάτρης,
Δύσμορος· ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι
Δεξιοί, οἷς χαίρων μὲν ἐγὼν ἀπέπεμπον ἐκεῖνον,
Χαῖρε δ' ἐκεῖνος ἰών· θυμὸς δ' ἔτι νῶϊν ἐώλπει
Μίξεσθαι ξενίῃ, ἠδ' ἀγλαὰ δῶρα δώσειν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δ' χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν
Χεύατο χαλκεφαλῆς πολιῆς, ἀδινὸν στεναχίζων.
Τῷ δ' ὠρίνετο θυμός, ἀνὰ ῥῖνας δέ οἱ ἦδη
Δειμὺ μάλ' ὠρύπυξε, φίλον πατέρ' εἰσοροῶντι.
Κῦσε δέ μιν ῥιφὺς βλεφάλμυος, ἠδὲ παρειώ,

Κεῖνος μέν τοι ὅδ' αὐτὸς ἐγώ, πάτερ, ὃν σὺ μεταλλᾷς,
Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν.

" At mihi nomen est Eperitus; sed me fortuna
" Errare-fecit à Sicaniâ, huc venire nolentem.
" Navis verò mihi hæc stat in agro procul à civitate.
" At Ulyssi hic jam quintus annus est,
" Ex quo illinc ivit, & à meâ discessit patriâ,
" Infœlix; certè ei bonæ erant aves discedenti
" Dexteræ, quibus gaudens quidem ego dimisi illum:
" Gaudebat & ille iens, animus autem nobis adhuc sperabat,
" Miscèri hospitalitate, & splendida dona dare posse.
Sic dixit, hunc autem doloris nebula cooperuit nigra:
Ambabus igitur manibus raptum pulverem aridum
Fudit in capite albo, gravitèr suspirans.
Hujus itaque motus est animus, ad nares verò ei jam
Acutum robur erupit, dilectum patrem inspicienti.
Osculatus est itaque ipsum amplexus, subsilientsque allocutus est,
" Ille quidem hic ipse ego, pater, quem tu inquiris,
" Veni vigesimo anno in patriam terram.

## ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σικανίης.] Σικελίας· ᾤκησαν γὰρ αὐτὴν Ἴβηρες, ἐληλύθεισι ἀπὸ Σικανοῦ, ὃς πολέμει.

310. Ὄρνιθες.] Οἰωνοί, σημεῖα.

311. Δεξιοί.] Αἴσιοι· ἢ οἷα τὰ δεξιὰ μέρη.

318. Δειμὺ μάλ' ὠρύπυξε.] Ἤτοι ὅτι σφόδρα ἐπλάνησεν· ἢ, ὅτι ἴσμεν· δακρύειν, τοῦτο πάσχει παῖς ἰσχὺ δεδιότης πρός. Πρύπυξε.] Περιέπεσεν.

## NOTÆ.

307. Νηῦς δ' μοι ἥδ' ἔσχεν) Vocem ἥδ', quæ fortè exciderat, in *Eustathii* binis Editionibus, ac proindè in *H. Stephani*, *Castellionis*, *Spondani*, *Elzevirii*, &c. jam ego ex *Florentinâ*, & *Hervagianâ* restitui; quibus *Cantabrigiensis* & *Oxoniensis* rectè suffragantur, licet etiam *Aldina*, & *Lovaniana Roscii* exciderit; nec tamen est, quòd quis metuat: Eadem enim Vocula, in eodem Versu, alio in loco, ab omnibus Omninò agnoscitur, *viz. Odyss α'.* v. 185.

308. Αὐτὰρ Ὀδυσσῆϊ τόδε δὴ πέμπτον ἔτος ἐστὶν) *Ultima* Ϛ Ὀδυσσῆϊ producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut ad v. 192. idem de *Ultima* Ϛ πέμπτον dicendum; idem infra, ad v. 310. de *Ultima* Ϛ ἔτος.

310. Ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι) Vid. suprà, in Not. ad v. 308.

313. Μίξεσθαι ξενίῃ) *Jacob. Perizonius*, ad *Ælian.* Var. Hist. l. 3. c. 37. §. 2. τροπίζειν vult intelligi semper in hujusmodi casibus; quod in illo certè loco, ibidem laudato, nullo modo fieri potest, nempè suprà, v. 295. Καὶ ξενίῃ ἀγαθῇ. Nemo enim benè dixerit ἀγαθῇ & ξενίῃ simul, subintellecto τῷ τροπίζῃ.

321. Ἦλυθον εἰκοστῷ ἔτεϊ ἐς πατρίδα γαῖαν) De productâ *Ultima* Ϛ ἔτεϊ, in hoc Versu, dixi, ad π'. v. 206.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Σικανοῦ, Ϛ πολέμου) Ità rectè MS. *Aloysianum*; ità *Eustath.* fol. 836. lin. 25. Quare Codd. *Impressos* hinc Corrigo, qui hoc *Scholion*, cum Σικανοῦ claudunt, sequens cum πολέμῳ incipiunt; quâ re nihil magis ridiculum.

318. Hoc *Scholion* emendatius exhibeo, ut plura alia, legendo * ἐξεπεῖν, pro ἐξεπῇ, & pro *Elzeviriano* δακρύειν, *Aldinum* δακρύει, &c.

## VARIÆ LECTIONES.

312. Χαῖρε δ' κεῖνος] γρ. χαῖρε δ' ἐκεῖνος, *H. Steph.* *Ibid.* Θυμὸς δ' ἔτι) γρ θυμὸς δέ τι, *id.* *Ibid.* Νῶϊν) γρ. ἡμῖν, *Eustath.* fol. 1962. lin. 31. *Roman.* Edit. & fol. 836. lin. 33. *Basil.*

319. Κῦσε) γρ. κύσσε, ut suprà, ad v. 235.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
Ἐκ γάρ τοι ἐρέω· μάλα δ' χρὴ σπευδέμεν ἔμπης.
Μνηστῆρας κατέπεφνον ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Λώβην πυύμονος θυμαλγέα τ' ἀκαχόντας ἔργα.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Εἰ μὴ δὴ Ὀδυσῆός γε, ἐμὸς παῖς, εἰσάδ' ἱκάνεις,
Σῆμά τι μοὶ νῦν εἰπὲ ἀριφραδές, ὄφρα πεπίθω.
Τόνδ' ἀπαμφέμπυος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Οὐλὴν μὲν πρῶτον τιῶδε φράσαι ὀφθαλμοῖσι,
Τὴν σὺ Παρνησσῷ μ' ἔλασεν σὺς λευκῷ ὀδόντι
Οἰχόμενον· σὺ δέ με προΐεις καὶ πότνια μήτηρ
Ἐς πάτερ' Αὐτόλυκον μητρὸς φίλον, ὄφρ' ἂν ἐλοίμην
Δῶρα, τὰ δεδρο μολών μοι ὑπέσχετο, καὶ κατένευσεν.
Εἰ δ' ἄγε, τοι καὶ δένδρε', ἐϋκτιμένῳ καθ' ἀλωῇ,
Εἶπω, ἃ μοι πόρ' ἔδωκας, ἐγὼ δ' ἤτεόν σε ἕκαστα,
Παιδνὸς ἐών, κατ' κῆπον ἑπισπόμενος· σὺν δ' αὐτῶν,
Ἴκνεόμεσθα, σὺ δ' ὠνόμασας καὶ ἔειπες ἕκαστα.
Ὄγχνας μοὶ δῶκας τρισκαίδεκα, καὶ δέκα μηλέας,
Συκέας τεσσαράκοντ'· ὄρχους δέ μοι ὧδ' ὀνόμηνας
Δώσειν πεντήκοντα, σύμφυτος ἦ ἕκαστος
Ἦιεν· ἔνθα δ' ἀνὰ ςαφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν,
Ὁππότε δὴ Διὸς ὥρη ἐπιβρίσειεν ὕπερθεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' αὐτῷ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
Σήματ' ἀναγνόντος, τά οἱ ἔμπεδα πέφραδ' Ὀδυσσεύς.
Ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε· τὸν δὲ προλὶ οἷ
Εἶλεν ἀποψύχοντα πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,

" Verùm abſtine à fletu luctuque lachrymoſo.
" Etenim tibi dico, valde autem oportet feſtinare tamen.
" Procos interfeci in noſtris ædibus,
" Damnum rependens doloroſum & mala opera.
Huic rurſus Laertes reſpondit dixitque,
" Siquidem jam Ulyſſes meus filius huc veniſti,
" Signum aliquod mihi nunc die manifeſtum, ut perſuadear.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" Cicatricem quidem primum hanc animadverte oculis,
" Quam in Parnaſſo percuſſit ſus albo dente
" Euntem: tu verò me præmiſeras & honoranda mater
" Ad patrem Autolycum matris dilectum, ut caperem
" Dona, quæ huc veniens mihi promiſerat, & annuerat.
" Eia age, tibi & arbores, bene-facto in viridario,
" Dicam, quas aliquando dediſti, ego autem petii à te ſingulas,
" Puer cùm eſſem, per hortum ſequens, per ipſas verò
" Ivimus, tuque nominâſti & dixiſti ſingulas.
" Piros mihi dediſti tredecim, & decem malos,
" Ficos quadraginta, ſulcos autem mihi ſic diſertè dixiſti
" Te daturum quinquaginta, frugifer verò unuſquiſque
" Erat; illic uvæ omnigenæ erant,
" Quando jam Jovis tempeſtates aggravabant deſuper.
Sic dixit; hujus autem ibidem ſoluta ſunt genua & dilectum cor,
Signa recognoſcentis, quæ ei firma dixerat Ulyſſes;
Circumque filium dilectum jecit brachia; hunc verò ad ſemet
Traxit expirantem pertolerans, divus Ulyſſes.
At poſtquam reſpiravit, & in mentem animus congregatus eſſet,

## ΣΧΟΛΙΑ.

323. Σπαδόνιμφ.] Ἐπίκλ.

328. Πεπιθέω.] Πιστώσω, διαρρήσω.

## NOTÆ.

322. Ἀλλ' ἴαχε κλαυθμοῖο) Ἴαχε, per σωνιζησιν mictiendum διουλλάβως, quaſi ἰαχὸ ſcriberetur, ut mox, v. 336. ἤπιον, pro ἤτεον, & Φ'. v. 550. κάλεον, pro κάλεον, quomodò ad *Iliad.* ω'. v. 287.

336. Ἤπιόν σε ἔκαστα) γρ. ἤτεον, pro ἤτεον, ut ſuprà, ad v. 322.

340. Ὄρχους) Ὄρχος, ἐπίσκιός ἐστι φυτεία τῶν ἀμπέλων. Vid. *Etymolog.* M. v. Ὄρχαλος.

## VARIÆ LECTIONES.

322. Ἀλλ' ἴαχε) γρ. ἀλλ' ἴαχε, ut aliàs, in ſimilibus, & ſuprà, ψ'. v. 20.

336. Ἤπιον) γρ. ἤτεον, ut ſuprà, v. 322.

339. Ὄγχνας) γρ. ὄγχνας, vid. ſuprà, ad v. 233.

*Ibid.* Τρισκαίδεκα) γρ. τεσσαρακαίδεκα, *Euſtath.* fol. 838. lin. 5. quam Lectionem *H. Steph.* omiſit, ut plures alias.

347. Εἶλεν) γρ. εἷλκεν, vid. ad *Iliad.* λ'. v. 239.

Ἐξαῦ-

Ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον,
Εἰ ἐπὶν μνησῆες ἀτάσθαλοι ὕβριν ἔπισαν.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μὴ τάχα πάντες
Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι, ἀγγελίας γε
Πάντη ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων * πολίεσσι.
Τόνδ' ἀπαμείβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ οἶκον, ὃς ὀρχάτῳ ἐγγύθι κεῖται.
Ἐνθάδε Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Πρῶτα μάλ', ὡς ἂν δεῖπνον ἐφοπλίσσωσι τάχιστα.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε βάτην προτὶ δώματα καλά.
Οἳδ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον δόμους εὖ ναιετάοντας,
Εὗρον Τηλέμαχον, καὶ βουκόλον, ἠδὲ συβώτην
Ταμνομένους κρέα πολλὰ, κεκαδμένας τ' αἴθοπα οἶνον.
Τοφρά δὲ Λαέρτην μεγαλήτορα δῖα θεάων
Ἀμφίπολος Σικελὴ λοῦσεν, καὶ χρῖσεν ἐλαίῳ·
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν καλὴν βάλεν· αὐτὰρ Ἀθήνη
Ἄσχι παρισταμένη μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν,
Μείζονα δ', ἠὲ πάρος, καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Ἐκ δ' ἀσαμίνθου βῆ· θαύμαζε δέ μιν φίλος υἱὸς,
Ὡς ἴδεν ἀθανάτοισι θεοῖς ἐναλίγκιον ἄντην·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ πάτερ, ἦ μάλα τίς σε θεῶν αἰειγενετάων

Iterum verbis respondens allocutus est,
" Jupiter pater, reverà adhuc estis dii in magno Olympo,
" Si verè proci pravam injuriam luerunt.
" Nunc autem gravitèr timeo in mente; ne cito omnes
" Huc irruant Ithacenses, nuncios verò
" Undique impellant Cephallenorum in civitates.
Hunc respondens allocutus est prudens Ulysses,
" Confide, non tibi hæc in mentibus tuis curæ sint;
" Sed eamus ad domum, quæ viridarium propè jacet;
" Illuc enim Telemachum, & bubulcum, & subulcum
" Præmisi: ut cœnam pararent quantocyús.
Sic utique locuti iverunt ad domos pulchras.
Hi quando jam venerunt domos bene habitatas,
Invenerunt Telemachum, & bubulcum, & subulcum,
Incidentes carnes multas, miscentesque nigrum vinum.
Interim Laertem magnanimum suâ in domo
Famula Sicula lavit, & unxit oleo;
Circumque vestem pulchram jecit: at Minerva
Propè astans auxit membra pastoris populorum,
Majoremque, quàm antea, & pinguiorem fecit videri.
Ex balneo itaque ivit: admiratus est autem ipsum dilectus filius,
Postquam vidit immortalibus Diis similem aspectu,
Et ipsum compellans verba velocia allocutus est,
" O pater, certè valdè aliquis te Deorum sempiternorum

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

350. * Ἦρα.] Ὄντως.

356. * Μελόντων] Μελήσουσι.

## N O T Æ.

350. Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα ἔτ' ἐστὶ θεοὶ) Humanum ferè est, quandò injustè ab *Improbis* afflígimur, de Dei *Existentiâ*, aut certè *Providentiâ*, aliquantum subdubitare; ubi verò semel tandem Improbitas suam sit sortita mercedem; tum denuo utrumque facilè concedere. Verùm hæc est nostra Imbecillitas, quâ de Deo O. M. judicare solemus, secundùm quod ergà Nos se gerat. De hoc loco diximus prolixiùs ad *Euripid.* Herc. Fur. v. 757. Τίς ὁ θεὸς αἰνομίᾳ χρεών. Adde tamen huc *Duportum*, Ὁμηρικῶν Παραδ. κ. Γνωμολόγων ὄχ' ἄριστον.

354. Πολίεσσι) Malè olim πτολίεσσι· Solus *Eustath.* fol. 839. lin. 28. Πολίεσσι, nempè à πόλις, non à πτολίς. Ità & olim, suprà, ad φ'. v. 252. πτολίεσσιν, in Omnibus.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἦρα) Ὄντως. *Hesych.* Ἦρα· Ἤτοι, ὄντως· ἢ, ἔφη· ἢ, χάριν, βοήθειαν, ἐπικουρίαν. Prior Expositio, ad hunc locum pertinet.

356. * Μελόντων) Et hoc additur.

## VARIÆ LECTIONES.

351. Ἀτάσθαλοι) γρ. ἀταύθαλον, *H. Steph.*

353. Ἐνθάδ' ἐπέλθωσίν ῥ' Ἰθακήσιοι) γρ. οὐθάδ' ἐπέλθωσιν Ἰθακήσιοι.

354. Πολίεσσι) γρ. πτολίεσσιν. Vid. N. in *Textum.*

361. Οἳδ') γρ. οἱ δ'.

364. Τοφρά δὲ) γρ. τόφρα δέ.

Εἶδός τε, μέγεθός τε, ἀμύμονα θῆκεν ἰδέσθαι.
Τόνδ' αὖ Λαέρτης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Οἷος Νήϊκον εἷλον, εὐκτιμένην πτολίεθρον,
Ἀκτὴν Ἠπείροιο, Κεφαλλήνεσσιν ἀνάσσων,
Τοῖος ἐών τοι χθιζὸς ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Τεύχεα ἔχων ὤμοισιν, ἐφεσσάμενος, καὶ ἀμύνειν
Ἄνδρας μνηστῆρας· τῷ κε σφέων γυῖα λύσαι
Πολλῶν ἐν μεγάροισι, σὺ δ' ἦρας ἔνδον ἰάνθης.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Ἐξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
Ἔνθ' οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον· ἀλχίμολον δὲ
Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος, σὺν δ' υἷες τοῖο γέροντος
Ἐξ ἔργων μογέοντες, ἐπεὶ προμολῦσα κάλεσσεν
Μήτηρ, γρηὺς Σικελή, ἣ σφέας τρέφε καὶ ῥα γέρουτα
Ἐνδυκέως κομέεσκεν, ἐπεὶ κατὰ γῆρας ἔμαρπτεν.
Οἳδ' ὡς οὖν Ὀδυσῆα ἴδον, φρεσὶν ἀμφαφόωντο,
Ἔσαν δὲ μεγάροισι τεθηπότες· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Μειλιχίοις ἐπέεσσι κατὰ πρόμον ὦσε καὶ εἶπεν·
Ὦ γέρον, ἷζε ἐπὶ δεῖπνον, ἀπέκλελάθεσθε δὲ θάμβους·
Δηρὸν γὰρ σίτῳ ὀπιχειρήσειν μεμαῶτες
Μίμνομεν ἐν μεγάροις, ὑμέας πολιὸν περὶ μῆλον αἰεί.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Δολίος δ' ἰθὺς κίε, χεῖρε πετάσας
Ἀμφοτέρας· * Ὀδυσεὺς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

" Formaque, ſtaturaque, eximium fecit videri.
Hunc rurſus Laërtes prudens contra allocutus eſt,
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Qualis Nericum cepi benè-ædificatam urbem,
" Ad littus Epiri, Cephallenſibus imperans,
" Talis exiſtens heſternus in noſtris domibus,
" Arma habens humeris, inſtare, & expellere
" Viros procos *opportunitatè habuerim*; ita ipſorum genua ſolviſſem
" Multorum in ædibus; tuque mentes intra lætus fuiſſes.
Sic hi quidem talia ad invicem dicebant.
Illi autem quandò ceſsârunt à labore, paraveruntque *convivium*,
Ex ordine ſederunt in lectiſque ſedibuſque:
Tunc hi quidem prandium aggreſſi ſunt; eodemque inſtanti
Venit ſenex Dolius, ſimulque hujus filii ſenis
Ex operibus fatigati, poſtquam egreſſa vocavit
Mater anus Sicula, quæ ipſos nutrivit, & ſenem
Accuratè curavit, quandoquidem ſenectus ceperat.
Illi ut Ulyſſem viderunt, agnoveruntque animo,
Steterunt in domibus ſtupefacti; at Ulyſſes
Dulcibus verbis inceſſens, dixit,
" O ſenex, ſede ad cœnam, & deſinite mirari:
" Diù enim cibum aggredier prompti
" Manebamus in ædibus, vos expectantes ſemper.
Sic dixit, Dolius autem rectà ivit manibus extenſis
Ambabus, Ulyſſiſque captas oſculatus eſt manus ad carpum,

## ΣΧΟΛΙΑ.

397. * Ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τῷ μέσῳ τῶν χειρῶν.

## NOTÆ.

386. Ἦλθ' ὁ γέρων Δολίος) Pius hic & fidelis ſenex *Dolius*, qui, cum Sex Filiis, erant omni hoc tempore fidiſſimi Regis *Laertæ* Domeſtici ſervi, nullo modo credendus eſt fuiſſe Pater, peſſimi illius *Melanthii* Caprarii, qui tamen *Dolium* aliquem habuiſſe Patrem dicitur; cujus ſoror *Melantho*, & ipſa procax fœmina, videtur fuiſſe; filia enim & illa *Dolii*. Aliàs enim hunc ſanctum ſenem Duobus ſimul privâſſet liberis *Ulyſſes*, quòd minimè credendum. Quare ut Plures modò probavimus, ad v. 103. *Melanthos*, ità nunc *Dolios* credamus: Ut cujuſvis Nominis videmus paſſim haud paucos ὁμωνύμους, *Nomine* nempè *eoſdem*, ſed *Re* & *Fortunâ*, *Animique* & *Corporis* dotibus, longè *diverſos*.

393. Ἀπεκλελάθεσθε ὦ θάμβους) Æoles θάμβους, pro θάμβους, efferunt, ut mox, ad v. 397.

397. Ὀδυσεὺς ὦ λαβὼν κύσε) Cùm olim in Omnibus aliis Editionibus Ὀδυσῆς ſcriberetur, in Caſu

## NOTÆ IN SCHOLIA.

397. *Hoc *Scholion*, ex *Aloyſii Alemanni* MSto.

## VARIÆ LECTIONES.

387. Προμολῦσα κάλεσσεν) γρ. προμολῦσ' ἐκάλεσσεν, *H. Steph.*

397. Ὀδυσεὺς) γρ. Ὀδυσῆς, olim in pluribus; vid. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 415.

Καὶ

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλ', ἐπεὶ νόστησας ἐελδομένοισι μάλ' ἡμῖν,
Οὐδέ τ' ὀϊομένοισι, Θεοὶ δέ σε ἦγαγον αὐτοί,
Οὖλέ τε, καὶ μέγα χαῖρε, Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
Καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ἦ ἤδη σάφα οἶδε περίφρων Πηνελόπεια
Νοστήσαντά σε δεῦρ', ἦ ἄγγελον ὀτρυνώμεθ'.
Τόνδ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ γέρον, ἤδη οἶδε· τί σε χρὴ ταῦτα πένεσθαι;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' αὖτις ἄρ' ἕζετ' ἐϋξέστῳ ἐπὶ δίφρῳ.
Ὣς δ' αὕτως παῖδες Δολίου κλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
Δειχανόωντ' ἐπέεσσι, καὶ ἐν χείρεσσι φύοντο·
Ἐξείης δ' ἕζοντο παραὶ Δολίου πατέρα σφῶν.
Ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Ὦρσε δ' ἄρ' ἄγγελος ὠκα κατ' ἄστυ φέρεσθαι πάντη,
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον καὶ κῆρ' ἐνέπουσα·
Οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,

Et ipſum appellans verbis velocibus allocutus eſt,
" O amice, quoniam rediiſti cupientibus valde nobis,
" Neque *id quidem* putantibus, Dii autem te reduxerunt,
" Salveque & valde gaude, Dii verò tibi *omnia* proſpera dent.
" Et mihi hoc dic verum, ut bene ſciam,
" An jam apertè ſcit prudens Penelope
" Te huc rediiſſe, an nuncium properè mittamus.
Hunc reſpondens allocutus eſt prudens Ulyſſes,
" O ſenex, jam ſcit; quid te oportet hæc laborare?
Sic dixit: hic itaq; rurſus ſedit benepolitâ in ſede.
Sic & eodem modo filii Dolii inclytum circa Ulyſſem,
Interrogaveruntque verbis, & manibus adhæſerunt:
Deinde etiam ſederunt apud Dolium patrem ipſorum.
Sic hi quidem circa cœnam in ædibus laborabant.
Fama verò nuncia citò in civitatem ivit undiquaque,
Procorum odioſam mortem & parcam annuncians:
Hi igitur ſimul audientes iverunt aliunde alius,

## ΣΧΟΛΙΑ.

409. * Δικαιόωντο.] Περισπώδην, ἀποσιωπίζοντος, καὶ ἰφιλοφρωτεύοντος.

412. *Ὦσα.] Φύμη.

## NOTÆ.

*Recte*, ſola *Euſtathii* duplex Editio, *Florentina*, & *Junii* Epitomatoris *Euſtathiani*, Ὀδυσεύς, rectè legunt, in *Genitivo*, quod eſt *Æolicum*; ut notabamus modò, ad v. 393. Sic ibi Ἀμβάς, pro Ἀμβᾶς, ut *Anacreon*, v. 1598. λάκκος, pro λάκκας. Ità Πηλεῦς, pro Πηλέως, & Ἰδμοψεύς, pro Ἰδμοψέως, ut *Theocritus* dixit, teſte *Corintho*, de *Dialectis*; qui tamen *Doricum* putat, deceptus, quòd illâ Dialecto *Theocritus* præcipuè ſit uſus. Ità *Johannes Tzetzes*, in *Iliad.* α'. v. 37. Κλῦθί μευ) Μοῦ, ἐμοῦ· Δωρικῶς, ἢ Αἰολικῶς· τὸ γὰρ ε καὶ ο τραχῶς κιρνᾶται· παρὰ μὲν τοῖς Ἴωσιν, εἰς τὸ υ διφθογγον, ἐμέο, ἐμεῦ· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, εἰς τὸ ου διφθογγον, δίου, διῦ· πλέον, πλεῖν· παρὰ δὲ τοῖς Αἰολεῦσι, καὶ Δωριεῦσιν, εἰς τὸ υ διφθογγον, ὡς τὸ Ἀχιλέος, Ἀχιλεύς. Hinc & Nos olim, in *Eſtherâ*, v. 280. Λάψαι, ἀμφότερον γάμους χάριν, ἀνὰ τόκον. Neceſſe autem eſt, hoc in loco, Ὀδυσῆος, in *Genitivo* legamus; ut ſic ſervus Domini ſui manus intelligatur Oſculari, non Dominus ſervi ſui, ut rectiſſimè diſputat *Euſtath.* fol. 1965. lin. 19. *Roman.* at fol. 840. lin. 38. *Baſil.* licet aliàs, Ipſe *Ulyſſes* ſervorum κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσεν, *vix.* φ'. v. 225. in quem locum, vid. quæ Nos. Noſtram hìc Lectionem defendit *Etymolog. M.* v. Βασιλεύς. βασιλέως· καὶ κρᾶσις ΕΥ ς καὶ ο, εἰς τὸ δίφθογγον, βασιλεῦς, παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν, ἢ Δωριεῦσιν· ὅσπερ, Ὀδυσεῦς ὃ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ· ἀντὶ τοῦ, Ὀδυσσέως. Ità, *Antholog.* fol. 412. Δαιμονεύς, pro Δαιμονέως, & *Euſtath.* fol. 633. lin. 39. ad *Iliad.* ι'. v. 106. Διομήδεα, γενέθλην καὶ Δωρικῶς, ὁμοίως τῷ Ὀδυσεῦς, hunc locum alludens.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

409. * Δικαιόωντο) Et hoc totum, quicquid id eſt, ex eodem MS. *Aloyſio Alemanno*, excepto, quòd ibi δικαιόωντο, & proindè Omnia, quaſi *Accuſativi* Caſûs eſſent, ſolitâ *Amanuenſium* incuriâ & ignorantiâ.

412. *Ὦσα) Φύμη, ex MSto *Aloyſiano*.

## VARIÆ LECTIONES.

400. Θεοὶ δέ σε ἦγαγον) γρ. Θεοὶ δέ σ' ἀνήγαγον. *H. Steph.* Edit. *Venetian.* 1524.

401. Μέγα χαῖρε) γρ. μάλα χαῖρε, *Joh. Tzetzes* MS. in *Iliad.* α'. v. 2. *Florentina*, *Brevia Scholia*,

410. Σφῶν) γρ. σφέων, & σφέων.

Μυχμῷ τε, φοναχῇ τε, δόμων προπάροιθ' Ὀδυσῆος·
Ἐκ δ' νέκυς οἴκων Φόρεον, καὶ θάπτον ἕκαστοι·
Τὸν δ' ἐξ ἀλλάων πολίων οἰχόνδε ἕκαστον
Πέμπον ἄγειν ἁλιεῦσι, θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πτάντες·
Αὐτοὶ δ' εἰς ἀγορὴν κίον ἀθρόοι, ἀχνύμενοι κῆρ.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἀνά θ' ἵστατο, καὶ μετέειπεν·
Παιδὸς γάρ οἱ ἄλαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔκειτο,
Ἀντινόου, τὸν πρῶτον ἐπέφνατο δῖος Ὀδυσσεύς·
Τοῦ ὅγε δακρυχέων, ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, ἦ μέγα ἔργον ἀνὴρ ὅδε μήσατ' Ἀχαιοῖς·
Τοὺς μὲν σὺν νήεσσιν ἄγων πολέας τε καὶ ἐσθλούς,
Ὤλεσε μὲν νῆας γλαφυρὰς, ἀπὸ δ' ὤλεσε λαούς·
Τοὺς δ' ἐλθὼν ἔκτεινε Κεφαλλήνων ὄχ' ἀρίστους.
Ἀλλ' ἄγετ', πρὶν τοῦτον ἢ ἐς Πύλον ἅλαδε ἰκέσθην,
Ἦ καὶ ἐς Ἦλιδα δῖαν, ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί,
Ἴομεν· ἢ καὶ ἔπειτα κατηφέες ἐσόμεθ' αἰεί·
Λώβη γὰρ τάδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσομένοισι πυθέσθαι.
Εἰ δὴ μὴ παίδων τε, κασιγνήτων τε φονῆας
Τισόμεθ', ὀκ ἂν ἔμοιγε μετὰ φρεσὶν ἡδὺ γένοιτο
Ζωέμεν· ἀλλὰ τάχιστα θανὼν φθιμένοισι μετείην·
Ἀλλ' ἴομεν, μὴ φθέωσι περαιωθέντες ἐκεῖνοι.
Ὣς φάτο δακρυχέων· οἶκτος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς.
Ἀσχίμολον δέ σφ' ἦλθε Μέδων καὶ θεῖος ἀοιδὸς,
Ἐκ μεγάρων Ὀδυσῆος, ἐπεὶ σφέας ὕπνος ἀνῆκεν·
Ἔσταν δ' ἐν μέσοισι· τάφος δ' ἕλεν ἄνδρα ἕκαστον.
Τοῖσίδε καὶ μετέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς,
Κέκλυτε δὴ νῦν μοι, Ἰθακήσιοι· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀθανάτων ἀέκητι Θεῶν τάδε μήσατο ἔργα·
Αὐτὸς ἐγὼν εἶδον Θεὸν ἄμβροτον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆι
Ἐγγύθεν εἰστήκῃ, καὶ Μέντορι πάντα ἐΐκτην.

Cum ſtrepituque, ſuſpirioque, ædes ante Ulyſſis:
Ex vero domibus mortuos portaverunt, & ſepeliverunt ſinguli.
Qui verò *erant* ex aliis civitatibus, domum unumquemque
Miſerunt ducere piſcatoribus, velocibus in navibus ponentes:
Ipſi autem in concionem iverunt congregati, dolentes cor.
At poſtquam coacti ſunt & frequentes convenerunt,
Inter hos Eupithes ſurrexit, & locutus eſt:
Ob Filium enim ei intolerabilis in mentibus dolor recondebatur,
Antinoum, quem primum interfecerat divus Ulyſſes:
*Hujus gratiâ lachrymas fundens* concionatus eſt & dixit,
" O amici, certè magnum opus vir hic operatus eſt Achivis:
" Hos quidem cum navibus ducens multoſque & bonos,
" Perdidit etiam naves concavas, perdidit quoque populos:
" Hos autem, poſtquam venit, interfecit Cephallenorũ longè optimos.
" Sed agitè, ante quam hic vel in Pylum citò eat,
" Vel & in Elidem divinam, ubi dominantur *Epéi*,
" Eamus; alioqui poſtea propudioſi erimus ſemper:
" Contumelia enim hæc ſunt & futuris memoranda;
" Si jam non filiorumque, fratrumque homicidas
" Puniemus; non mihi in mentibus dulce erit
" Vivere, ſed citiſſimè mortuus defunctis interero:
" Verùm eamus, nè præveniant tranſeuntes illi.
Sic dixit, lacrymans: miſeratio autem cepit omnes Achivos.
Interea ad ipſos venit Medon & divinus cantor,
Ex domibus Ulyſſis; poſtquam ipſos ſomnus reliquit;
Steteruntque in mediis: ſtupor verò cepit virum unumquemque.
His igitur & denuntiabat Medon, prudentia ſciens,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes; non enim Ulyſſes
" Immortalibus ſine Diis hæc operatus eſt opera:
" Ipſe ego vidi Deum immortalem, qui Ulyſſem
" Prope ſteterit, & Mentori per omnia ſimilis fuit.

VARIÆ LECTIONES.

415. Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθεν Ὀδυσσῆος, ut ſuprà, v. 397.
416. Ἕκαστοι) γρ. ἕκαστον, & ἵκανον, *H. Stephan.* Poteſt etiam legi ἱκάνω.
417. Ἕκαστον) γρ. ἵκανον, *H. Steph.*
425. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιὰς, *H. Steph.*
432. Τάδε) γρ. τόδε.
436. Φθίμενοι) γρ. φθῶσι.
443. Τάδε μήσατο) γρ. τόδ' ἐμήσατο.

Ἀθά-

Ἀθάναλος ἢ Θεὸς ποτὲ μὴν προπάροιθ' Ὀδυσῆϊ
Φαίνετο θαρσύνων, ποτὲ δ' ἂν μνηστῆρας ὀΐνων
Θοῶς κατὰ μέγαρον· τοὶ δ' ἀλχιστῖνοι ἔπιπτον.
Ὣς φάτο· τὼς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος ἦρει.
Τοῖσι δ' ἂ μετέφη γέρων ἡρως Ἀλιθέρσης
Μαστορίδης· ὁ γὰρ οἷος ὅρα τε πρόσσω τ' ὀπίσσω·
Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τι κέν εἴπω,
Ὑμετέρῃ κακότητι, φίλοι, τάδε ἔργα γένηται·
Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθ', ὐδὲ Μέντορι ποιμένι λαῶν,
Ὑμετέρους παῖδας καταπαύεμεν ἀφρασυνάων·
Οἵ μέγα ἔργον ἔρεζον ἀταθαλίῃσι κακῇσι,
Κτήματα κείροντες, καὶ ἀτιμάζοντες ἄκοιτιν
Ἀνδρὸς ἀμείνονος· τὸ δ' οὐκ ἔπι φάτο νέεσθαι·
Καὶ νῦν ὧδε γένοιτο· πίθεσθέ μοι, ὡς ἀγορεύω·
Μὴ ἴομεν, μή πού τις ἐπίσπασον κακὸν εὕρῃ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρ' ἀνίξαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἡμίσεων πλέονες· τοὶ δ' ἀθρόοι αὐτόθι μεῖναν·
Οὐ γὰρ σφιν ἄδε μῦθος ἐνὶ φρεσὶν, ἀλλ' Εὐπείθῃ
Πείθονθ'· αἶψα δ' ἔπειτ' ἐπὶ τεύχεα ἐσσεύαντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔσανθο θοὴ χροΐ νώροπα χαλκὸν,
Ἀθρόοι ἠγερέθοντο θοὸν ἄστεος ἐξιόωντες.
Τοῖσιν δ' Εὐπείθης ἡγήσατο νηπιέησιν·

" Immortalis verò Deus aliquando
" quidem ante Ulyſſem
" Apparebat, audacium ſocius; aliquando procos turbans
" Turbabat per domum; hi itaque confertim cadebant.
Sic dixit, hos igitur omnes pallidus timor ſubiit.
Inter hos autem & dixit ſenex heros Alitherſes
Maſtorides; hic enim ſolus videbat præſentia & futura:
Qui ipſis benè-ſapiens concionatus eſt & dixit,
" Audite jam nunc me, Ithacenſes, quodcunque dicam;
" Veſtrâ culpâ, ô amici, hæc opera facta ſunt:
" Non enim mihi parebatis, non Mentori Paſtori populorum,
" Ut veſtros filios deſinere *faceretis* à ſtultitiis:
" Qui magnum opus fecerunt intemperie pravâ,
" Facultates arrodentes, & inhonorantes uxorem
" Viri optimi, quem non ampliùs dicebant rediturum:
" Et nunc ſic fiat; parete mihi, ſicut dico:
" Nè eamus, nè quis attractum malum inveniat.
Sic dixit; hi autem ſurrexerunt magno clamore
Mediis plures; illi igitur congregati illic manſerunt:
Non enim ipſis placuit verbum in mentibus, ſed Eupitheo
Paruerunt: ſtatim verò poſtea ad arma ruerunt.
Sed poſtquam induti ſunt circum corpus ſplendido ære,
Frequentes convenerunt ante civitatem lativiam.
His autem Eupithes dux erat ſtultitiis:

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

461. * Ἐπίσπασον.] Καθαχρηστικῶς σημαίνει τὸ ἐκβάσιον· ὅ ἐστι, ὃ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται.

464. * Ἄδη.] Ἥδαις.

466. * Νώροπα χαλκόν.] Ἐπαφρόδιτος, ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς, φησιν, Ὅτι χίγνεται ἐν Παιονίᾳ σίδηρος, ὃς ἀκτινηβόλος, λαμπρόπατός ἐστι· ἀφ' ὃ καὶ τὸ, Νώροπα χαλκόν.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

461. 464. * Omnia Hæc *Scholia Aſteriſcis* notata, ex *Aloyſii Alemanni* MSto. Cætera cum *Impreſſis* per Omnia concordant, ad finem uſque.

466. Νώροπα χαλκόν) Hæc tamen ex *Stephano*, πόλεων, v. Νωράκιος, πόλις Παιονίας· ὁ πολίτης, Νωράκιος. Ὡς Ἐπαφρόδιτος, κλ. ut in *Scholiis*. Quæ tamen nihil ad *Rhombum*. De ratione hujus *Epitheti*, vid. plura, ad *Iliad. β'.* v. 578.

## VARIÆ LECTIONES.

446. Ποτὲ) γρ. τόπ, vid. *Euſtath.* fol. 842. lin. 18. Τότε μὲν, ἢ μᾶλλον τοτὲ μὲν, προπάροιθε, Ὀδυσῆος Φαίνετο θαρσύνων· ποτὲ δ' μνηστῆρας ὀΐνων, &c. ποτὲ, bis, *Florent. Ald.* & *H. Steph. Ibid.* Προπάροιθ' Ὀδυσῆος) γρ. προπάροιθε Ὀδυσῆϊ, ut ſuprà, v. 415.

447. Ποτὲ δ') γρ. τοτὲ δ', *Euſtath.* vid. ſuprà, ad v. 446.

448. Ἀγχισῖνοι) γρ. ἀγχησῖνοι, & ἀγχισῆσι, ut *Iliad. ε'.* v. 361. Vid. *Etymolog. M.*

450. Τοῖσι δ') γρ. τῇσίδε.

454. Ὑμετέρῃ) γρ. ἡμετέρῃ, *Hen. Stephan.* malè, nam Senſus, Οὐ γὰρ ἐμοὶ πείθεσθε, ὑμετέρους παῖδας καταπαύειν· ὑμετέρῃ itaque, & mox ὑμετέρους omninò legendum.

456. Ὑμετέρους) γρ. ἡμετέρους, *H. Steph.* malè, ut v. 454.

457. Ἔρεζον) γρ. ἔρεξαν, *H. Steph.*

463. Μεῖναν) γρ. μίμνον.

Φῆ δ' ὅγε τίσεαζ παιδὸς φόνον· ὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἀψ ἀπονοσφίσειν, ἀλλ' αὐτῷ πότμον ἐφέψειν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη Ζηῒ Κρονίωνα προσηύδα,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εἰπέ μοι εἰρομένῃ, τί νύ τοι νόος ἔνδοθι κεύθει;
Ἦ πρότερον πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Τεύξεις; ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι πίθησθα;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Τέκνον ἐμόν, τί με τάδε διείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς;
Οὐ γὰρ δὴ τῶτον μὴν ἐβούλευσας νόον αὐτή;
Ὡς ἦτοι κείνῳ Ὀδυσεὺς ἀποτίσετ' ἐλθών.
Ἔρχου, ὅπως ἐθέλῃσθα· ἐρέω δέ τοι, ὡς ἐπέοικεν.
Ἐπειδὴ μνησῆρας ἐτίσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὅρκια πιστὰ τάμόντες, ὁ μὲν βασιλευέτω αἰεί,
Ἡμεῖς δ' αὖ παίδων τε, κασιγνήτων τε, φόνοιο
Ἐκλησιν θέωμεν· τοὶ δ' ἀλλήλους φιλεόντων
Ὡς τοπάρος· πλοῦτος δὲ καὶ εἰρήνη ἅλις ἔστω.
Ὡς εἰπὼν, ὤρσε πάρος μεμαυῖαν Ἀθηνήν·
Βῆ δ' κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰξασα.
Οἵδ' ἐπεὶ οὖν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἔντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἐξελθών τις ἴδοι, μὴ δὴ ταχέδον ὧσι κιόντες·
Ὡς ἐφάθ'· οἱ δ' ἐκ μὲν ἰὼν Δολίου κίεν, ὡς ἐκέλευεν·
Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἰών, τοὺς δὲ ταχέδον εἰσιδε πάντας·
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οἵδε δὴ ἐγγὺς ἔασ'· ἀλλ' ὁπλιζώμεθα θᾶσσον.

Cogitabat sanè hic vindicare filii cædem; neque fatum erat
Retrò redire; sed illic mortem consequi.
At Minerva Jovem Saturnium allocuta est,
" Pater noster, Saturnie, eximie dominantium,
" Dic mihi interroganti, quid tibi mens intùs occultat?
" Nunquid ulterius bellumque malum, & pugnam gravem
" Facies? an amicitiam inter utrosque pones?
Hanc respondens allocutus est nebularum congregator Jupiter,
" Filia mea, cur hæc me interrogas, & inquiris?
" Nonne enim dudum hoc quidem consultâsti consilium ipsa?
" Ut certè illos Ulysses puniret reversus.
" Fac ut velis; dicam verò tibi, quomodò *rem fieri* convenit:
" Quandoquidem jam procos punivit divus Ulysses,
" Fœderibus fidis percussis, hic quidem regnet semper,
" Nos verò *iis* filiorum, fratrumque, cædis
" *Oblivionem inducamus*: hi autem inter se diligant
" Sicut ante; divitiæ verò & pax abunde esto.
Sic dicens, movit antea promptam Minervam;
Venit ergò ab Olympi cacuminibus ruens.
Hi igitur quùm cibi dulcis desiderium exemerant,
Inter eos verbis incepit pertolerans divus Ulysses,
" Egressus aliquis videat, num prope sint venientes.
Sic dixit; extra autem filius Dolii ivit, sicut jussit:
Stetitque limine çonscenso, hos autem prope vidit omnes:
Statimque Ulyssem verba velocia allocutus est,
" Hi jam prope sunt; quare armemur citò.

## ΣΧΟΛΙΑ.

474. *Πεστίεω.] Ποθιστίεω. Φύλοπιν.] Μάχην.

## NOTÆ.

481. Ἐπειδὴ μνησῆρας) De *Iambo*, vice *Spondæi*, posito, diximus aliàs, & ad Ψ. v. 52.

484. Ἔκλησιν θέωμεν) *Actum-Oblivionis* ponamus, ἢ τὴν Ἀμνηστίαν, ἢ Ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, τὸ ψήφισμα, de quâ re *Lysias*, *Andocides*, *Xenophon*, *Plutarchus*, *Cicero*, & *Valerius Maximus*; ut Clariss. *Duportus* in *Gnomolog.* qui procul dubio hunc *Homericum Actum*, cum simili *Carolino Actu*, suo more, contulisset; nisi illius Liber, ante completum illum *Actum*, è Prælo exiisset, fine nempe Anni 1659. quod ex ipsius Epistolâ Dedicatoriâ patet.

## VARIÆ LECTIONES.

469. Τίσεαζ) γρ. τίσασζ.
470. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι. *Ibid.* Ἐφίψειν) γρ. ἐπιστῆσιν.
480. Ἔρχου) γρ. ἔρξον.
481. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπὶ δὴ. *Eustathii* Edit. *Basil.*
484. Θέωμεν) γρ. θέομεν. *H. Steph.*

Ὡς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο, ϗ ἐν τεύχεσι δύνον,
Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο,
Ἐν δ' ἄρα Λαέρτης, Δολίος τ' ἐς τεύχε' ἔδυνον,
Καὶ πολιοὶ ὥρ ἐόντες, ἀναγκαῖοι πολεμισταί.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἔσανθο θοὺς χροΐ νάρθηκας χαλκοῦ,
Ὦιξαν ϗ θύρας, ἐκ δ' ἤιον, ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς·
Τοῖσίδ' ἐπ' ἀγχίμολον θυγάτηρ Διὸς ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ ϗ αὐδήν.
Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας, δῖος Ὀδυσσεύς·
Αἶψα δ' Τηλέμαχον προσεφώνεεν υἱὸν ἑὸν φίλον,
Τηλέμαχ', ἦδη μὲ τόδε γ' εἴσεαι αὐτὸς ἐπελθὼν,
Ἀνδρῶν μαρναμένων, ἵνα τε κέκριται ἄριστοι,
Μὴ κατὰ αἰσχύνειν πατέρων γένος, οἵ τοπάρος περ
Ἀλκῇ τ' ἠνορέῃ τε κεκάσμεθα πᾶσαν ἐπ' αἶαν.
Τόνδ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένον ἀντίον ηὔδα,
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλητα, πάτερ φίλε, τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Οὐ κατὰ αἰσχύνοντα τὸν γένος, ὡς ἀγορεύεις.
Ὣς φάτο· Λαέρτης δ' ἐχάρη, ϗ μῦθον ἔειπε,
Τίς νύ μοι ἡμέρη ἥδε, θεοὶ φίλοι, ἢ μάλα χαίρω·
Υἱὸς ϑ', ϗωνός τ', ἀρετῆς πέρι δῆριν ἔχουσι.

Sic dixit; hi autem moti sunt, & arma induerunt,
Quatuor circum Ulyssem, sex autem filii Dolii;
In *his* & Laërtes, Doliique arma induerunt,
Et quamvis cani essent, coacti bellatores.
At postquam induti sunt circum corpus splendido ære,
Aperuerunt portas, extraque iverunt, dux erat autem Ulysses;
His propè filia Jovis supervenit Minerva,
Mentori similis, & corpore, atque etiam voce.
Hanc quidem conspicatus lætatus est pertolerans divus Ulysses;
Statimque Telemachum allocutus est suum dilectum filium,
" Telemache, jam quidem hoc videris ipse aggressus,
" Viris pugnantibus, ubi discernuntur optimi,
" Ne quid deturpes majorum genus, qui antèà
" Fortitudine ac robore ornati fuimus omnem super terram.
Hunc rursus Telemachus prudens contra allocutus est,
" Videbis, si volueris, pater dilecte, hoc in animo,
" Nequaquam *me* dedecorantem tuum genus, sicut dicis.
Sic dixit, Laërtes autem gavisus est, & verbum dixit,
" Quæ mihi dies hæc, ô dii dilecti? certè valdè gaudeo:
" Filiusque, nepotque, de virtute contentionem habent.

## NOTÆ.

495. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὦρνυντο) Ut suprà, ad *v.* 57. & v. 21. Sex illæ Veteres Editiones ἔφαθ', rectè habent, exceptâ in hoc loco *Hervagianâ*, quæ in eundem cum *Henrico Stephano* lapidem impegit, & ἔφαθ' habet; Errant à *Stephano* seducti & hìc *Castellio, Spondanus, Elzevirius, Cantabrigienses, Oxonienses*, &c. ut sæpè questi sumus, & mox iterum queremur, ad v. 539.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο) Olim erat in *Florentinâ, Aldinâ, Lovanianâ Rescii, Hervagianâ*, &c. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, quod quidem defendi potuit; cùm *Ultima* Σ' Ὀδυσῆα *producibilis* esset, in exitu Pedis, ante ὑπερσυλλαβὴν, & *Asperum* cum *Acuto*: Adeò non erat necesse, ut *Isaacus Casaubonus* ῆ insereret, ut esset Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆα ῆ, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, nec enim ità ῥυθμὸς *Homero* dignus. *Henricus Stephanus* & illius sequaces, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ δ' υἱεῖς Δολίοιο, ut Versus unâ totâ Syllabâ deficeret. Verum salvus erit *Versus*, si mecum legas, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ ϗ υἱεῖς Δολίοιο, quæ *Media* erat via, quamque proculdubio *Stephanus* sibi designaverat, quâ iret, utut Prœli errore Syllaba excidérit, at si vox ista υἱῶν *Homerica* esset, minimè dubitarem legere, Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ δ' υἱῶς Δολίοιο.

499. Νάρθηκας χαλκοῦ) Vid. suprà, ad v. 466.

500. Ὦιξαν ϗ θύρας) Si hæc *Lectio* accipitur, quam *Florentina, Aldina, Lovaniana Rescii*, & *H. Steph.* præ se ferunt, tum τὸ ϗ est loco Σ' ϗ, & Comma ponendum, ad Ὀδυσσεύς, dein Τοῖσίδ', &c. Sin ὦίξάν μα θύρας, ut *Eustathii, Romana*, & *Basileensis*, tum Τοῖσίδ', habet τὸ ϗ περίλογον, ut sæpè aliàs.

## VARIÆ LECTIONES.

496. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆι, ἓξ ϗ υἱεῖς Δολίοιο) γρ. Τέσσαρες ἀμφ' Ὀδυσῆ, ἓξ δ' υἱῶς Δολίοιο, &c. vid. Not. in *Textum*.

500. Ὦιξαν ϗ) γρ. ὤιξάν μα, *Eustath. Roman.* & *Basil.* Vid. Not. in *Textum*.

513. Μάλα) γρ. μάγα, ut suprà, v. 401.

Τόνδε

Τόνδε παρισταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ Ἀρκεισιάδη, πάντων πολὺ φίλταθ' ἑταίρων,
Εὐξάμενος κούρῃ γλαυκώπιδι, καὶ Διὶ πατρί,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταρφὺ δολιχόσκιον ἔγχος.
Ὣς φάτο, καὶ ῥ' ἔμπνευσε μένος μέγα Παλλὰς Ἀθήνη·
Εὐξάμενος δ' ἄρ' ἔπειτα Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Αἶψα μάλ' ἀμπεπαλὼν ταρφὺ δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Εὐπείθεα, κόρυθι βλῆ χαλκοπαρῄῳ·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἴσατο χαλκός·
Δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἐν δ' ἔπεσον ταχέες μάχοις Ὀδυσῆος καὶ Φαίδιμος υἱός·
Τύπτον δὲ ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Καί νύ κε δὴ πάντας τ' ὄλεσαν καὶ ἔθηκαν ἀνόστους,
Εἰ μὴ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἧῦσεν φωνῇ, κατὰ δ' ἔσχεθε λαὸν ἅπαντα,
Ἴσχεσθε πτολέμου, Ἰθακήσιοι, ἀργαλέοιο,
Ὡς κεν ἀναιμωτεί γε διακριθεῖτε τάχιστα.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος εἷλε·
Τῶν δ' ἄρα δειπάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατο τεύχεα,
Πάντα δ' ἐπὶ χθονὶ πῖπτε, θεᾶς ὅπα φωνησάσης·
Πρὸς δὲ πόλιν τρωπῶντο, λιλαιόμενοι βιότοιο.

Hunc affans allocuta eſt cæſia Minerva,
" O Arceſiade, omnium multò dilectiſſime ſociorum,
" Apprecatus filiam glaucis-oculis, & Jovem patrem,
" Statim circum vibratam præmitte longam lanceam.
Sic dixit, & inſpiravit robur magnum Pallas Minerva:
Precatus igitur tandem Jovis filiam magni,
Statim acritèr vibratam præmiſit longam lanceam,
Et percuſſit Eupithem, galeam per æream:
Hæc ſanè non lanceam prohibuit, penitus verò penetravit æa;
Sonuitque cadens, reſonueruntque arma ſuper ipſo.
Irruerunt verò primis pugnantibus Ulyſſes & illuſtris filius:
Diverberabantque enſibuſq, & lanceis utraque-extremitate-acuminatis.
Et jam omnes perdidiſſent & privâſſent reditu,
Niſi Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Clamâſſet voce, detinuiſſetque populum omnem,
ABSTINETE A BELLO, ITHACENSES, DIFFICILI;
UT SINE CRUORE SEPAREMINI CITISSIME.
Sic dixit Minerva, hoc autem pallidus timor cepit.
Horum igitur timentium ex manibus volaverunt arma,
Omnia autem in terram ceciderunt, Deâ vocem vociferante:
Ad civitatem verò reverſi ſunt vitæ *retinendæ* cupidi.

## Σ Χ Ο Λ Ι Α.

519. Ἐμπνεῦσε.] Ἐνέβαλεν.
522. Χαλκοπαρῄῳ.] Χαλκᾷ· τοῖς παρειὰς ἁρμοσαμένοις.
523. Ἔρυτο.] Ἔσχεν.
527. Ἀνόστους.] Ἐπαισθάνεται μὴ τυχαίους.
529. Φωνῇ.] Κραυγῇ.
535. Τρωπῶντο.] Ἐτρέποντο, ἐφάσκοντο.

## N O T Æ.

507. *Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος.*) Vid. & confer *Iliad.* ζ. v. 209. *Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν*, & *Duporti* Gnomolog. in locum.

514. Ἀρετῆς πέρι δῶρον ἔχουσι) De hujuſmodi Contentione, quo homines ſe ſuprà alios conantur benefaciendo evehere, dixit *Heſiodus*, l. 1. v. 24. Ἀγαθὴ δ' Ἔρις οὗτος ἀρίστη βροτοῖσιν. Omnis alia ἔρις, ſive δῆρις, ex *Gehennâ* accenditur, & ab omnibus *Chriſtianis* ideò extinguenda. Vid. quæ in hunc locum congeſſit *Duportus*, cujus quidem *Gnomologia Homerica*, barbarâ hâc & ingratâ ætate neglecta prorſus & ignota jacet, licet auro contrà non chara; ſiquis infinitam hominis *Lectionem*, cum non minori *Eruditione* conjunctam, *Græcarum* ſimul Literarum *Peritiam* curet, aut amplecti velit.

531. Διακεκριθεῖτε) Pro Διακεκριθεῖτε, per *Syncopen*, vid. *Euſtathium* ad hunc locum, & ad *Iliad.* γ'. v. 102. item *Etymolog.* M. v.

## VARIÆ LECTIONES.

519. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. πυκιμήδης λαοῖν.
520. Μεγάλοιο) γρ. Διὶ τ' αὐτῷ, vid. v. 517.
522. Εὐπείθεα) γρ. Εὐπείθην, & Εὐπείθην, non æquè benè.
523. Ἔρυτο) γρ. ἴρυτο, ut *Iliad.* ν'. v. 555.
531. Διακεκριθεῖτε) γρ. Διακεκριθῆτε, *Florentina*, *Aldina*, *Lovanian.* Διακεκριθῆτε, *H. Stephan.* in *Var. Lect.* quod *Proſaicum*, nec *Homericum*, Vocabulum probo aliàs; Διακεκριθεῖτε, pro Διακεκριθεῖτε, *Euſtathius* legit & agnoſcit, ad hunc locum, vid. Not. in *Textum*.
533. Ἔπτατο) γρ. πίπτετο, non benè; quòd πίπτω proximè ſequatur.

Σμερ-

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Οἴμησεν δ' ἀλεὶς, ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετήεις.
Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει φολόεντα κεραυνὸν,
Κάδδ' ἔπεσεν πρόσθεν Γλαυκώπιδος ἠϊθεμοπάτρης.
Καὶ τότ' Ὀδυσσῆα προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴσχεο, παῦε δὲ νεῖκος ὁμοίιον πολέμοιο,
Μήπως τοὶ Κρονίδης κεχολώσεται εὐρύοπα Ζεύς.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· ὁ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
Ὅρκια δ' αὖ καλόπιδι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε
Παλλὰς Ἀθηναίη, κούρη Διὸς Αἰγιόχοιο,
Μέντορι εἰδομένη, ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.

Terribiliter itaque clamavit pertolerans divus Ulysses;
Ruitque conversus, sicut aquila altivolans.
Et tunc jam Saturnius misit fuliginosum fulmen;
Et decidit ante Glaucopida natam forti patre.
Et tunc Ulyssem allocuta est casia Minerva,
" Jove-nate Laërtiade, prudens Ulysses,
" Abstine, sedatóque contentionem æqualis belli;
" Nè Saturnius tibi iratscatur late-sonans Jupiter.
Sic dixit Minerva: hic vero obedivit, gravisusque est animo.
Fœdera igitur in futurum inter utrosque posuit
Pallas Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Mentori similis, & corpore atque etiam voce.

## ΣΧΟΛΙΑ.

538. Ἀφίει.] Ἔπεμπεν, ἔῤῥιπτεν. Φολόεντα.] Καυστικὸν, ἀσβόλῳ παιόντα· φολὸν γὰρ, τὴν ἀσβόλῳ λέγουσιν οἱ ἀφίσιν ὁ Ζεὺς πῦρ ὡς ὕφαιστος. * Τῶν δὲ κεραυνῶν, οἱ μὲν κραιοδάται· οἱ δὲ φολόεντες· οἱ δὲ, ἀργῆτες καλοῦνται, οὓς Ὅμηρος ἀνόμασεν.

## NOTÆ.

537. Οἴμησεν δ' ἀλεὶς) Hic Versus & aliàs extat, *Iliad.* χ'. v. 308.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) Ità cum Duplici δ'. scribendum; & ità *Florentina. Harvagiana, Aldina, Lovaniana Rescii, Romana* & *Basileensis, Eustathii*: Non hoc dico, quòd non sit notum cuivis *Græca* Linguæ Tyrunculo; verùm quià *H. Stephani* Editio fortè legeret, Καὶ' ἔπεσεν, cum simplici δ'. quod non nisi *Errore Prali* fieri potuit à tanto Viro, quod de pluribus aliis ejusmodi fatendum, *Spondanus* illicò, & *Elzevirius* etiam, hunc errorem errabant; non autem Omnes, ut aliás.

## NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Τῶν δὲ κεραυνῶν) Hæc, ex *Aristophanis* Scholiastâ, ad *Equites*. Vid. *Aristot.* Meteor. l. 3. c. 1.

## VARIÆ LECTIONES.

537. Οἴμησεν) γρ. οἴμησεν, *Eustath.*

538. Καὶ τότε δὴ Κρονίδης ἀφίει) γρ. Αὐτίκα δὲ Κρονίδης ἧκε, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. ad *Iliad.* α'. fol. 11.

539. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. καδ' ἔπεσεν, malè, ut Not. ad *Textum*. *Ibid.* Πρόσθεν) γρ. ποσὶ φωτὸς, *Joh. Tzetzes*, ut suprà, temerè nimis; nec enim Metrum id patitur.

540. Καὶ τότ') γρ. δὲ τότ'.

Τέλος τῆς Ὁμήρου Ὀδυσσείας.

# Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises ici volontairement.

# INDEX
## VOCABULORUM
## IN
# HOMERI
## ODYSSEA
### Et aliis POEMATIIS.


A, *Breve*, nunquam in η *Ionicum* transit. ε, 163. φ, 212. Vid. ἀλήθειαι.

ἀ, pro ἰά, ι, 250. 310. 343. II. 444.

ἄ δείλ', λ, 617. σ, 388.

ἄ δειλὲ ξείνων, ξ, 361. φ, 288.

ἄ δειλοί, κ, 431. υ, 351. φ, 86.

ἀάατον, φ, 91.

ἀάατος, ἀίθλῳ, χ, 5.

ἀαγὲς, ῥόπαλον, παλάχλεον, λ, 574.

ἀάπτους χῖρας, λ, 501. χ. 70. 248.

ἄασαι, Duab. *Priorr.* long. κ, 68.

ἄασεν, φ, 296. 297.

ἀασθεὶς φρεσὶν ἧσιν, φ, 301. ἀάσθη, δ, 503.

ἀάσκητον, δ, 249.

ἀβλαβέως, III, 83.

ἀβλαβέῃσι νόοιο, III, 393.

ἀβληχρῆς, λ, 134. ψ, 282.

ἀγαάσθαι, π, 203.

ἀγαάσθε, ε, 119.

ἀγάγῃ, ο, 310.

ἀγάγῃ, ζ, 159.

ἀγαγεῖν, 407. ψ, 295.

ἀγαζώ, δ, 175. IV, 133.

ἀγάζωσι, II, 537.

ἀγαίε, *Fragm.* 186.

ἀγαθὰ φρονέων, α, 43.

ἀγαθὰ ῥιζεσκόν σφι, κ, 209.

ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ω, 193.

ἀγαθὸν δὲ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι, γ, 196.

ἀγαθέν τι κακόν τι Ζεὺς διδοῖ, δ, 237.

ἀγαθῇ διὶ μῆτι πόμῃ, ν, 138.

ἀγαθῶν, III, 529.

ἀγαιομένη, υ, 16.

ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας, η, 202.

ἀγακλειτῷ, XXX, 4.

ἀγακλυτὰ, γ, 388. 428. η, 3. 46.

ἀγακλυτὰ, ε, 176. III. 550.

ἀγακλυτὴ, II, 427.

ἀγακλύτοιο, XVIII, 24.

ἄγαλμα, γ, 438. δ, 602. μείγ', ϑ, 509. τεθελκυῖα, σ, 299.

ἄγαμαι, ζ, 168. ψ, 175.

Ἀγαμέμνονος, ω, 185. Ἀτρεΐδη, κύδιστ, ἄναξ &c. λ, 396. ω, 121.

Ἀγαμεμνονίδης, α, 30.

Ἀγαμήδης, ὃ Τεγέηνδε, II, 296.

ἀγανῇσι, ν, 357.

ἀγανοφροσύνη, λ, 202.

ἀγαπάζει, π, 17.

ἀγαπαζόμενος, ρ, 35.

ἀγαπᾷς, φ, 289.

ἀγάπησα, ψ, 214.

ἀγαπητὸν, ε, 18.

ἀγαπητὸς, β, 365. δ, 817. I. 117. *Hagaris* Votum, XIV, 9.

ἀγανοσάμενθ', κ, 249.

ἀγανοσάμενοι, β, 67.

ἀγάστονος, α, 389.

ἄγαυε, ε, 129.

ἀγαύοισιν, δ, 181. III, 343.

ἀγαύσιν, μ, 97. II, 94.

ἀγαυὸν, II, 515.

ἀγαυὴ Πηνελόπεια, λ, 212.

ἀγαυόπατερ, ο, 229.

ἄγγελα, π, 13. XLVIII, 5. πάντα πτυγμάτα, ι, 222.

ἀγγείλαιμι, ξ, 120. ἀγγείλωσι, π, 350.

ἄγγελε τ' ἠμαθόεντα, XXVIII, 8.

ἀγγελίαν, XXXVI, 6.

ἀγγελίαν, *Particip.* δ, 24. 528. 679.

ἀγγελιάων, β, 255. ε, 150. IV, 216.

ἀγγελιώτην ἀποφθάμενον, III, 296.

ἀγγέλλουσι θεμιστας, II, 394.

ἄγγελον, ἐρίηρον, III, 3. XVII, 3.

ἄγγελος ἠδὲ, XVIII. 29. ταχὺς, ο, 525. ἀκὺς, π, 468.

ἄγγεσιν, β, 289. ι, 248.

ἄγε, α, 169. 206.

ἀγὲ φαεσῖν, VII, 5.

ἄγει, ὡς αἰεὶ τὸν ὁμῆϊον ἄγχι θεὸς, ρ, 218. κεμηλια πολλὰ, ρ, 527. τ, 272.

ἄγειρον, γ, 140.

ἀγείρετο, λ, 631. ἀγείρομεν, π, 349.

Ἀγέλαε, υ, 339. διοτρεφὲς, χ, 136.

ἀγέλαι βοῶν, ἐπὶ, μ, 129. ξ, 100.

ἀγελαίην, βῶν, ρ, 181. υ, 251.

Ἀγέλαον, λ, 302.

Ἀγέλαος, χ, 131. 247. 327. Δαμαστορίδης, υ, 321. χ, 212. 241.

ἀγελείη, χερ. κυδίστη, γ, 378.

ἀγελείης Ἀθηναίης, π, 107.

ἀγέλῃ βοῶν, ω, 299.

ἀγέλης, III, 74. 193.

ἀγέλῃσι βοῶν, III, 288.

ἀγερέσθ, β, 385.

ἀγίρεσχον, λ, 285.

ἀγιρώχου Βατιείαο, I. 144.

ἄγκι', δ, 294. κ, 176. 460. VI. 22.

ἄγκ',

ἄγαται, χ, 40.
ἀγάτου, γ, 439.
ἀγάτου, γ, 424. XLVII. 17.
ἄγγη μὲ ἔχει, γ, 227. π, 243.
ἀγγελίαστ', λ, 387. ω, 21.
ἀγγίνοος θυμὸν, λ, 561.
ἄγγιστα ἤμαθα πάντα, ε, 136. η, 257. ψ, 336.
ἀγήρως, ε, 218. ψ, 94. II, 151. IV, 215.
ἀγητὴ εἶδος, II, 198.
ἀγητὸν φρένας ἠδ' εἶδος, ξ, 177.
ἀγιεῦ, ξ, 105.
ἀγκιμόωναι, υ, 213.
ἀγκιμόωσι, II, * 57. 249. 260. 289. 366.
ἄγκαλον, III, 82.
ἀγκὰς ἑλὼν τεράπνη νεὸς, η, 252.
ἄγκεα, III, 159. ποιήεντα, δ, 337. ρ, 128.
ἀγκίστρισιν γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
ἀγκλίτας, χ, 156.
ἀγκοίνησιν ἑαῦσαι, λ, 260.
ἀγκοίνησι Διὸς μεγάλοιο μιγῆσαι, λ, 267.
ἀγκρεμάσασθαι, α, 440.
ἀγκύλα, τόξα, φ, 264.
ἀγκυλομήτεω, φ, 415.
ἀγκυλομήτης, IV, 22. 42.
ἀγκυλοχείλαι, χ, 302. ἀγκυλοχεύλης, τ, 538.
ἀγκυλοχήλαι, I, 285.
* ἀγκὼν ἀνυύξας, pro ἀγκῶνι νύξας, ξ, 485.
ἀγκῶν, ξ, 494.
ἀγλαὰ δῶρα, δ, 589. η, 132. ι, 201. II, 14. III, 60. 459. 467. IV, 11. 15. 127. 141. XIX, 2. XXXII, 2. XXXVII, 8.
ἀγλαὸν κῦρ Διός, III, 487.
ἀγλαοεθειρεω, XVIII. 5.
ἀγλαΐας γὰ ἀμφεπόλευσεν ἅπάσας, ρ, 244. ἀλίγυιος, III, 473.
ἀγλαΐης, ρ, 310.
ἀγλαοδώρε Δημήτερ, Fragm. 61.
ἀγλαόκαρπος, η, 115. λ, 588.
ἀγλαὸν ὄζον ἀφύης, III, 109. μὸν, XXV, 2.
ἀγλαὸς ὑὸς, III, 314. 431. 497. XXVII. 13. Ἑρμῆς, III, 395. οἷμος ἀοιδῆς, III, 450.
ἀγλαὸν Ἄρτεμις, ε, 123. σ, 201. υ, 71. Περσεφόνεια, λ, 385. ἑορτὴ τοῦ θεοῦ, φ, 259.
ἀγνοιήσασ' ὑλάει, υ, 15.
ἀγνοίησι, ω, 217.
ἀγνὸν ἄλσος πολυήρατον, III, 187.
Ἄγνυ, III, 410.
ἀγνυμενάων νηῶν, κ, 123.
ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, II, 121.
ἀγνώσασκε, ψ, 95.
ἄγνωσεν, β, 175. ν, 191. 397.
ἀγνῶτες, ε, 79.
ἄγρειεν, ρ, 298.
ἀγραὶ, θ, 16. βυληφόρε, ι, 112. ἀγρεάων, δ, 818.
ἀγρέω, α, 382.
ἀγρεῦσον, λ, 83.
ἀγρευόντες ἐδωλὰ, κακὰ ὃ φρεσὶ βυαστοδόμοισιν, ρ, 66.
ἀγρῃῆθεν, μ, 439.
ἀγρηΐλου, αἰψηρὴν, β, 257. πολύφημον, β, 150.
ἀγρηπνὸν, θ, 168.
ἀγρὸς, II, 463. 525.
ἀγραύλοισι, βυσὶ, III, 272. 489.
ἀγρεῖθ', υ, 149.
ἄγρια, η, 206. I. 275. XLVII. 16.
ἀγριοφώνης, θ, 294.
ἀγρόθι, ν, 268. ο, 427.
ἀγροιῶται, λ, 292. φ, 85.
ἀγρομένοισιν, θ, 172.
ἄγρῳ καλὸν πυρμένον, ω, 204. πολυλήϊρεον, ψ, 139. 359.
ἀγρῳόμῳ νύμφῃ, ζ, 106.
ἀγρὸν, π, 218.
ἀγρὺς, ταξιαρχίαις, ξ, 263. ρ, 432. πίονας, δ, 757. θ, 560.
ἀγρώσων, ε, 53.
ἄγρωστιν μηλιηδέα, ζ, 90.
ἀγυιαὶ, & ἄγυιαι, β, 388. γ, 487. vid. ad Iliad.
ἀγυιᾶς ἱερᾶς, XXXVII, 15.
Ἀγυιᾶ. Ἀπόλλωνι, XLVIII, 12.
ἄγυιαν, γ, 31.
ἀγυρτάζει, τ, 284.
ἀγχ', pro ἄγχι, cum Genitivo, θ, 95. 534. μ, 306. χ, 130. II, 246. 378.
ἀγχίμαχοι, I, 194.
ἀγχίμαχος, I, 255.
ἄγχι, χὼν κεφαλὴν, α, 157.
ἄγχι, cum Genitivo, β, 417. ζ, 291. η, 112. III, 117.
ἀγχιάλη, Πιπάρηθος, II, 32.
Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος, α, 180. 418.
Ἀγχίαλε, θ, 112.
ἀγχιβαθὴς, ε, 413.
ἀγχιβαθεῖς Φαίηκες, ε, 35. τ, 279.
ἀγχίμολον, θ, 300. ξ, 410. ο, 57. 95. ρ, 260. 336.
ἀγχίνοε, ν, 332.
Ἀγχίσαο γένος κλυτὸν ἱπποδάμοιο, Fragm. 176.
Ἀγχίσεω γάμῳ, IV, 53. 125. 178.
Ἀγχίση κούρῃ, IV, 108. 193.
Ἀγχίσῃ, IV, 171.
Ἀγχίσην, IV, 77. 91. 145.
Ἀγχίσης, IV, 84.
ἄγχιστα, εἴσκω, ζ. 152. ἐοικὼς, ν, 80.
ἀγχιστῖνοι, χ, 118. ω, 180. 448. ἀγχιστῖνοι.
ἄγχιστον, ε, 280.
ἀγχόθι, ν, 103. 347.
ἀγχοβάτης, II, 18.
ἀγχοῦ, δ, 25. ε, 159. ζ, 5. 9. II, 300.
ἄγωμαι, ζ, 58.
ἀγωνίῳ ἠνορέην ὑπέρπλοον, Fragm. 188.
ἀγῶνα, θ, 380. II, 150. καλὸν, θ, 260.
ἀγῶνας, θ, 259.
ἀγῶνες ἐπιτάφιοι, ω, 87. Certamen Homeri & Hesiodi, §. 6.
ἀγῶνες, Ingeniorum, V, 19.
ἀγῶνι, θ, 200. 238. ω, 86. V, 19.
ἀδαήμονες, μ, 208.
ἀδαημοσύνῃ, ω, 243.
ἀδάκρυτον, ω, 61.
ἀδακρύτῳ ὅστε σὸν ἔχειν, δ, 186.
ἀδδὲς κύον, τ, 91.
ἀδδηκόταις, μ, 281.
ἀδδηκότης, II, 460.
ἄδη, ω, 464. II, 220. 244. IV, 18.
ἀδελφεὸς, δ, 199. 512.
ἄδην, IV, 21.
ἀδικίαι, ζ, 273. κ, 245. ἀδικιάων, δ, 489.
ἀδίψητον βοείην, υ, 2.
ἀδῆν, II, 75.
ἀδηκότας, & ἀδηκότης, vid. ad ἀδδηκότας, &c.
ἄδην ἐλαίαν κακάπτῳ, ε, 290.
ἀδήσειν, Productâ Priori, α, 134.
ἀδινὰ πνείοντε, η, 274.
ἀδινὰ, μᾶλλ', α, 92. δ, 320.
ἀδινάων Σειρήνων, ψ, 326.
ἀδινώπερα, π, 216.
ἀδμὴς πυρῷ, ζ, 109. 228.
ἀδμῆτες παλαιοὶ ἡμίονοι, δ, 637. III, 103.
ἀδμήτην, βοῦν, ῆτιν, εὐρυμέτωπον, γ, 383. ἣ ἀπειρήτῳ φιλότητι, IV, 133.
ἄδυε, ζ, 245. υ, 327.
ἄδυν, II, 22. IV, 10.
ἄδυτός ῥ' ἦεν, δόμοι γέγασ, ὑκ ἐπαλάλκοιεν, III, 570.
Ἄδυτον, δ, 123.
ἄδυτα, νηῦ, II, 443.

ἀδύτης, μυχῶν, III, 247.
*Adonidis* Horti, λ, 37.
ἀδώρητοι κῆρ ἄπασοι, III, 168.
ἄεθλα, ἀγῶνες, ω, 85. 89. ἀεθλοπαλεῖ', ω, 91.
αἴθλια, Θ, 108. Φ, 4. 62. ω, 168.
αἴθλον, ἀέθλων, Φ, 91.
αἰθλοφόρ ἀέθλιος, χ, 5.
αἴθλω, τοιαῦδ' ἐπ', λ, 547.
ἄειδε, pro ἤειδε, α, 325. 326. Θ, 83. 367. 516. 521.
ἄειδε, *Imperativum*, α, 339.
ἀειδίμεναι, Θ, 73.
ἀείδω, XIX, 1.
ἀεικείας ἐπὶ οἶκον, υ, 308.
ἀεικείλιον νυὸς, IV, 136. 137. ἀεικελίω, δ, 244. ι, 503.
ἀεικελίηφι πληγῆσιν, δ, 244.
ἀεικιζήμεναι, σ, 221.
ἀείρεῖς, ν, 84.
ἀεκηρμένων, μ, 249.
ἀείσαι, ξ, 464.
ἀείσομαι, IX, 1. XIV, 1. XXII, 1. XXIX, 1.
ἄειστον, Θ, 492.
ἀεικιζομένης, ν, 277.
αἰκηλὴ θεῶν, α, 79. πατρὸς τε μητρὸς, ζ, 287.
αἴκοπτι, pro ἄκοπτι, γ, 494.
αἰκοπὶ, γ, 484. 494.
αἴελλαι, θύελλαι, IV, 209.
αἴελλαν ἅναρπάξασαι, Θ, 409. χειμερίαν, XXXII, 7.
ἀελλοπόδεσσιν, IV, 218.
ἀελπίαι χαῖραν ἰδέσθαι, ι 408.
αἰόλπλοιος, II, 91.
αἰναόντα, ὕδατ', ν, 109. pro αἰναόεντα.
αἰξει, ξ, 65
αἰξομένης, XXXI, 12.
αἰορτὴς, ω, 250.
αἰρετὸς, Θ, 375.
αἴσυα, ὑακίνθους, ἐνὶ κοίτῃ, τ, 342.
αἰσιμωτὴν, γ, 151.
αἰσίφρονι θυμῷ, Φ, 302.
αἰσιφρόσυνα, ο, 469.
αἰζήσεται, IV, 271.
Ἀζανίδα κύρω, II, 209.
ἄζυγα, πεπαλαγμένον, γίγνεται σάκος, χ, 184.
αἰζηοὶ φαγέμεν τε πιέμεν, σ, 3.
ἀή, νόστε, μ, 325. ζιφυρόν, ξ, 458.
Ἀηδὼν χλωρηΐς, κύρη Πανδάρεω, τ, 518.
ἀήθιον, I, 71.
ἀήμενοι, γ, 176.
ἀήρ, ἀλάμπετος, XXXI, 5. βαθεῖ', ι, 144. θεσπέσιος, η, 143.
ἄητον, ι, 139.
ἀήτας ἀνέμων λιγοπνείοντας, δ, 567.
ἀθανάτην ἀΐην, II, 95. 135.
ἀθανάτοισιν, μακάρεσσι, II, 315.
ἄθεστον, λ, 54. 72.
ἀθεῖ, σ, 352.
ἀθημίστια, ἄθη, ι, 189. εἰδὼς, ι, 428. υ, 287.
ἀθέμιστον, ι, 106.
ἄθεος δεισιδαίμοσιν exprobr. VI, 27.
ἀθερίζω, Θ, 212. ψ, 174.
ἀθέσφατα φῦλ' ἀνθρώπων, II, 298.
ἀθέσπεσε μῦθ' Ἀπείσιον, α, 99. εἶχεν, λ, 606. vid. Σπέχω.
ἀθέσπιος injusta, α, 356.
Ἀθηναίη, χαῖρε πεπυμένω ἀνδρὶ δικαίῳ, γ, 52. XXVII, 16. XLVII, 2. Διὸς ἐκγεγαυῖα, ζ, 229.
Ἀθηναίῳ, I, 172. X, 1. XXVII, 2.
Ἀθηναίης ἀγελείης, π, 207. γλαυκώπιδος, XIX, 2.
Ἀθηναίων, γ, 307. ἱερῶν, λ, 322.
Ἀθήνη, γλαυκῶπις, α, 319. 364. β, 399. 420. IV, 94. εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, η, 40. θεὰ γλαυκῶπις, α, 44. θυγάτηρ Διὸς, χ, 205. ω, 501. Παλλὰς, α, 125. 252. 327. πολύβουλος, π, 282.
*Athenæus*, α, 107. 183. δ, 1. 17.
Ἀθηνῶν δήμου, II, 30.
ἀθηρηλοιγὸν, λ, 127. ψ, 275.
ἀθλητῆρα, Θ, 164.
ἄθλων, Θ, 160.
Ἀθόως, II, 33.
ἀθῆσαι, μ, 232. τ, 478.
ἀθήσας, III, 29. 414.
ἀθρὸ σὺ μαίρα, β, 411. * ἀθρὸ ἰέσας, III, 111.
ἄθυμοι, κ, 463.
ἄθυρμα ἑαυτοῖσι, III, 40. 52. παλὴν, 32.
ἀθυρομένη, συνηθείῃσιν μαλακῇσιν, III, 482.
ἀθύρων, III, 152. XVIII, 15.
αἶα φυτάζου, λ, 300.
Αἰαίη, Κίρκη, ι, 33.
Αἰαίην, νῆσον, λ, 70. μ, 3.
Αἰακίδαο ποδώκεος, λ, 470. 537.
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος, λ, 552.
αἶαν, ω, 508. I, 48. II, 174.
Αἰγαὶ, II, 32.
αἰγανίας δολιχαύλους, ι, 156.
Αἰγὰς ἑ, 381, εὐρείας, XXI, 3.
αἶγας, β, 300. ἀγροτέρας, ρ, 295. μηκάδας, ι, 124. 244. 341. ὀρεσκῴους, ι, 155. πίονας, β, 56. ρ, 180. 535. ν, 186. 250.
αἰγιάλῳ, ω, 230.
αἴγειον ἀσκὸν, ι, 196.
αἰγίεσσι, ι, 141. μακραὶ, κ, 510.
αἰγιαλίοιο μακεδνῆς, η. 106.
Αἰγιμιώσης, *Fragment.* 6.
αἰγείρων ὑδατοτρεφέων, ρ, 208.
αἶγες ἄγειαι, ι, 118.
αἰγίβοτος, δ, 606.
αἰγιδ', φθισίμβροτον, χ, 297.
Αἰγίνη νῆσος, II, 31.
Αἰγιόχοιο, γ, 42. 394. δ, 752. III. 183. 396. 548. IV, 8. 23. 27. 188. XXVII, 7. 17. XXXVII, 3.
Αἰγισθοιο, α, 42. γ, 235. λ, 388. ω, 22. ἀμύμονος, α, 29. ἀνταλκίδης, γ, 310. Αἰγισθον, γ, 256. δολόμηδιν πατροφόνοιο, α, 300. γ, 198. 308. Αἴγισθ', α, 35. γ, 194. 303. δ, 529. λ, 408. δολόμυθος, γ, 250. δ, 525. Θυεστιάδης, δ, 518. Αἰγίσθου, δ, 537. ω, 97.
αἰγλη, II, 202. ἠελίου, δ, 45. η, 84. λάμπε, ζ, 45. ὑραναδρόμους, XXXI, 3. σελήνης, δ, 45. η, 84.
αἰγλήεσσα, II, 40.
αἰγοπόδην, XVII, 2. 37.
αἰγὸς ἀγρίου ἰονδάδος, ξ, 50. ἐυτρεφέος μεγάλοιο, ξ. 530.
αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, π, 217. ἀγκυλοχείλαι, χ, 302.
Αἴγυπτος, ὁ ποταμὸς ἡ, γῆ, δ, 477. ἐυρρείτης, μ, 257. ξ, 257. 258.
Αἰγύπλιος, β, 15. δ, 385.
Αἴδαο, δόμοις, ω, 203. πυλάρταο κραταιοῦ, λ, 276. πύλῃσι, ξ, 156.
αἰδήλου, Θ, 309. π, 3.
αἰδεῖο, & αἰδεῖο, ι, 269.
αἰδοιόπερον, λ, 359.
αἰδρείῃσιν κ 231. 257. αἰδρείῃ, μ, 41.
αἴδηλος, κ, 282.
αἰδὼς, ρ, 352.
αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἄγῃ θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον, ρ, 218.
αἰεικῆσίτῃσιν, β. 432.
αἴεις, α, 298. σ, 11.
αἰνιάοντα, vid. ἀνιάοντα.
αἰνὸς ἀγκυλοχείλης, μύσας, τ, 538. ὀξὺ λάων, III, 360. ὄρνις, τ, 548. ἀριστερὸς ὑψιπέτης, υ, 243. δεξιὸς, ο, 161. ὑψιπετὴς, ω, 537.
αἰζήιος, μ, 83. δικαζομένων αἰζηῶν, μ, 440.
Αἰπύτιο ὁλοόφρονος, κ, 137. μ, 70.
αἰπεῖα δῖαι, τ, 540.
Αἰπύοπας, α, 23.
αἰπὺν ἐς λιθάδεσσι, γ, 399.
αἰπὺν κατὰ ἔχει κορυφὴν, μ, 75.
αἰπηλύσιος Βορέαο, ε, 296.

αἰθυίη. ε, 337. 353.
Αἰλιαιὸς, ζ, 103. 162. η, 138. κ, 84. 510. λ, 134.
αἱμασιὰς, σ, 358. ω, 223.
αἵματος εἵς ἀγαθοῖο, δ, 611.
αἱμοφόρυκτα κρέα ἤσθιον, υ, 348.
αἱμυλίοισι λόγοισι, α, 56.
αἱμυλομήτεω, III, 13.
αἶν', pro αἰνὰ, χ, 447.
Αἰνείας, IV, 199.
αἶνημι',
αἰνίζομ', Φ, 487.
αἰνομόροισιν, ι, 53. ω, 168.
αἰνοπαθὴς, σ, 200.
αἶνος μέν τοι ἀμύμων, ὃν καπίλεξας, ξ, 508.
αἰνυμένους τυρῶν, ι, 225.
αἰξασα, α, 102.
αἰόλεα, υ, 27.
Αἰολίη νῆσος, κ, 1.
Αἰολὸς Ἱπποτάδης, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσι, κ, 2.
Αἰόλιε, *Mediâ* productâ, *Argumento*, κ, & ν, 36. 60.
αἰπόλια πλατὶ αἰγῶν, ξ, 101. 103.
* Αἶπυ ἰύκλητον, II, 423.
αἶσα ἐλαφίδος, π, 101. τ, 84. καπνὴ, ι, 52. λ, 61.
Αἰσακίης ὄρος αἰπὺ, II, 40.
αἰσίμη φρένας ἦθα, ψ, 14.
ἄσμενοι, XXXI, 19.
Αἴσονα, λ, 258.
αἴσσασιν σκιαὶ, κ, 495.
αἶσσον, α, 235. αἶσσε, α, 242.
αἰσσήσασα, κ, 259. αἰσσόμενον, υ, 79.
αἰσυμνῆται, Φ, 258.
αἰχμὴ, II, 197.
*Æschylus*, β, 20. ὁ ψυχαγωγὸς, λ, 133.
* αἰχύσας', II, 328. αἰχύσαν, β, 86.
αἰτήσων, ρ, 365.
αἰτίζων, ρ, 222.
αἰτιόων Φ, α, 32.
αἰχμητάων, λ, 558. ω, 81. I, 259. 282.
αἰψηρὴν, β, 257.
ἀκαλαρρέϊτο, τ, 434.
ἀκάνθας, ε, 328.
Ἀκάστῳ βασιλῆϊ, χ, 336.
ἀκάχεμαι, θ, 314. τ, 95.
ἀκαχήμενος ἦτορ, ι, 62. 105. 565. κ, 77. 133.
ἀκαχίζω, λ, 485.
ἀκαχοίμεθα, κ, 236.
ἀκειόμενοι, ξ, 383.
ἀκέοντ', pro ἀκέοντι, ξ, 195.
ἀκέων, φ, 89.
ἀκμὴν, ζ, 26. ω, 186. II, 78.
ἀκμήλιπτος, κ, 329.
ἄκνη, ν, 1.
ἀκηράσιον, ι, 205.
ἀκιδοτόρευ εἴδος, ε, 217. ἀκιδοτόρευ, Φ, 169. ἀκιδότορον χαῖτα τείρει ἀνθρώπειο ὕδατι, σ, 129.
ἄκικυς, ι, 515.
ἄκλαυστον & ἄκλαυστον, δ, 494. λ, 54. 72.
ἀκλέα, δ, 728.
ἄκληρον, IV, 123. ἀκλήρῳ, λ, 489.
* ἀκμὴν, III, 37.
ἀκμονὸς, ψ, 191.
ἄκμονῆες, II, 520.
ἀκμοθετῳ, Φ, 274.
ἄκμονα, γ, 434. μέγαν, Φ, 274.
ἀκοίτην, κ, 161.
* ἀκοίτης, pro ἀκοίτας, κ, 7.
ἀκοίτην φίλον, ε, 120. φ, 88.
ἀκόλους, ρ, 222.
ἀκολούμβους, I, 157.
ἀκομοιείη, χ, 284.
ἄκοντα, ν, 225. ὀξὺν, ξ, 531. φ, 340. XXVII, 9. ἄκοντες ἐύξεστοι, ζ, 225.
ἄκοντες, pro ἀκόντι, *Priori* longâ, γ, 484. 494. ο, 192.
ἀκοντίζω, Φ, 229.
ἀκόντιον κρήγυον, III, 457.
ἀκοντίσιν, χ, 263.
ἀκοντιστὰς, σ, 261.
ἀκόρητος σφηκιάων, IV, 71.
ἄκρ' ἀνάπτοιο, II, 193. κακῶν, χ, 481.
ἀκρεμόζεσθε, ν, 9. ἀκρεμόζοντες, III, 421. ἀκρεμόζων Φ, ι, 7.
ἀκρείμβ ἐστὶ ἀοιδὴ καλὴ, α, 370.
ἀκρὴν, β, 308. δ, 701. ε, 19. ξ, 179. ρ, 43.
ἀκρόπτοτα, ω, 352.
ἄκρορ, ε, 64.
ἀκρῆν πλεῖ' ἐνοπλὼ συρίγγων, III, 509.
ἀκρόκαιρα, τ, 565. * XXXVII, 14.
ἀκρόκοιλ, καλὸν, ἀνίμῳ ξ, 253. 299.
ἀκρορὴ ζίφυρον, β, 421.
ἄκρους ἠνεμοέσσας, ι, 400. π, 365. XXVI, 4.
ἀκροτόμυδοι ὄνειροι ἀμήχανοι, τ, 560.
Ἀκρόϊος, Φ, 111.
ἀκρόπολιν, Φ, 494. 504. ἀκρόπολις, IV, 54.
ἀκροπόλοισιν, τ, 205.
ἀκροτέρης ὀβελὸς, γ, 463.
ἀκρωτήρια, XXXII, 10.
ἀκτὶ, ε, 405. ν, 98. II, 24. σφυρὸν ἀκτὴ, κ, 89.
ἀκτὴ αὐλὶ κεκλιμένη ἐειδομένη ἠπείροιο, ν, 231. * ἐλάχεια, κ, 509. ἀκτῇ σφυρὸν, VI. 3. πρὸς ἀκτὴν, ω, 82. ἀκτὸν, ο, 36. ω, 377. τεχνῆαι, ε, 425.
ἀκτῇ αἰφίτη, ξ, 429.
ἀκτῆες, XXXI, 6.
ἀκτίνες λαμπραὶ, XXX, 10.
ἀκτὴν Θ' ἀκληρον πολλὴν, γῆν, IV, 123.
Ἀκτορὶς ἀμφίπολος, ψ, 228.
ἄκυλον βάλανον, κ, 242.
ἀκωκὴ. τ, 439. χ, 16. I, 253.
ἄλα δεινὸς, ρ, 455.
ἅλα, *Mare*, γ, 73. 293. δ, 172. ε, 328. ι, 254. 491. ν, 78. II, 24. 454. δῖαν, γ, 153. πολιὴν δ, 580.
ἀλάλημαι, λ, 166. ἀλάλησαι, ο, 10.
ἀλάλησο, γ, 313. ἀλαλήμεθ' Θ', ν, 333.
ἀλαλητῷ μεγάλῳ, ω, 462.
ἀλαλκήσῃ, κ, 288.
ἀλάμπετος, XXXI, 5.
ἀλαὸς, θ, 195.
ἀλαοσκοπίην, θ, 285.
ἀλαῦ, *Prioribus* duabus productis, κ, 493. μ, 267.
ἀλάπαξε, ρ, 424. τ, 80.
ἅλαστον ἄχος, δ, 108. πῆμα, α, 342. ω, 422. IV, 208.
ἀλάωσεν, α, 69. ι, 516.
ἀλαωτὺν ἀεικελίην, ι, 503.
ἄλγα', α, 34. γ, 220. κρατερὰ', λ, 592. ρ, 142. χαλεπὰ', λ, 581.
ἄλγεα, α, 4. β, 343. κρατερὰ', ε, 13. 395. πολλὰ', ζ, 184. πολλὰ, ι, 53. χαλεπὰ', χ, 177.
ἀλγηδόσι, μ, 27.
ἄλγιον, δ, 292. ϖ, 147. ρ, 14. τ, 322.
ἄλγος, β, 41. ν, 319. ἀεικέλιον, ξ, 32. χαλεπὸν, β, 193.
ἀλέασθε, υ, 368. ἀλέασθε, δ, 774.
ἀλέγω, π, 307.
ἀλεγεινὰ, Φ, 193. ν, 91. 264.
ἀλεγύνειν, λ, 185. IV, 11.
ἀλεγύνετο δαῖτας, α, 374. β, 139. δαῖτα δυὴν, θ, 38.
ἀλέεινε, α, 433. π, 477. ἀλέεινεν, δ, 251. III, 239. XVII, 5.
ἀλέη γένηται, ρ, 23.
ἀλέηται, δ, 396.
ἀλεείνω, χ. ἀλεύαται, υ, 108.
ἀλεὶς, ϖ, 537.
ἄλεισα, ο, 468. ἄλεισον χρύσεον, ἄμφωτον καλὸν, δ, 591. χ, 9.
ἀλεμαλ-

ἀλεκτρυόνων, ξ, 430. χρύσεον, γ, 50. 53. ο, 85.
ἀλείπας, υ, 121.
ἀλείφαῤ, ω, 45. 73. ποσσὶ, 67.
ἀλείφατος, γ, 408.
ἀλεωὴ, μ, 177.
Ἁλίζωρος ἠγαθὸ κύριε, δ, 10.
ἁλίκτυπε ἐδόησεν, Ι, 191.
ἀλεξάμενοι, Ι, 57.
Ἀλεξανδρ. Ἀφροδισιεὺς, XLV, 3.
Ἀλίξανδρ. ὁ Μύνδιος, λ, 633.
Ἀλεξανδρος, ὁ Πάφιος, de *Homero* Infante, μ, 63.
Ἀλιξανδρος, ὁ Πάρ.
ἀλεξάμενον μάλα πυκνὴν χλαῖναν, ξ, 529.
ἀλιξήσεις, γ, 346.
ἄλεσσε, καῖ, υ, 109.
ἄλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδυσι, λ, 122. ψ, 270.
ἀλετρεύουσι, η, 104.
ἀλετρὶς γυνὴ, υ, 105.
ἁλδαίνων, ι, 277.
ἀλεύατο, ω, 29.
ἀλεύατο, ξ, 400.
ἄλη, ε, 344. ἀκομιδὴ π', λ, 284.
ἀλήθεια, η, 297. π, 226. ρ, 108. φ, 212. χ, 420. III, 368. 558. πῶσιν, λ, 506. ρ, 122.
ἀληθεὶς πολλὴν ἐπὶ γαῖαν, ξ, 380.
ἀληθὴς, γ, 247.
ἀλήθουσον, Ι, 14.
ἀλήθης, ut ὅσσε δὴ πάθης, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης, ξ, 362.
ἀλήμονες, ρ, 376. τ, 74.
ἄλης, ε, 314. χαλεπῆς, κ, 464.
ἀλῆται ἄνδρες, ξ, 124.
ἀλητεύοντες, μ, 330.
ἀλήτην δύσηνον, ρ, 483. ἐπίμικεν, υ, 377. κακὸς, αἰδεῖ ἀλήτης, ρ, 578.
ἁλιαίης ὕδρηι πτείοντες φαίνοντ', δ, 361.
Ἁλιάρτου πουήεντα, II, 243.
ἁλιγκίη, πολιαὶ ἀκτῖ, XXXVII, 6.
ἁλίγκιον ἀθανάτοισιν, εἶδος, θ, 174.
ἁλιεὺς, μ, 251. ἁλιεῦσι, ω, 418.
ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, β, 273. 318. ἁλίηι ὁδὸν εἶσιν, III, 546.
ἁλιῆας, π, 394. ἁλιῆες, χ, 384.
ἁλίῃσι ψαμάθοις, γ, 38. δ, 438. III, 79.
Ἁλίησι, ἀδαπάτῃσ', ω, 47. 55.
ἁλιήτορες, ἄνδρες, *Fragment.* 153.
Ἀλιθέρσης, β, 253. ρ, 68. γέρων, β, 157. ω, 450. Μασταβίδης ἥρως, β, 157. ω, 450.
ἁλιμυρήεντος, ε, 460.
Ἅλιον κὴ Λακεδαίμονα, δ, 370.
ἁλιοτρεφέων, φωκάων, δ, 442.
ἁλιπόρφυρος, ἠλάκατα τροφῶσ', ζ, 53. 306. φάρε' ὑφαίνουσι, ν, 108.
ἁλισφάτου π' ὀλίεσθον, II, 410.
ἁλιπλάζ, δ, 378.
ἁλιτήμονος, δ, 807. ἁλίτηται, XLII. 4.
ἁλίτονος, ε, 180.
ἁλιτρὸς, ε, 182.
ἁλιῶσαι, ε, 104. 138.
*Alcaus*, φ, 71. ψ, 282.
Ἀλκάνδρη, Πολυβοίου δάμαρ, δ, 126.
ἀλκὴ, μ, 120. χ, 226. 305.
ἀλκὶ πεποιθώς, ζ, 130.
ἄλκιμος δύεε δῶρα δυὼ κεκορυθμένα χαλκῶι, χ, 125.
Ἀλκιμιδὴς, χ, 235.
Ἀλκίνοος, ζ, 12, η, 66.
Ἀλκίππη, *Helena* famula, δ, 124.
*Alcman*, ψ, 19.
Ἀλκμανικὸν χῆμα, κ, 513.
Ἀλκμαίων Ἀμφίλοχός π', ο, 248.
Ἀλκμήνη, β, 120. XIV. 3. Ἀλκμήνην, λ, 265.
ἀλκτῆρα, ξ, 531. φ, 340.
Ἀλληγορία, totius *Odyſſeæ*, ν, 80. *Æoli*, κ, 5. τῶ Μῶλυ, κ, 305. *Circæ*, κ, 349. βοῶν ἠλίου, μ, 129.
ἄλληκτος ἀὴ Νότος μῆνα πάσῃς, μ, 325.
* ἀλλήλων, φ, 36.
ἀλλογνώτῳ σὺν δήμῳ, β, 366.
* ἀλλοδαπῶν, XXXVII. 17.
ἀλλοεδίαι, ν, 194.
ἀλλοθρόοις ἀνδράσιν, α, 183.
ἄλλοι, pro πολλοὶ, δ, 165.
ἀλλοῖος, π, 181.
ἄλλοισιν—ἄλλοι αἰνῆ ἐπιτέρπεται ἔργοις, ξ, 228.
* ἄλλον, pro ἄλλο, λ, 622.
ἀλλοτελῶν φθονέειν, σ, 18.
ἀλλύσκειν, β, 105.
ἄλλων ἔκτο δῆμον, ο, 238.
ἄλμασιν, Θ, 103.
ἅλμη, ε, 53. ζ. 137. ἅλμῃ πικρὴν, ε, 322.
ἁλμυρὸν, δ, 511. ε, 100. ι, 227.
ἁλοιφὴ, ζ, 220. θαλερὴ, Θ, 476.
ἁλοιφὴν πολυλιῖαν, ν, 410.
ἁλὸς, δ, 401. 448. 450. ε, 422. λ, 133. μ, 27. ψ, 281. ω, 47. 55. II, 506. ἀτυγέτοιο, α, 72. ε, 52. ζ, 226. Θ, 49. κ, 179. VI, 2.
* ἄχνη, ε, 403. βίηθος, δ, 78. Θ, 51. θεῖν, ζ, 94. ἵππου ἀνδρώσι γένοντο, δ, 708. * κῦμα Θ', μ, 68. κύματ', χ, 387. λαΐτμα, Θ, 561. λαιτμὴς, XXXII, 15. πελάγεσσι, ε, 335. XXXII. 15. πολιῆς, β, 261. δ, 405. ψ, 236. πολιοῖο, ε, 410. ι, 132. πολυβενθέϊ, δ, 406. πόρους, μ, 259. ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214.
Ἁλοσύδνης, καλῆς, δ, 404.
ἅλοχ' ἑκατῆ, XXIX, 17. ἄλοχοι καμικρηΐδιμοι, δ, 623. ἁλόχοιο δαΐφρονος, ε, 355. ἀλοσμήνης, δ, 92. ω, 97. ἄλοχον Ἀγαμεμνονείλιν, γ, 264. αἰδοίλιν, IV, 44. ἀνιπθείην, λ, 116. ν, 378. θυμαρέϊα, ψ, 232. κίδν' εἰδυῖαν, ψ, 181. 232. II, 313. κεδνὴν, χ, 223. μνησῆν, α, 36. φίλιν, χ, 324.
ἁλόων, ε, 377.
ἁλόωντα, γ, 73. ι, 254. II, 454.
ἅλσεα, κ, 509. δενδρήεντα, II, 76. 143. 221. 245. καλὰ, IV, 97. σκιόεντα, IV, 20. ἅλσεϊ δενδρήεντι, I, 200. II, 235. 384. ἁλσέων, κ, 350. ἅλσος ἀγλαὸν, ζ, 291. II, 230. καυτὸν, ζ, 321. κυκλοτερὲς, ρ, 209. πολυήρατον, III, 186. σκιερὸν, υ, 278.
ἅλτο, φ, 388. χ, 80. II, 448. III, 65. ἐπὶ, χ, 2.
Ἀλύβαντ., ω, 303.
ἀλύεις, σ, 332. 392. ἀλύων, *Medeâ* longâ, ι, 398.
ἀλύξαι, δ, 416. ε, 345. μ, 216. χ, 460.
* ἀλύσκασε, pro ἀλύσκαζε, χ, 330.
ἀλυσκάζοντι, ε, 253.
ἀλύσκων, χ, 363. 382.
ἀλύτους, ἀῤῥήκτους, δισμυρὰς, Θ, 275.
Ἀλφειοῖο, II, 423. Ἀλφειὸν βαθυδίνην, III, 139. πολυμὸν, III, 101.
Ἀλφειὸς, γ, 489. ε, 187. Ἀλφειῷ, III, 398.
ἀλφεσιβοίαι, IV, 119.
ἀλφηστὰς, ν, 261. ἀλφηστάων, ζ, 8. II, 458. ἀλφηστῆσιν, α, 349.
ἄλφιτα, β, 290. 354. 380. κ, 234. Ι, τ, 197. υ, 108. 119. λεῦκά, κ, 520. λ, 28. ξ, 77. II, 491. 509. III, 551. ἀλφίτου μυλητφάτου ἀκτῆς, β, 355. ἀκτῇ, ξ, 429.
ἀλωὴ πολύκαρπ., η, 122. πηλιλιῖαι, ζ, 293. ἀλωῇ ἐϋκτιμένῃ, ω, 225.
ἀμαθύνει, III, 140.
ἀμαιμακέτοιο, ξ, 311.
ἀμαλῆσι, υ, 14.
*Amanuenſium* Incuria & Ignorantia, ω, 409.
ἄμαξαι, ἐθλαὶ, * ποσαμφίκυκλοι, ι,

241.

241. ἀμφέπω ἐύτροχον, ἡμιονείῳ, ζ, 72.
ἀμφέπω, ε, 273.
ἄμφερτι, ζ, 116. ἀμφεπέσκαζε, ι, 512.
ἀμφηγενέων, III, 45.
ἀμφηρεφέσσιν, III, 278. 415.
ἀμφιβεβηχέναι, ο, 450.
ἀμφιβρότην, δ, 824. 835.
ἀμφιβρύη, μ, 77.
ἀμφιβρότης, λ, 315.
ἀμφιβολάδην, III, 411. 425.
Ἀμφιγενείην τοῦ ῥῆνα ἑκάεσκε θύηκε φέρεσθαι, δ, 445. ἐρεπτιλόω, II, 124.
ἀμφιδέτῳ ἐλαίῃ, Θ, 365.
ἀμφίζαρτο, ρ, 219. φ, 362.
ἀμφιθέμεν Ⓒ, β, 84.
ἀμφιπνεὰ κέρηνα νεκύων, κ, 521. 536. λ, 29. 49. ἀμφιπνέων, IV, 189.
ἄμφιρρυτον, Θ, 64.
ἀμφίτρηνον, τ, 512. ἀμφίτρηθε, ψ, 249.
ἀμφὶς, pro ἡμιτέρους, λ, 165. 480.
ἀμφισαίνειν Ⓒ, ι, 247.
ἀμφικνίδιον μαλακόλινον, III, 446.
ἀμφικνίδη, ι, 295.
ἀμφικτιόλεσσα, II, 36.
ἀμφιμολίην, υ, 76. ἀμφιμολος, ι, 275. *Ammonius*, β, 106.
ἀμνίον, γ, 444.
Ἀμνισοῦ, τ, 188.
ἀμοῖθεν ab ἀμὸς, ἀπὸ τοῦ, οὗς, α, 10.
ἀμοιβαὶς * παρακέκιστ', ξ, 521.
ἀμοιβηδὶς δ' ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀμοιβὴν ἐπιεικέ', μ, 282. χαλέσασθαι, γ, 58. ἀμοιβὴς, α, 310.
ἀμολγῷ, νυκτὸς, δ, 841. III, 7. XVII, 7.
ἄμοτον, ζ, 83. ρ, 520.
ἀμπεδίον, ε, 329. πυρηφόρον, II, 228. ἀμπέλαιος, ε, 330.
ἀμπελόεσσαν, II, 438. VIII, 5.
ἄμπελοι, I, 110. Φθίῃ, ι, 133. ἀμπελῶν, ω, 245. VI 39.
ἀμπιρὶς, ἀφ' δ', φ, 422.
ἄμπνυε, ζ, 225.
ἄμπνυτο, ε, 458. ω, 348. III, 110.
ἄμυδις, δ, 659. ε, 467. μ, 413. 416. ξ, 305. XVIII. 3.
Ἀμυθαόνα θ' ἱπποχάρμην, λ, 258.
ἀμύμονα Αἰγίσθοιο, α, 29.
ἀμυναίμην, β, 62. μ, 114.
ἀμύντορες, π, 256. 261. ἀμύντορας, β, 326.
ἀμφαφάπαζον, ξ, 381.
ἀμφαδὰ ἔργα γένοιτο, τ, 391. ἀμφαδίην, ε, 120. ἀμφάδιον, ζ, 288. ἀμφαδὸν, α, 296, λ, 119. ρ, 330. τ, 399.
ἀμφαφάειν, III. 16.
ἀμφασίη, δ, 704.
ἀμφαφάασθαι, Θ, 215. τ, 475. ἀμφαφόων, Θ, 196. ἀμφαφόωντας, τ, 586.
ἀμφαφόωντο, ο, 461.
ἀμφέβητο, φ, 431.
ἀμφελάχαιν, ω, 241.
ἀμφέβησε, ψ, 196.
ἄμφεπε, Θ, 437.
ἀμφεπίνοντο, ο, 466. τ, 455.
ἀμφεπονεῖτο, υ, 307.
ἀμφεχέοντο, χ, 498.
ἀμφεχύθη, δ, 716.
ἄμφηκες, ξίφος, π, 80. φ, 341.
ἀμφήλυθε, ζ, 122.
Ἀμφίαλος Ⓒ, θ, 128. υἱὸς Πολυνήου, Θ, 114.
ἀμφιάλῃ, α, 386. 395. 401. β, 293, φ, 252.
Ἀμφιάρηον λαοσσόον, ο, 244. Ἀμφιάρεως, ο, 253. Vid. λ, 326. *Scholia.*
ἀμφιβαλέσθαι, ζ, 178. ἀμφιβαλεῖσθαι, χ, 103.
ἀμφιβεβηκὼς, δ, 400. ω, 198.
ἀμφίβιον ἧδ' ἴδωκε νομὴν βατραχέεσσι Κεφίσιον, I, 59.
*Amphibrachys*, δ, 90. 120. ε, 365. η, 280. ο, 109.
ἀμφιγυήεις πελεκυνὸς, Θ, 300. 349. 357.
ἀμφιγυήεσι πελεκυνὸς, Θ, 300. 349. 357.
ἀμφιγυόεσσι, π, 474. ω, 526.
ἀμφιδεδίηται, Θ, 405.
ἀμφιδρυμοῖ, δ, 487.
ἀμφὶ ῥ' πύργον ἔλασσε πόλιν καὶ ἐδείματο οἶκας, ζ, 9.
ἀμφιέλισσαν, ζ, 264. η, 9. ι, 64. ἀμφιελίσσας, γ, 162.
ἀμφιέπουσι, γ, 118.
ἀμφιέσσαμαι, σ, 360. ἀμφιέσασθε, ψ, 131. ἀμφιέσασθε, ψ, 142.
Ἀμφιθέη μήτηρ, τ, 416.
ἀμφιθέσαι, κ, 413.
ἀμφικαλύψασα, ξ, 12.
ἀμφικύπελλον, γ, 63. Θ, 89. ν, 57. ο, 102. χ, 86.
Ἀμφίλοχος Ⓒ, ο, 248.
*Amphimacrus*, β, 346. δ, 120. 485. σ, 246.
ἀμφιμαάσασθε, υ, 152.
Ἀμφιμαδὼν, ω, 106. Ἀμφιμαδόντος, χ, 284. παῖδα Μελανθέος * τ' ἀγακλυτὸν, ω, 103. Ἀμφιμαδόντος, ω, 112. Ἀμφιμαδὼν, χ, 242. 277.
ἀμφιμάλασαν, δ, 661.
ἀμφιμαμύκασι, κ, 227.
ἀμφιμαιμάδες, II, 475. ἀμφιμάμυκτο, τ, 132.
Ἀμφίνομ', σ, 124. Ἀμφινόμοιο, 423. Ἀμφίνομος, π, 351. 394. 406. σ, 118. υ, 244. 247. χ, 89. Ἀμφινόμου Δουλιχίης, σ, 394. Ἀμφινόμῳ, χ, 96.
Ἀμφίονα, λ, 261. Ἀμφίονος Ἰασίδαο, λ, 282.
ἀμφιπλεκὴς, α, 352.
ἀμφιπολεύσιφι, Θ, 175.
ἀμφιπολεύσιφι νύθεσι, IV, 272.
ἀμφιπίσσασα, Θ, 523.
ἀμφιπεφύκει, ε, 63.
ἀμφιπολεύειν, υ, 78. ω, 243.
ἀμφίπολοι, α, 331. ζ, 18. 84. λαὸς κώλαινες, ζ, 239. σ, 197. ἀμφιπόλοισι, α, 357. γυναιξὶ, α, 362. εὐπλοκάμοισι, ζ, 198. ἀμφιπόλῳ χρηΐ, α, 191.
ἀμφιρύτας, II, 251. ἀμφιρύτῃ, α, 50. ἀμφιρύτας, II, 291.
Ἀμφιτρίτη ἀγάασθαι Ⓒ, μ, 97. II, 94. Ἀμφιτρίτης κυανοπλόκου Ⓒ, μ, 60.
ἀμφιτρομέων, Θ, 820.
Ἀμφιτρύων Ⓒ, λ, 265. 269.
ἀμφιφαείνει, II, 202.
ἀμφιφορεῦσι, β, 290. ι, 204. ἀμφιφορῆα χρύσεον, ω, 74. ἀμφιφορῆος λαΐνοι, ν, 105.
ἀμφιχυθεῖς, π, 214.
ἀμφοῖν, III, 50.
ἀμφότερον, ξ, 505.
ἀμφοτεράωθε, τ, 391.
ἄμφω τὼ, χ, 10.
ἄμυδις, ι, 135.
ἀμώμητον, XXXII, 3.
ἀν' ὕδωρ, Θ, 377.
ἄν', pro ἄνα, pro ἄναξ, II, 526. ἄνα, pro ἄναξ, ρ, 354. II, 179.
ἄνα, pro ἀνάγηθι, σ, 13.
ἀναβαινέμεν, Θ, 473. ἀναβᾶσα, ω, 362. ἀναβῇ, β, 358. ἀναβάμμαι, α, 210.
* ἀναβησεμένους, ο, 474.
Ἀναβησίνεως, Θ, 113.
ἀναβροχεῖα, μ, 240.
* ἀναβεβρυχὼς, λ, 585.
ἀναγκαίῃ δ' ἐπείγῃ, τ, 73.
ἀναγκαῖοι θρῶσις, ω, 209. πολεμισταὶ, ω, 498.
ἀνάγκη πορτιὴ μιγῆ ἔπλετ', κ, 273. IV, 113.
ἀναγνοίη, λ, 143. ἀναγνύσῃ, τ, 250. * ἀναγνύσης, ψ, 206.
ἄναγον, ρ, 441. σ, 88. ἀνάγοντο, τ, 202.
ἀναδέρεσθε, ε, 412. κ, 4.

ἀναδύη, ι, 377.
ἀναείρω, Θ, 298. IV, 235.
ἀναθημάζω δαιτὸς, μολπή τ', ὀρχησύς π, α, 152. ἰψικάλῳ μολπῇ Φόρμιγγι, φ, 430.
ἀναιδείην ἐπιμοίρας, III, 156. ἀναιδείης ἐπίβησαι, χ, 424.
ἀναιδὴς, α, 254. ν, 376. υ, 29. 39. 386. ψ, 37. ἀναιδὴς λάας, λ, 597. ἀφοίκτης, ρ, 449.
ἀναμυστὶ, σ, 148. ω, 531.
ἀναίνεται, ξ, 149.
ἀναίξας, α, 410.
ἀναιρήσαζ, φ, 261. χ, 9.
ἀναίπου, υ, 135. χ, 356. I, 149.
ἀνακεκλομένῳ, XVIII, 5.
ἀνακλῖναι, λ, 524.
ἀνακλίνεσθε, XLVIII, 3.
ἀνακλιθῆις, ι, 371. ἀνακλιθῆσαι, δ, 794. σ, 188. ἀνακλιθέντες, ν, 78.
ἀνακλύζῃ, XXXVI, 4.
*Anacreon*, α, 10. δ, 336. ε, 402. Θ, 193. ο, 98. φ, 71. I, 4. XXVII, 5.
ἄνακτ', τ, 475. II, 59. ἄνακτα, κ, 216. λ, 569. δαῖφρονα, ποικιλομήτην, γ, 163. ὄπιον, ξ, 139.
ἄνακτες, & ἄνασσαι, de Regum filiis & filiabus, XXXI, 17.
ἀνάκτισσιν, ο, 556. ἀνακτὶ βασιλῆϊ, υ, 194. ἄνακτ', γ, 107. ἀντηθέω, ξ, 40. ἑκάτοιο, II, 63. 90. XXIII, 1. κεδνοῖο, ξ, 170. Μεγαμηδείαο, III, 100.
ἀνακτορέην, II, 234.
ἀνακτορείησιν ὑέεσσιν, ο, 396.
ἀνάλκιδες, δ, 334. ι, 475. ἄναλκιν, γ, 375.
ἄναλτον, ε, 228. σ, 113. 363.
ἀναμαξεις, σῇ κεφαλῇ, τ, 92.
ἀναμιστήσασθαι χόλοιο, τῷ ὀλοὴν, μ, 428.
ἀναμορμύρεσκε, μ, 228.
ἄναξ ἔοικε' ἠμιτρίοιο οἴκοιο, α, 397. εὐλιμένες, ξ, 63.
ἀνάξαζ, γ, 245.
ἀναΐξομαι ὑπερόπτης εἰς Ἔχετον βασιλῆα. σ, 114.
*Anapæstus*, pro *Dactylo*, in quovis loco, δ, 90. 120. ω 283. ο, 83. ρ, 181. υ, 251.
ἀναπηδήσας, III, 41.
ἀνακλῶσι, ε, 207. ἀνακλίσσειν, ε, 302.
ἀνακτίσει, II, 231.
ἀναπαύσας δύκρυ, ἢ δύκρυ', β, 81.
ἀναπύστα ἡοὶ ἥσιν ἀνδράποσιν, λ, 273.
ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316.
ἀναρροιβδεῖ, & ἀναῤῥοιβδεῖ, μ, 105.
ἀναῤῥιπίσειν, η, 328.
ἀνάρσιοι, κ, 459. λ, 400. 407. ξ, 85. ω, 111.
ἄνασσ', γ, 380. ζ, 175. IV, 92. ἄνασσα, ζ, 149. XXXI, 17.
ἀνάσσει, α, 419. η, 23. ι, 552. ν, 25. IV, 112.
ἀνασσείπασκε, II, 403.
ἀνάσσον, δ, 177.
ἀνασχὰς, δ, 343. ἀνασχῇ, σ, 333. ἀνασχήσας, ζ, 7.
ἀνασχίζομαι, ν, 326.
ἀνασχωφῶν, φ, 394.
ἀναχοίμην, λ, 374. ἀναχὼν, δ, 115.
ἀνατλὰς, π, 205.
ἄναυδος, ε, 456. ἀναύδῳ, κ, 378.
ἀναφαίνειν, δ, 159.
ἀναφανδὰ, γ, 221. 222. λ, 454.
ἀναφῆναι, δ, 254.
ἀναχαστάμβῳ, η, 280. λ, 96.
ἄναχθ' ἐὸν, τ, 392.
ἀναχωρήσας, ε, 453. ἀναχωρήσῃν, ε, 461.
ἀνάψαι μᾶμον, β, 86. σχυμνήσι' ἀνάψαι, ι, 137.
ἀναψύχειν, δ, 568.
ἀνδάνει αὐτῇ, β, 114.
ἀνδάνακας, ξ, 474.
ἄνδ' ἄγελον, ι, 494. μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν, ι, 214. 514. δικαπόλον, λ, 158. ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα, IV, 103. ἀπεφθαλον, δ, 693. βρετὸν, ε, 129. γεραίτερον, γ, 24. γέροντα, σ, 53. 80. ἰφθιμον, π, 89. νέον, γ, 24. νεώτερον, β, 188. γ, 125. οἰζυρώτατον, ε, 105. πολύτερπον, α, 1.
Ἀνδραίμονος υἱὸς, Θόας, ξ, 499.
ἀνδρακὰς, ν, 14.
ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς, ξ, 231. υ, 220. ἀρείσας. ξ, 218. ἀρίσης, ω, 108. Αἰγισθίης, ξ, 286. ἐπιχθονίους, IV, 12. μαχητὰς. σ, 260. οἰνοποτῆρας, Θ, 456. τέκτονας, IV, 12. ὑποφιάλας, λ, 115.
ἀνδρόμεα κρέα, I, 297. 347. ἀνδρόμεοι ψωμοὶ, ι, 374. ἀνδρομήιον, χ, 19.
*Andronicus Livius*, *Homeri Odysseam* vertit *Latinè*, α, I, 64. ε, 297.
*Andronicus Rhodius*, λ, 333.
Andron, δ, 797.
Ἀνδρῶν, λ, 2; 0.
ἀνδροφάγοιο, κ, 200.
ἀνδροφόνου δι' ἡμαρ Φέρεσθαι, ω, 261.
ἀνεβάλετο καλὸν ἀείδειν, α, 155. Θ, 266.
ἀνεβήσατο, ψ, 1.
ἀνεβόησαν, φ, 48.
ἀνεγείραι, δ, 730.
ἀνεγναμψαν, ξ, 348.
ἀνέγνω, α, 216. φ, 205.
ἀνεδήσατο, ρ, 563.
ἀνέδυ, ε, 322. ἀνέδυνε, I, 89. ἀνεδύσατο, ε, 337.
ἀνέδυκε, III, 111.
ἀνείμονος, γ, 348.
ἀνείρεαι, α, 231. ἀνειρόμην, δ, 461. 651. II, 525. ἀνειρομένῳ, II, 50.
ἀνέκαεν, η, 13. ι, 251. 308. κ, 358. φ, 181. III, 115.
ἀνέκοπτεν, φ, 47.
ἀνέκραγεν, ξ, 467.
ἀνεκρέμασε, II, 8.
ἀνεκὼ, υ, 223. ἀνεκεῖν, υ, 83. ἀνεκεῖσε, ι, 350.
ἀνελίσσῃ, φ, 117.
ἀνέμεινα, τ, 342.
ἀνέμικε, IV, 52.
ἀνέμοισιν, κ, 235.
ἀνέμνησας, γ, 211.
ἄνεμος, ε, 330. κ, 47. χαλεποὶ, μ, 286. ἄνεμον, αἴθριον, II, 433. ζάης, ε, 368. μέγας, τ, 200. II, 433. XXXII, 11. ἀνέμων μιῇ ὑχὸν αἴσσειν, ε, 478. ἀρχαλέων, λ, 399. 406. XXXII, 14. βυκτέων, κ, 20. δυσκέων, ν, 99. μισγομένων, ε, 317. παντοίων, ε, 293. 305.
ἀνεμωλίαι βάζειν, κακὸν, δ, 837. λ, 463.
ἀνένεικα, λ, 624.
ἀνένθεν, φ, 129.
ἀνέπεσε, I, 121.
ἀνεπλήσατο, μ, 234.
ἀνέρας ἁλφηστὰς, ν, 261.
ἀνερρίπτην ἄλα πηδῷ, ν, 78.
ἀνέρριψαν, κ, 130.
ἀνερρώδησε, μ, 236. 431.
ἀνεχείωδμι, ι, 294.
ἀνέχετο, ψ, 302.
ἀνέχον, σ, 88.
ἀνέτλημεν, γ, 104. ἀνέτλης ζ, 47.
ἀνέφανε, III, 345. ἀνεφαίνετο, κ, 29. I, 81. ἀνέφαινον, σ, 309.
ἀνέχαζε, π, 277. ε, 13. χ, 423. ἀνεχείμην, δ, 595.

ἄνεω δὴν ἦσο, ἦλε, ψ. 93. ἦσθε ἀνεῳ, β, 240. οἶδ' ἄνεῳ ἐγείνατο, η, 144. κ, 71.
ἀνίαμαι, κ, 389.
ἀνήκαμα ἐς κατάπιφιν Δειπνίσιας, δ, 534.
ἀνήμωλκτοι, ι, 439.
ἀνηναδὲς, δ, 651. ξ, 239. σ, 286. XLV, 2.
ἀνήνοθεν, ρ, 270.
ἀνήνορα, κ, 301. 341.
ἀνηνύστω ἐπὶ ἔργῳ, π, 111.
ἀνὴρ, λέξις πολυσήμαντος, α, 1.
ἀνηρείψαντο, ἄρπυια, α, 241. ξ, 371. υ, 77. θύελλαι, δ, 727.
ἀνήρατα, ι, 109. ἀνήρατο, ι, 123.
ἀνήρπαξαν, ο, 426. ἀνήρπαξε, IV, 117. ἀνήρπασε, IV, 209.
ἀνηρώτων, δ, 251.
ἀνήφθω, μ, 51. 162. ἀνῆψαν, μ, 179. ἀνῆψεν, γ, 274.
ἄνθια, ι, 51. μελθακὰ, XXIX, 15. πέρεν ἄνθια ποίης, ι, 449. ἄνθεσι ὑακινθίνῳ, ζ, 231. ψ, 158.
ἄνθεμ' Ὀρειχάλκεα, V, 9.
ἀνθεμόεντα, μ, 159. ω, 274. III, 96.
Ἀνθεμῆσσαν, μ, 39. 159.
* ἄνθιον ὕλην, II, 139.
ἄνθος, η, 126. κ, 304. πέρεν ἄνθος, III, 375. ἰμερτὸν, IX, 3.
ἄνθρωποι μινυνθάδιοι πλέθουσιν, τ, 328. νήπιοι, II, 532. ἀνθρωπος, ν, 400. ἀνθρώπους ἀλεθρίους, α, 183. γ, 302. ε, 452. πολυωλαίξιος, υ, 195. ἀφενείονας, β, 65. ἀνθρώπων ἀμφαφητῶν, III, 539. αὐδήεντων, ζ, 125. ἐπιχθονίων, α, 167. ἐσσομένοισιν, ἠοίοις, Φ, 29. θνητῶν, α, 219. κεκλιμένητῶν, ρ, 587. μερόπων, υ, 49. 132. II, 42. ὀλίζων, ν, 123. τεθνειλυίων, II, 274. πολυκλήρων, ξ, 211. πλημοσύνας, II, 191. χαμαιγενείων, IV, 108. χαμαὶ ἐρχομένων, XXVIII, 2.
ἀνίαζ', δ, 460. ἀνιάζῃ, τ, 323. ἀνιάζεται, δ, 598. ἀνιάζων, χ, 87.
ἀνιᾶται, ο, 334.
ἀνιείης, β, 185.
ἀνιηλίμας, β, 300.
ἀνίη, καὶ πολὺς ὕπν@, ο, 393. καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐχέμεναι, υ, 52.
ἀνιηθεὶς, α, 133. γ, 117.
ἀνίην ἄπρηκτον, μ, 223. δωτὸς, ρ, 446.
ἀνιηρίστερον, β, 190.
ἀνίησιν, δ, 568. μ, 105.
ANNA, Magnæ *Britanniæ* Regina, λ, 426.
*Anna*, filia *Fabri*, laudata, XII, 3.
ἀννεῖται, pro ἀνανεῖται, κ, 192.
ἀννίφελ@, ζ, 45.
* ἀννύξας ἀΐσσων, ξ, 485.
ἀνοήμων, β, 270. 278. ρ, 273.
ἀνόησα, ἄφρασι, θαυμαστὰ ἔργα, III, 80.
ἄνομαι, *Priori* longâ, pro ἀναλίσκομαι, β, 58.
ἀνόπαιαν, α, 320.
ἀνόρουσαν, γ, 149. χ, 23.
ἀνόσιμον, δ, 182.
ἀνόσιος, ω, 527.
ἄνυσις, ξ, 255.
ἀνυσσώπης, δ, 674. μ, 170. 195.
ἀνωχθέων, ε, 320.
ἀνώχθω, β, 63.
ἀνῶξεν, III, 436.
ἀνωϊστοδάνας, I, 185.
ἀνωχωμένη, ζ, 141.
ἀντιβόλησε, ω, 87.
ἀντήσεις, III, 288. ἀντήσομαι, π, 254.
ἀντιάσειας, σ, 146.
ἀντίθεον, α, 70.
ἀντίθεος, π, 159.
Ἀντίκλεια, θυγάτηρ Αὐτολύκου, λ, 85.
Ἀντικλείδης, π, 471.
Ἀντικλ@, δ, 286.
Ἀντιλόχιο, ω, 78. ἀμύμων@, δ, 187. λ, 467. ω, 16. Ἀντίλοχος κρατερὸς καὶ ἀμύμων, θεοῖς ἐπιείκελος ἠὲ θοὸς ἦεν ταχὺς, ἠδὲ μαχητὴς, γ, 111. 112.
Ἀντίνο@, α, 383.
Ἀντιόπην, Ἀσωπίδα θυγατέρα, λ, 259.
ἀντιόων, α, 25. ἀντιόωσα, γ, 436. ω, 56.
ἀντίχθια, τραπέζας, χ, 74.
ἀντιφερήσων, III, 178. ἀντιφορῆσαι, III, 283.
Ἀντιφάτου, κ, 105.
Ἄντιφ@ αἰχμητὴς, β, 19.
ἄντλον, μ, 411. ἄντλῳ, ε, 478.
ἀντολαὶ ἠελίοιο, μ, 4.
ἄντρῳσιν, ι, 235. 298. υ, 21. ὑψηριφέ@, III, 23. ἄντρῳσις, XIX, 4. ἄντρῳ, ι, 216. 218. III, 234. ἐπήρατον, ἠερόεντὲς, ν, 103. 347. λαΐνεον, III, 401. παλίσκιον, III, 6. ἄντρῳ, ι, 236. θαυμασίοιο, ν, 363. ω, 6. ἄντρῳ, III, 359. εὐώδεϊ, XXV, 6. ἠερόεντα, III, 172. παλισκίῳ, XVII, 6.
ἀνύσσῃ, ο, 294.
ἄνυσόν τινα δόμον, δ, 544.
ἀνύσσας, III, 337. ἀνύσσεσθε, π, 373.
ἀνώγῃ, α, 316.
ἀνώγμεν, II, 528.
ἀνωϊστὶ, δ, 92.
ἀνωΐστῳ, XXXIX, 1.
ἀνώνυμος, Φ, 552.
ἀνώσασπις, ο, 552.
ἄνωχθε, χ, 437.
ἄξεσθε, φ, 322.
ἄξιον, α, 318. Φ, 405. ω, 387. 428. υ, 383. I, 15.
ἀοιδὴ, α, 159. Φ, 580. II, 188. καλὴ, II, 164. συμφορὴ ω, 199. τῷ γὰρ ἀοιδὴν μάλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι, ἥτις ἀκροάπτι νεωτάτη ἀμφιπέληται, α, 351. ἀοιδὴν, γλυκερὴν, VI, 59. ἡδίαν, Φ, 64. ἧσιν, α, 328. Φ, 498. III, 441. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. IX, 5. λιγυρὴν, μ, 183. μελίγηρυν, II, 519. XVIII, 18.
ἀοιδιάει καλὸν, κ, 227. ἀοιδιάουσ' ὅτι καλῇ, ε, 61.
ἀοίδιμον ἵμμεναι αἰεί, II, 299.
ἀοιδοὶ, α, 338. 347. Φ, 479. XXIV, 3. ἁμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῖς, Φ, 479. Μουσάων θεράποντες, XXXI, 19. ἀοιδὸς, Μουσάων θεράπων, καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος, *Margites*, 1.
ἀολλέες, γ, 412. 427. δ, 448. I, 197.
ἄορ, κ, 333. ὀξὺ, κ, 321. λ, 24. παγχάλκεον, Φ, 403. ταινήκεες, κ, 439. λ, 230. χάλκεον, τ, 241.
ἄορος, ε, 222.
Ἄορ@, καὶ τὸ εὐ αὐτῷ νεκυομαντεῖον, λ, 25.
ἀορτῆρ, σμερδαλέ@, λ, 608. εὖ δ' ἀορτὴρ ἦεν ἀορτήρ, ν, 438. ε, 198. σ, 108.
ἀοσσητῆρες, δ, 165. ψ, 119.
ἀπαγχαίλαι, ι, 95. 210.
ἀπάγχω, τ, 230.
ἀπαιτίζοντες, β, 78.
ἀπάλαλκε, δ, 766. *Fragment.* 162.
ἀπαλὰς, φ, 151. I, 204. ἀπαλῇ, IV, 88. V, 10. ἀπαλοὶ, III, 275.
ἀπαλὸν, I, 10.
ἀπαλοξέσῃ τινὰ κακότητος, ε, 364.
ἀπαλόχροος, IV, 14.
ἀπαμβλύνεται, XLV, 4.
ἀπαμειβόμεν@, α, 63.
ἀπαμήσατο, φ, 300.
ἀπαμύνετο, λ, 578.
ἀπαυγάζῃ, κ, 297. ἀπαυγάσθη, XXXVII, 10.
* ἄπαυρος, υ, 85.
* ἀπαυρώσῃ, II, 152.

ἄπαντες, α, 19.
ἄπαξ θνήσκειν ἀνθρώποις, μ, 22. πρὸς κῦμα χανεῖν, μ, 350.
ἀπαρχόμενος, χ, 446. ξ, 422.
ἄπασσεν, III, 168. ἄπασε, δ, 788. ζ, 250.
ἀπαυδάων, ν, 294.
ἀπαυτήλια βάζει, ξ. 127. 157. 288.
ἀπαυτηλὸν ψυχὰς ὁρμὴν ὑπογναμψαι φρισὶν, VII, 13.
ἀπαύτῳ κακὸν, I, 21.
ἀπαφίσκει, λ. 216.
ἀπάφοσι ἐπίσσοις, ψ, 216.
ἀπεθρεπτόμησα, λ, 35.
ἀπέδρυφθεν, ε, 435.
ἀπέδυτε, χ, 364.
ἀπέηκεν, τ, 169.
ἀπεθυμάσσ', ζ, 49.
ἀπέλαον, ν, 126.
ἀπελάτω, λ, 212.
Ἀπεραίη, η, 8.
ἀπέρεισαν, ι, 118. ἀπερείσιον οἶζυν, λ, 620. δῆριν, I, 4.
Ἀπείρηθεν, η, 9.
ἀπέρητον φιλότητος, IV, 133.
ἀπεκαίνυτο, Θ, 127. 219.
ἀπεκλελάθεσθε ἧμέρας, ω, 393.
ἀπεκόσμησεν, μ. 232.
ἀπέκυψα, ι, 325. ψ, 195.
ἀπέκλεμεν, ψ, 121.
ἀπέλασθεν, ι, 538.
ἀπελήλυθε, 223. ω, 309.
ἀπενέασατο, ο, 254.
ἀπένεικαν, π, 326. 1360.
ἀπεπλώγχθης, Θ, 573. ο, 381.
ἀπέπτατο, Θ. 501.
ἀπέπτατο, ξ. 339.
ἀπέπαυσεν σὺ ὕδατι, I, 98.
ἀπέπηξεν, I, 218.
ἀπέπνιξεν, I, 230.
ἀπερρίγασι, β, 52.
ἀπερύκειν, ι, 119.
ἀπεσκέδασ', λ, 384.
ἀπεστείτας, τ, 302.
ἀπέστεται, β, 285. Θ, 150.
ἀπεστύμεθ', ι, 236. 396.
ἀπέτιχε, μ, 143. ἀπέτιχεν, μ, 333.
ἀπεφέμενος, III, 74.
ἀπεπάτει, ψ, 312. ἀπέπασε, α, 43.
ἀπέπεσεν, γ, 195.
ἀπευθία, γ, 88. ἀπευθὴς, γ, 184.
ἀπέφλυ', I, 45. * ἀπέφλυον, I, 42.
ἀπέφθιον ἑῶλοί ἐπεῖροι, ε, 110.
ἀπέφθιτο, ο, 268. 357.
ἀπεχθαίρει, δ, 105.
ἀπεχθέσθαι, β, 202.
ἀπέχθη, ν, 74.
ἀπεχθόμενος, κ, 75. π, 114.
ἀπεχώμεθα, μ, 321.
ἀπέωσε, ι, 81.
ἀπηλεγέως, α, 373. III, 362.
ἀπήμεντοι, τ, 282.
ἀπήμων, δ, 519. ε, 40. μ, 167. ν, 138. II, 244.
ἀπηνέα, ψ, 97. 230. III, 261.
ἀπήνην, ἀερσιφόρον ὑπερπέλαν, ζ, 69. ὑψηλὴν, εὐκυκλον, ζ, 57. 69.
ἀπήυρα, γ, 192. λ, 202. σ, 272.
ἀπηυρᾶς, δ, 646.
ἀπηωρεῦ, μ, 435.
Ἄπιος γαίης, η, 25. π, 18.
ἀπίγησιν, ψ, 369.
ἀπιόντεσσι, ε, 342. ζ, 258.
ἄπιστον, ν, 339.
ἄπιχυ ὃ φάσγανον ὀξὺ, λ, 94.
Ἄπιον, μ, 418. ξ, 15. 50.
ἀπλοΐδας, ω, 275.
ἀπλοῦς, Margites, ε.
ἄπνευς, ε, 456.
ἀποαίνυ, ρ, 322. ἀποαίνυτο, μ, 419. ζ, 309.
ἀποδῦναι, ε, 357.
ἀποθελξαιτο, ι, 151.
ἀποκμωωθείσα, κ, 301.
ἀποδοῖτε, χ, 61.
ἀποδοχμώσας, ι, 372.
ἀποθρὰς, π, 65. ρ, 516.
ἀποθρύψαι, ρ, 480.
ἀποθὺς, ε, 343. ἀποθυσάμενος, ε, 349.
ἀποθύσῃ, Θ, 318.
ἀποικία, α, 373.
ἀποίεργαθεν, φ, 221.
ἀποίρῃ, γ, 296.
ἀποιχομένοιο, IV, 47.
ἀποίσεις, ρ, 296.
ἀποθησόμεσθα, α, 58.
ἀποκρυφάδιον, α, 135.
ἀποκινήσωσι, χ, 107.
ἀποκλίναντ', τ, 556.
ἀπολείσας, ε, 18.
ἀπολεῖσ', η, 107. XXIII, 3.
ἀπολείπει, η, 117.
ἀπολέσσ', γ, 234. ἀπολέσσετ', λ, 585.
ἀπολλίζεται, μ, 224.
ἀπόλλυ, η, 117.
Ἀπόλλων, Θ, 227. ἄνακτ' ἐκάεργον Θ, 323. 334. II, 285. 357. ἀργυρότοξ, η, 64. ο, 409. ρ, 251. III, 327. VI, 19. VIII, 5. ἑκατηβόλ, III, 234. εἰηνόλ. IV, 152. κλυτοτοξ, ρ, 494. χευσοτρόφ, τ, 86. Λητοΐδης, III, 520. Διὸς υἱὸς, Θ, 334. Ἀγυιᾶ Ἀπόλλων, XLVIII, 12. * ἑκατηβελέτα, II, 157.
*Apollinis Dindymeni* Oraculum, vid. χρησμός.
*Apollonii* Scholiastes, ε, 125. ρ, 387.
*Apollonius Rhodius*, ρ. 387. σ, 84.
*Apollodorus Atheniensis*, ψ, 198. Grammaticus, μ, 22. 25. ρ, 387. τ, 177.
*Apollo*, Viris, *Diana*, Fœminis, subitæ causa Mortis, γ, 279. ε, 409.
ἀπόλοιατο, ι, 554.
ἀπολύσομαι, ζ, 219.
ἀπολυμαντῆρα, ρ, 220. ἀπολυμαντῆρες, ρ, 377.
ἀπομαγδαλιὰ, κ, 217.
ἀπομοιώσῃ, π, 378.
ἀπεμόρξατο δάκρυ, ρ, 304. χροὶ πυρεικὰς, σ, 199.
ἀπονήμω, ω, 30. ἀπόνητο, λ, 323. π, 120. ρ, 293.
ἀπονίζουσα, ψ, 75.
ἀπονιψαμένη, σ, 171.
ἀπονοσφιζέμεν, III, 559.
ἀποξῦσαι, ι, 326. ἀπόξυνεν, ζ, 269.
ἀποπαύσ', ω, 340.
ἀποπιμπλάμεν, ε, 112. τ, 316.
ἀποπίσῃσιν, ω, 7.
ἀποπλαγχθέντες, ι, 259.
ἀποπολεῖσαι, π, 331.
ἀποπολύσασα, ζ, 95.
ἀποπρεέσασα κόλος πολυβοτ, ἐδωδὴν πικρὸν, δ, 406.
ἀποπροθέηκε, ξ. 26. χ, 327.
ἀποπροφυλὼν, ρ, 457.
ἀποπροθιὰς, χ, 82.
ἀποπροθρώσκουσι, Θ, 475.
ἀποπλαμένη, λ, 221.
ἀπορνύμεν, II, 29. ἀπορνύμενας, XXXVII, 8.
ἀπόρνυε, χ, 95.
ἀπορραίσῃ, α, 404.
ἀπορράκας, ι, 481.
ἀπορρῶγας αἰπεῖα, πετρηέσσης, ν, 98. ἀποῤῥώξῃ, ι, 359. κ, 514.
ἀποσσείνδυν, γ, 394. ξ, 331. τ, 288.
ἀποτμηδὲ, ζ. 143. 146.
ἀποτρέχειν, λ, 131. ψ, 279.
ἀποτίλεστις, γ, 408. I, 287.
*Apostolii Michaelis* Centuriæ, ρ. 48. ξ. 330. ρ. 347. σ, 84. 162. 379.
ἀπουρίψασις, γ, 162.
ἀποχρίψασα, λ, 596.
ἀποσυελίζων μακρὰ, III, 280.
ἀποσφήλασιν, γ, 320.
ἀποχίδα, ι, 211. ἀποχήσῃ, τ, 572.
ἀποτίθεσθαι, μ, 393.
ἀποτίσῃ, α, 268.
ἀποτμήξας, κ, 440.

ἀπαμύνασθε, α, 219.
ἀπατελέυσει, ρ, 232.
ἀπάτηφι Θ', ξ, 372.
ἀπατηωνίῃσι, π, 405.
ἀπαφθιμένῃ, ο, 356.
ἀπαφθίμενος, κ, 51.
ἀπαφλίαι, ε, 182.
ἀπαχάζεο, λ, 94.
ἀπαψύχοντα, ω, 347.
ἄπειρ Θ' μοῦθ Θ', ρ, 57.
ἄπηλη, τ, 28.
ἀπήρατον, λ, 263.
ἄπνυς Θ', ω, 242. δ, 675. ε, 127.
ἀπαμίστε, μ, 135.
ἀπάμυν, β, 377. ἀπαμύνεν, κ, 345. ἀπάμυνε, λ, 332.
ἀπαύσῃ, β, 130.
ἀπαύσας, α, 270. ἀπαύσω, ο, 280.
ἀφείδησε, ω, 524.
ἀφαιὴ, κ, 90. ἀφαιῆσι, III, 349.
ἄφαξε, σὺν δ' ἕστ', πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς, μ, 412.
ἀφείλετο, ξ, 23.
ἀφειρέτη, π, 169. ἀφειρεῦ, ε, 252.
ἀφεῖται, τ, 533.
Ἄφαιος, κ, 86. &c.
ἀφίκηται, ε, 426.
ἀφίκνεο, κάκ', π, 35. λιπὼ, Θ, 280.
ἀφχαλίοι, β, 244. ἀφχαλιόπεφνον, δ, 698.
Ἄφχ' ὃ ἱπποβότᾳ, δ, 562.
Ἀφχεφόντα, Διὸς κύν Μαιάδος υἱὸ, ἄγγελε τ' μακάφεσσι, χφυσόφφαπι, δῶτφ ἑάων, XXVIII, 7. 8. Ἀφχεφόντῃ ἐϋσκόπῳ, η, 137. Ἀφχεφόντην Ἀφγεϊφόντεον, α, 84.
Ἀφχείων αἰχμητάων, ω, 81.
ἀφχήνηθ' οἵεσθε, ε, 472.
Ἄφχος Ἀχαιϊκῦ, γ, 251.
ἀφχὴν χῆνε φέεσθ ὀφύσσαι, ο, 161.
ἀφχὴν κεφαιῶ, ε, 128. ω, 538.
ἀφχιτέτονα, XVIII, 12.
ἀφχεδόντων, ξ, 416.
ἄφχμασθαι, ξ, 446.
*Argonautarum* historia, vid. Ἀφγώ.
Ἄφγος, κύνα, ε, 326. Ἄφγος κύων, ε, 292. 300. Ἄφγος, Ἀφίστορος υἱός, ἀφ' τὸ φυλακικὸν, Κύων dictus, α, 38.
Ἄφγ Θ' Ἴασον, σ, 245.
ἀφγυφέοιο, α, 137.
ἀφγυφοήλᾳ, η, 162.
ἀφγυφόπιζα, ω, 92. II, 319.
ἄφγυφ Θ', κ, 45.
ἄφγυφα μῆλα νομεύων, κ, 85.
Ἀφγὼ πασιμέλουσα, πανσοπύφος νηῦς, μ, 70.
ἀφδόμφοι, II, 263.
Ἀφιθύσσῃ, ν, 408. ubi Tres *Arethusae*.
ἄφειον κ' φείσσον ἔδην, ἢ ὥδ' ὁμφοφίοισι νοήμασιν οἷκον ἔχητον Ἀνὴφ ἠδὲ γυνή, ζ, 182. ἀφείον' ἀπημήσασ' ἀπεπίμπεε, υ, 133. ἀφείης, παῖδὸς παῦφοι, β, 277. ἀφείης κ' πλείονες, ι, 48. ἀφείω, pro ἀφείσω, γ, 250.
ἀφεσσαμένῳ Θ', Θ, 415.
ἀφιστᾶ, θ, 329. ἀφίστωσι, τ, 114.
ἀφιστῆς πίεν ἄνδφες ἴχνια, ω, 514.
ἄφμα, III, 386. XXI, 7.
ἀφπίοι, ψ, 220.
ἀφπίφαβι, λ, 41.
ἀφπίφιλος, ο, 169.
ἁφμονίῃ Θ' ὕπνῳ κ' καμάτῳ, ζ, 2. ι, 403. ἀφπίψιον ἄνδφα γέφοντα, δύη, σ, 53.
ἀφὴν ἀπὸ οἷκα ἀμῦναι, β, 59. ρ, 538. ἄμυνον ἀφὴν, χ, 208.
ἀφπεφτὶς, β, 342.
Ἄφης, *Robustus Tyrannus* apud *Orientales*, VII, 5.
Ἄφης πολέμοιο μεμηλὼς, I, 122. χφυσάφιος, Θ, 285.
ἀφπαλίαι' ἑλαφηφόφοι πόδας εἶναι, α, 164.
ἀφῆσιν τέλος ἡμιτέλεστον γάνυσθε, ρ, 496.
Ἀφήτης, *Alcinoi* Reginæ, Historiola, η, 74.
Ἀφηϊάδαο, π, 395. σ, 412.
Ἄφηος, γ, 414. 440.
ἀφῆτις, ε, 393.
ἀφθμιοι, π, 427.
ἀφθμῷ, III, 521.
Ἀφιάδην καλὴν, λ, 320.
ἀφίγνωτος, δ, 207. ἀφίγνωτ', ζ, 300. ρ, 265. ἀφιγνώτη, ζ, 108.
ἀφιδείκετε, Θ, 282. 401. ι, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ἀφιδείκετον, λ, 539.
ἀφιζήλως, μ, 483.
ἀφιθμήσῃ, δ, 411.
* Ἄφιοι κυνοσχάστῃ, *Fragment.* 164.
ἀφιστεύεσκε, Θ, 390. ι, 22.
ἀφίσταο, III, 12.
Ἀφίσταχος, α, 1. 320. β, 1. 132. δ, 74. η, 24. θ, 352. ι, 73. 199. κ, 3. λ, 582. ξ, 29. ρ, 455. τ, 229. χ, 144. ψ, 296. 310. ω, 1. 190.
*Aristarchus* & *Aristophanes* temerè *Odysseam* interrumpunt, ψ, 296. 310. ω, 1. 190. ἀθηνῖ, β, 132. ἀβιλίζει, λ, 582.
*Aristarchus* ἀξυτόητα, καὶ ἐβαφυπόνησε, ψ, 196.
Ἀφιστείδης, ὁ τῷ περὶ Κνίδου, XV, 1.
ἄφιστος χαφίεις, ε, 277. III, 153. 418. Φοίβῳ Ἀπόλλωνος, III, 423.
ἀφιστεύσει, δ, 652. * ἀφιστεύσειν, II, 173. ἀφιστεύσαντες, I, 6.
ἀφίστη εἶδος, η, 57.
ἀφιστῆας, ζ, 34.
*Aristippus*, XVIII, 1.
ἄφιστοι ἀφιστῆ, φ, 187. χ, 244. κάφτος, γ, 370.
ἄφιστον, *Jentaculum*, π, 2.
*Aristoteles*, ὁ πίτυλε, ω, 67. ὁ τῇ Κυπφίων πολιτείᾳ, XXXI, 17. Luctibus inesse Voluptatem probat, δ, 102. *Homerum* explicat, κ, 19. μ, 68. Boves *Solis*, *Anni* Dies ἀλληγοφεῖ, μ, 129. ὕψ Θ' *Homeri* declarat, ν, 259. emendat, π, 176. Memoriter laudat ο, 400. ρ, 382. τ, 122. de Canum Vitâ, ὁ τοῖς περὶ ζώων, ρ, 291. χ, 299.
*Aristophanes* Grammaticus, ι, 221. ξ, 50. ψ, 296. καθ' Σίλδικον, β, 190.
*Aristophanis* Comici *Scholiastes*, ρ, 322. ω, 538.
ἀφίστφαλὶ' ἵμμοιναι ἐδὴν, ρ, 196.
Ἀφιστοφάνης, λ, 125. φ, 217. ψ, 73. 273. ω, 328. Ἀφιστοφάνειος, ψ, 225.
Ἀφκαδίην πολυπίδακα, πυτίφα μήλων, XVIII, 30. Ἀφκαδίης πολυμήλου, III, 2. XVII, 2.
Ἀφκεισιάδαο, δ, 755. Ἀφκεισιάδῃ, ω, 516. Ἀφκεισιάδην, ω, 269.
ἄφκτον, & ἀφκτοφύλαξ, ε, 273.
ἅφμασιν, δ, 8. καλλικόμοισιν, ρ, 117.
ἅφμενον, ε, 234. 254. III, 110.
ἁφμόζεο, ε, 168.
Ἁφμονίη, II, 195.
ἁφμονίῃσιν, ε, 248. 361.
Ἁφπαῖος δ' ὄνομ' ἦσκε, de *Iro*, σ, 5.
ἁφπαλέως ἔχ' ἀέκοντα, ι, 432. ἁφπαλεῶν, α, 25.
ἁφπεῖ Θ', α, 249. π, 126.
ἁφπυίμοιν ἀμφὶ βόεσσι, III, 390.
ἁφπυδτῆφι, μ, 413.
ἁφπυίμος ἦν τι ψυχὴν, α, 5.
ἄφξει καὶ σοτέφῳ κακὸν ἔμμεναι, δ, 667.
ἁφοίμιαι, III, 264. 364. ἄφοιτο, ν, 422.
ἄφσις λείη, ι, 134.
ἀφτῆφα *Margites*, 2.
ἀφότησιν, ι, 122.

ἄεργεϊ πηλῷ, υ, 32. ἀεργέϊ, σ, 373.
ἄερδε, δ, 229. πατελὶς, α, 407. κ, 29. υ, 193. Φερέσσιος, XXIX, 9.
ἀερόωσιν, ι, 108.
ἀρπαλέων κέρδεων, Ϟ, 164.
ἁρπαλέως, ζ, 250. ξ, 110.
ἁρπάξαν, κῦμα μιν, ε, 416. ἁρπάξασα φέρει πόντονδε ῥύσιλλα, κ, 48. ἰχθὺς ἁλιὴ, I, 113.
Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο, α, 241. ξ, 371. υ, 77.
ἀρρῆκτον πῖχυ, χάλκεον, κ, 4.
ἄρρηκτον ἄμοιτον, ἶπος, ξ, 466.
ἄρσας νῆ' ἐρέτησιν, α, 280.
ἄρσασα, ab ἄρδω, VIII, 3.
ἄρσε, φ, 45.
ἄρσενα μῆλα, ι, 238. 438. βῶν πιζάτεραν, τ, 420.
ἄρσεν ἄπαιζε ἐγγύθεν, β, 289. πάμπαν ἄρσεν ἄπαιζε ἀμφορεῦς, β, 353.
Ἀρζακίην κρήνῃ καλλιρέεθρον, κ, 108.
ἁρπαμένοισι φίλοισι, σὺν, ν, 43.
Ἅρπυιαι, πόντια τηλε, Ϟύγατερ Διὸς, υ, 61. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ κλαδεινῇ, IV, 16. Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα, δ, 122. Ἄρτεμιν, παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον, ἰοχέαιραν, XXVI, 2. αὐτοκασιγνήτην Ἀπόλλωνος. XXVI, 1. καασιγνήτην ἑκάτοιο, VIII, 1. ὁμότροφον Ἀπόλλωνος, VIII, 2.
Ἀρτεπιβήλῳ ἀμούμονος, I, 255.
ἄρμα βάζειν, Ϟ, 240. ἄρμα ἤδη, τ, 248.
Ἄρπασος, Ϟ, 310.
ἀρτίφρων, ω, 260.
ἄρτον, ἦλον, ρ, 343. ἄρτας τελοσκοπέοντας, I, 35. ἄρτας, σ, 119.
Ἀρζαφάγης Σδυλαῖον ἐνήρατο, I, 209.
ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν, I, 41.
ἀρτυνέουσι, ω, 277.
Ἀρύβαντος, ῥυδὸν ἀφνειοῖο, ο, 425.
ἄρχεο, XXX, 1.
ἀρχεπόλου, χ, 437.
ἀρχὴ πήματος κυλίνδετο, Ϟ, 81.
*Archilocus* Poeta, ξ, 408. ρ, 352. emendatur, σ, 135. imitatur *Homerum*, χ, 412.
ἄρχεο δ' ἀοιδῆς, VIII, 8. X, 1. XII, 1. XV, 1. XXI, 1. XXV, 1. XXVII, 1.
ἀρωγοὶ, σ, 231. I, 171. ἀρωγὸς, I, 284.
ἁρμόσει, τ, 367.
ἄσαμεν, νίκῃ, π, 367.
ἀσάμινθον, Ϟ, 450. κ, 161. ἀσαμίνθῳ, γ, 468. Ϟ, 456. ρ, 90. ψ, 163. ω, 369. ἀσαμίνθους ἀργυρέας, δ, 128. εὐξέστας, δ, 48. ρ, 87.
ἄσβεστον, δ, 584. η, 333. υ, 346.
ἄσβεστος, Ϟ, 236.
*Ἄσβολον, XLVII, 9.
ἆσέ μοι δαίμων αἶσα κακὴ, ἣ ἀθέμιστος οἶνος, λ, 61.
ἀσθμαίνουσα, II, 359.
*Ἀσίης, I, 26.
ἀσιτίας, λ, 109. μ, 137.
Ἄσιος, Poeta, δ, 797.
ἄσιτος, δ, 788.
Ἀσκαλωνίτης, Πτολεμαῖος, β, 106.
ἀσκηθέες καὶ ἄτιμοι, ξ, 255.
ἀσκελέες καὶ ἀδμῆτε, κ, 463. ἀσκελὲς, α, 68. δ, 533.
ἀσκηθὴς, ε, 26. 144. 168. ι, 79. λ, 534.
ἀσκήσαντες, I, 124. ἀσκήσας, γ, 438. ψ, 198. ἀσκήσασα, α, 439.
ἀσκητοῖο βιβυσμένου ῥήματος, δ, 134. ἀσκητᾷ σὺ λέχει, ψ, 289.
Ἀσκληπιὸν ἰητῆρα νόσων, XV, 1. ὑὸν Ἀπόλλωνος, τὸν ἐγείνατο Φλεγυὰς Κορωνὶς, 2. χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν ἀλκτῆρ', ὀδυνάων, 4.
ἀσπὸν, ε, 265. κ, 47. αἶγα, ι, 196. δέρας, κ, 19. μίτρην, ι, 212. ἀσπίδ', κ, 45. αἰχμήν, ζ, 78.
ἄσμενοι, σὰ γενέτην, φίλης ὀλέσαντες ἐπαίρης, ι, 63. 566. κ, 134.
ἄσπετα, V, 2. XXXI, 19.
ἀσπαίρουσ', Ϟ, 526. ἀσπαίροντα, μ, 254. τ, 229. II, 128.
ἄσπαρτα δ' αὐτῇσι πάντα φύονται, ι, 109. ἄσπαρτος, ι, 123.
ἀσπάσιος ἢ φίλοις ἐπέεσσι φάνημεν, ι, 466. ἐπέβαν γαίης, κακότητα φυγόντες, ψ, 238. λίκτροιο παλαιῆ ἵσμεν ἰόντε, ψ, 296.
ἀσπασὸν, ε, 398. η, 343. Ϟ, 295. ν, 35. τ, 569. ἀσπασὸς, ψ, 60. 239.
ἀσπαρχὲς, α, 20.
ἄσπετε, ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30. ν, 135. 424. υ, 342. XLIX, 2. ἄσπετα πολλὰ, δ, 75.
ἀσπίδα, α, 256. I, 223. ἀσπίδας ὁμφαλοέσσας, τ, 32.
ἀστοτέρα, ρ, 572. τ, 506.
ἄστυ, α, 3. ε, 82. π, 63.
ἀστυφέλου, δ, 419. 459.
Ἄστελὶς, νῆσος, ἣ μεγάλη, πετρήεσσα, δ, 846.
ἀστερίσκοι & ἀβελὸς, Not. *Grammatica*, π, 284. τ, 4. 325.
Ἀστεροπαῖος, *Fragment.* 9.
ἀστὴρ δ' ὡς ἀπέλαμπε, ο, 108. Φαέθοντος, ν, 93.
ἄστιτος ἶσον χώρης, Ϟ, 573.
ἀστοὶ, ν, 192.
ἄστρα, μ, 312. ξ, 483.
ἀστραγάλων, κ, 560. λ, 65.
ἄσυδε, ζ, 296. ρ, 5.
ἀσφαλὲς, ζ, 42. ἀσφαλέως, θ, 171. ν, 86. ρ, 235.
Ἀσφάλειον, ὅτεροι ἔχεσκον Μενελάου, δ, 216.
ἀσφοδελὸν, λειμῶνα, λ, 538. 572. ω, 13. III, 221. 344.
ἀχαλκέα, τ, 159.
ἀχάλκητα, β, 193.
ἀχαλκέων, τ, 534.
ἄχιστοι μέν, γ, 104.
Ἀσωπὸν, λ, 259.
ἄτ', ἠδὲ πόνοιο, δόλων, ν, 253.
ἀταρμοίσιν, χε. ἀγαρμοίσιν, υ, 16.
ἀτελεὶ, λ, 39.
ἀτάλαντος, θεοῖσι μάχεσθαι, I, 10. 409.
ἀτάλλῃς, III, 400.
ἀτάλλων, XXXVII, 2.
ἀτάρπιτοι, II, 228. ἀτάρπιτον, ρ, 234.
ἀτάρτηρον τρηχεῖαν, ξ, 1.
ἀτάρτηρε, φρένας ἦλεε, β, 243.
ἀτέλεστα ἔλεα, γ, 207. π, 93. ρ, 588. σ, 142. υ, 370. χ, 47. XIV, 6.
ἀτειθαλίῃσιν ὄλοιο, α, 7. 34. κ, 437. χ, 317. 416.
ἀτειθάλλουσ', τ, 88. ἀτειθάλλων, σ, 57.
ἀτειθάλῳ ἀνδρὶ ἐοικὼς, Ϟ, 166.
ἀτειρέα, ν, 368. ἀτειρὲς, λ, 609.
ἀτίλητ', Ϟ, 571. ἀτίλητε, σ, 344.
ἀτίλητον, π, 111. ἀτίλητος, β, 273.
ἀτλὴς, ρ, 546.
ἀτίμησε, β, 90. ἀτιμώσουσι, ι, 42. 549.
ἀτίραμνον, ψ, 167.
ἀτρεκέα δαῖτα φίλοιτο, κ, 124. χῶρον, λ, 93. ἀτρεκέϊ χώρῳ, η, 279.
ἄτης συμφορῇ, XLII, 1. ἄτην, δ, 261. ἄτης βαρείης, ο, 233.
ἀτιζόμεν, μ, 111. pro ἀμυνόμεθ', *Schol.* & *Var. Lect.*
ἀτμὸν, φ, 909.
ἀτμὸς, π, 307.
ἀτμωΐζει, ζ, 283. Ϟ, 309. ξ, 164. ψ, 116.

ἀπαμῆσαι, ξ, 57.
ἀπαμοίγιον ἰέλλειν, ν, 142.
ἄπαρνον, π, 431.
ἀπήμων, ψ, 28.
ἀπήλλαξε, σ, 322. IV, 115.
ἀπηλλάξατο, λ, 249.
Ἄτλαντ᾽ ὑψαίτην ὀλοόφρονα, α, 52. ὑψαίτης, δολόεσσα Καλυψώ, η, 245. Μαῖα, Ἄτλαντος ὑψαίτης, XVII, 4.
ἀτρεκτοὶ δίηνεκές, ν, 195.
Ἀτρεΐδαο, α, 35. Ὀρέστου, 40.
ἀτρεκὴς, π, 245. ἀτρεκέως, α, 169. 179. 206. &c.
ἀτρέμας, ν, 92. τ, 212.
ἀτρυγέτοιο, μειδιόωσ᾽, ἀλὸς, α, 72.
ἀτρυτώνη, δ, 762. ζ, 324.
ἄτῃ, ρ, 6. ἄτῃ, π. 31. 57. 130. ρ, 599. φ, 369.
ἀτυζόμενον, ψ, 42. ἀτυζομένων, λ, 605.
αὖθι πάλαι, τεθνᾶσι, τό᾽ οἱ πλώοντες ἐλαφρῶς, ε, 240. νέον κεκασμένα χαλκῷ, σ, 308.
αὐανθῆν, ι, 321.
αὐγαὶ λαμπρόταται. XXXI, 12. αὐγὰς ἠελίοιο, β, 181. *λαμπάδος αὐγὰς, ι, 104. λ, 497. 618. ο, 348.
αὐδᾶ, ὄ, τε φρονέουσι, ε, 89.
αὐδὴ γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέε, XXIV, 5. αὐδῇ, δ, 160.
αὐδήεσσα, ε, 334. κ, 136. λ, 8. μ, 150.
αὐδησάσης, γ, 337.
αὐλείῃσι, θύρῃσι, α, 238. ψ, 49. III, 26. XLIV, 2.
αὐλείῃ ἐδᾶ, ἔπ᾽, α, 104.
αὐλὴ Διὸς, an Palatium. δ, 74. ζ, 303. ρ, 266. ν, 355. ὑψηλὴ, ι, 185. ξ, 5. αὐλῇ, β, 300. κ, 10. σ, 236. αὐλὴν, ο, 554. σ, 100. χ, 376. 474. 494. αὐλῆς. δ, 678. η, 112. 130. ι, 462. ξ. 13. ο, 162. π, 165. 343. σ, 101. φ, 191. 240. χ, 137. 442. 459. αὐλῆς βαθῆς, ι, 239. 338. εὐερκέος. φ, 389. χ, 449. περικαλλέος, α, 425.
αὐλιζομένοιϊν, βοῶν, μυκηθμὸν, μ, 265. κλαῖγε ἀσπετος ὥρῃ συῶν, ξ, 412.
αὐλιν ἐπίμυναν, χ, 470. ἴχνιον βόες. III, 75. εἰς αὖλιν λιπαλίντοι νομῆες βᾶς τ᾽ ἰέναι μῆλα, νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων, IV, 169.
αὔλιον, III, 106. ὑψιμέλαθρον, III, 103. 134. 399.
αὐλοῖσιν διδύμοισιν, τ, 227. αὐλὸς παχὺς αἵματος, χ, 18. αὐλῶν ἱμερόεις βρόμος, III, 451. σύν τε * βρόμος αὐλῶν, XIII, 3.
αὐλῶνας κλαδεύειν, III, 95.
αὔοι, ε, 490.
αὔπτον, κ, 84. I, 190. αὔπνους, ι, 404. τ, 340. 591.
αὔρη ψυχρὴ, ε, 469. ὀπωρινῇ, III, 147.
αὔριον, α, 272. κ, 318. λ, 350. σ, 23.
αὔσας, ut τρὶς ἴκμενον αὖσαι, ι, 65.
αὔσαι, ζ, 170.
αὐστηλίην, κακὰ εἰμένος, τ, 327.
αὐτάρκεστα πάντα βροτοῖσι, π, 148.
αὐτάρκεστον, III, 471. 486.
αὐτὴ, ξ. 265. ρ, 434. X, 3. ἥλως, ζ. 122. αὐτῷ, καλῷ, I, 42. τοιόσσαν, λ. 382.
αὐτῆμαρ. γ, 311.
αὐτῆσι βόεσσιν ἄτερθε ἰὼν ἀλοάδαπὸς, ἐοῖσ᾽, υ, 219.
αὐτομάτη, γ, 289.
αὐτομὰ, ι, 389. ὑδὺς, μ, 369. ἠεμὸς, III, 110. πυρὸς ἴκετ᾽, π, 290. τ, 9. ἵξετ᾽, τ, 20. αὐτμῇ πυρὸς, III, 137. αὐτμὴν αἰμείρατον ἀνίμων, λ, 399. 406.
αὐτοδίδακτος, χ, 347.
αὐτόθεον, Θ, 449.
αὐτόθι πὰρ, γ, 322.
Αὐτόκαιπος ἄρης αἰπύ, II, 35.
αὐτοκασιγνήτη, κ, 137. αὐτοκασιγνήτῳ, XXVI, 3.
Αὐτόλυκ᾽, τ, 403. Αὐτολύκοιο, τ, 466. φ, 220. Αὐτόλυκον, τ, 394. ω, 333. Αὐτόλυκος, τ, 399. 405. 414. 418 459. Αὐτολύκῳ, τ, 430. 437. 455. μιγαλήτορος, λ, 85.
αὐτόν σε, pro σεαυτὸν, ρ, 81.
Αὐτονόης, σ, 181.
αὐτοσχεδίης ὡς, III, 86.
αὐτοσχεδίην, λ, 535. αὐτοσχεδίης, III, 55. αὐτοσχεδὸν, χ, 293.
αὐχεῖς, I, 57.
αὐχέν᾽, σ, 95. αὐχένα, παχὺν, ι, 372. σιδήρεον, Θ, 136.
αὐχενίους τένοντας, γ, 450.
αὐχμηεῖς, ω, 249.
ἀφαρεῖται, μ, 64.
ἀφασσάντες, π, 387.
ἀφαυρότατ᾽, υ, 110.
ἀφεῖη, I, 86.
Ἀφείδαντος Πολυπημονίδαο ἄνακτος, ω, 304.
ἀφείλετο, α, 9. τ, 369.
ἄφενος, ποσσῶν, ξ. 99.
ἀφίξομαι, τ, 489.
ἀφισταίη, ψ. 101. 169. ἀφιστάς, λ, 543.
ἄφθιτοι, ι, 133. III, 326.
ἄφθονα, II, 536. XXIX, 8. ἄφθονος Δαίμων, XXIX, 16.
ἀφιᾶσιν, Antepult. longâ, η, 126.
ἀφίετο, χ, 251. 271. ἀφίετο, ψ, 240. ἀφίεσθε, II, 234.
ἀφικάνεις, ι, 450. ἀφίκανεν, ψ, 318. III, 228.
ἀφίκεο, α, 171. ἀφικέσθαι, δ, 255.
ἀφῖχθαι, ζ, 297.
ἀφιεσίοι, ξ, 200. ο, 425. σ, 275.
ἀφορμηθέντες, β, 375. δ, 748.
ἀφραδίῃς, λ, 475. *II, 192. ἀφραδέων· ἐπεὶ οὔτε νοήμονες, οὔτε δίκαιοι, β, 282.
ἀφραδίῃσιν, αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι, η, 294.
ἀφραδίῃς, ᾗς. ἀφραδέως, ξ, 481.
ἀφραδίῃσιν, ι, 361. κ, 27. ρ, 233.
ἀφραίνει, υ, 360.
ἄφρασε, ἠδ᾽ ἀνόησε. III, 80. ἄφρασι, III, 353. ἀφρασέστερον, XXXIX, 2.
Ἀφροδίτη, δ, 261. δῖ᾽, υ, 68. δῖα, υ, 73. ὑψαίτης Διὸς, Θ, 308. II, 195. IV, 81. 107. 192. φιλομμειδὴς, θ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156. χρυσέη, IV, 93.
ἄφρονα. φ, 102. ψ, 12. ἄφρων. Θ, 209. ρ, 586.
ἀφροσυνάων, π, 278. ω, 456.
ἀφρῷ μαλακῷ. V, 5.
ἀφυσσάμενοι, δ, 359. ἄφυσσαν, β, 349.
ἀφῶμεν, VI, 22.
Ἀχαιϊάδαι, β, 101. γ, 261. τ, 146. φ, 160. ω, 135.
Ἀχαιικὰ ἰὼπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
Ἀχαιϊκῆ, Ἄρκι, γ, 251.
Ἀχαιοὶ, β, 112. δῖοι, γ, 116. εὐκνήμιδες, γ, 149. ἥρωες, ω, 68.
ἀχάλεσε, Θ, 236. ἀχαλέσηαι, υ, 392. Vid. Νόσος.
ἀχέοντι, τ, 167. ἀχεῖ ἐλεεινοπάτᾳ, Θ, 530. μεγάλῳ, κ, 247.
ἀχερείης, I, 289.
ἄχθος νεφέλη κάλυψε μέλαινα, ω, 314.
ἀχίεται, ο, 360.
ἀχίρδῃ, ξ, 10.
Ἀχιεργίτα, κ, 513.
ἀχνύων, κὴν ἰδυίῃσιν, β, 23. δ, 100.

100. ξ, 40. πυκινὸν ὡς ἀχεύων, λ, 88. μέγ' ἀχεύων, π, 139. θυμὸν ἀχεύων, φ, 318.
ἀχθόμενος, II, 231.
ἄχθος, 312. ὄβριμον, ὕλης ἀζαλέης, ι, 233. ἀρούρης, υ, 379. I, 237.
Ἀχιλλεῦ, ω, 72. 76. 94. &c.
*Achillis* Epitaphium, ω, 67.
ἀχιλλῆι θεοειδέϊ, η, 41. ἀχιλλεῦ, χ, 88. κακὴ, υ, 357.
ἄχνη, ε, 403. μ, 238.
ἀχνύμενος, δ, 104. 553. 661. η, 297. &c.
ἄχολαι, δ, 221.
ἄχραντα, σ, 255. τ, 129.
ἄχος αἰνὸν, π, 87. ἄλαστον, δ, 108. ἄτλητον, λ, 207.
ἀχρεῖον δ' ἐλάκοντι, σ, 162.
ἀχρημοσύνη, ρ, 502.
ἄχρηστον, I, 69.
ἀψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου, λ, 277. ῥῆξεν, τ, 473. κεφαλῆς, IV, 27. ἀψάμενοι ἁλὸς ἱερῆς, ι, 386.
ἄψαι, φ, 408. ἄψασθε, ζ, 169. ι, 379. τ, 348. χ, 339.
ἄψεα πέντε λέβητι, δ, 794. σ, 188.
ἄψορρον, ι, 282. 501. κ, 558. λ, 63.
ἀψορρόου Ὠκεανοῖο, υ, 65.
ἄωροι, μ, 89.
ἀωτεῖται, γλυκὺν ὕπνον, ἰύλλοντες, κ, 548.
ἀώτῳ θεοειδέϊ, ι, 434. ἀώτῳ οἴῳ, α, 443.

## B.

Βαΐζε, III, 320.
βάζεις, δ, 32. εὖ μὲν σὺ βάζεσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέεσι, σ, 167.
βαθεῖ' ἢν αἰὴρ *παρὲξ νηυσί, ι, 144. βαθείας δίνησι, I, 216.
βαθυδίνῃ, κ, 511.
βαθυζώνους, γ, 154.
βαθυκλήρων, XLIX, 2.
βαθύκολποι, IV, 258.
βαθυρρόου, λ, 13. τ, 434. III, 185.
βαθύσκιον, III, 229.
βαθυχοίοιο, VIII, 3.
βαθύτεχα μῆλα, II, 412.
βαίνε, β, 406. βαίνεμεν, λ, 5. βαίνουσι, στυλὰς ποσὶν, III, 28.
Βάκχειος Διόνυσος, XVIII, 46.
*Bacchylides*, φ, 295.
βάλανον μυροεικέα, ν, 409. ἄκυλον, βάλανόν τε, κ, 242.
βάλε, β, 80. βαλέες, κ, 290. IV, 289. βαλίοιϊν ἐοικὼς, λ, 607.
βάλλεο σῇσιν ἐοῖ φρεσὶ, λ, 453. π, 281.
βαὶ, δ, 779. θ, 56. 109. ϑ, 109. σ, 340. 427. τ, 429. *χ, 179. II, 114. 514.
βαίνω, δ, 680. ε, 575. βάντι, θ, 296. βάντες, αὖ', β, 419.
βάπτει, ι, 392.
βαρέα πανάχουϊα, ε, 420. κ, 76.
βαρεῖαν Καδμηλῆϊδι, η, 197. βαρείης ἄτης, ο, 233.
βαρὺ πολίτην, I, 90.
βαρυφθόγγων λεόντων, IV, 160.
βαὺς, ε, 56. θ, 456.
βασίλεια, δ, 697. ζ, 115. η, 241. ν, 59. π, 337. ρ, 513. 583. κεδνὴ, σ, 313. γυναικῶν, λ, 257. ἰφθίμη, π, 332. ἐυέφρων, λ, 334. πολυμνήστη, δ, 770. βασίλειαν ἀδικάτην, XI, 2. πολυμνήστην, ψ, 149. βασιλείης ἀγακλειτῆς, ρ, 370. 468. σ, 350. φ, 275.
βασίλευε, β, 47. λ, 284. τ, 179. βασιλεύεμεν, α, 392. βασιλεύῃ, χ, 52.
βασιλεὺς, δ, 618. κ, 110. ξ, 316. ο, 118. τ, 287. I, 16. 141. ἀγαθὸς, ἐ ὔπιος, ἐυέφρων, σκηπτοῦχος, φρεσὶν εἰσιμα εἰδὼς, β, 231.
βασιλεύτερον, ο, 532.
βασιλήϊον, δεινὸν ὃ γήρᾳ βασιλῆϊόν ἐπι κλείουσι, π, 401.
βαστάζουϊα πλατέϊον ἀμφοτέρῃσι, λᾶαν, λ, 593.
βάτην, ω, 360.
βατρεχοι, I, 132. 138. βατρεχόωσι, I, 59. βατρεχόωσαν, I, 9. 142. 186. 271. 284. βατρεχόων, I, 80. βατρεχὸς, I, 262. 266. 280. 283. βατρεχόων, I, 18. 148. *171. 282. ἀγαρρόων, I, 144. αἰχμηρόων, I, 259. 282.
βάτων, ω, 229.
βέβακε, θ, 408.
βεβαρηότα. φρένας εἶναι, σ, 122. οἶνῳ βεβαρηότες, γ, 139.
βεβαιοῦσα, XLVIII, 10. βεβαιῶσι, ε, 130.
βεβήκει, α, 360. γ, 410.
βεβλήαται, λ, 193. II, 20. βεβλήαϲι, η, 97. βεβλήκει, χ, 258. 286. βεβληῖ, μ, 423.
βεβολημένῳ, κ, 247.
βεβρίθασιν, ο, 333.
βεβρωτωμένα πυρὶ ἔχοντες, λ, 41.
βέβρυχεν ῥόθιον κῦμα, ε, 412.
βεβρωκὼς βοὸς ἀγραύλοιο, χ, 403.
βεβρώσεϑ', β, 203.
βεβυσμένον, δ, 134.
βεβῶσι, υ, 14.
βέλεα τανύσσαι, ω, 179. IV, 153. XXVI, 6. βελέεσσιν ἀγαυοῖς, ε, 124. ο, 410.
βέλεϊ, I, 193. βέλεσσι, π, 277. βέλεσσιν ἀγαυοῖς, λ, 172. ἀγαυοῖσιν, γ, 280.
βελόεσσα ϑυμάλγεα, I, 129.
βέλπερος, ζ, 282. III, 36. 170.
βέλτερον, ρ, 18.
βέλτερος, ε, 53. δ, 386. βέλτερος, δ, 780. βέλτερόν ἐϛι, θ, 51.
βερέθρου δεινοῖο, μ, 94.
βῆ, ε, 102. 119. 441. &c. II, 408. IV, 69. 221.
βήμεϑ', III, 345. βήμεναι, III, 222.
βήμεναι, θ, 518. ξ, 327. τ, 296.
βῆν, ι, 196. κ, 60. 169. βῆς, II, 244. αὖ', II, 223. βῆσαν, υ, 158. φ, 188.
βῆσσα πολίη, II, 284. βῆσσαν, ε, 435. βήσσας ἱερὰς, κ, 275.
βήσσας πανύσσαι, IV, 99.
βιπτάρμονες, ἀέλσας, θ, 383. βιπτάρμονες ἀέλσαι, θ, 250.
βίπτω, θ, 49. ε, 200. χ, 202. 378.
βιάζεϑ', ι, 410. μ, 297.
βίαιαι, β, 236. βιαίης, VII, 17. βιαίως, β, 237. χ, 37.
βίας, γ, 216. λ, 117. ν, 310. π, 189. 255. ρ, 540. χ, 219.
βιβᾶς, III, 225. βιβάς, ι, 450. II, 202. βιβῶσι, λ, 538.
βίη Ἰφικληείη, λ, 295. βίῃ Ἡρακληείῃ, λ, 600.
βιήσατο, π, 278. βιήσεϑ', φ, 348.
βίηφι κρατερῇφι, ι, 476. μ, 210.
βιοθάλμιος ἀνὴρ, IV, 190.
βιοῖο κραπνοῖο, ω, 169. II, 301.
βίον, τ, 127. XXIX, 6. ἀγαθὸν, ο, 490. δύσζηλον, XLII, 2. ϑυμηρέϊ, XXX, 17.
βιοτὴ ῥηΐτη πάλαι ἀνθρώποισι, δ, 565.
βιότῃϕι, VII, 10.
βιότιο, μ, 328. ξ, 3. ο, 445. τ, 580. φ, 78. ω, 535. πολέος, β, 126. βιότου ἀμείνονα, α, 160. ϑυμηρέϊ, XXIX, 18. βίοτος, λ, 489. ἀσπασίως, ι, 394. βιότῳ, ξ, 527.
βιόωνϑ', λ, 502. βιόωνϑε, ψ, 9.
βιῶναι, ξ, 359.
βλαδερὸν, τὸ ϑύρῃφι, III, 36.
βλάβεϑαι, ν, 34.

βλωσοὶ, I, 288.
βλαῖψαι, α, 195. βλάψει, ξ, 178.
βλεμεαίνων, I, 266.
βλεφάρισιν, α, 364.
βλήδην, ρ, 472.
βλημένῳ, ρ, 490. 493. χ. 18.
βλητὴν ἀϊόν, μ, 266.
βλωθρὴν ὄχνην, ω, 233.
βοάγρια, π, 296.
βόας βοσκομένας, Ἠελίῳ, λ, 107. ἴλιας βόας, εὐρυμετώπους, λ. 288. βόε οἰνοπε, ν, 32.
βοείῃ ἀϊδιψήτῳ, ν, 142. βοείῳ ἀϊδιψήτῳ, υ, 2.
βοείας κνημῖδας, ω, 227. λώπιδι βοείᾳ, II, 487. 503. σάκεσι βοείοις, III, 403. βοείην, υ, 96. χ. 346. βόειον εὐχαλκὲς ὅπλον, ξ, 24.
βοεῦσιν εὐτρίπλοισι, β, 426. ο, 291. II, 407.
βοὴ ἠιαγινέων, ω, 48.
Βοηθοΐδη, δ' 31. Βοηθοΐδης, ο, 95. 140.
βοητὺς, α, 369.
βόθρῳσιν, ζ, 92. βόθρῳσιν, λ, 36. 42. πυγέσιον, κ, 517. λ, 25. βόθρῳ, λ, 94. * κατωδικὸν εἰς βόθρον, III, 112.
βολαὶ ὀφθαλμῶν, δ, 150. βολάων, ἀδικίμων, ἢ πληγῶν, ρ, 283. βολῇσιν, ω, 160.
βόμβησεν, Ψ, 190. μ, 204. σ, 396.
βοὸς σύνευρον, κ, 19.
Βορεοαργικοῖσιν, ἀμύμοσι, I, 228. Βορεοαργικῖτης ἀμύμων, I, 227.
Βορέαο vis refocillat, ν, 110. ξ, 475. πνοιὴ, κ, 507. Βορέη, ε, 331. ξ, 253. ἀνέμῳ ἀκρεμόνι, καλῷ, ξ, 353. 299. Βορέην, ἄνεμον, ι, 67. κεφαιστὸν, ε, 385. Βορέης, αἰθρηγενέτης, μύρια κῦμα κυλίνδων, ε, 296. Βορέῃ ὑπ' ἰωγῇ, ξ, 533.
βοσκέσκοντ', μ, 355. βόσκεται, II, 412. βόσκετε, III, 232. βοσκήσῃς, ρ, 559. * βόσκης, II, 59. βόσκοι, ξ, 325. τ, 294. βοσκομένας, λ, 107.
βοτάνης, κ, 411. III, 105.
βοτῆρες, ο, 503.
βότρυες, VI, 40.
* βοτῶν ἐπίσπα, XLIV, 1.
βύβοτος, ν, 246.
βυσσαίῳ, σ, 78.
βυκόλῳ, υ, 227. βυκόλε, φ, 193. βυκόλοι, λ, 292.
βυκολίσκοιν, IV, 55.
βυλὰς γυναικείας, λ, 436. ἠῶν εἰρομένῃσι, π, 402. ἠῶν, ἁλοὰς λιγὺ βυλὰς, λ, 275. πυκινὰς, II, 346.
βύλασα, ρ, 404. σ, 363.
βύλασθε, an βάλεσθε, π, 387.
βύλδυς, α, 444. βυλεύειν βυλὰς, ζ, 61.
βυλήσεσσιν, II, 264.
βυληφόρος ἀγορὴ, ι, 112. ν, 12.
βύλομ' ἄπαξ πρὸς κῦμα χανὸν, λὰξ ἠμὲν ὀλέσσαι, μ, 350.
βυλυτόνδε, ι, 58.
βῶς ὑποξύονος Ἠελίοιο κυτήσθιον, α, 8. βυσὶν ἴκ' ἀλλοτρίῃσι καθήμενον, υ, 221. εὐκραίρεσσιν, III. 209.
βυφόνε, III, 435.
βοῶν, αὐλιζομένῃσιν, μ, 265. ἐπιβυκόλος αἴνῃ, γ, 422. εὐρυμετώπων, υ, 212. Ἠελίοιο, μ, 343. 353. 398. ὀρθοκραιράων, μ, 348. φωνὴ, μ, 396.
Βοώτην ὀψὲ δύοντα, ε, 272.
βραδὺς ὠκὺν κιχάνει, Ψ, 329.
βραχίονες εὐκαμποὶ, σ, 68.
βρίγμαΘ', I. 225.
βρίμῃ μίσγα, XLVIII, 2.
βρίθει, XXIX, 2. βρίθῃσι, τ, 112. βρίθον, ι, 216.
βριθὺ μίσγα, εὐκερὸν, κ, 100.
βρισέμεναι, VII, 1.
βρόμος, XXV, 10. ἰμερόεις, βρόμος αὐλῶν, III. 451. *XIII. 3.
βρότῃ Ζηνὸς, υ, 121.
βρότησι, μ, 415. ξ, 305. I, 201.
βροτῇ, φωνῇ, τ, 545. βροτῆς ἰύγγος, IV, 45.
βροτοὶ, α, 32. βροτοῖσι δηλοῖσι, λ, 19. Ὑπνοῖσι, η, 210. οἱ ζυγοῖσι, δ, 197.
βροτὸν, ε, 129. Ὑπνου, π, 212.
βροτῶν ὁσίων, XL, 6.
βρότου μίλακα, ω, 188.
βρόχοι, χ, 472. βρόχον αἰπὺν, λ, 277.
βρύκῃ, βρύκοι, XLVII, 13.
βρώμην, κ, 460. μ, 23. 302. βρώμης, κ, 177. 379.
βρῶσιν, α, 191. ζ, 209. 246. 248. ν, 72. ο, 499. βρῶσις, κ, 176, μ, 320.
βρωτοῖς, I, 30.
βρωτὸν, σ, 406.
βύβλινον ὅπλον, ᾧ ῥ' ἐπίδησι θύρας, φ, 391.
βυθὸν, I, 118.
βυκλίσιν ἀνέμων, κ, 20.
βυρσοῦν κελαμυκτῆρα, I, 126.
βυσσοδόμευεν, δ' 676. ρ, 66. βυσσοδομεύων, Ψ, 273. ι, 316. ρ, 465. 491. υ, 184.



βῶλον, σ, 373.
βωμοῖς ἱεροῖς, γ, 273. βωμὸς, ρ, 210. II, 88. Δίλφιος, κὴν ἐπυψιΘ', II, 495. θυέεσσι, θ, 369. Θυώδης, IV, 59. βωμῷ, ζ, 162. βωμῶν ἐυδμήτων, η, 100.
βῶσιν ἐπὶ γαίης ἀλλοτρίης, ξ, 86.
βωτιάνειρα, μ, 124.
βώτορες, ξ, 102. ρ, 200.

## Γ.

ΓΑιάων, Θ, 284. μ, 404. ξ, 302. *II, 46.
γαιήιον ἠὲν Τιτυὸν, η, 324.
γαιήοχε, γ, 55. Θ, 350. ι, 528. XXI, 6. γαιήοχος, α, 68. Θ, 322. ἐννοσίγαιΘ', λ, 220.
γάλα, III, 267. ἄκρητον, ι, 297. ἐπιθύειν, δ, 89.
γαλαθηνὸς, δ, 336. ρ, 127.
γάλακτι, κ, 304. γάλακτος γλυκεροῖο, δ, 88. I, 31. λευκοῖο, ι, 246.
γαλήν ἰχθίδιον, I, 113. γαλῆν, I, 49. 51. 127. γαλῆς κίνδυνον ἀλύξας, I, 9.
*Galenus* locum *Homeri* illuſtrat, β, 315. Θ, 169.
γαλήνη, ε, 391. μ, 168. λευκὴ, κ, 94. γαλήνην, ε, 452. η, 319.
γαμβρὸν εἶναι, γ, 387. γαμβρὸς, δ, 569. η, 313. τ, 406. ἐθελὸς, Θ, 582.
γαμέειν, ο, 521. γαμέοντι, δ, 208.
γάμοιο θαλερροῖο, υ, 74.
γάμοΘ', α, 226.
γαμψώνυχας, π, 217. χ, 302.
γανόωσαι, η, 128.
Γανυμήδεα ξανθὸν, IV, 203.
γαύνυται, μ, 43.
γαστρὶ ἐνειδέζειν ἀγορεύοις, σ, 379. ἄνακτα, ρ, 228. λ, 363. κύσσαι τὲ καὶ αἰμύξαι, ἀμαλύνειν, υ, 25. γαστρὸς κύσσαι τὸ, &c. σ, 117. μνησαμένῃσι, ἀλεωμένῃσι, ρ, 286. γαστέρ' μαίρῃ, σ, 2. γαστὸς, III, 296. ἀλεωμένης, ο, 343.
γαίρω, Θ, 437.
γαυλοὶ, ι, 223.
γαυρόμενΘ', I, 258.
γεγάασι, δ, 325. ι, 118. ω, 84.
γίγνῃ δ' ἐν φρένα Λητὼ, ζ, 106.
γεγάσιν, ι, 47. μ, 370.
γείτονα, ζ, 25. η, 57. γείτονας, υ, 202. γίγνεσθ' ἐνὶ, γαμέοντι, δ, 208. νήσοιο λίην, η, 198. XXXVII. 13.
γείτονας ὄρμους, I, 66. γείτονες, δ, 16.

16. s, 489. i, 48.
γελάσαι ἀπαλὸν, ξ 465.
γελασσὰ, Φ, 307.
γελοιήσασα, IV, 49.
γελοίωντες, υ, 390. vid. ad γελώοντες.
γέλοι ἔσθειον, υ, 346.
γελοίω, φ, 105. γελόωντες, σ, 40. υ, 374. γελῶν, I, 171.
γέλω ἴκθατον, σ, 99. γέλων, σ, 349 γέλως ἔσθεις, Φ, 326.
γελώοντες, σ, 110. υ, 390.
γελώῃς, υ, 8.
γελώων ἀλκοτέλοισι γναθμοῖσι, υ, 347.
γθυὴ, α, 407. γθυὴν ναύτμον, α, 222.
γθυόεντος, δ, 232. ν, 130.
*γθυοειδὲς, π, 176.
γενειήσιον, σ, 176. 268.
γένειον, π, 176. ἀπαλὸν, I, 10. γενείῳ, τ, 473. ὑπογενίοις, IV, 230. γενείῳ, λ, 582.
γθυόω, α, 220. γθυόωσιν, λ, 254. 306. 311. γθυόωσι, ε, 224.
γθυοῦς, σ, 6.
γίνετο, α, 219. δ. 11. π, 175. φ, 412.
γίνδυς, pro γίνυς, ο, 532.
γίνηαι, κ, 486. γίνηται, β, 374. γθυσατο, α, 266. δ, 346. ε, 317. *γθυοίμην, II, 65.
γίνομ, δ, 62. 63. γίνομ' εὐχῇ ἴμμεναι ἀνδρὸς ἐξ ἀγαθῶν, φ, 335. ἀελίοιντον, (vid. γθόμ) δ, 207. βασιλῆϊον, π, 401, βατεχχων, I, 259. 282. βοῶν, υ, 262. III. 309. 353.
γίνυν, ϗ. γίνυς, pro γίνυας, λ. 319.
γίνωμαι, ε. 473. λ, 73. χ. 167.
γίρυϊ, δ, 66.
γεραιὲ, β, 201. ξ, 131. 185. III, 199. γεραιὸς, γ, 373.
γέραϊρε, III, 60. γεραίρειν, ξ. 437. γεραίρεις, ξ. 441.
Γεραιὸν, γ, 177.
γεραίτερον, γ, 24. γεραίτερος, γ, 362.
γεραρὲ βασιλῆες, XLVI, 3. γεραρώτερον οἶκον ἰδίζε, XLVI, 5.
γέρας, δ, 197. ἐδλὸν, λ, 533. καλὸν, λ, 183. IV, 29. XXVIII, 4. εἰκ ἐλάχεσθ. III, 570. τίλεον, III, 129.
γεράσμια, III, 122.
γέρον σάκον, πιπαλαγμένον ἄζῃ, χ, 184.
γέρον, ὦ, β. 40. 178. πολυπιθήξ, ξ. 386. φίλε, γ, 357. γέροντ', α, 188. γέροντα, β, 39. δὴν ἀρημένον, σ, 53. 80. κακῷ κακὰ κακμένον, δ, 754.
γεύσιον, αἰδοῖα, οἶνον, ν, 8.
γέρων, β, 157. ἄλιος, δ, 349. ἔνδιος, δ, 450. ὀλοφώϊα εἰδὼς, δ, 460. ναημερτὴς, δ, 349.
γεύσασθ, υ, 181. γεύσεσθ, ρ, 413. φ, 98.
Γῆ, πότνια, πάνδωρε, δύτεσσα μετλίφρονος ὅλβου, XLI, 1.
γηθήσειν ἀνδρῶν, μεγάντων, I, 7.
γήθησαν, ε, 165. XXXII, 17.
γηθοσύνη, λ, 539. II, 137. γηθοσύνος, ε, 269. I, 63. IV, 218.
γῆμ, α, 36. γῆμαι, φ, 72. 158. γήμαιθ', π, 392. φ, 162. γημαμένη φ' ἡεῖ, λ, 272. γῆμεν, λ, 273.
γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ, λ, 135. ψ, 283.
γήραϊ, β, 16. ω, 232. ἀμῷ, ε, 356. γήραος, ο, 246. 347. ψ. 212. II, 193, IV, 106. γῆρας λιπαρὸν, τ, 368 λυγρὸν ἔχεις: malem legere, *ἔχει σ', ω, 249. IV, 245. ὀλοὸν, IV, 225. χολωτὸν, λ, 195. 496. γῆρας ὀνίσῃ στυγέτ' τὸ γε, ψ, 24.
γηραοκόμεν, δ, 210.
γηρύετ', III, 425.
Γιγάντεσσιν ὑπερθύμοισι, η, 59. γιγάντων, η, 206. I, 170. 171. Fragment. 175. 217. ἀνδρῶν γηγενέων, I, 7. γίγασσε, π, 120.
γίγνομαι & γίνομαι, Primâ longâ, β, 320.
γιγνώσκω, & γινώσκω, Primâ longâ, π, 136. ρ, 193. 296. 281. φ, 209.
Γλαῦκε, *βοτῶν ἐπίσπε, XLIV, 1.
γλαυκῶπα, ν, 385. γλαυκώπιδος, δ, 135. XIX. 2. ὁμηγέρεως, XXVII, 10. ὀβριμοπάτρης, ω, 539.
γλαφυρὰς νῆας, ω, 427. ἀστοῖσι γλαφυρῆσι, α, 15.
γλήνης καιομένης, ι, 390.
γλυκερὰ, η, 116. λ, 589.
γλυκερώτερον, ι, 28.
γλυκυμειλίχε, V, 19.
γλυκὺν, β, 395. γλυκὺς, ε, 152.
γλυφάνῳ, III, 41.
γλυφίδας, φ, 419.
γλῶσσα, τ, 175. γλώσσης πείρατα, γ, 332. σὺν εὐρὺ βέλεσσι, γ, 341.
Γλαυκοχαίτα, κατὰ γλαυκὰν πίτυν, δ, 404. τ, 203.
Γναθμοὶ, π, 175.
γναθμοῖσι γελάων ἀμαιμακέτοισι, υ, 347.
γναθμῶν, σ, 29.
γναθμὸς ἱππείη, XLVII, 13.
γναμπτοῖς, δ, 369. μ, 332.
γνήσιοι, ξ, 202.
γνοίη, ν, 192. π, 458. ρ, 363. 556. γνοίην, I, 15. γνοίης, ο, 536. ρ, 164. τ, 310. υ, 237. φ, 202. γνῷ, τ, 468. III, 242.
γναμόωναν, α, 411. γνῶναι, β, 159. ν, 312. ω, 158. γνώομεν, π, 304. γνῷς, χ, 373.
γναμολογία *Homerica* Duporti, ω, 514.
γνώσεαμαι, π, 9.
γνώσομαι, π, 310. γνωσόμεθ', ψ, 109. γνώσην ἀνάλκιν, π, 36.
γνωτὸν, ω, 181.
γνῶτον, πανυπάτιόν τ' ἀλήθεμόν, φ, 218.
γνώω, ξ, 118. ρ, 549.
Γοάασκεν, Φ, 92. γοάοιεν, ω, 189. γοάασκε, IV, 210. 217.
γόμφοισι, ε, 248.
γοναὶ Ἀρκεισιάδαο ἔχθεσ μαιμάρσαι θυμῷ, δ, 755. γοναὶ Ἐκέτοιο ἄνακτος δξαίμην, II, 63.
γόνον, α, 216. III, 523. γαλεπὸν, IV, 104. φίλον, XVIII, 1. γόνῳ, β, 274. μ, 130. ἀελίγνατος, δ, 207. γόνῳ, II, 90.
γόοιο, δ, 113. 183. 758. δακρυόεντος, δ, 801. αἰψηρὸς ὃ πόθος κρυερῆϊο γόοιο, δ, 103. κρυερῆϊο πεφιδιπόμεσθα γόοιο, λ, 211. πολυδακρύοιο, τ, 213. 251. φ, 57. γόον γαλεπὸν, κ, 457. γόῳ ἱμερόεντε, π, 398. γόε, τ, 268. γόες, α, 242.
γόοων, λ, 195. γοόωντας, τ, 119. γοόωντες, κ, 209. γοόωντι, μ, 234. γοόωσα, δ, 721. τ, 264. 513. γοόωσαν, δ, 800. τ, 210.
Γοργείην κεφαλὴν, λ, 633.
Γόρτυν, γ, 294.
γῦια, ο, 147. ι, 266. σ, 394. υ, 352. II, 117.
γυαλίζομαι, λ, 66. ν, 324. IV, 131. 188.
γύαλ', γ, 92. γύαλα, ω, 167. γύαλασιν, π, 443. γύαλα', ε, 449. γύαλα, δ, 703.
γυῖον ἀλαπῆς εἰνοπίδαο, ω, 193. λ, 192. III, 207. Ἀθηναίων ἰεμένων, λ, 322.
γυιὸς ὑπὲρ, pro γόνατος, τ, 450.
γυιῶμαι, ζ, 147. χ, 312. 344.
γυιώμεν, δ, 433.

γύαιον, ζ, 142. 169.
γύη, δ, 102. σ, 144.
γύην, ἤδοντό τι χαίτης, κ, 567.
γεμίης πυκιμηδέος, α, 438.
*Graecorum* Reditus ex *Troiâ*, ω, 326. δ. 495.
*Grammaticorum* Futilitas. λ, 622.
γραπτῆς αὐλείσιον, ω, 228.
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, α, 191. ωδιπλέγθη, ψ, 33. κρατεροῖ ἴσος, σ, 27. γρεῶ, τ, 383. χ, 411. γρεὺ χ, 481. παλαιγλοὶς, χ, 395. γρεῦς, β, 377. γρῆυς, ω, 388. κἰδὴ εἰδυῖα, παλαιὴ, τ, 346. γρῆυς ἀπειρεσίη, η, 8. γρεῦς, σ, 184. τ, 361. 386. 467. 503. πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχουσα, τ, 353.
*Gronovius*, λ, 519.
γυάλοις, XXV, 5. γυάλων, II, 396.
γυῖα, α, 192. λ, 526. φίλα, Θ, 233. σ, 241. XXXVII, 15. γυῖον, ζ, 140. κ, 363. III, 20.
γυμνὸν, λ, 606. γυμνὸς, ζ, 136. φ, 417.
γυμνοῦσ', ζ, 222. γυμναζόμεθα, κ, 341. γυμναζη, χ, 1.
γύναι, δ, 148. 266. αἰδοίη, ρ, 152. γυναῖκα, δ, 142. αἰχαζὴν, σ, 275. θυητὴν, λ, 243. πολυκλήρων ἀνδρῶν, ξ, 211. πολυμνήστην, ξ, 64. γυναῖκας ἀμύμονας, ω, 277. βαθυζώνους, γ, 154. δμωὰς, υ, 66. εἰδυίας, ω, 278. ἔργ' εἰδυῖας, ω, 277. καλλιζώνους, II, 154. γυναῖκες ἀκηδέες, ρ, 319. γυνὴ, καλή τι μεγάλη τε, ἐ αἰλαπὰ ἔργ' εἰδυῖα, ο, 416. θλατεινα, η, 347.
γυναικείας ἀφ' ὑλικὸς, λ, 436.
γυναῖαι εἴσκε δόρυ, λ, 520. ο, 247.
γῦπι, λ, 577. γῦπες, χ, 30.
Γυραίην πέτρην, δ, 507. Γυρῆσιν πέτρησι, μεγάλησι, δ, 500.
γωρὸς * ἐν ἄροισιν, τ, 246.
γωρυτὸ, φ, 54.

Δ.

Δ, Ἐκπλικὸν, α, 203. β, 296. δ' & δὴ, ἐγκλιτικὸν, &c. παρέλκει, &c. vid. *Indicem* Iliados.
δαιδὸς, III, 562. δαιδα, ι, 280. δαίτης, XIX, 5. δαίσσονται, ν, 335. ψ, 262. I, 61. III, 205. 443. 468. 471. 486. 529. 531.
δαίμονι δαιτρευτῆρα, π, 253. δαίμονες ὀρχηθμοῖο, θ, 263. πολέμοιο. *Fragment.* ad *Iliad.* β. 569. δαίμονι φωτὶ ἔοικεν, Θ, 159.
δαῆναι, δ. 493. δαήσεαι, γ, 187. τ, 325.
δαὶ, α, 225.
δαιδαλέοισι, ε, 32. ὑπ' ἵπποι, I, 120. δαιδαλέον, ε, 131.
δαιδάλλων, ψ, 200.
δαίδαλον, τ, 227.
δαίδας, β, 105. σ, 309. τ, 150. ω, 139. αἰζομάς, α, 428. 438. η, 101. δαίδων ὑπολαμπομένων, τ, 48. ψ, 290.
δαῖδ, η, 7. * δαῖδ πυφανεόμενον, II, 444.
δαίεται, α, 48. ζ, 132. δαίεται, ο, 140.
δαίζων, διαμοιρᾶτο, ξ, 434.
δαῖμον, ἠῶν ἐειάων, III, 548. ἄφθονα, XXIX, 16. δαίμονας, III, 381. δαίμονες, II, 11.
δαιμόνι', κ, 472. σ, 15. ψ, 174. VI, 26. δαιμόνιε, ξ, 443.
δαιμονίη, τ, 71. ψ, 166. 264. III, 97.
δαιμόνιοι, δ, 774. σ, 405. VI, 17.
δαίμονες, λ, 61. ο, 261. αἰχαυῦ, III, 343.
δαίμων, β, 134. III, 138. VI, 31. XVIII, 22. 41. τίς τι κακὸς ἔχεας δαίμων, κ, 64. γυμερὸς δέ οἱ ἔχεας δαίμων, ν, 396. χαλεπὸς δέ τις ἔφερε δαίμων, τ, 201.
δαίνυ χαίρων ἰμερόεντα. pro δαίνυε, *Imperat.* IV, 142. pro ἐδαίνυε, ut δαίνυ τίφον, γ, 309.
δαινύσκε', *Penultimâ* longâ, σ, 247.
δαινύῃ, *Mediâ* longâ, θ, 243. *Mediâ* brevi, τ, 328.
δαινύμενοι, α, 369. η, 188. ι, 162. 557. κ, 184. 468. 477. μ, 30.
δαίνυτ', ἐξέρδοι, γ, 471.
δαίνυτ', ἐείκυθα δαῖτα, γ, 66.
δαιομένοιο πυρὸς μίζαι, III, 114.
δαὶς, τίς δαὶς, τίς δὲ ὁμιλος, α, 225. φίλη, θ, 248. An solum de *Hominibus* dicitur, vid. ad *Iliad.* ω, 43. & Confer *Suidam*, v. Δαίτη.
δαῖτ', γ, 33. αἰχαδὴν κρειῶν τε καὶ οἴνου ἡδυπότοιο, ο, 206. ἐρατεινὴν, θ, 61. υ, 117. δαῖτα, β, 322. ἀτερπέα, κ, 124. ἐείκυθα, γ, 66. θαλείαν, γ, 420. III, 477. δαῖτας, α, 374. δῖτας, λ, 184. δαιτὶ, α, 26. θαλείῃ, θ, 76. 99. δαιτὸς, η, 232. ἀναθήμασι, κ, 152. δίτης, θ, 98. ἐδητῆς, σ, 402.
δαίτηθεν, κ, 216.
δαίτῃσι, κ, 50. δαίτης, γ, 44.
δαιτηθῆσαί τε, καὶ ὑπέσσαι, ἐ οἰνοχοῆσαι, ο, 322.
δαιτεύσων, ξ, 433.
δαιτῆες, α, 141. δ, 57. ρ, 331.
δαιτηθοσυνάων, π, 253.
δαιτυμόνες, non de *Procis*, δ, 621.
δαίφρονα, α, 83. δαίφρονι an *Penelopae* dicitur, α, 48. & *Fragment.* 93. δαίφρονος, α, 180. δαίφρων; Θ, 383.
δακτυλῆς, I, 47.
δάκρυ, δ, 114. δάκρυ ἀναπρήσας, β, 81. δάκρυα, ε, 84. ἡμὰ, δ, 523.
δακρυόεσσης, δ, 801.
δακρύοισι πυρρυμένη, σ, 172.
δάκρυον, π, 191. ἐλεεινὸν, Θ, 531. θαλερὸν, λ, 390. πικρὸν, δ, 153. τέρεν, π, 332.
δακρυόφιν, δ, 705.
δακρυπλόον, τ, 122.
δάκρυσιν, λ, 55. δακρύσασα, α, 336.
δακρυχέουσα, ξ, 280.
δακρύων, *Primâ* brevi, *Mediâ* longâ, I, 68.
* δάκτυλος ἄκρον, I, 45.
δαλὸν, ε, 488. δαλῷ, τ, 69.
δάμαρ, δ, 126. δάμαρτα, υ, 190. δάμαρτι, II, 212.
δαμασσαίατο, π, 105.
δαμασσάμενος φρένας εἶπεν, ι, 454.
Δαμασσενίδην, χ, 293. Δαμασσενίδης, υ, 321. χ, 212. 241.
δαμοσίη, δ, 790. ρ, 252.
δαμοσίς, γ, 410. ζ, 11.
δαμοσίᾳ πληγῆσι, σ, 54.
δάμου, δ, 495.
δαμόντων, ω, 100.
δαμῶναι, γ, 169.
δαμνᾷς, λ, 220.
δάμνασσε, IV, 252.
δάμνα), ξ, 488. IV, 17.
δάμνησι, α, 100.
δαναὶ κεάσσαι, ε, 321.
Δαναοὶ, ε, 306. ω, 46. ἡγεμόνευτις Ἄρηος, XXXVIII, 2. Δαναῶν, α, 350. δ, 278. *Fragm.* 178.
δάος μοιρὶ χειρσὶν ἔχουσα, δ, 300.
δαπέδοισι νηὸς γλαφυρῆς, II, 416. δάπεδον, κ, 227. λ, 419. χ, 309. 455. ω, 184. II, 523. *Priorem* producit, vid. ad α, 276.
Δαρδανίδη, IV, 178.
Δαρδανίην ἐύπωλον, XXXVIII, 1.
δαρδάπτουσιν, ξ, 92.
δασαίμεθα, β, 335.
δάσσατο, σ, 86. χ, 476.
δασσάμενοι, ζ, 49.
δάσκιον ὕλην, ε, 470.
δάσσατ), ε, 80.

Διαπλήξ Ἑλένης, ο, 234.
διάσασθε, τ, 423. διάσασθε, υ, 216.
διαὺ κῦ μείζα δίκαια ἰοιγενέος αἰγιόχοιο, ξ. 51.
διάσω, β, 368.
διαπύθω, α, 112.
διάφορα, XXV, 9. διάφορος, II, 396. III, 109. διάφορον, ι, 183.
διαφοινὸν, II, 304. XVIII, 23.
δι' ἐγκλιτικὸν, Vid. ad δ'.
Διᾶ, ξ, 242. Vid. Δίος'.
διζυρώτερον, υ, 385. III, 474.
διδάσκαλος, π, 316.
διδάσσει, ζ, 233. ψ, 160.
διδύκασι, III, 470. διδύκασι, Ϙ, 146. διδύκεις, θ, 134. διδυκέτης, β, 62. διδυμάων, III, 480.
διδύσαι, ω, 23.
διδαίγμιον, ν, 320.
διδάκρυσται, υ, 353.
διδύσκω, ο, 411.
διδύω, κ, 92. δίδυτο, ο, 232. ω, 228.
δίδυχθα, II, 538.
δίδυε, υ, 353.
δίδ', I, 44.
διδυσόμενον ἢ ἀφασύνδε, ε, 150.
διδυμαόνεσσι, ζ, 245. 249. διδύμων, λ, 621. δίδυντο, α, 426.
διδρακὼς, τ, 446.
δίδυκεν, μ, 93.
διδύμων, ι, 274.
διδίχα, η, 72.
δίχα, δ, 820. ζ, 168. ρ, 188. I, 48. III, 511. διδύτων, ξ, 60.
διδίσκετο, σ, 120. υ, 197. διδυσκόμενον, γ, 41.
δίδυμα, Ϙ, 230. ω, 352. II, 70.
δίδυ, ε, 300. 419. 473. μ, 122.
διδυμόπας, ρ, 599.
δίδυμον, ρ, 606.
διακαύσαντ' ἐπέεσσι, σ, 110. ω, 409.
διακόρθρου, δ, 59. II, 11.
διά', σ, 388.
διαὶ τοι διαὶ γε κῦ ἐγγύθεν ἐχυμένω, Ϙ, 351.
διαῖσι βοητῖσι, λ, 19. μ, 341. ο, 407.
διάμβ', pro ἐδάμασε, ξ, 8.
διαμαίνοντας, II, 404. * διαμαίνων, pro διαμαίων, emendo, III, 407.
διαμαλὸν Διὸς ὄπλον, I, 278.
διὰν δισμοῖς, VI, 12.
διανὰ, λ, 156. διανὸν, γ, 145. διανύσσοντος, ε, 186. II, 86.
διᾶξ', ε, 241. διᾶξαι, III, 393. διᾶξας, I, 168. διᾶξαι, III, 367.
διαπῆσαι, II, 497. διαπάσειεν, δ, 685.
διαπρησὺς, ρ, 170.
διαπρίσασα, δ, 535. λ, 410.
διάπτυε, α, 124.
διαρρίδα, II, 181.
διαρραὶ ἐδεμώκασε, μ, 90.
διάρρυπας, κ, 533. λ, 46. διάρρυπας, I, 127. διάρρυσε, β, 153. κ, 19.
διαρρᾷ, ψ, 208. ἀπειλῇ, IV, 88. V, 10. διαρρὰν, IV, 182. διαρρῶς, ψ, 240.
διαρραθμῶσιν, χ, 349. III, 405.
διάσσυπας, ι, 72. 236. 396. ὄλεθρον, κ, 130. διασσύντων, ω, 257. μ, 203. ω, 533.
δίκ', 160. δίκαι, δ, 129. ω, 339.
δικαὶς, π, 245.
δικάσσῃ, ἢ ἰνδικάσῃ πάλιν ἀὺς, τ, 192.
δίκλῃ, δ, 248.
δίλτοισιν, I, 3.
Δελφεῦσι, II, 496.
δελφῖνας, μ, 96. δελφῖνι, II, 400. 494.
Δελφινίῳ, II, 495.
Δελφῶσ', II, 247. 379. Δελφῶσι, II, 256. Δελφούσῃ, II, 276. 377. Δελφούσης, II, 244. 387. Δελφυσίῳ, II, 386.
Δελφῶν, XXVI, 14.
δίμνας, β, 401. κὰι εἴδος, ἄελπες, ω, 17. καλὸς, ρ, 307. δελφῖνι ἰοικὼς, II, 400. ἀδμητόκοισιν ὄμοιος, γ, 468.
δίμνι', δ, 297. φίλα, Ϙ, 277. δίμνια, δ, 301.
δίμηρ, ψ, 192. * δίμοιρα, III, 188. * δίμων, III, 87.
δίνδρεα, τ, 112. καλὰ, IV, 271. μακρὸν, ε, 238. 241. η, 115. σ, 358. XXXVI, 2. τηλεθόωντα, η, 114. ν, 196. ὑψιπέτηλα, λ, 587.
δινδρήεντ', XVIII, 3.
δινδρήσασα, α, 51.
δίξάμενος, Ϙ, 419.
δίξατο, ε, 462.
δίξιός, ο, 160.
δίξιπερὲς, α, 121.
δίξο, III, 312.
δίοιμι, Ϙ, 352.
δίοντων, μ, 54.
Δῖ, ε, 347 μείζα, II, 447. χλωρὸν, λ, 43. ψυχρὸν, Fragm. 187.
* Δῖπα', pro Δῖπαι, χρυσέῃ, κ, 316. Δῖπα', pro Δῖπαι, τ, 62. Δῖπα ἀμφικύπελλα, υ, 153. διπάεσσι, γ, 340. Δῖπας ἔπιν. Fragment. Odyſſ. α, 148. χρυσέοις, γ, 472. Δῖπαῖ χρυσέῃ, γ, 41. Δῖπας, Ϙ, 70. ἀμφικύπελλον, καλὸν, γ, 63. ἀδῖ εἶναι, γ, 51. μελιηδῖ, γ, 46. Male inter ἄπαξ λεγ. ponitur à Grammaticis, cum aliis, φ, 246.
διρκίσκετο, ε, 84. 158. διρκομένοιο, π, 439.
δίρμα, δ, 440. βόειον, ξ, 24. βοὸς, III, 49. μείζα δίρμα ταχείης ἐλαφοιο ψιλὸν, ν, 436. τεύξαντο βοὸς, χ, 363.
δίρμασιν πυκινοῖσιν, β, 291. XVIII, 43.
δίρματ' ἔδαισαν οἷόν τε κῦ αἰγῶν, ο, ξ, 519. ἄρχιον ἔκειτο, βαμφοφόγων τε λίοντων, IV, 160.
διρματίνοισι, τεγεσσῖ ὸν, δ, 782. Ϙ, 53.
δίρρα, τ, 421.
δίστρα, λ, 578.
δισμὸς, VI, 13. ἀμύχανα, III, 157. καστρὸς, III, 409
δίσμαῖ' ἔχυσι σιδήρεα, ω, 204. δίσμαῖ' ἔρυκε, II, 129.
δίσματα, Ϙ, 278.
δισμυσὺθ' ἑλόντες, VII, 17.
δισμοὶ, Ϙ, 296. ἀπείρονες, Ϙ, 340. ἀρχαλέοι, λ, 293. * δισμοῦ ἀνέμοιο μιᾷ Ἠφαίστου, Ϙ, 359. δισμοὺς ἀρρήκτους, αὐλότας, Ϙ, 274.
δίστοισα, γ, 403. η, 347. τ, 83.
δίστοισαν, η, 53. 347. ξ, 127.
δῖὺς ὁ γαῖαν, ι, 190.
δίυσκον δάκρυσιν ἔμασσε, ἰχώ, η, 260.
δίυξ, εὐρὺς εἰ, α, 254. δίυσσαν, ζ, 192. ζ, 510. δίυσσαξ, ψ, 128.
δίυόφρυς, I, 90. δίυοφρύων, I, 189. δίυόμενον, δ, 264.
δίυπετὲς, α, 286. δίυπετὲς, ψ, 342.
δίχθα, IV, 141.
διχόμοιρα, ξ, 155. III, 546. διχόμοιρα, υ, 271.
δίψιος, μ, 48.
δῖος, η, 49. λ, 114. ν, 407.
δῖό', δ, 373. 466. δῖῳ, α, 49. 120.
δῖθύραν, ρ, 278.
δῖϊστῆσι, ζ, 203. δῖϊστῆσι, χ, 229. αἰόλῃ, λ, 515. μ, 257.
δῖϊάμεν, δ, 226.
Δῖϊφόβοιο, Ϙ, 517. Δῖϊφόβου ἥρωος, δ, 276.
δῖϊωξῆτες, ι, 66.
Δᾶλ', II, 51.
δᾴληκα κακὸν, II, 364. δᾳλήκασι, μ, 286.
δᾳλόμενα βοητῶν ἀκόντων, σ, 84. 115. φ, 308.
δᾳλήσασθε, ν, 124. δᾳλήσασθε, χ, 278.
δᾳλητῆρες, XLVII, 8.

Δηλιάδης κῆρας, II, 157. * 166.
Δήλιον ἅρκλύσης, II, 181.
δῆλον, υ, 333. I, 25.
Δῆλ⊙, I, 61. 90. 135. Δῆλε, II, 49. 115. Δήλῳ, ζ, 162. II, 146. ἀμφιρύτῃ, κραναῇ, II, 16.
Δημήτερος ἀγλαοδίρου, Ἐλευσῖνος, *Fragment.* 61.
Δήμητ' ἠΰκομον, σεμνὴν θεὸν, XII, 1.
δημιοεργὸι, ρ, 383. τ, 135. δημιοεργὸς, III, 98.
δήμιοι, Θ, 259. δήμιον, β, 32. 44. δ, 314. δημιος, γ, 82. υ, 264.
Δημόδοκ', Θ, 487. Δημόδοκον, Θ, 44. 472. 486. Δημόδοκ⊙, Θ, 537. ἀοιδὸς θεῖος, ν, 28. Δημοδόκῳ, θ, 106. Δημοδόκῳ, θ, 254. 262. 478. 483.
δημόθεν, τ, 197.
δήμιο, ο, 467. π, 75. τ, 527.
δημὸν πὸ α, ξ, 428.
Δῆμοι ἐς ἀθηναίων, XXXVII, 17.
Δημοπόλεμον, χ, 266. Δημοπόλεμο⊙, χ, 242.
δήμῳ φῶμις, ξ, 239.
δήμῳ ἀθηναίων, β, 366. ἐὸν Τρώων, ν, 266. πίσυι, ν, 322. ἐν ἀθηναῖῃ, Θ, 211.
δήνεα, ψ, 82. ἀλοφοΐδα, κ, 289.
δὴ πόθεν, α, 290. 294. β, 221. μ, 309. ο, 422. ρ, 185. II, 343. 436. III, 320. 555. 560. IV, 56. 210. XLVII, 8.
δὴν οἰχομένοιο ἄνακτος, υ, 216. 290.
δήομεν, δ, 544. ζ, 291. π, 44.
δῆσεν, ω, 514. I, 195. ἀπερισίλλῳ, I, 4.
δηριόωνθ', Θ, 78.
δηρίσασθ', Θ, 76.
δῆσε, ι, 99. δησόμενος, β, 430.
Δία Κρονίδην, III, 57. τερπικέραυνον, 75.
Διβάς, II, 222. 242. Διβάμεναι, δ, 635.
Διγλαΐψας', δ, 438.
Διδεγμένοι, ε, 100.
Δίδε, χε. Δίδη, ε, 478. τ, 440.
Διεπέμην, δ, 215.
Διεπερωΐᾳ, ι, 220.
Διερεισάζ, σ, 148. υ, 180. III, 437. Διερείσει, θ, 195. Διερειδῆσι, ω, 531.
Διόκθρε, θ, 335. III, 511. Διόκτορον, α, 84. III, 392. Διόκτορ⊙, ε, 43. 75. 94. 145. Θ, 338. ω, 99. IV, 214.
Διάλυσις, β, 377.
Διμοιρεῖσι, ι, 291. σ, 338.
Διμοιρεὺς, δ, 209. ε, 256. 480.
Διπήφορδι, ζ, 47.
Διπτυξάμενοι, ξ, 197.
Διπτύσσοντ⊙, III, 200. διαπτύσσεσθε κέλευθον, β, 429.
Διπτύσσοι, IV, 19. διαπτύσσον, III, 336. IV, 80.
Διρρίαισι, μ, 290. διαρραίσῃ, β, 49. διαρραίσασι, α, 251.
Διρρήδην, III, 313.
Διρρίπλασσεν, τ, 575.
Διστειδώσῃσι, ρ, 244.
Διασκιδναὶς, non ipse Poeta, contra *Casaubon.* λ, 583. Not. in *Schol.*
Διχθμὸξας, γ, 291. 409.
Διχθλείβησιν, β, 204.
Διχ' (ᾗ) τεῖχα κασμηλίστης, ι, 137.
Διχτύοκος, ω, 341.
Διχ' (ξυῖνοι) φορέωσι, τ, 333.
Διφυσσόμενοι οἶνον, π, 110.
Διδίξαμεν, χ, 422.
Διδάσκαλοι, III, 553.
Διδάσκεσιν, α, 384.
Διδοῖ, δ, 237. ρ, 350. Διδοῖεν, σ, 141. Διδοῖη, λ, 356.
Διδύντος Διὸς γε, α, 390.
Διδύμασιν, αἰθαλοῦσιν, τ, 227.
Δίδυμ', γ, 380. Δίδυμοι, ο, 125. υ, 342. III, 561. Διδύσῃ, ω, 313. Διδῦσιν, σ, 278. Διδύσομεν, ν, 358.
Δῖε, φ, 240.
Δῖε, χ, 96.
Διελλήσασθ⊙, ξ, 37.
Διέδεγμεν, XVIII, 12. Διέδεγμεν, γ, 177.
Διεθρέψατο, χ, 494.
Διεκοσμήσαθ⊙, χ, 457.
Διεμήσαθ⊙, XXXVII, 12.
Διεμοιρήσατο, ξ, 434.
Διέπᾳ, XVIII, 23.
Διέπρεσε, ι, 265.
Διέπρηθεν, ο, 383. Διέπρηθεν, Θ, 514.
Διέπλατο, α, 320.
Διεπλοίησε, ε, 339.
Διερὸς βορέης, ζ, 201. Διερῷ ποδὶ φόρμιγγι, ι, 43.
Διεῦ, ρ, 398. υ, 343.
Διεσκέδασ', ε, 369. 370. η, 275.
Διέσυτο, δ, 37.
Διέχισεν, ι, 71.
Διέτμαγεν, η, 276. ρ, 439.
Διεφαίνετο, ι, 379.
Διέχθαιρε, γ, 456. ξ, 427. τ, 421.
Διζηαι, λ, 99. Διζήμενος, α, 261.
Δίη σὺ ἀμφιρύτῃ, λ, 324.
Διηκαγὲς, υ, 187.
Διηνεκέως, δ, 836. η, 241. μ, 56.
Διήνυσεν, ρ, 517.
Διήρεσε χερσὶν ἰμαῖῃσιν, μ, 444. ἀμφοτέρῃσι, ξ, 351.
Διήφυσε, τ, 450.
Διΐπτασθ' οἰωνὼ, IV, 4. Διΐπτατ⊙, δ, 477. 581. η, 284.
Δικαζόμενος, λ, 544.
Δικαίᾳ, πιπυσμένῃ, ἀνδρὶ, γ, 53. ἐπὶ ῥηθέντι, σ, 413. υ, 322.
Δικάεροι, I, 289.
Δικασπόλου, λ, 185.
Διμέρεται, XVIII, 2. 37.
Δίκη μερόντων, ω, 254. Θεῶν, τ, 43. ἀνδρῶν ἀλφηστάων, II, 458.
Δίκης ἡμετέρης τάλασ⊙ ἀμφοτέρεσσι, III, 324.
Δικλίδες, β, 345. ρ, 268.
Δικτύῳ σὺ πολυσπερῷ, χ, 386.
Δινέομεν πυρὶ λύκεια μοχλὸν ἐλόντες, ι, 384.
Δινεύσι, δ, 541. Δινεύσι, τ, 67.
Δινήσ⊙, ζ, 89. XX, 2. Δινήσαντες, λ, 241. XXXIV, 5.
Δινηθὶς, χ, 85. Δινηθῆναι, π, 63. Δινηθῆσιν, III, 45.
Δίνησι βαθείῃσι, I, 216.
Δινωτὴν ἐλίφοιτ' ἐν ἀργύρῳ, τ, 56.
Διογένεσε, *Fragment.* 255.
Διογενὲς, ε, 203. Διογενὴς, β, 352.
Διοισόμεθ', III, 255.
Διοϊστεύσειας, μ, 102.
Διοιχνεῖ, XVIII, 10.
Διοκλῆος, Ὀρσιλόχοιο, γ, 488. ο, 186.
Διόνυσε πολυσπόρ', XXV, 11. Διόνυσον ἐρίβρεμον, κισσοκόμην, XXV, 1. Ζηνὸς & Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, XXV, 2. Διόνυσος ἐρίβρεμ⊙, VI, 56. Βάκχ⊙, XVIII, 46. Διονύσῳ, λ, 324.
Dionysii Tyranni jocosa *Homeri* παρῳδία, φ, 152.
Διοσκόρους, XXXII, 1.
Διοτρεφὲς, γ, 480.
Δίπλακα, πολλὴν, πορφυρέην, τ, 241.
Δίπλῃν, τ, 226.
Δίπλυξα, γ, 458. μ, 361.
Δὶς τόσσον, ι, 491.
Διϋφανέες, μ, 22.
Δίσκοισι, δ, 620. Δίσκῳ μείζονα καὶ παχύτερ', Θ, 186.
Δίφεσσι, XVIII, 8.
Δίφεσσι, φ, 420. II, 233. Δίφεσσι, ξ, 280. ἀσκηλέσσι, υ, 259. εὐξέσσι, δ, 590. ἐξεπαλλέσσι, γ, 481.
Δίφρ⊙, γ, 324. Δίφρε εὐξέσσι, ρ, 602. Δίφρῳ, γ, 369. δ, 717.
Δίχ' δεκάζομεν, γ, 127. Δίχα δὲ σφι-

σι

σι, ἠίδατι βυλὴ, γ, 150.
διχθὰ, διδαίεται, α, 23. τοὶ θεοὶ πᾶσιν ἐδέπουθε, XXI, 4
διχόμηνος, XXXI, 11.
διψαλέος, I, 9.
διψάων, λ, 583.
δῖα, λ, 167.
διώκω. VIII, 4. διώκειν, ε, 332. διωκίμεσται, ο, 277.
δίωμαι, φ, 370.
Διώνη. II, 93.
Διωνύσιον, ω, 74. ἧν Σεμέλη Διώνυσον, VI, 1.
δμηθῆς ἵππων, XXI, 5.
Δμώτορα Ἰασίδην, ρ, 443.
δμωαὶ ὧν, π, 435. δμωὰς, π, 398.
δνοπαλίξεις, ξ, 512.
δνοφερὴ, ν, 269. δνοφερὴν, ο, 50.
δοάσασθε, ε, 474. ζ, 145. κ, 153. ο, 204. σ, 92. χ, 338. ω, 238.
δοᾶ εἶναι ἀοικέλοις, ζ, 242.
δοθιήν, ἀκὰ, β, 78.
δοιὰ τέλεια χρυσῦ, δ, 526. βοὸς ἰσχία, π, 296. πέλωρα, III, 342. δοιὰ γάρ τε πύλαι ἀνέρων, τ, 562.
δοῖμον, β, 336.
δοιὼ ἢ τρεῖς δόλιος, δ, 129. δ' ἄρ' ὑπὲρ λυθὲ θῆμονας, ε, 476. ἐξῆρχε μνησθῆς, κ, 84. δοιὼ κυβίστητῆρε, δ, 18, θρέψαντε, δοιήμεν δικτεφσυπόων, π, 253.
δοκέει τοῦδε λοίπεθεν ἢ ἄμεινον, α, 376. β, 141. εἶναι ἄρειον, ε, 360. πεπνυμένος εἶναι, θ, 388. ἐκ ἀπιτύσσειν, ε, 342.
δοκεύει, Ὠρείωνα, ε, 274.
δοκοὶ εἰλαπιναὶ, τ, 38.
δολίης ἐλήλυτο τίχνης, δ, 455. III, 76.
Δολίιος, ρ, 212. χ, 159. ω, 496. Δολίου, ω, 221. 410. γλεφάρῳ, δ, 735. Δολίος, σ, 321. ω, ω, 396. 497. γίγνων, ω, 386. Δολίῳ, ω, 408. 491.
δολιχαύλης, ι, 156. *Fragm.* 225.
δολιχὴ νῆσος, λ, 171. δολιχὴν, δ, 393. δολιχῆς, III. 143. δολιχὸν, γ, 169.
δολιχοπρύμνοισι, δ, 499.
δολιχόσκιον, τ, 438.
δολόεις, I, 50. δολόεσσα, η, 245. δολόεντα, θ, 281.
δόλοισι παιζέμεναι, γ, 119. 122.
δολόμηλον, α, 300.
δόλος, β, 93. αἰπὺν, III, 66. ξύλινον, I, 115.
δόλιος πλυνίω, τ, 137.
δολοφρονίδης, III, 282.
δολοφρονίεσσα, κ, 339.
δόμοιο, α, 330.
δόναξας. III, 47. δονάκων, XVIII. 15.
δονήσεται, II, 270.
δόνησις, ε, 38. ψ, 341.
δορπόμεθ', θ, 539. δορπῆσαι, η, 215.
δόρπου λαχόντι, μ, 283. πύμαθεν, β, 20.
δόρυ, ζ, 167. κοῖλον, θ, 507. νήϊον, ι, 384. πάλαθεν, I, 206. χαλκοβαρὲς, λ, 531.
δορυσθενὲς, VII, 3.
δὸς, γ, 46. 60. 369.
δόσαν, η, 242.
δόσαν ἀνήνασθαι χαλεπὸν εἶναι, δ, 651. ἀ γὰρ κακὸν ἀνήνασθαι δόσαν ἐστὶν, σ, 286.
δόσις δ' ὀλίγη τε φίλη τε, ζ, 208. ξ, 58.
δόσκον ἀλήτῃ, τ, 420. σ, 76.
δόπ, β, 212. δ, 666. φ, 281. 336. II, 337.
δόπιερα μελίφρονα ὄλεθε, XLI, 1.
δοτῆρ εὐμενέτην Ἥβης, VII, 9.
δούλειον, ω, 251. δούλιον, ξ, 340. ρ, 323.
δούλης, δ, 12.
Δουλιχιεὺς, σ, 423. Δουλιχίῃ, σ, 126. Δουλιχιῶν, σ, 394.
Δουλίχιον πολύπυρον, ξ, 335. τ, 292. Δουλιχίῃ, α, 246.
δουλοσύνης ἀνίηλας, χ, 423.
δοῦπον, χ, 94. ω, 524. * I, 204.
δοῦπος, ε, 401. κ, 556. μ, 202. ποδῶν ὑπὸ δοῦπος ἀκούω, π, 10.
δοῦρα, ε, 243. μακρὰ, χ, 149. νηΐα, ι, 498. II, 403. ὀξέα, χ, 265. 272. σεσημάνεται μ, 443. χαλκήρεα, ε, 309.
δούρασι, μακρὰ, ε, 162. 370. χ, 251.
δουρατέοισι, III, 121.
δουράτεον, μίσχαι, ἵππον, θ, 512. δουρατέου, θ, 493.
*δουρικλειτὸν, ρ, 116.
δουρηνέκεως ἐϋξέου, α, 128.
δοῦσα, ε, 368.
δρηχμαθεὺς, III, 146.
δρήκω. πηλοῦ, ῥίψειν ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
δρήκωνας, II, 300.
δρήκων, δ, 457.
δρήμυν, ψ, 207. δρημὺν, I, 100.
δρηξάμενοι, I, 155.
δρήπανον εὐκαμπὲς, σ, 367.
δρηψάμενοι, μ, 357.
δρήσπειρα, τ, 345. δρηπῆρες, π, 248. σ, 75.
δρηστοσύνη, ο, 320.
δρίμυ μὴ σεσυνῦφθαι οἱ αὐτὸ βίνας, α, 318.
δρίς, ξ, 353.
δρόμοι εὐρέες, δ, 605.
δρόμον, I, 95. δρόμῳ, θ, 121.
δρύες ὑψικάρηνοι, IV, 265.
δρύϊνον ἔδος, φ, 43.
δρυμὰ πυκινὰ κὴν ὕλαι, κ, 150. 197.
*Δρυόπης, pro Δρύοπος, XVIII, 34.
δρυὸς, ξ, 12. 425. παλαιφάτου, τ, 163. ὑψικόμοιο, μ, 357. ξ, 328. τ, 297.
δρυόχους, τ, 574.
δρύφθη, ἀπὸ, ε, 426. δρυφαμένω, β, 153.
δρώομαι, ε, 316.
δυάδιλα, *Priori* correptâ, χ, 114.
δύη μ' ἔχει ἄλιγκι πεσεῖν, ξ, 215.
δυήκοντα, III, 483.
Δύμαντος ναυσικλειτοῖο, ζ, 22.
Δύμαντ, II, 425.
δυναμβρόιο, α, 276. λ, 413. XLVIII, 1.
δύναμις, β, 62. κ, 69. υ, 237. φ, 202. ψ, 128. III, 117.
δύο, α, 256. β, 22. δ, 496. ε, 388.
δυοκαίδεκα, θ, 59. ξ, 13. π, 251.
δύοντα βοῶν ὀφρύς, ε, 272.
δυόωσι πολυπλάγκτους ἀνθρώπους, υ, 197.
δυσαέος, μ, 289. δυσαέων, ν, 99.
δύσαιο, λ, 12.
δύσβουλος, XLI, 3.
δύσεο, β, 388.
δύσζηλοι, η, 307. δύσζηλον, XLII, 2.
δυσηλεγὲς, χ, 325.
δυσηχὴς, II, 64.
δυσκηδὲς, ε, 466.
δυσμενέες, δ, 822. δυσμενέεσσιν, γ, 90.
δυσμενέοντες, β, 73. υ, 314.
δύσμορος, ψ, 97.
δύσμορος, υ, 194. ω, 310. δυσμόρῳ, α, 49. η, 270. π, 139.
δύσομαι εἰς ἀΐδαο καὶ ὸν νεκύεσσι φανέω, μ, 383.
δυσομένην Ὑπερίονος, α, 24.
δυσπενέος καμάτοιο, ε, 493.
δύσηνον, α, 55. δ, 182.
δυσηλεγέες, II, 532.
δυσήνυμος, τ, 581. II, 368.
δύω, *Genit. Plural.* antiquus, κ, 515.
δυωδεκὰ, ι, 159. 204.
δυωδεκάπηχυ, β, 374.
δυῶ, pro δύμεν, α, 176.
δυῶ Ἄϊδος εὐρυπυλοῖο, λ, 570. ὑψερεφὲς, κ, 111. χαλκοβατὲς, θ, 321.
δυώδεκα, β, 353.
δυωδεκάπηχυ, δ, 747.
Δωδώνην δυχειμέρην, ξ, 327. τ, 296.


δῶμα,

δῦμος, π, 228. κυανεῦον, κ, 10. κυρίδιον, μάλα καλὸν, εὐσπλανον βιότοιο, τ, 573. φ, 77. μάζα, δ, 15. ϑ, 56. μυκηθμὸν, τ, 410. σφυρηλατὸς, ψ, 50. σμηριδαλέον, κ, 398. ρ, 541. φίλον, σ, 420. ὑψιερεφὴς, δ, 15.

δύμεϑα, α, 116. ἀγλαὰ, III, 60. ἰκάνουσι, δ, 72. ἱερὰ, κ, 445. καλὰ, λ, 77. κλυτὰ. κ, 60. *μεμιγμένα, I, 59. τετυγμένα, κ, 210. ὑψηρεφέα, δ, 757.

δῦνον, ϑ, 389. ν, 13.

δῦσε, ϑ, 399. ἀγλαὰ, δ, 589. ἀμβρόσια, σ, 190. ἄστεα, ν, 135. ἑῶλα, I, 16. ἑστάναι, ω, 282. καϑάπαξ, δ, 130. κλυτὰ, ϑ, 417. μαίλιχα, IX, 2. μυελὸν ω, 282. ξυνεῖα, ω, 272. I, 16. σφυρηλατὰ, ϑ, 420. χρύσεια, π, 185. φίλα, ϑ, 545.

Δωρεῖς τὰ τελχίνες, τ, 177.

δώρεται, ο, 18. δώρεσιν, ω, 284. δῶρον ἀγαυὸν, III, 441. καλὸν, σ, 300. πρῶτον, μάλα καλὸν, ὅ τοι πατρόϑεν ἦεν, α, 312. ὕπνε, π, 481. τ, 427. δώρων γυναικῶν, λ, 520. ο, 247.

δύσῃ, β, 135. ρ, 11. 19. 551. φ, 280. III, 570. XLVIII, 11.

δυτῆρες ἑαὶ, ϑ, 325.

δυτήν, ι, 268. λ, 351.

Δυτίῃ σὺ πτόλῃ, XV, 3.

δῦτε ἑαὶ, ϑ, 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

δῦχ', δ, 262. κ, 33.

## E.

Ἐ, μάλιστα ϑυμοῖσι φιλέεσκεν, α, 434. δ, 355.

ἑ' ἐν πτολίεϑρον, χ. *ἔην πολέμοιο, ξ, 222.

ἑᾶ, ν. 359. ἕα, *Imperat.* β, 281.

ἐὰ ϖοδὸς δύμεϑ' ἵκηαι, β, 258.

ἑάων, ϑ, 509. ἑάας, λ, 109.

ἑάγη, κ, 560. λ, 65.

ἑαδότα, σ, 421.

ἑᾶν, κ, 536.

ἑανῷ ἀμόργοισιν, IV, 63.

ἕαξαν, γ, 298.

ἕαρος ἶσον ἱσταμένοιο, τ, 519. πολυανϑέος, XVIII, 17.

ἑᾶς, λ, 146.

ἑάσασιν, φ, 233.

*ἕασ', ω, 494. ἕασαν, σ, 221. *ἑάσασϑαι, β, 70. * ἕασας, λ, 452. *ἑάσειε, κ, 291. *μ, 445. *ξ, 444. *ἑάσειεν, δ, 118. *ἑάσῃς, IV. 189. *ἕασεν, ψ, 113.

*ἑ αὐτὸν, ϑ, 396. ρ, 387.

ἑάων, ϑ, 325. 335. XVII, 12. XXVIII, 8.

ἑβάδιζεν, III, 210.

ἔβαζε, λ, 510. ἐβάζομεν, γ, 127.

ἔβαινε, χ, 182. I, 64. II, 115. III, 347.

ἔβαλε, δ, 503. ἔβαλεν, ε, 479. *ἐβάλοντο, pro ἐβούλοντο, α, 234.

ἔβαν, α, 211.

* ἐβάπτετο, I, 218.

ἐβάρυνε, ι, 321.

ἐβάστασε, φ, 405. I, 77.

ἐβδομάτῃ, κ, 81. ξ, 252.

ἔβδομον ἦμαρ, μ, 399. ο, 476. *Fragment.* 191.

ἐβεβρόχει, μ, 242.

ἔβη, α, 427. ἔβημεν, ξ, 241. ἔβην, III. 380. αὖϑι, ι, 177. ἔβησαν, ι, 107. ω, 300. I, 6. ἐβήσετο, ι, 135.

ἐβίβασκεν, II, 133.

ἐβιήσατο, ϑ, 468.

ἔβλαψεν, ψ, 14.

ἔβλητο, I, 66.

ἐβόησε, κ, 311.

ἐβόσκετο, III, 193.

ἐβύλιτο, δ, 725.

ἐβύλδυσεν, ε, 23. ω, 478.

ἐβύλοντο. vid. ἐβούλοντο.

ἔβρεχε, φ, 49. ἔβρεχεν μάρμαρα, VI, 45.

ἐβρῶτησεν, υ, 113. ἐβρώτησεν, I, 277. ἐβρώτησεν, υ, 110.

Ἔβρυ καλὸ ῥέοντος, XXXIII, 5.

* ἐβώσατο, I, 75.

ἐγγυαλίσσειν, ν, 233.

ἐγγύαϑι ἐγγυάασϑ, ϑ, 351.

ἐγγυαλίξαι, ϑ, 319.

ἐγκοίλοιο, φ, 368. ἐγκοίλῳ, ρ, 161.

ἐγκύκλιον, κ, 223.

ἐγκύρσει, ε, 48. ω, 4. ἐγκυρσήμεναι, υ, 100.

ἐγλάϊσεν, ζ, 319.

ἐγλεούσῃ, β, 9.

ἐγχείρησεν, III. 428.

ἔγχεϊ μὲν λ, 178. π, 34.

ἐγχέσπαλον, ξ, 67.

ἔδαπτε, ι, 293. μ, 363.

ἐδαπτέμεν, κυλιϑῶ, λ, 97.

ἐδαπτήϑησαν, λ, 613. ψ, 223.

Ἐδαίλαδον, I, 275.

ἐδαιφάλῳ, ν, 395.

ἐδαιδαλέζεν, II, 201. ἐδαιδαλέζεν, III, 17.

ἐδαλίδῃ, XXII, 3. ἐδαλίῃσιν, III, 119.

ἐδανύσσατο, υ, 340. ψ, 291.

ἐδασμοῖσι, ο, 218.

ἐδαρύψαν, III, 416.

ἔδατο, α, 3. 420.

ἔδεατο, ν, 124.

ἔδεδε, ζ, 117.

ἐδεγηθέων, υ, 60.

* ἐδέγμεϑα, III, 242. ἐδεγμένος, υ, 33. ἐδεγμένοισι, υ, 53.

ἔδεκτο ἀξυόντων, τ, 33.

ἐδεσμοπόλεις, γ, 188.

ἔδεται, δ, 267.

ἔδηκε, I, 180.

ἐδηλήσατο, ϑ, 231. ἐδηλήσαϑε, ι, 516. IV, 3.

ἐδήσατε, ξ, 208. XXI, 4.

ἐδήσατ', ζ, 10.

ἔδηϙε, ε, 249.

ἔδητυν, ι, 209. ν, 184. ἔδητυος κ, 448.

ἐδίδυσκον, II, 47.

ἐδοίδυσαν, II, 47.

ἐδοίμαϑε, ζ, 9.

ἔδοκεν, XXX, 19.

ἐδοκίπτησε, ρ, 359.

ἔδοκεσϑε, μ, 359.

ἔδος εἶχον ἄπυρον, π, 431.

ἔδυκε, ι, 353. III, 495.

ἐδύκαϑε, α, 121.

ἐδυκέσϑαϑε, V, 16.

ἔδυσε, χ, 189.

ἐδύσαντο πανϑοδαπῶν, I, 31. ἐδύσαντο, I. 175. ἐδύσατο, I. 55.

ἔδυσαν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς, ϑ, 522.

ἐδύσετο, π, 479. τ, 425.

ἐδύσησαν, ι, 483. 540.

ἐδύσετο, χ, 56.

ἐδυλήσατ' ἐπὶ χάρμῃ, κ, 459.

ἐδύσαϑε, δ, 309.

ἐδυτέος, α, 150. ἄπρηκτος, ξ, 250.

ἐδύφλεξε, ϑ, 481. 488. IV, 12.

ἐδύδε, λ, 288. I, 64.

ἐδυτεόμεσϑα, ι, 153.

ἐδύνϑεν, δ, 19.

ἐδύσκεον, ϑ, 188.

ἐδύωκε, III, 350.

ἔδυσαν, ι, 476.

ἔδυσε, λ, 116. ν, 378. μυελὸν, λ, 281.

ἐδύκεν, IV, 125.

ἔδυμαι, ι, 369.

ἔδυμον πυελ, ω, 65.

ἔδυν, ψ, 9.

ἐδύνησαν, χ, 300.

ἔδυτο, β, 123. χ, 30.

ἔδυτης, α, 250. 375.

ἔδυξε, III, 208.

ἐδύρπον, ο, 301.

ἴδος, ζ, 42. II, 109.
ἴδυιαν, α, 160.
ἴδρωθεν, υ, 143.
ἴδρῳ, γ, 7. ϑ, 16.
ἰδρώοντε, κ, 197.
ἰδρῶσι, γ, 31. 429. XVIII, 42.
ἰδρώων, II, 4. ἴδρην, π, 44. αἴδιον, XXVIII, 3. ἴδρης, π, 42.
ἰδρύσασϑαι, γ, 35. ἰδρύσαντο, η, 98. π, 344.
ἴδυι, γ, 329. ἰδύσαϑ, δ, 425. 570. η, 352. * ἰδύσαϑ, I, 293.
ἰδύνα, III, 405.
ἰδυίῃς, γ, 70.
ἴδωμεν, π, 389.
ἴδων, ι, 297. κ, 379.
ἴδωχ', γ, 437.
ἴειδε, α, 277. β, 196.
ἰειδώσαϑ, β, 53.
ἰειδομένη, vid. ἰειαμένη, ζ, 24.
ἑκατόμβοια, α, 431.
ἑκατόν, α, 280. δ, 360.
ἑκατόμβοιο, ι, 322.
ἑκατὸν ἐπί, β, 175.
ἕκητι, β, 85.
ἑκαμμένη, ζ, 24.
ἑκάσϑ, β, 320.
ἑλάδαι, ε, 310. ἐλάδρομος, α, 409.
ἐλάδρε, γ, 418.
ἐλάπτ, ψ, 345.
ἔεργε, μ, 219.
ἐεργμένον, II, 104.
ἔέργου, κ, 238.
ἐερμένον, σ, 295. ἔερϑ, ο, 459.
ἔερσε Φῦλας, ε, 467.
ἐέρχϑ, κ, 241.
ἐέσσαϑ', ξ, 529.
ἔζεσϑ, α, 437.
ἔζόμενοι, γ, 478.
ἑζόμενοι, γ, 471.
ἕζωσε, χ, 245.
ἐῇ, λ, 613. ἐὸν, δ, 338.
ἐπιδέπτε, γ, 143.
ἐπ⊙, ξ, 505. ο, 449.
ἐπάμοιον, δ, 638. κ, 63. ρ, 367.
ἐπάμιζεν, ϑ, 451.
ἔπαντα, ϑ, 226.
ἔπτεν, β, 429. ξ, 299. ἔπτι, μ, 407.
ἔπτερα, καλὰ κνάτεια, VI, 4. παλαιὰ, IV, 229. ἐπτείρας ἀπαλάς, I, 204.
ἔπτερε, δ, 369.
ἔπτιλ', υ, 136. 141. III, 417.
ἔπτιλα, ρ, 521.
*ἐπίλεος, γ, 324. ἐπίλη, υ, 342.
ἐπτιλήϑα, γ, 92. ἐπτίλησι, κ, 22. ρ, 92.
ἐπτιλήσϑε, ϑ, 316.
ἔπτιλξεν, κ, 318.
*ἐπτίλοι, IV, 38.
ἐπτλεντῆρας, β, 292.
ἐπτλχῆς, κ, 326. ἔπτλχῆν, σ, 211.
ἐπτλω, α, 405.
ἔπτμεν, γ, 179.
ἐπτμεν, IV, 256.
ἐπτυόμεϑα, ι, 218.
ἐπτύσαντο, ϑ, 17.
ἔπτκας, κ, 338.
ἔπτλασεν, σ, 96.
ἔπτια νεκρῶν κλυτὰ, κ, 526. χεῖρων, ξ, 73.
ἔπτορε, ὦκα, κ, 207. II, 119.
ἔπτος, I, 34.
ἐπτύσσω, ι, 327.
ἔπτψαο, XXV, 7. ἔπτψε, β, 131. ξ, 22.
ἐπτίγκασεν ἀχέρδῃ, ξ, 10.
ἐπτορήσσοϑ, ψ, 369.
εἶα, pro εἶκε, ab εἴω, μ, 41. 274. σ, 345. τ, 201. 531.
εἰαερινῇ σὺ ὥρῃ, σ, 366. χ, 301.
εἶας, τ, 25. εἴασκε, κ, 166. εἴασκεν, χ, 427. εἴασσε, υ, 164. 272.
εἰᾶϑ', α, 326. εἰᾶϑ, γ, 8.
εἴαται, υ, 106.
εἶδε, δ, 153. εἶδεν, ϑ, 531. κεῖϑ δάκρυον, εἶδον, λ, 390. ω, 279.
εἰδαλίμοιο, ω, 278.
εἴδομ, ἄλλοτε μιμνηγμένον, λ, 122. ψ, 270. ἀμφέφραστον, II, 127. IV, 261. ἀνάτνον, ι, 84.
εἴδομ, α, 140. δ, 56. η, 176. κ, 372. μ, 252. ο, 139. ρ, 98. χ, 20. 85.
εἰδυῖης, ε, 206.
Εἰδοϑέη, ϑυγάτηρ Πρωτέος, δ, 366.
εἰδομένη, α, 105. β, 268. 401. η, 372. ζ, 22. ϑ, 8. χ, 206. ω, 502. 547.
εἶδος ἀγητὸ, II, 198. ἀγητὸν, ξ, 177. ἀκιδνοτέρη, ε, 217. ἀκιδνότερον ϑ, 169. ἀεικρεκὲς, ϑ, 176. ἀέλπτη, π, 57. IV, 41. ἄφατος, ϑ, 116. λ, 468. ω, 17. ὑδάλφοῦ τ εἴδος, καὶ μέγεϑος, ω, 252. σκαρεπὲς, XXXI, 16. μάλα μάρμαρος εἰσορόωσϑ, σ, 4. ἰκελοήχεε, XI. 2.
εἰδυίησι, η, 92.
εἰδυῖα, α, 428.
εἰδόλεον ἀμαυρὸν, δ. 824. 835.
*εἰκέλη, φ, 240.
εἰκελος, ν, 53. εἰκελον, π, 304. *λ, 206. εἰκελ⊙, υ, 88. VI, 21. *εἰκέλω, τ, 384.
εἶκτην, δ, 662. εἶκτεν, δ, 27.
εἰλαπινάζεσϑ, β, 57.
εἰλαπίνη, ἐ χαίροις, α, 226. εἰλαπίνη πολιήϑ, λ, 414.
εἰλαρ κόμοντες, ε, 257.
εἰλάπιναί τε δυκοὶ, τ, 38. εἰλάδιον δ' ἰσὸν, β, 424.
Εἰλειϑυίης, τ, 188.
εἰλίλαϑε, γ, 318. εἰλάλαϑόμεν, γ, 81. εἰλαλαϑὼς, τ, 28. υ, 360.
εἰλίποδας, α, 92.
εἰλκομεν, γ, 153.
εἰλύσατο, ω, 352.
εἴλυμα πτερόεν, ζ, 179.
εἰλυμένα, ξ, 136.
εἰλυϑ, ε, 403.
εἴμαϑ, β, 3. ἀκάνϑαι, σταλάουϑα, ζ, 26. ἀμβρόϑ, π, 260. 265. ω, 59. ἄργυφα, III, 250. ἐξυμοῦσαι, ϑ, 249. ἐπέρασε, ϑυῶμα ἰδυῖαϑ, ϑ, 366. ἐύσσυτα, ν, 369. ϑυώδεα, ε, 264. φ, 52. κακὰ, λ, 190. καϑαρὰ, ζ, 61. καλὰ, ν, 218. ξ, 154. λυγρὰ, π, 457. *πολυπόρους, II, 184. πολυπτύχας, XXXI, 8. ὑφαντὰ, ν, 218. φοινικόεντα, III, 250.
εἰμένοι, ο, 330.
εἰνάετες, γ, 118. ε, 107. ξ, 240. χ, 228.
εἰνάκις, ξ, 230.
εἰναλίαι, ε, 67. εἰναλίῳ, δ, 443.
εἰνοσίφυλλον, ι, 22. λ, 315.
εἶξαν, β, 40. εἴξασε, ε, 126. εἴξασκε, ε, 332. εἴξεις, ξ, 221.
εἶπαπ, γ, 427. εἰπέμεναι, δ, 282.
εἴποϑεν, α, 115.
εἰργάζετο, γ, 435.
εἴρια, γ, 90. εἶρος, α, 284.
εἴρεσϑε, ϑ, 529.
Εἰρεσίαι, II, 32.
εἰρεσίῃ, λ, 639.
εἴρεσϑ, α, 188.
εἰρημένα, μ, 453.
εἰρήνη, ω, 485. ἀγαϑὴ, XLVIII, 5.
εἰρήνης, VII, 16.
εἰρήσϑ, τ, 46.
εἴρηϑ, ι, 503. εἴρητο, π, 11.
εἴρια, σ, 315. χ, 423.
εἰρομένην, ε, 263. ω, 114.
εἰρομπόκων οἰῶν, ι, 443.
εἴρος ἰοδνεφὲς, δ, 135. ι, 426.
εἶρπον, μ, 395.
εἰρύσϑ, ζ, 265. π, 463.
εἰρυσσάμην, κ, 165.
εἶρυτο, χ, 90. ψ, 229.
εἴρω, β, 162. εἰρόμεϑ, ϑ, 549.
εἰρωτᾶς, δ, 347. ε, 97. ι, 364.


εἶσα-

εἰσαναβᾶσα, τ, 594.
εἰς ἅτε ἰδίοις, ῥ, 217.
εἶσας, γ, 180. δ, 358. 458. η, 43. λ, 184. εἶσης, δ, 578. II, 489 εἶσης, λ, 507.
εἰσαφίκηαι, μ, 40.
εἰσείδον, η, 117.
εἰσελάων, κ, 83.
εἶσεν, α, 130. ζ, 7. κ, 233. ξ, 49.
εἰσενόησε, λ, 571. 600.
εἰσερύσαντες, μ, 317.
εἰσήλυθεν, δ, 338. ρ, 129.
εἰσιδ', α, 118. εἰσίδεσθαι, ι, 148. εἶσιδεν, λ, 305. π, 356.
ἐσθμὴ λεπτὴ, ζ, 264.
εἴσκεις, δ, 148.
εἴσεδος, ἀρεταὶ, κ, 90.
εἰσεχεύσατο, ζ, 157.
εἰσορόωσαν, γ, 246. εἰσορόωντα, γ, 123.
εἶωθε, ρ, 394.
ἐκάεργος, Φ, 323. II, 357. 382. 420. 440. 474. III, 281. 333. 497.
ἐκάη, μ, 13.
ἑκάθεζε, VI, 14.
ἑκάθιζον, π, 408.
ἑκαίνυτο, γ, 282.
ἑκατόεσσι λίην, υ, 99.
ἑκατόμβοιο, ι, 130.
ἕκαμψε, ε, 453.
*ἑκατηβελέταο Φοίβου παιήονα, II, 157.
ἑκατηβόλε, II, 134. ἑκατηβόλε, υ, 278.
ἑκατόμβας ἀγαλλέσθαι, η, 202. ἐξαίτους, τ, 366. ἱερὰς, γ, 144. πλήσασα, δ, 352. ἑκατόμβης ἀγαλλέσθαι, γ, 59.
ἑκάτῳ, II, 275.
ἕκβασις, ε, 410.
ἑκβήσεσθε, ω, 300.
ἑκηβολίαισιν, II, 468. ἑκηβολίαι, XLIX, 1. ἑκηβολίῃσιν, IV, 198.
ἑκηβόλον, κ, 138. ἑκηβολίῃ, δ, 184.
ἑκηβολέας, π, 354. σ, 35.
*ἑκηβόλου, IV, 285. ἑκηβόλος, γ, 123. λ, 235. ο, 225.
ἑκδῆσαι, χ, 174. ἑκ—δήσας, κ, 96.
ἔκδικον ἧμμα ἔχει θεὸς, I, 96.
ἔκδυσε, IV, 166.
ἔκδυνε, α, 437. ἑκδὺς, ξ, 460. χ, 334.
ἑκέασσε, ε, 132. η, 250.
ἑκέδασσεν, γ, 131. ρ, 317. ξ, 242.
ἑκέκασο, β, 158.
ἑκεκεύθει, ι, 348.
ἑκέκλετο, ζ, 71.
ἑκέλευθον, δ, 673.
ἑκέλσαμεν, ι, 546.
ἑκερτόμεον, β, 323.
ἔκδυθι, ψ, 30.
ἑκέχυντο, τ, 539. *I, 242.
ἔκηλον, β, 311.
ἔκηλον γλῶ, σ, 99.
ἑκηλέοισι, ψ, 179.
ἔκηλε, ο, 147. ἔκηλε, II, 209. 229. 239. 277.
ἑκείρατο, η, 182. κ, 356. ρ, 53.
ἑκέκαστο, ο, 257.
ἔκιχεν, γ, 169. ἑκίχομεν, π, 379.
ἑκλάγετο, κ, 557.
ἑκλελάθοιτο, γ, 224.
ἑκλήιστον ὀχῆας, ω, 165.
*ἔκλιν' ἱστία, χ, 121.
ἑκλίνθη δ' ἑτέρωσε, χ, 17.
ἑκλύζετο, I, 75.
ἑκλύθη, ο, 484. 541.
ἑκλύσθαι, κ, 286.
*ἑκμαίασσετο, III, 508.
ἑκοιμήθημεν, ι, 559. κ, 186.
ἑκόμας, μ, 450.
ἑκόμιζε, ρ, 113.
ἑκομίσατο, ξ, 316.
ἑκόνησεν, I, 204.
ἑκοπάθην, I, 188.
ἑκορέσθην, δ, 541.
ἑκόρυσσεν, I, 122.
ἑκόσμει, η, 13. ἑκόσμησεν, V, 11.
ἑκπεπαλαγμένῳ φρένας, σ, 326.
ἑκτέτασται, χ, 56.
ἑκτετράφασιν, η, 35.
*ἔκτισεν, ι, 353. 361. ἔκτισεν, κ, 237. 318.
ἑκπλείας, III, 248.
ἑκπλήγαντες, VI, 50.
ἑκπλήσσεσθαι, σ, 230.
ἑκπρεπὲς εἶδος ἔχεσκεν, XXXI, 16.
ἑκτετραλεσταμένη, β, 400. II, 111.
ἑκτετραλιπόντες, Φ, 515.
ἑκρήνεν, ἐέλδωρ, IV, 223.
ἑκφέρεσθαι, δ, 778.
ἔκρυψεν, ξ, 357.
ἔκχυσε, α, 300. ἔκχυθεν, δ, 537.
ἔκχαμεν, ι, 310.
ἔκχεεν, α, 30. τ, 276.
ἔκχυτο, α, 36. 299. ἔκχυτον, α, 108.
ἑκπεπτηῶτι, III, 519.
ἑκπιλίαν, κ, 27.
ἑκπλίσσας, γ, 275.
ἑκτήσατο, υ, 265. III, 24.
ἔκλυσεν, λ, 262.
ἑκύκα, ὀφ. κ, 235.
ἑκύλινδε, III, 119.
ἔκυσ', ψ, 208. ἔκυσεν, φ, 225.
ἑκφᾶσ', ν, 246. ρ, 308.



ἔκφερεν, ε, 469.
ἑκφόρεον, χ, 451.
ἔκφυγε, δ, 502. 512. ε, 235.
ἑκχύμενοι, Φ, 515. ἔκχυτο, τ, 504.
ἑκών, ἐγὼ, τ, 541. ἑκόντι, δ, 259.
ἑκὼν, β, 133. γ, 214. δ, 247. 372 377. 649. ε, 100. π, 95. χ, 351.
ἐλάαν, γ, 484. 494. ε, 290. ζ, 82. μ, 47. 109. 124. ο, 50. 192.
ἔλασσεν, ζ, 81. καὶ, ρ, 326.
ἐλάσσαιτο, υ, 282.
ἐλάσσυβος, III, 316.
ἐλαΐαις τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
ἐλαίη, ω, 245. τανύφυλλος, ν, 102. 346. ἐλαίης ἱερῆς, ν, 372.
ἐλαΐνεον, ι, 320. ἐλαινέῃσι, ι, 394. ἐλαΐνεον, ε, 236. ι, 382. ἐλαίνῳ, ι, 378.
ἔλαιον ἰοῦσδε, β, 339. ὀχὲν, ζ, 79. 215. η, 107. XXIII, 3.
ἐλαύνετε, Φ, 93. 532.
ἐλάσαι, σ, 93. ἐλάσασθε, υ, 51. ἔλασσε, γ, 493.
ἔλασσε, III, 379.
ἐλάτῃσι, IV, 265.
ἐλατὴρ ἀγαθὸς, II, 232. ἐλατῆρα, III, 14. ἐλατῆρε κραιπνῷ, III, 265. 377.
Ἐλεϊκοϊδὴ ἰοῖπτρῳ, II, 210.
Ἔλεπτον, χ, 267.
Ἐλεπτρεὺς, Φ, 111, 129.
ἐλεύσῃσι ξυσσῆς, μ, 172.
ἐλεύσομαι, γ, 157. ι, 465.
ἐλεφηνόλοιο, XXVI, 2.
ἐλεφοισι ὠκείης, ζ, 104. ἔλαφον, μείζονα, ὑψίκερων, κ, 158.
ἐλεφηράφοιο, γ, 370. ἐλεφηράφου, α, 164. ἐλεφῆνι, ε, 240.
*ἐλεχέων, *ι, 116. κ, 509. II, 197.
ἐλεχέων, III, 570.
ἐλέων, III, 342.
ἔλθεαι, ψ, 6. ἔλθεμεν, ε, 219.
ἐλθέμεν', IV, 190. ἐλθέμεναι, α, 19.
ἐλίγμοιν, ι, 335.
ἐλίγκια, φ, 329. 333.
ἐλίγκιε, φ, 424.
ἐλιγχείῃ, ξ, 38.
ἐλίεσσι, λ, 204. 205. 209. καὶ, λ, 425.
ἑλεσσὸν, ζ, 327. Φ, 531. π, 219.
ἑλεσποάτῳ, θ, 530.
ἐλείηναν, ε, 191.
ἐλίησι, δ, 365. ἐλίησιν, χ, 312. 344.
ἐλιττὸν, ξ, 82.

ἅλεσσον, ξ, 480.
ἅλεφθιν, III, 195.
ἅλικτο, τ, 50.
ἁλίλησθε, ἐπὶ, Ϙ, 475.
ἁλιλίζετ', XXVIII, 9.
ἁλίλιξεν, ἁλὶ, ε, 314. ἁλελίχθη, μ, 416. ξ, 306.
ἁλίλυτθ, χ, 186.
Ἑλένη, δ, 121. 305. ο, 100. 104. *λ, 441. Ἀργείη, δ, 184. 296. ψ, 218. δῖα γυναικῶν, δ, 305. ο, 106. Διὸς ἀιγιόχοιο, δ, 184. ψ, 218. κυνώπιδος, ο, 123. πανύπιπλ⊙, δ, 305. ο, 171. Ἑλένη, δ, 12. 130. εὐπατερείη, λδικολέτω, χ, 227.
ἁλίξατο, δ, 305.
ἁλιοῖσιν, ξ, 432.
ἁλιοῦς, Ϙ, 68.
ἅλισκον, ξ, 220.
ἁλιτόμην, δ, 340. 424. κ, 267. 540. ἁλιτόσδ, α, 168.
Ἑλλοπίδος, *Fragment.* 61.
ἁλιφερέοντ, τ, 565.
ἁλίφρονες, δ, 73. τ, 564. πάπτη, φ, 7. ποπελίστω, Ϙ, 404. πελεσῦ. σ, 195. τ, 564.
ἅλτο, β, 106. ω, 140. III, 154.
ἁλύλας, η, 113.
ἁλυλίξατ', η, 86.
ἅλφι, α, 284. ἁλφῖτ, α, 422. ἁλφίμου, γ, 188. ἁλφὼν, α, 115.
ἁλιγμόνες, III, 306.
ἅλικας, α, 92. γυναικῶν, IV, 164. *ἐπὶ γυναικῶν, III, 87.
ἁλικβλίφαρε, V, 19.
ἁλικίδι, III, 192.
ἁλίπορον βοῶν ἐπιβουκόλος, χ, 292.
Ἑλικάονα, XXI, 3. Ἑλικάονι, I, 1. ξωσθῦ, XL, 2.
ἁλικακάδης, XXXII, 1.
ἁλίπεσθ, Ϙ, 125.
ἁλίστοντ, XXXI, 3.
ἁλίσσεθ, κ, 24. ω, 24. 28. II, 361.
ἁλικάρμας, σ, 12.
ἅλκατο, τ, 506. VI, 32.
ἁλκίχίπους, II, 147.
ἅλκαντ', π, 276.
ἅλκαδε, σ, 87. ἁλκάδεσσ', ν, 325.
Ἑλκάδα, δ, 726. 816. λ, 495. ο, 80.
Ἑλκυσσάντῳ πλατῆ, ω, 82.
ἁλκίδοδεν, κ, 145. ἁλκιπέδοσιν, κ, 481.
ἁλλὸν ποικίλον, τ, 228.
ἁλόων, δ, 252.
ἁλοίατο, υ, 117.
ἅλ⊙ τὸ, ξ, 474.
ἁλῶσιν, δ, 750. 759.
ἁλόχδοσι, III, 230.
ἁλόωσι, η, 319.
ἅλπιαν, φ, 314. ἅλπει, β, 91. ν, 380. ἅλπετο, γ, 275.
Ἐλπῆνορ, λ, 57. Ἐλπήνορα, μ, 10. Ἐλπήνορος, λ, 51. Ἐλπήνωρ, κ, 552.
ἐλπίδος, π, 101. τ, 84.
ἐλπωρὴ, β, 208. ζ, 314. η, 76. ψ, 287.
ἕλσας, χ. ἐλάσας, ε, 132. η, 250.
ἕλυον, η, 6. II, 405. ἕλυσαν, ω, 380. ἕλυσαν, β, 418.
ἐλυθεὶς, ι, 433.
ἔλων, α, 318. δ, 2.
ἐλὼν, δ, 66. 506.
ἐλῶντε, III, 355.
ἕλωρ Ϙ κύρμα χθονός, γ, 271. γίνωμαι, ε, 473. γένηται, ν, 208. ἕλωρ γένετ', ω, 291.
ἔμ', ε, 99.
ἐμαθον, I, 101.
*ἐμαίρεσε, III, 140.
ἐμαιριάμοιθ', ω, 41. ἐμαίρεσε, χ, 228.
ἔμαρπτε, υ, 56. ἔμαρψεν, ω, 389.
ἐμαίχοντο μαίχην, ι, 54. χ, 245.
ἐμβαίνων, κ, 164.
ἐμβαλέειν, δ, 298. ἐμβάλετ', ψ, 179.
ἐμβασιλεύσε, ο, 412.
Ἐμβασίχυτος, I, 208. Ἐμβασίχυτε⊙, *Τυφθόγε υἱὸς, I, 136.
ἐμβεβαὼς, XXX, 9.
ἔμβη, δ, 656. λ, 256.
ἐμβρυον, ι, 245. 309. 342.
ἐμείθεν, δ, 592. ζ, 289.
ἐμειναμεν, ι, 151. 231.
ἐμεῖο, γ, 237.
ἔμελλε μοι τεῦτε μετειπέμεν ἠδ ἔρεσθαι, π, 465.
ἔμενεν, δ, 274.
ἐμέλπετο, δ, 17. ν, 27.
ἐμέμηκον, ι, 439.
ἐμεμάκτο, μ, 395.
ἐμέμφετο, I, 69.
ἐμοὶδθ, III, 46.
ἐμέσσατο, γ, 194. 303.
ἐμνησάμεσθ, μ, 373.
ἐμοίγε, η, 61. ψ, 219. XXXI, 14.
ἔμοιγε, α, 433.
ἐμοιμεν, τ, 50. ἐμοίμεθα, π, 368. ἐμοιμεν, ψ, 38.
ἐμοιγλέκοντο, υ, 7. ἐμοιγλέοντ' ω, 209. δ, 175. ἔμοιγε, α, 110.
ἐμοίχθη, χ, 329. ἔμοιχθεν, I, 43.
ἔμοιγε μ. ρ, 226. ἔμοιγε, σ, 361.
ἐμμαπέως, ξ, 485. IV, 181.
*ἐμμιμαώτες, ψ, 127.
ἐμμορίης αἶσι, ι, 386. φ, 69.
ἔμμορε, λ, 337. IV, 37.
ἔμμορέμ εἶσι πρὸς Ϙ αἰδῦς, *audi*, vid. αὐδί.
ἔμνησας, γ, 103.
ἐμνῶσθ, IV, 24.
ἐμόγησε, δ, 107. ἐμόγησεν, δ, 106. 152. 170. ω, 206.
ἐμπαίζει, α, 271. 305.
ἔμπαιον, *Mediâ* Comminui, ν, 379. κακῶν ἔμπαιο⊙ ἀλάπης, φ, 400.
ἐμπιλάσσαι, III, 520.
ἔμπεσε & ἔμπεσεν, β, 54. δ, 508. ε, 50. 318. ζ, 116. μ, 266. ο, 374. ἔμπεσον, Aor. β. IV, 200.
ἐμπίμπλαμ ἐδωλῶν εἶκ⊙, XXIX, 10.
ἐμπλείην, σ, 118. υ, 26. χ, 3.
ἐμπλήγδην, υ, 132.
ἔμπλησθ, Ϙ, 16. ἐμπλήσαντες, σ, 45. ἐμπλήσασ', Ϙ, 495. ι, 209. 212. ἐμπλήσθω νηδὺς, ι, 296. ἐμπλησάμεν, κ, 573. λ, 31. ἔμπλησεν, β, 353.
ἔμπνευσεν, ω, 519. ἔμπνευσεν, VI, 33.
ἐμπνείησιν, I, 183.
ἐμπολίοντο, ο, 455.
ἔμπορος, β, 319. ω, 299.
ἐμυδιόωσα, β, 172. ρ, 223. 451.
ἐμφορέοντο, μ, 419. ξ, 309.
ἔμφυλον, ο, 273.
ἔναιον, γ, 292.
ἐναίρειο χρῆσθ καλὸν, σ, 263.
ἐναίρων θῆρας, XVIII, 13.
ἐναίσιμα, β, 159. ρ, 321.
ἐναλίγκια, ν, 89. ἐναλίγκιοι, π, 5. XLII, 1. ἐναλίσκιον, π, 209. 273. ἐναλίγκι⊙, α, 371. β, 5. δ, 310. ι, 4. ρ, 337.
ἔναλον πόλιν, II, 180.
ἐναμείλαν, ι, 223.
ἔνασε, φ, 122.
ἐναργὴς ἠοὶ φαίνουσα ἁμῆν, η, 201. ὑ πάντεσσι, π, 161. ἐναργὲς ὄνειρον, δ, 841. ἐναργὴς ἄλλη μοι Ἀθήνη, γ, 420.
ἐναρηφῶ, ε, 236.
ἐναρίθμιον, μ, 65.
ἔνασσαν, II, 298.
ἔναυλοι ὀλέοντες, XIII, 5. ἐναύλας, σκιόεντας, IV, 74. 124. ἀλέοντας, XXV, 8.
ἐνδέξια, ρ, 365. III, 453.
ἐνδεδόν, XXXI, 6.

ἴνδλ⊙, *Mediâ longâ*, δ. 450.
εἰσάπτησαι, μ, 443. εἰσάπτησε, σ, 478.
εἰσδυκάνω, π, 256. χ. 65. 450.
εἰσίδυσεν, ε, 260. ι, 159.
εἰσίκει, δ, 233.
εἰσίκει, ι. 164. τ, 443.
ἴσκεσκε, δ. 623. 784.
ἴσκομεν, ξ. 210.
εἰσίσκω, ν, 387.
εἰσίκρυψε, ε, 488.
εἰσίλλαται, II, 213.
ἴσκομεν, ϑ. 470.
εἰσίσκω, σ, 320. τ, 65. π, 212. 417. σ, 77.
εἰσόω, II, 366.
εἰσίπλησαι, ρ. 503.
εἰσίπτυσσεν, ι, 381. τ, 138.
εἰσίσσομαι, ε. 561. εἰσίσσω, ρ, 549. 556. εἰσίσσητε, ψ, 301. εἰσίσσομεν, ω. 413. εἰσίσσω, III, 432.
εἰσίφεσκεν, ι, 383.
ἴσκεσκε, φ. 12. 60.
εἰσίσκω, β, 271.
εἰσίδδιν, γ, 350.
εἰσίσσασεν, ξ, 51. εἰσίσσαίνω, π, 35.
εἰσία, ϑ, 200.
εἰσίκαβε, μ, 401.
εἰσίμοσθε, δ, 272.
εἰσίχεσθε, ω, 423.
ἴσσομεν, I, 182.
εἰσίσ, ε. 198. εἰσίσσομεν, β. 295. μ, 293.
εἰσήμασαν, δ. 299. π, 338. ἴσηαε ϑυμῷ, ω, 247. ἴσηαν. α, 361. λ, 101. ν, 342. φ, 355. εἰσήσω, ε, 165.
ἴσηορεν, ρ, 233.
εἰσήμι⊙, ν, 421.
εἰσίαμε, ι, 187. εἰσίαμεν, ε. 556.
εἰσιόσιον, π, 454. εἰσιόσι⊙ ὥστε χαλιδὴν, XLVIII, 11.
εἰσιαυτὸν, α, 288. β, 219. πλεσφόρεον, δ, 86. ἐνιαυτὸς, κ, 469. εἰσιαυτῷ ϑεσπεσίῳ, λ, 247. εἰσιαυτὸς, XXV, 13. εἰσιαυτῷ ἐνικοσῷ. ρ, 327. ἐνδικάτῳ, γ, 391. π, 18. εἰσιαυτῶν ϑεσπεσιόων. α, 16.
εἰσίκω, μ, 65.
εἰσίκα, γ, 121. εἰσίκαμες, σ, 331. 392.
εἰσικὸς, ε, 446. III, 165. ἴσκασι γλον, κ, 448. εἰσικᾶς, υ, 266. Ἐνισικὸς, λ, 239. ϑίοιο, λ, 237. ὃς πολὺ καλλιστος πεφιμωῖν, λ, 238.
εἰσίκλειον αὖτω, ξ, 113. βιότοιο, τ, 580. φ, 78. ἐνίσκλει⊙ κυνοραιστέων, ρ, 300.
εἰσιπλήξασι, χ, 469.
εἰσιπλέασαι, υ, 221. εἰσιπλάγξ, τ, 117. εἰσιπλώσαν, λ, 451. εἰσιπλέσσειν, ψ, 358.
εἰσίπεθμεν, ω, 160.
ἴσιασιν, γ, 101. 247. εἰσιασεῖν, γ. 93. δ, 323. ἴσιασιν, ξ, 509.
εἰσίασιν, γ, 327. εἰσιασήσω, ε, 98. εἰσίασσις, δ, 317.
εἰσιασόμε⊙, ω, 162.
εἰσίψω, β, 137.
εἰσαίρεσιν, I, 266.
εἰσία ἕδραν, γ. 7 ταύρες, γ, 8. αἰσυμνῆται κρατεῖ πάντες αἰείσιν, ϑ, 258. λείχανον αἴϑης. ι. 160. κεῖτο πίλιϑρα, λ, 576. νῆας πίλας, ξ, 248. Μέσσῃ εἰσία πᾶσαι, ἀμφιδέμεναι ὑπὸ καλῇ, ω, 60. ἐνήμαρ τι ϑ ἐνία νύκτας, II, 91.
εἰσιακάχας, λ, 310. ἐνιακάχυν ὄρμην, II, 104.
εἰσιτέργμοι, λ, 311.
ἴσιεσι, ω. I. IV, I. XVIII, I. ἴσιεσιν, XVIII, 29.
εἰσιαέριοι. κ, 19. ἐνιαέριοισιν, κ, 390. ἐνίαε⊙, τ, 179.
εἰσήκοσιν, τ. 174.
εἰσῆμαρ, η, 253. ι, 81. κ, 28 μ, 447. ξ, 314. II, 91.
εἰσιοσίμαιον, κλυτὸν, ι, 518. ἐνιοσίμαιος, κλυτὸς, ε, 423.
ἴσιυσ, ζ, 28. ξ, 514. 522, ἴσιυ, ε, 229. ἴσιυτο, ε, 230.
εἰσιύχαμ, γ, 178.
ἴσιυχον, III, 284.
εἰσίσι, III, 213. ἐνίσιμι, α, 257.
εἰσιοχεύσιμι, γ, 472.
εἰσίμοδυε, ι, 217. ἐνίμοδυε, XVIII, 32.
εἰσοπὶ ϑυμαιτίη. II, 360. ἐνοπλὶ, κ, 147. III, 509.
*εἰ ὅπλοις εἴμεν, pro ἐνοπλιόωμεν, I, 152.
*ἐνόπλιος, pro ἔνοπλος, I, 131.
ἐνὸς ἀνδρὸς, α, 377. β, 142. ϑ, 105. ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ, γ, 6. ἐνοσίχλων κρείων, ε, 282. 375. Ποσιδάων, α. 74. ε, 339. 366. η, 56. 271. ϑ, 354. ι, 283. λ, 251. μ, 146. 159.
ἴν τ' ἄρχε οἱ φῦ χειρὶ, ϵ, 302. ϑ, 291. κ, 280. λ. 246.
ἐντικύσαζ, φ, 92. ἐντικύσαι, τ, 587. ἐντικύσασϑαι, φ. 403.
ἔντεα, η, 232. ἀρείϊα, τ. 17.
ἔντερον οἷος ἐϋτρεφὲς, φ. 408.
ἔντεσιν *αὐτῷσι σὸν, I. 156.
ἐντιϑέμεσϑα, γ, 154. δ, 578.
ἔντε, ἐξ ἔχον. α, 150. γ, 67. 473. δ. 68. ϑ, 72. 485. μ, 308. ξ. 454. ο, 143. 302. 500. π, 55. 480. ρ. 99. ω. 488. II, 513.
ἐντρέπεται, α, 60.
ἐντροπίησι δολίῃσ', ἐλυμένοι, III, 245.
ἐντυναμβλήν, μ, 18. ἐντύνασι, ζ, 33. ἐντυνόμβλοι, γ, 33. ἐντύνοιϑ, ο, 499. π, 2.
ἔντυον, ψ, 289.
ἐνύπιον, ξ. 495.
ἐνάμασ, φ, 245. 391. ἐνάμας, σ, 215. ἐνάμασι, κ. 32. υ, 252.
ἐνάπασι πεφνεφαιόωϑ', δ. 42. χ, 121.
ἐναπείλας, ψ, 94.
ἐνῶρτο, ϑ, 326.
ἓξ, ι, 60. μ, 90. 246. π. 248. χ, 252. ω, 496.
ἑξαγεν, ϑ, 196.
ἑξαγϑέσϑαι, λ, 233.
ἑξάπτε, γ, 115.
ἑξαίνυτο κάλλιμος ὄδος, ο, 206.
ἑξαίρετοι ἠϊκίης κύρσι, δ, 643.
ἑξαιρεόμην, ξ, 232.
ἑξαίσιον, δ, 690. ρ, 577.
ἑξαίτης, β, 307. ε, 102. τ, 366.
ἑξαίφνης, I, 285.
ἑξακέσαϑ', γ, 145.
ἑξαλαπάξαι, γ, 85.
ἑξαλαώσας, ι, 504. ἑξαλάωσε, ι, 453.
*ἑξαλέοντες, VI, 51.
ἑξανύδις, ε. 438. ἑξανύδυσαι, δ. 405.
ἑξανιφανδὸν, υ, 48.
ἑξανίδυσαν, I, 132.
ἑξανιὼν, XVIII, 15.
ἑξαπατᾷν, III, 318. ἑξαπατῶσαι, ν, 277. ἑξαπάτησεν, ι, 414.
ἑξαπατήσεις, *Fragment.* 250.
ἑξαπάφησε, II, 376. ἑξαπάφωσι, II, 379. IV, 38. ἑξαπάφω, ψ, 79.
ἑξαπέβησαν, μ, 306.
ἑξαπίδυσε, ε, 372.
ἑξαπίνιζεν, τ, 387.
ἑξαπίνης, κ, 557. μ, 288. ξ, 29. 38. φ, 196. ω, 159. I, 81. VI, 50. XXVII, 13. XXXII, 10.
ἑξαπίλωλε, υ, 357.
ἑξαρπάξασι νεὼς κυανοπρῴροιο, μ, 100.
ἑξάρχοντες, δ, 19. ἑξάρχασι, XXVI, 18.
ἑξαφίλασϑε, χ, 444.
ἑξαφύοντες, ξ, 95.
ἑξάψας, κίονος μεγάλης, χ, 466.
ἑξεγέλασσεν, III, 389.
ἑξεγέιρεσϑ, XVI, 2.
ἕξει, ζ, 281. ε, 72. ἕξεν, ω 521.
ἕξης, III, 291. ἕξετε, II, 501.
ἑξέλιτο,

ἐξελίζω, λ. 200. χ. 388. ἐξειλίζω, π, 218.
ἐξενίσσαι, τ, 194. ω, 265. 270.
ἐξεπίης, ο, 442. ἐξέπιης, IV, 287.
ἐξέρεστο, ν, 127.
ἐξειώσαι, υ. 179.
ἐξέστι, ν, 130.
ἐξεκαλεῖτο, ω, 1.
ἐξελάσας, β, 248.
ἐξελε, χ, 110.
ἐξελήμεναι, δ, 283.
ἐξελιγμένοιο, ε, 432.
ἐξελον, η, 10 ι, 160.
ἐξεμοίσετε, μ, 237. 437.
ἐξέμμορε, ε. 335.
ἐξεναρίξας, χ, 246. ἐξεναρίξας, λ, 272.
ἐξ ἔντο, ἔρον, α, 150. Vid. in ἔντο.
ἐξιον, ψ, 199.
ἐξιπέρησε, κ, 162. ἐξιπέρησεν, III, 352.
ἐξίπτη, I, 210.
ἐξίπτυπεν, ε, 322.
ἐξερέεινε, κ, 14. τ, 116. III, 252. ἐξερεείνεν, III, 544.
ἐξερέοιο, γ, 24. ν, 41. τ, 99.
ἐξερέῃ, α, 416.
ἐξερυσ', ι, 397.
ἐξεσάωσε, δ. 501.
ἐξέστυξε, ι, 373. 438. μ, 366.
ἐξέτάμομεν, μ, 360.
ἐξετανύσθη, VI, 38. ἐξετάνυσσε, III, 124.
ἐξετέλεσεν, δ. 7.
ἐξεπλῆτο, III, 10.
ἐξεπλήσθη, I, 294.
ἐξεπέλεσε, β, 110. γ, 99. δ, 329. ω, 145.
ἐξεπλεῦντο, λ, 293. ξ, 293. II, 349.
ἐξετέρεσεν, III, 42.
ἐξετύφλε παρὰ μικρὸν, I, 235.
ἐξ εὐνῆφι, β. 2. γ, 405.
ἐξεύχεται, α, 406.
ἐξεφαάνθη, μ, 441.
ἐξεφάνη, κ, 260.
ἐξέφθιτο, ι, 163. μ, 320.
ἐξέφυγον, ψ, 236.
ἐξεχυθ' ὕδωρ, τ, 470.
ἐξῆγε θύρηζε, ε, 464. πόλη⊙, ψ, 372.
ἐξηγεῖτο, XXV, 10.
ἐξήει, II, 28.
ἐξήλασε, ι, 312.
ἐξῆμαρ, κ, 80. μ, 397. ξ, 249. ο, 475.
ἐξημοιβὰ, Θ, 249.
ἐξήπαφε, ξ, 379.
ἐξήπλωτο, I, 105.
ἐξήραντο, ε, 39. κ, 84. ν, 137.
ἐξήρχετο, μ, 339.
ἐξιένας, α, 347.
ἐξίκετ', δακτυλικῶς, XVIII, 31. ἐξικόμην, ν, 206. υ, 223.
ἐξίκετο, μ, 166. III, 148. ἐξίκοντο, III, 399.
ἐξίμενος ἱπποθῆν, λ, 530.
ἐξίχεν, μ, 94.
ἔξιτέ μοι μεγάρων, β, 139.
ἐξολέσειε, ρ, 597. ἐξολέσαμεν, I, 150.
ἐξολόλυξε, I, 100.
ἐξεμοῦην, ε, 477. vid. ὀμοῦην.
ἐξονομακλήδην, μ, 250.
ἐξονομῆναι, ζ. 66. IV, 253.
ἐξορμήσασα, μ, 221.
ἐξοχα, Θ, 487. ι, 551. λ, 431.
ἐξοχοι, φ, 266. I. 274. ἔξοχον, δ, 171. ε, 118. ζ, 158. τ, 247. I. 21. XVIII. 28. ἐξοχω⊙, σ, 204. I, 254.
ἐξέφηνα, I, 181.
ἐξώρμησμαι, I, 184.
ἐξάφειλον, ο, 18.
ἔοικας, α, 208.
ἐοικότα, α, 46. ἐοικὼς, δ, 245. δῖμνας ἐλφῖνι, IV, 400.
ἑόλπα, β, 275.
ἑορταν, I, 178. ἑορτὼς, χ, 318.
ἑορτὴ, υ, 156. ἀγὴν τῆο θεοῖο, υ, 329.
ἐπαγγείλησι, δ. 775.
ἐπάγοντες, τ, 445.
ἔπαθον, δ, 95.
ἐπαιχίζουσι, ο, 293. ἐπαιχίζων, II, 434.
ἐπαίζον, ζ, 100.
ἐπαινῇ Περσεφονείᾳ, κ, 534. λ, 47. ἐπαινῆς, κ, 491. 564.
ἐπαΐξας, κ, 295.
ἐπακτῆρες, τ, 438.
ἐπάλαιεν, δ, 343. ρ, 134.
ἐπαλαιήσαιτο, α, 252.
ἐπαλεξήσασα, I, 173.
ἐπαληθὶς. δ, 81. 83. ο, 176. ἐπαληθῆ, ο, 400.
ἐπάλμᾳ⊙, ξ, 220.
ἐπαμήσατο, ε, 482.
ἐπαμοιβαδὶς, ε, 481.
ἐπαμοίβια, III, 513.
ἐπαμύντορε, π, 263.
ἐπαινζανύσας, χ, 467.
ἐπαοιδῇ, τ, 457.
ἐπάρηγα, XXVIII, 10. ἐπαρήγοις, ν, 391.
ἐπαρξάμβοι, γ, 340. φ, 272. ἐπαρξάσθω, σ, 417. φ, 263.
ἐπάρᾳρε⊙, λ, 488.
ἐπαρτίαι, ξ, 332. τ, 289. ἐπαρτίες, Θ, 151.
ἐπαρωγὸς. λ, 497. I, 178.
ἐπάσαντο, γ, 9.
ἐπασσάμενοι, ι, 87.
ἐπασύπερθε, π, 366.
ἐπαύσιζε, III, 97.
ἐπαυρίσκω, ρ, 81.
ἐπαύρῃς, σ, 106.
ἐπαύσαιζε, ε, 391.
ἔπ', α, 31. ἀκρέσασα, τ, 565. ἐπερρώσαντο, ρ, 519. πλερρώσαντο, α, 122.
ἐπέβαλεν, ο, 296. II, 427.
ἐπέβαν, ψ, 238. ἐπέβησεν, ι, 83. ἐπέβην, κ, 347. λ, 161. 481. ἐπέβης, II, 219. ἐπέβησαν, χ, 424. ψ, 13. IV, 162. ἐπεβήσατο, δ, 521.
ἐπέφραδεν, κ, 111.
ἐπέγειρε, χ, 431.
ἐπέρεσαψεν, χ, 280.
ἐπέχρατο, υ, 57.
ἐπέδησ', ν, 168. ἐπέδησας, I, 275. ἐπέδησε, γ, 269. φ, 391. ψ, 17.
ἐπέθαμεν, ξ, 30.
ἔπειγε, μ, 167. ἐπείγε, τ, 73. XXXVII, 16.
ἐπέκελσεν, ν, 114.
ἐπέκλυεν, ε, 150.
ἐπεκλύζετο, I, 68.
ἐπεκλώσαντο, α, 17. Θ, 579.
ἐπελάσσα, ξ, 350.
ἐπέλεσθον, γ, 341.
ἐπελεύσεσθε, ι, 214.
ἐπέλεψε, III, 109.
ἐπελήθετο, δ, 455. ε, 324.
ἐπελήκεον, Θ, 379.
ἐπελήλυθα, δ, 268.
ἐπέλησεν * ἄπυστος ἐοῦλῶν, ἠδὲ κακῶν, υ, 85.
ἐπέλθων, α, 188.
ἐπέμβαθε. δ, 793.
ἐπεμαίετο, ι, 441. λ, 530. III, 108.
* ἐπεμάσσατο, ν, 429. * ἐπεμάσσατ', π, 172.
ἐπεμήδετο, δ. 437.
ἔπεμψαν, δ, 586. ρ, 149. I, 138.
ἐπένεμε, υ, 254.
ἐπενήνοθεν, Θ, 365. IV. 62.
ἐπενήχετο, I, 106.
ἐπεντύνοντας, ω, 89.
ἔπετο σφετέρη, ε, 9. κλισίηνδ' ἴομεν, ξ, 45.
ἐπέοικε δικαιοτόλοι ἄνδρ' ἀλεγόνειν, λ, 185.

*ἐπαπείλησε θυμὸς ἀγήνωρ, ἡμῖν, β. 103. κ. 406. 466. 475. 550. μ. 28. 324. τ. 148. ω. 137. πατρὶ, τ. 14 χ. 108. 393. ἀγλαὸς Ἕρμῆς. III. 395.
*ἐπαπειθοῦ οἱ θεοὶ ἄκμοι, I. 196.
ἐπαπλίομαι, II. 469. ἐπάπλιον, δ. 842. ε. 473.
ἐπάπτολος, γ. 15.
ἐπαυλίσθη, ν. 192.
ἐπάφαρε, ρ. 545. III. 297.
ἐπαφᾶτο, ε. 160. 524.
ἐπαφυσε, II. 97.
*ἐπέρασσαν, ε. 386.
ἐπέρασε δὲ ἴν' ἀπλῆστον, ι. 538.
ἐπέρησε, ε. 409.
ἐπέρρίψαν, ε. 310.
ἐπέρρώοντο, υ. 107.
ἔπεσε, α. 2.
ἐπέρυσε κεφαλὴν φύρλῳ, α. 441.
ἐπέρχομαι, π. 27. ἐπέρχε, XXIII. 4. ἐπέρχεται, ζ. 132.
ἔπεσαν, β. 344.
ἐπεσβολίας, δ. 159.
ἐπεσίψαντο ποσσὶν κρηπῖδας, α. 147. γ. 339 φ. 271.
ἔπεσθε. α. 278. ἐπέσθω, ε. 396.
ἔπεσον, η. 283. ω. 525.
ἐπέσσειν, γ. 16. δ. 314. ἐπέσσον, γ. 134. λ. 196.
ἐπέστειται, δ. 756.
ἐπέστασθεν κακὰ δαίμων, σ. 255. τ. 129. ἐπεστεύοντο, ν. 19.
ἐπεστύμβ', δ. 454. ἐπεστύμενον, ε. 314. ἐπέστυτο, δ. 841. ζ. 20.
ἐπεσυμάχιζε, I. 72.
ἐπέσχε, π. 444.
ἐπέτασσαν, αὐτὰ, δ. 783.
ἐπετέλεσθ, α. 327.
ἐπέτηλιν, γ. 267.
ἐπετήσι, η. 118.
ἐπετόλμησε, ρ. 238.
ἐπέτριβ, β. 148. ϑ. 122.
ἐπετρεπέος. ι. 12. ἐπέτρεπεν, β. 226.
ἐπευφήμει, δ. 677. π. 412.
ἐπεύχεσθε, κ. 533. λ. 46. ἐπεύξασθαι, υ. 60. 238.
ἔπεφνε, δ. 91.
ἐπεφόρβει, III. 105.
ἐπέφραδεν, κ. 111. ο. 423.
ἐπεφράδωσι, ε. 183.
ἐπεχείρεον, ω. 385.
ἐπεχεύατο, ε. 257. 487.
ἐπέχραον, β. 50.
ἐπέων λαβὲ ἀμφασίη, δ. 704. μορφὴ, λ. 366. καὶ ἔργων, III. 528.
ἐπήβολος νηὸς, β. 319.
ἐπήγαγον, ξ. 392.
ἐπηγκενίδεσσι, μακρῇσιν, ε. 253.
ἐπῆεν, φ. 7.
ἐπήεσαν, λ. 232.
ἐπήτανοι, ζ. 86. ν. 247. III. 113.
ἐπηφίονι, δ. 89. η. 99. 128. κ. 427. σ. 359.
ἐπήϊξα, κ. 322. ἐπήϊσσον, ξ. 281.
ἐπήλθε, ι. 233.
ἐπηλυσίης πολυπήμονος, III. 37.
ἐπημοιβοὶ χιτῶνες, ξ. 513.
ἐπήνεον, δ. 373.
ἐπηπειλήσας, ν. 127.
ἐπήρατος, ϑ. 366. ἐπήρατος, δ. 606.
ἐπήρεφες, β. 403. δ. 559. ε. 16. 141. ξ. 224. ρ. 145.
ἐπηρίφας, κ. 131. ἐπηρείφεις. *χρ. ἐπηρίφεις, ἐπηρέπεις, μ. 59.
Ἐπηφίδης, ω. 305.
ἐπήρκεσεν, ρ. 568.
ἐπήρξαλο, II. 125.
ἐπήρτυε, ϑ. 447.
ἐπήσαν, ἐπαίσσοντες, τ. 445.
ἐπήσκηται, ε. 266.
ἐπητῆ δ' αὐδὴ ἐοικὼς, σ. 127. ἐπητὴς ἐών, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἰκέφρων, ν. 332.
ἐπητύος, φ. 306.
ἐπήύξατο, II. 362.
ἐπήφυσεν, τ. 388.
ἐπιάλμενος, ω. 319.
ἐπίβαθρον δίνης, ε. 448.
ἐπιβαίην, ε. 177. ἐπιβασιήμεν, δ. 708. ι. 101. VII. 15.
ἐπιβᾶσαν, νηὸς ἰμᾶς, ν. 319.
ἐπιβήτην ἐϋφροσύνης, ψ. 52.
ἐπιβήτορα καπρον, συὸν, λ. 130. ψ. 278. ἐπιβήτορες ἵππων, σ. 262. ἐπιβήτηρες ἵππων, XVI. 5. XXXII. 18. XXXVII. 4.
ἐπιβόσκομαι, I. 54.
ἐπιβουκόλος, γ. 422. υ. 235. ψ. 268. 285. 292.
ἐπιβρίσαι, ω. 343.
ἐπιβώσομαι, κ. 378. β. 143.
ἐπιβώτορε μήλων, ν. 222.
ἐπιγνώσῃ, σ. 30.
ἐπιγυιάδα, μεγάλην, ρ. 225.
ἐπιδαίομαι, III. 383.
ἐπιδίδραμον, ζ. 45. υ. 357.
ἐπιδίξια, φ. 141.
ἐπιδοῦσε, φ. 185. 253. ω. 170.
ἐπιδοὺς, δ. 87.
ἐπιδύομαι, ε. 370.
ἐπιδύτηρα αὐτῆς, γ. 161.
ἐπιδημιοῦργος, π. 28.
ἐπιδήμιον, α. 192. ἐπιδήμιος, α. 233.
ἐπὶ *δὴ πείσεται, II. 176.
ἐπιδινεῖται, υ. 218. ἐπιδινήσῃ, ε. 151. ἐπιδινήσας, ι. 538. I. 279.
ἐπιδόρεια δῶρα ϑοίνης, ο. 51. ϑοίνῃ, ο. 75.
ἐπιεικὲ' ἀμοιβὴν βοῶν τίσεσί μοι, μ. 382.
ἐπιεικέλε, ε. 413. φ. 14.
ἐπιεικὲς, β. 207. ϑ. 389.
ἐπιειμὴν ἀναιδείην, III. 150.
ἐπιειμένον αἰλλὰς μεγαίρῃ, ι. 214. 514.
ἐπιεικτὸν, ϑ. 207. ἐπικτὸν μοί, σὸν, τ. 493.
ἐπιελπόμενος, φ. 126.
ἔπιεν, σ. 150.
ἐπίεσαμεν ἡμεῖς χλαῖναν, υ. 143.
ἐπιζαφελῶς, ζ. 330. III. 484.
ἐπιηλεὶ, *Antepen.* longâ. χ. 49.
ἐπιήνδανε, ν. 16. π. 406. σ. 50. 289. υ. 247. φ. 143. 269.
ἐπιήρανα, τ. 343.
ἐπιθιάζειν, καταρρᾶξ, β. 135.
ἐπιθεῖναι, λ. 524. ἐπιθεῖσα, ω. 140.
ἐπιθήτην, χ. 62. ἐπιθήτε, χ. 201.
ἐπίδοντο, γ. 477. ζ. 71. ι. 44.
ἐπιθρώσκων, XX. 2.
ἐπιθύει, III. 472. ἐπιθύσσωπες, π. 297.
ἐπιίσερα ἔργων μεγάλων, φ. 26.
ἐπικαίοντες, πῦρ. II. 491. 509.
ἐπικαμπύλῳ ὤμῳ, III. 95.
ἐπικάρσαι, ν. 70.
Ἐπικάστην καλὴν, λ. 270.
ἐπικέασσιν, ι. 138.
ἐπικερτομίοις, χ. 194.
ἐπικεύσω, δ. 350. 744. ε. 143 ξ. 467. ρ. 141. 154. τ. 169. ψ. 265.
ἐπικλείουσ' ἄνδρωπον, α. 351.
ἐπίκλησιν, ε. 273. II. 386.
ἐπίκλοπον κομὴ ἠϋκόμοιο, λ. 363. ἐπίκλοπος, κομὴ κηρόεσσα, ν. 291. τεῖχον καὶ ϑηητὴν, φ. 297.
ἐπικλώσῃ, δ. 208. ἐπικλώσαν, υ. 196.
ἐπίκουρε βροτῶν, VII. 9.
ἐπικρόνων, γ. 443.
ἐπικρεμάσασα, III. 528.
ἐπικρατέσσιν, α. 245. π. 122. τ. 130. ἐπικρατέσσιν, ξ. 60. ρ. 320.
ἐπίκρανον, ε. 254. 318.
ἐπικλίσια κλισιάων, β. 222.
ἐπίληθον, δ. 221.
ἐπιλήσεται, α. 57.
ἐπιμίζεσσι, σ. 11. ἐπιμίξωσι, 387.
ἐπιμανίῃσι νόσοις, ε. 344. ἐπιοχὴ 220.

ἐπιμαίετο, ε, 273.
ἐπιμαιμάκτην, τ, 458. ἐπιμαιμακέμεν☉, ι, 302. 446. τ, 480.
ἐπίμαστον ἀλήτην, υ, 377.
ἐπιμεμηλότες, χ, 371. II, 531.
ἐπίμοιρον, α, 309. δ, 587. ρ, 277.
ἐπιμυμφίαν, π, 97. ἐπιμύμφιον, π, 115.
ἐπιμύρω, ξ, 66. ο, 271.
ἐπιμὶξ, λ, 536.
ἐπιροίσῃ☽, ζ, 205. 241.
ἐπιμυκασάμενος, δ, 191. ἐπιμυκηθείς, ω, 31. δ, 189.
ἐπινάσσον, ὅταν εἰς οἶκον, I, 79.
ἐπινοσφὶ βοτῶν, XLIV, 1.
ἐπιόψομαι, β, 294.
ἐπιπάλλῃ☽, ζ, 44.
ἐπιπλαγχθείς, Θ, 14.
ἐπιπλεῖν, ι, 227. 470.
ἐπιπλεόν πώτον, ε, 284.
ἐπιπλόμβον ὕπνος, η, 261.
ἐπιπλώσας, I, 79.
ἐπιποιὸν τὸ ☾ ἔρκῳ, σ, 130.
ἐπιποιήσῃ, δ, 357. ἐπιποιύσασα, ι, 139.
ἐπιρρηνέες, μ, 131. Vid. ad *Iliad.* ε, 178.
ἐπισπόνθει, ν, 92.
ἐπιστρέπει, ω, 251.
ἐπιστοίνης, ο, 298.
ἐπιστοχίσσας, XVIII, 18.
ἔπιπλον, χ, 118. ω, 180. 448.
ἐπιρρίζιον, ρ, 211.
ἐπίσκοπος, Θ, 163.
*ἐπισκύσασθε, η, 306.
ἐπισμυγερῶς, γ, 195. δ, 672.
ἐπίσσωσον ηκιὸν, ἴξει, σ, 72. ἰθύσῃ, ω, 461.
ἐπισσεῖν πύτμον, δ, 562. ε, 308. μ, 342. ξ, 274. ω, 31.
ἐπισσπέρχων, ε, 304. ἐπισσπέρχον, χ, 451.
ἐπισσπάρμοι, γ, 215. ξ, 262. π, 96. ρ, 431. ω, 182.
* ἐπισσύσσας, ξ, 399. ἐπισσύσῃ, ε, 421.
ἐπισσωθῆν, μ, 392. ν, 54. π, 453. σ, 424.
ἐπίστιός, Θ, 240. Vid. ἐπίστιος.
ἐπίστιόν', XLVII, 23.
ἐπίστιστο, Θ, 240.
ἐπίστιτον, ν, 207.
ἐπιστρώνας, ε, 245. 250. λ, 367. ρ, 307. ρ, 341.
ἐπιστυφὴ σφ' ὐδ' ἄλκι δίης, ρ, 455.
*ἐπιστώλαν, pro ἐπιστόλαν, ψ, 361.
ἐπιτάφιος οἶτος κρατερῆς φθίσιος, β, 431.
ἐπιτέμων, π, 3.
ἐπίτονοι, ζ, 265.
ἐπιτροπῆ☽, XXVI, 10.
ἐπιτροχάδην, χ, 308. ω, 183. III, 210.
ἐπιτρωφῶσι πύλαις, ρ, 486. μιξιμοσύναι, III, 44.
ἐπιχειδὲν, II, 3.
ἐπιχεσίην, φ, 71.
ἐπίχυσις, ρ, 451.
ἐπίχυτο, υ, 266.
ἐπιχώσομεν☉, βάλλον ἰφθ. κατὰ λαμπὸν, χ, 15.
ἐπιτιλαμένου, ρ, 21.
ἐπιτίθεσθαι, Θ, 40. μ, 217. φ, 240. ἐπιτιθομένοις, III, 371.
ἐπιτίλλω, ρ, 9.
ἐπιτροπία, χῶρον, II, 413.
ἐπιτρόπιαι, II, 146. ἐπιτροπίδων, XLV, 3. ἐπιτρόπῃ☽, ξ, 228.
ἐπιτυδὸς, ο, 28.
ἐπιτυμβίτωρ, ι, 270.
ἐπιτολμώντω, α, 353.
ἐπίτονοι☉ βιὸς βοὸς ῥινοῖο τετυγμένος, μ, 423.
ἐπιτρέψειν ἕκαστος, η, 149. ἐπίτρεψον ὃ θυμῷσιν, τ, 502.
ἐπιτροχάδην, σ, 26.
ἐπιφλὴς, I, 212.
ἐπιφθονίοις, λ, 148.
ἐπιφρασσάμετ', σ, 93. ἐπιφρασσατο, II, 402. ἐπιφράσατ', ο, 443.
ἐπίφρονα βυλλὸ, ἄνδρα, π, 242. μῆτιν, τ, 326. πὶρ μαλ' ἐόντα, ψ, 12.
ἐπιφρονέσσ', τ, 385.
ἐπίφρονι βυλῇ, γ, 128.
ἐπιφροσύνας ἀτίλοιο, τ, 22. ἐπιφροσύνῃ, δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη, s, 437.
ἐπιχειρήσσειν, ω, 394.
ἐπιχθονίοισιν, Θ, 479. ω, 196.
ἐπιχελάσσας, σ, 171.
ἐπιψαύσῃ, θ, 547.
ἐπιωγαὶ, ε, 404.
ἐπιὼν τόδ' ἔπος☉ τοὶ οἱ φρεσὶ θήσω, XLIV. 1.
ἔπλεσ', I, 73.
ἐπλείοντο, ξ, 253. ἔπλεον, γ, 158. II, 399. 408. 437.
ἔπλεξε, I, 265.
ἔπλησσον, vid. ἔπεφνον.
ἔπλητο, I, 166.
ἐπνίγη, I, 147.
ἐποίητο, ζ, 319.
ἐποίησαν, α, 235. 239. ξ, 369.
ἐποίνυσαν, γ, 430.
ἐποίσω, π, 438.
ἐπολίζων, ω, 358.
ἐπόμην, κ, 313. λ, 167. ἕπον, ἀμφὶ, Θ, 61. τ, 421. ἕποντ', δ, 643. 653.
ἐποτρύζει, ε, 146. IV. 291.
ἐποτρύσσει, π, 140.
ἐπορνύμην☉, I, 129.
ἔπορσε, π, 230.
ἐπόρουσε, ψ, 343.
ἐποτρῦναι ἠδ' αὐτῷ, κ, 531. ἐποτρύνας, β, 422. ἐποτρύνει, ξ, 461.
ἐπουρίσαι☉, ρ, 484.
ἐπόψιαι, ν, 233.
ἐπόψιον, II, 496.
ἐποψόμενον, π, 324.
ἔπρησθεν, ι, 40.
ἔπρησσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ξ, 427.
ἐπρήνεν, III, 417.
ἐπτάπις, γ, 305. η, 259. ξ, 285.
ἑπταδικαίδικα, ε, 278. *η, 267. ω, 63.
ἑπτακαίρεις, VII, 7.
ἑπτακτύλοιο, λ, 262.
ἔπτακτον, μύῃ', ρ, 541.
ἔπτατο, ω, 533. I. 279.
ἑπτάχα, ξ, 434.
ἔπτη, I. 207.
ἔπτυξεν, Θ, 190.
ἐπτύσθην, χ, 298.
ἐπυρόκπιον, ι, 328.
ἐπύρωσαν, XXXVII, 3.
*ἐπ' ὠδίνεσσι, II, 45.
ἐπωλένιον, III, 432.
ἔπωμαι, ο, 81. τ, 528.
ἐπώμοσαν, χ. ἀπώμοσαν, σ, 58.
ἐπώνυμον, η, 54. τ. 409. II. 373.
ἐπώπλων, μ, 363.
ἐπῶρσε, η, 271. χ, 429.
ἐπώτευσας, β, 185.
ἐραΐζετο, α, 143. 324. δ. 451. III, 150.
ἐργάζῃ, ο, 526. χ, 20. 85. 280.
ἐργάνην, η, 18.
ἔργοισι, α, 226. ἐργάτῃ, λ, 414.
ἐργάτιδμοι, π, 379.
ἐργατινὴν, δ, 13. η, 79. Θ, 61. ν, 117. II, 124. 422. 479.
ἐργατὴ, III, 421. 425. ἐργατὴν, II, 477. III, 153.
ἐργάζων, III, 64. 287.
ἐργάτης, II, 380. III, 422. 454.
ἐργατίπιδα κόρην, XXXIV, 2. ἐργατίπιδες, XXXIII, 2.
ἔργ' ἀγλαὰ, ν, 289. ο, 417. ἀκμὴν, π, 107. ν, 317. αἴσιμα, ξ, 84. χίτλια, ι, 295. ἔργα, ἀγλαὰ, κ, 223. ἀκμὴν, δ, 694. ἀμφιδρὸν, τ, 391. ἀνχιτὸν, β, 63. ἄν-

63. ἄϋλιτα, ρ, 51. 60. ἀελήμεμα, III, 12. βίαια, β, 236. γαλαξιὰ, θ, 307. ἐνδύκια. III, 453. ἱππομολγία, III, 513. θαλάσσιος, ε, 67. θυμαρικὰ, VI, 34. θύκεια, λ, 373. 609. οἶκα ἀρεταῖ κακαὶ, ϑ, 329. κακλίσκιος, α, 379. β, 144. κατηφείη, β, 22. κεφαλλήνες, β, 117. η, 111. κόνα, δ, 318. κυλημένα, μ, 116. Χ, 2. κυνηγὸν, XLVII, 20. χίτλια, ξ, 83. χ, 413. φιλοτήσια, λ, 245. χαείνυτο, ζ, 234. κ, 224. ψ, 161.

ἀργαλέοιζ. ξ, 272. ρ, 321. 441. υ, 72. χ. 422. ἀργαλέοιϑ, ω, 209.

ἀργασίην Φαίηκες ἀνάπτυον, III, 483.

Ἄργιν. II, 297.

ἄρμησιν, XXVI, 20. ἔρμησ', XXXI, 19 ἔρμησε κακὰ, XXVIII, 22.

ἄρμοι, ω, 358. ἀσκὸς, λ, 428. κακὸν, β, 304. μέγα, τ, 92. μυῖζον, λ, 473. παλίγκλητον, I, 129. πυλαμόκλονον, I, 4. πῆδον, II, 540. φίλον, ξ, 228. ἀνηνύστῳ ἐπὶ ἔργῳ, π, 111. ἔρχον ἀγαθῶν, III, 528. μυχαίλαν, φ 26.

ἄρδην ἔρχα βίαια, β, 236. ὃν' ἔρδην, ζ, 258. ἱερὰς ἑκατόμβας, λ, 131. χ, 279. οἷα μάμονας ἔρδον ἀν' ἱστορίας, χ, 218.

Ἐρίβοια, λ, 37. Ἔρεβος, κ, 528. λ, 563. μ, 81. ν, 356.

ἐρεσσέτης, ω, 220. δ, 465. ω, 280. III, 530.

ἐρέτμοζ. β, 298. ψ, 106.

ἐρέτμον, ψ, 56.

ἐρέτμησι, VII, 14. ἐρέτμοισι, δ, 813.

ἐρεπτιζόμενον, ι, 494. ρ, 394.

ἐρεπτόμενοι, κ, 170.

Ἐρεμβοὺς, δ, 84.

ἐρεμνῇ, λ, 505. ἐρεμνὴν, ω, 106. III, 426.

ἐρέξαμεν. γ, 159.

ἐρέσσειν, δ, 192.

ἐρεσσόμενος λαὸν, ι, 97.

ἔρεσζ. α, 405.

ἔρεσσον, ι, 490.

ἐρέτας ἁλὸς, π. 349. ἑξαίτης, β, 307. ἐρετμὸν, β, 319. ν, 115. ἐρέτμοισι, α, 280.

ἐρετμῶ. δ, 782. εὐήρε', λ, 124. ψ, 272. εὐσέλμια, μ, 205.

Ἐρετμῶνι. ϑ, 112.

ἐρετμῶῖ. δ, 580. ἐρετμὸν, λ, 77. εὐῆρες, λ, 128. μ, 15. ψ, 268.

ἐρεύγεται, ε, 438. ἐρεύγομενον, ε, 403.

Ἐρεύθῃ, II, 211.

ἐρεύνα, χ, 180. ἐρευνήσῃ, III, 176. ἐρευνῶντες, τ, 436.

ἐρεχθομένην, II, 258. ἐρέχθων, ε, 83. 157.

ἔρυψα, ψ, 193.

ἐρέμνιον, γ, 270.

ἐρητύοντο, γ, 155.

ἐρικαύχεας, αἰγλήεντας, πώλους, XXXI, 9.

ἐρίβρομον, XXV, 2. ἐρίβρομος, VI, 56.

ἐριβώλακας, ν, 235.

ἐρίβωλον Σχερίην, ε, 34.

ἐριδάπτῳ αἰθούσῃ, 146. 191.

ἔριδα, ζ. 92. ϑ, 210.

ἐριδαίνομεν, α. 79.

ἐριδάπτῳ, γ, 399.

ἐρίζοι, δ, 78.

ἐρίηρας ἑταίρους, ι, 100. ἐρίηρες, ι, 172. ἐρίηρον, ω. 346. ϑ, 62. 471.

ἐριηλάσιος, III. 27.

ἔριθον τλήμονα μισθὸν, III, 296.

ἐρικυδέϊ, λ, 575. II, 182. III, 89. 189. 416. 547. VI, 1. XXV, 2.

ἐρικυδέος, α, 235. III, 74. 105.

ἔριν, γ, 136. κακὴν, 161.

ἐρινεὸν κοιλῆϑι, μ, 432. ἐρινεὸς μέγας, μ, 103.

Ἐρινύας, λ, 279. ρ, 475. Ἐρινῦς ταμίης, ἀρήων, β, 135. ἠὲ δυσπλῆτις Ἐρινύς, ο, 234. τυγερῇσιν Ἐρινύσιν, υ, 78.

ἐρίουνε μακάρτ, δ, 124.

ἐριούνης, ϑ, 322. ἐριούνιε δαῖμον, III, 548. ἐριούνιον III, 3. XVII, 3. XVIII. 28. ἐριούνιος, III. 28. 145. XVIII. 40.

ἔρις, σ, 13. 365. υ, 267.

ἐρίσσειεν, ο, 320.

ἐριωβόλε, ϑ, 289.

ἐρίσσῃ, δ, 80.

ἐριστάφυλον, ι. 111. 358.

ἐρίστοιν, σ, 276.

ἐριτίμων τεκέων, III, 443.

ἐρισφαράγῳ, III, 187.

ἐρίφους, ι, 226. ἐρίφων, ι 220. ρ, 142. τ. 398.

Ἐριφύλης συμφὼν, λ, 325.

ἔρισεν, III, 79.

ἔρκεα, ϑ, 57. π. 341. υ, 164. XLIV. 4. ἔρκος ἑστιάλεσσι, χ, 469.

ἐρκείῳ, χ, 335.

ἔρκε, ψ, 190. ἀμύμονε αὐλῆς, χ, 442. 459.

ἔρκιον, σ, 101.

ἔρκε, α. 42. χ, 230. ὀδόντων α, 64. ψ, 70.

ἕρμα πάλης, ψ, 121.

ἑρμαῖε λόφε, π, 471.

Ἑρμείας, ε, 29. χρυσόῤῥαπι, ε, 87. Διὸς ἠὲ Λητόῤῥη, ϑ. 335. Ἑρμείαν, ε. 28. 85. εὔσκοπον, ἀργειφόντην, α, 38 Λητόῤῥη, α, 84. Ἑρμείαο, XXVIII, 1. Λητόῤῥη, μ, 390. ο, 318. Ἑρμείας, α. 42. ε, 196. ἀκακήτη, ω, 10. ἑρμῆνες, ϑ, 322. ἑρμῖνιον, XVIII. 28. ἑρμίνιος, III. 28. XVIII. 40. χρυσόῤῥαπις, κ. 277. Ἑρμείῃ, XVIII, 36. Ἑρμείαι, κλυτιφρονε, III, 413. IV, 149. Ἑρμῇ, III, 494. Μαιάδες, τιϊ, ξ, 434. Ἑρμῆ, χαεδέτη, Λητόῤῥη, δῶτορ ἐάων, XVII, 12. Ἑρμεῖν, ϑ, 334. III, 1, 300. 510. ἀγγελον ἀθανάτων, ἑρμῖνιον, XVII, 3. Λητόῤῥη, III, 392. κύδιμον, III, 253. 298. 316. 404. 568. Κυλλήνιον ἀργειφόντην, Κυλλήνης μεδέοντα, καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου XVII, 1, 2. Ἑρμῆς, ε, 54. III, 25. ἀγλαὸς, III, 395. ἑρμεί, III, 145. Κυλλήνε, ω, 1. 304. χαριφρονα, III, 127. χρυσόῤῥαπις. XVIII, 13.

ἑρμῖν' ἀνώγει, ψ. 198. ἑρμῖνι. ϑ, 278.

Ἑρμιόνην ἐρατεινὴν, δ, 14.

Ἕρμου δυάσσε, XXXIV, 5.

ἕρπετ' ἴσαν, ξ. 175. ἕρπε νέοι, ξ, 163.

ἕρπῃς, α. 293.

ἑρπύζουσι, τραφέντων, IV, 264. ἑρπύσαν, XXXI, 20. ἑρπύσασι. III, 31.

ἕρπετα, α, 135. γ. 77.

ἕρπω, γ, 473. δ, 68. ἕρπε, III, 433. IV, 91.

ἕρπει, IV, 157. ἕρπεν, σ, 130. XLVIII, 6. ἕρπον, ε, 158. XVIII, 22.

ἑρπετὰ, δ, 419.

ἑρπύζοισ' α, 193. ἑρπύζων, ν, 220.

ἐρρ', ε, 72.

ἐρρώδησαν, υ, 354.

ἔρρωσο, ζ. 326.

ἔρρω, κ, 75. III, 160.

ἔρρων, κ. 393.

ἐρρώσατο, ε, 139.

ἔρρωτ', μ, 409.

ἐρρώσαντες, III, 259.

ἐρρίζωσεν, ν, 163. ἐρρίζωσεν, π. 122.

ἔρρεφεν.

ἐρίηψε, ζ, 115.
ἔρρειπε, δ, 367.
ἐρρύσατο, α, 6.
ἐρρώσαντο, ψ, 3. ω, 69. III, 502. IV, 262.
ἔρση, ι, 222.
ἔρση πηλυῖσι, ν, 245.
ἐρσήεντα, III, 107.
ἐρυθρὸν, ε, 93. 165. ι, 208. ἐρυθρὸς, ι, 163.
ἐρύκακε, φ, 227.
ἐρυκακέειν, γ, 144. λ, 104. υ, 313.
ἐρύκανε, κ, 429.
ἐρυκανόωσ', α, 199.
ἔρυκε, α, 14.
Ἐρύμανθον, ζ, 103.
Ἐρυνύες, ρ, 476.
ἐρύξει, π, 315.
ἐρύσαι, ξ, 134. χ, 176.
ἐρύσαιο, γ, 65. 470.
ἐρῦσαι, ε, 484. ι, 194. κ, 444. ξ, 260. ρ, 429.
ἐρυσίπολιν, X. 1. XXVII, 3.
ἐρύσαμεν, δ, 577. ἐρυσάμεν Θ', δ, 666. ἔρυσαν, δ, 780. ἐρύσσαίο, ξ, 279. ἐρύσσομεν, Θ, 34. π, 348.
ἐρῦτο, ω, 523.
ἔρχαϑ', κ, 283. ἔρχαϑε, ι, 221. ξ, 73.
ἐρχατόωνϑε, ξ, 15.
ἔρχει, α, 281. ἐρχόμενοι, α, 408.
ἔρχεο, σ, 211.
ἐρωεῖ, μ, 75. ἐρωήσῃ, π, 441.
ἐρώμεϑα, Θ, 33.
ἔρωτα, III, 448. ἔρωτας, I, 77.
ἐσαγαγέσϑαι, ξ, 248.
ἐσάλπιζον, I, 200.
ἔσαν, α, 12. β, 21. 82.
ἔσπες μὲ ἐς δίφρον, ξ, 280. ἔστεσσε ἕς ῥ' ἀσάμινθον, κ, 361.
ἐσαῦερον, λ, 350.
ἐσάωσϑην, γ, 185.
ἐσάωσε, δ, 364.
ἔσβη, γ, 182.
ἐσδέδρακεν, ὀφθαλμοῖσι, ι, 146. τ, 476.
ἔσεσσι. XLVIII, 3.
ἐσελεύσεσϑαι, α, 88.
ἔσελϑε, ρ, 275. ἐσέλϑετε, φ, 160.
ἔσηνε, ὑρῇ, ἐ ἔϑεσε κάββαλεν ἄμορφον, ρ, 302.
ἔσϑειν καὶ πίνειν, ε, 197. ἐσθίμεναι, β, 75.
ἐσθῆς, β, 339. ἐσθῆτα, ε, 38. ζ, 83. η, 6. Θ, 440. ο, 207. ὀφαντὴν, υ, 136. ω, 231. IV, 140. φαεινὴν, ζ, 74. ἐσθῆτ. ω, 67. ἐσθῆτος, ω, 165. ζ, 192. ξ, 510. μαλακῆς, ψ, 290.
ἔσθλ' ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεῦσιν, ρ, 66. ἐσθλὸν ἔτυκε παρὲξ ἐ κακὴ Ζεύς, ε, 487.
ἐσθὸς, καλὸν, XXX, 13. λειπουργὶς, XXX, 14.
ἐς — ἰδέτην πάντη κεφαλὰς, β, 152.
ἐσιδέσϑαι, ω, 101. ἐσίδεσκεν, ψ, 94. ἐσιδέσϑαι, Θ, 526.
ἐσιμεναι, χ, 470.
ἔσκαπτον, III, 207.
ἔσκεν, β, 59. *ἔσκεν, ἢ πάντ' ἐφύλασσε, β, 346.
ἐσκεψάϑ, III, 360 415.
ἐσκίδναϑ, β, 258.
ἐσκοπίαζον, κ, 260.
ἔσμηναν, ζ, 226.
ἔσπεμ' ἡμιτέροιο ἰὼν οἴκοιο ἄνακτι, α, 397.
ἑσπερὶη, ε, 272.
ἔσπασε, III, 85.
ἔσπεσσε, ρ, 178.
ἔσπετε, ρ, 191. ἔσπερον, α, 422. δ, 786. σ, 304. Ἕσπερ Θ μάλα, α, 424. σ, 305. XVIII, 14.
ἑσπερὶη διχόμηνος, XXXI, 11. ἑσπερίοι ξ, 344. ἑσπέριος, β, 357. ἑσπερίῃ, β, 385. ἑσπερίων, θ, 29.
ἔσπεσϑε νόον κατὰ ϑυμὸν, XXVIII, 12.
ἔσπετ', δ, 276. ἔσπεϑ, α, 125.
ἔσπετ Θ', μ, 349.
ἑσσάμενος, β, 3. δ, 308. υ, 125.
ἔσσαϑ, ω, 466. 499.
ἑσσεύοντο, ξ, 456. ω, 466.
ἔσσε, π, 199.
ἑσσομένοισιν, γ, 204. θ, 580. λ, 432.
ἑσσύμενον, δ, 416.
ἑσσυμένως, ι, 73. ξ, 347.
ἔσσυο, ι, 447.
ἔσχεϑε, ι, 226.
ἔσχεθ', pro ἔσχεϑ. χ, 489.
ἑσχάτῃ, ὑπὸ πίτυῃ, ἕμπεσὸν, ρ, 463.
ἑστεῶτων, ὀρϑῶν, ι, 442.
ἕστασαν, β, 341. γ, 149. 182. δ, 426. η, 89. 101. θ, 475. λ, 451. σ, 306. τ, 211. φ, 92.
ἕστηχε. ι, 444.
ἕστιε, φ, 247.
ἑστιφάνωται, καὶ, κ, 195. ἑστιφάνωϑ, IV, 120.
ἕστη, Θ, 304.
ἕστηκ', XLVIII, 11. *ἕστηκα ωὸ ϑυρῶν, XLVHI, 12, 13.
ἐς τὴμόσϑη, π, 318.
ἕστησαν, κ, 391. ξ, 420. ω, 58. I, 165. III, 327. ἕστησε, α, 127.
*ἑστηχόωντο. *Fragment.* III. 7.
ἕστο, ε, 203. 338, τ, 218. 237. ω, 157. 226. IV, 86. ἕστο, ἀμφὶ, ψ, 363.
ἑστὼν, δ, 61.
ἑστυφέσσιν, γ, 158. ξ, 50.
ἑσταμοιμίναι, III, 411.
ἑσταμοίνων, IV, 159.
ἔσυνται, κατὰ, αὐτὰν, κ, 113.
ἑσυφιλιξεν, ρ, 234.
ἔσων, α, 373.
ἑσύσϑεσαν, μ, 126.
ἐσφαγμένα, κ, 32. λ, 45.
ἔσφαζεν, ι, 46. ψ, 305. ἔσφαξαν, μ, 359. ξ, 426.
ἔσφιεσι, π, 6.
ἔσφιγγαν, I, 70. 87.
ἐσφόρεον, ζ, 91. τ, 32.
ἐχάρη, ζ, 52. 305. π, 153. 160. ξ, 420. υ, 123. ψ, 71.
ἐχαεφφιν, ε, 59. π, 169. τ, 389.
ἐχαπῇ, Γόρτυν Θ', γ, 294. ι, 182. κ, 96. ξ, 104. ἐχαπὴν, δ, 517. ω, 149.
ἔχατι, α, 23. ζ, 105.
ἐχε, δ, 270, λ, 323.
ἔχετο, δ, 705.
ἔχεσϑ, III, 128.
ἔτας, δ, 16. ο, 273.
ἑταῖρε, III, 290. 435.
ἑταιρίην, III, 58.
ἑταίρων δειτὶ, ρ, 271. λιγυφώνοι, III, 475.
ἑτειείζεσι πᾶσι ϑεοῖσιν, αἱ Χάριτες, IV, 96.
ἑταῦροι, γ, 32. ἐλήρεις, ι, 172. ἐῶλοι, β, 391. ἐϋκτιμενίδης, β, 402. παπῳοῖοι, β, 254. ρ, 69. ἑταίρους, ἀπήμονας, κ, 551. ἑταιρτίας, τ, 289. ἐλήρεες, ι, 100. ἐϋκτιμενίδας, κ, 203. καρηκομόωντας, β, 408. φίλους, ι, 63. 566. κ, 134. μ, 309.
ἔτειμεν, ν, 88.
ἑτείνυσα, ἐπὶ, ψ, 201. ἑτείνυσαϑ, III, 51. ἑτείνυσε, α, 139. ἑτείνυσεν α, 442.
ἑτάρεξε, ε, 291, 304. ι, 144.
ἑτάροισι, α, 182. ἑτάρους, α, 6. ἑτάρων, ἀντηΐων, λ, 370. τ' ἄλλων, ι, 65. ἰφθίμων, ψ, 313. κινυμένων, κ, 556. πϑεσπεσίων, I, 231.
ἑτερεπίτλω, ψ, 300.
ἑτίϑεπλε, λ, 52.
ἑτηϑέτα, ζ, 166. ω, 90.
ἔτειρε, μ, 332. III, 131.
ἔτκε, η, 63.
ἑτλαίηϑ, λ, 296.
ἑτλαίϑη, δ, 663. τ, 153.

ἐπίλιστος, γ, 109. 119.
ἔπλευ, ψ, 349.
ἐπὸν, γ, 122.
Ἐπόκρητις μεγαλήτορες, τ, 176.
ἕπ@ ἕσπετο μομένη, λ, 294. ξ, 291. II, 350.
ἔπρ', ut ἐξ ἑτέρων ἔπρ' εἰσὶν, ρ, 266.
ἐπρήμιεργε, λ, 302.
ἔπρησεν, α, 107.
ἔπρηθεν, XVIII, 45. ἐπέρθησαν, ϑ, 131, ἔπρψε, XVIII, 47.
ἐπτάκλιτε, λ, 523.
ἔπτημι, κλισίηφιν ἐοῖς ἔπι γῆρας, α, 218. ἔπτημεν, γ, 256.
ἐπύστατο, δ, 772. ι, 190. ν, 170. σ, 274. υ, 110. ψ, 152.
ἔπυξαν, α, 244.
Ἐπωπεύς, δ, 31. Ἐπωπεὺς, Βοηθοΐδης, ο, 95. ϑηρεύειν Μενελάῳ κρείων, δ, 22.
ἔπῳσιν, δ, 3.
ἐπύτυμον, α, 174. ἐπύτυμ@ γ, 241. ψ, 62.
ἐπῶϑει, β, 390. ἐπῷατο, δ, 781. ϑ, 52.
ἔπικλον, ο, 243.
ἐπήμα, γ, 379. ξ, 203. ο, 364. ἐπημόσασϑ', υ, 129.
ἐπήναξε, χ, 88.
ἐπίομεν, λ, 483.
ἔπον, Mediâ longâ, χ, 370.
ἕπσευ, ω, 351. ἐπόσσυτο, γ, 197. 203. ο, 236. ψ, 57. ω, 481.
ἔπτλη, β, 81.
ἐπτῖμα, ϖεπείμενα, ὀτείλαϑ', α, 148. δ, 67. 218. ι, 200.
ἐπτιμάσσαντε, ν, 184.
ἐπύλμα, ω, 161. ἐπύλμας, υ, 20.
ἔπτος, α, 16. β, 89. 107. ἑπτοσσὰν, τ, 222. πέπταται, τ, 152.
ἔπταρον, κ, 469. ἐπτάρον@, I, 293.
ἔπτιφε, α, 435. ἐπτεφόμην, ο, 364.
ἐπύμισιν, τ, 202.
*Etymolog.* M. emendatum, *Fragmens.* ν, 207.
ἔπυμον, δ, 140. ψ, 26.
*ἐπύφλωσεν, ι, 404.
ἐπύχϑη, γ, 255. ἐπύχϑης, XLI, 2.
ἐπώσατο, χ, 276. 373. ω, 282.
ἐΰ, α, 174. 302. β, 170. γ, 97. 188. 190. 200.
εὐαγγέλιον, ξ, 152. 166.
εὔαδε, π, 28.
εὐαρϑέϊ λάχνῃ, λ, 319.
εὖ ἀραρυῖαι, χ, 128.
Εὔβοια ναυσικλειτὴ, II, 31. Εὔβοιαν, γ, 174. Εὐβοίης, η, 321. ναυσικλειτῆς, II, 219.
εὔβοτις, ο, 405.
εὔδειν, II, 54.
εὐδμέν@ δμοίᾳ, IV, 230.
εὔδμητα κειὰ, χ, 249.
εὐγναμπτίς, σ, 293.
εὖ γνῶτον, φ, 218.
εὐδαιμονίην, X, 5.
εὕδει, δ, 794. εὕδω, λ, 189. εὐδέτην, β, 397. εὕδεις, δ, 804. εὐδήμεναι, ω, 454. εὐδέτω, ο, 395. εὐδῇ, γ, 359. εὕδῃ@α, ϑ, 445.
εὐδείελον, β, 167. ι, 21. ν, 212. 325. τ, 132. II, 438. εὐδείελος, ν, 234. εὐδείελε Ἰθάκης, ζ, 344.
εὐδικίας, τ, 111.
εὔδμητον, υ, 302. II, 271.
εὐδμήτῳ, χ, 126. *εὐδμήτης, χ, 24. εὐδμήτων, η, 100.
εὔδοι, ν, 74. εὐδίμοι, ϑ, 342. εὔδον, η, 288. ξ, 479. 533. υ, 109. εὕδοντ', ν, 134. ο, 5. π, 229. εὐδόντες, κ, 548.
εὐεργίαι, ϑ, 567. ι, 279. λ, 70. εὐεργίης, ρ, 267.
εὐεργασίας, χ, 235. εὐεργασίῃ μείγ' ἀμοιβαίων κακοεργίης, χ, 374.
εὐεργίαν, δ, 365. χ, 319.
εὐερκέ@ αὐλῆς, φ, 389. χ, 449.
εὐέζυγοι, ρ, 288. εὐζύγου, ν, 116.
εὐηγασίης, τ, 114.
εὐήτορες, δ, 622. ν, 19.
Εὐίωος δὴν Λεώκριτον, χ, 294.
εὐῆρες, λ, 120. 128. μ, 15. ψ, 268.
εὐθρονέ@ ἥβης, VII, 9.
εὐθρονῆ, XXIX, 10.
εὐίθρονον, ϑ, 497. σ, 317. τ, 342. εὐϑρονο@, ζ, 48.
εὐθυμ@, ξ, 63. εὐθύμως, I, 158.
*εὐθὺ πόδ' ἐλαίων, III, 342.
εὐθὺς, I, 43. 86. 284. III, 355.
εὐίπτῳ, II, 210.
εὐκαμπέα, φ, 6. XXVI, 12.
εὐκαμπὲς δρέπανον, σ, 367.
εὔκαρπον, XXIX, 5.
εὐκεάτοιο, ε, 60.
εὔκηλοι, ξ, 479. XIX, 7. εὔκηλος, γ, 363. III, 477.
εὐκλεῖας, φ, 331.
εὐκλεΐη, ξ, 402.
εὐκλέϊστε, II, 203.
εὐκόσμηϑα, III, 384.
εὐκόσμως, φ, 123.
εὐκρήνειαν, III, 209.
εὐκερίας, ξ, 108.
εὐκλμένη, II, 36. δ, 342. ε, 133. ω, 225. εὐκτιμένην, ι, 130. ω, 335. εὐκλμένης, χ, 53. II, 102. IV 293. IX, 4. εὐκτίμενον, γ, 4. δ, 476.
*εὐκλῆϊ Αἴσυ, II, 423.
εὔκυκλον, ζ, 58. 70.
εὐλείμων, δ, 607. II, 529.
Εὔμαι@ ὑφορβὸς, π, 156.
εὐμενὶς ἦτορ ἔχων, XXI, 7.
εὐμενίσσῃσι, ζ, 185.
εὐμήκεες, I, 129.
εὔμηλον, II, 54. εὐμηλ@, ο, 405.
Εὔμηλ@ ὄπαζε, Φερεκῆς ἴνι οἰκία ναίων, δ, 798.
εὐμμελίην, γ, 400.
εὐμόλπῃ, III, 475.
εὐμυλίῃ, III, 325.
εὐναζέσϑ, ε, 119.
εὐναίζεσϑ, ε, 65. ψ, 299.
εὐναὶ, ϑ, 249. λ, 187. 193. 248.
εὐναιεπόνεσϑε, φ, 271. III, 283. εὐναιεπόντων, β, 400. φ, 387. χ, 399.
εὐνὰς, δ, 438. ι, 137. ξ, 14, ο, 497.
εὐνάσω ἐξείης, δ, 408.
εὐνὴ, η, 347. ψ, 257. εὐνῇ, α, 433. δ, 333. ε, 126. κ, 335. ο, 420. π, 34. ρ, 124. υ, 130. ψ, 219. XXXI, 14. μαλακῇ, χ, 196.
εὐνηϑέσα, IV, 256. εὐνηϑέντες, ϑ, 292. εὐνηϑῆσαι, δ, 334. ε, 384. κ, 296. ρ, 125.
εὐνῆϑεν, υ, 124.
εὐνὴν, α, 427. εὐρεῖαν, ε, 483. πολυηρέϑοιο, ψ, 354. εὐνῆς, ϑ, 21. κ, 334. 340. 342. ο, 58. 96. ψ, 226. 346. IV, 155. 231. βεβτίης, IV, 47. μαλακῆς, ψ, 349. ϖεκαλλὶ@, κ, 347. 480.
εὔνησε, δ, 440. γόον αὐτῆς, δ, 758.
εὔνηοι, η, 97.
εὐνῇφι, γ, 405. δ, 307. εὐνῇφιν, β, 2.
εὔνιν, ι, 524.
εὐνομίην, ρ, 487.
εὐνομίῃσι, XXXIX, 11.
εὐξαίμην, μ, 334.
εὐξαμένῃ, ζ, 280. εὐξάμενοι, ν, 51. εὐξάμεν@, η, 330.
εὐξείῃ, γ, 45.
εὐξέσσας, δ, 48. εὐξέσῃ, ν, 10. εὐξέσης, φ, 137. εὐξέσσι, ξ, 225. εὐξέσσαν, τ, 101. εὐξέσῃ, ρ, 602. εὐξέσῃ, ζ, 75.
εὐξόον, δ, 590. εὐξόῳ, α, 128.
εὐοπίας, β, 300.
εὔορμ@, δ, 3. 58. ι, 136.
εὐόχθους, XLI. 2.
εὔπαιδες, XXIX, 5.
εὐπατέρειαν, λ, 234. εὐπατρείῃ, χ, 227.

Εὐπειθία, ω, 522. Εὐπειθέ, ω, 464.
Εὐπείθ@ ὑμὸς, α, 383. δ. 641. 660. π, 363. ρ, 477. σ, 42. 283. υ, 270. φ, 140. 256. Εὐπείθης, ω, 421. 468.
εὐπέπλοι, ζ, 49. εὐπέπλων, φ, 160.
εὐπηγὴς, φ, 334.
εὐπήκτων, ψ, 41.
εὐπλείην, ρ, 467.
εὐπλοκαμῖδες, β, 119. τ, 542.
εὐπλοκάμοισι, ζ, 135. εὐπλόκαμος, β, 120. ε, 58. 125.
εὐπλυνὲς, θ, 392. 425. ν, 67. π, 173.
εὐποίητα, ν, 369. Il. 265. εὐποιήτοιο, IV, 174. εὐποιήτοισι, υ, 150. εὐποιήτων, γ, 434.
εὐπολέμοιο πάππ νίκης, VII, 4.
εὐπρήοτσκον, θ, 259.
εὔπωλον, β, 18. ξ, 71. XXXVIII, 1.
εὖρα, α, 106.
εὐρεῖα, γ, 142. εὐρείας, ζ, 225. εὐρέες, δ, 605. εὐρεῖα, ν, 243. *εὐρεῖαν, ε, 163. *251. 483. εὐρυάων, ξ, 199. εὐρείῃ, α, 62. εὐρεῖης, ε, 250.
*εὐρεῖαν χθόνα, ε, 163. 251. 483.
εὐρέμεναι, δ, 374.
Εὐρεμπίδης, ρ, 208.
Εὔρεσσιν, III, 222.
Εὖρος, ε, 295. 332. λ, 311. μ, 326. τ, 206.
εὐρραφέεσσι, β, 354. 380.
εὐρρεΐτῳ, ξ, 257.
εὐρὺ, α, 344.
εὐρυάγυια, ο, 383. χ, 230. εὐρυάγυιαι, δ, 246. η, 80.
Εὐρυάδη, χ, 267.
Εὐρυάλ@, θ, 127. 140. 158. 396. 400. βεβλοιγῇ ἶσος Ἄρηϊ, θ, 115.
Εὐρυβάτης, τ, 247.
Εὐρυδάμαντα, χ, 283. Εὐρυδάμαντι, σ, 296.
Εὐρυδίκη, Νίσσ@ αἰδοίη παρέκοιτις, περίσσα Κλυμένοιο θυγατρῶν, γ, 452.
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ, Περικλυτοείδαο, α, 429. υ, 148. Εὐρύκλεια, ρ, 31. τ, 401. ψ, 177. ἀλοφυρομένη, β, 361. Φερέφραν, τ, 357. τεθρὸς, β, 361. δ, 742. τ, 21. χ, 419. 485. 492. ψ, 25. 39. 69.
εὐρυκρείων, γ, 248.
Εὐρύλοχος θοὸς ἡγεμὼν, κ, 205.
Εὐρύμαχος, Πολύβου παῖς, α, 399.
Εὐρυμεδοντιάδης, μεγαλήτορος, η, 58.
Εὐρυμιδοντιάδην, η, 8.
εὐρυμέτωπον, μ, 262. 355.
Εὐρυμίδης Τήλεμος, ὃς μαντοσύνῃ ὀπίσσω, ι, 509.
εὐρὺν, α, 67.
εὐρυναν ἀγυιὰς, θ, 260.
Εὐρυνόμη, ρ, 495. θαλαμηπόλ@, ψ, 293. ταμίη. σ, 168, ψ, 154. Εὐρυνόμην ταμίην, τ, 96.
Εὐρύνομ@, β, 22. χ, 242.
εὐρυοδείης, γ, 453. κ, 149. λ, 52. II, 133.
εὐρύοπα, pro εὐρύοπην, XXII, 2. pro εὐρύοπες, β, 146.
εὐρυπόροιο, δ, 432. μ, 2.
εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ, λ, 570.
εὐρὺς, ε, 184. II, 84. 334.
εὐρυσθενὲς, ν, 140.
Εὐρυτίδῃ, φ, 37. Εὐρυτίδης, φ, 14.
Εὐρυτίωνα, φ, 295.
Εὔρυτος, Οἰχαλιῆϊ, θ, 224.
Εὐρυφάεσσα, XXX, 2. Εὐρυφάεσσαν, ἀγακλειτὴν, XXX, 4.
εὐρυφυὲς, δ, 604.
εὐρύχορον, δ, 635.
*εὖρω, XLVII, 3.
εὐρώεντα, κ, 512.
Εὐρώπης, I, 26. Εὐρώπην, I, 78. II, 251. 291. Vid. X, 5.
εὖσαν, ξ, 426. εὖσά τε, μείξυλλίτῳ, ἢ ἀμφ' ὀθαλοῖσιν ὑπερθε, ξ, 75. εὖσαν αὐτμὴ πάντῃ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ νὺξ ὀφρύσι, ι, 389.
εὐσκοπον, α, 38.
εὐσταλμοι, β, 390. εὐστέλμων, β, 414. ξ, 345.
εὐστοχί@, υ, 258.
*Eustathius* miserè lapsus, ο, 416.
εὐστέλεσσι, ξ, 247.
εὐστεφάνῳ, θ, 267.
εὐστρεφέεσσι βοείαις, β, 426. ο, 291.
εὐστρεφέσσι, ι, 427. εὐστρεφὲς, σ, 346. εὐστρεφὴς, κ, 167. φ, 408.
εὐστρεφὲς λίχνῳ, IV, 158.
εὐζώνων δμῳάων, καὶ ἀρᾶν φέ@ ἠλίοιο, IV, 105.
εὖτ', α, 192.
εὖτε, υ, 56. IV, 38. XVII, 8.
εὐτεκτήτοιο, IV, 112.
εὐτρεφέες, ι, 425. εὐτρεφέος, ξ, 530.
εὐτρεφὲς, τ, 354.
εὐτροχον, ζ, 72.
εὐτυκτον, δ, 123.
εὐΰμνοιο, II, 19. 207.
εὐφρεσίνας, τ, 352.
εὐφροσύνῃσ, β, 311. εὐφροσύνῃσι, ν, 44. εὐφρὴν νύκτα, XXVI, 12.
εὐφρονίς Ὦραι, II, 194. εὐφρονι δυμῷ, XXIX, 14. εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα, IV, 102. εὐφρων θυμὸς, ρ, 531.
εὐφροσύνων, β, 160. 228. η, 158. π, 399. ω, 53. 453.
εὐφροσύνησιν, ζ, 156.
εὐχάλκου, ψ, 102. εὐχάλκων, ο, 84.
εὐχὲο, γ, 43.
εὐχερὲς ἐστι, I, 61.
εὐχὲϊ, α, 418.
εὐχετάομην, θ, 467. ο, 181. εὐχετόωντ', α, 172.
εὔχ@, ε, 317. *μ, 328. φ, 338. χ, 7.
εὐχεσίῃ, ξ, 24.
εὐχωλῆσι, λ, 34.
εὐώδεα, IV, 66. εὐώδει, XXV, 6. εὐώδεα Κύπρου, IV, 66. εὐώδεος οὐ μειλοίοιο, III, 65. εὐώδης ἔλαιον, β, 339 εὐώδης, ε, 64. VI, 36. XVIII, 26.
εὐώπιδα κόρην, ζ, 113. 142. εὐώπιδος Σεμέλης, VI, 58.
ἔφαγε, κατὰ, μ, 310. ἔφαγον, ο, 372.
ἐφαίνετο, δ, 519.
ἐφέμην, δ, 382. ἔφεν, ι, 413.
ἐφήνη, ε, 279. ἐφήνησαν, XXXII, 12.
ἔφη', α, 194. ἔφατ@, δ, 638. ἔφατο, κ, 35. 46.
ἔφασκε, η, 256. ἐφάσκε@, χ, 35. ἔφασκεν, μ, 275. ξ, 321. ἔφασκον, ε, 135.
ἐφάψασθαι, ε, 348.
ἐφίβουσ@, χ, 299.
ἐφίζησ@, δ, 717. ἐφίζετο, ρ, 334. ἐφιζάνω@, δ, 506.
ἐφῆκεν, ι, 38. ἐφέτῃ, α, 254.
ἐφήλατ@ πάσσας σίδηρος, π, 294. τ, 13.
ἐφηλιθμίοιν, I, 243.
ἐφίπποσον, μ, 330. ἐφίππους, ι, 121.
ἔφερεν, ε, 461.
ἐφέσσας, ν, 274. ο, 277. ἐφεσσάμενος, π, 443.
ἐφεσάμεν, α, 120.
ἐφίη@, γ, 234. ψ, 55.
ἐφίλμενον, δ, 354.
ἐφίσταμεν, β, 109.
ἐφίψεις, ω, 470.
ἐφιψόων@, τ, 331. ἐφιψόωντ@, τ, 370.
ἐφῆκεν, δ, 339.
ἐφήμενοι, μ, 215. ἐφήμενος, ζ, 309.
ἐφημίεσκε φρονέοντας, φ, 85. ἐφημίεσκον, δ, 223.
ἐφημοσύνῃς ἀλεγεινῆς, μ, 226. ἐφημοσύνῃσι, IV, 214.
ἔφην, δ, 171. λ, 429. 539. ξ, 176.
ἔφυγε, ο, 168.

ἐφῆπτο, χ, 41.
ἐφήσῃ, δ, 340. ἐφήσῃς, ν, 376.
ἐφήγγοντο, κ, 229. 255. ἐφήγξατο, I, 12. 91. 263.
ἔφθης, λ, 58.
ἔφθιθεν, λάθ', ψ, 331.
ἔφθιτ', υ, 340.
Ἐφιάλτεω, τηλικλειτοῖο, λ, 307.
ἐφίει, ω, 179.
ἐφιέμενον, ν, 7. ἐφίεσθ, χ. ἀφίεσθ, χ, 271.
ἔφιζε, γ, 411. τ, 55.
ἐφίζεσκεν, ρ, 331. 334.
ἐφίκηται, Θ, 202.
ἐφ.λει, η, 256. μ, 450. ν, 206. ξ, 62. 146. ρ, 111.
ἐφίλησε, Θ, 63. III, 505. ἐφίλησεν, III, 571.
ἐφοίτων, ι, 401. λ, 42. μ, 420. ω, 414.
ἐφίλασσον ξεινὸν, ξ, 350.
ἐφοπλίσσῃ, ζ, 37. ἐφοπλίσσας, τ, 419. ἐφοπλίσσαντες, β, 295. ἐφοπλίσσασθαι, ζ, 57. ἐφοπλίσσασιν, ζ, 69. ἐφοπλίσσασι, ω, 359.
ἐφορᾷ, λ, 108. μ, 323. ν, 214.
ἐφόρει, δ, 137. ἐφόρεον, χ, 456.
ἐφορμᾶτο, α, 275. φ, 399.
ἐφορμὰς, χ, 130.
ἐφορμηθῆτε, χ, 300. ἐφορμηθῆσαι, μ, 122. ἐφορμήσας, η, 272.
ἐφορέζετο, IV, 84. ἐφορεσσ', ξ, 236. ἐφορεσσάμενος, ρ, 161. ἐφορέσσαθ, γ, 289. III, 354. ἐφόρεσε, III, 441. ἐφόρεσεν, IV, 128. ἐφορέσθης, τ, 485. ψ, 260. ἐφορέσσασθ, φ, 222. ἐφορέσσατο, δ, 444. 529. * II, 388.
ἔφυ, ψ, 190.
ἔφυδρος Ζέφυρος, ξ, 458.
ἐφύλασσε, ζ, 346.
ἔφυν, ι, 481. ἔφυτ', κ, 397.
Ἔφυρον, πίειρον ἄρουραν, β, 328. Ἔφυρης, & *Ephyra* Sex, α, 259.
ἔφυσαν, IV, 266. ἔφυσε, χ. ἔφυσε, κ, 393.
ἐφύτλευσε, III, 160.
ἐφώνησεν, β, 257.
ἐφωρμήθη, δ, 713. ἐφωρμήθην, λ, 205.
ἔχ', δ, 289. III, 325.
ἔχαρεν, I, 66.
ἐχάλασσε, II, 6.
ἐχαλδαινον, ρ, 344.
ἐχάρη, ψ, 32. ω, 512. ἐχάρημεν, κ, 419.
ἔχε, α, 104.
ἔχεαν, σ, 122. υ, 200.
ἐχείμαζον, Θ, 320.
ἔχει, α, 53. ἐχέμεν, δ, 419.
Ἐχένηος ἥρως, η, 155. λ, 341.
ἔχεσκον, δ, 627.
Ἔχετον, βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων, σ, 84. 115. φ, 308.
ἔχευαν, α, 146. γ, 258. 338. φ, 270.
ἐχέφρων Πηνελόπεια, δ, 111. ν, 332. ρ, 390. ω, 293.
Ἐχέφρων, γ, 413. δῖος, γ, 439.
ἔχῃ, β, 124. λ, 158. κατὰ, ι, 6. ἔχηθα, δ, 525. II, 56.
ἐχθαίρεσιν, δ, 692. ο, 71. ἐχθαίρεσσ', γ, 215. π, 96.
ἔχθηθ', δ, 756.
ἐχθίστη Γαλίη, I, 113.
ἐχθόμβε, δ, 502.
ἔχθος, ι, 277.
ἐχθραὶ ἔσαν οἱ ἀπαθαλίαι, φ, 147.
ἐχθρός μοί περ, ὃς πινέμεν ἔσκεν ἀπαπτήλια βάζει, ξ, 156.
ἐχολώσῃς, XLI, 3. ἐχολώσατο, Θ, 205.
ἐχολώσαθε, ρ, 458.
ἔχραεν, Θ, 182. τ, 168.
ἔχρεσε δαίμων συγαρὸς αὐτῷ, ι, 396. τίς τοι κακὸς δαίμων, κ, 64.
ἐχρῆτ' ἐδμάμεν ἠ πιέμεν, τόδι δῶμα, φ, 69.
ἐχρίμψαθε, II, 439.
ἔχρεσεν λίπ' ἐλαίῳ, γ, 466. κ, 364.
ἔχυντο, ἀμφὶ δ' ἱσμοὶ πιχήεντες Θ, 297. ἔχυτο, κ, 415. ἔχυτ', χ, 88.
ἐχώσατο, χ, 270.
ἔψαλλε, φ, 104. ἔψε, γ, 359.
ἐψήσας, μ, 48.
ἐψιάασθε, φ, 429. ἐψιάασθαι, ρ, 530.
ἔψομαι, β, 287. ζ, 32. ἐψόμεθ', ψ, 127.
ἐῷ ἠνήσατο θυμῷ, ι, 76.
ἐῷ, pro ἐάω, υ, 12.
ἐῷμι, III, 305.
ἐῴκει, α, 411.
ἐῴλπει, υ, 328. φ, 96.
ἐῶμεν, σ, 419.
ἐῶμι, pro ἐάσιμι, π, 85.
ἐωνοχόει, υ, 255.
ἐώργει, δ, 693. ξ, 289.
ἐῶσι, δ, 805.
ἔωσιν, δ, 165. ψ, 119. II, 236.
ἕως ἐγὼ, in Principio Versûs, δ, 90. vid. *Anapæstus*.


## Z.


Ζαῆν, μ, 313. ζαὴς, ι, 368.
ζάθεον, III, 500. IV, 259.
ζαθέοι, II, 223.
Ζάκυνθον ὑλήεσσα, ι, 24. II, 429. Ζακύνθῳ, π, 250. Ζακύνθῳ ὑλήεντι. α, 246. π, 123. τ, 131.
ζαμενέστατε, III, 307.
ζατρεφέα, II, 302. ζατρεφέας, δ, 451. ζατρεφέων, ξ, 19. 106.
ζαφλεγέες, VII. 8.
ζειαὶ, δ, 604. ζειαὶς, δ, 41.
ζείδωρον, γ, 3. ι, 463. η, 332.
ζείδωρον, δ, 229.
ζείσατε, κ, 360. φ, 44.
Ζεῦ, α, 62. ἄτα, ρ, 354. μηλόπε, III, 466. 503. πάτερ, δ, 341. ὅστ θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσεις. υ, 112.
ζεύγνυτ', ο, 145. 150. ζεύξωμαθ', ψ, 245. ζευξαμένη, XXXI, 9. ζεῦξαν, ζ, 73. ζεύξασ', ζ, 111. ζεύξασθ', γ, 476. ζεῦξον, ο, 47.
Ζεὺς, α, 348. ἀγαθὸν τι κακὸν τε διδοῖς, δ, 237. αἰγίοχον, ο, 245. αἰθέρα ναίων, ο, 522. αὐτὸς νέμεσ ὀλβον ἀνθρώποισι, ζ, 188. ἐπιμήτηρ ἱκετάων τε, ξείνων τε, ι, 270. ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης, Θ, 465. εὐρυόπα, β, 146. ἱκετήσιος, ν, 213. Κρονίδης, ω, 543. Κρονίων, μ, 399. μηλόπε, ξ, 243. νεφεληγερέτα, α, 63. Ὀλύμπιος, δ, 173. πρῶτα θεῶν, ζ, 158. χείτλιος, γ, 161. περικύδρομον, ξ, 268. ὕπατος καὶ ἄριστος, τ, 303. ὑψιβρεμέτης, ε, 4.
Ζεφυρίη πνείουσα, η, 119.
Ζεφύρου λιγυπνείοντος αὔτας, δ, 567. δυσαὴς, μ, 289. πνοιῇ, δ, 402. Ζέφυρον, II, 283. καλέσσετ', β, 421.
Ζέφυρος, μ, 426. μείλιχος αἰὲν ἔφυδος, ξ, 458. αἰθερίη, λαῖφος, ἐπαιγίζων ἐξ αἰγίδος, II, 433. δυσαὴς, ε, 295. κελαινεφὴς, μ, 408. μείλιχος, ξ, 458. Ζεφύρῳ μὲν ὑγρὸν αἶψα, ν, 3. Ζεφύρου, ε, 332.
Ζηθοιο ἄνακτος, τ, 523. Ζῆθον, λ, 261.
ζηλήμονες, ι, 118.
ζηλοσύνη, II, 100.
*Zenobius*, ν, 302.
*Zenodotus* Fragment. I. 3.
Ζῆν', υ, 339. Ζῆνα Κρονίωνα, ω, 471. ξείνιον, XL, 8.
ζήτει, III, 22. ζητῆς, I, 25. ζητεύειν, III, 392. ζητέων, II, 215. ζητήσομεν, I, 150.
ζόφον, γ, 335. I, 26. μ, 81. υ, 356. III, 359. αἰνομόροις, ἀμύχαιον, III, 257. ἠερόεντα, λ, 57. 154. ν, 241.

241. ζόφῳ, κ, 190.
ζυγαὶ, ι, 99. ρ, 21. ζυγὸν, γ, 383. 486. ο, 184. III, 50. ζυγῷ, δ, 39.
ζωάγρει, Θ, 462.
ζώει, β, 132. ζώεις βίον ἀχαιὸν, ο, 490. ζωίμῳ, ω, 435. ζωάμοιμι, η, 149.
ζωὴ ἄπαστος, ξ, 96. ζωὴν μινυθεικίαν, π, 429.
Ζωΐλος. Ὁμηρομάστιξ, ι, 60.
ζῶμα φαεινὸν, ξ, 482.
ζώνη, IV, 256. 283. ζώνῃ, κ, 544. IV, 165. καλὴν, χρυσείην, ε, 231. κ, 544. παρθενίην, λ, 244.
ζώννυμι. ω, 89.
ζῶντ', IV, 189.
ζώοις, IV, 243.
ζωοῖσιν, λ, 155. ζωὸν, δ, 546. λ, 483. ω, 283.
ζώοντ', γ, 256.
ζώοντας, φ, 155. ζωόντας, δ, 805. ζώοντος, λ, 457. ζωόντων, κ, 72.
ζωὸς, α, 197. ζωῷ. ρ, 115. ζωὸς, λ, 300. ζωῷ, τ, 331.
ζώωσι, ρ. 423.
ζώωσιν, σ, 30. ζώσωσιν, σ, 73. ζώσωσι, σ, 66.
ζῶστρόν τι, ἢ πέπλους, ἢ ῥήγεα, ζ, 38.
ζώω, γ, 354.

H.

Ἤ Βαιὰ, σ, 354. φ, 288. ἠβαιὸν, γ, 14. ι, 462.
ἤβη, II, 195. πολυήρατος, IV, 226. 275. χαριεστάτη, κ, 279. ἥβῃ, Θ, 181. XXVIII, 12. ἥβῃ, π, 174. IV, 225. πολυήρατον, ο, 365.
Ἥβην καλλίσφυρον, IV. 8. παῖδα Διὸς, καὶ Ἥρης, λ, 602.
ἠβῆς, Θ, 136. ψ, 212. εὐθρεπτίος, VII, 9. μήτρῃ, λ, 316. σ, 216. τ, 532.
ἡβήσας, τ, 410.
ἡβήσῃ, α, 41.
ἡβηταὶ, III, 56.
ἡβᾶν, ψ, 187.
ἡβάοιμι, ξ, 468. 503.
ἡβάοντες, κ, 6.
ἡβάοντα ἡμερὶς, ε, 69.
ἠγαάσθη, ε, 122.
ἤγαγε, δ, 262. 312.
ἤγαγεν, γ, 383. σ, 37. II, 473. *XVIII, 14. ἤγαγον, ω, 172.
ἠγαγόμην, δ, 82. ξ, 211.
ἠγαθέην, II, 37. ἠγαθέῃ, δ, 599. ἠγαθέην. β, 308. ἠγαθέοιο, III, 231.
ἤγειρε, ψ, 22. I, 100.
ἠγερέθοντο, III, 494.
ἠγερεκόμης, α, 125.
ἠγαμέμνονος, γ, 386.
ἠγαμέμνων, κ, 505.
ἠγαρέθοντο, β, 292.
ἠγαρθεν, β, 9.
ἠγελαίζεις, λ, 617.
ἠγήτορας, π, 136. ἠγήτορες, π, 98. ἠγήτορα, α, 105.
ἠγνοίησε, III, 243. ἠγνοίησεν, ε, 78.
ἠγύμνωσε, I, 18.
ἠδέος, γ, 51.
ἠδέσθη, φ, 28.
ἤδη, β, 16. 108.
ἤδηθ', τ, 93.
ἤδησθ', ν, 80. II, 169.
ἤδης, σ, 403. ω, 95.
ἡδυγάλακτα, XVIII, 37.
ἡδυεπεῖς, XXXI, 2. ἡδυεπὴς, XX, 4.
ἤδυμον, III, 241. 448.
ἡδὺν, α, 364. β, 350.
ἡδυπότοιο, β, 340. γ, 391. ο, 506.
ἡδύποτος, VI, 36.
ἡδὺς, μ, 369.
ἧεν, Θ, 290.
ἥεσθ', α, 154. χ, 331. III, 62.
ἥσθην, Θ, 514.
ἠείδης, ι, 206.
ἦεν, χ. ἦην, τ, 283.
ἠελίοιο, δ, 540. 833. ἄνακτος, II, 413. αὐγαῖς, β, 181. ο, 348.
ἐπιπλομένῃ σήμερον, III, 371.
καζόμενοι, III, 197. μένες, κ, 160. 498. ὀξέος, II, 374. τερψιμβρότῃ, μ, 269. 274. II, 411. τερπαὶ ο, 403. ὑπερέοντος, α, 8. μ, 263. φαεσιμβρότῃ, κ, 138. μ, 269. 274. φάος, λ, 92. ρ, 33. 35. π, 220. υ, 207.
ἠέλιον, ἀκάμαντ', ἐπείκελον ἀθανάτοισιν, XXX, 7. καζόμενοι, γ, 138. παμφανόωντα, ρ, 29.
ἠέλιος, β, 388 γ, 1. αὐτὰρ, XXXVI, 3. φαέθων, λ, 16. τ, 441. χ, 388. φαεσίμβροτος, κ, 191. ἠελίῳ αὐγὴ, μ, 176. ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει, μ, 323. ἠελίῳ αὐτοῦ, μ, 429. καταδύντι, π, 366. ὑπερέοντι, μ, 153. 346. 274.
ἠέρ' ποθὴν, η, 15. 140. ἠέρα, ν, 189. 352. τ, 540. ἠέρι, θ, 562. λ, 15.
ἠερέθοντο, λ, 227.
ἠέριοι, ι, 52.
ἠεροειδέα, β, 263. ἠεροειδέϊ, γ, 294. ἠεροειδέι, μ, 80.
ἠερόεν, III, 234. ἠερόεντα, λ, 154. ἠερόεντι, III, 172.
ἤεσαν, IV, 72.
ἤην, τ, 283. ψ, 316. ω, 342.
ἤηΐον, ξ, 147.
ἤηλε', γ, 121. ἤηλε, γ, 342.
ἤια, *Mediâ* longâ, β, 289. 410. *brevi*, δ, 363. in fine Versûs, αὐτοδιακτῶς, ε, 266. ι, 212. δακτυλικτῶς, μ, 329.
ἤϊα, ibam, δ. 427. 433. 572. κ, 309. ἤϊε. π. 7. Θ, 457. σ, 256. ἤϊεν, ε, 57. π, 178. τ, 431. 438. φ, 303. ὡς, φ, 391.
ἤϊε φοῖβε, II, 120.
ἤϊθοι, λ, 38. ἁλιθόντες, ζ, 63. ἠΐθεον, γ, 401.
ἤικτο, δ. 796. ρ, 288. π, 157. υ, 31.
ἤϊξαν, β, 154. ο, 183.
ἠιόν', παρ', ἐξεπανύσθη, I, 219.
ἠιόνας παραπλῆγας, ε, 418. 440. περιχύσεις, ζ, 138. ἠϊόνεσσι, ε, 156.
ἤϊσαν, τ, 436. υ, 7. ω, 9. 13.
ἤϊσκε, δ, 247.
μίαν ἡμαῖαν, ε, 368.
ἤ κ' εὐεργὲς ἔῃσιν, λ, 433. ἤ κεν, κ, 432.
ἦκ', ι, 538. I, 239. ἧκαν, ο, 457.
ἧκα, μ, 442.
ἥκαχ', ο, 356. ἤκαχε, π, 427.
ἠκέομεν, μ, 198. ἤκεσε, λ, 420. μ, 265.
ἠλάκατα τροφόεσσι, ε, 105. τροφαλίζετο, σ, 314. ἁλιπόρφυρα, ξ, 53. 306. λέπτ', ρ, 97.
ἠλακάτην, α, 357. φ, 351. χρυσέην, δ, 131.
ἤλασα, ι, 375. ἤλασεν, γ, 449.
ἠλασκάζει, ι, 457. ἠλάσκαζις, II, 142.
ἤλατο, I, 223. 246. 248.
ἤλατο, γ, 302.
ἤλαυνε, III, 75.
ἤλδανε, σ, 69. ω, 367.
ἠλεὲ φρένας, β, 243.
ἤλειψεν, τ, 505.
ἠλίκτροισιν, ο, 459. σ, 295.
ἤλεκτρον, δ, 73. ἠλέκτρῳ, XLVIII, 10.
ἠλέκτωρ, II, 369.
ἠλεὸς, ξ, 464.
ἠλεύατ' ἄμωμοι, III, 5.
ἤληθ', δ, 146.
ἠλίβατοι, ρ, 196. IV, 258. ἠλιβάτοισι, XXVIII, 10. ἠλίβατοι, ι, 243. ἠλίβατος, κ, 88. ἠλιβάτῳ, III, 404.
Ἠλιὸ' εὐρύοπα, δ, 635. Ἠλιὸν δῖαν, ρ, 275. ο, 297.
Ἠλιὸς ἱπποβότοιο, φ, 347.
ἤλιθα πολλὰ, ε, 483. ι, 330. ξ,

215. τ, 443.
ἥλικας, σ, 372.
*Heliodori* Æthiopica, λ, 612. Not. *Schol.*
*Heliodorus* Grammaticus, ο, 696. τ, 562. Not. *Schol.*
Ἥλιος, φαεσίμβροτος, XXX, 1. ἥλιος, ϑ, 271. I, 293.
ἥλκησα, λ, 579.
ἥλκετο, γ, 275.
ἥλυξα, μ, 335. ἥλυξαν, γ, 297.
Ἡλύσιον πεδίον, ἀπὸ Ἠλυσίης, τῆ Ἐλλάδι ἤρος, εὐσπορεώτατα, δ, 563.
ἥλω, χ, 230.
ἡλώμην, δ, 91. ν, 321.
ἡμαθόεντα, α, 93. β, 214.
ἧμαι, θ, 157. ξ, 41.
ἦμαρ, β, 345. γ, 180. αἴσιμον, π, 280. II, 356. δίελον, ρ, 606. ἔδδιμον, μ, 399. ἱερὸν, ι, 56. κακὸν, κ, 269. μίσον, π, 288. μόρσιμον, κ, 175. νηλεὲς, ϑ, 525. νόσιμον, α, 9. 168. ὡσεὶ, ι, 161. 556. κ, 183. 476.
ἡμαρτεν, λ, 510. *Margites*, 3.
ἧμαι, π, 370.
ἥμενα μακρὰ, κ, 470. ἥμενοι, ἐνὶ κοσσῳ, ζ, 170. εἴκοσιν, ι, 34. μέσῳ, II, 341. *χειμερίῳ*, XLVI, 6.
ἡματίη, β, 104. τ, 149 ω, 138.
ἥμβροτον, φ, 421. ἡμβρότον, η, 292.
ἠμείβετ', α, 44. ἠμείβετο, ι, 506.
ἡμελγε, ι, 238. ἤμελγον, ι, 244.
ἡμίεργ ἤδη, ω, 513.
ἡμιεργὲς ἠβώοντα, ι, 69.
ἤμιεργον, ο, 162.
ἡμιθέων, XXX, 19. XXXI, 19.
ἦμιν, ν, 177. υ, 272.
ἡμιονείην, ζ, 72.
ἡμίονοι, XLVIII, 9. ἀδμῆτες, παλαιτρῷ, δ, 636. φ, 23.
ἡμιόνους κεραπρώτυχας, ζ, 253.
ἡμίσαυ, ὡσεὶ σύν, I, 249. 251.
ἡμίσεες, γ, 155. 157. ἡμισέων, ω, 463.
ἥμισυ, ι, 246. 248. ν, 114. ρ, 322.
ἦμος, β, 1. γ, 404. 491. δ, 306. 431. 576. ι, 228. ι, 58. 152. 168. 170. 307. 437. 558. 560.
ἠμόσσε, δ, 400. ϑ, 1. μ, 439. τ, 426.
ἤμυνε, I, 240.
ἤναστε, γ, 305. λ, 275.
ἤνδανε, γ, 150. ε, 153. ϑ, 506. κ, 373. ξ, 337. π, 398. ρ, 173.
ἤνεγκεν, χ, 493.
ἤνεικαν, δ, 784. Vid. ἔνεικαν.
ἠνεμόεντα, γ, 172. IV, 292. ἠνεμόεσσαν, I, 400.
ἦνις, ὀδὸν, II, 420.
ἤνσον, ἐπὶ, μ, 294. 352.
*ἠόϑειν, II, 139.
ἠοῖα, γ, 483. σταλίκτῃσι, ζ, 81.
ἦπαρ, ι, 382.
ἠπιόχοιον, ζ, 319.
ἠπίστασι, υ, 17. 303. VI. 25.
ἦπος ἐδὸν, γ, 496.
ἤπυον χαλκῷ, κ, 360.
ἠπυοχίῃ, ω, 508. ἠπυοχίης, VII, 6.
ἠπτήσατο, γ, 44.
ἤρυσεν, δ, 357. ω, 71. ἤρυϑε, ι, 243.
ἠρώησα, ι, 44. κ, 263. ρ, 55. ἠρώησε, γ, 174. ι, 99. 112. μ, 160. ξ, 336. ἤρωησε, ζ, 216. ξ, 237. II, 105.
ἧξαν, ab ἄγω, I, 114. ἧξε, τ, 539.
Ἡοῖ, ζ, 31. ξ, 266. φαεσιμβρότῃ, δ, 407. κ, 222. μ, 24.
ἠοῖην, δ, 447. ἠοῖον, δ, 656. ἠοῖαν, ϑ, 29.
ἤομεν, κ, 251. 570. λ, 22.
ἠόιαν, I, 13.
Ἠῶς ἠελιηγενέος, μ, 3. ν, 94. φαεσίμβρότος ἀγλαὸς ἠοῦς, δ, 188.
ἧπαρ, ι, 301. λ, 577. I, 215. μέσον, I, 203. 232. ἥπατα, I, 37. ἥπατι, χ, 83.
ἤπαφε, ξ, 488.
ἠπεδανὸς, ϑ, 311, II, 316.
ἠπειρήσιο, ε, 348. 402. ν, 235. π, 325. 359. ω, 377. μεσηγὺ ἠπείρου, ξ, 97. φ, 109. VI, 22. ἤπειρον, ι, 49. 496. ν, 116. πορτιτροφον, II, 21. ἠπειρόϑι, ε, 56. 438. ι, 73. 485. κ, 403. 423. σ, 83. 114. ψ, 236. II, 506. ἠπειρος, IV, 5. ἠπείρου, α, 162. γ, 90. ε, 350. 399. ι, 85. κ, 56. ξ, 136. π, 367. II, 138. 488. ἠπείρῳ, ν, 114. ξ, 100.
ἤπειγε, vid. δὴ πείγε.
ἠπειρησίνεν, 420. III, 574. ἠπειρησίνεν, ξ, 400. ἠπειρήσιον, ο, 418. ἠπειρήσιος, XL, 7. ἠπειρησιῶτα δολοφρονέοντα, III, 282.
ἠπειρήτιν, λ, 363.
ἠπητής, I, 183.
ἤπια οἴδειν τινι, ν, 405. ο, 39. ἀνακίπτειν ἤπια εἰδώς, ο, 556. ὄφρα μοι πάσης ἠπίη ἦσθα, ν, 314. ἤπιος, β, 47. 230.
ἠπύει, κ, 83. ρ, 271. ἤπυεν, ι, 399.
ἦρα φέρουσιν, ἐπ' Ἀχαιμόμιονι, γ, 164. φέρωσιν, 375. φέρων, σ, 56.
ἦρα, σῷ παιδὶ μέγα κλέος, ω, 33.
Ἡρακλέα, Διὸς υἱὸν, μέγ' ἄριστον, XIV, 1.
Ἡρακλείδης, ὁ Μιλήσιος, ψ, 282.
Ἡρακλείδης Ποντικὸς, λ, 577.
Ἡρακλεῖτος, περὶ ἀπίστων, μ, 39. 322.
Ἡρακλείης χείρας, XLVII. 18.
Ἡρακλῆα, πασυμμίμονα, ϑυμολέοντα, λ, 266. μεγάλων ἐπὶ ἔργα ἔρχω, φ, 25.
Ἡρακληείην βίην, λ, 600.
Ἡρακλῆϊ, ϑ, 224.
ἥραρεν, δ, 777. III, 50.
ἠράσατ', λ, 237. ἠράσατο, III, 130.
ἧραί', ἐπίσω, ᾧ παιδὶ μέγα κλέος α, 240 ξ, 370. ἧραο, δ, 107.
ἠρᾶτο, γ, 62. 64. δ, 761. ζ, 323. η, 1, II, 332.
ἦρι κάρη, IV, 175.
ἤρεσε, τεῦξον ἄνακτος, σὸν, φ, 56. ἤρεσ μοὶ χόλος ἀρχεϑέμοιο, ϑ, 304. λ, 43. 632. μ, 243. χ, 500. καδδὲ μιν ὑπνος ἤρεσε πυκιδεμάοντα, ι, 373. νῦν χλωρὸν δέος ἤρεσ, ω, 449.
ἤρεσ', φ, 40.
ἤρεσον, ἀπὸ, τ, 61.
Ἥρη, βοῶπις, πότνια, II, 348. 353.
Ἥρη χρυσόθρονος, XI, 1. ἀμβροσίῃ τέλεσε βασίλεια, ὑπείροχον εἶδος ἔχουσα, XI, 2. Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην, ἄλοχόν τε, XI, 3. κυδρὴν, XI, 4. Ἥρης, ϑ, 465. λαοσσοὸς ἐλίνυε, II, 95. 99. 105. νύμφης ἐρατεινῆς, XXXIII, 2. χρυσοπεδίλου, λ, 603.
ἠρήσαντο, α, 366.
ἦρι, ut ἠῶϑεν δὲ μάλ' ἦρι, τ, 320. μάλ' ἦρι, υ, 156.
ἠρίγενεια, β, 1. γ, 404. 491. δ, 195. 306. 431. 576. ι, 228. ϑ, 1, 152. 170. 307. 437. 560. &c. ἠριγένειαν, ψ, 347. ἠριγενείῃ, IV, 227. ἠριγενείης, μ, 3. ν, 94.
Ἠριδανοῖο, I, 20.
ἠρίϑμιον, κ, 204.
ἤρκιπε, χ, 296. I, 210.
ἤρκεσε, δ, 292.
ἤρμοσεν, ι, 247.
ἤρνεῖτο συνεργὸν γάμον, ω, 125.
ἤρξα, ξ, 230.
ἤρξαϑ', ψ, 310.
ἥρπαξ', ο, 174. ἥρπαξε, IV, 121. ἥρπασ', IV, 204. ἥρπαστε, ο, 250. IV, 219.
ἤρτυε, γ, 152. λ, 438. ἤρτυεν, π, 448. ἠρτύναϑε, δ, 782. ϑ, 53. ἤρτυον, υ, 242.
ἦρχ', β, 15. π, 345. σ, 348, ω, 359. χ, 461. ἦρχε, α, 28. β, 416. γ, 12. 68. ἤρχετο, α, 367.
ἠρῶα, σ, 175. ἠρώησεν, μ, 337.

ἤρω, λ, 519. ἥρωα, α, 189. IV, 77. ἥρωες, ω, 68. ἥρωϊ, β, 99. Ϟ, 483. τ, 144. ω, 133. ἥρωος, χ, 185. ἥρωϑ διστυλλαβως, ὡς ἠῶς, ζ, 303. ἥρως, Αἰγύπτϑ, β, 15. Ἀλιθέρσης, β, 157. ω, 450. Ἀτρείδης, ο, 52. 121. χέρων, η, 155. Μυλϑ, σ, 422. Πεισίστρατϑ, γ, 415. ο 131. Τηλέμαχος, δ, 21. 303. 312. Ἐχένηος, λ, 341. Φαίδιμϑ, δ, 617. ο, 117. Φείδων, ζ, 316. ἡρώων, α, 101. δ, 268. η, 44. θ, 242.

Ἡρωδιανὸς, χ, 56.

ἥσαϑ δ' αἰνῶς, ι, 353. ἧσται, Ϟ, 203.

ἧσϑ, β, 240. ἥσθην, η, 232.

ἠῶϊα, ι, 292. ξ, 109. ρ, 358. υ, 19. ἠῶϊον, υ, 348. καϑ', α, 9.

*Heſiodi* Fragment. λ, 285. II, 210.

Ἡσίοδος, ξ, 508. λ, 285. μ, 168. ρ, 33. σ, 328. τ, 177. χ, 278. emendatur, μ, 192. χ, 90. *Homerum* imitatur, Vid. *Homerum*.

*Heſychius* emendatur, δ, 708. ι, 108. ξ, 51.

ἡσυχάζοντ', χ, 498. ἡσυχάζοντϑ, γ, 35. τ, 415. V, 15.

ἥσυχαρε, τ, 231. ἥσυχαρον, χ, 473.

ἧσται, ο, 364.

ἧφιε, ξ, 305. ἧστο, α, 114. ἧστο, II, 456.

ἡσυχίη, σ, 22. III, 356.

ἡσυχίης, III, 437.

ἤχθυσε, Ϟ, 269. * λ, 441. II, 387.

ἦπις, β, 387. I, 354. ἠπίοφιν, γ, 173. ἤπιον, κ, 17. ω, 336.

ἤτορ, δαίϑ, α, 48. ἄλκιμον, XXVI, 9. ὠμοβλήχρι, XXVII, 2. δεδαϊγμένον, ν, 320. σύμφυτος, XXI, 7. πλημμύϑ, σ, 152. φίλον, α, 60. 114. 316.

ἠΰ, μείϑ, β, 271. ἠΰς π μέγας τε, ι, 508. κρατερός τε, III, 466.

ἠϋγένειον, XVIII, 39. ἠϋγένειος, δ, 456.

ἠϋκόμοιο, IV, 94.

ἠύδα, 213. 230. 306. 345. 388. 399. 412. &c.

ἠϋθέμισλον, XXIX, 1.

ἠύκομοι, XXV, 3. ἠυκόμοιο, Ϟ, 452. μ, 389. XXVI, 21.

ἠυνάζοντϑ, δ, 449.

ἠῦσεν, ω, 529.

ἠύτ', Ϟ, 280. 518. λ, 221. III, 147. ἠύτε, ξ, 476. ρ, 463. φ, 48. I, 73. III, 55. 151. 163. 195. 237. XIX, 4.

Ἥφαι', Ϟ, 355. Ἥφαιϛ, XIX, 8. Ἡφαίσιο, δ, 617. κλυτῆϛ III, 115. ἀϊδικλυτῆϛ, Ϟ, 287. ω, 75. πολύφρωνϑ, Ϟ, 297. 327. Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, Ϟ, 345. κλυτότεχνην, Ϟ, 286. XIX, 5. Ἥφαιστος, ζ, 233. η, 92. Ϟ, 272. 293. 330. ψ, 160. II, 317.

* ἧφι βίηφι πεδήσας, φ, 318.

ἡφύσαμεν, I, 165. ἡφυσάμην, η, 286. ἡφύσατο εἶϑ, ψ, 305.

ἦχ', pro ἦχε, III, 400.

ἠχῇ ἠπείσιν, λ, 632.

ἠχήεντα, * καδδιμεΐδα, δ, 72. ἔρεα, XIII, 5.

ἤχθϛ, ξ, 366. ο, 456.

ἤχθησε, λ, 436. 559. τ, 364.

ἦχι. ζ, 94. τ, 553.

ἤχλυσε, μ, 406. ξ, 304.

Ἠχὼ, Πακὺς ἐπείρη, XVIII, 21.

ἠῶ, β, 434. η, 288. ι, 26. ρ, 240. ψ, 246. II, 436. δῖαν, ι, 151. 306. 436. λ, 374. μ, 7. π, 368. τ, 50. 342. εὐθρονον, ρ, 497. σ, 317. τ, 342. ῥοδοδάκτυλον, XXX, 6. χρυσόθρονον, τ, 319. ψ, 243.

ἠῶθεν, α, 372. η, 189. μ, 293. ξ, 512. ο, 307. 507. ρ, 600. σ, 247. μετ' ἦμαρ, τ, 320.

ἠῶϑι, ωϑ, ι, 469. ζ, 36.

ἠῶϑ γεγαώς, III, 17.

ἠὼς, λίξις πολυσίμαντος, β, 1. ε, 1. ι, 56. κ, 190. ξ, 220. τ, 192. δυσώνυμϑ, τ, 571. εὐθρονϑ, ξ, 48. ο, 494. εὐπλόκαμϑ, ι, 390. ι, 76. κ, 144. ἠεροφόνεια, ῥοδοδάκτυλϑ, β, 1. ι, 52. χρυσόθρονϑ, κ, 541.

## Θ.

Θ Ἀεσίμεν, γ, 336. Θαάσεις, III, 465.

Θαλάμοις, II, 77. Θαλάμοις, ι, 432.

Θαλαμηπόλϑ, η, 8. ψ, 293.

Θαλάμοιο, α, 441. β, 5. γ, 441. ὑμνείϑ, δ, 121. πολυκμήτου, δ, 718. ὑψοροφοίο, δ, 121.

Θάλαμον, δ, 263. εὐρὺν, ὑψόροφον, β, 338. κηώεντα, ο, 99. πολυδαίδαλον, ζ, 15.

* Θαλαμόνδ', χ, 109. Θαλαμόνδε, β, 348. φ, 8. χ, 161.

Θαλάμοϑ ὑπηλὸς, α, 425. Θαλάμου, εὐστεφέϑ, ψ, 178. πύκα πεποιϑὼς, α, 436. ὑψηλὸν, π, 285.

Θάλασσα, ζ, 95. ἀσχέσιος, ι, 413. πολλὴ, ε, 455.

Θαλάσσια ἔργα, ε, 67.

Θάλε, ϕὶ πόϑες ὀγρὸς ἐπιλϑὼν, XVIII, 33.

Θαλίϑυπες, ἰήϑοι, ζ, 63. Θαλίϑων, ψ, 191.

Θάλειαν, γ, 420. III, 477.

Θαλείᾳ δαιτὶ, Ϟ, 76. 99.

Θαλερὴ, δ, 705. Ϟ, 476. τ, 472.

Θαλεσίϑειο, υ, 74.

Θαλίαν, εὐάδης, ὑάκινθος. XVIII, 26.

*Thaletis* ſententia de Deo, γ, 246.

Θαλίης, οἳ, τέρπ. λ, 602. Θαλίης οἳ, III, 453. Θαλίῃσι, III, 56.

Θαλλὸν, ρ, 224.

Θάλϑ, ζ, 157. IV, 279.

Θαλπιόων, τ, 319.

Θάλπωπις, ϕ, 179. 184. Θάλπων, ϕ, 246.

Θαλπωρὴ, α, 167.

Θάμ' ἐπάχτο οἰνοχοεύων, α, 143.

Θαμὰ τοῖσ ἐμισγόμεϑ' ἀλλήλοισιν, α, 209.

Θάμβεον, II, 135. Θάμβησεν, β, 155. Θάμβησεν, α, 323.

Θάμβεος, ω, 393. Θάμβϑ, γ, 372.

Θαμείης, μ, 92. * Θαμειαὶ, III, 44.

Θαμίζεις, ε, 88, Θαμίζων, Ϟ, 161.

Θάμνοις πυκινοῖσι, ε, 471. Θάμνοισι, η, 285. Θάμνος πανύφυλλος ἐλαίης, ἄκμηλος, Θαλίϑη, ψ, 190. &c.

Θάνατοι συγκλῇσι, μ, 341. Θάνατος αἰδληχρὸς, λ, 133. ψ, 281. σὸς αἶπλης, ρ, 546.

Θανέειν, α, 59. Θανέσϑ, υ, 21.

Θανόντι, α, 236. Θανόντων, ω, 189. 295. Θανὼν, δ, 553.

Θάσπιοι, γ, 285.

Θαρσαλέως, α, 382. 385.

Θαρσῇ, β, 372. Θαρσήσας, γ, 76. 252. III, 423.

Θάρσος, α, 321. γ, 76. ζ, 140. μέγα, ι, 381.

Θαρσύνω, γ, 361.

Θᾶσσον, β, 307. Θᾶσσον, III, 255.

Θεῖμ' ἐπίτυλλε πλαίσιον, ι, 190.

Θεῖμεν, ζ, 306.

Θεμιζεῖ, Ϟ, 265. ω, 369. Θεμιζέσκεσκε, τ, 229. Θεμίζεσκον, α, 382.

Θεμιστεύειν, IV, 84. Θεμιστοπόλοιο, Ϟ, 108.

Θεμιστεύων, III, 414.

Θεμιστοσύνη, νεφέων, ὅσσαι ἀκύαι, III, 442.

Θεμιστοπόλοισιν, ν, 157.

Θεύμεσ' ἰδέσϑαι, πεδὰ, I, 58.

Θεσπεσιαὶ, III, 80. 439. VI, 34.

Θεὰ, α, 10. Θεᾶς, κ, 220.

Θεσπεσίη, Ϟ, 341.

Θεσπέσιε, α, 14.

Θέσ, ω, 207. Θέσπι, Ϟ, 123. ξ, 501.

Θέσπιν, κακῶν ἄκος, χ, 481. Θοίϑ, μ, 417.

μο, 417. ξ, 307.
Ἠιθεΐτην, ψ, 50. Ἠιθεΐτου, χ, 482.
Ἠίεν, γ, 112. 370. δ, 202.
Ἠΐη, α, 116. Ἠίης, π, 341. τ, 403.
Ἠΐλιον, μ, 347. Ἠίομεν, ν, 364.
Ἠιολόπιδαι, η, 123.
Ἠειτόμεναι, χ, 443.
Ἠειτομένη, ι, 459.
Ἠείδειο, α, 65.
Ἠίλιγες, α, 57.
Ἠίλιε, vid. in ἠέλιε.
Ἠλικτῆς' ὀδυσέως κακῶν, XV, 4.
Ἠλικτήεσσα, α, 337. Ἠλικτήεσσι, θ, 509.
Ἠμαθίλια, II, 254. 294.
Ἠίμενοι, δ, 297.
Ἠίμιες ἴδεν, γ, 45. 187. ι, 268. κ, 73. λ, 450.
Θέμις ἰχναία, II, 94. *Θέμιστι, XXII, 2. Θέμιστες, β, 68. VII, 4.
Ἠίμισταις, ι, 215. II, 394. Ἠίμιστες, ι, 112. π, 403.
Ἠμισύων, ε, 114.
Ἠίμωσεν, ι, 486. 542.
Ἠῖπτε, φ, 267. Ἠῖπτον, κατὰ, Ἠμοῖσι, τ, 599.
Ἠΐο, κ, 333.
*Theognis*, ζ, 162. Θ, 329.
Θεοειδέα, π, 20. Θεοειδὴς, α, 113.
Θεοείκελον, γ, 416. Θεοείκελος, δ, 276. Θ, 256.
Θεόθεν, π, 447.
Θεοί, α, 17. 19. 195. 222. ἀθάνατοι, γ, 346. δωτῆρες ἐάων, Θ, 329. ἔρεξεν αἰξασιν, ο, 371. μακάρεσσι, ε, 7. ὑραοίωσις, η, 242. ι, 15. φίλοι, ω, 573.
Θεοκλύμενον, ο, 286. Θεοκλύμενος, ο, 256.
*Theocritus* explicatur, χ, 474. laudatur, θ, 163.
Θέμεν, Θ, 247. ω, 484.
Θεοπροπίων, β, 184.
Θεοπροπίῃσι, α, 415. β, 201.
Θεοπροπέων, 416.
Θεὸς αἰθιόπεσσι, ω, 446. θεοτὸν ἀνδρὸς δαμῆναι ἀέκοντα, δ, 397. ἐπιτερπέως, ρ, 484. ἔχει ἐκδικον ὄμμα, Ι, 96. πολυάρητος, ζ, 280. σεσόφρων, Θ, 498. χθιζὸς, β, 262. ὁ Θεὸς, de *Sole*, de *Deo*, vel *Deâ*, η, 38. 291. μ, 261.
Θεῦ παρασσέων δηλεῖται αἱ αἰφνίδιοι λαμπηδόνες, &c. τ, 40.
Ἠέσσε, ν, 88. ο, 294. II, 435.
Θεόφιν μήστωρ ἀϊδήλοιτος γ, 110. 409.
*Theophrastus*, δ, 229. 230. κ, 510. τ, 457. ω, 246. I, 163.
Θεράπλοον, ν, 265. Θεραπόσων Θ, II, 390.
*Θερσίτειον ἐκατηβελέτεω, II, 157.
*Θερσίτου, II, 166.
Θερσίτου ὀπηδὸς, δ, 38. Θερσίτου, διὰ μῆνιν Δαναοῖσιν ἀάσατο, π, 253. Διὸς, λ, 254. Θερσίτης, σ, 296. ὀπηδεῖ, ω, 109. Ἄρεος, XXXVIII, 2. Μυσῶν, XXXI, 20. *Θερσίτου, *Margites*, I. ὀτρηρὸς, δ, 23.
Ἠέρε, μ, 76.
Ἠερίοις, τ, 64.
Θερσίτου πυρὸς, ρ, 23.
Ἠέρμ', ξ, 77. Θερμὰ, δ, 523. Θ, 249. 451.
Θερμαίνεσθε, ι, 376.
Ἠέρμοτ' ὀλ' ὕδωρ, Θ, 426.
Ἠερμὸν ὀλ' ὕδωρ, Θ, 437.
Ἠερόεις, π, 118.
Θερσάμενος, τ, 507.
Ἠΐς, σὸ, Θ, 425.
Θέσαν, λ, 273. 554. Ἠίδ', II, 52. Ἠίδ, ν, 207. Ἠίδε, δ, 729.
Ἠίσκεν, λ, 373. 609.
Ἠισμῖς, VII, 16. Ἠισμὸν, ψ, 296.
Ἠισσεσάων, μ, 158. Ἠισσείη, ω, 49. II, 360.
Ἠισσόδεις πῦρ, δ, 418.
Ἠίσσετο, α, 328. Θ, 498. ρ, 385. III, 441. Ἠίσσεις, IV, 209.
Θεσπρωτὸς, π, 427. Θεσπρωτῶν, ξ, 315. 316. 335. π, 65. ρ, 526. τ, 271. 287. 292.
Ἠίσσων, ζ, 248.
Ἠίσφιθ', μ, 155. παλαίφατος, ι, 507. ν, 172. Ἠίσφεΐ', λ, 150. Ἠίσφατος, λ, 297. III, 469. 537. Ἠίσφαζεν, δ, 561. κ, 473. III, 531. Ἠίσφαζες, η 143.
Ἠὲ, λὰ, φ, 119. ϖδὲ, β, 3. δ, 308. υ, 125.
Θείπεσ' ἀργυρόπεζα Ἠιὼ, ω, 92. II, 319.
Ἠοῦν, ἀθανάτων, ω, 443. XXVIII, 2. εἰσηγησίαι, ψ, 81. αἰὲν ἐόντων, γ, 147. βυλὰς, π, 402. μακάρων, Θ, 281. πάντες δὲ Ἠοῦν χατέουσ' ἀΐδηλον, γ, 48.
Ἠιόπεια, ν, 111.
Θηβαΐδ, vid Τειρεσίαο.
Θήβῃ ἱερῇ, II, 226. πολυηράτῳ, λ, 274. Θήβην εὐρύχορον, λ, 264. Θήβης ἱπποβότοιο, λ, 262. Θήβαι, ε, 247. Λίγυπτίης, δ, 126. καλλιχόροισιν, XIV, 2.
Ἠοῖτο, ε, 75, ζ, 237. η, 133. Θ, 265. Θηεῦντο, β, 13. ρ, 64.
Ἠπήσιο, ρ, 315. Ἠπήσαίδ, ε, 74. Ἠπήσαδ, ε, 76. η, 134. ο, 132.
Ἠπητὴρ, φ, 397.
Θῆιον, χ, 493.
Θῆκαν, α, 223.
Θήλεαι, δ, 636. φ, 23. ἀνήμελκεν, ι, 439. τεκέδης, ξ, 16.
Θήλειον λεπαδνὸν ἐν ὑδὶ σελίνῳ ὀμφὶ, ε, 73.
Θῆλυν, μίλακας, κ, 527. 572. Θῆλυς, ε, 467. ζ, 122.
Ἠλυτερέων, λ, 385. ψ, 166. Ἠλυτίεσσι, λ, 433. ο, 421. ω, 201.
Ἠμωῦσα, ε, 368.
Θῆρας, λ, 572. IV, 18. XVIII, 13.
Θῆρες, IV, 123. XIX, 4.
Ἠρεῦσιν, ε, 473. ξ, 21.
Ἠρεύοντ', τ, 465.
Θῆρη μυοσκίαι, ι, 158.
Ἠρία, IV, 4. Ἠρίον, κ, 171. 180.
Ἠρὸς, XLIV, 4.
Ἠρσοκόπῳ ἰοχέαιρα, XXVI, 11.
Ἠρσὶ, ω, 291. Ἠρῶν, IV, 68. XXVI, 10.
Ἠσαίη', σ, 190.
Ἠσάῳ μήτηρ, II, 123.
Θησέα, λ, 630. Θησεῖ, λ, 100. π, 282. Θησεὺς, λ, 321.
Θήσειν, ε, 136. η, 257. ψ, 336. III, 514. Θήσεαι, φ, 316. Ἠσείμῳ, υ, 394.
Θῆσι χαλα, δ, 89.
Θῆτες, δ, 644.
Ἠπεύμονι, λ, 488. σ, 356.
Θῖνα, β, 260. Θινὶ, β, 408. Θῖς, μ, 75.
Θήσκοντα, θ, 526.
Θήσκουσ' ἄνθρωποι ἄπαξ, μ, 22.
Θητὸς, ε, 213. Θητῶν, α, 219. ε, 32. &c.
Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς, ξ, 499.
Θοὰς, δ, 255. Θοῇ, γ, 61. Θοὴν, α, 303. Θοῆς, α, 260.
*Θοίνας, I, 40.
Θοινηθῆναι, δ, 36.
Θόλοιο, χ, 466. Θόλῳ, χ, 442. 459.
Θορεῦσα, ψ, 32.
Θορυβῆτης, I, 189.
Θορὼν, χ, 303.
*Thucydides* laudat Hymnum *Apollinis*, ut *Homeri*, II, 1. & 146. 147. 165. levitèr ſtringitur, ξ, 316.
Θυελὸς ἀλκὴς, δ, 527.
Θύεσις, vid. Πόλυβος.
Θόωκοι, μ, 318. Θόωκος, β, 26.
Θόων, Θ, 113.
Θώσσε, α, 71.
Θρασήδαν, ε, 434.
Θρασυμήδεσσα, Θυμολέοντα, λ, 266.
Θρασυμήδης ἀντήνορος, γ, 414. μεσηγὺ πτόλεμος, γ, 442. Νέστορος ὑπέρθυμος, γ, 448.

Θρασὺν, δ, 146. κ, 436.
Θριψας, ι, 246.
Θρηϊκίη. II, 34 Θρηΐκιος, II, 33.
Θρηϊκηδε, Υ, 361.
Θρῆισον, ω, 61.
Θρῆϊον, XVIII, 18.
Θρήνυϊ, ρ, 504. Θρῆνυν, ρ, 409. 462. τ, 57. Θρῆνυς, α, 131. δ, 136. κ, 315. 367.
Θριγκίοιν, π, 165.
Θριγκοῖσι, ρ, 267. Θριγκὸς, η, 87.
Θεοκλυτὴ, λ, 106. Θεοκλυτὴν, μ, 127. 135. Θεοκλυτὴς. τ, 275.
Θρόνοι, η, 95. Θρόνοις δαιδαλέοισι, ρ, 32. εὐποιήτοισι, υ, 150. Θρόνοισιν ὑψηλοῖσι, θ, 422. Θρόνοισιν ξεστοῖσι, π, 408. Θρόνον, α, 130. ἀργυρόηλον, Υ, 65.
Θρυαλίζοι, III, 485.
Θρύων, I, 134.
Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, II, 423.
Θυγατερ Διὸς, α, 10. Θυγάτης Ἄτλαντος, ω, 52.
Θύελλα, η, 275. μ, 288. 409. ἀναρπάξασα, δ, 515. ε, 419. υ, 63. ψ, 316. ἁρπάξασα, κ, 48. δύνη, ε, 317.
Θύελλαι, δ, 727. πνοιὴ ὀλοοῖο, μ, 68. ἀνέλοιτο, υ, 66. κραιπναὶ, ζ, 171.
Θύελλη, κακῇ ἀνέμοιο, κ, 54.
Θύειν, λ, 419. χ, 309. ω, 184.
Θυίσης, δ, 517. Θυεστάδης, δ, 518.
Θύιον, ο, 261.
Θύμες, θ, 363. Θυμεῖ', III, 537.
Θυΐσωσιν, III, 557.
Θυμαλγέα, Υ, 272. ψ, 64. ω, 325.
Θυμηρέα, ψ, 233. Θυμηρὲς ἔδυκε σκέπαρνον, ρ, 199.
Θυμηγερέων, η, 283.
Θυμηδὲ' χερήμασι, π, 380.
Θυμήρεϊ, XXIX, 18. XXX, 17. Θυμῆρες, κ, 362.
Θυμοδακὴς μοῦθος, Υ, 185.
Θυμολέοντε, δ, 724. 814. λ, 266.
Θυμὸν, ὃν κατὰ, α, 4. ἀγήνορα, λ, 561. ἀμύμονα, π, 237. ἀπηνέα, ψ, 97. εὐφρονα, IV, 102. Θυδέα, τ, 364. κεκαφηότα, ε, 468. μεγαλήτορα, ε, 298. νεοπενθέα, λ, 39. πολυπενθέα, ψ, 15. σαόφρονα, VI. 49. τελαπενθέα, ε, 222. φίλον, ξ, 405. φοινὸν, II, 362. Θυμὸς ἀγήνωρ, β, 103. ἄπιτος, ξ, 150. ἐλεήμων, ε, 191. εὔφρων, ρ, 531. σαόφρων, XXXV, 2. σιδήρεος, ε, 191. τολμήεις, ρ, 284. ὑπέρφιαλος, ο, 212. φίλος, ν, 40.
Θυμῷ ἀεικέφρονι, φ, 202. ἄφρονι, φ. 105. εὐφρονι, XXIX, 14 κεκρυφότι, ι, 501. *νεοκηδέϊ, *Fragment.* 139, ηλίϊ, ι, 271. σαόφρονι, π, 257. πτολιέπορθ. δ, 447.
Θυμοφθόρα, β, 329. Θυμοφθόρον, δ, 716. Θυμοφθόρος, τ, 323.
Θυμωθῆ, I, 236.
Θῦνε καθ' μέλαθρα, ω, 448. Θῦναι, μ, 121.
Θύοντα, *Priori* brevi, ο, 260. Θύοντες, II, 491. 509.
Θυοσκόος, φ, 145. χ, 318. 321.
Θύω. *Primâ* brevi, ε, 60.
Θύρας, ν, 109. XLVIII, 3, εὐεργὲς. διπλάδιες, ρ, 267. φαεινὰς, ζ, 19. χρύσεας, η, 88. Θυρέων, α, 107. ὑψηλάων, γ, 407.
Θυρεὸν μείραι, ἔθεμεν, ι, 240. 313. 340.
Θύρετρα, σ, 384. καλὰ, φ, 49. φ, 137.
Θυρέων, φ, 47. 191.
Θύρηφι, ι, 238. χ, 220. βλαύσιεργὸν, τὸ Θύρηφι, III, 36.
Θῦσε, ξ, 346.
Θυσιάων, I, 175.
Θυώδ', ε, 264. φ, 52. IV, 58. Θυώδεος, δ, 121. III, 322. Θυώδης, II, 87. IV, 59.
Θῶες, μ, 400. 408. 426. II, 281.
Θωὴν, β, 192.
Θῶκον, ο, 467. πολυδαίδαλον, II, 345. Θωκόνδε, ε, 3. Θάκα, β, 14.
Θῶ, παρέκκλισις, δ, 228.
Θωμάσειας, μ, 227.
Θρηϊκίηνας, χ, 139.


I.


Ἰαίνει, ο, 378. ἰαίνεται, ζ, 156. ἰαίνεσθε, κ, 359. μ, 175. ἰαίνομαι, τ, 537.
ἄλλοι, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. Υ, 71. 484. ξ, 453. ο, 142. π, 54. ρ, 98. υ, 256.
*Jamblichus*, β, 153. *Schol.*
*Jambus*, pro *Spondæo*, λ, 549.
ἶαν, ξ, 435.
Ἰάιρη, *Fragment.* 132.
*Ἰασθῆς, ψ, 47. ἰάϊης, ω, 381.
*Ἰαολκὸν, II, 218.
Ἰαολκῷ εὐρυχόρῳ, λ, 255.
Ἰάονες II, 152. ἑλκεχίτωνες, II, 147.
Ἰάπῃν, β, 376. Ἰαπῆς, δ, 749.
Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα, γ, 292.
Ἰασίδαο Ἀμφίονος, λ, 282. Ἰασίδῃ Δρυόπεϊ, ρ, 443.
Ἰασίωνι, ε, 125.
Ἴασον Ἄρεος, σ, 245.
Ἰαύεσκεν, ε, 154. Ἰαύεσκον, ι, 184.
Ἴαων, ξ, 16. 21. τ, 340. χ, 464. ω, 208. Ἰαῶσιν, λ, 260.
Ἰαύσης, III, 289.
Ἴαχε, ἀμφὶ, β, 428. περὶ, ι, 395. Ἰαχεῖ δ' ἐπὶ δαίσιος ὕλη, XXVI, 7.
Ἰαχῇ θαμβήσῃ, λ, 43.
Ἰάχουσι μεγάλα, ι, 392. Ἰάχητε, δ, 454. Ἰάχουσι, μάχαι, κ, 323. Ἰάχων, ζ, 468. σμερδαλέα, χ, 81.
Ἰγνύων, III, 152.
Ἰδέειν, δ, 475. Ἰδέσθαι, γ, 233. Ἰδέτην, β, 152. Ἴδετο, δ, 22. Ἴδηαι, ζ, 311. ρ, 448. ε, 268. ψ, 5.
Ἰδίη, ὡ δήμιος, πρῆξις, γ, 82. δήμιον, ἠ ἴδιον, δ, 314.
Ἴδιον, ὡς εὐόπτε, υ, 204.
Ἴδμεν, δ, 109. 138. Ἴδμεναι, δ, 200. 493. μ, 154.
Ἰδνωθῆς, ὀπίσω, Υ, 375.
Ἰδυίαν, α, 163. Ἰδόμην, ε, 359. Ἴδοντο, η, 322.
Ἴδριες, η, 108. Ἴδρις, ζ, 233. ψ, 160.
Ἰδρύσασα, ε, 86. Ἵδρυσεν, γ, 37.
Ἰδρύσονται, δ, 39.
*Ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν, η, 92.
Ἴδω, ὀφθαλμοῖσιν, ἐείκοσι ἐπείρας, κ, 387. π, 32.
Ἰδών, δείσας, ὑποδρᾶς, θ, 165. ρ, 459. VI, 48.
Ἐς κλυτὰ ἔργα δόμοιό, η, 82.
Ἑὲς ἵκμενον ἦμαρ, β, 420. πλησίστιον, λ, 7. μ, 149. ο, 292.
Ἑεῖσα, πυρὸς μάζα δαιομένοιο φύζαν, III, 114.
Ἑεῖσα ὅπα καλλίμολον, μ, 192. *Priori* longâ. At ἔπ' ἰεῖσα, XXVI, 18. *brevi.*
Ἱέρμοι, γ, 160. Ἱέμενον, α, 6. 58. Ἱεμένῳ, δ, 284. Ἱεμένων, υ, 356.
Ἵεν, *Priori* brevi, χ, 304.
Ἱέντες, δ, 626. ρ, 168.
Ἱερὰ, α, 61. γ, 5. 159. ε, 102. κ, 445. II, 394. καλὰ, δ, 473. καλὰ, η, 191. λ, 129. ψ. 277. II, 274. IV, 101. Ἱερῆς, XXXVII, 15. Ἱερέων, λ, 322.
Ἱερεύοντες, β, 56. ρ, 535. Ἱερεύσας, Υ, 59. ξ, 74.
Ἱερήϊα, λ, 23. ξ, 250. καλὰ, ρ, 600. Ἱερήϊον, ξ, 94.
*Hierocles* loco *Homeri* utitur, ι, 347.
Ἱερὸν πτολίεθρον Τεγέης, α, 2. Ἱερὸν μένος Ἀλκυόνος, η, 167. *Ἱερλίου, II, 371.

ἰάθην, Primâ longâ, γ, 344. ἴη) αἰνῶς μᾶλλα, β, 327.
ἴζανον, ω, 208.
ἴζεσκεν, γ, 409.
ἰὴ ἐπὶ δόρπον, θ, 395. ἴῃ αὖ' χρεὼ ἱμειρόεντα Καλύκην, σ, 193.
ἰῆλαι, ἐπὶ, φ, 241. ἴηλον, ἐπὶ, Φ, 443.
ἰήνατε, ἀμφὶ, θ, 426.
Ἰηπετίωνι, II, 272.
ἰησέμενοι, τ, 460. *ἴησε), ι, 520. 525.
Ἴησον, μ, 72.
ἰητῆρα κακῶν, ρ, 384. νόσων, XV, 1. ἰητῆος, ἐπισμῆμ@ αἰεὶ πάντων, δ, 231.
Ἰθακησίοισιν, ξ, 203.
Ἰθάκη, δ, 608. ν, 135. Ἰθάκην ἀμφιάλου, α, 386. Ἰθάκην, α, 18. 88. Ἰθάκηνδε, λ, 360. Ἰθάκης, α, 57. εὐδείελε, ξ, 344. εὐκλεμίνης, χ, 52. τηχείης, κ, 417. ὑποδρηίδι, γ, 81.
Ἰθακήσιοι, β, 25. 161. 229. Ἰθακήσι@, β, 246. χ, 45.
Ἴθακ@ καὶ Νήριτος, ρ, 207.
ἴθυνε, ε, 245. ἰθύνετο, ε, 270. χ, 8. ἰθύνει, ε, 255.
ἰθὺς, α, 119.
*ἰθύσας' ὁ γίγαν, λ, 590. ἴθυσεν, χ, 408.
ἴκανε, ζ, 136. ἱκάνει, α, 409. ἱκάνεται, γ, 92.
Ἰκαρίοιο, α, 329. μεγαλήτορ@, ubi ejusdem *Genealogia*, δ, 797. ejus Soboles, ο, 16. πλειαδεσσι, τ, 546. Ἰκαρίῳ, β, 53. ω, 194. Ἰκαρίῃ, β, 133.
ἰκέλη, ρ, 37. τ, 54. ἴκελοι, μ, 418. ξ, 308. ἴκελ@, δ, 249. ν, 54.
ἰκέσθ, α, 21. 173.
ἱκέ), ι, 269. ἱκεζέων, ι, 270. τ, 134. ἱκέτῃσιν αἰδοίοισιν, η, 165. 181.
ἱκετήσι@, ν, 213.
*ἵκετο φῶτε, I, 46. II, 45. λιπὼ, μ, 2. ἐπὶ πίσυρ' ἀδίνυσε, II, 45. ἵκεο, ν, 4. ἵκηαι, β, 307. ἱκηθεν, II, 501. ἵκη), γ, 355.
Ἰκμαλίοις τύπτων, τ, 57.
ἴκμενον ὕδωρ ἴει, β, 420. λ, 7. μ, 149. ο, 292.
ἱκνεύμενας, ω 128.
ἵκοι, ε, 189. ἱκοίατο, κ, 416. ἵκοιο, γ, 117. ἱκόμεσθα, γ, 61.
ἵκρια, ε, 163. 252. μ, 229.
ἱκριόφιν, γ, 353. μ, 414. ν, 74. ο, 282. 551.
ἱκωμαι, ξ, 140. ο, 508. ἱκώμεθα, ζ, 296. ἵκωσ), ν, 101.
ἵλαμαι δ' σ' ἀοιδῇ, XX, 5.
ἱλα@, XXVIII, 10.
ἱλάσσομ', γ, 419.
ἵλαθ', π, 184. XIX, 8. XXII, 4.
ἵλαθι, γ, 380.
ἱλάκησι, φ, 365.
Ἰλιόθι μὰ φίλων ἄπεμ@, ι, 39.
Ἰλιόθι σεῦ, θ, 581.
Ἴλιον, β, 18. λ, 168. ξ, 71. XXXVIII, 1. ἠμαθόεσσαν, IV, 281. ἰρὴν, λ, 86. ρ, 293.
Ἴλιο Μερμερίδαο, α, 259.
ἰμάσσε, δ, 820. βοὸς φοίνικι φαεινὸν, ψ, 201. ἱμάσπ. α, 442. ι, 385. ἱμάσσων, χ, 186.
ἵμασε, II, 340. ἵμασεν, ε, 380. ζ, 316.
ἱμάσθλιν, ξ, 320. ἱμάσθλης, ν, 82.
Ἰμβρ@ ἰοῦλιμένη, II, 36.
ἱμείρε), pro ἱμείρει), α, 41. 59.
ἱμείρετ, κ, 431. ἱμειρόμενος, ε, 209.
ἵμερ, α, 441. ἵμερον, β, 298.
ἱμερόεις, κ, 398. ἱμερόεν, III, 499. ἱμερόεντα, ρ, 519. σ, 193. III, 478. IV, 142. V, 13. ἱμερόεσσα, III, 231. ἱμερόεσσαν, α, 421. σ, 303. II, 180. 185. IX, 5.
ἵμερον, δ, 113. 183. ψ, 144. ὀφ' ἵμερον ἅρσει γόοιο, δ, 113. 183. τ, 249. ψ, 231. IV, 73. γλυκὺν, IV, 2. 45. 53. 144.
ἵμερ@, π, 215. II, 461. IV, 57. γλυκὺς, χ, 500.
ἱμερτὸν, III, 507. ἱμερτὸν, IX, 3. *Fragment.* 130. ἱμερτῷ, IX, 2.
ἵν' ἀπέλεθρον, ι, 538. ἵνες, λ, 218.
ἵνα, pro ὅπυ, κ, 417.
ἰνδάλλε), γ, 246. τ, 224. ἰνδάλλομαι, IV, 179.
Ἰνὼ, Λευκοθέη, ε, 333. 461.
Ἰνωπῆι, II, 18.
ἵξας, II, 223. ἵξε, ε, 442. ἵξε Θόων, γ, 288. ἵξες, II, 230. ἵξεσκ), δ, 515. κ, 276. ἵξεται, θ, 198. ἵξον, γ, 5. 31. 495. δ, 1. ε, 194. II, 411. 438. III, 398.
*Ixionis* Hiſtoria, φ, 303.
ἰξύϊ, ε, 231. κ, 544.
ἰοδνεφὲς εἶδ@ ἔχουσα, δ, 135. ἔχοντες, ι, 426.
ἰοδόκον, φ, 59. ἰοδόκ@, φ, 12.
ἰοειδέα, λ, 106. ἰοειδὲς, ε, 56.
ἰοὶ, χ, 116. 119. τερφθεὶς, χ, 246.
ἴοισιν, V, 12.
ἰοῖσιν, *Fragment.* 217.
ἴομεν, Primâ brevi, ξ, 31. 255. κ, 549. ξ, 45. ρ, 190. 194. ψ, 83. 254. ω, 357. 436. 461. Primâ longâ, κ, 251. ω, 431. vid. ἴωμεν.
ἰὸν, υ, 62. χ, 82. II, 357.
ἰονθάδες αἰγείῃ αἰγὸς, δίκρα, ξ, 50.
ἰόντα, δ, 670. ἰόντας, ι, 88. κ, 100.
ἰὸς χαλκηβαρὴς, φ, 423.
ἰοσπόρον, V, 18.
ἰόπλα, η, 214. λ, 340. 383. μ, 190. ξ, 198. π, 232. ρ, 119. σ, 233. II, 484. IV, 167.
ἴσ ἠδὲ σελήνη, ε, 72.
ἰσάλης, λ, 318.
ἶσις, XXVI, 16. χαλκήρεας, α, 262.
ἴσου, α, 356. ζ, 179. τ, 392. φ, 350.
*ἴσους ἀθρῆσ', III, 106.
ἰσχέμεν, ζ, 102. λ, 171. ο, 477. II, 199. XXVI, 11. εὐσκοπ@, λ, 197. ἰσχέμεναι, II, 15. 159. VIII, 2. 6. XXVI, 2.
ἴσπ ἴδιεν κέρα, φ, 395.
ἱστεὴ γυάθ@, XLVII, 13. ἱστείῃσι κάπυσι, δ, 40.
ἱστοῦς, ω, 70.
ἱστωλάτης, Νίσηρ, γίγαν, γ, 436. 444.
ἱστάλαθος νόσων τὶς οὐκ ἴσι, δ, 607. οὐκ ἴσι, ν, 242.
ἱστοσχάρμην Ἀμυθάονα, λ, 258.
ἱστοβόεια, γ, 263. ἱστοβόειον, ο, 239. ἱστοβόεσσι, III, 488. ἱστοβόεσσι, δ, 562.
Ἰστονδάμεια, σ, 181.
ἱστονδάμοιο, γ, 17. 181. ἱστόνδαμον, λ, 299. XXXII, 3.
ἱστονδασσάμης, X, 111. 145.
ἱστονθεν, ὀκχύμενοι, θ, 515. ἰξύμενοι, λ, 530.
ἵστορι, γ, 324. δ, 635. ἀλὸς ἵστορι, δ, 708. XLVI, 2. ἄρσενες, τετράορο, ν, 81. XXX, 14. ἀκίες, γ, 496. καναχήπεδες, *Fragment.* 213. ἵστορίν, ε, 182. ἵστορισι, δ, 8. ρ, 117. III, 69. ἱστορίσι, δ, 533. II, 213. ἀκμοκοτύλοισι, IV, 218. ἵστορ, ε, 371. λ, 522. ἀκρόστιον μίζαν, θ, 512. ἱστὸς ἀκρόστιος, θ, 492.
ἱστοσυνάων, δ, 40.
ἱστόφι, Νίσηρ, Γερήνι@, γ, 68. 102. 210. 253. 386. 397. 405. 417. 474. δ, 161.
Ἰστονῆος Αἰόλ, κ, 36. Ἰστονηΐδης Αἰόλ@, κ, 2.

ἵππειαν ἰύγγεσσι κυνέην, χ, 124.
ἵππος, γ, 369. ἀργίποδας, IV, 212. χαλκοκορυστάς, γ, 475. κεκαπεώνυχας, φ, 30. μώνυχας, ο, 46. ὠκείας, γ, 478. ὠκύποδας, ψ, 244. XXVII, 14. ἵππαφι, δ, 20. θ, 503, κυνοκαίτη, Fragment. 164. ξυσῷ, δ, 272. ἵππων, ι, 49. ξ, 267. 278. μάρνων, XXXVII, 4. ταχίων, XVI, 5. XXXII, 18. ὠκειάων, II, 262.
ἵππα σὺ ξυσῷ, δ, 272.
ἱρὰ ῥοῖσιν ἀλφιτόεσσιν ἴδωκε, πέρι, α, 66. ἐρύξαμεν, γ, 159. κεχαλασμένα, δώσομεν, π, 184.
ἱρεύς, ι, 198.
ἱρεύσασθαι, τ, 198.
ἱερῆας, ε, 66. ἱερῆ, ρ, 86.
ἱρὴν Ἴλιον, λ, 86. ρ, 293. ἱερὸν, γ, 278. ζ, 322. ρ, 104. 348. ἱερῶν, γ, 436. ι, 553.
*Irenæus*, λ, 601.
Ἴρειαν, II, 102. Ἴρεις, ὠκέα, II, 107.
Ἴρηνδε, σ, 6. ἀλήτην, σ, 332. 392. Ἴρηος, σ, 38. 95. 238. ἄϊρε, σ, 72. ἀλήτης, σ, 25. Ἴρῃ, σ, 232. 333. Ἴρην, σ, 56. 74.
ἷς ἀνίμοιο, ι, 71. ρ, 276. τ, 186. Τηλεμάχοιο π, 476. ἱερὴ, β, 409. π, 476. σ, 59. 404. φ, 101. 130. χ, 354. ἐδὲ οἱ ἦν ἷς, ἐδὲ βίη, σ, 3. ἷς ἴμπλης, λ, 392. ἷς, οἵη πύργος ἔσκε, φ, 283. κρατὰ δὲ, λ, 596. μιχάλη, μ, 175.
ἴσα, ω, 432. β, 203. γ, 190. λ, 303. 483. ο, 519.
ἴσαν αὐτῆες ἡμίπρηρον δῶ, pro ἴσασιν, α, 176. αὐτὰ δώμαθ' ἴσαν, β, 259. ἴσαν, ὡς μεχάρηισ, δ 300.
ἴσασι, Priori *brevi*, β, 211. ξ, 89. *longâ*, β, 283. ϑ. 559. 560. λ, 121. 123. ρ, 239. ψ, 269. 271. ω, 187. II, 163. *Communi*, δ, 379. 468.
ἴσθι, β, 356.
ἴσθμιον, σ, 299.
ἴσκεν, τ, 203. χ, 31. ἴσκεσ' δ, 279.
Ἴσμαρος, ι, 198. Ἴσμαρόν, ι, 42.
ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
ἴσόν τοι κακὸν ἐΩ', ο, 72. ἔρριϊ ἴσον, λ, 242.
ἰστοφόρει, σ, 372.
ἱσταμένη, ε, 159. ο 9. ἱσταμένοιο, ξ, 162. τ, 519. ἱστάμενος, δ, 25. ἵστω, α, 129. αὐτὰ, ω, 421.
ἰστὸν, γ, 110. λευκὸν, δ 783. λευκὰ, β, 426. ἱστὸν μέσσην, β, 427. Ἰσίη, ξ, 159. ρ, 156. τ, 304. υ, 231. IV, 22. XXIII, 1. XXVIII, 1. Ἰσίῃ ἀρχόμενος, XXVIII, 6. αἰδοίῃ τε, φίλῃ τε, XXVIII, 9.
ἰσοδόκη, II, 504.
ἰσοί, ζ, 271. λιῆοι, ν, 107.
ἰσὸν, α, 357. ἀγλαὸν, β, 109. ω, 144. ἀμφαμφάκεσσιν, ξ, 311. ἄμφορέων, κ, 222. εἰλάπινον, β, 424. ο, 289. λιπὸν, καὶ πλέϊστον, μέγαν, β, 95. 104. ἰσῆς, μ, 412. ἰσῇ, μ, 409. ἰσὸς, δ, 578. η, 105. ι, 77.
ἰστοπόνῃ, μ, 51. 162. 179.
ἴστορες ὠδῖς, XXXI, 2.
ἵστω, ε, 184. 158. π, 302. ρ, 155. τ, 303. υ, 230. II, 84.
ἰχαλίοιο, τ, 233.
ἰχανάας, ο, 345.
ἵχανε, VI, 13. καῖε, τ, 42.
ἰχανόων, ϑ, 288. ἰχανόωντας, η, 161.
ἵχεο, δ, 558. ε, 15. ρ, 144. ἰχέμεναι, υ, 330. ἵχεο, λ, 250. χ, 356. 367. 411. ω, 322. 542. IV, 291. ἰχεσθ', ω, 54.
Ἴχυ' ἄμ' αὐλήϊ, II, 210.
ἰχθύσ, I, 271.
ἰσασαίμην, η, 212.
ἰτέαι ἀλισφάρητοι, κ, 510.
ἴτην, ι, 430. ἐς, φ, 244. ἴτω, α, 276. γ, 421.
Ἴτυλον, τ, 522.
ἰὺζοντες, ο, 162.
*Julianus*, Imperator, Apostata, η, 53. λ, 589. μ, 331. ξ, 161. π, 136. υ, 66.
*Julius Cæsar Bulengerus*, III, 51.
ἰφθίμοι, III, 94. 302. 394. 402. ἰφθίμων, βασίλεια, π, 332. περιφόρητος, ψ, 92. ἰφθίμῃ ϑύγατερ, κ, 106. ϑυγατρὸ, ο, 363. ἀλόχῳ, μ, 452. ἰφθίμην Πηρῶ, λ, 286.
Ἰφθίμη, κύδιμη μεγαλήτορ Ἰκαρίοιο, δ, 797.
Ἴφι ἄνακτα, λ, 283. ρ, 443. δωμάτων, λ, 57. δωμῆναι, σ, 155.
ἰφία μῆλα, λ, 107. μ, 128. 263. 322. σ, 277. υ, 51. ψ, 304. IV, 170.
Ἰφικληείη βίη, λ, 295. Ἰφικληείης, λ, 289.
Ἰφιμέδεια, λ, 304.
Ἴφιος, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, Εὐρυπύλῳ, φ, 37. Ἴφιος, φ, 22. Εὐρυπύλος, φ, 14.
ἰχθυάα, μ, 95. ἰχθυάεσσαν, δ, 368.
ἰχθύας, χ, 384. ἰχθύες, ξ, 215. ω, 290. ἰχθῦς, ε, 53. ἰχθύσι, ο, 479. ὀλίγοισι, μ, 252.
ἰχθυόεντος, XXVI, 9. ἰχθυόεντα, γ, 177. ἰχθυόεντι, κ, 458.
ἰχναίη, II, 94.
ἴχνεσι, ρ, 317.
ἰχνεῦσαι, ζ, 157.
ἴχνη, τ, 436. III, 76.
ἴχνια, β, 406. γ, 30. ε, 193. η, 38. III, 218. 220. 342. 351.
ἴων, ab εἶμι, γ, 22. ο, 508. 510.
ἰῷ βάλεν, χ, 15.
ἰωγῇ, ξ, 533.
ἰωὴ, ρ, 261.
ἴωμεν, I, 272.
ἰῶν, χ, 3. ὠκυμόρων, χ, 75.
ἰὼν, β, 179. 226. 260.


## K.


Κ' Ἀββαλε, ζ, 172. καββαλε, ρ, 302. κάγκανα, σ, 307. III, 112.
καγχαλόωσα, ψ, 59.
κάζω, III, 173.
καδδηλαδέτην, ο, 493.
*καδδύμαζε ἠχήεντα, δ, 72.
Καδμείων, λ, 275.
Καδμηὶς Σεμέλη, VI, 57.
Κάδμου, ε, 333.
καθαίρεται, χ, 439. καθαιρεῦ, χ, 453.
καθαπαξ, φ, 349.
καθαπτόμενοι, β, 39. κ, 70.
καθεῦδε χρὴ εἰμφὶ ἔθειζε βυλὰς βυλεύειν, ζ, 61. εἰμαθ' ἑλέσθαι, ρ, 48. 58. καθαρῇ, χ, 462. καθαρῆς, II, 121.
καθίζεν, ο, 31. καθίζεϊ', ε, 195. καθιζέμεν, ι, 417. ο, 285 σ, 394.
καθιζόμενος, ζ, 295. καθιζόμενόν, α, 372.
καθίαζε, χ, καθίαζε, II, 404.
καθέλομεν, ι, 149.
καθέλησι, β, 100. τ, 145. ω, 134.
καθελεῖσα, ω, 295.
καθιξάμενος, ρ, 427.
κάθισεν, II, 503. καθίζον, II, 487.
καθιῦδε, γ, 402. ζ, 1. η, 344.
καθυδίζον, ϑ, 313.
καθύψισαντες, τ, 272.
καθήμενοι, η, 203. ρ, 530. φ, 89.
καθημένῳ, β, 255. 369. ω, 82.
καθῆστο, ζ, 87.
καθίδρυε, υ, 257.
καθίζανον, ε, 3.
καθίζεν, β, 69. κάθιζεν, ε, 195.
κάθιζον, β, 419. καθίζων, ε, 156.
καθίκετο, α, 342.
καθίσας, III, 284. καθίσασα, ρ, 572.
καθαπαλίζασ, I, 121.

καθορᾶσθαι, II, 139.
Caiaphas, ignarus prædicit verè, φ, 162.
καῖειν, τ, 397. καίεσθαι, ω, 67. καίεσθε, ε, 59. καιομένης, ε, 390.
καιοτέρας τίχνας, I, 115.
Caius, de Academiæ Cantabrig. Antiquitate, κ, 305.
Caiense MS. vid. MSS.
καιροσύνη, η, 107.
κακὰ ἔργα ἐκ ἀρετᾶς, θ, 329.
κακήδη, Θ, 467.
κακήτην, σ, 149. υ, 205. κακήτηφι, τ, 370.
κακήτος, α, 260. ζ, 164.
κακίας, οἱ πλείονες, β, 277.
κάκιστον, α, 391. κακίων, ξ, 56.
κακκείοντες, α, 424. η, 229. ρ, 17.
κακκεφαλῆς, Θ, 85. ψ, 156. πολιῆς. ω, 316.
κακκῆας, λ, 74.
κακοδαίμονα. XLVII, 21.
κακοείμονες, σ, 41.
κακοεργίης, ὑπεροπλίη μὲν ἀμείνων, χ, 374.
κακοεργὸς, σ, 54.
κακοὶ, δ, 64. κ, 68. ρ, 246. IV, 132.
κακοίλιον ἐκ ὀνομαστὴν, τ, 260. 597. ψ, 19.
κακομηδέα, III, 389.
κακομήχανε, π, 418. * κακομήχανον ἀλοχον, Fragment. 252.
κακὸν ἀζήμενον, μ, 118. αἰνότατον, μ, 275. ἀνεκλὸν, υ, 83. ἀργαλεώτερον, κὴ πολὺ μείζονα, δ 698. ἐπίασιν, σ, 72. ω, 461. ὔμμιν ἐχόμενον, υ, 367. ἴσον τοι κακὸν ἔστι, ε, 72. μέγα, ι, 423. μυζηθήμενον, ε, 46. πολεῖσιν, δ, 697.
κακοξεινώτερος, υ, 376.
κακορραφίη ἀλιγεινῇ, μ, 26. κακορραφίηση, β, 236.
κακὸς κακὸν ἠγηλάζει, ρ, 217.
κακότητα, ε, 414. πικρὴν, VII, 12. κακότητι κὴ ἄλγεσι, ἔχεμεν, Θ, 182. ἔχῃ, ρ, 318. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτὸν καθαγηράσκεσι, τ, 300. μισγάρτεσι κακότητι κὴ ἄλγεσι λυγαλέοισι, υ, 203. ὑμετέρῃ, ω, 454. κακότητα, ε, 290. 379. 397. ν, 321. π, 364. ρ, 364.
κάκχη κεκακωμένον γάρυϊ, μηδὲ, δ, 754. XLVII, 16. κακῶσιν, π, 212.
κακῶ παρὰ Ζηνὸς ἐοὐλετ' ἴληκε, ε, 487.
κακώτερον, Θ, 138. ε, 342. κακώτερε, ζ, 275. φ, 324.
κἄλα καίσκετο ὕλῃ, ἐπιζεύξαι, III, 112.
καλάμην, ξ, 214.
Καλαμινθε, I, 222.
καλαμοστέφιον, I, 126.
καλείεται, η, 313. IV, 126.
καλεσσάμενος, σα, τ, 15. φ, 380.
καλεσσαμένω, γ, 137.
καλεῦσ', I, 289. καλεῦντες, κ, 229. 255. ω, 249.
κάλλει καὶ χάρισι τίλβων, ζ, 237.
κάλλει ἀμφιέσσα, μύρῳ, σ, 191.
καλλείψω, τ, 208.
κάλλιον εἴπεκα οἷο, ε, 251.
καλλίσταικα, τ, 412. XXIX, 11.
καλλίζωνοι, II, 446. καλλιζώνῳ. II, 154. καλλιζώνων, ψ, 147.
καλλικόμοιο, ε, 58.
καλλικρήδεμνοι, δ, 623.
κάλλιμος δῶρα, Θ, 439. ε, 206. τίκτει, XXX, 5.
Callimachus, β, 132. ρ, 599. χ, 299. 300. Hemistichio Homeri utitur, XIV, 9.
κάλλιον, ζ, 39. καλλίονες, κ, 396.
Καλλιόπη, Μοῦσα, XXX, 2.
Κάλλιπ', ε, 344. λ, 278. χ, 33.
καλλιπέδιλον, III, 57.
καλλιπάρῃ, ε, 123. σ, 320.
καλλιπέειν, π, 296. καλλιπεῖν, α, 243.
καλλιπλοκάμοιο, κ, 220. 310.
καλλιρέεθρον, κ, 107. * ε, 294. II, 240.
καλλιρεῖθρον, ε, 441. καλλίρεον, χ. καλλιρρόῳ, ρ, 206.
καλλίρροον ὕδωρ, II, 241. 380.
κάλλιστον, δ, 614. κάλλιστος ποταμῶν, λ, 238.
Callistratus, ρ, 455.
καλλίσφυρον, λ, 602. XIV, 8. XXVI, 19. καλλίσφυρος, ε, 333.
καλλίτριχας, γ, 475.
καλλιχόρῳσιν, XIV, 2. καλλιχόρῳ, λ, 580.
κάλλῳ, ζ, 18.
κάλλυε, ὑπέρθε, πόδας, νηὸς, ε, 260.
κάλπιν, ω, 20.
καλύβῃ, I, 30.
καλύβαις τε κὴ ἕρκεσι, IV, 164. φαεινὰς, IV, 87.
Καλυκώπιδος νύμφης, IV, 285.
καλύπτρην, ε, 232. κ, 545.
καλυφθεὶς, δ, 402. καλύψαθ', ε, 491. κάλυψε, ε, 293.
Καλυψὼ ἠϋκόμοιο, Θ, 452. μ, 389. νύμφης, δ, 557. ε, 14. ρ, 143.
Καλυψὼ, η, 260. διὸν θεὸν, ἐϋπλόκαμον, η, 254. αὐδήεσσα, μ, 448. δῖα, ε, 263. 321. 372. θεάων, α, 14. δολόεσσα Ἄτλαντος θυγατὴρ, α, 52. η, 245. νύμφη πάντη, α, 14.
κάμε, λ, 522.
καμῆκτηρὸν, IV, 247.
καμπάτιος δυσπονίῃ, ε, 493. καμπῇ γυμφθέρσῃ, κ, 363. καμπάτῃ γυμναλγέϊ, υ, 118.
Cambdeni Grammatica levitèr stringitur, φ, 246.
κάμε, φ, 150.
Camerarii Historic. Meditat. ι, 187. κ, 212.
κάμψῃ, ξ, 65.
καμψινοῦ χηλὸς, σ, 27.
κάμψιτον, XLVII, 19. κάμψιν, XLVII, 11. 13. καμψίνῳ, XLVII, 2. καμψῶν, XLVII, 8.
καμψὸν, υ, 2.
κάμψωρες, ε, 160. 339. περὶ πάντων φωτῶν, λ, 215. υ, 33. καμψῶρον, β, 351.
κάμψεις, μ, 280.
καμψιεν, ι, 126.
καμόντων, λ, 475. ω, 14. καμοῦσα, I, 181.
καμπύλα, ι, 156. φ, 359. II, 131. III, 512.
* κἀν, σ, 165.
κανάχη, ζ, 82. κανάχην ἐμισγόσαν, II, 185.
κανάχησε δόμος ἔπασι, Fragment. 213.
κανάχησε, ρ, 542. τ, 469.
κάνεια χρύσεια, κ, 355.
κανέιον, σ, 119. υ, 300. εὐκύκλ., I, 35. περικαλλέϊ, ρ, 343. κανέοισιν, α, 147, π, 51. κανοῖς, υ, 255.
κανεύσας, ο, 463.
Canones Grammatici, δ, 435. η, 328. ι, 108. κ, 138. ψ, 125.
Cantabr. Alma Mater, XXXVII, 2.
κάπησιν ἐπιπλήσσ., δ, 40.
καπνὸν, ι, 167. κ, 99. 196. μ, 202. αἰθομεν. κ, 152. ἀναθρώσκουσι νεῦσιν ἧς χαίης, α, 58.
κάπησε, ε, 374. χ, 85. I, 218.
κάπωσιν, ζ, 104. κάπησιν, ζ, 278.
κάρδοπον, XLVIII, 6.
κάρη, ε, 285. 376. ζ, 107., ε, 133. π, 102.
καρηκομόωντας, α, 90. β, 7. 408. καρηκομόωντες, υ, 277.
κάρηνα, ι, 113. αἰπεινὰ, ζ, 123. II, 41. ἄκρα, II, 33. 39. ὀμβρινὰ, κ, 521. 536. λ, 29. 49. δῖα, III, 142. καρήνων Οὐλύμποιο, α, 102.
καρήατος, ζ, 230. ψ, 157.

καρκίνοι, I. 290. καπάκμονες, αἰσχυλοχῆλαι, λοξοβάται. τριβολοὶ, ψαλιδόστομοι, ὀπισθοκόδειμοι, ὀπισθυνῖς, πλατυτωβῖς, λεπίλβοντες σὺν ὤμμασι, βλασταὶ, χιτρεφέτονες, λεπὶ πίτνων ἐσορῶντες, ἀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχενρεῖς, I. 285. &c.
Κάρπαθος ἡμιθέοισα, II. 43.
καρπαλίμοισιν, III. 225. καρπαλίμως, β, 406.
καρπὸν, κ, 242. ἀμοίσεται, XLIII. 1. * Ἐλδοῦ Δημήτερος ἀγλαοδώρου, *Fragment.* 61. μελιηδέα, ι, 94. μήλοπα, η, 104.
καρπερόθυμον, φ, 25.
καρπεροχειρὲ, VII. 3.
κάρηφιν, μ, 120.
κάρτος, δ, 415. ὀχῆος, VII. 11. ἄελσι, γ, 370.
καρύοις, I, 31. * καρύοιο, I, 130.
*Caryſtius Antigonus*, ξ, 31. III, 51. Vid. *Clinias*.
καρφαλέων, ε, 369.
κάρψε, ν, 430. κάρψω, ν, 398.
*Caſaubonus Iſaac.* levitèr ſtrictus. η. 131. 316. ϑ, 396. λ, 101. II, 176.
*Caſaubonus Mericus*, de Nuperâ *Homeri* Editione, ι, 231. λ, 133. 583. *Schol.* Not.
καστγνήτη, δ, 810.
καστγνῆσι, ζ, 155. η, 4. ο, 16. 273. καστγνήτιον, ϑ, 588. καστγνήτης, οἵ τε ὁμόθεν γεγάασιν, IV, 135.
Καστάνδρης, λ, 421.
Κάστορα, XVI, 1. ἱπποδάμοιο, λ, 299. XXXII, 3.
καστορεῦσι, ρ, 32.
*Caſus*, pro *Caſu*, ut *Vocativus*, pro *Accuſativo*, XXII, 2.
καβδὰς, ζ, 281. καταβᾶσα, υ, 31. καταδῆναι, ψ, 20. καταβήμεναι, κ, 432.
καταβλάπῃ τὸ σὸν αὐτῷ, III, 93.
καββλώσκοντα, π, 466.
καταβρῶξαι, δ. 222.
καβάγιαι κοίλας ἐπὶ νῆας, *Fragment.* 169. καταγάγετο, γ, 10. 178.
καταγηρᾶσκουσιν, τ, 360.
καταγίνεσθαι, κ, 104.
καταδάκνω, I, 45.
καταδακρυχέουσα, κ, 409.
καταδάπλετ', π, 92.
καταδόσιν, ο, 442.
καβδρῶσι, ε, 471.
καβδράσεσθαι, κ, 349.
καταδύντα, γ, 138. ι, 161. 556. κ, 183. 476. καταδὺς, μ, 228.
καταδυομένοιο, III, 197.
καβαιμώοντα ὕλη, ρ, 351. τ, 431. II, 225. III, 228. IV, 286.
καταζήσασκε, λ, 586.
καταθεῖναι, π, 285.
καβαθεῖν, τ, 20.
καβαθητῶν, ρ, 587.
καβαθύμιον, χ, 392.
καβαιβάται, ν, 110.
καταίσχεται, ι, 122.
καταιχύσεται πατέρων γήρᾳ, ω, 507. καταιχύνῃ, π, 293. τ, 12.
καταιχύσονται πὸν γήρᾳ, ω, 511.
καταίσσει, III, 254.
καβακείσῃ, η, 188. σ, 407. καβακείομαι, σ, 418.
καταικείρῃ, δ, 686.
καβακλίνας, κ, 165.
καβακλᾶδες, βαρεῖαι, η, 197.
καβακοσμήσειε, α, 247. ρ, 377. ο, 509. π, 124. φ, 346.
καβακοσμήσηθε, χ, 440.
κατὰ κόσμον, υ, 181. III, 255.
καταικρημάσσασα, XVI, 16.
καβακρῆθι, λ, 587.
καταίκρημνος, ὁ χῶρος, I, 153.
καβακρύπτουσι, η, 205. καβακρύπτω, δ, 247. καβακρύψας, ι, 329.
καταιλάμων, δ, 700. καβακλάμψας, π, 106. καταίκλασε, δ, 743. καταικλᾶς, ο, 224. 272. καταικτείνασα, χ, 109. καβακλείσῃ, α, 75. καταικλείσας, χ, 53.
καβαλίσμῳ, λ, 62. χ, 196.
καβαλεῖσαι, λ, 72.
καταλιξαι, ἄδω, τ, 44. *Infinitivus*. ψ, 309. καβαλίξῃ, γ, 353. καταλίξαι, α, 169. χ, 417. καταλίξω, γ, 80. καταλίχθω, ο, 393.
* καβαλοφάδνια, κ, 169.
καβαλύσασθαι, δ, 28.
καβαμίσχῃ, XVIII, 26.
καταμῦσαι, I, 190.
* καταίνῃ, β, 58. * ῥ, 537.
καταινέων, χρ. καταινέουσι κρηῆ, ι, 490.
καταίνησεν, υ, 387.
καταινίκριν, κ, 559. λ, 64.
καταπαύσαιμεν, β, 168.
καταπαφεῖν, ν, 164. III, 333. καταπαφήσαι, σ, 467.
καταπελιγηλὰ, ξ, 226.
καβαρεῖν, τ, 330.
καταπέσησιν, μ, 185.
καβαστίλβων αἰγὶ σέλας ὑψόθι, VII, 10.
καβαστρίψας, II, 73.
καβαφυσίλῳ * ἐπὶ πίτνῃ, III, 124.
καταχὴν, ο, 200.
καβατιθηνεώντων, κ, 530. καταιτιθηνείης, λ, 84. 140. 204.
καβατήκετ', τ, 205. καταιτήκομαι, τ, 136.
καταιτεύχῃ, π, 84. καταιτεύχω, ο, 308.
καταῦθι, κατ' αὖθι, κ, 567. φ, 55.
καταφθιμένοιο, γ, 196. καταφθίσῃ, ε, 341. καβαφθίσῃ, β, 183.
καταίχμη, η, 42.
καταξὺς, ι, 283.
καταβαίνομεν, λ, 522. καταίβαν, ω, 204.
καταβάσκετο, α, 330.
καταίβρως, II, 127.
καταγάγῃ, ι, 510.
καταδαίμονα, III, 139.
καταίδαψαν, γ, 259.
καταίδη, κ, 23.
καταίδεσαι, δ, 40.
καταίδοντες, φ, 363. καταιδόντων, τ, 159. καταίδεται, β, 237. ο, 32.
καταίδυσθον, η, 285. ϑ, 296. ψ, 18.
καταίδω, 246. 249.
καταίθυξεν, κ, 213.
καταίθετο, ε, 152.
κάτειμι, ο, 504.
καταίρουσαν, ε, 261.
καταιχῆς, ι, 145.
καταλάθη, δ, 481. 538.
καταμεμιῶντο, VI, 39.
καταίκλασε, γ, 108.
καταίκλασε, δ, 535.
καταίλιτο, ν, 75.
καταλίξετο, κ, 555.
καταλεύσομαι, α, 303.
καταίδυσας, ν, 133.
καταιγήρατο, λ, 518.
καταίκφυε, γ, 252.
καταλείομεν, ι, 142.
καταίνυσ' ἱερὸν μέν ὑιλίοιο, II, 371.
καταίξειν, δ. 610. ε, 181.
καταρέντυε, τ, 545.
καταίρυκε, α, 315. καταρύκῃ, α, 95. καταρύκεν, α, 197.
καταισχέσει ὁ κάρυδος, μ, 436.
καταῆσαι, II, 407.
καταίχετ', γ, 284. καταίχετο, τ, 361.
καταίτιξεν, τ, 206. καταιτιχ', ν, 20.
καταίτρωξε, I, 87.
καταίτρωξαν, I, 181.
καλίδυνθίοτα, δ, 414. 421.
καταφαίνεσθε, II, 431.
καταίφθιτο, δ, 363.

κατῆ-

κατηύχετο, π, 290. τ, 9.
κατηρεύδε, τ, 289.
κατηφέες, ω, 431.
κατηφήσαν, π, 342.
κατήφησε, ι, 72.
κάτθεσαν, β, 415. ρ, 135. 284. π, 230. τ, 55. vid. κάθεσαν.
καπνιχίμενας, λ, 455.
κατὰ πῖδα, III, 372.
* κατεδαίφ σὺ βόθρῳ, III, 112.
κατέπαυσαν, VI, 34.
Catullus, ξ, 83. π, 15. 35. ρ, 541. σ, 162.
καῦτε δῖε, VI, 55.
κατωρυχέεσι λίθοισι, ι, 185.
Καύκωνας μεγαθύμους, γ, 366.
κάφε, I, 208.
κεάσσιμι, μ, 388.
κεάσσαι, ϗϛ', ο, 321.
Κεδρήσιοι ἄνδρες, XLIII, 4.
κεδνὴ, α, 335. κεδνότατος, κ, 225.
κέδρῳ εὐκεάτοιο, ε, 60.
κεκμῆλια, β, 75. δ, 613. ἐσθλὰ, π, 40. ο, 159. πολλὰ, τ, 272.
κεκμήλιον, α, 312. δ, 600. ἐσθλὸν, ο, 91.
κείρασθαί τε κόμην, βαλίοιν τ' ἀπὸ δάκρυ πιφυσῖν, δ, 198.
κεκαδήκει, φ, 153. 170.
κεκακωμένον χόρτῳ κάκῳ, δ, 754.
κεκακωμένῳ ἄλμῃ, ζ, 137.
κεκαλυμμένῳ ὑὸς αὐτῇ, α, 443.
κεκάσμηθε, ω, 509. κεκασμένον, δ, 725. 815.
κέκαδε, γ, 18.
κεκλήγοντας, μ, 256. κεκλήγοντες, ξ, 30. κεκληγώς, μ, 408.
κεκλημένῳ, ζ, 244.
κεκλίαται, δ, 608. κεκλιμένον, λ, 193.
κέκλυθι, ξ, 462. ο, 306. κέκλυπτι, β, 25. 161. 229.
κεκμηῶτα, κ, 31. ρ, 282.
κεκοπώς, σ, 334.
κεκορήμεθα, δ, 98. κεκορημένοι, ξ, 456. κεκορητὸν, σ, 371.
κεκορυθμένα χαλκῷ, χ, 125.
κεκοτηότι θυμῷ, 501. τ, 71. χ, 477.
κεκρέασται, δ, 616. ω, 116. κεκρέασται, δ, 532.
κεκριμένοι, π, 248. ω, 107.
κεκρυμμένον, λ, 442.
κεκύθωσι, ξ, 303.
κελαδεινὴν, IV, 16. XXVI, 1.
κέλαδον, σ, 401.
κελαινεφέϊ, ε, 552. ρ, 25. XIV, 3. XVI, 4. XXXII, 5. κελαινεφὲς, λ, 36. 152. ρ, 147.
κελαινὸν, λ, 97. 227. 231. 389.
κελαρύζ, VI, 36. κελαρύζον, ε, 323.
κέλεαι, ε, 98. 174. ι, 274. κέλεται, β, 114.
κέλευθος, τ, 299. κέλευθε, φ, 265. κελεύθων, γ, 425.
κέλεύθε ἱερούσας, ω, 10. ἱερόεντα, υ, 64. ἰχθυόεντα, γ, 177. ὑγρὸν γ, 71.
κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων, ε, 371.
κέλομαι, γ, 317.
κελσάσησι ὃ νηυσὶ, ι, 149.
κενὰ ἰοῦσθαι εἰπὼν, χ, 249.
κενεὰς σὺν χείρας ἔχοντες, κ, 42.
κενεὸν νέεσθε, μὴ ἄψ ἰέναι, ο, 214.
κενεῶνα μέσσον, χ, 295.
Κενταύρεσι, φ, 303. * μεγαλοκήτεϊ, I, 172. Κέντανρον, φ, 295. I, 170. Κενταύρῳ, XLVII, 17.
* κέντρα πολέμοιο, *Fragment.* 8.
κέον, λ, 340.
κέρα, τ, 211. φ, 395.
κεραΐζεμεν, ϑ, 516.
κεραϊζήν, III, 336.
κεραμῆες, XLVII, 1. κεραμέων, XLVII, 12. κεραμῆϊ, XLVII, 14.
κεραοὶ, δ, 85.
κέρας, μ, 253. ὕπατον, * κεφάλων ὕλης, *Fragment.* 108. κέρασι, γ, 384. κέρασιν, γ, 426. 437.
κεράσσατο, vid. κεράσσατο, κεράσσατο, κ, 362.
κεράσσαθ', γ, 393. σ, 422.
κεραυνῷ δρυπτὸν, ε, 128. 131. ψολόεντι, ψ, 330. vid. ad ω, 538.
κεράων, γ, 439. ξεστῶν, τ, 566.
καρδαλέον, ζ, 148.
καρδίη, β, 88. κραδὶη, ψ, 217. κραδὶῃ, τ, 285. καρδίην ἀρπαλέον, ϑ, 164.
καρδίην, XLVII, 6.
καρδιοσύνῃ, ξ, 31.
καρκίδ' ὕφαινεν χρυσείῃ, ε, 62.
Κίρκωπες, *Fragment.* 251. Κερκάων ἀγορὴν κακομηχάνων, *Fragment.* 252.
κερόωντο, ϑ, 470. υ, 253.
κερτομίοις, η, 17. κερτομίοισι, ϑ, 153.
κερῶντες τ' αἴθοπα οἶνον, ω, 363.
κεφῶντο, ε, 499.
κέσκετ' φ, 41.
κεσθῆσι χαίτης, ω, 203.
κεύθμωνας πυκινὰς, κ, 283.
κεύθω, φ, 194. κεύσω, γ, 187.
κεφαλὰς, β, 152. κεφαλὴ, δ, 150. σμερδαλέη, μ, 91. κεφαλὴν, Γοργείην, λ, 633.
Κεφαλλήνεσσιν, ω, 377. Κεφαλλήνων, υ, 210, ω, 354. 428.
κεχανδότα, δ, 96.
κεχαρημένοι ἦτορ, VI, 10. κεχαρήσεται, 266.
κεχαρισμένα, ϑ, 584. κεχαρισμένε, δ, 71. VI, 55. κεχαρισμένῳ, β, 54.
κεχάρισται, ζ, 23.
κεχάρηται, β, 249. γ, 438. κεχάρηται, δ, 344. ρ, 135.
κεχολώατο λίην, ξ, 282. π, 425.
κεχολωμένον, β, 185.
κεχρημένοι, κ, 13. υ, 378.
κέχρηται ἀγαθῇσι φρεσὶ, γ, 266. ξ, 421. π, 398.
κέχυνϑ', χ, 387. κέχυνϑε, χ, 389.
κέχυτο, ι, 330.
κέων, η, 342.
κῆας ἄνωγα τὸ πῦρ, ο, 97.
κήδεα, ε, 5. ϑ, 149. λυγρὰ, λ, 368. γενέσϑαι, ι, 12.
κήδεαι, ε, 397.
κηδέσϑε, χ, 358.
κήδιϛε, ξ, 4. 146. 461.
κήδισα, ϑ, 583. κήδισε, κ, 225.
κηδόμενον, γ, 240.
κήκας, ε, 455.
κῆλα, II, 444.
κηλέῃ, ϑ, 435. ι, 328.
κηληθμῷ, λ, 333. ρ, 2.
Κηναίῳ, II, 219.
κὴξ εἰναλίη, ο, 478.
κῆπον, η, 129. ω, 246. 337. πυκινοδινδέσσι, δ, 737.
κὴρ θανάτοιο, λ, 170. 397.
κῆρ, pro κέαρ, δ, 259. 539. η, 82. ι, 459. κ, 67. 247. μ, 153. 192. 250. ἀτέρπιμον, ψ, 167. κυδαλίμοιο, φ, 247. φίλον, ω, 310.
κῆρες, β, 165. μάλιστα, β, 283. γ, 242. I, 85. τὴν μοι θεὸς ὤπασε, τλάσσομαι * ἀκεσσάντῳ φέρεσ τελέσῃ θυμῷ. XXXVII, 13.
κηρὸς, III, 556.
κηρόϑι μᾶλλον ἐχάσσϑε, ε, 284. ι, 480. ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γένοιτο κηρόϑι μᾶλλον, λ, 207. φίλε δ' ἐμοὶ κηρόϑι μᾶλλον, ο, 369.
κηρὸν, μελιηδέα, μ, 48.
κήρυκες, α, 109.
κηπῖ εἰναλίῃ, δ, 443.
Κήτειοι, λ, 520.
κήτεος, σ, 446. κήτεσιν, δ, 452.
κῆτος, ε, 421. μ, 97.


κητώ-

κατώισαν, δ, 1.
Κηφισίδες ἰσχύϊ λίμνης, II, 208.
Κηφισσὸν καλλιρεθρον, II, 240.
κηώεις, ο, 99.
κίε, γ, 17. κίεν π, 177. κίγκ, α, 311.
κιθάρη, III, 506. 512.
κιθαρίζων, II, 515.
κίθαρις ἀοιδαλέα, ω, 153. κίθαριες, α, 159. φίλη, II, 131. κιθαριστὴ, XXI, 3.
*Cicero* male intelligit *Homeri* locum, ω, 226.
κικλήσκεται, δ, 355. ι, 366. τεμένη ἡ ἐ κικλήσκεται, IV, 268.
Κίκονας, ψ, 310. Κίκονες Κικόνεσσι μαχώσατο, ι, 47. Κικονων, ι, 66. 165.
κίκυς, λ, 392. IV, 238.
Κιμμερίων, λ, 14.
κίνδυνον, I, 9.
κινέω, I, 273.
κινήσας, ϑ, 298. IV, 235. κινήσας, ε, 285.
κινητῆρα γαίης καὶ θαλάσσης, XXI, 2.
κινυρόεσσαι, κ, 556.
κίονα μακρὴν, α, 127. μακρὸν, ϑ, 66. 473. ὑψηλὴν, χ, 176. 193.
κίονας μακρὸς, α, 53. κίονες ὑψόσ' ἔχουσι, τ, 38. κίονα μεγάλης, χ, 466.
κίρκης, α, 372
Κίρκη, Αἰαίη δολόεσσα, ι, 32. αὐδήσασα, δεινὴ, ἐυπλόκαμος, θεὰ, κ, 136. λ, 8. μ, 150. πολυφάρμακος, XLVII, 15. πότνια, ϑ, 448. κ, 394. 549. μ, 302. Κίρκη, κ, 295. μ, 322. Κίρκην, μ, 16. Κιρκης, κ, 150. 210. 221. 282. &c. μ, 9. 226. Αἰαίης, μ, 268. 273. πολυφαρμάκου. κ, 276. δῶλον. πολυμηχανίην τὴ. ψ, 321.
κίρκος, ν, 87. ὀξὺς ὄρνις, Κίρκος, Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος. ο, 525.
κιρνὰς αἰθοπα οἶνον, π, 14.
κίρνη, χ. κίρνα, ξ, 78. π, 52.
*Kircher. Athanasius*, μ, 235.
κιοσκόμων, XXV, 1.
κιοσὸς μαλὰς, ἄνθεσι τηλεθάων, VI, 40. κιοσῷ, XXV, 9.
κιοσύβιον, ι, 346. κιοσυβίῳ, ξ, 78. π, 52.
κίσσῃ, ζ, 76.
κιχάνει τὸ βραδὺς ὠκὺν. ϑ, 329. κιχανόμενοι, τὸ σὸ γοῦνα ἱκόμεσθ', ε, 266.
κιχήσεσθε, ζ, 51. τ, 400.
κίχλαι πτυσσόπτεροι, χ, 468.
κιχὼν, χ. κιὼν, ο, 157.
κιὼν, β, 260. ζ, 236. ϑ, 254. ἀπὸ σταθμοῖο κιὼν, π, 156.
κίων, πάχεος δ' ἦν ἡύπ κίων, ψ, 191.
Κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὡς, λ, 604. ἄσπετος, ξ, 412. λύκων, χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4. κλαγγῆς *τόξων, XXVI, 8.
κλαῖε, δ, 184. κλαῖεν, α, 363. κλαίετον, φ, 90.
Κλῆρος αἰγλήεσσα, II, 40. Κλάρου ἀμπελόεσσαν, VIII, 5.
κλάσε χερὶ παχείῃ πίθον, ζ, 128.
κλαυθμὸν, δ, 212.
κλέα ἀνδρῶν, ϑ, 73. φωτῶν, XXXI, 18.
κληηδόνι, σ, 116. υ, 120.
*Cimias Carystius*, ψ, 308.
κλείεσκεν, α, 338.
Κλεῖτον, ο, 249. χρυσόθρονον ἠρπασεν Ἠώς, ο, 250.
κλείω, ρ, 418.
Κλεοβολ. Λιόθ., XXXVI, 1. XLVIII, 2.
κλήμαχ μὴπ τὲ ἑ κέρδιστα, ν, 299.
κλὸς, α, 283. 298. β, 217. ε, 311. ϑ, 74. ι, 20. ἄσβεστον, δ, 584. ἐώλου, α, 95. ὑγρὸ, α, 344. μέγα, α, 240. μείγνυεν, ι, 264. μείζονα, ϑ, 147. ὑπερέχουσιν, ι, 264.
κλεπτόσυνα ϑ', ὅρκια τὰ, τ, 396.
κλεψύδρα, III, 240. κλέψει, III, 18.
κλεψίφρονος, III, 413.
κληηδόνα, δ, 317.
κληῖδ', α, 442. φ, 47. συκαμινέαι, καλὴν, *χρυσείην, φ, 6. κληῖδα, δ, 838. φαεινὴν, III, 247. κληῖδας, μ, 215. κληῖδι, φ, 50. 241. κληῖδος, δ, 802.
κληῖθρον, III, 146.
κληῖσαι, φ, 236. 241. 382. XXXVII, 9. κληῖσεν, τ, 30. φ, 387. 389.
κληῖσι, β, 419. κληῖσιν, ϑ, 37. ν, 76. σ, 293.
κληῖσὶ δ' ἐπίσσωτρα σανίδες, β, 344.
*Clemens, Alexandrinus*, ε, 262.
κλῆρον, ξ, 64. κλῆρος, π, 207. κλήρως, κ, 206. κλῆρε, ι, 331.
κληρονομέων γάνος ἀνδρῶν, XXX, 18.
κληῖσαι, παρὰ λεχέεσσι, α, 365. σ, 212.
κλίμακα, μακρὴν, κ, 558. λ, 63. ὑψηλὴν, α, 330. φ, 5.
κλινάμενος, ρ, 340. κλῖναι, ι, 59. κλίνας, φ, 137.
κλινθέντες, II, 26.
κλιντῆρε, σ, 189.
κλισίας, δ, 255. σύνοπάτρους, IV, 75. κλισίην, ξ, 45. 48. 404. προκαλεῖται, δίνητὴν ἀρχὸν, ἀδ' ἐλιφαιῶν, τ, 55. εὐτυκτον, δ, 123. εὐ κλισίηνδ', π, 1. κλισίηνδε, ϑ, 501.
κλίσιον αἰεὶ δὲς πάντα, ω, 207.
κλισμοῖσι, ρ, 90. κλισμὸν, ποικίλον, α, 132. ο, 134. κλισμοὺς, α, 145. κλισμῷ, δ, 136.
κλιτὺν, ε, 470.
κλοπέων μούλων, ν, 295.
κλοτὸν βοὸς, III, 276.
κλυδὼν τοίχας τεφέτος λῦσε, μ, 421.
κλῦδι, β, 262. γ, 55. δ, 762.
Κλυμένην, λ, 325.
Κλυμένοιο δυσκλειῆς πρίσσαι, γ, 452.
κλύον, γ, 477. ζ, 247. ο, 220.
κλύσεσι, II, 75.
κλυτὰ δώματ' ἔασιν, ε, 381. εἴματ' ἀγαλλα, ζ, 58. δώματ' ἰᾷ, η, 82. δῶρα πορεῖν, ϑ, 417. μῆλα, ι, 308. δώματα, κ, 60. 112. ω, 303. ἔϑνεα νεκρῶν, κ, 526. σύκα, μ, 228. χ, 109. δώματ' ἴκανε, τ, 371. ἔργα δίδως κλυτὸ ἀρχαίοις, υ, 72. III, 16. ἀνδρῶν φῦλα, II, 273. φῦλ', II, 355. μήδεα, III, 455.
Κλυτοαιμνήστρη, γ, 266. λ, 438. &, * 439. δῖα, γ, 266. δολόμηδος, λ, 421.
κλῦπ, δ, 722. ζ, 239 ξ, 495. ο, 172.
Κλυτίδη Πιερίδι, ο, 539.
Κλυτίοιο, π, 327.
κλυτοεργὸν, ϑ, 345.
κλυτὸς ἐ, 386. κλυτὸν, α, 300. γ, 198. 308. ζ, 36. 321. κλυτὸς, ε, 422. &c.
κλυτόμηδεα, XIX, 1.
Κλυτόνοος ἀμύμονος, ϑ, 123. αὐτάγγελος, ϑ, 119.
κλυτοτίχεσσι, ϑ, 286. XIX, 5.
κλυτότοξ., ρ, 494. κλυτοτοξότ., φ, 267. κλυτὸν, III, 115.
κνίσ., σ, 360. κνίσας γ, 329. ε, 225.
κνήμας, ϑ, 135. I, 160. κνήμην, τ, 469. δεξιτερὴν, I, 239. κνήμησιν, ω, 227. I, 123.
κνημίδας, I, 123. βοείας, ραπτὰς, ω, 228.
κνημοῖσι, XVIII, 13. κνημὸν, II, 283. κνημὺς, δ, 33. ρ, 128.
Κνίδος αἰπεινὴ, II, 43.
κνίσῃ, καὶ ἐκάλυψαν, γ, 457. μ, 360. I, 175.
κνίσσῃ, ρ, 270. II, 58. κνίσσην, *ἠδ' ἴτυν, ϑ, 550. κνίσσης, μ, 369.
κνισσήεν, κ, 10.

Κνισοδιώκτην, I, 229.
κνυζηθμῷ, π, 163.
κνύζωσεν, ν, 433. κνυζώσῃ, ν, 401.
κνώδαλον. ρ, 317. μέροπες, III, 188.
Κνωσὸν, πολυδένδρεον, II, 475. Κνωσὸς, μεγάλη πόλις, τ, 178. Κνωσσῷ Μινωΐδι, II, 393.
κνώστης, δ, 809.
κοίλας ἐπὶ νῆας ἴβαν, ω, 50. κοίλη, II, 284. κοίλῃ γ, 365. κοίλην, γ, 344. κοίλης, ζ, 332. κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν, α, 211. β, 18. 27. σ, 180. κοίλοιο, κ, 92. μ, 93. κοῖλον, δ, 277. θ, 507. 515.
κοιμᾶθ', τ, 49. κοιμᾶτ', ζ, 15. κοιμᾷ, δ, 402. κοιμηθήτης, δ, 295. κοιμήσαιεν, δ, 302. κοιμήσασα, δ, 336. κοιμήσαι, μ, 372.
* Κοίοιο μεγάλα θύγατερ κυδίστη, Λητοὶ, II, 62.
κοιρανέουσι, υ, 234.
κοίρανον εἶναι ξείνων καὶ πτωχῶν, σ, 105.
κοίτῃ ἀνακλίσῃ, σοὶ, αἴσιμα, τ, 341.
κοίτην, ξ, 455.
κοίτοιο, γ, 334. τ, 510. υ, 138.
κοῖτος, ξ, 525. τ, 515. συλήσῃς, χ, 470. κοίτῃ, β, 358. η, 138.
κολεὸν, Ϡ, 404. κολεῷ, κ, 333.
κολλητὰς δ' ἐπίθηκα θύρας, ψ, 194.
κολλητῆσιν ἐυξέσσης σανίδεσσιν, φ, 164. κολλητοῖσιν ἄρμασι, ρ, 117.
κόλλοπι νέῳ, φ, 407.
κολοκύντας, I, 53.
κολώνη, θ, 211. κολώνῃ, λ, 339.
κόλπωσι, XXV, 4. κόλπον ἰθρίαν, δ, 425. κόλπος ἀπείρων, II, 431. κόλπῳ δεινὸς, ε, 52. κόλπῳ, ο, 468.
κόμας ἔλασ, ζ, 231. ψ, 158.
κομιεῖν, ζ, 207. λ, 249. κομίσσειν, ω, 211. 389. κομίσσῃ, ρ, 310.
κόμην, δ, 198. ψ, 195.
κομιδὴ κατὰ νῆα ἧεν ἑπηετάνος, Ϡ, 232. ἕμπεδος, θ, 453. ω, 244. ἀγαθὴ, ω, 248. κομιδῆς, ξ, 124. ω, 246.
κόμιζε τὸ σαυτῆς ἔρδα, α, 356. φ, 350. κομιζέμεναι, θ, 551. κομίσασθε, ζ, 278. κομιεῖ, ο, 545.
κόμπῳ, Ϡ, 380.
κοναβήσῃ, σμερδαλέον, ρ, 542. III, 54. 420.
κοναβίζε, κ, 399.
κόναβ' κακὸς, κ, 122.
κονίῃ, λ, 599. κονίης, ω, 39. κονίῃσι, η, 153. κονίῃσιν, η, 160. κόνιν, ω, 315. III, 140.
κονίοντες, πεδίοιο, ἐπέτοντ', Ϡ, 122.
κοντὸν ἀδμήτην, ι, 487.
Conon, Narrat. ε, 34. τ, 432.
κοπρήτορες, ρ, 299.
κόπτον, κ, 411. κόπτε, ι, 329, ρ, 297. 306.
κόπτε, Ϡ, 274. κόπτοντες, Ϡ, 528.
κόπτων, σ, 28.
Κόρακος πέτρη, ν, 408.
κορεσσάμενοι, ξ, 28. κορέσθην, κ, 499.
κορεσσάμενοι, ξ, 46. κορέσσαι, υ, 59. κορέσσαντες, κ, 411.
κορήτων πεπνύσασθαι δῶμα, υ, 149.
κορμὸν, ψ, 196.
κόρος, δ, 103.
κόρυθες, τ, 32. κόρυθι χαλκοπαρῄῳ, ω, 522. χρυσέης, XXX, 10.
καρυσσόμενον, μ, 121.
κορυφὰς, ι, 121. ὀρέων, XVIII, 7.
κορυφῆς ὄρεος, β, 147.
κορῶναι, πυγάλωσοι, εἰνάλιαι, ε, 66.
κορώνη χρυσέη, η, 90. κορώνῃ ἀργυρέῃ, α, 441. καλῇ, φ, 138. 165. κορώνης, φ, 46. κορώνῃσιν, μ, 418. ξ, 308.
Κορωνὶς, δία, κύρη, Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 2. 3.
κορωνίσιν, τ, 182. 192.
κοσμηθέσα, IV, 65. κόσμηθεν, V, 12. κοσμηθέντες, ι, 157. κοσμῆσαι, VI, 59. κοσμήσαντες, I, 120. 152.
κοσμηταὶ, η, 127.
κοσμήτορα λαῶν, σ, 151.
κόσμου, γ, 138. Ϡ, 179. 489. 492. ξ, 363. υ, 181. III, 255. χαλκεύσῃ, XXVI, 17. κόσμῳ, XXXI, 4. XLVI, 2. 4. κόσμῳ, ν, 77.
κοσμοῦντες, I, 41.
κοσσυφίοντα, τ, 83. κοσσυφίοντος, ε, 147. κοσσύφου, α, 101.
κότον, λ, 101. ν, 342. χ. χόλον.
κοτυληδονόφιν, ε, 433.
κοτύλην, ο, 311. ρ, 12.
κότυλοι, XLVII, 3.
Couleii, *Abraham.* Davideis, τ, 457.
κυλιεῖ ἐγκατίπηξε, λ, 97.
κύβεια, ζ, 105. κύβεια Παιδάρειον, υ, 65. κυβέων, ζ, 122. κύβη. α, 329.
κυελίσας, ν, 45. κυελίσιον, ὃ πόσιος, ψ, 150. φίλοιο, ο, 22.
κυερίζων, χ, 185.
κυελίξ, χ, 188.
κύβοι, α, 149.
κυβερτήρσιν, φ, 310.
κυβερνήτης, ι, 27. κυβερνήτῃ, XLV, 1. κύβα * κεντήνη δύω ἐπὶ πηδάκια, θ, 35. 48. κύμων, χ, 30. ψ, 122.
κῦφα, III, 83.
κυφότερον, θ, 201.
κύφα, I, 65.
* κοχλιῶν λεπτῶν, I, 164.
κύψε, ξ, 425.
Κῶος, II, 42.
κραδίη, χ, 218.
Cragius, *Nicolaus*, γ, 251.
κραδίων ὀλιχόσιον ἴγχος, τ, 438.
κραδίη, α, 353. σθένεϊ, δ, 293.
κραίαινσι, θ, 391. τ, 567. κραίαινσιν, III, 556. κραίαινε ἀθανάτοις τὰ θέλεις, III, 426.
κραιπνὰ, ρ, 27. κραιπναὶ, ζ, 171. κραιπνοῖσι, ζ, 33. κραιπνὸν, ε, 385. * κραιπνότιλος ἄγγελος, I, 99. κραιπνῶς, θ, 247.
κραμβας, I, 53. κραμβῶν, I, 162.
Κραμβοφάγης, I, 216.
κραναὴν, II, 16. 26. κραναὴν, α, 247. ο, 509. π, 124. φ, 346.
* κραναηπίδες, II, 72.
κραναείης, κ, 242.
κραάνειον ἀκόντιον, III, 457.
* κρᾶτ' ἀμφικάλυψεν, I, 164.
κρᾶτα, θ 92.
Κραβιῖν, μ, 124.
κραταιῇ ἐς, λ, 596.
κραταιὸς, σ, 381.
κραταιπέδιλον, ψ, 46.
κραταίπεδος, XLVIII, 8.
* κραταιφελίοιο χιλώνης, III, 48.
κραταιὼ, ο, 242.
κραταιῷ φωλῷ, III, 265. 377.
κρατέες, λ, 484.
κρατερῇφι βίηφι, ι, 476. μ, 210.
κραπεροφρονέων, δ, 333. ρ, 124.
κρατερῷ, II, 449. III, 386.
κρατερώνυχας, ζ, 253. φ, 30.
κρατερώνυχες, κ, 318.
Crates, β, 1. γ, 81-293. δ, 84. κ, 86. λ, 14. μ, 61. τ, 229. χ, 188.
κρατῆρα, ἀνθεμόεντα πικάρνιον, ω, 274. κρατῆρος χρυσέου, IV, 207.
κρατήρας, I, 230.
κρατὶ, ι, 490. ἰφθίμῳ, χ, 123.
κρατὸς, ε, 323.
κράτος, α, 359. μίγνυτον, α, 70 ε, 4.
κρατὺς Ἀμφιφόντης, ε, 49. 148.
κράτιστα τυπλομένων, χ, 309. ω, 184.
Κρεαγασίδης, I, 240.
κρέα, κ, 112. αἱματοφόρυκτα, υ, 348. ἀνδρόμεια, ι, 347. ἄασται, ι, 162. ὀπτὰ, χ, 21. πιστήσαντα, *Fragmens.* 233. πολλὰ, ω, 363.
κρέας, Ϡ, 477. ὀπτὸν, π, 443.
κρέατ' γ, 33. κρεάων, III, 130.

κρῖον, Θ. 382. 401. λ. 354. 377. ν, 38.
κρῖον, πάντων ἀριδείκετα λαῶν, ι, 2.
κρῖνοντα, XXII, 2. κρινόντων, α, 48. 81. ω. 472.
Κρίνοντ@ ὑπερθύμοιο θύγατερ, λ. 268.
κρῖνον, ζ. 182. κρείοντες, χ, 352. κρείοντι, σ. 46. 82. Φ, 345.
κρεῖων, α, 141. ὁπλιτάων, π, 49. παντέσσι, δ, 57.
κρείων, δ, 22. ν, 282. 375.
κρίμνα, καὶ δ', Θ, 67. 105.
κριμνάλιαεν, II, 162.
κρεῶν, ο. 98.
κρηδέμνια, ζ. 100. Υ, 2. λιπαρὰ, ω, 334. κρήδεμνον, γ, 392.
κρηπῖδ' ἐλόδυρ, γ, 418. ρ, 242.
Κρηθῆϊ, λ. 257. Κρηθῆ@ Αἰολίδαο, λ, 236.
κρῆας, ε. 70. η. 129.
κρήαας νύμφας, ρ, 240.
κρήεσιν, κ, 350. κρήνη, ζ, 292. καλλίῤῥο@, II, 300. 376. κρήνη Ἀρεθούσης, ν, 408. μελανύδρου, XLVIII, 20. κρήνηδι, υ, 154.
κρῆνον, υ, 115.
Κρητάων εὐρειάων, ξ. 199. π, 61.
Κρῆτες λὸ Κνωσσὸ Μινωΐυ, II, 393. 517. Κρήτεσσι, ξ, 205. 234. 382.
Κρήτη, II, 30. καλὴ καὶ περίῤῥυτος, πίειρα, τ. 172. Κρήτη εὐρείη, ν, 256. 260. Κρήτηνδε, τ, 186.
κρητῆρα, γ, 390. ἀργύρεον, ε, 104. καλὸν, φ. 145. παναίρυτον, ι, 203. τετυγμένον, δ, 615. ε, 115. Φαιήκων, ε, 121. κρητῆρας, α, 147. ἐπιστοφίαν οἴνοιο, β, 430. κρητῆρες, ν, 105. κρητῆρι, β, 330. κρητῆρ@ ι, 9. 210. κρητῆρσι, α, 110. υ, 253.
Κρήτης, 322. εὐρείης, ξ, 252. 300.
Κρητῶν, II, 436. 518. 525.
κρὶ λάβυκα ἔμιξαν, δ, 41. εὐρυφυὲς, δ, 604. ὃ ῥ' ἔχεν, μ, 358.
κρὶ πίνον, ι, 447.
κριδοὶ, ι, 110. κριδὸς, τ, 112.
κριτάμῳ@, δ. 530. ω, 108. κρίνας, δ, 666. ι, 89. κριτὰς, δ, 408. κριτάων, Θ, 36. κρίνῃ, π, 269. κρίνομι, ξ. 217.
* κριθήτε, Θ, 48.
κρίνων τείχια πολλὰ, δικαζομένων αὐζῶν, μ, 440.
κριὸν, ι, 461.
* Κριοπάων, II, 446.
Κρίσῃ, ἐν, II, 269. Κρίσην, II, 282. 445. εὐδείελον, ἀμπελόεσσαν, II, 438. Κρίσης, II, 431.
Criticorum ἀβλεψία, η. 215. Κρητικοὶ ἀκρίβοι, τ, 346. Not. in Schol. φ, 196. ω, 120. 190. ψδοδακελικοὶ, II, 394. Criticorum delirium, XXI, 3.
κριτοὶ ἐνέα Αἰσυμνῆϊ, Θ, 258.
Crecſius, Gerardus, in Ὁμήρου Ἐπιβολαῖα, δ, 74.
κρόκ@, XVIII, 25.
κρομύοιο ἰφαλόεσσα, τ, 233.
Κρονίδαο, XXXI, 2. Κρονίδη, πάτερ ἡμέτερε, ὕπατε κρειόντων, α, 45. ω, 472. Κρονίον@, λ, 619. Κρονίων, α, 386. ὑπερέχων, η, 35. Κρονίωνα, ω, 471. Δία, ξ, 406. Κρονίων@ ἐριδουπί@, Θ, 289.
Κρόνε ἀγκυλομήτα, Φ, 415.
κρόταλον, XIII, 3.
κροτάφοις, κ, 377. χ, 102. κροτάφοισιν, λ, 318. κροτάφων, XXX, 11.
κροτάφων, II, 234.
* Κρουνὸς, ο, 294. II, 425.
κρύδδην, λ. 454. π, 153.
κρυερῆς, VII, 15. κρυερῷ ἐν δώματι, δ, 103. λ, 211.
κρύπτ@, ξ. 477.
κρυφηδὸν, ξ. 330. τ, 299.
κρύψεν, λ, 243. κρύψω, δ, 350. τ, 304. ρ, 141.
κταμένων, κ, 295. 322. * κλαυθμοῖς τεκύουσιν, χ, 401. ψ, 45. κλαυμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχεπλοῖς Οὐχ ὁσίη, χ, 412.
κλάϊν, 250.
κλαίουσι, ρ. 471. υ, 289. κλαίουσιν, α, 218. 430.
κλαυθμοῖσι, πολλὰ, β, 102. τ, 147. ω, 136.
κλείτας, γ, 304. 309. δ. 257. ξ, 380. κλειτὸν, π. 404. κλειτὸν, χ, 216.
κλεῖσα, α, 291. γ, 285. κλεισίξω πολλὰ μυκᾶτ', β, 222. κλεῖσαν, α, 291. κλεῖσον ἔλαχον, ι, 311. κλεῖσόμενον, γ, 285.
κλῆῖδ, ο, 219. κλήμασιν, α, 117. κλήμασίν, α, 402. ακήρατα, ρ, 532. ἐθέλω πολλὰ, β, 313.
κλήνεσιν, XXIX, 10.
κλῆσι, ξ. 4. 450.
κλῆσιν, δ, 687. κλῆσι@ ἀγχαλόων, τὴν οἱ κατέδυσαν, τ, 534.
Κλῆσι@ Ὀρμενίδης, ο. 413.
Κλήσιππ', υ, 304. Κλήσιππον, υ, 303. Κλήσιππος, υ, 288. χ, 279.
Κλυμένῃ παντοίῃσι, δυσατὲ ἰφθίμῃ, ο, 362.
κλυτὸν λάεσσιν, II, 299.
κλύτ@, π, 6. τ, 444. II, 262. 271. κλύτε, Φ, 237. 383.
κυάμους, I, 124.
κυάνεαι, π. 176. VI, 5. κυανέῃ, μ, 75. 243.
κυάνεον, π, 87.
κυανοπεζωρείης, γ, 299.
κυανοπεζώεσσα, ι, 482. 539.
κυανοχαίτα, ι, 528. κυανοχαίτης, ι, 536. * κυανοχαίτη. Fragm. 164.
κυανοώπιδος, μ, 60.
κυδιερῆσιν, γ, 283.
κυδιερῆϊ, ι, 78. ξ, 256. κυδιρότεω, μ, 412. κυδιερότατε, γ, 279. σιόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49.
κυδιερωτῆρες, Θ. 557. κυδιερώτας, λ. 10. μ, 152.
κυδιοχτῆρε, δ, 18.
κυδαλίμοιο, γ, 219. δ, 2. 16. 23. 46. 217. &c.
κυδῆναι, π, 212.
κύδιμον, III, 253. κύδιμ@, III, 46.
κύδιστε, λ, 396. κυδίστη, γ, 378. θυγατερ μεγάλυ * Κοίοιο, II, 62. κυδίστην, IV, 42.
κυδιόωσι, XXIX, 13.
κῦδος, γ, 57. μέγα, γ, 79. 202. κυδρὴν, παρέσχεσθαι, Διὸς, λ, 579. ο, 26. ἄλοχον, XI, 4. θεὸν, XXVII, 1. κυδρὸν, III, 458.
Κύδωνες, γ. 292. τ, 176.
κύθι, γ, 16.
Κυθήρεια εὐστέφαν@, σ, 192. Κυθήρειαν Κυνοσουρίην, IX, 1. Κυθερείῃ εὐστεφάνῳ, IV, 288. Κυθερείης εὐστεφάνου, Θ, 288. IV, 6. 176. V, 18.
Κυθήρων, ι, 81.
κυκεὼ, κ, 290. * 316.
κυκηθείῃ, XLVII, 12.
κύκλον, δίλιον, δ. 792. πυρεκυλέα, αἰθέρ@, VII, 12.
κυκλοτερὲς, ρ, 209.
κύκλῳ, Θ, 278.
Κυκλώπεσσι, α, 71. ι, 125. 357. Κύκλωπος, α, 69. αἰνοθεσφάτοιο, μεγαλήτορ@, κ, 200. Κύκλωψ, ἄγελ@, β, 19. πίλωρ, ἀθεμίστια, εἰδὼς, ι, 428.
κυκωμένη, μ, 238. 241.
κυλίνδει, α, 162. κυλίνδῃ, β, 163. κυλίνδετο, Θ, 81. λ, 597. κυλινδόμεν@, δ, 541. κ, 499. κυλίνδων, ε, 296. ξ, 315.
Κυλλήνης, III, 2. 142. 228. 337.

XVII, 2. Κυλλήνιον, XVIII, 31. Ἀρμιφόντιδι, XVII, 1. Κυλλήνιος, ω, 1. III, 304. 318. 387. κῦμα, α, 162. β, 427. μέγα, γ, 295. μέλαν, ε, 353. παλιρρόθιον, ι, 485. πορφύρεον, λ, 242. ῥόθιον, ε 412. κύματ' ἄλλος, χ, 387. κυμαίνοντα, δ, 425. 510. 570. ε, 352. λ, 252. Κυμαῖοι ἄμικοι, XXXII, 8. κύμασι, ε, 224. ρ, 285. πορφυρέοις, I, 68. πορφυρέοισιν, I, 75. XXVII, 12. κύματα ἁλιγενέα, θ, 183. ἴσα ὄρεσσιν, πελώρια, τεθρόωσι, γ, 290. μακρά, ε, 109. κύματι πηγῷ, ε, 388. κύματος μεγάλου, ε, 320. 393. Κύμην πάλιν αἰτησείλω, ἐρετμόεσσα κέλευθα, XXXIV, 2. Κύμης, XXXVII, 16. κύν', λ, 622. κύνας, μ, 96. σ, 104. τ, 154. σαίνοντας, π, 6. κυνέας ἰπποδασείας, χαλκήρεας, χ, 111. 145. κυνέη πάγχαλκ@, σ, 377. κυνέῃ χαλκήρει, κ, 206. κυνέην, ω, 230. εὐποίην, ξ, 276. χ, 123. εὐχάλκου, χ, 102. κύνες, γ, 259. ὀρσοί, β, 11. ἀργύρεοι, ρ, 62. ἐρυσσῶντες, τ, 436. θήρεσσιν ἐοικότες, ξ, 21. ταχίες, φ, 363. τραπέζῃσι, ρ, 309. ὕλακόμωροι, ξ, 29. π, 4. χαροποί, III, 194. κύνεα ἀπήμονος ἦν πατρίδος, δ, 522. κυνηγέτην, ι, 120. Κύνθιον, ὄχθον, II, 17. Κύνθ@, ὄρος, II, 26. Κύνθῳ παιπαλόεντ@, II, 141. κυνοραιστέων, ρ, 300. κύπερον, η, 216. λ, 426. υ, 18. κυνῶν, ξ, 531. τ, 438. 444. φ, 340. κυνώπιδες, δ, 145. θ, 319. κυνῶπις, λ, 423. κύον, σ, 339. ἀΐδδεις, τ, 91. κυπαιρισσίνῳ, ρ, 340. κυπάρισσος ὑψόθεν, ε, 64. κύπειρον, δ, 603. ἱρσήνῃς, III, 107. κύπελλα, β, 396. υ, 253. *Cuperus, Gisbertus*, γ, 246. λ, 601. φ, 347. §. de *Batrachom.* fol. 3. I, 39. Κύπελιδες, IV, 2. Κυπρογενέος, IX, 1. Κύπρου ἐϋκτιμένης, IV, 293. Κύπρον, δ, 83. θ, 362. ρ, 442. 448. VI, 28. ἐυδείρου, IV, 66. Κύπρῳ, ρ, 443. V, 2. IX, 5. κυρβαίη, XLVIII, 6. κυρήσῃ, XL, 6. κύρμα, γ, 271. ε, 473. ο, 479. XXXVII, 1. κυρτωθὶν κῦμα ἐπιστᾶθη, ἔρεϊ ἴσον, λ, 243. κύσε, *Priori* brevi, ζ, 279. κύσε, ε, 463. ν, 354. π, 190. ω, 397. κύσεις κάρη Ϲ χεῖρε λαβοῦσα, ψ, 87. πάντα κύσεν ἐπιφρὺς, π, 21. κυσὶ, III, 567. XLIV, 2. κυσὶν, σ, 86. χ, 476. κύσε', τ, 417. κύσεν, ω, 15. ρ, 39. ω, 319. κύσσας κὴ ἐπιφῦσα, ω, 235. *Kusterus, Ludolphus*, λ, 630. §. de *Batrachom.* p. 3. Vid. *Neocorus.* κυφὸς, β, 16. *κύψει, λ, 584. κύων, ρ, 248. Ἄργος, ρ, 291 ἐτίμησεν κυνοραιστέων, ρ, 300. καλὸς δμῳὰς, ρ, 307. ταχὺς θεῖν, ρ, 308. 312. ἔχε πτοίλον ἐλλὸν ἀπαιόρτα λέων, τ, 228. ἀμφελῆσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα, υ, 14. κῶας, π, 47. τ, 97. 101. φ, 177. 182. μέγα, τ, 58 κώεα, ρ, 32. υ, 3. 95. ψ, 180. κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, γ, 38. εἰῶν, υ, 142. κωκυές, *Mediâ* brevi, θ, 527. μέγα κωκυσέμεν, XLVII, 12. κώκυσεν β, 361. λιχέεσσι, ω, 294. Κώκυτος Ἀχέρων, Πυριφλεγέθων, κ, 514. κᾶμ' σκάλυψε μαλακὸν περὶ σῶμα, 200. κάμον * φιλοκυδέα, III, 478. κώπαισι, μεγάλας σιλπιγγας ἔχοντες, I, 199. κώπη ἀργυρέη, θ, 403. ἐλίφκτ@ ἔπηεν, φ, 7. κώπην ξίφεος ἐπιμαίετο, λ, 530. ἐρέπει, ἠΰτε κώπη, σύρων, I, 73. κώπῃσ' ἐμβαλέειν, ε, 489. κ, 129. κώπῃσιν ἅλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν, τύπτετε, μ, 214. Κωρύκῳ ἄκρῃ κάρηνα, II, 39. κορύκῳ, ε, 267. ι, 213. κωφὸς, ἀκούσας, κὴ ἰδὼν, μὴ ἰδὼν εἶναι, III, 92.

Λ.

ΛΑαν ἀείρας πολὺ μείζονα, ε, 537. ἄτην ὤθησε ποτὶ λίθον, λ, 595. ὃς μιν λᾶαν ἔβηκε, κὴ ἐρρίζωσεν ἐνερθε, ν, 163. πλατέϊ, λ, 593. λᾶας ἀναιδὴς, λ, 597. λάβε πίτνης, ε, 428. δίσκον, θ, 186. γύῃσιν, κ, 323. χ, 310. 342. 365. φάεσσιν, τ, 480. τόξον, φ, 148. IV, 156. πάντας πάφ@, VI, 37. λᾶός, δίκας ἀφοσιούμενος, ο, 102. *Labbaeus, Philippus*, ο, 306. ρ, 33. fallitur, ο, 402. ρ, 404. λαβέτε, φ, 152. λαβόμην, I, 46. λαβόντες, ι, 41. λαβεῖσα, η, 255. λάβεσθ', ο, 293. λαβησιστιν, I, 220. λαγχάνω, ι, 160. ξ, 233. λαχὼν ὀρεσκῴοιο, XVIII, 43. λαχοῦσ, ρ, 295. λάε, πέρθ' ἀπάγχων, τ, 230. Λαερκέα χρυσοχόον, γ, 424. Λαέρκεω, θ, 18. χ, 191. ω, 191. 205. γέροντος, ξ, 185. Λαέρτῃ, δυσμόρῳ, π, 138. ἥρωϊ, ϛ, 99. τ, 144. ω, 133. Λαέρτην Ἀρκεισιάδην, ω, 269. Ἀρκεισι@ ὑὸν ἔπεφν, π, 138. ἥρωα, α, 189. μεγαλήτορα, ω, 364. Λαέρτης, α, 430. γέρων, ξ, 172. πεπυμέν@, ω, 374. Λαερτιάδεω, μ, 375. ρ, 152. Λαερτιάδῃ, ξ, 486. διογενὲς, ε, 203. Λαερτιάδην, π, 455. Ὀδυσῆα, ρ, 361. Λαερτιάδης, ε, 19. λαόσσοι κατηρυχίεσσ' ἀγαγεῖσιν ῥυτῆσιν, 267. ξυστῆς, κ, 211. ξυστὸν, κ, 253. ῥυτῆσιν, ξ, 10. κατεῖδον, II, 299. λαΐζετο, ν, 254. λαθικῆδ. ι, 97. λαθοίατο, κ, 236. λαθοίμην, α, 65. λάθρη, θ, 269. ο, 429. ρ, 43. 80. χ, 445. XVI, 4. λαΐγγας, ζ, 95. λαΐγγες, πυκιναὶ, ε, 433. λαίλαπι, μ, 400. 426. ω, 42. θυέλλῃ, ι, 61. μ, 314. μεγάλῃ, μ, 408. λαμὸν, χ, 15. λαΐνοι, ν, 106. λαΐνεον, θ, 80. μ, 178. π, 41. ρ, 30. Λαοσυρτίης, ἰφθίμοιο, κ, 119. Λαερτιάδην, τηλεπύλου, κ, 82. ψ, 318. Λαοσυρτίη@ Ἀνθεμίωνος, κ, 106. 199. λαΐτμα, ε, 409. μέγ' σκιερόφωνον, η, 35. μέγα, ε, 174. λαοῖσ', υ, 206. λαῶν@, ξ, 399. III, 152. δαφοινὸν, XVIII, 23. Λακεδαίμονα δῖαν, ε, 20. ν, 440. ρ, 121. εὐρύχορον, ν, 414. ο, 1. κτησόμενον, νῆλιν, δ, 1. Λακεδαίμονι, φ, 13. *Lactantius*, χ, 52. λακίζων, σ, 98. χ, 88. I, 89. Λακωνίδα γαῖαν, II, 410.

Λάμυ αἰπὺ πτολίεθρον, κ, 81.
*λαμπάδες αὐγαὶς, ι, 404.
*Lampe, Frederic. Adolph.* De Cymbalis Vett. τ, 179.
λάμπῃ, XXX, 13. λάμπῃσι. III, 104. 113.
Λαμπετίη, μ, 132. ταυροπόλ⊙, μ, 375.
λαμπτυμεναίων, ψ, 290.
Λάμπων, ὃς Φαίθων', οἵτ' Ἠοῖ ἵπποι ἔασι, ψ, 246.
λαμπρὰ σελήνη, XXXVI, 33. *Fragment.* 183. λαμπραὶ, XXX, 10. 12. λαμπρότατον, XXXI, 12.
λαμπτῆρας, σ, 306. λαμπτῆρσι φαεινὸν * αἰθομένοισιν, σ, 342. λαμπτῆρων, τ, 63.
λαὸν, XVII, 9. λαοξοόμην, μ, 227.
λαὸς, ο, 45. ρ, 233.
Λαοδάμεια, θ, 141. 153. Λαοδάμαντα, Ψ, 370. ἀγαπήνορα, η, 170. ἀμύμονα, θ, 117. Λαοδάμαντος, θ, 207. Λαοδάμας, θ, 119. 132. ἀγαθὸς πολὺς Ἀλκισθόοιο, Ψ, 130.
λαοὶ, Β, 13. 252. ι, 263. λ, 135. ν, 156. Φαίακων⊙, μάρναν ἱππήτορες ἵπποι, XXXVII, 4 ὁπλότεροι, XXXVII, 5. λαοῖσι, θ, 472. λαοὶ, β, 41. 81. λαὸν ἀείρων, λ, 499. ἀπαίθαλον, η, 60. λαὸς, ξ, 248. πολὺς, ζ, 164. λαοὺς, θ, 125.
λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς, Ψ, 192.
λαοσσόος, χ, 210.
Λαπίθας, Φ, 297.
λαρὸν ὑπνοίμεθα δόρπου, μ, 283. ξ, 408.
Λάρῃ ὀρνιθι ἐοικώς, ε, 51.
λαρόπτρ⊙, β, 350.
λασιαύχενα, VI, 46. λασιαύχεν⊙, III, 224.
λάσιον ὑπὸ χαστὸν ἐλυσθείς, ι, 433.
λαύρῃσι, χ, 128. λαύρης, χ, 137.
λαχέειν, ι, 116. vid. ἐλάχεια.
λαχμῷ, ι, 445.
λαχὼν ἐϋσσέλμου, λ, 319.
λαχὼν, ε, 40. ν, 138.
λάων ἀπαύρων, τ, 229. ἐξὸν, III, 360.
Λαῶν, Β, 234. κοσμήτορε, σ, 151. πάντων ἐξειδήσαι, Ψ, 382. 401. ν, 2. λ, 354. 377. ν, 38. ποιμένα, ρ, 109. ποιμένι, ξ, 497. λάθητ' ἴλαι παμφανόωσαι, τ, 386. λιβας, μ, 227. λίβητε, ν, 13. λίβητε, ν, 217. ἐπιπνείης, III, 61. λίβος ἀργεστάο, α, 137.
λειμῶνι, γ, 240.
λιβὰς, ἐπὶ αἰθόπα οἶνον, γ, 460. λιβὸν δ' ἀθανάτοισι, β, 432. λιβὸν δάκρυα, ε, 84. 158. Ψ, 86. 93. 532. π, 214.
λείη, ι, 134. λείην, κ, 103. λείηνε δ' ὑπὲρ ὀφρύν, Ψ, 260.
λειμῶν, δ, 605. ζ, 292. λειμῶν' ἀνθεμόεντα, μ, 159. λειμῶνα, III, 221. 344. ἀσφοδελὸν, λ, 538. 572. ω, 13. ζαθέον, III, 500. λειμῶνας ἀκηδασίης, ἐρατεινὰς, III, 72. λειμῶνες μαλακοὶ, ε, 72. ὑδρηλοὶ, μαλακοὶ, ι, 132.
λεῖ⊙, πτερόεντα, ε, 443. η, 282.
λεῖπε, ι, 238. 338.
Λεχαίοιο, I, 202. Λεχαίῳ, I, 214.
Λεχεμύλη, I, 29.
Λεχεπίταξ, I, 99. 227.
λεῖψαι, μ, 362. λείψαντε, ο, 149. λείψαντες, σ, 425.
λείῳ ἐπὶ πλατανῶνι. III, 128.
Λεωδὴς, φ, 168. Λεωδὴς, φ, 144. χ, 310.
Λεωκέλεω, χ, 294. Λεωκέλεῳ, Εὐηνορίδης, β, 242.
*Lectiones Variæ* unde ortæ, 132. ν, 731. ξ, 69. 80. ο, 400. ρ, 322. 382. τ, 122.
λέκτο, δ, 451. 453. ε, 412. η, 346.
Λέκτον ὑπωρόπια, II. 217.
λέκτροιο, ψ, 32. παλαιὸν θέσμον ἵκοντο, ψ, 296. λέκτρῳ, α, 437.
λελαθοίατο, δ, 388.
λελάκοντο, κύνες, III, 145.
λελακυῖα, η, 85.
λελασμένοι⊙, ν, 92. ω, 40.
λελειμμένον, IV, 76. λελειμμένος, ι, 448. IV, 79.
λέλεπτο, κ, 447. χ, 200.
*λελόγχασ', λ, 303. λέλογχε, XVIII. 6. V, 2.
λέλοιπεν, ξ, 134. 213.
λέλυντ', Ψ, 233. σ, 241. λέλυντο, χ, 186.
*λελῦτο, pro λελύοιτο, σ, 237.
λεξαίμην, γ, 365. τ, 598. λέξασθε, ω, 108. λέξας, η, 319. λέξομεν, ρ, 102. τ, 595. ψ, 172.
* λέξας, κ, 320. λεξοίμης, ω, 223.
*Lexicorum* defectus, III, 58. 91. 188. 239. 325. 339. 361. 430. 475. 557. IV, 13. *Error*, Ψ, 424. ν, 10. 68.
*Lexicon* Rhetoricum, λ, 578.
*Lexicon* Vetus, υ, 23. *Philologi-cum*, Martinii, δ, 404. υ, 350. *Lexicis* ignotæ Voces, III, 58. 361. VI, 55.
λίσσετο, χ, 402. ψ, 48. λίσσεσθε, κ, 433. λίσσεται, κ, 212. 218. χαροπὸν, λ, 610. IV, 70. λισσέτω κεφαλῇφιν, Ψ, 335. ρ, 126. λισσόντων, III, 223. βαρυφθόγγων, IV, 160. χαροπῶν, XIII, 4. λίσσει, χαροπῶπις, III, 566.
λίπ' ἠλάκατα ταμφάσσε, ρ, 97. λιπὲ, ἥτ' ἀφίκηαι, Ψ, 280. λιπὲ τὸ χαλείοντα, κ, 223. XLVII, 14.
λιπλιφὴς XXX, 14.
λίτυεσσι ἐπὶ κορυφῇσι *καρύοις, I, 130.
Λίσσ⊙ ἠγαθέη, II, 37. Λίσσῃ ἐϋκτιμένῃ, Ψ, 342. ρ, 133.
λίχνῳ, σ, 328.
λιχμαλέοι, β, 61.
λιὺκ' ὀστέα πύθηται ὅμβρῳ, μ, 161.
λωκὰ, β, 426.
Λυκάονα πέτρῃ, ω, 11.
λεύκανον, μ, 172.
Λυκίηθεν, II, 212. Λυκίηκε, II, 212.
Λυκομήδη, Κάρμη ἠγαθέῃ, καλλισφύρῳ ἰνὶ, ι, 334.
λυκοποίην σειρὴν ἐλαφαί⊙, σ, 195.
λύκος ἰχνίτωνα, I, 37.
λυκοφλέβ⊙, ζ, 101. 186. 251. ω, 233. 335.
λυμῆναι εἰν χώρῳ, η, 123.
λυσᾶσ' ὑπ' ἀκμῶνι, Ψ, 200. λυσᾶσα, Ψ, 124 λυσάσθων, ζ, 157. λυέσθων, Ψ, 171.
λυσσάουσι, α, 366. λυσσάουσιν, ω, 294. πρηνίζῃς, γ, 399. λύσει ἀκαχήσῃ, Ψ, 189. λύσουσι πρηνίζουσι, ω, 440. λύσας, γ, 403. ἵππους, Ψ, 203. εὐχωλὰς, IV, 158. ἱερὰ, II, 328. πυκινὸν, η, 340.
λύσσαδι, Ψ, 294.
λύσιν, δ, 791. δεινὰν, ὑπαίδεσα ἰδέσθαι, VI, 48. δεινὸς, VI, 44. ὠκύμορος, δ, 456. ἀρεσίτροφ⊙, ζ, 130. ι, 292.
Λύδη πότνια, XVI, 3. Λύδην, Τμώλου περιναιετάουσαν, λ, 297. Λύδης καλλισφύρου, XXXII, 2.
λυθείσα, η, 221.
λύθη, τ, 88. λύθης, τ, 91. λύθη, π, 176. λύθητ', β, 23.
λυϊβοπίσῃς, σ, 29.
λυϊδ', γ, 106. λυίδε μετανάστια, ν, 273. λυίδε αἶσαν, ω, 40.
λύϊος, βαθὺ, ι, 134.
λυόσαντο, α, 398. λυόσομαι, ψ, 357.

λῃστοὶ Τυρσηνοὶ, VI, 7.
λῃστῆρες, γ, 73. λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισι, ρ, 425. Ταφίοισιν, π, 426.
λῃστῆρες ἄνδρες Ταφίων, ο, 426.
λῃτόθι χρυσοῖο. ζ, 79. 215.
Ληλάντῳ πεδίῳ. II, 220.
Λῆμνον, Θ, 283. 294. Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν, II, 36. Δήμητρ γαῖαν, θ, 301.
ληνὸς, ὡσεὶ πίεσθεν ἀμπελοεσσῶν λειμώνων, III, 104.
λήξαμεν, χ, 63. λήξειεν, Θ, 87.
λήσῃ, λ, 101.
λησιμοσύνοιο, III, 339.
λήσεσθαι, α, 308.
Λητὼ κυδίστη θυγάτηρ μεγάλου Κοίοιο, II, 62. φιλοκαρ, II, 14. Λητὼ γάνυτο δὲ π φρένα, ζ, 106. ἠύκομον, λ, 317. Λητοῦς καλλίσφυρος, XXVI, 19.
λίαι, I, 57. λίην, α, 46. & sæpissimè *Homero*.
λιαζὸν, τ, 268.
λιαδὴς, τ, 462. λιαδῆ, δ, 838.
*Liberalis, Antonin.* τ, 518. *Not. Schol.* 522. φ, 295.
Λιβύην, δ, 85. ξ, 295.
λίγδην, χ, 278.
λιγαῖα. *Appellat.* Λίγεια, *Proprium*, Θ, 254.
λιγυπνείουσιν, δ, 567.
λιγυπνοίοις, II, 28.
λιγυρῇ, μ, 44.
λιγυφθόγγοιο, β, 6.
λιγύφωνον, III, 475.
λῖδ' ὑπὸ καλὸν, pro λῖπε, κ, 353.
λιλαίεται πυκινῇσιν, ξ, 36. ψ, 193.
λίμνας, σχεδὸν ἁπάσης, ε, 415.
λίμνοι, ν, 107.
λιμνοις, ψ, 103. τρητοῖο, ν, 77. λίμνοισι καταυχέσσι, ι, 185. λίμνοισιν ξεινίοισιν, γ, 406. Θ, 6.
λίκνῳ ἱερῷ. II, 21. 63.
λικνοφόρις, τ, 451.
λιλαίεται, ι, 451. λιλαίετο, λ, 222.
Λιλαίηθεν, II, 241.
λιλαιομένη, α, 15. λιλαιόμενον, π, 315.
λιμένα κλυτὸν, κ, 87. ναυλοχον, κ, 141. λιμένες, ε, 404. ἀμφίδυμοι, ναυλοχοι, δ, 846. πάνυ εὐλιμένη, ν, 195. λιμένι γλαφυρῷ, μ, 305. ῥείθρῳ, α, 186. λιμένος, β, 291. κοίλοιο, κ, 92. καλλιρόῃσιν, κ, 125. λιμένι εὐόρμῳ, δ, 358. ε, 136. καλὸς, ζ, 263.
λίμνῃσιν ἐϋκτιμένῃσι, γ, 1.
Λιμνόχαρες, I, 212. καλόφρονες, I, 14.
λιμὼν, ε, 166. λιμοὺς, δ, 369. μ, 332. λιμῷ, κ, 177. αἰκισσόμενοι, μ, 342.
λίνοισι χρυσείοισι, II, 104. λίνῳ, ν, 118. γαυλομέρῳ ἐπίνησε, ν, 198.
λίπ', pro λιπὶ, ἐλαίῳ, γ, 466.
λίπ', pro ἔλιπε, aut λίπε, *Imperat.* κ, 266. ο, 199. λίπε, γ, 455. λιπόζω, γ, 196.
λιπαρεῖ κρηδεμνὰ, α, 334. λιπαρῆσι. I, 220. λιπαρεῖ κεφαλὰς ἠὲ καλὰ σφυρὰ, ο, 331. λιπαρωτάτη εἰν ἁλὶ κείτη νήσων, II, 38.
λιπεῖν, τ, 72.
λὶς πίσεα, μ, 64. 79.
λίσσομαι, vid. λίτομαι.
λίσσεαι, δ, 347. ρ, 138. λίσσεσθ, γ, 19. λίσσεται, Θ, 30.
λίσσει, *Futur. Perfon. 3. fing.* II, 53.
λισσὴ πίτυς, γ, 293. ε, 412. κ, 4.
λισσόμενοι φυτὸν, ω, 226.
λίσσοισιν δικάδεσσι πάλιν πεπιθεῖν δὲ μυθῳ ξῦσεν, χ, 455.
λῖτα δαιδάλεον, κυλὸν, α, 131.
λιτῇσι, καὶ εὐχωλῇσι Ἐλασίππου πιτνά, λ, 34.
λιτομένῳ, ξ, 406. λίτομαι, XV, 5. *XVIII, 48.
λό', pro ἔλεσ, α, 361.
λοβοῖσι τρητοῖσιν, V, 8.
*Longinus*, περὶ ὕψους, μ, 63.
λόγοισι, μαλακοῖσι καὶ αἰμυλίοισι, α, 56. πίκρηνόν τι καὶ αἰμυλίοισι, III, 317. λόγῳ, I, 8. 143.
λόγος, ἔπος, αὐτὸ δ' ἔργμα, χρῆμα, *Hebraismus*, π, 168.
* λόχμαι, I, 128. 291. λόχμας, I, 166.
λοέσασα τὸ χρῶτ' ἐπὶ π, τ, 320. λοεσσάμενος, ε, 310. λοέσσασθαι, ζ, 221.
λουτρὰ ζεστὰ, Θ, 249. III, 268.
λουτρῶν, ε, 275.
λουτροχόοι, Θ, 439. λουτροχόῳ, υ, 297.
*Loyer.* de Spectris, III, 109.
λοῦσεν, ι, 349.
*Lonicerus*, in *Herbis*, I, 36.
λοξοβάϊ, I, 286.
* λόος, II, 120.
λοπὸν περιφύσιον, τ, 233.
Λυκιηθεν, δ, 418. λ, 488. emendatus, μ, 129. *Schol.*
*Lucanus*, υ, 354.
λᾶε' pro ἔλασε, π, 296.
λύσαντο, σ, 253. λῦσαι, δ, 49. λύσουσ, δ, 48.
λοφιάδια, vid. κατακλιφάδια.
λοφιὴν, φορέῃς νῦ, τ, 446.
λόφον, λ, 595. λόφος Ἑρμαῖος, π, 471.
λοχαγοὶ ἀριθμὸν, δ, 463. λοχίοιο, χ, 53. λοχίοισιν, δ, 676.
λόχμῃ πεκυκνῇ, τ, 439.
λόχον, δ, 395. λόχονδε, ξ, 217.
λοχίοιο πτολίεθρον, δ, 847.
λύ', pro λύε, *Imperat.* δ, 35.
λυσιὸς, XVIII, 24.
λύγῳ, VI, 13 λύγοισι ἰῦγμοῖσιν, ι, 427.
λυγρὰ, γ, 303. λυγρὸν, π, 327.
λυθῇ δὲ οἱ ἄψεα πάντα, δ, 794. σ, 188. λύθη σὺν θυμῷ, Θ, 360. λύθη δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης, σ, 340.
λύθρῳ, χ, 402. ψ, 48.
λυκαβοσσοῖς, ξ, 161. τ, 306.
λυκαιθρηπὲς, κ, 212.
Λυκίην, II, 179.
λύκοι κρατερώνυχες, κ, 218. ὀρέστεροι, κ, 212. πολιοὶ, IV, 70.
*Lycophron*, ν, 259.
*Lycurgi* Oratio contra *Leocratem*, υ, 350.
*λύοντο, II, 129. III, 410.
λυσσὴ, ν, 243.
λύρῃ, III, 422.
λῦσαι, δ, 422. ἀπὸ, ι, 178. λῦσε, ι, 459.
*Lysias*, Orator, ω, 484.
λυσιμελὴς, υ, 75. ψ, 343.
λύτο γόνατα, δ, 703. ε, 297. 406. σ, 211. χ, 68. 147. ψ, 205. ω, 344.
λύχνον χρύσεον ἔχουσα, τ, 34. λύχνῳ, I, 128. λύχνος, I, 179.
λύων, υ, 56. ψ, 343.
λωβητῆρες, ψ, 15. λωβητὴν, ψ, 26. λαὸν, σ, 224. λώβην, ω, 325. λαὸς, θυμαλγέα, σ, 346.
λαὸν, β, 169. λαὸς τρυ. ω, 376, β, 141.
λώπην, ὑφαντὴν, ν, 224.
λωτὸν, ι, 93. 94. 102. λωτὸν, ι, 97. λωτὸς δὲ 603.
*Lotichius, Joh. Petr* τ, 457. I, 36. 39.
*Lotus* & *Angeli in Sodomis*, χ, 209.
λωτοφάγοι ι, 92. λωτοφάγοισι, ι, 91. 96. λωτοφάγους, 84. ψ, 311.
λωφήσειε, ι, 460.


M.


Μᾶ\ ὁ μὲν Ζεὺς, Ἀχιλλεὺς, καὶ ἀλγεα πάσχῃς, υ, 339. ὁ μὲν ταῦτ' ἀθανάτοισι θεοῖσι πρόφρασσε, III, 384. Ναὶ μὰ τόδε κράτος ἀκόλλου, III, 457.
μάγοισι, I, 40.
*Magia*, & *Magici* Ritus, λ, 25.
*Magis* Mures invisi, I, 178.
*Magius*, *Hieronymus*, I, 170.
*Μαγνῆτις, II, 217.
μᾶζα, XLVIII, 6.
μᾶζον, σῖτος παρὰ μᾶζον, χ, 82. μᾶζαν, λ, 447. τ, 483.
μαῖ', β, 349. 372. ρ, 499. τ, 16.

16. μαῖα, τ, 482. 500. ψ, 171. φίλη υ, 129. ψ, 11. 39 59. 81. Μαῖα, III, 3. XVII, 3. Ἄτλαντος θυγάτηρ, αἰδοίη, XVII, 4. πότνια. III, 19. 183. Μαιάδα καλλιπέδιλον, III, 57. Μαιάδος, ξ. 435. III, 1. 73. 235. 301. 408. 423. 429. 438. 448. 491. 511. 518. 564. 571. 576. XVII, 10. XVIII, 7. Μαίης ἐλικώπιδος, III, 89. 547.
μαιεύω, ξ. 356.
μαίεσθαι, ο, 350. μαιόμβρῳ, φ, 298 μαιομβρίῃ, τ, 367.
Μαῖραι, λ, 325.
μάκαιρ', II, 14. μάκαιρες, ε, 7. ἦσαν ὑ φιλίοισι χίτλια ἔργα, ξ. 83. μακαίρεται, α, 82. μάκαρος, α, 217. μακάρεσσι, ζ, 158. pro μακάρτερος, λ, 482. μακάρων, ϑ, 281.
μακαρίζοι, ο. 537. ρ, 165. τ, 311.
* Μάκαρες, II, 37.
μάκαρες, οἱ πλησίον παῖδες, I, 39.
μακεδνῆς, η, 106.
μάκρ' ὸ χρὸν ἐλών δῦρε, μ. 229. λιπουρίζων, III, 280. μακρὰς κίονας, α. 54. μακρὸ πρὸν, ϑ, 20.
Macrobius, ε, 60. μ, 208. 403. ν, 110.
μακών, κ, 163. σ, 97. τ, 454.
μαλακῆσι, α, 56, κ, 70.
* μαλάχης, I. 160.
Μάλεια, ι, 80. II, 409. Μαλειῶν, τ, 187.
μαλερῷ, XXXVII, 5.
μαλθακά, XXIX, 15.
μᾶν, λ, 343. ρ, 470.
μαντίας, III, 469. μαντείην, III, 530. 544.
μαντεύεσθαι Διονύσου, λ, 324.
μαντεύομαι, ξ, 394. μάντευ, π, 423. III, 372.
μάρψας, κ, 116. σὺν, ι, 289. 311. 344.
Μάρων, Εὐάνθης υἱὸς, Ἀπόλλωνος ἱερεύς, ι, 197. & 198.
*Maro*, Virgilius. *Homerum* imitatur, γ, 6. 290. δ, 71. 149. 454. ε, 306. ϑ, 492. 507. ι, 136. 481. 532. λ, 37. & 38. 77. 205. 482. 488. μ, 208. 403. ν, 80. 88. 96. ξ, 330. σ, 136. τ, 562. υ, 351. ω, 2. 120. I, 77. II, 10. 545. IV, 289.
*Maronem* Vinum, ι, 208.
*Martis & Veneris* Fabulæ Interpretatio, ϑ, 267.
μάστακα, λ, 590.
μᾶστον, ϑ, 203.
μάστακα, δ, 287. ψ, 76.
μαστὸν, ζ. 81. *Fasciam*, III, 494.
μάστι, ο, 182.
μάστιξεν δ' ἐλαύν, γ, 484. 494. ζ. 82. ο. 192.
Μασσαλίης, β, 158. ω, 451.
μαχάλῃ, III, 242.
μαχὴ, κ, 79.
μάχαι, λ, 611. IV, 11.
μάχαιραν, II, 535.
μαχεούμενοι, ρ, 471.
μαχεόμενοι, ω, 113. μαχεόμενον, λ, 402.
μάχαζ, ν, 341. ξ, 491. π, 171. 244. σ, 52. υ, 15. χ, 65. 214.
μαχέσασϑαι, σ. 39. μαχέσασϑαι, β, 245.
μαχητὰς, σ, 260. κρατερὸς, I, 168.
μαχητὴς, γ, 112.
μάψ, γ, 138. μαψιδίως, β, 58.
μαψιλίοισι, III, 543.
μεγαθύμου, γ, 189.
μεγαίρω, β, 235. ϑ, 206. III, 462.
μεγακήτεα, γ, 158.
* μεγαλαύχοις, I, 172.
μεγαλήτορι, ε, 81. μεγαλήτορ, γ, 432.
μεγαλίζομαι, ψ, 174.
μεγαλοσθενὴς, XL, 1.
* μεγάλῳ * Κοίοιο, II, 62.
μεγάλως, π, 431. μεγαλωστὶ, ω, 40.
Μεγαπένθη, ο, 103. Μεγαπένθης, α, 100. κρατερὸς, ο, 122. πλώτης, δ, 11.
μέγαρα σκιόεντα, α. 365. δ, 768. ω. 479. λ, 333. ν, 2. σ, 398. ψ, 299.
Μεγάρην Κρεϊοντος ὑπερθύμοιο θυγατρὸς, λ, 268.
μέγαρον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν, χ, 494.
μέγας εἶδος, σ, 4.
μέγαθος, ε, 217.
μεγήρεις, γ, 55.
μέγηπ, XXII, 4. μέγηστος, ε, 185.
μεδέουσα, III, 2. XVII, 2. μεδέουσα, IX, 4.
μείδησε, λ, 109. 137. μειδήσαι, β, 358. τ, 321.
Μείδυκα, κήρυκα, χ, 357. Μείδων, δ, 677. 696. 711. π, 252. 412. χ, 361. ω, 441.
μείδιστις, ε, 186. μειδίστης, α, 72.
μειδήσεν, σ, 401.
μειδήσασα, ϑ, 376.
μειδήσεις, α, 175.
μειδήμων, α, 118.
μειδήμοσι, ζ. 25.
μειδήσῃ, α. 77. ο, 212.
μειδίων, pro μειδήσασα, χαλεπὸν χολοῖο, φ, 377.
μειδιοωντόϑεν, ε, 325.
μείζω, ϑ, 179. γλυκερὸν, ξ, 194. ἡδὺ, δ, 746.
μειδυόωσα, σ, 239.
*Meibomius, Marcus*, locum *Homeri* perversè legit, δ, 703. ε, 421.
μειδήσειν, δ. 609
μειδιάων, IX, 3. VI, 14.
μειζοσι, β, 48. δ, 698.
μείλια, vid. ἐπιμείλια, ad *Iliad.*
μειλίγμασι, κ. 217.
μειλίσσεο, γ, 96. δ, 326.
μειλίχια, IX, 2.
μειλιχίῃ αἰδοῖ, ϑ, 172.
μειλίχιον, ο, 373.
μείονα πλεσφέρει εἰς ὁμοιότητ, παρ' αὐτῷ, ξ. 292.
*Mel* laudatur, I, 9. ad Enthusiasmum confert, III, 557.
μελαγχρῳὴς, π. 175.
μέλαθρον, σ, 149. χ, 239. μελάθρῳ ὑψηλοῖο, λ, 277. ὑπερθύριον, III. 174.
μελαθρόφιν, ϑ, 279. μελάθρῳ σχεδὸν, τ, 544.
Μελαμπόδης, ο, 225.
μελανθὴς, XLVII, 3.
Μελανθὼ, φ, 176. Μελανθὼ, υ, 255. ἡὸς Δολίοιο, ρ, 212. χ, 152. 159. Μελανθὼς, ω, 103.
Μελάνθιε, χ, 195. Μελάνθιον, φ, 175. 265. χ. 474. Μελάνθιος, αἰπόλος αἰγῶν, ρ, 247. υ, 173. χ, 135. 142. 161. 182.
Μελανθὼ, τ, 65. καπνοπέρῃ, σ, 320.

μελανόχροος, υ, 246.
μελανύδρης, υ, 158. μελανύδρη, XVIII, 20.
μέλας, α, 423. σ, 305. I, 207. VI, 40.
μέλε οἱ ᾧ ἐὼν, τὸ δώμασι νύμφης, ε, 6.
μέλε᾽ ἤλδανε πυκινοῖς λαοῖς, σ, 69. ω, 367.
μελεδήματα θυμὸς ἔχων, δ, 650. θυμῷ, υ, 56. ψ, 343. πατρὸς ἔγωγε, ο, 8.
μελεδῶνας πυκινὰς ἀμφ᾽ ἀδίνεσσι κῆρι, ἐξείης, τ, 517. μελεδώνας, Π, 532. μελεδώνων ἀμηχανέων, III, 446.
μέλη α, 159.
μελίαι, Υ, 298.
μελήσῃ, α, 358.
*Μέλητος βαθυχοίνοιο, VIII, 3. ἱερὸν, XXXVII, 7.
μέλι χλωρὸν, κ, 234. III, 557.
μελίγηρυς, μι, 187. II, 519. XVIII, 18.
μελίη χαλκοβάρεια, χ, 259. 276.
μελίησιν, ξ, 281.
μελιηδέα ἄχρηνα τεάων, ζ, 90. παρὰ Λωτοῖο φάγοι, ι, 94. οἶνον ἐρυθρὸν, ι, 208. κηρὸν δὲ ψήσας, μι 48. νόσφι, λ, 99. θυμὸν ἀπηύρα, λ, 202. οἶνον, ξ, 78. π, 52. σ, 150. 425. XXVIII, 6.
μελικρήτῳ, κ, 519. λ, 27.
μελίνῃ ἐδὲ ἔνθαδε θηρᾶσαι, ρ, 339.
μείλιον, ν, 106.
μείλιπ᾽ ὀλυκείῃ, υ, 69. ω, 68.
μελίπνοον κρητῆρα, I, 39.
μελιφρόνα, η, 182. μελίφρονι, ω, 488.
μείξαν, α, 232.
μείξαν ἀνίδρασιν εἰς σύεσσιπε, ξ, 321.
μελόντων, ν, 362. π, 436. ρ, 594. σ, 265. ω, 356.
μήλοι, III, 419. vid. μῆλοι.
μήλοπι, III, 450.
μήλων ἀνθρώπουσι, ι, 20.
μεμαάσι, δ, 700. μεμαάσιν, ε, 18. υ, 215.
μέμασαν, λ, 314.
μεμαυῖα, ν, 389. π, 171. VI, 47.
μεμαὼς, ε, 375. τ, 231. 449. III, 416. μεμαῶτα, δ, 351. 416. λ, 209. μεμαῶτες, χ, 172.
μεμβλέτω, χ, 12.
μεμβλωκὼς, ρ, 190.
*μεμεγισμένα δίκαιος ταῖσιν, I, 59.
μεμύλει, α, 151.
μεμηγμένα, πολλὰ ὧν λυγρὰ, δ, 230.
μέμυγε, ω, 115.
μέμνημαι, α, 121. μεμνημένη, α, 343. μεμνώμενος, ξ, 168.
Μεμνονα δῖον, λ, 521. Τὸν ῥ᾽ Ἠὼς ἠκέστη φαεινὴς ἀγλαὸς υἱὸς, δ, 188.
μέμονεν, ο, 520. υ, 15.
μεμορυγμένα, ν, 435.
μεμφομένοιπατρὶ, I, 145. μεμφόμενος, I, 149.
*Menagius*, *Ægid.* ο, 416.
*Menander*, XIV, 9.
μενεαίνειν, α, 20. ζ, 330.
Μενέλαε, διοτρεφὲς, Ἀτρεΐδη, ὄρχαμε λαῶν, δ, 26. 138. 156. 316. ο, 64. 87. 167. Μενέλαον, γ, 317. ν, 414. ἀγαθὸν βοὸν, ο, 14. * δυσκλειτὸν, ρ, 116. ξανθὸν, α, 285. *Μενελάῳ ξεσθῆ, λ, 441. κυδαλίμοιο, δ, 2. 16. 23. 46. 217. ο, 5, 141.
μενεπτολίεμον, γ, 442.
μενοεικέ, ε, 166. ἐθελόντι, ζ, 76.
μενοεικέα πάντα ὄψα, ε, 267.
μενοεικὲς, υ, 391.
μενοίνα, λ, 531. σ, 282. III, 62.
μενοινᾷ, β, 34. 92.
Μενοιτιάδαο, ω, 77.
μέν ἀεὶν ἀπείρων, λ, 269. ἄχεσσι, υ, 19. δημῷ, ω, 318. ἔμπεδον, τ, 493. ἠελίοιο, κ, 160. πὰρ, β, 271. ἱερὸν, η, 167. *II, 371.
Μέντη, α, 105. Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος υἱὸς, α, 180.
Μέντορ, γ, 22. 240. χ, 208. 213. ἀπαρτὲς φρένας ἠδὲ, β, 243. Μέντορα ἀρχὸν, δ, 654. δῖον, δ, 655 Μέντορ, β, 225. 253. ρ, 68. χ, 249. Ἀλκιμέδης, χ, 235.
Μεριόνεω κρατερὸν, I, 256.
*Μεριονίδαι κρατερὸν, I, 265.
μέσαυλον *θαμειαὶ, III, 44. μέσαυλον μεγάλῳ, III, 160.
Μεσαυλίδαο, Ἴλου, α, 259.
μεσαυλίζει, υ, 10. 93. μεσαύλιζεν, ι, 554. χ, 333. μεσαυλίζει, β, 325. π, 73. υ, 38. μεσαυλίζω, υ, 41. μεσαυλίζων, υ, 28 μεσαύλιξε, β, 93.
μέσαυλοι ἀέρρυσιν φαεινῇ, κ, 23, 24.
μεσηγὺ, III, 53. *419. *498. 499.
μεσοπάλιος, ξ, 449, 455.
μεσόδμας πολλὰς, τ, 37. υ, 354.
μεσόδμης κάλλης, β, 424, ο, 289.
μεσόμφαλον, I, 128.
μεσόστυλον, κ, 435.
Μεσσήνη, φ, 15. Μεσσήνιος, φ, 18.
μεστὰ, XLVIII, 5.
μεσηφόνιος, Θ, 201. σ, 35.
μεσηύδα, α, 31. δ, 721.
μεσόμφαλον, τ, 21.
*μεσσόπι ὄπις δεινὴ, XLII, 4.
μεσχαλίοισιν, ψ, 188.
μέσσα, β, 355. δ, 389.
μεσσήεσσιν, γ, 179. 209. κ, 539.
μέσσον, λ, 316. ν, 101. σ, 216. τ, 532.
*Metrum* pericliratur πεπειρᾶσθαι, I, 68.
μέτωπα, ζ, 107.
μετώχετο, Θ, 7. 47.
*Mensius*, η, 138. λ, 133. χ, 9. ψ, 246. XLVIII, 15. reprehenditur, ν, 223. Not. *Schol.*
μήδεα, ζ, 12. λ, 444. υ, 46. IV, 43. κλυτὰ, III, 455. πεπυμένα, β, 38.
μήδεα, εἰδῆσι, ζ, 129. σ, 66. 86. χ, 476.
μήδεα, ε, 173.
μηδὲ τ᾽, pro μήτε, ξ, 300. μήδετο, γ, 132. 160. 166.
Μηδείδην, VI, 43.
μηκάδας, ι, 124. 244. 341.
μήκιστε, ε, 299. 465.
μηκίστης, λ, 308.
μῆκος, ι, 324. υ, 71.
μηλ᾽ ἀδινὰ, α, 92. δ, 320. ψαφαρόχροα, XVIII, 32. μῆλα, vid. ad β. 75. ἄργυφα, κ, 85. ἄρσενα, ι, 438. ἄσπετα, XLIX, 2. βαθύστεγα, II, 412. ἔμπεδα, τ, 113. ἰσοφαρίζοντα, κ, 532. ἴφια, λ, 107. καλλίτριχα, ι, 336. 469 κλυτὰ, ι, 308. πίονα, ι, 217. *παναίολα, II, 304. *παναίολα, ι, 464. τεληέσσι ἠδὲ τραπέζῃ, φ, 18.
μηλέαι ἀγλαόκαρποι, η, 115. λ, 588.
μηλοβοτῆος ἀγραύλης, III, 288.
μῆλον, αἰπὺ τῷ, αἰγὸς, ξ, 105.
μήλοπα καρπὸν, η, 104.
μηλοσκόπον, XVIII, 11.
μῆνις, λ, 293.
μήνυε πανυσίπτερος, XXXI, 1.
μηνὶ, ω, 118.
μηνίει, ρ, 14.
μήνιμος, λ, 73.
μῆνιν, β, 66. ε, 146. μήνιος ὀλοῆς, γ, 135.
μηνὸς φθίνοντος, ξ, 162. τ, 307.
μήνυε, III, 254. μηνύει, III, 373. μηνύσαιμι, III, 264. 364.
μήνυτρον, III, ibid.
μηνῶν φθινόντων, ι, 470. τ, 153. ω, 142.

μήρ' ἐκάη. κατὰ, μ, 364. πόλ' ἐπὶ μήρ' ἔλεμον, γ, 179. μηρὸς, ν, 26. μηρὸ' ἔκηε. γ, 273. ι, 553. ρ, 241. χ, 335. μηρία. γ, 9. 456. φ, 267. κεχαρισμένα. τ, 397. μηρὸν, ι, 300. παχίος, κ, 439. λ, 230. μηρὸς, θ. 135. μ, 160. καλὸς, μεγάλως, σ, 66. μηρύσασθε, μ, 170. μηρὸ, δ, πιπλήσθε, ν, 198. μήτε, γ, 261. ω. 96. 198. 443. μήτηρ αἰπόλωτος ἠνοφίη, γ, 110. 409. μῆτερ, α, 346. μητίρ', α. 248. μητέρα, ε, 275. ἀμύμονα. ε. 15. Οἰδιπόδαο, λ, 270. μητέρες, ε, 414. μητέρι, β, 50. 336. κιδνῇ. κ, 8. l. 117. μήτηρ, α. 215. παλλακὶς ἠυκόμοιο μητρὸς, ξ, 202. πενυτὴ, υ, 131. πότνια, ζ, 30. φίλη, β, 88. μητρὸς, ι, 262. μήτας, IV, 250. μητίετα, ξ, 243. τ, 298. υ. 102. μῆτιν, γ, 18. δ, 678. 713. ἀείσῃ, ψ. 125. ἐκφέρεται. τ. 326. μητιόωσι, δ. 227. XXIII. 5. μητιόωντες, II, 344. μητιόωντες, α, 234. μητιόωσα, ζ, 14. θ, 9. μητρόθεν ἐπιθεῖσα, ρ. 134. μητρῴον, τ, 408. μηχαναάων, γ, 213. τ, 93. μηχαναάασθε, υ, 370. μηχαναάοντας, π, 134. ρ. 499. 588. υ. 170. φ, 375. μηχανόωντες, ο, 142. μηχανόωντι, υ, 394. χ, 432. μηχανόωντο, π, 196. μηχανιῶντα, III, 435. μῆχος μ, 392. ξ, 238. μί', υ, 110. μία, β, 412. ξ, 514. χ. 130. ψ. 227. μίαν, δ. 176. ν, 65. φ, 121. μιαιζοφόνους, θ, 271. μίγδα, ω, 77. μίγδην, III, 491. μιγείη, δ, 222. ε, 386. μιγεῖσα, α, 73. λ, 267. μιγῆναι, λ. 305. μίχηται, Ϟ, 268. Μίδας. XXXVI. 6. * Μίδαο, XXXVI, 1. Μίλητος, II, 42. Μίμαντα, ἠνεμόεντα, γ, 172. ὑψικρήμνοιο Μίμαντος, XL. 5. Μίμας, παιπαλόεις, II, 39. μιμειδὼ *ἰσασιν. II, 163. μιμνήσκω, κ. 472. μίμνω, μ. 161. μιμνέμεναι ἔρδμα χαίτην, I. 7. μιμνόμενοι νῆες πὶς βατεφόχων. I. 148. Μινυίῃ Ὀρχομενῷ, λ, 283. μινύθει, δ. 374. 467. μινυθήσκον. ξ. 17. μινυθαδίοις, τ, 328. μινυθαδίῃ, λ, 306. μινύεζον, δ, 719. Μίνως, Διὸς μὲν, λ. 567. Μίνως, Διὸς μεγάλα ἀκούσης, τ, 178. Μινωΐδι Κνωσσῷ, II, 393. μ' ξιαζε. ζ. 136. ω, 313. μιστύλλωσι. υ, 203 μιστύλλεσκε, σ, 324. μισθὸν, δ, 525. μισθὸς ἄρειΦ', σ, 357. μισθὸς δοιὼ, κ. 84. μίσυλλον, γ, 462. μιχθείσα. XIV, 3. μνᾶας γυναῖκας, π, 431. μνάασθε, α, 39. μνάσκετ', υ, 290. μνάᾶτο, π, 77. τ, 529. μνᾶμ' Ἑλένης χερῶν, ο, 126. μνῆμα, φ, 40. μνήμων, Ϟ. 173. φ. 95. μνῆσαι, γ, 101. δ, 331. 765. χ, 208. μνησαίατο, π, 138. μνησεύειν, σ, 276. μνησῇ' ἄλοχον, α, 36. μνηστῆρας, ἀ, 270. ἀμφὶ νύας, β, 247. ἀγήνορας, α, 106. ὑπερηνορέοντας, δ, 766. μνηστῆρες, ἀμφὶ νοὶ, β, 87. ἀγήνορες, α, 144. ἀντίθεοι. ξ, 18. ἀπίθαλοι, ω, 351. ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες, α. 368. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπόφιάλοι, ψ, 356. μοῖσις, ν. 280. μνησὶν, π, 294. τ, 13. μνησόΦ' ἀρχαλίης, β. 199. μνῶνται. α, 248. ζ, 34. 284. τ, 125. τ, 133. φ. 326. *μνωόμενος. II, 209. μνωομένῳ, δ, 106. μνωομένοιν. ο, 399. μνώοντο, λ. 287. μογλοστρεπὲς, ω, 387. μόγησι, π, 214. μόγησεν. μ. 190. μογγοφόνος. II, 97. 115. *Μοιρο*, Poetria *Byzantina*, μ, 63. μοῖρ' ὀλοὴ, β, 100. μοῖρα. φ. 24. κακὴ, I, 110. χαλεπὴ, λ, 291. μοιχάγρι' ἀφίλλει, Ϟ, 332. μολοβρῶν. ρ. 219. μολοβρὸς, σ, 26. μολπὴ τ', ἐρχηστύς τε (φίλης) ἀναθήκατο δαιτός, α, 152. μολὼν. ω, 334. μονοήμερος. I. 294. μοῦνος, I, 257. *Montaigne*, Dominus. κ, 212. μορόεντα, τέλγλυπα, ἔρεμβε, σ, 297. μόρον, α, 34. ε. 436. ι, 61. λ, 408. π, 421. ρ, 241. κακὸν, α, 166. μόρσιμον ἦμαρ, κ, 175 μόρσιμος, π. 392. φ, 162. μορφὴ ἐπίων, λ, 366. μορφὴν, Ϟ, 170. *Mos*, ad *Funera* certandi, ω, 87. *Amanuenſium*, in Codicibus deſcribendis, δ. 32, *Dis*, nè invicem tibi contraveniant ζ, 329. *Mortuos* ter voce vocare, ι, 65. In Juramentis Calamitates memorare, υ, 339. Μυλίου ἥρως, σ, 412. μυριάξ, Ϟ, 371. λ. 416. μύθων. ψ, 227. II, 97. μῦθον, κ, 157. μοῦσα, β, 365. μυιοβόητα, ο, 385. μύρεσθε, π. 117. Μῶσα, Ϟ, 63. 73. 481. 488. Μῶσαι, α. 1. II, 518. III, 1. IV, 1. VIII, 1. XVIII, 1. Διὸς θυγάτηρ, XIII, 2. Καλλιόπη. XXX. 1. λίγειαι, ω, 62. XIII. 2. XVI. XIX, 1. Μῶσαι εἰνέσι πᾶσαι, ἀμοιβόμεναι ἐπὶ καλῇ. ω, 60. II, 189. ἰλικωπίδες, XXXII, 1. ἴσχεο φόβης. κοῦραι Διὸς ἠδυεπεῖς. XXXI, 1. Μῶσαι, XVIII, 15. Μουσέων, XXIV. 1. 2. XXX, 20. * Μουσέων, I, 1. μοχλοῖσιν, ε, 261. μοχλὸν, ι, 332. 375. ἐλαΐνου, ὀξὺν. ι, 382. πυρφυρέου αἴθωνα, ι, 397. πυρὶ κάκτα, ι. 387. μοχλὸς ἐλαΐνης, χλωρὸς, ι, 378. μοχλῷ ἐλαΐνῳ, ι, 394. *MSS. α, 1. 4. 13. 25. 29. 31. 41. 48. γ, 489. &c. MS. *Aloyſianum*, α, 25. β, 1. MS. *Collegii* Corporis *Chriſti*, *Cantabr.* α, 441. &c. MS. *Gonvillo-Caienſe*, β, 1. δ, 10. ν, 54. *MSS. Prælectiones *Græca*, *Andreæ Dunnæi*, II, 281. MS. *Joh. Tzetzæ*, τ, 246. ω, 114. 538. 539. *Var. Lect.* μύας, I, 280. δολίης, I, 150. μυελόεντα ὀστᾶ, ι, 293. μυελὸν ἀνθρῶν. ἄλφιτα, β, 290. υ, 108. μύες, I, 6. 138. δειλοὶ, I, 292. *εὐόπλιοι, I, 131. * Κεντούρων μυγαλαύχις ὁμοῖος, I, 172. μύσαι, I, 254. μύεσκον, I. 100. 257. vid. *Magis Mures invisi*. μυθέσι, β, 202. μυθεῖσθαι, Ϟ, 180. μυθήσεαι, α, 124. μῦδος, γ. 124. μύδος ἀγαυοῖσι, ο, 53. πυκινοῖσι, γ. 23. χαλεποῖσι, β, 83. μυδαλέοιο, μ, 450. Μυκαλησσὸν, εὐρύχορον, II, 224. μυκηθμοῖς, μ. 265. Μυκήνη ἰδυπλόκαμος, β, 120. Μυκήνης, φ, 108. πολυχρύσου, γ. 304. μυκαί-

μυκαλήσιαι, κ, 413.
μυλαί, εἶατο. 106. μύλλω, υ, 111.
μύλης. χ. μύλησ', ἐπὶ η, 104.
μυληφάτης, β, 355.
μῦν, I, 146.
μυοκτόνον, τρηχάλον, I, 158.
*μυοφορεῖν, Fragment. 97.
Muretus, M. Anton. ξ, 83.
μυελ', ο, 315. 366. 415. ω, 282.
μυελία, β, 16. κ. 9. λ, 281.
μυελάω, ο, 555 μυελοί, Φ, 110.
μυελόν, ο, 451.
Μυρμιδόνας, ἐγχεσπομένους, γ, 188.
Μυρμιδόνεσσιν, λ, 494. Μυρμιδόνων, δ. 9.
μυρσινοειδέος ὄζου, III, 81.
μῦς ἀψαλίδος, I, 9. μυσὶ τανηλεγέεσσι, I, 177. μυσὶν, I, 172. 173.
μῦς, Mus, Incremento corripitur, Musculus, producitur, I, 131.
Musica Virtutes, τ, 457.
Musivi Operis apud Græcos Antiquitas, τ, 228.
μυχίῃ, ω, 415.
μυχοίπεδος, φ, 146.
μυχὸν, η, 87. ι, 236. π, 285. χ, 180. ἐς μυχὸν ἐξ ἀλὸς διαμπερές, η, 86. μυχοῖσι, χ, 270. μυχῷ, γ, 263.
μυῶν, I, 97. 116. 143. 281. 290.
μυῶν τε μὴ κίχαε σμίνθ' ὑμῶν, δ, 71. VI, 55.
μῶλον, I, 43. μώλῳ, σ, 222.
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοὶ χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν, κ, 305.
μωμεύῃ, ζ, 274.
μῶμον ἀνάψαι, β, 86.
μωμύκας ἵππους, ο, 46.

## N.

Νάει, ὁ, κρήνη, ζ, 292.
νάιες, α, 51.
ναιετάασκε, ο, 384.
ναιετάουσα, δ, 96.
ναίεται, ξ, 530.
Νάξος, II, 44.
νᾶον, δ' ἐρὲ αὐγέα πάντα, ι, 222.
ναίουσα, δ, 174.
Ναυβολίδης, Φ, 116.
ναυηγὸν, I, 93.
ναύλοχοι, δ, 846. ναύλοχον, χ, 141.
Ναυσίθοον, η, 56. μεγαθύμου, η, 62. Ναυσίθοος θεοειδὴς, ζ, 7. η, 63. Ναυσιθόῃ, Φ, 565.
Ναυσικάᾳ ζ, 25. Φ, 457. 464. θυγατερ Ἀλκινόοιο. ζ, 17. 213.
Ναυσικλείην, ζ, 101. 186. 251. Ναυσικλέα, ζ, 276. Ναυσικάᾳ, εὐπατρίδαο, ζ, 49. λαοσσόων, η, 12.
ναυσικλειτὴ, II, 31. ναυσικλειτῆς, II, 219. ναυσικλείτοιο Δύμαντος, ζ, 22.
ναυσικλυτὸν, η, 39. Φ, 191. 369. ν, 166. ο, 414. π, 227.
ναῦται, α, 271. μ, 98. ξ, 188. ο, 434. π, 57. 222. ναυτασσόμενοι, τανηρεῖ ἐναλίγκιοι ἄτην, XLII, 1. &c. ναύτας, XXXII, 16. XL. 4. ναύτῃσι, VI, 37. ναυτάων, Φ, 162. ναυτέων, α, 138.
Ναυτεύς, Φ, 112.
ναυτιλίῃ, Φ, 253.
ναυτίλλεσθ', ξ, 246. ναυτίλλῃ, δ, 672.
ναῦφιν, ξ, 498.
νεᾶμαί μοι κατέπηξε Ποσειδάων, ε, 283.
νέαις, ἠδὲ παλαιαῖς, νῆες, β, 293. δμωαὶ, δ, 720.
Νέαιρα δῖα, μ, 133.
νέας, γ, 153. ἀμφιελίσσας, γ, 162. κυανοπρῳρείους, γ, 299. φοινικοπαρήους, λ, 123. ψ, 271. νέες, μιλτοπάρῃοι, ι, 125. οἰκεῖαι, κ, 36.
νεβρὸν, τ, 230. νεβρὸς χαλαζήνης νεηγενέος, δ, 336. ρ, 127.
νέηαι, α, 17. β, 52. 238. δ, 8.
νεηνίαι, ξ, 524. νεηνίῃ ἀνδρὶ πεφῶτα ὑπηνήτῃ, κ, 278. πρωθήβῃ, VI, 3.
νεήνιδι, η, 20.
νεηφατον, III, 442.
νεῖαι, λ, 113. μ, 141.
νείατα, η, 127. νείατος, ο, 108.
νείκεϊ, π, 74. μ, 440.
νείκεα, η, 303 νείκεϊ, ρ, 187. νείκεσσι, χ, 26. νείκεσσι, Φ, 158.
νεικεόκομεν. vid. νεικεόκομεν.
νεῖκος, Φ, 75. σ, 263. 267. φ, 303. ω, 542. III, 269. μέγα, π, 98. 116.
Νείλα Nomen Vetus, ξ, 258.
νεῖμεν, ξ, 436. νεῖμον, μ, 179. ν, 360.
νειὸν, ν, 32. νειῷ, ι, 127. Φ, 124.
νειὸς, ο, 88. νείου, μ, 188. ξ, 152.
νεισόμενον, δ, 701. ο, 19. νείσομαι. ι, 58.
νεκροὶ ἀφραδέες, λ, 474. νεκρῶν, κ, 526. λ, 34. 631.
νέκταρ, ἐρυθρὸν, ε, 93. νέκταρος, τ, 159.
νεκταρέῳ, IV, 207.
νεκύεσσι, κ, 518. κεκλῆσθαι νεκύεσσιν, λ, 490. νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα, κ, 521. 536. καπνῷ ἐοικότα, κ, 530. κλαγγῇ, οἰωνῶν ὡς, λ, 566. 604.
νέμεαι, ι, 449. νέμεαι, υ, 164. νέμεται, λ, 184.
νεμεσήσαι, α, 158.
νεμεσίζεο, β, 138. νεμεσίζετο, α, 263.
νέμεσιν, χ, 40. νέμεσις, α, 350.
νεμεσσᾶτε, φ, 147. νεμεσσᾶτον, δ, 158. ξ, 284. νεμεσσήθη, α, 119.
νέμος, ν, 407. IV, 97. νεμόωντο, XLIX, 2. νέμων, ι, 233.
νεοκλῆα, μ, 86.
νεοκοὺς, III, 406.
νεόδμητον, δ, 437. νεόδμητον, χ, 363.
νεοδμῆς. II, 231.
νεοθηλέϊ, XXIX, 13. νεοθηλέϊ, III, 82.
νεοίμεθα, γ, 170.
νεοκτήτοι θυμῷ, Fragment. 134.
νεόμενος, III, 241.
νεοπενθέα, λ, 39.
νεόπηκτος, I, 38.
νεόπλυτα, ζ, 64.
νεοσσίοις ἐλεφαίρῃς, Φ, 404.
Νεοπτολέμοιο φίλοιο, λ, 505.
νεὸς, μ, 170. τ, 278. ἀμφιελίσσης, π, 252. κ, 156. μ, 368. ο, 283. φ, 390. κυανοπρῴρου, μ, 354.
νέποδες, δ, 404.
Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν, γ, 79. 202. 247. Νέστορα, λ, 285. ρ, 109. δῖον, α, 284. Νέστορι, γ, 57. δ, 209. πουλυμήτι λαῶν, ο, 151. Νεστορίδη, δ, 71. ο, 46. 195. Νεστορίδην, ο, 6. 44 Νεστορίδης, γ, 36. 482. Νέστορος, γ, 448. Ἱπποδαμείου, γ, 17. Νηληιάδαο, γ, 465. Νέστορ, γ, 32. ἀντήνορ, λ, 511. γεραιὸν, γ, 411. γέρον Ἰασονίδαο, γ, 436. 444. δ, 191. παλαιά τε, πατρὸς τε ἑοῖο, ω, 52. ὄρκος Ἀχαιῶν, γ, 411.
νεῦμαί σοι, νεύσω, XLVIII, 11.
νεύσειεν, σ, 236. αὐτὰρ ὁ ἐρρώσω νεῦσεν ὑπαὶ φρύσι, ι, 468.
νευρὴν, τ, 587. νευρῆς, φ, 410. νευρῇφιν, λ, 606.
νεφεσσόζων, μ, 194. σ, 153. ρ, 209.
νέφεα ὑπαὶ ἔστυζε, Φ, 374. νεφέεσσι, ε, 293.
νεφέλας, ἠ, 201. νεφέλη κυανέη, μ, 74. μελάνεσσι, ω, 314.
νεφεληγερέτα, α, 63.
νέφος, υ, 114. μέλαν, δ, 180.

νέφ-

νέω ἐπὶ κόλποις, φ, 407.
*Neocorus*, five *Kuſterus*, vid. *Suidas*.
νέων, β, 29. ὑπερηνορέοντων, ϛ, 324. 331. δ, 769. ρ, 482.
νεῶν ἀκυπόρων, ζ, 271. μ, 67. XXXII, 7.
νεὸς, κ, 172. κυανοπρῴροιο, ι, 482. 539.
νεωτάτη, ἀοιδὴ, α, 352. νεώτατος, κ, 552. νεώτερος, γ, 363. νεώτερον, β, 188. νεώτερῳ γ, 49. νεωτέρῳ αἰδεῖ, σ, 31. 52.
νῆ ἄρσας ἐρέτησιν ἐείκοσιν, α, 280.
νήϊχία, ψ, 234. θοὴν, Π, 506.
νῆα, α, 311. γλαφυρὴν, μ, 82.
εὐερμέα, θ, 567. θοὴν, α, 303.
κοιλώσω, γ, 344. μιλαιναν, β, 430.
εὐκαμπέα, ν, 149. νῆας, γ, 180. &c
νήκεσ᾽ ὀδόντι, ν, 74. ὕπνον ἑαυῆς, IV, 178 νήχεσθαι, ἠέλιος, θαλάσσῃ ἀγχόθι οἰκέων, ἡδύμολος ὕπνος, ν, 80.
νηδύμῳ, IV, 172. XVIII, 16. νηδύμος, δ, 793. μ, 311. 366. ν, 79. I, 47.
νηδὺν μεγάλην, ι, 296.
νήσσῃ πῦρ ἐὺ, ο, 321. νήσσαν, τ, 64.
νηία, ι, 498. II, 403. νηίου, ι, 384.
Νηϊάδες, ν, 104. 348. 356.
νηὶ σὺν πρύμνῃ, β, 417.
νῆϊς, θ 179. III, 484.
Νηΐῳ ὀλέσητε, α, 186.
νηκερδὴς, ξ, 509.
Νηλεὲς, μεγάθυμοι, ἀγαυόϊσιν ζώουσαν, ο, 229.
νηλεὲς ἦμαρ, θ, 525. ι, 17. νηλεῖ, δ, 743. νηλεὲς, IV, 276.
νηλητὴς, π, 317. τ, 498. χ, 418.
νήμερθ᾽, τ, 143. μεγαμωίλια, ϛ, 98. ω, 132. νήκουστες ἀσκητοῖο βιοῦσ᾽ μύθου, δ, 134.
νημερτέ᾽, φ, 205. νημερτέα, α, 86. νημερτὴς, γ, 101. 327. νημερτέως, ε, 98. τ, 269. νημερτὲς, δ, 349.
νηνεμίη, ε, 392. μ, 169.
νηξὶ, I, 67. νήξεις βαπτάχων, I, 148.
νήξομ᾽, ε, 364.
νηοὶ, II, 143. νηοῖσι πολυλλίστοισι, II, 347. νηὸν ἐπ᾽ ἐρχατον, II, 286. θυώδεα, IV, 58. μίσχαν, II, 266. εὐκαμπέα, II, 80. πίονα, μ, 346. νηὸς, ζ, 10.
νηπιάχῃς, δ, 221.
νήπια, δ, 32. μ, 42. ξ, 264. ρ, 433.
νηπιάων ὀχέων, α, 297.
νηπιάχων, ω, 468.
νήπιος, α, 8. ι, 44 φ, 85. χ, 32. 370. II, 532.
νήπιόν τον, α, 160. 377.
Νηρῆος, II, 319.
Νήρικον, εὐκτίμενον πτολίεθρον, ω, 376.
Νηρῆος, ε, 351. ἀριστερὰ, εἰνοσίφυλλον, ι, 22. Νηρῆϊ, ρ, 207.
νήσαντο λίνῳ, η, 198.
νησιώτης, α, 245. π, 122. τ, 130. θοῆσιν, ο, 298. νῆσον, α, 85. Αἰαίην, κ, 135. Αἰολίην, κ, 1. ἀμούμονα, μ, 161. ἐρημαίῳ, γ, 270. εὐκλεΐσην, ι, 130. ὀλίγεσσαν, κ, 308. ὠγυγίην μ, 448. νῆσος, δ, 354. διορήσασα, α, 51. * ἐλαχεια, ι, 116. εὔοστος, εὔμηλος, οἰνοπληθὴς, πολύπυρος, ο, 402. πιτύεσσα, δ, 844. ὀλίγη σ᾽ ι, 116. νήσῳ ἀμφιρύτῃ, II, 251. ἀμφιρύτης, II, 291.
νήτειος, σ, 369.
νήχω, δ, 373. ἀμφιρύτῃ, α, 50. 198. μ, 283. ἐρημὴ, μ, 351. κραναῇ, II, 26 πλωτῇ, κ, 3. νήσων, δ, 607. ν, 234. ο, 33.
νητὸς χρυσὸς, β, 338.
νηῦς, α, 185. γλαφυρὴ παυσιπερὴς, δ, 356. εὐεργὴς, μ, 166. θοὴ, ω, 298. κοίλη, ο, 456. πανδαίσιος, μ, 69. ἀκύαλος, μ, 182.
νῆχε, ε, 399. παρὲξ, ε, 439. νηχέμεναι, ε, 375. νηχόμενος, κ, 276. ξ, 352. νῆχον, κ, 280.
νίζε, τ, 392. νίζεν, τ, 374. νίζῃ, ζ, 224. νίζον, α, 112.
νίκα, ν, 261. νικᾷ, σ, 403. νικᾶν, λ, 547. * νικάσκομεν, λ, 511. νίκην, χ, 236 νίκης, λ, 543. ὑπολίμβιο πέπτρ, VII, 4.
*Nicander*, III, 38.
νικᾶσιν, θ, 520. νίκησεν, κ, 36.
Νικίας, τῷ πρώτῳ, ψ, 218 *Schol.*
*Nicomachus Geraſinus*, III, 51.
νιφόμεσθα, κ, 42. νιφόμενον, vid. νειόμενον, δ, 701.
νιφετὸς, δ, 566.
* νίφηι Κρητίνι, XLVI, 6.
νιφόεντα, τ, 338. II, 282. XVIII, 6. νιφόεντος, XIV, 7.
νιψάμενοι, κ, 182. νιψάμενος, ϛ, 261. μ, 336. νίψασθαι, α, 138. νίψον, τ, 358.
νοέειν, φ, 257. νόει, ξ, 67. νοέοντι, π, 136. νοέω, δ 148.
νόημα, ϛ, 363. η, 36. ν, 330. ξ, 273. νοήμασι κεραλαίοισιν, θ, 548. νοήμασιν θ, 559. ψ, 30. ἐμοῖς, β, 121. νοήματα ἐσθλὰ, η, 292.
Νοήμονα, Φρονίοιο φαείμου υἱὸν, β, 386. Νοήμων, ὄος Φρονίοιο, δ, 630. 648.
νοήμονες, εἰδὲ δίκαιοι, ϛ, 282. γ, 133. ν, 209.
νοήσας, α, 322.
νομεὺς, δ, 413.
νομεύσομεν, III, 489. νομεύων, ι, 336.
νομῆας, π, 3. 27. φ, 19. νομῆες, ρ, 214. μῆλα κακοὶ φθείρωσι νομῆες, ρ, 246.
νομὴν ἀμφίβιον, I, 59.
νόμιον, XVIII, 5.
* νομοὶ βοῶλήϊ᾽ ἀδῆς, II, 20. νόμος, λέξις ἄγνωστος Ὁμήρῳ, I, 26. II, 20.
νομῷ, III, 198. νομῶ, κ, 159.
νομὸς, III, 489. IV, 78.
νομόνδ᾽, ι, 438.
νομῶν αὐθημοσύνων, IV, 176.
*Nonius Marcellus*, μ, 48.
νόον, β, 236. νόον ἀπφαλέων, θ, 177. πολυκερδέα, ν, 255. νόος, α, 347. ἀμέλητος κ, 329. ἀπήνης σ, 380. ἐυφρονέων, ε, 190. θυέλης, ζ, 121.
*Noſſis*, Poetria, ω, 411. I, 181.
νοσήσας, α, 83. νοσήσαντα, α, 36. νοσήσας, α, 268. νοσήσῃσι, β, 343.
νόστιμον, α, 9. 168. νόστιμος, δ, 806.
νόστος Ἀχαιῶν, α, 326. νόστος, Abſolutè, pro ἴλασις, δ, 8.
νύσσω, θ, 156. γλυκερὸν, χ, 323.
νοσφίζεαι, ψ, 98. νοσφισσαμένη, δ, 263. τ, 579. φ, 77. 104.
νοτίη, δ, 785. θ, 55.
νότος, γ, 295. ἀλληκτὸς, μ, 325.
νῦες ἑμπάσης, κ, 240.
νῦσσε δολιχὴν, λ, 171. συναρὲς, ο, 407.
νύσσε, ε, 395.
νύχ᾽, γ, 490. νύχθ᾽ ἀμβρόσιαν, ι, 404. διοφερὴν, ε, 50. δολιχὴν, ψ, 243. δυσκελάδοιο, ε, 466. θοὴν, μ, 284. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
νύκτα τὴ κεν ἕνατον, ω, 63.
νυκτερίδες, ω, 6.
νυκτερίς, μ, 433.
νύκτες, ν, 338. ξ, 93. ἀθέσφατοι, ο, 391. ἀζυγὲς, λ, 182. π, 39.
*Numeri* Mutatio, ω, 87.
*Numeroſitatis* obſervantiſſimus *Homerus*, vid. Ὅμηρος.
Numerus *Dualis* bis jungitur *Plurali*, λ, 210. II, 456. 487. III, 500.

νύμφα φίλη, δ, 743. νύμφαι, ἀχερωνίμοι, ζ, 106. εὐπλόκαμοι, μ, 132. αὔκομοι, XXV, 3. κῦρε Διὸς, ζ, 105. λιγόμολποι, Ὀρεσιάδες, XVIII, 19. Νηϊάδες, κῦρε Διὸς, ν, 356. νύμφαις χρεώμενοι, XVIII, 3. νυμφέων, ζ, 123. νυμφίων, μ, 318. νύμφη unde, IV, 119.

νυμφίον, η, 65.

νὺξ ἀμβροσίη, δ, 429. ἄμβροτος, λ, 329. ἀνοφερὴ, ν, 269. κακὴ, ξ, 457. μακρὴ, λ, 372. ὀλοὴ, λ, 19. ὀρφναίη, ἐπίκηρος, διαμονίη, III, 97. σκοτόμιος, ξ, 459.

νύξας, ξ, 485.

νυοὶ, γ, 451. *νυὸς, IV, 136.

Νύσης non Νύσσης, ὃν γαλόοις, XXV, 5.

νύσσης, Ϟ, 121.

νῦν, ο, 474. π, 306.

νωϊ, γ, 168. δ, 33. 160. 282. κ, 333. λ, 81. 224. νῶϊν, δ, 172. ξ, 193. &c.

νωϊτέρην ὅπ' ἀκόσσῃς, μ, 185.

νωλεμὲς, π, 191. χ, 228. νωλεμέως, δ, 288.

νωμᾷ, φ, 400. νωμᾷς, μ, 218. νωμῶν, ν, 255. υ, 257.

*νώμησαν, α, 148. γ, 340. φ, 272.

*νώνυμον, χ. νώνυμνον, α, 222. ζ, 182. νώνυμνος, ν, 239.

νώροπα χαλκὸν, ω, 466. 499.

νῶτα, δ, 65. εὐρέα νῶτα θαλάσσης, γ, 142. δ, 313. 362. 560.

νωλέμονες, Ι, 285.

νώτοισιν, ξ, 437.

## Ξ.

Ξάνθην εἶρεα, ἢ δασύτης αὐτῆς χαλᾷ, χ, 423.

ξανθὸς, ν, 399. 431. ξανθὸν, α, 285. ξανθὸς, γ, 257.

ξεῖν', ζ, 187. ξεῖνε, α, 123. πάλαι, σ, 326. φίλ', α, 158.

ξεινήϊα, ω, 272. ξεινήϊον, Ϟ, 389.

ξεινίζειν ξείνους, γ, 355. ξεινίσαι, ξ, 382. ξείνισας, τ, 217. ξείνισσαι, α, 287. ξεινίσσομεν, η, 190.

ξείνιον, ι, 356. ξείνιος, ι, 271.

ξεινοδόκοι, Ϟ, 541. ξεινοδόκῳ, Ϟ, 210. ο, 70.

ξείνοι πατρώϊοι, α, 187. ξεῖνοί τε, πλωτοί τε, σεῦς Διὸς, ζ, 208. ξ, 58.

ξείνοιο, α, 405. θ, 12. 544. ρ, 73. φίλοιο, φ, 40. ξείνοισιν, α, 313. αἰδοίοισιν, ι, 271. ἀλλοδαποῖσι, ρ, 485. ξεῖνον, α, 120. πατρὸς ὀπηδὸν φιλεῖν, ο, 74. πολυπείρειον, ρ, 84. ξεῖνος ἀλώμενος, σ, 400. δύστηνος, ρ, 501. πατρώϊος, α, 176. πολυπείρειος, η, 24. ξείνῳ, α, 105. πλειδιπρῷ, ξ, 415. ξείνων πλειδιπρῶν, τ, 371. φιλίων, pro φίλιπποι, τ, 351. ω, 267. Ζεὺς ἐπιλήνιος, ι, 270.

ξεινοσύνης ὠφελιμήδης, φ, 35.

ξείνια σύμβολα, α, 123.

ξενίη, ξ, 158. ρ, 155. υ, 230. ξενίῃ, ω, 313. ἀγαθῇ, ω, 285.

ξενίην, XL, 8. ξενίων, ο, 513. 545. κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο αἰδεῖσθαι, XXXIII, 1. XXXIV, 1.

*Xenophon*, ζ, 250. η, 39. ν, 288. ο, 98. ω, 484.

ξεσσὸν ὑπαίξασα, ε, 402.

ξέστε, ε, 245. ξέστην, ρ, 341. φ, 44.

ξεστὸν, η, 174. κ, 370. ο, 137. ρ, 93. ξεστῇσι, μ, 172. ξεστοῖσι, θ, 6. κ, 211. π, 408. ξεστὸν ἰφθίμοιο, ξ, 350. ξεστῷ, σ, 33. ξεστῶν, τ, 566.

ξίφι☉, πυθὴ, θ, 414. καπὴν, λ, 530. ω, ξίφεσιν, 526. πανυάκεσιν, χ, 443. ξίφος, χ, 326. ἀμφήκεες, π, 80. ἀργυρόηλον, θ, 406. μύρμηκι, χάλκεον, π, 262. ὀξὺ, β, 3.

ξύλα, θ, 436. αἶψα πάλαι, ἀξέπαλα, σ, 307. ὀλυνὰ, ο, 321. καύγκινα, νεόν κεκεσσαμένῳ χαλκῷ, σ, 307.

ξύλινον δόλον, Ι, 115.

ξυλόχοιο βαθήης, τ, 445. ξυλόχῳ, δ, 335.

ξυμβλήμενός☉, λ, 126. ξύμβλητο, κ, 105.

ξύμπαντες, η, 214.

ξυναγείρατ', ξ, 323. τ, 293. ξυναγείρων, δ, 90.

ξύναγον, Ι, 133.

ξυνάξεσθαι, ξ, 383.

ξυνεσίησιν, ξ, 98.

ξυνίεχ', σ, 34.

ξυνελάσσομεν, σ, 39.

ξυνίσσαζ, υ, 270.

ξύνιστε, κ, 515.

ξύστο, δ, 76.

ξυνίει, α, 271. ζ, 289. θ, 241. ο, 390. τ, 378.

ξῶον, χ, 456.

ξῶσαι, IV, 225.

## Ο.

Ὁ Κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεὺς, α, 103. ὁ θεμιστοεπὴς Πηνελόπεια, Ὀδυσσεὺς, κ, 436. ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν, ρ, 415.

ο, *Finale*, ante τ, producitur, ω, 40. ante λ, etiam, β, 4.

ὁ, pro ὅπ, μ, 295. 375. ν, 340.

ὁαριζέμεν, XXII, 3. ὁαριζέμεν, III, 170.

ὁαριστὺς, τ, 179.

ὀάρους, IV, 250. XXII, 3.

ὀβελοῖς, μ, 395. ὀβελοῖσιν, γ, 462.

ὀβελὸς ἀκρορύτους, γ, 463.

Ὀβελὸς *Criticus*, λ, 156. 582. π, 284. τ, 4. χ, 273.

Ὀβίδιος, *Ovidius*, emendatus, θ, 361. laudatus, α, 38. ι, 508. φ, 295. XXXVII, 8.

*Objectiones* contra *Homerum*, diluuntur, η, 252. κ, 347. μ, 389. 447. ν, 215. 267. 397. ξ, 3. τ, 4. 346. φ, 31. ω, 160, 190.

ὀβριμοεργὸν, I, 273.

ὄβριμον, ι, 233. 241. 305. I, 237.

ὀβριμοπάτρη, α, 101. ὀβριμοπάτρης, γ, 135. ω, 539.

ὀγδοάτῳ, γ, 306. δ, 82.

ὄγδοον, η, 261. ξ, 287.

ὀγκίλον, φ, 61.

ὄγμος, XXXI, 11.

Ὀγχηστὸς, III, 190. Ὀγχηστὸν, II, 230. πολυήρατον ἄλσος, III, 186. Ποσειδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος, II, 230. λειμωνίην, III, 88.

*ὄχνας, η, 115. * ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνη, ω, 246. Ὄχνη ἐπ' ὄχνῃ γηγενέων, η, 120. ὄχνην βλωθρὴν, ω, 233.

ὀδυσσάμενος, θ, 163. ο, 444.

ὀδύσσατο, ρ, 211. III, 203. ὀδυσσάμενος, ν, 123. ὀδύσσεο, η, 204. λ, 126. ψ, 274.

ὀδμὴ, ε, 59. III, 131. ἀμβροσίη, VI, 36. ἠδεῖα θεοπροσίῃ ν, 210. ἰφθεγέοντα, III, 231. ὀλοόφωτος, δ, 442. ὀδμὴν, δ, 446. πικρὴν, δ, 406.

ὀδοῖο, α, 309. 315. β, 404. γ, 284. 476. ὁδὸν, α, 444. ἀργαλέην, δολιχὴν, δ, 393. λείην, κ, 103. πεπαλαίσομαι, ρ, 204. τανύγλωσσ, γ, 288. τριόδοντ, γ, 316. ο, 13. ὁδοῖς, β, 285. ἁλίῃ, β, 273. 318.

ὁδοιπορίῃ, III, 85.

ὁδοιπόρε, ο, 505.

ὀδόντας, σ, 28. 97. ὀδόντες, τρίστιχοι, μ, 91. ὀδοῦσι λαμπῷ, τ, 393. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. ὀδόντων ἕρκος, α, 64. γ, 230. ο, 22. κ, 328. τ, 492. φ, 168. ψ, 70.

ὀδύνας, α, 242. ἀπερύκειν, β, 79. ὀδυνάων, δ, 812. τ, 117. ὀδύνῃσι, ι, 415. πασσάλῳσι, I, 440.

ὀδύσσομαι, δ, 104. 819. ὀδυσσάμενος,

τον, α, 55. ὀλυεθμεῦσι, α, 243.
ὀδύπαιδε, τ, 275.
Ὀδυσεῦ, ρ, 517.
Ὀδυσεὺς, δ, 107. διογενὴς, ε, 387. δῖ᾽, ο, 300. θεῖ᾽, π, 1. Ἰθακήσιος, χ, 45. κακὰ πολλὰ παθὼν, ο, 176.
Ὀδυσεῦς Æolicum, ω, 397.
Ὀδυσῆα, α, 74. ἀγακλυτὸν, θ, 502. ἄνακτα, δαίφρονα, πολυμήτιν, γ, 163. δαίφρονα, α, 83. κλυτὸν, ω, 408. λαερτιάδην, π, 455. πολύφρονα, ξ, 424. πᾶσι φίλον, α, 363. πολύπονον, σ, 355.
Ὀδυσῆος ἐς δόμον, ἵκηαι, σ, 352.
ὀδυσάμενος, τ, 407.
Ὀδυσεὺς διογενὴς, β, 352. δῖ᾽, α, 196. δολοφρονέων, σ, 51. δύστηνε, δ, 436. ἐῶλος, β, 71. θεῖ᾽, σ, 116. ὁ θρασὺς, κ, 436. Ἰθακήσιε, β, 246. Λαέρταο φίλος, χ, 191. ἐϋκλυτὸς, δ, 521. πολύμηλος, β, 173. πολύτλας, ε, 171. πολύτροπος, α, 1. κ, 330. πολύπορθος, θ, 3. π, 442. χ, 283. φίλε, β, 2. Ὀδυσῆος Genealogia, π, 117. malè *Helluo* putatur, η, 215.
ὀδώδη, ε, 60. ι, 210.
ὀδυδύσῃ, ε, 423.
ὄεσσι, ι, 418.
ὅζοι ἀκήκοεν, μ, 435.
ὀθνείων καμάτοισιν, η, 107.
Ὄθρυς ἡ, Gracis, hic *Othrys*, Latinis, λ, 286.
οἶα, π, 245.
οἶδα, γ, 184. εἶδας, α, 337. οἶδε, α, 53.
Οἰδιπόδαο, λ, 270.
οἶδμ᾽ ἄλιον, πολυίχθυον, II, 417.
οἰέαι, γ, 255. κ, 380.
οἶες, ι, 184. 431. θαυμάσιαλλοι, καλοὶ, εὐτρεφέες, μεγάλοι, ἰοδινεφὲς εἶρος ἔχουσι, ι, 425. vid. ad οἰῖες.
οἵεσιν, ἢ παρὰ βουσὶν, ο, 385.
οἰέσσιν, ζ, 132. ἀργεννῇσ᾽, ρ, 472.
οἴεται, ρ, 586. τ, 312. οἰέτω, II, 342.
οἰζὺν, η, 211. οἰζύϊ, γ, 103.
οἰζυροὶ, λ, 181. οἰζυρὸς, Ψ, 540.
οἰζυρώτερον, ε, 105.
οἰζύσας, δ, 152. ψ, 307.
οἴη, α, 331. οἴην, ζ, 84. η, 65.
οἰῆ, ζ, 102. οἰῇ, σ, 73.
οἰήια, μ, 218. οἰήιον ἄκρον, ι, 483. 540.
*οἱ θεοὶ, I, 195.
*οἶϊες, ι, 425.
οἰκέομεν, ζ, 204.
οἰκῆες, ρ, 533. οἰκῆϊ, δ, 245. ξ, 63. οἰκίων, ξ, 4. π, 303.
οἰκία, β, 154. 335. δ, 555. 798.
Οἰκλείης, ο, 244.
Οἰκλῆα, μεγαθύμου, ο, 243.
οἶκοι ἔσαν, α, 12, βίλπετον οἶκαδ᾽ ἰκέσθαι βλαπτερὸν, τὸ θύραφι, III, 36.
οἰκοιο, ἄναξ ἔστω᾽ ἠμιτέροιο, α, 397. οἴκοι, ἀμύμονα οἶκον ἔχουσι, α, 232. γαιάρουρος ἰδίζ. XLIV, 5.
οἰκῦσαι, χ, 472. οἰκῦσαι, μ, 258. 342. οἰκτίσῃ, λ, 411. ψ, 79. ω, 34.
οἶκος, β, 81. ω, 437.
οἰκτρ᾽ ὀλοφυρομένη, δ, 719. οἰκτροτάτην, λ, 420. οἰκτρότερ᾽, λ, 380.
οἶκτον, α, 259. ἀεικείλιον, τ, 341. οἶκτον, ω, 416.
οἰκοφιλίη, ξ, 223.
οἶμαι, Ψ, 481. χ, 347. οἶμην, θ, 74.
οἰμώξεις (ἀποθάσσῃ) III, 91. οἴμωξεν, ω, 537.
οἶμος ἀγλαὸς, III, 450.
οἰμωγὴ, υ, 353.
οἰμώζοντες, XLVII, 20.
οἰμώξας, ι, 506. μ, 370. σ, 397.
οἷόν κρηνὸν, θαλύῃ τε μέλεσσιν, κ, 527. 572. πεπωμένε᾽, ὃς μέλεσσι μιζοιτρίφεις, κ, 524. λ, 32.
οἰνοβαρείων, ι, 374. κ, 555. φ, 304.
οἶνοιο, Ψ, 70. ἡδυ, μέλαι, ι, 196. ἡδυπότοιο, πελαγῆ, μέλανος, β, 340. οἶνον, α, 110. αἰθοπα, β, 57. ἀκηρέσιον, θεῖον ποτὸν, ι, 204. ἐρυσάφυλον, ι, 111. 358. ἐρυθρὸν, ε, 165. εὐήνορα, δ, 622. ὑδρ, β, 349. μελιηδέα, ι, 208. μελίφρονα, η, 182.
οἴνοπα πόντον, α, 183. οἴνοπι βόᾳ, ν, 32. οἴνοπι πόντῳ, ε, 132.
οἰνοπίδιον, α, 193.
οἰνοπλήθης, ο, 405.
Οἰνοπος υἱὸς, Λειώδης, φ, 144.
οἰνοποτάζει, ζ, 309. οἰνοποτάζων, υ, 262.
οἰνοποτῆρας, Ψ, 456.
οἰνοχοεύει, φ, 142. οἰνοχοεύων, α, 143.
οἰνοχοῦσαι, δ, 233. ο, 322.
οἰνοχόον, σ, 395. οἰνοχόος, ι, 10. σ, 417. φ, 263.
οἶνῳ ἀκρήτῳ, ω, 73. βεβαρηότες, γ, 139. Πραμνείῳ, κ, 235.
οἰνωτῆρες, π, 292. τ, 11.
οἰόω, ξ, 530. χ, 12.
οἴομαι, α, 173. οἰόμενοι, β, 351.
οἰοπόλοισι ὄρεσσι, λ, 573. οἰοπόλος, III, 314.
οἷος, δ, 764. οἷος ἀὴτῃ κεκαλυμμένος, α, 443.
οἷός, π, ἀνὴ τῷ, δύναμαι, & aliquandò *simpliciter*, ν, 223.
οἷος, *Priori* brevi, ut τοῖος ἐών, οἷός ἐστι, η, 312.
οἰοχίτων᾽, ξ, 489.
οἶσε, ζ, 321. χ, 106. 481. οἴσεμεν, γ, 429. οἴσετε, υ, 154.
οἶσα, δ, 465.
οἰσάμενος, ι, 339. κ, 232. 258. ο, 442. τ, 390.
οἴσασθε, α, 323. ι, 213. τ, 390.
οἰσύοισι, χ, 119. οἰσύπας, Ψ, 216. μ, 84.
οἶσυ, ξ, 225. σιδήρεος, φ, 12. 60.
οἶσος, χ, 300.
οἰσῶν ῥυτῆρας, σ, 261.
οἰσυΐνῃσι ῥίπτοις, ε, 256.
οἶσω, ο, 447. οἴσων, Ψ, 257.
οἶτον, Ψ, 489. 578. κακὸν, α, 350.
Οἰχαλιῆϊ, Ψ, 224.
οἴχθ᾽, γ, 335. οἴχεαι, δ, 639. οἴχεσθ᾽, α, 242. οἰχήσεαι, α, 410.
οἰχνεῦσιν, γ, 322.
οἰχομένην, κ, 571. οἰχνεα, ρ, 216.
οἷα, α, 201.
οἰωνοὶ, γ, 259. πτῆνες, ξ, 133. οἰωνοῖσι μαψιλόγοισι, III, 547. οἰωνὸς, διίπτας, IV, 4. οἰωνῶν, α, 202. λ, 604. πτηνῶν, III, 541.
ὀκελόωνται, σ, 33.
ὀκελόσσῃ, ι, 499.
ὀκτάπηχυς, I, 289.
ὀκτὼ, Ψ, 60. χ, 110. ὀκτωκαιδεκάτη, ε, 279. ω, 65. ὀκτωκαιδεκάτῃ, η, 268.
*Oculati-Dupliciter*, π, 162.
ὄλβια, η, 148. Ψ, 411.
ὄλβιε, ω, 36. 191. ὄλβιοι, λ, 136.
ὄλβιον, ε, 354. ὀλβίοις, λ, 449.
ὀλβίῃ, σ, 217.
ὄλβον, γ, 208. Ζεὺς νέμει Ὀλύμπιος, ἀνθρώποισιν, ζ, 188.
ὄλβος, σ, 122.
ὄλβῳ μελίφρονι, XLI, 1. ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, θ᾽ ὑμῖν κυδαλίμοισι, ξ, 206.
ὀλέθρου, β, 152. αἰπὺν, α, 1. 37. αἰπυήεν, γ, 88. λυγρὸν, χ, 93.
ὀλιζῆος, αἰπὺς, ε, 305. σὺς, χ, 28.

ἀλείψω, ἀλίψω, δ, 489. ἀοικέω, α, 46. λυγρῷ, γ, 87. οἰκτίσω, ψ, 79.
ἀλείφω, ω, 195.
ἄλεκον, κ, 125. ἀλέκεσσιν, χ, 305.
ἀλίσσω, μ, 349. ἀλίσσεις, δ, 668. ἀλέσσας, α, 377.
ἀλέσθαι, β, 284.
ἀλίπιεσιν, I, 116.
ἅλης, β, 98. ξ, 130. σ, 91. τ, 143 ω, 132.
ἁλίγη τὸ φίλη τὸ δόσις, ζ, 208. ξ, 58.
ἁλιγκιπλήσσω, τ, 356. ἁλιγκιπλήσω, ε, 457.
ἁλιγκιπλήξις, ε, 468.
Oliva, Symbolum *Providentiæ*, ν, 372.
ἀλλυδόσιον, κ, 123.
ἁλοὴ, β, 100. ἁλοῖο, μ, 68. ἁλοῇ, χ, 200.
ἅλοιον, IV, 225.
ἅλοιτο, α, 380.
ἁλοσύναι, IV, 19.
ἁλόλυξαν, γ, 450. II, 119. 445.
ἁλάλυζε, δ, 767. vid. I, 100.
ἁλοόφρονα, α, 52.
ἁλοφυδνὸν, τ, 362.
ἁλοφόρτο, λ, 417. ἁλοφόρτο, δ, 364. κ, 157. ἁλοφόρτα ἕλκιμος εἶναι, χ, 232. ἁλοφυρτμένη, β, 362.
ἁλοφώϊα δ, 410. εἰδὼς, δ, 460. κ, 289. ρ, 248.
ἁλωόπιτα, δ, 442. ἁλωόπεργες, υ, 201.
Ὁλόμπια, γ, 377.
Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ *Scaligerana*, I, 78.
Ὀλόμπιε, α, 60. Ὀλύμπια, δ, 173. Ὀλυμπίᾳ, α, 27.
Ὀλύμπε νιφόεντος, XIV, 7. Ὀλύμπῳ, λ, 312.
ἅλωλε, δ, 318.
ὄλωμαι, ο, 90.
ἁλφὸς, IV, 225.
ὁμαίδησιν, α, 365. δ, 768. ρ, 360. σ, 398. χ, 21.
ὅμαδον, κ, 556.
ὁμαλὸν ποίησαν, ι, 327.
ὁμαρτῇ, χ, 81.
ὁμαρτήσαντες, φ, 188. ὁμαρτήσειν, ν, 87.
ὁμβρέμοις, XXVII, 10. ὄμβριμον ὕδωρ, III, 516.
ὁμβριμόθυμος, VII, 2.
ὄμβρος, δ, 566. ὄμβρῳ, α, 161.
ὁμηγερέες, β, 9.
ὁμήγυριν, II, 187. III, 332.
ὁμηγυρίσασθαι, π, 376.
ὁμήλικα, τ, 358. ὁμήλικας, π, 419. ὁμήλικες, ε, 195.
ὁμηλικίῃ, γ, 49 ζ, 23. χ, 209. ὁμὴν, κ, 41. ρ, 536.
*Homeri* Artificium in *Metris*, λ, 592. usque ad 599. ξ, 239. I, 68. 81. 265.
*Homeri* Compilator *Hesiodus*, τ, 360. φ, 28. XXIV, 2. *Fragment.* 134.
Homeri *Epitaphium*, à seipso factum, *Fragment.* 250. *Prolegom.* III, p. 14. Historiam alludit *Ovidius*, XXXVII, 8. Mortem *Solinus* ponit ad Annum CCLXXII, post *Trojam*, XXIV, 5.
*Homeri* Ingenii *Dexteritas*, λ, 351. *Pietas*, ξ, 422. χ, 256. *Prudentia*, η, 307. ϖ, 95. *Temperantia*, in *Poculis*, ε, 266.
*Homeri* Judicium, de Lignis Navigando aptioribus, *Theophrastus* probat, ε, 240,
*Homeri* Lectio mala malè à Nonnullis defenditur, γ, 179. π, 347. Oeconomiam *Eustathius* miratur, τ, 576.
*Homeri* Textus, *Auctus*, Unâ *Literâ*, ω, 403. Uno *Versu*, aut *Plusribus*, vid. ad, Σπίχες *Homero* restituitur, & ad *Fragmenta*.
*Homeri* Textus *Emendatus*, ω, 403. β, 71. 103. γ, 476. 489. δ, 72. 165. 531. 634. 652. 674. 838. ε, 28. 79. 89. 99. 163. 251. *Var. Lect.* 323. 403. ζ, 269. η, 6. 86. 89. 115. 131. 267. 293. 297. 316. 320. θ, 48. 192. 227. 281. 307. 315. 359. 396. 436. 569. ι, 72. 144. 242. 311. 344. 353. 425. 504. 530. κ, 66. 75. 244. 263. 320. 410. 413. 525. 563. λ, 37. 67. 83. 109. 231. 248. 281. 297. 303. 329. 401. 506. *Var. Lect.* 511. 513. 564. 584. 590. μ, 78. 255. 349. ν, 244. 247. 429. ξ, 89. 369. 521. ο, 178. 362. 465. *Note.* 474. π, 121. 143. 176. 226. 372. 471. ρ, 39. 41. 88. 108. 116. 138. 141. 147. 232. 281. 537. 540. 579. σ, 3. 34. 64. 90. 104. 121. 149. 165. 342. τ, 246. υ, 43. 85. 155. 159. 163. 199. 310, *Var. Lect.* φ, 7. 16. 46. 212. 251. 297. 315. χ, 24. 109. 121. 131. 179. 247. 278. 330. 401. ψ, 45. 47. 127. 193. 207. 361. ω, 29. 87. 103. 191. 213. 245. 307. 354. 397. I, 26. 36. 38. 40. 42, *Var. Lect.* 45. 52. 97. 117. 128. 130. 131. 135. 136. 152. 156. 160. 161. 162. 187. 196. 197. 209. 210. 216. 217. 218. 227. 242. 246. 247. 254. 265. 274. II, 20. 22. 31. 33. 37. 45. 46. 57. 59. * 62. 117. 120. 139. 152. 157. 163. 173. 176. 184. 192. 209. 211. 217. 218. 228. 243. 285. 291. 304. 317. 328. 356. 371. 388. 394. 420. 423. 442. 444. 446. 447. 525. 539. III, 1. 12. 37. 38. 41. 44. * 48. 87. 106. 112. 124. 125. 127. 133. 188. 241. 242. 300. 303. 316. 377. 407. 410. 419. 478. 483. 498. 508. 558. IV, 13. 86. 136. 200. 201. 255. 277. 285. V, 10. VI, 51. VIII. 1. 3. XII. 3. XIII, 2. 3. XV, 3. XVIII, 6. 12. 14. 20. 38. 48. XXII. 2. XXIII, 4. XXIV, 2. XXV, 5. XXVI, 8. 22. XXVIII, 5. 9. XXIX, 14. XXXI, 5. XXXIV, 2. XXXVII, *emendatus* Titulus. 14. 17. XLII, 2. 4. XLIV, 1. XLVI, 3. XLVII, 3. 9. 11. 19. 22. XLVIII, 8. 10. 12. 15.
Ὁμηρομάστιγες impugnantur, π, 252. λ, 67. 601. ξ, 3. χ, 31. ω, 190. Ὁμηρομάστιξ, Ζωΐλος, ι, 60.
Ὁμηρος, Ἥσιον, ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, *Fragment.* 251. περὶ Ὁμήρου, *Democriti* liber, ε, 416.
*Homero* Versus restituitur, vid. Σπίχες.
*Homerum* explicat *Aristoteles*, μ, 68. *Apollonius Rhodius*, ω, 84. *Casaubonus*, *Mericus*, γ, 26. σ, 129. 135. *Eustathius*, τ, 576. &c. *Galenus*, β, 315. θ, 169. *Gataker*, *Thomas*, β, 47. *Letichius*, I, 36. *Pierius*, μ, 329. *Plato*, ε, 245. τ, 179. *Theophrastus*, κ, 135. Nor. *Schol.*
*Homerum* imitatur *Anacreon*, I, 77. II, 41. III, 308. *Fragment.* 18. *Apollonius Rhodius*, σ, 84. *Clinias Carystius*, ψ, 308. *Tacitus*, π, 294. *Theocritus*, ε, 74. ρ, 455. σ, 132. *Sophocles*, σ, 403. τ, 407. υ, 132.

232. ψ, 19. *Virgilius*, vid. *Maro*. *Hesiodus*, μ, 168. τ, 203. *Oppianus*, λ, 127.

*Homerum* laudat *Clemens Alexandrinus*, pro *Hesiodo*, Fragment. 184. pro *Apollonio*, Etymologicum M. *Fragment.* 208. & *Achilles Statius*, Præloquium ad *Fragmenta*. & *Hadrianus Junius*, Fragm. 207. Vid. *Fragm.* ad *Iliad.* π, 183. Not. *Schol.* pro *Dionysio* Περιηγητῇ, *Stephanus*, ἐν πόλεσι, *Fragment.* 206. *Empedoclem*, pro *Homero*, laudat *Sopingius*, τ, 446.

*Homerum* miratur, *Meric. Casaubonus*, ψ, 11. *Scaliger*, τ, 205.

*Homerus*, *Numerositatis* observantissimus, I, 81. τῷ πλείονι semper consulit, μ, 389. τ, 346. Not. *Schol.* τῷ πρέποντι etiam, χ, 209. *Lotionem* & *Puras Vestes*, ante *Preces*, exhibet, δ, 750. *Privatarum Precum* meminit, μ, 334. φιλόσοφος, σ, 11. *Physiognomiæ* ἀγαθὸς, III, 415. ὁ πολὺς ῥήτωρ, τ, 288.

*Homerus*, *Salomoni* σύγχρονος, ψ, 11. Vid. *Posidonius*. Annis *Ducentis*, ante *Olympiadas*, XXXVI, 1. Diù ante *Lycurgum*, qui & ipse ante *Olympiadas*, o, 403. supra Privatam Conditionem positus, VII, in *Argumento*. Regalis & Magnificus, *Opere* & Naturâ, XXXIV, 1. Execratur *Cumanis* inhospitalibus, nequis unquam ex iis Poeta clarus oriatur, XXXVII, Not. ad *Titulum*. Τυφλὸς Nonnullis habitus, ϑ, 63. II, 172. *Ægyptiis* Parentibus ortus, μ, 63. *Defenditur*, contra *Aristarchum*, ω, 1. *Zoilum*, ι, 60. *Criticos*, λ, 488. 601. 622. τ, 346. contrà τὰς νεωτέρους, ab *Eustathio*, χ, 31. *Eustathio* silente, δ, 820. contrà *Longinum*, η, 251. *Selencum*, δ, 74. *Spondanum*, δ, 820. ι, 299. *Homerus*, quæ non novit, vel filet, δ, 85. I, 26. X, 5. Criticis *Christianis* commendatur, λ, 67.

*Homerus* sul περιῳδὸς, α, 62. λ, 351. ξ, 156. A *Cicerone*, donatus *Latio*, μ, 184. à *Pierio*, μ, 329. emendat. *Versione*, ξ, 62. 85. 411. &c.

Ὅμηρος & ὁμηρεύω, undè, π, 468.

ὁμιλήσειεν, α, 365.

ὅμιλον, ο, 327. αἰδήλοιο, π, 29. ψ, 303. ὁμιλῶ, α, 225. ϑ, 109.

Ominum frequentia *Ulyssis* fidem confirmantia, σ, 111. υ, 87. 100. 350. φ, 162. τ, 358.

ὄμμα, ἔχει θεὸς ἴκελον ὄμμα, I, 96. ὄμματα, ι, 492. ὄμμασι κυανέοισι, VI, 15. ὀμμάτων, ε, 47. καλὰ, α, 208.

ὁμόδυν, IV, 135.

ὁμοῖα, β, 121. ὁμοίη εἶδος, IV, 82. φυὴν τ' εἶδός. ζ. 16. αἰεὶ τ' ὁμοῖον ἀγει θεὸς ὡς τ' ὁμοῖον, ϱ, 218.

ὁμοίτον, γ, 236. ὁμοίτε, σ, 263. ὁμοιωθήμεναι, γ, 120.

ὁμοκλαὶ ἀνέκλιθεν χαλιπαὶ, ρ, 189. ὁμοκλέομεν, ω, 172. ὁμόκλεον, φ, 360. ὁμορξάμενοι, ϑ, 88.

ὅμοσσε, μ, 304. ο, 437. ὁμόσσας, ξ, 392. ὅμοσσον, β, 373. ὁμόσσωσι, μ, 298. σ, 55.

ὁμούτερον, VIII, 2. ὁμότροφον, II, 199.

ὁμοτρεχόωντα, vid. ἀμοτρεχόωντα. ὁμοφρονέουσι τοίμασιν εἶκον ἔχοντες, ζ, 183.

ὁμοφροσύνη, ζ, 181. ὁμοφροσύνησιν, ο, 198.

ὄμφακες, η, 125.

ὁμφαλοίσασι, τ, 32.

ὁμφαλὸς ἐνὶ θαλάσσης, α, 50.

*ὁμφὰς, III, 468. ὁμφῇ, γ, 215. π, 96. ὁμφῆς, III, 540. 542. 563.

ὁμώνυμοι πομποὶ, ω, 103. 386. I, 231.

ὄναρ, τ, 547. υ, 90.

ὀνείαθ' ἑτοῖμα, α, 148. ὄνειαρ, ο, 78. μέγ', δ, 444. ὀνείατα, κ, 9.

ὀνείδεα, ζ, 285. ὀνείδειον, XXXVII, 12.

ὀνειδείοις, σ, 325.

ὀνειδίζων, σ, 379.

ὀνείρατ', κακὰ, υ, 87.

ὀνειρείην πύλην, δ, 809.

ὄνειρε, ἀμήχανοι, ἀκέλευθοι, ἦ, 560.

ὄνειρε, ζ. 49. αἶνον, τ, 568. σὺν γὰρ ἐπίσταντό οἱ, δ, 841.

ὄνειρος θεῖός μοι εὐάντιον ἦλθεν, ξ. 495. ὀνείρων ἀμφιγυήων δισσαὶ πύλαι, τ, 562.

ὀνήμενον, β, 33. ὀνῆσαι, ψ, 24.

ὀνήσιμον, III, 30.

ὀνήσιος, τοσσῦτον, ὀνήσω κὐτάσειαν, φ, 402.

Ὀνητορίδην, γ, 282.

ὃν οἱ Θεοὶ φιλέουσι, κλυτὸν ἔμεν ἠδὲ, ο, 245. Not. 246. *Schol.*

ὄνοιτο, ϑ, 239.

ὄνομ', δ, 710. ὄνομα, ε, 16. κλυτὸν, ι, 364. κλυτὸς, IV, 111. 147.

ὀνόμηνε, ἴκ τ', β, 302. γ, 374.

ὀνομάζειν, ξ, 145.

ὀνομακλυτὸν, δ, 278.

*Onomacritus*, η, 74.

ὀνομακτὴν, τ, 260. 597. ψ, 19. *ὀνομακτὸν, IV, 255.

ὀνόμαζε ἑτεραίνυμα ταυτοήμασιν, δ, 365. ὀνόμαζε Μεταφορικὰ, λεπτομερῶν σώματος ἀνθρωπίνου. II, 281. 283.

ὀνόμηνας, ω, 340. ὀνομήνῃς, λ, 250. ὀνομήνω, δ, 240.

ὄνος, φ, 427. ὄνοσι, ρ, 378. ὀνοσταζῆς, ε, 379.

ὀνοτάζω, III, 30.

ὀνύχεσσι, β, 153. ο, 161.

ὀξέα, χ, 265. ὀξέες, ε, 411. ὀξέων, τ, 517.

*Oxoniensis* Amicus, *Tho. Hearne*, MSS. Collator. Vid. ad *Iliad.* & ad *Batrach. Oxoniensis* Editor *Odyssea*, Amicus, τ, 371. φ, 1. χ, 330. *Oxon. Pindari* Editores laudantur, κ, 240. Not. *Schol.*

ὀξύοντα, τ, 33.

ὀξύχειρ, I, 242. μαχεῆς, I, 163.

ὄϊ, α, 70.

ὅπ', μ, 52. 160. 185. ἀμφεφορεύων, XXVI, 18. μελίγηρυν, μ, 187. ὅπα, υ, 92. ω, 534. ἰείην, XXXVII, 10. ἰείσας, κάλλιμον, μ, 192. οἰκτροβόητον, λ, 420. ὀπὶ καλῇ, ε, 61. κ, 221. ω, 60. ὀλίγῃ, ξ, 492.

ὀπάζει, γ, 57. ὀπάζεν, ε, 319. ὀπάζων, ω, 282. ὀπάσσαιο, ζ, 181. ὀπασσάμενος, κ, 59. ὀπάσσω, ϑ, 430.

ὀπηδεῖ, η, 165. ὀπήδει, τ, 398.

ὀπηδὸς, III, 449.

ὄπιδα φερεσσάπιν, ξ, 82. τερμέεσσιν, υ, 215. ὄπιδος, ξ, 88.

ὀπίζομαι, ν, 148. III, 382.

ὄπιν, φ, 28.

ὀπιπλύουσι, τ, 67.

*ὄπις μοι ξείνης Διὸς ἁγνὴ, XLII, 4.

ὄπλ' ἐὸ χρειὼ ἔχων, χαλκῆϊα, πείρεσι πίχνης, γ, 433. ὅπλα, β, 430. ξ, 268.

ὁπλὰς, III, 77.

ὅπλεον, ζ, 73.

ὁπλίζεσϑ', I, 139.

ὁπλιζόμεϑα ϑᾶσσον, ω, 494.

ὁπλισάμεσϑ', δ, 429. 574.

ὁπλισϑεὶς, χ, ἅπλισϑεὶς, ψ, 143.

ὁπλίσ-

ἁλισόμοιδος, μ, 292.
ἅλιστον, β, 289.
ἁλίστου, ρ, 288.
ἅπαντες εἰσιδέειν ἄπαντες, I, 159.
ἅπλοον βυβλινον, φ, 388. δημαλέον Διὸς, I, 278. μέγα, I, 272.
ἁπλοΐτη, η, 58. ἁπλοΐτην, λ, 282. ἁπλότεροι, XXXVII, 5. ἁπλοτέροισιν, III, 386. ἁπλόπε, φ, 370. χλυῇ, τ, 184.
ἅπλῳ εὐφροσύνῃ, ξ, 346. ἅπλων, β, 423. ο, 288.
ἀπείτος, ρ, 421. τ, 77.
ἀπόσσι, III. 339. ἀπόσσα, χ. 220.
ἀπόπαν, II, 71. III, 287. *XLVI, 6. L, 150.
Oppianus, λ, 127. II. 487.
Oppius, apud *Macrobium*, ε, 60.
ἀσπορῆν, α, 406.
ἀσπουίης, α, 171.
ἀσπουοι, *Fragment.* 2.
ἀσπόσσα, ξ, 47.
ἀσπουτίρη, μ. 57. ἀσπάσπερος, σ, 46.
ἄστ' ἐς χρεὼ ἴχωρ νεῦρα βοὸς, δ, 66. ἀστῷ, χ 21.
ἀστιλάδα, μ, 396. ἀστιλάων, π. 50.
ἀστιφήνας, υ, 27.
ἀστίφας, ξ, 261. ρ, 430.
ἀστίβασαν, ε, 98. 322. ἀστίβασιτε, υ, 252. ἀστίβατε, ξ, 76.
ἄστυ, δ, 798. ἀστυέμεν, β, 207. ἀστυοῖσι, β, 336. ἀστυόντες, ζ, 63.
ἄσπασπα, ρ, 371. ἄσπασπας, γ, 93.
ἀσπάσπῃ, φ, 123.
ἀσπασπῆς, γ, 97.
ἀσπασπτῆσε, III, 15.
ἀσπάρη, λ, 191. ἀσπάρῃ, μ, 76. ἀσπαίρην, ξ, 384.
ἀσπελινῇ, III, 147. ἀσπελινὸς, ε, 328.
ἀρᾶ, δ, 833 ἄρᾳ, α, 451. ἀρᾶσθε, ρ, 545. ἀρᾶσθαι, π, 107.
ἄρᾳμα δεινὸν, I, 81.
*Horatius*, γ, 172. θ, 224. λ, 25. *Anapæsto* utitur, β, 289.
ἀρήονας, II, 389.
ἀργιμε, ι, 325. κ, 167.
ἀρια νιφόεντα, τ, 338. σκιόεντα, ε, 279. η, 268. II, 34. III, 70. vid. ἄρη.
ἀρίγνωτ, ι, 527.
ἀρειχάλκεα, V, 9.
ἀρίζηλα πῶδες, δ, 275. ἀρίζηλαμφὶ, φ, 53.
ἀρεσίτερφε, ζ, 130.
ἀρεσκόμης, ι, 155.
ἄρεστον ἀκρεπόλοισιν, τ, 205.
Ὀρίτης Ἀτρείδαο, α, 40.
ἀρίστεοι, κ, 212.
Ὀρίστης, γ, 546. Ἀχαμεμνονίδης πελεκυπὲς, α, 30. δῖος, α, 298. γ, 306. λ, 460.
ἀρίων Σολύμων, ε, 283. αἰπεινὰ κάρηατα, ζ. 123. κορυφὰς ἰφίτονας, ι, 121. ἐξ ἀρίων ἀλδῆτις, χ, 303. κορυφὰς, XVIII, 7. ὑψηλὰν, ι, 113.
ἄρκ σκιόεντα. III, 95. XXVI, 4. vid. ἄρεα.
ἄρηαν, ξ, 343.
ἄρητον μέγα τεῖχος, π, 98. 116. ἔρις κὴ τεῖχος, υ, 267.
ἀρῆτοκρειφόων, μ, 348. III, 220.
ἀρῆον, μ, 51. ἀρῆς, ϑήναι ποσὶν, σ, 240. ἀρῆν ἐπιστῶσιν, ι, 442.
ἄρϑρεσε, III, 142.
ἄρϑρον, I, 102. ἄρϑρος ἐχίνετο δημιουργὸς τέχνα, I, 98.
ἄσειτα, δ, 366. ἀσιλήπτης, χ, 23. ἀσιτομβρε, χ, 360. ἀσίτων, ω, 447.
Orca, Promontorium, undè *Orcades*, λ, 106.
Ὀσιγαίων, I, 253. *Fragm.* 114.
Ὀσιτικὸ αὐτ' Ἰπποκλείης, α, 41. ξ, 400.
ὄρκια, τ, 302. ω, 545. πιστὰ, ω, 482.
ὅρκον, β, 378. καρηβὸν, δ, 253. μέγαν, β, 377. ὅρκος μέγιστος, ε, 186.
ὁρμᾶϑ' ἐκ πίτνε, ω, 8.
ὁρμαίνοντες, γ, 151.
Ὁρμενίδης Κτήσ, ε, 413.
ὁρμὴ μοιλίη μοί ἐστι, ε, 416. ὁρμὴν, β, 403. ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑποκαμόψαν Φρεσὶν, VII, 13.
ὁρμηθείς, ϑ, 499. ὁρμηθῆτε, δ, 282.
ὅρμοι, καλοὶ, πεπαιτοίκιλοι, ἐξεκαλλίτες, χρύσεοι, IV, 88. ὅρμοισι χρυσείοισιν, V, 11. ὅρμῳ μέγαν, II, 103. πολυδαίδαλον, χρύσεον, σ, 294. χρύσεον, ε, 459. ὅρμους, IV, 164.
ὅρμον, λιμένα, ο, 496. ὅρμα μίτρον ἴκωνται νῆες, ν, 101. γείτονας ὅρμους, I, 66.
ὄρνιϑας, ϛ, 155. 159. ὄρνιϑες, ϛ, 181. δίξιαὶ, ἐϑλαὶ, ω, 310. πανυστάτιον, ε, 65.
ὄρνις, Ἀνάπαυμα, α, 320. ἀελίριὸς, υ, 242. δίξιος, ο, 160.
ὄρνυϑι, ρ, 46. ὀρνυμένῳ, μ, 183. ὄρνυϑ', φ, 141. ὄρνυϑ', ω, 183. ὄρνυ, α, 347. ὄρνυτο, κ, 457.
ὀϑρύνεν, ε, 292.
ὀϑρύϊ, ξ, 522.
ὀϑὸν, ρ, 225.
ὀϑρύϊ, ἐπὶ, γ, 471.
ὄϑος, ι, 315. αἰπὺ, γ, 287. ἀελιτενὲς εἰνοσίφυλλον, ι, 21. ζαθέον, χλωρὸν, II, 223. καλὸν, IV, 98. καθειμένον ὕλῃ, ν, 351. μακρὸν, II, 17. μέγα, ϑ, 569. ϖεμικὸς, ν, 183.
ὄρυσσε, pro ὄρυσσε, II, 494. ὄρυσσεν, κ, 47.
ὀρφνῆς, χ, 298.
ὀρόω, α, 301. γ, 199. λ, 140. σ, 142. ὀρέων, α, 229. ὀρόωσα, τ, 514.
ὄρσας ἀρχαλέων ἀνέμων ἀμείραρτον αὐτμὴν, λ, 399. 406. ἀνέμους ϵ κύμασι μακρὰ, ω, 110.
ὄρσεο, ζ, 255. IV, 178.
*Ὀρσιλόχιο, γ, 489. ο, 187. διϊφρεγ, φ, 16. Ὀρσίλοχον, πόδας ὠκὺν, υ, 260.
ὄρσο κίων, ὦ ξεῖνε, η, 342. χαὶ παλαιμοσύνῃς, χ, 395.
ὀρσοϑύρη, χ, 126. ὀρσοϑύρην, χ, 132. 133.
ὀρσολοπεύοις, III, 308.
Ὀρτυγίη, ε, 123. II, 16. Ὀρτυγίης καϑύπερϑεν, ὅϑι τροπαὶ ἠελίοιο, ε, 403.
ὀρυμαγδὸν, ι, 235. ὀρυμαγδὸς, ων 70. ὀρυμαγδῷ, α, 133.
ὀρύξας, φ, 120. ὀρύσσειν, κ, 305.
ὀρφαναὶ, υ, 68.
Orpheus, τ, 116. ρ, 39 ω, 12. III, 15. XVII, 12. XVIII, 1. XXXI, 15.
ὀρφναίῃ, III, 97. ὀρφναίην, ι, 143. III, 575.
ὄρχαμον λαῶν, δ, 156.
ὀρχαμὸν ἀνδρῶν, γ, 400.
ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 454.
ὄρχατος μέγας, η, 112.
ὀρχεῦντ', ἀμφὶλιν ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι, II, 196.
ὀρχηϑμοῖο ἀμυμόνος, ψ, 145. φιλοπαίσμονος, ψ, 134. ὀρχηϑμῷ, II, 149.
ὀρχήσασϑ, ϑ, 371. ξ, 465.
ὀρχησυῖ, ϑ, 253. ρ, 605. ὀρχησυῖν, α, 421. σ. 303. ὀρχησὺς, μολπή τε, α, 152.
Ὀρχομϑῷ, λ, 458. Μινυήϊον, λ, 283.
ὄρχου νείατον, η, 127. ὄρχυς, ubi ὄρχ quid, ω, 340.
ὀρῶ, ι, 222.
ὀρώαϑ, XLVII, 20. ὀρώμοι, δ, 47.
ὀρώμεϑ, ε, 439. ὀρῶσα, ϑ, 459.
ὀρώρει, ε, 294. ὑπὸ, ε, 380.
ὄρωρεν, ὑπὸ, XXXI, 4.
ὀρώρεϑ, τ, 377. 524.
ὀσίη, ὑδ', κακὰ ῥάπτειν, ἀλλήλοισι, π, 423. χαμαὶ εἴσασι, ἐπ' ἀνδράσιν, εὐχετάασϑ, χ, 412.
ὀσίων γὲ κυρῆσαι, XL, 6.
ὄσσα, π, 278. 292. ϛ, 197. 223.
Ὄσσα, ὄγχαλ, ω, 412. Vid. *Iliad.* β, 93.

ὄσσαν

ὅσσα, δ, 723. η, 68. λ, 226.
ὁσσάκι γὰρ κόψει ὁ γέρων, λ, 584.
Ὅσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μίμασσαν, λ, 314. Ὄσσῃ, ibid.
ὄσσαν ἀκύσης, ὃν Διὸς, α, 282. ἀκύπω, β, 216.
ὄσσε, δ, 662. 704. 758. ἀδδεκρύπτω, δ, 186, ἐϋκαλλέ', ν, 401.
ὄσσεϐ', κ, 374. σ, 153. ὀσσομένη, υ, 81. ὀσσόμενος, α, 115. ὄσσονϐ, β, 152.
ὀστέ', ε, 426. ὀστᾶ, γ, 455. λευκ', α, 161. λάϐκᾳ, Fragment. 222. μυελόεντα, ι, 293. ὀστέον, τ, 451. ὀστέφιν, μ, 45. ξ, 134. π, 145.
ὀστοφυεῖς, I, 287.
ὀστρακόδερμοι, I, 286.
ὄστρακον αἰόλον, III, 33.
*ὅς σφ', Φ, 271. ὅς σφι, φ, 145. *ὅς σφιν, β, 160. 228. η, 158. XXVII, 12.
ὅπυ, ϱ, 421. ὅτε, II, 156. ὅπα, β, 114. ὅπαν, κ, 39. ὅ πια, Φ, 204. ο, 394. ὅπι, α, 47. μ, 40.
ὁτραλέως, τ, 100.
Ὀτρεύς, IV, 147.
ὀτρηρὸν θεράποντα, α, 109. ὀτρηρὸς θεράπων, δ, 23. 217. ὀτρηρὲς θεράποντες, δ, 38.
ὀτρῦναι, ο, 37. 40. ὄτρυνε, ο, 14. ὀτρυνέει, β, 253. ὀτρύνεσκε, Φ, 90. ὀτρυνέουσα, ο, 3. σ, 185.
ὄτρυνε, α, 124. χ, 377. ὄτρυδ', ϱ, 121.
ὅ, τὰ κὲν εἴπω, α, 158. ὅ, τὰ κέ μοι δῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει, α, 316.
ὄφελε, μ, 177. ϱ, 291. 302. σ, 85. υ, 365. ὄφελες, σ, 95.
ὄφελες, Φ, 376. ὄφελεϐ', ν, 395. κοφεϐίπεδον, ψ, 46. πάρ, ι, 135. ὄφελόν δε, κ, 440.
ὀφθαλμὸν ὀφθ' ἴηθι πέρ, κ, 551.
ὄφθαι, ι, 459. III, 149. 284. ὄφθαι, ι, 242.
ὀφθήσασα, vid. αὐθήσασα.
ὀφθαλμὸν, η, 96.
ὀφθαλμὸν, η, 130. 135. ν, 63. ο, 246. ἀελσφαλέ', ρ, 196. ἀρύτιον, φ, 43. λαΐτιον, Φ, 80. ρ, 30. υ, 258. φ, 43. ψ, 88. II, 296. III, 233. χάλκεον, η, 83. ὀδόν, σ, 17. ὀδοῦ, α, 104. μυλίνῳ, ϱ, 339. ξεστοῦ, σ, 33. χ, 72. ὀδῷ, ο, 347. χαλκέῳ, η, 89.
ὄφρα, ι, 440.
ἐκ ἀρετᾶς κακὰ ἔργα, Φ, 329.
ὄφρα, II, 113.
ὄφρας, γ, 441. δ, 50. 299. ζ, 231.
ὄφρά τι καὶ μίζαι χαίρῃς, ω, 401. II, 466.
ὀφρύν, τ, 225. 391. 393. 464. 507. φ, 219. ψ, 74. ω, 330. ὀφρῦς, φ, 221.
ὀφρυοκάρηνα, III, 137. ὀφρυοκάρηνον, τ, 246.
ὀφρύσιν', ϱ, 484. ὀφρυόεις, δ, 92.
ὄφρυσι, ι, 459. ὀφρύσιν, δ, 50. 299. ζ, 231.
ὀφρύσι, i, 389. ὀφρύσι, δ, 153.
ὄχ' ἄριστα, γ, 129. ἄριστον, ο, 235. ἄριστος, θ, 123. ἀρίστῳ, ω, 428.
ὀχέειν, ππαπάας, α, 297.
ὀχέεσκον, λ, 618.
ὀχεῖτο, IV, 218.
ὀχέοντας ὀίζυν, η, 211.
ὄχεσφιν, δ, 533.
ὀχῆας, φ, 47. ω, 165.
ὀχήσαϐ', ε, 54.
ὄχθας ὑψηλὰς, I, 165. ὄχθαισι, I, 221. βαθείαις, I, 216. ὄχθας, ι, 132. ὄχθῃσιν, ξ, 97.
ὀχθήσας, δ, 30. 332.
ὄχθῃ, II, 17.
ὀχλίσσεσαι, ι, 242.
*ὄχνας, η, 115. ὄχνας, λ, 588. ω, 339. ὄχνῃ, non ὄγχνῃ, ω, 246. ὄχνῃ ἐπ' ὄχνῃ γηρᾴσκῃ, ω, 120. ὄχνῃσι βλωθρῇσι, ω, 233.
ὄχοι, ε, 404.
ὄψ', pro ὀψὲ, μ, 439.
ὄψια, γ, 480. ζ. 77. μυκηθμὸς, ε, 267.
ὀψὲ, γ, 168. δ, 706. ε, 272. 322.
ὄψεαι, ω, 510. ὄψει, μ, 101.
ὄψει μὲν σώματα κείμενα, ψ, 94.
ὄψεται, λ, 449. ο, 515. ϱ, 7.
ὀψιγόνοις, α, 302. γ, 200.
ὄψιν ἀμείλιχον, XVIII. 39.
ὀψόμαι, ψ, 360.

## Π.

Πᾳλίδᾳ, I, 50. 116.
παῖ χρυσῆϊ, I, 95.
παῖγνι, ε, 405. ἐξίης, ε. 411.
παῖκάλλιστον, Φ, 403. λ, 574. I, 129.
παῖκαλικὴ κυνέη, σ, 377.
παῖχρύσεον, VIII, 4.
παῖθ', ν, 90. παῖδα, ω, 4. ξ. 32. παῖδὰ, δ, 81.
παῖδ' ἔχων, vid. ἔχων παῖδ'.
παῖδ' ἀγαπητὸν, δ, 727. ἀφνειὸν, III, 470. ἐρατεινὸν, δ. 13. φίλον, τ. 522. παῖδα, *τὸν ἀγαπητὸν, ω, 103. νέον γεγαῶτα, τ, 400. κακομηδέα, III, 389. παῖδες ἀμύμονες, Φ, 118 αἰδεῖός σφιν, XLVI, 1. ἀμφὶς παῖδες ἐπίσκυμοι ξ, 209. φίλοι, τ, 455.
παιδνὸς, φ. 21. ω, 337.
παίζουσι, ζ, 106.
Παιήονές εἰσι γλίσχρης, δ, 232.
παιπαλόεις, II, 39. παιπαλόεσσα, II, 141. παιπαλόεσσαν, κ, 97.

παιπαλόεσσης, γ, 170.
παῖς, α, 399. ἀγαθὸς, Θ, 130. ἀγαπητὸς, δ, 817. παῖς, α, 207.
παίσατε, Ἀττικῶς, ἀντὶ Ϝ, παῖξατε, Θ, 251.
παλαιὰ, β, 188. παλαιαὶ, β, 293. παλαιὰ, τ, 346. παλαιοὶ, α, 395. θ, 58. παλαιᾶ β, 340. παλαιᾶν, β, 118. Παλαιοὶ, οἱ, ἱερὰ νόμος cantur *Scholiorum Brevium* Auctores *Euſtathio*, μ, 3. 4. &c.
παλαισμοσύνη, θ, 103. παλαισμοσύνης, θ, 126.
παλαισταὶ, θ, 246.
παλαίφατος, ι, 507. ν, 172.
*Palaphatus*, περὶ ἀπίστων, μ, 85. 120.
παλαφάτῳ, τ, 163.
παλαμάων, ρ, 321. παλάμῃ, α, 104. β, 10. III, 110. παλάμῃσι, ε, 234. παλάμῃφιν, ρ, 4.
παλαξέμεν, ν, 395.
πάλη, θ, 206.
παλίμπλαγχθείσα, ν, 5.
παλίντονος, α, 379. β, 144.
παλίντιτον, λ, 11. 59.
παλιρρόθιον, ε, 430. ι, 485.
παλίσκιον, III, 6. παλισκίῳ, XVII, 6.
Παλλὰς Ἀθήνη, γ, 42. χ, 1. XXVII, 1.
Πάλλαντος, III, 100.
Παλλὰς, Ἀθήνη, α, 125. 327. β, 405. γ, 29. Ἀθηναίη, δ, 828. κέρη Διὸς, α, 546.
παλλόμεθ', κ, 206.
παλύνας, ξ, 429. παλύνεσι, κ, 520. πάλυνεν, ξ, 77. πάλυνον, λ, 28.
παμμίλαν', κ, 525. λ, 33. παμμίλαιναι, γ, 6.
Παμμουσέων, *Fragment*. 255.
παμμήτειραν, XXIX, 1.
παμποίκιλοι, ο, 105.
παμφανόωντα, δ, 42. ν, 29. ο, 386. χ, 121. XXVII, 6.
Πᾶν' ἀγελαίφεροι, * αἰχμήεντ', ἦτοι τόμιοι, ὃς πάντα λίφοι νιφόεντα λιλόγχι. XVII, 5. 6. Πᾶσαι, XVIII, 47.
παναπόλῳ, ν, 223.
πανάρχυρον, ι, 203. ω, 274.
πανάχαιοὶ, α, 239. ξ, 369. ω, 32.
πανάχαιῶν, *Fragment*. 174.
πανδαμάτωρ, ι, 373.
* Πανδαρέῳ δόλατρες, τ, 518. υ, 66.
Πανδάρου κούρη. XXXI, 15.
πανδήμιος, σ, 1.
πάνδωρε, XLI, 1.
πανήμαρ, ν, 31.
πανημερίῃ, δ, 356. πανημερίης, λ, 11. πανημερίοις, γ, 486.
πανθυμάδιον ἀκειόντε, σ, 33.
Παντικὰ δίκτυα, XVIII, 6.
παντυχίῃ, β, 434. παντύχῳ, α, 443.
πάντυχον ἐρήσαντε ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν, υ, 53. πάντυχος, ξ, 458.
παντόλβιον, VI, 54.
Παντοπίνης καλλιχόρου, λ, 580.
πάντορμοι, ν, 195.
Παντὸς, Origo, Parentes, &c. XVIII, 1.
παντοίην fauſta, XXXI, 13.
πάντα, ut εἶπας ἅπαντα πάντα, ε, 244.
πάντας ὃ γαῖαν κατέβη ἄνθρωπος, γ, 48.
παντοδαποῖσι, I, 31.
παντοδαπῶς, *Mrgites*, 5.
παντοίαισι, γ, 119. παντοίων, α, 142.
παντυπερτάτη, ι, 25.
πανύστατος, ι, 452.
πάππα φίλ', ζ, 57.
παπταίνων, λ, 607. ω, 178.
παρὰ δόξαν, XVIII, 16.
παραδράμοι, ε, 323.
παραθήϊον, γ, 205.
παραθήσομεν, ο, 505. τ, 150. παραθῆς, υ, 259. παραθῆτε, β, 105. ω, 139.
παραίβολα, III, 56.
παραιπιθήσει, χ, 213.
παράκοιτι, κ, 9. ν, 424. χ, 65.
παρακλιδὸν, δ, 348. ρ, 139.
παρακοίτι αἰδέῃ, γ, 381. παράκοιτιν, λ, 297. κυδρὴν, ε, 26. παρακοίτης, δ, 228. αἰδέῃ, γ, 450. ἰφθίμην, ψ, 92.
παραμειψάμενος, ζ, 310.
παραμείμνων, γ, 115.
παραπήξομαι, ε, 417.
παραπλάγξαι, τ, 187.
παραπλῆγας, ε, 418. 440.
παραπτεύσῃ, κ, 24.
παρασταδὸν, κ, 173. 547.
παρασταῖεν, θ, 218. παρασταίης, ν, 389.
παρασταὸς, Θ, 238.
παρασχήσεαι, ω, 28.
παρασχεῖν, ζ, 28. παράσχῃ, ο, 55.
παρασπλήσαι, ξ, 131. παρασπλήσαις, ξ, 54.
παρθενοπίων, δ, 465.
παρεύδει, λ, 487. σ, 177. παρεύδουσι, ε, 53. παρευδῶν, μειλιχίοις ἐπέεσσι, π, 279.
παρδάλιες ἠδὲ λέοντες ὀκρυόεσσαν ἀκόρεστοι IV, 71. πάρδαλις, δ, 457.
*Pardalis* aſtutia contra *Simias*, υ, 18.
παρεζόμην, ρ, 173.
παριδέσθαι, υ, 88.
παρεζόμενος, δ, 738.
παρέθηκε, α, 139. 141.
παρειαὶ, θ, 530. υ, 353. παρειὰς, β, 153. παρειαῖσι, α, 334.
παρείη, β, 62. σ, 369.
παρεῖχεν, ξ, 250. * παρεῖχεν, *Fragment*. 221.
παρειῶν, δ, 198. 223. λ, 528. π, 190.
παρεκυβᾶ, φ, 416.
* παρεκυβίσκεϊ', ξ, 421.
παρέλεκτο, * λ, 440. IV, 168. *Fragment*. 85.
παρελέξατο, λ, 241.
παρέλθῃ, θ, 230.
παρέλκεϊς, φ, 111. παρέλκεϊ, σ, 281.
παρέμιμνεν, β, 297.
παρενήνεεν, π, 51. παρενήνεον, α, 147.
παρενίσσεϊ, II, 430.
παρὲξ ἐλάαν, μ, 47. 109. ἐλάσσῃσι, μ, 55.
παρεξελθεῖσα, κ, 573. παρεξελθεῖν, ε, 104. 138.
παρεξερέεσθαι, ψ, 16.
παρέξω, θ, 39. σ, 316.
παρεόν', ξ, 145. παρεόντα φιλεῖν χρὴ ξείνον, ο, 74. παρεόντων χαλεζομένη, α, 140.
παρέπιμψεν, μ, 72.
παρέπλαγξεν, ι, 81. υ, 346.
παρέπλω, μ, 69.
παρέρχεϑ', μ, 62.
* παρεσμὸν, XLVIII, 15.
παρέσσομαι, ν, 393.
παρεστάμεναι, δ, 827. παρέστη, α, 335.
παρέσχες, II, 217.
παρδυναζοίμεθα, χ, 37.
παρέχει βρῶσίν τε, πόσιν τε, ο, 489. *Prior* longa, ut ἠλάσσας ὃ παρέχει ἰχθῦς, τ, 113. παρεχέσκεϊ', vid. παρεπέσκεϊ'. παρέχωσιν, δ, 89.
παρείη, χ, 404. καλὰ, τ, 208.
παρήλασε, μ, 186.
παρήμενος, α, 26. 339.
παρῆσθα μάχῃ, δ, 497.
Παρήχιος insignis, Θ, 493. λ, 61. π, 176. τ, 205. 304. *Fragm*. 12.
παρθένιοι, β, 237.
παρθενίῃ, λ, 244.

παρθε-

παρθενικαὶ, λ, 39. XXIX, 14.
παρθενικῇ, η, 20.
*Parthenius* Nicæenſis, Eroticῶν, λ, 133.
παρθένιον πολεμὸν, *Fragment.* Iliad. β, 857.
παρθένον αἰδοίην, ἐρυσίπτολιν, ἀλκήεσσαν, XXVII, 3. παρθένῳ, ξ, 33. IV, 28. ἀδμῆς. ζ, 109. 228. χαλκείη, XXXVI, 1. παρθένῳ αἰδοίῃ, IV, 82.
παρθένος, δ, 66.
παρελθεῖν, δ, 311.
παρελοῦσι, XXXVI, 6.
παρελύσαμεν. ἠδὲ Φυλάκοισι, ν, 301.
*Parkeri, Matthæi,* Archiepiſcopi *Cantuar.* Teſtimonium de MS. CCC. α, 441.
παροιμία. Γέλως ἄκαρ@, ἀτινὸν τὸ βροτοῖς κακὸν, σ, 162. Εἰς Τροφωνίου μαντεῖον), II, 296. Κορωνῶ@ ὀλίσπρ@, ρ, 300. Not. *Schol.* κρεῖν τοῖς ὠσὶν ἐπαλείφειν, μ, 48. ἢ ἄλας, ἢ βίᾳ, ξ, 330. Παλλαδομαχὸν πίλον κύλικος ἢ χάλκεος ἄκρον, χ, 9. Ἀριστοτέλης, περὶ αὐτῆς, ibid.
Παρνασσεῖο, II, 269. Παρνησὸν, τ, 394. II, 521. νιφόεντα, II, 282. Παρνησόνδ', τ, 411. 466. φ, 220. Παρνησοῦ, II, 396. III, 552. Παρνησοῦ, τ, 432. Παρνησῷ, ω, 331.
Παροιμιασία, vid. Ἐπανωστροφή, ad *Iliad.*
Παροινοκωπικὸν Δίσκον, μ, 120.
παρόρεγμα *Interpretum* malorum, ξ, 110.
παρπαπόντης, ω, 118. παρπαπῶν, ξ, 290.
*Parrhaſii* lepidum ſuper *Ajace,* à ſe picto, dictum, λ, 549.
παρτῶσι, ψ, 87. παρτίθει, σ, 182.
παρῳχῇ, α, 192.
παρφαρδῶ@, β, 189.
παρφυγέειν μ, 99.
παρῳδία, *Nebulonis* cujuſdam, ο, 372. *Philoſophi,* υ, 18. *Tyranni,* vid. *Dionyſii.*
παρῳδίας *Homerus* auctor, α, 62. λ, 351. ξ, 156.
πάσσαλος, ι, 93.
πασιμέλαινα Ἀρχὼ, μ, 70.
πασσάλῳ, φ, 53. χρυσέῳ, II, 9. πασσαλόφιν, Θ, 67. 105. πασσάλῳ, α, 440.
πασσάμενος, α, 124. πασσαλόω, δ, 61.
πάσσοντα, ζ, 230. Θ, 20. σ, 194. ψ, 157. ω, 368.
πάσχει, α, 49. 190.
πάτερ ἀνδρῶν, ι, 119.
πάτρης, β, 365.
πατρίδα φίλην γαῖαν, 6, 221. ε, 37. 204. λ, 454. ξ. 333. ο, 65. σ, 147. τ, 258. 290. 298. ψ, 340. πατρίδι γαίῃ, θ, 461. ξ, 143. ρ. 157. φίλῃ, ω, 265. πατρίδος, ο, 272. αἴης, α, 75. φίλης, α, 203. γαίης, κ, 49. ἠδὲ γλυκίου, ι, 34. πατρὶς ἄρουρα, α, 407. κ, 29. υ, 193.
πατροκασίγνηθον, ζ, 330. πατροκασιγνήτῳ, ν, 342.
Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντ@, ω, 77. Πάτροκλον, ω, 79. Πάτροκλος, θρῆνον μήστωρ ἀτάλαντος, γ, 110.
πατροφονῆα, α, 299. γ, 197. 307. * πατροφόν@, ι, 461.
πατρωΐῃ τὸ γαῖῃ, ν, 188. 251. πατρῴα, β, 22. πατρῴοισι, α, 187. πατρῴοιο, α, 387. πατρῴ@, α, 175.
Πατρωνυμικὰ ἢ ἐκ μητέρων λέγει), δ, 348. ρ, 134.
*Patronis*-Muſarum, locus perpendendus, τ, 325.
παυέμεναι, κ, 22. παυέσθων, 6, 169.
παύομαι, δ, 103.
παῦροι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πίλοι), β, 276.
παωρέστροι, ξ, 17.
Παωσανίας, β, 300. *Schol.* δ, 12. ε, 268. λ, 458.
παύσω@, π, 478. ω, 383. παύσεσθαι, β, 198. * παῦσον χόλον, ι, 459.
Πάφον, Θ, 363. IV, 59.
παχείῃ, ζ, 128. σ, 56. τ, 448. υ, 299. φ, 6. χ, 326. παχίος, κ, 439. λ, 230.
πάχιστον ἐ μοίζοισι δίσκον, θ, 187. πάχιστος δ' ἦν, ἰὼν κίων, ψ, 191.
πάχυν, ξ, 476.
πάχος τόσσον, μῆκος τόσσον, ι, 324.
παχὺν, ι, 372. παχὺς, χ, 18.
πεδία, δ, 380. 469.
πεδάασκον, ψ, 353.
πέδησε, σ, 154. καζὶ, λ, 291.
πεδὶ' ἀνημόνητα, III, 96.
πέδιλα, *pedilla,* ξ, 23.
πέδιλα, ἀμβρόσια, καλὰ, χρύσεια, α, 96. β, 4. δ, 309. ε, 44.
πεδίοιο, Θ, 122. ἀνάσσειν εὐρὺ@, δ, 602. ἱππόβοτον, III, 488. πεδίον, γ, 485. Ἠλύσιον, δ, 563, συρεφέος, γ, 495. πεδίονδ', γ, 421.
πεδόθεν φίλοι εἰσὶν μοῦθοι κλέπτοί τινες, ν, 295.
πέδονδε, λ, 597.
πεζοὶ, ζ, 319. ω, 70. πεζὸν, α, 173. πεζὸς, γ, 324. πεζῶν, ξ, 67.
πεῖθ' ἑταίρῳ φρεσίαν, α, 43. πειθοῖ ἑταίρῳ, υ, 45. πείθεσθε, II, 486.
πείκεν), σ, 315.
πείνη δ' ἔπεστι δήμῳ ἐσέρχε), ο, 406.
πεινήωσαν, υ, 137.
πείρα, pro πείρημα, δ, 545.
πειρήζειν, π, 319. ψ, 114. πειρήζων, ι, 281.
πειρᾷ', λ, 13.
Πείρασ', ρ, 78. Πείρασι Κλυτίδη, ο, 539. Πείραιον, ο, 538. ρ, 55. υ, 372. Πείρω@, ρ, 74. δυσπλυτὸς, ο, 543. ρ, 71.
πεῖρόν τ' ὀδολοῖσιν, τ, 422.
πείρας ὀΐζυος μάλα ἀνφιγύῃν, ε, 289.
πείρατ. vid. πείρας.
πείρεσι γαίης, ι, 284. IV, 228.
πείρησε τέχνης, ὅτλα χαλκείῃσι, γ, 433. γαίης, δ, 563. πάντα λέοντ', II, 129.
πῆρε κάλυβον, β, 434.
περηδήμῃ, π, 305. περηδήσαι, ω, 239. περηδήμενος, θ, 213.
περήτατος, χ, 175. 192. περήσας, III, 48.
πέρησιν, Θ, 145. 149. περήσασθε, δ, 119.
περήτιζεν. φ, 124. 149. χ, 237.
Περηδίοιο, φ, 298. περιμήδεα, φ, 296. Περίβοιον, λ, 630.
πτίεσθαι, ο, 131.
πτίεσθαι, κ, 124. πτίρων, Θ, 183. ν, 91. 264.
περῶν). III, 560.
Πεισανδρίοιο Πολυκτορίδαο ἄνακτος, σ, 298. Πείσανδρον, χ, 268. Πολυκτορίδης, χ, 243.
πείσεται παθέειν, ζ, 124.
πείσεται, ξ, 123. πείσεις, ξ, 363. πείσεαι, γ, 146.
τὸ πείσῃ κραδίῃ μάλα πτολιῆα, υ, 23.
Πεισηνορίδαο, α, 429. β, 347. υ, 148.
Πεισήνωρ, κῆρυξ, πίσυνος μάλα ἰδυίῃς, β, 38.
Πεισήνορα εὐμμελίην, ὄρχαμον ἀνδρῶν, γ, 400.
πῖσμα, ν, 77. χ, 465. ἐύστροφος, κ, 167. πείσματ' ἔκοψα νεὸς

κύα

ἀπὸ, κ, 127. πείσματα, ζ, 269. κ, 96. πείσματος, ι, 136.
πείσμαν, β, 134.
πελάαν, VI, 44.
πελάγη, γ, 91. πελάγεσσιν ἁλὸς, ε, 335. II, 73. XXII, 15. πέλαγος, γ, 174. ε, 330. μέγα μυχῷ πόντοιο, γ, 171. μέγα τοῖον, γ, 321.
πέλασσεν, η, 254. μ, 448. χ, 193. II, 504. πελάσσῃς, λ, 105.
Πελασγοὶ δῖοι, τ, 177.
πέλιδνα, λ, 576.
πέλεκ, δ, 565. ε, 186. θ, 124. 169. 209. χ, 405.
πέλεια, χ, 468. τρήρωνες τροφὴν Διὶ φέρουσι, μ, 63. πέλειαι, ο, 526. τρήρωνα, υ, 243.
πελείωσι, τ, 573. φ, 120. 260. πελείωσιν, τ, 578. φ, 76. 421.
πελίκησιν, ε, 244.
πέλεκυν ἄρμενον τὸ παλαίμονα μέγαν, ε, 234. μέγαν, ἠὲ σκίπωνα, ι, 391. ὀξὺν ἔχων τὸ χαλεὸν, γ, 443. πέλεκυς, γ, 449.
πελέμιξεν, φ, 125.
πέλεται, α, 393. ζ, 108. ο, 407. XXXIX, 2.
Πελίην, λ, 253. Πελίης, πολύρρηνος, λ, 255.
πέλοιτο, σ, 224. πέλονται, β, 276. ε, 79. θ, 160. 299. πέλοιθ', ξ, 20.
Πελοπόννησον, II, 250. 290. 419. 430. 432.
πέλωρ, ι, 428. II, 374. δεινὸν, μέγα, II, 401. κακὸς, χ. κακὸν, μ, 87.
πέλωρα, III, 225. 342. αὖτε, κ, 219. πέλωρον, ι, 257. πελώρου, κ, 168.
πελώρια, γ, 290. πελώριον, ι, 190. πελώριος, ι, 187.
πεμπάσατο, δ, 412.
πέμπε, δ, 5. 8. πέμποιεν, δ, 560. ε, 17. 142.
πεμπαῖοι, ξ, 257. πέμπτος, ι, 335. πέμπτῳ, ε, 263.
πεμπώβολα, γ, 460.
πέμψασκε, α, 38. πέμψω, ω, 93.
πένεσθ, γ, 428.
πένθεϊ λυγρῷ, β, 70.
πενθερὸς, θ, 582.
πενθήμεναι, σ, 173. τ, 120.
πένθος ἄλεσσεν, α, 342. ω, 422. ἀμύστροπον. τ, 512. μέγα, λ, 194. συναγεῖν, κ, 376. χαλεπὸν, ζ, 169.
πενίη, ξ, 157.
πενιχρῷ, γ, 348.
πένονθ, β, 322. δ, 624. κ, 348. ω, 411.
πενθάσης, γ, 115.
πενθήσειεν, ξ, 419. τ, 420.
*πενθήνωρ, Fragment. 232. 233.
*πενθήνορα, Fragment. 233. δύω, ἓ πενθήνορα, βῆτην, θ, 35.
πενταέσσας, γ, 7.
πενταέτηρος, ν, 394.
πεπαθυῖα, ρ, 555.
πεπαλαγμένον, χ, 184. πεπαλάχθαι, ι, 331.
Πεπαρήθ, ἀγχιάλη, II, 32.
πεπαρμένα, III, 121. πέπαρθε, II, 92.
πεπείρανται, μ, 37.
πεπείρημαι, γ, 23.
πέπληθι, φρένας, II, 275.
πεπλήγετο, ν, 198.
πέπληγον, θ, 264.
πεπληγυῖα, κ, 238. 319. π, 456.
πεπλημένον, μ, 108.
πέπλοι ἐΰννητοι, λιπτοὶ, η, 96. παμποίκιλοι, ε, 105. πέπλον, ε, 124. μέγαν ἠϊκανάν, σ, 291. φαίνετον πυρὸς αὐγῆς, IV, 86.
πέπλους, ξ, 38.
Peplum *Minervæ*, I, 181.
πεπυμένα, β, 28. πεπυμένον, α, 361. πεπυμένῳ, α, 213. πέπυσο, ψ, 210.
πεπύθοι οἷα, κ, 495.
πεποίηται, η, 342.
πέπωθμι, π, 71. φ, 132. πεπωθώς, ζ, 130.
πεπωθμεν, δ, 434. θ, 181.
πέσεν, ι, 447. χ, 233. III, 282.
πέπονθας, ν, 6.
πέπονθε, κ, 465. ψ, 53.
πέπτατο, ζ, 45.
πεπτεῶτες, χ, 384.
πεπτεῶτα, ξ, 354. χ, 362. πεπτεῶτας, χ, 384. πεπτεῶτες, ξ, 474.
πεπυκασμένῳ, χ, 484.
πέπυσμαι, λ, 504. πέπυσσαι, λ, 493. πέπυσαι, β, 411. ρ, 510.
περάαν, ε, 174. περάσασα, ε, 480. τ, 442. *περᾶν, III, 133.
περαιωθήτης, ω, 436.
πέρασεν, ο, 427. περάσῃ, ξ, 297. περάσητε, ο, 452.
περάτῃ, ψ, 243.
περῶσαι, λ, 157.
περθόμενον, X, 3.
Περίκλεια, XVIII, 46.
Περίκλεια novit *Homerus*, τ, 457.
Περικλύμενον, ε, 17. Περικλυμένοιο, χ, 148.
Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη, ἐπιλλοίτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος, η, 57.
Περιμήδη, Θ, 102. 252.
Περιφαμπεῖα Μάλειαν, ι, 80.
Περίδρομος, ξ, 7.
Περιδυσόμενοι ἑμεῖο αὐτῆς, ψ, 78.
Περιζαμενὰς, III, 492.
*Perizonius, Jacobus*, ad *Ælian*. η, 138. ω, 313. I, 51.
Περιηδὴς, ρ, 317.
Περικαλλὴς, ω, 425.
Περικλύστου, γ, 219. ξ, 527.
Περίκτιλα, ε, 240. σ, 308.
Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον, λ, 285.
Περικλύσης, II, 181.
Περικλυτὸς, α, 325.
Περικτίονας, β, 65.
Περικτίτου, λ, 287.
Περιμαιμώωσα, μ, 95.
Περίμετρον, β, 95. τ, 140. ω, 129.
Περιμήδης, λ, 23. μ, 195.
Περιμήκεα, ι, 487. μ, 443. Περίμηκες, τ, 183.
Περιμήκετον, ξ, 103.
Περιμηχανόωντας, η, 200. Περιμηχανόωντο, ξ, 340.
Περιναιετάουσι, β, 66. Θ, 551.
Περίξεσσε, μ, 79.
Περίοιδε, γ, 244.
Περίπλεχθείς, ξ, 313.
Περιπληθὴς, ο, 404.
Περιπλομένου, λ, 247. Περιπλομένων, α, 16.
Περίρρυτος, ι, 388.
Περίρρηδες, χ, 84.
Περίρρυτος, τ, 173.
Περισσήνην, χ, 368.
Περισκέπτῳ, α, 426. κ, 211. 253. ξ, 6.
Περίστασιν, π, 4. Περισταίησι, τ, 10. Περισταίησιν, κ, 215.
Περιστέωντο, VI, 4.
Περιστὰς, λ, 242. Περιστᾶσ', υ, 50.
Περιστείλασα, ω, 292.
Περίστειξας, Θ. 277.
Περιπεπαχίζεται αὐλῇ δῦμα κριοῦ τέτιν, κ, 10.
Περισσήνη, XVII, 21.
Περισφὼ, ε, 303.
Περισχόμενοι, λ, 401. Περισχομένοις, ω, 112.
Περιτελλομένου, λ, 294. ξ, 294. II, 350.
Περιτρέφετο, ξ, 477.

ἀμφιγυήεις, ι, 465.
ἀμφαιομένω, ε, 476.
ἀμφιδρυφής, ψ, 73. III, 461. περιφρυφέος, ξ, 431.
ἀμφιζώμασι, α, 76.
πειφερεῖ, σ, 284. πείφερεν, α, 329.
ἀμφῦσαι, α, 235. ἀμφὶς, π, 21. ω, 319. ἀμφῦσ', τ, 416.
ἀμφιάλας, γ, 384. πειχίνι, ψ, 162. πειχίνεν, γ, 437. ἀμφιάλῳ, ζ, 232. ψ, 159. ἀμφιάλῳ, γ, 426.
ἀμφιπλὴξ, κ, 146.
ἀμφίστια, XVIII, 41. ἀμφίστιον, π, 203.
ἀμφίσαι, σ, 292. ἀμφίσῃ, τ, 226. ἀμφίσῃσι φασιὴν, τ, 256.
ἀμφόασι, ζ, 272. ι, 129. ἐφ', δ, 709. ἀμφόασιν, ἐπὶ, ε, 176.
Πειρίθοος, II, 218.
πίρασπις, ε, 107. ξ, 241.
Πιερὶς, γ, 414. 444.
Πιερσφόνεια, κ, 494. λ, 216. ὠγυγὴ, λ, 212. 225. 634. αἰγυπὴ, λ, 385. κύρλω ἀμφιπόλοι, XII, 2. ἐπιειγῇ, Πιερσφονείῃ, ε, 534. λ, 47. Περσφονείας, κ, 509. ἐπιειγὴς, κ, 491. 564.
Πίρησ ὃν μητρὸς, κ, 139.
πίσα, ε, 315. πίσηιεν, Φ, 524. χ, 254. πισύντος, ξ, 475. πισῦσ', ο, 478. πισῦσι, σ, 396.
πίσεα, η, 119.
πισσοῖσι, ubi de *Telorum* lusu, α, 107.
πιθέλοισι συμφοίτην, τ, 520.
πιπίσσας, α, 130. ε, 374. ἀνὰ, κ, 506.
*Petavius, Dionysius*, α, 66.
πιπιλώσι, ν, 87. πιτνοῦσ' ἀφυσίοις, I, 27.
πίπτε, β, 147. γ, 484. 494. πίπτῃ, ε, 49.
πίσυρα ὑπηρφάνεα, μ, 99. ἀλίδασσα, ε, 196.
πιτνάσκω, μ, 231.
πίτνας, μ, 255. 260. ὑπηρφάνεα, κ, 131. μεγάλα πίτνασκε, 71. πίτνασκὲς, ψ, 327.
πίσυρα, *Fragmenta*. 52.
*Petronii* Satyricon, υ, 18.
πιφαύσκω, ι. 88. α, 100. πεφήδω, π, 134. πεφήδω, π, 411. πεφηδέα, α, 157. δ. 70. χ, 592. πεφήσομαι, γ, 187.
πίτνα, XLIII, 1.
πίσσιτα, β, 256. πισσάφατο, ω, 94.
πίφαυσκε, II, 428.
πίφαυ, χ, 54.
* πιφυσμένω, α, 18. * πιφυσμένον, ι, 455. IV, 34.
πιφυσγόπις, α, 12.
πιφήσας, χ, 217.
πιφιδέμεν, ι, 277.
πίφνε, λ, 134.
πίφρηδε, α, 273.
πιφρηδέων, τ, 477. πιφρηδέρα, μ, 49.
πιφύκασι, ν, 128. ι, 141.
πιφυρμένη, ρ, 103. σ, 172. τ, 596.
πιφυρμένον, ι, 397.
πιφυῶσας, ε, 477.
πηγὰς, ζ, 124. IV, 99.
πηγλὶς, ξ, 476.
πηγῷ κύμασι, ε, 388. ψ, 235.
πηγῶν ἱερῶν, II, 263.
πηδάλιον, γ, 281. ε, 255. 315. πηδαλίοισιν, II, 418. πηδαλίῳ, ε, 270.
πήδησεν, VI, 52.
πηδᾷ ἀναρίσιμος ἄλλος, ν, 328. ρ, 78.
πηκτὸν ἄεσμα, ρ, 32.
Πηλείγονός θ' ὡς, ἐδεδίει. Ἀστερωπῆ, *Fragm.* β, 849.
Πηλείδαο, Φ, 75.
Πηλείωνα, λ, 469. 550. ω, 18. Πηλείωνι, ε, 310.
Πηλέϊ, λ, 477. ω, 36. Πηλῆϊ, λ, 493. 504.
Πηληϊάδαο, λ, 556. Πηληϊάδην, λ, 466. ω, 15.
πήληκα, α, 256.
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, λ, 315.
Πηλοβάτῃ, I, 238. Πηλοβάτης, I, 234.
πηλῷ δρόμον ῥίψω ἐπ' αὐτὸν, I, 234.
πῆμα, γ, 152. Δωφοῖν, II, 304.
πημὸν, ε, 179. μέγα. β, 163.
πημονίῃ, II, 262.
* πημονῆς, *Fragm.* 231. πημονὴν, ξ, 255. πημονῆσιν, Φ, 563.
πήμυσε, α, 49. 190. ε, 33. η, 152. πήμυσεν, Φ, 81.
Πηνελόπεια, α, 223. κόρη Ἰκαρίοιο πείφρων, α, 329. ἐχέφρων, δ, 111. πολύδωρ, α, 293. δαίφρων, α, 48. *Fragmenta*. 93. Πηνελόπειαν ἀδυσμένον, χείρεσσι παύσας πλαυσμοῖο, δ, 800. Ὀδυσῆ πηνελόπεια, Φ, 158.
*Penelopa* & ejusdem Telæ, *Allegoria*, β, 105.
πῆξαι, α, 163. πῆξε, χ, 83.
πηὸς δ', φ, 81. πηὸν, ψ, 120.
πήρη, ρ, 411. 466. ἀσκὸς, πυκινὰ φαγάλεια, ρ, 437. ρ, 197. σ, 107. πήρης ἀσκαλίης, ρ, 357.
Πηρῶ, ἰφθίμῳ, θυίῃ βεβοτῶσι, λ, 286.
πήχεα, ρ, 38. ω, 346. II, 117. λευκὼ, ψ, 240. πήχεϊ, φ, 419.
πηῶ, κ, 441.
πῆρ, ι. 135. II, 60. IV, 30.
*Pigres, Artemisiæ* frater, Tract. de *Batrachom.* §. V, fol. 3. *Margites*, Argument.
πὶς οἶνος, ι. 347. πίον, λ, 231. 583. 584.
πίζε, δ, 287. πίζεν, δ, 419. μ, 164.
πίζον, μ, 174. 196.
πίον, pro πιέειν, λ, 231. πῖ, Φ, 70. κ, 386.
πίνεμεν, τ, 173. πίνεμεν, β, 328. ψ, 311.
πίνθ', *Priori* brevi, ο, 377. *Priori* longâ, π, 143.
πίνε, δ, 511. λ, 97. 152. 389.
Πιερίηθεν, III, 85. Πιερίηι. ε, 50. Πιερίης, II, 216. III, 70. 191.
*Pieri* Hieroglyph μ, 329. XVIII, 1.
πιστοὶ, Φ, 336.
πίσυνος, α, 279. πίσυνθε, λ, 344. ω, 460.
πίσυν ὑφέστῳ εἶτ', ψ, 305.
πικρὸν, ε, 323. πικρόγαμον, α, 266. δ, 346. ρ, 137.
πίμπλαντ', δ, 662.
πίλνατο, κ, 248. υ, 349.
πίνακας, α, 141. δ. 57. μ, 67. π, 49.
*Pindari* Fragmentum insigne emendatum, α, 3. aliud *Fragmentum*, α, 240. *Pindarus* laudatur, τ, 338. 457. φ, 303. XVIII, 47. *Pindari* Editores *Oxonienses* laudantur, *ibidem*; & χ, 24.
πῖπτε, ε, 94. ζ, 249. κ, 177. ξ, 109. 168. ο, 390. π, 141. υ, 136. φ, 310.
πιτνάμ, β, 305. η, 220. * π, 136. σ, 3. φ, 69. πίτνε, μ, 460.
πίτνα, ι, 45.
πιτνὶ φρένας ἴκει, υ, 228. εἶδος ἐῷ πιτνάσσῃ, υ, 71.
πιτνὰς, α, 229. πιτνῖας, δ, 211.
πόα, *Priori* longâ, κ, 160.
πίσεα, β, 56.
πιστέρη, II, 48.
* πίσεα ἢ πίμπλω, XLVII, 19.

Πίνω δινάμενα, XVIII, 2.
*Piſciculus Nicolaus*, Urinator *Siculus*, μ, 235.
πιτνὰ, λ, 455. ω, 482.
πιτνάς, III, 533. πιτνῆναι, ο, 435. πιτνῆτον, φ, 218.
πίσυνος, σ, 139.
πίσυρες, ε, 70. π, 247.
πίτνας εἰς ἐμὸν χέρας, λ, 391.
*Pittaci* Dictum, ε, 69. Molæ, υ, 106.
πίτνασι μακρῆσιν, I, 186.
πιφαύσκειν, III, 537. πιφαυσκέμεν, λ, 441. πιφαύσκομαι, β, 44. ε, 517. φ, 305. ψ, 262. πιφαυσκόμενος, β, 162. ν, 37. * II, 444. πιφαύσκων, μ, 165. χ, 131. 247.
πίων, λ, 95. πιὼν, κ, 326.
πλαζομένῳ, μ, 61. ψ, 327. πλαζομένη, φ, 363.
πλαγκτοσύνης, ε, 342.
πλάγξ' ὑπὸ Συκανίης, ω, 306.
πλάγχθημεν, ξ, 311.
πλαζόμενοι, ξ, 278. πλάζχθη, α, 2.
πλᾶζε, β, 396. πλάζει, ω, 75. πλάζετο, ε, 389.
* πλακόεις, I, 36.
πλακόεσσα, I, 95.
πλακοδὴς, III, 75.
πλακτὰ' αἰγῶν αἰπόλια, ξ, 101. * πλακτὴς, I, 161.
*Plato*, β, 135. ο, 245. τ, 178. ὁ Φαίδρῳ, μ, 63. *Schol.* Arguitur, II, 545. ejus Epigr. XVIII, 3.
πλατύνωσι, I, 287.
*Plautus* emendatur, ε, 125. *Homerum* exprimit, π, 35.
πλέαν, ε, 278.
πλέειν, ε, 34.
πλείη, ο, 445. υ, 355. πλεῖοι, μ, 92. πλεῖος, δ, 319.
πλεῖον, Θ, 475.
πλείονα, μ, 188. πλείονες, σ, 246.
πλείοντες, ε, 368.
πλείοσι, μ, 196. πλείοσιν, τ, 168.
πλειστήρη σὺν κληῖδι, λ, 358.
πλείστης ἠμείψαντο, ω, 463.
πλεῖστα, δ, 127.
πλεῖστ' ἐπὶ χ, 175. 192. πλειστοῖς, ε, 247.
πλεξαμένῃ, κ, 168.
πλέονες, β, 277. πλεόνεσσι, β, 251.
πλέωσι, μ, 70.
* πλευρὰ, ρ, 232.
πλεύσασθ', μ, 25.
πλέων, *Participium*, α, 183. δ, 474.
πληγῇσι, μ, 416. ξ, 306. πληγέα, φ, 50.
πληγὰν ἀδάμαντα, ρ, 283. πλαγῇσι, σ, 54. πλαγῇσιν, ν, 82. ἀνεκλίνησιν, δ, 244.
πλᾶθ', II, 452.
πλάθε, XXXI, 11.
πλάθουσαι, λ, 418.
πληθύϊ, δημοσίᾳ μοῦνον ἐόντα, π, 105. πληθὺν, λ, 513. I, 168.
πλήθουσι τραπέζαις, ι, 8. πεφαμοὶ, XXXVI, 4.
Πληϊάδων, ε, 272.
πλήκτρῳ χρυσείῳ, II, 185. πλήκτρῳ, III, 53. 498.
πλημμυρὶς, ι, 486.
πλῆντο, Θ, 57.
πλῆξε, κ, 162. πλήξας, υ, 17. χ, 20. I, 225.
πλησίστιον, τ, 198. πλησιόμβροι, ξ, 87. πλήσσουσι, ε, 93. πλῆσθεν, δ, 705. τ, 472.
πλησίον, λ, 7. μ, 149.
πλῆτο, ξ, 267. ὠὸ, μ, 417. ξ, 307.
*Plinius*, δ, 72. 405. 477. 499. ε, 272. 283. ζ, 162. Θ, 249. ι, 208. κ, 305. ξ, 31. ρ, 291. σ, 195. τ, 457. χ, 481.
πλίσσονται, ζ, 318.
πλοιήμονι, XXIII, 3. I, 26. 163.
πλόον δολιχὸν, γ, 169. πλόος, *Fragm.* 152.
*Pluralis* Numerus cum *Duali* ſæpe jungitur, λ, 210. II, 487. III, 500. XLVIII, 15.
*Plutarchus*, δ, 563. de Puero *Corinthio*, *Homerum* recitante, ι, 306. *Homero* Verſum reſtituit, ζ, 9. cur ὑγρὸν ἔλαιον, ζ, 79. σ, 280. υ, 23. φ, 397. emendatur, ex *Homero*, φ, 397.
πλῦτος, ω, 485. XXIX, 12. XLVIII, 3. πλυσίῳ, ξ, 206. XLVIII, 4. ὁ Πλοῦτος, Δήμητρος, καὶ Ἰασίωνος, ε, 125.
* πλοχμῷ βοτρυόεντι ἐπερρώσαντο, *Fragmenta*. 207.
πλῦναι, ζ, 93. πλυνέουσι ζ, 59. πλυνέουσι, ζ, 31.
πλυνοὶ, ζ, 40. ἐπιπλῶνοι, ζ, 86.
πλυνύσῃ, ο, 419.
πλοίοιο ἐλαφρῆς, ε, 240. πλοίοισιν, XXI, 7.
πλοῖῃ ῥηϊδίῃ, κ, 3.
πνίᾳ, ε, 469.
πνείοντες, δ, 361. χ, 203. πνείουσαι, δ, 446.
πνίξαντες, I, 157.
ποιὰς, δ, 839. ποιῇ δ, 402. ποιῇς, α, 98.
πόδα, τ, 468.
ποδάνιπτρα, τ, 504. ποδῶν, τ, 343.





ποδὶ θείῳ, ι, 43. ποδὸς πτερύων, *Fragm.* 171.
ποδῶκες, ι, 453. ποδώκεσσι, π, 287. ποδώκεσι, I, 39.
ποδώκεϊ, β, 375. δ, 748.
ποδώκεσσα, τ, 136.
ποδῶν, Θ, 414. κ, 505. ο, 513. 545. ποδοῖν, β, 126.
ποδήμεμαα, μ, 110.
ποθὸς, δ, 596. ὑγρὸς, XVIII, 33. Ποιάσιον, ἄγλαὸν υἱὸν, Φιλοκτήτην, γ, 190.
ποιεῖτ', β, 126.
ποιῇ, σ, 369. ποίῃ, π, 222. σ, 367.
ποιήσω, δ, 337.
ποίην, III, 232. ἄκεσίν, XVIII, 26. ἐρεπτάλεα, III, 27.
ποιῆσαι, α, 250. ποιήσειεν, α, 387. *Poetica* Certamina *Homeri* tempore in uſu, V, 19.
ποιητῆσι, ν, 306.
ποικίλμασιν, ω, 107.
ποικιλομήτεω, γ, 163.
ποικίλον, α, 132.
ποιμαίνεσκεν, ι, 188.
ποιμένα λαῶν, δ, 532. ποιμένι λαῶν ἠνορέην, κ, 82.
ποιμένος, ι, 122.
ποινὴν, ψ, 312.
ποιπνύσασα, υ, 149.
πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ, ζ, 284. χ, 284. II, 392. πολέσσιν, ε, 54.
πολιμηκέα, μ, 116. χ, 2. XXVII, 5.
πολιμιζόμην, ν, 315. ξ, 240. ο, 153. πολέμιζον, γ, 86.
πολεμιστὴ, ω, 498.
πολέμοιο, πολυαίκου, λ, 313.
πολιμόκλονον ἔργον Ἄρηος, I, 4. Παλλάδα, I, 267.
πόλεμον, α, 12. 138. πολεμόνδε, λ, 447. φ, 39.
πολεύειν, καπὶ ἄκυ, χ, 223.
πολῆος, α, 185. ζ, 40. 263. ω, 383. 395. ψ, 121. ω, 211. 307. πύργοι, πύργους, XLVI, 1.
πολιαὶ, IV, 229. πολιὴ, δ, 580. ζ, 272.
πόλις, 560. πόλις, ο, 411. πολίεσσιν, φ, 252.
πολιοκροτάφοισι, XLV, 3.
πολιοῖσι, VII, 2.
πολίτην, η, 131. ρ, 206.
Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν, κ, 224. *Politianus*, *Angel.* α, 326. ι, 3 λ, 426.
Πολίχνης, *Fragm.* Iliad. β, 557.
πολίων, ω, 417.
πολιῶν, III, 223.
*Pollux*, κ, 217. Not. *Schol.*

πολυμήκ☉, λ. 313.
πολύμνι', μ. 184.
*Polyenus*, Stratagemat, ι, 406.
πολυαιγίς, ξ, 353. XVIII, 17. *πολυαιγίσι, XXIX, 14.
πολυάρητος, ζ, 280. τ, 404.
πολυβοτήρες, δ, 406. κ, 125. π, 324. 352.
Πολύβοιο, & Πόλυβος, Αἰγυπτίω βασιλεὺς, Ἀλκάνδρης ἀνὴρ, δ. 126. δαίφρονος, ο, 518. Πόλυβος δαίφρων, θ, 373. χ. 243. Πολύβῳ, α. 399. π, 345. 434. σ, 348. υ, 359. φ. 320.
πολύβωλ☉, π, 282.
Πολύγνωτος, υ, 66.
πολυδαίδαλον, ζ, 15. πολυδαίδαλ☉, ν, 11.
πολυδακρύτοιο, τ, 213. φ. 57.
Πολύδαμνα, Αἰγυπτίη, Θῶνος παρακοίτις, δ, 228.
πολυδίψιον, δ, 737. ψ, 139. 359.
πολυδίσμου, ε. 33. 338. η, 264.
Πολυδύκη, XVI, 1. Πολυδύκεα, ἀμαιμακέτην, XXXII, 3. πύξ ἀμαθὸν, λ, 299.
πολυδίψιον Ἄργος, *Fragment.* 163.
πολύδωρ☉ ἄλοχ☉, ω, 293.
πολυήρατος, ο, 365. ψ, 354. III, 186.
πολυηχέα φωνὴν, τ, 521.
πολυθαρσὴς ἐσείσατο μένος, ν, 387.
Πολυθρυλίδη, χ, 287.
πολύϊτις, ρ. 296.
πολυϊδρείῃσι νόοιο, ψ, 77. νόῳ πολυϊδρείῃσιν, β, 346.
πολύϊδρις, ο, 458.
πολυΐχθυον, II, 417.
πολύκαρπος ἀλωὴ ἐρρίζωται, η, 122. πολυκάρπῳ ἀλωῇ, ω, 220.
Πολυκάστη καλὴ, γ. 464.
πολυκερδίαι νωμῶν σὺν φρένας ἐσθλὸν νόον, ν, 255.
πολυκερδίῃσιν, ω, 166.
πολυκηδὴς, ι, 37. πολυκηδέα, ψ, 351.
πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
Πολυκλείος υἱὸς Ἄρεως☉, *Fragm.* Iliad. β, 856.
πολυκλήϊδι, 9, 161. υ, 382. ψ, 324.
πολυκλήρων, ξ, 211.
πολυκλύστῳ σὺν πόντῳ, δ, 354. ζ, *9. 204. τ, 277.
πολύκμητον, ξ, 324. πολυκμήτῳ, δ, 718.
πολύκοσμον, XVIII, 37.
Πολυκτορίδαο, σ, 298. Πολυκτορίδης, χ, 243,
Πολύκτωρ, ρ, 207.
πολυλήϊον, III, 171.
πολυλίσσοισι, II, 347. πολύλισσον δ' σ' ἐκάνω, ε, 445.
πολυμήλῳ, III, 2. XVII, 2.
πολύμηλος, β, 173.
πολυμηχανίῃσι, ψ, 321.
πολυμήχανον, III, 319. πολυμήχαν☉, α, 205.
πολυμνήστη, δ, 770. πολυμνήστην, ξ. 64. ψ, 149.
πολύμυθον, β. 200.
Πολυνίκη Τεκτονίδαο, θ, 114.
πολυπαίπαλοι, ε, 480.
πολυπειρίη, ψ, 15.
πολυπειρίης, ξ, 386.
Πολυπημονίδαο, α, 304.
πολυπήμων☉, III, 37.
πολυπίδακα, XVIII, 30. πολυπιδάκη, IV, 54.
πολύπικρα κῆ αἰνὰ, π, 255.
πολυπλάγκτοισιν, ρ. 425.
πολυπλάγκτους ἀνθρώπους θηεῖ δυόωσα, υ, 195. πολυπλάγκτῳ ἔοικεν, ρ, 511.
πολυπρήμονες δὲ μάλιστ☉ damnatur, δ. 492.
πολυπτύχῳ, XLIII, 2.
πολύπυργον, II, 242.
πολύπυργος, ζ, 335. τ, 292.
πολύρρηνος Πελίης ναίεν, λ, 256.
πολυσάφυλ', XXV, 11.
πολύστον☉, τ, 118.
πολύτλας, ε, 171. 354.
πολυτλήμων, σ, 318.
πολύτλητε, λ, 38.
πολυτρήτοισι σφόγγοισι, ε, 111. χ, 439. 453.
πολύτροπι, III, 438. πολύτροπον, α, 1. III, 13. πολύτροπ☉, κ, 330.
πολύϋμνοτον, XXV, 7.
πολυφάρμακα, XLVII, 15. πολυφαρμάκῳ, κ, 276.
Πολυφειδέω, ο, 249. μάντιν ὑπείρθυμον, βροτῶν ὃς ἄριστος, ο, 252.
Πολύφημ', ι, 403. Πολύφημον αἰτίζομεν, α, 70. Πολύφημος, κρατερὸς, ι, 407. 446.
πολύφημον ἀγορὴν, β, 150. πολύφημ☉, ἀοιδὸς, χ, 376.
πολυφλοίσβοιο, ν, 85. 220.
πολυφόρβῃ, II, 365.
πολύφρονα, ξ, 414. 464. υ, 239. φ, 204. πολύφρον☉, ϑ, 297. 327.
Πολύφωνος *ἄνακτος, I, 209. ἀπολυμήνειον, I, 211.
πολύχαλκον, γ, 2 πολυχάλκῳ, ο, 424. *πολυχρήσιον, III, 125.
πολυχρύσοιο, γ, 305. πολυχρύσῳ, IV, 1. 9.
πολυώνυμ☉, II, 82.
πολυωπὸν δικτύον ἐξέρυσαν, χ. 386.
πόμπευον, ν, 422.
πομπὴ δ' φίλα δῶρα, θ, 545. πομπῇ, ε, 32. πομπῆσιν, XIV, 5.
πομπῆες, γ, 325. 376.
πομποὶ, XL, 4. ἀπήμονες, θ, 566. ν, 174.
ποντῖτο, ο, 222. ποντίοις, ε. 258. υ. 159. ποντόμβρ., III, 435.
ποντομέδοντα ἱρὰ, XLVII, 20.
πόντοιο οἰζυροῖο, XXXII, 17. πόντος ἀμείτητ☉, χαλεπὸς, ψ, 249. πόντος ἀρχαλέος, II, 533.
Ποντεὺς, θ. 113.
πόντον, XXI, 3.
πόντοις, ε, 446. πόντον ἀπείρονα, δ, 510. ἀμφίλιχον, XXXII, 8. ἀτύμβου, ὃ, 370. εὐρέα, ω, 118. ἠροειδέα, δ. 263. ἰοειδέα, λ, 106. ἰχθυόεντα, δ, 381. κυμαίνοντα, δ. 425. μειλιχόπαι, γ, 158. οἰνοπα, α, 183.
Ποντόνοος, η, 179. Ποντόνο☉, η, 182. θ, 65. ν, 53.
ποντοπορήσασθαι ἐπ' ἀλείτρεα χεῖρας ἔχοντα, ε, 277.
ποντοπόροι ναῦται, XLII, 1. ποντοπόρ☉, μ, 69.
ποντοπορήσης, λ, 11.
ποντόφιν, ω, 83.
πόντῳ εὐρείῃ, α, 197. ἠερόεντι, γ, 293. ἰχθυόεντα, κ, 458. οἴνοπα, ε, 132. πολυκλύστῳ, δ, 354. ζ, *9. 204. τ, 277.
πόνων εὖ εἰδὼς, δ, 818.
πόποι, α, 32. 253. δ, 169. 333. 663.
πόρε, δ, 130. πόρεν, δ, 228. πόρεσαν, β, 186.
πορεύσω, I, 173.
πόρῃσιν, ξ, 264. ε, 433. πορῆναι, I, 259. πορήσω, III, 180.
πορθμῆες, υ, 187.
πορθμῷ, δ, 671. ο, 29.
*πόρκις ἄγραυλος, κ, 410.
πορεῖν, XLVII, 10.
πόρον Ἀλφειοῖο, II, 423. ἡμαθόεντα Ἀλφειῷ, III, 398. πόρους, μ, 259.
πόρπας, IV, 164.
πόρσυνε, γ, 403. φ. 347.
πορφυρόφοι, II, 21.
πόρφυρε, δ, 427. 572. κ, 309.
πορφύρεα, δ, 298. κ, 353. πορφύρεον, β, 418.
*Porphyrius*, de Antro Nympharum, ζ, 201.

ζ, 201. ν, 103. 372. ω, 12. *Prologem.* 113. illius Ζητήματα Ὁμηρικὰ, β, 315. ζ, 265. κ, 513. σ, 11. IV, 138. *Prolegom.* 83. ejusdem *Epigramma*, λ, 538.
περφυρογάννηβι, II, 121.
περῶν, τ, 529.
πέσε φιάλαι, φῶτα ἰδέσαι, ζ, 199.
πέσε κυκλὶς πύξινα φόνον, λ, 429.
Ποσειδάων γαιήοχε, γ, 55. ϑ, 350. κυανοχαῖτα, ι, 528. Ποσειδάων, ἄ, γαιήοχε, κυανοχαῖτα, μάκαρ, εὐμενὴς ἥτορ ἔχων, πλώσει ἀγωγὸς, XXI, 6, 7. μεγαλοδωνὲς, σεσοσίχαις, XL, 1. Ποσειδάων, ὁ, α, 77. γαιήοχος, α, 68. σεσοσίχθων α, 74. Ποσειδάωνα, ϑ, 344. γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο ϑαλάσσης, ϑεὸν μέγαν, πάντον, XXI, 1, 2, 3. Ποσειδάωνι, γ, 43. Ποσειδάωνϑ, α, 20.
ποσὶ, ϑ, 247. καρπαλίμοισι, ζ, 33. III, 225.
Ποσειδήϊον, ζ, 266. II, 230.
*Posidonius*, malè *Homerum Anacharsidè* juniorem facit, ε, 403. *Aristarchi* Lector, ρ, 75.
πόσιν, ἄνδρα, α, 15. ἰώλαν, ϑυμαλέοντα, δ, 724. Φίλοι, α, 363.
πόσιν, ποτὸν, α, 191.
ποσὶν, α, 131.
πόσιος, ἀνδρὸς, π, 75. ποτοῦ, α, 150.
ποστὶν, α, 96. λιπαροῖσι, β, 4.
πόσσι, ω, 287.
ποταμοὶ μεγάλοι, λ, 156. ῥέοντες, τ, 207. ποταμοῖο ϑλίβοντος, δ, 477. ϑεῖν, XXXIV, 4. καλλιρόοιο, ε, 441. ξανθῷ, XXXIII, 4. ποταμοὶ, ζ, 59. ἁλιμυρέοντα, ε, 460. δινήεντα, ζ, 89. XX, 2. Ὠκεανὸν, λ, 638. ποταμοῖϑ, κ, 159. Ἐνιπῆϑ ϑείοιο, λ, 237. Αἰγίϑῳ ποταμῷ, ξ, 258. 427. ποταμῶν ἐλελίχϑων, κ, 515. ἱερῶν, κ, 351.
ποτέονται, ω, 7.
ποτῇ, χ. ποτὶ, ε, 337.
ποτηταὶ, μ, 62.
ποτῆτα, σ, 406. ποτῆτος, δ, 788.
ποτιδέγμενοι, vid. ποτιδέγμενοι.
ποτιδέρκετον, ι, 234. 249.
ποτικέκλιται, ζ, 308.
ποτιπιφαύσκουσα, ν, 98.
ποτιπίνοτο ἴμεϑα, β, 77.
ποτιφωνήσας γλυκὺ, ι, 456.
πότμου ἀεικέα, ἐπίσποι, β, 250. δολόεις πάλε πότμος, I, 50.
πότνα, ν, 61.
πότνι', α, 14. πότνια, δ, 513. πότνιαν, IV. 24.
ποτνιάασϑον, XXXVII, 6.
ποτὸν, α, 149. ποτὸν ἄκρητον ϑυῖον, β, 341. ἡδὺ, ι, 354.
ποτίμοιαι, III, 555.
ποτῴη, malè à ψαδυκελιτικῷ capitur, α, 411.
πυλαιόϑεν ϑρῶν, τ, 408. III, 514.
πυλὸν ἰφ' ὑγρὴν, δ, 709. ὅμιλον, ρ, 67.
πυλύπους, II, 77. πυλύποδες, ε, 432.
πρᾶγμα, vid. χρῆμα.
Πραμνείῳ σάκκα οἶνον, κ, 235.
πρεσβίδεσσι, ἐλίσσων πὲρ ἱκνεῖται, ϑ, 547. ἰδυίῃσι, η, 92. III, 49.
πρεσσαὶ κοσμηταὶ, η, 127. πρεσσὴ, ω, 246.
Πρόσωϑ, I, 251.
*Πραοσοφάγοι, I, 232. Πραοσοφάγοις, I, 229.
πρέμνων, III, 238.
πρίπει, μ, ϑ, 172.
πρίσϑα Κλυμένοιο ϑυγατρῶν, γ, 452.
πρίσϑειρα τέτυκται ϑεῶν παρὰ πᾶσι βροτοῖσι, IV, 32.
πρισϑηΐδα πιϑὴν, XXVIII, 3.
πρίσϑην, κατὰ, ϑ, οἷς γαλόωσιν ἕκαστος, III, 430.
πρισϑίσῃσι, XXIX, 2.
πρισϑύπτοιϑ ἐ ἄρεσϑ αἰπολίῃσιν ἰάλλειν χαλκεόν κεν εἴη, ν, 142.
πρηκτῆρες, ϑ, 162.
πρηνεῖ, II, 333. πρηνὴς, ε, 374. χ, 296. I, 204. 210.
πρῆξαι, β, 191. π, 88. πρήξαντϑ, γ, 60. πράξει, τ, 324.
πρῆξις, γ, 72. ι, 253. II, 397. 453.
πρῆξις ἣν ἐφέπετε μυρομένοισι, κ, 202. 568. ἰδίη, ὁ δημιϑ, γ, 82.
πρήσσησιν, γ, 476.
πρὸ, VII, 10.
Πελάμοιο, ε, 106. λ, 420. ἄνακτος, γ, 107. Πελάμων, ξ, 241. φ, 230.
πρέσϑο, α, 340. ξ, 115. 452. ο, 482.
πρὸ ἄρα καταλιχϑὰ ὑ σὺ χρὴ, ο, 393.
πρισσὸν ἐλίφαντος, σ, 195. τ, 564.
Προαναφώνησις, ἡ Προκλητικὴ ἀναφώνησις, β, 127. 367.
προβάλεσϑε, ε, 331. προβάλοντο, γ, 445.
προβάσιν π, κεμάλιά τε, β, 75.
προβάτοισι, III, 568.
προβιβὰς, ρ, 27. προβιβῶν ἴκμ πασὶ, III, 149. προβιβᾶντα, ο, 554.
προβλῆτες, ε, 405. κ, 89. ν, 97.
προβλώσκειν, φ, 239. 385. προβλωσκέμεν, τ, 25.
προβόλῳ, μ, 251.
προγιγνέσϑω, β, 29. ω, 159.
προγόνοι, ι, 221.
προδαὴς, δ, 396.
*Prodici* ὥραι, ν, 288.
προδόμῳ, δ, 302. ξ, 5. ο, 5. 465. υ, 1. 143.
προέηκε, β, 147.
προ εἴπομεν, α, 37.
προειλὼν, ρ, 457.
προέμεν, κ, 155.
προερίσαμεν, ν, 279.
προερύσαμεν, ι, 73.
προέτσαν, δ, 681.
προήκεα, μ, 205.
προήτορες, λ, 514.
προθύρεσσι εὐκόσμητα, III, 384.
προθύρεσσι, α, 119 προθύρεσϑ, α, 103. προθύρεσσι, δ, 20.
προϊάλλε, ξ, 18. ο, 369.
προϊδὼν, δ, 396. ε, 393.
προΐει, ν, 64. ω, 518. 521. προΐεις, ω, 332.
προΐεσα, β, 92. ν, 381.
προΐξ, IV, 153.
προΐσσει, μ, 253.
προϊκὸς χαριζομένϑ ἔπος, ἀρχαῖον, ν, 15. προϊκὸς μισϑῶσαι Ἀχαιῶν, ρ, 413.
προΐκτης, ρ, 352. προΐκτης, ϑερσαλίϑ ἐ ἀναιδὴς, ρ, 449.
προκάδων ἀκόρητοι παρδάλιες, IV, 71.
προκαλίσασϑαι, ϑ, 142. προκαλεύμενϑ, III, 241.
προκαλίζεο, σ, 20.
πρόκας, ἠδὲ λαγωὺς, ρ, 295.
προκελάδια, α, 148. δ, 67. 218. ε, 200. ϑ, 71. 484.
*Proclus*, λ, 133.
Procurator Academ. *Cantabrig. Joh. Davisius, Reginensis*, II, 296. Vid. *Cicero*, *Maximus Tyrius. Prolegom.* CXXIV. Not.
Procorum *Penelopæ* Numerus, π, 245. Vid. μνηστῆρες.
Πρόκλεια, λ, 320.
προλέλοιπεν, β, 279. προλιπεῖν, ν, 331. προλιπὼν, γ, 314.
προμάχοις, ω, 525. I, 203. προμάχοισι,

φαίχοισι, Β, 378.
περιπεπτύγας, Λ, 232. περιπεπτύγεσι Φ, 230.
περιπολάς, δ, 22.
περιμέδ, λ, 492.
περιτίθησι, ι, 364.
περίτροπα ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα, ι, 161. 556.
Pernapinus, XVIII, 1.
Perotetus, ξ, 327.
Propertius, λ, 234. 286, ξ, 199. VI, 53.
περπιτόνῃς, I, 249. 251. περπιτόντες ἔρεσσον, ι, 496. μ, 194.
περπερνὶὶ τύψας, χ, 98.
περπερόκυλιν δάδμεν, ρ, 525.
περρίσσεται, ι, 444.
περσάξας, χ, 337, 342, 265.
περσέλικτον, κ, 392.
περσκαδάντα, σ, 439.
περσκέψασθαι ἀρίστην τὴν Ἠλίδα, τ, 433.
περστάθη, ξ, 1.
περτέθοικε, φ, 5. 43. III, 99.
περτερίκτην, ω, 385.
περτέτμη, α, 178. 221. β, 39. γ, 13. 25. 229. &c.
περτέχνιον, ι, 305. III, 129.
περτέχλιον, φ, 138. 165.
περτέλεσθε, μ, 34.
περτεταλμένος, ν, 95.
περτέτλαζε, λ, 582.
περτέτηκε, χρ. περὶς ἔσχε, υ, 73.
περτίλεσπόμισθ', XLVIII, 1.
περτέφη, α, 63. 156. 383. β, 384. &c.
περτεφάνοις, δ, 69.
περτίγανα, ρ, 446.
περτινάξαι, α, 122. 252. 336. &c.
περτίδων), ν, 155.
περτίσεις, π, 5.
περτυκηδ, φ, 35.
περτυρὸν, π, 29.
περτωτιλάσας, ι, 285.
περτωτύξατο, δ, 647. περτωτύξομαι, χ, 22.
περυφᾶλε, ψ, 106.
περυφυΐ', τ, 58. περυφύκοι, ψ, 433.
περύσσαι, καλὰ, θ, 85. περύσσαν, XLVII, 22. χαρίεν. XXX, 12. περυσίαν ἱστορῆσαι, IX, 2.
περφυρόεσσα, σ, 374. περφύρεον, ψ, 196.
περφυλίγμεθα, β, 205. περφυλίγμενον, β, 186.
περφυλίκρας), ρ, 518.
περφύσηται, α, 112.
περφυσιόωσι, λ, 142.
περφυσόωσι, π, 31. ψ, 365. περφυσόωσ', ε, 389. περφυσόωσι, ξ, 219.
περτόνοισιν, β, 425. ο, 290. περτίνυς: μ, 409.
περτράπη), λ, 18.
πεφίπαμψα, ρ, 54.
πεφύφκυια, ι, 145.
πεχόμβ, γ, 8.
περφιρίσσας, θ, 129. περφιρίπεσον, φ, 134.
περφίρη), θ, 210. περφίρεσκεν, 64.
περφρασσ', ε, 161. περφρασσα, κ, 386.
περφρων, β, 230.
περφύγοιεν, χ, 325. περφυγὼν, λ, 106.
περφύλαχθη, II, 538.
περχίσι, II, 241.
περχυ, ξ, 69.
περχοὰς, ε, 453.
περχόῃ, καλῇ, χρυσείῃ, α, 136. δ, 52. η, 172. κ, 368. ο, 135. ρ, 91.
περχοτῆσι πίτνησι, II, 383.
Πρυμνεύς, θ, 112.
πτόμενος, ν, 84. πτόμενος, β, 417. *Advertibilitèr* μ, 411. *πτόμενος, ν, 75.
πτυοιήσ', Β, 418. πτυοιήσαι, ι, 178.
πτυμνὸν βάλε δεξιὸν ὦμον, ρ, 504. πτεροέσσῃσιν κεδνὸν νόστον, ρ, 463.
πτύξαν δυσάρη, II, 68.
*πτώλα, I, 187.
πτωχῆβαι, Φ, 263. πτωχήσῃ, II, 450. VI, 4. πτωχήσκοι, π, 431.
πτώσσης κέπφε, II, 22. 144.
πτώσης, μ, 230.
*Proteas*, Zeugmatites, λ, 14.
Πρωτεὺς ἰφθίμου βυκάτορ ἁλίοιο γέροντος, Δ, 365. Πρωτεὺς, δ, 113. ἀθάνατος, Αἰγύπτιος, Δ, 385.
πτωτὸν πλοῖον ναυῒ, Θ, 35.
πύαρμος, τοῖς Παλαμοῖς, ὄρνις, ρ, 541.
πυῆσι, β, 151. πυκασθῇ, ε, 53.
*πύρτας σπάλα πλατείαν, I, 112. Not.
πύρτης, I, 37. 46.
*Πυρριφάνην, I, 222. βικελίδης I, 224.
πυρεύειν, α, 122. β, 269. 362. δ, 25. 77. &c.
πυρὸν, τὰ νύκτωρ, ὡσεὶ, η, 36.
πυρύκαστε, ε, 149. III, 541. ξανθῆσι, XXXII, 13. πυρύκαν, XX, 1.
Πυλαιμένης, τὸ πρότερον Σφαγεύς, Δ, 228. Ἀνακλαυσίης, β, 106. Εὐρυλόχης, η, 72. *Hephæstion*, Δ, 279. κ, 305. λ, 133. μ, 63. σ, 5. τ, 407. *Alexandrinus*, de *Vitis* scripsit, ι, 366.
πύλαρος, Χ, 3. πύλαρον, τ, 263. ω, 542.
πύλιόθεν, Τρηΐη, δαὴν, α, 2. Κεφάλοιν, ι, 165. αἰπὺ. γ, 485. ἀλεξίφαινον, II, 410. ἐὐκλείτοιο, γ, 4.
πύλον, β, 383. 397. ξ, 472. ο, 310.
πύλοπόρθιον, ι, 504. 530. πύλοπορθίου, σ, 355. ω, 119. πύλοπορθος, Δ, 3. π, 442. χ, 283. πύλοπόρθῳ, ξ, 447.
πύλος ἠγαθέοιο, ω, 383.
πύρδην, ζ, 128.
πύσκασε, α, 439. ζ, 111. 252.
πύσκας, ἀλόμενοι, III, 386. ἐπεμοίσκετε, τ, 438.
πύσσατο, σ, 362. πύσσατ', χ, 304. πύσσατο, ρ, 227.
πύωκαστ' αἰθυίῃσιν ἐοικότες, XLII, 2.
πύωχούσι, φ, 19. πύωχούσι', σ, 2. πύωχούσιν, ο, 308.
πύωχοὶ ἀνέρες, ἀπολωλεκότες βίοτον. β, 337. πύωχοί τε, ξεῖνοί τε, καὶ Διὸς ἐστὸν ἅπαντες, ζ, 208. ξ, 58. πύωχὸν, ρ, 387. σ, 49. πύωχῷ, ἀπολωλεκότες βίοτον. ρ, 220. πύωχὸς, ξ, 400. ρ, 366. φ, 292. 327. πανδήμους, σ, 1, πύωχὺς κακοείμονας, φ, 41. πύωχῷ, π, 209. ρ, 18. σ, 402. λάζαλέῃ, π, 273. ρ, 202. 337. ω, 156. πύωχῶν, ρ, 475. σ, 105.
*Pusæus*, XLVIII, Not. ad *Tzetzem*.
πυγμαχίῃ, II, 149.
πυγμάχοι εἰμὲν ἀμείνονες, Θ, 246.
πυγόστιον, π, 517.
πυόλοιν, τ, 553.
*Pythagoras*, τ, 27. 73.
πυθέσθαι, α, 161. πυθέσθ, II, 363. πυθοίατο, μ, 46.
πύθεται, γ, 15. δ, 494. πύθεσθαι, δ, 713. τ, 486.
Πύθιον, χρ. Πύθιον, II, 373.
πυθμέν' ἐλάτης, ν, 122. 372.
Πυθοῖ δ', ἠμὲν Θ, 80. XXIII, 2. Πυθὼ, II, 372. πρὸς Πυθῶ, II, 517. πτερόεσσα, II, 183. Πυθῶδ', λ, 580.
Πυθῶνα, ubi de *Pythonis* Divitiis, III, 178.
πύκα, α, 333. 436. Θ, 458. π, 413. *XVIII, 20.
πυκάζοιτο, μ, 225. πυκάσσας, λ, 319.
πυκιμη-

πυκιμηδέος, α, 438.
πυκινὰ, ε, 53. ι, 445. πυκιναὶ, ε, 329.
πυκινῇ, τ, 439.
πυκινόφρονα, III, 535.
πυκινὸς ὑπονήσασθαι, α, 279. ἀρεμφυΐαν, β, 344. &c.
πυκνα, κ, 150. πυκνὴ, τ, 442. πυκνῇσι λιθάδεσσιν, ξ, 36. * ψ, 193. πυκνοὶ, ε, 480.
πύλαι, τ, 562.
πυλάρτεω Ἀΐδαο κρατερφῖο, λ, 176.
πύλας, ἠελίοιο, ω, 12.
Πυληγενέας, II, 398. 424.
πυληδόκοι, III, 15.
πύλῃσι Ἀΐδαο, ξ, 157. ὀνειρείῃσιν δ, 809.
Πυλίοισι, ο, 227. Πυλίων, γ, 31. ο, 216.
Πυλοῆνι, π, 323.
Πύλοιο, λ, 262. Πύλον, α, 284. ἠμαθόεντα, β, 308. ἠμαθοέσσῃ, α, 93. Νηλῆϊοι, δ, 639. Νηλῆος ἐϋκτιμένην πτολίεθρον, γ, 4.
Πύλονδ', γ, 182. Πύλονδε, γ, 485. Πύλῳ ἠμαθόεντος, β, 326. ἱερῆς, φ, 108. Πύλῳ, ἠμαθόῃ, δ, 599. ἠμαθόεντι, λ, 256. 458.
πύμαζε, δ, 685. υ, 13. πυμάτῳ, XXVIII, 5. πύματον, β, 20. πυμάτῳ αὐτήδοκον, η, 138.
πυνθάνομαι, β, 315. πυνθανόμενον, ν, 256.
πῦξ, θ, 103. 130. 206. λ, 299.
πῦρ, α, 7. 13. θ, 437. 501. ι, 231. 251. 308. &c. ἀκάμαντα, υ, 123. ἡμισταδὸν, δ, 418. μοῖρα, ε, 59.
πυρὸς χθὼν αὐτοίη, γ, 434.
πύρ' * αἰθόμενον, XLVII, 11.
πυρσαγέα, VII, 6.
πύργοι, σφισι πόλις, XLVI, 1. πύργοι, λ, 555. ὑψηλοὺς, ζ, 262.
πύργωσαι, λ, 263. vid. ἐπύργωσαν.
πυρέα, III, 111.
πυρὲν, κ, 523. λ, 31. ω, 69.
πυρφόρον, γ, 495. II, 228.
πυρὸ, γ, 341. 446. κηλέῳ, Θ, 435. λαμπετόωντι, δ, 662.
πυρώσασα, ι, 387.
Πυρφλεγέθων, κ, 513.
πύργους, ρ, 362. πύργοι, φ, 311. ρ, 12.
πυρὸι, δ, 604. ι, 110. πυρὸς, τ, 112.
πυρὸν, τ, 536. 553. υ, 109.
πυρπολίοντας, κ, 30.
πῦρτ, II, 374. πάσει, II, 369.
πώεα καλὰ οἰῶν, μ, 129. ω, 112. οἴων, λ, 401. ξ, 100. πώεσι μήλων, 413.
πωλεῖ, δ, 811. πωλεῖτ', ι, 189. IV, 80. πωλεῖται, δ, 384. II. 170. πωλέοντο, λ, 239. πωλεύμεθα, XLVII, 50. πωλεύωσαι, β, 55. ρ, 534. πωλεύμην, χ, 352. πωλέσιμα, II, 329.
πῶλοι, ψ, 246. ζαφλεγέες, VII, 7. πῶλον. νεοδμὴς, II, 231. πῶλος, ἰφθίμοχος, αἰγλήεντος, XXXI, 9
πῶμ', ι, 314. πῶμα, Θ, 443. πώμασι, β, 353.
πωτῶντας, XXXI, 4. πωτῶντο, II, 442.
πῶϋ μέγ' οἰῶν, μ, 299.

P.

Ῥαῖδον, ε, 47. κ, 389. III, 210. ἐξεκαλλίπε, χρυσείῳ, τριπάτηλον, ἀκέρσιον, III, 516. καλὸν, χρυσείην, ω, 2. ῥαῖδα περιμήκεα, κ, 293. μ, 251.
Ῥαδάμανθυν ξανθὸν, η, 323. Ῥαδάμανθυς ξανθὸς, δ, 564.
ῥαίησι, ε, 221. ῥαίοιτο, ι, 459. ῥαιομένην, ζ, 326. ῥαισμένας, Θ, 569. ν, 177.
ῥάκεα, ξ, 512. φ, 221. ῥακέεσσι, τ, 507. ῥάκεσι, σ, 66. χ, 488. ῥακέων, σ, 73. χ, 1. ῥάκος, ζ, 178. ξ, 342. 349. κακὸν, ν, 434.
*Ramus, Petrus*, Sepulchro ſuo *Dialecticen* inſcribi voluit, λ, 77.
ῥαπτὰς, ω, 228.
ῥάπτειν ἀκμήλοισιν κακὰ, π, 423.
ῥάπτοις ἰθύντατόν τε κυβερνήτην Τελεμάχῳ, π, 422. ῥάπτορας, γ, 118.
ῥαπτὸν, ἀσκηλὲς, ῥυτῆρσι χρῶτα, ω, 227.
ῥάστατε, υ, 150.
ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἰμάντων, χ, 186.
ῥαφάων, I, 53.
ῥέε, λ, 36. τ, 204. σα, ι, 290.
ῥέεθρα, γ, 292. ζ, 317. II, 383. 387. ῥέεν, λ, 156. καλὰ, λ, 239. ῥεέθροις, II, 18.
ῥέζει, χ, 158. ῥέζειν, γ, 144. ῥέζεσκον, χ, 46. 209. ῥέζοι, ε, 47. ῥέζων, α, 61.
ῥεῖ, ε, 160. ρ, 273. ῥεῖα, β, 322. γ, 131. δ, 207. ζαόντες, δ, 805. ε, 122.
Ῥείη, II, 93. IV, 43. XI, 1.
ῥείθρῳσιν μαλακοῖσιν, XVIII, 9.
Ῥείθρα λιμένι, α, 186.
ῥέξαι, γ, 144. χ, 314. ψ, 222. ῥέξασα, ρ, 567. ῥέξεις, δ, 205. 649. ῥέξομεν, η, 191. μ, 344.
ῥέον, ε, 70. ῥέοντες, τ, 207. ῥεύσει, κ, 513.
ῥεγκεσμοῖσι, ζ, 59.
ῥήγεα, γ, 349. καλὰ πορφύρεα ἐμβαλέειν, δ, 297. πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δ' λτβ' ὑπέβαλλεν, κ, 353. στιβάδεσσι, ζ, 38. λ, 188. τ, 318. 337. ψ, 180. ῥήγεϊ στιβάδεσσι, ν, 118. ῥήγεσι, υ, 141. ῥῆγος, ν, 73.
ῥηγμῖνα βαθεῖαν, μ, 214. ῥηγμῖνι, δ, 430. 449. 575.
ῥηθὲν δικαίῳ, σ, 413. υ, 322.
ῥηίδιόν τοι ἔπος ἐρέω, λ, 145. ῥηίδιον δὲ θεοῖσι, ἁμὰ κυδήναι βέλτερον, ἠδὲ κακῶσαι, π, 211. ἔπος ὔμμι ἐρέω, II, 534.
ῥηϊδίως, Θ, 376. ι, 313. ξ, 196.
ῥηΐτερα βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισι, δ, 565.
ῥητῇ', τ, 577. φ, 75.
Ῥήναιά τε πετρήεσσα. *Delo* annexa, II, 44.
ῥήξαντε, I, 124.
Ῥηξήνορά τ', Ἀλκιόην θ', η, 63.
Ῥηξήνορ' ἀντήνιον, η, 146.
ῥηξήνορα, ξ, 217.
ῥηξήνορ' Ἀχαιῶν, δ, 5.
ῥήσι, φ, 291.
Rhetoricum, vid. *Lexicon*.
ῥήτερ, ξ, 393.
ῥίγησεν, ε, 116. 171.
ῥίγιον, ρ, 191. υ, 220.
ῥίγιστε, ε, 375.
ῥῖγος καὶ κάματος, ε, 472.
ῥιγεδανὰ, ξ, 481.
ῥίζαι, ι, 390. μ, 435. ῥίζῃ μὲν μῶλυ ἔσκε, γάλακτι δὲ εἶδος ὁμοῖον, κ, 304. ῥίζης, ὦ, σχεσιφυὲς κορμοῖο, ψ, 196.
ῥικνὸς πόδας, II, 317.
ῥῖνα, δ, 445. σ, 85. ῥῖνας, ε, 456. φ, 301. χ, 18. 475. ω, 317.
ῥινοὶ, ε, 435. μ, 46. 395. ῥινοῖσι, μ, 423. III, 48. ῥινοῖσι, α, 108.
ῥινὸν, ε, 281. ξ, 134. ἀκέλῳ, χ, 278. ῥινὸς, ε, 426. ῥινὸς, III, 124.
* ῥῖον ὕρεϊ, ἀνθρῶν ὕλην, II, 139. 382. σκαιὸν, γ, 295.
ῥῖπτον οἰσυΐνῃσι, ε, 256.
ῥιπῆς, Θ, 192. II, 447.
ῥιπίζουσιν, III, 279. ῥιπίζουσι, Θ, 374. λ, 591.
*Rhitterſhuſius, Conradus*, in *Oppianum*

ῥίπτ. ε, 244. λ, 37. 133. ο, 372. σ, 263.
ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἑλοῦσα, II, 318. ῥίψας λὰξ σώματος, I, 93. τὴν ἀσπίδα. I, 223. ῥίψιν, I, 234. ῥίψω, III, 256.
ῥίψας ἀσπίδα, & ῥίψασπις, I, 223.
ῥίψ' ὑλήεντα, ι, 191.
ῥοὰς, ε, 450. ω, 11. ῥοάων, κ, 529. χ, 197.
*Robertellius*, Argument. *Margites*.
ῥοδοδάκτυλος Ἠώς, β, 1. γ, 404. 491, δ, 306. &c.
*Rhodomanni, Laurentii*, Ilias Parva, α, 326
ῥοδόπηχυν, XXX, 6.
ῥοῆς, IV, 228. ῥοῇσι, ζ, 216.
ῥόθιον, ε, 412.
ῥοιαὶ, η, 115. λ, 588.
ῥοιβδήσειεν, μ, 106.
ῥοίζῳ πομφὼ ὡς ὄρνις πέπτ μῆλα, ι, 315.
ῥοιὸς, λ, 638. ῥόοι, ε, 327. 451. ἀμφικαλὲς, ζ, 85. ῥόος, ι, 80.
ῥόπαλον, ρ, 195. παλχάλκειον, αἰὲν ἀκαχὲς, λ, 574. μείζω, χλωρὸν, ἐλαΐτινον, αὐαλέην, ι, 319. ῥοπάλῳ, ρ, 236.
ῥόχθει μείζω κῦμα πατὴ ξιφὸν ἠπείροιο. ε, 402. κῦμα μείζω ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης, μ, 60.
ῥύατ', ρ, 201.
*Rudolph. Weiſtenius. Gr. L.* Profeſſor, *Baſil.* Tract. de *Batrachom.* pag. 3.
ῥυδὸν ἀφρεσίοιο, ο, 425.
ῥύεται τε, φυλάσσει τὲ. ο, 35.
ῥύη μέλαν αἷμα, γ, 455.
ῥυθμὸς, τὸ ὁμαλοπλάστου, α, 40. 397. ξ, 199.
ῥύομαι, ξ, 107.
ῥύπα πάντα κάθηρεν, ζ, 93.
ῥυπόω, τ, 72. ψ, 115. ῥυπώωντα, ζ, 87. ν, 435. ω, 226.
ῥύσαιτο, ζ, 129. μ, 107. ῥύσατ', ψ, 214.
ῥυσαζονίας, π, 109. υ, 319.
ῥυσακλύσι ἐξ ἀλιγενέων, σ, 223.
ῥυτῆρα χρυσέοις ἐλάσειεν, ρ, 187. 223. βιῷ τ' ἔμμεναι ἠδ' ἰὸς ὠκύς, φ, 173. ῥυτῆρας ἰσάων, σ, 261.
ῥυτοῖσιν λάσιον, ζ, 267. ξ, 10.
ῥωγαλέα. ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα πάντῃ, ν, 435. ξ, 343. ῥωγαλέην, ν, 438. ρ, 198. σ, 108.
ῥῶγας, ἀνὰ, μεγάροιο, χ, 143.
ῥῶπας, κ, 166. ὁμοίας, ξ, 49. χλωρὰς, π, 47.
ῥωπήια πυκνὰ, ξ, 473. XVIII, 8.

Σ.

Σ' Αὐτὸν, γ, 406.
σὰ, γ, 92. δ, 312. ε, 449. η, 147. ι, 265. λ, 201. 375.
Σαβάκτιον, XLVII, 9.
σαίνον, κ, 219. σαίνοντες, π, 6. σαίνοντες, IV, 70. σαίνων', κ, 217.
Σαοσάγιον, *Fragment.* 255.
σάκεϊ, ἔξελε, χ, 110. 144. σακέεσσι, ξ, 477. σάκεσιν, ξ, 479. σάκεσσι, π, 474. σάκος, γίεγε, πεπτλαγμένον αὖθι ἰόφι, χ, 184. πτερόφιλυμένον, χ, 122.
Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα, IX, 4.
*Salaminiorum* Lex, σ, 29.
*Salmaſius*, β, 319. emendat *Heſychium* infeliciter, ε, 396. ex ejus Bibliothecâ, *Antipatri* Epigramma, υ, 106.
Σαλμωνῆος ἀμύμονος, λ, 235.
*Salomonis* ſententiæ, *Homeri* ſimiles, ι, 3. χ, 412. III, 478.
σάλπιγξας μεγάλας. I, 199.
Σάμη, α, 246. Σάμηθεν, ο, 366. Σάμης, π, 249.
Σάμιον παιπαλόεσσαν, δ, 671. 845. ο, 29.
Σάμος Θρηϊκίη, II, 34. ὑδρηλὴ, II, 41.
σανίδας, III, 79. 139. κῦφα, III, 83.
σανίδες, εὖ ἀρμοσμέναι, χ, 128. ψ, 42. κληῖσαι πυκινῶς ἀραρυῖαι, β, 344. σανίδεσσιν κολλητῆσιν, ἐυξέστης, φ, 137. 164. σανίδες ὑψηλαὶ, φ, 51.
σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα, VI, 49. σαόφρων, δ, 158.
σαοφροσύνης, ἐπίβησεν, ψ, 13. σαοφροσύνησι, νοήμασι πατρὸς ἐοικὼς, ψ, 30.
Σαρδάνιον ὄν Σαρδάνιος γέλως, υ, 302.
*Sardanapali* dictum, β, 315.
Σαρδήνης, XXXIII, 3. XXXIV. 3.
σάρκας ἑ, 293. λ, 218. III, 122.
σάρκες, σ, 76. σαρκὸς, τ, 450.
Σαρπηδόνος εὐπηθέος, *Fragment.* 223.
σαῦλα, IV, 13.
σαυλὰ ποσὶ βαίνουσα, III, 28.
σαυτῆς, α, 356. φ, 350. σαυτὸν, ι, 406. σαυτῷ, ξ, 185.
*Sawbridge, Georg.* II, 281.
σαῶσαι, κ, 202. σαῶσις, III, 208.
σαῶσι, pro σάωσιν, ν, 230. ρ, 595. *XII, 3.
σαωθῆναι, κ, 473.
σαῶσαι, γ, 231. σαώσαι, χ, 393. σαώσῃ, δ, 753. σάωσιν, δ, 288. 513.
σαώσεται, φ, 309. σαώτερον, χ, 357. σάωσιν, δ, 765. σαώσῃ, κ, 286.
σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα, γ, 123. δ, 75. 142. ζ, 151. θ, 384. πάντας ὁρῶντας, XXVII, 6. ξείνιος Διὸς, ὑψιμέδοντος, αἰδεῖσθε, XLII, 3.
*Seberus*, υ, 74. *Var. Lect.* II, 157.
Σεβὼς, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ξ, 278.
σεῖον, γ, 486. ο, 184. σείοντες, ι, 166.
σειρὴν πλεκτὸν, χ, 175. 192.
Σειρὴν, à *Sir*, *Phœniſſa* voce, μ, 168.
Σειρῆνας, μ, 39. Σειρῆνες, μ, 44. Σειρήνοιϊν, μ, 52. 167.
Σειρήνων, μ, 42. 198. ἀδινάων, ψ, 326. θηητοιάων, μ, 158.
Σειρήνων Ἀκτὴ ῥείτη, μ, 32.
σείσας' ὀξὺν ἄκοντα, XXVII, 9.
σέλας πυρὸς θαλέοιο, φ, 246. σέλας, σ, 353. II, 442. 445. VII, 10.
*Seldeni Joh.* Illuſtrationes in *Michael Drayton*. ν, 163.
*Seleucus*, Grammaticus, β, 190. δ, 74.
σελήνη, ε, 144. IV, 89. ἄνασσα, XXXI, 17. δῖα, III, 99. XXXI, 8. 17. εὐπαλόκαμος, XXXI, 18. θεὰ λευκώλενος, XXXI, 17. σώφρων, XXXI, 18. σελήνῃ, α, 147. σελήνην, εὐπλόκαμον, XXX, 6. σελήνης, δ, 45. η, 84. III, 141.
σελίνοις, I, 54. σελίνῳ, ε, 72.
σέλματος ἄκρῃ, VI, 47.
Σεμέλη Καδμηΐς, Διὸς ἐν φιλότητι μιγεῖσα, VI, 57. Σεμέλης ἐλεκυδίοις, VI, 1. XXV, 2. εὐάνθεϊ, VI, 58.
σεμνὴ, XXIX, 16. σεμνὴν, XII, 1. σεμνῆς, ἐκ κεφαλῆς, XXVII, 5.
Senarius *Chriſtophori Hanſii*, γ, 179. κ, 246.
*Seneca*, ε, 3. 60. 481. μ, 39.
*Servius*, in *Virgilium*, δ, 477. 563. ε, 297. μ, 63. Not. *Schol.* II, 211. *Fragment.* 200.
*Sherburne, Edwardus*, Miles, μ, 63.
σεῦαν, ζ, 89. σεύας' ἐπὶ κῦμα, ε, 51.

Τεγέην,

Τρφίην, IV, 66. στῦεν, ξ, 35. στύεσκε, VII, 12.
Συτλαίῳ, I, 208. &c.
σηκοὶ, ι, 219. κ, 412. σηκὸς, ι, 439. σηκοῦ, ι, 319. σηκῶν, ι, 227.
σηκοκόρην, ρ, 224.
σῆμα, α, 291. ἀριφραδὲς, λ, 125. φ, 217. 273. ψ, 73. ω, 328. μοῖρα, ψ, 188. σήματ', ψ, 110.
σήμαινε, χ, 450. σημαίνειν, χ, 427. σημαίνω, μ, 26. XXXVI, 6. *Var. Lect.*
σημάντορα, III, 367. σημάντορες, τ, 314. II, 542. σημάντορι, ἱππιοχαρμῷ πάντα πεποίθως, ρ, 21.
σῆμα τ' ἀριφραδὲς κατέλεξας, ψ, 225. ἀναγνύσω, τά οἱ ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206.
σήματα, Φ, 192. φ, 413. VI, 46. ἴμπεδα, τ, 250. ψ, 206. καλὰ, πόνῳ, XXXII, 16. σήματα, XXXVI, 1.
σημαμόεσσαν, *Fragm.* 155.
σῆσιν οἰῇ φρεσὶ βάλλεο, π, 299. ρ, 548.
σθένος, φ, 282. χ, 237. σθένεϊ, I, 270. II, 268. μοῖρα, Φ, 136. I, 260. σὺν ἀλκιμοθύμῳ, σ, 372.
σιάλοισιν σὺν οἰκήεσσιν, κ, 390. σιάλης, β, 300. ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 163. 251. σίαλον, ξ, 19.
Σίβυλλα, περὶ Ὁμήρου ἄρτι γεγενῆσθαι, μ, 63.
σίγα νῦν, μήτις σεῦ Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκούσῃ, ξ, 493. μή μοι τῦτον ἀρεσθαι πάλιν ἔπεσσι, ρ, 393. ἢ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, τ, 42. μήτις τ' ἄλλος σὺ μνηστήρεσσι πύθηται, τ, 486.
σιγαλόεντα, ζ, 26. 38. 81. λ, 188. ο, 60. 449. σ, 205. π, 232. 318. 337. 600. χ, 428. ψ, 180. IV, 85. 165. σιγαλόεντι, ε, 86. V, 118.
σιγᾷ, III, 93.
σιγῇ, δ, 776. η, 30. ν, 76. ο, 390. 439. σ, 141. τ, 502. φ, 388.
*Sigonius, Carolus,* Argument. *Margites.*
σιδήρεα, α, 204. μ, 280. σιδήρεϊ, δ, 293. σιδήρεαι, Φ, 15. σιδήρεον, ο, 328. ρ, 565. σιδήρεος, ε, 191. ψ, 172.
σίδηρον, ξ, 324. ἄδμητος, α, 184. III, 180. πολιὸν, ω, 167. σίδηρος, π, 249. τ, 13. 211. 494. φ, 61. XLIII, 3. πολύκμητος, φ, 10.
Σιδονίην εὖ ναιομένην, ν, 285.
*Sidonius Apollinaris,* τ, 228.
Σιδονίης, δ, 84. Σιδονίων βασιλεὺς, δ, 618. ο, 118.
Σιδῶν πολυχάλκου, ο, 424.
σῖς ὀφελμὸς, ι, 394.
Σικανίης, ω, 306.
Σικελὴ γυνὴ, γρηῢς, ω, 210. 388. ἀμφιπόλῳ, ω, 365.
Σιληνοὶ, IV, 363.
*Silius Italicus,* δ, 499. ν, 288.
*Simmias Rhodius,* δ, 365. Φ, 492.
*Simonides* emendatus, ξ, 435. N. *Schol.* laudatus, σ, 129. τ, 518. Refutatus, XXXVI, 1. *Hyrrhici* filius, δ, 404.
σινέσκοντο, ζ, 6. σίνηαι, λ, 111. μ, 139. σίνοιο, μ, 114.
Σίντιες ἀγυιοφύγαι, Φ, 294.
* σίυ, ἠδὲ σιλίυ λειμῶνες, ε, 72. Vid. ἴυ.
σιτομῖδα, I, 36.
Σίσυφον, λ, 592.
σιτίσκοντο, ω, 208.
σῖτος, ι, 87. κ, 58. γλυκερῷ, II, 461. μελιφρονέοντ', ω, 488. II, 499. σῖτον, κ, 139. 147. γ, 479. δ, 55. 623. 746. ε, 165. η, 175. πολὺν, τ, 61.
Σισυφίδης, I, 244.
σιφλόω ἀνδρὶ γε, ι, 191.
σιωπῇ, α, 325. 339. η, 514. Φ, 234. κ, 140. λ, 332.
σιωπήσειεν, ρ, 513.
σκάζων, I, 245.
σκαιὸν, ῥῖον, γ, 295.
σκαίρουσιν, κ, 412.
*Scaliger, Joseph.* δ, 126. 477. ε, 271. λ, 37. ξ, 199. XXXVII, 6. 10. 12. *Var. Lect. Julius* locum miratur, τ, 205.
σκαλμοὶ, VI, 42.
σκάπτες, III, 90.
*Scattergood,* Doctor, γ, 13.
σκαφίδες, ι, 223.
σκέδασ', ν, 352.
σκέδασιν κατὰ δῆμον ἑήν, α, 116. υ, 225.
σκέδασον, Φ, 149.
σκέπαρνον, ι, 391. ἐΰξοον, ε, 237.
σκέπας, ε, 443. ζ, 210. 212. η, 282. μ, 336.
σκεπάσαι, ν, 99.
σκεπτόμεθα, I, 134.
σκεδάζοντα, III, 285.
σκεψάμενος, μ, 247.
σκηπτόμενον, ρ, 203. ω, 157. σκηπτόμενος, ε, 338
σκηπτῦχα ἤνορέης, VII, 6. σκηπτῦχαι, Φ, 41. 47.
σκηπτῦχον, I, 22. σκηπτῦχος, ε, 9. βασιλεὺς, β, 231.
σκηπτύχων, δ, 64.
σκῆπτρον, β, 37. 80. θυμοφθόρε, ρ, 199. χρύσεον, λ, 91. 568. ψεκὸν, ν, 437.
σκηρίπτεσθ', ρ, 196. σκηριπτόμενος, λ, 594.
σκιαὶ αἰόσασιν, κ, 495.
σκίδναθ', β, 252. σκίδνασθ, α, 274. β, 237. σκίδνατ', η, 130.
σκιερὸν, υ, 278.
σκιόεντα, α, 365. δ, 768. ε, 279. η, 268. &c.
σκιόεντα, β, 388. γ, 487. 497. ο, 185. 295. 470.
σκῖρος, *Fragm.* Iliad. ψ, 332.
σκιρτῆσαι, I, 60. σκιρτῶσιν, I, 174.
σκολόπεσσιν, η, 45.
σκόπελοι, μ, 73. σκοπέλοισι ἄκρεσσι, μ, 239.
σκοπὴν, Φ, 302. πεπιπαλέσασαι, κ, 97. 148. 194. σκοπῆς, δ, 524.
σκοποὶ, π, 365. σκοπὸν, χ, 6. σκοπὸς, δ, 524. σκοπὸν, λ, 343. φ, 425.
*Scotomania,* υ, 350.
σκοτόμενος, κραιὴ, νὺξ, ξ, 457.
σκότου, τ, 389.
*Schrevelius, Cornelius,* nihil in totâ *Odyſſeâ*, de ſuo, addit ad *Scholia*, β, 105. ν, 330. ξ, 359.
σκύζευ, ψ, 209.
σκύλακας, ι, 289. σκυλάκεσσι ἀμφιθέῃσι, υ, 14. σκύλακος, ποιμένος, μ, 86.
Σκύλλη μ, 85. * 235. *Var. Lect.* 245. 319. δεινὸν λιλακυῖα, μ, 85. Σκύλλῃσιν, 223. 261. 445. ψ, 328. πετραίῃσιν, μ, 231. Σκύλλης, μ, 108. 125. 430.
Σκῦρος, II, 35. Σκύρῳ, λ, 508.
σκύφος, ξ, 112.
σκώπτες, ε, 66.
Σμαράγδου, XLVII, 9.
σμερδαλέη, μ, 91. σμερδαλέον, ι, 396. * σμερδαλέος, ζ, 137. λ, 608.
σμικρὸν, IV, 115.
Σμύρνῃ Αἰολίδι, κλιζαίσῃσι, πεπιεσμένον, XXXVII, 6.
Σμύρνης, VIII, 4.
σὺν μείμονε πάντι νοῒ, ν, 364.
*Solinus,* I, 78. XXXIV, 5.

*Solœciſmus*, ζ. 155. ι. 256. ρ. 555. ψ. 205.
*Solonis*, Lex. ξ. 210.
Σολύμων, Mons *Solymus*, ε, 283.
σίοι ἴμμβαμ. οἵ τότ', ὄλοντο. δ. 98. σόω, τ. 300.
*Sopingius Homeri* locum *Empedocli* tribuit, τ. 446.
Σύριον, ἄκρον Ἀθηνῶν ἱερὸν, γ. 278.
*Suſa*, urbs, à quo condita, ε. ι.
σοφίη, III, 480. σοφίης, III. 508.
*Sophocles* emendatur, τ, 471. explicatur, μ, 63. laudatur, ν, 106. λ, 127. *Homerum* imitatur, σ, 403. perpetuus *Homeri* imitator, τ, 407. illius *Scholiaſtes*, ξ. 327. XLII, 2.
*Spanhemius Ezekiel*, λ, 520. υ. 66. II, 16. 18. 54. 99. 146. 199. III. 51. 104. V, 9. X. 1. XIV, 9. XV, 3. XXXVII. 6. *Fragment*. 74.
*Sphæra* & *Cylindrus* Archimedis *Sepulcro* inſculpti, λ. 77.
σπάργαν', III, 237. σπάργανα, III, 268.
σπαργανιῶσι, III. 301.
σπάργανον, III, 151. 306. 388.
σπάρξαι, II. 121.
*Spartanorum* Chori, ε, ι. vid. Λακεδαίμονα ὑρόχορον.
Σπάρτη εὐρεῖα, λ. 459. Σπάρτηθεν, β, 327. δ. 10. Σπάρτῃ, α. 93. 285. β. 214. 359. καλλιχόωσα. ν, 412.
σπασσάμην, κ, 166. σπάσσαν, β. 321. σπασσάμενοι, κ, 439. λ, 230. σπάσσασθε φάσγανα, χ, 74.
σπεῖον γλαφυρὸν, ε. 194. σπείους, ι, 141. 330. 464. γλαφυροῖο, ε. 68. 226. κοίλοιο, μ, 93.
σπείρας, ζ. 269.
σπεῖρα κρατὸς, δ, 245. σπεῖραι ἕ ἱπέχουσι, ε. 318. σπείρῃ, β. 102. τ. 147. ω, 136. σπείρων, ζ. 179.
σπεῖσαι γ. 47. II, 497. σπεῖσαν, γ. 342. σπείσαντες, γ. 334. σπείσασα, Φ. 89.
σπείων ἱερήιον, IV, 264.
σπένδοντον. π, 138.
*Spencerus*, Poeta *Anglus*, ν, 103.
σπέος, ε, 57. ὑψηλὸν, δύφρακτον ἐρυφῆς, ι, 182. ἱερὸν, ε, 77. ἠερόεντες. μ, 80. κοῖλον. μ, 84.
σπέρμα πυρὸς σώζων, ε, 490.
σπερχεῖαι, ν, 22. σπέρχεται, γ. 283. σπερχομένους, ι, 101.
σπέσθαι, χ, 324.
σπέσαι γλαφυρῇσιν, α, 15.
σπευδόμεν, ω, 323. σπεῦσε, ι. 250. 310. 343.
*Speuſippus*, ὁ δυτέρος Ὁμοίων ε, 72.
σπήσαι. ι, 400. σπεῖ γλαφυρῇ, β, 20.
σπιλάδιαι, ε, 401. σπιλάδιαιν, γ, 298.
σπιλαδεύδης. II. 442.
σπλάγχν' ἐπάσαντο, γ, 9. 461. μ, 364. σπλάγχνα, υ, 252. σπλάγχνων. γ, 40. υ, 260.
σπόγγοισι, υ, 151. πολυτρήτοισι, α, 111. χ. 439. 453.
σποδιῇ μελαίνῃ, ε. 488.
σποδὸς, ι. 375.
*Spondanus* hallucinatur, δ, 820. η. 66. ι. 299.
σπυδίων, III, 332.
σπυδῇ. γ, 297. ρ, 279. ε. 209. π, 119. III. 305. σπυδὸς ἅπερ. φ, 409.
σταθμὸν, ε, 245. ρ. 341. φ. 44. 121. ψ. 197.
* σταθμοὶ ἀρίζηλοι, η. 89. σταθμοῖσι, ζ. 19. σταθμοῖο. δ, 838.
σταίη, α, 256.
σταμίνεσσι, ε, 252.
*Stanleius* in *Æſchylum*, λ, 133.
στὰς, α, 120. γ, 449. ε, 75. στᾶσαι, δ. 370.
στάσις, I, 134.
σταυρὸς πυκινὸς, ξ, 11.
σταφυλαὶ πεντοῖαι, ω. 342. σταφυλῇ. σταφυλὴ, η, 121. σταφυλῇσι, ε, 69.
στάτης, Mediâ *longâ*, φ. 178. 182.
στεῖραι, ζ, 92. στείρῃσι, XVII, 4.
στεῖλαι. ξ. 248. στεῖλαν, γ, 11.
στειλειὸν ὀξυτομὴς, ε, 236.
στείνει. II, 533. στεινὸν. χ. 460.
στείνοντο. σ, 385. στείνωθ. ι, 219.
στεινωπὸν, μ, 234.
στεῖραν, κ. 522. λ, 30. υ, 186. στείρῃ, β, 428.
στίχες ἀνὰ ἄστυ, η, 72. στίχας λ, 17. στείχουσι, ι, 418.
στλίβει τῆμ ὁδὸν, β, 287. στίβοντας, π, 253.
στόμασιν. I. 179.
στοιχίζω, α, 243.
στοιάζοντες, δ, 516. ε, 420.
στρὶξ. τ, 494.
στρίσας, ν, 262.
στρουθίῃ, ψ, 103.
στρόφος, ε, 346. 373. III, 11. στρόφοισι, ε, 373. *Var. Lect.* ι. 443.
στρόφαλὸν, δ. 72. στρόφαλος, ξ, 268. ρ. 437.
στῦφ', ρ. 525. στῦφ, λ, 583.
στῶμύλῳ ὑΰτυκτῷ, V, 1.
σύφακος ἀνδρὸς, παῖδες, XLVI, 1.
*Stephanus*, ἐξὶ πόλεων, γ, 169. 172.
*Stephanus*, *Henricus* errat, ε, 474. ρ. 342. 537. 579. auctoritate alios in errorem trahit, ε. 323. Φ, 256. ε, 362. π, 17. 82. ρ. 88. 579. σ, 104. τ. 261. 371. φ. 1. 315. 376. ψ. 25. 32. 203. ω. 21. 57. 495. 539. Illius παρεφόμενα, λ. 485. π. 466. ρ. 141. τ. 371. ψ. 25. 32. ω, 454. 456. *Var. Lect.* Audacia, ω, 213.
σφάγιον χρυσέον, XXXI, 6. σφάγιος, VI, 42
σφέα, Φ, 170.
σφ' α, 103. 333. β. 37. ζ. 21. 141.
σφ' ὕπνος λάπτε πᾶσιν, ζ. 218.
σφέας, σ, 68. σφέων, ε, 341. σφίσιν, χ. 93.
σφῶϊ, τ, 387.
σφέλας, μ, 14.
σφέλυμαι, ε, 414. σφῶϊν, ρ, 439. σ, 240.
σφενδόνη, III, 11. σφεῖσι, μ, 434.
σφετέρῃσιν, β. 94. τ, 139. ω. 128. σφῶϊν, β. 425.
σφῶϊν, ζ, 199.
σφωϊτέρῃς, Φ, 189. σφωϊτέρῃσι, δ. 506.
σφωϊτέρῳ, α, 100.
σφωϊτεράπεσσι, Φ, 187.
σχίζη κακὴ, ε, 467. ὑπαὶ σχίζης, ρ, 25.
σχίζαι, III, 352. σχίζῃ, III, 353.
σχίζαις κάλλιστ' ἐξ χαίτης, ζ, 237.
σχίμας, α, 100.
σχίζει ἀθηνᾶν), temerè, α, 356. λ, 38. 92. 156. π, 284. τ, 4. 346. χ, 44. 256. 273. ψ, 218. 296. δόκησε ἀθηνᾶσθαι, λ. 582. ν, 345. 347.
σχίζω deeſſe, fruſtrà queritur Dr. *Scattergood*, γ, 13.
σχίζῃ ἀκαφαλῇ, ſive σχιζοίλῳ, λ 13. η, 119. Φ, 452. π. 36. μ, 423. φ. 25. ω. 481. ἀμφὶς, ν, 51. 194. λαμπρὸν φοίνικος, π, 36. ἐλαιάδ' ὀλῇ, ω, 40.
σχίζῃ *Homero* reſtituitur, α, 146. 147. 153. 154. β, 103. 288. 568.

568. ζ, 8. ι, 405. λ, 92. *Tres*, λ, 438. ο, 294. π, 413. ρ, 59. σ, 59. ψ, 128. I, 60 99. *Diſtichon*, I, 171. II, 165. III, 377. *Sex* toti Verſus, XII, 3. *Septem*, XXIV, 2. *Octo*, XXV, 13. XLVI, 6. XLVIII, 7. Vid. ad *Fragmenta*.
στίχων πλῆθη, α, 183. δ, 13. η, 119. ϑ, 452. κ, 36. μ, 423. ω, 481.
* στοιχείοις δυσὶν, I, 59.
στόμ' ἱερεῖσιν, σὺν, λ, 425. στόμα, ε, 441. 456. σ, 96. ἀργαλέον στόμα λαύρης, χ, 137. στομάτοισιν, I, 290.
στόματος, ι, 322. I, 76. XXIV, 5. στομάτων, μ, 187. ἐπέεσσιν, XXXI, 20.
στοναχαὶ, ξ, 39. στοναχῇ, π, 144. ω, 415.
στοναχήσε), IV, 253.
στοναχίζετο, κ, 453.
στονάεντα, ι, 12. στονόεσσαν, λ, 382. I, 50.
στόνον, ψ, 40. στόνῳ, χ, 308.
στρίσιν, δ, 298.
*Strabo*, α, 23. 169. 251. 267. δ, 1. explicat *Homeri* locum, ι, 25. λ, 14. 25. 237. ξ, 327. ο, 295. 298. π, 403. σ, 73.
Στρόφῳ, γ, 413. 439.
στρατὸς ἱερὸς, ω, 81.
στρεῖλοί, I, 286.
στρεύγαδ', μ, 351.
στρίφε), ε, 274. στριφθεὶς, ι, 435. π, 352. στριφόμενα, II, 175. στρέψαι, δ, 520.
στροφάλιγγι κονίης, ω, 39.
στροφαλίζετο, σ, 314.
στρόφοι χρύσειοι, II, 128. στρόφον χρύσεον, II, 122.
στρωφᾶσ', ζ, 53. 306. στρωφῶσιν, η, 105.
συλήσω, τ, 400.
συληέες, β, 135.
Στυγὸς ὕδατός ἐστι ἀπορρώξ, Κάκυτος, κ, 514. καπεδώμου Στυγὸς ὕδωρ, ὅτε μείζονας ὅρκους, ε, 185. II, 85. ὁμόσσαιμι ὕδατος, III, 516.
σύλαμοι μίνυϑα ἐ χεῖρας ἀάπτους, λ, 501.
συμιλιζομένους, π, 108. υ, 318.
σάος, ρ, 593. σ, 104. σιάλους, ξ, 41. 81. ρ, 181. υ, 251.
* συδόσιμα, ξ, 101.
συβῶτα, ξ, 55. 165. 360. 442. 507. ο, 324. 380. π, 60. 135, 464. ἀμοίραπτα, φ, 362. συβώτου, δ, 640. συβώτῳ, ν, 404.
συβώτης, ξ, 7. 18. ἰδὲ λὸς, ο, 555. ὄρχαμος ἀνδρῶν, ξ, 22. 121. ο, 350. 388, π, 36. ρ, 184.
συγκαλέω, XLVII, 8.
Συϑκῆι, σ, 237. 247. ω, 531.
Συκελίκον, ἀντὶ Θελικῦ, λ, 482.
συϑχεύας, ϑ, 139.
σύες, κ, 183. ξ, 15. 410. ἀγελάδεσσι, λ, 412. ξ, 532. ἀγρόπεροι, λ, 610. χαμαιδρυάδες, κ, 243. σύεσσι, ἀγροιώτῃσι, ξ, 25. ἀγελάδεσσι, III, 566.
*Suetonius*, in *Tiberio*, χ, 177.
*Suidas* emendatur, & *Neocorus* ſtringitur, τ, 246. *Kuſterianus*, II, 18. 389. *Suidas* deceptus, χ, 302.
συκαῖ γλυκεραὶ, η, 116. λ, 589.
συκέας, ω, 340. * συκέη, ω, 245.
σύκοις ἠ καρύοις, I, 31. σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ, η, 121.
*Sylburgius*, *Frederic.* π, 143.
συλλογὴ, *Fragment.* 222.
συμβίομαι, β, 292.
συμβλήμενον, ο, 440.
σύμβολον, III, 30.
συμμείσγων, III, 81.
σύμπαντες, γ, 217. σύμπασι, γ, 59.
συμφορέσασϑε, δ, 462. ο, 202.
συμφώνως, III, 51.
σὺν, α, 191. 362. β, 183. γ, 32. 61. 85. &c. vid. ξύν.
σῦν, ξ, 27. π, 434.
συναγείρων, δ, 90.
σύναγλα τριφύλια, ε, 291.
συναντήσῃ, π, 333. συναντόμβον, ο, 537. ρ, 165. τ, 311.
συναρέσϑαι ἀοιδῇ, II, 164.
συναρωγὰ γίμισσε, VII, 4.
συνδήσας, III, 82.
σύνδυο, IV, 74.
συνέδησα, κ, 168.
συνεσίησι, vid. ξυνεσίησι.
συνέσσυτο χϑονὸς ἔνδον ζωστῆρε, ξ, 72.
συνέφορβον, ι, 427. μ, 424.
συνεχφώνησις, γ, 179. δ, 165. ζ, 306. vid. συνίζησις.
συνέλασσεν, III, 206.
συνελὼν, υ, 95.
συνέμιξε, IV, 39. 50. συνέμιξα, IV, 251.
συνέρδος ἐγώ τοι ἄμ' ἕψομαι, ζ, 32.
συνέρρηξε) πελέκεσι κακῇσι, θ, 137.



συνέσσυτε βοῶν ἴφϑιμα κάρηνα, III, 94.
*Syneſius*, υ, 23.
συνεχὶς αἰεὶ, I, 74.
συνηβολίην, *Fragment.* 208.
συνήγαγε, III, 504.
συνηϑίησιν μαλακῇσι, III, 481.
συνήντιϑ', δ, 367. φ, 31. II, 399.
συνήορε, ϑ, 99.
σύνϑη, ο, 27. 317. π, 259. ρ, 153. σ, 128. τ, 268. ω, 264. σύνϑεϑ', α, 328. υ, 92.
συνϑύσε), υ, 245.
συνίζησις, δ, 126. ζ, 303. η, 261. χ, 384. ω, 245. 322. 336. I, 38. III, 113. vid. συνεχφώνησις.
συνοικήσασϑαι * πάρεσμεν, XLVIII, 15.
*Syntaxis* mira, τ, 338.
σύντρεις, ι, 428.
* συνϑελϑέειν, XLVII, 9.
* συνϑεψιαι, *Fragment.* 214.
* συνθέσεσι λόγχαι, *Fragment.* 200.
Συρίη, νῆσος, εὔβοτος, εὐοινοτάτη, πολύκυρος, ο, 402. &c.
σύρεον ὑρὴν, ὑπὸ κώπην, I, 74.
*Suſpendii* opprobrium, χ, 462.
σῶς, κ, 338. 433. τ, 393. 449. 465. φ, 219. ψ, 74. ω, 331. μοῦσας, δ, 457. τ, 439. συσὶν, ξ, 14.
Συχολὴ *Ionica*, ν, 402.
συφειῶ, κ, 389 συφειῶσιν, κ, 238. συφειὸς, ξ, 13. 73. εὐναὶς, συσὶν, ξ, 14.
συφορβοῖ, φ, 193. συφορβὸν, π, 154. συφορβὸς, ρ, 348. 551. 574. φ, 189. συφορβῶν, ξ, 504.
συσὶν, κ, 239. λ, 130. ξ, 101, 108. ψ, 278. ω, 214. αὐλιζομένοισιν, ξ, 412.
σφάζειν, II, 536. σφαζομένων, υ, 312. σφάζασι, α, 92. δ, 320.
σφαῖραν, ζ, 115. καλὴν, ϑ, 372. σφαίρῃ ταί τ' ἄρ' ἔπαιζον, λὰξ κρημνοῖσι βαλοῦσαι, ζ, 100. σφαίρῃ ἐπειρήσωϑ', ϑ, 377.
σφᾶξαι, γ, 454.
σφαραγεῖτ', ι, 390. 440.
σφὰς, β, 237. I, 160.
σφέας, δ, 77. ζ, 6. η, 40. ϑ, 315. 480.
σφέλας, ε, 231. σφέλασ, σ, 393.
σφέτερ', ξ, 91. σφέτερος, α, 274. σφετέρῃσιν, α, 7.
σφέων, γ, 134. υ, 348. ω, 380.
σφῆλεν, ρ, 464.

σθῆσιν ἀπεσταλίγμεθα ὑπὲρμορον ἄλγα ἴχνια, α, 34.
σφὶ, σφὶν, & σφίσιν, ſemper *Homero*, non φὶ, φὶν, & φίσιν, ut *Neotericis*, β, 160. η, 158. ϑ, 271.
σφοδρῶς, μ, 124.
σφῦρας, γ, 434.
χειλίη ὠξάων μύρια λαΐτμα ϑαλάσσης, ε, 174. χειδίνη, ε, 314. 343. 363. *χειρεῖαν, ε, 163. 251. χειδίης, ε, 177. 315. 324. 357. η, 264. 274. πολυδίσμιος, ε, 33. 338.
*Schedii, Elia*, Syntagma de Diis *Germanis*, δ, 499. π, 471.
χειλῆϊ, β, 267. ν, 221. ο, 223. υ, 30.
χειδὶν, β, 284. δ. 439. ε, 288. *Fragment.* 149.
χίη, δ, 758. ξ, 490. σ, 323. χιήτεω, θ, 537. 542.
Σχερίη, ζ, 8. Σχερίην, ε, 34. ν, 160. ἐσχατιήν, η, 79. ἐρίβωλον, ε, 34.
χίος, λ, 422.
χίτλια ἔρρα ϑηοῖ μάκαρες ὑ φιλέυσι, ξ, 83.
Σχῆμα Ἀπλοῦν, α, 41. ἐκ Περιστέως, IV, 55. Ἀντῆσις, XXIV, 2. Ἀποκοπὴ, μ, 64. Ἀλκμανικὸν χῆμα, μ, 64. Ἔκθεσις, π, 255. 376. 381. 387. ὡσὲ τὸ σημαντόμενον, α, 225. β, 363. γ, 184. ζ, 157. θ, 359. λ, 90. μ, 75. ο, 125. 508. υ, 21.
χίσσαμεν, χ, 172.
χίζω, ξ, 425. χίζης, γ, 459.
χοίνῳ ὀξέϊ, I, 252.
Σχόλια *Antiqua*, α, 52. 150. 167. 6, 132. 151. 167. 170. 193. 195. 265. 266. 344. γ, 274. 399. δ, 348. η, 197. ι, 87. κ, 431. λ, 359. ν, 142. ο, 16. π, 12. σ, 3. 72. 367. τ, 480. υ, 187. 319. φ, 5. 306. χ, 73. 219. 287. ψ, 1, 14. 46. 78. &c. 325. ω, 356. ex MS. Coll. *Corp. Chriſti*, α, 115. ex MS. *Gonvillo Caienſi*, α, 52. 97. 148. 382. 386. 398 &c. β, 94. 99. 156. &c. γ, 2. &c. ε, 217. 256. 273. Ità paſſim ex *Apollodoro*, ut λ, 304. ex *Aloyſio*, ut α, 241. 277. 302. 371. ex MSS. duobus, β, 153. 156. 195. 266. &c. ex *Etymolog.* M. ut, ρ, 352. τ, 443. υ, 377. φ, 330. *Heſychio* paſſim; ex *Suidâ*, ι, 512. ex *Pauſaniâ*, δ, 798. *Strabone*, ibid. *Stephano*, ὡσὲι πόλεων, ibid. ω, 466. ex *Luciano*, μ, 129. ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ω, 538. ex *Porphyrio*, ο, 296. *Emendata*, α, 4. 8. 99. 101. 124. 150. 209. 226. 356. 372. 390. 441. β, 1. 70. 135. 202. 289. 319. 346. 354. 403. 421. γ, 6. 33. 118. 135. 347. & ſæpe ſæpius. δ, 19. 75. &c. ε, 10. 47. 125. 260. 272. 455. &c. ζ, 74. 88. &c. η, 90. 106. 124. 318 324. &c. ϑ, 108. 352. ex *Etymolog.* M. &c. ι, 108. 217. 275. κ, 2. 3. 108. 149. 155. λ, 5. 9. 181. 263. 268. 270. 325. 326. 518. 576. 581. 612. μ, 34. 39. 63. 70. 75. 89. 95. 127. ν, 81. ξ, 12. 51. 182. 239. 327. 369. &c. 512. 533. ο, 10. 13. 88. &c. π, 287. ρ, 23. 32. 196. 208. 455. 487. σ, 84. 281. τ, 174. 432. υ, 23. 53. 66. &c. φ, 46. 61. 90. 258. 295. 303. χ, 1. 9. 38. 128. 188. &c. 299. 330. ψ, 218. ω, 1. 165. 278. 306. 318. *Explicata & illuſtrata*, β, 99. 132. 135. γ, 75. 81. ε, 291. ζ, 76. 103. 132. 201. η, 25. 324. ϑ, 365. ι, 25. 40. 221. 275. 398. κ, 1. 135. 139. 190. 217. 234 305. 494. λ, 268. 270. 285. 289. 300. 317. 325. 326. 458. 520. 578. 612. μ, 39. 70. ν, 215. 245. 259. 267. 288. π, 31. 294. ρ, 208. σ, 245. τ, 4. 174. 431. 518. 523. υ, 383. φ, 15. 71. 295. 303. ψ, 191. *Suppleta*, ex *Euſtathio*, β, 190. 266. 289. 300. 315. τ, 174. ex *Aloyſio*, gravis *Defectus* feliciter ſuppletur, ω, 119. ex MSS. β, 20. 91. &c. 106. 120. 132. 153. 156. 170. &c. 195. 266. 388. 427. *malè* olim *ordinata*, α, 372. ϑ, 303. 327. κ, 558. ξ, 182. ο, 16. 223. 225. 230. π, 12. σ, 84. 208. τ, 301. υ, 66. 301. 304. 331. ψ, 198.
*Scholia Vetera* in *Odyſſeam* pleraque ex *Euſtathio* ſumpta, β, 266. 315. 355.
*Scholia* ab *Editore* addita, in *Notis*, η, 197. ε, 65. 87. κ, 431.
*Scholiaſtes* Refutatur, α, 390. λ, 38. 156. μ, 63. ο, 5. ρ, 378. Laudatur, κ, 410. μ, 4.
Scholiaſtes *Theocriti*, κ, 417.
Scripturæ SS. laudantur, β, 315. η, 224. 252. ι, 3. κ, 138. 160. λ, 25. 156. 589. μ, 22. 342. ν, 30. 108. ξ, 63. 85. 105. 156. 210. 258. π, 162. 279. ρ, 134. Not. *Schol.* 485. σ, 22. 111. τ, 42. 560. φ, 90. χ, 348. 412. ψ, 11. 47. 222. ω, 63. XXXII, 16. XXXIX, 2.
χομόνη, α, 334.
*Schotti, Andreæ*, Obſervat. λ, 133. Not. *Schol.*
χὼν κεφαλὴν ἄγχι, α, 157. δ, 70. ρ, 592.
χῶτας, ν, 151.
σώζων σὺν ἵππῳ σὺν ὀχῆι, ε, 490.
σῶμα, I, 44. 60. ἄκλαυστον κὰι ἄθαπτον, λ, 54. σώματα, μ, 61. I, 120. 152.
σώοντες, ι, 430.
σῶς, ε, 305. ο, 42. π, 131. χ, 28.
σωτῆρα νηῶν, XXI, 5. σωτῆρας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, ἀκυπόρων τε νεῶν.

## T.

Ταλὶς ἁλοὸν σὺν δορυῷ, χ, 200. Ταλύσιον, II, 412.
*Tacitus* imitatur *Homerum*, π, 294.
ταλαιπωροὶ, δ, 636. φ, 23. ταλαιπωρίης, III, 565.
τάλας, σ, 326. τ, 68.
τάλαντα, χρυσοῖο, δ, 129. χρυσῶ δοιὰ, δ, 526. ἐπτὰ, ι, 202. ω, 273. δίκης κατίσχε, III, 324. τάλαντον, ϑ, 393. Vid. ad *Iliad.*
ταλαπείριον, ζ, 193. ξ, 511. ρ, 84.
ταλαπλοίης, ε, 222.
ταλαύροισιν πλακοῦς, ι, 247.
ταλαυφρονέω, α, 87. 129. γ, 84.
τάμα, ξ, 430.
τάμῃσι, ἀπὸ, σ, 85.
ταμίη, β, 345. γ, 479. η, 166. ϑ, 449. ι, 207. σ, 168. ψ, 154. αἰδοίη, α, 139. δ, 55. η, 175. κ, 371. ο, 138. ρ, 94. 259. Εὐρυνόμη, ρ, 495. ταμίην, κ, 21. τ, 97. ἀμφίπολον, π, 152.
ταμίεσιν, γ, 175. ταμίεσσι μὲ γλαίσσας, κεφαλὰς ϑ' ὑῶν, γ, 332. ταμὼν, ε, 162.

ταυρείοιϊ χαλκῷ, δ, 257.
*ταυρόποδ', II, 304. *ταυρόποδα, ι, 464. III, 232.
ταυροφαγίᾳ· ἡνιόχοιο, β, 100. γ, 238. λ, 170. 397. τ, 145. ω, 134.
Ταύφιλον, λ, 581.
ταυρύγλωσσοι, ε, 66.
ταυρύκεω, κ, 439. λ, 230. ταυρύκησιν, χ, 443.
ταυρόφοντι, ζ, 83.
ταυροφόνλᾳ, δ, 305, μ, 375. ο, 171. I, 36. ταυροφόνλα, ο, 362.
ταύυσεν, ο, 283. ταυόσῃ, φ, 338.
ταυυσίπλοιαι, ε, 65. χ, 468.
ταυυσταμένᾳ· ἀμφὶ μάλιστα, ι, 298. ταυύσταεν, σ, 91.
ταυυσθός, φ, 112.
ταυόφυλλᾳ, ν, 102. 346. ψ, 190. ταυυφύλλε, ψ, 195.
ταυόω, φ, 152.
ταύπησι, κ, 12. ταύπησι, δ, 124. ταύπηΐσι, δ, 298. ταυροφυρίης, υ, 150.
ταυρῶπι, Θ, 268. 553. ταυρώπιδ', λ, 164.
ταυρωλείον, III, 165.
ταύρου, η, 51. ταυρόϊς, σ, 330. 390. ταυρόπας, π, 179.
ταυροσύνῃ, σ, 341.
ταυρηΐμοισιν, ψ, 346. ταυρῆσιν, ψ, 212. ταύρησιν, γ, 70. δ, 47. ε, 201. κ, 181. ταυρηΐμοιο, δ, 295. ψ, 255.
ταυρὸν, ι, 219.
Ταύρωθεν σύρὼν, III, 256. 388. ἠερόεντα, III, 374. μέγαν, II, 336.
ταυρῶν, Θ, 379.
ταύρου, ζ, 99. ταύρου, τ, 213. 251. φ, 57.
τὸ σαυτῆς ἔρκος κόμιζε, α, 356. φ, 350.
τοί τε, τ'ἔτερ' ἠυσὶ πέλονται, λ, 124.
Ταϋγέτου κορυφῆς, XVI, 3. ὄρεϊ· μεγαλείῳ, XXXII, 4.
ταῦρος, λ, 130. ψ, 278. ταῦρος, φ, 48. I, 78. III, 193. ταύρου λασιαύχενος, III, 244. ταύρους, ν, 184. κεκερμένους, ν, 181. ταυρομέλανας, γ, 6. 8. ταύρων, α, 25. γ, 128.
ταφίϊον, β, 99. τ, 144. ω, 133.
Τάφιοι, ληΐσσρες ἄνδρες, ε, 426.
Ταφίοισι, α, 419. Φιλητόρμοισι, α, 181. Ταφίων, α, 105. ξ, 452.
ταφὼν, γ, 309. υ, 307. ταφὸς, φ, 122. ψ, 93. ω, 440. VI, 37.
ταφὼν, α, 417. δ, 547. ταφὼν, ω, 87.
ταφρεῦν, φ, 120. I, 246.
ταφὼν, π, 12.
τάχα, α, 182. 251.
ταχυτῆτα, ρ, 315.
τάχιος, α, 333. Θ, 458. κ, 559. ξ, 64. πόκα, ποιητοῖο, π, 415. σ, 208. φ, 64.
τηλαυγέα, ζ, 293. λ, 191. ν, 245. III, 451. XLVIII, 4. τηλαυγέων, ν, 410. τηλαυγέϊ, λ, 414.
τήλεπλαι, XXXVI, 6.
τηλόθι δὲ ταφυλῆσιν, ε, 69. τηλόθι, XXXVI, 2. τηλόθεν, μ, 103.
τήπητα, ζ, 168. τήπητι, ψ, 105. τηπητόπος, ω, 391.
τηθεάμεν, π, 107. τ, 317. φ, 155. τηθεᾶσιν, λ, 303. ο, 349.
τηθυόντες, ω, 56. τηθυσῶντι, μ, 10. τηθυσῶντι, κ, 494. τηθυσῶντες, α, 289. β, 220. τηθυσώντων, I, 231.
τηθυσῶντί γ' ἐφεψιόωντες ἄπαντες, τ, 331. τήθυκεν, α, 196. τηθυκύδεα, δ, 734. τηθυόπος, ψ, 84. τηθυόπος, ο, 23.
*τηθυωμένα, II, 184. τηθυωμένον, IV, 63.
τῆϊν, δ, 619. 829. λ, 559. ο, 119.
τῆϊς γὰ αἰτιῶς, δ, 441. τείρει, ω, 342. τείρεαι, β, 71. τείρετο, κ, 78. I, 245. τειρόμενᾳ, ε, 324.
Τειρεσίαο, κ, 537. λ, 50, 89. 478. μ, 272. ψ, 251. ἄνακτος, λ, 150. Θηβαΐου, κ, 492. 565. λ, 90. 164. μ, 267. ψ, 323. Τειρεσίη, λ, 138. Τειρεσίῃ, κ, 524. λ, 32. Illius Historia, κ, 493. Schol. κ, 494.
τείρεσιν ἐπικρατέροις ἐνὶ, VII, 7.
τείχεα μάκρα, η, 44.
τειχίον μέγα, αὐλῆς, π, 165. 343.
τεῖχος, ζ, 9. ξ, 472. ἄῤῥηκτον, χάλκεον, κ, 4.
τείως, δ, 91. ο, 127. π, 139.
τέκε, α, 71. γ, 95. 489. δ, 325. η, 198. κ, 139. τεκέειν, II, 323. τεκεῖσα, IV, 127. τεκέσσ, δ, 387. τέκετο, ο, 249. τέκοισιν, δ, 64. τεκὼν, π, 120. τέκνοισι, Θ, 554.
τεκέσσι, ξ, 244. Θ, 525. τέκεϊ φ, δ, 175. τέκεσσιν, β, 178. Θ, 243. κ, 61.
τεκμαίρεσθ' ὄλεθρον, λ, 111. μ, 139. τεκμαίρεσθαι, η, 317. τεκμήρετο, κ, 563. II, 285.
τέκμωρ, δ, 373. 466.
τέκνα, λ, 630. ἀγλαὰ, λ, 248. ἐλεινὰ, λ, 630. καλλίμορα, XXX, 5. νήπια, μ, 42. περικαλλέϊ III, 323. τέκνον φίλον, β, 363. γ, 184. ο, 125, 508.
τέκτονα, ρ, 384. τέκτονας, IV, 12. τέκτονες, ι, 126.
Τεκτονίδαο, Θ, 114.
τεκτοσυνάων, ε, 250.
τέκτων, ρ, 340. τ, 56. φ, 43.
τελαμῶν χρύσεος, λ, 609 τελαμῶνα, λ, 613.
τελέει, β, 256. τ, 557. τελέσῃ, α, 201. β, 156.
τελέθει, η, 52. τελέθουσι, δ, 85.
τελείει, ζ, 234. ψ, 161. τελείῃσι, ξ, 160.
τελεῖς, ψ, 284. τελεῖται, β, 176. ε, 302.
τελέουσι, γ, 162. τελέσαι, β, 272. τελέσθαι, ο, 195. τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσχες, κ, 483.
τελεσφόρον εἰς ἑαυτὸν δ, 86. κ, 467. ξ, 292. ο, 230.
τελετὴ πολύμυθος ὁμοιόμενος ἐξεπλήθη, I, 294.
τελεύτα, γ, 52. ε, 253.
τελευτήσαι, β, 171. τελευτῆσαι, β, 280. γ, 56. τελευτήσῃς, α, 293.
τελεύτων, α, 249. π, 126.
τεληέντων, III, 541. τεληέσσας, δ, 352. 582. ν, 350. ρ, 50. 59.
τέλ, ε, 326. ι, 5. ρ, 496. υ, 74. χ, 323. III, 459. κακὸν, μ, 123.
τεμένη, σ, 184. IV, 268. τέμενος, ζ, 293. Θ, 363. ρ, 299. II, 88. IV, 59. XI, 5. Κυλλήνιον, XVIII, 31.
Τεμέσην, μὴ χαλκὸν, α, 184.
Τενέδου, γ, 159.
τένοντε, I, 230. τένοντας αὐχένος, γ, 450.
τέξεις ἀγλαὰ *τέκν', λ, 248. τέξεσθ', II, 101. τέξεται, III, 490.
τέο σὲ χρὴ, δ, 463. τέο δμώων ἀνδρῶν, π, 305.
τέρας, γ, 173. ἄγχιον, II, 302. τέρεθε, μ, 394.
τερατωπὸν ἰδέσθαι, XVIII, 36.
τέρεν καθὲ δάκρυον εἶδοι, π, 332. τέρεν' ἀΐσσῃ παΐς, ι, 449.
τέρετρα, ε, 246. τρίτρῳ, ψ, 198.
τέρματ', Θ, 193.
τερμιόεντα χιτῶνα, τ, 242.
Terpander, VI, 1.
τέρπειν, α, 347. θ, 45. τ, 590.
τέρπεται, δ, 372. τέρπε, ν, 61. ξ, 443. τέρπεσθε, δ, 239. II, 170.
τέρπεσθ', α, 26.

Τερπιάδης, χ, 330.
τερπικέραυνος, ξ, 268. ρ, 437. τερπικεραύνου, η, 164.
τερπομένοισι, ω, 423. σ, 305.
τερπωλὴ, σ, 37.
τερπώμεθα, α, 369. δ, 295.
Terræ-Motus in *Anglia*, μ, 235.
τέρσεται ἠελίῳ, η, 124. τερσήμεναι, ζ, 98. τέρσοντο, ε, 152.
τερφθείη, ε, 74. τερφθῇ, XXVI, 11.
τερψάμενος, μ, 188.
τερψιμβρότης ἠελίοιο, μ, 269. II, 411.
τέρψομαι, π, 26.
τέσσαρα, δ, 436. χ, 110.
τεσσαρεσκαιδεκέτη, ω, 340.
τεσσαρακόντοροι, ι, 242.
τέσσαρας, ω, 278. τέσσαρες, ι, 135.
τετιγὼν, vid. ποδὸς τετιγών.
τέτιθ', pro τέτιβ, λ, 11.
τέτλατο, ἐπὶ, λ, 523.
τετλέτω, ι, 116. τετλέτω δ, 135. ε, 68.
τετραπόμενος, α, 310. ξ, 244.
τετραπωμένοιθε γένοιο, κρονίδη, λ, 211.
τετράπτη, κ, 358. τέτραπτο, β, 89.
τέτυκται, ἐπὶ, λ, 19. τέτυκτο, Φ, 121.
τετυλισμένον, β, 187.
τετύλεσται, δ, 40. π, 346. τετύλεστο, ε, 262. χ, 479.
τετυύχαται, β, 63. ξ, 138. τ, 563.
τετυχηότα, β, 804. τετυχήστος, ω, 114.
τετιμένον, Φ, 472.
τετίμηται, η, 69.
τέτλαθι δὴ, κραδίη, ν, 18. τέτλαμεν, γ, 209. ζ, 190. υ, 311. τετλάμεναι, ν, 307. τέτλαμεν, τ, 347. πλήσε θυμῷ, δ, 447. 459. ι, 435. λ, 180. π, 37. σ, 134. ψ, 100, 168. ω, 162. XXXVII, 14. πλῆσεν, υ, 23.
τέτμεν, ε, 58. τέτμες, ο, 15.
τέτμομεν, ρ, 195.
τετράγυον, η, 113.
τετράδι, III, 19.
τετραθέλυμνον, χ, 122.
τετράκις, ε, 306.
τετραμμένας, ε, 71. τετραμμένον, μ, 81. II, 283. τέτρασι, III, 221. τέτρασσι, δ, 260.
τετράορος, ν, 81.
τέτραφθ', β, 107. γ, 180. ε, 262. τ, 152. ω, 141.
τετραχθὰ, ι, 71.
τέτρηνα, ψ, 198. τέτρηνε, ε, 247.
τετρηχυῖαι ω, 31.
τέτροφεν, ψ, 237.
τετυγμένα, ι, 223. κ, 210. 252. π, 185. υ, 153. φ, 215. πεπυγμένον, δ, 615. ο, 115. χ, 335. ω, 205. πεπυγμένον, υ, 366. πετύγμην, ζ, 234.
τεύχειν, ο, 77. 94. πετυκέσθαι, φ, 418. τετυκοίμεθα, μ, 283. ξ, 408. πετύκοντο, Φ, 61. μ, 307. π, 487. ω, 383.
τετύχηκε, κ, 88.
πετύχθαι, α, 391. τετύχθαι, δ, 356. φ, 231.
τὸ, *Enclit.* ζ, 68. 192. ξ, 510. τεῦ, γ, 348. δ, 264. ι, 497.
Τευμησσὸν λιχανοῖσιν, II, 224.
τεύχεα, Φ, 579. τεύξατο, λ, 429. πεύκασι, II, 76. 221. 245. τεύξεσι, ω, 277. β, 196. ω, 196.
τεύτλοις, χλωροῖς, I, 54. τεύτλων χλοιρῶν, I, 161.
τεῦχε, κ, 18. 118.
τεύχε', ο, 218. ἀρήια, τ, 4. ω, 218. βεβρωμένα, λ, 41. πεφυκαλέα, ω, 164. χρύσεα, XXXVII, 5. πύκα, δ, 784. ἀρήια, ω, 284. κλυτὰ, μ, 228. πύκασι, ξ, 474. πύκασιν, λ, 74. 545. ω, 69. πύκασι, ω, 495. τευχέων ἐλαυνέων, λ, 553. ἐκτέλεσε, XXVII, 15.
πύκασ', κ, 182. πέπυκασι, υ, 108. πέπυκασι μεμάασι, I, 40.
τέχνας καινοτέρας, I, 115. τέχνῃ III, 446. 480. τέχνῃ, λ, 613. XLVII, 10. τέχνην, III, 108. 508. δολίην, δ, 529. κεκοσμημένα, XLVII, 21. παντοίη, ζ, 234. ψ, 161. τέχνῃ III, 76. 166. 462. δολίης, δ, 455. τέχνησιν, Φ, 332. III, 317. vid. *Homeri* Artificium, in *Metris*.
τεχνήεντες, Φ, 297. τεχνήεντος, ε, 270.
τεχνῆσαι, η, 110. τεχνήσατο, & τεχνησάμενος, λ, 612. τεχνήσασθε, ε, 259. τεχνήσομαι, II, 326.
τέῳ, pro τινὶ, λ, 501. υ, 114. II, 170. τέων, ζ, 119. κ, 39. ρ, 200. υ, 192.
τέως, ω 231. π, 370. σ, 189. ω, 161. II, 233.
Texeira, *Johannis*, *Chiliad.* ι, 65. MS. ψ, 114. 308. ω, 397. 538. 539. vid. *Præfat.*
τῇ, λαῷ, ε, 346. Φ, 477. ι, 347. κ, 287.
τῆκε, τ, 264.
τηκεδόνι θυμορῇ, λ, 200.
τήκεθ', Φ, 522. τ, 204. 208. τηκομένης, τ, 207. τηκόμενος, ε, 396.
τηλαυγέα, XXXI, 8, τηλαυγὲς, XXX. 13.
τηλεδαπὸς, ο, 224. τηλεδαπῷ, ξ, 415. τηλεδαπῶν, ζ, 279. τ, 351. 371. ω, 267.
τηλεθάασα, IV, 267. τηλεθάων ἄνθει, VI, 41. τηλεθόωντα, η, 114. ν, 196. τηλεθόωσα, ε, 63. τηλεθόωσαι, η, 116. λ, 589.
τηλεκλειτοῖο, τ, 546. τηλεκλυτὸν, λ, 307.
τηλεκλυτὴς, α, 30.
Τηλέμαχ', α, 384. 400. ὦρσε, δ, 312. ὑψηγέρεα μέλαθρα ἄχνυτο, β, 85. 303. ρ, 406. Τηλεμάχοιο, β, 301. διοτρεφὲς, δ, 687. Τηλέμαχον, α, 282. θυοέιδια, π, 20. θυοείκελον, γ, 416. κεχαλκεύοντο, β, 185. πεπλύμεσθον, β, 200. φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος, γ, 398. Τηλέμαχος, α, 156. ὦρσε, δ, 21. θυοέιδης, α, 113. ἰσόθεος φώς, ω, 124. πεπνυμένε, α, 213. φίλε υἱὸς Ὀδυσῆος, ο, 553. φίλον πεπνυμένε ἦτορ, β, 298. Τηλεμάχῳ μεγαθύμῳ, γ, 423. μεγαλήτορε, γ, 432. Τηλεμάχῳ, β, 194.
Τήλεμε Εὐρυμίδη, ι, 509.
Τηλέπυλον Λαιστρυγόνων, κ, 82. ψ, 318.
τηλεφανὴς, ω, 83.
Τηλεφίδην, ὦρσε Εὐρύπυλον, λ, 518.
τηλίκε, α, 297. β, 20. σ, 174. τ, 88.
τηλοῦ ἐόντος, ω, 22.
τηλοτάτω φάος ἔμμεναι, τέλος, η, 322.
τηλόθεν, π, 19. τηλόθεν, δ, 11.
τῆμε, δ, 401. μ, 441. ν, 95. III, 101. IV, 171. ἐς τῆμε, η, 318.
Τηΰγετον περιμήκετον, ζ, 103.
τηΰσιν, ὁδὸν ἔλθῃς, quòd τηΰσιν sit *Hebraica* Originis, γ, 316. ο, 13. τηΰσιον ἔπος, ἢ ἔργον, II, 540.
τῇσι, *Priori* Communi, ν, 144. π, 306. ω, 132. τήμοσιν, ε, 542. ρ, 56.
τῆσι, α, 432. τ, 247. τῆς, ω, 78. τῆσκον, χ, 414. ψ, 65. τέτκον, η, 67. τέτο, ξ, 205.
τίη τοι ταῦτα φρονέοντι τάδε νήκερσε ο,

325. π, 421. ρ, 375. τ, 482. 500.
πλωτῆρσιν, τ, 106.
πνοιὴ, γ, 51. ζ, 252. εὐ, ε, 267. εὐ, ϑ, 439. ἐπὶ, κ, 355. πρὸς, φ, 177. παρὰ, α, 142. πιθέσθαι, β, 125. πιθέμενος δὲ, ὦν, λ, 3. ὦν, δ, 578. πίθωνται, ρ, 269. ἔπι, ϑ, 554. πῖπτε, ω, 418. πίπτουσι δ' ἀ, 449 πίπτουσι, 404.
πῆνη, XVIII, 38.
Τίθωνοῖο ἀγαυοῦ, ε, 1. Τίθωνον, IV, 219. ubi etiam *Tithonus* & *Endymionis* Allegoria, ε, 1.
τίκτῃ μῆλα τρὶς, εἰς ἐνιαυτὸν, δ, 86. ἵππους μῆλα, τ, 113.
τίλλε, ο, 526. ι, 69. τίλλοντο, π, 567.
*Timæus Siculus*, δ, 499. υ, 302.
πρόσοχος, IV, 31.
πρώτης, τ, 129. πρῶτος, α, 312. πρώτῳ, λ, 326. πρώτιστος, ϑ, 393. V, 5. πρώτιστα, σ, 160. * πίρι, πρώτιστα, II, 65. πρωτίστῳ, δ, 614. υ, 114. πρωτιστέρῳ, α, 293.
πρώην, α, 117. λ, 301. 303. 494. πρωϊσθενίδα, XXVIII, 3. πρώης, α, 335.
πρώτιστον, τ, 280. ψ, 339. πρώτιστ', XXIV, 6. πρώτιστος, XXIX, 8. 16. πρώτιστον, ε, 36.
πρώιον, II, 483. III, 525. IV, 143. πρωΐῳ, κ, 38.
Τρωΐλῳ Λαοδοκίδῃ, *Margites*, Argument.
πρῶτμαν, I, 18,
πρωΐην, Fragment, 243.
πυκάζεσθαι, β, 191. πυκάσσῃ, ζ, 43. πύκασσε, π, 348.
* πυρμήν, ω, 325. * πύνῃ, τ, 214. πύσαι ἦσαν ἀφαλλαγαὶ, β, 193. πύσας, χ, 425. πύσαν, ρ, 129. ξ, 84. Xb 5.
πίσεα, α, 225. β, 363. δ, 312. 681. 707. 81α
πίσεια, μ, 378. πεπίσθῃ λούσαι, ο, 169. πεπάρων, ι, 317.
πίσος, α, 40. β, 76. ρ, 144.
πτοιόω, II, 4. XXVI, 5. πτοιοῦμαι, β, 149.
Τυδείδαο πρόσθεν, I, 274.
Τυδεικτόνον ὄπλον, μάχαι, ὀβριμοεργὸν, I, 273.
Τιτῆνες, ὑπὸ χθονὶ, II, 335. Τιτήνων, *Fragm.* 1.
Τιτυὸν, Γαίης ἐρικυδέος ἔσαν, λ, 575. Γαίης ἔσαν, φ, 324.
πτύσσεν, III, 163. πτύσσεσθε, I, 214. πτυκτάρμας, ϑ, 556.
πύϑ' ἵκτο, κ, 378. ψ, 98. II, 456.
τλαίη, κ, 384. τλαίην, β, 219. κ, 52. τλαίης, α, 288.
τλημοσύνας, II, 191. τλήμων, I, 106.
τλήσομαι, ε, 222. 362. XXXVII, 13. τλήτην, λ, 349.
τμῆσις, η, 88. μ, 54. 427.
τόϑι, ο, 239. II, 244. XVIII, 23.
τοιαῦτ', υ, 206.
τοῖος ἐών, οἷος ἦεν, υ, 89.
τοιοῦδε, τὸ, σ, 36.
τοῖσδε, ζ, 47.
τοῖσδεσσι, κ, 268. ρ, 258. τοῖσδεσσιν, β, 47. 165.
τοῖχοι, τ, 37. ἐρήρεδται, υ, 354. χάλκεοι, η, 86. τοῖχον, β, 342. ψ, 95. ἐδόμησεν, υ, 302. τοίχῳ, ψ, 90. τοίχους, μ, 820. * ἐϋδμήτους, χ, 24. τοίχοι, ρ, 267. χ, 259. 276. ἐϋδμήτῳ, χ, 126.
τοίων οἷ πατέρων, XLIX, 1.
τοκῆάς, ξ, 16.
τοκῆῦσι, ζ, 50. τοκῆσιν, δ, 689. φίλοις, δ, 476. τοκῆες, υ, 67. τοκῆα, ϑ, 312. τοκῆος, π, 170. τοκῆων, δ, 62. ἐδὲν γλυκίον ἢς πατρίδος, ἠδὲ τοκῆων, ι, 34.
τόκῳ, ut ἔδη οἱ γλυκὺ τὸ τόκῳ τὸ, υ, 175.
τόκως μὲν πρόσϑεν, I, 184.
τολμήσεις, ρ, 284. τολμήσασϑε, ϑ, 519.
τολμήσασαν, ι, 332. τόλμησαν, ω, 260.
τολύπευσα, ω, 95. τολύπευσεν, α, 238. ξ, 368. τολύπευσεν, δ, 490. τολυπεύω, τ, 137.
τόμῳ ὠκ πίσης, I, 37.
τομῦροι, π, 403.
τόνος, α, 411. β, 202. δ, 221. 811. η, 328. ϑ, 254. ι, 387. 504. κ, 417. 514. λ, 538. ρ, 218. 315. 376. σ, 101. 162. 237. 315. ψ, 125. 191. Not. *Schol.* ψ, 282.
τόξα, κ, 262. ἀγκύλα, φ, 264. εὐκερκίδα, XXVI, 12. κομπύλα, ι, 156. πολυχρύσια, XXVI, 5. πολύτονα, XXVI, 16. φαίδιμος, II, 4.
τοξάζεσϑαι, χ, 27. τοξάζεσϑ', ϑ, 228. τοξαζόμενος, ϑ, 218.
* τοξάσσατ', χ, 72.
τοξοφόρου, II, 13. 126.
τόξων, * XXVI, 8.
τόπῳ, II, 116.
τρήσας, II, 119.
τρητοῖσ', ε, 249.
ποσσὶ χ' ὕδωρ ἀπολείσεϊ' ἀναΐσχει, λ, 585.
τρόφις, β, 77. τροφοὶ', δ, 289. τροφοῖσι, γ, 464. κ, 571.
Τρωγκοὶ, ρ, 208.
τρώγυς, ut αὐριεῖσϑ' ἐπὶ τρώγυς τὸ, ι, 239.
Trajectio, χῆμα, β, 283. μ, 42. 68.
τραπίζα ξεστὴ, ξ, 158. ρ, 155. τραπίζαι ἐΰξεστοι, ο, 332. τραπίζαν, ε, 92. καλὴν, ϑ, 69. ξεστὴν, α, 138. τραπίζας, α, 111. αὐγείας, κ, 354. πλησίστιος, λ, 418.
τραπίζῃς κύνες ἀνδρῶν, ρ, 309.
τραπίουϑ' ἑσπόμϑην, λείπεσϑαι, ϑ, 292.
τραπίσιον, η, 125.
τραπιοῖς, κ, 528. λύω, ε, 350. τράπετ', ρ, 73. τράπϑ, τ, 388.
* τροφίαμ, ut γλυκοῖς τὸ, τροφίαμ πὸ γ, 28.
τράφεν, δ, 723. ξ, 201.
τροφερὴν τ' ἐς ὄχϑην, υ, 98.
τραχήλου, I, 82.
τρεῖς, Π, 21. δ, 409. 434. ε, 484.
τρεισκαίδεκα, ω, 339.
τρίβολ, λ, 526.
τρίπε, ι, 315. ν, 29. τρίπη, γ, 147.
τρίοσσαν, ξ, 138.
τρίφυ, η, 12. ω, 388. τρίφυ, ε, 422.
τριφύλιαι, ο, 80.
τρίχες, ι, 386.
τριψάμβοι, α, 422. σ, 304.
τρήρωνα πίλεσσιν, υ, 243. πίλεσι τρήρωνες, μ, 63. τρήρωσι πίλεσσιν ἐθμὸ ὁμοῖος, II, 114.
τρηχῖσι λίχεσσι, α, 440. τρηχῖς λιχέσσι, κ, 12.
τρηχεῖ', ι, 27. II. 285. XLI, 3. τρηχεῖα, ν, 242. III, 273. τρηχεῖαν, ε, 425. ξ, 1. τρηχείης, π, 417. 463.
τρεῖ', ο, 488. τρεῖα, ρ, 515. III, 447.
τρίσσαν, δ, 506. ε, 292.
τρίβ@, III, 447.
τριγλυφα, μοριόεσσα, ἔρμασϑε, σ, 297.
τρίτος, & τρίτατος, β, 106, ν, 377. τ, 151. ω, 140.
τρίζουσαι, ω, 5. 7.
τριηκόσ', ϕ, 19. τριηκόσιοι, ξ, 20.

τρὶς

τρὶς τεληκόσιοι, Fragment. 234. τεληεσσιοισιν, ν, 390.
Τελόπεω γίν, II, 211. Τείοπας, II, 213.
τελπήτλον, ἀκύμορον, χρυσείην, ῥάβδον, III, 527.
τέλποδ', λοετροχόον, Ϟ, 435. τέλποδα μέγαν, θ, 434. ν, 13. χαλκόποδα τρίποδα, Fragment. 89.
τελπόδας, δ, 129. ἀμφικαλύκας, ν, 217. III, 179. τελπόδων ἱερήμων, II, 443. ἰὼχάλκων, ο, 84.
τελπόλιν νειῷ ἔνι, ε, 127.
Τελπολόμῳ, Fragm. 128.
τρὶς, γ, 245. δ, 86. 277. ε, 306. Ϟ, 340. τρὶς ἕκαστον αὖτις, ι, 65.
τρισκαίδεκα, ω, 339.
τρισκαιδέκατη, τ, 202. τρισκαιδεκάβοες, Ϟ, 391.
τρισκοπάνιστες, ἅρπης, I, 35.
τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ, καὶ πότνια μήτηρ. Τρὶς μάκαρες ὃ κασίγνητοι, ζ. 154. 155. Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, ὑπὸ Τροίῃ ἀπολοίατο καὶ τῦτ' ὄλοντο, ε, 306.
τρισσὰς τινα ψυχὰς ἴδωσιν Ὅμηρος, λ, 632. ω, 5. 6. 7.
τρίστιχοι, μ, 91.
τριστάτιν, δ, 97. τρίπαλαι, ι, 89.
τρίτη, κ, 356. τρίτον, β, 89. τρίτος, ξ, 471.
Τριτογένεια θυγάτηρ Διὸς, ἀγελείη, γ, 378.
Τριτωνία, * XXVII, 4.
τρίχα δ' σφισιν ἤδανε βυκὴ, Ϟ, 506. ἀφ' ἧς τρίχα κοσμηθέντες, ι, 157. τρίχα νυκτὸς, μ, 312. ξ, 483.
τριχάικις, τ, 177.
τρίχας, γ, 446. ξανθὰς, ν, 399. τρίχες, κ, 393. δυόμενοι, I, 90.
τριχθὰ, ι, 71.
τρίψαι, ι, 333.
Τροίη, α, 355. δ, 6. ν, 315. ο, 153. σ, 265. ω, 37. εὐρείη, α, 62. Τροίηθεν, γ, 259. 276. Τροίηνδε, γ, 268. Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον, α, 2.
τρομέει, XVI, 6. τρομέεις, σ, 79. τρομέουσα, π, 446.
τρόμος, σ, 87. ω, 49.
τροπαὶ ἡλίοιο, malè de Heliotropio, ο, 403.
τροπαῖον, μυοκτόνον, I, 158.
τροπὶν, η, 252. 422. μ, 424. 438. τροπὶς, ε, 130. μ, 421. τ, 278.
τροποῖς, δρεπανίοισι, δ, 782. Ϟ, 53.
τροφαῖς τεισὶν οἱ Παλαιοὶ ἐχρῶντο, β, 20.
τροφέουσα, κύματα, γ, 290.
τροφὸν, τ, 15. φ, 380. χ, 391. 394. 480. τροφὸς, ρ, 31. χ, 419. 485. 492. ψ, 289. IV. 114. φίλη, β, 361. δ, 742. τ, 21. ψ, 25. 39. 69. τροφῷ, τ, 489.
Τροφώνιος, ἠδ' Ἀγαμήδης, υἱὲς Ἐργίνυ, II, 296.
τροχὸν, μ, 173.
τρύγην, Primâ brevi, II, 55.
τρυγηφόρος, II, 529.
τρυγόωσιν, η, 124.
τρύξομαί ἐ αὐτὸν, ρ, 388.
τρυπάνῳ, Primâ longâ, ι, 385.
τρυπᾷ, ι, 384.
τρυφάλειαν, χ, 183.
Tryphiodori ἅλωσις, β, 492.
τρύφος ἅμπισε πόντῳ, δ, 508.
τρυχόμενον, α, 288. τρύχεται, α, 248. τρυχώμεθα, π, 177.
Τρωαὶ, δ, 259.
Τρῶας, σ, 260.
τρώγλη, ζ, 90. I, 34.
τρώγλας, I, 183. τρώγλην, I, 52. τρώγλης, I, 113.
*τρωγλοδύνται, I, 52.
Τρωγλοδύτης, & Troglodyta, Populus, I, 205.
τρώγω, I, 53.
τρῶες, οἵτός ἐσι, φ, 293.
Τρῶες, ε, 310. Ϟ, 504. μ, 190. Τρώεσσιν, δ, 274. χ, 228.
τρωθῷ, I, 193.
τρῶκται, ο, 415. τρώκτης, ξ, 289.
Τρωξάρτης, I, 108. 247. 249. Τρωξαρτέω, I, 28. 103.
Τρωὸς, βασιλίως, IV, 114.
τρωπῶντο, ω, 535.
τρωπῶσι, τ, 521.
τρῶσεν, I, 212. τρώσῃ, π, 293. τ, 12.
Τρωσὶ, Ϟ, 82. Τρωσὶν, γ, 86.
τρώχων, ζ, 319.
Τρώων, α, 237. γ, 85. 100. 220. δ, 243.
τύγχανε, ξ, 231.
Τυδείδεω, γ, 181. Τυδείδης δ, 280. Τυδεΐδ, γ, 167.
τυκτὴν, καλλίροον, κρήνην, ρ, 206. τυκτῷ ἐν δαπέδῳ, δ, 627. ρ, 169.
τύμβον, α, 239. δ, 584. μ, 14. ξ, 369. ω, 32. ἀμύμονα, μίγαν, ω, 80. τύμβῳ, λ, 77. ἀκροπάτῳ, μ, 15. * Διὸς, Fragm. 213. πολυκλαύτῳ, XXXVI, 5.
*Τυνδαρίοιο, λ, 297. ω, 198. Τυνδαρέῳ, λ, 298.
Τυνδαρίδαι, ταχίων ἱππόβοτειρα ἴκηαι, XVI, 5. XXXII, 18. Τυνδαρίδας, XVI, 2. Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα, XXXIII, 2. Διοσκόρους, XXXII, 1.
*τυπάων, XIII, 3.
*τυπῇ, I, 194.
τύπλις, χ, 86. τύπλιπι, μ, 215. τύπλισιν, XLVII, 19. τυπλομένων, χ, 309. ω, 184. τύπλῳ, χ, 308. ω, 526. ἄλλα ἱερημοῖς, δ, 580. ι, 104. 180. 472. 564. μ, 147. 180.
τύρσεις αὐτηβόισι, VII, 5. τύρσεσιν, à Tyrrhenis, VI, 8.
Turnebi Adversar. γ, 279.
Tyrins, Maximus, φ, 100. 115. κ, 305. λ, 25. ν, 288. ξ, 327. ρ, 485. τ, 179. ψ, 222.
Τυρομάχην, I, 221. Τυρομάχῃ μεγαλήτορι, I, 136.
τυρὸν, κ, 234. τυρὸς, I, 38. τυρῷ, δ, 88.
Τυρρηνὰν, Φαρμακίδα, Κίρκης ἰοειδέα πατρὸς, λ, 133.
Τυρσηνοὶ, VI, 8.
Τυρῷ, β, 120. Τυρῶ, λ, 234.
τυρῷ, ο, 69.
τυρῶν περσὸ βεῖδον, ι, 219. τυρῶν αὐτυμένους, & αἰνύμενοι, ι, 225. 231.
τυτθὲ, μ, 174. 388. τυτθὸν, α, 435. τυτθὸς, ο, 380.
Τυφωέος δεινοῦ τ', ἀργαλέου τε, II, 306. 352.
τυφλὸς, II, 172.
Τυφωεὺς, Τυφάων, Τύφων, Τύφως, &c. κ, 106. II, 367.
*Τύχη τὴ, Fragment. 138.
τύχῃ, εὐδαιμονίην τὴ, X, 5.
τύχης, ζ, 290. τυχόντες, φ, 13. τύχησι, ξ, 334. τ, 291. τύχῃσι, III, 563.
τυχὼν, ο, 158. τ, 452. * τυχῶσα, I, 112, Not.
τύψας, χ, 98. τύψαν, I, 209.
τῶς, τ, 234.

## Υ.

Ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, κόμας, ζ, 231. ψ, 158.
ὑάκινθος, εὐώδης *ἠλίθιον, XVIII, 25.
ὗας, π, 341. ρ, 604. ἀρχιδόεντας, Ϟ, 60.
ὕβρει, ξ, 262. ρ, 431.

ὑδρίζως, σ, 380. ὑδρίζοντες, α, 227. γ, 207. ρ, 588. υ, 170. 370. ὑδρίζων, ρ, 245.
ὕδωρ, δ, 627. π, 418. ρ, 169. 487. 581. ἀπὸ δ' ἅλοο ἔχωσι λίπη, π, 86. ἡμιαλγέα, ψ, 64. ὑπὲρ βιον, α, 368. δ, 321. π, 410.
ὑβρις, ο, 328. ρ, 565. II, 541.
ὑβριστάων, II, 278.
ὑγρὰ κέλευθα, γ, 71. δ, 842. ι, 252. ο, 473. II, 452.
ὑγρὸν, Absolutè, pro θαλασσα, α, 97. ε, 45. υ, 98. πυλὸν ἐφ', δ, 709.
ὑγρὸς, δ, 458. ε, 478. ζ, 79. 315. κ, 107. τ, 440. V, 3. XXIII, 3. ὑγρὸς, XVIII, 33.
Hygimus, γ, 135. ι, 191. κ, 82. 86. λ, 300. Not. Schol. μ, 63. Not. Schol. 70. Not. Schol. τ, 432. φ, 295. Not. Schol.
ὕδωρ, I, 60. 91. 98. 157. περιφυσίοωσι. I, 75. ὕδωρ, I, 33. 73. 217. ὕδωρ' ἀναίσσοντα, ν, 109. ὕδατι, κ, 520. λ, 28. καλῷ, II, 120. λάβρῳ ε, 70. I, 80. λιαρῷ, ω, 45. μελιηδέϊ, I, 11, ψυχρῷ. ι, 392. ὕδατος, ε, 266. 475. γλυκεροῖο, μ, 306. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπόῤῥοιξ. κ, 514.
ὑδατοτροφίων, ρ, 208.
*ὑδρεύοντο πολῖται, η, 131. ρ, 206.
ὑδρευθῆναι, κ, 105.
ὑδρηλὴ, II, 41. ὑδρηλοὶ. ι, 133.
ὑδρηλαμίνη, δ, 750. 759. ρ, 48. 58.
Υδρηϊάδης, I, 19.
ὕδρης, I, 81.
Υδρόμεδες, I, 224.
Hudsoni, Johannis, S.T.P. Biblioth. Bodleiana, πρωτοφύλακος, Edit. Thucydidis, β, 65. μ, 73. Edit. Dionysii Halicarnass. λ, 281.
ὕδωρ, α, 110. ἀγλαὸν, γ, 429. ἁλμυρὸν, δ, 511. καλὸν, πολὺ ζ, 86. Animam extinguere paratur, δ, 511. μείλινα, δ, 359. ὄμβριμον, III, 516. πυλὸν τ, 387. Στυγὸς καπνιόωντα, ε, 185. ὑγρὸν, δ, 458. ψυχρὸν, ρ, 209. τ, 387.
Υε. Ζεὺς, πάντυχος, ξ, 457.
ὗες, ε, 555. ὗεσι, ν, 410. φ, 363. ὗεσιν, ξ, 8. ἀνακτορίῃσιν, ο, 396.
υἱὲ, ρ, 111. υ, 35. φίλον, δ, 765. υἱὲς, β, 115. υἱέσι, γ, 57. 387. κυδαλίμοισι, ξ, 206. υἱάσιν, γ, 32. υἱὸς κρατερὸς, ε, 242. ἠὲ, δ, 462. ἦοῖς ἐπιείκελ', ὄλβιε, ω, 36. πολυτεχνέω Μαχάων, III, 438. υἱέος, πινυτὸς, δ. 211. υἱὸς, τ, 414. γνήσιος, ἐξ ἀλόχου. ξ, 202. ἡβώοντος, κ, 6. ἑῷ, λ, 272. ἑοῦ, ο, 248. καθύπερθε, IV, 51. ἑῷ, γ, 489. ἧος, γ, 323. ἀρίῃλος, ψ, 220. ἄριστος, ω, 38. μείνος ἀχαιῶν, γ, 184. βιοφθόρος εἰμι, γ, 139. φίλοι, β, 51. ἡμῖν, ω, 222. ἧϊ, δ, 148. 771. ξ, 435. ἧσιν κυδαλίμοισιν, τ, 418. ἧεν, κ, 88. ἀγλαὸν, γ, 190. ἀμφιδέκητον, λ, 539. Γαμήλιον, η, 324. διΐφρονα, ϑ, 18. κρατερόφρονα, φ, 25. περίφρονα ἰδυίῃ, XVIII, 36. τεκοῦσ' ἔρεξεν, II, 13. φαίδιμον, β, 386. ᾗ, λ, 451. ἧος, α, 181. ἀγλαὸς, δ, 21. ἄλκιμον, III, 101. ἀρούρων, κρατερὸς, γ, 111. ἀρίῃλον, γ, 167 δεμνίῳ, III, 28. ὑπέρθυμος, γ, 448. φαίδιμος, γ, 189. φίλος, β, 2. 17. ᾗσι κυδαλίμοισι, χ, 238.
Ἡφαιστος. Fragmenta. 202. ἥφαιστε, ω, 514.
ὑλαὶ, υ, 15.
Ὑλακίδης, ξ, 204.
ὑλακόμοιο κύνες, ξ, 29. π, 4.
ὑλάκτει, α, 13. 16.
ὕλαον, π, 5. ὑλάοντο, π, 162. ὑλάουσιν, π, 9.
ὕλη, ε, 398. ὑλήεσσα, XXVI, 7. πανυτίη, ο, 273. πολυδούσας, ε, 63. ἔχω *ὕλην, II, 228. ὕλῃ καθειμένον, ν, 351. π, 431. II, 225. III, 228. IV, 286. *ἀσπίδιον, ῥίον, ὄρεος, II, 139. ὕλην, ε, 475. δάϊσσον. ε, 470. πολλὴν. ε, 257. ὕλης, κ, 159. ξ, 353. III, 238. αἰζηλῆς, ι, 234. βαθείης, ρ, 316. νεοθηλέος, III, 82. πυκινῆς, ζ, 128.
ὑλήεντα, ξ, 2. ὑλήεντες, XXV, 8. ὑλήεντος, XIII, 5. ὑλήεντι, α, 186. ὑλήεσσα, ι, 24.
ὑμὰς, α, 375. β, 140.
ὑμέας, β, 75. 210. corrigo, & lego, pro ἡμέας, *δ, 652. μ, 163. φ, 198. ω, 395. II, 481. ὑμεῖς, β, 76. ὑμῶν, I, 55.
ὑμιπεφίων, III, 276.
ὑμμιν, α, 376.
ὑμνέ, III, 1. *VIII, 1. *XIII. 1. ὑμνεῖν, XXX, 1. ὑμνεῦσι, XXXVI, 19. ὑμνεῦσιν, II, 190. XVIII, 27. ὑμνέων II, 178. ὑμνήσω, II, 19. 207. ὑμνήσουσιν, II, 158. ὕμνον, VIII, 9. XVII, 11.
Hymnus, in Apollinem Homero vendicatur, II, 1. 146. ab Apollodoro laudatur, II, 316. Eustathio, II, 514. Stephano, Βυζαντίῳ, II, 224. Thucydide, II, 1. 146. Vid. plura ad Hymnos ipsos; & de Emendationibus, titulo, Homeri Textus emendatus.
ὗν μεγάλα πίονα, πυρὶ δήσαντες, ξ, 419.
ὑπαὶ ἀμφὶ κὴν ἀμφὶ, λίαν, ζ, 131.
ὑπὸ ἀρχιδάοντος, θ, 476. ξ, 423. 438.
ὕπαιθεν, ζ, 73.
ὑπαὶ, ϑ, 192. ν, 225. υ, 126.
ὑπαιθρίδιαν, III, 165.
ὑπαίθων, κ, 83. ὑπαίθοντες, δ, 283. ὑπάιστε, ξ, 485. IV, 181.
ὑπαλδαίνουσι, ο, 275.
ὑπαλύξαι, I, 89. ὑπαλύξας, ϑ, 355. ὑπάλυξεν, δ, 512.
ὑπάλυξιν ἔσσεσθ' κακῶν, ψ, 287.
ὕπαρ, τ, 547. υ, 90.
ὑπάρξῃ, ω, 285.
ὕπατε κρειόντων, α, 45. 81. ω, 472. ὕπατος, τ, 303. *ὕπατον κέρας. Fragment. 148.
ὑπέβαλλον, κ, 353.
ὑπέδδεκτο, I, 292.
ὑπέδυκε, β, 387. ὑπέδυσαν, χ, 470. ὑπέδυ, ξ, 54.
ὑπέθραμεν, κ, 323.
ὑπείδυ, κ, 398.
ὑπειδύετο, ζ, 127.
ὑπεκέκλετο, μ, 117.
ὑπεκὸς, γ, 73. δ, 172. ι, 254. II, 454.
ὑπεκφεύγειν, XLVII, 2.
ὑπεκφυγεῖν, XI, 2.
ὑπ' ὀκ κακῇ ῥύσατο, μ, 107.
ὑπεκλίνθη, ε, 463.
ὑπεκπροθέλυσαν, ξ, 88.
ὑπεκπροθέων, ϑ, 125.
ὑπεκπροφύγῃ, ξ, 87.
ὑπεκφέρεσθαι, χ, 496.
ὑπεκφυγὲ, ψ, 320. ὑπεκφυγέειν, μ, 216. ὑπεκφύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον, μ, 287. π, 372. υ, 368. ὑπεκφόβησαν κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129. ὑπεκφυγὼν, ι, 186. μ, 446.
ὑπελέκητο, η, 230. ὑπέλεσσαν, κ, 50.
ὑπέλθῃ, σ, 149.
ὑπέλυσαν, ι, 463.
ὑπέμενεν, κ, 258. ὑπέμειναν, α, 410. ὑπεμενέσθην, χ, 38.

ὑπέμνησεν, α, 321.
ὑπ' ἰξ ἰφθίδας, λ, 37.
ὑπεκφεύγει σὺ θυίμων οἰκαδε, σ, 146.
ὑπεξέφυγεν αὐτὸν, λ, 382.
ὑπέρεες, ε, 260.
ὑπερβαίνων, III, 23.
ὑπερβαλέην, λ, 596.
ὑπερβασίας, χ, 168. ὑπερβασίη, ρ, 193. χ, 64. ὑπερβασίης ἀλιτημενῆς, γ, 206.
ὑπέρβη, Ϙ, 80. π, 41. ρ, 30. ψ, 88.
ὑπέρβιον, α, 368. φ, 321. π, 410. ὑπέρβιος, υ, 212.
Ὑπερβορίης, VI, 29.
Ὑπερείη ἐϋρυχόρῳ, ζ, 4.
ὑπερέχει φαείνετε ἄστρα, ν, 93.
ὑπερηνορέοντας, δ, 766. ὑπερηνορέοντες, β, 266. ὑπερηνορέοντων, β, 324. 331.
ὑπερέφη, Ϙ, 198.
Ὑπερησίη, πόλιν Ἀχαιΐδα, ο, 254.
Ὑπερησιηδεν, ἐπὶ συγκειμενῷ, λ, 482.
ὑπερθύμοισι, δ, 784. ὑπερθύμοιο, λ, 268. ὑπερθύμοισι, η, 59. ὑπερθυμῷ, γ, 448.
ὑπερθύριον ἀργύρεον, χρυσέη δ' ὑπερῶνη, π, 90.
ὑπερκλίνοντο, ψ, 3.
Hyperides, β, 319.
Ὑπερείοι, μ, 133. 346. 374. Ὑπερείοιο, κ, 8. μ, 263. XXVII. 13. αὐτοῦ, δυσμενέων, α, 24. Ὑπερειοίδαο, μ, 176. Ὑπερείων, II, 369. XXX, 4.
ὑπερεκύψει, XLVII, 22.
ὑπερμενίᾳ, VII, 1.
ὑπερμενίοντες, τ, 62. ὑπερμενίων, μ, 205. υ, 211.
ὑπερφιάλοισιν, ρ, 268.
*ὑπέρφιαλτο, Ϙ, 192. χ, 280.
ὑπέρχει χεῖρα Κρονίων, ξ, 184.
ὑπέρχεσθε, γ, 65. ο, 279.
ὑπερωρίῃσι, ζ, 70.
ὑπερφίαλοι, ζ, 274. ὑπερφιάλοισι, α, 134. β, 310. ὑπερφιάλοισιν, ν, 373. ὑπερφίαλον, δ, 503. ὑπερφιάλως, α, 227.
ὑπέρχεται, XXIX, 3. ὑπερχόμενον, ρ, 64.
ὑπερῷ, α, 362. β, 358. δ, 751. 760. 787. ρ, 49. τ, 602. φ, 356. ψ, 1. 364.
ὑπερῴῃ, σ, 301. ψ, 85. ὑπαλόωσα, π, 449. σ, 205. τ, 600. χ, 428.
ὑπερῴηθεν, α, 328.
ὑπερῴοιο, ρ, 101. ψ, 594. ὑπερῴῃσιν ὀφέλλει, ο, 516.
ὑπέστης, ι, 365. κ, 483.
ὑπέστιχε, ν, 133. ὑπέστιχεν, δ, 6. λ, 290. ω, 334.
ὑπέφυγε, ρ, 409.
ὑπέχθετο, ξ, 49.
ὑπέψαλτα, μ, 21. ὑπέψαλτο, ε, 476. κ, 31.
ὑπηνήτης, κ, 279.
ὑπηοίη εἰβάς, ρ, 25.
ὑπήρα], β, 91. ν, 380. ὑπήρατον, δ, 347. III, 275. ὑπηρόχῳ, ο, 462.
ὕπνου, IV, 181. ὕπνον, δ, 105. ὑπνώοντα, κ, 286. γλαυκὸν, ε, 395. ἡδύμῳ, III, 441. ὕδωρ, α, 364. νήχυτον, IV, 178. ὕπνῳ, III, 289. ὕπνος, β, 398. γλαυκῶπις, ε, 472. γλυκὺς, η, 289. λυσιμελὴς, λύων μελεδήματα θυμῷ, υ, 56. μειλιχίοις, τ, 551. εὐδυμοῦ, δ, 793. πολὺς, ο, 393. χείλι, κ, 68. ὕπνε ἄνα, ὄφρα ἴδωμαι, π, 481. τ, 427. ὑπνῷ, ο, 44. ψ, 17. ὕπνῳ, λ, 378. ὕπνῳ, ξ, 2. κ, 328. φιλοπαῖδα, δ, 295. ψ, 255. μαλακῷ, ε, 6. πολλῷ, μ, 372.
ὑπνώοντας ἰαλέμῳ, ε, 48. ω, 4.
ὑποβλήδην, III, 415.
ὑποβρυχα, ε, 319.
ὑποβρυχίας βάς, III, 116. ὑποβρυχίῃ, XXXII, 12.
ὑπογαστέρα μὲν φρενὸς ὄρμαι ψυχῆς ἀπαυτλον, VII, 13.
ὑποδδείσας, γ, 214. π, 95.
ὑποδδείσας, ι, 377. π, 425. ὑποδδείσασα, π, 296.
ὑποδέγμενοι, ν, 310. π, 189.
ὑποδέδεγμαι, Ιι, 284.
ὑποδείσας, β, 66.
ὑποδέξομαι, π, 70. τ, 257.
ὑποδέχεσθε, ο, 368. σ, 360.
ὑποδμηθῆτε, XVI, 4.
ὑποδμώς Πανοπῆος, δ, 386.
ὑποδρὰ ἰδών, β, 165. ρ, 459. σ, 84.
ὑποδρηστῆρες, ο, 329.
ὑποδρύσσει, ο, 332.
ὑποδῦσα, δ, 435. ὑποδύσαι, υ, 53.
ὑπὸ — ἰδνώθη πόδε, α, 96. β, 4. ρ, 2.
ὑπὸ — ἰδύσθη, δ, 425. 570.
ὑποείξει, π, 42.
ὑποζεύξω, ο, 81.
ὑποημοσύνησι, π, 233.
ὑποθήσομαι, α, 279. β, 194. ε, 143.
ὑποκλαπείς, χ, 382.
ὑποκρίνω], Ιι, 284.
ὑποκρίνατο, ε, 170. ὑποκρίνου], β, 111.
ὑπόκωπα, δ, 131.
ὑποκυκασμένη, λ, 253. XXXI, 15.
ὑπολαφθαμενοῖσιν, τ, 44. ψ, 290.
ὑπολισθάνει, ρ, 376. 382. π, 44.
ὑπομνήσασα, ο, 3.
ὑπονηΐῳ, ν, 81. ὑπονηΐῳ, α, 184.
ὑποπρὸ ἕζεσθε, ϐ, 126.
ὑποστάσεσιν ἰφθίμη, κ, 385.
ὑποστὰς, γ, 99. δ, 129.
ὑποστιχόωντο, υ, 212.
ὑποστορέσας, ρ, 139.
ὑποτρίψας, Ϙ, 301.
ὑποτρίψαι, σ, 23.
ὑπουρήσας, κ, 483.
ὑπουχόμενοι, ο, 195. 203. III, 518.
ὑπόστεγον, II, 476. ὑπόστεγος, χ, 35. ὑπόστεγόν, υ, 338.
ὑπόστεγον κλιθ ἐν μέσσῳ, ι, 264.
ὑποφθιμένου, ρ, 171. ὑποφθιμένῳ, δ, 547.
ὑποχέρα, ο, 447.
ὕστλος, ι, 371. σ, 397. I, 86. 105. 239.
ὑπωλένιον, III, 507.
ὑπώρεσιν, XI, 5.
ὑπώρεσσι, α, 62.
ὑσμῖνας, λ, 611. IV, 11. ὑσμῖνι κεκασμένῳ λ, 416.
ὕστερα κῆ πόσιος, δ, 685. ο, 13. 119. χ, 78. 134.
ὑστέρου, ι, 14.
ὕφαινε ἰστὸν, β, 94. ω, 128. ὑφαίνει, ο, 516. ὑφαίνεν, τ, 139. χρυσείῃ κερκίδι, ι, 62. ὑφαίνουσι, β, 104. τ, 149. ω, 138. ὑφαίνει, XLVIII, 10. ἄλλοι ὑφαίνουσι, ι, 356. ἄλλος καὶ μᾶλλον ὑφαίνει, ο, 422. μᾶλλον, δ, 678. ὑφαίνεσκεν ἀλιπόρφυρα ἔργα, ν, 108.
ὑφαντῷ, ν, 218. ὑφαντὴν, ν, 136. π, 231. IV, 140.
ὑφαίνωσι, γ, 274.
ὕφαινε, II, 504.
ὕφηνε, Priori productâ, I, 181. 185. ὕφηνας εἰν φρεσὶ μῆτιν, δ, 739.
ὑφήνασε ἱστὸν, ω, 146.
ὕφηνον μῆτιν, ν, 386. σὺν μῆτιν ὑφήνω, ε, 303.
ὑφορβοὶ, ξ, 410. ὑφορβὸν, π, 477. quare dicit vocat. ξ, 3. π, 56. ρ, 507. φ, 80. ὑφορβὸς, π, 156. ὑφορβὸν, ξ, 48. 401. 413. ο, 300. ὑφορβὸς, π, 1.

ὑψόσε, υ, 104.
ὑψηχέα, β, 85. 303. ε, 406.
ὑψηχέλω, α, 385.
ὑψιεφὶς, π, 85. 225. ω, 181. ο, 241. 423. 431. τ, 526.
ὑψιλὰ, ψ, 45.
ὑψιλάφου, γ, 407. ὑψιλὸν, α, 330. ὑψιλοῖο, α, 126.
ὑψιεφία, δ, 757. ὑψιεφὶς, δ, 15. 46.
ὕψι βιβάς, II, 516.
Ὑψιβάης, I, 202.
ὑψιβρεμέτης, ε, 4. ψ, 331. III, 329.
ὑψικάρηνοι, IX, 265.
ὑψίκερων, κ, 158.
ὑψικόμοιο, μ, 357.
ὑψιμέδοντος, XL. 5.
ὑψιμέδοντες, XLII, 3.
ὑψιπόλιαθρον, III, 103. 134. 396.
ὑψιστάων, ω, 537.
ὑψιπύλας, λ, 587. ὑψιπύλαι, δ, 458.
ὑψόροφον, β, 337.
ὑψόσε, I, 80.
ὑῶν, ν, 405. ξ, 414. 525. ο, 39. ἀρσενοδόντων, ξ, 416. vid. συῶν.

Φ.

Φ Λείζωνος, κ, 93.
*Fabricii, Jabamnis, Alberti,* Bibliothec. Grac. III, 51.
Φαβαξῶν, ε, 117. σ, 328.
Φαιάκων, κωπὴ ξανθὴ, κ, 429. Φαιήκων, α, 386. ε, 377. π, 143. ρ, 404. σ, 30. Φαίκων, ι, 347. Φαίηκον, Φ, 477. Φαίηκοι, β, 76.
Φαὶς, ξ, 502.
Φαίσανα, κυλὰ, π, 15. ρ, 39. τ, 417.
Φαιστὸν, ψ, 240. vide Λύκαστον.
Φαιστίζω, XXX, 2.
Φαίστιον, μὴ, 132.
Φαίων ἡλιό, ε, 479. λ, 16. τ, 441. χ, 388.
Φάκες, φ, 429.
Φάκιον, ζ, 19. Φακιὰς, π, 230. Φακιὴν, ζ, 316. Φακιὸν, ξ, 74. Φακινὴς, δ, 188. Φακιάσιον πρὸς νότον, IV, 86.
Φάκιος, μ, 383. Φακίην, γ, 2. Φακίοιον, σ, 307. Φακίοις, μ, 383. Φακίοιον, σ, 342.
Φακοειδέστε, κ, 138.
*Fazellus, Thomas,* ι, 187.
Φαίδιμε, κ, 251. λ, 99. 201. 487. μ, 82. ω, 76. Φαίδιμον, β, 386.
Φαίδιμος, γ, 189 ἥρως, Σεδονίων βασιλεὺς, an Χείρωνος? δ, 617. ο, 117.
Φαίδιμος, λ, 320.
Φαίη, σ, 223. ψ, 135. II, 151. 163.
Φαίηκας, ξ, 284. 327. θ, 86. ψ, 338. Φαίηκες, ζ, 195. ἀγανοὶ, ζ, 55. ἀρίφρονες, θ, 428. δολιχήρεμοι, θ, 191. ἱππόται, η, 108. ναυσίκλυτοι, η, 39. π, 227. Φαίηκος ἀνθρώπου, ζ, 241. Φαιήκων Φιλοξενίη μετὰ, ι, 386. Φαιήκων, ι, 35. μεγαθύμων, π, 16.
Φαίην, υ, 326. Φαίης, γ, 124.
Φαληξὼ, η, 62.
Φαῦλα, θ, 499. σ, 66. Φαύλη, ι, 410. Φαύλη, σ, 73. XXX, 8. Φαυλίστατα, ρ, 194.
Φαναὶ, *Fragm.* 132.
Φαιὼν, γ, 296.
*Phalaris Homerum* alludit, γ, 26.
Φαλάρειδος ὀρχὴ, σ, 84.
*Falkenberg, Gerard.* in *Nummi Dionysiae.* π, 35.
Φανὸν, ι, 394. Φανὸς, ρ, 402.
Φάρακας, λ, 586.
Φάρη, β, ι. γ, 404. 491. δ, 306. Φαροῦσαι, π, 410. σ, 159. 164. Φαρὸς, υ, 101.
Φάρτη, α, 459.
Φάσ, π, 168. σ, 170.
Φάσ, γ, 335. γλυκερὸν, π, 23. ρ, 41. ἠλίοιο, κ, 498. λ, 92. τ, 33. ξ, 44. π, 220. υ, 267. φ, 226. ὠῦς, ν, 94. ἐξεκαίδεκα, τ, 34.
Φάσγανα ἔνεικε, ι, 258. αἰολοπάρυος, δ, 108. Φάσγανα καλὰ, ω, 276. Φάσγανὸν, θ, 186. λεπτὸν, II, 121.
Φασιάνη, ζ, 270. ι, 314. ἰοδόκ, φ, 12. Φάρετρον, φ, 233. χ, 71. II, 6. ἰοδόκον, φ, 59. ἰὼν ἰοδόκον, χ, 2. Φασιάνης γαίης, φ, 417.
Φάσγανον, ν, 326. 327. ἀμφιφορεὺς, β, 329. καλὸν, 213. Φάσγανόν, δ, 230. ὦγυια, XLVII, 16. ἐσθλὰ μεμαγμένον, καλὰ δὲ λυγρὰ, δ, 230. μαλίσσεται, δ, 227.
Φάρμακον, δ, 220. κ, 302. 317. 392. ἀνθεμόεντα, κ, 261. ἐσθλὸν, κ, 287. 292. ἐλέφας, κ, 394.
Φαρμακόεσσαν, ι, 393.
Φάρος δὲ ἐκκλίνασαν, δ, 355.
Φᾶρος, β, 97. ἀργόφρων, ε, 230. ἰώπλυνὲς, θ, 392. καλὸν, γ, 467. λεπτὸν, ἓ χαρίεν, μείλιχα, ἀργεφόεντα, κ, 543. 544.
Φάσγανα, ι, 373. ν, 480.
Φάσ, γ, 188. η, 322. ω, 125.
Φάσγανον, π, 295. χ, 74. Φασκώνιος, *Fragment.* 225. Φάσγανον, λ, 82. χ, 84. ἀμφιχυτὸν ἀμ-

Φαιστέμβη, χάλκεον, χ, 79. ἐξῆ, κ, 145. λ, 94. χ, 90. Φαιστέμβη, λ, 423. χ, 98.
Φᾶϑ', ζ, 200. Φᾶϑι, an Φάϑι, ι, 504. λ, 442.
Φασὶ, α, 33. 189. 220. β, 238. Φασὶν, γ, 84. 245.
Φάσκε, λ, 305. Φάσκεν, κ, 331.
Φάτιν, φ, 323. κακὴν, I, 137. Φάτις, ψ, 362. ἰδλὴ, ζ, 30.
Φάττη, δ, 535. λ, 410.
*Fayries,* Genii ità dicti, IV, 265.
Φειδίη, π, 185. χ, 54.
Φειδὲ, ξ, 92. π, 315.
Φειδὼν, ξ, 316. Θεσπεσιωτάτῳ βασιλῆϊ, τ, 287.
*Feithii, Everhardi,* Antiquit. *Homerica,* φ, 279.
Φερεκλῆς, ε, 296. II, 427.
Φέρεσθαι, VII, 2.
Φέρεται, XXIX, 2. Φέρεται, XXIX, 4.
Φέρε, pro ἴφερε, κ, 428. Φέρε, φεύγετε, Φ, 424.
Φερεκράτης, β, 135. 289.
Φερεκλόης λ, 263. 320. μ, 70. 285. ο, 223. 225. τ, 432. 523.
Φερέσθεος, II, 341. XXIX, 9.
Φέρεσκον, ι, 426.
Φερῆσ' ἐπ' οἰκία ναίων, δ, 798.
Φέρεσθαι, ε, 164. κ, 507. τ, 111.
Φέρεται, ω, 405.
Φέρεσθ', λ, 477.
Φερεπόλη, ε, 170. ζ, 6. ι, 276. μ, 246. π, 89. χ, 289.
*Fessus,* δ, 477. ξ, 23.
Φεύγε, γ, 167. XVIII, 38. * Φεύγουσι, III, 483. Φεύγων, ε, 446. Φευξέσθ, χ, 67.
Φευξεῖ, Φ, 299. * ξ, 489. non Φυξεῖ, vid. ad *Iliad.*
Φῆμ, λ, 127. ψ, 175.
Φηλεύς, III, 445.
Φηλεῦ, III, 67. Φηλευσίου, III, 159. Φηλεῦδη, III, 175. Φηλεῦν, III, 67.
Φηλεῖδὴς & Φηλεΐδης, III, 67. &c.
Φήμ, III, 548.
Φήμην, β, 35. Φήμην, υ, 100. 105.
Φήμη δ' εἰς ἑωυτὸν ἐλθὴ, *Fragment.* 190.
Φημὶ, β, 171. δ, 141. 493. ε, 290.
Φήμιε, κ, 337. Φήμιε, ρ, 263. Τερπιάδη κούδη, χ, 331. Φημίῳ, κ, 154.
Φῆμιν, ο, 467. κλυτὴν, ζ, 273. δήμιον, π, 75. σ, 527. χαλεπὴν, κ, 200. Φῆμις δήμου χαλεπὴ, ξ, 239.

φῆναι, γ, 173. ω, 217. φήν εἰδαμόνη, γ, 372.
φήνεια, μ, 334. φήνασι, ο, 261.
φηρσὶ, γ, 488. ο, 186.
φὴς, α, 391. τ, 239. φῆσθα, ξ, 149. φησὶν, α, 168. 215.
φθαίρω, τ, 449.
φθίγγωθ', II, 164. φθεγγομένη, III, 481. φθεγγομένης, χ, 329. φθέγγεται, μ, 249.
φθείρεται, ρ, 246.
φθεῖτ', λ, 329. φθίσωμθ, π, 383. φθίσεσι, ω, 436.
φθῖ, χ, 91.
Φθίην, λ, 495.
φθίης, β, 368.
φθιμβρότου, λ, 557. φθιμβρότοισι, ω, 435.
φθινύθει, τ, 161. φθινύθουσι, ξ, 262. τ, 307. φθινύθουσι, κ, 470.
φθινύθη, π, 145. φθινύθουσιν, ω, 250.
φθῖσαι, δ, 741. π, 428.
φθῖσαι, υ, 67. φθίσεσθε, ν, 384.
φθίσῃ, ξ, 170. ο, 353.
φθισίμβροτον, χ, 297.
φθίσωμεν, π, 369.
φθογγὴν, ι, 167. φθογγῆς, μ, 198.
φθόγγον, μ, 41. 159. ψ, 326. βαρὺν, ι, 257. φθόγγῳ, σ, 198.
φθονέῃς, α, 346.
φθονέω, pro αἰρεῦμαι, τ, 348.
φιλέεσκε, α, 264. φιλέεσκεν, σ, 430.
φιλέησιν, ο, 70. φιλεῦσ', XXIV, 5. φιλεῦντας, γ. 221. φιλέων, τ, 195. ω, 271.
φίλῃ, β, 88. φίλῃ, β, 373. φίλῃν, δ, 586. φίλῃς, α, 203.
φιληρέτμοισιν, α, 181. 419. λ, 348.
φιλῆσαι, ξ, 322. φιλήσαι, α, 123.
φιλησέμεν, δ, 171. φιλήσω, ξ, 388.
φιλίων, pro φίλτρων, τ, 391. ω, 267.
φίλοι, β, 70. ξεῖνοι, α, 313.
φιλοίη, δ, 692.
φιλοίπε δῖα, φ, 240. φιλοίπου, φ, 388. χ, 339. ἔγχεμου ἀνδρῶν, υ, 185. 254.
φιλοκέρτομε Πολυφημοείδη, ψ, 287.
φιλοκηδέα, III, 478.
φιλόκοπον, XVIII, 2.
φιλοκτεάνοιπ, β, 190.
Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱὸν, γ, 190. Φιλοκτήτης, δ, 219.
φιλομειδὴς, ὄπωπα, III, 375. φιλομμειδὲς κάμοιμι, III, 478.
φιλομμηδέα, III, 335.
φιλομμηδείδη, δ, 343. ε, 134.
φιλομμηδὴς Ἀφροδίτη, δ, 362. IV, 17. 49. 56. 65. 156.
φίλον, α, 363. γ, 398. δ, 225.
φιλόξεινος, ζ, 121. θ, 576. ι, 176. ν, 202.
*Philoxenus*, I, 40.
φιλοπαίγμοσιν ὀρχηθμοῖο ἠγαέθων, ψ, 134.
φιλοπολέμοιο, *Fragm.* Iliad. χ, 388.
φίλος, ὄ, α, 301. γ, 199. 313. 375. θ, 413. ε, 17. 415.
*Philostratus*, κ, 305. υ, 69.
φιλοτήσια ἔργα, λ, 245.
φιλοτήσιος, ω, 55. 536. φιλότητι, γ, 363. Ἄρεος φιλότητος, θ, 267. ἐρατεινῆς, ψ, 300.
φιλοφρονέων, π, 17.
*Philocherus*, υ, 155.
φίλτατ' ἑταίρων πάντων καὶ, ω, 516. φιλτάτῳ, θ, 284. φίλτατος, π, 445. φίλτατος, λ, 359.
φιλῶ τε, III, 382.
Φίλων Ἐρέτμεος, λ, 538.
*Philo Judæus*, χ, 256. 347.
φοβεῦ, μ, 11.
* Φλεγύεω βασιλῆος, XV, 3.
Φλεγυῶν ὑβριστάων, II, 278.
Φλεγθοίη, XLVII, 23.
φλιῆσι, ρ, 221.
φλίψῃ, ε, 221.
φλοξ, ω, 71.
φόβηθι, π, 163.
φόβου, ω, 57. κρυόεντος, I, 72.
Φοῖβε, II, 20. 127. 146. III, 330. XX, 1. ἄνακ ἑκάεργε, II, 257. Ἥρη, II, 120. Φοῖβος, II, 48. Φοίβου, ἀκερσεκόμης, II, 134. Ἀπόλλων, γ, 279. θ, 79. II, 130. 201. 254. 285. 294. 362. 375. 388. 399. III, 365. 420. ἑκατηβόλου, II, 134. Φοίβῳ, II, 52. 87. 447. Ἀπόλλωνος, ι, 201. II, 395. III, 424. XXVI, 14.
Φοίνικας ἀγακτὺς, ν, 272. Φοίνικες, ἄγορης μνησ' αὐθόμενοι τὴ τρῶκτη, ναυσικλυτοὶ ἄνδρες, ο, 414. πολυκαΐκιλοι, α, 418.
Φοινίκη, δ, 83. ξ, 291. * Φοινίκης. *Fragm.* 149.
Φοίνικι Φαιστὸν ὑπαὶξ βοὸς, ψ, 201.
Φοίνικι, pro *Palmâ*, II, 117.
Φοινικόεσσαι, ξ, 500. φ, 118.
Φοινικοστερέης, λ, 123. ψ, 271.
Φοίνικος αἰζηοῖσιν, II, 18. Φοίνικος νέον ἔρνος, ubi de Palmâ *Deliacâ*, ζ, 163.
Φοινίκων ἀνδρῶν ἦν ἀκέσλας πλόος, ο, 472. Φοῖνιξ, τρόκτης, ἀκάτιλλα εἰδὼς, ξ, 288.
Φοίνιον, σ, 96.
Φοίνισσ', ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα, καλὰ, μεγάλα τὰ, ο, 416.
* Φοινίσσῃ δ' αἵματι χεῖα, *Fragm.* 197.
Φοινὸν, II, 26a.
Φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, λ, 538. Φοιτᾷ, XVIII, 3. 8. Φοίτων, κ, 119. ξ, 355. Φοιτᾶσ', β, 182. Φοιτῶσιν, XVIII, 20. Φοιτῶσι, IV, 124.
Φοιτίζουσι, XXV, 8.
Φοῖτος, 433.
Φόνοι, λ, 611. Φόνοιο, χ, 63. ω, 483. Φόνον, β, 165. αἱματόεν, δ, 843. π, 379.
Φόνῳ, δ, 771. Φόνῳ, π, 234. Φόνῳ, λ, 415.
Φορβαίδι, II, 211.
Φορέουσι, ο, 127. χ, 437. Φορέουσι, χ, 185. Φορέουσιν, ε, 328. Φορεῦντο, I, 44. Φορέωσι, μ, 68. IV, 212. Φορῇ, τ, 333. Φορέωσιν, β, 390.
Φορῆναι, ρ, 224.
Φόρκυνος, θυγάτηρ, αἰόλος ἀντιγάμοιο μείδιτος, α, 72. αἰόλοιο γλαφυρῆς, ν, 96. 345.
Φόρμιγγ', II, 515. Φόρμιγγα γλαφυρὴν, χ, 340. ψ, 144. λιγείην, θ, 67. 105. 254. 261. 537. χ, 332. ψ, 133. XX, 3. Φόρμιγγι, I, 19. Φόρμιγγι, Φ, 430. III, 503. γλαφυρῇ, II, 183. Φόρμιγγος θ, 99. Φ, 406. γλαφυρῆς, ρ, 262. Φόρμιγξ, ρ, 270. II, 184.
Φορμίζων, α, 155. δ, 18. θ, 266. II, 182.
Φορβὴν, ι, 320.
Φορκύδος, ι, 323. εὐρείης, ν, 250.
Φόρκυν, ξ, 296. ἅλιος, Εὐρύπυλος, I, 77. Φόρκυ, Φ, 163.
Φορόνιδα, χ, 211.
Φορτίδα, σ, 335.
Φυρτὸν, V, 5. XVIII, 1.
Φόως, ε, 2. λ, 222. τ, 64. ψ, 348.
* Φρεγύδην, L, 122.
Φρεσθοσύνη, II, 99.
Φρεσὶ, α, 294. π, 312. Φρεσὶν, ν, 373. Φρεσὶ κεῖτο, II, 346.
Φρεσὶν, λ, 623. Φρεσὶ, δ, 395. Φρεσὶ μήδεα βυλὰς, λ, 509.

φρεγξίμοσ', γ, 129. φρεγξομάι, ω, 126. φρεῖζον, β, 367.
φρεκτέμεναι, I, 165.
φρεῖξε, ε, 256.
φρένασι, π, 260. χ, 158. ω, 330. IV, 178. φρενοπλήξ, ψ, 75. φρένεσ, λ, 22. φρένεσ, ψ, 114. φρένασμαι τὸν εἴσω' ἐκέσθην, τ, 501. φρένασαι', γ. 242. φρένασιν, χ, 453. ω, 390. φρένεσσ, α, 205. ω, 216. XXXVII, 11. φρένασμαι, ε, 188. σ, 238. φρενοτόρησ', ψ, 140.
φρένας, α, 42. δ, 264. Θ, 168. αἰσίμου, ψ, 14. ἀμφὶ γαγγλὴς, II, 273. ὑπαπτιοσφάρα, σ, 326. ἔμπεδοι, I, 187. ἰσθλαὶ, ζ, 117. ἠλιτ, β, 242. πυκιναὶ, IV, 38. 244. φρένες, ε, 301. αἰγαθαὶ ἦσαν ἀμύμονι Πηνελοπείῃ, ω, 193. ἀμφιμιλαινα, δ, 661. ἔμπεδοι, κ, 493. σ, 214. ὑπαίσιμοι, σ, 219. ἰσθλαὶ, λ, 366. ἔνι τοὶ φρένες, ὑδ' ἠβαιαὶ, φ, 288. φρενὶ, ζ, 65. φρεσὶ & φρεσὶν, α, 89. 115. αἰγαθῇσι, γ, 266. ξ, 421.
φρεσὶ μελαίνῃ, δ, 402.
Φρίκιοι, λαοὶ, μάρτυρες ἐπιβήτορες ἵππων, XXXVII, 4.
φρίξας τὸ λοφιὴν, τ, 446. φρίσσει, XXVI, 8. φρίσσῃς, II, 516.
*Froissard*, τ, 457.
φρυάσσεις, ε, 89. φρυάσσε', β, 116. φρυάων, α, 43. κακὰ, υ, 5.
φρύγιε ἤματα πολλὰ, καὶ, δ. 258. πέρι οἶδε δίκας, ἠδὲ φρένα ἄλλων, γ, 244.
Φρυγίοιο, β, 386. δ. 630. 648.
Φρύγιον Ὀτρηρῆα, γ, 281.
Φρύγας αἰολοπώλους, IV, 138.
*Phrygia* dives, IV, 140.
Φρυγίης αὐτοκάσιγνε, IV, 112.
Φρυχθίην, XLVII, 4.
φῦ, ἤν τ' ἄρρ οἱ — χερεὶ, 6, 302. θ, 291. κ, 280. λ, 246. ο, 529.
φύγα, κ, 131. σ, 154. φυγὴν, δ, 504. μ, 120. φύγαν, α, 64. γ, 230. ε, 22. μ, 66. φύγασκε, ρ, 316.
φυγὴ, χ, 306.
φύγῃ, I, 246. φύγῃσι, δ, 789. φύγησιν ὀιόθρῳ, ᾧ κῆρα, μ. 157. ὑπὲκ κακότητα, γ, 175. ι, 489. κ, 129.
φυγοπτόλεμον, ξ, 213.
φυγὼν, ο, 277. ὑπὸ, ι, 17.
φύει, τὰ μὲν —, ἄλλα δὲ πίσεα, η, 119.
φῦζαν κακὴν, ἐρυσὶ ἐπείροισι, βάλεν, ξ, 269. ρ, 438. III, 114.
φυὴν, ε, 212. ξ, 16. 152. η, 210. Θ, 168. II, 465. III, 331. IV, 202. ὑ κακὸς ἦσι, Θ, 134. ἐρύσσαι, III, 31.
φυκιὸ, vid, φυκιόω.
φῦλ', γ, 282. ε, 408. II, 161. 538. III, 539. IV, 129. φῦλ' ἀνθρώπων αἰδέσφαλε, II, 298. δύσζηλοι εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ, η, 307. κλυὼ, II, 355. ἐπέκλυε, II, 537. φῦλα, III, 575. IV, 3. ἄγεται, η, 206. I, 275. κλυὼ, II, 273.
Φυλάκης, λ, 289. ο, 236.
Φυλάκοιο, ο, 231.
φύλαξαι, II, 544. φυλάξει, III, 527. φυλάξεις, χ, 195. φυλάξω, δ, 670. ε, 466. φυλάξασ, ρ, 593. φύλασσε, δ, 526. φυλάσσειν, β, 227.
φυλίης, ε, 477.
φύλλα, η, 106. 285. ι, 51. I, 162. τέρενα, μ, 357. φύλλοις, I, 160. φύλλοισι, ε, 491. η, 287. μ, 103. φύλλων, ε, 483. 487. ξ, 129. λ, 193. τ, 443.
φῦλον, Θ, 481. ξ. 68. 181.
φυλόπιδα φῆσειν πολυείκεα πολέμοιο, λ, 313. φυλόπιδος, π, 268. κρυερῆς, VII, 15. φύλοπιν αἰνὴν, ω, 474.
Φυλὰ, δ, 125. 133.
φύσης, ω, 381. σ, 409. υ, 268.
φύξιμον, ε, 359.
φύον Ϝ, ι, 109. φύσιν, ω. 409.
φύρσε φῦλον κατὰ χείλεα, αἱμάξασ, σ, 21.
φύσας, ὁ, ut τὴς δὲ σ' ὁ φύσας, I, 13. φύσειε φυτὰ μυρία, II, 55.
Φυσίγναθε, I, 92. Φυσίγναθον, I, 247. Φυσίγναθος, I, 17. 56. 83. 118. 141. 145. Φυσιγνάθῳ, I, 67.
φυσίζοος, λ, 300. φυσιζόου, IV, 125.
φύσιν αὐτῷ ὔδωκεν, κ, 303. ἰὼς φύσιν ἠδὲ ἰμοῖον, I, 32.
φυτὰ μυρία φύουσι, II, 55.
φυτεύω, β, 165. ε, 340. ο, 178. ρ, 159. φύτευεν, ξ. 110. ρ, 27. φυτεύσειν φυτὸν, ι, 108. φυτεῦσαι, δ. 668.
φῶθ' Ἡρακλῆα, μεγάλων ἐπίτορον ἔργων, φ, 26.
Φῶκαι, δ, 448. μίλαιναι, II, 77. νήσοιο κλυτῆς Ἀλυβαντίης φίλωνοι, δ, 404.
Φώκαια, II, 35.
Φῶκος, δ, 411. ζαπτεφόης, δ. 450. Φωκάων, δ, 436. ἀλιοτρεφέων, δ, 442. Φώκησι, σ, 479
φωνὰς, παντῶν ἀνθρώπων, ᾧ κρεμβαλιαστὺν, II, 162, φωνὴ, μ, 86. 396. ἄσκητος, IV, 238. ἐρατὴν III, 425. ἡλιερὴ, δ, 705. τε 472. φωνῇ. ω, 529. III, 541. βεβοτῇ, ω, 545. φωνὴν, δ, 279. κ, 239. τ, 381. I, 263. ὑλίης, III, 385. ὑμαρτίῃ, III, 315. πολυηχίαι, τ, 521.
φωνήσειε, ω, 360. φωνήσας, α, 122. φωνήσασ', β, 269. φωνησάσης, ω, 534. φώνησεν, δ, 370.
φωτὸμιμον, Ἑλένῃ, δ, 279.
φωσὶμιμοῖσιν, ε, 104.
φῶς, τὸ, III, 402.
φὼς, ὁ, σ, 218. ἀλλότριον, π, 101. ἰσόθεος, α, 324. υ, 124.
φῶτ', ι, 431. μ, 100. φῶτα, ξ, 199. ἐπημύονα ἀλκὴν, μείζονα, καλὸν, ι, 513. φῶτας, μ, 123. ἀρίσους, δ, 530. 778. φῶτες, α, 335. π, 250. φωτὶ, β, 384. δ, 247. Θ, 10. ξ. 514. ὅτι κακῶν ὅτ' ἄφερτι, ζ, 187. υ, 227. δαμήμεν, Θ, 159. κεφαλῇσι, III, 377. χείρονι, λ, 620. φωτὸς, ζ, 129. ξ, 505. τ, 451. φωτῶν, Θ, 218. λ, 215. μ, 67. ξ, 98. υ, 33. XLI, 2. δικαιοζόντων ἀπὸ φωτῶν, VII, 5. ἡμιθέων, XXXI, 18.
*Photius*, δ, 563. I, 178. &c.


## X.


Χαῖρε, pro ἔχαιρε, β, 35. γ, 52. χαῖρε, χαιρέτω, α, 123. ε, 205. etiam de Deo, II, 545.
χαίρεσκεν, μ, 380.
χαίρετ', ν, 358. χαίρετε, ν, 39. χαίρεθον, δ, 60. ε, 151. χαίρων, α, 311.
χαῖ Ϝ, δ, 150. χαίτας, κ, 567.
χαίτῃ, II, 450.
χαλάσαι, XXVI, 12.
χαλεπὴ, γ, 151. χαλεπαὶ, ρ, 189. χαλεπὴν, λ, 291.
χαλεπαίνει, π, 114. χαλεπαίνειν, 6, 189. χαλεπαίνοι, ε, 485. σ, 414. ω, 323. χαλεπήνῃ, ε, 147.
χαλεποῖσι κεκοτισμένοι ἔπεσσιν, χ, 148.

148. μοῦνος ἀμειψάσθω, β, 83. κακῶς ἐρεθιζόμεναι αἰεί, ε, 395. χαλκοῦ Ν τ' ὀρύσσειν ἀνδρῶν τε θηητῶν, κ, 305. δαίμονα καὶ ἐπὶ ἔντεα, III, 205. ἐρυκακέτην ἕνα πάντες, ν, 313. εἰὴ πρόσθ' ἐπὶ πάντα, ἐ ἄλεσεν ἀτιμήσας ἱερῆα, ν, 141.

χαλάπτει, δ, 423.

χαλεπόπτερον, λ, 623.

χαλιφρονέουσι, ψ, 13.

χαλιφρονέων, π, 310.

χαλίφρων, δ, 371. τ, 530.

χάλκεοι, η, 86. χάλκεον, α, 104.

χαλκεὺς, γ, 432. ι, 391.

χαλκέη περιῤῥῶ εἰμὶ, XXXVI. 1.

χαλκιῶντα, ϑ, 273.

χαλκίδα, γ, 433. χαλκίδος ἐκ δήμου ἰλιάδαο, σ, 327.

χαλκήρεα, ε, 309. χαλκήρεας, α, 262. χ, 111. 145.

χαλκοβάρεα μυελὸν χ, 259. 276. χαλκοβαρὲς δόρυ, λ, 531. χαλκοβαρὴς, φ, 423.

χαλκοβατὲς δῶ, θ, 321. ρ, 4.

χαλκοκορυστὴ, VII, 2.

χαλκὸν, α, 184. αἰτείᾳ, ρ, 368. εὐόνυχα, ρ, 19. νέφεσι, ω, 466. 499. χαλκὸς, β, 338. χαλκῷ, δ, 72.

χαλκοπαρῄῳ, ω, 522.

χαλκοχιτώνων, α, 286. δ, 496.

χαμαιγενέων, IV, 108.

χαμαιδυνάδες, κ, 243. ξ, 15.

χανδὸν, φ, 294.

χανὼν, μ, 350.

*Charax, Johannes*, Grammaticus, α, 1.

χάρη, III, 503.

χαρίδῶσι, XVII, 2.

χαρίεις, VI, 41. χαρίεν, ε, 231. κ, 544. XXX, 12. χαριέστατα, ζ, 234. χαριέστερον, γ, 58. ω, 197.

χαριστύν ἦδη, κ, 279. χαριστύος, ι, 5.

χαρίζεα, ξ, 387. ω 282. χαρίζεσθε, II, 321. χαρίζεϑ', α, 61. χαριζομένῳ, α, 140. δ, 56. χαριζόμενος, ϑ, 538.

* *Charicléa* Zona, ex *Herculis Homerici* Cingulo formata, λ, 612. Not. *Schol.*

χάρμα, τ, 307. ζ, 235. σ, 319. θηητοῖσιν, β, 12. ϑ, 19. ρ, 63. τύτυ χάρμα ἰδέσθαι μοι, I, 184.

χάρμα, δ, 695. ϑ, 175. σ, 279. χ, 319.

χαρίνατε, ν, 15. ρ, 452.

χάρμα πίλναν, καὶ κάλλαι, ζ, 237.

χάρπης, ϑ, 364. IV, 61. ἐϋσπλόκαμος, II, 194.

χαρίτων, ζ, 18. σ, 193. IV, 95. XXVI, 15.

χάρμα, τ, 471. II, 25. μοῦνʼ ἀνθρώποισι, κακῶν ϑηλύτερʼ ὀδυνάων, XV, 4. χάρμαζε, ζ, 185.

χάρμης, χ, 73.

* χαρμόφρων, III, 127.

χαροπὸν, λ, 610. III, 194. IV, 79. χαροπῶν λέων, III, 566. χαροπῶν τε λεόντων, XIII, 4.

Χαρυβδὶν, η, 436. δεινὴν, μ, 260. 430. ψ, 327. ὀλοὴν, μ, 113. 428. Χαρύβδιν ἐξεφαάᾳς, μ, 441. Χαρύβδις δῖα, μ, 104. 235.

χατίσσε ἄνδρωνε πάσης ϑεῶν, γ, 48. χατίσσω, β, 249. χατίσσιν, ο, 375. ν, 280.

χαῦζον, ϑ, 156. 349. χ, 50. 351.

χέε δʼ ὕδατα καρπὸν, λ, 587.

χείλεα, δ, 132. 616. σ, 21. χείλεσι, α, 381. σ, 409. υ, 268. ἄκρεις πάρ χείλεσιν, ἵνα καλὸν κρητῆρα ὁ χῶρος, I, 153. *Chilonis* sententia, ϑ, 351.

χεῖμα, λ, 189. ξ, 487. χείματος, η, 118.

χειμάρρου ἄκοντι, XXXII, 8. χειμερίῃ, ε, 485. * χειμερίῃ, XLVI, 6. L, 150.

χειμὼν ἐκπαγλοῦ, ξ, 522. παλὸς, δ, 566.

χεῖρʼ ἀξιτίμῳ, τ, 480. χεῖρʼ, pro χεῖρε, ρ, 366. ἀξιτίμην α, 121. χεῖρʼ, pro χεῖρε, I, 302. 527. ω, 397. χεῖρε, β, 321. ἀξιτίμην, σ, 257. 396. φίλην, φ, 433. χεῖρες, κ, 148. ἀκάκητες, λ, 501. ἀμφοτέρῃσι, π, 16. ἀπλατὲς, ἀτρέπτους, φ, 150. Ἡρακλέος, XLVII, 18. κατὰς, κ, 42. πίσεας, ι, 454. χεῖρε, ι, 374. ι, 417. φίλας, λ, 210. μ, 442. χείρεσσι, ε, 344. καθαπτόμενοι, τ, 467. χερσὶ, β, 37. ἀξιτίμῃ, υ, 197. ἀξιτίμῃφι, ο, 148. καθαπτοῖς, ε, 56. τ, 448. υ, 299. χ, 325. πλειοτέρῃ, λ, 358.

χεσσάμενος, ω, 229.

χεύεσι, ο, 514. χεύσατο, υ, 133. χεύσεται, φ, 325. χεύσῃσι, ω, 82.

χεφρητύουσας, I, 288.

χήραν, υ, 69. XLVII, 17.

χήτεσιν, σ, 17.

χθαῖ, π, 518.

χιλιδνὶ, φ, 411. χ, 240. χιλιδνὰ, XLVIII, 11. 15. χιλιδνὸν, XLVIII, 11.

χίλνν, III, 25. ἐφετειλὼ, III, 153.

χίλνς, III, 33.

χιλάσνς * περιτελέσσιο, III, 48. ἐφεσπομένοιο, III, 42.

χίομβρ χοὰς τευτύσσιν, λ, 26. χίον, ω, 46. χίονʼ, δ, 523.

χιρείονα νικᾶν, σ, 403. χρείων, ε, 211. ϑ, 585.

χίρνας, ο, 323.

χιρμαδίοισι, φ, 371. ἀνδρομέδῃσι, κ, 121.

χίρνβαν, α, 136.

χίρσον, ζ, 95.

χῦμ, λ, 75.

χρέμπτεσϑ, μ, 14.

χῦσαι, α, 291. χῦσεν, β, 354.

χρυσὲ, φ, 51. χρυσοῖσιν, β, 339. χρυσὸν ἀφασσεσϑʼ, ϑ, 424. ἐξεκαλλίσω, ϑ, 438. πυκινὸν, ν, 68. χρυσῷ ἰυξέσϑ, ν, 10.

χῦτʼ, ε, 174. χῦτα ἀργὰ, ὕφασμα πίλνσαν, ο, 161. χῦτας, τ, 543. 552. χῦτες, τ, 536. *Improbos significans*, τ, 548.

χρειόων, ι, 124.

χῦτοῦ, π, 35. II, 78.

χθαμαλὰ, λ, 193. χθαμαλὴ, κ, 196. τρηχεῖ, ἀγαθῇ, κακοτέρῳ, παυσωλῇσιν, ι, 25.

χθαμαλώτερον, μ, 101.

χθὲς, III, 273.

χθίζος, δ, 656. χθιζὸς, β, 262.

χθονὶ, χ, 86. δῖαι, XXIX, 6. XXXVII, 9. πυλυβότειραν, τ, 408. χθονὶ, α, 196. βαθυκολπείῃ, II, 363. πυλυδειρείῃ, ϑ, 378. χθονὸς, ϑ, 375. εὐρυοδείης, κ, 149. χθὼν, ν, 352. εὐρεῖα, III, 567.

Χίμαιρα δυσπάρυμε, II, 368.

Χῖος, γ, 172. παιπαλόεσσα, γ, 170. Χίος, II, 38.

χιτῶν' σιγαλόεντα, τ, 232. χιτῶνα, α, 439. αἰσκάλιον, α, 226. σιγαλόεντα, ο, 60. τορμοῖσιν, τ, 242. χιτῶνες ὑπηνητοὶ, ξ, 513.

χοὴν, ζ, 44. ψυχρὴν, ξ, 477. καθαπτόμεϑʼ ὦ ἀκροκιάλοιιν, ὄφρα πιν, τ, 205.

χλαῖναι, γ, 349. ἢ ῥάπτε ἄχθη, τ, 338. χλαῖναν, ι, 229. αἰθαλόεσσαν, μάλα πυκνὴν, ξ, 529. καλὴν, ϑ, 455. μεγάλην, ξ, 520.

ὅλην,

ἕλκω, τ, 225, παρέλκειν, δ, 115. Φοινικόεσσαν, ξ, 500.
χλωρῶν, λεπτὸ τεύχλων, I, 161.
χλωρὸς, π, 47.
χλωρεμβόγενες, Ἀυθένες, τ, 518. *Schol.*
χλωρὴν ὑπόδην, τ, 518.
Χλῶεν ἐξεκαλέσε, λ, 280.
χλωροῖς τεύτλοις, I, 54. χλωρὸν, ι, 320. χλωρὸς, ι, 379.
χνόον, ζ. 226.
χοὰς, λ, 26. χοὴν, κ, 518.
χοίνικα ἄπληστον, τ, 28.
χοίρε, ξ, 81.
χοίρων, ξ, 73.
χολάδεσσιν, III, 123.
χόλινον χαλκοῦν, φ, 377. χόλον, α, 78. *ι, 459. δεινὸν, γ, 145.
χολόμβροτον, I, 188. III, 308. χολωθείς, ο, 254. χολόσαιτο φρένα, ζ, 147. χολωσόμβροτον, Φ, 227. χολόωσθε, κεφὴ μάλιστα, ι, 480.
χολωτοῖσιν ἐπίτασιν, χ, 26. 225.
χορδὰς, III, 51. χορδὴν, φ, 407. χορδῇσι λιτυκῇσι, I, 220.
χορηγίαν, XVIII, 3.
χορὸν, Φ, 248. μ, 4. III, 450. IV, 19. καλὸν Νυμφάων, μ, 318.
χορὸς *πολυανθέμου, XXIX, 14.
χορυτόπις, δυσὶ δ' ἐπείρει, III, 31.
χορὸν ἥλιον, Φ, 264. ἰμερόεντα, III, 478. V, 13. Χαλκίων, σ, 193. καλὸν, V, 262. καλὸν Μυσῶν καὶ Χαλκίων, XXVI, 15. Μυσῶν χορὸν ἐξ Ἐλικῶνος, I, 1.
χοῦ, α, 409. β, 45. γ, 367. Φ, 355. φ, 17. ὕπ νίον χέ, ὕτ' ἐλθὼν, γ, 367.
χοὰς, β, 28. δ, 312. 634. ι, 189. ζ, 136. λ, 163.
χοῖον, Φ, 79 II, 396.
χοῖος, Φ, 353. λ, 478. III, 138.
χοὴ, α, 225. δ, 707. ι, 136.
χοίνιν, II, 253. 293.
χοὴν, ἀντὶ τοῦ, χοὴ, καὶ τοῦ, ἐλαύνῃς, ε, 201.
χολὴ, α, 124. 196. β, 369. γ, 14. 209. ξείνου παρεόντος φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν, ο, 74.
χρεῖος, ρ, 558. χρεΐζοντι, λ, 339. χρείζων, ρ, 121.
χρῆμα, III, 332. χρήματ', ν, 258. χρήματ', β, 78. χρήματα, β, 203.
χρῆμα, & πρᾶγμα, pro ἔπος, vel λόγος, π, 168.
χρηναίην, I, 185.
χρησμὸς, ι, 498. II, 345. III, 48. XV, 1.
χρησόμενοι, II, 252. 292.
χρησόμενον, λ, 164. χρησόμενον, Φ, 81. ψ, 323.
χρηστήριον, II, 81. 214. 248. 259. 288.
χρηστὸν μελίπωμα, I, 39.
χρήων, II, 132.
χρίσας, κ, 262. χρίστε, σ, 193.
χρίμφασις, κ, 516.
χρίον, δ, 252.
χρίσας, τ, 320. χρισάμενον λίπ' ἔλαίῳ, ζ. 96. χρίσατο ἐλαίῳ, δ, 49. Φ. 364. 454. ρ, 88. IV, 61. χρίσατο, ψ, 154. ω, 365. χρίσασθαι, ζ, 220.
χρόα, ζ. 224. ν, 430. καλλίμορον, λ, 528. κρᾶτα, β, 376. πάντα, ι. 459. χροὶ, δ, 750.
χρύσιον, ρ. 112.
χρύσιον, Φ. 599. πολὺν, μ, 407. πολὺν, β, 343.
χρυσὸς, ζ. 220.
χρυσάμπυκες, V, 5. 12.
χρυσόθρονος, II, 123. χρυσόπορ, II, 395. XXVI, 3.
χρύσεα, π, 185. XXXI, 3. χρύσεα, α. 142. κ, 357.
χρυσοκόπλοκε, VII, 1.
χρυσοπλόκαμον, IV, 16. XXVI. 1. χρυσοπλοκάτῳ, IV, 118. χρυσοπλοκάτῳ, δ, 122.
χρυσείη, Φ, 285.
χρυσόζωνοι, XXX, 15.
χρυσόθρονος, ι, 123.
χρυσὸν, α, 165. πρώτιστος, Φ, 393. V, 9. χρυσὸν, πρώτιστος, λ, 326.
χρυσοκόμιλον, λ, 603.
χρυσοπλόκαμον, II, 205.
χρυσόρραπις, ι. 87. III, 536. XXVIII, 8. χρυσόρραπις, κ, 277. 331. IV, 117. XXVIII, 13.
χρυσὸς, κ. 45. νηὸς, β, 338. πολυδαίδαλον, V, 11.
χρυσόστομον, Δίων, *Margites*, Argument. *Prolegom.* pag. 124.
χρυσόθρονος, V, 1.
χρυσὸν, δ. 73. εὐεργέας, ι, 202. ω, 273.
χρυσοχόον, γ. 435.
χρὼς, π, 145. 182. τ. 204. φ, 412.
χρῶτ', σ, 171. 178.
χυτλίη, τ, 590. χυτλίην, Φ, 527.
χύτλα, ι. 487. χύτλα ἅλιδε πολλὰ, ι, 483. τ, 443.
χυτὴν, ἐπὶ γαῖαν ἔχεσθαι, γ, 258.
χυτλώσειν, ζ, 80.
χύτο, π, 143.
χύτρας, I, 41.
χύτο. ι, 215. ψ, 213.
χυλὸν, Φ, 308. χυλὸς ἐὼν πίχυται, κηκάσιν, ἢ βοείδις ὠκὺν, Φ. 337.
χυλίστους, β, 80.
χύτρας ἂς πιμ ἔκευ, Φ, 573. χύτρῃ, ψ, 186. χύτρη, π, 252.
χῶρον, ι, 181. ἀπορρίπια, λ, 93. ἐπιχώρια, II, 413. ἐχετὸν, II, 380 ὑλήεντα, ξ, 2. ψαμαθώδεα, III, 75. 347. 350. χῶρος ἀνήμων, II, 244. ἄρουρα, α, 442. η, 281. καθάρματος, I, 153. χώρῃ, π, 271. ἀπήρατῇ, η, 279. λαθρῇ, η, 123. ἐξεσκέψω, α, 426. κ, 211. 253 ξ, 6. ἀπερυκομένην, IV, 100.


## Ψ.


Ψαιὼν, υ, 69.
ψαλιδόεσσαν, I, 286.
ψαμαθοὶ, III, 320. 352. ψαμαθοῖς, II, 507. ψάλιγξι, γ, 38. III, 79 ψαμαθώδεα, δ, 539. ι, 546. χ, 387. ψάλιγξιν, δ, 438.
ψαμαθώδεα, III, 75. vid. χῶρον.
ψαύειν, IV, 125.
ψαφαρόφρονα μῦθον, XVIII, 32.
ψεύδεα ἀρτύνουσιν, λ, 365. βουλεύσας, ξ, 296. ἐτύμοισιν ὁμοῖα, τ, 203.
ψεύδε' ἄριστα, XLVII, 7.
ψεύδεσι, III, 369. μαψιδίως, ξ, 365.
ψεύδεσσι κερδίοσι, ξ, 387.
ψευδομενοὶ, II, 394. III, 558.
ψευδόμενον, I, 14. *ψευδόμενοι. *Fragment.* 146.
ψεύδεσι, ξ, 125.
ψεύδος, γ, 20. 328.
ψεύσεσθαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω, δ, 140. *ψεῦσαι, *Fragment.* 252.
ψηλαφέων, χρσὶ, ι, 416.
ψιλὸν φέρε κῦμα, μ, 421. ψιλὸν, ν, 437.
ψιχάρπαζα, I, 140. ψιχάρπαξ, I, 104. ψιχάρπαξ, I, 24. 27. 231.
ψολόεντα κεφαλὴν, ω, 538. I, 276.
ψολόεσσι, ψ, 330. IV, 289.
ψόφῳ, III. 285.
ψυχὴς, νῦσε ἔπι, γ, 171.
ψυχαὶ, εἰδώλα καμόντων, ω, 14. νεκύων κατατεθνειώτων, κ, 530. λ, 37. 540. 563. ψυχὰς, γ. 74.
ψώχους, ἰμείρων, π, 555.
ψυχέων, χ. 245.
ψυχὴ, κ, 560. ἐκ σώματος ἔπτη, I, 207. ἠὲ' ὀπίσσω, λάσπησε μένη πεπότηται, λ. 221. λείπει φάος ἠελίοιο, IV, 273. μελέων ἐξέπτη, I, 210. ψυχῇ, κ. 492. ψυχὴν, ι, 423.

ψυχὴν, υ, 469. ξ, 477. ψυχῇσι, ρ, 209. τ, 388. *Fragmenta.* 188.
ψυχρῇ, ι, 392.
ψωμοὶ ἀνθεφθέωσι, ι, 374.

Ω.

Ω πάτερ ἠμύσπερ, Κρονίδη, ω, 45. 81. ὦ μοι, ε, 408. ἐγὼ, ε, 356. θεὸς, ε, 299. τί πάθωσι τὸ νύ μοι μάκιστα γένηται, ε, 465. πάτερ, ν, 154. πάτερ, ω, 32. 253. ὦ πεπαλάχατο μοιρῶν, ν, 198. ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι, ε, 489. ᾧ παιδὶ, ω, 240.
Ὠγυγίη τις νῆσος, α, 244. Ὠγυγίην νῆσον, ω, 85. ψ, 254. ψ, 333. Ὠγυγίης, ζ, 172.
ᾠδ', pro ὧδε, υ, 236. β, 28. 185.
ᾠδὴ, α, 182. Not. *Schol.* β, 111, 324. γ, 125. 376. δ, 141. ε, 339. ζ, 25. θ, 328. ι, 447. κ, 37. 153. ν, 167. ξ, 116. φ, 196.
ᾠδῖς, ε, 455.
ᾠδὴ ἐπιμύλιος, υ, 106.
ᾠδῆς, Il, 20, XXXI, 2.
ᾠδίνουσι, ὠδινῆσιν, Il, 92.
ᾠδίνων ὠδῖνησι, ι, 415.
ᾠδύσατο, Ζεὺς, α, 62. ᾠδύσαθ', τ, 340. ᾠδύσαθο, XL, 8.
ᾠθῆς, γ, 295. ᾤθησε, λ, 595.
ᾠίστη, κ, 248. υ, 349.
ᾤιξαν, ψ, 370. ω, 500. ᾤιξε, γ, 392, κ, 230. ᾤιξεν, ε, 436. χ, 399.
ᾠιόθη, δ, 453. ᾠιόθην, π, 475.
ὦκα, β, 8. 295. γ, 157. 176. δ, 586.
Ὠκαλίην πολύπυρον, Il, 242.
ὠκέα ἄγγελον, Λαμπετίδη, μ, 374. ποδήνεμον Ἶριν, Il, 107.
ὠκεανοῖο, ε, 275. ὠκεανοῖρρείτοιο, σ, 434. ὠκεανόρρόος, υ 65. βαθυρρόος, λ, 13. ὠκεανὸν, λ, 638. ὠκεανόνδε, Ill, 68. ὠκεανὸς, δ, 568. ὠκεανῷ, ψ, 347. ω, 11. ὠκεανῷ, ψ, 244. βαθυδίνῃ, κ, 511.
ὠκέας, γ, 478. δ, 28. ὠκέες, γ, 495.
ὦκες, ι, 200.
ὠκείαις, η, 36. ὠκείας, Il, 155. ὠκειάων, ι, 101. Il, 262. ὠκείῃσ' ἐλάφοισι, ζ, 104. ὠκείῃσιν, η, 34. Ill, 550.
ὦκεον, ι, 400.
Ὠκιμοίδην, L, 209. Not. Ὠκιμοίδης, *ibid.*
ὠκίστη, χ, 77. 133.
ὠκὺ, φ, 138. 148. 165. Ill, 43.
ὠκύαλον ὕδωρ, *Fragmenta.* 226. ὠκύαλος ὕδωρ, Θ, 111, μ, 182. ο, 472.
ὠκύμορος, α, 266. δ, 346. ε, 176. ρ, 137. ὠκυμόρων, χ, 75.
ὠκὺν, Θ, 329. φ, 416. πόδας, ν, 260.
ὠκύποδας, ψ, 245. XXVII, 14.
ὠκυπόδων, σ, 262. Il, 265. 271.
ὠκύπορος νῆας, ε, 176. ὠκυπόρων, δ, 708. XXXII, 7.
* Ὠκυρόη κελαινεφὴς, *Fragment.* 133.
ὠκὺς, π, 468.
ὠκύστατον, Θ, 331.
ὦλεθ', γ, 235.
ὠλένη, Ill, 388.
ὦλεσ', φ, 88. ὄλεσε, ι, 40. τ, 125. ὄλεσαν, σ, 180. 251. ὄλεσας, ω, 93. ὄλεσε, π, 60.
ὠλεσίκαρπος, κ, 510.
ὄλεσε, α, 168.
ὅλκα διηνεκέα ποιεῦμεν, σ, 374.
ὄλεσθ', ι, 61.
ὁμαὶ, μ, 396. δάσσαιτο, σ, 86. χ, 476.
ὁμαρτέουσι, Ill, 361.
ὁμάρτησε, π, 468.
ὅμαυλος, τ, 288.
Ὠμηδάμοιο, XLII, 10.
ὁμηθήτην, ξ, 427. ὁμηθήσασαι, γ, 458. μ, 361.
ὅμοι ὑρῆες, σ, 67. ὅμοιϊ, ζ, 219. κ, 262. ξ, 277. φ, 118. ὅμοις, ζ, 235. τεθαρσῆς, ξ, 528. ὅμοισι, δ, 245. ὅμοι, χ, 280. δίξῃσι, ρ, 462.
ὁμοργνυτο, λ, 526.
ὅμοσσα καρηβαρέουσ' ὀρκον, δ, 253. Ill, 533. ὅμοσσε, ξ, 331. IV, 26.
ὁμοφάγοι, IV, 124.
ὅμῳ, β, 3. δ, 308. φασγάνῳ, λ, 127. ψ, 275. ὅμων, κ, 362. ἀζηχέας, XXVII, 15. ἰφθίμων, Il, 7.
ὄμωξε, ι, 395. ὄμωξεν, ν, 198.
ὄν, δ, 97. ε, 48. pro ἐόν, β, 164. τ, 248. ἐν, XVIII, 32. XXVIII, 10.
ὀνήσεσι, ξ, 67.
ὀνητὴ, ξ, 202.
ὀνόμηνας, ω, 338.
ὄνον, ε, 451. 461. ὄξιον, ε, 387. 428. ἅπαντον, ξ, 297. ὀδύσσαι, ν, 444. πρῶτ, XLVII, 4.
ὀπηδεῖν, ε, 141.
ὄπα, α, 411. χ, 405. ψ, 107.
ὄπαζον, ψ, 210.
ὄπασσε, ν, 121. 305. ὄπασσεν, Θ, 498. XXXVII, 13.
ὀπίζετο, ξ, 283.
ὀπλίζετο, ζ, 526. ὀπλίζοντο, π, 453.
ὀπλίσατο, β, 20. ι, 291. 344. κ, 116.
Ὠπῶν Ποιαντοριάδαο, α, 429. β, 347. ν, 148.
ὄπῃ, Ill, 121.
ὄπτησαν, γ, 65. 470. ξ, 431. τ, 423. ο, 279.
ὄπωρα, γ, 33. * 463.
ὄπωπας, δ, 323.
ὥραι ἐπήλυθον, β, 107. κ, 469. λ, 294. τ, 152. ω, 141. 343. εὔφρονες, Il, 194. χρυσοπρύμνους, V, 5. 12. ὥρῃς, ι, 135. XXV, 12. ὥρῃσιν, XXV, 13.
ὥρας, αὖτε Ὥ, ἅμαξα, ξ, 294. ὥρᾳ, αὖτε ἁ ἠλικίας, XLV, 4. ὥρῃ, γ, 334. ο, 393. φ, 428. ἀρότοιο, ξ, 407. εἴδεα, λ, 372. καίτοι ἀνὴρ, τ, 510. μοῦνοι, καὶ ὕπνος, λ, 378. εἰ μὲν ἔγ' ἐθέλοιμι ἑλόσθαι, ἔπι χέρσον, ρ, 176. ὄφρ', εἰ εἰσαγάγῃς, σ, 366. χειμερίῃ, ε, 485. ὄφρα γαμοῦμι, ω 126. ὄφρα πάσχωσιν, IV, 102.
Oraculum, vid. χρησμός.
ὄφρ' Ill, 493.
ὄφρα πάντα, ι, 131.
Origenes, contra *Celsum*, δ, 563.
ὀφείλεσκον, Ill, 58.
ὄφελλας, Θ, 178. ὄφελεν, π, 273. ὀφέλετε, σ, 74. υ, 9. ω, 317. Il, 534.
ὄφελεν, ρ, 416. opponitur ᾗσι, ὁ κάκιστος, ρ, 415.
Ὀφέλτα, ε, 121. Ὀφέλτα, ε, 274. κλυτὸν, λ, 309. πτολίεθρον, λ, 571.
ὄφρα ἴδω, π, 83. ψ, 86. ὄφρα ἔτι μὲν φρένας ἠὲ καὶ ἦτορ, δ, 120. ε, 365. 424. ζ, 118.
ὀφρυόωσα, κ, 214.
ὄφρυσιν, β, 157.
ὀφρυόεσσαν, π, 317. ὄφρυσιν, γ, 11. δ, 785. θ, 55.
ὄφρυς, ἐπὶ, φ, 100.
ὄφρυσ', ε, 2. ὄφρυσιν, β, 397. ω, 495. ὄφρυσ', β, 2. γ, 405. δ, 307. θ, 2. χ, 308. Ill, 185. ὄφρυσιν, VI, 36.
ὄφρυσι, θ, 539. τ, 201. ὄφρυσι, δ, 712. ψ, 222.
*ὄφρυσιν, XXVII, 8.
ὄφρυσι, ε, 154. ὄφρυσι, γ, 161. δ, 113, 167, 183. ὄφρυσιν, η, 169. μ, 313.


ὄχθ',

ἄβλ', ὁ, 9, 343. ἄβρη, γ, 176. ἀφ' ἵμερον γοιο, π, 215.
ἀρχεδόκην, 9, 378.
ὡς, sicut, δ, 381. ὅς κε νίκαι, α, 87. ὡς, sic, & in *Anastrophâ*. *Accentu* gaudet, ut, ὡς ἀγαθὰ φρέσι ἦσιν ἀμύμονι Πηνελοπείη, ω, 193. & πικρὸς ὡς, ὄπιος ἦεν, β, 234. ὡς, pro εἰς, *Atticè*, ε, 218.
ὡσαύτως, ι, 31.
ὥσπ, ι, 488. ὥσπερις, λ, 598. ὥστ, χ, 20.
ὥστ, ω, 490.
ἄμοις, ζ, 235. πβαρᾳδὴς, ξ, 528.
ἄμμιγα, δ, 245. ἄμμες, χ, 280.
ἀμξὶν, ε, 462.
ἀσὶν, μ, 200.
ἄσπ, ε, 21.
ἄπ, π, 264. ἔπ, ν, 31.
ἀπιλέων, ω, 188. ἀτειλὴν, τ, 456.
ἀτειλῆς, κ, 164.
Ὅπως ἀπτῆτον, ubi *Oti* & *Ephialta* Historia, λ, 307.
ἄτερυ', λ, 213. ε, 362. ἄτερυα, ξ, 261. ε, 430. ἄτερυς, θ, 15. χ, 241. ω, 486. ἄτερυσι, β, 392. λ, 225. ἄτερυον, η, 341. κ, 546. μ, 144. 206.
ἀφιλίας κοινὰς, *Fragm.* 246.
ἄφελες, β, 184.
ἄφελε Ἑλένης λάθε φῶτα ἀλεύασ, ξ, 68. ὁ ξεῖνος ἀλώμενον, ἄλλοθ' ἀλεύας, σ, 400. ἄφελλε, π, 174. ἄφελλες, δ, 472.
ἄχθ', ε, 104. τ, 183. ἄχθε, π, 24. ἄχτ', ο, 2. ἄχτο, α, 260. ἀχόμεθ', β, 109. ἄχνη', τ, 286. ξ, 25. ω, 224.
ἀχεύσκω, λ, 528.
ἄχεα, I, 80.

# ADDENDA,

## Quædam nempe OMISSA ſuis locis interſerenda.

*Agathias*, χ, 302.
Ἀγκαῖος, χ, 9.
*D. Agnetis* Vigiliæ, υ, 355.
ἄζητα, *Fragment.* 135.
*Æſchines*, *Fragment.* 190.
Ἀκροασις, XXV, 7. vid. ad *Iliad.* ω, 1.
*Acuſilaus*, δ, 12. ξ, 533. ε, 207.
ἀλίβαντες, ζ, 201.
*Amarantus*, Grammaticus, π, 176.
*Ameipſias*, π, 143.
ἀμφιάναξις Διθύραμβοι, VI, 1.
*Andocides*, Orator, ω, 484.
ἀντύκτοις, *Fragment.* 161.
*Antigonus Caryſtius*, ξ, 31.
*Antimachus*, ι, 445.
*Antitheſis*, XXIV, 2. vid. Σχῆμα.
*Antipater*, υ, 106.
Ἀντφῶν, III, 67.
*Antoninus*, *M.* Imperator, γ, 26.
Ἀντυνομία, ε, 81. 555.
ἀπόμοιος, *Fragment.* 231.
Ἀπωσκὴ, vid. Σχῆμα.
Ἀρεσιλάδης, Λοκρὸς, I, 45.
Ἀρεσπίδης, ῥήτωρ, ω, 10.
ἀρετὴ, εὐδαιμονία, σ, 132.
*Arion* & *Delphinus*, I, 78.
*Aſclepiades*, λ, 268. 320. 326. μ, 70.
ἀρπαλέχθοντες, III, 377.
*Archias*, XVII, 21.
Ἀσλιγκάνιστηρ, vid. *Eſtiberæ*.
βαρύβρεμα ἡνίοχοῖο, *Fragm.* 201.
*D. Baſilius*, ι, 5. Tract. de *Batrach.* pag. 6. §. xi.
Βατραχομυομαχίας τὸ ἠθικὸν, Tract. de *Batrach.* p. 6. §. xii.
*Battus*, III, 87.
*Beaumont. Joh.* de *Geniis*, λ, 601. π, 162.
*Bellum Sanctum*, ω, 81. Not. *Schol.*
*Bochart. Samuel*, δ, 72. μ, 63.
*Bodinus*, δ, 221. τ, 457.
*Boiſſard.* de *Divinat.* λ, 601.
*Bos Lamberti*, Obſervat. Critic. ξ, 222.
*Boſſu*, υ, 25.
βοτρυόεντος, vid. πλοκμοὶ.
*Britannia* Magna τελίδωρος, λ, 106. *Alba* Inſula, ω, 11.
*Burton. Gulielm. Græcæ* Linguæ Hiſtor. τ, 177.
βωλοβόωτις, *Fragment.* 195.
*Gatakerus*, *Thom.* υ, 23. Not. *Schol.* 106. 347.
*Giſanius* & *Spondanus*, ξ, 257.
Γλαυκώπιον, *Fragmens.* 205.
*Gnomologia*, vid. *Duporti.*
*Goclenius*, *Rudolph.* τ, 457.
*Grammatica* Vulgaris Defectus, δ, 435.
*Grammaticuſtri* Erroneas Lectiones defendunt, π, 347.
γυνὸν, *Fragment.* 199.
*Gualterius*, *Otho*, τ, 27.
*Gyraldus*, *Lilius*, de *Navigiis*, ε, 240. illius in *Græcis* Præceptor, I, 1.
*Democriti* liber περὶ Ὁμήρου, ε, 416.
*Demoſthenes*, β, 132. γ, 171. τ, 66. ω, 339.
— ὁ Παραφρασ'ης, κ, 10. λ, 596.
Δημόφιλος, μ, 39.
Διαστείβουσι, β, 265.
*Didymus*, κ, 235. N. *Schol.*
*Digby*, De *Kenelm.* V. 103.
*Diodorus Siculus*, γ, 378. δ, 477. λ, 106.
Διοκλῆς πληξίππου, *Fragm.* 128.
*Dionyſius Halicarn.* Vid. ad *Hudſon.*
δὶς παῖδες εἰ γέροντες, μ, 22.
δορκάσσω, I, 113. *Fragm.* 97.
*Dounaus*, *Andreas*, III, 68.
Δραμάτων, *Fragment.* 142.
*Drayton*, *Michael*, Poeta *Anglus*, υ, 163.
*Duporti* Error, ε, 33. *Gnomologia Homerica*, laudatur, ω, 350. 514.
*Heinſius*, *Daniel*, π, 31.
Ἑλεμφιῶται, *Fragm.* 143.
Ἑξηκοντάς, XLVII, Titulo.
*Irenæus*, λ, 601.
Ἑλλάνικος, β, 185.
*Epicharmus*, σ, 11.

*Erysichthon*, IV, 269.
*Esthera*, τ, 478. Not. *Schol.* ψ, 246.
ἔτρεφεν, pro ἐτρέφησαν, κ, 417.
Εὐμηλ@, δ, 12.
Εὐμόλπου βίη, *Fragment.* 129.
*Eusebius*, γ, 52. δ, 126.
*Eustathius Scholiis* materiam dedit, β, 315. 346. 355.
Ἡφαιστίδης, περὶ δυσκίνητων ἑτερομάτων, ρ, 196.
Ἡφαιστος, *Batrachomyomach.* §. v.
Ἡφαίστ@, vid. Ἄπιων.
*Theaetetus*, XVIII, 21.
Θηλειαν, ο, 360.
Θωυκυδίδης, *Fragment.* 201.
*Iscanus, Josephus*, Poeta *Anglus*, α, 326.
*Junius, Francisc.* in *Manilium*, XXXVII. Not. in *Argum.*
*Canterus*, I, 23.
*Carrio, Ludovic.* in C. *Valer. Flacc.* λ, 237. φ, 295.
Κελεὺς ἡγήτορ λαῶν, *Fragm.* 129.
*Claudianus*, λ, 237.
*Lysanias*, ψ, 3.
*Malala, Joh.* Chronograph. IV, 203.
*Menecrates*, IV, 225.
*Mimnermus*, IV, 225.
*Moschus*, XXX, 2.
*Moschus, Demetrius*, I, 1.
MSS. A, B, Γ, vid. ad *Batrachom.* Tit. & 60. 159. 164.
*Nonnus*, III, 377. XVIII, 6.
*Homerus*, Astrologiæ peritissimus, VII, 13.
*Parabius*, IV, 269.

# ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Εἰπὲ σὺ ἀνθρώποισιν ἐμὸν ποθὲ τέκνον ἐρευνῇ,
Καλλιόπη, ὅππῃ γὰρ ἄπυστόν μ' ἔμμεν ἐοῖο
Τύμβῳ ἀποικέσθαι, χαλεπὴ δ' ἐπιβάλλεο μοίρῃ,
Ἔργον Ὁμηρείοιο τόδ' ἔπλετο Βαρνεσίοιο.
Ὃν τέκεν Ἐδδαρδος, Μαείης Μιλτιάδος θυγάτηρ,
Θρέψατο δ' Χειρὶ Ξένι@ δόμ@ αὐτάρ ἔπειτα
Ἐμμανιηλεί@ γενόμην σὺ Γεαντίδι χάρμη,
Ἣν Χάριτες, Μοῦσαί τε, καὶ ἣν ἐφίλησεν Ἀπόλλων.
Ἔνθα καὶ θυμαθέων τοὶ ἔφυν πάμπρωτ@ ἑταίρων,
Τάξιν τ', ἠδὲ φυὴν, τάς τε φρένας, ἠδὲ τὸ ἔργα·
Ἐς τέλ@ Ἀγνώστης Βασιλῆϊ@ Ἑλλάδος Αὐδῆς,
Φιλόθε@, φιλάναξ, Φιλόμουσος, καὶ φιλόκαρπ@·
Αὐτὰρ ἔμ' ὤλεσε πρῶτον ἐμὴ ὑπόνοια@ Ἀχυὴ,
Καὶ Φθόν@ ἀνθρώπων, ἄμαχον κακὸν, ἰὸς Ἐχίδνης.
Εἶθ' ὁλοὸν μήπω Φθόνον ἔμμεναι εἰνὶ βροτοῖσι,
Καὶ φιλοκερδείαν· φιλαλήθειαν δ' οἱ θυμῷ
Πᾶσιν ἀδῶν, ἠδ' ἤθε@ οἳ πραπίδεσσιν ἄπλαστον·
Εἴθε μοὶ εἴη Σοφοῖς ἁβρύνειν βίον· οἷα μέμηλεν
Ἰφελίῃ κλυτὰ ἔργον ἀρηϊφίλαο γενέτῃρος.
Ἀλλὰ τότε μοὶ κλέ@ ἦεν ὑπείροχον· ὅς τ' ἐγέρσῃ

Δῖον

# ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

Δῖον Ἐδώαρδον Τέϊστον, Βασιλῆα Βριτάνων,
Καὶ Μέλαν' Ἡγεμονῆα, φόβον Φερεζωνίδων αἴης.
Εἴθε μοι εἰνὶ Σοφοῖς διάγειν βίον· οἷσιν Ἀοιδὴ
Ἀγγλιακὴ τε μέλει, ἠδ' Ἀχαιϊάς, ἠδὲ Λατινίς·
Δὴ τότ' ἐγὼ, τείγλωσσος ἐὼν, ἠοίδιμος ἀνὴρ,
Εὐπρεπίης τ' ἔλαχον, ἠπιῆς κυδιανείρης,
Οὐδ' ἀμελήθω τόσσα, παρ' ἀνδράσιν ὑπδαυοῖσιν.
Ἀλλὰ Θεός μοι ἀρωγὸς ἐγίνετο πᾶσαν ἐπ' ἰθύν·
Ἀνδρες δ' αὖτ' ἀγάειοι, ἰδ' ἀργύρω ἤσονες εἰσὶν,
Ἠδ' ἀμαθεῖς, φθονερόί τε, ἠδ εἰ θεῷ ἔνδμ' ἔχοντες,
Πάντες ἑαυτόφιλοι, ἑτέρων δέ τε τειρεσίφρες.
Ταῦτα λέγω, πολλοῖσιν ὀνήσιμος ὅς κ' ἐτεὸν γμην,
Πόλλ' ἀγαθὰ πρήξας, ἠ βιβλία πόλλ' ἀναγράψας,
Καὶ κακὰ πολλὰ παθὼν ὑπὸ πολλῶν, ἠδ' ἑκὼν ἐργῶν,
Οὐδ' εἰπών· μάλα γάρ μ' ὀπίεργαθε δεῖμα Θεοῖο.
Σπουδὴ Ἀεικεσφρεῖν Ὁμηρικὸν ἔργον ἐκόσμει,
Οὐδὲ πόνος, ἠ ἀλγυπτίης, χρυσοῖό τε πολλοῦ,
Φειδόμενος· τὰ δὲ παῦρα λαβὼν, δαπάνησι τὰ πολλὰ,
Μέσσῳ πέρ τε σοφῶν ἠδ' ἀφρονέων ὀρόμαρ·
Πολλοὶ γὰρ δόλιοι τὸν κρείσσονα βλάπτοντα·
Οὐδ' ἀγαθοὶ σῴσαν· ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Αὐτὰρ ἐγὼ τὰ Φέρεζα πονήσομαι, ἠδὲν ἀπαιτέων·
Ἀρκιός ἐστιν ἐμοὶ μισθὸς, Θεός· οὐδ' ἐπὶ κόσμῳ
Ἐλπίδ' ἔχω, κεἰ τῷ περφιλημένος ἀνδράσιν ἐθλοῖς,
Καὶ μεγάλοισιν ἑταῖρος ἀειρέσταις Βρεττανοῖς,
Καὶ τειστὶν βασιλεῦσι, μιῇ δ' ἤρεσκον Ἀνάσσῃ,
Ἄννῃ ἀρηϊάδι, θρασυμέμνονι, ἀγλαοφρόνῃ·
Καὶ παλάμης ἐρατῆς πεδάγων, ἐπέεσσιν ὁμίλθον,
Βιβλιοθήκης δ' ἔξω ἐσήγαγον ἄρματος εἴσω·
Κάρολος εὖτε ἄναξ ἴδεν ὕσταλα Γραντίδα δῖαν.
Οὐδέ μοι, ἀντὶ πόνων τοσσάτων, ἦλθον ἀμοιβαὶ
Χρύσειαι· αἰὶ φιλέουσι χερσοτέροισιν ὀπηδεῖν
Πλειστίῃ σὺν χειρί· Γυνὴ δ' ὤκλειρε θεὶ φρων,
Ἥ με μέγ' ἀμφαγαπῶσα φίλον ποίησεν ἅκοιτιν,
Εἵνεκα τ' σοφίης· πάρα δ' ἄρκια νυμφικὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐμὲ Τέρα πάντα κατώλεσεν, ἠδὲ χάλεψεν·
Ἄγνοια φυλερὴ, Ταχυπείθεια, Φθόνος ἀνδρῶν.
Ἐχθρὸς δ' ὑδὲ λόγῳ ῥέξω κακὸν, ὑδέ τι ἔργῳ,
Οὐδὲ δυσώνυμον ὄνομ' ἀναπλῶσαν ὀνόσσω·
Τοῖσδ' ἵλεως Θεὸς ἔστω· ἐμὲ δ' ἐξ αὐτῶν δ' ἀπερύκοι.

Δια-

# ΕΠΙΛΟΓΟΣ.

## Διασυρμός.

Πάντα κενά· ξύμπαντα κενά· ξύμπαντα μάταια,
Πλὴν ἓν τοῦτο μόνον, Πρὸς Θεὸν εὐσεβέειν.

Ἕλλην τὸ πρὶν, ἠθέων τε μαλθακῶν,
Ἐξηγέομαι, βαρβάροισι συμπαρών.
Μηδέν πο' εἶην ἄλλο, πλὴν Θεῷ Φίλος·
Μηδὲν δ' ἔχοιμι μᾶλλον, ἢ Θεοῦ φόβον.

Βαρνεσίης πόνος εἰμὶ, πόνων παντοίοχος ἄλλων,
Ὅς τ' Ὄμηρον ἐέσσαι' ἐν ἕδεσι χρυσοϋφάντοις·
Καὶ τέλος ἐστὶ πόνῳ· βίβλῳ δ' οὐκ ἔστι τελευτή·
Ἀλλὰ τῷ ἀενάοντι, σοφῷ δωτῆρι νόοιο,
Δόξα Θεῷ, ᾧ κῦδος ἀθέσφατον, εἰς τέλος ἄκρον.

ΤΕΛΟΣ.